

VOCABOLARIO

ITALIANO POLACCO

THE JOURNAL

OF THE

²⁴
DOKŁADNY
SŁOWNIK

WŁOSKO-POLSKI

ZEBRANY Z NASTĘPUJĄCYCH:

VOCABOLARIO UNIVERSALE ITALIANO
COMPILATO A CURA DELLA SOCIETÀ TIPOGRAFICA
TRAMATER E COMP.

VOCABOLARIO DEGLI ACCADEMICI DELLA CRUSCA
ALBERTI DI VILLANUOVA, BUTTURA, RENZI I INNYCH.

Z DODANIEM PRZYKŁADÓW Z NOWSZYCH PISARZÓW, KTÓRZY NIE SĄ
PRZYTACZANI W POWYŻSZYCH DZIEŁACH,

PRZEZ

AUTORA SŁOWNIKA ANGIELSKIEGO

Czajm Rykaczewski

BERLIN

W KSIĘGARNI B. BEHRA.

W LIPSKU
U MICHELSENA.

W RZYMIE
U JÓZEFA SPITHOVER.

1856

DOKŁADNY

STOWA

PG6645
.I6 R8

WŁOSKO-POLSKI

VOCABOLARIO UNIVERSALE ITALIANO
COMPIUTO A CURA DELLA SOCIETA' LINGUISTICA
TRAMANTER E SOCI

VOCABOLARIO DEGLI ACCADEMICI DELLA CRUSCA
ALFABETICO DI ABBREVIAZIONI, RIFERIMENTI E NOTE

E DODATKI PRZYKŁADY I NOWOCZESNE SŁOWNIKI
PRZYKŁADY W RÓŻNYCH DZIAŁACH

WYDAŁA WARSZAWA - WARSZAWSKA

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

W. KRIEGLER & S. KRIEGLER

AUTOROWIE I DZIEŁA

Z KTÓRYCH CZERPANE BYŁY PRZYKŁADY.

A

- Adim.** ADIMARI Alessandro, 1579 + 1649.
Le odi di Pindaro.
- Alam.** ALAMANNI Luigi, 1495 + 1556.
Coltivazione. Girone il Cortese.
- Albert.** ALBERTANO Giudice di Brescia, pisał po łacinie między 1238 a 1245.
Tre trattati, tłumaczenie.
- Alf.** ALFIERI Vittorio, 1749 + 1803.
Tragedie. Vita, ec.
- Alleg.** ALLEGRI Alessandro, przy końcu XVI wieku.
Lettere e Rime piacevoli.
- Ambr.** D'AMBRA Francesco, ... + 1558.
Il Furto. La Cofanaria, komedye.
- Amm.** Ant. Fra BARTOLOMMEO da San Concordio Pisano dell'ordine de' Predicatori, ... + 1347.
Ammaestramenti degli Antichi.
- Ar.** ARIOSTO Lodovico, 1474 + 1533.
Orlando Furioso. Satire.
- Att.** Apost. Fra Domenico da Pisa.
Volgarizzamento d'alcune cose degli Atti degli Apostoli.

B

- Bald.** BALDINUCCI Filippo, 1624 + 1696.
Notizie de' Professori del disegno, da Cimabue in qua. Vocabolario toscano dell' arte del disegno.
- Beccar.** BECCARIA Cesare Bonesana, 1735 + 1793.
Dei delitti e delle pene. Ricerche intorno alla natura del sùto.
- Bemb.** BEMBO Pietro Cardinale, 1470 + 1547.
Asolani. Lettere volgari. Prose intorno alla volgar lingua. Rime : Sonetti, Canzone, ec. Volgarizzamento della Storia latina di Venezia.
- Bent.** BENTIVOGLIO Cornelio Cardinale, 1688 + 1732.
La Tebaide di Stazio.
- Bentiv.** BENTIVOGLIO Guido, 1579 + 1644.
Della guerra di Fiandra. Lettere.
- Bern.** BERNI Francesco, 148. + 1536.
Orlando Innamorato. Rime burlesche.
- Bin.** BINDO Bonichi da Siena, ... + 1337.
Rime antiche.
- Bocc.** BOCCACCIO Giovanni, 1313 + 1375.
Decamerone. Fiammetta. Filocolo. Filostrato. Ameto. Laberinto d'Amore. Teseide. Comento sopra i primi sedici capitoli dell' Inferno di Dante. Vita di Dante Alighieri. Lettere.
- Boiard.** BOIARDO Matteo Maria, 1430 + 1494.
Orlando Innamorato.
- Borg.** BORGHINI Don Vincenzo, monaco Benedettino, 1515 + 1580.
Dell' origine della città di Firenze. Trattato della Chiesa e de' Vescovi fiorentini. Delle Colonie latine. Se Firenze fu spianata da Attila, ec.

- Bott.** BOTTA Carlo, 1768 + 1837.
Storia d'Italia. Storia d'America.
- Brun.** BRUNETTO LATINI, 1230? + 1294.
Tesoro, dzieło pisane po francuzku, tłumaczone na włoskie przez Bono Giamboni. Tesoretto e Favoleto. Pataffio, to ostatnie przypisywane temu autorowi.
- Buon.** BUONARROTI Michelagnolo il giovane, 1564 + 1646.
La Fiera. La Tancia, dwie komedye wierszem, z których pierwsza podzielona na pięć części, a każda część na pięć aktów, druga komedya wiejska.
- Burch.** BURCHIELLO, Poeta Fiorentino, ... + 1448.
Sonetti.
- But.** BUTI Francesco, ... + 1406.
Comento, ovvero Lettura sopra'l poema di Dante.

C

- Cant.** Carn. Canti Carnascialeschi.
- Car.** CARO Annibale, 1507 + 1566.
Eneide. Mattaccini, cioè : dieci Sonetti burleschi. Lettere familiari.
- Cas.** CASA Monsignor Giovanni, 1503 + 1556.
Il Galateo, ossia il Trattato de' Costumi. Lettere. Rime contenenti 69 Sonetti e Conzoni 4. Orazioni 3. Rime burlesche.
- Cast.** CASTI Giovanni Battista, 1721 + 1803.
Gli Animali parlanti, poemat heroiczno-komiczny. Novelle.
- Cavalc.** CAVALCA, Fra Domenico dell' ordine de' Predicatori, ... + 1342.
Disciplina Spirituale. Trattato de' Frutti della lingua. Medicina del cuore. Specchio della Croce. Pungilingua.
- Cecch.** CECCHI Giovammaria, z XVI wieku.
La Dotè. La Moglie. Il Corredo. La Stiava. Il Donzello. Gl'Incantesimi. Lo Spirito. I Dissimili. Il Servigiale. L' Esaltazione della Croce, komedye.
- Cell.** CELLINI Benvenuto, 1500 + 1571.
Vita scritta da lui medesimo. Due trattati della Oreficeria, e della Scultura.
- Chiabr.** CHIABRERA Gabriello, 1552 + 1637.
Rime e Poesie diverse.
- Ciriff.** Calv. CIRIFFO Calvaneo, e'l Povero Avveduto, we trzech księgach, z których pierwsza Łukasza Pulci, dwie drugie Bernarda Giambullari.
- Cresc.** CRESCENZO Pietro, cittadino di Bologna, pisał po łacinie na początku XIV wieku, wkrótce potem dzieło jego było przełożone na włoski język pod tytułem : *Trattato dell' Agricoltura.*

D

- D.** DANTE ALIGHIERI, 1265 + 1321.
Divina Commedia, złożona z 3 części : Inferno, Purgatorio, Paradiso. Convivio. Vita Nuova. Canzoni e altre Rime.

- Dav.** DAVANZATI Bernardo, 1529 + 1606.
Związły tłumacz dzieł Tacyta. Oprócz tego pisał: *Scisma d'Inghilterra. Coltivazione Toscana.*
- Davil.** DAVILA Enrico Caterino, 1576 + 1631.
Storia delle Guerre civili di Francia.
- Dittam.** FAZIO degli UBERTI, żył w połowie XIV wieku.
Dittamondo, poema in terza rima.

E

- Esp. Vang.** Fra Simon da Cascia.
Esposizione de' Vangelii.

F

- Fag.** FAGIUOLI Giambattista, 1660 + 1742.
Commedie. Rime piacevoli.
- Fav. Esop.** Volgarizzamento delle Favole di Esopo.
- Filic.** FILICAIA Vincenzo, 1642 + 1707.
Rime.
- Fior.** FIORENTINO Giovanni, przy końcu XIV w.
Il Pecorone, 50 powieści opowiedzianych w 25 dniach.
- Fir.** FIRENZUOLA Agnolo, 1493 + 1544...
Traduzione dell'Asino d'oro d'Apuleio. Discorsi degli Animali. Lettere a Messer Claudio Tolomei in lode delle Donne, ec.
- Fort.** FORTEGUERRI Niccolò, 1674 + 1739.
Il Ricciardetto, poemat heroiczno-komiczny.
- Fosc.** FOSCOLO Niccolò Ugo, 1777 + 1827.
Le ultime Lettere di Jacopo Ortis. Carme dei Sepolcri.
- Franz.** FRANZESI Mattio, z XVI wieku.
Rime burlesche.

G

- Gal.** GALILEO GALILEI, 1564 + 1642.
Dialoghi sopra i sistemi del Mondo. Operazioni Astronomiche. Saggiatore. Discorsi intorno alle cose galeggianti. Lettere.
- Gell.** GELLI Giovanni Battista, 1498 + 1563.
I Capricci del Bottaio. La Circe. La Sporta. Lo Errore, 3 komedye prozą. *Tutte le lezioni fatte nell'Accademia fiorentina. Lettura sopra lo Inferno di Dante.*
- Giob.** GIOBERTI Vincenzo, ... + 1853.
Primato. Prolegomeni. Del Rinnovamento civile d'Italia, ec.
- Giord.** Fra GIORDANO da Ripalta dell'ordine de' Predicatori.
Prediche fatte dal 1300 al 1306.
- Gold.** GOLDONI Carlo, 1707 + 1793.
Commedie.
- Gr. S. Gir.** Gradi di San Girolamo, tłumaczenie.
- Guar.** GUARINI Battista, 1537 + 1612.
Il Pastor fido.
- Guicc.** GUICCIARDINI Francesco, 1482 + 1540.
Storia d'Italia.
- Guid.** GUIDO Giudice dalle Colonne di Messina, pisał po łacinie w drugiej połowie XIII. *Storia della guerra trojana*, przełożona przez Matteo di ser Giovanni Bellebuoni.

L

- Lall.** LALLI Giambattista, 1572 + 1637.
L'Eneide travestita.
- Lasc.** GRAZZINI Anton Francesco, zwany Lasca, 1503 + 1583.
Novelle. 6 komedyi prozą: La Gelosa. La Spiritata. La Strega. La Sibilla. La Pinzochera. I Parentadi.
- Lib. Son.** Libro, o Raccolta di 146 Sonetti, d'messer Matteo Franco, e di Luigi Pulci.
- L. Lipp.** LIPPI Lorenzo, zwany Perlone Zipoli, 1606 + 1664.
Malmantile racquistato, poemat heroiczno-komiczny.
- Liv. M.** Volgarizzamento della prima, e della terza deca di Tito Livio, di Marcello Adriani.
- Lor. Med.** LORENZO de' Medici, zwany il Magnifico, 1448 + 1492.
Canzoni a Ballo. Simposio, altrimenti detto i Beoni. Stanze alla contadinesca in lode della Nencia da Dicomano.

M

- Mach.** MACHIAVELLI Niccolò, 1469 + 1527.
Istorie Fiorentine. Il Principe. Discorsi sopra la prima Deca di Tito Livio. Arte della guerra. Ritratti o sieno Relazioni delle cose di Francia e di Alemagna. Vita di Castruccio Castracani. Dwie komedye prozą: La Mandragola, La Clizia. Belfagor, powiastka.
- Maestr.** Volgarizzamento della Somma Pisanella detta il Maestruzzo, przypisywane Don Giovanni delle Celle.
- Maff.** MAFFEI Francesco Scipione, 1675 + 1755.
Merope. Verona illustrata. Istoria diplomatica, ec.
- Magal.** MAGALOTTI Lorenzo, 1637 + 1712.
Lettere famigliari. Lettere scientifiche, ed erudite.
- Manz.** MANZONI Alessandro, 1784, żyjący.
I Promessi Sposi. Inni.
- Menz.** MENZINI Benedetto, 1646 + 1704.
Rime. Arte poetica. Satire.
- Met.** METASTASIO Pietro, 1698 + 1782.
Opere.
- Mont.** MONTI Vincenzo, 1751 + 1828.
Opere.
- Morel.** MORELLI Giovanni.
Cronica.
- Mur.** MURATORI Lodovico, 1672 + 1750.
Gli Annali d'Italia dall'era volgare sino all'anno 1749. Delle Antichità Estensi ed Italiane.

N

- Nov. ant.** Cento novelle antiche.

O

- Ovid. Pist.** Volgarizzamento delle Pistole di Ovidio.

P

- Pallad.** PALLADIO, agronom i prefekt Galii w V wieku, który pisał *de re rustica*.

AUTOROWIE I DZIEŁA Z KTÓRYCH CZERPANE BYŁY PRZYKŁADY

Pallav. PALLAVICINO Sforza, Cardinale, 1607 + 1667.
Istoria del Concilio di Trento.
Pass. PASSAVANTI Jacopo dell'ordine de' Predicatori, ... + 1357.
Specchio di vera Penitenza.
Pell. Silv. PELLICO SILVIO, 1789 + 1852.
Le mie Prigioni. Dei Doveri dell'uomo. Francesca di Rimini, ec.
Petr. PETRARCA Francesco, 1304 + 1374.
Sonetti e Canzoni. Trionfi. Vite degli uomini illustri, pisane po łacinie, przełożone na włoski język.
Pind. PINDEMONTE Ippolito, 1753 + 1828.
Poesie campestri. Arminio. Viaggi. La fata Morgana.
Poliz. POLIZIANO Angelo, 1454 + 1494.
Poesie. Canzoni. Rime. Stanze.
Pros. fior. Prose fiorentine, dzieło w wielu tomach zawierające niektóre pisma prozaiiczne pisarzy florenckich.
L. Pulc. PULCI Luigi, 1431 + 1487.
Il Morgante Maggiore.

R

Red. REDI Francesco, 1626 + 1697.
Esperienze intorno alla generazione degli Insetti. Osservazioni intorno agli animali viventi, che si trovano negli animali viventi. Osservazioni intorno alle Vipere. Esperienze intorno a diverse cose naturali. Lettera intorno all'invenzione degli occhiali. Lettere familiari. Consulti medici. Sonetti. Bacco in Toscana, poemacik.
Rucc. RUCCELAI Giovanni, 1475 + 1526.
Le Api, poemat, i dwie tragedye: *Oreste*, *Rosamunda*.

S

Sacch. SACCHETTI Franco, 1335 + 1400.
Novelle (300). *Sonetti. Ballate. Canzoni*, ec.
Sagg. nat. esp. Saggi di naturali esperienze, fatti in Firenze nell'Accademia del Cimento.
S. Ag. C. D. *Volgarizzamento della Città di Dio* di S. Agostino.
Sall. *Traduzione della Storia* di C. Crispo Sallustio da Carani.
Salv. Ros. SALVATOR ROSA, 1615 + 1673.
Satire.
Salv. SALVIATI cavalier Leonardo, 1540 + 1589.
Il Granchio. La Spina, komedye wierszem. *Avvertimenti della lingua sopra il Decamerone.*
Salvin. SALVINI Anton Maria, 1653 + 1729.
Traduzione dell'Iliade. Traduzione dell'Odissea. Discorsi accademici.

Prose toscane. Trifiodoro, la presa di Troia, ec.
Sannaz. SANNAZZARO Jacopo, 1458 + 1530.
Arcadia. Egloghe, ec.
Segner. SEGNERI, il padre Paolo, 1624 + 1694.
Prediche. Il Cristiano istruito nella sua legge. Manna dell'anima.
Sen. *Volgarizzamento delle Declamazioni di Seneca. Volgarizzamento delle Pistole di Seneca.*
Soder. SODERINI Giovanvittorio, 1526 + 1596.
Trattato della coltivazione delle viti.
Stor. Aiolf. *La Storia, le prodezze di Aiolfo*, romanzo.
Stor. Barl. *Volgarizzamento della Storia di Barlaam e Giosafat.*
Stor. Eur. GIAMBULLARI Pierfrancesco, 1495 + 1564.
Storia d'Europa dall'anno 800 fino al 913.

T

Tass. TASSO TORQUATO, 1544 + 1595.
La Gerusalemme liberata. Aminta, favola boschereccia in versi.
Tasson. TASSONI Alessandro, 1565 + 1635.
La Secchia rapita, poemat heroiczno-komiczny.
Tav. rit. *Volgarizzamento del libro de' Cavalieri Erranti, detto la Tavola Rotonda.*

V

Varch. VARCHI Benedetto, 1502 + 1565.
Ercolano, ossia il Dialogo sopra le lingue. Storia Fiorentina. Lezioni dette nell'Accademia Fiorentina. Traduzione de' libri de' Benefizii di Seneca. Traduzione della Consolazione filosofica di Boezio. Rime pastorali. Sonetti pastorali. La Suocera, komedya proza.
Vasar. VASARI Giorgio, 1512 + 1574.
Trattato della Pittura.
Ver. VERRI Alessandro, 1741 + 1816.
Le Notti Romane.
G. Vill. VILLANI Giovanni, 1285 + 1348.
Storia.
M. Vill. VILLANI Matteo, ... + 1363, kontynuator historyi brata Jana.
Vit. Cr. *Vita di Gesù Cristo.*
Vit. Plut. *Volgarizzamento delle vite degli uomini illustri di Plutarco.*
Vit. SS. PP. *Volgarizzamento delle vite de' Santi Padri.*

Z

Zan. ZANOTTI Francesco Maria, 1692 + 1777.
Lettere.

OBJAŚNIENIE SKRÓCEN.

Alg.	Algebra.	Algebra.
Anat.	Anatomia.	Anatomia.
Arald.	Araldica.	Heraldyka.
Arch.	Architektura.	Architektura.
Arit.	Aritmetica.	Arytmetyka.
Astr.	Astronomia.	Astronomia

OBJAŚNIENIE SKRÓCEN

Bot.	Botanica.	Botanika.
Cacc.	Cacciatori.	Myśliwstwo.
Chim.	Chimica.	Chemia.
Chir.	Chirurgia.	Chirurgia.
Comm.	Commercio.	Handel.
Eccl.	Storia ecclesiastica.	Historja Kościoła lub wyraz kościelny.
Entom.	Entomologia.	Entomologia, nauka o owadach.
Filos.	Filosofia.	Filozofia.
Fis.	Fisica.	Fizyka.
Fistol.	Fisiologia.	Fizjologia.
Fort.	Fortificazione.	Fortyfikacya.
Geog.	Geografia.	Geografia.
Geom.	Geometria.	Geometrya.
Gram.	Grammatica.	Grammatyka.
Ict.	Ictiologia.	Ichtiologia, nauka o rybach.
Leg.	Legge.	Prawo.
Log.	Logica.	Logika.
Mar.	Marina.	Marynarka.
Mat.	Matematica.	Matematyka.
Med.	Medicina.	Medycyna.
Mil.	Militare.	Wyraz wojskowy.
Min.	Mineralogia.	Mineralogia.
Mit.	Mitologia.	Mitologia.
Mus.	Musica.	Muzyka.
Ornit.	Ornitologia.	Ornitologia, nauka o ptakach.
Ott.	Ottica.	Optyka.
Pitt.	Pittura.	Malarstwo.
Rett.	Rettorica.	Retoryka.
Scult.	Scultura.	Szycerstwo.
Stamp.	Stamperia.	Drukarstwo.
Stor. nat.	Storia naturale.	Historja naturalna.
Teol.	Teologia.	Teologia.
Zool.	Zoologia.	Zoologia.

accr.	accresciuto.	wyraz zgrubiały.
ad.	addiettivo.	przymiotnik.
ad. m. f.	ad. mascolino e femminile.	przymiotnik mający jedno zakończenie na oba rodzaje.
av.	avverbio.	przysłówek.
bass.	voce bassa.	wyraz płaski.
cong.	congiunzione.	spójnik.
dim.	diminutivo.	wyraz zdrobniały.
fig.	figurativo.	przenośny lub przenośne znaczenie.
inter.	interiezione.	wykrzyknik.
lat.	voce latina.	wyraz łaciński.
p. ad.	participio addiettivo.	przymiotnik imiesłowowy.
peg.	peggiorativo.	wyraz zgrubiały pogardę lub odrazę oznaczający.
pl.	plurale	liczba mnoga.
pop.	popolare	gminny.
prep.	preposizione.	przyimek.
pron.	pronom.	zaimek.
prov.	proverbio.	przysłowie.
scherz.	scherzoso.	wyraz żartobliwy.
s. f.	sostantivo femminile.	rzeczownik rodzaju żeńskiego.
s. m.	sostantivo mascolino.	rzeczownik rodzaju męskiego.
sup.	superlativo.	stopień najwyższy.
v. a.	verbo attivo.	słowo czynne.
v. difett.	verbo difettivo.	słowo ułomne.
v. impers.	verbo impersonale.	słowo nieosobiste.
v. ir.	verbo irregolare.	słowo nieforemne.
v. n.	verbo neutro.	słowo niejaki.
v. r.	verbo reciproco.	słowo zaimkowe.
v.	vedi.	zobacz.

* oznacza wyraz używany w poezyl.

† oznacza wyraz przestarzały, wyszły z użycia.

— zastępuje miejsce wyrazu głównego.

= oznacza różne znaczenia.

SŁOWNIK

WŁOSKO-POLSKI

A

A, prep. tłumaczy się w języku polskim przez przyimki *do, w, na, po, podług, ku, około, poś, z*, położone z rozmaitemi przypadkami. Często się oddaje przez przysłowki lub różne inne sposoby mówienia. Używa się zaś:

1. Do wyrażenia celu, dążenia, kierunku, tudzież spoczynku w miejscu. Cesare *va a Roma*, Cezar idzie do Rzymu. *Condurre a morte*, prowadzić na śmierć. *A destra*, a sinistra, na prawo, na lewo. *A tramontana rivolto*, obrócony ku północy. *E venne a terra a piombo*, i prostopadłe spaść się na ziemię. *Pietro è a Roma*, Piotr jest w Rzymie.

2. Do wyrażenia kształtu, postaci, tudzież sposobu jakim się co robi lub odbywa. *Scala a lumaca*, schody kręcone. *Si volgeano a routa*, obracali się jak kół. *A nuoto*, wpraw. *A capo chino*, ze schyloną głową. *A chione sciolte*, z rozpuszczonymi włosami. *Stare a bocca aperta*, stać z otwartą gębą. *A mezzo il petto*, w pół piersi. *Vestito a bianco*, ubrany w biel. *Il mio vestito cade a pezzi*, moje odzienie rozlatuje się w kawałki. *A gran fatica*, z wielką trudnością. *A rompicollo*, na złamanie karku, na łeb na szyję. *A brano a brano*, kawałkami, w kawałki, po kawałku. *A gara*, na wyścigi, jeden przed drugim. *Chiamare a nome*, wołać po imieniu.

3. Do wyrażenia kresu, końca. *La novella giunse a fine*, wiadomość dobiegła. *Fin a quel dì*, aż do tego dnia.

4. Do wyrażenia zgodności, następstwa, przybliżenia, zetknięcia się. *Farai a modo mio*, zrobisz po mojemu. *A voglia*, a talento, podług woli, podług upodobania. *A questa noia succede il piacere*, po tej nudzie następuje przyjemność. *Ivi forse a tre miglia*, może około trzech mil. *La*

ABB

nave percosse a certe spiagge, okręt uderzył o pewne skały.

5. Do wyrażenia porównania. *A petto di mio fratello io son troppo piccolo*, w porównaniu z moim bratem jestem za mały. *A paragon di*, w porównaniu z.

6. Po słowach ruch oznaczających. *Andare a vedere*, iść zobaczyć. *Corro a cercare*, biegnę szukać. *Andare ad incontrare alcuno*, wyjść na spotkanie kogo. *Io vengo ad implorare pietà per lui*, przychodzę błagać o łitość dla niego.

7. A, przed imionami, ma często znaczenie przysłowka, i przez przysłowki na polskie się tłómaczy. *Odiare a morte*, śmiertelnie nienawidzić. *Piagato, ferito a morte*, śmiertelnie ranny. *A tradimento*, zdradliwie, zdradnie. *A salvamento*, bezpiecznie. *A caso*, przypadkiem, trafunkiem. *A bello studio*, umyślnie. *Avere a schivo*, brzydzić się. *A momenti*, wkrótce, za chwilę. *A migliaia*, tysiącami.

ABACO, s.m. Arch. stolnica, tablica czworograniasta na wierzchu kapitelu.

ABADESSA, s.f. xieni.

A BARDOSSO, av. oklep.

ABATE, ABBATE, s.m. opat; *xigdz. Come canta l'—*, risponde il sagrestano, prov. jak pan śpiewa tak sługa skacze.

ABAVO, s.m. pradziad.

ABAZIA, ABBAZIA, s.f. opactwo.

ABBACCHIARE, v.a. obijać, otlukać owoce żerdzią. — *alcuno*, wytłuc kogo kijem.

ABBACINAMENTO, s.m. oślnienie, zaćmienie w oczach. — *dello spirito*, obłąkanie umysłu. — *dell' aria*, del sole, zaćmienie powietrza, słońca. — *d'uno specchio*, przyćmienie zwierciadła.

ABBACINARE, v.a. zaćmiec, zaćmnić; *ćmiec*, zaćmiec oczy, oślepić rażącym blaskiem, oślnić; omamiec.

ABBADARE, v. BADARE.

ABADESSA, s.f. księni.

ABADIA, s.f. opactwo.

ABBAGLIAGGINE, ABBAGLIAN-

ABB

ZA, s.f. ABBAGLIAMENTO, s.m. oślepienie rażącym blaskiem, oślnienie. = fig. zaslepienie; nieuwaga, niebaczność.

ABBAGLIARE, v.a. oślnić, zaslepić blaskiem, razić oczy blaskiem. *Lasciarsi —*, fig. dać się omamieć, złudzić. = v.n. zaslepić się, omamieć się.

ABBAGLIATORE, s.m. — TRICE, s.f. zaslepiający, zaslepiający; omamiciel, omamicielka.

ABBAGLIO, s.m. oślnienie, oślepienie. = fig. błąd, omylka, omamienie. [kanie.

ABBAIAMENTO, s.m. szczekanie. = fig. szczekać, szkalować.

ABBAIATORE, s.m. — TRICE, s.f. pies szczekający. = fig. szczekacz, oszczerca. [chu.

ABBAINO, s.m. okienko w da-

BBALORDIRE, v.a. e n. ir. ogłuszyć, ogłuszyć, odurzyć.

ABBANDONAMENTO, s.m. opuszczenie, stan opuszczenia. = osłabienie, brak odwagi, zwątpienie.

ABBANDONARE, v.a. opuścić, porzucić, zostawić. *Pria ch' io t' abbandoni*, pera il mondo, *Met. wprzód nim cię opuszczę, niech zginie świat*. — *i suoi dritti*, zaniechać, żreć się swych praw. = v.r. *Abbandonarsi ai vizj*, ai piaceri, wydać się na rozpustę.

ABBANDONATAMENTE, ABBANDONEVOLMENTE, av. na oślep, szalenie.

ABBANDONO, s.m. opuszczenie, zaniechanie. *In —*, w zaniebbaniu.

ABBARBAGLIAMENTO, ABBARBAGLIO, s.m. oślepienie rażącym blaskiem, oślnienie, zaćmienie oczu.

ABBARBAGLIARE, v.a. zaslepić blaskiem, oślnić, zaćmiec oczy, razić oczy blaskiem.

ABBARBICARE, v.n. zapuszczać korzenie, wkorzenieć się. = *Ar. Orl. Fur.* oplatać, cisnąć.

ABBARCARE, v.a. nagromadzić, nakłasić na stos.

ABBARRARE, v.a. zaprzec drągiem, zagrozić drogę.

ABBARUFFAMENTO, s. m. *nieład, nieporządek, zamieszanie.*

ABBARUFFARE, v. a. *kudłać, pokudłać.* = v. r. *wziąć się za tły, poczuć się.*

ABBASSAMENTO, s. m. *zniżenie, opadanie, zmniejszenie.* = fig. *poniżenie, uniżenie, upodlenie.*

ABBASSARE, v. a. *zniżyć, spuścić.* — la voce, gli occhi, la testa, lo sguardo, *zniżyć głos, spuścić oczy, głowę, wzrok.* — l'orgoglio, fig. *uniżyć dumę.* Ecco chi abbasserà la tua superbia, *Filic. oto jest ten który poniży twą dumę.* = v. r. *uniżyć się, poniżyć się.* Abbassarsi alle preghiere, *Mei. uniżyć się do prośb.*

ABBASSO, av. *na dół.*

ABBASTANZA, av. *dosyć.*

ABBATACCHIARE, v. **ABBAC-**

CHIARE. **ABBATTERE**, v. a. *zbić, obalić, wywrócić.* — case, città, alberi, *obalić domy, miasta, drzewa.* = *spuścić z ceny, zniżyć cenę.* = Esser abbattuto, fig. *być obarczonym smutkiem, znękanym słabością, przeciwnościami.* = Abbattersi, v. r. *ratrącić, napotkać.* Oggi mi sono abbattuto in due sciagurati tratti al patibolo, *U. Fosc.*

ABBATTIMENTO, s. m. *obalenie, wywrócenie.* = fig. *niemoc, zwątpienie, fraszka.*

ABBATTUFFOLARE, v. a. *po-przezwierać, pomieszać.*

ABBAZIALE, ad. *należący do opata, lub opactwa.* [dł.]

ABBECCEDARIO, s. m. *abecca-*

ABELLARE, v. a. *upieknąć, ozdobić.* = v. n. *wypieknąć.*

ABELLIMENTO, s. m. — **TU-**

RA, s. f. *upieknienie, przyozdobienie.* = fig. *udanie, zmyślenie, fałszywy pozór.*

ABELLIRE, v. a. e n. ir. v. **ABELLARE.** [szyciel.

ABELLITORE, s. m. *upiek-*

ABONDARE, v. a. *zawiazać, zawiązać.* — gli occhi, *zawiazać oczy.*

ABBERTESCARE, v. a. *oto-
czyć, obwarować basztami.* = v. r. *zatarasować się; fig. przy-
gałować się do damia odporu.*

ABBEVERARE, v. a. *napoić.*

ABBEVERATICCIO, **ABBEVE-**

RATO, s. m. *napój który kto inny
niedopił.*

ABBEVERATOIO, s. m. *sad-
zawka lub koryto do pojenia
bydła, koni.*

ABBICARE, v. a. *+* *składać,
złożyć, zwałić na kupę, v. AM-*

MUCCHIARE. = v. r. *D. Inf. zwi-
nać się w kłęb.*

ABBICCI, s. m. *abecadło, Non*

*saper l'—, nie umieć ani be ani
me.* [uczynić zdolnym.

ABBIENTARE, v. a. *uzdatnić,*

ABBIENTE, ad. m. f. *mający.*

= *zdolny, zdolny.* = *zamożny,*

dostatni.

ABBETAMENTO, av. *podle.*

ABBETTARE, v. a. *zniżyć.*

ABBETTEZZA, **ABBIEZIONE**, s.

f. *upodlenie.*

ABBETTO, — **TA**, ad. *podły.*

ABBIGLIAMENTO, s. m. *ubra-*

nie, przyozdobienie, v. ADDOBBO.

ABBIGLIARE, v. a. *odziać,*

przyozdobić.

ABBINDOLAMENTO, s. m. **AB-**

BINDOLATURA, **ABBINDOLAZIONE**, s.

f. *oszukiwanie.*

ABBINDOLARE, v. a. *oszu-*

kać. = v. r. *uwikłać się, nie*

umieć dać sobie rady.

ABBIOCCARE, v. n. *gdakać (o*

kokosz). = fig. *upodlić się.*

ABBIOSCIARE, v. n. *upasć.* =

v. r. *potknąć się, stracić ochotę,*

zrazić się.

ABBISOGNARE, v. n. *być po-*

trzebne, potrzebować.

ABBIURARE, v. a. *odprzy-*

siadź się, wyrzec się.

ABBIURAZIONE, s. f. *odprzy-*

sięzienie się, wyrzeczenie się.

ABBO, **AGGIO**, † *mam. E quanto*

lo l'abbo in grado, D. Inf. i ile

ztd mam przyjemności.

ABBOCCAMENTO, s. m. *po-*

mówienie z kim, rozmowa.

ABBOCCARE, v. a. *wziąć*

do gęby. = *napelnić cośynie*

pod wierzch. = v. r. *pomóc,*

rozmówić się z kim.

ABBOCCATO, — **TA**, ad. *vaso*

abbocato, naczynie z szyjką. =

Vino abbocato, wino delikatne.

= *Uomo abbocato, żarłok.*

ABBOCCATOIO, s. m. *czelusz*

pieca.

ABBOMINABILE, **ABBOMINEVO-**

LE, **ABBOMINOSO** — **SA**, ad. *obrzy-*

dliwy, obrzydły.

ABBOMINAMENTO, s. m. **AB-**

BOMINAZIONE, s. f. *obrzydliwy,*

obrzydły.

ABBOMINANDO, — **DA**, ad.

obrzydliwy, obrzydły.

ABBOMINARE, v. a. *brzydzić*

się, mieć w obrzydzeniu.

ABBOMINATORE, s. m. —

TRICE, f. *brzydzący się, ma-*

jący w obrzydzeniu.

ABBOMINEVOLMENTE, **AB-**

BOMINOSAMENTE, av. *obrzydliwie,*

szkaradnie. [nie.

ABBOMINIO, s. m. *obrzydze-*

ABONACCIAMENTO, s. m.

cisza na morzu.

ABONACCIARE, v. a. *uci-*

szyc, uspokoić. = v. r. *uciszyć*

się, uspokoić się. [szenie.

ABONAMENTO, s. m. *ulep-*

ABONARE, v. a. *ulepszyć,*

potepszyć.

ABBONDANTE, ad. m. f. *obfi-*

ty. All' abbondante e sontuosa

mensa, Ar. Orl. Fur. przy obfi-

tym i wystawnym stole.

ABBONDANTEMENTE, av.

obficie.

ABBONDANZA, s. f. **ABBONDA-**

MENTO, s. m. *obfitość.*

ABBONDANZIERE, s. m. *urzę-*

dnik we Florencji mający do-

zór nad zapasami zboża.

ABBONDARE, v. n. *obfitować*

w co, mieć podostatkiem czego;

być obfitym, licznym.

ABBONDEVOLÉ, **ABBONDOSO**,

ABBONDEVOLMENTE, v. **ABBONDA-**

TE, etc.

ABBONIRE, v. a. ir. *ulepszyć.*

= *uodbruchać, usmierzyć, uspo-*

koić.

ABBORDAGGIO, s. m. **Mar.**

wskoczenie na okręt nieprzy-

jacielski w czasie bitwy.

ABBORDARE, 'v. a. *wskoczyć*

na okręt nieprzyjacielski. =

przystąpić, zbliżyć się do kogo.

ABBORDO, s. m. *przystęp,*

zbliżenie się. Andar all' —, v.

ABBORDARE. = *Uomo di facile*

—, człowiek przystępny.

ABBORRACCIAMENTO, s. m.

partackwo, v. ACCIABATTAMENTO.

ABBORRACCIARE, v. a. *zro-*

bić po partacku, v. ACCIABAT-

TARE. = v. n. *partaczyć, spie-*

szyc się w robocie. = *jeść nie-*

chłynie.

ABBORRACCIATAMENTE, av

po partacku, ładajako, byle

zbyć. [obrzydły, obrzydliwy.

ABBORREVOLE, ad. m. f.

ABBORRIMENTO, s. m. *o-*

brzydzenie.

ABBORRIRE, v. a. ir. *brzy-*

dzić się, niecierpieć.

ABBORRITORE, s. m. *mają-*

cy w obrzydzeniu.

ABBOTTARE, v. n. **ABBOTTARSI**,

v. r. *napelnić się, nabrzmić.*

ABBOTTINAMENTO, s. m. *tu-*

pieztwo, rabunek. = *bunt,*

rozruch.

ABBOTTINARE, v. a. *prze-*

znaczyć na wspólne użycie, v.

ACCOMUNARE. = v. r. *zbitować*

się. [townik.

ABBOTTINATORE, s. m. *bun-*

*ABBOTTONARE, v. a. *zapiąć**

na guzik. Abbottonarsi il vestito,

zapiąć się. [guzików.

ABBOTTONATURA, s. f. *rząd*

ABBICZARE, v. a. *narysować*

główne tylko rysy, skreślić kró-

tki rys.

ABBOZZATICCIO, — **CIA**,

ad. *po krótkie skreślony.* = *na*

pół dojrzały.

ABBOZZATORE, s. m. *szki-*

cownik, rzeźbiarz obrabiający

pasąg z grubszą.

ABBOZZATURA, s. f. **ABBOZZO**,

s.m. rys, szkic, pierwszy zarys.
ABBOZZOLARSI, v. r. St. nat. zasklepić się (w orzechu jedwabnym).

ABBRACCIABOSCHI, s. m. Bot. powój wonny, wiciokrzew, przewiercień.

ABBRACCIAMENTO, ABRACCIO, s. m. uścisk, uściśnienie.

ABBRACCIARE, v. a. ścisnąć, uściśnić, objąć, obejmować ramionami, uściśnąć. Fig. — una professione, jąc się jakiego rzemiosła, poświęcić się jakiemu stanowi. — un' opinione, un partito, przyjąć zdanie, przyłączyć się do stronnictwa. Chi troppo abbraccia poco stringe, prov. kto za wiele przedsięwzię, ten mało dokona.

ABBRACCIATORE, s. m. — TRICE, s. f. ścisnąjący, ścisnąca. [z uściśnieniem.

ABBRACCONI, av. ścisnąć, ABRANCARE, v. a. uchwylić, porwać w szpony, w pażury. — upędzić do stada = Mar. powiązać razem galer-ników.

ABBEVIAMENTO, s. m. ABBREVIATURA, ABBREVIAZIONE, s. f. skrócenie.

ABBREVIARE, v. a. skrócić. ABBREVIATAMENTE, av. przez skrócenie.

ABBREVIATIVO, — VA, ad. mogący skrócić.

ABBREVIATORE, s. m. — TRICE, s. f. skróciiciel, skróciicielka.

ABBRIARE, v. a. Mar. od-cumować, odwiązać statek od pala.

ABBRIVARE, — DIRE, v. n. zdrętwieć od zimna, czuć dreszcz w ciele, drżeć od zimna.

ABBRIVO, s. m. Mar. il vascello ha preso l' —, żagle dobrze rozpięte, okręt szybko płynie.

ABBRONZAMENTO, s. m. przypalenie, przypieczenie, przyrumienienie.

ABBRONZARE, v. a. przypalić, przypiekać, przyrumienić. = spalić, opalić (o słońcu). = osmalić.

ABBRUSTIRE, ABRUSTOLIRE, v. a. ir. przysmalić, przypalić, osmalić.

ABBRUSTITURA, s. f. przypalenie, osmalenie.

ABBRUCCIACHIARE, v. a. v. ABRUSTOLARE.

ABBRUCIAMENTO, s. m. palenie, spalenie.

ABBRUCIARE, v. a. palić, spalić, sparzyć, oparzyć. Esser abbruciato di danaro, fig. nie mieć ani szelagą, być gotym jak bieżek, jak święty turek.

ABBRUCIATICIO, — CIA, ad.

przypalony, przyspalony. Puz-za d' —, traci spalenizną.

ABBRUNAMENTO, ABRUNIMENTO, s. m. spalenie, poczer-nienie. — della faccia, śniadość twarzy.

ABBRUNARE, v. a. opalić, osmalić, poczernić. = v. r. przysypiać żalobę.

ABBRUNIRE, v. a. ir. v. ABRUNARE, = v. n. zciemnieć, zbrunatnieć, pośmiedzić.

ABBRUSTIARE, v. a. smalić, osmalić (kurę, kapłona).

ABBRUSTOLARE, v. a. przypieć, przypalić, przyrumienić. — il caffè, palić kawę.

ABBRUTIMENTO, s. m. zbe-stwienie.

ABBRUTIRE, v. a. e. n. ir. zbeścić, stać się podobnym bydłciu, zbeścić.

ABBUCCINARE, v. a. trąbić, = zagłuszyć krzykiem.

ABBUAIARSI, v. r. zmierzchnąć się, mroczyć się.

ABBURATTAMENTO, s. m. pyłowanie.

ABBURATTARE, v. a. pyłować. = fig. dać cieżę, wychło-stać, wyćwiczyć. [tel.

ABBURATTATOIO, s. m. py-ABBURATTATORE, s. m.

młynarz pyłujący mękę, py-telnik.

ABDICARE, v. a. złożyć ko-ronę, urząd, władzę.

ABDICAZIONE, s. f. złożenie korony, abdykacja.

ABDOMINE, s. m. podbrzusze. ABDUTTORE, s. m. Anat.

muszkuł poruszający, ściągacz. ABDUZIONE, s. f. Anat.

funkcja muszkułów ściągających. ABERRAZIONE, s. f. Astr.

pozorny ruch w świetle gwiazd. ABETAIA, s. f. jedlinka, lasek

jodłowy. ABETE, s. m. jodła.

ABETINO, — NA, ad. jodłowy. ABILE, ad. m. f. zdolny,

zdolny. ABILITÀ, — TADE, — TATE, s. f.

zdolność, zdolność; Giu-risp. zdolność prawna, mo-żność zawierania umów. Far

— al pagare, dać czas do za-placenia.

ABILITARE, v. a. uzdatnić, uczynić zdolnym.

ABILITATIVO, — VA, ad. mogący uczynić zdolnym do zawierania umów.

ABILITAZIONE, s. f. uzda-tnienie, uzdolnienie.

ABILMENTE, av. zręcznie, wprawnie, umiejętnie.

ABISSARE, v. a. wtrącić, po-grzążyć w przepaść.

ABISSO, s. m. otchłań, prze-paść, otchłań piekielna.

ABITABILE, ad. m. f. mie-szkalny. [odzienie.

ABITACCIO, s. m. peg. liche

ABITARE, v. a. e. n. mieszkać. = cielskie spółkować z kobietą.

ABITATO, s. m. miejsce za-mieszkań.

ABITATORE, s. m. — TRICE, s. f. mieszkanie.

ABITAZIONE, s. f. mieszka-nie, dom mieszkalny.

ABITO, s. m. odzież, odzie-nie, suknia, ubiór, habit. L' — non fa il monaco, prov. habit nie czyni mnicha. Lasciar l' —, wywlec się, porzucić stan du-chowny. = zwyczaj, nawy-knienie.

ABITUALE, ad. m. f. zwy-czajny, zwykły. [czajnie.

ABITUALMENTE, ad. zwy-ABITUARSI, v. r. przyzwy-czaić się, nawyknąć.

ABITUATEZZA, ABITUAZIONE, s. f. przyzwyczajenie, nawy-knienie.

ABITUDINE, s. f. zwyczaj.

ABITURO, s. m. mieszkanie.

ABLATIVO s. m. Gram. szd-ty przypadek.

ABLUZIONE, s. f. płókanie, obmywanie, obmycie.

ABOLIBILE, ad. m. f. mogący być zniesionym, skasowanym.

ABOLIRE, v. a. ir. znieść, skasować. [skasowanie.

ABOLIZIONE, s. f. zniesienie, ABOMINABILE, ABOMINARE, v. a. ABOMINABILE, etc.

ABONDARE, v. a. ABONDARE. ABORIGENI, s. m. pl. odwie-czni mieszkańcy kraju, rodzi-me plemię.

ABORRIRE, v. a. ABORRIRE. ABORTARE, v. n. — TIRE, —

TIRSI, v. n. ir. poronić. ABORTICCIO, — CIA, ad.

poroniony, niedonoszony.

ABORTIVO, ABORTO, s. m. po-ronienie, zgubienie płodu.

ABOSINA, s. f. śliwka (owoc).

ABOSINO, s. m. śliwka (drzewo).

ABROGARE, v. a. znieść, ska-sować, odwołać, uchylić.

ABROGAZIONE, s. f. zniesie-nie, skasowanie, odwołanie prawa.

ABROSTINE, ABRUSTINO, s. m. dzika winorośl.

ABROTANO, ABROTINO, s. m. Bot. boże drzewko.

ABSENZA, ABSENZIA, s. f. nie-przytomność, nieobecność.

ABSIDE, s. m. Astr. punkta największej i najmniejszej od-ległości planety od słońca, wię-życia od ziemi.

ABUSARE, v. a. e. r. nadużyć, nadużywać. A questo segno si

abusa la pazienza degl'Italiani?

Mont. do tego stopnia nadużywa się cierpliwość Włochów?

ABUSATORE, s. m. nadużywający.

ABUSAZIONE, ABUSIONE, s. f. nadużywanie, nadużycie.

ABUSIVAMENTE, av. przez nadużycie.

ABUSIVO, — VA. ad. stonowący nadużycie, wprowadzony przez nadużycie.

ABUSO, s. m. nadużycie.

ABUZZAGO, v. BOZZAGO.

ACACIA, s. f. akacja.

ACAIU, s. m. mahon drzewo, drzewo mahoniowe.

ACANTO, s. m. Bot. barszcz włoski, niedzwiedzia łapa.

ACARO, s. m. Entom. roztocz.

ACCA, s. m. nazwisko litery H. w alfabecie włoskim. Non valer un —, nie być wartym niucha tabaki, funta kłaków.

ACCADEMIA, s. f. akademія, ogród około Aten gdzie nauczał Platon; akademія, towarzystwo uczonych lub artystów; uniwersytet. — Dare un' —, dać koncert. [akademicku.]

ACCADEMICAMENTE, av. po akademicku.

ACCADEMICO, — CA, pl. — CI, — CHE, s. e ad. akademik, akademicki.

ACCADERE, v. n. ir. zdarzyć się, trafić się, wydarzyć się, przytrafić się.

ACCADEVOLE, ad. m. f. mogący się zdarzyć.

ACCAFFARE, v. a. wyrwać, wydrzeć z rąk.

ACCAGIONAMENTO, s. m. przypisywanie komu czego, posądzanie, obwinienie o co.

ACCAGIONARE, v. a. posądzać o co, obwinać. [w sidła.]

ACCALAPPIARE, v. a. złowić

ACCAMPAMENTO, s. m. obozowanie, koczowisko.

ACCAMPARSI, v. r. obozować, stanąć, rozłożyć się obozem.

ACCANALARE, v. a. powyrzynać w rowki, w żłobki.

ACCANATO, ACCANITO, — TA ad. zjadły, zażarty, rozjuszony, zapalczywy, zawzięty, zacięty, zaciekły. Accanito al giuoco, zacięty w grze. Accanito al lavoro, uparty w pracy.

ACCANIMENTO, s. m. zjadłość, wściekłość, zapalczywość, zaciętość, zażartość.

ACCANNIRE, v. a. ir. rozdrażnić. — v. r. być zażartym.

ACCANTAMENTE, av. zjadale, żarzące, zaciekle.

ACCANNELLARE, v. a. nawinąć na cewkę.

ACCANTO, prep. obok, przy.

ACCANTONATO, — TA, ad. wielościenny, graniasty.

ACCAPACCIATO, — TA, ad. głowiasty.

ACCAPARRAMENTO, s. m. nagromadzenie, skupienie, zakupienie.

ACCAPARRARE, v. a. nagromadzić, skupić, zakupić. — dać zadatek.

ACCAPARRATORE, s. m. zakupień. — dający zadatek.

ACCAPELLARSI, v. ACCAPIGLIARSI.

ACCAPEZZARE, v. a. dokończyć, dokończyć.

ACCAPIGLIAMENTO, s. m. ACCAPIGLIATURA, s. f. pójście z kim w czuby, zaczubki, porwanie się za łby.

ACCAPIGLIARSI, v. r. pójść z kim w czuby, porwać się za łby.

ACCAPITOLARE, v. a. zszyc ciężką sznurkiem poprzecznym na grzbiecie od okładki.

ACCAPPUCCIATO, — TA, ad. zakapturzony. [mantel.]

ACCAPPATOIO, s. m. puder.

ACCAPPIARE, v. a. zadziergnąć, zawiązać na petelkę.

ACCAPPIATURA, s. f. zadziernę, petelka. — fig. sidło, zasadzka.

ACCAPPONARE, v. a. wykaptować koguta.

ACCAPPUCCIARE, v. a. zakapturzyć, przebrać.

ACCAPRICCIARE, v. n. ACCAPRICCIARSI, v. r. czuć dreszcz w ciele, drzeć ze strachu, wzdygać się. [pieszczoty.]

ACCAREZZAMENTO, s. m. ACCAREZZARE, v. a. pieścić, głaskać, pochlebiać.

ACCAREZZEVOLE, ad. f. m. pieszczący, pieszczotliwy.

ACCARNARE, ACCARNIRE, v. n. upić się w ciało. — Accarnare, v. a. D. Purg. zapuścić szpony w ciało; fig. przeniknąć, wejść w myśl.

ACCARTOCCIARE, v. a. zawiąć w trąbkę papieru. — v. r. zwinąć się w trąbkę.

ACCASAMENTO, s. m. przejście na swoje gospodarstwo po służbie.

ACCASARE, v. a. budować domy. — ożenić. — v. r. zalażyć gospodarstwo po służbie.

ACCASATO, — TA, ad. zabudowany domami. — mający swój dom, swoje gospodarstwo.

ACCASCIAMENTO, s. m. ostabienie, nadwyżnienie.

ACCASCIARE, v. a. osłabić, nadwyżyć, zwątlić. — v. r. osłabnąć, zwątlieć. Ma la sua intenzion da quel... poco s' accascia, Ar. Orl. Fur. ale nie przeto myśli spuścić co z pierwszego przedsięwzięcia.

ACCATTARRAMENTO, s. m. zakatarzenie się.

ACCATTARRARE, v. n. e. r. zakatarzyć się.

ACCATASTARE, v. a. nakłaść drzewa w stos. — fig. nagromadzić. — nałożyć podatek.

ACCATTABRIGHE, s. m. kłótniarz.

ACCATTAMENTO, s. m. przyjęcie, v. ACCOGLIENZA. — żebranie, żebraniina. [ca, kokietka.]

ACCATTAMORI, s. f. zalotnicy.

ACCATTAPANE, s. m. żebrak.

ACCATTARE, v. n. pożyczyc od kogo. — żebrać. — zjednać sobie przyjaciół, łaskę.

ACCATTATAMENTE, av. po żebraku.

ACCATTATORE, s. m. — TRICE, s. f. pożyczający, pożyczająca od kogo. — żebrak, żebraczka.

ACCATTATURA, s. f. ACCATTO, s. m. żebranie, żebraniina. — pożyczka.

ACCATTONE, s. m. żebrak.

ACCAVALCIARE, v. a. siedzieć okrakiem jak na koniu.

ACCAVALLARE, v. a. nakładać, nawalać na kupe. — v. r. żebrać się, zwałić się, zgromadzić się w jedno miejsce (np. chmury).

ACCACEMENTO, s. m. ślepotę, oślepienie. — fig. zaślepienie.

ACCACARE, v. a. oślepić. — zakryć, zasłonić. — una finestra, zamurować okno. — v. r. oślepnąć; fig. zaślepić się. Come accacarti o tanto puoi? Alf. jak możesz tak dalece zaślepić się?

ACCACCIATORE, s. m. — TRICE, s. f. ten który zaślepia.

ACCEDERE, v. n. przystąpić.

ACCEFFARE, v. a. wzięść w pysk, podnieść rykiem.

ACCEGGIA, s. f. Ornit. słomka.

ACCELERAMENTO, s. m. ACCELERANZA, s. f. przyspieszenie, pospiech, przyspieszona szybkość.

ACCELERARE, v. a. przyspieszyć. — v. r. spieszyć, pospieszać.

ACCELERATAMENTE, av. spieszenie, szybko.

ACCELERATIVO, — VA, ad. ACCELERATORE, s. m. przyspieszający, naglający, nadający prędkości.

ACCELERAZIONE, s. f. przyspieszenie, pospiech.

ACCENDERE, v. a. ir. zapalić. — lumi, cande, il fuoco, zapalić świecę, ogień. — la guerra, fig. zapalić wojnę. — d'amore, di sdegno, zapalić miłością, gniewem. — v. r. zapalić się. Il fuoco s' accende, ogień się rozpala. Accendersi di sdegno, zapalić się gniewem. Si forte-

mente di lei s' accese, *Bocc. taką dla niej zapalał miłością, tak się do niej zapalił.*

ACCENDEVOLE, —DIBILE, ad. m. f. zapalny, palny, zapalający się. [palenie.]

ACCENDIMENTO, s. m. za-ACCENDITOIO, s. m. Artigl. przepalnik, zapalniczek.

ACCENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co zapala.

ACCENNAMENTO, s. m. wskazanie, skinienie.

ACCENNARE, v. a. wskazywać, pokazywać, wskazać, pokazać, skinąć. — cogli occhi, col capo, skinąć oczyma, głową.

ACCENNATORE, s. m. ten co wskazuje. [ny, zapalny.]

ACCENSIBILE, ad. m. f. pal-ACCENSIONE, s. f. zapalenie.

ACCENTO, s. m. akcent, podniesienie głosu, przycisk; akcent, znamię pisarskie. = wyraz, słowo. Parole di dolore, accenti d'ira, *D. Inf.* wyrazy żalu i gniewu.

ACCENTUARE, ACCENTARE, v. a. wymawiać z przyciskiem, wymawiać wyraźnie i zrozumiale. = klasz. znamięna pisarskie nad literami.

ACCERCHIAMENTO, s. m. okrzestowanie, ogrodzenie; zagroda. ACCERCHIARE, v. a. okrzestować, okrzestować, otoczyć. = obejść, obchodzić, okrążyć. ACCERCHIELLARE, v. a. obić beczkę obręczami.

ACCERTAMENTO, ACCERTO, s. m. ACCERTANZA, ACCERTAZIONE, s. f. upewnienie, zapewnienie, pewność.

ACCERTARE, v. a. upewnić, zapewnić. = v. r. upewnić się, zapewnić się. Appresso lui, ti accerta, per te sempre parlai, *Alf.* bądź pewien żeś za tobą przed nim zawsze mówił.

ACCERTATAMENTE, av. pewnie, z pewnością.

ACCERTELLO, s. m. Ornit. pustułka. [namiętnie.]

ACCESAMENTE, av. gorąco, ACCESO, —SA, p. ad. zapalony, Candela accesa, świeca zapalona. = fig. gorejący, palący, gorący. Voglia accesa, *Petr.* gorące pragnienie, gorąca żądza. = Colore acceso, kolor jaskrawy, jasny, żywy. = Debito acceso, dług niezapłacony.

ACCESSIBILE, ad. m. f. dostępny, przystępny.

ACCESSIONE, s. f. przybytek, wzrost, powiększenie. — di febbre, paroxyzm.

ACCESSO, s. m. przystęp, dostęp, przystępnosć. = paroxyzm. = Leg. zjechanie na grunt, śledztwo.

ACCESSORIAMENTE, av. przydatkowo; następnie.

ACCESSORIO, —RIA, ad. przydatkowy, dodatkowy.

ACCETTA, s. f. siekiera.

ACCETTABILE, ad. m. f. co można przyjąć, na co można przystać. [jęcie.]

ACCETTAMENTO, s. m. przyjęcie, ACCETTARE, v. a. przyjmować, przyjmować. — un dono, un'offerta, una carica, przyjmować dar, ofiarę, urzqd. — l'eredità, una cambiale, przyjmować spadek, wezel. = przystać na co, zgodzić się.

ACCETTATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten kto przyjmuje. = ten co ma wzgląd na osoby, stronny, parcyalny. [jęcie.]

ACCETTAZIONE, s. f. przyjęcie, ACCETTEVOLE, v. ACCETTABILE.

ACCETTEVOLMENTE, av. chętnie, z przyjemnością.

ACCETTO, —TA, ad. przyjemny, miły. = przyjęty, odebrany.

ACCETARE, v. a. uciszyć, uspokoić, uśmierzyć, ukoić. = v. r. uciszyć się, uspokoić się.

ACCETTAZIONE, s. f. ucieszenie, uspokojenie.

ACCHIAPPARE, v. a. schwytać, porwać, chapnąć, uchwycić.

ACCHIOCCIOLARE, ACCOCCIOLARE, v. a. posadzić w kuczki. = v. r. przysiąść na piętach, usiąść w kuczki.

ACCHIOCCIOLATURA, s. f. zwinienie, skręcenie w trąbkę (naksztalt skorupy ślimaka).

ACCIA, s. f. przedza konopna, łtiana, nici. = siekiera.

ACCIABATTAMENTO, s. m. partacka robota.

ACCIABATTARE, v. a. zrobić po partacku.

ACCIACCARE, v. AMMACCARE.

ACCIACCO, s. m. zniewaga, obelga. = słabość, lekka choro- [ostrzony, wyostrzony.]

ACCIAIATO, —TA, ad. na-ACCIAINO, ACCIAIUOLO, ACCIARINO, s. m. stalka do ostrzenia nożów.

ACCIAIO, s. m. stal.

ACCIAPINARE, v. n. gniewać się. = na przedce co zrobić.

ACCIARE, v. a. siekać, posiekać.

ACCIARO, s. m. stal. = miecz, oręż, żelazo.

ACCIARPARE, v. a. mrować. = partaczyć, fuszerować.

ACCIARPATORE, s. m. partacz, fuszer.

ACCIDENTALE, ad. m. f. przypadkowy, trafunkowy.

ACCIDENTALMENTE, av. przypadkiem, trafunkiem.

ACCIDENTARIO, —RIA, v. ACCIDENTALE.

ACCIDENTE, s. m. przypadek, traf, zdarzenie. = Med. symptomat.

ACCIDENTOSO, —SA, ad. nagły, przypadkowy. = nie-szczęśliwy.

ACCIDENTUCCIO, s. m. dim. przypadekczek.

ACCIDIA, s. f. gnuśność, próżnowanie, lenistwo.

ACCIDIOSAMENTE, av. gnuśnie, leniwo, opieszale.

ACCIDIOSO, —SA, ad. gnuśny, leniwy, opieszaly.

ACCIGLIAMENTO, s. m. posępnosć, ponurość.

ACCIGLIARE, v. a. zszyć powieki drapieżnego ptaka dla przyswojenia go. = v. r. zmarszczyć brew, czoło.

ACCIGLIATO, —TA, ad. fig. smutny, ponury, posępny.

ACCIGNERE, v. a. ir. opasać, otoczyć. = v. r. zabierać się do czego, przysgotować się.

ACCIGNIMENTO, s. m. przygotowanie. [gacz sukna.]

ACCIMATORE, s. m. postrzy-

ACCINCIGLIARE, v. a. opasać pasem, zawiesić na temblaku.

ACCINCIGNARE, v. a. podpa-

sać, podkasać.

ACCINGERE, v. ACCIGNERE.

ACCINTO, —TA, p. ad. opasany, otoczony. = gotów, przysgotowany.

ACCIO, v. AVACCIO.

ACCIO, A CIO, ACCIOCHÈ, ACCIOCHÈ, cong. dla tego aby, ażeby, aby. Acciocchè l'mondo la conosca e ami, *Petr.* ażeby ją świat znał i kochał. = + gdyż, ponieważ.

ACCIOTTOLARE, v. a. wyłożyć, wybrukować kamykami.

ACCISMARE, v. a. D. Inf. rozciąć, rozplatać.

ACCIUFFARE, v. a. czubić, wyczubić, tuzać, wytuzać.

ACCIUGA, s. f. sardela, ryba mała, v. ALICE.

ACCIVANZARE, v. a. opatrzyć, zaopatrzyć, dostarczyć, v. CIVANZARE.

ACCIVETTATO, —TA, ad. fig. biegly, doświadczony, nauczony doświadczaniem.

ACCIVIMENTO, s. m. przysposobienie, przygotowanie; opatrzenie, zapas, zasób.

ACCIVIRE, v. n. ir. przysposobić, wystarać się, dostać.

ACCLAMARE, v. a. obwołać, ogłosić, obrać przez wykrzyknienie jednogłosne. = pochwalać przez okrzyk, poklaskiwać.

ACCLAMATORE, s. m. wy-dający okrzyk.

ACCLAMAZIONE, s. f. o-

krzyk, okrzyknięcie jedomości, jednogłosne, poklask, obwołanie, okrzyknięcie.

ACCLINO, —NA, ad. D. Par. nachylony, pochylony, schylony.

ACCLIVE, ad. m. f. na sztorc stojący, urwisty, przykry, (o gorze).

ACCOCCARE, v. a. wprawić cięciwę w rowek strzały. = Accoccaria a uno, fig. przypiąć komu latkę.

ACCOCCOLARE, ACCOCCOVARRE, v. a. posadzić w kuczki. = v. r. przysiąść na piętach, uśiąść w kuczki.

ACCODARE, v. a. powiązać (konie, osły, muły) za ogony, jeden za drugim. = v. r. tuż za kim postępować.

ACCOGLIENZA, s. f. przyjęcie, dobre przyjęcie.

ACCOGLIERE, v. a. ir. przyjmować. = zebrać, zgromadzić. = v. r. zebrać się, zgromadzić się. = zbliżyć się. Lo buon maestro a me tutto s'accolse, D. Inf. mój dobry mistrz tuż stanął przy mnie.

ACCOGLIMENTACCIO, s. m. zle przyjęcie.

ACCOGLIMENTO, s. m. zebranie, zbiór. = przyjęcie.

ACCOGLITICCIO, —CIA, ad. naprzedce zebrany, stąd i zowód pozbierny.

ACCOGLITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten kto przyjmuje. = zbieracz.

ACCOLITATO, s. m. jeden ze czterech niższych stopni święcenia.

ACCOLITO, s. m. akolit.

ACCOLARE, v. a. wziąć na plecy. = zaprzęźć woły do jarzma. = v. r. wziąć na plecy. = Vestito accollato, suknia szyje zakrywająca.

ACCOLPATO, —TA, ad. obwiniony, oskarżony.

ACCOLTA, s. f. zbiór, zebranie, zgromadzenie. = przyjęcie.

ACCOLTELLANTE, ACCOLTELLATORE, s. m. szermierz, gladiator.

ACCOLTELLARE, v. a. pchnąć nożem. [jęty]

ACCOLTO, —TA, p. ad. przy-
ACCOMANDAGIONE, ACCOMANDIGIA, s. f. wsparcie, obrona.

ACCOMANDARE, v. a. polecić, zalecić, poruczyć. = przy-
mocować sznur, przywiązać. = v. r. polecić się, poruczyć się.

ACCOMANDITA, s. f. v. CONSEGNA, DEPOSITO. = spółka handlowa.

ACCOMIGNOLARE, v. a. związać w kształcie dachu.

ACCOMMIATARE, v. a. odprawić, pożegnać. Io vi accommiato, ei disse, Ite felici, Tass. Ger. żegnam was, rzekł, idźcie szczęśliwi. = v. r. pożegnać się.

ACCOMMIATATORE, s. m. ten co żegna, odprawia.

ACCOMODABILE, ad. m. f. dający się załatwić, zagodzić.

ACCOMODAMENTO, s. m. ułatwienie, załatwienie interesów; zgodzenie, pogodzenie, pojednanie.

ACCOMODARE, v. a. załatwić, zagodzić, urządzić; uporządkować, ułożyć, narządzić, przyszykować, przyrzadzić, przysposobić. = wygodzić, pozyczyć. = v. r. stosować się, ulegać. Si hanno da — i servi al padrone, non si ha da — il padrone a' servi, Segn. służby powinni się stosować do humoru pana, a nie pan do humoru sług. = ubierać się, stroić się. Le donne stanno un anno ad accomodarsi, kobiety dużo trawią czasu na ubieranie się. = uśiąść, siadać. S'accomodi, accomodatevi, proszę siadać.

ACCOMODATAMENTE, ACCOMODAMENTE, ACCOMODEVOLMENTE, av. stosownie, w sam czas, bardzo dobrze.

ACCOMODATO, —TA, ad. dogodny, stosowny, przyzwoity. = zameżna. Delle sorelle, le quali o non sono accomodate... Magal. z siostr, które albo nie są zameżne...

ACCOMODATORE, s. m. —TRICE, s. f. fryzjer, fryzjerka.
ACCOMODAZIONE, v. ACCOMODAMENTO.

ACCOMPAGNAMENTO, s. m. ACCOMPAGNATURA, s. f. towarzyszenie komu, towarzystwo, orszak.

ACCOMPAGNARE, v. a. towarzyszyć, iść za kim. = Mus. akompaniować. = v. r. przyspiewywać sobie grając. = ożenić się.

ACCOMPAGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. towarzysz, towarzysza. = akompaniujący, głosem lub na instrumentie.

ACCOMPIERE, v. COMPIERE. ACCOMUNAMENTO, s. m. wspólność dóbr, wspólne użycie.
ACCOMUNARE, v. a. unieść swoje część do wspólnego zbioru; żyć, używać wspólnie z innymi. = v. r. spoufalić się, żyć z kim za panie bracie.

ACCONCIAMENTE, ACCONCIATAMENTE, av. czysto, schludnie, porządknie, przyzwoicie; grzecznie; wygodnie, dogodnie; łatwo.

ACCONCIAMENTO, s. m. uporządkowanie; zgoda, zgodzenie, pojednanie; naprawienie, narządzenie, reparacja. = fig. sztuka, fortel, podstęp.

ACCONCIARE, v. a. v. ACCOMODARE. = stroić, zdobić, ozdobić, przyozdobić, trefić włosy, fryzować. Era da ridere, quando s'acconciava la testa, Bocc. potrzeba było śmiać się, gdy sobie trefiła włosy. = przyrzadzić, przygotować. = umieścić, uplacować. Avendo dunque il conte il figliuolo e la figliuola acconci, Bocc. acconciarsi dell'anima, przygotować się na śmierć. = pojednać się, pogodzić się. Alla fine s'acconciò co' Fiorentini, G. Vill. nakoniec pojednał się z mieszkańcami Florencji. = Acconciarsi per servidore, Bocc. przystać za służącego, przyjąć służbę. = przystać, zgodzić się na co. Egli è sì sciocco, che egli si acconcerà comunque noi vorremo, Bocc.

ACCONCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. rzemieślnik trudniący się reparacją. = fryzjer.

ACCONCIATURA, s. f. naprawa, reparacja. = strój głowy kobiecej.

ACCONCIME, s. m. reparacja domów, zabudowań gospodarskich. [rzysć]

ACCONCIO, s. m. zysk, ko-
ACCONCIO, —CIA, ad. ubrany, ustrojony. = skłaniający się, chętny, dogodny, przydatny, stosowny, i t. d.

ACCONSENTIMENTO, s. m. zezwolenie, przyzwolenie.

ACCONSENTIRE, v. a. zezwolić, przyzwolić, zgodzić się, przystać na co.

ACCONSENZIENTE, ad. m. f. zezwalający, przyzwalaający.

ACCONTARE, v. a. policzyć w rzędzie, doliczyć. = v. r. spotkać się, pomówić, rozmówić się z kim. [domonia]

ACCONTATO, —TA, ad. uwia-
ACCONTATO, s. m. poufali przyjaciel.

ACCONVENIRE, v. n. ir. przystawać, być stosownym, przyzwoitym. [chem, palną w łeb]

ACCOPIARE, v. a. zabić obu-
ACCOPIABILE, ad. m. f. mogący być złączonym.

ACCOPIAMENTO, s. m. ACCOPIATURA, s. f. połączenie, złączenie, spojenie, skojarzenie.

ACCOPIARE, v. a. parzyć zwierzęta, plaki; do pary dobrać. = łączyć, kojarzyć, spajać. Accoppi al tradimento anche gli oltraggi? Alf. łączysz jeszcze obelgi ze zdradą?

ACCOMPPIATORE, s. m. ten który dobiera do pary, łączy po dwoje razem.

ACCORAMENTO, s. m. ACCORAZIONE, s. f. strapienie, zmartwienie, frasunek, smutek, udręczenie.

ACCORARE, v. a. strapić, zmartwić. = v. r. strapić się, zmartwić się.

ACCORATOIO, s. m. utrapienie, udręczenie.

ACCORCIAMENTO, s. m. ACCORCIATURA, s. f. skrócenie, przykrócenie. = najkrótsza droga.

ACCORCIARE, v. a. skrócić, przykrócić. = v. r. skrócić się.

ACCORCIAMENTE, av. przez skrócenie.

ACCORCIATIVO, —VA, ad. mogący skrócić.

ACCORCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten kto skraca.

ACCORCIEVOLE, ad. m. f. mogący być skróconym, dający się skrócić.

ACCORDAMENTO, s. m. ACCORDANZA, s. f. zgoda, zgodność. = powszechna zgoda, zezwolenie.

ACCORDARE, v. a. nastroić instrument. = zgodzić, pogodzić, pojednać, zjednać. = zezwolić, dać, nadać, udzielić. Non ci fu detto che quanto avessimo chiesto, ci sarebbe accordato? Segn. = v. r. zgodzić się. A questo s'accordano tutti i filosofi. Bocc. [dnie.

ACCORDATAMENTE, av. ZGODNIE. **ACCORDATO**, s. m. zgodność, proporcjonalność wszystkich części obrazu.

ACCORDATORE, s. m. —TRICE, s. f. pojednawca. = ten który stroi instrumenta muzyczne.

ACCORDEVOLE, ad. m. f. dający się zgodzić. [zgodnie.

ACCORDEVOLMENTE, av.

ACCORDO, s. m. zgoda, zgodność. Rimanere d'—, zgodzić się no co, przystać na co. Non è sempre d'— il labbro e il core, Metas. nie zawsze się zgadzają usta z sercem. = Mus. akord, zgodność tonów.

ACCORELATO, —TA, ad. ściśnięty, wystrojony, wyzafinowany.

ACCORGERSI, v. r. ir. spostrzedz się, dostrzedz, dojrzeć.

ACCORGEVOLE, ad. m. f. ogledny, przenikliwy.

ACCORGIMENTO, s. m. przezorność, przenikliwość, roztropność.

ACCORRE, v. ACCOGLIERE.

ACCORRERE, v. n. ir. przybiegać, nadbiegać, przybieść, nadbieść.

ACCORUOMO, esclam. przybiegajcie na ratunek! gwałtu! Gridare —, gwałtu wołać.

ACCORDAMENTE, av. przezorność, roztropność.

ACCORDAMENTO, ACCORTARE, v. ACCORCIAMENTO, etc.

ACCORTEZZA, s. f. bystrość, przenikliwość; ostrożność, chytrość.

ACORTO, —TA, p. ad. ostrzeżony. = przezorny, ostrożny, roztropny, chytry; zrezy. = D. Inf. doświadczony; szybki.

ACCOSCIARSI, v. r. usiąść w kuczki, v. ACCOCCOLARSI.

ACCOSTAMENTO, s. m. zbliżenie się, przystąpienie.

ACCOSTANTE, ad. m. f. gibki, giętki. = zbliżający się, podobny. Vino —, wino dobre na piersi. [blisko.

ACCOSTANEMENTE, av.

ACCOSTARE, v. a. zbliżyć, przybliżyć. Fatto ad una finestra —, Bocc. kazawszy mu zbliżyć się do okna. = v. r. zbliżyć się. = związać się, złączyć się, zawrzeć związek. S'accostarono co' Ghibellini, G. Vill. złączyli się z Ghibelinami. Accostarsi al parer degli altri, przyłączyć się do czyjego zdania.

ACCOSTO, av. obok, przy.

ACCOSTUMARE, v. a. przyzwyczaić. = v. n. mieć zwyczaj, zwyknąć. = v. r. przyzwyczaić, przyzwyczaić się.

ACCOSTUMATAMENTE, av. przez zwyczaj, ze zwyczajem.

ACCONTONARE, v. a. strzepić, kędzierzawić sukno, materję, dawać kutner na suknie. = v. r. kasmacieć (o suknie); mścić się (o materjach).

ACCOVACCIARE, v. n. e. r. skulić się, skurczyć się, przycupnąć.

ACCOVACCIOLARSI, v. r. zaszyc się w jamie, w norze.

ACCOVARE, v. n. e. r. skryć się.

ACCOVONARE, v. a. wiązać w snopy.

ACCOZZAMENTO, s. m. ACCOZZATURA, s. f. zetknięcie się, złączenie, połączenie.

ACCOZZARE, v. a. zetknąć, złączyć, połączyć, zebrać, zgromadzić. = v. r. zetknąć się, zewrzeć się, zetrzeć się. Il re Carlo accozzosi coll'armata, G. Vill. król Karol stawił się z wojskiem nieprzyjacielskim.

ACCREDITARE, v. a. zjednać, wziętość, zjednać wiarę.

ACCRESCERE, v. a. ir. pomnożyć, powiększyć. = v. n. e. r. wzrastać, wzmacniać się, powiększać się, rosnąć. La febbre s'accresce, febra wzmacnia się.

Le città accrescono, miasta wzrastają.

ACCRESIMENTO, s. m. wzrost, wzrastanie, wzmacnianie się, pomażanie się, przybytek. [wzrastając.

ACCRESITIVAMENTE, av. **ACCRESITIVO**, —VA, ad. mogący nadać wzrost.

ACCRESITORE, s. m. —TRICE, s. f. powiększyciel.

ACCUDIRE, v. n. ir. przykładać się, starać się, mieć staranie, dokładać starania. —a' fatti suoi, pilnować swych interesów.

ACCULARSI, v. r. usiąść wygodnie, rozgościć się, siedzieć z założeniami rękami.

ACCUMULAMENTO, s. m.

ACCUMULAZIONE, s. f. nagromadzenie, zbieranie, skupienie.

ACCUMULARE, v. a. gromadzić, zbierać, skupiać, nagromadzić, nabierać. — danari, tesori, zbierać pieniądze, gromadzić skarby. = v. r. nabierać się, nagromadzić się.

ACCUMULATAMENTE, av. stosami, obficie.

ACCUMULATORE, s. m. —TRICE, s. f. gromadźciciel.

ACCUORARE, v. ACCORARE. Se mala signoria che sempre accuora popoli suggesti, D. Par. gdyby zły rząd który zawsze trapi narody podobie....

ACCURATAMENTE, av. dokładnie, akuratnie, starannie.

ACCURATEZZA, s. f. dokładność, akuratność, pilność.

ACCURATO, —TA, ad. dokładny, akuratywny, pilny, punktualny.

ACCUSA, ACCUSAZIONE, s. f. oskarżenie, obżalowanie.

ACCUSABILE, ad. m. f. mogący być oskarżonym.

ACCUSAMENTO, s. m. oskarżenie, posądzenie o co, nagana.

ACCUSARE, v. a. oskarżać, obwiniać. = wyznaczyć. — il fatto, przysądzić to uczynku.

ACCUSATIVO, s. m. Gram. przypadek czwarty.

ACCUSATORE, s. m. —TRICE, s. f. oskarżyciel, oskarżycielka.

ACCUSATORIO, —RIA, ad. zawierający oskarżenie.

ACCUSAZIONCELLA, s. f. malenkie oskarżenie. [wy.

ACEFALO, —LA, ad. bezgłowa.

ACERAIA, s. f. lassekłonoży.

ACERBAMENTE, av. cierpko, twardo, ostro, surowo. = przeducznie. = uporczywie, z uporem. [INASPRIRE.

ACERBARE, ACERBIRE, v. **ACERBETTO**, —TA, ad. cierpkawy. = nieco uparty.

ACERBEZZA, ACERBITÀ, ACERBITADE, s. f. cierpkość, niedojrzałość owoców. = fig. v. RI-TROSLA.

ACERBO, —BA, ad. przykry, cierpki, ostry, niedojrzaty (o owocach). = fig. twardy, ostry, surowy, okrótny, nieużyty, nieładzi. = młody, niedojrzaty. Acerbà età, anni acerbi, młody, niedojrzaty wiek. Acerbi onori, Davanz. przedwczesne zaszczyty.

ACERO, s. m. klon.

ACERRIMAMENTE, av. bardzo ostro, surowie; żywawo, tego, waleń.

ACERRIMO, —MA, ad. bardzo ostry, surowy; żywawo, legi, waleń. [stotka.]

ACERTELLO, s. m. Ornit. pu-

ACERVO, s. m. v. MUCCIO.

ACETABOLO, s. m. szlasza na ocet. = Anat. wklęsłość kości w którą inna zachodzi, czaszka.

ACETATO, —TA, ad. zaprawiony octem, kwasowaty. = s. m. Chim. occian. [skisnąć.]

ACETIRE, v. n. ir. skwaśnieć.

ACETO, s. m. ocet.

ACETOSA, s. f. szczaw.

ACETOSELLA, s. f. koński szczaw, szczawik.

ACETOSITA, —TADE, —TATE, s. f. kwas, kwaśność, kwaśny smak.

ACETOSO, —SA, ad. occiany, kwaśny, octowy.

ACHILLEA, s. f. Bot. krwawnik, złoć, żeniszek.

ACIDETTO, —TA, ACIDULO, —LA, ad. kwaskowaty.

ACIDO, —DA, ad. kwaśny.

ACIDO, s. m. Chim. kwas.

ACIDUME, s. m. kwasy, kwaśne owoce.

ACINO, s. m. jagoda winogronu. [sty.]

ACINOSO, —SA, ad. jagodzi-

ACMA, s. f. Med. przesilenie choroby.

ACONITO, s. m. Bot. tojad.

ACORI, s. m. pl. ciemieniucha, strupy na głowie u dzieci.

ACORO, s. m. Bot. tatarak, tatarskie ziele.

ACQUA, s. f. woda. = uryna, szczyzny. = deszcz. = potysk (woda) drogich kamieni, dyamentów. = fig. Star sulle due acque, na dwóch stólkach siedzieć, obu stronictwo się cze-piać. Far venir l' — alla bocca, sprawić oskome, zaostczyć a-petyt. Pestar l' — nel mortaio, przetakiem wodę czerpać. Tirar l' — al suo molino, na swoje koło wodę ciągnąć, starać się o swoje zyski. — cheta vermini mena, cicha woda brzegi podmywa. =

Far —, szczać; Mar. zaopatrzyć się w wodę do picia.

ACQUACCIA, s. f. wodzisko.

ACQUAIO, s. m. rura prowadząca wodę.

ACQUAIUOLO, s. m. wozniwoda. = sprowadzający wodę na łąki. = ad. wodnisty, wodny. Ciriegia acquaiuola, czereśnia, trzesnia.

ACQUARTIERARSI, v. r. zajęć kwatery, stanąć na kwatery.

ACQUATA, s. f. Mar. zaopatrzenie okrętu w wodę słodką, zapas wody słodkiej, stanowisk w którym się taki zapas robi.

ACQUATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, —TILE, —TIVO, ad. wodny, żyjący w wodzie lub na wodzie. [kwatinta.]

ACQUATINTA, s. f. Pitt. a-

ACQUATO, ad. m. Vino —, wino zmieszane z wodą.

ACQUATTARSI, v. r. skulić się, przycupnąć. [rzalka.]

ACQUAVITE, s. f. wódka, go-

ACQUAZZONE, s. m. ulewa.

ACQUAZZOSO, —SA, ad. dżdżysty. [wka, dżbanek.]

ACQUERECCIA, s. f. nale-

ACQUERELLA, s. f. deszczyk.

ACQUERELLARE, v. a. malo-

wać akwarellą.

ACQUERELLO, s. m. liche wi-no, lura. = Pitt. akwarella.

ACQUERUGGIOLA, s. f. mor-

szczyzna, drobny a zimny deszczyk, v. SPRUZZAGLIA.

ACQUETARE, v. ACCHETARE.

ACQUETTA, —TINA, s. f. drobny deszczyk. = wino z wodą.

= napój zadany na otrucie.

ACQUICELLA, s. f. strumyk.

= drobny deszczyk.

ACQUIDOSO, —SA, ad. wodnisty, mokry, wilgotny.

ACQUIDOTTO, —DOCCIO, s. m. wodociąg. [lenie.]

ACQUIESCENZA, s. f. zezwo-

ACQUISIZIONE, s. f. nabycie, nabytek, rzecz nabyta.

ACQUISTARE, v. a. nabyć. = v. r. Acquistarsi odio, biasmo, disprezzo, ściagnąć na siebie nienawiść, naganę, wzgardę.

ACQUISTATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. nabywca.

ACQUISTEVOLE, ad. m. f. nabywalny, nabytny.

ACQUISTO, s. m. nabycie, zdobycie. Molto egli soffrì nel glorioso —, Tass. Ger. [bloto.]

ACQUITRINO, s. m. bagno,

ACQUITRINOSO, —SA, ad. bagnisty, błotnisty. [szczyk.]

ACQUOLINA, s. f. drobny de-

ACQUOSITÀ, —TADE, —TATE, s. f. wodnistość, wilgotność.

ACQUOSO, —SA, ad. wodnisty.

ACRE, ad. m. f. cierpki, kwaśny, gryzący, ostry, przykry.

ACREDINE, v. ACRIMONIA.

ACREMENTE, av. cierpko, ostro, kwaśno.

ACREZZA, v. AGREZZA.

ACRIMONIA, s. f. cierpkość, ostrość. — degli umori, ostrość humorów. = fig. gorzkość, gorycz.

ACROSTICO, s. m. pl. —CHI, akrostych, poezja w której początkowe litery każdego wiersza stanowią wyraz lub cały sens. [lec, żądło.]

ACULEO, s. m. bodziec, ko-

ACUME, s. m. ostrze, koniec ostry, kończatość. = fig. bystrość dowcipu, v. ACUTEZZA.

ACUMINATO, —TA, ad. zaostrzony, kończaty; Bot. kończaty, spiczasty.

ACUSTICA, s. f. akustyka, te-

ACUSTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. akustyczny, tyczący się słuchu albo głosu.

ACUTAMENTE, ad. ostro, subtelnie, delikatnie.

ACUTEZZA, s. f. ostrość, ostrze, koniec ostry. — d'una spada, d'un ago, ostrze szpady, igły. — della vista, dell'ingegno, fig. bystrość wzroku, dowcipu.

ACUTO, —TA, ad. ostry, spiczasty, kończaty. Angolo acuto, kąt ostry. = fig. przenikający, dojmujący; przeraźliwy. Dolore acuto, ból dojmujący. Voce acuta, głos przeraźliwy.

ACUZIANGOLO, ad. es. ostro-kątny; trójkąt ostrójkątny.

ADACQUAMENTO, s. m. pokropienie, zroszenie.

ADACQUARE, v. a. skrapiać, zraszać, rosic, polewać wodą.

ADAGIARE, v. a. wygodzić komu czem. = v. r. bawić się, zatrzymywać się, marudzić. = wygodnie usiąść lub położyć się. Batte col remo qualunque s'adagia, D. Inf. bije wiosłem każdego ktokolwiek chce sobie popołgować. [godnie.]

ADAGIAMENTE, av. wy-

ADAGIATO, —TA, ad. lubiący wygody. = dobrze się mający, dostatni.

ADAGIO, s. m. przysłowie, przypowieść.

ADAGIO, av. wygodnie. = po-

woli, zwolna.

ADAMANTE, s. m. dyament.

ADAMANTINO, —NA, ad. twardy jak dyament.

ADDATTABILE, ad. m. f. da-

jący się zastosować, zdalny, przydatny do czego.

ADDATTABILITÀ, s. f. sposo-

bność, zdolność do czego.

ADDATTAMENTO, s. m. —

TANZA, —TAZIONE, s. f. przystosowanie, zastosowanie.

ADDATTARE, v. a. przystosować, zastosować. = v. r. stosować się. Addattarsi agli usi, ai costumi, alle circostanze, stosować się do zwyczajów, do okoliczności.

ADDATTO, —TA, ad. zdalny, daleki, sposobny, przydatny.

ADDARSI, v. r. oddawać się czemu, przykładając się do czego.

ADDECIMARE, v. a. nalożyć dziesięcinę.

ADDENTARE, v. a. wziąć w zęby, ukąsić.

ADDETELLARE, v. a. zostawić kamienie wystające w murze, do których się później ma co przymurować.

ADDETELLATO, s. m. kamień wystający w murze.

ADDENTRO, v. indentro. —

ADDESTRAMENTO, s. m. wprawa, ćwiczenie, nauka.

ADDESTRARE, v. a. uprawić, ułożyć, utrosować, nauczyć.

ADDESTRATORE, s. m. koniusz, ten co trzyma strzemię przy wsiadaniu na konia.

ADDETTO, —TA, ad. oddany czemu, przykładający się do czego.

ADIACENTE, ad. m. f. przyległy.

ADDIETRO, av. w tyle, w tył, wstecz, nazad. Incontinentemente —, Bocc. natychmiast nazad powrócić. Volgo — lo sguardo, Alf. obracam wzrok za siebie, oglądam się za sobą. Dare —, cofnąć się. = wprzód, przedtem, dawniej. Per —, Ar. Or. Fur. dawniej, przedtem. Due secoli —, przed dwoma wiekami.

ADDIMESTICARE, v. a. oswoić, przyswoić, oblaśkawić.

ADDIO, A DIO, s. e. av. pożegnanie; bądź zdrow, do widzenia, żegnam.

ADDIRE, v. n. ir. podobać się. Non mi si addice, nie podobają mi się.

ADDIRIZZAMENTO, s. m. kierunek, przewodnictwo, sprostowanie.

ADDIRIZZARE, v. a. sprostować, nakierować, wyprostować. — una strada, wyprostować drogę. = fig. naprowadzić na dobrą drogę, poprowadzić, nauczyć. = v. r. skierować się, udać się dokąd.

ADDITIONAMENTO, s. m. pokazanie, wskazanie, ukazanie palcem. = dodanie, dodatek.

ADDITARE, v. a. pokazać, wskazać palcem; okazać. Ma prego che m' additi la cagione,

D. Purg. ale cię proszę abyś mi wskazał przyczynę. [ciel.

ADDITATORE, s. m. okazujący, wylany, poświęcony.

ADDIZIONE, s. f. dodawanie; dodanie, dodatek.

ADDOBBAMENTO, s. m. przyozdobienie, ozdoba.

ADDOBBARE, v. a. ozdobić, przyozdobić, upięknąć.

ADDOBBO, s. m. umeblowanie domu. = sprzęty, meble.

ADDOLCIMENTO, s. m. osłodzenie, osłoda.

ADDOLCIRE, v. a. ir. słodzić, osłodzić. = fig. ukoić, uspokoić; D. Inf. zaspokoić, zadowolić. = v. r. łagodnieć, zwolnić. Il tempo s' addolcisce, czas łagodnieje. I costumi s' addolciscono, obyczaje łagodnieją.

ADDOLCITIVO, —VA, ad. słodzący.

ADDOLORARE, v. a. zmartwić, zasmucić. = v. r. zmartwić się, zasmucić się. [sze.

ADDOMINE, s. m. podbrzucho.

ADDOPIAMENTO, s. m. —

TURA, s. f. podwojenie.

ADDOPIARE, v. a. podwoić. = złożyć we dwoje.

ADDOPIO, A DOPPIO, av. podwojnie.

ADDORMENTAMENTO, s. m. —

ZIONE, s. f. uspienie.

ADDORMENTARE, v. a. usypiać, uspić. = fig. łudzić, zwodzić pięknymi słowami. = v. r. usnąć, zasnąć, zadrzynać.

ADDORMENTATICCIO, —

CIA, ad. usypiający.

ADDORMENTATORE, s. m. ten który usypia.

ADDOSSAMENTO, s. m. włożenie ciężaru na plecy.

ADDOSSARE, v. a. włożyć co komu na plecy. — un negozio ad uno, obarczyć kogo jakim interesem. = v. r. wziąć co na plecy; podjąć się czego.

ADDOSSO, A DOSSO, av. na plecach, na grzbiecie, na karku. Andare, dare, venire —, rzucić się na kogo. L' abito che porto —, Bocc. suknia którą noszę. Non ho danari —, nie mam przy sobie pieniędzy.

Porre gli occhi —, zwrócić oczy. Mettere — una cosa ad uno, przypisywać co komu, zwać co na kogo, posądzać o co.

ADDOTTO, —TA, p. ad. przywiedziony, przytoczony.

ADDOCTRINARE, v. a. nauczyć, v. ammaestrare.

ADDRAPPATO, —TA, ad. okryty suknem, materyą.

ADDURRE, v. a. ir. przywozić, przytaczać, przywieść, przytoczyć.

ADDUTTORE, s. m. Anat. muszkuł sprowadzający do środka części zależące od siebie.

ADDUZIONE, s. f. Anat. funkcja muszkułów sprowadzających.

ADEGUAMENTO, s. m. —

ANZA, s. f. porównanie, równość, proporcja.

ADEGUARE, v. a. równać, porównywać.

ADEGUATAMENTE, av. zároveň, proporcjonalnie.

ADEMPIBILE, ad. m. f. dający się uskutečnić.

ADEMPIERE, —PIRE, v. a. dopełniać, dopełnić, pełnić, uskutecznić. — un dovere, pełnić powinnoś, dopełnić powinności. I vostri desiderj saranno adempiti, Bocc. wasze życzenia zostaną spełnione.

ADEMPIMENTO, s. m. pełnienie, dopełnienie.

ADEMPITORE, s. m. pełniciel, dopełniiciel. [= naprzód.

ADENTRO, av. wewnątrz.

ADENZIONE, s. f. Leg. odjęcie, pozbawienie (praw, przywilejów, donacyj).

ADERBARE, v. a. paść trawą, wypuścić na trawę.

ADERENTE, ad. m. f. stronnik, stronniczka.

ADERENZA, s. f. przyległość, przyleganie. = skłonność, przywiązanie.

ADERIMENTO, s. m. przyleganie, przyleganie się do jakiego zdania, stronnictwa.

ADERIRE, v. n. ir. przylegać, łączyć, przystawać. — ad una fazione, przystać do jakiej faksji. Nerone aderiva più a' peggiori, Davanz. Neron łączył się do gorszych.

ADESCAMENTO, s. m. nęta, żer posypyany dla wabienia ptaków. = fig. przyłuda, powab, ponaeta.

ADESCARE, v. a. posypać lub położyć żer dla wabienia ptaków. = fig. łudzić, wabić, przynęcać, znęcić, przyłudzać, uludzić. Per adescarli a virtù colla preda, Davanz. żeby w nich wzbudzić meztwo powabem zdobyczy.

ADESCATORE, s. m. —

TRICE, s. f. zwodziciel, zwodzicielka.

ADESIONE, s. f. Fis. przyleganie, czepianie się cząstek, spójność. = fig. v. ADERIMENTO.

ADESSO, av. teraz.

ADETTO, s. m. adept, uczeń, zwolennik. [legity.

ADIACENTE, ad. m. f. przyległy.

ADIACENZA, s. f. przyległość, bliskość.

ADIETTIVO, s. m. Gram. przymiotnik.

ADIMARE, v. CHINARE, ABBASARE. = v. r. D. Purg. spuścić się na dół.

ADIPE, s. m. tustość.

ADIPOSO, —SA, ad. tłusty.

ADIRAMENTO, s. m. rozgniewanie.

ADIRARE, v. a. rozgniewać. = v. r. rozgniewać się. Come il re Carlo ebbe detta risposta s'adirò forte, G. Vill. [wem.

ADIRATAMENTE, av. z gniewu.

ADIRATO, —TA, ad. rozgniewany.

ADIREVOLE, ad. m. f. pobudzający do gniewu.

ADITO, s. m. przystęp.

ADIUTORE, s. m. pomocnik.

ADIZZAMENTO, v. AIZZAMENTO.

ADIZZARE, v. a. poduszczać, podszczuwać, podniecać, pobudzać. [oka, spojrzenie.

ADOCCHIAMENTO, s. m. rzut.

ADOCCHIARE, v. a. poglądać, spoglądać, przypatrywać się, wpatrywać się. = sposterzedz, dojrzeć.

ADOLESCENTE, s. m. młodzieniec. [dzieniaszek.

ADOLESCENTULO, s. m. młodocieństwo.

ADOLESCENZA, s. f. młodość, młodociany wiek.

ADOMBRAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. cień, zaciénianie. = fig. przyćmienie, plama, zakata.

ADOMBRARE, v. a. rzucić cień, zakryć cieniem, zastonić od słońca. = cieniować, zaciéniać. = fig. zakryć, ukryć, zastonić, zaćmić, przyćmnić. Strappare il sacro vel che al volto adombra il ver, Alf. zdrześć zastłonę kryjącą prawdę przed ludźmi. — gli occhi dell' intelletto, przyćmnić, zaćmić rozum. = skreślić, opisać w krótkości. = v. r. niedowierzać, nieufać, lekąć się.

ADOMBRATO, —TA, ad. zakryty cieniem. = zaciéniony. = fig. nieufny, lekkiw. Cavallo adombrato, koń płochliwy.

ADONTARE, v. a. obrazić, znieważać. = v. n. oburzyć się, rozgniewać się.

ADONTOSO, —SA, ad. zły, zły, obelżywy.

ADOPERAMENTO, —PRAMENTO, s. m. użycie.

ADOPERARE, —PRARE, v. a. używać. — il tempo, vocaboli scelti, używać czasu, dobranych wyrazów. Bene — la sua giovinezza, Bocc. dobrze użył młodych lat. = v. r. dokładać starania, usiłować.

ADORABILE, —RANDO, —RE-

VOLE, ad. godny uczczenia, uwielbienia, czciogodny.

ADORAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. czczenie, cześć, uwielbianie.

ADORARE, v. a. czcić, pokłon oddawać, kłaniać się bóstwu, wielbić, chwalić, uwielbiać.

ADORATORE, s. m. —TRICE, s. f. czciciel, wielbiciel, czcicielka, wielbicelka.

ADORATORIO, s. m. świątynia pogańska.

ADOREZZA, s. f. D. Purg. miejsce na które jest cień rzucany, gdzie nie dochodzą promienie słońca.

ADOREZZARE, v. impers. być w cieniu, rzucić cień.

ADORNAMENTO, —TAMENTO, ad. ozdoba.

ADORNAMENTO, s. m. —TURA, s. f. przyozdobienie, ozdoba.

ADORNARE, v. a. zdobić, ozdobić.

ADORNATORE, s. m. —TRICE, s. f. ozdobiiciel, ozdobiicielka.

ADORNO, s. m. ozdoba. = ad. ozdobiony, przyozdobiony. Tutte le cose di che il mondo è adornato, Petr.

ADOTTAMENTO, s. m. —GIONE, —ZIONE, s. f. przysposobienie, przybranie.

ADOTTARE, v. a. przysposobić, przybrać (za swoje dziecko). — un sistema, un metodo, una opinione, przybrać, przyjąć system, metodę, zdanie.

ADOTTATORE, s. m. —TRICE, s. f. przysposabiający, adoptujący za swoje dziecko.

ADOTTIVO, —VA, ad. przysposobiony, przybrany.

ADOZIONE, v. ADOTTAMENTO.

ADRAGANTE, s. f. gomma otrzymana z drzewa dragant.

ADUGGIAMENTO, s. m. cień szkodliwy roślinom.

ADUGGIARE, v. a. rzucić cień szkodliwy roślinom. = fig. rzucić urok, oczarować, urzec.

ADUGNARE, v. ADUNGIARE.

ADULARE, v. a. pochlebiać.

ADULATOR, s. m. —TRICE, s. f. pochlebca, pochlebica.

ADULATORIO, —RIA, ad. pochlebiający, pochlebny.

ADULAZIONE, s. f. pochlebianie, pochlebstwo.

ADULTERAMENTE, av. po cudzołozku.

ADULTERARE, v. n. cudzołodzić. = v. a. fig. fałszować. — il vino, le monete, fałszować wino, pieniądze.

ADULTERATORE, s. m. —TRICE, s. f. cudzołodzić, cudzołoznica.

ADULTERAZIONE, —ANZA, s. f. —MENTO, s. m. fig. fałszowanie.

ADULTERINO, —NA, ad. spłodzony w cudzołozstwie. = fig. fałszywy. [łóztwo.

ADULTERIO, s. m. cudzołozstwo.

ADULTERO, —RA, ad. e s. cudzołodzić, cudzołoznica.

ADULTO, —TA, ad. dorosły.

ADUNAMENTO, s. m. zebranie, zbiór.

ADUNANZA, s. f. zebranie,

zgromadzenie, zjazd, schadzka.

ADUNARE, v. a. zebrać, zgromadzić. = v. r. zebrać się, zejść się, schodzić się, zgromadzić się. [zagać.

ADUNCARE, v. a. zakrzywić,

ADUNCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. zakrzywiony, zagięty

ADUNGHIARE, v. a. uchwycić w szpony, w pazury.

ADUNQUE, cong. więc, przeto, zatem.

ADUSTARE, v. a. przypieć, przypalić, osmalić.

ADUSTEZZA, ADUSTIONE, s. f. suchosć, susza, posucha.

ADUSTO, —TA, ad. suchy, spiekły.

AERE, s. m. powietrze.

AEREO, —EA, ad. powietrzny, napowietrzny. = fig. wietrzny, lekki, próżny.

AEROLITE, s. m. aerolit, kamień spadły z powietrza.

AEROMETRO, s. m. aerometr, narzędzie służące do mierzenia gęstości powietrza.

AERONAUTA, s. m. żeglarz napowietrzny.

AEROSO, —SA, ad. lekki, zwinnny.

AEROSTATICA, s. f. część fizyki traktująca o gęstości powietrza, aerostatyka.

AEROSTATO, s. m. balon napowietrzny.

AESCARE, v. a. założyć nętkę na haczyk u wędki. = fig. v. ADESCARE. [ność.

AFA, s. f. zaduch, par, parcia.

AFATO, —TA, ad. zwiędły, zeschły (o owocach). = chudy (o zwierzętach).

AFATUCCIO, —TICCIO, —CIA, ad. chudorlawy, wysmukły.

AFELIO, s. m. Astr. punkt najbliżej odległości planety od słońca, odsoniecznik, punkt odsonieczny. [ony, uprzejmy.

AFFABILE, ad. m. f. rozmowny.

AFFABILITA, —TATE, —TATE, s. f. rozmowność, uprzejmość.

AFFABILMENTE, av. uprzejmie. [się, krzując.

AFFACCENDARSI, v. r. zająć się.

AFFACCENDATO, —TA, ad. zajęty, zatrudniony.

AFFACCETTARE, v. a. krajać, ciąć w ściągki, w kostki (dyament).

AFFACCHINARE, v. n. e. r. pracować jak tragarz, horować.

AFFACCIARE, v. a. zrównać, wyrównać. = v. r. pojawić się, pokazać się, stanąć. — alla finestra, stanąć przy oknie, w oknie.

AFFALDARE, v. a. fałdować.

AFFAMARE, v. a. wzbudzić apetyt; ogłodzić. — una città, ogłodzić miasto. = v. n. łaknąć, być głodnym. I poveri che affamavano, ubodzy którzy łaknęli.

AFFAMATELLO, —LA, —TIC-CIO, —CIA, —TUZZO, —TUZZA, ad. głodnawy, przygłodny.

AFFAMATO, —TA, ad. głodny, zgłodniały. = fig. chętny krwi, okrutny. [być głodnym.]

AFFAMIRE, v. n. ir. łaknąć.

AFFANGARE, v. a. zabłocić, zbłocić. = v. n. zamienić się w błoto.

AFFANNARE, v. a. trapić, martwić, zasmucić. = v. r. biedzić się, trapić się, frasować się, martwić się.

AFFANNATO, —TA, ad. strapiiony, zmartwiony. = zadyuszany.

AFFANNATORE, s. m. ten co przyczynia zmartwienia, niespokojności.

AFFANNO, **AFFANNAMENTO**, s. m. niepokój, niespokojność. = strapienie, zmartwienie, udręczenie, frasunek.

AFFANNONE, s. m. ten co udaje bardzo zatrudnionego, co się wtrąca do wszystkiego, wścibski.

AFFANNONERIA, s. f. wtrącanie się, wścibstwo.

AFFANNOSAMENTE, av. niespokojnie, przykro, trudno.

AFFANOSO, —SA, —NEVOLE, ad. martwiący, trapiący.

AFFARDELLARE, v. a. upakować, zawinąć.

AFFARE, s. m. sprawa, interes, doczynienie. Affari particolari, interesa prywatne. Esser oppresso dagli affari, być obarczonym interesami. = stan, godność. Tu in ver donna mi sembrò d'alto —, Alfi, zdajesz mi się być panją wysokiego stanu.

AFFARSI, v. r. przystawać, przypadać, zdać się, przydać się, służyć.

AFFARUCCIO, s. m. dim. drobny interes, fraszka.

AFFASCIARE, v. a. wiązać w wiązki, w snopy.

AFFASCIANARE, v. a. oczarować. = fig. zaślepić, omamić, złudzić.

AFFASTELLARE, v. a. v. **AFFASCIARE**. = pomieszać, powikłać, pogmatwać.

AFFATATO, —TA, ad. zacząrowany. L'elmo affatato a quel brando tagliente, Bern. Orl.

AFFATICAMENTO, s. m. trud, utrudzenie, strudzenie.

AFFATICANTE, ad. m. f. nieutrudzony, pracowity.

AFFATICARE, v. a. utrudzić, zmęczyć, znużyć. = v. r. utrudzić się, zmordować się, zmęczyć się, znużyć się; zadawać sobie pracy, starać się, usiłować. In che m' affatico io? Bocc.

AFFATICATORE, s. m. —TRICE, s. f. człowiek pracowity, kobieta pracowita.

AFFATTO, av. cale, wcale, całkiem, zupełnie. Niente —, nic zgola. Non parla —, nic zgola nie mówi.

AFFATTURAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. oczarowanie, czary.

AFFATTURARE, **AFFATTURCHIARE**, v. a. oczarować, zacząrować.

AFFATTURATORE, s. m. —TRICE, s. f. czarownik, czarownica.

AFFAZZONAMENTO, s. m. przyozdobienie.

AFFAZZONARE, v. a. ozdobić, przyozdobić. [honor.]

AFFE, av. na uczciwość, na

AFFERESI, s. f. Gram. odcięcie litery lub sylaby na początku wyrazu.

AFFERMARE, v. a. twierdzić, utrzymywać. = v. r. obwarować się, wzmocnić swe stanowisko, okopać się. Quivi s'affermò, M. Vill.

AFFERMATAMENTE, —TIVAMENTE, av. twierdząc, potwierdzając.

AFFERMATIVA, s. f. glosowanie za, affirmativa.

AFFERMATIVO, —VA, ad. twierdzący, potwierdzający.

AFFERMATORE, s. m. —TRICE, s. f. twierdzący.

AFFERMAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. twierdzenie, potwierdzenie.

AFFERRAMENTO, s. m. schwylenie, uchwycenie, porwanie.

AFFERRANTE, ad. m. f. chwytający, porywający. = s. m. * kon.

AFFERRARE, v. a. chwytąć, chwycić, pochwycić, porwać, jąć, objąć, obejmować. Romilda ben mia tu sei mentr' io t'afferro, Alf. Romildo, moją niezawodnie jesteś gdy cię mam w mojem objęciu. = pojmwować, pojąć, zrozumieć. Ora afferro io, Salvin. teraz pojmuje. Se potessi — tutti i pensieri, che mi passano per la mente! U. Fosc. = v. r. pobić się, poczuć się, porwać się na siebie.

AFFERRATOIO, s. m. kle-szcze, obcegi.

AFFETTARE, v. a. krajać w krawki, w talerzyki, pokrajać, poplatać. = rozsiekać, posiekać kogo. = starać się o co, piąć się do czego. — il dominio, piąć się do władzy. = nasładować; udawać. — il favellar toscano, nasładować mowę toskanską. — allegria, udawać wesołość.

AFFETTATAMENTE, av. z przysadą, przysadnie. = namiętnie.

AFFETTATO, —TA, ad. wymuszony, udany. Divozione, pietà affettata, udana pobożność. Gravità affettata, wymuszona powaga.

AFFETTATUZZO, s. m. człowiek nieco wymuszony.

AFFETTAZIONE, s. f. udawanie, przysada, wymuszenie, **AFFETTIVO**, —VA, ad. tkliwy, wzruszający.

AFFETTO, —TA, ad. mający dobre lub złe chęci. = D. Par. zajęty czem, oddany czemu.

AFFETTO, s. m. afekt, uczucie, miłość, kochanie, przywiązanie, namiętność. = chęć, żądza.

AFFETTUOSAMENTE, **AFFEZIONATAMENTE**, av. szczerze, czule, namiejętnie.

AFFETTUOSO, —SA, ad. serdeczny, pełen życzliwości; grzeczny, uprzejmy.

AFFEZIONARE, v. a. kochać, lubić, pokochać, polubić. = v. r. przywiązać się do kogo lub czego, pokochać, polubić.

AFFEZIONATO, —TA, ad. przychylny, życzliwy, kochający, przywiązany. = kochany, ukochany. = s. m. kochany, przyjaciel.

AFFEZIONE, s. f. przywiązanie, czułość, tkliwość. = choro-ba, dolegliwość, cierpienie.

AFFEZIONEVOLE, ad. m. f. przywiązujący do siebie, skłonny do kochania. [czka.]

AFFIBBIAGLIO, s. m. sprzą-

AFFIBBIAMENTO, s. m. zapięcie na sprzączkę.

AFFIBBIARE, v. a. zapiąć sprzączkę, spiąć haftkę. = Affibbiarla ad uno, fig. przypiąć komu łatkę.

AFFIBBIATOIO, s. m. —TURA, s. f. dziurka na guzik.

AFFIDARE, v. a. zabezpieczyć, upewnić. = powierzyć, poruczyć. = v. p. e. r. ufać, zaufać. [komu.]

AFFIDATO, s. m. ten kto ufa

AFFIGURAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. poznanie kogo po rysach twarzy.

AFFIGURARE, v. a. *poznać, rozpoznać*. = v. r. *wyobrazić, wystawić sobie*.

AFFILARE, v. a. *ostrzyć*. = v. r. *stanąć w szeregu jeden za drugim*.

AFFILATO, —TA, p. ad. *ostrzony*. = *Naso affilato, nos cienki, wysmukły. Viso, volto affilato, twarz chuda*.

AFFILATURA, s. f. *ostrze, brzuszek noża, i t. p.*

AFFILETARE, v. a. *zastawiać sidła na ptaki*. [*prostej*].

AFFILO, A FILO, av. v. linii **AFFINAMENTO**, s. m. *oczyszczanie kruszców*. = *wyszukana subtelność; wydoscionalenie*.

AFFINARE, v. a. *czyścić, oczyszczać kruszec*. = *ostrzyć, wyostrzyć*. = *scieńczyć*.

AFFINATOIO, s. m. *tygielek do topienia kruszców*.

AFFINATORE, s. m. *rzemieślnik oczyszczający kruszec*.

AFFINATURA, s. f. *czyszczenie kruszców*.

AFFINCHE, cong. aby, ażeby.

AFFINE, ad. m. f. *powinowaty*.

AFFINITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *powinowactwo, pokrewieństwo*. = fig. *podobieństwo, związek, stosunek*. = *Chim. powinowactwo*.

AFFIOCAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *chryпка, ochrzypłość*.

AFFIOCARE, v. n. *ochrzypnąć, dostać chryпки*.

AFFISSARE, v. a. *wpatrywać się, wlepić wzrok*.

AFFITTAIUOLO, s. m. *dzierżawca, arędarz*.

AFFITARE, v. a. *nająć, dzierżawić*. — *una casa, una carrozza, nająć dom, karetę*. = *wydzierżawić, puścić w aręde*. — *un podere, puścić w aręde folwark*. [*wynajmuje statek*].

AFFITTATORE, s. m. *ten co*

AFFITTEVOLE, ad. m. f. *do najęcia, do wynajęcia*.

AFFITTO, s. m. *najem, najęcie, wynajęcie*. = *czynsz, zapłata za najęcie, za mieszkanie, komorne*.

AFFLATO, s. m. *dmuchanie, wianie na co; tchnienie, natchnienie boskie*.

AFFLIGGERE, v. a. *ir. strapić, zmartwić, zasmuć*. = v. r. *smuć się, trapić się, martwić się*.

AFFLIGGITORE, s. m. *martwiciel, trapiiciel*.

AFFLITTIVO, —VA ad. *zasmucający*. = *Pena afflittiva, kara cielesna*.

AFFLITTO, —TA, p. ad. *stra-*

piony, zmartwiony, zasmucony, stróskany.

AFFLIZIONCELLA, s. f. dim. *małe zmartwienie*.

AFFLIZIONE, s. f. *strapienie, zmartwienie, smutek, udręczenie*.

AFFLUENZA, s. f. *napływ, natłok*. — *di popolo, napływ ludu*. = *obfitość, dostatek*.

AFFLUSSO, s. m. *napływ krwi, humorów*.

AFFOCALISTIARE, v. a. *Pitt. zamazać, rozmazać*.

AFFOCARE, v. a. *żapać*. = v. r. *fig. żapać się, paść, płonąć*.

AFFOGAGGINE, s. f. —MENTO, s. m. *zaduszenie, uduszenie*.

AFFOGARE, v. a. *zadusić, udusić; utopić*. Fu affogato nel fiume Po, G. Vill. — *una fanciulla, fig. źle wydać za mąż dziewczynę*. = v. n. *opływać w co, mieć podostatkiem; udusić się, zadusić się*. — *nella roba, ne' da nari, opływać w dostatkach*. — *ne' debiti, tonąć w długach, mieć długów po uszy*. — *di sete, umierać z pragnienia*. Bisogna bere o —, prov. *potrzeba zgryźć ten orzech, płoknąć tę pigułkę*. — *in un bicchier d'acqua, fig. nie umieć sobie dać rady, nie umieć trzech zliczyć*. = v. r. *utopić się*.

AFFOGATO, —TA p. ad. *uduszony; utopiony*. = *Uova affogate, jaja gotowane*. [*calca*].

AFFOLLAMENTO, s. m. v.

AFFOLLARE, v. a. *ciśnąć, tłoczyć*. = v. r. *ciśnąć się, tłoczyć się*. Quanti pensieri mi si affollano in mente! Met. *ileż to myśli ciśnie mi się do głowy!*

AFFOLLARE, s. m. D. *Purg. ciężkie oddychanie, zadyszenie*.

AFFOLLATAMENTE, av. *thumem, gromadą, gromadnie*.

AFFOLLATO, —TA, p. ad. *ściśnięty, stłoczony*. Gente affollata, *thum ludu, ciżba*. [*spiech*].

AFFOLTAMENTO, s. m. p.

AFFOLTARE, v. n. —TARSI, v. r. *spieszyć się, d. FRASAGLIARE*. = *żartocznie żądać*. = *upaść na kogo, uderzyć*.

AFFONDAMENTO, s. m. *zatonienie, pograżenie*.

AFFONDARE, v. a. *zatopić*. = fig. *zniszczyć, zgubić, zrujnować*. O cupidigia! che i mortali affondi! D. *Par. o chciwości! która gubisz ludzi!* = v. n. e. *r. zatonać, utonąć*.

AFFONDATURA, s. f. *zakłóśłość, wydrażenie*.

AFFOSSAMENTO, s. m. *wykopanie rowu, jamy, wydrażenie*. [*otoczyć rowem*].

AFFOSSARE, v. a. *kopać row, pi-*

AFFOSSATO, —TA, p. ad. *okopany rowem*. = *Occhi affossati, zakłęśłe, zapadłe oczy*.

AFFRAGNERE, *AFFRANGERE*, v. a. *ir. złamać, stłuc*. = fig. *utrudzić, zmordować, osłabić*.

AFFRALARE, —LIRE, v. a. *osłabić, wzdąć, pozbawić sił*.

AFFRANCARE, v. a. *oswobodzić, uwolnić, wyzwolić*. = v.

AVVALORARE.

AFFRANTO, —TA, p. ad. *osłabiony, zwątlony*.

AFFRATELLANZA, s. f. —MENTO, s. m. *pobratanie się, braterstwo*.

AFFRATELLARSI, v. r. *po- bratać się, spoufalić się, żyć za panie bracie*.

AFFREDDARE, v. a. *ochłodzić, oziębić, wystudzić*. = v. r. *oziębić się, wystygnać, ziębnąć*. = fig. *ostygnać, stać się oziębłym*.

AFFRENNAMENTO, s. m. *powściągnięcie, pohamowanie*.

AFFRENNARE, v. a. *powściągnąć, powstrzymać, wstrzymać, hamować, pohamować*. — *gli audaci, Met. powściągnąć zuchwałych*.

AFFRENATORE, s. m. —TRICE, s. f. *powściągacz, powściągaczka*. [*spiech, szybkość*].

AFFRETTAMENTO, s. m. p.

AFFRETTARE, v. a. *przyspieszać, naglić*. — *i passi, przyspieszyć kroku*. = v. r. *spieszyć się, pospieszać*.

AFFRETTAMENTE, av. *spiesznie, szybko*.

AFFRICCO, *AFFRICO*, s. m. *wiatr południowo zachodni*.

AFFRICOGNO, ad. m. *cierpki, szczypiący*.

AFFRITTELLARE, v. a. *smażyć jaja*. = fig. *przeszyć nożem*. = *Uova affrittellate, jaja sadzone*.

AFFRONTAMENTO, s. m. *napad, napaść, uderzenie*.

AFFRONTARE, v. a. *stawić meźnie czoło*. La morte in battaglia dappresso mille volte vidi e affrontai, Alf. *potysiąc razy widziałem w bitwach śmierć z blizką i meźnie stawilem czoło*. = *napaść, uderzyć; zro- bić komu afront*. = v. r. *stać, leżeć, być położonym naprzeciwko*. Parte di Spagna ove s'affronta con Africa, G. Vill. *ta część Hiszpanii która leży na przeciwko Afryki*. = *stanąć do boju; stawić pole*. = *spotkać, napotkać*. [*FRONTO*].

AFFRONTATA, s. f. v. *AF-*

AFFRONTATO, —TA, p. ad. v. *AFFRONTARE*. *Battaglia affrontata, walna bitwa*. [*pastnik*].

AFFRONTATORE, s. m. *na-*

AFFRONTO, s. m. *afront*,

zniewaga, obraza, obelga. = napasać, uderzenie, atak.

AFFUMATO, AFFUMICATO, — TA, p. ad. zadymiony, okopcony. = fig. podły, nikczemny.

AFFUMICAMENTO, s. m. zadymienie, okopcenie. = nakadzanie, fumigacja.

AFFUMICARE, AFFUMARE, v. a. zadymić, przydymić, okopcić. AFFUMICATA, s. f. nakadzanie, fumigacja.

AFFUSOLARE, v. a. ozdobić, przyozdobić.

AFFUSTO, s. m. łoże działa. AFIACCACOLLO, av. na złamanie karku, bez względu na nic. [stracenie głosu.

AFONIA, s. f. Med. brak lub AFORISMO, s. m. aforyzm, zdanie krótkie.

AFRETTO, AFRUZZO, — A, ad. kwaskowaty, cierpkawy.

AFREZZA, s. f. cierpkość, kwasek niedojrzałych owoców.

AFRO, — FRA, ad. cierpki, kwaśny. [aloesowe.

AGALLOCO, s. m. drzewo

AGAPE, s. f. wieczerza pierwszych chrześcianżywiana w towarzystwie.

AGARICO, s. m. Bot. bedłka liściowa, hubka.

AGATA, s. f. agat (kamień). = długosć nitki potrzebnej do nawleczenia igły.

AGAZZARE, v. ARROVELLARE.

AGENTE, s. m. agent, kommissarz, sprawujący czyje interesy. = Filoz. działacz, siła działająca.

AGENZIA, s. f. urząd, obowiązki agenta, agencja.

AGEVOLAMENTO, s. m. ułatwienie. [D. Purg. dopomódz.

AGEVOLARE, v. a. ułatwić; AGEVOLE, ad. m. f. łatwy, snadny.

AGEVOLEZZA, s. f. łatwość, snadność. = D. Purg. słodycz, uprzejmość. [snadnie.

AGEVOLMENTE, av. łatwo, AGGAVIGNARE, v. a. porwać, uchwycić.

AGGELARE, v. a. zamrozić. = v. n. e. r. marznąć, zamarznąć, ściąć się, scinać się od zimna.

AGGELAZIONE, s. f. zamrożenie, zamarzanie, marznięcie.

AGGENTILIRE, v. a. ir. upięknąć, ładnym zrobić.

AGGETTARE, v. n. Arch. wystawiać, wyskakiwać, być wydatnym. [części budowli.

AGGETTO, s. m. wystawianie

AGGHERMIGLIARE, v. a. trzymać na szponach, w pazurach.

AGGHERONATO, — TA, ad.

zeszłukowany zrozmaitych kalców różnobarbnych.

AGGHIACCAMENTO, s. m. marznięcie, zamarzanie, zamrożenie.

AGGHIACCIARE, v. a. zamrozić, zlodowacić. Il freddo agghiaccia i fiumi, zimno zamraża rzeki. La paura agghiaccia il sangue nelle vene, fig. strach ścina krew w żyłach. = v. n. e. r. ziębnąć, marznąć. Credi tu ch'io soffrissi ch'egli stesse laggiuso ad — ? Bocc.

AGGHIACCIO, s. m. hurty albo koszary w polu na owce.

AGGHIADAMENTO, s. m. odrętwienie, strętwienie.

AGGHIADARE, — DIRE, v. n. e. r. odrętwieć, zdrętwieć od zimna, marznąć, zamarznąć.

AGGIACENZA, s. f. przyległość. [zmieniania monety.

AGGIO, s. m. azio, zysk ze

AGGIOGARE, v. a. zaprzężyć do jarzma.

AGGIORNARE, v. a. naznaczyć dzień. = v. n. e. r. dzień, światłać.

AGGIRAMENTO, s. m. kręcenie, wykretarstwo, maiactwo.

AGGIRARE, v. a. okrążyć, otoczyć. = podejść, oszukać. = v. n. e. r. obracać się, kręcić się; waleśać się, błąkać się.

AGGIRATA, s. f. okrążenie, okrag.

AGGIRATORE, — TRICE, s. f. włóczęga. = zwodziciel, kręciciel, matacz, intrygant.

AGGIUDICARE, v. a. przysądzić. [sądzenie.

AGGIUDICAZIONE, s. f. przyaggiugnere, AGGIUNGERE, v. a. ir. dołączyć, dodać; złączyć, przylączyć. = dojsć do lat. Quantunque il maggiore a diciotto anni non aggiungesse, Bocc. = v. r. łączyć się.

AGGIUGNIMENTO, s. m. AGGIUNZIONE, AGGIUNTA, s. f. dołączenie, dodanie.

AGGIUGNIFINE, — IMEZZO, — INNANZI, s. m. Gram. zgłoska dodana na końcu, we środku, lub na początku wyrazu.

AGGIUGNITORE, s. m. — TRICE, s. f. ten który dodaje.

AGGIUNTOCHÈ, av. zwłaczszcza że.

AGGIUSTABILE, ad. m. f. dający się narządzić, załatwić, pogodzić.

AGGIUSTAMENTO, s. m. narządzenie, przyrzędzenie, załatwienie, zgodzenie.

AGGIUSTARE, v. a. narządzić, wyrównać; pogodzić, pojednać. — conti, pogodzić, zregulować rachunki. = v. r. pogodzić się, ułożyć się.

AGGIUSTAMENTO, av. jak należy, jak przystoi.

AGGIUSTATEZZA, s. f. przystojność, przyzwoitość, dokładność.

AGGIUSTATORE, s. m. mincerz stosujący monetę do wagi prawnej. [BILE.

AGGIUSTEVOLE, v. AGGIUSTARE, v. a. nagromadzić. = v. r. nagromadzić się, zebrać się.

AGGLUTINARE, v. a. zlepić, sklejać.

AGGLUTINAZIONE, s. f. zlepienie, sklejanie; zlepienie się, sklejenie się. [baciec.

AGGOBBIRE, v. n. ir. zgarz.

AGGOMITOLARE, v. a. zwinąć na kłębek, zmołać. = v. r. zwinąć się w kłębek.

AGGOTTARE, v. a. pompować wodę z okrętu.

AGGRADEVOLE, ad. m. f. miły, przyjemny.

AGGRADEVOLMENTE, av. miło, przyjemnie.

AGGRADIMENTO, s. m. zezwolenie, przyzwolenie.

AGGRADIRE, v. a. e. n. ir. u- przejmie przyjąć co; podobać się.

AGGRADUIRSI, v. r. † zjednać sobie, zniewolić. Per — i soldati, Davanz. żeby sobie zjednać umysły żołnierzy.

AGGRAFFARE, AGGRAFFIARE, AGGRANCIRE, v. a. złapać, porwać, uchwycić, chapnąć.

AGGRANCHIARSI, v. r. skurczyć się, skosnieć, zdrętwieć od zimna, zgrabić.

AGGRANDIMENTO, s. m. powiększenie.

AGGRANDIRE, v. a. ir. powiększyć, rozszerzyć. = v. r. wzrastać, rozszerzać się.

AGGRANDITORE, s. m. przesadzający w opowiadaniu.

AGGRAPPAMENTO, s. m. zahaczenie.

AGGRAPPARE, v. a. zahaczyć, uchwycić, porwać. = v. r. uchwycić się, uczepić się.

AGGRATICCIARSI, v. r. obwijając się, okręcać się (jak bluszcz około drzewa). = v. a. scisnąć, objąć.

AGGRATIGLIARE, v. a. skrepować. = osadzić za kratą, w więzieniu.

AGGRAVAMENTO, s. m. — ZIONE, s. f. uciążenie, przeciążenie.

AGGRAVARE, v. a. obciążać, przeciążyć, przeladować. = przydawać wagi, ciężaru; fig. powiększyć winę, stać się jeszcze winniejszym. — un delitto, powiększyć przestępstwo. Ma il delitto two quin-

di aggravasti, Alf. = v. n. zapasć w cięższą chorobę. = v. r. stać się cięższym, więcej zaciężać. = gniewać się, oburzać się.

AGGRAVIO, s. m. zniewaga, obelga, obraza. = podatek. = szkoda, krzywda. [wici]

AGGRAZIARE, v. a. ulaska-
AGGREGAMENTO, s. m. —

ZIONE, s. f. przyjęcie do towarzystwa. [do towarzystwa]

AGGREGARE, v. a. przyjmować
AGGREGATO, s. m. zbiór, skupienie części.

AGGREGGIARE, v. a. spędzić trzode, zgromadzić trzode. = v. r. zbierać się w gromady, chodzić stadami.

AGGRESSIONE, s. f. napasć, napad, zaczepka. [nik]

AGGRESSORE, s. m. napast-
AGGRICCHIATO, —TA, ad.

wskroś przejeły zinnem, zdrętwiały.

AGGRINCIARE, —ZARE, —ZIRE, v. n. marszczyć się.

AGGRIZZARSI, v. INTRIZZIRSI.

AGGROMMARE, v. n. przylgnąć, przyczepić się w kształcie skorupy.

AGGROPPARE, —PIARE, —RUPPIARE, v. a. związać razem, szczepić, pozwiązywać. = skupić, zgromadzić.

AGGROTTARE, v. a. usypać groble, tume. — le ciglia, fig. zmarszczyć brew.

AGGROVIGLIARSI, v. r. zwinąć się w kłębek, skulić się.

AGGRUMATO, —TA, ad. zsiadły. [zgromadzić]

AGGRUMOLARE, v. a. skupić, AGGRUPPAMENTO, s. m. zawiązanie wzięta.

AGGUAGLIAMENTO, s. m. porównanie, zrównanie.

AGGUAGLIANZA, —ZIONE, s. f. równość.

AGGUAGLIARE, v. a. porównać, zrównać. — le fortune, le ricchezze, porównać majątki, bogactwa. = równać się, wyrównywać. I talenti militari del generale agguagliavano l'ardore delle truppe, talenta wojskowe wodza wyrównywały zapalowi wojska. = porównywać z czem. = zrównać, wyrównać.

AGGUAGLIATAMENTE, av. zarówno, równo. [gone]

AGGUAGLIO, s. m. v. PARAGGUANTARE, v. a. schwycić, uchwycić.

AGGUATO, s. m. zasadzka, zaczajenie się, podstęp.

AGGUEFFARE, v. a. + dodać, dołączyć. = v. r. D. Inf. złączyć się.

AGGUERRIRE, v. a. wprawić

do boju, oswoić z bojem, zwojną.

AGGUINDOLAMENTO, s. m. zwiżanie, motanie. = fig. mactwo, oszukaństwo.

AGGUINDOLARE, v. a. zwiżać na motowidło. = fig. podejść, oszukać. = v. r. włóczyć się, waleśać się, kręcić się. [dolo]

AGGUINDOLO, s. m. v. GUIN-

AGHETTA, s. f. glejta, niedokwas ołowiu.

AGHETTO, s. m. tasiemka ze skówką na końcu, zawłóczka.

AGHIACCO, s. m. Mar. drąg rudla. [iglasty, szpilkowaty]

AGHIFORME, ad. m. f. Bot.

AGHIRONE, s. m. czapla.

AGIAMENTO, s. m. wygoda, dogodność. [dnie, dogodnie]

AGIATAMENTE, av. wygo-

AGIATEZZA, s. f. wygody, dostatki, bogactwo, zamożność.

AGIATO, —TA, ad. dostatni, zamożny, dobrze się mający.

= Vestito agiato, suknia wygodna. Casa agiata, dom wygodny.

AGILE, ad. m. f. lekki, skory, zwinny, rzeski.

AGILITA, —TATE, —TATE, s. f.

lekkość, zwinność, szybkość, chyżość.

AGILITARE, v. a. zrobić lekkim, szybkim. [zwinnie]

AGILMENTE, av. szybko, AGINA, s. f. szybkość, pred-

kość. Aver —, być mocnym, krzepkim.

AGIO, s. m. wygoda, czas. Stare ad —, być w dobrym bycie,

dobrze się mieć. Ad —, a bell —, a grand —, wygodnie, dogodnie,

z łatwością, łatwo, snadnie. Aver —, mieć wolny czas.

AGIRE, v. a. ir. działać.

AGITAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f.

wzburzenie, wstrząśnienie, wzruszenie, poruszenie.

AGITARE, v. a. wzruszać, wstrząsać, młotać na różne strony, poruszać. Come le fiam-

me da' venti agitate, Bocc. jak płomienie wiatrami rozdęte.

Agitato dal mare, Met. skołotany morzem. = roztrząsać. Il negozio fu agitato a lungo. = v. r.

burzyć się, wzburzać się (o morzu). [ciel, burzyciel]

AGITATORE, s. m. wicherz-

AGLIATA, s. f. sos z czosnkiem. Far —, gawędzić, plesć, paplać.

AGLIO, s. m. czosnek. Capo d —, główka czosnku. Esser

verde come un —, być czerszym, czerstwo wyglądać.

AGNATO, —TA, ad. krewny po ojcu. [stwo po mieczu]

AGNAZIONE, s. f. pokrewieństwo

AGNELLETTO, —TA, AGNEL-
LINO, —NA, AGNELLUCCIO, —CIA,

s. m. f. dim. jagniątko.

AGNELLINO, —NA, ad. jagnięcy. [gnię]

AGNELLO, —LA, s. m. f. jagnię

AGNIZIONE, s. f. poznanie, rozpoznanie.

AGNO, s. m. + jagnię. = narbrzękłość w pachwinie. Tagliarsi l —, śmiało stawić się w niebezpieczeństwie.

AGNOCASTO, s. m. Bot. czysty baranek.

AGNOLO, s. m. anioł.

AGO, s. m. igła. = żądło. = jęczyzek u węzek. = indec,

skazówka. = jęczyzek w zamku uchodzący w dziurkę klucza.

= iglica (ryba). = igła magnesowa. = Dare un ago per aver un palo, prov. wymienił strzyjek za siekierkę kijek.

AGOGNARE, v. a. e. n. pożądać, pragnąć.

AGOGNATORE, s. m. ten który pożąda, gorąco pragnie.

AGONALE, ad. m. f. zapasniczy, szermierski.

AGONE, s. m. igłsko. =* miejsce walki, zapasów, szranki, zawód. Audace entrò nel marziale —, Ar. Orł. Fur.

AGONIA, s. f. konanie. = męki, cierpienia, niespokojność.

AGONIZZARE, v. n. konać.

AGORAIO, s. m. fabrykant igieł, iglarz. = igielnik, igielniczek, igielnica, igielniczka.

AGOSTO, s. m. sierpień.

AGRAMENTE, av. kwaśno; przykro, gorzko.

AGRARIO, —IA, ad. rolniczy. Strumenti agrari, narzędzia rolnicze. Legge agraria, prawo rolne. [bijąnsku]

AGRESTAMENTE, av. po grusku winogron i cukru.

AGRESTE, AGRESTO, —STA, ad. wieśniaczy, wiesniacki, wiejski, rolniczy, polny. = prostacki, grubijanski.

AGRESTEZZA, s. f. kwaśność, cierpkość. = wiesniactwo, gburowatość.

AGRESTINO, —NA, AGRESTOSO, —SA, ad. kwaskowaty.

AGRESTO, s. m. niedojrzałe winogrona; sok z niedojrzałych winogron. Fare —, oszczędzić, uciulać. [kwaśny smak]

AGRESTUME, s. m. kwas, AGRETTO, s. m. Bot. rukiew, rzerzucha, nasturczya.

AGRETTO, —TA, ad. kwaskowaty. [kwaśny smak]

AGREZZA, s. f. kwaśność, AGRIA, s. f. liszaj.

AGRICOLA, AGRICOLTORE, s. m. rolnik. [ctwo]

AGRICOLTURA, s. f. rolni-

AGRIFOGLIO, s. m. Bot. ostokrzew, iglica włoska.

AGRIGNO, —GNA, *kwaskowaty*.
 AGRIMENSORE, s. m. *mier-*
 AGRIMENSURA, s. f. *mierz-*
nie roli, rozmiar gruntów,
miernictwo.
 AGRIMONIA, s. f. *Bot. rzepik.*
 AGRIOTTA, s. f. *kwaśna trze-*
śnia, czereśnia.
 AGRIPERSA, s. f. *Bot. maje-*
ran, majeranek.
 AGRO, s. m. *kwaśny sok.*
 AGRO, —RA, ad. *kwaśny.*
 Agro dolce, *kwaskowaty, słod-*
kowaty. = fig. *ciepki, przykry,*
surówy, niehuman, okrutny.
 Carattere agro, *cierpki charakter.*
 Agre rampogne, *gorzkie wyrzu-*
ty. Un agro nemico, okrutny
nieprzyjaciel. = *oderwany,*
trudny, zawity. = *niegrze-*
czny, grubijanski.
 AGRUME, s. m. *nazwisko nie-*
których jarzyn, jakoto: cebula,
czosnek, i t. d. = *kwaśne owo-*
ce, jak cytryna, pomarańcza.
 = fig. *kwasy, przykrość, nie-*
przyjemność.
 AGUATATORE, s. m. —TRICE,
 s. f. *ten co robi zasadzki.*
 AGUATO, v. AGGUATO.
 AGUCCHIARE, v. a. *robić igłą,*
szyc. [brykant igiel, iglarz.
 AGUCCHIAROLO, s. m. *fa-*
 AGUCCHIATORE, s. m. *ten*
który pracuje igłą.
 AGUGLIA, s. f. *orzeł.* E aguglie
 nell'oro sovra in vista al ven-
 to si movieno, D. Purg. i orły
 złotem przetykane unosily się
 gwoli wiatru ponad nim. — di
 Cristo, S. Jan ewangelista.
 = *obelisk, piramida, ostrostup.*
 = *igła.* — della calamita, *igła*
magnesowa. = *iglica (ryba).*
 AGUGLIATA, s. f. *tyle nici ile*
potrzeba do nawleczenia igły.
 AGUGLINO, s. m. v. AGUILOTTO.
 AGUGLIONE, s. m. v. PUNGI-
 GLIONE. [gura u starożytnych.
 AGURATO, s. m. *godność au-*
 AGUETTO, —TA, ad. *ostraw-*
ty, przytroty.
 AGUTEZZA, AGUTO, AGUZZA-
 MENTE, v. ACUTEZZA, ecc.
 AGUZZAMENTO, s. m. —ATA,
 —TURA, s. f. *ostrzenie.*
 AGUZZARE, v. a. *ostrzyć, we-*
cować, wyostrzyć, zaostrzać.
 = fig. — i suoi ferruzzi, *silić*
się na co, wysilać się, robić
wysiłenia, usiłować, sadzić się
na co. — l'ingegno, *zaostrzać*
dowcip, rozum. — l'appetito,
ostrzyć apetyt. — le ciglia, D.
inf. wyteńczyć wzrok.
 AGUZZATORE, s. m. *ostrzy-*
ciel, szlifierz.
 AGUZZETTO, s. m. —TA, s.
 f. *faworyt, zausznik.* = ad.
 ostrawy.

AGUZZINO, s. m. *dozorca*
wieżniów na galerach.
 AGUZZO, —ZA, ad. *ostry.* =
 fig. *bystry, przenikliwy.*
 AH, AHI, interj. *ah! o!*
 AHIBO, AIBÒ, neg. *nie, wcale*
nie, gdzie tam.
 AHIME, AIME, interj. *niestety!*
 AIA, s. f. *tok, klepisko.* = *gu-*
wernantka, ochmistrzyni.
 AIATA, s. f. *cała przestrzeń*
toku zapelniona zbożem.
 AIATO, av. *Andar* —, aione,
mitrzyć czas, marudzić, gu-
zdrać się.
 AIERINO, —NA, ad. *lazuro-*
wy, błękitny.
 AIETTA, s. f. dim. *mały tok.*
 = *pokład ziemi, warstwa.*
 AIO, s. m. *guwerner, nau-*
czyciel, dozorca domowy.
 AIRONE, s. m. *czapla.*
 AITA, s. f. * *pomoc.*
 AITARE, AITATORE, —TRICE, v.
 AIUTARE, etc.
 AIUOLA, s. f. dim. *mały tok.*
 = *brózdka.* [ty.
 AIUOLE, s. f. *grzęda na kwia-*
 AIUOLO, s. m. *ście na plaki,*
sidla.
 AIUTANTE, s. m. *pomocnik,*
adjutant. = ad. *krzepki, przy-*
sadkowaty.
 AIUTARE, v. a. *pomagać, do-*
pomagać. = v. r. *posługować się*
czem, używać czego. [moc.
 AIUTARELLO, s. m. *mała po-*
 AIUTATIVO, —VA, ad. *po-*
mocniczy.
 AIUTATORE, s. m. —TRICE,
 s. f. *pomocnik, pomocniczka.*
 AIUTO, s. m. *pomoc.* Venir in
 — d'alcuno, *przyjść komu na*
pomoc. — di costa, *porękawi-*
czne. = pl. *wojska posiłkowe.*
 AIZZAMENTO, s. m. *podnie-*
cenie, poduszczenie, drażnie-
nie.
 AIZZARE, v. a. *drażnić, pod-*
niecać, poduszczać, podżegać.
 AIZZATORE, s. m. —TRICE,
 s. f. *poduszczyciel, podżegacz.*
 ALA, s. f. *skrzydło.* = fig.
skrzydło wojska, bydynku. =
Star sull'ale, być na wylocie,
być na wychodnem, na wyje-
zdnem. Mettersi l'ale, spieszyć
się, pospieszać.
 ALABARDA, s. f. *halabarda.*
 ALABARDIERE, s. m. *hala-*
bartnik. [alabastrowy.
 ALABASTRINO, —NA, ad.
 ALABASTRO, s. m. *alabaster.*
 ALACCIA, s. f. *peg. skrzy-*
dłisko.
 ALACRITA, s. f. *zrękość,*
wesołość, żywiołość; chyżość.
 ALAMANNA, s. f. *białe wi-*
nogrona. [u sukni.
 ALAMARO, s. m. *potrzeby*
 ALANO, s. m. *brytan.*

ALARE, s. m. *wilk kuchenny,*
kominowy.
 ALBA, s. f. *zorza ranna,*
brzask, świt, jutrzienka.
 ALBAGIA, s. f. *próżność,*
duma, zarozumiałość.
 ALBAGIOSO, —SA, ad. *pró-*
żny, pyszny, dumny, zarozu-
miały. [buz.
 ALBANELLA, s. f. *Ornit. ko-*
 ALBARDEOLA, s. f. *Ornit.*
gesica, łyszczał.
 ALBEDINE, s. f. v. BIANCHEZZA.
 ALBEGGIAMENTO, s. m. *bia-*
ławość. [dniec, światła.
 ALBEGGIARE, v. n. *bieleć.* =
 ALBERARE, v. a. *zatknąć,*
wywiesić sztandar. [aprykoza.
 ALBERCOCCA, s. f. *morela,*
 ALBERCOCCO, s. m. *more-*
lowo drzewo. [czyna.
 ALBERELLA, s. f. *osika, osi-*
 ALBERELLO, s. m. *flaszecz-*
ka. = *drzewko.*
 ALBERESE, s. m. *kamień wa-*
pienny. = *grunt wapienny.*
 ALBERETO, s. m. —TA, s. f.
 gaik osikowy. [wko, krzewina.
 ALBERETTO, s. m. dim. *drze-*
 ALBERGARE, v. a. *darować ko-*
mu pomieszkanie, pomieścić
do domu, w gospodzie; dać
schronienie, przytułek; fig. cho-
wać, kryć, ukrywać w sercu.
 Nell' ego petto alberghi tant' ira
 ancora? Alf. = v. n. *mieszkać,*
przebywać. Ove alberga onestate
 e cortesia, Petr. = *spać z kim.*
 Ad—sen' andò segretamente colla
 Maddalena Bocc.
 ALBERGATORE, s. m. —TRICE,
 s. f. *gospodarz, oberżysta,*
gospodyn.
 ALBERGO, s. m. *dom zaje-*
zdny, oberża, gospoda. = * *pa-*
łac, zamek królewski, przyby-
tek, miejsce pobytu. In questo
 di mestizia e d'orror, chi mai ti
 guida? Met.
 ALBERINO, s. m. *kamień*
przedstawiający coś nakształt
roślin. = *drzewko, krzewina.*
 = *rodzaj grzybów, opieńka.*
 ALBERO, s. m. *drzewo.* =
olcha, olszyna. = *maszt.* =
drzewo genealogiczne. = Fig.
 Andar sulle cime degli alberi,
 marzyć sobie, roić, snuć sobie
 po głowie. Al primo colpo non
 cade l'—, *nie od razu Kraków*
zbudowany.
 ALBERONE, s. m. *drzewisko.*
 ALBICANTE, ad. *białawy.*
 ALBICCIO, —CIA, ad. *pod-*
chmielony, pod dobrą datą.
 ALBICOCCA, s. f. *ALBICOCCO,*
 s. m. v. ALBERCOCCA, etc.
 ALBO, —BA, ad. * *biały.* =
un poco—, nieco podchmielony,
mający trochę w czubku. =
 ALBO, ALBICO, s. m. *ptół (ryba).*

ALBORE, s. m. zorza ranna, brzask, świt. = światelko.

ALBOROTTO, s. m. gwar, rozruch, urzawa, zgiełk.

ALBUGINE, s. f. bielmo na oku.

ALBUGINOSO, —SA, ad. Anat. białawy (o kolorze tkanek, błon).

ALBUME, s. m. białe jaja.

ALBUMINOSO, —SA, ad. białkowaty.

ALBURNO, s. m. biel w drzewie, obłon, miazga.

ALCACHINGI, s. m. Bot. garliczki, miechówki, psie wiśnie.

ALCALI, s. m. Chim. (sól otrzymana z popiołu niektórych roślin) alkali.

ALCALICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. alkaliczny.

ALCALIZZAZIONE, s. f. Chim. alkalizacja. [zować]

ALCALIZZARE, v. a. alkaliczować, s. m. Zool. łos.

ALCEA, s. f. Bot. słaz dziki, słaz polny, topolówka.

ALCHIMIA, s. f. alchemia. = tombak. = fig. oszukanstwo, szalibierstwo.

ALCHIMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. alchemiczny.

ALCHIMILLA, s. f. Bot. przywrotnik, nawrotek, gwiazdki, gwiazdosz, gęsie łapki.

ALCHIMISTA, s. m. alchemik.

ALCHIMIZZARE, v. a. e n. szukać kamienia filozoficznego, = fig. fałszować. [morodek]

ALCIONE, s. m. Ornit. zi-
ALCOL, ALCOOL, ALCOOLE, s. m. alkohol, wyskok winny.

ALCOVO, s. m. ALCOVA, s. f. alkowa, alkierz. [sposobem]

ALCUNAMENTE, av. żadnym

ALCUNO, —NA, ad. ktoś, niejaki, pewien, jaki, którykolwiek. = z przeczeniem znaczący nikt, żaden.

ALDINO s. m. kursywa włoska, tak nazwana od Aldo Manuzio, który najpierwszy takimi literami drukował.

ALEGGIARE, v. n. trzepotać skrzydłami, podlatywać.

ALENA, s. f. dech, oddech.

ALENAMENTO, s. m. oddychanie.

ALENARE v. n. dychać, oddychać. = s. m. oddychanie.

ALERIONE, s. m. Arald. orzeł bez dzioba i szponów w herbach.

ALETTA, s. f. dim. skrzydełko. Alette de' pesci, pletwy uryb.

ALFABETICAMENTE, av. alfabetycznie.

ALFABETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. alfabetyczny.

ALFABETO, s. m. alfabet.

ALFIERE, —ro, s. m. chorąży. = blazen, w szachach.

ALGA, ALIGA, s. f. Bot. porost wodny (roślina skrytopłciowa).

ALGEBRA, s. f. algebra.

ALGEBRAICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. algiebraiczny.

ALGEBRISTA, s. m. algebrzysta. [mrozący]

ALGENTE, ad. m. f. ziębiący.

ALGORE, s. m. † wielkie zimno.

ALGOSO, ALIGOSO, —SA, ad. pelen mchu czyli porostu morskiego.

ALIA, s. f. skrzydło budynku.

ALICE, s. f. sardela (ryba).

ALIDADA, s. f. Mat. dioptra.

ALIENABILE, ad. m. f. mogący się zbyć, sprzedać, odstąpić.

ALIENARE, v. a. sprzedać, zbyć, odstąpić; fig. —gli affetti, i cuori, gli spiriti, odstąpić od siebie, odrzucić serca, umysły.

ALIENARE, v. n. odstąpić się, rozstać się.

ALIENATAMENTE, av. przez roztrzęsanie, po szalonym, nierozważnie.

ALIENATO, —TA, p. ad. sprzedany, zbyty, odstąpiony. = odłączony, oddalony. = Alienato da' sensi, fig. odchodzący od zmysłów, będący w odurzeniu, w zachwyceniu.

ALIENAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. Leg. sprzedanie, zbycie, odstąpienie. = rozłączenie, rozstanie. = obtkanie umysłu, pomieszanie zmysłów.

ALIENO, —NA, ad. obcy, cudzy, cudzoziemski. = Esser alieno da una cosa, fig. mieć wstręt od czego, nie mieć do czego ochoty. [dlaty]

ALIGERO, —RA, ad. skrzy-
ALIMENTAMENTO, s. m. żywienie, pożywienie.

ALIMENTARE, v. a. żywić, karmić. = v. r. żywić się, karmić się.

ALIMENTARIO, —RIA, ad. służący za pokarm.

ALIMENTATORE, s. m. żywiciel, karmiciel.

ALIMENTIZIO, —ZIA, ALIMENTOSO, —SA, ad. pożywny, po-
ALIMENTO, s. m. żywność, pokarm, strawa. [karców]

ALLOTTO, s. m. wyłogi u re-
ALIQUANTO, —TA, ad. nie-
spółmierny (2 do 5).

ALQUOTO, —TA, ad. spółmierny (2 do 4).

ALISEO, ad. m. Mar. wiatr między zwrotnikami, wiejący od wschodu ku zachodowi, nazywa się także wiatrem powszechnym albo handlowym.

ALISMO, s. m. Bot. żabinek, żabieniec.

ALITARE, v. n. dyszeć, sapać.

ALITARE, s. m. duszność, dy-
chawica, zadyszenie się.

ALITO, s. m. dech, oddech, oddychanie. Riaver, raccogliere, odetchnąć. Rubar coll'—, fig. zgrabnie ukraść. = tchnienie, powiew wiatru. = mgła.

ALIVELOCE, ad. m. f. przedko-
lotny.

ALLA, s. f. targ, targowisko pokryte dachem. = łokieć angielski.

ALLACCEVOLE, ad. m. f. v. ALLACCIATIVO, = fig. pociągający, powabny.

ALLACCIAMENTO, s. m. sznurowanie, zaplatanie.

ALLACCIARE, v. a. zasznurować, zawiązać, przywiązać. = Allacciarsella, fig. chłepić się, być zarozumiałym.

ALLACCIATIVO, —VA, ad. służący do sznurowania, zaplatania.

ALLACCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten co przywabia, przynęca. [daż, podwizanie]

ALLACCIATURA, s. f. ban-
ALLACCIAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wylew, rozlew, zatop, zatopienie, wezbranie, zalanie.

ALLAGARE, v. a. zalać, zatopić. = fig. zalać kraj cudzy wojskiem.

ALLARGAMENTO, s. m. rozszerzenie, rozpostrzenienie.

ALLARGARE, v. a. rozszerzyć, rozprzestrzenić. — un vestito, rozszerzyć suknię. — i confini d'un regno, rozszerzyć granicę państwa. — la mano, fig. hojnie szafować. = v. r. rozszerzyć się.

ALLARGATOIO, s. m. świ-
dek zegarmistrzowski.

ALLARMARE, v. a. zatruwać, rzucić postrach. = v. r. lękać się, trwożyć się.

ALLARME, s. m. trwoga, postrach, popłoch, alarm.

ALLASTRICARE, v. a. wybrukować.

ALLATO, A LATO, av. obok, przy. Aver danaro —, mieć przy sobie pieniądze. Allato allato, tuż obok. = w porównaniu, obok.

ALLATTAMENTO, s. m. karmienie mlekiem.

ALLATTANTE, ad. es. mamka.

ALLATTARE, v. a. karmić mlekiem, dawać pierś. = v. n. ssać.

ALLEANZA, s. f. przymierze, sojusz. Far —, zawrzeć przymierze. [rzeniec]

ALLEATO, s. m. sprzymierzeniec.

ALLEGABILE, ad. m. f. mogący być przytoczonym.

ALLEGAMENTO, s. m. przy-

aleppa —

toczenie, przywiedzenie czego na dowód, twierdzenie. = L' — de' frutti nuovi, zawiązywanie się owoców. — de' denti, oskoma, trętwienie zębów, cierpienie zębów.

ALLEGARE, v. a. przytaczać, przywieść co na dowód, cytować. = sprawić oskome. = przymieszać kruszcu podlegszego. = zawrzeć alians. = zawiązywać się (o owocach).

ALLEGATORE, s. m. — TRICE, s. f. ten co przytacza, przywodzi na dowód.

ALLEGAZIONE, s. f. przytoczenie, przywiedzenie na dowód, cytacja.

ALLEGGERIMENTO, — GERAMENTO, — GIAMENTO, s. m. ulżenie, ulga, folga.

ALLEGGERIRE, ALLEGGIARE, v. a. ulżyć ciężaru; fig. sprawić ulgę, popoľgować. = Alleggerirsi, v. r. ubrać się w lżejsze suknie.

ALLEGIATORE, s. m. — TRICE, s. f. ten co ujmuję ciężaru, sprawia ulgę.

ALLEGGIO, ALLEGGERITORE, s. m. Mar. statek mniejszy łożnie idący za większym.

ALLEGORIA, s. f. allegorya. ALLEGORICAMENTE, av. allegorycznie.

ALLEGORICO, — CA, pl. — CI, — CHE, ad. allegoryczny.

ALLEGORISTA, s. m. allegoryk.

ALLEGORIZZARE, v. a. używać allegoryi, mówić allegorycznie. [to]

ALLEGREMENTE, av. weso-
ALLEGRE, v. R. ALLEGRE.
ALLEGRA, — VA, ad. rozweselający.

ALLEGRIA, ALLEGREZZA, s. f. wesołość. [soły]

ALLEGRO, — GRA, ad. wesoły.
ALLELUIA, s. f. wyraz hebrajski znaczący chwalcie Boga, alleluja.

ALLELUIA, v. n. D. Purg. śpiewać radośnie.

ALLENAMENTO, s. m. pauza dla wytchnienia.

ALLENARE, v. n. stracić oddech i siły. = v. a. wzmocnić, pokrzepić; uprawiać, wdrażać. — un cavallo al corso, uprawiać konia do biegu. Indurò i membri ed allenogli al corso, Tass. Ger.

ALLENIRE, v. a. ir. ukoić, ułagodzić, uśmierzyć.

ALLENAMENTO, s. m. zwolnienie, folga. = powolność, opóźnienie, v. LENTEZA.

ALLENARE, v. a. zwolnić, popoľgować. — le rendini, una cintura, popuścić cugłów, pasa.

— un movimento, zwolnić ruch. = v. n. e r. D. Purg. stać się mniej przykrą (o górze) do wstąpienia na wierzchołek. = zwolnić, osłabnąć. Dovea al-lentarsi la persecuzione, V. SS. PP. przesładowanie powinno było zwolnić.

ALLEMENTATURA, s. f. kila, ru-ptura, przepuklina.

ALLESSO, s. m. mięso gotowane, sztuka mięsa. = ALLESSO, — A, ad. gotowany. Carne allessa, mięso gotowane.

ALLESTARE, ALLESTIRE, v. a. przyrządzić, przygotować. Al-lestir il cannone, osadzić działo na łożu. — un utensile, okuć jakie narzędzie.

ALLETAMARE, v. LETAMARE.

ALLETTAIUOLO, s. m. ptak wabik. [bienie]

ALLETTAMENTO, s. m. wa-

ALLETTARE, v. a. wabić. = przywołać psy. = wyłożyć zboże (o deszczu, wiatrze). = v. n. leżeć w łożku z choroby.

ALLETTATIVA, s. f. — TIVO, s. m. powab, przyłuda.

ALLETTATORE, s. m. — TRICE, s. f. wabiciel, wabicielka.

ALLETTEVOLE, ad. m. f. po-wabny.

ALLEVAMENTO, s. m. wy-chowywanie, wychowanie. = chów, hodowanie bydła.

ALLEVARE, v. a. chować, ho-dować, wychowywać. = uczyć, kształcić. = v. r. wychowywać się. Con lui altri fanciulli dell' età sua s'allevano, Bocc. Allevarsi un serpe nel seno, fig. wychować sobie węża w łonie.

ALLEVATORE, s. m. — TRICE, s. f. karmiciel, żywiciel, piastun, mamka.

ALLEVIAGIONE, — ZIONE, — MENTO, v. ALLEGGERIMENTO.

ALLEVIARE, v. a. ulżyć, przy-nieść ulgę, sprawić folgę. = v. r. zleść, zlegnąć.

ALLEVIATORE, s. m. przyno-szący ulgę, pocieszyciel.

ALLEZZARE, v. n. śmier-dzieć, v. PUZZARE, LEZZO.

ALLIBBIMENTO, s. m. zbła-dnienie, ośupienie, zadziwie-nie.

ALLIBBIRE, v. n. ir. zbłądnąć z zadziwienia, ośłupieć.

ALLIEVO, s. m. uczeń. = dziecko przy piersiach, wycho-wanec. = młode zwierzątko.

ALLIGATA, ad. f. Lettera —, Galil Lett. list dołączony.

ALLIGATORE, s. m. Stor. nat. kaiman, krokodyl amerykański.

ALLIGNAMENTO, s. m. roz-korzenie się, rozkrzewienie się.

ALLIGNARE, v. n. rozkorze-

nić się, wkorzenieć się, rozkrze-wić się. = wejść. Un odio in lui supponi, che allignar non può, Alf. = krzewić się, gnieździć się, mieszkac, znajdować się. Non ho da far nulla, e l'ozio non alligna in casa mia, Forteg. Ricc. ALLINDARE, — DIRE, v. a. ozdobić, przyozdobić. = v. r. wystroić się.

ALLINDATORE, s. m. zdobi-ciel, ozdobiciel.

ALLITERAZIONE, s. f. allite-racya, używanie podobnie brzmiących wyrazów.

ALLIVIDIMENTO, s. m. posi-nienie, zsiniałość.

ALLIVIDIRE, v. n. ir. posi-nieć, zsinieć.

ALLOCCACCIO, s. m. peg. brzydki lelek.

ALLOCCHERIA, s. f. latanie sów. = fig. głupowatość.

ALLOCCO, s. m. pl. — CHI, so-wa. = fig. głupiec.

ALLOCCIZIONE, s. f. prze-mówienie, mowa.

ALLODIALE, ad. m. f. allo-dialny, wolny od ciężarów lennych. [ność]

ALLODIALITÀ, s. f. alldial-
ALLODIO, s. m. grunt wolny od wszelkich ciężarów lennych.

ALLODOLA, s. f. skowronek.

— LETTA, s. f. dim. skwronczek.

ALLOGARE, v. a. umieścić, uplacować. — una figlia, wydać za mąż córkę. — danari, umieścić sumę na procent. = wy-najac, wydzierżawić.

ALLOGGIAMENTO, ALLOGGIO, s. m. mieszkanie, stancya, kwaterya.

ALLOGGIARE, v. a. e n. da-wać komu pomieszkanie; mie-szkac, mieścić się gdzie. Chi tardi arriva male alloggia, Prov. kto późno przychodzi sam so-bie szkodzi.

ALLOGGIATORE, — TRICE, v. ALBERGATORE.

ALLOGLIATO, — TA, ad. pe-łen kółku. = fig. tępy, niepoje-tny, głupi.

ALLONTANAMENTO, s. m. — NANZA, s. f. oddalenie.

ALLONTANARE, v. a. odda-lić. = v. r. oddalić się.

ALLORA, av. wtenczas, wte-dy, wówczas. Da — in qua, od owego czasu. — quando, gdy. Allora allora, tylko co, nieda-wno.

ALLORINO, s. m. wawrzy-nek. = ad. wawrzynowy.

ALLORO, s. m. wawrzyn, laur. Cingere il capo di vittorioso —, Met. wienieczy skronie zwyciężkim wawrzynem.

ALLOTTA, av. † wtenczas, wtedy.

ALLUDA, s. f. *barania skóra wyprawna*. = *ircha*.

ALLUDERE, v. n. ir. *przymawiać, natrącać o czym, dawać nieznaczenie do zrozumienia*.

ALLUMARE, v. a *zapalić; oświecić*. — un pezzo d'artigliera, *zapalici działo*.

ALLUME, s. m. *alun*.

ALLUMINOSO, —SA, ad. *aluministy, zawierający alun*.

ALLUNGAMENTO, s. m. *przedłużenie*. = *oddalenie*.

ALLUNGARE, v. a. *przedłużyć; wyciągnąć wzdłuż*. — il collo, *wyciągnąć szyję*. — il passo, *poducić, przyspieszyć kroku*. — il discorso, *rozwlekać mowę*. — liquori, *rozebrać, roz mieszać płyn płynem*. = v. n. *rozciągnąć się, oddalić się*.

ALLUNGATIVO, —VA, ad. *przedłużający*. [dłużenie.

ALLUNGATURA, s. f. *prze-*

ALLUPARE, v. n. *być zgłodniałym jak wilk*. = Cavallo allupato, *koń ukąszony przez wilka*.

ALLUSIONE, s. f. *alluzya, przymówka, przytyk*. ALLUSIONCELLA, s. f. *dim. lekka przymówka*.

ALLUSIVO, —VA, ad. *przymawiający, natrącający o czym*.

ALLUVIONE, s. f. *odsep, odsepisko, przysypisko*.

ALMA, s. f. * *duśza*.

ALMANACCARE, v. n. fig. *roić co sobie, budować zamki na lodzie*.

ALMANACCO, s. m. *kalendarz, almanak*.

ALMANCO, ALMENO, cong. *przynajmniej*.

ALMO, —MA, ad. * *ożywiający, ożywczy, ożywny*. Poco era rimota l'alma luce del sol dall'oceano, Tass. Ger. = *miły, luby, błogi*. = *człowiek, szanowny, dostojny*. Ch'ei fu dell'alma Roma e di suo'impero, nell'empireo ciel per padre eletto, D. Inf.

ALNO, s. m. *olsza, olszyna*.

ALOE, s. m. *aloes, drzewo aloesowe*.

ALOETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *aloesowy, zmieszany z aloesem*.

ALONE, s. m. Astr. *obwód światła, wieniec światła około słońca lub zięczy*.

ALOPECIA, —ZIA, s. f. *wypadanie włosów, łysienie*.

ALOSA, s. f. *koza, ryba morska z rodzaju śledziów*.

ALPE, pl. —PI, s. f. *Alpy*.

ALPESTRE, —STRO, STRA, ad. *alpejski, wysoki jak Alpy*. = *skalisty; urwisty; dziki*.

ALPINO, —NA, ad. *alpejski*. Sembra fra due montagne un vento alpino, Ar. Or. Fur.

ALQUANTI, —TE, pr. pl. *niektórzy, niektórze*.

ALQUANTO, —TA, ad. *kilka, kilku*. = s. m. *niewiele, cokolwiek; nieco, trochę czasu, przez chwilę*. Divertiamoci —, *zabawmy się trochę*. Ella uscita dalla camera, e stata — tornò dentro piangendo, Bocc.

ALTALENA, s. f. *chustawka*.

ALTALENARE, v. n. *chustać się*.

ALTALENO, s. m. *belka lub tarcica przymocowana w swym środku i wahająca się*.

ALTAMENTE, av. *wysoko*. = *głęboko*. = *głośno*.

ALTANA, s. f. *galerya, ganek na wierzchu gmachu*.

ALTARE, s. m. *oltarz*. Altar maggiore, *wielki oltarz*. = Fig. Scoprir gli altari, *wyjawić sekret*. Spogliare un altare per vestirne un altro, *pożyczyć od jednego żeby oddać drugiemu*.

ALTARELLO, —RINO, s. m. *dim. oltarzyk*.

ALTEA, s. f. Bot. *ślaz ogrodowy, topolówka*.

ALTERABILE, ad. *podpadający zmianie, zepsuci*.

ALTERAMENTE, v. ALTIERAMENTE.

ALTERARE, v. a. *odmieniać, psuć, zmienić na gorsze*. = v. r. *poruszyć się, rozgniewać się, obruszyć się, oburzyć się*.

ALTERATAMENTE, av. *z gniewem, z oburzeniem*.

ALTERATIVO, —VA, ad. *mogący odmienić, zepsuć*.

ALTERATO, —TA, ad. *rozgniewany, oburzony*.

ALTERAZIONCELLA, s. f. *lekke wzruszenie*.

ALTERAZIONE, —BILITÀ, s. f. — MENTO, s. m. *odmiana, zmiana; zepsucie, ubytek*. Libero è qui da ogni alterazione, D. Purg. *sprzeczać się*.

ALTERCARE, v. n. *kłócić się*.

ALTERCAZIONE, s. f. *kłótnia, zwada, spór, sprzeczka*.

ALTARELLO, —LA, ad. *dosyć wysoki*.

ALTAREZZA, ALTIEREZZA, ALTERIGIA, s. f. *wyniosłość, dumna, pycha*.

ALTERNAMENTE, —TAMENTE, —TIVAMENTE, av. *koleją, z kolei, na przemiany*.

ALTERNARE, v. a. *chodzić kolejno, łózować się, odbywać na przemiany*.

ALTERNATA, —TIVA, s. f. *wybór jednego z dwojga, alternata, alternatywa*.

ALTERNATIVO, —VA, —TO,

—TA, ad. *kolejny, idący kolejno, na przemiany*. Arpeggiare soavi note alternate col canto, Alf. *grać na arfie i śpiewać na przemiany*.

ALTERNAZIONE, s. f. *kolej, następowanie na przemian i z kolei*.

ALTIERNO, —NA, ad. *Geom. na przemian*. Angoli alterni, *kąty naprzemianległe*. = Bot. *naprzemianległy*. Foglie alterne, *liście naprzemianległe*.

ALTIERO, —RA, —ROSO, —SA, ad. v. ALTIERO.

ALTIEZZA, s. f. *wysokość*. = *wspaniałość umysłu, szlachetność, wielkość duszy*. = *Książęca moc*. = *Jego Wysokość, tytuł dawany wyłącznie sultanowi turekiemu*.

ALTICCIO, —CIA, ALTETTO, —TA, ALTARELLO, —LA, ad. *podpiły, podchmielony*.

ALTIERAMENTE, av. *pyśźnie, dumnie, wyniosłe*.

ALTIERO, —RA, ad. *pyśzny, dumny, wyniosły*. = *wzniosły, szlachetny, wspaniały*.

ALTO, s. m. *wysokość*. = *altówka*.

ALTO, —TA, ad. *wysoki*. Alte mura, *wysokie mury*. = fig. Alta ora, *późna godzina*.

Dire alte cose, *bredzić, gadać od rzeczy*. = *wzniosły, wspaniały, wielki*. Alta bellezza, *wielka piękność*. = *głęboki*. Lo gittò giuso in quell'alto burrato, D. Inf. *Alto sonno, alto dolore, głęboki sen, głęboki żal*. = *trudny, niebezpieczny*. Entrai per lo cammino alto e silvestro, D. Inf. = *pyśzny, dumny, wyniosły*. Tenere, aver, andar la testa alta, *zadzierać głowę, pyszczyć się*.

ALTO, av. *wysoko*. Qual suon potria mai salir tant' —? Petr. = *głośno*. Parlar —, *mówić głośno*. Fare —, *zatrzymać się, stanąć*. Alto! Mil. *stój!* = Far — e basso, *dokazywać, wyrażać co się podoba*.

ALTORNO, prep. e av. *naokoło, dokola*.

ALTRAMENTE, ALTRIMENTI, av. *inaczej*. [podobnie].

ALTERSI, av. *równie, także*.

ALTRETTALE, ad. m. f. *podobny, takiż, taki sam*. = av. *także*.

ALTRETTANTO, —TA, ad. *tyliż; tyleż, tyle dwoje*.

ALTRI, pron. *kto inny*. Nè voi, nè — mi potrà dire, etc. Senza aiuto d' —, *bez obcej pomocy*. È dolce il pianto più ch' — non crede, Petr. = Altri.... altri, *jedni.... drudzy*. Altri fa remi ed — volge sarte, D. Inf.

Altri canti i guerrieri prodi in battaglia, — il sangue civil sparso in Farsaglia, *Cast. Nov.* = Altri che, jeżeli nie, wyjąwszy. Chi tu m'inganna — che tu?

ALTRICE, s. f. *karmicielka. Tua patria essere io so di carni —, *Adim. Pind.* [onegdaj]

ALTRIERI, av. pozawczoraj.

ALTRO, —TRA, ad. inny, in-szy. Altra cosa, co innego. Dall'altro canto, z innej strony. = s. m. reszta. Per altro, z resztą.

Sopra gli omeri avea sol due grand'ali di color molle, tutto l'altro ignudo, *Petr.*.... resztą cięła naga. = Altro che, nie innego tylko, jeno. O Lisabetta, tu non mi fai — chiamare, *Bocc.* [gdzieindziej]

ALTRONDE, av. skądindą.

ALTROVE, av. gdzie indziej. = skądindą.

ALTROI, pron. kto inny, in-ni, drudzy. Hai tu detto male d'—? *Bocc.* czy mówiłeś źle o innych? = ad. cudzy. Cupido dell'—, chciwy cudzego. Vivere a spese —, żyć cudzym kosztem.

ALTURA, s. f. wysokość; wie-rzchołek. = Persona di grande —, fig. osoba wysokiego stanu.

ALUNNO, s. m. uczeń, wychowaniec.

ALVEARE, ALVEARIO, s. m. ul.

ALVEO, s. m. ul. = koryto rzeki.

ALVEOLO, s. m. dim. ulek. = Alveoli de' denti, rowek, osada zębów w szczęce. [wy.]

ALVINO, —NA, ad. brzuch-ALVO, s. m. brzuch.

ALZAIA, s. f. linia do holowania statków. [statki.]

ALZAO, s. m. ten co holuje

ALZAMENTO, s. m. ALZATA,

—TURA, s. f. wyniesienie, wznie-sienie, podniesienie. Altaza di

spalle, podniesienie, wzrusze-nie ramion. Non ebbi per ri-sposta che un'—di spalle, *Galil.*

Lett.

ALZARE, v. a. podnieść

wzniesić. — la voce, podnieść

głos. — i panni, podnieść su-

knie, podkasać się; dać się użyć

(o kobiecie). = fig. chwalić, wy-

chwalać, wynosić pod niebiosa.

— il gomito, pić wiele. — le corna,

podnieść rogi, nadymać się. =

v. r. podnieść się, wstać. Alzarsi

da tavola, wstać od stołu.

AMABILE, ad. m. f. miły, przy-

jemny, słodki, uprzejmy, luby,

kochany. = przyjemny (o winie,

o potrawach).

AMABILITA, s. f. przyjemność,

uprzejmość, słodycz w pożyciu.

AMABILMENTE, av. słodko,

przyjemnie, uprzejmie.

AMACO, s. m. łóżko płócien-

ne rozpięte między drzewa-mi, i t. p.

AMADORE, s. m. kochanek,

amant. = amator, miłośnik.

AMALGAMA, s. m. amalgam,

mieszanka kruszców z żywym

srebrem.

AMALGAMARE, v. a. amalga-

mować, mieszać kruszce z ży-

wym srebrem.

AMALGAZIONE, s. f. amal-

gamowanie, amalgamacja.

AMANDOLATA, s. f. migda-

łowa zupa. [lek.]

AMANDOLINO, s. m. migda-

łowa.

AMANTE, s. m. amant, ko-

chanek, kochanka. = miłośnik.

Amanti della patria, Alf. miło-

śnicy ojczyzny. — della verita,

miłośnik prawdy. = miłośnik,

amator. Egli è — di pittura. =

ad. m. f. kochający, miłujący,

lubiący.

AMANTEMENTE, av. miło-

śnie, z miłością, czule, kłiwie.

AMANUENSE, s. m. pisarek,

kopista.

AMARAMENTE, av. gorzko.

AMARANTO, s. m. amarant,

szarłatek (kwiat jesienny). =

amarant, kolor amarantowy.

AMARASCA, AMARINA, s. f.

trześnia, czereśnia.

AMARE, v. a. kochać, miło-

wać. Amor, che a nullo amato

amar perdona, D. Inf, miłość

która nikogo który jest kochany

nie uwalnia od wzajemnego

kochania. = lubić, podobać so-

bie. L'uno ama la luce e l'altro

le tenebre, Mont. jeden lubi

światło, drugi ciemność. Il sa-

lalice ama i luoghi umidi, ama

l'ombra la violetta. = Amar me-

glio, woleć, przekładać. Meglio

amavano di morire alla battaglia

che vivere in servaggio, G. Vill.

woleli zginąć w bitwie niż żyć

w niewoli. [rycz.]

AMAREGGIAMENTO, s. m. go-

AMAREGGIARE, —ZZARE, —

RICARE, —RIRE, v. a. zaprawić

gorzyczą, dręczyć, trapić, za-

smucać. = v. n. zgorzknąć.

AMARELLA, s. f. Bot. maruna.

AMARETTO, —TA, ad. go-

rzkawy. [gorzycz.]

AMAREZZA, s. f. gorzkość,

AMARITUDINE, s. f. gorycz.

= fig. gorycz, strapienie, wdre-

czenie. = surowość.

AMARO, —RA, ad. gorzki. =

fig. gorzki, bolesny, okrutny.

Morte amara, śmierć okrutna.

Amare lagrime, gorzkie łzy.

AMARULENTO, —TA, ad. go-

rzkawy.

AMATISTA, AMETISTA, s. f. a-

metyst, kamień drogi.

AMATITA, v. MATITA.

AMATORE, s. m. amant, ko-

chanek. = amator, miłośnik.

AMATORIO, —RIA, ad. mi-

łośny.

AMATRICE, s. f. amantka,

kochanka. = amatorka, miło-

śniczka.

AMBAGE, s. f. długa a czeza

gadanina, pługatyna wyrazów.

AMBASCERIA, s. f. poselstwo.

AMBASCIA, s. f. AMBASCIO, s.

m. duszność, dychowica, tru-

dność oddychania. = fig. trud,

mozół, męka.

AMBASCIADORE, —TORE,

s. m. —TRICE, s. f. posel.

Ambasciator non porta pena, prov.

posła nie ścinają, nie wieszają.

AMBASCIARE, v. u. zadyszeć

się, zasapać się.

AMBASCIATA, s. f. posel-

stwo. = komis, zlecenie.

AMBASCIATORIO, —RIA, ad.

należący do poselstwa.

AMBASCIOSO, —SA, ad.

strapiiony, zasmucony, zmart-

wićiony.

AMBE, ad. f. pl. obie, obie-

dwie. — le mani, obie ręce.

AMBEDUE, —DUI, —DUO, ad.

m. f. pl. oba, obie, obadwa,

obiedwie.

AMBIANTE, ad. m. f. idący

jednocześnie. [dq.]

AMBIARE, v. n. iść jednocho-

łownie.

AMBIDESTRO, —RA, ad. wła-

dający z równą zręcznością

obu rękami, oburęczny.

AMBIIDUE, —DUI, —DUO, ad.

m. f. oba, obie.

AMBIENTE, ad. okrążający,

otaczający do kola. Aria —,

powietrze do kola otaczające.

AMBIGUAMENTE, av. wątpli-

wie, dwuznacznie.

AMBIGUITA, s. f. dwuzna-

czność, wątpliwość.

AMBIGUO, —GUA, ad. dwu-

znaczny, wątpliwy. Uomo

ambiguo, człowiek wahający się

w postępowaniu.

AMBO, s. m. wolny kłus,

trucht, kroczy, jednochoda.

AMBIRE, v. a. ir. ubiegać się

o co, piąć się do czego, sięgać

po co, kusić się o co. [tryga.]

AMBITO, s. m. zabiegi, in-

AMBIZIONE, s. f. żądza wy-

niesienia się, ubieganie się o co,

żądza bogactw, dostojenstw,

znaczenia; duma, pycha.

AMBIZIOSAMENTE, av. am-

bitnie.

AMBIZIOSO, —SA, ad. am-

bitny, dumny.

AMBO, ad. m. f. pl. oba, obie.

Ambo le chiavi, oba klucze.

Ambo le mani, obie ręce. Con

ambo le mani, oburącz.

AMBRA, s. f. bursztyn. =

griggia odorosa, ambra.

AMBRARE, v. a. napuścić,

zaprawić ambrą, rozlać woni ambrę.

AMBUSTIONE, v. COMBUSTIONE. = Med. blizna, ślad rany z oparzenia lub spalania.

AMELLO, s. m. Bot. aster, gawenda. [mnie.]

AMENAMENTE, av. przyję-

AMENDUE, AMENDUO, AMENDUNE, ad. m. f. pl. oba, obie.

AMENDUNI, ad. m. pl. oba. — caddero in terra, Bocc.

AMENITA, —TADE, —TATE, s. f. przyjemność, wesołe położenie.

AMENO, —NA, ad. przyjemny, rozkoszny, wesoły (o miejscach, okolicach).

AMFIBIO, —BIA, ad. wodnoziemny, ziemnowodny. = s. m. zwierzę ziemnowodne, płaz.

AMIANO, s. m. amiant, (kamień włókniasty z którego Rzymianie wyrabiali płótno).

AMICA, pl. —CHE, s. f. przyjaciółka. = metresa.

AMICABILE, AMICHEVOLE, ad. m. f. przyjacielski.

AMICARSI, v. r. poprzyjaźnić się, zaprzyjaźnić się. = v. a. pogodzić, pojednać.

AMICHEVOLMENTE, av. po przyjacielsku.

AMICIZIA, s. f. przyjaźń.

AMICO, —pl. —CI, s. m. przyjaciel. Da —, po przyjacielsku. = kochanek, amant.

AMICO, —CA, ad. przyjazny, sprzyjający, pomyślny, przychylny. La fortuna mi è stata poco amica in darmi così vecchio marito, Bocc.

AMIDAIO, s. m. krochmalnik.

AMIDO, s. m. krochmal.

AMIGDALE, s. f. Anat. gruczołki przy otworze gardła.

AMISTA, —TADE, —TATE, s. f. przyjaźń. = alians, przymierze.

AMMACCAMENTO, s. m. —TURA, s. f. stłuczenie, kontuzja.

AMMACCARE, v. a. stłuc, spłaszczyc.

AMMACCHIARSI, v. r. schować się w krzaki.

AMMAESTRAMENTO, s. m. —TURA, —ZIONE, s. f. uczenie, nauka; przestroga, nauka.

AMMAESTRARE, v. a. uczyć, nauczać, wyuczyć. Il fece — nella nostra fede, Bocc. — un soldato, un cavallo, nauczyć muzyki żołnierza, ujeździć konia.

AMMAESTRATAMENTE, —STREVOLMENTE, av. biegle, wprawnie.

AMMAESTRATIVO, —VA, ad. uczący, nauczający.

AMMAESTRATORE, s. m. —

TRICE, s. f. nauczyciel, nauczyciel.

AMMAESTREVOLE, —STRABILE, ad. m. f. dający się nauczyć, pojętny.

AMMAGLIARE, v. a. powiązać, zesznurować nakształt oczek u sieci.

AMMAGRARE, —GRIRE, v. n. chudnąć, schudnąć. = v. a. wychudzić, schudzić.

AMMAINARE, v. a. Mar. opuścić, zwinąć żagle.

AMMALARE, v. n. e. r. zachorować. = v. a. przyprowadzić chorobę, zaszkodzić zdrowiu.

AMMALATICCIO, —TUCCIO, —CIA, ad. chorowity, słabowity.

AMMALATO, —TA, ad. chory.

AMMALIAMENTO, s. m. —

TURA, s. f. oczarowanie, czary.

AMMALIARE, v. a. oczarować. = fig. przylepić umysł.

AMMALIATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. czarownik, czarownica.

AMMANETTARE, v. a. włożyć łańcuszka na rękę.

AMMANIERAMENTO, s. m. m. ozdobienie, ozdoba, manierność (w dziełach sztuki).

AMMANIERARE, v. a. ozdobić, przyozdobić, manierować.

AMMANNAIARE, v. a. uciąć głowę toporem.

AMMANNARE, v. a. związać snopek zboża. = fig. D. Inf. przygotować, przysposobić.

AMMANSARE, v. a. ulagodzić, złagodzić, ogłaskać, przygłaskać, oswoić. = v. n. e. r. dać się ogłaskać, oswoić się.

AMMANTARE, —TELLARE, v. a. okryć płaszczem = fig. zasłonić, zakryć.

AMMANTATURA, s. f. okrycie płaszczem.

AMMANTO, s. m. płaszcz; * wszelkie odzienie. [lżna.]

AMMARCIMENTO, s. m. zgni-

AMMARGINARSI, v. r. zasklepić się, zrosnąć się (o ranie).

AMMARTELLARE, v. a. nabawić kłopotu, zabić klin w głowę.

AMMASSAMENTO, AMMASSO, s. m. nagromadzenie, nawał, stos, kupa.

AMMASSARE, v. a. zgromadzić, nazbierać, nagromadzić. = v. r. zbierać się, zgromadzać się, tłumnie schodzić się.

AMMASSATORE, s. m. zbieracz, gromadzieli.

AMMASSICCIARSI, v. r. stwardniać, stwardnieć.

AMMATASSARE, v. a. motać, namotać, zwinąć motek.

AMMATIRE, v. a. ir. przyprowadzić do szaleństwa. = v. n. oszaleć, zwariować.

AMMATTONAMENTO, s. m. wykładanie cegły, taflowanie posadzki.

AMMATTONARE, v. a. wykladać cegły, dawać kaflową posadzkę.

AMMAZZAMENTO, s. m. zabicie, zabójstwo, mord, rzeź.

AMMAZZARE, v. a. zabić, zamordować. = związać pęk kwiatów, zrobić bukiet. E poi ch'ella ammazza gli agli e le cipolle, L. Lip. Malm. = v. r. zabić się. Ammazarsi in una cosa, fig. mordować się nad czym, zawziąć się, uwiązść się na co.

AMMAZZASETTE, s. m. samochwał, fanfaron.

AMMAZZATOIO, s. m. rzeźnia, rzeźnica.

AMMAZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. zabójca, morderca.

AMMAZZOLARE, v. a. związać pęk kwiatów, zrobić bukiet.

AMMELMARE, AMMEMNARE, v. n. zagrzać, ugrzać w błocie. = fig. zabrać w zły interes.

AMMENDA, s. f. wynagrodzenie szkody; kara pieniężna, grzywny. = poprawa, pokuta. I fui uom d'arme e poi fui cordigliero, credendomi sì cinto fare —, D. Inf. = kara. Ad ogni — che comandata mi sia mi proffero apparecchiato, Bocc. gołów jestem ponieść wszelką karę jaka mi będzie wyznaczona. Fare — onorabile, wyznać publicznie winę, odszczekać.

AMMENDABILE, ad. m. f. dający się poprawić.

AMMENDARE, v. a. poprawić. = wynagrodzić szkodę. = v. r. poprawić się.

AMMENDAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. poprawa, polepszenie, ulepszenie.

AMMENDUE, v. AMBEDUE.

AMMESSO, —SA, p. ad. v. AMMETTERE.

AMMETTERE, v. a. ir. przypuścić, przyjąć. — uno in una dotta società, przyjąć kogo do uczonego towarzystwa. — le scuse, le pruove, przyjąć wymówki, zezwolić na dowody. — il cavallo, przypuścić ogiera do klączy.

AMMEZZAMENTO, s. m. podzielenie na dwoje.

AMMEZZARE, v. a. podzielić na dwoje, na połowę. = v. n. v. AMMEZZIRE.

AMMEZZIRE, v. n. e. r. ir. uleżeć się, zmieknąć (o owocach).

AMMICCARE, v. a. mrugać, mrugnąć, mrużyć, przymrużać oczy.

AMMICCATORE, s.m. —TRICE, s.f. *mrugający*. [RARE.]
AMMIGLIORARE, v. MIGLIORARE.
AMMINICOLARE, v. a. *podopierać*.

AMMINICOLO, s.m. *podpora, podpórka*. = fig. *pomoc, wsparcie*.

AMMINISTRAGIONE, —ZIONE, s.f. *rząd, zarząd, rządzenie, sprawowanie urzędu, zawiadowanie, administracja*. — della giustizia, *wymiar, sąfunek sprawiedliwości*. — de' sacramenti, *udzielanie sakramentów*.

AMMINISTRARE, v. a. *rzędzić, zarządzać, zawiadować, administrować, prowadzić*. — la guerra, *prowadzić wojnę*. Quelli che avevano amministrata la guerra di Lucca *perseguitawa*, Mach. Stor. = *dostarczyć, udzielać*.

AMMINISTRATORE, s. m. —TRICE, s. f. *rządca, zawiadowca*. = Leg. *administrator, kurator*. [kać, pokrajac.]

AMMINUTARE, v. a. *posieć*.
AMMIRABILE, ad. m. f. *godny podziwienia, zadziwiający*.
AMMIRABILITÀ, s. f. *rzecz dziwna, nadzwyczajna*.

AMMIRAGLIATO, s. m. *stopień admirała, admirałstwo*.
AMMIRAGLIO, s. m. *admirał*. = D. *zwierciadło*.

AMMIRALITÀ, s.f. *admiralicja, administracja marynarki*.
AMMIRARE, v. a. *chwalić, wychwalać, podziwiać, dziwić się czemuś*. = v. r. *dziwić się*.

AMMIRATIVO, —VA, ad. o. *znaczący zadziwienie, wzbucający podziwienie*. Esclamazione ammirativa, Gram. *znak zadziwienia*.

AMMIRATORE, s. m. —TRICE, s.f. *wielbiciel, wielbiicielka*.
AMMIRAZIONE, s. f. *podziwienie, zadziwienie; uwielbienie, podziw*.

AMMISSIBILE, ad. m. f. *daną się przypuścić, podobny do prawdy*.

AMMISSIONE, s.f. *przypuszczenie do czego, przyjęcie*.

AMMITTO, s. m. *humerał*.

AMMOGLIAMENTO, s.m. *ożenienie się*.

AMMOGLIARE, v. a. *ożenić*. = v. r. *ożenić się*. = *parzyć się, grzać się, ciekąć się* (o zwierzętach). [czyteli żony, swat.]

AMMOGLIATORE, s.m. *stręga*.
AMMOINAMENTO, s. m. *pieśszoty, karesy*. [czuckać.]

AMMOINARE, v. a. *pieścić*.
AMMOLLAMENTO, s. m. *zmiękczenie, rozmiękczenie*.

AMMOLLARE, v. a. *moczyć,*

namoczyć, rozmoczyć, zmieknąć. — il ventre, *rozwołnić żołądek*. = fig. *złagodzić, zmieknąć*. = v. n. *rozmięknąć*. = v. r. *zmieknąć, rozczulić się; ulagodzić się, ukoić się*.

AMMOLLIMENTO, v. AMMOLLAMENTO, MOLLIFICAZIONE.

AMMOLLIRE, v. a. ir. *rozmiękczyć*. = fig. *mieknąć, zmieknąć, rozczulić*. Amor, che ammollisce i duri cuori, Bocc.

AMMONIACO, s. m. *ammoniak, alkali lotne*.

AMMONIRE, v. a. ir. *napomnieć, upomnieć, napominać, upominać*. = Mach. *odsądzić, wykluczyć od sprawowania urzędu*.

AMMONITORE, s.m. —TRICE, s. f. *napominacz, upominacz*.

AMMONITORIO, —RIA, ad. *napominający, upominający*.

AMMONIZIONCELLA, s. f. dim. *małe napomnienie, przyjacielska przestroga*.

AMMONIZIONE, s. f. *napomnienie, upomnienie*.

AMMONTARE, —TICARE, v. a. *zwałić na kupę, ułożyć w stos, nagromadzić, nabierać*.

AMMONIFICHIARE, —ZICHIARE, v. a. v. AMMONTARE. = Ammonticchiarsi, v. r. *zbiedzać się do kupy, scisnąć się* (o owcach, i t. p.).

AMMORBAMENTO, s. m. *zasmrodzenie*.
AMMORBARE, v. n. *zachorować*. = *śmierdzieć*. = v. a. *zasmrodzić*. [śmierdziuszek.]

AMMORBATELLO, s.m. dim. AMMORBIDARE, v. a. *zmieknąć, zrobić miękkim, delikatnym, zniewiesiałym*. = fig. *złagodzić, usmierzyć, ukoić*. = v. n. *stać się miękkim, delikatnym, zniewiesiałym*.

AMMORSELLATO, s. m. *siekanina*.

AMMORTAMENTO, —TIMENTO, s.m. *wygaszenie; zagaśnienie*.

AMMORTARE, v. a. *zagaścić, wygasić, przytłumić*. —le passioni, fig. *przytłumić namiętności*.

AMMORTIRE, v. n. ir. *zemdlać*. = v. a. *zgaścić, przytłumić*. — un colpo, *osłabić uderzenie*, cios. = v. r. *zgasnąć, wygasnąć*.

AMMORTIZAZIONE, s.f. *umorzenie długu publicznego, pożyczki przez spłacenie kapitału*. [zmieknąć.]

AMMORVIDIRE, v. a. ir. AMMORZARE, v. a. *zgaścić, wygasić; umorzyć*. = v. r. *zgasnąć*. [który gasi.]

AMMORZATORE, s. m. *ten*

AMMOSCIRE, v. n. ir. *zwiądnąć; usychać, uschnąć*.

AMMOSTARE, v. a. *tłoczyć, wytłaczać winogrona*.

AMMOSTATOIO, s.m. *tłokarnia, prassa do tłoczenia win*.

AMMOTTAMENTO, s. m. *zawalenie się ziemi*.

AMMOTTARE, v. n. *zawalić się, zasypać się, osypać się*.

AMMUCCHIARE, v. a. *nakładać na stos, zwałić na kupę, nagromadzić*.

AMMUSARE, v. n. D. Purg. *przytyknąć pysk do pyska; spotkać się oko w oko*.

AMMUTINAMENTO, s. m. *zbuntowanie się, bunt*.

AMMUTINARSI, v. r. *zbuntować się*. [townik.]

AMMUTINATORE, s. m. *bun-*

AMMUTIRE, —TOLIRE, v. n. ir. *oniemieć*. = *zamilknąć*. = Ammutolire, *opadać, niszczyć* (o winnym szczepie, kiedy winogrod po związaniu się opada lub schnie).

AMNIO, s. m. Anat. *druga błona okrywająca płód*.

AMNISTIA, s. f. *amnestya, przebaczenie, ulaskawienie*.

AMO, s. m. *haczyk u wędki*. *Tamomo-*

AMORACCIO, s. m. *peg, wyuzdana miłość*.

AMORAZZO, s. m. *miłostka*.

AMORE, s. m. *miłość*. Andar in —, *grzać się, ciekąć się* (o zwierzętach). — della virtù, della patria, delle leggi, *miłość*

cnoty, ojczyzny, zamilowanie praw. Fare l' — con una, *umięgać się, zalecać się do kobiety*.

= *osoba kochana, kochanek, kochanka*. = *bożek miłości, kupidynnek, amorek*. = Pingere con —, *lavorare con —, malować, wykonać, wypracować*

z całą sztuką i starannością.

AMOREGGIAMENTO, s. m. *miłostki, zalecanki*.

AMOREGGIARE, v. a. *zalecać się, umięgać się*.

AMOREVOLE, ad. m. f. *słodki, miły, uprzejmy, kochany, cudny, zachwycający*. = *chętny miłością, zakochany, rozkochany, romansowy, zalotny*.

AMOREVOLEGGIARE, v. a. *pieścić, cackać, karesować*.

AMOREVOLEZZA, s. f. *słodycz, dobroć, uprzejmość*. = *mały upominek*.

AMOREVOLMENTE, av. *słodko, uprzejmie, grzecznie*.

AMORINO, s. m. dim. *miłostka, romansik*.

AMOROSAMENTE, av. *miłoś-*

śnie; cielesnie.

AMOROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *miłość, przywiązanie*.

AMOROSO, —SA, ad. *zako-*

chany, rozkochany, miłośny, namiętny. = miły, słodki, luby, przyjemny, grzeczny, uprzejmy. Io mi rivolsi all'amoroso suono del mio conforto, D. Par. obróciłem się na miły dźwięk głosu mego pocieszyciela.

AMOROSO, s. m. amant, kochanek. = rodzaj śliwki.

AMOVIBILE, ad. m. f. odwołalny, dający się usunąć od urzędu.

AMPIAMENTE, — PLAMENTE, av. obficie, hojnie, sownie.

AMPIEZZA, s. f. obszerność, szerokość, rozległość.

AMPIO, —PIA, AMPIO, —PLA, ad. obszerny, szeroki, rozległy; dostatni (o sukni); obfity, sowyty.

AMPLESSO, s. m. uściśnienie.

AMPLIAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. rozciągnięcie, rozszerzenie, powiększenie.

AMPLIARE, v. a. rozciągnąć, rozszerzyć, powiększyć, rozprzestrzenić. = v. r. rozciągnąć się, rozszerzyć się.

AMPLIATIVO, —VA, ad. uzupełniający lub dodający co do poprzedniego.

AMPLIFICARE, v. a. rozszerzać, rozprawić szeroko.

AMPLIFICATIVO, —VA, ad. v. AMPLIATIVO.

AMPLIFICATORE, s. m. —TRICE, s. f. rozwickły pisarz, mowca.

AMPLIFICAZIONE, s. f. rozwickłość w mówieniu lub pisanii.

AMPLITUDINE, s. f. obszerność, szerokość. — del dominio, della potenza di Dio, Guico. = Geom. linia pozioma wyciągnięta od jednego do drugiego końca paraboli, od wylotu działu do punktu gdzie kula pada. = Astr. łuk na horyzoncie między rzeczywistym a pozornym wschodem lub zachodem gwiazdy.

AMPOLLA, s. f. ampulka, flaszeczka pękata. = klapsydra.

AMPOLLETTA, —LLINA, —LLUZZA, s. f. dim. ampuleczka.

AMPOLLOSA, av. napuszczanie, nadęcie, nadęto.

AMPOLLOSITÀ, s. f. napuszczanie, nadętość styłu.

AMPOLLOSO, —SA, ad. napuszczysty, nadęty, szumny.

AMPUTAZIONE, s. f. Chir. odcięcie członka, amputacja.

AMULETO, s. m. amulet, figurki noszone na szyi, i mające strzedz od wszelkiego złego.

ANA, s. f. Med. równa doza. Ad ana ad ana, po równej dozie.

ANABATTISTA, s. m. anabaptysta, sekta chrześcijan chrzcząca dzieci w dorosłym wieku.

ANACE, s. m. anysz, v. ANICE.

ANACORETA, s. m. pustelnik.

ANACORETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pustelniczy.

ANACORETIZZARE, v. n. prowadzić pustelnicze życie.

ANACRONISMO, s. m. anachronizm, myłka w chronologii.

ANAFFIARE, v. INAFFIARE.

ANAGALLIDE, s. f. Bot. kurząślą, kurząślę, kurzymor.

ANAGRAMMA, s. m. anagrammat, ułożenie z liter czyjego imienia innego wyrazu.

ANALISI, s. f. rozbiór, analiza.

ANALITICO, CA, pl. —CI, —CHE, ad. analityczny.

ANALIZZARE, v. a. rozbić, rozkładać, analizować.

ANALOGIA, s. f. podobieństwo, analogia. [logicznie]

ANALOGICAMENTE, av. analogicznie.

ANALOGICO, —CA, ANALOGO, —GA, ad. analogiczny, oparty na podobieństwie.

ANARCHIA, s. f. bezrząd, anarchia.

ANARCHICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. anarchiczny.

ANATEMA, s. f. klątwa, wyklęcie. = s. m. wyklęty.

ANATEMIZZARE, v. a. wykląć, rzucić klątwę.

ANATOMIA, s. f. anatomia.

ANATOMICAMENTE, av. anatomicznie.

ANATOMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. anatomiczny.

ANATOMICO, s. m. anatomik.

ANATOMISTA, s. m. biegły anatomik.

ANATOMIZZARE, v. a. rozbić, rozczłonkować.

ANATRA, s. f. kaczka, v. ANITRA.

ANCA, pl. —CHE, s. f. biostro. Battersi l' —, fig. żałować czego.

ANCAIONE, Andar—, nalegać na jedną nogę, chromać, kulnąć na jedną nogę, utykać.

ANCELLA, ANCILLA, s. f. służebnica.

ANCHE, av. także, też. Per —, jeszcze nie. Non l' ho per anche veduto, jeszcze go nie widział.

ANCHEGGIARE, v. n. wywijajać, machać nogami.

ANCIPITE, ad. m. f. ziemnowodny, wodoziemny. = obojętny.

ANCO, av. + jeszcze. Di quanto per amor giammai soffersi, ed aggio a soffrir anco, Petr.

ANCOI, av. dziś, dzisiaj. Non molto dopo ancoi, D. Purg. nie zadługo od dnia dzisiejszego.

ANCORA, s. f. kotwica.

ANCORA, av. jeszcze. = także, też, równie. = chociaż. = nawet.

ANCORACHE, ANCORCHE, ANCOCHÉ, ANCORQUANDO, cong. chociaż, lubo, chociaż nawet.

ANCORAGGIO, s. m. kotwiczne, opłata w portach od okrętów.

ANCORAMENTO, s. m. miejsce zdane do rzucenia kotwicy.

ANCORARE, v. n. ANCORARSI, v. r. rzucić kotwicę, = fig. zatrzymać się, osiąść, osiedlić się. (twica).

ANCORESSA, s. f. stara kocioreczka, s. f. —TO, s. m. dim. kocioreczka, kocioreczka.

ANCUDINE, ANCUDE, s. f. kowadło. Esser tra l'ancudine e il martello, prov. być między młotem a kowadłem. = Ancudine, Anat. kowadelko, kostka w uchu.

ANCUDINETTA, —NUZZA, s. f. dim. kowadelko.

ANCUSA, s. f. Bot. wolowy język, czerwieniec, farbownik, miodunka.

ANDAMENTACCIO, s. m. peg. niezgrabny chód.

ANDAMENTO, s. m. chód. = fig. sposób postępowania, kroki, postęпки. Spiare gli andamenti di uno, śledzić czyje kroki, postęпки. = tryb, tor, porządek, kształt, postać. Le cose hanno ripreso l' — ordinario, rzeczy przybrały zwyczajną postać, powróciły do zwyczajnego toru.

ANDANTE, ad. idący. = s. Mus. andante, kawalek muzyki powoli wykonany.

ANDANTEMENTE, av. bez ustanku, ciągle, płynnie, szybko.

ANDARE, v. n. ir. chodząc, iść, pojsć. — pian piano, iść powoli. — al mercato, al bosco, iść na targ, do lasu. — a passeggiare, a far visite, iść na spacer, na wizyty. Il mio orologio non va, gli affari vanno male, fig. mój zegarek nie idzie, interesy źle idą. Andarsene, andar via, odejść. Andarsene, fig. umierać, umrzeć. = podobać się, przypaść do smaku. Quella ragazza non mi va, ta dziewczyna nie podobą mi się. = przestawać, obcować. Dimmi con chi vai e ti dirò chi sei, powiedz mi z kim przestajesz, a powiem ci kto jesteś. = Złączono z przyrostkami ci, vi, qui,

ne, tłumaczy się przez potrzebę, należy. Ci va pensato pria per non pentirsi poi, potrzeba uprzedzić namyslić się żeby potem nie żałować. Ne va il collo, idzie tu o życie, gardło. E se n' andasse il collo, sempre il vero sarò per dirti, L. Lipp. Malm. = Andar per l' animo, przyjść na myśl. Già per l' animo mi va quello che noi abbiamo in ciò a fare, Bocc. = Pięknie się używa z imiesłowami bezwzględni, ale się na polskie nie tłumaczy. — errando, błąkać się, tułać się, — cercando, szukać, wyszukiwać. — crescendo, rosnąć, wzrastać. — dimagrando, chudnąć. — investigando i diffetti, wysledzać wady, błędy. Va cantando, va leggendo, śpiewa, czyta. Che andate dicendo? co mówisz? Che andate voi cercando a quest' ora tutti e tre? Bocc. = Lasciare —, pozwolić odejść. Però, poi ch'è vuol ir, lasciamlo —, Bern. Orł.; fig. niezważać na co, pominać. = Lasciar — un pugno, un ceffo, uderzyć pięścią, wyćciąć policzek.

ANDARE, s. m. chód, krok. A grande —, szybkim krokiem. A lungo —, w końcu, z czasem. Dopo lungo —, długo potem. [aleje w ogrodzie.]

ANDARI, s. m. pl. uliczki. ANDATA, s. f. ulica wysadzana drzewami, aleja. = chód, krok. = Andata di corpo, biegunka.

ANDATORE, s. m. chodzący, idący; podróżny. — in sul canapo, skoczek na linie.

ANDATURA, s. f. chód, chodzenie, krok, stąpanie.

ANDAZZACCIO, s. m. straszna zaraza, morowe powietrze. [morek.]

ANDAZZO, s. m. zaraza, po-
ANDIRIVIENI, s. m. sing. e pl. przejście wązkie z pokoju do pokoju, kurytarz. = uliczka między dwoma murami. = manowiec, labirynt. = fig. kołowanie w mowie, ogródki, omówienia, zboczenia.

ANDITO, s. m. aleja, kurytarz. = droga wysadzona drzewami. = wchód, wejście.

ANDROGINO, s. m. zwierzę obupłciowe (o niektórych owadach).

ANDRONE, ANDARONE, s. m. przejście od bramy na dziedziniec. = przedpokój. = ścieżka między dwoma rzędami winnych szczepów. [chybek.]

ANDROSEMO, s. m. Bot. po-
ANEDDOTO, s. m. anegdota.
ANELANTE, ad. m. f. dyszą-

cy, zadyszany. = fig. gorąco pragnący, pożądający.

ANALENTEMENTE, av. z gorącym upragnieniem, v. BRAMOSAMENTE.

ANELARE, v. n. e a. dychać, dyszeć, zadyszeć się. = fig. gorąco pragnąć czego, pożądać, wzdychać do czego.

ANELITARE, v. ANSARE.

ANELITO, s. m. ANELAZIONE, s. f. zadyszenie. = fig. żądza, upragnienie.

ANELLACCIO, s. m. peg. brzydkie pierścienisko.

ANELLINO, —LLETO, s. m. dim. pierścionek, pierścioneczek.

ANELLO, s. m. pierścień, obrączka. — della catena, ogniwo łańcucha. = loki, kędziory włosów. = otwór kanału odchodowego.

ANELNONE, s. m. accr. duży pierścień, sygnet.

ANELLOSO, —SA, ad. nakształt pierścienia, obrączki.

ANELO, ad. * dyszący, dychający, zadyszany. [wiczny.]

ANELOSO, —SA, ad. dycha-
ANEMOMETRO, ANEMOSCOPIO, s. m. (narzędzie służące do poznania kierunku, chyżości i siły wiatrów), wiatromiar, anemometr. [wietrznica.]

ANEMONE, s. f. Bot. zawilec.
ANEURISMA, s. f. Med. narbrzmienie pochodzące z rozszerzenia arteryi.

ANFANAMENTO, s. m. plectenie andronów, baśni, dubów smalonych.

ANFANARE, ANFANEGGIARE, v. n. chodzić z kąta w kąt, walczyć się bez celu. = pleść androny, duby smalone, gadać o rzeczy, balamucić.

ANFANATORE, s. m. bredzi-
ciel, balamut.

ANFANIA, s. f. androny, brednie, duby smalone, balamutwo. T

ANFIBIO, ad. ziemnowodny, wodoziemny. = s. m. zwierzę ziemnowodne.

ANFIBOLOGIA, s. f. dwuznaczność, dwuznaczne rozumienie. [dwuznacznie.]

ANFIBOLOGICAMENTE, av.

ANFIBOLOGICO, —CA, pl. —

CI, —CHE, ad. dwuznaczny.

ANFISCI, s. m. pl. Geogr. dwucienni, mieszkańcy pasa gorącego oddaleni cokolwiek od zwrotników, i rzucający w ciągu roku cień na dwie przeciwne strony, to jest raz na północ, drugi raz na południe.

ANFITEATRO, s. m. amfiteatr.

ANFORA, s. f. miara płynów u starożytnych, około siedmiu

garcy naszych. = dzban, flaszka, butelka. [nuszek.]

ANFORETTA, s. f. dim. dzban.
ANFRATTO, s. m. droga ciemna i krzywa.

ANGARIA, v. ANGERIA.

ANGARIARE, —REGGIARE, v. a. przeladować, przeciążyć, uciśnić zbyt wielkimi podatkami, uciemięzać, zdzierać.

ANGARIATORE, s. m. zdzierca, łupieżca. [na.]

ANGELA, s. f. anioł dziewczyny.

ANGELETTA, s. f. dim. aniołek dziewczyny.

ANGELICA, s. f. Bot. dzięgiel.

ANGELICAMENTE, av. anielsko, po anielsku.

ANGELICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. anielski.

ANGELO, s. m. anioł.

ANGELUCCIO, —LINO, s. m. dim. aniołek.

ANGERE, v. a. * dręczyć, martwić, trapić. = v. r. Il mar che fra i duoi liti s'ange, Ar. Orł. Fur. morze między dwoma ścisłnionymi brzegami.

ANGHERIA, s. f. przeciążenie, uciśnienie podatkami, zdzierstwo.

ANGHERIARE, v. ANGARIARE.

ANGINA, v. SQUINANZIA.

ANGINOSO, —SA, ad. chory na ślinogorz.

ANGIOLETTO, ANGIOLINO, ANGELINO, s. m. dim. aniołek, anioleczek.

ANGLICANO, —NA, ad. anglikański. La chiesa anglicana, kościół anglikański.

ANGLICISMO, s. m. wyrażenie właściwe językowi angielskiemu.

ANGOLARE, ad. m. f. grania-
sty, mający kąty. = postawiony w kącie. Pietra —, kamień węgielny, fundament budowli.

ANGOLARMENTE, av. nakształt kąta.

ANGOLO, s. m. kąt. — retto, acuto, ottuso, rettilineo, kąt prosty, ostry, rozwarty, prostokreślny. = róg, kąt, węgiel, narożnik.

ANGOLOMETRO, s. m. Geom. kątomierz.

ANGOLOSO, —SA, ad. kąci-
sty, kątowny, graniasty, ułożony w kąty, kłówny.

ANGOSCEVOLE, ad. m. f. martwiący, trapiący, dręczący.
ANGOSCIA, s. f. —MENTO, s. m. ścisnienie serca, ciężkie strapienie, udręczenie, męka, katusza.

ANGOSCIARE, v. a. trapić, dręczyć, przyczyniać boleści, zmartwiewiać. = v. r. dręczyć się, trapić się, martwić się, frasować się.

Tanfesibena

ANGOSCIOSAMENTE, *av. zmartwieniem, z udręczeniem, z boleścią serca.*

ANGOSCIOSO, —SA, *ad. strapiiony, zmartwiony, niespokojny, zasmucony. Che si bagnava d'angoscioso pianto, D. Inf. który się kąpał we łzach strapienia. = martwiący, trapiący, zasmucający.*

ANGUE, *s. m. *wąż, v. SERPE.*

ANGUILLA, *s. f. węgorz.*

ANGUILLAIA, *s. f. miejsce gdzie się polawiają węgorze, węgornia.*

ANGUILLARE, *s. m. szpaler potyczonych winnych latorośli.*

ANGUINAGLIA, —NATA, *s. f. pachwina. = dymienica.*

ANGUSTIA, *s. f. bieda, nędza, niedostatek. = strapienie, udręczenie. = krótkość. — di tempo, krótkość czasu.*

ANGUSTIARE, *v. a. nalegać, dokuczać. = martwić, trapić, dręczyć. = v. r. trapić się, dręczyć się, martwić się, frasować się.*

ANGUSTIOSO, —SA, *ad. zmartwiony, strapiiony, udręczony. = pilny, nagły. = niespokojny. [wążki.]*

ANGUSTO, —TA, *ad. ciasny, ANICE, s. m. anyż.*

ANIMA, *s. f. dusza, duch. Render l'—, wyzionąć ducha. Dar l'—al diavolo, diabłu duszę zaprzędać. = dusza, duch odłączony od ciała, cień. Or se' giunta — iella? D. Inf. = dusza, osoba żyjąca, głowa, mieszkaniec. Dentro non vi si vede —nata, Bern. Orł. niewidac wewnątrz ani żywej duszy. Quella città fa trenta mil' anime. = siła, moc, jedność, dusza. Nel suo discorso v'è dell'—, jego mowa jest silna, jedrna. Canta con —, spiewa z duszą. = treść, podstawa, dusza. La buona fede è l'— del commercio, rzetelność jest duszą handlu. = Esser — e corpo d'uno, być czym serdecznym przyjacielem. = rdzeń, drdzeń, jędro. — degli alberi, rdzeń w drzewach. — del violino, dusza u skrzypców.*

ANIMALACCIO, *s. m. peg. brzydkie zwierzę. = głupiec.*

ANIMALE, *s. m. zwierzę. = fig. grubijanin, głupiec.*

ANIMALE, *ad. m. f. zwierzęcy. Vita —, życie zwierząt. Regno —, królestwo zwierząt. ANIMALESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. zwierzęcy.*

ANIMALETTO, —LINO, —LUCIO, —LUZZO, *s. m. dim. zwierzątko.*

ANIMALIPIANTE, *s. m. pl. zwierzoekrzewy, zwierzozioła.*

ANIMALITÀ, *s. f. zwierzęcość, natura zwierzęca.*

ANIMALONE, *s. m. accr. duże zwierzę.*

ANIMANTE, *ad. m. f. ożywiający. = s. m. zwierzę.*

ANIMARE, *v. a. wlać duszę, życie, ożywić. = dodać ducha, odwagi, zachęcić.*

ANIMASTICO, —CA, *pl. —CI, —CHE, ad. zwierzęcy.*

ANIMAVVERSIONE, *s. f. nagana, upomnienie.*

ANIMAZIONE, *s. f. nadanie życia, ożywienie.*

ANIMELLA, *s. f. kłapa, kłapka (w pompach, w machinach parowych). = mleczko cielęce. = Anat. plewka, blona.*

ANIMO, *s. m. umysł, rozum, dusza. Animi di questa tempra, umysły tego hartu, tej mocy. Tutti gli animi erano agitati, wszystkie umysły były poruszone. = myśl. Cader, venir nell'—, przyjść na myśl. Porsi, mettersi in — una cosa, przypuścić co do myśli. = serce. Cova nell'—odio e rancore, chowa, kryje w sercu nienawiść. = meztwo, odwaga, śmiałość. Fare —, nabrać odwagi. Sofferrir l'—, bastar l'—, dar l'—, śmieć, odważyć się na co, zdobyć się na co. Perdersi d'—, stracić odwagę. Daratti l'—di toccarla? Bocc. czy będziesz śmiał się jej dotknąć? = cel, zamiar. Con —di fargli confessare, Bocc. żeby go skłonić do wyznania.*

ANIMOSAMENTE, *av. mężnie, odważnie. = przez nienawiść, zawziętość.*

ANIMOSITÀ, —TADÉ, —TATE, *s. f. mężstwo, odwaga, śmiałość. = nienawiść, zawziętość, stronność.*

ANIMOSO, —SA, *ad. mężny, odważny, śmiały. = stronny, zawzięty, niesprawiedliwy. = v. BRAMOSO.*

ANISETTO, *s. m. anyżówka.*

ANITRA, *s. f. kaczka.*

ANITRACCIO, TROCCOLO, —TRINO, —TROCCO, *s. m. dim. —TRELLA, s. f. dim. kaczkę, kaczętko.*

ANITRAIA, *s. f. kaczek, chlewec na kaczki.*

ANITRINA, *s. f. Bot. rzęsa wodna. = kaczkę. [NITRITO.]*

ANITRIO, *s. m. rżenie*

ANITRIRE, *v. n. ir. rżec, zarżec. = s. m. rżenie. Tanti anitri in voci di cavalli, Ar. Orł. Fur. [COQUAMENTO.]*

ANNACQUAMENTO, *v. INNAACQUARE, v. INNAACQUARE. = fig. ścieścić, ograniczyć władzę.*

ANNACQUATICCIO, —CIA, *ad. nieco zmoczony, zwilżony. = fig. słaby, miękki, omdlały.*

ANNACQUATO, —TA, *ad. zmieszany z wodą (o winie). = Sole annacquato, słońce zachmurzone.*

ANNAFFIARE, —MENTO, —TOIO, *v. INNAFFIARE, etc.*

ANNALE, *v. ANNUO.*

ANNALI, *s. m. pl. roczniki, roczne dzieje, latopismo, wykład dziejów ściśle lat rzymający się. [latopis.]*

ANNALISTA, *s. m. annalista,*

ANNASARE, *v. a. wachać, v. FIUTARE.*

ANNASPARE, *v. a. motać, n-motać, v. INNASPARE. = v. n. fig. zaplątać się, zawiklać się.*

ANNATA, *s. f. przeciąg roku, rok. = annaty, opłata do Rzymu przy objęciu beneficjów, prelatu.*

ANNATACCIA, *s. f. zły rok, nieurodzaj.*

ANNEBBIAMENTO, *s. m. zamglenie, zachmurzenie nieba.*

ANNEBBIARE, *v. a. zamglić, zachmurzyć. = v. r. zamglić się; fig. zaćmnić się, zaslepić się. = v. n. zaśnić się, dostać snieci (o zbożu).*

ANNEGAMENTO, *s. m. utopienie. = fig. zguba, ruina, zniszczenie.*

ANNEGARE, *v. a. utopić. = przeczyć, zaprzęczać. = v. r. utopić się, utonąć.*

ANNEGAZIONE, *s. f. wyrzeczenie się samego siebie, abnegacja.*

ANNEGITTIMENTO, *s. m. niedbalstwo, lenistwo, gnuśność. zgusnąć.*

ANNEGITTIRE, *v. n. ir.*

ANNERAMENTO, —RIMENTO, *s. m. poczernienie.*

ANNERARE, —RIRE, —GRARE, *v. a. czernić, poczernić. Annerrare la fama d'uno, fig. oczernić kogo. = v. n. e r. szczerzyć, poczernieć.*

ANNESSO, —SA, *ad. przyłączony, dołączony. Annessi e connessi, zależności, przyległości.*

ANNESTAMENTO, *s. m. —TURA, s. f. szczepienie drzew.*

ANNESTARE, *v. a. szczepić, v. INNESTARE.*

ANNICHIARE, —LIRE, *v. a. zniszczyć, zniweczyć. = v. r. zniszczyć, pójść o niwecz; ukorzyć się, upokorzyć się.*

ANNICHI LAZIONE, *s. f. —LA MENTO, s. m. zniszczenie.*

ANNIDARE, *v. n. gnieździć się. = v. r. siedzieć w gnieździe, wysiadywać pisklęta. Qual torna a casa e qual s'annida*

in selva, Petr. = fig. osiąść, zamieszkać.

ANNIENTAMENTO, ANNIENTARE, v. ANNICHILARE, etc.

ANNIGHITTIRE, v. ANNEGHI-
TIRE. [lebkę.]

ANNINARE, v. a. kolyśać ko-
ANNITIRE, v. n. ir. zarzęć.
Senti — il buon destrier vicino,
Ar. Orl. Fur. v. NITIRE.

ANNIVERSARIO, s. m. ro-
cznica.

ANNO, s. m. rok. Capo d'—,
nowy rok. Dar il buon capo
d'—, winszować nowego roku.
L'— prossimo, passato, przy-
szły rok, przeszły rok. Sono
anni anni, jest temu wiele lat.

ANNOBILIRE, v. a. ir. —TA-
RE, v. a. uszlachcić, nadać szla-
chectwo.

ANNODAMENTO, s. m. —TU-
RA, —ZIONE, s. f. przywiązanie.

ANNODARE, v. a. przywią-
zać, związać węzeł; fig. złą-
czyć, skojarzyć.

ANNOIAMENTO, s. m. nu-
dzenie. = nuda, nudność, na-
przykrzenie.

ANNOIARE, v. a. nudzić, na-
przykrzać się. = v. r. nudzić
się, sprzykrzyć sobie. [tek.]

ANNOLARE, v. a. nająć sta-
ANNOSO, —SA, ad. letni, po-
deszły w latach, stary.

ANNOTARE, v. a. zanotować,
zapisać uwagę, robić przypisy
do czego.

ANNOTATORE, s. m. przy-
pisnik, autor uwag lub przypi-
sów do tekstu.

ANNOTAZIONE, s. f. nota,
przypisek.

ANNOTTARE, v. n. —TTARSI,
—TTIRSI, v. r. zmerznąć się.
Quando l' emisfero nostro anno-
ta, D. Inf. gdy się noc robi na
naszej półkuli. Cavalca e quando
annota e quando aggiorna, Ar.
Orl. Fur.

ANNOTTATO, —TA, ad. za-
skoczony od nocy. [czenie.]

ANNOVERAMENTO, s. m. li-
ANNOVERARE v. a. liczyć,
rachować; policzyć w rzędzie.

Non sono da esser annoverati tra
gli uomini. Bocc.

ANNOVERATORE, s. m. ten
co liczy, rachuje.

ANNOVEREVOLÉ, ad. m. f.
dający się zliczyć.

ANNOVERO, s. m. liczenie,
rachunek.

ANNUALE; s. m. obchód do-
roczny. = ad. m. f. roczny, do-
roczny; tegoroczny.

ANNUALMENTE, av. corok,
corocznie.

ANNULARE, ad. m. f. Astr.
obraczkowy. Eclissi —, zaćmie-
nie słońca obraczkowe.

ANNULLARE, —LLIRE, v. a.
znieść, skasować. — una senten-
za, skasować wyrok. = zniwe-
czyć, zniszczyć, zburzyć. Per
— la tirannia non gli era mestieri
farsi tiranno, Alf.

ANNULLAZIONE, —GIONE, s.
f. —MENTO, s. m. zniesienie, ska-
sowanie; zniweczenie.

ANNUNZIAMENTO, s. m. ob-
wieszczenie, wiadomienie,
ogłoszenie.

ANNUNZIARE, v. a. obwieścić,
ogłosić. — la pace, una festa, un
libro, ogłosić pokój, święto,
książkę. = zapowiedzieć, prze-
powiedzieć, zwiastować. I profe-
ti hanno annunziato la venuta
di G. C., prorocy przepowie-
dzieli przyjsie Jezusa Chry-
stusa.

ANNUNZIATA, s. f. zwiasto-
wanie N. Panny. = kościół
zwiastowania N. Panny.

ANNUNZIATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. obwieściciel, ogłosi-
ciel.

ANNUNZIAZIONE, s. f. obwie-
szczenie, ogłoszenie. = święto
zwiastowania N. Panny.

ANNUNZIO, s. m. wiadomość,
nowina. Da lei sperando per l'—
buono acquistar grazia, Ar. Orl.
Fur. = przepowiednia, wiesz-
czba. = afisz teatralny

ANNUO, —NUA, ad. roczny.

ANNULARE, —LIRE, v. n. e
r. okryć się chmurą, zachmu-
rzyć się.

ANO, s. m. otwór w kanale
odchodowym.

ANODINO, —NA, ad. uśmie-
rzający ból.

ANOMALIA, s. f. nieregular-
ność. = Astr. odległość planety
od osi wielkiej ellipsy.

ANOMALO, —LA, ad. niere-
gularny, odstępujący od pra-
widel.

ANONIDE, s. f. Bot. wilżyna.

ANONIMO, —MA, ad. bez-
imienny.

ANSAMENTO, s. m. duszność,
dychawica, zadyszenie.

ANSANTE, ad. m. f. zadysza-
ny, zjający.

ANSARE, v. n. dychać, dyszeć,
zadyszeć się. Di se il maestro an-
sando com' uom lasso, D. Inf. =
fig. poządać, gorąco pragnąć,
wzdychać do czego.

ANSIETA, —TATE, —TATE,
ANSIA, s. f. niepokój, niespokoj-
ność.

ANSIMA, v. ASMA.

ANSIO, —SIA, ANSIOSO, —SA,
ad. niespokojny, troskliwy.

ANSIOSAMENTE, ANSIAMENTE,
av. niespokojnie, tęskliwie, tro-
skliwie.

ANTAGONISMO, s. m. Anat.

działanie muszkulow takie że
gdą się jeden rozciąga drugi się
kurczy. = przeciwnieństwo.

ANTAGONISTA, s. m. przeci-
wnik. = muszkuł działający
w kierunku przeciwnym.

ANTARTICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. południowy. Circolo
antartico, kolo biegunowe połu-
dniowe.

ANTECEDENTE, ad. m. f. po-
przedniczy.

ANTECEDENTEMENTE, av.
poprzednio, pierwszej, wprzód.

ANTECEDENZA, s. f. pier-
wszość, poprzednictwo, pier-
wsze miejsce, v. PROSAPIA.

ANTECEDERE, v. PRECEDERE.

ANTECESSORE, s. m. poprze-
dnik; przodek, v. ANTENATO.

ANTECI, s. m. pl. Geogr. mie-
szkańcy pod tym samym połu-
dnikiem, i w równej odległości
od równika, jedni na północ,
drudzy na południe.

ANTEDILUVIANO, —NA, ad.
przedpotopowy.

ATELUCANO, —NA, ad.
przedświtowy.

ATEMERIDIANO, —NA, ad.
przedpołudniowy.

ATEMURALE, s. m. przed-
murze. = fig. przedmurze, tar-
cza, zasłona, obrona. La cri-
stianità, della quale quel reame
era stato moltissimi anni lo scudo
e l'—, Guicc.

ANTENATO, s. m. przodek.

ANTENNA, s. f. drąg żaglowy,
reja. = * lanca, dzida, spisa.
Il buon Tancredi... la squadra
mosse ed arrestò l'—, Tass. Ger.
— Zool. rożki, macki u owa-
dów.

ANTENNETA, s. f. dim. tycz-
ka. Trovata un'—, Bocc.

ANTENORA, s. f. Dante tak
nazwał miejsce w piekle prze-
znaczone dla zdrajców ojczy-
zny, od Antenorą który miał
zdradzić Troję, swoje ojczyznę.

ANTEPENULTIMO, —MA, ad.
trzeci od końca.

ANTEPORRE, v. a. ir. prze-
kładać, przenosić.

ANTEPOSIZIONE, s. f. pier-
wszeństwo.

ANTERIORE, s. m. część prze-
dnia, przód, front. — d' una
fabbrica, przód, front budowy.
= ad. przedni. Piedi anteriori
d' animale, nogi przednie zwie-
rzęcia. = poprzedni, dawniej-
szy.

ANTERIORITÀ, s. f. poprze-
dniość, pierwszość, pierwszeń-
stwo.

ANTERIORMENTE, av. po-
przedniczo, poprzednio, przed.

ANTESIGNARO, s. m. idący
przed chorągwią, chorąży.

ANTICAGLIA, s. f. zabytek starożytności, pomniki starożytne.

ANTICAGLIACCIA, s. f. staroświeczyna, stare graty, starzyzna.

ANTICAMENTE, av. dawniej, niegdyś, w dawnych wiekach.

ANTICAMERA, s. f. przedpokój.

ANTICATO, —TA, ad. przestarzały, stary. Consuetudine anticata, zastarzały zwyczaj. = zastarzały w czem, przywykły do czego.

ANTICHEGGIARE, v. n. trzymać się staroświeckich zwyczajów.

ANTICHITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. starożytność; wieki starożytne; starożytni; zabytki starożytności.

ANTICIPARE, v. a. uprzedzić, brać przed czasem. Gli ho anticipati danari, zapłaciłem mu przed czasem.

ANTICIPATAMENTE, av. naprzód, z góry.

ANTICIPAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wzięcie lub danie przed czasem, uprzedzenieczego, zapłacenie z góry.

ANTICO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. starożytny, dawny. Gli antichi Greci, gli antichi Romani, starożytni Grecy, Rzymianie. Secondo l'antico costume, podług dawnego zwyczaju. = stary. Un frate antico, stary mnich. = s. m. starożytność. Studiar l'—, uczyć się starożytności. = Antichi, s. pl. starożytni, przodkowie.

ANTICOGNIZIONE, ANTICOGNOSCENZA, s. f. przewidzenie, przeczoność.

ANTICORRERE, v. n. ir. naprzód biedz, wyprzedzić.

ANTICORRIERE, s. m. goniec zwiasztujący co, v. FORIERE.

ANTICORTE, s. f. podwórko przed dziedzińcem, przedsien.

ANTICRISTIANO, —NA, ad. niechrześcijański. [chryst.

ANTICRISTO, s. m. anty-.

ANTICUORE, s. m. Med. boleść w żołądku z kłiwoscią.

ANTICURSORE, v. PRECURSORE. [sniejsza.

ANTIDATA, s. f. data wczesna.

ANTIDETTO, —TA, ad. wyżej wymieniony, wyższeczony.

ANTIDIRE, v. n. ir. przepowiadać, wróżyć.

ANTIDOTO, s. m. antydot, środek przeciw truciznie.

ANTIFONA, s. f. antyfon, śpiew przed psalmem lub modlitwą.

ANTIQUIDICARE, v. a. naprzód sądzić, przesądzać.

ANTIGUARDARE, v. a. przewidywać.

ANTIGUARDIA, ANTIGUARDO, v. VANGUARDIA.

ANTIMETTERE, v. a. ir. przekładać, przenosić.

ANTIMONIO, s. m. antimonium, kruszec złożony z siarki i merkuryusza.

ANTIMURALE, ANTIMURO, v. ANTEMURALE. [sne imię.

ANTINOME, s. m. imię, chrzest.

ANTINOMIA, s. f. Leg. sprzeczność między dwiema ustawami.

ANTIPAPA, s. m. antypapież, nieprawy papież.

ANTIPATIA, s. f. wstręt, odraz, antypatya.

ANTIPATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. odrażający, odstraszający, którego się nie może cierpieć.

ANTIPATIZZARE, v. n. mieć wstręt, odrazę.

ANTIPENSARE, v. n. naprzód rozmyślić się, pomyśleć.

ANTIPENULTIMO, v. ANTEPENULTIMO.

ANTIPODI, s. m. pl. Geogr. (mieszkańcy dwóch punktów przeciwnych średnicy kuli ziemskiej, do siebie nogami obrotni), przeciwnożni.

ANTIPRENDERE, v. a. ir. wziąć, zająć naprzód, uprzedzić. [starożytności.

ANTIQUARIO, s. m. miłośnik

ANTIQUATO, —TA, ad. przestarzały. Voce antiquata, wyraz przestarzały.

ANTIQUO, v. ANTICO.

ANTISAPERE, v. a. ir. wiedzieć naprzód, przewidzieć.

ANTISAPEVOLE, ad. m. f. mogący być przewidzianym.

ANTISAPUTA, s. f. uprzednia wiadomość, przewidzenie.

ANTISCORBUTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. leczący skorbut.

ANTISPASMODICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. leczący spazmy i konwulsje.

ANTITESI, s. f. antyteza, figura retoryczna w której się stawiają przeciw sobie rzeczy przeciwne.

ANTIVEDERE, v. a. ir. przewidywać, przewidzieć.

ANTIVEDERE, —DIMENTO, s. m. przewidywanie, przewidzenie, przewód.

ANTIVEDITORE, s. m. —TRICE, s. f. przewidyjący.

ANTIVEDUTAMENTE, av. przeczono.

ANTIVEDUTO, —TA, p. ad. przewidziany. = przewidywany.

ANTIVEGNENTE, ad. m. f. uprzedzający.

ANTIVENEREIO, —REA, ad. leczący choroby weneryczne.

ANTIVENIRE, v. a. ir. uprzedzić. [wilii.

ANTIVIGILIA, s. f. wilia

ANTOLOGIA, s. f. antologia, wybór najpiękniejszych kawałków prozy lub poezji.

ANTONOMASIA, s. f. antonomazy, figura retoryczna, przez którą się używa imię pospolite za imię własne i na odwrót, np. mowca rzymski zamiast Cycerona, Tytus zamiast dobrego króla.

ANTRACE, ANTRACIA, s. f. czerak gangrenowy, gangrena tkanki komórkowatej.

ANTRO, s. m. pieczara, jaskinia. = Anat. wydrążenie, wklęsłość ucha.

ANTROPOFAGIA, s. f. ludozerstwo.

ANTROPOFAGO, pl. —GI, s. m. ludozerca.

ANTROPOLOGIA, s. f. antropologia, nauka o człowieku. = Teol. wyobrażenie Boga jak człowieka.

ANULARE, ANULARIO, s. e. ad. czwarty palec u ręki od wielkiego, na którym się pierścień nosi.

ANZI, av. owszem, przeciwnie. = prep. przed. Ci leveremo anzi di, Bocc.

ANZIANITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. starszeństwo.

ANZIANO, s. m. starszy wiekiem, starszy godnością; urzędnik, senator. = ad. starożytny, dawny.

ANZICHE, av. wprzód nim, raczej niż. Mi vorrei sotterrare vivo — domandarvi vostra figlia in isposa, U. Fosco.

ANZI CHE NO, av. raczej trochę, nieco.

AONESTARE, v. a. okryć pozorem uczciwości.

AORTA, s. f. Anat. arterya idąca od serca i rozprowadzająca krew po całym ciele.

AORTARE, v. n. zrzucić płód (o zwierzętach).

APARINE, s. f. Bot. przytulia, lepczyca.

APARTE, s. m. na stronie (w grze aktora).

APATIA, s. f. odrętwienie, odrętwiałość; obojętność, nieczułość, obojętność.

APATISTA, s. m. człowiek na wszystko obojętny.

APE, s. f. pszczoła.

APERTAMENTE, APERTO, av. otwarcie; jawnie, widocznie.

APERTO, —TA, ad. otwarty, niezamknięty. Porta aperta, drzwi otwarte. = otwarty, rozwinięty, rozłożony. Fiori

aperti, kwiaty rozkwitłe. Coll' ali aperte, z rozpstartemi skrzydłami. Ricevere uno a braccia aperte, przyjąć kogo z otwartemi rękami. = fig. otwarty, szczery. Cuore aperto, serce otwarte. = jasny, widoczny, oczywisty. = otwarty (w wymawianiu). O aperto, E aperto.

APERTORE, s. m. otwieracz.

APERTURA, APERZIONE, s. f. otwor. = fig. napoczęcie, wzmianka. = otwartość. — di cuore, otwartość serca. — di mente, otwarty umysł, bystre pojęcie. = Mus. ucertura.

APETALO, —LA, ad. Bot. bezpłatkowy.

APIARE, APIARIO, APIAIO, s. m. + ul, v. ALVEARE.

APICE, s. m. szczyt, wierzch. Apice della gloria, delle grandezze, fig. szczyt stawy, wielkości.

APOCALISSE, —LISSI, s. f. objawienie S. Jana, Apokalipsa.

APOCINO, s. m. Bot. toina.

APOCOPA, —PE, s. f. odrzucenie litery na końcu wyrazu.

APOCRIFO, —FA, ad. podrzucony, podstawiony, podłożony; podejrzany, nieprawdziwy.

APODO, —DA, ad. beznogi (o niektórych owadach).

APOFTEGMA, v. APOTEGMA.

APOGEO, s. m. Astr. najwięksha odległość słońca albo ziemi od ziemi.

APOLOGETICO, —CA, ad. broniący, poświęcony obronie lub usprawiedliwieniu.

APOLOGIA, s. f. obrona, usprawiedliwienie.

APOLOGISTA, s. m. obrońca.

APOLOGO, s. m. bajka, apolog. [apopleksya]

APOPLESIA, —SSIA, s. f.

APOPLETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. apoplektyczny, grożący apoplexyą.

APOSTASIA, s. f. odszczepiństwo, odstąpienie od wiary.

APOSTATA, —TICO, s. m. odszczepieniec, odstępcą od wiary.

APOSTATARE, v. n. odzyskać się, odstąpić od wiary. = zrzucić habit mniszcy.

APOSTATRICE, s. f. odstępczyni od wiary. = zakonnica która się wywiekla.

APOSTEMA, s. m. wrzód.

APOSTEMATTO, —TA, —MO, —SA, ad. zamieniony na wrzód, ropiący się.

APOSTEMAZIONE, s. f. wrzodowanie, tworzenie się wrzodu.

APOSTILLA, v. POSTILLA.

APOSTOLATO, s. m. apostołstwo.

APOSTOLICAMENTE, av. po apostołsku.

APOSTOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, apostołski.

APOSTOLO, s. m. apostoł.

APOSTOLICONE, s. m. rozdaj maści.

APOSTROFARE, v. a. położyć apostrof na znak wyrzucenia głaski.

APOSTROFATURA, —ZIONE, s. f. kładzenie apostrofów.

APOSTROFE, —FA, s. f. apostrofa, zwrócenie mowy do kogo.

APOSTROFO, s. m. apostrof, odinek skazujący wyrzucenie głaski.

APOTEGMA, s. m. zdanie stawiane jakiej osoby, przypowieść, sentencyja, maxyma.

APOTEOSI, s. f. ubóstwienie, policzenie w poczet Bogów.

APPACCIAMENTO, v. PACIFICAMENTO.

APPACIARE, v. a. uspokoić, pogodzić, pojednać.

APPADIGLIONARE, v. n. rozbić namioty, stanąć obozem.

APPAGABILE, ad. m. f. dający się zaspokoić, zadowolnić.

APPAGAMENTO, APPAGO, s. m. zadosyć uczynienie, zaspokojenie, zadowolenie.

APPAGARE, v. a. zadosyć uczynić, zaspokoić, zadowolić. = v. r. zadość sobie uczynić, zaspokoić się, nasycić się.

Dunque, crudel, t' appaga, ecco il ferro, ecco il sen, prendi e mi svena, Met.

APPAIARE, v. a. dobrać do pary. [wyjawić.]

APPALESARE, v. a. odkryć.

APPALLOTTOLARE, v. a. zakręglić w kształcie galek, kulek.

APPALTARE, v. a. puścić w dzierżawę, wydzierżawić. — dazj pubblici, puścić w dzierżawę dochody krajowe. = v. r.

Appaltarsi ad un teatro, trzymać miejsce w teatrze.

APPALTATORE, s. m. dzierżawca, arendarz dochodów krajowych.

APPALTO, s. m. dzierżawa, arenda; najem, najęcie miejsca, łoży w teatrze.

APPALSTONE, s. m. wścibski, intrzygant. = namowca, zwodziciel.

APPANAGGIO, s. m. dobra wyznaczone młodszemu synowi, udział, dzielnica.

APPANNAMENTO, s. m. przyćmienie, zamglenie (blaszku, polurnu).

APPANNARE, v. a. przyćmić, zamglić, ścić, zaćmić, za-

ciemnić. Se mortal velo il mio vedere appanna, che colpa è delle stelle? Petr. Alza su gli occhi, ch'io ne trarrò l'umida nube, e l' velo che la vista mortal t' appanna, e grava, Car. En. = fig. zaćmienie władze umysłu. = v. n. Appannar alla (nella) ragna, upaść w sidła, w łapkę.

APPANNATO, —TA, p. ad. przyćmiony, zaćmiony. = ztapany w sidła. = fig. ciężki, gruby, nieokrzesany.

APPANNATOIO, s. m. zasłona, opona.

APPARAMENTO, s. m. strój, ozdoba.

APPARARE, v. a. v. IMPARARE. = przygotować, v. APPRESTARE.

APPARATO, s. m. przygotowanie. — militare, przygotowania wojenne. — di vettovaglie, Guicc. zapasy żywności. = ozdoby, dekoracje. — di chiesa, ozdoby kościoła. = okazalność, wystawność, przepych.

APPARECCHIARE, v. a. przygotować, robić przygotowania, ustawiać, szykować, porządkować. — la tavola, nakryć stół obrusem. = v. r. gotować się do czego. Apparecchiatevi all' armi, Tass. Ger.

APPARECCHIATOIO, s. m. gotownia, toaleta.

APPARECCHIATURA, s. f. —MENTO, s. m. przygotowanie, przyrządzenie. — delle vivande, przyrządzenie potraw. — della mensa, nakrycie stołu.

APPARECCHIO, s. m. przygotowanie, przyrządzenie. — d'una solenne festa, delle nozze, przygotowanie do święta uroczystego, do wesela. — delle vivande, przyrządzenie potraw. Fece grande — per pasare in Sicilia, G. Vill. = okazalność, wystawność, przepych.

APPARENTARSI, v. IMPARENTARSI. = spoufać się, pobrać się.

APPARENTE, ad. m. f. widomy, okazały, znamienity. = pozorny.

APPARENTEMENTE, av. zapewne, snadź, może, na pozór, jak się zdaje.

APPARENZA, s. f. powierzchowność, postać zewnętrzną. = pozór. In —, na pozór. Ma l' — inganna, Met. ale pozory mylą. = zjawisko, fenomen.

APPARERE, v. n. ir. zjawić się, ukazać się. Dio apparve a Mosè, Bóg ukazał się Mojżeszowi. = zdawać się.

APPARIMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zjawienie, pokazanie się, objawienie się. — d'uno spettro,

d'una cometa, *zjawienie się upioru, komety.*

APPARIRE, v. n. ir. *okazać się, pojawić się, pokazać się komu, stanąć przed kim.* Che ella si guardasse d'apparirgli innanzi quel giorno, Bocc. = *stanąć w całym blasku, świetności.* — *m. zjawienie się, pokazanie się.*

APPARISCENTE, ad. m. f. *poказный, udatny, piękny z postawy, z wejrzenia.* — *widoczny, okazały, znamienity.*

APPARISCENZA, s. f. *poказność, piękna powierzchowność, udatność.*

APPARITORE, s. m. *bedel, woźny, policyant.*

APPARTAMENTO, s. m. *apartament.*

APPARTARE, v. a. *oddzielić, odłączyć.* = v. r. *odejść, oddalić się.*

APPARTATAMENTE, av. *oddzielnie, osobno, odrębnie, na uboczu, na ustroniu, na bok, na stronę.*

APPARTATO, —TA, p. ad. *oddzielony.* = *dobrany, wybrany.*

APPARTEGNENTE, —NENTE, ad. m. f. *należący; tyżący się czego, ściągający się do czego; przystojny, przyswoity.* = *krewny; powinowaty.*

APPARTENENZA, s. f. *zależność; związek, styczność.*

APPARTENERE, v. n. *należać, tyżać się, ściągać się.* = *być czym krewnym.*

APPASSARE, v. a. *zrobić zwiedłym.* = v. r. *wiednąć, zwiednąć.*

APPASSIMENTO, s. m. *zarażenie na liście.*

APPASSIONAMENTO, s. m. —TEZZA, s. f. +, *namiętna miłość, przywiązanie.*

APPASSIONARE, v. a. *wzbudzić miłość, zająć serce.* = v. r. *gorąco pragnąć, zakochać się, polubić.*

APPASSIONATAMENTE, av. *namiętnie, z zapalem.*

APPASSIONATO, —TA, ad. *namiętnie kochający, namiętny.* = *strapiiony, zmartwiony.*

APPASSIRE, —IRSI, v. n. ir. *wiednąć, zwiednąć.*

APPASTARSI, v. r. *lgnąć, czepiać się, przylgnąć, przylepić się (jak ciasto).*

APPELLABILE, ad. m. f. *od którego można się odwołać, założyć apellacya.*

APPELLAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *nazwanie czego.* = *odwołanie się, apellacya.*

APPELLARE, v. a. *nazywać, wołać.* = *qualcuno per nome,*

wołać kogo po imieniu. — a battaglia, *wyzywać do boju.* = v. n. *odwołać się do wyższego sądu, apellować.*

APPELLATIVO, —VA, ad. v. APPELLABILE. = *Gram. Nome appellativo, imię pospolite.*

APPELLO, s. m. *apellacya.* = *wyzwanie do boju, na pojedynkę.*

APPENA, A PENA, av. *trudno, z trudnością; zaledwie.*

APPENARE, v. a. *zmartwić, strapić.* = *znużyć, zmordować.* = v. n. *znużyć się, zmordować się.*

APPENATO, —TA, p. ad. *cierpiący, zmartwiony, strapiiony.* = *znużony, zmordowany.*

APPENDERE, v. a. ir. *powiesić, zawiesić.* — al collo, *powiesić na szyi.* = v. IMPICCARE.

APPENDICE, s. f. *dodatek na końcu dzieła.* [dodateczek.

APPENDICETTA, s. f. dim.

APPENECCHIARE, v. a. *nawić len lub wetną na przesiłce, narwić kądziel.*

APPENSARE, v. a. *namyślać się, rozmyślać się.* Esser appensato, *być zamyślonym.* = v. r. *myśleć, sądzić, mniemać, wystawiać sobie w myśli.*

APPENSATAMENTE, av. *rozmyślnie, umyślnie.*

APPENSATO, —TA, p. ad. *rozmyślny, umyślny.*

APPESO, —SA, p. ad. *powieszony, zawieszony.*

APPESTARE, v. a. *zarazić.* = *zasmrodzić.*

APPETENTE, ad. m. f. *chciwy czego, pragnący.*

APPETENZA, v. APPETITO.

APPETIBILE, s. m. *rzecz pożądana.* = ad. m. f. *wzbudzający żądzę, pożądany, smaczny.*

APPETIRE, —TERE, v. a. en. ir. *żądać, pożądać, pragnąć.*

APPETITO, s. m. *apetyt.* = *żądza, chuć; skłonność.*

APPETITOSAMENTE, av. *chciwie, pożądliwie.*

APPETITOSO, —SA, ad. v. APPETIBILE. = *chciwy czego, pragnący.*

APPETIZIONE, s. f. *pożądanie, żądza, chuć.*

APPETTARE, v. a. *chowac w sercu.* = *jedno za drugie pokazać ludzi, zwodzić.*

APPETTO, A PETTO, av. *na przeciwko.* Stare — ad uno, *przeciwiać się komu, sprzeczać się; utrzymywać w brew komu; stawic czoło.* Combattere appetto appetto, *bić się w pojedynku.* = *w porównaniu.* Può stargli —, *może stać z nim na równi, jest wart jego.*

APIACEVOLIRE, v. a. ir. *uśmierzyć, ukoić, ulagodzić, udobrucnąć.*

APIANARE, v. a. *zrównać co, wyrównać.* = fig. *ulawić.* — le difficoltà, *usunąć przeszkody, trudności.*

APIASTRARE, v. a. *spłaszczyc.* = *oczkuwać (szczępić).* = v. r. *spłaszczyc się.* = *lgnąć, czepiać się, przylepiać się, liipnąć.*

APIASTRICCIAMENTO, s. m. *sklejenie się, zlepianie się, sklejuwanie.*

APIASTRICCIARE, v. a. *skleić, zlepiać, przykleić, nakleić.* = v. r. *skleić się, zlepiać się, przylgnąć, przylepić się.*

APIASTRO, APIASTRO, s. m. Bot. *rojoownik, matecznik.*

APIATTAMENTO, s. m. *przyczajenie się, przytulenie się, przycupnienie.*

APIATTARE, v. a. *schować, skryć, ukryć, utaić.* = *spłaszczyc.* = v. r. *skulić się, przyczaić się, przytulić się, przycupnąć, skryć się.* Ove s'apiatta Egista? Alf. Qui poichè di Sigeo sciolse la Greca armata, si ratenne, e dietro apiattossi al suo lito ermo, e deserto, Car. En.

APIATTATAMENTE, av. *chylkiem, potajemnie, skrycie, ukradkiem, pokryjomi.*

APPICCAGNOLO, —TOIO, s. m. *hak, kolek do wieszania czego.*

APPICCAMENTO, s. m. *powieszenie, zawieszenie.*

APPICCANIE, APLICCANTE, ad. m. f. *lepki, klejowaty.*

APPICCARE, v. a. *skleić, zlepiać.* = *powiesić.* Lo fece —, *kazał go powiesić.* = Fig. Appiccarla ad uno, *kpić, drwić, żartować z kogo; wyplatać mu figla, psotę.* — la zuffa, la battaglia, *stoczyć bitwę.* — il fuoco, *podłożyć ogień, podpalić.* — l'amicizia, *zabrać przyjaźń, poprzyjaźnić się.* — un colpo, *uderzyć.* = v. r. *czepiać się, skleić się, lgnąć, liipnąć, przylepić się.*

— *uchwycić się za co.* Venutagli una tavola alle mani, a quella s'apicco, Bocc. = *czepiać się, przyrzucac się (o zarażeniu, chorobach).* = *przyjąc się (o roślinach).*

APPICCATICCIO, —CIA, ad. *lipki, klejki.* = Male appiccaticcio, *zarażliwa choroba.* = Uomo appiccaticcio, fig. *człowiek nudny, naprzykrzony.*

APPICCATIVO, —VA, ad. *zarażliwy.*

APPICCATURA, s. f. —TOIO, s. m. *złączenie, spojenie.*

APPICCIARE, APPLICCARE, v. APPLICARE.

APPICCINIRE, —CCOLIRE, v. a. ir. zmniejszyć, skrócić, uszczuplić.

APPICCO, s. m. złączenie, spojenie. = Dare —, fig. dać nadzieję.

APPICCOLAMENTO, s. m. zmniejszenie, uszczuplenie.

APPICCOLARE, —CCOLARE, —CCOLIRE, v. a. PICCINIRE, = v. a. maleć, zmaleć, uszczuplić.

APPIE, APPIEDE, prep. u nog, u stop, u dolu. [nie.]

APPIENO, av. całkiem, zupełnie.

APPIGIONAMENTO, s. m. najeście domu.

APPIGIONARE, v. a. wynająć komu, nająć od kogo dom.

APPIGIONASI, s. m. karta albo tablica zawieszona na domie do najeścia.

APPIGLIARE, v. a. powiesić. = v. r. imać się, jąć się, chwycić się, uczepić się. Appigliarsi a un estremo rimedio, chwycić się ostatecznych środków. Che veggo il bene, ed al peggior m' appiglio, Fort. Ricc. = zbliżyć się; wyrównać, równać się. = przyjąć się (o roślinach).

APPIGLIO, s. m. pretext, pozór, wybieg, wykret.

APPIGRIRE, v. n. ir. zlenieć, zgnuśnić.

APPILOTTARSI, v. r. zasiędnąć się gdzie, lenić się wyjść; wnieść się, zanęcić się.

APPIO, s. m. Bot. seler.

APPLAUDIMENTO, s. m. okłask.

APPLAUDIRE, —DERE, v. a. e n. ir. klaskać, dawać okłaski, poklaskiwać, okryć okłaskami. = v. r. być zadowolonym z siebie, wmszować sobie.

APPLAUDITORE, s. m. —TRICE, s. f. poklaskujący, dający okłaski.

APPLAUSO, s. m. okłask.

APPLAUSORE, v. APPLAUDITORF.

APPLICABILE, ad. m. f. dający się zastosować.

APPLICAMENTO, s. m. przyłożenie, przystawienie, zastosowanie.

APPLICARE, v. a. przyłożyć, przystawić, kłaść na czym, położyć. = obrócić na co, użyć; stosować, zastosować. = v. r. przykładać się. — alle scienze, alle arti, przykładać się do nauk, sztuk.

APPLICATAMENTE, av. pilnie, uważnie.

APPLICAZIONE, —TEZZA, s. f. stosowanie, zastosowanie. Applicazione dell' algebra alla geometria, zastosowanie algebry do geometrii. = przykladanie się do czego, pilność.

APPO, prep. * obok, przy. Giace il compagno — il compagno estinto, Tass. Ger. = obok, w porównaniu. = podług czczego zdania, u kogo. = Appo te, appo voi, z tobą.

APPOCO APPOCO, av. stopniami, powoli.

APPOGGIAMENTO, s. m. podpora, poręcz u schodów.

APPOGGIARE, v. a. podpieścić, podeprzeć. = oprzeć. Quella donna sconsolata appoggiò la testa sul petto del suo figliuolo, U. Fosc. Appoggiar la labarda, fig. objadać kogo, wprosić się na obiad do kogo. = v. r. podpieścić się, podeprzeć się. Chi steso in terra e chi alla man s' appoggia, Ar. Orl. Fur. = fig. opierać się na czym. In questo unico esempio s' appoggia, opiera się na tym jedynym przykładzie. = szukać wsparcia, protekcyi.

APPOGGIATOIO, s. m. —GGIATA, s. f. podpora, podpórka; wsparcie, pomoc.

APPOGGIO, s. m. podpora. = fig. podpora, wsparcie, pomoc, plec. Coll' — degli amici di M. Cino, G. Vill.

APPOLLAIARE, v. n. e r. usiąść na grzędzie, na siadale (o kurach). = fig. osiąść, zamieszkać.

APPONIMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. dodanie, dodatek.

APPORRE, v. a. ir. przyłożyć. — il sigillo, przyłożyć pieczęć. = dodawać. = fig. niesłusznie przypisywać, obwiniać. = v. r. zgadywać, domyslać się. Tu non ti apponesti, nie zgadłeś.

APPORTARE, v. a. przynosić, przynieść. = opowiadać. = sprawić, zrzadzić. = v. n. v. APPRODARE. [ślnie.]

APPOSITAMENTE, av. umyślnie, v. posta.

APPOSITICCIO, —CIA, ad. przyprawiony, dorobiony.

APPOSIZIONE, s. f. przyłożenie, przystawienie. = Gram. appozycja.

APPOSTA, av. umyślnie, v. posta.

APPOSTAMENTO, s. m. zasadzenie się, zasadzka.

APPOSTARE, v. a. zasiąść na kogo, zasadzić się, czyhać, dybać. = Appostare un colpo, wyciąć, uderzyć. [myślnie.]

APPOSTATAMENTE, av. u.

APPOSTATORE, s. m. ten co czyni na kogo zasadzki.

APPOSTO, —STA, p. ad. przyłożony, v. APPORRE. = D. Inf. zamiat. appiccat, powieszony.

APPRENDENTE, ad. e. s. m. f. uczący się. = uczeń, chłopiec na terminie.

APPRENDERE, v. a. e n. ir. uczyć się, nauczyć się. = v. r. imać się, jąć się, czepiać się, chwytac się, lgnąć. Amor ch' a cuor gentil ratto s' apprende, D. Inf. —d' amore, zapalić się miłością, zakochać się. = bać się, v. TEMERE.

APPRENDEVOLE, —SIBILE, ad. m. f. łatwy do nauczenia się.

APPRENDIMENTO, s. m. uczenie się. = bojaźń, obawa.

APPRENDITORE, v. APPRENDENTE.

APPRENSIONE, s. f. pojmo-

wanie = bojaźń, obawa.

APPRENSIVA, s. f. władza pojmoowania, pojętność.

APPRENSIVO, —VA, ad. pojętny. = lekliwy.

APPRENSORIO, —RIA, ad. chwytny, chwytający.

APPRESENTARE, v. a. pokazywać. = zastępować kogo, wyrażać. = v. r. pokazać się.

APPRESSO, —SA, p. ad. nau- czony, wyuczony. = zgęszczo- ny, zsiadły, skrzępły. = Il fuoco si è appresso, ogień zajął się.

APPRESSAMENTO, s. m. zbli- żenie.

APPRESSARE, v. a. zbliżyć, przybliżyć. = v. n. e r. zbliżyć się, przybliżyć się.

APPRESSO, prep. przy, obok, blisko. = po, —u, v. PRESSO. = av. potem. La notte —, następnej nocy.

APPRESSOCHÈ, av. potem gdy = prawie, omal, niemal, blisko, około.

APPRESTAMENTO, s. m. przygotowanie.

APPRESTARE, v. a. przygo- tować. = v. r. przygotować się.

APPRESTO, s. m. przygoto- wanie. = ad. gotów, przygo- towany.

APPREZZAZIONE, s. f. ocenia- nie, oszacowanie; szacunek.

APPREZZABILE, ad. m. f. szacowny, godny szacunku.

APPREZZAMENTO, s. m. ocenie, oszacowanie.

APPEZZARE, v. a. szacować, oceniać. = cenić, szacować, poważać.

APPEZZATIVO, —VA, ad. v. APPREZZABILE.

APPEZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. oceniający, taczator.

APPROCCIO, s. m. Fort. przy- kopy, przyszańce.

APPRODARE, v. n. wylądo- wać. Mi convenne — in questo lido, Bocc. = przydać się do czego, być przydatnym, uży- tecznym. E venne a lui dicendo che gli approda? D. Inf. = v. a. zrobić miedzę. [rzystać.]

APPROFITARE, v. n. e r. ko-

APPROFONDARE, — DIRE, v. a. kopać w głęb, wykopać, wydźgać. = fig. zgłębiać, zgłębić.

APPONTARE, v. APPRESTARE.

APPROPRIARE, v. a. przyznać na własność. = twierdzić, reczyć, upewniać. = naśladować dokładnie. = porównywać, przyrównywać. Voi siete appropriati agli asini, Fr. Sacch. = v. r. przywłaszczyć sobie.

APPROPINQUARE, v. n. e. r. zbliżyć się.

APPROPOSITO, av. w sam czas, w samą porę, właśnie, jak należy, do rzeczy.

APPROPRIARE, etc. v. APPROPRIARE.

APPROSSIMANTE, ad. m. f. zbliżający się. = mający z czem pewien związek, podobny, zbliżający się.

APPROSSIMARE, v. a. zbliżyć, przybliżyć. = v. r. zbliżyć się.

APPOSSIMATIVO, —VA ad. rachowany, wzięty przez przybliżenie.

APPROSSIMAZIONE, s. f. zbliżenie się. = Mat. przybliżenie.

APPROVABILE, ad. m. f. zasługujący na pochwałę.

APPROVAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. pochwalenie, pochwała; zezwolenie. = potwierdzenie.

APPROVARE, v. a. pochwalić, pochwalać, zezwalać. = potwierdzić, zatwierdzić.

APPROVATAMENTE, av. za pozwoleniem.

APPROVATIVO, —VA, ad. pochwalający, pochwalny; pozwalający.

APPROVATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten co chwali, pochwała, zezwala.

APPROVAZIONE, s. f. v. APPROVAGIONE.

APPROVECCIARSI, v. r. koryzystać, zyskać.

APPROVISIONAMENTO, s. m. zaopatrzenie w żywność.

APPROVISIONARE, v. a. zaopatrzyć w żywność.

APPUNTAMENTE, —TAMENTE, av. właśnie, tak właśnie, nie inaczej.

APPUNTAMENTO, s. m. zgoda, umowa. Restare in — di... zgodzić się na co. = wyznaczenie czasu i miejsca widzenia się.

APPUNTARE, v. a. fastrygować. = ostrzyć, zaostriżyć. = gli orecchi, fig. nastawić, nastoperczyć uszy. = naznaczyć nieobecnym, położyć kreskę obok ich nazwiska. = Appuntar

alcuno, zganić, zgromić kogo. = zanotować. = v. r. umówić się, postanowić, zgodzić się na co. Appuntossi che facessero massa nell'isola de' Batavi, Davanz. = łączyć się, stykać się. = skłaniać się, dążyć, zmierzać. Comincia dunque e di' ove s' appunta l'anima tua, D. Par. = kończyć się, niknąć. Ove s' appunta ogni ubi ed ogni quando, D. Par. = zatrzymać się.

APPUNTATO, —TA, p. ad. fastrygowany. = zaostriżony, etc. Scrivere, leggere appuntato, dobrze punktuować w pisanii, poprawnie czytać. Parole appuntate, wyszukane wyrazy. = av. v. APPUNTAMENTE.

APPUNTATURA, s. f. znak, nota. Dare un' —, naznaczyć nieobecnego, lub nieodbywającego swej powinności. = nagana, bura.

APPUNTELLARE, v. a. podpierać, podeprzeć.

APPUNTINO, av. właśnie, w sam czas, w samą porę. Arrivare —, przyjść na oznaczoną porę.

APPUNTO, av. właśnie, w sam czas, właśnie gdy trzeba; właśnie co potrzeba; dokładnie; tak właśnie, rytych, tak a nie inaczej. Ecco — quello che voleva, właśnie chciałem. Tanto accade — nella poesia, to się właśnie zdarza w poezji. = Mettersi in —, przygotować się, ubrać się, wybrać się.

APPURARE, v. a. oczyścić, wyczyścić. = sprawdzić ostatecznie rachunki.

APPUZZAMENTO, s. m. zasmrodzenie. [dzic]

APPUZZARE, v. a. zasmrodzić. —APRICO, —CA, pl. —CHI e —CI, —CHE, ad. wystawiony na słońce, leżący na słońcu, nasłoneczny.

APRILE, s. m. kwiecień.

APRIMENTO, s. m. —TURA, —ZIONE, s. f. otwieranie, otwarcie; otwór.

APRIRE, v. a. otwierać, otworzyć. Più volte già, per dir, le labbra apersi, Petr. Giunse alla porta e con una verghetta l'aperse, D. Inf. = Fig. Aprir gli occhi dell'intelletto, otworzyć oczy rozumu. — bottega, założyć handel. — la via, utorować drogę. — l'arco, napiąć łuk. — la mente, otworzyć myśl, serce. Apri il tuo parer liberamente, Mont. = rozciąć, rozłupać. = v. r. otworzyć się, rozstąpić się, popękać, porysować się (o murach). = otworzyć się, rozkwitnąć. = Aprirsi nelle braccia,

otworzyć ręce, rozłożyć ręce, ramiona. La bella donna nelle braccia aprissi, D. Purg. = fig. odkryć się, zwierzyć się, otworzyć się komu.

APRITIVO, —VA, roztwierający, rozwalniający.

APRITORE, s. m. —TRICE, s. f. otwieracz. [dnik]

AQUARIO, s. m. Astr. Wo. AQUATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wodny, żyjący lub rosnący w wodzie lub przy wodzie. = mokry, wilgotny, dżdżysty.

AQUATILE, v. AQUATICO. AQUEDOTTO, AQUIDOCIO, s. m. wodociąg.

AQUEO, —EA, ad. wodny, wodnisty.

AQUILA, s. f. orzeł.

AQUILEGIA, s. f. Bot. orlik.

AQUILINO, —NA, ad. orli. Naso aquilino, nos orli.

AQUILONE, s. m. wiatr północny. [orlik]

AQUILOTO, s. m. dim. orle.

AQUOSITA, AQUOSO, v. ACQUOSITA, etc.

ARABILE, ad. m. f. orny.

ARACNOIDE, s. f. Anat. błonka pajęczynowa powlekająca krystalinę oka.

ARAGNA, s. f. ARAGNO, s. m. pająk.

ARALDICA, s. f. heraldyka, nauka o herbach.

ARALDO, s. m. herold.

ARAMENTO, s. m. —TURA, —ZIONE, s. f. oranie.

ARANCIA, s. f. pomarańcza, v. MELARANCIA.

ARANCIATA, s. f. —TO, s. m. konfityr pomarańczowe. = gaik pomarańczowy. = pomarańczarnia, oranżerya.

ARANCIATO, —TA, ad. pomarańczowy.

ARANCINO, s. m. mała pomarańcza chińska.

ARARE, v. a. e. n. orać. = Arar dritto, fig. prosto iść.

ARATORE, s. m. oracz, rolnik.

ARATRO, ARATOLO, s. m. plug.

ARAZZERIA, s. f. dywany, obicia. = fabryka dywanów, obiciów.

ARAZIERE, s. m. obiciarz, fabrykant dywanów, obiciów.

ARAZZO, s. m. dywan, obicie (od miasta Arras we Francji północnej). [lubowny]

ARBITRAGGIO, s. m. sąd arbitralny.

ARBITRARE, v. n. wyrokować, wyrzec w sprawie, rozstrząszyć sprawę nie podług prawa ale podług swego zdania.

= mniemać, sądzić, myśleć.

ARBITRARIAMENTE, av. dowolnie, samowolnie.

ARBITRARIO, —RIA, ad. zależący od woli. = dowolny, samowolny, samowolny.

ARBITRATO, s. m. sąd polubowny. = sędziowie polubowni. [polubowny]

ARBITRATORE, s. m. sędzia
ARBITRIO, s. m. Filos. wolna wola. = władza samowolna, samowolność. = sąd polubowny. = wola, kaprys, widzim się.

ARBITRO, —TRA, s. m. f. sędzia polubowny. = pan samowolny, pan samowolny.

ARBORE, v. ALBERO.

ARBORETO, s. m. plac zasadzony drzewami.

ARBORETTO, ARBOSCELLO, ARBUCELLO, ARBUSCELLO, s. m. dim. drzewko, drzewina.

ARBOROSO, —SA, ad. drzewisty, obfitujący w drzewo.

ARBUSTINO, s. m. dzika winorośl czepiająca się drzewa.

ARBUSTO, s. m. krzewo.

ARCA, s. f. skrzynia, kufer. = arka. — di Noè, arka Noego. L'— del Testamento, arka przymierza. = nadgrobek, urna. — de' funerali, trumna. = Quell' uomo è un'— di scienza, jestto głęboki erudyta.

ARCACCIA, s. f. peg. skrzyżnisko, kufrzysko.

ARCADORE, —TORE, s. m. łucznik. = fig. oszust, szalbierz.

ARCAISMO, s. m. wyrażenie lub wyraz przestarzały; używanie przestarzałych wyrazów.

ARCALE, s. m. Arch. obłak, kablak, łuk. = Anat. mostek, kość piersiowa.

ARCAME, s. m. szkielet, kościotrup.

ARCANDELO, s. m. archanioł.

ARCANO, s. m. tajemnica.

ARCANO, —NA, ad. tajemny, tajny, ukryty, skryty.

ARCARE, v. n. strzelać z łuku. = + oszukiwać. [strzelać]

ARCATA, s. f. osiągniętość
ARCATO, —TA, ad. zagięty w kablak, obłączysty.

ARCAVOLO, —LA, s. pradiad, prababka.

ARCEGGIARE, v. a. zagiąć w kablak.

ARCHEOLOGIA, s. f. archeologia, nauka o pomnikach starożytności.

ARCHEOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. archeologiczny. [log]

ARCHEOLOGO, s. m. archeolog.

ARCHETIPO, s. m. wzór, model.

ARCHETTO, —TINO, ARCHICELLO, s. m. dim. łuczek, kablaczek.

= Archetto, smyczek. = sidło na ptaki.

ARCHIBUGIARE, v. a. strzelać z rusznicy, ze strzelby; zabijać ze strzelby, rozstrzelać.

ARCHIBUGIATA, s. f. strzał z rusznicy, wystrzał.

ARCHIBUGIERE, —SIERE, s. m. żołnierz uzbrojony rusznicyą. = puszkarz, rusznikarz.

ARCHIBUGIO, —BUSO, s. m. rusznica, strzelba.

ARCHIBUSIERA, s. f. strzelnica w murze twierdzy.

ARCHIMANDRITA, s. m. naczelnik trzody. = archimandryta.

ARCHIPENZOLARE, v. a. u stawiać pionowo za pomocą otowianki.

ARCHIPENZOLO, s. m. sznur z ciężarkiem na końcu, pion, otowianka mularska.

ARCHITETTARE, v. a. budować; dać plan budynku.

ARCHITETTO, s. m. budowniczy, architekt. = inżynier (w drogach żelaznych).

ARCHITETTONICO, —CA, pl.

—CI, —CHE, ad. architektoniczny, należący do architektury.

ARCHITETTURA, s. f. budownictwo, architektura.

ARCHITRAVE, s. f. Arch. architrab, nadstępie.

ARCHIVIARE, v. a. umieścić, zapisać w archiwach.

ARCHIVIO, s. m. archiwa, archiwum, metryka.

ARCHIVISTA, s. m. archiwista, metrykant.

ARCHIVOLTO, s. m. Arch. gyzms naokoło framugi, arkady.

ARCI, wyraz grecki, któremu u nasodpowiada: arcy, nader, bardzo.

ARCIBELLO, —LA, ad. nader piękny.

ARCIBRICCONE, s. m. wierutny łotr, istny hultaj.

ARCIBUFFONE, s. m. całą gbą błazen. [diakon]

ARCIDIACONO, s. m. archidiacon.

ARCIDUCA, pl. —CHI, s. m. arcyksiążę. [stwo]

ARCIDUCATO, s. m. arcyksięstwo.

ARCIDUCHESSA, s. f. arcyksiężna.

ARCIERA, s. f. kobieta strzelająca z łuku.

ARCIERE, —IERO, s. m. łucznik, strzelec z łuku. = (dawniej) żołnierz gwardyi przybocznej. [TARSI]

ARCIFANFANARE, v. MILLAN

ARCIFANFANO, s. m. chelpliwiec, samochwał.

ARCIFURFANTE, s. m. zawołany łotr, oszust.

ARCIGIULLARE, s. m. arcy-

kuglarz; zawołany błazen; człowiek bardzo zabawny.

ARCIGNO, —GNA, ad. cierpki, kwaśny. Far viso arcigno, krzywić się, skrzywić się. Guardare con ochio arcigno, poglądać, spojrzeć pomurem okiem.

ARCIMAESTRO, s. m. doskonały mistrz.

ARCIMENTIRE, v. n. ir. bezczelnie tgać.

ARCIONE, s. m. łęk u siodła. = sidło. [lag]

ARCIPELAGO, s. m. archipelag.

ARCIPOETA, s. m. książę poetów.

ARCIPOLTRONE, s. m. ogromny leń.

ARCIPRESSO, s. m. cyprys.

ARCIPRETE, s. m. prałat.

ARCIVESCOVADO, s. m. arcybiskupstwo.

ARCIVESCOVALE, ad. m. f. arcybiskupi.

ARCIVESCOVO, ARCIVESCO, s. m. arcybiskup.

ARCO, pl. —CHI, s. m. łuk kola. = huk do strzelania. Fig.

L'— delle ciglia, brew. Stare coll'— teso, natężać uwagę.

Aver l'— lungo, być chytrym, przebiegłym. Chitroppe tural'—,

lo spezza, prov. kto nadto żąda, nic nie osiągnie. = kablak, obłak, arkada, sklepienie.

trionfale, brama triumfalna. = celeste, tęcza.

ARCOBALENO, s. m. tęcza.

ARCOLAIO, s. m. kolowrotek do zwiżania nici. [czek]

ARCONCELLO, s. m. dim. łuk.

ARCONTE, s. m. archont, jeden z dziewięciu urzędników

rzeczypospolitej Atenskiej po śmierci Kodrusa.

ARCOREGGIARE, v. n. odrzygać. = pierdzić.

ARCUATO, —TA, ad. zgięty w kablak, łekaty, łekowaty, łiczasty.

ARCUCCIO, s. m. kablak nad kolebką dziecięcia. [BUSO]

ARDEA STELLARE, v. TARA

ARDENTE, ad. m. f. płonący, gorejący, gorący. I raggi del sole sono ardenti, promienie słońca są gorące, palące. = fig. gorący, palający, wrzący, gwałtowny, namiętny. Cavallo —, koń gorący, bystry. Occhi ardenti, oczy żywe, palające. Passioni ardenti, wrzące namiętności. Desiderj, desiri ardenti, gorące żądze, życzenia.

ARDENTELLO, —LA, ad. nieco rozpalony. = fig. śmiały, dumny.

ARDENTEMENTE, av. gorąco, żarliwie, z zapalem.

ARDENZA, v. ARDIRE.

ARDERE, v. a. ir. palić, spa-

lic. — legna, olio, candeie, *palić* drzewo, olej, *świece*. = fig. *uznieść płomień miłości*. La bella donna ch'ogni cor più casto arder credeva ad un girar di ciglio, *Tass. Ger.* = v. n. *palić się, gorzeć, plonąć*. Vedrem ghiacciare il fuoco, arder la neve, *Petr.* Or che d'intorno d'alto incendio di guerra arde il paese, come qui state in placido soggiorno? *Tass. Ger.* = fig. Arder di sdegno, d'amor, di gelosia, *pałać gniewem, miłością, zazdrością*. = bass. *nie mieć ani grosza w kieszeni*.

ARDIGLIONE, s. m. *trzępię*.
ARDIMENTO, s. m. ARDITEZZA, s. f. *śmiałość, zuchwałość*.

ARDIRE, v. n. ir. *śmieć, odważać się*. Nessuno avvicinarsi ardisca, *Met.* = s. m. *śmiałość, odwaga*. [odważnie]

ARDITAMENTE, av. *śmiało*.
ARDITO, —TA, ad. *śmiały, odważny*. = *zuchwały*.

ARDORE, s. m. upał, skwar. = fig. *zapal, gorąca żądza*.

ARDUAMENTE, av. *trudno, mozolnie*.

ARDUITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *przykrość góry, przykra góra, urwisko*. = fig. *trudność, mozolność, ciężka praca*.

ARDUO, —DUA, ad. *przykry, urwisty*. = fig. *trudny, mozolny, przykry; niebezpieczny*.

ARENA, s. f. *piasek*. — minuta, drobny *piasek*. Luoghi d'—, *kopalnia piasku*. = * *pole bitwy, szranki*. = *cyrk, amfiteatr*. dla tego że to miejsce było *piaskiem wysypianem*.

ARENARIO, s. m. *Bocc. szermierz, gladiator*. [stość]

ARENOSITÀ, s. f. *piasczy*.
ARENOSO, —SA, ad. *piasczysty*.

AREOLA, s. f. Anat. *obwódka czerwona na okolo brodawki cyckowej*. = *obwódka promienista na okolo głowy świętych*. = v. AIELTA, AIUOLA.

AREOMETRO, s. m. *areometr, narzędzie do mierzenia ciężkości gatunkowej płynów*.

AREOPAGITA, s. m. *członek areopagu*.

AREOPAGO, s. m. *areopag, najwyższy sąd w Atenach czuwający nad całością praw*.

AREOSTATICA, s. f. *areostatyka, część fizyki trudniąca się ważeniem powietrza*.

AREOSTATO, s. m. *areostat, balon powietrzny*.

ARGANO, s. m. —NELLO, —NETTO, s. m. dim. *winda, żorawo do wciągania ciężarów*.

ARGEMONE, s. f. Bot. *biel-mok, mak koleczysty*.

ARGENTAIO, —TARIO, —TIERE, s. m. *złotnik*.

ARGENTALE, ad. m. f. *srebrzysty, podobny do srebra*.

ARGENTARE, v. a. *posrebrzyć*. [brny]

ARGENTEO, —TEA, ad. *srebrzysty, lśniący jak srebro*. Luce argentina, *Pind.* = *brzmiący jak srebro*. Suono argentino, *dźwięczny głos*.

ARGENTINO, —NA, ad. *srebrzysty, lśniący jak srebro*. Luce argentina, *Pind.* = *brzmiący jak srebro*. Suono argentino, *dźwięczny głos*.

ARGENTO, s. m. *srebro*. —battuto, *moneta srebrna*. —vivo, *żywe srebro*. Aver l'— vivo addosso, fig. *być bardzo żywym, ruchawym*.

ARGIGLIA, ARGILLA, s. f. *glina*.
ARGIGLIOSO, —SA, ad. *gliniasty*. [grobelt]

ARGINAMENTO, s. m. *sypanie*.
ARGINARE, v. a. *sypać groblę*.

ARGINE, s. f. *grobła, tama*. = fig. *tama, zapora*.

ARGINOSO, —SA, ad. *poprzedzany groblami*.

ARGOMENTACCIO, s. m. *peg-nedźny dowód*.

ARGOMENTARE, v. n. *dowodzić, rozumować*. = v. r. *myśleć, namyslać się*. = *gotować się, zabierać się do czego*. = *ubezpieczyć się, opatrzyć się*. = *D. Inf. starać się, usiłować*.

ARGOMENTATORE, s. m. *dowodzący czego*.

ARGOMENTAZIONE, s. f. *dowodzenie, rozumowanie*.

ARGOMENTO, s. m. *dowód, argument*. = *znak, oznaka, cecha*. = *treść księgi, pieśni*. = *machina, narzędzie*. = *lekarstwo*. = *sposób, środek, wynalazek*. = *kanka, klyster*.

ARGOMENTOSO, —SA, ad. *dowodny, przekonujący*. = *obfity w nowe pomysły, wynalazki*.

ARGUIRE, v. n. ir. *dowodzić, rozumować*. = *ganić, polajć, strofować*.

ARGUTAMENTE, av. *dowcipnie, subtelnie*.

ARGUTEZZA, s. f. *bystrość umysłu, dowcip, subtelność*.

ARGUTO, —TA, ad. *bystry, dowcipny*. [dowcip]

ARGUZIA, s. f. *dowcipny żart*.

ARIA, s. f. *powietrze*. —pura, calda, fredda, *powietrze czyste, gorące, zimne*. Cambiar d'—, *odmienić powietrze*. = Fig. Quest' affare è andato in —, *ten interes poszedł z dymem, spętał na niczem*. Favellar in —, *bredzić, gadać od rzeczy*. Far castelli in —, *budować zamki na lodzie*. Intender in —, *na pół tylko ro-*

zumieć. = *mina, postawa, powierzchnowość*. = *arya, piosenka*. [schlo]

ARIDAMENTE, av. *sucho*.
ARIDITÀ, —TADE, —TATE, —DEZZA, s. f. —DORE, s. m. *suchość, posusza*.

ARIDO, —DA, ad. *suchy, wyschły*. Terra arida, *ziemia sucha*. Lo spazio era una rena arida e spessa, *D. Inf.* = fig. *suchy, oschły*. Soggetto arido, *przedmiot suchy, oschły*. Mente arida, *oschły umysł*.

ARIEGGIARE, v. n. *być do kogo podobnym z wejrzenia*. = v. a. † *przewietrzyć, napuścić świeżego powietrza, wystawić na świeże powietrze*. = *trafić rysy twarzy*.

ARIETARE, v. a. *łamać mury taranem*. = fig. *uderzyć, stuknąć*.

ARIETE, s. m. *Baran, pierwszy znak zodiaku*. = *taran u starożytnych do łamania murów*.

ARIETTA, —TTINA, s. f. dim. *aryjka, śpiewka, pioseneczka*.

ARINGA, s. f. *mowa publiczna, głos*. = *śledź*.

ARINGARE, v. n. *mówić, mieć mowę*. = *polykać się na koniu z kopią*.

ARINGATO, —TA, ad. *gotów do boju, w szyku bojowym*. Il re Carlo veggendo Manfredi e sua gente venuti al campo e aringati a combattere, *G. Vill.*

ARINGATORE, s. m. *mowca*.

ARINGHIERA, s. f. *mownica*.

ARINGO, s. m. *szranki, plac walki*. = *turniej, turnieja*. = *zawód, walka*. Entrar nell'—, *wejść w zawód, w szranki*. E me frattanto ei lascia solo sudar nel periglioso —, *Alf.* = *mownica*. = *mowa, głos*.

ARIOLO, s. m. *wieszczek*.

ARIONA, s. f. *wspaniała postawa, mina*.

ARIONE, v. AIRONE, AGHIRONE.

ARIOSO, —SA, ad. *wystawiony na przewiew powietrza*. Di arioso, *dzień jasny, pogodny*. = fig. *dziwaczny, kapryśny, wymyślny*. = *piękny, ładny*.

ARISTA, s. f. *południca wie-przowa*. = *ość u kłosa*.

ARISTOCRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *arystokratyczny*.

ARISTOCRAZIA, s. f. *arystokracja, rząd arystokratyczny, możnowładztwo*. [kornak]

ARISTOCLOCHIA, s. f. Bot. *ko-aritmetica*, s. f. *arytmetyka*.

ARITMETICO, pl. —CI, s. m. *arytmetyk*. [metyczny]

ARITMETICO, —CA, ad. *aryt-*

ARLECCHINO, s. m. arlekin, blazen, buffon.

ARLOTTO, s. m. żarłok. = niechłuj. = głupiec.

ARMA, v. ARME.

ARMACOLLO, av. Tenere, portare a —, nosić na temblaku.

ARMADIACCIO, s. m. peg. stare szafisko. [ARMARIO.]

ARMADIO, s. m. szafa, v.

ARMADURA, —TURA, s. f. zbroja, rynsztunek. — da petto, pancerz. Uomini coperti d' —, pancerni żołnierze, kirasieri. = brzoń zaczepna. = stan wojсковy. = wszystko co służy do wzmocnienia lub podparcia czego.

ARMAIUOLO, ARMAIO, s. m. zbrojownik, puszkarz.

ARMAMENTARIO, s. m. zbrojownia, arsenal.

ARMAMENTO, s. m. uzbrojenie. — di vascelli, uzbrojenie okrętów.

ARMARE, v. a. zbroić, uzbroić. — la baionetta, nalożyć bagniet na karabin. = wzmocnić, opatrzyć w co = v. n. włożyć na siebie zbroję. = v. r. uzbroić się. Armarsi d' un bastone, uzbroić się kijem. = Armarsi di pazienza, di fermezza, fig. uzbroić się w cierpliwość, w stałość. = opatrzyć się w co. Or di' a fra Dolcin dunque che s' armi si di vivande che... D. Inf.

ARMARIO, s. m. szafa.

ARMATA, s. f. armia, wojsko; wojsko morskie, flota.

ARMATAMENTE, av. zbrojnie.

ARMATORE, s. m. dowódzca statku korsarskiego. = okręt korsarski.

ARMATURA, v. ARMADURA.

ARME, ARMA, pl. ARMI, ARME, s. f. brzoń, oręż. — da fuoco, brzoń palna. — bianca, pałasz, lanca, etc. Uomo d' —, żołnierz, wojak. Far d' —, robić broń, władać orężem. Essere in —, być uzbrojonym. Dare, toccare all' —, dać hasło do boju. Saper d' armi, umieć władać orężem, znać sztukę wojskową. Muover l' armi, wypowiedzieć wojnę. Gridare all' armi, wolać do broni. Preso il suo arco e la sua spada, che altre arme non avea, Bocc. = narzędzie. L' avaro zappator l' — riprende, Petr. = herb.

ARMEGGERIA, —GGIATA, s. f. —GGIAMENTO, —GGIO, s. m. turniej, turnieja.

ARMEGGIARE, v. n. potykać się na turniejach, gonić do pierścienia. = fig. jękać się, zająkować się. = bredzić, prawić niedorzeczy. = rękami wyma-

chiwać, robić giesta, rzucać się.

ARMEGGIATORE, s. m. szermierz, gladiator.

ARPELLINO, s. m. Zool. gro-nostaj, v. ERPELLINO.

ARMENTARIO, s. m. pasterz trzody, stada. = ad. bydłem, trzodami trudniący się, do nich należący.

ARMENTO, s. m. trzoda, stado. [arsenal.]

ARMERIA, s. f. zbrojownia, ARMIGERO, —RA, ad. mę-żny, bitny, odważny.

ARMILLA, ARMELLA, s. f. naramiennik, bransoletka. = Armille, obreże na sferze wystawiającej bieg ciał niebieskich.

ARMISTA, s. m. herbarz.

ARMISTIZIO, s. m. zawieszenie broni, rozejm.

ARMONIA, s. f. harmonia, zgodność tonów. = harmonia, zgodność części. L' — dello stile, harmonia stylu. Questo verso è spiacevole d' —, Alf.

ARMONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ARMONIOSO, —SA, ad. harmonijny, przyjemnie brzmiący.

ARMONIOSAMENTE, av. harmonijnie.

ARMONIZZARE, v. n. wyda-wać harmonię, brzmieć słodko, przyjemnie. Là dove, armonizzando, il ciel t' adombra, D. Purg. = ułożyć porządknie, symetrycznie, pogodzić z sobą wszystkie części. Giovane ben armonizzato, młodzieniec dobrze zbudowany.

ARNESE, s. m. strój, suknie; sprzęty, meble. Essere, andare bene o male in —, być porządknie lub nieporządknie ubranym. = bagaże, rynsztunek wojenny. = twierdza, forteca. Siede Peschiera bello e forte arnese da fronteggiar Bresciani e Bergamaschi, D. Inf.

ARNESETTO, s. m. dim. sprzątek, instrumentek.

ARNIA, s. f. ul. Già era in loco ove s' udià il ribombo.... simile a quel che l' arnie fanno rombo, D. Inf.

ARNIONE, ARGNONE, s. m. nerki, cynadry.

ARO, s. m. Bot. aronek, obrazki, klesznice.

AROMATARIO, s. m. kupiec korzeny.

AROMATICHEZZA, —TICITÀ, s. f. aromatyczność.

AROMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. aromatyczny, wonny, pachnący. = Fig. Uomo aromatico, dziwak, kapryśnik. Cosa aromatica, rzecz słodka, bezpieczna. = s. m. wonność otrzymana z ziół pachnących.

AROMATIZZARE, v. a. przy-mieszać ziół lub korzeni pachnących; napelnić wonią.

AROMATO, AROMO, s. m. ziele mocno pachnące; wonne ko-zenie.

ARPA, s. f. arfa.

ARPEGGIARE, v. n. grać na arfie. = uderzać szybko wszystkimi tonami akordu.

ARPEGGIO, ARPEGGIAMENTO, s. m. szybkie uderzenie wszystkimi tonami akordu.

ARPESE, s. m. kłamra, ankra w murze.

ARPIA, s. f. harpia, potwór bajeczny żarłoczny. Quivi le brutte arpie lor nido fanno, D. Inf.

ARPICARE, v. ARRAMPICARE.

ARPIONCELLO, —CINO, s. m. dim. kruczek, haczyk, zawiaska.

ARPIONE, s. m. zawiasa, czop zawiasy.

ARPONARE, v. a. zaczepić hakiem, ciągnąć hakiem.

ARPONE, s. m. hak używany do połowu wielorybów.

ARRA, s. f. zadatek.

ARRABBATTARSI, v. r. krzgać się, zabiegać, usiłować.

ARRABBIAMENTO, s. m. wściekanie się, wściekłość.

ARRABBIARE, v. n. wściekać się, wściec się. = fig. wściekać się ze złości, złościć się, rozżłościć się.

ARRABBIATAMENTE, av. wściekle, szalenie.

ARRABBIATELLO, —LA, s. m. f. mały złośnik, mała złośnica.

ARRABBIATO, —TA, p. ad. wściekły. E come un can arrabbiato l' assalta, Bern. Or. = fig. wściekły, szalony, zażarty, rozżukany. = suchy jak szczepa.

ARRAFFARE, —FFIARE, —PPARE, —MPIGNARE, v. a. wydrzeć, wyrwać. Se di noi chi mai fa fallo, la rimembranza unquanco non si arraffa dai nostri cuor.... Fort. Ricc. = zaczepić hakiem, porwać, uchwyć; szarpać, rozdzierać hakami.

ARRAMPICARE, v. n. —CARSI, v. r. wlażyć, wleść, wdrapać się, wgramolić się.

ARRANCARE, v. n. biedz chromając, kulejąc. = Andar a voga arrancata, szybko płynąć, robiąc wszystkimi wiosłami.

ARRANDELLARE, v. a. zwi-gzać krepulcem, skrepować. = cisnąć, rzucić. Prende l' altro nel petto e l' arrandella in mezzo alla città sopra le mura, Ar. Or. Fur. Lo ghermi come un pollo, e a spento lume, lui con cavallo

arrandellò nel fiume, *Tasson. Secch.*

ARRANGOLARE, v. n. e r. wściekać się ze złości.

ARRANGOLATO, —TA, p. ad. wściekły, szalony, zajadły. = fig. trudny, pracowity.

ARRANTOLATO, —TA, ad. ochrypli.

ARRAPINATO, —TA, ad. gniewliwy, złośliwy. = nudny, przykry, nużący, mordujący, mozołny.

ARRAPPARE, v. ARRAFFARE.

ARRAPPATORE, s. m. —

TRICE, s. f. wydzierca; złodziej.

ARRASPARÉ, v. RASPARÉ.

ARRATA, v. ARRA.

ARRECARÉ, v. a. przynieść, przynosić. — novelle, przynieść wiadomość. = przynieść, sprawić, zrządzić. Cio m' arrecò noia e danno, to mnie naba-wiło kłopotu i przyniosło szkodę. = v. r. Arrecarsi uno a noia, obrzydzić, zmierzić sobie ko-ko. — nimico uno, ściągnąć czyją nieprzyjaźń. Io non vorrei anche arrecarmi nimico Nicomaco, *Mach.* — in spalla, wziąć na plecy. Arrecarsela, urazić się, obrazić się czem.

ARRECATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten co przynosi.

ARREDARE, v. a. ubrać, o- porządzić, opatrzyć; umeblo- wać, wyporządzić, przyozdo- bić.

ARREDO, s. m. sprzęty, me- ble, ozdoby. Arredi d' una nave, liny, żagle okrętowe. — d' una sacristia, sprzęty, naczynia ko- ścielne.

ARREMBAGGIO, s. m. Mar. wskoczyć na okręt nieprzy- jacielski w czasie bitwy, ude- rzem na siebie dwóch okrę- tów.

ARREMBARE, v. a. e n. Mar. wskoczyć na statek nieprzyja- cielski.

ARRENAMENTO, s. m. utknie- cie okrętu na piaskach, na mie- liźnie. = fig. ustanie, ostygnie- nie w działaniu.

ARRENARE, v. n. osiąść, ut- knąć na piasku, na mieliźnie. = fig. stanąć nagle, uciąć mo- wę, stracić wątek. = v. a. wy- szorować piaskiem.

ARRENDAMENTO, s. m. a- renda, dzierżawa.

ARRENDATORE, s. m. aren- darz, dzierżawca.

ARRENDERE, v. a. ir. ustą- pić, poddać, oddać. Arrendé la terra a Francesi, salve le robe e le persone, *Guic.* = v. r. pod- dać się. Arrendersi a discrezione del vincitore, zdać się na łaskę

zwycięzcy. — con patti, kapi- tulować. = giąć się, ugiąć się (o gałęziach).

ARRENDEVOLE, ad. m. f. giętki, gibki. = fig. giętki, ule- gly, posłuszny, powodujący się. — alle opinioni, agli avvisi, al parere degli altri, *Cas. Galat.*

ARRENDEVOLEZZA, s. f. gięt- kość, uległość, posłuszeństwo, powolność.

ARRENDEVOLMENTE, av. giętko, ulegle, z powolnością.

ARRENDIMENTO, s. m. pod- danie się.

ARRESTARE, v. a. zatrzy- mać, wstrzymać, zastanowić. Alza la man vittoriosa, ma poichè 'l viso mira il colpo arresta, *Ar. Orł. Fur.* = schwytać, poj- mać, przytrzymać, aresztow- wać. Corresi adunque con furore alle case del conte per arrestarli, *Bocc.* = włożyć kopią do toku. E la sua lancia a mezzo al corso arresta, *Bern. Orł.* = v. r. stan- nąć, zatrzymać się.

ARRESTATORE, s. m. ten co zatrzymuje, chwytą, ima.

ARRESTO, s. m. areszt, wię- zienie. = zwłoka, opóźnienie. = wyrok.

ARRETATO, ARRETICATO, —TA, ad. złapany w sieć, w sidła, uśi- diony. [się.]

ARRETRARE, v. n. e r. cofnąć

ARRETRATO, —TA, p. ad. cofnięty; pozostający w tyle. = s. m. zaległość.

ARRETTIZIO, —ZIA, ad. uci- śniony, uciemniony. = opę- tany. [zaciemnić.]

ARREZZARE, v. a. ocenić, ARRICCHIMENTO, s. m.

wzbogacenie.

ARRICCHIRE, v. a. e n. ir. wzbogacić, wzbogacić się.

ARRICCIAMENTO, s. m. strach, przestach od którego najeżają się włosy na głowie. = fryzowanie.

ARRICCIARE, v. n. najeżyć się. Ogni pelo arricciossi, *Ar. Orł. Fur.* = v. a. — il muso, le labbra, il naso, skrzywić się, zżywać się, nadąsać się. — i capelli, fryzować, treść włosy. — il muro, potynkować mur.

ARRICCIATURA, s. m. tynk, potynkowanie. = fryzura, włos urefiony w pierścienie.

ARRIDERE, v. n. ir. uśmiechać się; sprzyjać. La fortuna aride alle nostre imprese, fortuna nam się uśmiecha.

ARRISCHIARE, v. a. puścić, stawiać na los szczęścia, odwa- żyć, ryzykować, narażać na niebezpieczeństwo, odżalować. = v. r. odważyć się, osmilić się. O morte! infiniti uomini che

non s' arrischiavano di chiamarti, ti affrontano nondimeno intrepida- mente, *U. Fosc.* Chi non s' ar- rischia non acquista, prov. kto chce wygrać kaczora, musi od- ważyć gestora.

ARRISCHIATAMENTE, — CHIEVOLMENTE, av. na ryzyko, na chybi trafi.

ARRISCHIATO, —TA, ad. śmiały, hazardowny, odważny.

ARRISCHIEVOLE, —CHEVOLE, —COSO, —SA, ad. narażający się, wążący na los; nie pewny, niebezpieczny.

ARRISSARE, v. n. e r. pokłó- cić się, powadzić się.

ARRISTIARE, v. ARRSCHIARE. ARRIVAMENTO, s. m. przy- bycie.

ARRIVARE, v. a. zbliżyć do brzegu, do lądu. — uno, do- pedzić, dogonić, doścignąć kogo. = v. n. przybyć, zawinąć do lądu, wysiąść na ląd. = sięgać, dosięgnąć. La scala non arriva a ponti della fabbrica, drabina nie dosięga rusztowania. — colla vista a un luogo, sięgać wzro- kiem. = fig. dojść do czego, do- stąpić, osiągnąć. È arrivato all' età di vent' anni, doszedł do lat dwudziestu. — al suo intento, dopięć celu, osiągnąć cel. — alle dignità, alla perfezione, dojść do godności, do doskonałości. — a comprendere, zrozumieć, pojąć. — bene, poszczęścić się, dobrze się powieść; być dobrze przyję- tym.

ARRIVATA, s. f. —VO, s. m. przybycie.

ARRIZZAMENTO, s. m. naje- żenie się włosów.

ARRIZZARE, v. a. najeżyć. I cinghiali arrizzar l' aspre lor ter- ga, *Tass. Ger.*

ARROBBIARE, v. a. farbować w marzannie.

ARROCCARE, v. AFFIOCCARE.

ARROCCARE, v. a. nawinąć kądziel. = v. n. rokować w sza- chach.

ARROCCHIARE, v. a. pokra- jać w talerzyki. = fig. niedbale co robić.

ARROGANTACCIO, s. m. pęg, zuhwałec.

ARROGANTE, ad. m. f. dumny, zuhwały.

ARROGATEMENTE, av. du- mnie, zuhwałe.

ARROGANZA, s. f. duma, zu- hwałość.

ARROGARE, —ARSI, v. n. e r. przywołaszczyc sobie, przypy- sywać sobie.

ARROGAZIONE, s. f. Leg. przybranie sobie za syna.

ARROGERE, v. a. dodać dla zrównania. = dodać, dołączyć.

E duolmi ch'ogni giorno arroge al damno, Petr. [nie.]

ARROGIMENTO, s. m. doda-
ARROLAMENTO, s. m. zacią-
gnięcie do wojska, zaciąg woj-
ska.

ARRONCARE, v. a. wyplęć
chwast, wyrwać oset.

ARRONCIGLIARE, v. a. v. RON-
CIGLIARE. = v. n. zakrecać się (o
ogonie świńskim); wić się, kręcić
się, zwinąć się w kłębek (o wę-
żu); zawijać się (o liściach).

ARROSSARE, v. a. poczerwie-
nieć. = v. n. zaczerwienić się,
zarumienić się, zapłonąć ze
wstydu.

ARROSSIMENTO, s. m. za-
czerwienienie się, zarumienie-
nie się, zaplonienie wstydem.

ARROSSIRE, v. n. ir. zaczer-
wienie się, zarumienić się, plon-
nąć ze wstydu. Fare —, zaru-
mienić, zawstydzić.

ARROSTARI, v. r. rzucać
się, szamotać się, wydzierać
się, bronić się, nie dawać się
komu. = kręcić się, wić się,
zwinąć się. Egli s'arresta, e fa
lor aspra guerra, Ar. Orł. Fur.
Come angue suol, ch' o sia da
ruota oppresso... o sia di sasso
del viator percosso... s'arresta
indarno, Car. En. = spieszyć się.
= v. a. trząść, wstrząsać.

ARROSTICCIANA, s. f. przy-
piekana wieprzowina.

ARROSTIMENTO, s. m. — STU-
RA, STITTURA, s. f. pieczenie, przy-
piekanie.

ARROSTIRE, v. a. ir. piec,
upiec. — un pollastro, upiec kur-
czę. Pane arrostito, grzanka. =
wysuszyć.

ARRÓSTO, s. m. pieczenia,
pieczyste. = Prov. Più a punto
o a tempo che l'—, przybyć w sam
czas. Molto fumo a poco —, wie-
le hałasu i zachodu, a mało
korzyści, więcej huku niż puku.
Fare un —, volg. pomylić się,
poszukać się.

ARROTAMENTO, s. m. ostrze-
nie, szlifowanie.

ARROTARE, v. a. ostrzyć,
szlifować, toczyć na toczydle.
= dać polor, polerować. = v. r.
wiercić się, kręcić się, krzątać
się.

ARROTATO, —TA, p. ad. wy-
ostrzony. = Cavallo leardo arro-
tato, kon siwy, jablokowi.

ARROTATORE, ARROTINO, s.
m. szlifierz. = fig. łapigrosz.

ARROTOLARE, v. a. zakre-
cić, okręcić, obwinąć, zwinąć
w igrabkę.

ARROVELLARE, v. n. roz-
gniewać się, unieść się gniew-
em, upaść w gniew. = v. a.
rozgniewać, obruszyć.

ARROVELLATAMENTE, av.
wściekle, szalenie.

ARROVENTAMENTO, s. m.
rozpalenie, rozżarzenie do
czerwonoci.

ARROVENTARE, v. a. rozpa-
lić do czerwoności.

ARROVENTIMENTO, s. m.
rozpalenie się do czerwoności.

ARROVENTIRE, v. n. ir. —
TIRSI, v. r. rozpalić się, rozża-
rzyć się do czerwoności.

ARROVESCIMENTO, s. m. —
TURA, s. f. wywrócenie, obale-
nie.

ARROVESCIRE, v. a. wy-
wrócić, obalić, przewrócić,
zwałić; wywrócić do góry no-
gami, poprzewracać. — una can-
nicia, un' abito, wzięść na wy-
wrót koszulę, suknię. = v. r.
przewrócić się, obalić się.

ARROVESCIO, av. na wy-
wrót, na wspan, na opak.

ARRUFFARE, v. a. kudłać,
pokudłać, rozczochrać włosy.
— le matasse, fig. bass. raffuro-
wać. = v. r. za ty się wodzić,
czubić się.

ARRUFFINARE, v. n. raffuro-
wać. = v. a. fabrykować napoje,
trunki.

ARRUGGINIRE, v. a. ir. okryć
rdzą. = v. n. e. r. rdzewieć, zar-
dzewieć, okryć się rdzą. Gl' in-
geni s' arrugginiscono, fig. umy-
sły rdzewieją.

ARRUGGIADARE, v. a. zrosić,
skropić. [fierz.]

ARRUOTAFORBICI, s. m. szli-
farni.

ARRUOTARE, —MENTO, ARUO-
TOLARE, v. ARROTARE, etc.

ARRUVIDARE, —DIRE, v. n.
chropocacieć.

ARSELLA, s. f. ślimaczek mor-
ski w czarnej skorupie, jadalny.

ARSENALE, s. m. arsenał.

ARSENATO, s. m. Chim. ar-
senian, sól pochodząca z połą-
czenia kwasu arsenikowego

z jakąś zasadą.

ARSENICO, s. m. arsenik. =
ad. arsenikowy. Acido — kwas
arsenikowy, powstający z po-
łączenia metalu arseniku

z kwasorodem.

ARSIBILE, ad. m. f. palny.

ARSICCIARE, v. a. spalić na
słońcu, wysuszyć.

ARSICCIO, —CIA, ad. spalo-
ny, wysuszony; przygorzały,
przypalony.

ARSIONE, s. f. palenie się,
gorzenie, pożar. = fig. upał, pa-
łace pragnienie, gorączka.

ARSO, —SA, p. ad. spalony.
= fig. nędzny, ubogi.

ARSURA, s. f. pożar. = skwar,
upał. Estiva —, upał letni. =
fig. cstałnia nędza. = posucha.
= gorączka, zgaga. ●

ARTANITA, s. f. Bot. gdula,
wieprzowy chleb.

ARTATAMENTE, av. sztucz-
nie, zgrabnie, sprytnie.

ARTE, s. f. sztuka, kunszt.
L' — del disegno, della pittura,
della scultura, sztuka rysowa-
nia, malowania, rzeźbiarska.
= rzemiosło. — del falegname,
del muratore, stolarstwo, mu-
larstwo. Chi ha —, ha parte,
prov. kto ma rzemiosło, ma ka-
wałek chleba. = zgromadzenie
rzemieślników, cech. = miejsce
zgromadzenia cechu. = ławnik,
rajca. = czary. Malagici non
volle gittar l' —, L. Pulc. Morg.
= przemysł, sztuka, fortel,
podstęp, oszukiwanie. Con —, ad
—, av. umyślnie; złośliwie, na
psotę.

ARTEFATTO, —TA, ad. sztuc-
zny, kunsztowny.

ARTEFICE, s. m. rzemieślnik,
robotnik. = autor, sprawca,
twórca. Il sommo —, najwyższy
twórca, Bóg.

ARTEFICELLO, —CIUOLO, —
CIUZZO, s. m. zły rzemieślnik,
niezgrabny robotnik.

ARTEMISIA, s. f. Bot. bylica.

ARTERIA, s. f. arteria, żyła

krwiasta.

ARTERIALE, ad. m. f. arte-
ryjowy, arteryjny. [arteria.]

ARTERIUZZA, s. f. dim. mała

ARTETICA, s. f. ból w sta-
wach.

ARTETICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. artetyczny. = cier-
piący ból w stawach.

ARTICELLA, s. f. dim. małe

rzemiosło, przynoszące mały
zysk.

ARTICO, ad. m. północny. Polo
—, biegun północny. Circolo
—, koło biegunowe północne.

ARTICOLARE, v. a. złożyć
stały członków. L' articolare del
cervello, s. skład, organizacja
mózgu. = Articular le parole,
wymawiać wyrazy.

ARTICOLARE, ad. m. f. sta-
wowy, należący do stawów.

ARTICOLATAMENTE, av. wy-
raźnie, dobitnie.

ARTICOLATO, —TA, ad. sta-
wowaty, mający stały. = wy-
raźny, dobitny, zrozumiały.

ARTICOLAZIONE, s. f. staw
w cieło. = wymawianie.

ARTICOLO, s. m. staw w cieło.
= artykuł np. wiary. = chwila.

L' — della morte, godzina śmier-
ci. = artykuł, paragraf. =

Gram. artykuł, przedimek.

ARTIFICIALE, ad. m. f. sztuc-
zny. Fuochi artificiali, ognie
sztuczne, fajerwerki.

ARTIFICIALMENTE, av. sztuc-
cznie, kunsztownie.

ARTIFICIATO, —TA, ad. sztuczny. = sfalszowany, sfabrykowany.

ARTIFICIAZIONE, s.f. Pitt. sztuka, staranność, wypracowanie.

ARTIFICIO, s.m. sztuka, przemysł. = podstęp, fortel, podejście. = machina, instrument.

ARTIFICIOSAMENTE, av. fortel, podejściem, podstępnie.

ARTIFICIOSITÀ, —TATE, —TATE, s.f. sztuka, fortel, podstęp, podejście.

ARTIFICIOSO, —SA, —ZIOSO, —SA, ad. sztuczny, kunsztowny. = chytry, podstępny, przebiegły.

ARTIFIZIALE, —MENTE, —ZIATO, —FIZIO, v. ARTIFICIALE, etc.

ARTIFIZIERE, s.m. fajerwerknik. [ślnik]

ARTIGIANO, s.m. rzemieślnik.

ARTIGLIARE, v.a. uchwycić w szpony, w pazury.

ARTIGLIATO, —TA, ad. mający szpony, pazury.

ARTIGLIERE, s.m. ludwisarz. = artylerzysta.

ARTIGLIERIA, s.f. artyleria.

ARTIGLIO, s.m. szpona, pazur. [jący szpony, pazury]

ARTIGLIOSO, —SA, ad. mający szpony, pazury.

ARTIMONE, s.m. maszt tylny, najmniejszy z trzech na wielkim statku. = żagiel tego masztu.

ARTISTA, s.m. artysta.

ARTISTAMENTE, av. sztucznie, kunsztownie, misternie.

ARTO, —TA, ad. ciśnie, wgniata.

ARTRITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. artrytyczny, stawowy.

ARTRITIDE, s.f. ból artrytyczny, ból w stawach.

ARUSPICE, s.m. wieszcz-biarz z Rzymian wróżący z trzema bydła zabitego na ofiarę. [biarstwo]

ARUSPICIO, s.m. wieszcz-biarz.

ARZIGOGOLARE, v. FANTASTICARE.

ARZIGOGOLO, s.m. wymysł dziwaczny, kaprys.

ARZILLO, —LA, ad. żwawy, rzeski, hoży.

ASARO, s.m. Bot. kopytnik.

ASBESTO, s.m. asbest kamień. [wiwoy, glista]

ASCARIDE, s.m. robak trze-

ASCE, s.f. siekiera. Far la giusta coll' —, fig. dorywczosko.

ASCELLA, s.f. pachy.

ASCENDENTALE, ad. m. f. idący w górę, wstępujący. Linea —, linia krwawych wstępujących, linia wstępująca.

ASCENDENTE, ad. m. f. idący

cy w górę, wschodzący na horyzoncie. Astro —, gwiazda wschodząca. Nodo —, Astr. węzeł podniesienia. Piano —, płaszczyna idąca w górę. = s.m. fig. wyższość nad kim, przewaga, góra. Egli ha l' — sovra tal persona, on ma wyższość nad tą osobą.

ASCENDENTE, s.m. Astrol. znak zodiaku wschodzący na horyzoncie w chwili urodzenia, horoskop. = fig. pochodzenie od kogo, początek. = pl. przodkowie.

ASCENDENZA, s.f. przodkowie, krewni wstępn.

ASCENDERE, v. n. ir. wstąpić, wyleźć, wejść na górę. E così n' ascendemmo in loco apri-co, Petr. — il soglio, wstąpić na tron. = alla somma di.... wynosić tyle a tyle, dochodzić do summy....

ASCENDIMENTO, ASCENSO, s.m. wstępowanie na co; wzniesienie się, wyniesienie się, podniesienie się.

ASCENSIONARIO, —RIA, ad. Astr. wschodzący na horyzoncie.

ASCENSIONE, s.f. wzbicie się w górę, podniesienie się. — delle stelle, wschodzenie gwiazd. — dell' acqua nelle trombe, del mercurio nel barometro, podnoszenie się wody w rurach, merkuryusza w barometrze. = wniebowstąpienie.

ASCESSO, s.m. wrzód.

ASCETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. oddany bogomyślności, nabożeństwu.

ASCIA, v. ASCE.

ASCIALONE, s.m. Arch. podpora, mur lub drzewo podpierające belkę.

ASCIARE, v. a. ociosać.

ASCH, s.m. Georg. bezcien- ni, mieszkańcy pasa gorącego, którzy mając słońce w nadgłówniku zenith, żadnego cienia w czasie południa nie rzucają.

ASCIUOLIERE, v. a. ir. wyrokiem uwolnić od oskarżenia.

ASCIOLTO, —TA, p. ad. u-wolniony od oskarżenia.

ASCISSA, s.f. Geom. część średnicy zawarta między jej wierzchołkiem a linią spu-szczoną na n z okręgu koła.

ASCITE, s.f. puchlina w dolnej części brzucha.

ASCITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. mający puchlinę w dolnej części brzucha.

ASCITIZIO, —ZIA, ad. skądinąd wzięty, zasiągnięty, przy-jęty, obcy, nieswojski.

ASCIUGABERRETTE, s.m. bass. ten co czapki kradnie.

ASCIUGAGGINE, s.f. suchość.

ASCIUGAMENTO, s.m. suchość. — suszenie, wysuszenie; otarcie, ocieranie, wytarcie.

ASCIUGARE, ASCIUTTARE, v.a. suszyć, wysuszyć; otrzeć, obetrzeć, osuszyć, ocierać.

ASCIUGATOIO, s.m. ręcznik.

ASCIUTTAMENTE, av. sucho. = fig. sucho, oziębło, w k. m. słowach.

ASCIUTTEZZA, s.f. suchość, susza, posucha.

ASCIUTTO, —TA, ad. suchy.

Mangiar pane asciutto, jeść suchy chleb. Passava Stige colle piante asciutte, D. Inf. przeszła Styx suchą nogą. Con viso asciutto così al padre disse, Bocc. = suchy, wyschły, chudy. = fig. suchy, oschły, niesmaczny. = goły, bez grosza.

ASCLEPIADE, s.f. Bot. trojeść, tojeść.

ASCOLTA, s.f. słuchanie, podслуkiwanie. = żołnierz na warcie.

ASCOLTAMENTO, s.m. —ZIONE, s.f. słuchanie.

ASCOLTARE, v. a. słuchać. Vuoi d' un labbro fedele consiglio ascoltar? Met. czy chcesz posłuchać rady ust wiernych? Voi ch' ascoltate in rime sparse il suono, Petr. Senza — o consolazione o conforto da alcuno, per lungo spazio pianse, Bocc. = v. n. słuchać, nadsluchiwać, podsluchiwać. Attento si fermò, come uom che ascolta, D. Inf.

ASCOLTATORE, s.m. —TRICE, s.f. słuchacz, słuchaczka.

ASCOLTO, s.m. słuchanie, podsluchiwanie. Star in —, podsluchiwać.

ASCONDERE, —DIMENTO, v. NASCONDERE, etc.

ASCOSAMENTE, —STAMENTE, av. skrycie, pokryjomu.

ASCOSO, —SA, ASCOSTO, —TA, ad. skryty, ukryty.

ASCRITTO, —TA, p. ad. dopisany, przypisany, policzony w rzędzie. = przypisany, przyznany.

ASCRIVERE, v. a. ir. przypisać, dopisać, policzyć w rzędzie. = przypisać, przypisywać, przyznawać.

ASELLO, s.m. Stor. nat. ośliczek. — terrestre, wilgotnik, stonóg, prosionek, v. PORCELLINO.

ASFALTO, s.m. asphalt, smoła żydowska.

ASFODILLO, s.m. Bot. złotogłów.

ASILO, s.m. schronienie, przytułek.

ASIMA, ASIMATO, v. ASMA, etc.

ASINA, s. f. *oślica*.

ASINACCIO, s. m. *peg. ośliško*.

ASINAGGINE, s. f. *oślostwo*.

ASINAIO, —NAIA, s. *oślarz, oślarka*.

ASINEGGIARE, v. n. *ryczeć jak osioł*.

ASINELLO, —NETTO, —NINO, s. m. —NELLA, s. f. *dim. ośle, oślątko*. [*ostowski*].

ASINESCAMENTE, av. *po ASINESCO*, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *ośli, ostowski*.

ASININO, —NA, ad. *ośli*. Bestia asinina, *osioł*. = *fig. ośli, ostowski*.

ASINITÀ, —TADE, —TATE, ASINERIA, v. ASINAGGINE.

ASINO, s. m. *osioł*. Andar sull' —, *jechać na osle*. = *fig. osioł, głupiec*. = *Fig. e prov. Esser l' —, być popychaczem wszystkich*. Disputare dell' ombra dell' —, *kłócić się, sprze- czać się o kózki wełnę, o fra- szkę*. Andare dietro al suo —, *iść swoją drogą, niewtrącać się do nikogo*. Legar l' —, *za- sypiać, usypiać bezpiecznie*. Lavare il capo all' —, *nie pomo- że krukowi mydło*. A lavar la testa all' — si perde il ranno ed il sapone, i w Paryżu nie zro- bią z krupy ryżu. Raglio d' — non arrivò mai in cielo, *psie głosi nie idą pod niebiosy*. Lega l' — dove vuole il padrone, na czym wózku jedziesz, tego piosnkę śpiewaj. Chi non può dare all' — dà al basto, *kto nie może po koniu to po holoblach*.

ASMA, s. m. *duszność, dy- chawica*.

ASMATICO, —CA, pl. CI, —CHE, ASMOSO, —SA, ad. *dycha- wiczny*.

ASOLARE, v. *ALITARE*.

ASOLO, s. m. *powiew; dech, tchnienie*. = *fig. wychnienie, odpoczynek*. = *dziurka na guzik*.

ASPARAGO, pl. —GI, s. m. *szparag*.

ASPE, v. *ASPIDE*.

ASPERELLA, s. f. *Bot. skrzyp, chwoszczka*.

ASPERETTO, —TA, ad. *chropawy*.

ASPERGERE, v. a. *ir. kropić, pokropić, skropić*. Da indi in qua cotante carate aspergo di la- grime e d' inchostro, *Petr. = kropić święconą wodą w ko- ściele*. = *Aspergere di sale, zucchero, posypać solą, cukrem*.

ASPERGINE, s. f. *kropienie*.

ASPERGITORE, s. m. *kropi- ciel, kropiący*.

ASPERITÀ, v. *ASPREZZA*.

ASPERSIONE, s. f. *kropienie, rosenie, polewanie*.

ASPERSONO, ASPERGOLO, s. m. *kropidło*.

ASPERUGINE, s. f. *Bot. lep- czyca, ostre ziele*.

ASPETTABILE, ad. m. f. *zna- komity, dostojny*.

ASPETTARE, v. a. *czekać, oczekiwać; fig. — il tempo, mi- trzyć czas, trwonić czas*. — a gloria, *niecierpliwie oczeki- wać*. = v. r. *należeć, przystojęć*.

ASPETTATIVA, s. f. *oczeki- wanie, nadzieja*.

ASPETTATORE, s. m. —TRI- CE, s. f. *ten co czeka*. = v. SPET- TATORE.

ASPETTAZIONE, ASPETTAN- ZA, s. f. *oczekiwanie*.

ASPETTO, s. m. *mina, wej- rzenie, twarz*. Si ch'io cangia- va il giovanile aspetto, *Petr. = obecność, widok*. Omai è da fuggir l' — suo, *Alf. Nel primo —, na pierwsze wejście*. = *postać*. Le cose cambiano d' —, *rzeczy odmieniają swą postać*. = *Astr. położenie względem siebie planet*.

ASPIDE, ASPIDO, s. m. *żmija*.

ASPIRANTE, ad. m. f. *wcią- gający w siebie*. Tromba —, *pompa*.

ASPIRARE, v. n. e a. *wcią- gać w siebie*. = *fig. starać się, ubiegać się o co, wdychać do czego*. — al trono, *wdychać do tronu*. = *wymawiać z przy- dechem*. [*dech*].

ASPIRATAMENTE, av. z przy- ASPIRATIVO, —VA, ad. *wy- mawiający się z przydechem*.

ASPIRAZIONE, s. f. *wciąga- nie w siebie i wypychanie z sie- bie powietrza*. = *wymawianie z przydechem*. = *znak przy- dechowy*. [*dło*].

ASPO, NASPO, s. m. *motowi-*

ASPORTABILE, ad. m. f. *da- jący się przenieść*.

ASPORTARE, v. a. *przenieść*. = *wyprowadzić z kraju*.

ASPRAMENTE, av. *chropo- wato, nierówno, nieładko*. = *cierpko, przykro*. Combattere —, *bić się zacięcie*. Vivere —, *prowadzić ostre życie*.

ASPREGGIAMENTO, s. m. *ją- trzenie, rozjątrzenie, uraze- nie, dotknięcie*.

ASPREGGIARE, v. a. e n. *ją- trzyć, rozjątrzyć umysły, dot- knąć, urazić; ostro się obcho- dzić, huknąć, fukać*.

ASPREZZA, s. f. *chropowa- tość*. = *fig. ostrość*. L' — dell' animo, *della stagione, cierpkość umysłu, ostrość pory roku*. L' — dello stile, *chropowatoś- tyhu*. L' — di costumi, *di carat- tere, surowość obyczajów, cier- pkość charakteru*.

ASPRIGNO, —GNA, ad. *cier- pkawy, kwaskowaty*.

ASPRO, —PRA, ad. *chropo- waty, szorstki; kwaśny*. = *fig. dziki, okrutny; ostry, surowy; prosty, nieokrzesany; uszczy- plivy*. Vita aspra, *Bocc. życie surowe*. Lingua aspra, *uszczy- plivy język*.

ASSA, ASSA FETIDA, s. f. *czar- cie lajno, rodzaj gumy*.

ASSAETTANTE, ad. m. f. *ci- skający strzały, miotający po- ciski*. = *fig. uszczyplivy*.

ASSAGGIAMENTO, s. m. *pro- bowanie, kosztowanie, smako- wanie*.

ASSAGGIARE, v. a. *koszto- wać, smakować*. = *probować*. — l' oro, *probować złota*. = *fig. macać, zgłębiać, badać, do- ciskać, dosiadczać*.

ASSAGGIATORE, s. m. *zna- wca wina, smakujący w do- brzych winach*. = *probierz, pro- bierca*.

ASSAGGIATURA, s. f. *ASSAG- GIO, s. m. kosztowanie*. = *próba*.

ASSAI, s. e ad. *wiele, wielka liczba, dużo*. Molti nobili citta- dini che avevano — figliuole e pochi danari, *Mach. Belf. Molti pochi fanno un — prov. ziarno do ziarka, a będzie miarka*. = *av. wiele, bardzo*. — vicino della porta, *tuż przy drzwiach*. — più, *daleko więcej*. Mi divertiva — più la commedia, di quello che mi toccasse la tragedia, *Alf. Vit.* — per tempo, *zrana, wcześ- nie, bardzo rano*. Egli è — bello, buono, dosyć piękny, do- bry. — bene, *bardzo dobrze; dosyć dobrze*. Ei non è guarito, ma sta — bene, *jeszcze zupeł- nie niewyzdrowiał, ale dosyć dobrze się ma*. D' —, *wiele je- szcze brakuje, niedostaje*. Non fu ricca città come Lione d' —, *wiele braknie aby to miasto było tak bogate jak Lugdun*.

ASSAISSIMO, ad. e av. *sup. bardzo wiele, nadzwyczajnie wiele, niezmiernie*.

ASSALIMENTO, ASSAGLIMEN- TO, ASSALTAMENTO, s. m. *napa- dnięcie, napad*.

ASSALIRE, v. a. *ir. napaść, natrzeć, uderzyć*. = *fig. kusić*.

ASSALITORE, s. m. *napa- stnik; fig. oszczerca, potwarca*.

ASSALTARE, ASSALTATORE, v. ASSALIRE, etc.

ASSALTO, s. m. *natarcie, at- tak, szturm; napad, napaść*.

ASSANNARE, AZZANNARE, v. a. *uchwyć w zęby, trzymać w zę- bach*. = *rozszerzać zębami, zajeść*.

ASSANNO, AZZANNO, s. m. *ukąszenie, pokąsanie*.

ASSAPERE, v. a. *Fare* —, *wiadować, donieść*.
ASSAPORAMENTO, v. *ASSAGGIAMENTO*.

ASSAPORARE, *ASSAVORARE*, v. a. *kosztować, smakować; próbować*. = *śluchać z przyjemnością*.

ASSASSINAMENTO, — *SSINIO*, s. m. — *SSINERIA*, — *SSINATURA*, s. f. *zabójstwo, morderstwo*.

ASSASSINARE, v. a. *zabić, zamordować*.

ASSASSINO, — *NATORE*, s. m. *zabójca, morderca; zbrojca, rozbojnik*. = *Occhi assassini*, fig. *zabójcze oczy*.

ASSE, s. f. *deska, tarcica*. = *oś u koła*. = *Geom. oś kuli; oś ziemi*. = *moneta rzymska miedziana*.

ASSECCARE, v. *SECCARE*. — fig. *zrujnować, przywieść do ostatniej nędzy*.

ASSEDERE, v. n. *siedzieć przy kim, z kim*. = v. r. *usiąść*.

ASSEDIANTE, ad. m. f. *oble-gający*.

ASSEDIARE, v. a. *oblegać, obledź*. Gli *assedati*, *oblężeni*.

ASSEDIATORE, s. m. *oble-gający*.

ASSEDIO, *ASSEDIAMENTO*, s. m. *oblężenie*. *Levar l'assedio*, *odstąpić odoblężenia*. *Metter l'—*, *obledź*. *Stringer l'—*, *ścisnąć oblężeniem*.

ASSEGNABILE, ad. m. f. *da-jący się wyznaczyć, oznaczyć*.

ASSEGNAMENTO, *ASSEGNO*, s. m. — *ZIONE*, s. f. *wyznaczenie, zapisanie dochodu; ustąpienie, cessya* = *dochód, intrata*.

ASSEGNARE, v. a. *wyzna-czyć, oznaczyć, naznaczyć*. — *un termine per pagare*, *nazna-czyć termin wypłaty*. — *ragione e conto*, *zdać rachunek, sprawa*. — *il luogo, il tempo*, *wy-znaczyć czas i miejsce*. = *As-segnare un prigioniero*, *oddać kogo pod warę*. = *przytaczać, przy-wodzić*.

ASSEGNATAMENTE, av. o-szczędnie. = *w szczególności, mianowicie, wyraźnie*. [dnosc]

ASSEGNATEZZA, s. f. *oszczęd-ASSEGNATO, — *TA*, p. ad. *wy-znaczony, naznaczony*. *Spese assegnate*, *oznaczone, ograni-czone wydatki*. = *oszczędny*.*

ASSEMBLEA, s. f. *zgromadzenie stanów, deputowanych*.

ASSEMBRAGLIA, s. f. *starcie się dwóch wojsk*.

ASSEMBRANZA, v. *ASPETTO*.

ASSEMBRARE, v. a. *zbierać, zebrać, szycować, uszykować*. = *być podobnym*. = v. n. *e r*. *zebrać się, uszykować się, stanąć do boju*.

ASSEMPRARE, v. a. + *kopijo-wać, naśladować*. = v. n. *D. Inf.* *być podobnym*.

ASSENNARE, *ASSENNIRE*, v. a. *nauczyć, dać przestroge, prze-strzedz, ostrzedz*. *Sovr a tutto io t'assenno...* *la gran Giunone invoca*, *Car. En.*

ASSENNATAMENTE av. *roz-tropny, rozsądny*.

ASSENNATEZZA, v. *SENNO*.

ASSENNATO, — *TA*, ad. *roz-tropny, rozsądny, mądry*.

ASSENSIONE, s. f. *ASSENSO*, *ASSENTIMENTO*, s. m. *przyzwolenie, zezwolenie*.

ASSENTAMENTO, v. *ASSENZA*.

ASSENTARE, v. a. *oddalić*. = v. r. *oddalić się, odejść, odje-chać*. = *usiąść*.

ASSENTATORE, *ASSENTORE*, v. *ADULATORE*.

ASSENTE, ad. m. f. *nieobe-czny, nieprzytomny*.

ASSENTIRE, v. n. *zgadzać się, zezwalać, pozwolić na co*. = v. a. *pochwalać, pochwalić, zezwolić*.

ASSENTITO, — *TA*, p. ad. *zezwozony, pozwolony*. = *o-strożny, przeżorny*. *Stare* —, *mieć się na ostrożności*.

ASSENZA, *ASSENZA*, s. f. *nieo-becność, nieprzytomność, nie-bytność*.

ASSENZIATO, — *TA*, ad. *zmie-szany z piotunem, piotunkowy*. *Vino assenziato*, *wino piotun-kowe*.

ASSENZIO, s. m. *piotun*. = fig. *gorycz*.

ASSERARSI, v. n. *robić się późno, zaczynać być późno*.

ASSERELLO, s. m. — *LLA*, s. f. *deszczulka; deszczulka przy gołębniku*.

ASSERENARE, v. a. *wypogo-dzić*. = v. n. fig. *wypogodzić się, wyjaśnić twarz*.

ASSERIRE, v. a. *ir. twier-dzić, utrzymywać*.

ASSERO, s. m. *belka, dyl*.

ASSERRAGLIARE, v. a. *za-tarasować, zaprzec drogę*. = v. r. *zatarasować się, zabary-kadować się*.

ASSEARRARE, v. a. *ścisnąć, stłoczyć*.

ASSETIVAMENTE, v. *ASFER-MATIVAMENTE*.

ASSERTORE, s. m. *twierdzi-cieli*. = *obronca*.

ASSERTORIO, — *RIA*, ad. *twierdzący*. [mie]

ASSERZIONE, s. f. *twierdze-ASSESSORE, s. m. *assessor*, *podsek.**

ASSETARE, v. a. *dać nale-żytył miarę, wagę*. = *narzą-dzić, naprawić, przyszykować, urządzić, ułożyć*. = *Un uomo*

assettato, *człowiek stateczny*. = v. r. *zgadzać się, przystać, przystawać, przydać się na co*.

ASSETATORE, s. m. *ten co układa towary w okręcie, ładuje okręt*.

ASSETARE, — *TIRE*, v. a. *wzbudzić pragnienie*. *Un fonte sorga in lei che vaghe e monde ha l'acqua si che i riguardanti asseta*, *Tass. Ger.*

ASSETATO, — *TA*, p. ad. *spra-gniony*. = fig. *chciwy, pożąda-jący*.

ASSETAMENTO, s. m. *przy-szykowanie, uszykowanie, narządzenie, przyrządzenie, przyprowadzenie, pogodzenie*.

ASSETTARE, v. a. *przyszy-kować, uszykować, narządzić, uporządkować, rozporządzić, ułożyć, pogodzić*. = v. r. *uszy-kować się, zasiąść, usado-wić się*. [kownie]

ASSETTAMENTE, av. *szy-*

ASSETTATO, — *TA*, p. ad. v. *ASSETTARE*. *Con molte altre donne già a tavola erano per mangiare assettate*, *Bocc. już z wielą in-nemi kobietami zasiadły przy stole*, *każda na swoim miej-scu*. *Abito assettato*, *suknia mo-cno przystająca, obcisła*.

ASSETTATORE, s. m. — *TRICE*, s. f. *ten co szykuje, urzą-dza, narządza, i t. d.* = *zwo-lemnik, zwolenniczka*.

ASSETTATURA, s. f. *dokła-dność; przyzwoitość, przystoj-ność*. = *ozdoba, przyozdobie-nie*.

ASSETTATUZZO, — *ZZA*, *AS-SETTATINO*, — *NA*, ad. *wystrojony, wymuskany, wystafirowany*.

ASSETTO, s. m. *ład, porzą-dek*. *Mettere, rimettere in —*, *wprowadzić ład, uporządko-wać*. = *ozdoba, stroj* = v. *AC-COMODAMENTO*.

ASSEVERANTEMENTE, — *RA-TAMENTE*, av. *twierdząc z pe-wnością*.

ASSEVERANZA, — *ZIONE*, s. f. — *MENTO*, s. m. *twierdzenie, za-pewnienie, upewnianie*.

ASSEVERARE, v. a. *twier-dzić, zapewniać, upewniać*.

ASSEVERATIVO, — *VA*, ad. *twierdzący*.

ASSICELLA, s. f. *dim. de-szczulka, gont*.

ASSICULO, s. m. *czopek od zawiasy*.

ASSICURAMENTO, s. m. — *ANZA*, s. f. *upewnienie, zape-wnienie*.

ASSICURARE, v. a. *upewniać, zapewniać*. = *zabezpieczyć*. = v. r. *upewnić się, zapewnić się o czem*. = *nabrać otuchy, od-wagi, śmiałości*.

ASSICURATORE, s. m. asse-
kurant, dający assekurację na
statek lub towary.

ASSICURAZIONE, s. f. zape-
wienie, ubezpieczenie. = zabez-
pieczenie, assekuracja.

ASSIDENZA, s. f. zasiadanie
przy czym, obecność, przyto-
mnosć.

ASSIDERARE, v. a. przezięb-
ić, zziębnić. = v. n. przemar-
znąć, zziębnąć, przeziębnąć,
zmarznąć.

ASSIDERAZIONE, s. f. zzięb-
nienie, przeziębienie. = Agr.
usychanie roślin z wielkiej po-
suchy.

ASSIDERE, v. a. oblegać,
obledz. = v. r. usiąść.

ASSIDUAMENTE, av. ciagle,
ustawicznie, pilnie.

ASSIDUITA, --TADÉ, --TATE,
s. f. pilność, usilność.

ASSIDUO, --DUA, ad. pilny,
usilny; ciagle, ustawiczny.

ASSIEPARE, v. a. ogrodzić,
otoczyć plotem. = fig. zasta-
niać widok, przeskadzać wi-
dzieć. Che 'l ventre avanti gli oc-
chi ti s' assiepa, D. Inf.

ASSILLARE, v. n. gzić się (o
bydle). = fig. wściekać się, sza-
leć ze złości.

ASSILLITO, --TA, p. ad. gziący
się, ukąszony od gziaka. = fig.
szalejący ze złości, rozhukany,
rozjętrzony.

ASSILLO, s. m. Entom. gzik.

ASSIMIGLIARE, etc. v. ASSO-
MIGLIARE, etc.

ASSIMILARE, v. a. naślado-
wać, podrobić. = przyswajać
pokarm.

ASSIMILAZIONE, s. f. Fis.
przyswajanie pokarmu.

ASSIOMA, ASSIOMATE, s. m.
Geom. pewnik. = maxyma,
sentencya.

ASSISA, s. f. godło, dewiza.
= liberya. = podatek.

ASSISO, --SA, ad. siedzący.

ASSISTENTE, ad. m. f. obecny,
przytomny.

ASSISTENZA, s. f. obecność.
= pomoc.

ASSISTERE, v. n. stać przy,
być przytomnym, obecnym. =
v. a. pomagać, pomódz, dopo-
módz. -- un infermo, doglądać
chorego.

ASSISTITORE, s. m. dopomo-
życiel.

ASSITO, s. m. przepierzenie
z desek. [hacz.]

ASSIUOLO, s. m. Ornit. pu-

ASSO, s. m. as na kostce lub
w kartach. -- o sei, prov. albo
wszystko albo nic, albo staro-
sta albo kapucyn.

ASSOCIAMENTO, s. m. pacht
na bydlę.

ASSOCIARE, v. a. oddać by-
dło na pacht.

ASSOCIARE, v. a. przypuścić,
przyjąć do towarzystwa. = to-
warzyszyc komu. = v. r. zawią-
zać towarzystwo.

ASSOCIATO, s. m. członek
uczonego towarzystwa. = pre-
numeratorem na drukujące się
dzieło.

ASSOCIAZIONE, s. f. stowa-
rzenie, towarzystwo. =
prenumerata. Prezzo d' --, cena
prenumeraty. = Associazione
d' idee, kojarzenie się wyobra-
żeń. = orszak pogrzebowy,
pogrzeb.

ASSODAMENTO, s. m. utwier-
dzenie, umocnienie, wzmocnie-
nie, ustalenie. = zgeszczenie,
stężenie.

ASSODARE, ASSOLIDARE, v. a.
utwierdzić, wzmocnić, ustalić.
= v. r. twardnieć, stężeć. Il
cammino s' assoda, droga tward-
nieje.

ASSOGGETTARE, v. a. pod-
bić, zmusić do czego.

ASSOGGETTAMENTO, --TTA-
MENTO, s. m. podbicie, zmusze-
nie do czego.

ASSOLATIO, --TIA, ad. wy-
stawiony na słońce (o gruntach).

ASSOLATO, --TA, ad. wysta-
wiony na słońce.

ASSOLCARE, v. a. robić bró-
zdy, brózdzić.

ASSOLDAMENTO, s. m. za-
ciąg wojska na żołd.

ASSOLDARE, v. a. zaciągnąć
wojsko; wziąć na żołd. = v. r.
zaciągnąć się do wojska, przy-
stać do wojska.

ASSOLTO, --TA, p. ad. di
ASSOLVERE, uwolniony od winy,
od oskarżenia; rozgrzeszony.

ASSOLUTAMENTE, av. ko-
niecnie, nieodbitnie. = zupeł-
nie, całkowicie, całkiem. =
w ogólności.

ASSOLUTO, --TA, p. ad. di
ASSOLVERE, uwolniony od winy;
rozzgrzeszony = niepodległy,
samowładny, od nikogo niezal-
eżący. Potere assoluto, władza
nieograniczona, rząd samo-
władny, samowładztwo = av.
niechybnie, niezawodnie.

ASSOLUTORIO, --RIA, ad.
mający moc odpuszczenia, roz-
grzeszenia, uwolnienia od
winy.

ASSOLUZIONE, s. f. rozgrze-
szenie, odpuszczenie grzechów.

ASSOLVERE, v. a. ir. uwolnić
od winy, od oskarżenia; roz-
grzeszyć. Ch' assolver non si
può chi non si pente, D. Inf. =
uwolnić od zobowiązań, od
dotrzymania obietnicy. Ma lon-
na, omai da ogni promessa fat-

tami io v' assolvo, Bocc. = doko-
nać, wykonać, dokończyć, wy-
doskonalić. = rozwiązać. Onde
morte m' assolve, amor mi lega,
Petr.

ASSOMARE, v. a. włożyć cięż-
zar.

ASSOMIGLIAGIONE, --ZIONE,
--ANZA, s. f. --MENTO, s. m. podo-
biństwo.

ASSOMIGLIANTE, ad. m. f.
podobny.

ASSOMIGLIARE, v. n. być po-
dobnym. = v. a. porównywać.

ASSONANTE, ad. m. f. jedno-
brzmienny, harmonijny.

ASSONANZA, s. f. jedno-
brzmiennosć, zgodność tonów.

ASSONNAMENTO, s. m. uspie-
nie.

ASSONNARE, v. a. uspić. = v. n.
zasnąć, usnąć. = przestać,
ustać. Che in amarla non assonna,
Ar. Orl. Fur. Non --, nie zasyp-
iać, nie tracić czasu. La figliuola
d' Amon, che per slegare di pri-
gione il suo amante non assonna,
Ar. Orl. Fur. [nie.]

ASSOPIMENTO, s. m. uspie-
nie.

ASSOPIRE, v. a. ir. uspić.

ASSORBENTE, ad. m. f. po-
chłaniający, wciągający w sie-
bie. = s. m. Med. lekarstwo ni-
szczące kwasy powstające w żo-
łądku.

ASSORBERE, --BIRE, v. a. ir.
chłonać, pochłonać; wciągać
w siebie.

ASSORBIMENTO, s. m. po-
chłonięcie, wciąganie, ab-
sorpcya.

ASSORBITO, --TA, p. ad. po-
chłonięty. All' improviso mori
Faone il superbo con tutte le
sue milizie, assorbito dai gorgi
dell' Eritreo, Segner.

ASSORBITORE, s. m. pochłu-
niacz. [szenie.]

ASSORDAMENTO, s. m. ogłu-
szenie.

ASSORDARE, v. a. ogłuszyć,
zagłuszyć.

ASSORTIMENTO, s. m. loso-
wanie, wybranie losem. = do-
br, wybor.

ASSORTIRE, v. a. ir. losować,
wybierać losem. = dobrać, do-
bieierać.

ASSORTO, --TA, p. ad. di
ASSORBERE pochłonięty. E guidi in
porto me peregrino errante, e
fra gli scogli e fra l' onde agitato,
e quasi assorto. Tass. Ger.

ASSOTTIGLIAMENTO, s. m.
ścienczenie. = wyszukana sub-
telność.

ASSOTTIGLIARE, v. a. ścię-
naczyć. = wycienzyć, wychu-
dzić. = fig. Assottigliare l' animo,
l' ingegno, wykształcić umysł. Il
molto leggere assottiglia l' animo,
e l' poco lo ingrossa. = Assotti-

gliarla, skąpić; subtelizować. = v.n. e.r. scienczyć, schudnąć, poszczupić, zeszczupić. = Assottigliarsi, siłić się, usiłować, zdobywać się na co.

ASSOTTIGLIATIVO, —VA, ad. scienczący.

ASSOTTIGLIATO, —TA, p. ad. **scienczony**. = fig. zubożały.

ASSOTTIGLIATURA, s. f. scienczenie; ostrzenie, zaostrenie.

ASSOZZARE, v. a. powalać, zwałać, zbrudzić, zbrukać. = v.n. e.r. zwałać się, zabrukać, zabrudzić się.

ASSUEFARE, v. a. przyzwyczaić. = v.r. przyzwyczajać się, przywyknąć, nawyknąć.

ASSUEFATTO, ASSUETTO, —TA, ad. przyzwyczajony, przywykły, nawykły.

ASSUEFAZIONE, s. f. przywyknienie, nawyknienie.

ASSUGGETTIRE, v.a.ir. podbić, zmusić do czego.

ASSUMERE, v. a. ir. brać na siebie, przedsiębrać, zobowiązać się. — l' incarico, przyjąć na siebie, podjąć się czego. Ed io sopra di me l' incarco assumo, ch'ei ne l' consenta, Car. En. = przybrać. Assunse il figliuolo dopo la sepoltura di lei il titolo e l' insegna di re di Navarra, Dav. Stor. = podnieść, wynieść, wywyższyć.

ASSUNTO, s. m. piecza, staranie. = dowództwo. Della schiera che vien primieramente la bella Bradamante avea —, Bern. Orł. = przedsięwzięcie. Pigliar l' — di fare, podjąć się czego. = dowodzenie tezy, twierdzenia. ASSUNTO, —TA, p. ad. di ASSUMERE, wzięty, przedsięwzięty. = podniesiony, wyniesiony. Assunto al pontificato, wyniesiony na stolicę apostolską.

ASSUNZIONE, ASSUNTA, s. f. wyniesienie, wywyższenie. L' — di Maria al cielo, wniebowzięcie N. Panny.

ASSURDAMENTE, av. niedorzecznie.

ASSURDITÀ, s. f. niedorzeczność, śmieszność.

ASSURDO, —DA, ad. niedorzeczny, przeciwny zdrowemu rozsądkowi, śmieszny. = s.m. niedorzeczność, śmieszność.

ASTA, ASTE, s. f. drag, tyczka. — di bandiera, drzewce chorągwi. = dzida, kopia, włócznia, lanca. Vendere all' —, licytować, sprzedawać przez licytację. = noga cyrkla. = kratka na szachownicy, warcabnicy. = wierzchołek litery.

ASTACO, pl. —CI, s. m. rak morski.

ASTALLAMENTO, s. m. mieszkanie, siedziba.

ASTALLARE, v. n. e.r. mieszkac; osiąść, zamieszkać.

ASTANTE, ad. e.s. doglądający chorych w infirmaryi. = obecny, przytomny.

ASTATA, s. f. pchnięcie dzidą, lancą.

ASTATO, —TA, ad. uzbrojony kopią, dzidą, lancą.

ASTEMIO, —MIA, ad. niepijący wina.

ASTENERSI, v. r. ir. wstrzymać się, powściągać się. Appena dal ridere potendosi astenere, Bocc. zaledwie mogąc wstrzymać się od śmiechu.

ASTERE, s. m. Bot. aster, jaster, gwiazdosz.

ASTERGENTE, ad. m. f. ocierający, czyszczący.

ASTERGERE, v. a. ir. obmyć, wyczyścić (o ranach).

ASTERIA, s. f. Min. gwiazdeczka.

ASTERISCO, s. m. gwiazdeczka, odsylacz.

ASTERSIONE, s. f. otarcie, oczyszczenie, obmycie.

ASTERIVO, —VA, ad. ocierający, czyszczący, obmywający. [ścić]

ASTIARE, v. a. e. n. zazdrościć. ASTICCIUOLA, s. f. mała lanca. = rękkość, rączka pęzla. = przycięs.

ASTICE, v. ASTACO.

ASTINENTE, ad. m. f. powściągliwy, wstrzemięśliwy.

ASTINENZA, —ZIA, s. f. powściągliwość, wstrzemięźliwość.

ASTIO, s. m. zazdrość; nienawiść; złość, zawziętość, chrapka.

ASTIOSO, —SA, ad. zazdrośny; zawzięty; długo pamiętający urazę.

ASTORE, s. m. jastrząb. Astori celestiali, D. Purg. aniołowie niebiescy.

ASTRAERE, v. a. ir. odciągać, odrywać, oddzielać myślą. = v. r. rozrywać się.

ASTRAGALO, s. m. Arch. listewka, szmurkowata ozdoba szlupa. = Anat. kul, kostka największa w przyszwie. = Bot. traganek.

ASTRALE, ad. m. f. gwiazdowy.

ASTRATAGGINE, s. f. rozstrągnięcie, nieprzytomność umysłu.

ASTRATTAMENTE, av. abstrakcyjnie, oderwanie, bezwzględnie.

ASTRATTIVO, —VA, ad. abstrakcyjny, oderwany, wyrażający myśl oderwaną.

ASTRATTO, s. m. Filos. przymiot uważany odrębnie od przedmiotu. In —, oderwanie, bezwzględnie. = ad. oderwany, metafizyczny; trudny do objęcia. = rozstrągnięty.

ASTRAZIONE, —TEZZA, s. f. abstrakcja, uważanie rzeczy oderwane, odrębnie od wszelkich okoliczności. = rozstrągnięcie, nieprzytomność umysłu.

ASTRETTO, —TA, p. ad. przymuszony, zniewolony.

ASTRIGNENTE, ad. m. f. ściśkający.

ASTRIGNERE, ASTRINGERE, v. a. ir. zmuszać, zmusić, przymusić, zniewolić.

ASTRINGENTE, s. m. lekarsztwo, środek ściśkający. = ad. ściśkający. = silny, mocny, dobity, przekonujący (o dowodach).

ASTRINGENZA, —ZIA, s. f. mus, przymus.

ASTRO, s. m. gwiazda.

ASTROLABIO, s.m. astrolab, narzędzie do zdejmowania wysokości gwiazd.

ASTROLOGARE, —LAGARE, v. n. przepowiadac astrologicznie = wróżyć. = marzyć, roić.

ASTROLOGIA, s. f. astrologia, urojona sztuka przepowiadania przyszłości z obserwacji gwiazd. — giudiziaria, astrologia sądowa, stosująca postrzeżenia gwiazd do spraw ludzkich.

ASTROLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. astrologiczny.

ASTROLOGO, pl. —GI, s. m. astrolog. [mia.]

ASTRONOMIA, s. f. astronomia.

ASTRONOMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. astronomiczny.

ASTRONOMO, s. m. astronom. [zawity]

ASTRUSO, —SA, ad. ciemny.

ASTUCCIO, s. m. futerat, pudelko. [przebiegły]

ASTUTAMENTE, av. chytrze.

ASTUTO, —TA, ad. chytry, przebiegły.

ASTUZIA, ASTUTEZZA, s. f. chytryść, przebiegłość; sztuka, fortel, podstęp, podejście.

ASURO, s. m. robaczek gryzący winne macice. [pki.]

ATANTE, ad. m. f. silny, krzepki.

ATEISMO, s. m. ateizm, bezbożność.

ATEISTA, ATEO, s. m. ateusz, ateista, bezbożnik.

ATEISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ateistyczny, bezbożniczy.

ATLETA, s. m. szermierz, zapasnik.

ATLETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. atletyczny, szermierski, zapasniczy.

ATMOSFERA, s. f. atmosfera, masa pynu sprężystego i przezroczystego, oblewająca zewsząd całą powierzchnię ziemi, rozciągająca się do pewnej nad nią wysokości.

ATMOSFERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. atmosferyczny. ATOMISTA, s. m. filozof utrzymujący że świat powstał z atomów.

ATOMO, s. m. atom, proszek, pierwiastek niepodzielny.

ATRABILARE, —LARIO, —RIA, ad. hipokądryczny, tetryczny.

ATRABILE, s. f. hipokądryka, czarna melancholia.

ATREPICE, ATRIPLICE, s. f. Bot. loboda, lebiada.

ATRIO, s. m. sien, przedsień.

ATRO, —TRA, ad. czarny, ciemny. = fig. smutny, tragiczny.

ATROCE, ad. m. f. srogi, okrutny. = ogromny. = okropny, szkaradny, niesłychany. ATROCEMENTE, av. srogo, okrutnie, nielitościwie.

ATROCITA, —TATE, —TATE, s. f. srogość, okrucieństwo.

ATROFIA, s. f. Med. schnięcie, usychanie ciała lub członka jakiego.

ATTACCAGNOLO, v. APPIC-CAGNOLO.

ATTACCAMENTO, s. m. przywiązanie, połączenie, złączenie. = fig. przywiązanie, miłość.

ATTACCARE, v. a. przywiązać, związać. = i cavalli alla carrozza, zaprzędz konie do powozu. = fig. Attaccare gli occhi addosso ad uno, wlepić w kogo oczy, przypatrywać się komu. Mentre che tutto in lui veder m'attacco, D. Inf. — il male a uno, zarazić kogo. Attaccarla ad uno, wypłatać komu figla. = Attaccar lite, zacząć, dać zaczepkę. — l'inimico, uderzyć na nieprzyjaciela. — la zuffa, wszcząć bitwę. Attaccasi una zuffa spaventosa, Bern. Ori. wszczyna się bitwa okropna. = v. r. Ignąć, lipnąć, przylepić się, czepiać się, przyczepić się. Attaccarsi al collo ad uno, uzcępić się, uwiesić się komu na szyi. Appena ella udi ch'ei partiva, gli si attaccò al collo, U. Fosc. Attaccarsi a qualche cosa, usilnie się do czego przykładać.

ATTACCATICCIO, —CIA, ad. lipki, klejki. = Male attaccaticcio, zaraźliwa choroba.

ATTACCATURA, s. f. postrojenie, sznur do uwiązania;

przywiązanie. = Attaccatura del pane, przylepka.

ATTACCO, s. m. Dare —, dać nadzieję. = atak, uderzenie.

ATTAGLIARE, v. a. nalożyć podatek. = v. n. podobać się, przypadac do smaku. = v. r. stosować się do czyjej myśli, zdania, humoru.

ATTAMENTE, av. słusznie, należyście, jak należy.

ATTANAGLIARE, v. a. szarpać obcęgami.

ATTAPINAMENTO, s. m. strapienie, smutek, niedola.

ATTAPINARE, v. n. biedować, prowadzić nędzne życie. = v. r. jęczeć, narzekać.

ATTARE, v. a. stosować, zastosować. = v. r. stosować się, być powolnym, dać się użyć.

ATTASTARE, v. a. macać. = dotknąć, uderzyć, namacać.

ATTECCHIMENTO, s. m. wzrost, zrastanie.

ATTECCHIRE, v. n. ir. rość, rosnąć. = zawiązywać się (o owocach). = Non attecchire, fig. nie postępować naprzód, zostawać ciągle w jednym stanie.

ATTEDIARE, v. a. nudzić, naprzykrzać się. = v. r. nudzić się.

ATTERGEVOLE, ad. m. f. cały w ruchach, w giestach.

ATTEGGIAMENTO, s. m. giest, ruch, postawa.

ATTEGGIARE, v. a. Pitt. ożywić obraz, nadać piękną postawę figurom w obrazie. = v. n. robić giesta, wyrabiać rękami, rzucić się.

ATTEGGIATAMENTE, av. w giestach.

ATTEGGIATORE, s. m. machający rękami, cały w ruchach. = aktor grający na migi.

ATTEMPARE, v. n. starzeć się, zestarzeć się.

ATTEMPATELLO, —LA, —TETTO, —TA, ad. podstarzały.

ATTEMPATO, —TA, ad. podeszły w latach.

ATTEMPATOTTO, —TA, ad. stary ale czerstwy, jeszcze rześki.

ATTEMPERAMENTO, v. TEMPERANZA.

ATTEMPERARE, v. a. utemperować, umiarkować. = powściągnąć, usmierzyc, pohamować. = wykonać, dopełnić przepisu.

ATTENDAMENTO, s. m. obozowanie, obozowisko.

ATTENDARE, v. n. e. r. rozbić namioty, obozować, stanąć obozem.

ATTENDERE, v. n. e. a. ir.

zajmować się czym, pilnować, doglądać czego, trudnić się czym. Attendo a' fatti miei, pilnuję mych interesów. = uważać, baczyć, dawać baczenie. Attendi a quello che ti voglio dire, Bocc. = czekać. E ora attendi qui; e drizzò il dito, D. Inf. = Attendere la promessa, dotrzymać słowa. = Attendere a fare, dire, nieprzestawać robić, mówić. = Attendere ad alcuno, porozumiewać się, być z kim w porozumieniu. = spodziewać się, mieć nadzieję, oczekiwać. La donna lieta del dono e attendendo di avere degli altri, Bocc.

ATTENDITORE, s. m. uważający, dający baczenie. = Attenditore delle promesse, człowiek słowny, dotrzymujący obietnic.

ATTENENTE, ad. m. f. należący, zależny. = krewny, powinowaty.

ATTENENZA, s. f. zależność. = pokrewieństwo, powinowactwo.

ATTENERE, v. a. e. n. ir. dotrzymać słowa, obietnicy. Non c'è attento quello che ci è promesso, Bocc. = v. r. należeć do kogo. L'eredità s'atteneva a me come più stretto parente, Ambr. = trzymać się, chwycić się czego, uchwycić się za co. S'egli non si fosse ben attento, egli sarebbe al fin nel fondo caduto, Bocc. Attenersi al consiglio d'uno, fig. chwycić się czyjej rady, iść za czyją radą. = Il tale m'attiene, on jest moim krewnym. = Attenersi a una cosa, zbliżyć się do czego.

ATTENTAMENTE, av. uważnie, baczenie, pilnie.

ATTENTARSI, v. r. ośmielić się, odważyć się. Non s'attentava di dir nulla, Bocc.

ATTENTATO, s. m. Leg. zamierzony ale niedokonany występ.

ATTENTATORIO, —RIA, ad. naruszający, nadwyrężający.

ATTENTO, —TA, ad. bacny, uważny, pilny. State attenti, uważajcie, bacność. Attento si fermò com'um ch'ascolta, D. Inf. = s. m. cel. = uwaga.

ATTENUANTE, ad. m. f. Med. zmniejszający ostrość humorów, łagodzący.

ATTENUARE, v. a. zmniejszyć, złagodzić, zwolnić.

ATTENUATO, —TA, p. ad. wycieniony, wychudzony.

ATTENUAZIONE, s. f. wycienienie, zmniejszenie, zwolnienie, złagodzenie.

ATTENZIONE, s. . uwaga,

baczność. Rivolgere l' — ad un oggetto, zwrócić na co uwagę. ATTERRAMENTO, s. m. wywrócenie, obalenie.

ATTERRARE, v. a. wywrócić, przewrócić, obalić, powalić na ziemię. = Fig. Atterrare gli occhi, spuścić oczy. Come le pecorelle escon del chiuso ad una, a due, a tre, e l'altre stanno timidette atterrando gli occhi e 'l muso, D. Inf. — l' orgoglio, ukrócić dumę, ponizzyć, upokorzyć. = trapić, dręczyć, nękać, zasmuścić. S'io credessi per morte esser scarca del pensiero amoroso che m'atterra, Petr. = v. r. rzucić się na ziemię, uderzyć czołem, padać na twarz, oddawać pokłon.

ATTERRATORE, s. m. obalacz, burzyciel.

ATTERRIMENTO, s. m. strach, postrach, przestrach.

ATTERIRE, v. a. ir. przestraszyć, rzucić postrach, przerazić. E intanto la madre di lui fu in quella sera atterrita di più fiero presentimento, U. Fosc. = v. r. przestraszyć się, przerazić się.

ATTESO, av. (zgadza się jakoprzymiotnik z następującym rzeczownikiem), zważywszy, mając wzgląd na. Attesi i rimorsi terribili ch'ella provava, Alf. = Atteso che, gdy, zpowodu, ponieważ.

ATTESO, —SA, p. ad. di ATTENDERE, uważny, baczny, słuchający pilnie, uważnie. Quando colui che sempre innanzi atteso andava, cominciò, D. Inf. = roztropny, ostrożny, przeczorny.

ATTESTARE, v. a. złączyć dwa końce. = v. r. potykać się, zetrzeć się z kim.

ATTESTARE, v. a. zaświadczyć, dać świadectwo, świadczyć się. Ne attesto il cielo, świadczyć się niebem.

ATTESTATO, s. m. —ZIONE, s. f. świadectwo.

ATTESTATORE, s. m. świadek, dający świadectwo, poświadczyciel.

ATTEZZA, v. ATTITUDINE.

ATTICAMENTE, av. po ateńsku, po attycku.

ATTICCIATO, —TA, ad. silnej budowy ciała, krępy; gruby, pękaty, przysadkowaty.

ATTICISMO, s. m. attycyzm, gładkość, wytworność, porządek, elegancja właściwa Atenczykom.

ATTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. attycki, właściwy Atenczykom. = Ordine attico, porządek ateński w architekturze bez kolumn i kapitelów. = Sale attico, sół attycka, wykwiłtna żartobliwość.

ATTIGNERE, v. a. ir. ciągnąć wodę ze studni, czerpać, zacierpnąć; toczyć wino z beczki, uloczyć wino. La fante, attinto il vino, ritornando lo trovò a dormire, Lasc. = Attignere l'intendimento d'un autore, fig. pojąć, zrozumieć myśl autora.

ATTIGNIMENTO, s. m. czerpanie, toczenie.

ATTIGNITOIO, s. m. czerpaczka, czerpak, wiadro.

ATTIGUO, —GUA, ad. przytykający, przyległy.

ATTILLARE, v. a. wymuskać, wystróić. = v. r. wymuskać się, wystróić się.

ATTILLATAMENTE, av. strojnie, wymuskanie.

ATTILLATEZZA, —TURA, s. f. strojność, wymuskane wystrojenie się, wysztafirowanie.

ATTILLATO, —TA, p. ad. strojny, wystrojony, wymuskany, wysztafirowany, ubrany jak lalka. Far l'attillato, sztafirować się, koperczaki stroić, smalczyć cholewki.

ATTIMO, s. m. mgnienie oka, chwilka. In un —, w mgnieniu oka.

ATTINENTE, ATTINENZA, v. ATTENDE, etc.

ATTINGERE, v. a. ir. przybyć, dostać się dokąd, stanąć gdzie. E come prima il dolce lito attinge, Ar. Orl. Fur. Febo predisse pure che tu nosco. Italia attingeresti, Car. En. = fig. dociec, przeniknąć, zbadać. Di tanto mutamento Nerone attinse il fine, Davanz. = rozeznać, rozpoznać. Si che la faccia ben cogli occhi attinghe (attinga), D. Inf.

ATTINGITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten co ciągnie wodę ze studni lub toczy wino z beczki.

ATTINTO, —TA, p. ad. da ATTIGNERE, ATTINGERE, czerpanie, zacierpnienie, etc.

ATTIRAGLIO, s. m. sprzęty, statki, narzędzia.

ATTIRARE, v. a. przyciągać, przyciągnąć. = v. r. ściągnąć na siebie, zasłużyć.

ATTITUDINE, s. f. postawa.

ATTIVAMENTE, av. czynnie. = Gram. czynnie.

ATTIVITA, —TADÉ, —TATE, s. f. czynność, działalność, ruch, pośpiech.

ATTIVO, —VA, ad. czynny, działający. = spieszny, pośpieszny, skrzętny. = Rimedio attivo, lekarstwo silnie działające, skuteczne. = Aver voce attiva e passiva, mieć prawo wybierania i bycia wybranym. = Verbo attivo, Gram. słowo czynne.

ATTIZZAMENTO, s. m. niecenie, rozniecanie ognia. = fig.

podniecanie, poduszczanie, podżeganie.

ATTIZZARE, v. a. niecić, rozniecać, rozdmuchiwać ogień. = fig. podniecać, poduszczać, podżegać.

ATTIZZATOIO, s. m. dmuchawka.

ATTO, s. m. czyn, uczynek, dzieło. = postawa, wejście, mina. E quanto mi pareva nell' — acerbo! D. Inf. = zzymanie się, grymas. = wymuszenie, przysada, wdzięczenie się. = znak, migi. Facendo i suoi atti come mutoli fanno, Bocc. = akt w sztukach teatralnych. = pl. akta processu. E fece ardere i libri e gli atti della corte, G. Vill. = Porre in —, wykonać, uskutecznić.

ATTO, —TA, ad. zdolny, zdalny, sposobny. Ma nè per l'età nè per l'altre sue qualità atto a reggere peso sì grave, Guicc. Stor. = zreczny; stosowny; przyzwolny.

ATTONITO, —TA, ad. zdziwiony, zadumiały, zdumiały, ośpięty z zadziwienia.

ATTORCERE, v. a. ir. skrećić, okrećić, zakrećić.

ATTORCIGLIARE, —TIGLIA RE, v. a. okrećić, obwinać. = v. r. okrecać się, obwinać się.

ATTORCIMENTO, s. m. okrećenie, obwinienie.

ATTORE, s. m. działacz, sprawca. = Leg. aktor, powód. = agent, kommissarz. = aktor, komediant.

ATTORIA, s. f. zarząd, administracja.

ATTORNIAMENTO, s. m. otoczenie, opasanie, obwód.

ATTORNIARE, v. a. otoczyć, opasać, obwieść, okrążyć. = Fig. Attorniare altrui con benefizi, obsypać kogo dobrodziejstwami. — con parole, szudzić, omamić słowami.

ATTORNO, prep. e av. na okolo, dokola, wokolo. Andare —, krążyć, chodzić dokola. Mandare —, rozestlać na wszystkie strony.

ATTORTO, —TA, p. ad. da ATTORCERE, skrecony, okrecony. = Attorto d'errore, fig. uwikłany w błąd.

ATTOSCARE, v. a. otruć. = fig. zatruc, zaprawić goryczą, trucizną. = zasmrodzić.

ATTOSO, —SA, ad. wdzięczący się, płochy, dziecinny.

ATTOSSICAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. otrucie.

ATTOSSICARE, v. ATTOSCARE.

ATTOSSICATORE, s. m. trucić.

ATTRARE, v. ATTRARRE.

ATTRAIAMENTO, s. m. *przyciąganie*.

ATTRAPPARE, v. n. *skurczyć się (o nerwach)*. = v. a. *smęknąć co zgrabnie*. = *zwiesić, wiesić, oszukać*.

ATTRAPPERIA, s. f. *skurczenie się nerwów*.

ATTRARRE, v. a. ir. *przyciągać*. La calamita attrae il ferro, magnes przyciąga żelazo. — l'acqua, *wciągac w siebie wodę, przesiąkać wodą*. = fig. *pociągający, przylidzać, przynęcać*. La qual m'attrasse all'amorosa rete, Petr.

ATTRATTABILE, —TTEVOLE, ad. m. f. *przyciągający, pociągający, powabny*. = v. TRATTABILE.

ATTRATTIVA, s. f. —TIVO, s. m. *pociąg, powab, ponęta*.

ATTRATTIVO, —VA, ad. *przyciągający*. = fig. *pociągający, ponętny, powabny*.

ATTRATTO, —TA, p. ad. *przyciągnięty*. = *skurczony (o nerwach)*. [VERSAMENTO.]

ATTRAVERSAMENTO, v. TRA-
ATTRAVERSARE, v. a. *przechodzić, przejść, przebyć*. = *zagrozić, przegrozić*. Vide leoni, e draghi pien di toso, ed altre fere attraversargli il calle, Ar. Orł. Fur. = *przewiesić lub położyć wpoprzek, ukośnie*. = Fig. *Attraversare la via, i disegni a qualcheduno, zająć drogę, stanąć na zawadzie, pomieszać komu szlaki, przetrząść jego zamiary*. — il discorso, *przerwać komu mowę*. = v. r. *krzyżować się, minąć się*.

ATTRAVERSO, av. *wpoprzek, na przelaj*.

ATTRAZIONE, s. f. *Fis. atrakcja, przyciąganie*. = *Med. skurczenie się nerwów*.

ATTRECCIARE, v. INTRECCIARE.

ATTREZZARE, ATTRAZZARE, v. a. *Mar. opatrzyć okręt we wszystkie porządki*.

ATTREZZO, ATTRAZZO, s. m. *sprzęt, narzędzie*. = *Attrezzi d'una nave, zbiór wszystkich porządków okrętowych*.

ATTRIBUIMENTO, s. m. *przypisywanie, przyznawanie*. — a colpa, *oskarżenie*.

ATTRIBUIRE, v. a. ir. *przypisywać, przyznawać*. — per sentenza, *przysądzić*. = *wyznaczyć, wydzielić*. = v. r. *przysznawać sobie, przypisywać, przypiszać*.

ATTRIBUTIVO, —VA, ad. *przysznający*.

ATTRIBUTO, s. m. *Log. przymiot, własność*. = *godło, attribut*. I fulmini sono gli attributi

di Giove, la mazza l'— di Ercole, *pioruny są godłem Jowisza, maczugą Herkulesa*.

ATTRIBUZIONE, v. ATTRIBUTAMENTO.

ATTRICE, s. f. *aktorka*.

ATTRISTAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *zasmucenie*.

ATTRISTARE, —TIRE, v. a. *zasmucić*. = v. r. *zasmucić się*.

ATTRITARE, v. a. v. TRITARE. = fig. v. SCONFIGGERE.

ATTRITO, —TA, ad. *skruszony, żalujący za grzechy*.

ATTRIZIONE, s. f. v. TRITAMENTO. = *skrusza, żal za grzechy*.

ATTRUPPATO, —TA, ad. *gromadnie zebrany*.

ATTUALE, ad. m. f. *rzeczywisty, istotny*. Peccato —, *grzech powszedni*. = *obecny, terażniejszy*.

ATTUALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *obecność, terażniejszość*.

ATTUALMENTE, av. *rzeczywiście, istotnie*. = *teraz, w tej chwili*.

ATTUARE, v. a. *wykonać, uskutecznić*. = v. r. *wziąć się szczerze do czego*.

ATTUARIO, s. m. *pisarz aktowy; notaryusz*.

ATTUCCIO, s. m. *dzieciństwo, dziecinny postęp*.

ATTUFFAMENTO, s. m. —TURA, —ZIONE, s. f. *zamurzenie*.

ATTUFFARE, v. a. *zamurzyć*. Fanno — in mezzo la caldaia la carne, D. Inf. = v. r. *zamurzyć się, pograć się*. — nei vizj, nel sonno, vino, *pograć się w rozkoszach, we śnie, w winie*.

ATTUOSO, —SA, ad. *czynny, działający*.

ATTURARE, v. TURARE.

ATTUTARE, v. a. *ukoić, uspokoić, usmierzyć*. = v. r. *ukoić się, uspokoić się*.

ATTUTIRE, v. a. ir. *zamknąć komu usta, nakazać milczenie*. = v. ATTUTARE.

AUDACE, ad. m. f. *śmiały, zuchwały*. Fortuna è amica degli audaci, Met. *śmiałym szczęście sprzyja*.

AUDACEMENTE, av. *śmiało*.

AUDACIA, s. f. *śmiałość*.

AUDIENZA, —ZIA, s. f. *sluch*. v. UDITO. = *posłuchanie, audyencya*. Dare, avere —, *dać, mieć posłuchanie*. = *prytomni na audyencyi, słuchacze*. = *sala audyencyonalna*.

AUDIRE, AUDITO, v. UDIRE, etc.

AUDITORATO, s. m. *urząd audytora*.

AUDITORE, s. m. *audytor*. — di rota, *audytor rot, juryzdykcy koscielnej w Rzymie*. = *sluchacz, v. UDITORE*.

AUDITORIO, s. m. *sala audyencyonalna*. = *sluchacze*. = *ad. sluchowy, należący do sluchu*.

AUGE, s. f. *Astr. największa odległość słońca albo wężycy od ziemi, v. APOGEO*. = fig. *szczyt slawy, szczęścia, i t. d.*

AUGELLETTO, —LLINO, s. m. *dim. płaszek, płaszyna*.

AUGELLO, s. m. * *plak*.

AUGURALE, ad. m. f. *do augurów należący*.

AUGURARE, —RIARE, v. a. e n. *wróżyć, przepowiadać*. = *żyć, winiszować*. — buon capo d'anno, *winszować nowego roku*. — la buona notte, *życzyć dobrej nocy*. = v. r. *obietcywać sobie, międnadzieję, spodziewać się*. Giorno ben augurato, *dzień szczęśliwy*.

AUGURATORE, s. m. —TRICE, s. f. *wróżek, wróżka*.

AUGURE, AUGURO, s. m. *augur, wróżący z lotu ptaków u Rzymian*.

AUGURIO, s. m. *wróżba, wieszczba, przepowiednia*.

AUGUROSO, —SA, ad. *wierzący we wróżby*. Bene, male auguroso, *wróżący szczęście, nieszczęście*.

AUGUSTO, —TA, ad. *tytuł cesarzów rzymskich od miejsca poświęconego przez augurów*. = fig. *czcigodny, dostojny*.

AULA, s. f. * *pałac królewski*.

AULICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *dworski, nadworny*. Consilio aulico, *najwyższa rada w Austrii*. L'aulica turba che l'odia, Alf. *zgraja dworaków która cię nienawidzi*.

AUMENTARE, v. a. *powiększyć*. = v. r. *powiększyć się*.

AUMENTATIVO, —VA, ad. *Gram. zgrubiały*.

AUMENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *powiększyciel, powiększycielka*.

AUMENTO, s. m. —TAZIONE, s. f. *powiększenie*. — in grandezza, *wzrost*.

AUNARE, AUNANZA, v. ADUNARE, etc.

AUNICARE, v. a. *zawiesić na haku; zachaczyć*. = fig. *zaczepić, zwięzić*.

AUNCINARE, v. a. *zaczepić bosakiem, hakiem*. = v. r. *zgiąć się jak hak*.

AURA, s. f. *wietrzyk, zefir*. = *powietrze*. = fig. *łaska, fawor, wzięłość*. Aver l'— della corte, del popolo, *mieć łaskę u dworu, u ludu*. Così diss'egli, e l'aure popolarì con applauso seguir le voci estreme, Tass. Ger.

AURATO, —TA, ad. *złoty, pozłacany*.

AURELIA, s. f. poczwarka, owad zasklepiony.

AUREO, —REA, ad. złoty, złoty, złotawy. Aureo seculo, wiek złoty. Aurea chioma, złotawe, płowe włosy. Regola aurea, Arit. reguła złota czyli reguła trzech.

AUREOLA, s. f. miesiąc, obwódka promienista którą malarze otoczyli głowy bożków pogańskich, cesarzów i świętych.

AURETTA, s. f. dim. wietrzyk.

AURICOLA, AURICULA, s. f. Anat. komórka serca.

AURICOLARE, —CULARE, ad. m. f. uszny. Confessione —, spowiedź uszna. Testimonio —, świadek który słyszał co na własne uszy. Dito —, mały palec u ręki.

AURORA, s. f. zorza ranna, jutrzienka, świtanie. — boreale, zorza północna.

AUSARE, v. a. przyzwyczaić. = v. n. nawyknać, przywyknąć. = v. r. przyzwyczaić się; D. Purg. przestawać z kim, spoufalić się.

AUSILIARE, ad. m. f. Gram. posilkowy.

AUSILIARIO, —RIA, ad. posiłkowy. Milizie ausiliarie, wojska posiłkowe. [cnik.]

AUSILIATORE, s. m. pomo-
AUSILIO, v. AUTO.

AUSO, —SA, ad. śmiały. E qual persona non saria stata ausa? Ar. Orl. Fur.

AUSPICE, s. m. obrońca, protektor, opiekun.

AUSPICIO, —ZIO, s. m. wieszczba z lotu ptaków u Rzymian. = opieka, przewodnictwo. Ecco gli auspici onde a regnar salisti, Alf. [wo.]

AUSTERAMENTE, av. surowo, AUSTERITA, —TATE, —TATE, s. f. cierpkość. = fig. surowość obyczajów.

AUSTERO, —RA, ad. cierpki. = fig. surowy, ostry. = s. m. ostrość, surowość. L' amore appunto è quello che condisce l' —, di tutti gli altri precetti, Segner.

AUSTRALE, ad. m. f. południowy. [dniowy.]

AUSTRO, s. m. wiatr południowy.

AUTENTICAMENTE, av. autentycznie.

AUTENTICARE, v. a. poświadczyc akt, nadać mu urzędowość.

AUTENTICAZIONE, s. f. poświadczanie aktu.

AUTENTICITÀ, s. f. autentyczność, prawdziwość.

AUTENTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. autentyczny, prawdziwy, istotny.

AUTOCRATE, s. m. samodzierca, samowładzca.

AUTOCRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. samowładny, samodzierny.

AUTOCRAZIA, s. f. samowładztwo, samodziernstwo.

AUTOGRAFO, —FA, ad. własnoręczny. = s. m. pismo własnoręczne.

AUTOMA, —TO, s. m. automa, samoruch.

AUTOMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. samoruszny.

AUTONOMIA, s. f. wolność rządu, własności prawami, używania własnej narodowości.

AUTONOMO, —MA, ad. rzadzający się własnymi prawami, niepodległy.

AUTORE, s. m. autor, twórca, sprawca, wynalazca. = początek, przyczyna, powód.

AUTOREVOLE, ad. m. f. poważny, wiarogodny. [wagg.]

AUTOREVOLMENTE, av. z powagą, z wiarygodnością.

AUTORITÀ, s. f. władza, zwierzchność. — sovrana, najwyższa władza. — delle leggi, władza, panowanie prawa. = powaga, wziętość. = miejsce wyjęte z jakiego autora i przytoczone jako dowód.

AUTORITATIVAMENTE, av. z powagą, nakazującym tonem.

AUTORITATIVO, —VA, ad. wiarogodny.

AUTORIZZARE, v. a. upoważnić, umocowić. = v. n. zostać autorem.

AUTRICE, s. f. autorka.

AUTUNNALE, ad. m. f. jesienny.

AUTUNNO, s. m. jesień.

AUZZARE, etc., v. AGUZZARE, etc.

AVACCIARE, v. a. + spieszyć, nagić, przyspieszać. E quell' angoscia che m' avacciava un poco ancor la lena, D. Purg.

AVACCIO, av. + prędko, szybko, na prędce. Tardi o —, później czy później. = D. Inf. wkrótce, prędko, niebawem.

AVALE, av. teraz.

AVANIA, s. f. ciężkie podatki i kary pieniężne nakładane przez Turków na chrześcian. = krzywda, niesprawiedliwość.

AVANNOTTO, s. m. drobne rybki, drobniak do zarybiania stawów. = fig. fryc, nowicysz.

AVANTI, prep. e av. przed. Camminando ora — ora appresso alla sua famiglia, Bocc. = raczej. Io ho disposto di voler te — che alcun altro per marito, Bocc. = Andare —, postępować dalej, dalej rzecz prowadzić. Non bisogna più —, dosyć tego, nie

trzeba więcej. Qui lascio, più di lor non dico —, Petr. na tem przestając, więcej o nich później nie powiem. — ogni cosa, przedewszystkiem. [nim.]

AVANTICHÉ, cong. wprzód.

AVANTIGUARDIA, v. VANGUARDIA.

AVANZAMENTO, s. m. postęp, postępowanie naprzód.

AVANZANTE, ad. m. f. przewyższający, przechodzący. = pozostający, zbywający, resztujący.

AVANZARE, v. a. zebrać, zgromadzić. In pochi anni grandissima quantità di danari avanzarono, Bocc. = powiększyć, rozszerzyć, pomknąć, posunąć. E molto avanzò il suo reame, G. Vill. = ubiedz, wyprzedzić, uprzedzić. = przewyższać w czym, przejść kogo.

Di ricchezze ogni altro avanzava che Italo fosse, Bocc. bogactwo wszystkich innych Włochów przewyższał. = v. n. wysunąć się naprzód, wystawać, sterczeć. = zostawać, pozostawać. Questo m' avanza di cotanta speme, Petr. oto co mi zostaje z tak wielkiej nadziei. = Avanzar negli anni, zachodzić w lata. = v. r. posunąć się naprzód, postępować, postąpić. = nabrać odwagi.

AVANZATICCIO, —ZUGLIO, s. m. reszka, szczątek, ostatek.

AVANZATO, —TA, p. ad. da AVANZARE. Ma erano queste virtù avanzate di grande intervallo da' vizj, Guicc. Stor. Avanzato in età, podeszły w latach. A notte avanzata, późno w nocy. A tempo avanzato, wolnego czasu.

AVANZO, s. m. reszta, ostatek, szczątek. = pozostałość, pozostała summa do wypłacenia. = skrawek sukna, materji, reszka. = zysk, zarobek.

AVARACCIO, —CIA, ad. peg. sknera, kutwa.

AVARETTO, —TA, ad. przyśkapszy, nieco skąpy.

AVARIA, s. f. uszkodzenie statku lub ładunku jego na morzu.

AVARIZIA, s. f. skąpstwo.

AVARIZIARE, v. n. skąpić, żałować komu lub sobie czego.

AVARO, —RA, ad. skąpy. = s. m. skąpiec.

AVARONACCIO, AVARONE, s. m. peg. sknera, kutwa.

AVELLANA, s. f. orzech laskowy.

AVELLANO, s. m. leszczyna.

AVELLO, s. m. grób.

AVENA, s. f. owies. = pi-szczalka, fujarka.

AVERE, v. a. ir. *mieć*. — *giulizio, dell' onore, vent' anni, mieć rozum, honor, dwadzieścia lat*. Tutto ciò si ha da Virgilio, *wszystko to mamy z Wirgiliusza*. Non — *che mangiare, nie mieć nie do jedzenia*. — *di che, mieć z czego, być zamożnym*. Ho freddo, caldo, sonno, *zimno mi, ciepło mi, spać mi się chce*. = *mieć za co, poczytywać*. Avendolo per santissimo uomo, *Bocc.* = *Averla con alcuno, mieć z kim na pieńku, gniewać się na kogo*. = *Avere a fare, a dire (da fare, da dire), mieć do zrobienia, do mówienia*. Ho da scrivere una lettera, *mam list do pisania*. = *Z zaimkami ci, vi, używa się zamiast essere*. Quante miglia ci ha? (vi sono?), *ile mil?* Quanto ha qui al cielo? *Fr. Sacch.* Non ha molto, *niedawno*. = *Avere a grado, mile przyjąć, podobać sobie*. — *a sdegno, gardzić, pogardzać*. [tek.]

AVERE, s. m. *mienie, mają*. **AVERNO**, s. m. *piekło u starożytnych*.

AVERSIONE, s. f. *wstręt, odraza, obrzydzenie*.

AVERTERE, v. a. *odwrócić, oddalić*. [lakonie.]

AVIDAMENTE, av. *chciwie*. **AVIDITA**, —TADÉ, —TATE, —DEZZA, s. f. *chciwość, łakomstwo*. [lakomy.]

AVIDO, —DA, ad. *chciwy*. **AVITO**, —TA, ad. **odiedziczny od przodków*.

AVO, s. m. *dziad, przodek*. **AVOCARE**, v. a. *Leg. przesłać sprawę z sądu do sądu, powołać do innego sądu*.

AVOLO, s. m. *dziad*. [sep.] **AVOLTOIO**, —TORE, s. m. **AVORIO**, s. m. *kość słoniowa*.

AVVALLAMENTO, s. m. *wkleśłość, wzdół, wydrążenie*.

AVVALLARE, v. a. *zniżyć, spuścić, opuścić na dół*. = v. n. *zejść na dół, spuścić się na dół, zstąpić*. Ora avvalliamo omai tra le grand' ombre e parleremo ad esse, *D. Purg.* = v. r. *rzucić się na dół, spaść z góry na dół*. Vengon di là ove il Nilo s' avvala, *D. Inf.* = *rzucić się w przepaść*. Che vo' gir' oltre, e ritrovar la mia diletta sposa, senza cui m' avvallo, e vengo meno, *Fort. Ricc.*

AVVALORAMENTO, s. m. *mężtwo, odwaga*.

AVVALORARE, v. a. *dodać siły, wzmocnić, pokrzepić*. Il vino avvalora l' astemio, *Fort. Ricc.* = *dodać odwagi, zachęcać*. = v. r. *nabrać odwagi*. = v. n. *nabierać sił, rosnąć*.

AVVAMPAMENTO, s. m. *palenie, płomień*.

AVVAMPARE, v. n. *palic się, gorzeć, płonąć*. = fig. *plonąć miłością*. Tutto s' avvampa d' ira, *Ar. Orl. Fur.* = v. a. *zapalić miłością, wzniecić płomień miłości*. E voi che amore avvampa, non v' indugiate in sull' estremo ardore, *Petr.* **Avvampato** di vergogna, *Ar. Orl. Fur.* *zaplöniony wstydem*.

AVVANTAGGIARE, v. a. *zapewnić korzyść*. [korzyć.]

AVVANTAGGIO, s. m. *zysk*.

AVVANTAGGIOSAMENTE, av. *zyskownie, korzystnie*.

AVVANTAGGIOSO, —SA, ad. *zyskowy, korzystny*.

AVVANTARSI, v. r. *chelić się, chlubić się*. [się.]

AVVEDERSI, v. r. *sposztrzedz*.

AVVEDEVOLÉ, ad. m. f. *ostrożny, przeczorny*.

AVVEDIMENTO, s. m. — *du-tezza*, s. f. *ostrożność, przeczorność*.

AVVEDUTAMENTE, av. *przezornie, roztropnie, rozsądnie*.

AVVEDUTO, —TA, ad. *ostrożny, przezorny, roztropny, rozsądny*. Fare —, *przestrzedz, ostrzedz, umiadowić*.

AVVEGNACHÉ, **AVVEGNADIOCHÉ**, **AVVEGNACHÉ**, cong. *lubo, chociaż*. = *gdy, ponieważ*.

AVVELENAMENTO, s. m. *otrucie*.

AVVELENARE, v. a. *otruc.* = fig. *zatruc, zaprawić goryczą*. = v. r. *otruci się*. Animo avvelenato, *umysł rozjątrzony, zajądły*.

AVVELENATORE, s. m. — *TRICE*, s. f. *truciciel*.

AVVENANTE, —NENTE, ad. m. f. *śliczny, ładny, miły, przyjemny, przystojny*. All' —, *w miarę, w stosunku, i tym podobnie*.

AVVENEMENTE, —VOLMENTE, av. *ślicznie, ładnie*.

AVVENENZA, s. f. *wdzięk, powaby, piękna powierzchowność, nadobna postawa, piękne ułożenie, przystojność*.

AVVENEVOLE, ad. *śliczny, ładny, miły, przyjemny, przystojny*. Ciò t' è —, *to ci do twarzy, w tem pięknie wyglądasz*.

AVVENIMENTO, s. m. *zdarzenie, wydarzenie; przypadek, przystojność*. = *przybycie*. = *biegunka*.

AVVENIRE, v. n. ir. *zdarzyć się, wydarzyć się, trafić się*. Non altrimenti a lui avvenne che al duca avvenuto era, *Bocc.* — bene o male, *udać się, nieudać się*. = *przejść, nadejść*. = v. r. *spotkać się*.

AVVENIRE, s. m. *przyszłość*. Le cose —, *przyszłe rzeczy*. Nei tempi, nei secoli —, *w przyszłych czasach, wiekach*.

AVVENTICCIO, —CIA, ad. *nowo przybyły*. = fig. *nowy*.

AVVENTAMENTO, s. m. *ciśkanie, miotanie*.

AVVENTARE, v. a. *ciskać, miotać, rzucać grotty, pociski*. = v. r. *ciągnąć się, rzucić się na kogo*. Si avventò sopra i nemici, *G. Vill.* = *wkorzenieć się, przyjąć się*.

AVVENTATAGGINE, —TEZZA, s. f. *zapęd, pośpiech nierozumny, skwapliwość, nagłość, nierozwaga*.

AVVENTAMENTE, av. *popędliwie, nierozumnie, nierozważnie, po szalonomu*.

AVVENTATELLO, s. m. *roztrzępaniec, wartogłów, sowizdrzał*.

AVVENTATO, —TA, p. ad. *ciśnięty, rzucony*. = *roztrzępany, płochy, pusty*.

AVVENTIZIO, —ZIA, ad. *przychodni*. = *Leg. przypadający w spadku, w posagu, z linii pobocznej*.

AVVENTO, s. m. *adwent*. = *przybycie*.

AVVENTORE, s. m. *zwykle kupujący w sklepie*.

AVVENTURA, s. f. *przypadek, przygoda, awantura*. Le Avventure di Telemaco, *przypadki Telemaka*. = *los*. All' —, *na los szczęścia, na chybi trafi*. = *niebezpieczeństwo*.

AVVENTURARE, v. a. *stawić na chybi trafi, na los szczęścia, odważyć, odzalaować*. = v. r. *wystawiać się, narazić się na niebezpieczeństwo*.

AVVENTURATAMENTE, —REVOLMENTE, av. *szczęśliwie*.

AVVENTURATO, —TA, —TUROSO, —SA, ad. *szczęśliwy*. Terra sopra d' ogni altra avventurosa, *Bern. Orl.* = *Cavalieri avventurosi, donne avventurose, błędni rycerze, błędne damy*.

AVVENTURIERE, s. m. *ochotnik, miłośnik niebezpieczeństwa, żołnierz szukający przygód*. Son qui gli avventurieri, *invitti eroi, Tass. Ger.*

AVVERAMENTO, s. m. *sprawdzenie, potwierdzenie*.

AVVERARE, v. a. *sprawdzić*. = v. r. *przekonać się o prawdzie, zapewnić się*.

AVVERBIALE, ad. m. f. *przystółkowy*.

AVVERBIALMENTE, av. *przystółkowo*.

AVVERBIO, s. m. *Gram. przysłówek*. [lenić.]

AVVERDIRE, v. a. ir. *poznać*.

AVVERIFICARE, v. a. *sprawdzić*. = *narządzić*, *przyrzadzić*.

AVVERSAMENTE, av. *nieszcześliwie*.

AVVERSARE, v. a. *sprzeciwiać się*.

AVVERSARIO, --RIA, ad. *przeciwny*. = s. m. *przeciwnik*, *nieprzyjaciel*. L' antico —, *czart*, *zły duch*.

AVVERSATIVO, —VA, ad. *Gram. służący do wyrażenia przeciwności*.

AVVERSTARE, s. m. —TRICE, s. f. *przeciwnik*, *przeciwniczka*.

AVVERSAZIONE, s. f. *przeciwieństwo*, *sprzeciwianie się*, *opór*.

AVVERSIONE, s. f. *wstręt*, *odraza*, *obrzydzenie*.

AVVERSITA, s. f. *przeciwność*, *los przeciwny*.

AVVERSO, —SA, ad. *przeciwny*. Fortuna avversa, *los przeciwny*. Egli solo mi rimase fedele amico nell' avversa fortuna, *Met*.

AVVERTENTE, ad. m. f. *przezorny*, *roztropny*.

AVVERTENTEMENTE, av. *przezornie*, *ostrożnie*.

AVVERTENZA, s. f. *uwaga*, *wzgląd*. Ma fu questa — inavvertita da Malagigi per pensarvi poco, *Ar. Orl. Fur*.

AVVERTIMENTO, s. m. *ostrzeżenie*, *uwiadomienie*.

AVVERTIRE, v. a. ir. *ostrzedzić*, *przestrzedz*, *uwiadomić*. = v. n. *mieć się na ostrożności*, *uważać*, *pamiętać*.

AVVERTITAMENTE, av. *uwaznie*.

AVVERTITO, —TA, p. ad. *uwiadomiony*, *przestrzeżony*. Stare —, *mieć się na ostrożności*, *mieć co za przestrożę*.

AVVEZZAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *przyswyczajenie*, *navyknienie*.

AVVEZZARE, v. a. *przyswyczaić*. = v. r. *przyswyczaić się*, *przyswoyknać*, *navyknąć*.

AVVEZZO, —ZA, ad. *przyswyczajony*, *przwykły*, *navykły*.

AVVIAMENTO, s. m. *zbliżanie się ku czemuś*, *dążenie*.

AVVIARE, v. a. *naprowadzić na drogę*, *wdrożyć*, *rozpocząć co*. = v. r. *puścić się w drogę*. = *dążyć do celu*, *iść dobrze*, *udawać się*. Bottega ben avviata, *sklep mający wielki obdyt*.

AVVICENDAMENTO, s. m. *kolejne luzowanie się*, *następowanie po sobie*.

AVVICENDARE, v. n. *odby-*

wać co kolejno, *luzować się*. = v. r. *zmieniać się kolejno*.

AVVICENDEVOLE, v. VICENDEVOLE.

AVVICINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *zbliżenie się*, *sąsiedztwo*, *bliskość*.

AVVICINARE, v. a. *zbliżyć*, *przybliżyć*. — una sedia alla tavola, *przysunąć krzesło do stołu*. = v. r. *zbliżać się*, *zbliżać się*.

AVVIGNARE, v. a. *sadzić*, *szczepić winną macicę*.

AVVILIMENTO, s. m. *upodlenie*, *spodlenie*, *spodlenie się*. = *stracenie odwagi*, *bojaźń*, *tchórzostwo*.

AVVILIRE, v. a. ir. *upodlić*, *poniżyć*. = *odjąć odwagę*, *napędzić strach*, *nabawić trwogę*. Tali dubbj m' angustavano, m' avviliavano, *Silv. Pel. M. P.* = v. r. *spodlić się*, *upodlić się*. = *stracić odwagę*, *przeleknać się*, *stchórzyć*. *padający*.

AVVILITIVO, —VA, ad. u-
AVVILUPPAMENTO, s. m. *obwijanie*, *obwicie*. = *zagmatywanie*, *platanina*, *zawikłanie*.

AVVILUPPARE, v. a. *obwinać*, *zawinać*. = *platać*, *gmatwać*, *zagmatwać*. = v. r. *zaplatać się*, *zagmatwać się*.

AVVILUPPATORE, s. m. *warchoł*, *mnożący niesnaski*. = *matacz*, *szałbierz*, *oszust*.

AVVINARE, v. a. *przylać wino do innego napoju*. = *Avvinato*, *pijany*.

AVVINAZZARE, v. a. *upoić*. = v. r. *podpić sobie*.

AVVINCERE, —CHIARE, —GHIARE, v. a. *okreścić*, *obwinać*. = *związać*, *skrepować*. = v. r. *okrecać się*, *obwijać się*, *ściśkać się*.

AVVINCIGLIARE, v. a. *okreścić*, *związać wiciną*.

AVVINTO, —TA, p. ad. *okrecony*, *obwinięty*. Nè lieto più del carcer si disserra chi intorno al collo ebbe la corda avvinta, *Petr.* = *związany*, *skrepowany*. Avvinto fra catene, *okuty w kajdany*.

AVVISAMENTO, s. m. *uwiadomienie*, *wiadomość*. = *rozsądek*, *roztropność*, *przezorność*. = *bitwa*, *polityczka*. = *spojrzenie*.

AVVISARE, v. a. *uwiadomić*, *donieść*. = *przypatrywać się*, *celować*, *upatrywać*. Qual soleano i campion far nudì e untì, avvissando lor presa e lor vantaggio, *D. Inf.* E molte volte s' avvisar, s' accennaro, e s' investiro, *Car. En.* = *poznać*, *rozpoznać*. Con gran letizia... i Teuceri gli ricever... e le sembianze in loro

avvisaro, e l' valor de' padri stessi, *Car. En.* = *uważać*, *namyslać się*. = v. n. e. r. *przyjść na myśl*; *namyslać się*, *rozmyślić się*; *przewidzieć*; *przygotować się*. = *domyslać się*; *spodziewać się*. S' avvisò il resto, *Ar. Orl. Fur.* Che amor sia del mal causa ognun s' avvisa, *Ar. Orl. Fur.* E per la selva di nuovo s' invia, che aver più sicurezza ivi s' avvisa, *Fort. Ricc.* = *wymyślić*, *obmyślić srodek*, *sposób*. Ed avvisossi del modo nel quale ciò verrebbe fatto, *Bocc.* Così tutto avvisato, il tempo e 'l loco, *proveggia i tralci*, *Alam. Colt.* = *spotkać się*.
AVVISATAMENTE, av. *rozsądnie*, *roztropnie*, = *umyślnie*.

AVVISATO, —TA, ad. *uwiadomiony*. = *przezorny*, *roztropny*. = *gotów*, *przygotowany*.

AVVISATORE, s. m. —TRICE, s. f. *donosiciel*, *zawia-domca*.

AVVISO, s. m. *uwiadomienie*, *wiadomość*. E prima che n' avesse Aleina —, di molto spazio fu Ruggier lontano, *Ar. Orl. Fur.* E promette gran premio a chi dia —, chi stato sia che gli abbia il figlio ucciso, *Ar. Orl. Fur.* Lettere d' —, *listy zawiadamiające kupca o tem co się mu ma prze-stać*. — al lettore, *kilka słów do czytelnika*. = *zdanie*. Quando ciascuno ebbe detto il suo —, *Liv. M. A mio —, mojem zdaniem*. Che andiamo ai Pirenei io son d' —, *Fort. Ricc.* = *rada*. Per mio —, *za moją radę*. = *roztropność*. Tu sei pien d' —, che damigella di tal sorte guidi, che non temi trovar chi te la invidi, *Ar. Orl. Fur.* = *cel*, *zamiar*, *zamysł*. E riuscì l' —, *Ar. Orl. Fur.* = *domysł*. E trovar, poi che guardar meglio al viso, che s' era al vero apposto il loro —, *Ar. Orl. Fur.* = *Essere* —, *myśleć*, *zdawać się*. Ella con un' ardente face in mano questa notte m' apparve, e m' era — d' esser com' or son con vosco, *Car. En.* Le fu vedere un cavaliere —, *Ar. Orl. Fur.* Quindici anni passar dovea di poco, quanto fu al conte al primo sguardo —, *Ar. Orl. Fur.*; *przyjść na myśl*, *domyslić się*; *poznać*, *zobaczyć*. Se di scoprire avesse avuto — lo scudo... subito avria quel brutto stuol conquisto, *Ar. Orl. Fur.* Quando poi gli è — d' esser solo, *Ar. Orl. Fur.* = *Stare sull' —, mieć się na ostrożności*.

AVVISTARE, v. a. *upatrywać się*, *przypatrywać się*.

AVVITICCHIAMENTO, s. m. *okrećenie*; *węzel*.

AVVITICCHIARE, v. a. okręcić, oplatać. = v. r. zaplatać się.

AVVITOLATO, —TA, av. pokręcony, pokrzyżowany.

AVVIVAMENTO, s. m. ożywienie.

AVVIVARE, v. a. ożywić, wlać ducha, czucie, życie. = oczyścić metal przed pozłoceniem. = v. r. nabrać sił.

AVVIVATOIO, s. m. narzędzie do złocenia.

AVVIZZARE, v. a. zmiękczyć.

AVVIZZIRE, v. n. ir. zmięknąć jak gnilka.

AVVOCARE, v. n. stawąć w sprawach, bronić spraw. = v. a. przywołać sprawę.

AVVOCATA, —TRICE, s. f. opiekunka, ordowniczka.

AVVOCATO, —TORE, s. m. adwokat, obrońca. = opiekun, obrońca, ordownik.

AVVOCATURA, —ZIA, —ZIONE, s. f. powołanie, stan adwokata.

AVVOLGERE, v. a. ir. kręcić, skręcać; okręcać, zakręcać; obwinąć, zawiązać. = wpłatać, upłatać, uwikłać. Ed altri molti, che v'avea Atlante in strano intricico avvolti, Ar. Orł. Fur. = Avvolgere uno, fig. uwodzić kogo, wyprowadzić w pole. = v. n. e. r. włożyć się, waleśać się, błąkać się. Tutto 'l di per lo selvatico loco s'andò avvolgendo, Bocc. Or per valle or per monte s' avvolgea, Ar. Orł. Fur. = Avvolgersi, obwinąć się, uwinąć się w co.

AVVOLGIMENTO, s. m. okręcenie, obwinienie. = kręcenie się, obracanie się. = zakręty, manowce. E se ne van dove un girevol calle li porta per secreti avvolgimenti, Tass. Ger. = Gli avvolgimenti dei cittadini per cose politiche, intrygi, kabaty polityczne. = oszukanie, uwiędzenie.

AVVOLGITORE, s. m. ten co kręci, zwiija na kłębek. = wólczeżę. = kręciel, matacz.

AVVOLPINARE, v. a. podejść chytrym podstępem, zażyć z manki.

AVVOLTACCHIARE, —ARSI, v. AGGIRARSI.

AVVOLTAIRE, v. AVVOLGERE.

AVVOLTICCHIARE, v. ATTORCERE.

AVVOLTO, —TA, p. ad. okręcony, obwinięty, uwinęty, oplątany, zaplątany, upłątany. AVVOLTURÀ, s. f. płątana, zawiłkane, v. AVVOLGIMENTO.

AZIENDA, s. f. interesa domowe, domowe gospodarstwo. — animale, ekonomia zwierzęca, funkcje ciała.

AZIONE, s. f. działanie. L'— del freddo, del caldo sopra i differenti corpi, działanie zimna, ciepła na różne ciała. = czyn, uczynek. Una buona, una cattiva —, dobry, zły uczynek. = sprawa, interes. = mowa, glos. = akcja, summa włożona w jakie przedsięwzięcie handlowe lub przemysłowe. = Avere — in qualche cosa, mieć prawo domagać się czego w sądzie.

AZIONISTA, AZIONARIO, s. m. akcyonaryusz.

AZOTO, s. m. Chim. azot, saletronóród.

AZZA, s. f. topór, berdysz.

AZZAMPARE, v. a. uchwycić w szpony, pazury.

AZZANNARE, v. a. chapnąć, uchwycić w zęby, porwać zębami.

AZZARDARE, v. a. hazardować, ryzykować.

AZZARDO, s. m. hazard, ryzyko.

AZZARDOSO, —SA, ad. hazardowny, niebezpieczny.

AZZECARE, v. a. zamierzyć się, podnieść rękę; uderzyć, trafić. = fig. zgadnąć. = zwiścić, oszukać.

AZZERUOLA, s. f. owoc podobny do wiśni, v. LAZZERUOLA.

AZZICARE, v. a. + ruszać, wzruszyć. = v. r. ruszać się, szamotać się, rzucić się.

AZZIMARE, v. a. ustroić. = v. r. ustroić się.

AZZIMELLA, s. f. chleb niekwaszony, praśny, praśnik.

AZZIMINA, s. f. kolczuga, kolcza zbroja, pancerna kolczuga.

AZZIMO, —MA, ad. niekwaszony, praśny.

AZZIMUTALE, ad. m. f. służący do mierzenia azymutu.

AZZIMUTTO, s. m. Astr. azymut, kolo pionowe przecinające poziom pod kątami prostymi.

AZZIRONE, s. m. motyka, graca.

AZZITTARE, v. n. e. r. uciszyć się, umilknąć.

AZZOPPARE, v. n. okuleć, zakuleć, ochromieć. Che l' animo gentile, sebben intoppa alcuna volta, non però si azzoppa, fig. Fort. Rice.

AZZUFFAMENTO, s. m. pobicie się, bójka, bitwa.

AZZUFFARSI, v. r. pobić się, poczuć się. — col vino, zalewać się winem.

AZZUFFATORE, s. m. kłótniarz skory do bójki.

AZZUOLO, —LA, ad. ciemno błękitny.

AZZURREGGIARE, v. n. wpadać w kolor błękitny.

AZZURRETTO, —TO, ad. błękitnawy, niebieskawy.

AZZURRICCIO, —CIA, —RIGNO, —GNA, —RINO, —NA, ad. wpadający w kolor błękitny.

AZZURRO, —RA, ad. lazurowy, błękitny, niebieski.

B

BABBACCIO, —CCIONE, BABBANO, BABBEO, BABBIONE, s. m. głupiec, jolop, gamoń, duren, rura, duda, cymbał. [tulo.]

BABBO, s. m. papa, tata, ta-BABBORIVEGGOLI, av. bass. Andare a —, zdradzić nogi, umrzeć.

BABBUASSAGGINE, s. f. grubość, brednia, głupstwo.

BABBUASSO, s. m. e ad. głupiec, jolop, gamoń, duren, czop, rura, duda.

BABBUINO, s. m. pawian, małpa. = fig. głupiec.

BABBUSCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. bass. wielki a gruby.

BACARE, v. n. zrobaczęć.

BACATICCIO, —CIA, BACATO, —TA, ad. robaczliwy. = chorobliwy.

BACCIA, s. f. jagoda, v. COCCOLA.

BACCALA, —LARE, s. m. sztokfisz.

BACCALAIA, s. m. okret do połowu sztokfiszka około Nowej Ziemi.

BACCANALE, s. m. bachanalia, święta na cześć Bachusa.

BACCANELLA, s. f. zgraja halasujących ludzi.

BACCANELLO, s. m. nieco halasu.

BACCANO, s. m. zgiełk, halas, harmider. = miejsce nierządu.

BACCANTE, s. f. bachantka, kapłanka Bachusa.

BACCELLACCIO, s. m. duży strąk. = fig. głupiec, jolop.

BACCELLETTO, s. m. dim. strączek. = Arch. listewka albo obwódka w kształcie strączka bobu.

BACCELLIERE, —LIERO, s. m. mający najniższy stopień naukowy, a dawniej wojskowy pośredni między donzello i cavaliere.

BACCELLO, s. m. strączek. = członek mezeki.

BACCELLONE, s. m. duży strąk. = fig. głupiec, jolop.

BACCHEA, s. f. dom rozpusty, hulanki. Han fatto una — d'ogni badia, Matt. Franz. [sowy.]

BACCHEO, —EA, ad. bachu-

BACCHETTA, s.f. *pręt, laska, różga*. Passar per le bacchette, *biegać przez różgi*. Comandare a —, *rozkazywać, przewodzić, trzymać w ryzie*. = *stępel u strzelby, karabina, pistoletu*. = *palczka do bębna*. = *butelwa hetmańska*. = *laska u malarza dla opierania ręki przy malowaniu*.

BACCHETTATA, s.f. *skropienie prętem, różgą*.

BACCHETTINA, —**TRUZZA**, s.f. dim. *pręcik, laseczka, róższka*.

BACCHETTONA, s.f. *dewotka, bigotka, świętoszka*.

BACCHETTONE, s.m. *dewot, świętoszek, bigot, nabożniś*.

BACCHETTONERIA, s.f. *dewocja, bigoterya, nabożnictwo*.

BACCHIARE, v.a. *obijać, otlukać owoce żerdzia*. = *zabić*.

BACCHIATA, s.f. *uderzenie żerdzia, drągiem*.

BACCHICO, —**CA**, pl. —**CI**, —**CHE**, ad. *bachusowy*.

BACCHIFERO, —**RA**, ad. *jagodorodny, wydający jagody*.

BACCHILLONE, s.m. *gap, głupiec, gamoń*.

BACCHIO, s.m. *drąg, patka*. In un — *baleno, w mgnieniu oka*.

BACHECA, s.f. *pudełko jubilerza z drogimi kamieniami*.

BACHEROZZO, —**ZZOLO**, s.m. dim. *robaczek*.

BACHIOCCO, v. **BABBUASSO**.

BACIAMANO, s.m. *ucatowanie ręki*. [nie]

BACIAMENTO, s.m. *całowa*.

BACIAPILE, v. **BACCHETTONE**.

BACIARE, v.a. *całować*. — il *chiavistello*, fig. *odejść, odjechać bez nadziei powrotu*. = v.r. *całować się*. = s.m. *całus*. Gli amorosi *baciari*, *Bocc.*

BACIATORE, s.m. —**TRICE**, s.f. *całus*.

BACINELLA, —**NETTA**, s.f. dim. *mieszka*.

BACINO, **BACILE**, s.m. *miednica, misa*. — *Anat.* *miednica*. = *miejsce obwarowane w porcie do budowy lub naprawy okrętów*. = *sadzawka*.

BACINO, s.m. dim. *całusek, buziak*.

BACIO, s.m. *całus, pocałunek*.

BACIO, s.m. *miejsce w cieniu czyli wystawione na północ*.

BACIOCCO, pl. —**CHI**, v. **BABBUASSO**.

BACIOZZO, s.m. *serdeczny pocałunek*.

BACIUCCHARE, —**CHIARE**, v.a. *całować bez ustanku, smoktać*.

BACIUCCHIO, —**ZZO**, s.m. *całusek, buziak*.

BACO, pl. —**CHI**, s.m. *robak*,

— *da seta, jedwabnik*. = *Avere i bachi*, fig. *cierpieć hypokondryę*. Far baco baco, *straszyć dzieci*.

BACOLINO, s.m. dim. *robaczek*. [kaptur]

BACUCCO, pl. —**CHI**, s.m.

BACUCCOLA, s.f. *orzech laskowy*.

BADA, s.f. *czekanie, oczekiwanie*. Quando no, mel dica liberamente, *accid' ch' io non stia in questa*. — *Tenere a —*, *mitrzyć komu czas, zabałamucić, wytrzymywać, zwłaczać, odsyłać z dnia do dnia, odkładać*. Che con arte *Annibale a — tenne*, *Petr.* *Stare a —*, *ociągnać się, wahać się, marudzić; nie mieć się na ostrożności*. Colto improvviso fu, *ch' e stava a —*, *Ar.* *Orl. Fur.*

BADALICHIO, —**LISCO**, v. **BASILISCO**. [CARE.]

BADALOC CARE, v. **BALOC**.

BADALONA, s.f. + *pekata*, *puciołowana kobieta*.

BADALONE, s.m. *głupiec, dureń*.

BADALUCCARE, v.n. *ucierać się, harcować dla zabawienia czyli odwrócenia uwagi nieprzyjaciela*. [cownik]

BADALUCCATORE, s.m. *har-*

BADALUCCO, pl. —**CHI**, s.m. *utarczka, harc*. = *rozrypka, zabawka dla przepędzenia czasu*. *Stare a —*, *na drobnostkach czas marnować, bawić się fraszkami*.

BADAMENTO, s.m. *zwłoka, odwołka, opóźnienie*.

BADARE, v.n. *ociągnać się, wahać się, marudzić*. = *zważać, baczyć, pilnie uważać, dawać pilne baczenie, zastanawiać się nad czem; patrzeć czego, doglądać, pilnować; strzedz się*. Se lo 'ntelletto tuo ben chiaro *bada*, *D. Purg.* *Ba date a quel che fate, uważaj to co robisz*. *Ba date bene a quel ch' io parlo*, *Fort. Rice.* *Ba date a voi, strzeż się, miej się na ostrożności*. *Ba date di non far rumore, pamiętaj żebyś nie hałasował*. *Ba da che non ti anneghi*, *Mont.* *strzeż się, pamiętaj żebyś się nie utopił*. *Ba date alle faccende, al malato, pilnuj swego interesu, miej staranie o chorym*. — *al suo servizio, patrzeć, pilnować służby*.

BADESSA, s.f. *ksieni, przełożona klasztoru*. [lor]

BADIA, s.f. *opactwo, klasztor*.

BADIALE, ad. m. f. *scherz*.

duży, ogromny, sążnisty.

BADIGLIARE, etc., v. **SBADIGLIARE**, etc.

BADILE, s.m. *motyka wi-*

BAFFI, s.m. pl. *wąsy*.

BAFFUTO, —**TA**, ad. *wąsaty*.

BAGAGLIA, s.f. —**GLIO**, s.m. *bagaż wojska*. = *sprzęty, narzędzia*.

BAGAGLIONE, s.m. *ciura obozowy*. — *człowiek podległy stam*.

BAGAGLIUME, s.m. *mnóstwo bagażów*.

BAGASCIA, s.f. *nierządnica, kurwa*.

BAGASCIONE, s.m. *dziecko kurewskie, skurwysyn*, v. **BAR-DASSA**. = v. **BERTONE**.

BAGATELLA, s.f. *kuglarskie sztuki*. = *fraszka*.

BAGATELLIERE, s.m. *kuglarz*, v. **GIOLARE**.

BAGATELUZZA, s.f. dim. *drobna fraszka*.

BAGGIANATA, —**NERIA**, s.f. *głupstwo, brednia*.

BAGGIANO, **BAGGEO**, s.m. *głupiec, gamoń, jolop, dureń, kiep*.

BAGLIA, s.f. *Mar.* *ceber, kadz na okrecie*.

BAGLIORE, s.m. *błysk, blask nagły*. = *zaciśnienie w oczach, chwilowe oświecenie*. [nik]

BAGNAIUOLO, s.m. *łaziwiec*.

BAGNAMENTO, s.m. *kąpanie, kąpanie się*.

BAGNARE, v. a. *kapać*. = *oblać, skropić, zrosić*. — *di pianto, skropić łzami*. E di molte lagrime gli bagnai il morto viso, *Bocc.* Le mura son bagnate dal fiume, *mury są oblane rzeką*. = v.r. *kapać się*.

BAGNATORE, s.m. *kąpiący się*. = *łaziwiec*.

BAGNATURA, s.f. *kąpanie się, kąpiel*.

BAGNO, s.m. *kąpiel; łaźnia*. — *caldo, freddo, kąpiel zimna, gorąca*. = *wanna*. = *Bagni, kąpiele, wody*. = *Bagno, galery, więzienie złoczyńców*.

BAGNOMARIA, **BAGNOMARIE**, s.f. *zamurzenie naczynia w ciepłej wodzie*. [stnicy]

BAGOLA, s.f. *jagoda obrobiona*.

BAGOLARO, s.m. *Bot.* *obrośtnica, lotusowe drzewo*.

BAIA, s.f. *drwinki, kpinki, żarty, żarciki*. Dar la —, *drwić, kpić, żartować, stroić żarty*. Far le baie, *igrać, gzić się, swawolić*. Baie, *fraszki, bzdurstwa*. [zatoka]

BAIA, s.f. *Mar.* *zalewisko*.

BAIARE, v.n. *szczekać*.

BAIATA, s.f. *drwinki, żarciki*.

BAIETTA, s.f. *kir, sukienko żalobne*. = *mała zatoka*.

BAIO, —**IA**, ad. *gniady*.

BAIOCCO, pl. —**CHI**, s.m. *teraźniejsza moneta miedziana*.

na rzymska, blisko trzy gro-
sze polskie.

BAJONE, —NACCIO, s. m. żar-
towniś, drwinkarz.

BAIONETTA, s. f. bagniet.

BAIOSO, —SA, ad. żartobli-
wy, zabawny, ucieśzny, krot-
ofilny.

BAIRE, v. ALLIBIERE.

BALISTRADA, s. f. balu-
strada, sztachety, szranki,
kratki.

BALAUSTRIO, s. m. szranki
około balkonu, balasy, słupki.

BALBETTARE, v. n. jękać
się, żąkować się, belkotać.

BALBO, —BA, BALBUZIENTE,
ad. jękać, jękać, belkot.

BALBUZIE, s. f. jękanie się,
belkotanie.

BALCONATA, s. f. balkon
z balustradą.

BALCONE, s. m. ganek, bal-
kon. = * miejsce na niebie
w którym się okazuje jutrze-
nia. = okno.

BALDACCINO, s. m. balda-
chim, baldakin.

BALDANZA, s. f. śmiałość,
odwaga.

BALDANZOSAMENTE, av.
śmiało, odwrotnie.

BALDANZOSO, —SA, BALDO,
—DA, ad. śmiały. = dumny,
wyniosły.

BALDORIA, s. f. płomień prę-
dko gasnący. = ognie zapalo-
ne na znak radości, illumina-
cja. = fig. Far —, hulać, ban-
kietować.

BALDRACCA, s. f. gospoda,
dom zajezdny. = nierządnicza,
kurwa, od ulicy tego nazwiska
we Florencji gdzie takie ko-
biety mieszkały.

BALENA, s. f. wieloryb. =
Astr. konstellacya półkuli po-
łudniowej, Wieloryb.

BALENAMENTO, s. m. bły-
skanie.

BALENARE, v. n. błyskać. —
a secco, błyskać bez grzmotu,
na pogodę; fig. chwiać się, za-
taczać się; stracić wziętość,
łaskę, kredyt. = Balenare un
raggio di speranza, zabłysnąć
(o promyku nadziei). Di speme
or si che un raggio a me bale-
na. Alf.

BALENO, s. m. błyskawica;
por. un. In un —, w mgnieniu
oka. = wieloryb samiec.

BALISTRA, s. f. kusza rę-
czna. = Caricar la —, fig. jeść
popuszczać pasa.

BALISTRAIO, —STRIERE, s. m.
kuszny strzelec, łucznik. =
fabrykant kuszy.

BALISTRARE, v. a. strzelać
z kuszy ręcznej. = ciskać,
miotąć, rzucić. = fig. drażnić,

naprzykrzać się, dokuczać. =
wyrzucić, wyprzeć. Le nostre
terre non porgono nè turgur nè
pane a tanti Italiani che la rivoluz-
ione ha balestrati fuori del cielo
natio, U. Fosc.

BALISTRATA, s. f. dosię-
głość strzały wyrzuconej z ku-
szy. = rana zadana od takiej
strzały.

BALISTRERIA, s. f. oddział
kusznych strzelców.

BALISTRERIA, s. f. strzel-
nica w murze twierdzy.

BALESTRO, v. BALESTRA.

BLESTRUCCIO, s. m. biała
jaskółka. = kabluczek do zwi-
jania jedwabiu. = Aver le gam-
be a balestrucci, mieć kolana
wgięte ku sobie.

BALIA [bà-lia], s. f. mamka.

BALIA [-li-a], s. f. moc, si-
ła. = władza, zwierzchność.
Essere in sua —, niezależać od
nikogo.

BALIAGGIO, s. m. trybunał
i jurydykcyja pod rządem
bajlego.

BALIATICO, s. m. zapłata
mamki.

BALIATO, s. m. urząd baj-

BALIO [bà-lío], s. m. mąż
mamki.

BALIO [-li-o], pl. —LI, s.
m. bajli, urzędnik po niektó-
rych miastach włoskich i kan-
tonach Szwajcaryi.

BALIOSO, —SA, ad. silny,
mocny.

BALIRE, v. a. ir. mameczyć,
wychowywać cudze dziecko. =
władać, rządzić. = Balire una
cosa a uno, zostawić co komu
do wolnego rozporządzenia.

BALISTA, s. f. kusza wojen-
na u starożytnych, machina
do ciskania kamieni i innych
wielkich pocisków.

BALISTICA, s. f. Mat. bali-
styka, nauka o miotaniu po-
cisków.

BALIVO, s. m. bajli, w pań-
stwie rzymskiem wykonywa
rozkazy gonfaloniera.

BALLA, s. f. bela, paka to-
worów. A segnali si conoscon le
balle, prov. poznać ptaka po
piórach, pana po cholewach.
Far le balle, fig. upakować się,
zrobić zawiniątko na drogę.
A balle, w wielkiej ilości, mno-
stwo, siła, podostatkiem.

BALLADORE, s. m. Ar. Orł.
Fur. v. BALLATOIO.

BALLARE, v. n. tańczyć, tań-
cować. Quando il gatto non c'è
i sorci ballano, prov. kiedy pa-
na nie ma w domu, śludzy się
bawić. — in campo azzurro,
dyndać, być powieszonym. =
chwiać się, kołysać się. i denti

mi ballano in bocca, zęby mi się
chwiejg.

BALLATA, s. f. —TELLA, —
TINA, s. f. dim. piosneczka przy
której się tańcuje. = Fig. Gui-
dar la ballata, rej wodzic, prze-
wodzić. Sconciar la —, popsuć
interes.

BALLATOIO, s. m. galerya
z tyłu okrętu.

BALLATORE, s. m. —TRICE,
s. f. tancerz, tancerka, tane-
cznica.

BALLERINO, s. m. tancmistrz.
= tancerz, tancelnik. — da
corda, skoczek na linie.

BALLETTO, s. m. balet.

BALLO, s. m. taniec; bal. =
fig. walka, bitwa. E se potesse
senza biismo alcuno, si traria
fuor del periglioso —, Ar. Orł.
Fur. = Uscir di ballo, wyjść
z balu, skończyć taniec; fig.
zaniechać czego, odstąpić, po-
prześcić. Fare un — in campo
azzurro, scherz. dyndać na szu-
bienicy.

BALLONCHIO, s. m. obertas,
taniec chłopski.

BALLONZARE, —ZOLARE, v. n.
kreć się, podskakiwać w tań-
cu bez taktu i porządku.

BALLOTTA, s. f. gotowany
kasztan. = galka do wotowa-
nia.

BALLOTTARE, v. a. glosow-
wać, wybierać rzucając galki.
BALLOTTAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. głosowanie, woto-
wanie przez galki.

BALOCAGGINE, —CHERIA, s.
f. brednia, fraszka, banialuka.
BALOCAMENTO, s. m. ga-
pienie się, baraszkowanie.

BALOCARE, v. a. bawić, za-
trzymywać, zabalamucić kogo.
= v. n. gapić się, gawronić się.
Il popol stava tutto a — L. Pulc.
Morg. = v. r. bawić się, bara-
szkować.

BALOCCO, pl. —CHI, s. m.
gap, gawron, jółop, dureń,
kiep. = cacko, bawidelko dzie-
cinne.

BALOCCONE, av. jak gap,
jak gawron. = s. m. gapisko.

BALOGIA, s. f. kasztan go-
towany.

BALORDACCIO, v. BABACCIO.

BALORDAGGINE, —DERIA, s.
f. głułowatość, basaiykowa-
tość; głułowatość, głułowatość, nie-
rozgarnienie.

BALORDAMENTE, av. głułow,
po głułowiu.

BALORDO, —DA ad. basa-
tyk, cymbał, czip, rura, duda.

BALSAMICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. balsamowy, balsami-
czny.

BALSAMINO, s. m. drzewo

balsamowe. = balsamina, roślina. = balsamka, rodzaj jabłka.

BALSAMO, BALSIMO, s. m. balsam.

BALTEO, s. m. pas, pendent.
BALUARDO, s. m. bulwar; baszta.

BALZA, s. f. skała urwista, urwisko, przepaść. = firaneczka olaczająca u góry firanki łóżka; firanka u powozów. = falbana.

BALZANA, s. f. frędzla, falbana. = odmiana na nodze u konia.

BALZANO, —NA, ad. mający odmiętą na nodze (o koniu). = fig. Cervel balzano, cudak, dziwak.

BALZARE, v. n. podskoczyć, odskoczyć, odbić się od czego. — fuora, wyskoczyć, wybiedz szybko. = rzucić, wyrzucić, cisnąć. In quel tremendo urto il cavallo stramazzo balzandomi di sella più passi, U. Fosc. = trząść się, tłuc się w powozie, v. TRABALZARE. = dostać się komu, przejść w czyje ręce. Le ricchezze de' Cremonesi balzerieno in mano de' legati, Varch. = Balzato per la seconda volta dal trono, Mont. strącony po raz drugi z tronu.

BALZATORE, s. m. ten który podskakuje.

BALZELLARE, v. n. podskakiwać. = v. a. nalożyć nadzwyczajny podatek.

BALZELLO, s. m. nadzwyczajny podatek. = Andare al —, czatować, zasięgać na zajęca, pójść na wychodnego.

BALZELLONI, av. Andar —, podskakiwać w chodzie.

BALZETTO, s. m. dim. podskoczek.

BALZO, s. m. odskok, podskok, skok. Aspettar la palla al —, fig. upatrywać zřeczność, czekać dogodnej pory, okazać. = v. BALZA.

BAMBAGIA, s. f. bawełna. Esser tenuto nella —, fig. być delikatnie wychowywanym.

BAMBAGINO, s. m. bawełnianka, dyma.

BAMBAGIOSO, —SA, ad. miękki jak bawełna.

BAMBINAGGINE, —NERIA, s. f. dzieciństwo, dzieciństwo, dziecienny postępek.

BAMBINELLO, —ETTO, —NUCCIO, s. m. dim. dzieciątko, dziecina, dziecięctwo.

BAMBINESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. dziecienny, dziecięcy.

BAMBINO, s. m. dziecko, dzie-

BAMBOCCIATA, s. f. obraz

przedstawiający dziwaczne figury.

BAMBOCCIO, —CCIOLO, s. m. dzieciuch. = głupiec, dureń, kiep. = marynetka, figurka. = Pitt. bohomasz.

BAMBOCCIONE, s. m. dzieciuch, dzieciak.

BAMBOLA, s. f. lalka. = zwierciadło.

BAMBOLEGGIAMENTO, s. m. v. BAMBINAGGINE.

BAMBOLEGGIARE, v. n. wyrabiać dzieciństwa, swawolnie jak dziecko, dziecić się.

BAMBOLEGGIATORE, s. m. ten co wyrabia dzieciństwa.

BAMBOLINAGGINE, —LITÀ, v. BAMBINAGGINE.

BAMBOLINO, s. m. dim. dziecina, dzieciątko.

BAMBOLONE, s. m. accr. dzieciak.

BANCA, s. f. biuro płatnika wojskowego. Scrivere uno alla —, zaciągnąć kogo w kontrolę wojskową.

BANCARIO, —RIA, ad. bankowy. Cedola bancaria, bilet bankowy.

BANCHELLINO, s. m. Più cattivo che —, gorszy od diabła.

BANCHETTARE, v. n. bankietować, godować, biesiadować.

BANCHETTO, s. m. bankiet, uczta, gody. = ławeczka.

BANCHIERE, —CHIERO, s. m. bankier. = trzymający bank w kartach.

BANCHINA, s. f. ławeczka. = grzbiet szańca.

BANCO, s. m. bank. — fallito, bankructwo. Cedole di —, bilety bankowe. = bank w grach hazardowych. = stół w izbie sądowej. Far venir al —, zapoznać do sądu. Levare il —, zamknąć posiedzenie sądu. = hak, szkopol w morzu, mielizna.

Banchi di ghiaccio, bryły lodu.

BANCONCELLO, s. m. dim. deszczulka.

BANCONE, s. m. accr. ława, ławica. [kructwo.

BANCOROTTO, s. m. banka.

BANDA, s. f. pas sukna. = banda, zgraja. = oddział wojska. = muzyka pułkowa. = bok, strona. Da —, na stronie, z boku. Passar da — a —, przeszyć na wylot. Io ti passerò con questo coltello da — a —, Varch. Da un'altra —, z innej strony. Metter da —, odłożyć na bok, oszczędzić.

BANDEGGIARE, v. a. wywołać z kraju, posłać na wygnanie.

BANDELLA, s. f. zawiasa u drzwi.

BANDERAIO, s. m. chorąży. = hacziarz robiący ornaty.

BANDERESE, s. e. ad. Cavaliere —, pan wystawiający chorągiew ze swych wassalów.

BANDERUOLA, s. f. chorągiewka na dachu. = fig. osoba zmiennego charakteru.

BANDIERA, s. f. chorągiew, sztandar. = flaga, bandera. = lanca z chorągiewką. = oddział wojska, chorągiew. Erano a guardia del ponte quattro bandiere di fanti tedeschi, Guicc. = Fig. Voltar —, zwinąć chorągiewkę, zmienić zdanie, przekabacić się. Pazzo a —, wierutny wariat. Far la —, kraść resztki sukna (o krawcu). = płocho kobieta.

BANDINELLA, s. f. długi ręcznik. = firanka.

BANDIRE, v. a. ir. ogłaszać, publikować, ograżyć. — la guerra, wypowiedzieć wojnę. — una festa, Ar. Orl. Fur. sprawić ucztę. = wyznać z kraju, wywołać.

BANDITA, s. f. miejsce na którym się zabrania polować, łowić ryby przez publiczne ogłoszenie. — della caccia reale, lasy lub grunta przeznaczone na polowanie dla króla.

BANDITO, s. m. banit, wygnaniec, wywołaniec. Andar —, pójść na wygnanie. = bandyt, rabuś, rozbojnik.

BANDITO, —TA, ad. skazany na banicję, wygnany, wywołany. = Tener corte bandita, trzymać stół otwarty.

BANDITORE, s. m. woźny.

BANDO, s. m. ogłoszenie, ograbienie. = zapowiedź. = banicja, wygnanie. Cacciare in —, dar —, wyznać z kraju. N'andò così da mella pace in bando, Bocc. Mettere in —, puścić w zapomnienie.

BANDOLIERA, s. f. pas rżemienny przez plecy.

BANDOLO, s. m. nitka którą się zwieszają pasma motka. Ritrovar il —, fig. rozwikłać zagmatwaną sprawę, rozwiązać trudność, przyjść do ładu.

BARA, s. f. mary. = lektyka. = nosze dla rannych. Così dicendola, fece sul cavallo di verdi rami una — comporre, Ar. Orl. Fur.

BARABUFFA, s. f. hałas, zgiełk, harmider, rejwach.

BARACANE, s. m. barakan.

BARACCA, pl. —CHE, s. f. budka, szalas, namiot.

BARACCARE, v. n. postawić, budować, szalas.

BARACCHIERE, s. m. markietan sprzedający wiktuały w obozie.

BARACCUCCIA, —CUZZA, s.f. dim. budka, szalasiak.

BARARE, v. a. cyganić, oszukiwać, szachrować.

BARARIA, s. f. oszustwo, oszukaństwo.

BARATRO, s. m. przepaść do której strącano w Attyce wielkich zлочynców; przepaść, otchłań. = piekło.

BARATTA, s. f. D. Inf. miejsce w piekło w którym odnoszą karę oszuści.

BARATTAMENTO, s. m. mienianie, frymarzenie.

BARATTARE, v. a. mienić, facyendować. = fig. oszukiwać, szalbierować, szachrować, frymarzyć.

BARATTATORE, s. m. facyendarz, v. BARATTIERE.

BARATTERIA, s. f. zamiana, facyenda. = fig. oszustwo, szalbierstwo, szachrajstwo, frymark.

BARATTIERE, —TIERO, s. m. facyendarz. = fig. oszust, matacz, szalbierz, szachraj.

BARATTO, s. m. zamiana, facyenda. Vorrei... con la giumenta mia fare un —, Ar. Orl. Fur. = fig. oszukaństwo, szalbierstwo, frymark.

BARATTOLO, s. m. słoik na konfitury.

BARBA, s.f. broda u człowieka; broda u niektórych zwierząt. Alla — mia, pod moim nosem, wbrew mojej woli, na przekór, na złość. = korzeń włośny niektórych roślin. = fig. źródło, początek. La superbia è — di tutti i vizj, pycha jest początkiem wszystkich wad. = Prov. Far la — di stoppa, splateć komu figla, zażartować z kogo. Dar le barbe al sole, zaдрець brodę, umrzeć.

BARBABIETOLA, s. f. burak.

BARBACANE, s. m. dolna część muru stoczysta, filar podpierający, zastrzał.

BARBACCIA, s. f. peg. brodzisko.

BARBAGIANNI, s. m. sowa, puhacz. = fig. głupiec, gap.

BARBAGLIO, s. m. zamienienie w oczach. = tłum, ciżba.

BARBALACCHIO, v. BARBACIO.

BARBANDROCCO, —CA, pl.

—CHI, —CHE, ad. v. BARBUASSO.

BARBARAMENTE, av. po barbarzyńsku, okrutnie.

BARBARE, v. n. puszczać korzenie. = fig. Barbarla a uno, wyplateć komu figla.

BARBAREGGIARE, v. n. popelniać barbarzyzny, błędy przeciwko grammatyce.

BARBARSCAMENTE, av. po barbarzyńsku.

BARBARICCIA, s. m. kudłata broda, nazwisko jednego z czarotów wymyślone przez Danta.

BARBARICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. barbarzyński.

BARBARIE, s. f. barbarzyństwo, okrucieństwo.

BARBARISMO, s. m. barbaryzm, gruby błąd przeciw prawidłom grammatyki.

BARBARO, —RA, ad. barbarzyński, okrutny. = nieokrzesany, nieucywilizowany. = s. m. barbarzyńiec.

BARBATA, s. f. korzenie drzewa.

BARBATELLA, s. f. gałązka ucieta z drzewa i posadzona.

BARBATO, —TA, ad. brodaty.

= wkorzeniony.

BARBAZZALE, s. m. łancuszek u munsztuka, podbródek.

BARBERARE, v. n. kręcić się, obracać się (o wartalce).

BARBARESCO, pl. —CHI, s. m. koń barbarzyński. = stajenny przy koniach barbarzyńskich. = ad. barbarzyński.

BARBERO, s. m. koń z Barbarji.

BARBETTA, s.f. dim. bródka. = pletwy chrząstkowate niektórych ryb.

BARBICAMENTO, s. m. zapuszczenie korzeni, rozkorzenie się.

BARBICARE, v. n. puszczać korzenie. = fig. wkorzenie się gdzie, dobrze się powiesić, udać.

BARBICELLA, —CINA, —CCIUOLA, —COLA, BARBOLINA, —BUCIA, —BUZZA, s. f. dim. bródka, brodeczka.

BARBIERACCIO, s. m. peg. barwierzysko, niezręczny golibroda.

BARBIERE, —RO, s. m. barwierz, golibroda.

BARBIERIA, —BERIA, s.f. barwiernia.

BARBINO, —NA, ad. skąpy. = s. m. pudel.

BARBIO, s. m. Ict. boleń.

BARBOGIO, —GIA, ad. stary gadula.

BARBONE, s. m. brodacz. = pudel. = fałdy pod językiem u konia. = lotr, rabuś, rozbójnik.

BARBOZZA, s.f. podbródek u konia. = podpinka pod brodę u helmu, szyszaka.

BARBUCCINO, —NA, ad. małą bródkę mający.

BARBUGLIAMENTO, s. m. belkotanie, szepelenie.

BARBUGLIARE, v. n. belkotać, szepelić.

BARBUTA, s.f. helm, szyszak. = żołnierz w szyszaku.

BARBUTO, —TA, ad. brodaty. = dorosły.

BARCA, s.f. barka, łódź, statek. = Fig. Tener la — dritta, dobrze kierować swe interesa. Esser nella stessa —, zostać uwikłanym w jedną z kim biedę. = bróg, styra, stóg zboża.

BARCAIUOLO, —OLO, —RUOLO, s. m. przewoźnik, flis, majtek.

BARCATA, s. f. ładunek barki, statku.

BARCHEGGIARE, v. n. kierować barkę. = fig. dobrze kierować swe interesa.

BARCHERECCIO, s. m. mnóstwo łodzi, statków.

BARCHETTA, —TTINA, s.f. —TTINO, —ETTO, s. m. dim. łódka, czółenko.

BARCO, pl. —CHI, s. m. park, zwierzyńiec.

BARCOLLAMENTO, s. m. kolykanie się, chwianie się.

BARCOLLARE, v. n. kolytać się, chwiać się, gibać się.

BARCOLLONE, av. Andar —, zataczać się, gibać się w chodzie. [wozowy.]

BARCONE, s. m. statek przebarda, s.f. zbroja na konia.

= siodło bez łków.

BARDAMENTARE, v. a. włożyć zbroję na konia; ubrać konia w rzęd.

BARDANA, s. f. Bot. lopień, łopuch.

BARDASSA, s. m. dziecko kurewskie, skurwysyn.

BARDATURA, s.f. uzbrojenie konia, rzęd żelazny na konia.

BARDELLA, s. f. siodło bez łków. = poduszcza po bokach siodła.

BARDELLONE, s. m. siodło z grubego płótna wypchane kłakami dla ujeżdżania źrebców. = warsta cegieł w sklepieniu.

BARDOSSO, A —, av. oklep. = fig. w ostatnim, w najgorszym razie.

BARDOTTO, s. m. młot z osłicy i konia. Passar per —, niezapłacić swego rachunku. = holownik co statek ciągnie pod wodę.

BARRELLA, s. f. nosze, tragi.

BARRELLARE, v. a. nosić na noszach.

BARGAGNARE, v. a. + targoować, godzić się o co.

BARGAGNO, s. m. + targ, u-mowa, ugoda.

BARGELO, s. m. dowódzca straży miejskiej, ceklmistrz. = dowódzca rontu czyli warty nocnej. Dare nel — fig. wpaść w łapkę. = więzienie we Florencji.

BARGIGLI, s. m. pl. BARGIGLIONE, s. m. dzwoniok u koguta i u capa.

BARGIGLIUTO, —TA, ad. mający dzwonki (o kogucie i capie).

BARIGLIONE, s. m. baryta, fasa na marynaty, na pekeflejsz.

BARILAIO, s. m. piwniczny na statkach.

BARILE, s. m. baryta, baryłka. Un — d'olio, baryłka oliwy. = ul. = bebenek w zegarku.

BARILETTO, s. m. —LETTA, s. f. dim. baryteczka. = skrzy-neczka. = bebenek w zegarku.

BARITONÓ, s. m. e ad. Mus. kamerton.

BARLETTAIO, s. m. bednarz.

BARLETTO, v. **BARILETTO**. Fig. Sgocciare il —, wyjawić cały sekret, odkryć czyje fortele. = śruba stolarska do przymocowania drzewa w robocie.

BARLOTTO, s. m. —TTA, s. f. baryteczka.

BARLUME, s. m. bladawe światło, światelko. — di ragione, mdłe światelko rozumu, iskierka rozumu. — di speranza, promyk nadziei. Al —, o zmroku, w szarą godzinę.

BARO, s. m. oszust, szachraj.

BAROCCIO, s. m. wóz o dwóch kołach.

BAROCCO, pl. —CHI, —CCOLO, s. m. oszustwo, v. SCROCCIO. = ad. śmieszny, dziwaczny.

BAROMETRO, s. m. barometr, narzędzie do mierzenia ciężkości powietrza.

BARONA, s. f. v. **BARONESSA**. = szachrajka, filutka.

BARONAGGIO, s. m. baronia.

BARONARE, v. n. szachrować, oszukiwać.

BARONATA, s. f. szachrajstwo, oszustwo, oszukaństwo.

BARONCELLO, s. m. lichy baron. = mały filut, lampart.

BARONCIO, s. m. ulicznik, obdarty chłopak.

BARONE, s. m. baron. = oszust, szachraj, filut, v. **BIRBONE**.

BARONERIA, s. f. filuterya, hullajstwo, v. **FURFANTERIA**.

BARONESSA, s. f. baronowa.

BARONIA, s. f. baronia.

BARRA, s. f. drag, belka; szyna, sztaba. = Barra di sabbia, hak, szkopuł w morzu, mielizna. = linia prostopadła w notach znacząca takt, v. **SBARRA**. [rykada.]

BARRICATA, s. f. zasiek, ba-

BARRIERA, s. f. rogatka, o-strokół. = fig. zapora, zawa-da, przeszkoda. [niu.]

BARRIRE, v. n. ir. rzeć (o sto-

BARRITO, s. m. rzenie słonia.

BARRUCOLA, s. f. taczka.

BARUFFA, s. f. —FFO, s. m. bójka, ubijatyka.

BARULLARE, v. n. przeda-wać częściami.

BARULLO, s. m. przekupnik wiktualów.

BARZELLETTA, s. f. v. **FA-CERZIA**.

BASAMENTO, s. m. podmuro-wanie, podstawa piedestału.

BASCIA, **BASSÀ**, s. m. basza.

BASE, s. f. podstawa. = fig. podstawa, zasada, fundament.

La giustizia è la — di tutte le vir-tù, *Guice*.

BASETTA, s. f. wąż.

BASETTINO, s. m. wąsik.

BASETTONE, s. m. wąsal.

BASILICA, s. f. bazylika, ko-ściół główny. = D. chór aniołów w niebie. Anat. żyła wielka w ramieniu.

BASILICO, s. m. Bot. bazylia, bazylik. = maść na ropienie rany.

BLASILISCO, s. m. bazyliśzek, wąż bajeczny który miał wzro-kiem zabijać.

BASIMENTO, s. m. omdlenie, zemdlenie.

BASIRE, v. n. ir. zemleć; umrzeć. — di fame, umierać z głodu; mrzeć głód.

BASSALTE, s. f. bazalt, czar-ny marmur.

BASSAMENTE, av. podle.

BASSARE, —MENTO, v. **ABBAS-SARE**, etc.

BASSETTA, s. f. baseta, sztos, karta w karty. = skórka jagnięcia. = Fig. Fare una —,

zabić kogo niechcący, lub przez żele doradzone lekarstwo. = podstawić komu nogę aby upadł.

BASSETTARE, v. a. bass. za-bić przez niedozór lub gwałt wyrządzony.

BASSETTO, s. m. basetla, kontrabas. = niski tenor. bas. = ad. niziuchny, niziutki.

BASSEZZA, s. f. nizkość, nizina. = fig. podłość, nik-czemność. La — dello stile, pla-skosc stylu.

BASSO, s. m. nizina, dół; dolna część, spód, dno. Parti da —, dolne części, wstydliwe członki. = bas, basetla. = bas, niski tenor.

BASSO, —SA, ad. niski, niż-szy, dolny, przy ziemi leżący, spuszczonej na dół, głęboki.

L'altra fiata ch'io discesi quag-giù nel basso inferno, *D. Inf.* = Basso fiume, płytka rzeka. = Fig. niższy stopniem; posle-dni, podły, nikczemny; lichy, płaski, płytki. Basso uffiziale, podoficer. Di bassa lega, podle-gły gatunku. Gente bassa, mo-tloch, pospółstwo. Anima bas-sa, podła, nikczemna dusza.

Bassa nascita, podle, nizkie u-rodzenie. Espressione bassa, stile basso, płaskie wyrażenie, styl płaski. = Basso mormorio, głuchy szmer.

BASSO, av. nizko, na dole, w dole, na dół. = podle, nik-czemnie. = cicho, cichym gło-sem.

BASSONE, s. m. fagot.

BASSORILIEVO, s. m. płasko-rzeźba. [z ryżem.]

BASSOTTI, s. m. pl. łazanki

BASSOTTO, s. m. jamnik, ga-tunek psa na krótkich nogach. = kuc, pędrak, kucyk.

BASTA, s. f. fastryga.

BASTA, av. dosyc.

BASTABILE, **BASTANTE**, ad. m. f. dostateczny, wystarcza-jący.

BASTAIO, **BASTARO**, **BASTIERE**, s. m. rymarz robiący siódła na osły.

BASTANTEMENTE, av. do-syc, dostatecznie.

BASTANZA, v. **DURATA**. A —, av. dosyc.

BASTARDA, s. f. rodzaj sta-tku. = kociolek.

BASTARDACCIO, s. m. peg. bękarcisko.

BASTARDAGGINE, —DIGIA, s. f. bękarstwo.

BASTARDELLA, s. f. rądelek.

BASTARDELLO, —LA, ad. e s. dim. bękarci; bękarcie.

BASTARDO, s. m. bękart. = ad. bękarci.

BASTARDUME, s. m. plemię bękarcie. = wilk, wilki na drzewie.

BASTARE, v. n. wystarczać, być dostatecznym. Ho inteso che un gallo basta a dieci galli-ne, *Bocc.* = trwać. Nel tempo che la sua signoria dee bastare, *Bocc.* = rozciągać się. Aveano fatto tanto grande il borgo, che bastava infino là, dove, etc. *Bocc.* = mieć dosyc siły. E tan-to bastò la tempesta contro all'albore ch'egli cadde, i wicher tak był silny że upadło drze-wo. = Bastar l'animo, mieć do-syc serca, odwagi; zdobyć się na dosyc odwagi. Disse che non gli basterebbe mai l'animo, com-mettere tanto eccesso in chiesa, *Mach. Stor.* Non mi è bastato il cuore, *U. Fosc.* nie mogłem się odważyć, zdobyć się na to. = A buon intenditor poche pa-role bastano, mądrej głowie dość na słowie. Basta il dirvi, dosyc ci powiedzieć że.

BASTEVOLE, ad. m. f. do-stateczny.

BASTEVOLMENTE, av. do-syc, dostatecznie, podostatek, podostatkiem.

BASTIA, s. f. *wał na okolo miasta z basztami.*

BASTIMENTO, s. m. *statek, okręt.*

BASTINGA, s. f. *Mar. wór wypchany, służący do ochrony od strzałów.*

BASTIONARE, v. a. *otoczyć basztami.*

BASTIONE, s. m. **BASTIONATA**, **BASTITA**, s. f. *wał albo mur z basztami, baszta.*

BASTO, s. m. *siodło na osła. Da — e da sella, prov. i do tańca i do różańca.*

BASTONACCIO, s. m. *kiśko.*

BASTONARE, v. a. *okładać kijem, dać kije, wybić kijem. — d'una santa ragione, tego wyokładać, wyłomotać kijem. = fig. uszczypliwie ganić, nicować. = sprzedać swe dobra. = Bastonare i pesci, być skazanym na galery.*

BASTONATA, s. f. *kije, wybijcie kijami. Dar bastonate da ciechi, porządnie wygrzmocić kijem.*

BASTONCELLO, —CINO, s. m. *dim. kijek, laseczka. = tabliczka czekolady. = pasek na materygach, na wstążkach. A bastoncini, w paski.*

BASTONE, s. m. *kij, laska, pałka. = laska marszałkowska, buława hetmańska. — di vescovo, pastorał = fig. podpora. — della vecchiaia, kij podpora starości. = Mettere un legno su per un —, diabelnie się poszkapie, wystrzelić bką.*

BASTRACONE, s. m. *pop. człowiek silnej budowy ciała.*

BATACCHIA, —TA, v. **BASTONATA**.

BATACCHIARE, v. **BASTONARE**.

BATACCHIO, s. m. *kij, pałka.*

BATOCCHIO, s. m. *kij ślepego. — della campana, serce u dzwonu.*

BATOLO, **BATALO**, s. m. *koniuszek kaptura. — godność duchowna.*

BATOSTARE, **BATOSTA**, v. **ALTERCARE**, etc.

BATTADORE, s. m. *młoczek.*

BATTAGLIA, s. f. *bitwa, batalia. — affrontata, campale, walna bitwa. — navale, bitwa morska. Commettere —, stoczyć bitwę. Offerire la —, wydać bitwę, stawić pole. = pojedynk. Appellare a —, wyzwać na pojedynk. = Cittadine battaglie, G. Vill. wojny domowe.*

BATTAGLIARE, v. n. *bić się, wojować, bojować.*

BATTAGLIATORE, —GLIERE, —GLIERO, s. m. *wojownik, żołnierz.*

BATTAGLIEVOLE, —GLIERESCO, —GLIESCO, —CA, —GLIEROSO, —SA, ad. *skory do boju, bitny.*

BATTAGLIEVOLMENTE, av. *przez bitwę, za pomocą bitwy.*

BATTAGLIO, s. m. *serce u dzwonu.*

BATTAGLIONE, s. m. *batalion. = wielkie serce u dzwonu.*

BATTELLO, s. m. *bat, łódź.*

BATTENTE, s. m. v. **BATTITOIO**.

BATTERE, v. a. e. n. *bić, uderzyć. — il grano, młócić zboże. — la strada, łórować drogę. — la campagna, la marina, szukać, tropić, krążyć po morzu. — il fuoco, krzesać ogień. — l'ore, bić godziny. — il tempo, wybić takt. — l'inimico, pobić, zbić nieprzyjaciela. — in breccia, burzyć mury żeby w nich zrobić wyłom. — la ritirata, cofać się, rejterować się. — la cassa, bić w bęben, bębnić. — l'uscio, stukać, kołatać do drzwi. — l'ali, trzepotać skrzydłami. — il capo nel muro, uderzyć głową o mur. — il ferro mentre è caldo, prov. drzeć tyka póki się daje. — due ferri a un caldo, prov. przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec. = bić o brzegi, płynąć. Il fiume batte le mura della città, rzeka płynie pod murami miasta. Dove l'onda del mar la batte basso, Bern. Orł. = Il sole batte in queste campagne, promienie słońca padają na te pola. Batteva la più bella luna del mondo, Manz. P. S. nappiekniejszy ciężęć świecił. La luna mezza sepolta fra le nuvole batte con raggi lividi le mie finestre, U. Fosc. = Batter gli occhi, mrużyć oczyma, mrużyć oczy. In un batter d'occhi, w mgnieniu oka. Non batter gli occhi, ani mrużnąć, mieć oczy wlepione wco. = Fig. zgadzać się z sobą (o rachunkach i t. p.). = Il punto batte qui, na tem tu sęk, na tem wszystkim zależy. = Battre a un segno, zmierzać do jakiego celu, mieć co na widoku. = Battre il taccone, czmychnąć, drapnąć, zemknąć, uciec, wzięć nogi za pas. Ma quando verso il di l'ora trascorse, fa di mestieri — il taccone, L. Lip. Malm. = v. r. bić się. Battersi alla pistola, alla spada, bić się na pistolety, na szpady. Battendosi la zucca, D. Inf. bijąc się w głowę. — il petto, bić się w piersi. Battersela, fig. drapnąć, zemknąć, uciec.*

BATTERIA, s. f. *baterya.*

BATTESIMALE, ad. m. f. *chrzcielny, chrztowny, od chrztu,*

do chrztu służący. Il fonte —, chrzcielnica.

BATTESIMO, **BATTESMO**, s. m. *chrzest. Tenere a —, trzymać do chrztu. Dare di —, ochrzcić. Fede di —, metryka chrztu.*

BATTEZZAMENTO, s. m. *chrzczenie.*

BATTEZZARE, v. a. *chrzcić, ochrzcić. = v. r. chępić cię, chlubić się.*

BATTEZZATORE, —ZZIERE, s. m. *chrzciciel.*

BATTICULO, s. m. *portki. = stłuczenie zadka. Ha dato un —, upadł i stłukł sobie zadek.*

BATTICUORE, s. m. *bicie serca. [wo.]*

BATTIFUOCO, s. m. *krzesi-battigia, s. f. kaduk, cho-roba S. Walentego.*

BATTILANO, s. m. *greplarz wełny.*

BATTIMENTO, s. m. *bicie. — del cuore, del polso, bicie serca, pulsu. — di mani, kłaskanie.*

BATTINZECCA, pl. —CHE, s. m. *mincarz.*

BATTIPALLE, s. m. *stępel do nabijania działa.*

BATTIPALO, s. m. *machina do wbijania palów, baran, baba, kafar.*

BATTISEGOLA, s. f. *Bot. bławat, chaber, modrak.*

BATTISOFFIA, —FFIOLA, s. f. *przelekienie, bicie serca, trwoga. L'Asia e l'Achaia in questo tempo ebbero battisoffia, Tac. Dav. An. okolo tegoż czasu roznieśiona wieść po Azji i Achai, wielkiej lubo nie długiej trwogi obywatelów nabauiła.*

BATTISTEO, —TERIO, —TERO, s. m. *chrzcielnica.*

BATTITO, v. **BATTICUORE**, **BATTISOFFIA**.

BATTITOIA, s. f. *Stamp. deszczulka dębowa podobita sosnową do pobijania i wyrównywania liter na formie.*

BATTITOIO, s. m. *skrzydło drzwi podwojnych.*

BATTITORE, s. m. —TRICE, s. f. *ten co bije. — di grano, młockarz.*

BATTITURA, s. f. *bicie. — delle biade, młócenie, młócba.*

BATTOCCHIO, s. m. *serce u dzwonu.*

BATTOLOGIA, s. f. *klepanie, powtarzanie jednego.*

BATTUTA, s. f. *wybijanie taktu. Andare a —, iść w takt. — di polso, bicie pulsu, pulsacya.*

BATTUTO, s. m. *taras, pomost. = Battuti, flagelanci. = p. ad. bity. Via battuta, bity gości-niec. Argento battuto, srebro w blaszkach.*

BATUFFO, —LO, s. m. kupa, stos.

BAULE, s. m. tlomok, waliza, kuferek.

BAVA, s. f. ślina. = wyczoski jedwabne, pella.

BAVAGLIO, s. m. fartuszek dziecienny na piersiach.

BAVELLA, s. f. wyczoski jedwabne, pella.

BAVERO, s. m. kolnierz u piaszcza.

BAVIERA, s. f. blacha ruchoma u helmu podnosząca się i opadająca.

BAVOSO, —SA, ad. śliniący, zaśliniony.

BAZZA, s. f. szczęście.

BAZZECOLE, s. f. pl. v. BAZZICATURE.

BAZZICA, s. f. pogadanka, gawędka. = poufaly przyjaciel. = gra w karty. = pl. cacka dzieciinne, fraszki.

BAZZICARE, v. n. gawędzić, gadać, wdąć się w gawędę.

BAZZICATURE, s. f. pl. —CHERIA, s. f. cacka dzieciinne, bawidelka, fraszki, drobnostki.

BAZZOTTO, —TA, ad. na pół ugotowany, miękki (o jajach).

BE', zamiast BEI, BELLI, piękni, piękne.

BEARE, v. a. uszczęśliwić.

BEATAMENTE, av. szczęśliwie.

BEATIFICARE, v. a. uszczęśliwić. = poczytywać za szczęśliwego. = policzyć w rzędzie błogosławionych. = chwalić, wielbić.

BEATIFICAZIONE, s. f. uznanie za błogosławionego.

BEATIFICO, —CA, ad. uszczęśliwiony.

BEATITUDINE, s. f. szczęśliwość, stan błogosławiony, błogość. = Jego Świętobliwość, tytuł papieża.

BEATO, —TA, ad. błogosławiony, używający wiecznej szczęśliwości. Beati quelli che hanno fame e sete della giustizia, błogosławieni którzy takną i pragną sprawiedliwości. = szczęśliwy. O me beato sopra gli altri amanti! Petr, o ileż jestem szczęśliwszy nad innych kochanków!

BEATRICE, ad. f. uszczęśliwiająca. Dolce del mio pensiero —, Petr. = kochanka Danta.

BECCA, s. f. podwiązka kitajkowa.

BECCABUNGIA, s. f. Bot. bobownik, gatunek przetacznika, potocznie. [ka.]

BECCACCIA, s. f. Ornit. słom. BECCACCINA, s. f. bekas, krzyk. [gojadka.]

BECCAFICO, s. m. Ornit. fi-

BECCAIA, s. f. rzeźniczka.

BECCAIO, BECCARO, s. m. rzeźnik. = fig. człowiek krwawy, okrutny.

BECCALITE, s. m. kłótniarz, pieniacz. [nie.]

BECCAMENTO, s. m. dzioba-

BECCAMORTO, s. m. grabarz, sprzątający umarłych.

BECCARE, v. a. dziobać. = Beccarsi il cervello, fig. móżg sobie suszyć, łamać sobie głowę, biedzić się na próżno.

BECCASTRINO, s. m. bika, dziobas.

BECCATA, s. f. dziobnięcie, ukąszenie dziobem. = fig. doknięcie uszczępliwem słowkiem, przytyk.

BECCATELLA, s. f. lekkie zadrażnienie dziobem. = kawał mięsa rzuconego w powietrze sokolowi, żeby go rozłakomić. = fraszka, drobnostka.

BECCATELLO, s. m. mur lub drzewo podpierające belkę. = gzyms wystający z muru i podpierający ganek.

BECCATINA, s. f. v. BECCATELLA. Averla in sulla —, być tkniętym do żywego.

BECCATOIO, s. m. korytko w klatce z żywnością dla ptaków.

BECCHERIA, s. f. rzeźnica. = fig. rzeź, rozlew krwi.

BECCETTO, s. m. tasienka do ściągania kapiszomu. = dziurkiu trzewików do zawlekania sznurka. = dziób albo nos małego statku.

BECCICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. skuteczny na kaszel.

BECCINO, s. m. grabarz, sprzątający umarłych.

BECCO, pl. —CHI, s. m. dziób. = fig. nos, gęba, usta. Colui che più al — mi s' accosta, D. Par. = Pop. Mettere il — in molle, gwarzyć, szczebiotać, gawędzić, paplać. Fare il — all' oca, dokończyć, zakończyć interes. Non aver un — d' un quattrino, nie mieć złamanego szelaga. = dziób albo nos okrętu.

BECCO, s. m. kozioł. = Becco cornuto, rogacz, mąż niewiernej żony.

BECCONE, —NACCIO, s. m. accr. dziobas. = fig. czop, jolop, cymbał.

BECCUCCIO, s. m. rurka a-limbikowa.

BEENTE, ad. m. f. pijący.

BEFANA, s. f. lalka w czarnej sukience którą w dzień trzech królów wystawiają na oknach. = diabeł, szatan. = strasz-dło, koczokodan, dziwoląg. = koczokodan, brzydka kobieta.

BEFFA, s. f. figiel, psota, psi-

kus. Il cavalier non s' accorse della —, Bocc. = drwinki, kpinki, żarty, żarciki. Farsi beffe di, kpić, drwić, żartować. Mai di niun uomo ti farai beffe, Bocc. Da beffe, na śmiech, na kpiny, na żart. = fraszka, bzdura.

BEFFARDO, —DA, s. kpinkarz, drwinkarz.

BEFFARE, v. a. e. r. kpić, drwić, żartować, szydzić.

BEFFATORE, s. m. —TRICE, s. f. drwinkarz, szyderca.

BEFFFE, —GGIARE, v. BEFFA, etc.

BEFFFEVOLE, ad. m. f. godzien

kpinek.

BEGHINO, BIGHINO, s. m. obh-

dnik, świętoszek.

BEGLI, przed samogłoską lub S z następną spółgłoską; BEI, przed spółgłoską zamiast Belli, piękni, piękne. Begli occhi, piękne oczy. Bei libri, piękne wia-

żki.

BELAMENTO, s. m. beczenie.

BELARE, v. n. beczec. = fig. beczec, plakać.

BEL BELLO, av. powoli, pomalu. Andare —, iść powoli; fig. roztropnie postępować.

BELENNITE, s. f. piorunek, piorunowa strzałka.

BELGUINO, s. m. benzoïn, benzoes, gatunek wonnej ży-

wicy.

BELLADONNA, s. f. Bot. wilcze jagody, psinki większe.

BELLEMANTE, av. pięknie, słicznie. = grzecznie, uprzejmie. = powoli, pomalu.

BELLATORE, —TRICE, v. GUERRIERE. [gor. błoto.]

BELLETTA, s. f. katuża, bar-

BELLETTO, s. m. ruż, bawidło. = ad. ładniutki, słizniutki.

BELLEZZA, s. f. piękność. = fisica, intellettuale, morale, piękność fizyczna, umysłowa, moralna. = È un' opera, piena di bellezze, jestto dzieło pełne piękności. Fare del ben —, robić wieść dobrego.

BELLICATO, —TA, ad. poto-

żony w środku.

BELLICO [li-ko], —COLO, s. m. pepepek. = ośrodek w owocu. = środek.

BELLICO, —CA [bèl-li-ko], pl. —CI, —CHE, ad. wojowniczy,

wojenny, bitny.

BELLICONCHIO, s. m. sznur-

rek pepkowy. [har.]

BELLICONE, s. m. czara, pu-

BELLICOSAMENTE, av. wo-

jowniczo; odważnie, mężnie.

BELLICOSO, —SA, ad. wojo-

wniczny, wojenny, bitny.

BELLIMBUSTO, s. m. piękna

lalka ale do niczego niezdatna.

BELLINO, —NA, ad. ładni-

utki, słizniutki, piękniutki. =

Fare il —, pop. *udawać, zmyślać.*

BELLO, s. m. *piękność. = rzecz przystojna, przyzwoita.* Parlando cose ch' il tacere è bello, D. Inf. = *pogodna pora, dogodna chwila, okazja.* Alza la spada, e quando vede il —, tira un fendente e in mezzo gliela taglia, L. Lip. Malm. = *Sul bello dell' età, w kwiecie wieku.* = Bel di Roma, czyli Colosseo, Colosseum, z czego żartobliwie przekrecono na Culiseo od Culo *zadek.* Si china e mentre abbassa giù la chioma, alza le groppe e mostra il bel di Roma, L. Lipp. Malm.

BELLO, —LA, ad. *piękny.* Onde si bella donna al mondo nacque, Petr. Bello è il morir per la sua patria, *pięknie jest umrzeć za ojczyznę.* Non è bello quel che è bello, solo è bello quel che piace, prov. *n. to piękne co piękne, lecz co się komu podoba.* Farsi bello di chechessia, *stroić się w cudze pióra.* = Di bel di, di bel mezzodi, w biały dzień, w samo południe. In bel centro della città, w samym środku miasta. Andare alle belle, *taś się, piaszczę się, uniać się.* Bel bello, *pozwoli, pomalu, stopniami.* Onde il pubblico a cui pria tanto spiace scandolo tal, bel bel vi si assueface, Cast. Nov.

BELLOCCIO, s. m. *Min'r. gwiazdowiec.*

BELLOCCIO, —CIA, ad. *piękny, dobrze zbudowany.*

BELLONE, ad. *bardzo piękny.*

BELTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *piękność.*

BELVA, s. f. *zwierz.*

BELVEDERE, s. m. *belweder, galeria na wierzchu domu, z której piękny widok. = L. Lipp. Matm. v. culo.*

BELZUAR, s. m. *bezoar, kamień tworzący się w żóładku niektórych zwierząt.*

BEMBE, av. *bardzo dobrze.*

BENACCONCIAMENTE, av. *w sam czas, w samą porę, stosownie, jak należy.*

BENAFFETTO, —TA, ad. *przychylny, życzliwy.*

BENAGURATO, —TA, ad. *dobrze uróży, rokujący.*

BENAGUROSAMENTE, —RAMENTE, av. *pod dobrą urózbą.*

BENALLEVATO, —TA, ad. *dobrze wychowany.*

BENANDATA, s. f. *tryngielt, na pino, poczesne.*

BENAVVENTURATAMENTE, —ROSAMENTE, av. *szczęśliwie, pomyślnie.*

BENAVVENTURATO, —TA,

—ROSO, —SA, ad. *szczęśliwy, pomyślny.*

BENCHÈ, cong. *chociaż, lubo.*

BENCHREATO, v. BENALLEVATO.

BENDA, s. f. *binda, opaska, przepaska. = welon zakonnic.* = Fig. *Avere una — sugli occhi, mieć zasłonę na oczach, być zaslepionym.*

BENDARE, v. a. *zawiązać oczy. = fig. zaslepić, pozbawić rozumu.*

BENDATURA, s. f. *zawiązanie oczu.*

BENDELLA, —RELLA, s. f. dim. *opaseczka, przepaseczka.*

BENDONE, s. m. *pas u infuły.*

BENDUCCIO, s. m. *chusteczka dziecienna.*

BENE, s. m. *dobro.* Il pubblico —, *dobro publiczne. = immaginario, reale, durevole, dobro urojone, rzeczywiste, trwałe. = dobre uczynki, dobrodziejstwo. = dobra, majątek.* Beni stabili, mobili, *dobra nieruchome, ruchome. = Aver —, być spokojnym.* Pigliar per —, *wziąć na dobrą stronę, w dobrem znaczeniu.* Dir — di alcuno, *mówić o kim dobrze.* Far del —, *wyświadczyć komu dobrodziejstwo.* Voler —, *dobrze komu życzyć, sprzyjać, być przychylnym, kochać.*

BENE, av. *dobrze.* Andar, star —, *dobrze się mieć.* Quest' abito ti sta —, *ta suknia dobrze na tobie leży. = słusznie, sprawiedliwie.* Ben gli sta, *dobrze mu tak, zasłużył na to.* Però ti sta, che tu se' ben punito, D. Inf. = *bardzo.* Egli sta male bene, *bardzo jest chory. = mąż tedy, mąż więc.* Ben, che vuoi dir? *coś tedy chcesz powiedzieć?*

BENEDETTO, s. m. *kaduk, choroba S. Walentego. = łagodny purgans.*

BENEDETTO, —TA, p. ad. *blogostawiony, poświęcony.* Acqua benedetta, *święcona woda.*

BENEDICENTE, ad. m. f. *dobrze o innych mówiący.*

BENEDICERE, BENEDIRE, v. a. *lr. blogostawić, poblogostawić, święcić, poświęcić.* Dio vi benedica, *niech cię Bóg blogosławi.*

BENEDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *ten który blogosławi lub dobrze o innych mówi.*

BENEDIZIONE, s. f. *blogostawieństwo.* La paterna —, *blogostawieństwo ojcowskie. = Fig.*

Dar la — ad una cosa, *umyć od czego ręce.*

BENEFATTIVO, —VA, ad. *dobrze czyniący, dobroczynny.*

BENEFATTORE, s. m. —TRICE, s. f. *dobroczynca, dobrodzieja.*

BENEFICARE, —FICIARE, v. a. *wyświadczyć dobrodziejstwo.*

BENEFICATORE, —TRICE, [v. BENEFATTORE.]

BENEFICENZA, v. BENEFICENTIALE, ad. m. f. *beneficyalny, do beneficjów duchownych należący.*

BENEFICIATO, s. m. *bilet wygrywający na loteryi.*

BENEFICIATO, —TA, ad. *obdarzony dobrodziejstwem. = s. m. beneficjaryusz, posiadający duchowne beneficjum.*

BENEFICIO, BENEFICIO, BENEFIZIO, BENEFIZIO, s. m. *dobrodziejstwo; łaska. = beneficjum, prebenda.*

BENEFICCIUOLO, —OTTO, s. m. dim. *malenkie dobrodziejstwo.*

BENEFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *dobroczynny.*

BENEMERENTE, —RITO, —TA, ad. *zasłużony, godzien nagrody.*

BENEMERENZA, s. f. —RITO, s. m. *zasługa.*

BENEPLACITO, —MENTO, s. m. *wola, upodobanie.*

BENESSERE, s. m. *dobry byt.*

BENESTANTE, ad. m. f. *zdrów. = dobrze się mający, zamożny, dostatni.*

BENEOGLIENTE, ad. m. f. *przychylny, życzliwy, łaskaw na kogo.*

BENEVOLENTAMENTE, av. *życzliwie, przychylnie, łaskawie.*

BENEVOLENZA, s. f. *dobroć, życzliwość, łaskawość.*

BENEVOLO, —LA, ad. *przychylny, życzliwy, łaskaw.*

BENFACENTE, ad. m. f. *dobroczynny.*

BENFATTO, —TA, ad. *dobrze zrobiony, zbudowany.*

BENIFICANTE, ad. m. f. *dobroczynny.*

BENIFICENZA, s. f. *dobroczynność; hojność, szczerobliwość.*

BENIFICIO, v. BENEFICIO.

BENIGNAMENTE, av. *łaskawie, uprzejmie, łagodnie.*

BENIGNITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *łagodność, powolność, słodycz, uprzejmość, łaskawość.*

BENIGNO, —GNA, ad. *łagodny, łaskawy, słodki, miły, uprzejmy, łudzi.*

BENINO, av. *dosyć dobrze, jako tako.*

BENINSIEME, s. m. *zgodność wszystkich części.*

BENINTESO, —SA, ad. *dobrze pojęty, dobrze wykonany, wykonany. = s. m. dobre wykonanie, wykończenie, doskonałość w dziełach sztuki.*

BENISSIMO, av. *bardzo dobrze, wysmienicie, wybornie*.
 BENIVOGLIENZA, —GLIENTE, —IVOLO, —LENZA, —LEZIA, v. BENEVOLENZA, etc.
 BENLAVORATO, —TA, ad. *dobrze wypracowany, wykonczony*.
 BENMONTATO, —TA, ad. *jadący na dobrym koniu*.
 BENNA, s. f. *wasąg*.
 BENNATO, —TA, ad. *dobrze urodzony. = szczęśliwy*.
 BENONE, av. *bardzo dobrze*.
 BENSAI, av. *wszak wiesz dobrze, pewnie, tak jest, bez wątpienia*.
 BENSERVITO, s. m. *zaświadczenie służącego*.
 BENSI, av. *pewnie, niezawodnie*. Non è vile quell' uomo che è travolto dal corso irresistibile d' una fiumana, — chi ha le forze e non le adopra, U. Fosc.
 BENVENUTA, s. f. *szczęśliwe przybycie*.
 BENVENUTO, BENTORNATO, —TA, ad. *pożądany, komu radzi*. Siate il —, *witam, jak się masz, rad jestem żeś powrócić*.
 BENVOLENTIERI, av. *bardzo chętnie, z całego serca*.
 BENVOLERE, v. BENEVOLENZA.
 BENVOLUTO, —TA, ad. *miły, kochany*.
 BEONE, s. m. *pijaczysko*.
 BERBERI, —RO, s. m. *berberys, kwasnica, kalina włoska*.
 BERCILOCCHIO, s. m. *zezowaty*.
 BERE, BEVERE, v. a. ir. *pić, wypić, napić się*. — cioccolata, caffè, tè, brodo, veleno, *pić czekoladę, kawę, herbatę, rosół, truciźnę*. Uova da —, *jaja na miękko*. = Fig. Bere un affronto, *znieść obelgę*. Dare a —, *wyprowadzić w pole, zwieść, wmówić co w kogo*: E chi t' ha dato a — queste fole? Mont. Bersi una cosa, *łatwo czemu uwierzyć, dać się zwieść*. = s. m. *napój, picie*.
 BERGA, pl. —GHE, s. f. *nadbrzeże urwiste. = grobla, tamada od powodzi*.
 BERGAMOTTA, s. f. *bergamotka*.
 BERGHINELLA, —LUZZA, s. f. *kobieta niskiego stanu i lada-jakich obyczajów*.
 BERCOLINARE, v. n. *dowcipkować, baraszkować*.
 BERGOLO, —LA, ad. *lekki, ulotny; pusty, płochy*. = s. m. *rodzaj kosza. = fryc, nowicyusz, v. SORO, AVANNOTTO*.
 BERICUOCOLAIO, s. m. *piernikarz*. [nik.
 BERICUOCOLO, s. m. *piernik*.
 BERILLO, s. m. *Min. beryl*.

BERLINA, s. f. *pregierz*. Mettere uno alla —, *postawić kogo u pregierza*. = Fig. Andare in —, *wystawić się na śmiech. = koczyk, koczobryk*.
 BERLINGACCINO, —CCIULO, s. m. *czwartek na tydzień przed tłustym czwartkiem*.
 BERLINGACCIO, s. m. *tlusty czwartek*.
 BERLINGAMENTO, s. m. *szczebiotanie, świegotanie, paplanie, gadulstwo, gawędzenie*.
 BERLINGARE, v. n. *szczebiotać, świegotać, paplać, gawędzić, gwarzyć, pisać*.
 BERLINGATORE, —GAIUOLO, —GHIERE, s. m. *gadula, gawęda. = żartok, obżartuch*.
 BERLINGHIERA, s. f. *gawędziarka, szczebiotka*.
 BERLINGOZZO, s. m. *ciasteczko w listki*.
 BERNOCCHIO, —CCOLO, s. m. *gula, guz, garb. — di bastone, sękna kiju. = guz od uderzenia. = narośl na liściu drzewa*.
 BERNOCOLUTO, —TA, ad. *guzowaty, sękowaty*.
 BERRETTA, s. f. *czapka. — da notte, szlafmyca. — da prete, biret*. Trarsi, far di —, *zdjąć czapkę, czapkować*. Ognì — è buona per la notte, *prov. w nocy wszystkie koty bure*.
 BERRETTACCIA, s. f. *peg. czapczyisko*. [cznik.
 BERRETTAIO, s. m. *czape-berrettino, —NA, ad. bass, niepoczuwy, ladaco*. Canaglia berrettina, *lajdak, oszust*.
 BERRETTONE, s. m. —NA, s. f. *acer. duża czapka; bermysca*.
 BERSAGLIARE, v. a. *strzelać do celu; strzelać na tyralierach. = fig. ścigać, przesładować, nękać, dręczyć*. Bersagliato dalla fortuna avversa, *nękany losem przeciwnym*.
 BERSAGLIERE, s. m. *strzelec celny, tyralier*.
 BERSAGLIO, s. m. *cel = Fig. cel, zamiar. = spór, zwada. = Esser il — della fortuna, być igraszką losu*.
 BERTA, s. f. *baran, baba, kafar. = figiel, psikus, swawola*. Voler la — *chcieć igrac, poswa- uolić*. Dar la —, *wypłatać figla*.
 BERTEGGIAMENTO, s. m. *pośmiewisko, drwinki, szyderstwo*.
 BERTEGGIARE, v. a. e n. *żartować, drwić*.
 BERTEGGIATORE, v. BEFFATORE.
 BERTESCA, s. f. *zostana od pocisków nieprzyjacielskich. = rusztowanie; szubienica, L. Lipp. Malm*.
 BERTOLOTTO, av. *Mangiare*

a —, *jeść na borg. = s. m. v. BARDOTTO*.
 BERTONE, s. m. *kochanek kurwy. = koń z obciętemi uszami. = krótko ostrzyżona pałka*.
 BERTOVELLO, s. m. *więciecz; sieć na ptaki*.
 BERTUCCIA, s. f. —CCIO, s. m. *malpa. = Pigliar la —, upić się*. Dir l' orazioni della —, *kląć, mruczeć, markotać pod nosem*.
 BERTUCCINA, s. f. —CCINO, s. m. *dim. malpeczka*.
 BERTUCCIONE, s. m. *malpisko, malpica. = fig. brzydki jak malpa, brzydka, koczkodan*.
 BERUZZO, —LO, s. m. *śniadanie chłopskie przy robocie w polu*.
 BERZA, s. f. + goleń. *Levar le berze, przedko zbierać nogami, przedko uciekać, zmykać*.
 BERZAGLIO, v. BERSAGLIO. Metter a —, *narazić na niebezpieczeństwo*. Dar nel —, *trafić do celu*.
 BESSA, —GGINE, s. f. *glupstwo, głupota*.
 BESSO, —SA, ad. *glupi*.
 BESTEMMIA, s. f. —MENTO, s. m. *bluźnierstwo; kłęcie, przeklinanie*.
 BESTEMMIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *bluźnierca, bluźnierka*.
 BESTIA, s. f. *zwierzę, bydlę, bestya. = fig. głupiec, bydlę, osioł*. Essere, andare in —, *roz-złościć się, wpaść w gniew*.
 BESTIACCIA, s. f. *peg. szkaradne bydlę. = fig. głupiec, oślik*. [stuch bydlę.
 BESTIAIO, s. m. *bydlarz, pa-*
 BESTIALE, ad. m. f. *bestyalny, bestyalski, bydlęcy, zwierzęcy. = ogromny, niezmierny*.
 BESTIALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *bestyalstwo, bydlęcość, zwierzęcość*.
 BESTIALMENTE, av. *po bestyalsku, po bydlęcemu*. Usare —, *obchodzić się po bestyalsku*. Viver —, *żyć jak bydlę*.
 BESTIAME, s. m. *bydło. — grosso, bydło rogate. — minuto, bydło nierogate, nierogacizna*.
 BESTIARIO, s. m. *dozorca zwierząt w menażeryi. = ten co walczył w cyrku z dzikimi zwierzętami*.
 BESTIOLA, —UOLA, —LINA, s. f. *dim. —OLO, —UOLO, —LINO, —LUCCIO, s. m. dim. bestyjka, bydlątko, zwierzątko*.
 BESTIONE, v. BESTIACCIA.
 BETTOLA, —ETTA, s. f. *szynk, karczma, garkuchnia*.
 BETTOLIERE, s. m. *szynkarz, karczmarz, garkuchnik*.
 BETTONICA, s. f. *Bot. betonika, bukwica*.

BETULA, BETULLA, s. f. brzoza.
BEUTA, BEVUTA, s. f. haust, tyk.
BEVA, s. f. napój. Esser nella sua —, fig. znajdować się w swoim żywiole.
BEVANDA, s. f. napój, trunk. = lekarstwo.
BEVANDACCIA, s. f. peg. brzydkie napój, lura.
BEVANDINA, —DUCCIA, s. f. dim. przyjemny napój.
BEVERAGGIO, s. m. napój. = tryngiell.
BEVERATOIO, v. ABBEVERA-
BEVERE, v. BEERE.
BEVERIA, s. f. v. SBEVAZZA-
MENTO. [STORE].
BEVERO, s. m. bór, v. CA-
BEVERONE, s. m. napój. = woda z otrębami dla koni.
BEVIBILE, ad. m. f. dobry do picia.
BEVIMENTO, s. m. —TURA, —
ZIONE, s. f. picie; napój.
BEVITORE, s. m. —TRICE, s. f. piący, pijąca. Solenne bevitore, solennym pijak, bibosz.
BEZZICARE, v. a. dziobać. = v. r. fig. docinać sobie nawzajem, przycinać jeden drugiemu.
BEZZICATURA, s. f. dziobnięcie, zadrasniecie dziobem.
BEZZO, s. m. pieniądzew dialekcie Wenecyanów.
BIACCA, s. f. białas.
BIADA, s. f. zboże. = owies.
BIADAIUOLO, s. m. handlujący zbożem.
BIADETTO, s. m. lazur, błękit. = ad. lazurowy, błękitny.
BIANCADISTO, —TRA, ad. biały.
BIANCHEGGIAMENTO, s. m. bieleńie się.
BIANCHEGGIARE, v. n. bieleć, bieleć się. Alcune ossa e teschi, i quali biancheggiavano al raggio dubbioso delle stelle, Ver. Not. rom. = toczyć białe balwany (o spienionem morzu).
BIANCHERIA, s. f. bielizna.
BIANCHETTO, —TA, —CHIC-
CIO, —CIA, ad. biały.
BIANCHEZZA, s. f. białosć.
BIANCHI, s. pl. fakcja Białych która powstała w Pistoia 1300 r. i przeniosła się do Florencji, złączyła się z Gibelinami przeciwko Czarnym, Neri. Do fakcji Białych należał poeta Dante Alighieri.
BIANCHIMENTO, s. m. bieleńie, pobielanie.
BIANCHIRE, v. a. ir. bieleć, pobielać.
BIANCO, s. m. biel, biały kolor. L' una vestito a — e l' altra a nero, Ar. Orl. Fur. = wapno do bieleńia murów. = Bianco di piombo, białas, (podwęglań ołowiu). = Bianco dell' oc-

chio, błonka rogowa. = Di punto in —, poziomo, rdzennie. = Por nero in sul —, napisać czarno na białem. Far vedere — per nero, wmawiać w kogo że białe jest czarne. = okienko w piśmie.
BIANCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. biały. Pelle bianca, capelli bianchi, biała skóra, białe włosy. = Dar carta bianca, dać komu blankiet, zupełną wolność działania.
BIANCOLINO, —NA, ad. białutki, białusienki.
BIANCOSO, —SA, ad. jasnobiały.
BIANCOSPINO, s. m. głóg.
BIANCUCCIO, —CIA, ad. biały.
BIASCIAMENTO, s. m. trudne żucie.
BIASCIARE, v. a. powoli żuć, mamlać. = bąkać, niewyraźnie wymawiać lub czytać, przeciągać, przewlekać wyrazy.
BIASIMARE, BIASMARE, v. a. ganić.
BIASIMATORE, s. m. —TRICE, s. f. ganićiel, ganićielka.
BIASIMEVOLE, ad. m. f. naganny.
BIASIMEVOLMENTE, av. nagannie.
BIASIMO, —MAMENTO, s. m. nagana.
BIBACITÀ, s. f. skłonność do pijaństwa.
BIBBIA, s. f. biblia, pismo święte. = fig. długie opowiadanie.
BIBBIO, s. m. kaczka dzika.
BIBLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. biblijny.
BIBLIOGRAFIA, s. f. bibliografia.
BIBLIOGRAFO, s. m. bibliograf, mający znajomość wydawnictw i druków.
BIBLIOMANE, s. m. biblioman, miłośnik starych książek.
BIBLIOMANIA, s. f. bibliomania.
BIBLIOTECA, s. f. biblioteka, księżnica, księgozbiór.
BIBLIOTECARIO, s. m. bibliotekarz.
BICA, s. f. bróg, styrt, stóg zboża. = kupa, stos czegokolwiek. Saltare in sulla —, fig. gniewać się.
BICCHIERAIO s. m. kupiec szklanny.
BICCHIERE, —RO, s. m. szklanka, kieliszek.
BICCHIERETTO, —RINO, —RUCCIO, s. m. dim. szklaneczka, kieliszek.
BICCHIERONE, s. m. szklanica, kielich.

BICCHIEROTTO, s. m. dość spora szklanka.
BICCIACUTO, s. m. topor obosieczny.
BICCIUGHERA, s. f. koń narowisty.
BICIPITE, ad. m. f. dwugłowy, dwugłowy.
BICOCCA, BICIOCCA, s. f. mała twierdza na wierzchu skały.
BICOLORE, ad. m. f. dwubarbny, dwójkolorowy.
BICORNIA, s. f. kowadło o dwóch rogach.
BICORNE, —ORNO, —NA, —NUTO, —TA, ad. dwurożny, dwurogi.
BIDALE, s. m. piechur.
BIDELLO, s. m. bedel, woźny.
BIDENTE, s. m. motyka dwuzębna.
BIDETTO, s. m. kuc, konik.
BIECAMENTE, av. zrysem, z ukosa. = fig. krzywo, krzywym okiem, złem okiem.
BIECO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. zrywający. Sparsa il crin, bieca gli occhi, accesa il volto, Tass. Ger. = Atto bieco, fig. czyn haniebny.
BIETA, BIETOLA, s. f. burak.
BIETOLONE, v. BABBACCIO.
BIETTA, s. f. klin do łupania drzewa. = Mettere —, esser mala, —, fig. siać niezgodę. = Stamp. klinowate kawałki drzewa, które się wbijają na około formy. = podstawa, podkładka pod nierówno stojący sprzęt.
BIFOLCA, s. f. mory, v. BUBULCA.
BIFOLCHERIA, s. f. oranie, uprawa roli. = włodarstwo, funkcja ekonoma.
BIFOLCO, pl. —CHI, s. m. oracz, rolnik.
BIFORCAMENTO, s. m. rozsochatość, widłowatość.
BIFORCARE, v. n. rozdawać się, rozchodzić się widłowato, w kształcie rozsochy.
BIFORCO, pl. —CHI, s. m. widla, rozsocha.
BIFORCUTO, —TA, ad. rozsochaty, widlasty, widłowaty.
BIFORME, ad. m. f. dwukształtny.
BIFRONTI, ad. m. f. mający dwie twarze.
BIGA, pl. —GHE, s. f. wózek o dwóch kołach, bieda.
BIGAMIA, s. f. dwójżeństwo.
BIGAMO, s. m. dwójżeniec.
BIGATTO, —LO, s. m. wólek zbożowy. = jedwabnik. = Mal —, fig. lajdak, gatjan. [rak].
BIGELLO, s. m. pakłak, sieśiwawy, siuwaty.
BIGHELLONE, s. m. tupa głowa, głupiec.

BIGICCIO, —CIA, ad. *siwa-wy, siwowaty, szpakowaty.*

BIGIO, s. m. *siwy kolor.* = ad. *siwy, szary.*

BIGLIA, s. f. *bila, kula bilardowa.*

BIGLIARDO, s. m. *bilar.*

BIGLIETTO, s. m. *bilet, liścik, kartka, = revers, oblig.* = *Arald. v. PLINTO.*

BIGLIONE, s. m. *bilon, srebro niskiej próby, podła moneta.*

BIGONCIA, s. f. *kosz noszony na plecach.* = *kadłub, kadź, ceber, szaflik, faska.* = *ambona.* *Montar in —, wleść na ambona.*

BIGONCINA, —CETTA, —CIUOLA, s. f. —CIUOLO, —CIUOLETTO, s. m. *dim. koszyk, koszyczek, i t. d.*

BIGORDO, s. m. *dzida, kopia, lanca.* [ka, szalka.

BILANCETTA, s. f. *dim. waż-BILANCIA, s. f. waga, szala.*

— dell' orafu, *ważki na złoto.* = *waga, miara.* = *równowaga.* — *degli stat, równowaga między państwami.* = *bilans, różnica wydatków i przychodów krajowych; stan interesów domu handlowego.* = *Far stare in —, sprawiedliwie ważyć.* *Dare il tracollo alla —, przechylić wagę.* = *Fig. Porre in — alcuna cosa, ważyć co, rozważać.* = *sięć na płocie.* = *orczyk.*

BILANCIAIO, s. m. *fabrykant wag, szal, wałek.*

BILANCIAMENTO, s. m. *ważenie, rozważanie.*

BILANCIARE, v. a. *ważyć.* = *fig. ważyć, rozważać.* *Qualor bilancio e la tua colpa e il merito, Met. = zrobić bilans handlowy.* = *v. n. równoważyć się wzajemnie.*

BILANCIERE, s. m. *wahadło w zegarze.*

BILANCINA, s. f. —NO, s. m. *dim. ważka, szalka.* = *orczyk.* *Cavallo del bilancino, koń orczykowy, na przyprzeży idący przy hotoblowym.*

BILANCIO, s. m. *porównanie.* = *rozważenie.* = *bilans.* *Tenere un libro per —, utrzymywać książki handlowe na dwie ręce.* [passya.

BILE, s. f. *żółć.* = *fig. złość.*

BILENCO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *krzywy, koślawy, v. SBILENCO.*

BILIA, s. f. *kij do zakręcenia powrozu.* = *Bille, pop. koślawe nogi.* [ciowy.

BILIARIO, —RIA, ad. *żół-*

BILICARE, v. a. *położyć na wadze.* = *fig. ważyć, rozważać.*

BILICO, pl. —CI, s. m. *waga, równowaga.* *Tenere in —, ważyć.* = *Bilico d'un ponte levatoio, co służy do zwodzenia mostu.* = *zawiasa.* *Stare in —, ważyć się, chwiać się, wahać się.* [wy.

BILIFERO, —RA, ad. *żółciobilingue, ad. m. f. dwujęzyczny.* = *fig. tgarz.*

BILIORSIA, s. f. *mara, nocnica, straszydło.*

BILIOSO, —SA, ad. *temperamentu żółciowego, złośliwy, passionat.*

BILIOTTATO, —TA, ad. *nakrapiany, centkowany.*

BILLERA, s. f. *bass. psikus, psi figiel.*

BILLI, s. m. pl. *kregle.* *Giocare a —, grać w kregle.* = *wyrzucić służy do wołania kur.* = *fig. pieszczoty, karesy.*

BILLIONE, s. m. *bimilion, tysiąc milionów.*

BIMBO, s. m. *dzieciak tłusty, pucolowaty.* = *lalka.*

BINARE, v. n. *urodzić bliźnięta.*

BINARIO, —RIA, ad. *złożony z dwóch jednostek.* *Aritmetica binaria, arytmetyka dwójna, którą Leibniz chciał wprowadzić na miejsce dziesiętnej.*

BINASCENZA, s. f. *urodzenie bliźniąt.*

BINATO, —TA, ad. e s. *bliźniak, bliźniaczka, bliźniący.* = *mający dwie natury (o Chrystusie).*

BINDELLA, s. f. —LLO, s. m. *wstążka, tasiemka.*

BINDOLERIA, s. f. *kręcielswo, matactwo, oszukiństwo.*

BINDOLO, s. m. *chustawka.* = *motowidło.* = *Fig. matactwo.*

— *kręciel, matacz.*

BINOCOLO, s. m. *perspektywa na oba oczy.*

BINOMIO, s. m. *ilość algebraiczna złożona z dwóch wyrazów połączonych znakami + lub —.*

BIOCCA, s. f. *kwoka.*

BIOCCOLETTO, s. m. *dim. kosmyczek.*

BIOCCOLO, s. m. *kosmyk wełny.* *Raccorre i bioccoli, fig. bass. podstuchiwać.*

BIOGRAFIA, s. f. *biografia, życiorys, żywot, życiopismo.*

BIOGRAFO, s. m. *biograf, życiopis.*

BIONDA, s. f. *woda lewandowa do farbowania włosów na blond.*

BIONDEGGIARE, v. n. *plowieć.*

BIONDELLO, —LA, —TTO, —TA, ad. *blondyn, blondynka.*

BIONDEZZA, s. f. *blond.*

BIONDO, —DA, ad. *blondyn, blondynka.*

BIOSCIO, av. *na ukos, na opak, na skiełz.* *Andar le cose a —, iść na opak.*

BIOTTO, —TA, ad. † *lichy, nędzny.* A —, *złe, na opak.*

BIPARTITO, —TA, ad. *podzielony na dwoje.*

BIPEDE, ad. e s. *dwunożny, dwunogi, dwunożne zwierzę.*

BIPENNE, s. f. *obosieczna siekiera.*

BIQUADRATO, —TA, ad. *Alg. należący do potęgi czwartej.*

BIRACCHIO, s. m. *krzta, odrobina.* *Non ne saper —, nie a nic nie wiedzieć.*

BIRBA, s. f. *oszustwo, oszukiństwo; szelmstwo, łajdactwo, hultajstwo.* *Viver di —, żyć z oszukiństwa.* *Andare alla —, oszukiwać, szachrować.* = *oszust, totr, hultaj.* = *Mandar uno alle birbe, odesłać kogo do stu diabłów.* = *podwójna kolaska.*

BIRBANTE, BIRBONE, s. m. *oszust, totr, łajdak, hultaj.*

BIRBONEGGIARE, v. n. *żebrac z próżniactwa, łajdaczyć się.*

BIRONERIA, s. f. *łajdactwo, lotrostwo, hultajstwo.*

BIRCIO, —CIA, ad. *zezowaty, kosooki; mający krótki wzrok.*

BIREME, s. f. *statek o dwóch rzędach wiosel, statek dwurzędny.* [gle.

BIRILLI, s. m. pl. *gra w kregle.*

BIRRA, s. f. *piwo.*

BIRRAIO, s. m. *piwowar.*

BIRRARIA, s. f. *browar.*

BIRRERIA, v. SBIRRAGLIA.

BIRRO, s. m. *zbir, ceklarz.*

BISACCIA, s. f. *sakwa.* — di soldati, *turnieter.*

BISARCAVOLO, s. m. *ojciec prapradziada.*

BISAVO, —VOLO, s. m. —VA, —VOLA, s. f. *pradziad, prababka.*

BISBETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *ciudacki, ciudaczny, dziwny, dziwaczny, kapryśny.*

BISBIGLIARE, v. n. *szeptać, szemrać.*

BISBIGLIATORE, s. m.

TRICE, s. f. *szeptacz, szeptaczka.*

BISBIGLIATORIO, —RIA, s. izbza po klasztorach dla różmowcy z przychodniami, krata.

BISBIGLIO, s. m. *szepty, szepianie, szmer.* = *szmer, szepiest.* II — *de' zeffiri fra le frondi son oggi più soavi che mai, U. Fosc.* [nia.

BISCA, s. f. *dom gry, szulera.*

BISCAIUOLO, s. m. *BISCAZZIERE, s. m. szulera, kostera.*

BISCAZZA, —ACCIA, s. f. dom gry, szulernia.

BISCAZZARE, v. n. szulero- wać, kosterować.

BISCAZZO, s. m. psikus, pso- ta, figiel.

BISCHERO, s. m. kotek u skrząpców, lutni, gitary.

BISCHETTO, s. m. deszczka na której szewc skórkę kraje.

BISCIA, s. f. wąż. Ogni — ha il suo veleno, prov. każdy dudek ma swój czubek.

BISCOLORE, ad. m. f. pstry, nakrapiany.

BISCOTTARE, v. a. piec suchary.

BISCOTTETTO, —TTINO, —TELLO, s. m. dim. sucharek.

BISCOTTO, s. m. suchar.

BISESSUALE, ad. m. f. dwu- płciowy.

BIESTARE, v. n. mieć dzień przybyśzowy (o roku).

BIESTILE, ad. m. f. przyby- szowy.

BIESTO, s. m. dzień przy- bysowy. [czki]

BISGENERO, s. m. mąż wnu- ci.

BISILLABO, —BA, ad. dwu- zgłoszkowy.

BISLACCO, v. BISBETICO.

BISLUNGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. podługowaty, o- walny.

BISMUTO, s. m. bizmut (pół- kruszec).

BISNIPOTE, s. m. prawnuk.

BISOGNA, s. f. —MENTO, s. m. interes.

BISOGNANTEMENTE, v. BA- STEVOLMENTE.

BISOGNARE, v. n. imp. mu- sieć. Bisogna che vada, muszę pójść.

BISOGNEVOLE, ad. m. f. po- trzebny. Il — alla vita, co po- trzeba do życia.

BISOGNINO, s. m. dim. po- trzebka. Prov. Il — fa trottar la vecchia, głód wypęda z lasu wilka, potrzeba prawa i zakon- lamie. — fa l' uom ingegnoso, po- trzeba uczy rozum.

BISOGNO, s. m. potrzeba. Al —, w czas, w porę, wtenczas właśnie kiedy potrzeba. I dan- nari gli vennero a gran —, G. Vill. Al — si conoscono gli ami- ci, prov. w potrzebie poznajemy przyjaciela.

BISOGNOSAMENTE, av. nę- dznie, biednie.

BISOGNOSO, —SA, ad. zоста- jący w potrzebie, nędzny, bie- dny.

BISSEZIONE, s. f. Geom. prze- cięcie na dwie równe części.

BISSO, s. m. bisior, cienkie płótno.

BISSONTE, s. m. żubr, tur.

BISTENTARE, v. n. źle się mieć, znosić biedę.

BISTENTO, s. m. dolegliwość, cierpienie; nędza, bieda.

BISTICCIAMENTO, s. m. spór, zwada, kłótnia.

BISTICCIARE, —CCICARE, v. n. wadzić się, kłócić się, warcho- lić się.

BISTICCIO, —CCICO, s. m. igra- szka słów, płaski żart, koncept z kalendarza. [gławy]

BISTONDO, —DA, ad. okrą- gły.

BISTORI, s. m. Chir. bistury, lancet, tak nazwany od miasta Pistoja, gdzie naprzód był ro- biony.

BISTORTA, s. f. krętość, po- krzywienie. = Bot. rdest, wę- żownik.

BISTORTO, —TA, ad. po- krzywiony, krzywy, koślawy.

— fig. złośliwy.

BISTRATTARE, v. a. źle tra- kować, źle obchodzić się z kim.

BISULCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. Zool. raciczkowy (o zwierzętach przeżuwających).

BISUNTO, —TA, ad. powa- lany, zabrudzony.

BITORZO, —LO, s. m. gula, guz, garb; sek, narośl.

BITORZOLATO, —LUTO, —TA, ad. sękowaty, chropowaty; pogarbiony.

BITUME, s. m. smoła ziemna.

BITUMINOSO, —SA, ad. smolny.

BIVALVE, s. m. muszla dwu- skorupna, dwuskorupiak. = ad. dwuskorupny.

BIVARO, s. m. bóbr, v. CASTORE.

BIVIO, s. m. rozstajna dro- ga, dwudroże.

BIZZA, s. f. gniew, passya.

BIZZARAMENTE, av. śmie- sznie, dziwacznie.

BIZZARRIA, s. f. gniew, pas- sya. = dziwny wymysł, dzi- waczność, kaprys. = żart, do- wcipne słowo.

BIZZARRO, —RA, ad. zły, złośliwy, passionat. = dzi- wny, dziwaczny, kapryśny. = żwawy, zabawny.

BIZZEFFE, A —, av. dużo, wiele, obficie. E si fa segni di croce a —, Fort. Ricc.

BIZZOCA, —CHERA, s. f. v. PIN- ZOCHERA.

BIZZOCO, s. m. mnich zako- nu S. Franciszka surowszej re- guly, we Francji i Niemczech beggardami zwani. = święto- szek, nabożnis.

BLANDIMENTO, s. m. cacka- nie, pieszczotki.

BLANDIRE, v. a. ir. cackać, przymilać się, pieszcz.

BLANDO, —DA, ad. słodki, miły, przyjemny.

BLASFEMO, —MA, ad. blu- źnierczy. = s. m. bluźnierca.

BLASONARE, v. a. malować herby; opisywać herby.

BLASONE, s. m. heraldyka, nauka o herbach.

BLATTA, s. f. Entom. mól. = tarakan.

BLATTARIA, s. f. Bot. mszyca.

BLOCCARE, v. a. blokować, oblegać.

BLOCCATURA, s. f. BLOCCO, s. m. blokowanie, blokada, oble- ganie twierdzy dla nieopuszczenia do niej posiłków i ży- wności.

BOA, s. m. Zool. poloz, wąż dusiciel.

BOARO, s. m. wolarz, haj- daj, hajdak.

BOATO, s. m. ryk, ryczenie.

BOATTIERE, s. m. wolarz, handlujący wolami.

BOCCA, s. f. gęba, pysk, usta. = pl. głowa, dusza, osoba. No- vanta mila bocche, G. Vill. =

Andare in — ad uno, popaść się w czyje ręce. Andar per le boc- che, rozejść się po wszystkich ustach. Essere largo di —, mieć

gębę przestronną, być pyska- tym. Empiersi la — di checchessia, wymyślać, wygadywać o czym,

blazgonić. Favellare a mezza —, mówić półgębkiem, z uszano- waniem. Sapere una cosa di —

d'uno, wiedzieć co z czyich ust. Cavar di —, wyjąć z gęby. Cavar di — una cosa ad alcuno, wyba- dać co z kogo, wyciągnąć na

słowo. Rompere altrui le parole in —, przerwać komu mowę. Essere in — alla morte, konać,

dogorywać. Star a — aperta, stać z otwartą gębą, gapić się; słuchać uważnie. A — baciata, jednomyślnie. Sciorre la — al sacco, rozpuścić gębę, rozpuścić

język, rozgadać się o czym. Dire a —, powiedzieć ustnie. = fig. otwór. — di sacco, di vaso, otwór worka, naczynia. — del fiume, ujście rzeki.

BOCCACCIA, s. f. peg. gębisko, pysk, morda. Far —, zżymać się, krzywić się, dąsać się.

BOCCALE, s. m. kufel, dzban. — di vetro, stoj, stoik.

BOCCALETTO, —LINO, s. m. dim. dzbanuszek.

BOCCALONE, s. m. duży dzban.

BOCCATA, s. f. ile się czego w gębę zmieści. = uderzenie w policzek. [konanie]

BOCCHEGGIAMENTO, s. m. BOCCHEGGIARE, v. n. ruszać

ustami konając. Ma in un tratto boccheggia, e se ne muore, Fort.

Ricc. = scherz. kryć się z je- dzeniem.

BOCCHETTA, —INA, s. f. —INO, s. m. dim. *gabka, gębunia, gębusia, buzia*. = Bocchetta, blacha zamku u drzwi.

BOCCHI, av. Far —, *zżymać się, krzywić się, dąsać się*.

BOCCHIDURO, s. m. *koń twarzą w pysku*.

BOCCHIPUZZOLA, s. f. Zool. *thórz, v. PUZZOLA*.

BOCCIA, s. f. *paczek*. = *karafka, flaszka*. = *Chim. retorica*. = *pecherz, bąbel, v. BOLLA*.

BOCCICATA, s. f. *BOCCICONE*, s. m. Non ne sapere, non ne intendere *boccicata, nie a nie nie umieć, nie umieć ani be ani me, być jak w rogu*.

BOCCINO, —NA, ad. *rogaty (o bydle)*. = s. m. *ciele*. = *Perdere il —, bass. stracić rozum*.

BOCCIOLOSO, —SA, ad. *mający wiele paczków (o krzewach)*. = *fig. trędowaty*.

BOCCIONE, s. m. *butel, gąsior, gęsiór*.

BOCCIULO, s. m. *paczek*. = *murka trzciny od kolanka do kolanka, v. CANNELINA*. = *strączek kassyi*. = *krążek z brzegami zagiętymi zasadzony w lichtarz*.

BOCCONCINO, —CELLO, s. m. dim. *kąsek, kąseczek*.

BOCCONE, s. m. *kęs, kawałek* *jaki się na raz w gębę zmieści*. = *pigulka*. = *Fig. Pigliar il —, wziąć kubana, dać się przekupić. Prendere al —, złapać wędką utwóić przynętnego*. = *av. gębą do ziemi, na brzuchu. E sopra il letto gettatosi —, Bocc.*

BOCIARE, v. a. † *rozgłosić*. = *gonić glosem zwierza*. = *Bociare in fallo, gadać pienne rzeczy*.

BOFFICE, s. m. *buchastość, odetłość wełny, szerści, i tym podobnych rzeczy mocno niezwiązanych*. = *chleb przypieczony który się kraje do rosolu*.

BOFONCHIARE, v. *BOFONCHIARE*.

BOFONCHINO, v. *BOFONCHINO*.

BOIA, s. m. *kat.*

BOIESSA, s. f. *żona kata*.

BOLCIONARE, v. *ARIETARE*. = v. r. *zrujnować się*.

BOLCIONE, s. m. *taran do łamania murów*.

BOLDRONE, s. m. *runo, wełna*. = *koldra wełniana*.

BOLETO, s. m. *huba, grzyb biały*.

BOLGETTA, s. f. dim. *woreczek; skrzyżneczka*.

BOLGIA, s. f. *wór, sakwa*. *Piglia la valigia e le bolge di questo ospite, e serrale là entro in quella cameretta, Fir. As. Far bolge, nasiąknąć, przesiąknąć, wydać*

się. = *otchłani piekielna. Di cui la prima — era repleta, D. Inf.*

BOLLA, s. f. *bąbel, banka deszczu lub wody wrzącej*. = *bąbel, pecherz, pryszcz*. *Bolle del vaiuolo, pechyrzki ospy*. = *karbunkul, wrzód od dżumy*.

BOLLA, s. f. *pieczęć wyciętna na laku lub wosku*. = *pontificia, bula papieżka*.

BOLLARE, v. a. *pieczętować, piętnować*. — *la carta, stępłować papier*. — *con un ferro rovente, piętnować rozpalonym żelazem. Carta bollata, papier stępłowy*.

BOLLARIO, s. m. *bullarium, zbiór bul papieżskich*.

BOLLENTE, ad. m. f. *wrzący, kipiący*.

BOLLETTA, s. f. *świadectwo opłaconego cła*. = *świadectwo zdrowia*.

BOLLETTINO, s. m. *kartka, cedula*. = *prospekt, katalog wychodzących dzieł, i t. d.*

BOLLETTONE, s. m. *ćwiek szewski z główką czworegraniastą*.

BOLLICAMENTO, s. m. *piersze zawrzenie wody*.

BOLLICELLA, —CINA, —COLA, s. f. dim. *bąbelek na wodzie; pryszczek na ciełe*.

BOLLIMENTO, s. m. *wrzenie, kipienie*.

BOLLIRE, v. n. ir. prop. e fig. *wrzeć, kipieć*. = v. a. *gotować*.

BOLLITICCIO, s. m. *wyciar, co pozostaje na dnie po wygotowaniu, osad*. — *del caffè, fusy kawy*. = *przypaleniżna, oskropek*.

BOLLITURA, s. f. v. *BOLLIZIONE*. = *dekot*.

BOLLIZIONE, s. f. *wrzenie, kipienie*.

BOLLO, s. m. *pieczęć*.

BOLLORE, s. m. *wrzenie, kipienie*. = *wrzątek, ukrop*. *Lungo la strada del — vermiglio, D. Inf.* = *fig. zapal, płomień*. *Il — della gioventù, zapal młodości. Nel giovin petto quindi frenar quel tuo — t'è d'uopo, Alf.* = *rozruch, powstanie*. *In questo — di città si levò un folle e matto cavaliere, G. Vill.*

BOLO, s. m. *gatunek ziemi używanej w medycynie, glinka*. = *pigulka*.

BOLSAGGINE, s. f. *dychawica końska*. = *duszność, ciężki oddech*.

BOLSINA, v. *BULSINO*.

BOLSO, —SA, ad. *dychawiczny (o koniach)*. = *astmatyczny*. [nem.]

BOLZONARE, v. a. *bić taranem*.

BOLZONATA, s. f. *uderzenie taranem*.

BOLZONE, s. m. *taran*. = *strzala kuszna mająca gałkę zamiast ostrza*.

BOMBA, s. f. *cel*. *Toccar —, trafić do celu*. = *Tornar a —, fig. powracać ciągle do swego przedmiotu, ciągle o jednym kletać*. = *bomba*.

BOMBARDA, s. f. *wielka armata*. = *statek wojenny z moździerzami do bombardowania*.

BOMBARDARE, v. a. *bombardować*.

BOMBARDATA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *bombardowanie*.

BOMBARDEVOLE, ad. m. f. *należący do bombardy*. = *hwaczny, zagłuszający*.

BOMBARDIERA, s. f. *otwór w szlancu przez który się strzela z wielkiej armaty*.

BOMBARDIERE, s. m. *bombardyer*.

BOMBETTARE, v. n. *napijać się, tykać*.

BOMBICE, s. m. *jedwabnik*.

BOMBIRE, v. n. *Petr. rozlegać się*.

BOMBOLA, s. f. *butelka*.

BONACCIA, s. f. *cisza morska*. = *fig. szczęście*.

BONACCIO, —CIA, ad. *dobroduszny*.

BONARIAMENTE, av. *szczerze, po prostu*.

BONARIETÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *poczciwość, dobrodusność*.

BONARIO, —RIA, ad. *poczciwy, dobroduszny*.

BONCINELLO, s. m. *haczyk zamkowy, skobel*.

BONIFICAMENTO, s. m. *ulepszenie*.

BONIFICARE, v. a. *ulepszyć*. = *potracić w rachunku*.

BONIFICAZIONE, s. f. *ulepszenie*.

BONTÀ, s. f. *dobroć*. [RE.]

BORBOGLIARE, v. *BORBOTTARE*.

BORBOTTAMENTO, s. m. *mruczenie, markotnie, żrzęczenie*.

BORBOTTARE, v. n. *mruczeć, markotać, żrzędzić*.

BORBOTTATORE, s. m. *mruczydło, mruk, żrzęda*.

BORBOTTINO, s. m. *butelka z wąską szyjką*.

BORBOTTONE, ad. e s. m. *mrukliwy, żrzędný; mruk, żrzęda*.

BORCHIA, s. f. *guz, główka ćwieka*.

BORDARE, v. a. *uderzyć*. = *Bordar un vascello, wskoczyć na okręt nieprzyjacielski*. = *burtować okręt*.

BORDATA, s. f. *Mar. wystrzał jednoczasowy ze wszystkich dział z jednej strony*

okrętu. Far piccole bordate, *lawirować*, płynąć pod wiatr.

BORDATURA, s. f. burtowa-
nie okrętu. = obrąbek, lamów-
ka, szlak.

BORDEGGIARE, v. n. Mar.
lawirować, płynąć pod wiatr.

BORDELLO, s. m. *halas*, har-
mider, *repcach*. = burdel,
zamtuz.

BORDO, s. m. *burt*, brzeg
okrętu. Nave di alto —, okręt do
długiej żeglugi; okręt wojenny
o kilku masztach. Andar a —,
wsiąść na statek. = szlak, la-
mówka, obwódka.

BORDONE, s. m. *kostur* piel-
grzym ski. = Mus. bas, tenor;
D. Purg. wótor, akompaniament.
= Astr. pięć gwiazd składają-
cych konstelację Oriona. =
Bordoni, puch ptaków; mech,
meszek na twarzy. Rizzarsi i
bordoni, najeżyć się ze strachu.

BOREA, s. m. *boreasz*, wiatr
północny.

BORALE, ad. m. f. północny.
BORGESÉ, BORGHESE, s. m.
mieszczanin. [stwo]

BORGHESIA, s. f. *mieszczan-*
BORGHETTO, s. m. *miaste-*
czko.

BORGHIGIANO, s. m. *obywa-*
tel z miasteczka.

BORGO, pl. —GHI, s. m. *mia-*
steczko; przedmieście; wieś
wielka.

BORGOMASTRO, s. m. *bur-*
mistrz.

BORIA, BORIOSITÀ, s. f. *pró-*
żność, *duma*, *pycha*, *buta*.

BORIARE, v. n. e. r. *pysznić*
się, *nadymać* się, *wynosić* się.

BORIAMENTE, av. *py-*
sznie, *dumnie*.

BORIOSO, —SA, ad. *próżny*,
zarozumiały, *pyszny*, *dumny*,
butny.

BORNI, s. m. pl. *kamienie*
wystające w murze, do których
się później ma co przymuro-
wać.

BORRA, s. f. *kłaki*, *wetna* lub
szerść do wypychania czego. —
di lana, najgrubsza *wetna* =
fig. *zapełnienie pisma* *niepo-*
trzebnie rzeczami.

BORRACCIA, s. f. *peg*. v. BOR-
RA. = *flaszka skórzana*, *ma-*
nierka.

BORRACINA, s. f. *dim*. *fla-*
szeczka skórzana. Viaggia colla
sua — al fianco piena di vino,
Fr. Giord.

BORRACE, s. m. *borax*, *ga-*
tunek soli *ułatwiającej topie-*
nie metalów. = v. BORRAGGINE.

BORRAGGINE, BORRANA, s. f.
Bot. *borak*, *borax*, *ogórecznik*.

BORREVOLMENTE, av. *fig.*
rozwolekle.

BORRO, BORRONE, s. m. *wyr-*
wa, *wyrwisko*, *grunt powyr-*
wany *potokiem z gór*, *wgódł*.
BORRONCELLO, BORRATTELLO,
s. m. *dim* *wgódłek*.

BORSA, s. f. BORSELLO, s. m.
worek na pieniądze. = *kiesz-*
nia. Tener la — stretta, *skąpieć*,
duścić *pieniądz*. Spendere a —
sciolta, *hojnie szafować*. Far —
zbierać *grosze*. = *worek ja-*
drowy. = *bursa*. = *urna do*
głosowania.

BORSAIO, s. m. *fabrykant*
woreczków.

BORSAIUOLO, s. m. *rzezi-*
mieszek.

BORSELLINA, s. f. —NO, s. m.
kieszonka.

BORSETTA, s. f. *woreczek*,
kieska, *sakiewka*.

BORSOITO, s. m. *spory wo-*
recek. [cik]

BORZACCHINO, s. m. *półbó-*

BOSCAGLIA, s. f. *laski*, *gaiki*.

BOSCAIUOLO, s. m. *drwal*;
mieszkaniec leśny; *gajowy*, *le-*
śniczy.

BOSCHERECCIO, —CIA, ad.
* *leśny*; *polny*, *wiejski*. Ninfe
boscherecce, *nimfy leśne*. Bosche-
rece incolte avene, Tass. Ger.
proste pieszczalki wiejskie.

BOSCHETTINO, —TO, s. m.
lasek, *gaik*. [gaj]

BOSCO, pl. —CHI, s. m. *las*.

BOSCOSO, —SA, ad. *lesisty*.

BOSSO, s. m. *bukszpan*.

BOSSOLAIO, s. m. *ten który*
robi lub *przedaje bukszpano-*
we pudełka.

BOSSOLETTO, —LINO, s. m.
dim. *pudełeczko*.

BOSSOLO, s. m. *bukszpan*. =
pudło, *pudełko drewniane*. —
della limosina, *karbona*. = *urna*
w którą się rzucają galki przy
głosowaniu. = *wydrążenie ko-*
ści. = *fig*. *szklanka*. = *Soffiar*
nel —, *różować* się lub *blan-*
szować.

BOTANICA, s. f. *botanika*.

BOTANICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *batoniczny*. = s. m.
botanik.

BOTANOTECA, s. f. *herbarz*,
zielnik.

BOTARE, v. a. *ślubować*, *o-*
biecać, *poświęcić*.

BOTIO, —IA, ad. *który ślu-*
bował, *zrobił ślub*.

BOTOLA, s. f. *drzwi pozi-*
ome zamykające się z góry na
dół, *i prowadzące do lochu* lub
podziemnej stancyi.

BOTOLO, s. m. *kundel*, *kun-*
dys, *muc*, *mucyk*.

BOTTA, s. f. *pchnięcie*, *ude-*
rzenie. Dare una —, *fig*. *do-*
tknąć, *przyciąć* *komu*. = *ropu-*
cha. Come disse la — all' erpice,

prov. Mach. Mandr. *odczep* się
odemnie, *daj mi czysty pokój*.

BOTTACCIO, s. m. *baryłka*.
= *flaszka*. = Arch. *sznurko-*
wata listewka z góry kolumny.

BOTTAIO, s. m. *bednarz*.

BOTTE, s. f. *beczka*. La —
non può dare se non del vino ch'
ella ha, prov. *z pustej stodoły*
nie wyleci tylko wróbel albo
sowa.

BOTTEGA, pl. —GHE, s. f.
sklep, *kram*. Far —, *złożyć*
sklep. Far — sopra (d') una cosa,
fig. *zyskiwać z czego*.

BATTEGAIO, —IA, s. k. *kra-*
marz, *kramarka*.

BOTTEGHETTA, —GHINA, —
—GUCCIA, —GUZZA, s. f. —GHINO,

—GUZZO, s. m. *dim*. *kramik*,
sklepik.

BOTTICELLA, s. f. —CELLO,
—CINO, s. m. *dim*. *beczka*,
beczuleczka.

BOTTIGLIA, s. f. *butelka*.

BOTTIGLIERE, s. m. *kreden-*
cierz, *szafarz*.

BOTTIGLIERIA, s. f. *kredens*,
oficina.

BOTTINO, s. m. *łup*, *zdo-*
bycz. Mettere a —, *wydać* *na*
łup, *złupić*, *zrabować*. = *ściek*
wody, *rynsztok*, v. FOGNA.

BOTTO, s. m. *uderzenie*,
pchnięcie. Di —, av. *znagła*,
od razu, *wraz*, *raptem*. Botto
botto, *bardzo często*.

BOTTONAIO, s. m. *guzikarz*.

BOTTONATURA, —NIERA, s.
f. *rząd guzików*, *guziki u sukni*.

BOTTONCELLO, —CINO, —

CELLINO, s. m. *dim*. *guziczek*.

BOTTONE, s. m. *guzik*. =
pączek. = Botton di fuoco,
Chir. narzędzie do kauteryzacji. =
galka u termometru. = *zarcik*,
ucinek, *przytyk*, *przy-*
ciniek, *złożliwe słówko*.

BOTTUME, s. m. *stos beczek*.

BOVE, v. BUE.

BOVILE, s. m. *wołownia*.

BOVINO, —NA, ad. *woli*,
wolowy. = s. f. *łajno wole*,
krowie.

BOZZA, s. f. + *guz*, *gula*. =
Pitt. Scult. v. ABBOZZO. = Stamp.
korrekta. = *łgarstwo*, *klam-*
stwo.

BOZZACCHIRE, v. n. ir. *u-*
schnąć w *zawiązku* (o *owo-*
cach).

BOZZACCHIUTO, —TA, ad.
mały a *pekąty*, *prysadkowa-*
ty, *kuc*, *pédrak*, *kucyk*.

BOZZACCIA, s. f. *peg*. *duży*
guz, *duża gula*.

BOZZAGO, BOZZAGRO, s. m.
Ornit. sak, *myszolów*.

BOZZARE, v. ABBOZZARE.

BOZZETTO, s. m. *pączek*. =
Pitt. rys, *szkie*.

BOZZIMA, s. f. szlichta, tka-
czy klej. Dar la —, szlichtować
płotno.

BOZZO, s. m. ciosowy ka-
mien surowy. = † rogal, mąż
niewiernej żony, v. BECCO. =
bękart.

BOZZOLARE, v. a. pokosz-
wać, sprobować.

BOZZOLO, s. m. guz, gula,
bąbel, pryszcz. = orzech je-
dwabny. = miarka młynarska
za zmielenie zboża.

BOZZOLOSO, —SA, —LUTO,
—TA, ad. guzowaty, pryszcz-
owaty, chropowaty.

BRACATO, —TA, ad. tłusty
jak mnich.

BRACCARE, BRACCHIEGGIARE,
v. a. en. tropić, szukać zwie-
rzyny (o psach).

BRACCHEGGIO, s. m. tro-
pienie zwierząt.

BRACCHERIA, s. f. psiarnia.

BRACCHIERE, s. m. dojeżd-
żacz.

BRACCIAIUOLA, s. f. BRACCIA-
LE, s. m. naramiennik, część
dawnej zbroi.

BRACCIALETTO, s. m. bran-
soletka.

BRACCIATA, s. f. obremek.

BRACCIATELLO, s. m. gatu-
nek ciasteczka.

BRACCIERE, s. m. pacholek
prowadzący damę pod rękę.

BRACCIO, pl. —CI, lepiej

—CIA, s. m. ramię, ręka. Tre
volte il cavalier la donna stringe
colle robuste braccia, Tass. Ger.
Campar delle sue braccia, żyć
z pracy ręk. = Fig. A braccia
quadre, hojnie, rozrzutnie. Pre-
gare collé braccia in croce, po-
kornie prosić. Cascar le braccia,
opuścić ręce z zaskiwie-
nion, z przestachu. Mi casca-
ron le braccia, ręce mi opadły.
= ramię, ręka, tarcza, opieka,
moc. — di Dio, ręka Boga. Es-
sere il — destro d' alcuno, być
czyją prawą ręką. = ręka, ro-
botnik. Ci vogliono molte braccia
per questo lavoro, potrzeba wie-
le ręk do tej roboty. = łokieć,
miar. Perché la fortuna non si
vende a braccia, Bern. Ori. =
odnoga rzeki, morza. = ga-
łązka winnej macicy, wąsy u
roślin. = poprzeczne drzewo
krzyża.

BRACCIOLINO, s. m. dim.
ramionko.

BRACCIUOLO, s. m. poręcz
u krzesła.

BRACCO, pl. —CHI, s. m.
pies do polowania. — da se-
guito, pies gonący, ogar. — da
fermo, da punta, da presa, wy-
żel, legawiec, pies legawy.

BRACE, s. f. żar. Cader dalla

padella nella —, prov. z de-
szczu pod rękę. = drobny wę-
giel gazsony.

BRACHE, s. f. pl. spodnie do
kolan. Fig. Calarsi le —, pod-
dać się. Portar le —, za nos
wodzić meża.

BRACHETTA, s. f. rozporek
u spodni, fartuszek. = dim.
v. BRACHE.

BRACHIERAIO, s. m. fabry-
kant bandażów.

BRACHIERE, s. m. bandaż,
podwiązanie na rapturę.

BRACIAIUOLO, s. m. ten
który sprzedaje drobny węgiel
gazsony.

BRACIERE, s. m. naczynie
na żar do grzania się.

BRACIUOLA, s. f. zraz mię-
sa przypiekany na żarze,
kotlet.

BRACONE, s. m. portki, sza-
rawary. = fig. człowiek podły.

BRADO, —DA, ad. dziki (o
wołach). = s. m. wół dziki.

BRADUME, s. m. trzoda wo-
łów, cieląt.

BRAGE, v. BRACE.

BRAGHETTA, s. f. spodnie.

BRAGHETONE, s. m. accf. szerokie
spodnie. BRAGHIERE, v. BRAC-
CHIERE. [bajor.]

BRAGA, s. m. błoto, kałuża.

BRAMA, s. f. żądza, chci-
wość, żądanie, pragnienie.

BRAMARE, v. a. żądać, pra-
gnąć gorąco, pożądać.

BRAMOSAMENTE, av. z u-
pragnieniem.

BRAMOSO, —SA, ad. żada-
jący, pragnący, chciwy.

BRANCA, pl. —CHE, s. f. łapa
ze szponami, z pazurami;
szpony, pazury u ptaka dra-
pieżnego; fig. łapa, ręka,
garść. = gałąź. = poręcz u
schodów. = łańcuch do szcze-
piania złoczyńców skazanych
do robot publicznych. = Bran-
ca orsina, Bot. barszcz, nie-
dzwiedzia łapa, v. ACANTO.

BRANCARE, v. ABBRANCARE.

BRANCATA, s. f. pełna garść,
przygarść, v. MANATA.

BRANCHIE, s. f. pl. dycha-
wki, skrzela u ryb.

BRANCICARE, v. a. obracać
w ręce, gmerać, dhibać, ma-
cać. Questa notte io cercava bran-
cicando quella mano che me l'ha
strappata dal seno, U. Fosc.

BRANCICONE, v. BRANCOLONE.

BRANCO, pl. —CHI, s. m.
trzoda, stado. [maciu.]

BRANCOLARE, v. n. iść po-
BRANCOLONE, BRANCONI, av.

pomacku, raczkami, v. CARPO-
NE. Andar —, iść po maciu,
raczkami. [sko.]

BRANCONE, s. m. accf. łap-

BRANCUCCIA, s. f. dim. łap-
ka, łapeczka.

BRANDA, s. f. Mar. łóżko
płócienne zawieszone.

BRANDELLINO, s. m. dim. ka-
walczek.

BRANDELLO, s. m. kawalek,
sztuka, płachta, v. BRANO.

BRANDIMENTO, s. m. macha-
nie, wywijanie.

BRANDIRE, v. a. ir. machać,
wywijać pałaszem, dzidą. Ed
egli a lui storpì la manca mano,
con una daga che brandita avia,
Tasson. Secch.

BRANDO, s. m. * miecz, oręż,
żelazo.

BRANO, s. m. kawał, sztu-
ka, płachta, szmata. Cascar,
cadere a brani, rozłecić się
w kawałki, w galgany. A bra-
no a brano, po kawałku, w ka-
wałki, kawałkami. Levare i
brani di alcuno, fig. szarpać
czyję sławę, nicować kogo.

BRASCA, s. f. kapusta.

BRAVA, s. f. gatunek wyki.

BRAVACCIO, ad. e s. m. peg-
junak, zawadyak.

BRAVAMENTE, av. odwa-
żnie, walecznie; walcie, lep-
sko, gracko.

BRAVARE, v. a. śmiało się
stawić. = grozić, odgrzać
się. = drwić, najgrawać się,
niebdać o co. = fukać, strofo-
wać, napominać.

BRAVATA, s. f. czeza po-
gróżka. = junakieria. = bu-
ra, nagana, napomnienie.

BRAVATORIO, —RIA, ad. od-
grażający się.

BRAVEGGIARE, v. n. nabrać
dobrej fantazji (o koniach).

BRAVO, s. m. najety zabójca,
zabójca.

BRAVO, —VA, ad. mężny,
waleczny, odważny. = zre-
czny, sprawny, zdatny. =
Bestia brava, wół dziki, niezap-
rzegany. = av. walcie, bravo.

BRAVURA, s. f. mężstwo, wa-
leczność.

BRECCIA, s. f. wyłom w mu-
rze od podsadzonej miny lub
ognia działowego. = Far —,
fig. zrobić wrażenie, przeko-
nać. = rodzaj marmuru zie-
lonkowatego. [włoka.]

BRENNA, s. f. szkapla, wy-
BRETTA, —TA, ad. jałowy,

niewrodzajny. = ubogi. = ską-
py. = głupi.

BREVE, BRIEVE, s. m. reli-
kwiarz, szkapierz. = brewe
papierkie. Appicar brevi, prov.
napróżno się polecać. = kartka
do losowania.

BREVE, BRIEVE, ad. m. f. kró-
tki. — cammino, krótka droga.
Come il tempo è —, jak czas

jest krótki. = av. krótko, w krótkości. In —, fra —, w krótkce.

BREVEMENTE, av. krótko, w krótkości, w kilku wyrazach: jednym słowem.

BREVETTO, s. m. brevet, patent.

BREVIARIO, BREVIALE, s. m. breviarz.

BREVILOQUENZA, s. f. krótkomowność, zwięzłość w mówieniu.

BREVILOQUIO, s. m. mowa jedrna, zwięzła.

BREVITA, —TADE, —TATE, BREVIETÀ, s. f. krótkość. La brevità della vita, krótkość życia. = krótkość, zwięzłość.

BREZZA, s. f. = ZZOLINA, s. f. dim. chłodny wietrzyk.

BREZZEGGIARE, v. n. chłodno powiewać (o wietrze).

BREZZOLONE, s. m. wiatr bardzo chłodny. [za.]

BRIACHEZZA, v. UBBRIACHEZZA, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. pijany. [czysko.]

BRIACONE, s. m. pijak, piabica, s. f. urwis.

BRICCO, BRICCHETTO, v. ASINO. = BRICCO, s. m. imbryk (z turckiego sbrak).

BRICCOLA, s. f. gatunek kuszy wojennej z której pociski, strzały, dzidy, i t. d. rzucano.

BRICCOLARE, v. a. rzucić pociski z kuszy wojennej.

BRICCONATA, —NERIA, s. f. filuterya, lotrostwo, hullajstwo.

BRICONCELLO, —LA, s. e ad. dim. mały filut, mała filutka. [hultaj.]

BRICCONI, s. m. filut, lotr, BRICCONEGGIARE, v. n. hullatać się, lotrować.

BRICIA, —CIOLA, —LETTA, s. f. —CIOLINO, —CIOLO, s. m. dim. krzta, kruszyna, odrobina.

BRIEVE, v. BREVE.

BRIFALDA, s. f. nierządnica, kurwa.

BRIGA, s. f. przykróść, kłopot, uprzykrzenie. Alessandro, che al mondo — diè, Petr. Egli più — non ti darà, Bocc. = trud, móżół, zatrudnienie. Darsi —, pigliarsi la — di, krzątać się, trudzić się, czynić zabiegi, starania. Pigliar — di, wturcać się do czego. Comprar l'altrui brighe, wturcać się do cudzych interesów. Dar —, dać orzech do zgryzienia, zabić komu sęka. A —, a gran —, a mala —, z trudnością. = spór, kłótnia; wojna, bitwa. Prima che Federigo avesse —, D. Purg. E vinse in campo la sua civil —, D. Par.

BRIGADIERE, s. m. brygadier.

BRIGANTE, ad. m. f. wscibski,

intrygant; przebiegły, staranny, zabiegły. = buntowniczy, burzyciel spokojności, wicherzyciel. = Bern. Orl. czart, diabeł. = BRIGANTI, s. m. pl. rozbójnicy. BRIGANTINO, s. m. mały statek.

BRIGARE, v. a. e. n. starać się, zabiegać, czynić starania, zabiegi, usiłować, dokładać starania.

BRIGATA, s. f. grono, kompania, towarzystwo. — d'amici, grono przyjaciół. = brygada. = oddział żołnierzy pod dowództwem brygadiera. = Petr. wojsko. = stado kuropatwo lub innego ptactwa.

BRIGATACCIA, s. f. peg. zła kompania.

BRIGATELLA, s. f. dim. małe grono, nieliczne towarzystwo. = L. Pule. Morg. dzieci, potstwo.

BRIGLIA, s. f. cugle, uзда, uździenica. Correre a — sciolta, pędzić popuściwszy cugle. = fig. Scior la —, popuścić komu cugli. Tirar la —, trzymać kogo na wodzy, cugli komu skrócić.

BRIGLIAIO, s. m. rymarz robiący uździenice.

BRIGLIOZZO, v. CAVEZZONE.

BRIGOSO, —SA, ad. kłótniwy, zwadliwy.

BRILLAMENTO, s. m. blask, połysk.

BRILLANTARE, v. a. brylantować, rznąć dyament.

BRILLANTE, s. m. brylant. = ad. m. f. iskrzący, błyszczący.

BRILLANTUZZO, —ZA, ad. błyszczący, połyskający. = iskrzący się (o winie). = s. m. brylancik.

BRILLARE, v. n. błyszczeć, lśnić się, połyskiwać. = iskrzyć się (o winie). = fig. zajaśnieć. E si sentì — dentro il coraggio, Ar. Orl. Fur. = unosić się na powietrzu (o sokole). = v. a. tłuc proso, jęczmień, i t. d. Miglio brillato, jagły.

BRILLATOIO, s. m. stepa.

BRILLO, —LA, ad. podpily, podchmielony. = s. m. fałszywy dyament.

BRINA, BRINATA, s. f. szron; fig. białość. Le brine del volto, delle braccia e del petto, Mont; siwizna. E perchè pur le brine mi spargono degli anni il mento e il crine, Tass. Rim.

BRINATO, —TA, ad. siwawy, szpakowaty. = w prążki, w smugi.

BRINCIO, s. m. skrzywienie gęby, gdy się na płacz zanosi.

BRINCOLI, s. m. pl. liczmany.

BRINDISI, s. m. toast, spelnienie czyjego zdrowia.

BRINOSO, —SA, ad. okryty szronem.

BRIO, s. m. żywość, hoźość, rzekność, weselość.

BRIONIA, s. f. Bot. przestęp.

BRIOSO, —SA, ad. żywy, hoży, rzekli, żywawy, wesoty, dziarski.

BRIVIDO, s. m. dreszcz.

BRIZZOLATO, —TA, ad. nakrapiany czarno i biało, srokaty.

BRIZZOLATURA, s. f. nakrapianie, srokaczna.

BROCCA, s. f. dzban.

BROCCARE, v. SPONARE.

BROCCATA, s. f. starcie się, spotkanie, uderzenie. = fig. Bocc. pierwsza próba.

BROCCATELLO, —TINO s. m. rodzaj marmuru żółto czerwonego. = v. BROCCATO.

BROCCATO, s. m. brokatella, złotogłówno. = sztachety, ostrokol.

BROCCATO, —TA, ad. galonowany, szamerowany. = najeżony kolecami.

BROCCHEGGIO, s. m. latość.

BROCCIERE, —RO, s. m. mały puklerz.

BROCCO, pl. —CHI, s. m. kolec. = latość. = węzelek, skręt na niciach jedwabiu. = szlak u płotna. = cel. Dar nel —, trafić do celu. Corre il —, fig. trafić, zgadnąć. Di —, natychmiast, od razu. Dacchè l'Allocco in corte entrò, di — voller le altre egualmente aver l'Allocco, Cast. An. parl.

BROCCOLO, s. m. brokuły.

BROCCOLOSO, BROCCOSO, —SA, ad. kolankowaty, sekowaty.

BRODA, s. f. reszta rosolu, rosół rozwiedziony wodą. = katuza, bajor. Ed io, maestro, molto sarei vago di vederlo attuffare in quella —, D. Inf. = Rovesciar la — addosso ad alcuno, fig. bass. zwalić na kogo czyjże winę.

BRODAIO, —IUOLO, s. m. amator rosolu.

BRODETTATO, —TA, ad. ugotowany w rosolu.

BRODETTO, s. m. zupa z jajami. = sos, przyprawa. = mieszanina. Andare in —, ubawić się.

BRÓDO, s. m. rosół.

BRODOLOSO, SA, ad. pełen rosolu.

BROGLIARE, v. n. podburzać, podniecać, wicherzyć. = ubiegać się, v. BROGLIO.

BROGLIO, s. m. poruszenie, powstanie, v. SOLLEVAZIONE. = Far —, czynić zabiegi o co, ubiegać się.

BROLLO, —LA, ad. v. BRULLO.

= D. Inf. spiekły, skwarny, spalony.

BRONCHI, s. m. pl. Anat. odnogi krtani czyli kanału oddechowego, rozchodzące się po płucach.

BRONCIO, s. m. złość, zły humor, dąsy. Pigliare il —, portar il —, rozzłościć się, wpaść w passyę. Tener —, dąsać się, nadąsać się.

BRONCO, pl. —CHI, s. m. pień. Che tante voci uscisser di quei bronchi, D. Inf.

BRONCONE, s. m. gałąź odcięta. = kół, tyczka, pał do podpierania winnej macy.

BRONCOTOMIA, s. f. Chir. operacja krtani czyli rury oddechowej.

BRONTOLAMENTO, s. m. mruczenie, markotanie.

BRONTOLARE, v. n. mruczeć, markotać, żrzędzić.

BRONTOLIO, s. m. mruczenie, odmrukiwanie.

BRONTOLONE, s. m. mruk, żrzęda.

BRONZINO, —NA, ad. opalony, ogorzały (o twarz).

BRONZISTA, s. m. bronz odlewający, fabrykant bronzów.

BRONZO, s. m. bronz. I sacri bronzi, dzwony.

BRUCARE, v. a. pogryść liście (o gąsienicach). = zedrzeć skórę, zadrasnąć. = porwać, unieść. = v. n. wynieść się, odejść.

BRUCIARE, v. a. palić.

BRUCIATO, —TA, ad. kasztanowaty. = s. f. pieczone kasztany.

BRUCIO, s. m. robak gryzący korzenie roślin.

BRUCIOLATO, —TA, ad. zjedzony od robaków. = fig. zakochany, rozkochany.

BRUCIOLO, s. m. heblowiny. = v. BRUCIO.

BRUCIORE, s. m. spalanie, oparzenie, oparzelina. Se tu ti senti il — addosso, non so che dire; ma io non voglio andarne di mezzo. Manz. P. S. jeżeli cię świerzbię plecy i t. d.

BRUCO, pl. —CHI, s. m. gąsienica. = znaczek ze wstążek z poduszczyką przy brewiarzu, wstążeczka w książce. = ad. m. źle ubrany; obszarpany.

BRULICAME, v. BULICAME.

BRULICARE, —LLICARE, v. n. e a. bzikać, brzęczeć, szmer wydawać (o owadach). E tutte (le formiche) insieme fan che tutta la via brulica, e ferve, Car. En. = gwarzyć. Il palazzo brulicava di signori d'ogni età e d'ogni sesso, Manz. P. S. pałac rozle-

gał się od gwaru panów wszelkiego wieku i obojej płci.

BRULICHIO, s. m. brzęczenie owadów. = gwar, głuchyszmer. = burczenie w brzuchu.

BRULLAMENTE, av. w łachmanach, nędźnie.

BRULLO, —LA, ad. obnażony, ogolony, obdarty, obszarpany. = odarty ze skóry, obłupiony; nagi, goły. Viene a colei che sulla pietra brulla avea da divorar l'orca marina, Ar. Orł. Fur. La schiena rimaneva della pelle tutta brulla, D. Inf.

BRULOTTO, s. m. statek z materiałami palnemi do palenia okrętów.

BRUMA, s. f. środek zimny. = gęsta mgła, pomorszczyzna. = robak gryzący okrety.

BRUMALE, ad. m. f. zimowy. = mglisty, zamglony.

BRUNAZZO, —ZA, —NETTO, —NOTTO, —TA, ad. brunatnawy.

BRUNEZZA, s. f. brunatność. = fig. ciemność.

BRUNIRE, v. a. ir. polerować, odchodzić, nadawać połysk.

BRUNITOIO, s. m. narzędzie do polerowania.

BRUNITORE, s. m. polerownik.

BRUNITURA, s. f. polerowanie, politura.

BRUNO, s. m. żaloba. Essere a —, być w żalobie.

BRUNO, —NA, ad. brunatny, ciemny. Abito bruno, suknia ciemnego koloru. Carnagione bruno, pleć ciemna. Donna bruna, brunetka. = fig. czarny, smutny, żalobny. = s. m. kolor ciemny, brunatny.

BRUNOTTO, —TA, —NOZZO, —ZA, ad. brunatnawy. = s. brunet, brunetka.

BRUSCA, s. f. szcotka do chędzenia koni.

BRUSCAMENTE, av. porywcz, ostro, surowo, gwałtownie.

BRUSCARE, v. DIBRUSCARE.

BRUSCHETTE, v. BUSCHETTE. BRUSCHETTO, —TA, ad. cierpkawy, kwaskowaty.

BRUSCHEZZA, s. f. kwaśność. = fig. ostrość, cierpkość, gburowatość, grubiaństwo.

BRUSCHINO, —NA, ad. ciemnobraunatny. = s. m. pieczyk do palenia kawy.

BRUSCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, cierpki, przykry, ostry, porwoczy, gwałtowny, nieprzyjemny, odrażający. Fare il viso brusco, skrzywić się, kwaśno wyglądać. Tempo brusco, czas pochmurny.

BRUSCOLINO, s. m. dim. zdziebelko. = fig. najłżejsze

wykroczenie, najmniejsza winna. Che mi sia riprovato un —, L. Pulc. Morg.

BRUSCOLO, s. m. zdźbło. Levarsi un — di sù gli occhi, fig. uwolnić się od czegoś nieprzyjemnego. Oglii — gli pare una trave, każda fraszka zdaje mu się wielką rzeczą. = fig. plama. = najdrobniejsze szczegóły.

BRUSTOLARE, v. ABBRUSTOLARE.

BRUTALE, ad. m. f. bydlęcy, zwierzęcy, dziki.

BRUTALITÀ, s. f. bydlęcość, zwierzęcość.

BRUTALMENTE, av. po grubiańsku.

BRUTEGGIARE, v. a. e n. obchodzić się po grubiańsku.

BRUTO, s. m. zwierzę, bydle. = ad. bezrozumny.

BRUTTAMENTE, av. podle, niekczennie, haniebnie.

BRUTTARE, v. a. powalać, splamić.

BRUTTEZZA, s. f. brzydkość, brzydota, szpetność.

BRUTTO, —TA, ad. brzydki, ohydny, szpetny, szkaradny. Brutta donna, brzydka kobieta. Il diavolo non è brutto come si dipinge, prov. nie taki diabeł straszny jak go malują. = brudny, plugawy. = fig. niewuczciwy, niegodziwy. = nieprzyjstojny, nieprzyzwoity. Ma perché il pianto all'uomo fu sempre brutto, lecz ponieważ płacz nigdy nieprzyjstojny człowiekowi. Restar brutto, odejść z długim nosem, zostać oszukanym. = s. m. brzydkość, szpetność, szkaradność.

BRUTTURA, s. f. brudy, nieczystość, plugawość. = fig. brzydota, plugawość, szkaradność.

BRUZZAGLIA, s. f. motłoch, hałstra, podły gmin. [Lo.]

BRUZZO, —ZOLO, v. CREPUSCOBUACCIO, v. ASINACCIO, PECORONE.

BUBBOLA, s. f. Ornit. dudek. Dar bubbole fig. wystrychnąć kogo na dudka. = baśń, bajka, igrastwo.

BUBBOLARE, v. a. zręcznie porwać, skraść, grysnać, schaptosować. = przeswisticać majątek.

BUBBOLONE, s. m. igrasz.

BUBBONE, s. m. bąbel, bombon.

BUBBONOCELE, s. m. Chir. ruptura pachwinowa.

BUBULCA, —CATA, s. f. + kawał ziemi który parą wotów przez dzień zorać można, morg.

BUĆA, s. f. dziura. Cavar il granchio dalla — con le man d'altri, prov. korzystać z cudzej pracy. = jama na zboże. = grób, dół grobowy. Già surto fuor della sepulcral —, D. Purg. = Fare una —, naruszyć powierzonych sobie pieniędzy.

BUĆACCHIARE, v. FORACCHIARE.

BUĆACCIA, s. f. peg. dziurzyśko.

BUĆARE, v. a. przedziurawić.

BUĆATO, s. m. pranie bielizny w ługu, ługowanie, zolenie. Ogni cencio vuol entrare in —, prov. kiedy konia kują, żaba nogę nastawia. Risciacquare un — ad uno, fig. zmyć komu głowę, wytrzeć komu kapitulę, narzucić mu uszy. = chusty, bielizna będąca w praniu. Panno di —, wyprana bielizna.

BUĆATO, —TA, p. ad. dziurawy, podziurawiony, przedziurawiony.

BUĆCIA, s. f. kora, łub. = strączek, łuska, łupina, łupinka. = skóra zwierząt. = Buccia buccia, av. zleka. Tutti d'una —, wszyscy na jedno koopyto, do siebie podobni. La — ha da somigliare al legno, prov. rodem kury czubate. = pączek. Era bella e fresca, come rosa che spunti allora allora fuor della —, Ar. Orf. Fur. v. BUĆCIOLO.

BUĆCINA, s. f. róg pasterski, trąba u starożytnych.

BUĆCINARE, v. a. e. n. trąbić, grać na trąbie. = obwieścić przy ogłosie trąby, przetrąbić.

BUĆCINATORE, s. m. trębacz. = fig. rozsiewacz wieści, pogłoszek; zausznik.

BUĆCINO, s. m. rodzaj skorupiaka.

BUĆCIOLINA, s. f. dim. delikatna kora, skóra, łupinka.

BUĆCIOSO, —SA, ad. mający grubą kore.

BUĆCIUOLO, s. m. pączek. = część trzciny między kolankiem a kolankiem. = Innestare a —, oczkować, okulizować. = szyjka butelki.

BUĆCOLA, s. f. strum, wole pod gardłem u ludzi.

BUĆCOLICA, s. f. wiersz pasterski, skotopaska, sielanka. = bass, jedzenie.

BUĆCOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pasterski, sielski.

BUĆCHERAMENTO, s. m. zabiegi, intrygi na wyborach urzędniczych.

BUĆCHERARE, v. a. e. n. dziurawić, przedziurawić. = czynić zabiegi, intrygować na wyborach.

BUĆCHERATICCIO, —CIA, —RELLATO, —TA, ad. dziurawy, podziurawiony.

BUĆCHERATTOLO, —RELLO, s. m. —TTOLA, —RELLA, s. f. dim. dziurka, dziureczka.

BUĆCHETTO, BUCHINO, s. m. dziurka, dziureczka.

BUĆCIACCHIO, s. m. wolek, ciolatek.

BUĆCINAMENTO, s. m. szmer, gwar, mruczenie. — d'orecchi, szum w uszach.

BUĆCINARE, v. n. szemrać, mruczeć, bąkać, gwarzyć. Si bucina qualche cosa del tale, coś o tem przebąkują. Quantunque in contrario avesse della vita di lui udito —, Bocc.

BUĆCINATORE, v. BUĆCINATORE.

BUĆCO, pl. —CHI, s. m. dziura. Cercare ogni —, szukać po wszystkich dziurach, kątach. Fare un — nell'acqua, prov. wodę czerpać przetakiem, nadaremnie usiłować. [ka.]

BUĆCOLINO, s. m. dim. dziur.

BUĆDELLAME, s. m. trzewa, wewnętrzności, jelita.

BUĆDELLINO, s. m. dim. kiszcza.

BUĆDELLO, pl. —LA, s. m. kisza. Dare in budella, bass. nieudac się, nieposzczęścić się.

BUĆE, pl. BUOI, s. m. wół. = Fig. e prov. Mettere il carro innanzi a' buoi, zaczynać od końca, na opak co robić. Serrar la stalla quando son perduti i buoi, zamykać stajnię kiedy konia ukradziono, mądry Polak po szkodzie.

BUĆFALO, v. BUĆFOLO.

BUĆFERA, s. f. burza, zawie-rucha, wichor. La — infernal che mai non resta, D. Inf.

BUĆFFA, s. f. androny, baśnie, banieluki, brednie. = blazenstwa, żarciki. = blaszka ruchoma u helmu, v. VISIERA. Mandar giù la —, fig. psu oczy zaprzędać, stracić wszelki wstyd. = maska.

BUĆFFARE, v. n. e. a. pleść banieluki, androny. = blaznować, żartować. = dąć, wiać, dmuchać.

BUĆFFATA, s. f. nagły wydmuch wiatru.

BUĆFFETTARE, v. n. e. a. dmuchać, chuchać, dąć.

BUĆFFETTO, s. m. szczutek. = bufet. = ad. Pane buffetto, miękusz.

BUĆFFETTONE, s. m. klaps.

BUĆFFO, s. m. dmuch, chuch. = aktor komedyi włoskiej. = ad. blazeński, śmieszny, komiczny, krotofilny. L'opera buffa, opera komiczna, krotofilna.

BUĆFFONARE, —NEGGIARE, v.

n. e. a. blaznować, śmiechać, rozśmieszać.

BUĆFFUNCCELLO, —CINO, s. n. dim. blazenek, trefniś.

BUĆFFONE, s. m. bufon, blazen, śmieszek; facecyonat. Far dosso da —, żartować z siebie samego. = kiep, blazen.

BUĆFFONERIA, s. f. blazenstwo.

BUĆFFONESCAMENTE, av. po blazeńsku. [żeński.]

BUĆFFONESCO, —CA, ad. bla-

BUĆFFOLACCIO, s. m. peg. ba-

wołisko.

BUĆFOLO, s. m. bawół. Menare altrui per il naso come un —, wodzić kogo za nos.

BUĆFOLONE, s. m. accr. bawolisko.

BUĆFONCHIARE, v. n. mruczeć, burczeć.

BUĆFONCHIELLO, s. m. dąsy, fochy, fomfry. Pigliare il —, urazić się, nadąsać się, v. BRONCIO. = ad. mruczący, pomrukujący, burczący, odburkujący.

BUĆFONCHINO, s. m. mruk, burczymucha.

BUGIA, s. f. kłamstwo, łgarstwo. La — ha le gambe corte, fig. łgarz powinien mieć dobrą pamięć. Le bugie son zoppe, prov. kłamstwem nie daleko zajdziesz.

BUGIARDACCIO, —CIA, ad. peg. paskudny łgarz.

BUGIARDAMENTE, av. kłamliwie, fałszywie.

BUGIARDELLO, —LA, —DINO, —NA, s. e. ad. dim. mały klamca.

BUGIARDO, —DA, s. klamca, łgarz, kłameczyni.

BUGIARDONE, s. m. accr. wielki łgarz.

BUGIARE, v. n. † v. MENTIRE. = v. a. wiercić, przewiercić, przedziurawić.

BUGIETTA, —UZZA, s. f. dim. małeńkie kłamstwo. Se alcuno anderà per entro la sua istoria spargendo alcuna bugiuzza, non si vuole rimproverargliela, Cas. Galat.

BUGIGATTO, —LO, s. m. dziurka, dziureczka. = komórka, kryjówka.

BUGIO, s. m. dziura. = ad. dęty, wydrążony, próżny, wewnętrzny.

BUGLIOLO, s. m. kubel, ceber, szaflik.

BUGLOSSA, s. f. Bot. miodunka, wiołowy język.

BUGNO, s. m. ul.

BUGNOLA, s. f. —LO, s. m. sypanka, słomianka, słomiennik. = ambona. = Esser in bugnola, entrar in bugnolo, rozgniewać się.

BU **GNOLETTA**, —**LINA**, s. f. *koszałka, opalka.*

B **OGNOLONE**, s. m. *accr. ko-*

BUGRANE, s. f. *klejonka, kle-*

one płótno.

BUO, s. m. *ciemność. Al —, pociemku. = Fig. Far le cose al —, działać na oślep, na chybi*

trafi. Essere al — di checchessia, być w czem ciemnym, nieświadomym.

BUO, —**IA**, ad. *ciemny. Notte buia, ciemna noc. Farsi buio, zaćmieć się, zachmurzyć się; zmierzchać się. = fig. ciemny, zawily.*

BULBO, s. m. *cebula rośliny, korzeń roślin cebulastych.*

BULBOSO, —**SA**, ad. *cebulko-*

waty, główkowaty, cebulasty.

BULDRIANA, s. f. *nierzę-*

dnica.

BULESIA, s. f. —**SIO**, s. m. *kut kości goleniowej, część dol-*

na nad kopytem końskim.

BULICAME, s. m. *wrzęca wo-*

da wytryskująca ze źródła. = wrzenie krwi.

BULICARE, v. **BOLLIRE**.

BULIMA, s. f. *ciężba, tłok, stłok, tłum. In —, av. tłumnie,*

gromadnie, hurmem.

BULIMACA, —**NACA**, s. f. *Bot. wilczyzna, wilczyna.*

BULIMO, s. m. *gwałtowne ła-*

knienie, wilczy głód.

BULINO, s. m. *rylec. Intagliare*

al —, szyćchować, ryc na m-

dzi.

BULLA, v. **BOLLA**.

BULLETTA, s. f. *cedulka na*

wolne przejście towaru. = karta

do losowania. = bilet na

loteryę. = świeczek z główką.

BULLETTARE, v. a. *podbić*

bóty świecami; obić świecami.

BULLETTINA, s. f. *dim. mały*

świeczek z główką.

BULLETTINO, s. m. *kartka,*

karteczka, cedulka. = gleit. =

bilet na teatr. = ogłoszenie

rządowe. = bilet do szpitalu.

BULSINO, s. m. *dychawica, v.*

BOLSAGGINE. [kord.]

BUONACCORDO, s. m. *klawi-*

BUONAMENTE, av. *szczerze,*

po prostu.

BUONAVOGLIA, s. m. *wio-*

ślarz z ochoty służący, nie ga-

lernik. = ochotnik.

BUONO, s. m. *dobre. Pigliar*

il — e lasciar il cattivo, wziąć

co dobre a zostawić co złe. =

dobry. Calando i buoni e solle-

vando i pravi, D. Inf. = Buon

per te, per me, per lui, szcze-

ściem dla ciebie, i t. d. = And-

are, trattare colle buone, łagodnie

się obchodzić, postępować z kim

dobrym sposobem. Far —, dać

na kredyt, borgować; zezwa-

łać, dozwalać. Far — al giuoco,

grać na słowo, na honor. Esser

il — e il bello appresso d'alcuno,

być czym faworytem. Nel —,

sul —, w samym środku. In sul

buon del desinare, Bocc.

BUONO, —**NA**, ad. *dobry.*

Buon generale, buon soldato, do-

bry general, żołnierz. Quinci

non passa mai anima buona, D.

Inf. = Buon mercato, tanio. =

wesoly. La donna fatto buon viso

lietamente il ricevette, Bocc. =

Di buon ora, wcześniej. Buon ora

di notte, bardzo późno w nocy.

Buon pro vi faccia, na szczęście,

na zdrowie. Di buona voglia,

z chęcią, chętnie. Alla buona, av.

szczerze, po prostu, bez cere-

moni, bez korowodów.

BUPRESTE, s. m. *Entom.*

śmierdziel.

BURATTELLO, s. m. *pytel.*

BURATTERIA, s. f. *pytlownia,*

mtyn pyłowy.

BURATTINIAIO, s. m. *ten co*

pokazuje maryonетки. [lka.]

BURATTINO, s. m. *maryone-*

BURATTO, s. m. *rzadkie płó-*

tno. = pytel.

BURBANZA, s. f. *chelpliwość,*

pycha.

BURBANZARE, v. n. *chelpić*

się, pysznic się.

BURBANZOSAMENTE, av. *py-*

sznie, chelpliwie.

BURBANZOSO, —**SA**, —**ZESCO**,

—**CA**, —**ZIERE**, —**ZIERO**, —**RA**,

ad. *chelpliwy, pyszny, bur-*

czuczny, butny.

BURBERA, s. f. *winda.*

BURBERO, —**RA**, ad. *ponury,*

posepny, zpodobą patrzący.

BURCHIA, s. f. *Andare alla —,*

przytłaszczac sobie cudze my-

śli, pisma.

BURCHIELLO, —**LETTO**, s. m.

dim. v. BURCHIO. [ta.]

BURCHIO, s. m. *żyłwa, szku-*

BURE, *BURA*, s. f. *czepiga.*

BURELLA, s. f. + *D. Inf. wię-*

zienie podziemne, ciemnica.

BURIANA, s. f. *wicher, bur-*

za. Nuovo di —, mgła.

BURIASSO, s. m. *herald. =*

szufler.

BURLA, s. f. *figiel, psota,*

psikus. = drwinki, kpinki,

żarty, żarciki. Fare o dire da

—, zrobić lub powiedzieć co

na śmiech, na żart.

BURLARE, v. a. e. n. *drwić,*

kpić, szydzić, żartować. = +

rozrzucac, marnować, mar-

notrawić. Gridando: perchè ti-

ni e perchè burli? D. Inf. = v. r.

drwić, żartować, kpić z czego,

nie dbać o co.

BURLATORE, s. m. *kpinkarz,*

drwinkarz, trefniś.

BURLESCAMENTE, **BURLE-**

VOLMENTE, av. *śmiesznie, żarto-*

bliwie, krotofilnie, żartem, na

żart.

BURLESCO, —**CA**, pl. —**CHI**,

—**CHE**, ad. *śmieszny, zaba-*

wony, żartobliwy.

BURLETTA, s. f. *gimna ko-*

medya.

BURLEVOLE, ad. m. f. *godny*

śmiechu, śmieszny. — trefny,

krotofilny, żartobliwy.

BURLONACCIO, **BURLONE**, s.

m. *bufon, facecyonal.*

BURRAIO, s. m. *masłarz.*

BURRASCA, s. f. *burza, na-*

walnicza, wicher, zawieru-

cha. = fig. nieszczęście, nie-

dola. = niebezpieczeństwo. Cor-

rer —, narażać się na niebez-

pieczeństwo.

BURRASCOSO, —**SA**, ad.

burzliwy, wichrowaty.

BURRATO, s. m. *przepaść,*

otchłaz.

BURRATTARE, v. a. *pytło-*

wać. = fig. roztrząsać.

BURRO, s. m. *masło.*

BURRONCELLO, s. m. *dim.*

di BURRO, s. m. *przepaść,*

otchłaz; urwiśko; głęboki wądol,

wąwoz, parów.

BUSBACCARE, v. a. *oszukiwać,*

okpić, wystrychnąć na dudka.

BUSBACCHERIA, **BUSERIA**,

s. f. *oszukiństwo, oszustwo.*

BUSBACCO, pl. —**CHI**, **BUS-**

BACCONE, **BUSBO**, s. m. *oszust,*

żwodziel.

BUSCA, s. f. *chodzenie, bie-*

ganie za czem, szukanie czeg-

o, staranie się o co. Andare

in —, chodzić, biegać za czem.

= kwesta.

BUSCALFANA, s. f. *chuda*

szkap, wyuloka.

BUSCARE, **BUSCACCHIARE**, v. a.

chodzić, biegać za czem; my-

szkować; zęcznie się czego

wystarać, dostać. = zyskać.

= wydrwić, żarować co od ko-

go. = v. r. wystarać się, dostać.

BUSCATORE, s. m. —**TRICE**,

s. f. *ten co szuka, myszkuje,*

biega za czem, chce czego do-

stać.

BUSCHETTE, s. f. pl. *ciągni-*

enie słomek albo węzełków. Giu-

ocare alle —, ciągnąć słomki

albo węzłki.

BUSCIONE, s. m. + *ciern,*

krzak ciernisty. Trovar — voto,

Cacc. nie znaleźć zwierza

w krzaku. [lo.]

BUSCO, **BUSCOLINO**, v. **BUSCO-**

BUSCICCIA, s. f. —**CCONE**, s.

m. *trzewy, wnętrzości, jeli-*

ta, flaki, bebecy.

BUSNA, s. f. *rodzaj trąby.*

BUSO, —**SA**, ad. *próżny;*

dziurawy.

BUSSA, s.f. przykrość, dolegliwość, męka, męczarnia, udrczenie.

BUSSAMENTO, s.m. stukanie, kotatanie.

BUSSARE, v. a. stukać, kotatać, uderzyć. = v. r. stuknąć się, uderzyć się.

BUSSE, s.f. pl. kuksy, szturchance.

BUSSETTO, s.m. kij bukszpanowy do gladzenia bótów, trzewików.

BUSSO, s.m. bukszpan, v. BOSSOLO. = hałas, stuk, puk.

BUSSOLA, s.f. bussola, igła magnesowa, kompas. Perder la —, fig. stracić głowę, niewiedzieć co począć, jak sobie poradzić. = nazwisko konstelacji południowej. = zastona przeddrzwiami. = szczotka. = lekytka.

BUSSOLANTE, s.m. ten co idzie obok lekytki papieża. = ten co ją niesie.

BUSSOLOTTTO, v. BOSSOLO.

BUSTINO, s.m. dim. gorsecik.

BUSTO, s.m. bust, popiersie. = kadłub ludzki. = gorset.

BUTIRRO, s.m. masło.

BUTTAFUORI, s.m. Mar. drągi okute żelazem do odpierania w czasie bitwy okrętów naładowanych palnemi materjami. = ten co wciadamia w teatrach aktorów mających wychodzić na scenę. = lista takich aktorów.

BUTTAGRA, BUTTARGA, s.f. ikra suszona.

BUTTARE, v. a. rzucić, rzuścić, ciskać, cisnąć, wyrzucić. — via, odrzucić, wyrzucić; fig. rozrzucić, trwonić, marnować. Buttar in faccia, fig. wyrzucić co komu na oczy, wykalcać czem oczy. = v. r. Buttarsi in terra, rzucić się na ziemię. — alla strada, puścić się na rozboj po drogach.

BUTTASELLA, s.f. Mil. trąbienie na koni, do siodłania koni. [ospowaty.

BUTTERATO, —TA, ad.

BUTTERO, s.m. znak, wyścisł, dotek od trzpienia frygi czyli wartalki. = dotek od ospy. = stadnik.

BUZZICARE, v. n. ruszać się zwolna. = glucho szemrać.

BUZZICHELLO, BUZZICHO, s.m. szmer, gwar. = fig. Buzzichello, mały spisak, kabala.

BUZZO, s.m. brzuch, kaddum. = poduszeczka na szpilki. = dąsy, nadąsanie się. Far — ad uno, nadąsać się na kogo.

BUZZONE, BUZZICONE, s.m. bass. brzuchacz, brzuchal, baryta.

C

CA, s.m. + dom. E riducemi a ca per questo calle, D. Inf.

CABALA, s.f. kabala, u żydów podanie. = sztuka zgadywania zasadzona na wartości mistycznej liter. = intryga, kabala.

CABALISTA, s.m. biegły w kabale czyli podaniach żydowskich, kabalista.

CABALISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kabalistyczny.

CABOTTAGGIO, s.m. Mar. żegluga wzdłuż brzegów.

CACACCIAIO, s.m. bass. tchórz.

CACAFRETTA, s.m. bass. człowiek którego co korci, który nie może usiedzieć na miejscu.

CACAIUOLA, CACACCIOLA, CACAIA, s.f. sraczka, biegunka, laxa. = Aver la cacaiuola nella lingua, nella penna, bass. mieć długi język, mieć świeżbiączkę do pisania. Aver le calze a cacaiuola, bass. mieć obwisłe, niepodwiązane pończochy.

CACAPENSIERI, s.m. ciężkosraj, kwasigroch, ciemiega.

CACARE, v. n. e a. kakać, fajdać, srać. — le curatelle, fig. biedzić się, ślepczyć, mozolić się nad czem. Io ne so ragionare, ch'è ho cacato le curatelle per imparare due acca, Mach. Mandr. Caccarsi sotto, ufajdać się, zrobić pod siebie; fig. bass. popuścić w spodnie, stichórzyc. Chi vive sperando muore caccando, prov. pop. kto się karmi nadzieją, umiera z głodu.

CACASANGUE, s.m. krwawa biegunka.

CACATECCHI, s.m. kutwa, sknera. = nieuk. = biegunka.

CACATA, v. CACATURA. = fig. bass. pokpienie sprawy.

CACATAMENTE, av. rozlażle, słamazarnie. [śnica.

CACATESSA, s.f. jędzia, zło.

CACATOIO, s.m. przewet, transeł.

CACATURA, s.f. kakanie, fajdanie.

CACCA, s.f. łajno, gówno. = Cacca d'occhi, kaprawość, płynienie oczu, v. CISPÀ.

CACCAGGIO, s.m. kakao, owoc głównie wchodzący do czekolady. L'albero del —, kokowe albo kokosowe drzewo.

CACCHIONE, s.m. czerw pszczelny. = pl. cacchioni, jaja złożone przez muchy w mięsie

lub w czem innem. Avere i — fig. mieć swego mola, mieć jaki frasunek, zmartwienie.

CACCHIONOSO, —SA, ad. pelen czerwem, robaczliwy.

CACCIA, s.f. gon., poscig. = polowanie, łowcy. Andare a —, iść na polowanie. Andare a — di checcchia, fig. ubiegać się, upędzać się za czem, polować na co. Ma que' loro manigoldi non andranno più a — delle nostre parole e de' nostri pensieri, U. Fosc. = pogoń. Dar la —, gonić, ścigać nieprzyjaciela. = zabita zwierzyzna. = miejsce do polowania. = myśliwi i psy, myśliwio.

CACCIADIATIVOLI, s.m. eworcysta, v. SCONGIURATORE.

CACCIAPFANNI, ad. odpędzający troski, rozweselający.

CACCIAGIONE, s.f. polowanie. = zwierzyzna ubita.

CACCIAMENTO, s.m. wypędzenie, wygnanie.

CACCIAMOSCHE, s.m. oganiacz, oganka.

CACCIAPASSERE, s.m. straszylło n'a uróble.

CACCIARE, v. a. gonić, ścigać, pedzić. = wypędzić, wygnąć. — le mosche, wypędzić muchy, oganiać muchy. — da un posto, wyparować, wyprzeć ze stanowiska. = Cacciar una cosa in qualche luogo, wetknąć co gdzie, zarzuć, zawieruszyć. = ubić, zabić, zapędzić. — in capo una cosa ad uno, wbić co komu w głowę, nabić mu czem głowę. — un coltello nel cuore ad uno, utopić komu nóż w sercu. — un pugnale nel seno, utopić sztylet w sercu. — mano alla spada, ściągnąć rękę do korda. = wyprawić, wystać na łeb na szyję, pchnąć dokąd. Rinaldo nostro n'ho avvistato or ora, ed ho cacciato il messo di galloppo, Ar. Orl. Fur. = Fig. e prov. Cacciar la noia in bando, odpędzić troskę, frasu nek. In bando ogni timor geloso caccia, Alf. La fame caccia il lupo dal bosco, głód i wilka z lasu wywola. = Cacciar fuori, rzygać, womitować, bhać. = v. n. polować. = v. r. wlecieć, wpaść dokąd, rzucić się w co. Dal Nume avverso spinto mi caccio tra fiamme, Car. En. Cacciarli innanzi in qualche luogo, zapędzić się gdzie. — intorno ad alcuno, puścić się za kim, rzucić się na kogo. — a correre, zmykać, uciekać. — in capo una cosa, wbić co sobie w głowę, przypuścić co do głowy. — un coltello nel cuore, utopić sobie nóż w sercu.

CACCIATA, s. f. wygnanie, wypędzenie.

CACCIATOIA, s. f. narzędzie do wbijania ćwieków.

CACCIATORE, s. m. myśliwiec, myśliwy. — maggiore, łowczy nadworny. [ni.]

CACCIATRICE, s. f. *łowczy.

CACCIAVITE, s. f. śrubstak.

CACCOLE, s. f. pl. kaprawość, płynienie z oczu. = łajna przylepione do wetny owczej.

CACCOLOSO, —SA, ad. kaprawy.

CACHERELLO, s. m. łajno mysze, bobki żagące, owcze, królicze, i t. d. = ad. rozwalniający, łazujący.

CACHERIA, s. f. wdzięczenie się nieprzyjemne.

CACHEROSO, —SA, ad. wdzięczący się, przymilający się.

CACHESSIA, s. f. Med. słaba konstytucja ciała, potężona z ciężkim oddechem.

CACHETTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. chorowity, chertający. [chot.]

CACHINNO, s. m. chych, chycaciauolo, s. m. sernik.

CACIATO, —TA, ad. posypały serem utartym.

CACIO, s. m. ser. Esser pane e —, prov. być nierozdzielny przyjacielem.

CACIOSO, —SA, ad. serny, serowaty.

CAGITA, s. f. Med. zsiadłość mleka w piersiach karmiącej kobiety.

CACIUOLA, s. f. gomółka sera.

CACOFONIA, s. f. przykry zbieg głosów, liter; nieprzyjemny głos złą powstający.

CACOFONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. nieprzyjemnie brzmiący.

CACOGRAFIA, s. f. błąd przeciwko pisowni.

CACUME, s. m. lat. szczyt, wierzchołek.

CADAVERE, —RO, s. m. trup.

CADAVERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, CADAVEROSO, —SA, ad. trupiały, podobny do trupa.

CADENTE, p. ad. m. f. padający, upadający. = Eta —, wiek podeszły. Guance cadenti, obwisłe policzki.

CADENZA, s. f. upadek. = spadek głosu, takt, pauza.

CADERE, v. n. ir. paść, upaść, spadać, upadać, spaść, spadać. E caddi come corpo marto cade, D. Inf. — boccone o bocconi, upaść na twarz, zaryć nosem ziemię. — rovinosamente, runąć, zwałić się. = Fig. Cadere in mente, przyjść na myśl. — in un pensiero, upaść na myśl. — della memo-

ria, wypaść z pamięci. — in tristezza, in ira, upaść w smutek, w gniew. — di speranza, stracić nadzieję. — d' animo, di cuore, stracić odwagę, upaść w rozpacz. — malato, zachorować. — morto, umrzeć, poleść. — nel ridicolo, stać się przedmiotem pośmiewiska, zostać wyśmianym. — nel disprezzo, popaść w pogardę. — dalle nuvole, ostupić z zadziwienia. Il sospetto del tradimento cadde in lui, Met. podejrzenie o zdradę padło na niego. Per questa mano cadrai, Met. z tej ręki polegiesz. — in un aguito, upaść w zasadzkę.

— nelle mani d' alcuno, upaść w czyje ręce. — in contraddizione, upaść w sprzeczność. — sotto alcuna regola, podpadać pod jakie prawidło — in via, ustać w drodze. Cantai di Tebe e poi del grande Achille, ma cadde in via colla seconda soma, D. Purg. = dostać się komu, spaść na kogo. L' armi di Lepido e di Antonio caddero in Augusto, Davanz. los oręża potęgę Lepida i Antoniusza do Augusta przeniosł. = przypadać, należeć. E se a me di ciò cadesse il riprendervi, io so bene ciò ch' io ve ne direi, Bocc. gdyby do mnie należało ganić cię za to, i t. d. = E meglio — dalla finestra che dal tetto, prov. z dvojga złego mniejsze wybierać potrzeba.

CADETTO, s. m. młodszy brat; Mil. kadet.

CADEVOLE, ad. m. f. groźący upadkiem.

CADIMENTO, s. m. upadanie, upadek; fig. upadek. Al quale erano davanti agli occhi li cadimenti de' re antichi, Bocc.

— dell' amimo, upadanie na umyśle, stracenie odwagi. Il sole è in —, słońce ma się ku zachodowi.

CADITOIO, —IA, ad. v. CADEVOLE, CADUCO.

CADUCEO, s. m. laska okręcona dwoma węzami bożka Merkuryusza, wążokręt.

CADUCITA, s. f. chylenie się do upadku; podupadanie, upadłość.

CADUCO, —CA, pl. CHI, —CHE, ad. chylący się do upadku; znikomy, ulotny, nietrwały, wątki, skazitny. O musa, tu che di caduchi allori non circondi la fronte in Elicona, Tass. Ger. o muzu, ty która wątłemi laurami nie wieniczasz swych skroni w Helikonie. O caduche speranze, o pensier folli! Petr.

— Mal caduco, padaczka, kaduk, choroba S. Walentego.

CADUTA, s. f. spadnięcie, upadnięcie, upadek. Il cavallo gli cadde sotto, e della detta — subito mori, G. Vill. = fig. upadek. = wina, grzech, usterk. = spadek, sukcesja.

CADUTO, s. m. spadek, sukcesja.

CADUTO, —TA, p. ad. upadły. = Fig. Animo caduto, umysł podupadły, odstręcony, upodlony. = zniszczony, zrujnowany, podupadły. = zaszczy (o słońcu).

CAFFAGGIARE, v. n. chcieć rej wodzić, przewodzić.

CAFFARE, v. n. wyrzucić licho, to jest liczbę nieparzystą w grze w kostki podobnej do tryktraka.

CAFFE, s. m. kawa.

CAFFETTANO, s. m. kaflan.

CAFFETTIERA, s. f. imbryk od kawy.

CAFFETTIERE, s. m. kawiarz.

CAFFO, s. m. licho, liczba nieparzysta. Giucare pari o —, grać w ceto czy licho. Esser —, fig. być jedynym w swoim rodzaju.

CAGGERE, v. n. ir. *padać, upadać. Siccome il Nil d' alto caggendo con gran suono i vicini d' intorno assorda, Petr.

CAGIONAMENTO, s. m. przyczyna, źródło, powód, początek.

CAGIONARE, v. a. być przyczyną, źródłem, początkiem, dać powód, sprawić, szkodzić.

CAGIONATORE, s. m. —TRICE, s. f. sprawca, sprawczyński.

CAGIONE, s. f. przyczyna, źródło, początek. Prima —, pierwsza przyczyna, Bóg. = powód, pocho, okazyja. Dar —, dać powód, okazyj. = wina.

Porre, coglier —, obwiniać, oskarżać. = pozor, wymówka. = A —, av. z przyczyny, z powodu, przez wzgląd na co.

CAGIONEVOLE, —NOSO, —SA, ad. chorowity, słabowity.

CAGIONUZZA, —CELLA, s. f. dim. przyczynka.

CAGLIARE, v. n. zsiadać się, zsiąść się, krzepnąć, skrzepnąć. = fig. stracić odwagę.

CAGLIO, v. GAGLIO.

CAGNA, s. f. suka. La — frettolosa fa i catellini ciechi, prov. co nagle to po diable.

CAGNACCIA, s. f. peg. sukcesja.

CAGNACCIO, s. m. peg. psisko; człowiek chytry, podstępny. Fare il —, używać fortelów, podstępów.

CAGNARA, s. f. bass. rejwach, rwetes.

CAGNAZZO, —ZA, ad. *psi*. Viso cagnazzo, *Bocc. brzydka twarz.* = *sini*. Poscia vid'io mille visi cagnazzi fatti per freddo, *D. Inf.*

CAGNEGGIARE, v. n. *zgrzytać zębami; odgrażać się; junczyć.*

CAGNESCAMENTE, av. *po-psiemu, zpodobła.*

CAGNESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *psi*. Volto cagnesco, *wściekły wzrok.* Guardare in cagnesco, *patrzyć zpodobła, krzywem okiem poglądać.* Stare in —, *mieć się na ostrożności.*

CAGNETTO, **CAGNUCCIO**, s. m. dim. *piesek.* = fig. *towarzysz, kamrat.*

CAGNINA, **CAGNUOLINA**, s. f. dim. *suczka, suczynka.*

CAGNOLETTA, —TA, **CAGNUOLETTO**, —TA, s. dim. *piesek, suczka.*

CAGNOLINETTO, —TA, s. dim. *psina, psinka, suczeczka, suczynka.*

CAGNOLINO, —NA, **CAGNOLO**, —LA, s. dim. *piesek, suczka.*

CAGNOTTO, s. m. *przenajęty zbójca, v. BRAVO.* — di corte, *di re, faworyt.*

CAGNUOLA, s. f. *suczka.* = *kanikula.*

CAGNUOLINO, s. m. dim. *psina, psinka.* Cagnuolini, *szezenieta.*

CAGNUOLO, **CAGNUCCIO**, s. m. dim. *psiak, piesek.* — di pelo lungo, *szpic.* — della razza de' levrieri, *charcik.*

CAIMANE, s. m. *kaiman, krokodyl amerykański.*

CALA, s. f. *mała zatoka, бухта.* = *Mar. nurzanie w wodzie majtki uwieczanego na dragu za karę.*

CALABRONE, s. m. *Entom. szerszeń.* Stuzzicare i calabroni, *fig. wywoływać wilka z lasu, drażnić tego który nam szkodzić może.*

CALAFARO, —FARO, s. m. *robotnik dychający szpary okretu.*

CALAFATARE, v. a. *dychać czyli utykać szpary w okrecie.* = *dobrze zatknąć.*

CALAMAIO, s. m. *kalamarz.* A penna e —, av. *jak najdokładniej (o rachunkach).* = *Ict. czernica, sepia.*

CALAMANDREA, s. f. —DRINO, s. m. *Bot. ożonka, czosnak.*

CALAMEGGIARE, v. n. *świstać, gwizdać; fig. przeświśtywać czas, nie nie robić.*

CALAMISTRO, s. m. *żelazko do trefienia włosów.*

CALAMITA, s. f. *magnes; igła magnesowa; fig. pociąg, powab.*

CALAMITÀ, s. f. *kłęska, nie-szczęście, niedola.*

CALAMITARE, v. a. *magnesować, potrzeć magnesem.* Ago calamitato, *igła magnesowa.*

CALAMINTA, s. f. *Bot. v. NEPITELLA.*

CALAMITOSAMENTE, av. *nie-szczęśliwie.*

CALAMITOSO, —SA, ad. *nie-fortunny, nieszczęśliwy, okropny.*

CALAMO, s. m. *Bot. trzcina piórowa.* —aromatico, *tatarskie ziele, v. ACORO.* = *część łodygi lub zębta między kolankiem a kolankiem.* = *pióro do pisania.*

CALANCA, s. m. *cyc, perkal.*

CALANDRA, s. f. —PRO, —DRINO, s. m. *skowronek górny.* Far calandrino qualcheduno, *Bocc. wystrychnąć kogo na dudka.*

CALAPPO, s. m. *petlica, pettelka.* = *łapka, polapka, samolówka.* Tendere i calappi, *stawić sidła, czynić zasadzki.* Dare nel —, *wpaść w sidła.*

CALARE, v. a. *spuścić, zniżyć, opuścić.* — giù qualche cosa, *spuścić co na dół.* — la bandiera, *spuścić flagę, banderę.* — la fronte, *spuścić czoło.* Calarla a uno, *fig. wypłatać komu figla.*

= v. n. *schodzić na dół, zstępować, zleźć.* Vedendoci — ciascun ristette, *D. Inf.* = *zniżać się, schylać się, nachylać się, opadać, ubywać, zmniejszać się.* Quando vede il pastor — i raggi del gran pianeta, *Petr.* La luna quando cala e quando cresce, *Pass.* *ażężyć kiedy ubywa i kiedy przybywa.* = *spadać (o cenie).* E le possessioni in città calaron, *G. Vill.* = v. r. *spuścić się na dół.* Da una finestra si calò nel giardino, *Bocc.*

CALATA, s. f. *zejście na dół, zstąpienie.* Far la — verso Volterra, *fig. umrzeć.* = *pochyłość, spadzistość.* = *opadanie, spadanie, zniżenie; zmniejszenie.* = *rodzaj tańca.*

CALCA, s. f. *tłok, stłok, tłum, scisk, ciżba.* Romper la —, *prze-ciskać się przez tłum.*

CALCAGNARE, v. n. *wziąć nogi za pas, zmykać, uciekać.*

CALCAGNINO, s. m. dim. *obcas u trzewika.*

CALCAGNO, pl. —GNI, s. m. —GNA, f. *pięta.* Sedere sulle calcagna, *siedzieć na piętach, siedzieć w kuczki.* = *Fig. Voltar le calcagna, mostrare il calcagno, dar delle calcagna, uderzyć w pięty, uciec, drapnąć, zemknąć.* Pagar di calcagna, *uciec nie zapłaciwszy.* Tenero di calcagna, *łatwy do zakochania się.*

Menar delle calcagna, *pedzić co tchu.* Che quanto può menar delle —, *colei lo caccia al bosco e alla campagna, Ar. Orl. Fur.* E in questo mentre ecco il cervo e la cagna, *che menan quanto possono —, Fort. Ricc.*

CALCAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *deptanie, tłoczenie nogami.*

CALCARE, v. a. *deptać, tłoczyć, podeptać, zdeptać.* — l'orme di alcuno, *wstępować w czyje ślady, naśladować.* = *fig. cisnąć, gniebić, ciemiężyć.* Calcando i buoni e sollevando i pravi, *D. Inf.* = *siedzieć na jachach, wysiadywać piskleta.* = *tłokować (o samcach w parzeniu się z samicami).* = *kalkować rysunek.* = *przybić ładunek.* = *walkować kapelusze.* = v. n. *cisnąć się, tłoczyć się.*

CALCAREO, —REA, **CALCARIO**, —RIA, ad. *wapienny.* Pietra, terra calcarea, *kamień wapienny.*

CALCATAMENTE, av. *w ciżbie, w tłoku; ciasno, ściśle.*

CALCATORE, s. m. *deptacz.* **CALCATREPPPO**, —POLO, s. m. *Bot. rodzaj osetu.*

CALCATRICE, s. f. *ta co depta.* = *wąż przebywający w Nilu.*

CALCE, s. f. *kolba u strzelby; tylec u lancy, okucie spodu lancy, v. CALCIO.* = *wapno, v. CALCINA.*

CALCEDONIO, s. m. *Min. chalcedon; chalcedon marmur.*

CALCESE, s. m. *Mar. bocianie gniazdo, mostek na około masztu.* = *blok, krządek do windy.*

CALCESTRUZZO, s. m. *wapno rozrobione, kit.*

CALCETTO, s. m. *chodaczek welniany lub płócienny.* = *trzewik o jednej cienkiej podeszwie.* Fig. Cavare i calcetti altrui, *zażyć kogo z manki, wybadać co od kogo, wyciągnąć na słówko.* Mettere altrui in un —, *zapedzić kogo w kozi rożek.*

CALCINA, s. f. *wapno.* — viva, spenta, *wapno niegaszone, gaszone.*

CALCINACCIO, s. m. *kawał wapna, gruzu.* = *zeschłe lajno ptasie.*

CALCINAIO, s. m. *piec wapienny.* = *kudź garbarska.*

CALCINARE, v. a. *wapnić, zwapnić.*

CALCINATORIO, —RIA, ad. *śluzący do zwapnienia.*

CALCINATURA, —ZIONE, s. f. *Chim. wapienie.*

CALCIO, s. m. *uderzenie, potrącenie nogą.* Dare de' calci al ventic, *bass. dyndać na szubienicy.* Dar dove un —, *e dove un pugno, fig. za jednym zachodem*

dwie rzeczy zrobić. — di cal-
vallo, wierzganie. Trarre, menar
calci, wierzgać. = *pięta, stopa,*
noga. Il papa gli pose il — in sul
collo, e disse, G. Vill. = *tylec*
lancy; kolba strzelby.

CALCISTRUZZO, v. CALCE-
STRUZZO.

CALCITRARE, v. n. wierzgać.
= fig. być krnąbrnym, niepo-
stusznym.

CALCITRAZIONE, s. f. wie-
rzganie. = fig. krnąbrność, nie-
posłuszeństwo.

CALCITROSO, —SA, ad. krną-
brny, nieposłuszny.

CALCO, s. m. kalk rysunku.

CALCOGRAFIA, s. f. sztychar-
stwo.

CALCOGRAFO, s. m. szty-
charz, rytownik.

CALCOLA, s. f. stopka tka-
cza. = Menar di calcole, fig.
Bocc. obcować cieleśnie. [RE.]

CALCOLAIUOLO, v. TESSITO-
CALCOLARE, v. a. e. n. liczyć,
rachować, kalkulować.

CALCOLATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. rachmistrz, kalkulator.

CALCOLAZIONE, s. f. rachow-
wanie, liczenie. [Czenia.]

CALCOLERIA, s. f. sztuksa li-
calcoletto, s. m. dim. ra-
chunek. = kamyczek pęche-
rzowy.

CALCOLO, s. m. rachunek.
Fare il —, rachować, liczyć,
porachować, obliczyć, zliczyć.
Tenere a —, otworzyć z kim
rachunek. = kamień w pęche-
rzu.

CALCOLOSO, —SA, ad. ka-
mykowy, pełen kamyków. =
cierpiący na kamien.

CALCOSA, s. f. pop. bita dro-
ga, gościniec. Batter la —, zbi-
jać bruki.

CALCULARE, etc. v. CALCO-
LARE, etc.

CALDA, s. f. kłócie w bokach,
pleura. Prese una —, dostał
pleury.

CALDAIA, s. f. kocioł.

CALDAIUOLA, s. f. dim. ko-
ciółek.

CALDAMENTE, av. gorąco.
Pregar —, gorąco prosić. =
prędko, szybko.

CALDAÑA, s. f. upał połu-
dniowy. = pleura.

CALDANINO, —NUZZO, s. m.
dim. di CALDANO, naczynie na-
pełnione żarem i przysypane
popiołem do grzania się. Sedeva
in un cantuccio una vecchierella
con un caldano fra piedi pieno di
brace smorzate, U. Fosco. = piec
do suszenia, suszalnia.

CALDARROSTARO, s. m.
przedający pieczone kasztany.

CALDARROSTE, s. f. pl. pie-

czone kasztany. Caldalesse, go-
towane kasztany.

CALDEGGIARE, v. a. opieko-
wać się, pogotować.

CALDERAIO, s. m. katlarz.

CALDERELLO, —RINO, —RU-
GIO, s. m. szczygiel, v. CARDEL-
LINO.

CALDERONE, s. m. accr. du-
ży kocioł. [lek.]

CALDEROTTO, s. m. kocio-
CALDETTO, —TA, ad. cie-
plawy, letni.

CALDEZZA, s. f. ciepło, gorą-
co, upał. = fig. gorącość, zapal,
żarliwość. [gorączka.]

CALDICCIUOLO, s. m. lekka

CALDINA, s. f. —NO, s. m.
pop. miejsce ogrzane od słońca.

CALDITA, s. f. gorącość.

CALDO, s. m. gorąco, spieka,
upał, skwar. Il più gran — del
giorno, godzina największego

upалу wędnie. Darsi un —, po-
grzać się. Dare un —, roze-
grzać żelazo. = Venire, essere

in —, grzać się, ciekać się (o
suce i wilczyce); biegać (o kro-
wie i sarnie); lochać się (o ma-
ciorze). = fig. opieka, piecza,

protekcja. = gorącość, zapal.
Nel — del furore, della battaglia,
w zapale gniewu, i t. d. = żą-
dza, życzenie.

CALDO, —DA, ad. gorący, cie-
pły. Battere il ferro mentre è cal-
do, prov. drzeć lyka kiedy się

drzeć dają. = fig. gorący, o-
gnisty, żarliwy. Calde preghie-
re, gorące prośby, modły. Caldo

amore, gorąca miłość. Piagnere,
dolersi a caldi occhi, rzewnie
plakać. A sangue caldo, w pier-
wszym zapale. Caldo caldo, du-
chem, natychmiast, odrazu.

CALDUCCIO, s. m. ciepło u-
miarkowane. = ad. ciepły, letni.

CALDURA, s. f. gorąco, upał,
spieka, skwar.

CALEFACIENTE, CALEFATTI-
VO, —VA, ad. rozgrzewający,
ogrzewający.

CALEFATARE, CALEFATO, v.
CALAFATARE, etc.

CALEFAZIONE, s. f. rozgrze-
wanie, ogrzewanie. — del sang-
ue, rozgrzanie krwi.

CALENDARIO, s. m. kalen-
darz. = Avere alcuno sul —,
pogardzać kim, lekceważyć.

CALENDE, —DI, s. m. pl.
pierwszy dzień miesiąca u Rzy-
mian. Prov. Alle — greche, na

święty nigdy. Avere il cervello
fuor di —, cierpieć pomieszanie
zmysłów. Il primo avea il cervel
fuor di — Tasson. Secch.

CALENDULA, s. f. Bot. no-
giełek.

CALENZUOLO, s. m. Ornii.
czyż, v. LUCHERINO.

CALEPINO, s. m. obszerny
słownik różnych języków, tak
nazwany od autora Ambrosio
da Calepio. Che sapea tutto a
mente il Calepino, Tasson. Secch.

CALERE, v. imp. ir. dbać,
stać o co. Se di saper ch'io sia ti

cal cotanto, D. Inf. jeżeli ci tyle
na tem zależy abyś wiedział
kto jestem. Si poco a lui ne calse,

D. Purg. tak mało dbał o to.
Non te ne caglia, nie troszcz się

o to, niech cię to nieobchodzi.
Mettere in non cale, nie dbać,

nie stać o co, nie troszczyć się
o co. Non me ne cale, mniejsza

mi o to. E pien di fè, di zelo,
ogni mortale gloria, impero, te-
sor mette in non cale, Tass. Ger.

Di quel che non ti cale non ne
dir nè bene nè male, prov. nie

mów ani źle ani dobrze o tem
co do ciebie nie należy.

CALESSO, s. m. kolaska o
dwóch kotach, kabriolet.

CALESTRO, s. m. grunt chudy
i kamienisty.

CALIA, s. f. opilki złota; fig.
fraszka, nic. Viver —, żyć bar-
dzo krótko. Nè lascia, nè —, nie

zgoła. Far —, ciulać, oszczę-
dzac.

CALIBRARE, v. a. nadawać
kaliber, mierzyć kaliber.

CALIBRATOIO, s. m. Artigl.
przepustnica.

CALIBRO, s. m. średnica o-
tworu broni palnej, kaliber,

wagomiar. = fig. charakter oso-
by. Son tutte d' un medesimo —,
Menz. Sat. są wszystkie na je-
dno kopyto.

CALICE, s. m. kielich kościel-
ny. = kielich, szklanka. = Bot.

kielich w kwiatach. = * kielich
gorzycy.

CALICETTO, —CINO, —CIONCI-
NO, —CIUZZO, s. m. dim. kielich-
szek, kieliszeczek. = małeńki

kielich w kwiatach.

CALICIONE, s. m. duży kie-
lich. = rodzaj piernika.

CALIDITA, CALIDO, v. CAL-
DEZZA, etc.

CALIFFATO, s. m. kalifat.

CALIFFO, kalif, tytuł nastę-
pców Mahometa.

CALIGARE, v. n. émić się
w głowie od trunku, zamro-
czyć się; mieć ślepotę, niedo-
widzieć.

CALIGINE, s. f. lat. mgła, po-
mrok, zamienienie powiekrza. —

di vista, zamienienie oczu. = fig.
ciemność, zamienienie.

CALIGINOSO, —SA, ad. mgli-
sty, ciemny, zamieniony, zam-
glony.

CALLA, —IA, s. f. wążka
ścieżka. = otwór, dziura w pło-
cie. = Fig. Essere alla calla di

qualche cosa, kończyć swój zawód, swe urządowanie. Ritor-nare alla —, ciągle powracać do swego przedmiotu.

CALLAIUOLA, s. m. sieć na króliki, zające.

CALLE, s. m. * droga.

CALLIDITÀ s. f. lat. chyłość, przebiegłość.

CALLIDO, —DA, ad. chytry, przebiegły, obrotny, sprytny.

CALLIGRAFIA, s. f. kaligrafia, sztuka pisania pięknego.

CALLIGRAFO, s. m. kaligraf, pięknie piszący. [tek.]

CALLO, s. m. odcisk, nagnio.

CALLOSITÀ, s. f. twardość, stwardniałość.

CALLOSO, —SA, ad. odcisnięty, stwardniały.

CALMA, s. f. cisza morska. = fig. spokojność umysłu.

CALMANTE, ad. m. f. łagodzący, usmierzający ból. = s. m. lekarstwo usmierzające ból.

CALMARE, v. a. uciszyć, uspokoić, ulagodzić, ukoić. Fig. — le passioni, przytłumić namiętności. — il dolore, ukoić ból. — una sedizione, uspokoić bunt. = v. n. e. r. uspokoić się, ucinąć.

CALO, s. m. zejście, zstąpienie, spadek. — di fiume, di monte, bieg rzeki, pochyłość góry. = znizenie, zmniejszenie, ubytek. — delle monete, del prezzo, zmniejszenie wartości pieniędzy, znizenie ceny.

CALORE, s. m. ciepło. = fig. gorącość, zapal. Pregare con —, garqco prosić.

CALORICO, s. m. Fis. ciepły.

CALORIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ocieplający, ogrzewający.

CALOROSAMENTE, av. gorąco, z zapalem.

CALOROSO, SA, ad. gorący.

CALOSCIO, —SCIA, ad. miętki, delikatny, wietki.

CALPESTAMENTO, s. m. deptanie.

CALPESTARE, v. a. deptać, podeptać.

CALPESTATA, s. f. bita droga, bity gościniec.

CALPESTIO, s. m. tentent.

CALTA, s. f. Bot. knieć, kaczyniec, łośc.

CALTERIRE, v. a. ir. zadraśnąć skórę; narząć, naciąć, nakarbować. = Fig. Coscienza calterita, zahwardziane sumienie. Calterito, chytry, przebiegły.

CALTERITURA, s. f. draśnięcie, zadraśnięcie, nacięcie.

CALUGINE, —GGINE, s. f. puch, pierze na piskletach. = mech na twarzą.

CALUNNIA, —ZIONE, s. f. potwarz, oszczerstwo.

CALUNNIARE, v. a. potwarzać, szkalować.

CALUNNIATORE, s. m. —TRICE, s. f. potwarca, oszczerca.

CALUNNIOSAMENTE, av. potwarczo.

CALUNNIOSO, —SA, ad. potwarczy.

CALVARE, v. a. zrobić łysym. = v. n. wyłysieć.

CALVEZZA, s. f. tysość.

CALVINISMO, s. m. kalwinizm.

CALVINISTA, s. m. kalwin.

CALVINISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kalwiński.

CALVISSIMO, —MA, ad. sup. łysiuć.

CALVIZIE, s. f. —ZIO, s. m. łysina.

CALVO, s. m. łysina. = ad. łysy.

CALZA, s. f. pończocha. = skówa u laski. = fartuszek u kobzy. = Calza a staffa, a staffetta, daszek rzemienny u strzemięcia od błota. = Tagliar le calze, fig. obmawiać, obgadnywać. = pl. v. CALZONI.

CALZAIUOLO, s. m. pończosz-nik.

CALZAMENTO, s. m. —TURA, s. f. obuwie.

CALZANTE, ad. m. f. dobrze leżący na nodze. = fig. stosowny, odpowiedni, trafny, do-bitny.

CALZARE, v. a. wdziać pończochę, obuć obuwie. = podłożyć podkładkę pod nierówny stojący sprzęt. = v. n. nosić obuwie. = Ella calza, non mi calza, fig. to mi dogodnie, niedogodnie.

CALZARE, s. m. obuwie.

CALZARETTO, —RINO, s. m. półbocik, ciżmy; krótkie obuwie aktorów.

CALZATO, —TA, p. ad. obuty, ozuty. = Cavallo calzato, koń z białą odmianą na nodze. Piccione calzato, gołąb z obroslemi nogami.

CALZATOIA, s. f. —TOIO, s. m. róg do wzwuwania obuwia. = podkładka pod nierówny stojący sprzęt.

CALZERONE, s. m. gruba pończocha pilśniowa lub wełniana.

CALZETTA, s. f. pończocha jedwabna. = szkarpetka.

CALZETTAIO, s. m. pończosz-nik. = CALZETTAIA, s. f. ta co ceruje pończochy.

CALZINO, s. m. pończocha. Tirare il —, pop. umrzeć.

CALZO, s. m. obuwie.

CALZOLAIO, —RO, s. m. szewc. Il — va a piè nudi, prov.

najgorszy; bóty uszewca, szewc bez bóty w chodzie.

CALZ OLARETTO, —RUCCIO, s. m. di n. szewczyk. [wca.]

CAL ZOLERIA, s. f. sk. f. plek szep.

CAL ZONI, s. m. pl. spodnie, płudry. Portare i —, fig. (o żonie), męża za nos wodzić.

CALZUOLO, s. m. skówa u laski. [koszula.]

CAMAGLIO, s. m. pancerna.

CAMALEONTE, CAMELEONTE, s. m. kameleon, jaszczurka zmieniająca kolory.

CAMAMILLA, s. f. rumianek.

CAMANGIARE, s. m. warzywo, jarzyna. = potrawa.

CAMARLINGA, v. CAMERIERA.

CAMARLINGATICO, —TO, s. m. godność kamerlinga, kamerlingostwo.

CAMARLINGO, CAMERLINGO, pl. —CHI, s. m. kamerling, kardynał przezydujący w kamerze apostołskiej. = podskarbi. = szafarz, kanafarz, w niektórych zakonach. —† szambelan.

CAMATO, s. m. pręciak na konia. = laska, laseczka.

CAMAURO, s. m. krymka papierka.

CAMBELLOOTTO, s. m. kamlot.

CAMBIABILE, ad. m. f. zmien-ny, niestaly.

CAMBIALE, s. f. wexel.

CAMBIALETTERA, s. f. Gram. zamiennia.

CAMBIAMENTO, s. m. zmiana, odmiana. Nel mondo tutto è soggetto al —, Met. w świecie wszystko ulega zmianie.

CAMBIARE, v. a. zamienić co na co innego, pomienić się. = zmieniać pieniądze. = zmienić, odmienić. — guardia, złożyć wartę. — paese, aria, odmienić kraj, powietrze. = v. n. odmienić się, zmienić się. Il tempo cambia, czas się odmienia. = odwdziżyć się. = zamienić pieniądze za wexel. = v. r. mienić się na twarzą. L'abbate udendo costui, si cominciò tutto a —, F. Sacch.

CAMBIATORE, —DORE, s. m. wexlarz.

CAMBIATURA, s. f. odmiana. Andar per —, jechać pocztą.

CAMBIEVOLE, ad. m. f. wzajemny. [jemnie.]

CAMBIEVOLMENTE, av. wzajemnie, s. m. zmiana, odmiana. = wzajemność, wet za wet, odwet. Render —, oddać wet za wet; wywozać się.

— Torre, cogliere in —, wziąć jedno za drugie, dać się uwieść. La mia sorella avea ben conosciuto che questa donna in cambio l'avea tolta, Ar. Or. Fur. moja siostra wiedziała dobrze że ta

kobieta wzięła ją z mężczyzną. = zastępca w i wojsku. = Lettera di —, wezel. I fare a —, dać pieniądze na procent. = In —, av. zamiast.

CAMBISTA, s. m. wexlarz.

CAMBRAIA, s. f. batyst (od miasta Cambrai we Francji).

CAMEDRIO, s. m. Bot. ozianka, czosnak.

CAMERA, s. f. izba, pokój, stancya. — da letto, sypialny pokój. — locanda, pokój z meblami do najęcia. — del tesoro, izba skarbową. — de' pari, de' deputati in Francia, izba parów, deputowanych we Francji. = Artigl. komora dział. = skó.

CAMERACCIA, s. f. peg. izbi. CAMERALE, ad. m. f. należący do izby obrachunkowej, skarbowy, kameralny.

CAMERATA, s. f. osoby razem mieszkające. = kamrat, kolega.

CAMERELLA, s. f. izdebka, pokoi. = izdebka na stolec.

CAMERIERA, s. f. pokojówka, panna służebna. = subretka w komedji.

CAMERIERE, s. m. kamerdyner, lokaj. — del papa, szambelan papieża.

CAMERINO, — ROTTO, s. m. — RUCCIA, s. f. dim. izdebka, alkierzik.

CAMERLINGATO, CAMERLINGO, v. CAMARLINGATO, etc.

CAMERONE, s. m. accr. duża izba.

CAMICE, — TRO, s. m. alba.

CAMICETTA, s. f. dim. koszulka.

CAMICIA, — SCIA, s. f. koszula. Stringe più la — che la gonnella, prov. bliższa koszula ciała niżeli kontusz.

CAMMELLINO, s. m. kamlot. CAMMELLINO, — NA, ad. wielbłąd.

CAMMELLO, s. m. wielbłąd. CAMMEO, s. m. kamień rzeźbiony w płaskorzeźbę.

CAMMINARE, v. n. iść, chodzić. — forte, iść przedko. Ho camminato molto, dużo chodziłem, nachodziłem się. = Fig. Camminar per perduto. iść poomacku, na oślep. — sulle orme altrui, wstępować w czyje ślady, naśladować. = s. m. chodzenie; podróż piesza.

CAMMINATA, s. f. komnata, izba, sala. = chód, przechadzka. Fare una —, pojsć, po-biedz gdzie.

CAMMINATORE, s. m. — TRI-CE, s. f. chodzący, chodząciela.

CAMMINETTO, s. m. dim. kominek.

CAMMINO, s. m. droga. = podróż, droga. = komin.

CAMO, s. m. lat. D. sznur, postronek, kantar, uździenica.

CAMOMILLA, v. CAMAMILLA.

CAMORRO, s. m. v. VILLANO.

CAMOSCIARE, v. a. wyprawić na zamsz skórki kóz dzikich. = matować srebro.

CAMOSCIATURA, s. f. wyprawa na zamsz.

CAMOSCINO, — NA, ad. szamowy, zamszowy.

CAMOSCIO, s. m. kozioł dziki. = skóra zamszowa.

CAMOSCIO, — SCIA, ad. płaski (o nosie); płaskonosy.

CAMOZZA, s. f. koza dzika, gienza.

CAMPACCHIARE, v. n. negadnie życie prowadzić, biedować.

CAMPAGNA, s. f. pole. — rasa, otwarte pole. = Milit. kampania. Tener la —, stać w polu, stać obozem. Mettere in — un esercito, wyprawić wojsko w pole, wyruszyć z wojskiem w pole.

CAMPAGNUOLO, — LA, ad. polny, polowy. = s. m. wieśniak, ziemianin.

CAMPAIO, s. m. polowy, dozorca pól.

CAMPAIUOLO, — LA, ad. polny, polowy, wiejski.

CAMPALE, ad. m. f. polny. Battaglia —, walna bitwa. Oste —, wojsko w polu stojące przeciw nieprzyjacielowi.

CAMPAMENTO, s. m. obozowanie. = ocalenie, ucieczka.

CAMPANA, s. f. dzwon. = dzwon szklany do nakrywania czego. = Fig. Aver le campane grosse, niedosłyszeć. Sonar le campane a doppio, grzmocić, bić co wlezie.

CAMPANAIO, — RO, s. m. dzwoniarz, dzwonnik.

CAMPANELLA, s. f. dim. dzwonek. = Bot. dzwonek. = kółko u firanek. = kółko żelazne u drzwi do kołatania. = gatunek kuleczków. = Arch. ozdóbka stożkowata w suficie porządku doryckiego. = Attaccare altrui una —, fig. łatkę komu przypiąć, posądzać kogo o co.

CAMPANELLO, — LUZZO, s. m. dim. dzwoneczek.

CAMPANELLO, s. m. dim. dzwonek. = gatunek wędzidla. = Tenere il —, fig. rejs wodzić.

CAMPANELLOTTA, s. f. dość spory dzwonek.

CAMPANIFORME, — NULLATO, — TA, ad. Bot. dzwonkowaty.

CAMPANILE, s. f. dzwonnica.

CAMPARE, v. a. ratować, ocalać, ochronić, wyratować. Che s'argomentin di — lor legno, D. Inf. Sa che l'amante suo non è si

forte, che contra lui l'abbia a — da morte, Ar. Orl. Fur. = v. n. ratować się ucieczką, uratować się, ocalać, ujsć, uniknąć. — dalla morte, uniknąć śmierci. Se stati fossero aitati, campati sarieno, Bocc.

CAMPARE, v. n. żyć. — di qualche cosa, żyć z czego. — di latte, żyć mlekiem. — d'industria, żyć z przemysłu.

CAMPEGGIAMENTO, s. m. obozowanie.

CAMPEGGIARE, v. a. e. n. leżeć obozem, oblegać. Campeggiando Attila re degli Unni Aquileia, Mach. Stor. fior. = wyjść z wojskiem w pole, rozpocząć kampanię. = dobrze się odbijać (o kolorach). = fig. dobrze się wydawać między innymi.

CAMPEGGIO, s. m. drzewo kampsz.

CAMPERECCIO, — CIA, ad. polny, wiejski.

CAMPERELLO, CAMPICELLO, CAMPICCIUOLO, s. m. dim. półko.

CAMPESTRE, — STRO, — STRA, ad. polny, wiejski.

CAMPIDOGLIO, s. m. Kapitol, Kapitoliem.

CAMPIO, — PIA, ad. polny. Pollo campio, kura zwycięzca się w polu.

CAMPIONE, s. m. rycerz, obrońca walczący za co lub za kogo. = brulion, książka w którą się zapisują porządkiem sprzedaży, i t. p. = próbka.

CAMPIRE, v. n. i. r. Pitt. malować tło obrazu.

CAMPO, s. m. pole. = fertile o sterile, pole żyzne lub nieżyzne. — seminato a grano, pole zasiane. — sceltato, rżyisko, ściernisko. = pole bitwy; obóz.

Andar a —, poner —, porsi, stare a —, stać w polu, obozować, stanąć obozem, rozłożyć się obozem. Cesare si pose a — in monte che soprastava la città, G. Vill. Uscire a —, stoczyć bitwę. Levarsi da —, wyjść z obozu, zwinąć obóz. Restar morto sul —, poledz na polu bitwy. = Pigiari campo, del —, rozbić się żeby lepiej przeskończyć, lub uderzyć na nieprzyjaciela. = fig. pole, zrzeczność, okazja, pochop. Prender, dar — di fare o dire una cosa, wziąć pochop, dać pole, okazję do czego. Aver — di fare una cosa, mieć czas do zrobienia czego. Dar —, dać czas. = Mettere a —, wyjeżdżać z czem w pole, odezwać się z czem, zarzucać co, stawiać przeszkody, wszczynać trudności. Si sarebbe messo ad effetto, se il Guicciardino non avesse messo a —

alcuni dubbj, Segn. = Pitt. tło obrazu. = Arald. pole herbu.
CAMPORECCIO, — CIA, ad. polny.

CAMUFFARE, v. a. e. r. zakapturzyć się, przebrać się. = otumanic, omajaczyć, oszukać.

CAMUSO, — SA, ad. płaski (o nosie); płaskonosy.

CANAGLIA, — ACCIA, s. f. — GIUME, s. m. podły motłoch, halastra.

CANALE, s. m. kanał. = łożo albo koryto rzeki. = kanał albo naczynie w ciełe ludzkim. — dell' uretra, kanał urynowy. — del polmone, kanał oddechowy, krtani. = kanał, ciałnina morska.

CANALETTO, s. m. dim. kanalik. = mącznica, otwór ktorym mąka z pod kamienia leci w dzwuré. = gardziel, gardziolka.

CANAPA, s. f. konopie.

CANAPACCIA, v. ARTEMISIA.
CANAPAIA, s. f. konopisko, pole zasiane konopiami.

CANAPE, s. m. powórz konopny; nici konopne; paczeń, klaki konopne.

CANAPE, s. m. kanapa.

CANAPINO, — NA, ad. konopny. = s. m. gatunek sukna.

CANAPO, s. m. lina, cuma.

CANAPUCCIA, s. f. siemie konopne. [nopna]

CANAPULO, s. m. łodyga konopna.
CANARINO, — NA, s. kantarzek, kanarzyca.

CANARIO, s. m. rodzaj tańca ze śpiewem. = kanarek.

CANATA, s. f. bura, burka, łajanie. Dare una —, dać burę, wyłajać. [psów.]

CANATTERIA, s. f. zgraja
CANATTIERE, s. m. psiarz, psiarczyk.

CANAVACCIO, CANOVACCIO, s. m. kanwa, płótno grube lina. = ścierka, ręcznik. = Canavaccio d' oro, złotogłów.

CANAVAIO, v. CANOVAIO.

CANCELLABILE, ad. m. f. mogący być wymazanym.

CANCELLAGIONE, — MENTO, v. CANCELLATURA.

CANCELLARE, v. a. otoczyć kratą, kratkami, sztachetami. = przemazać, wymazać, przekreślić, wykreślić. Ma tu che sol per — scrivi, D. Par. = fig. skasować, znieść; odwołać wyrok, uwolnić od winy. E furono cancellati da ogni bando e condannazione, G. Vill.

CANCELLATURA, — ZIONE, s. f. wymazanie, przekreślenie, wykreslenie; skasowanie.

CANCELLERESCO, — CA, pl.

CHI, — CHE, ad. e. s. okrągłe pismo, dawniej używane w kancelaryach.

CANCELLERIA, s. f. kancelarya państwa.

CANCELLIERATO, s. m. kancelerstwo.

CANCELLIERE, s. m. kancelarz. = pisarz, regent sądowy.

CANCELLO, s. m. kratka, sztachety.

CANCEROSO, CANCHEROSO, — SA, ad. skancerowany, mający raka.

CANCHERELLA, CANCHERENA, v. CANCRENA.

CANCHERO, s. m. rak. Ti venga il —! żebyś raka dostał! Canchero! do kata! do licha!

CANCRENA, s. f. gangrena. Farsi —, zgangrenować się.

CANCRENARE, v. n. zamienić się na gangrenę.

CANCRENOSO, — SA, ad. gangrenowaty.

CANCRO, s. m. rak, v. GRANCHIO. = Astr. Rak, czwarty znak zodiaku.

CANDELA, s. f. świeca. = Prov. e fig. Ogni santo vuol la sua —, trzeba przyznać każdemu co mu się należy. La — è al verde, świeca dogorywa, coś jest na schyłku, zbliża się ku końcowi. = Chir. świeczka, sonda kanału urynowego.

CANDELABRO, s. m. świecznik z ramionami, pajak.

CANDELLAIA, — RA, s. f. gromnice, święto oczyszczenia P. Maryi.

CANDELLIERE, s. m. lichtarz. — a più viticci, świecznik z ramionami, pajak.

CANDELOTTO, s. m. gruba a krótka świeca.

CANDELUZZA, — LETTA, s. f. dim. świeczka.

CANDI, s. m. cukier lodowaty, kandys.

CANDIDAMENTE, av. szczerze, otwarcie.

CANDIDATO, — TA, ad. ubrany w biele. = s. m. kandydat.

CANDIDEZZA, s. f. białość. = fig. czystość. — di linguaggio, d' animo, czystość języka, umysłu.

CANDIDO, — DA, ad. biały. = fig. szczery, otwarty, prawy.

CANDIRE, v. a. ir. kandyzować, smażyć owoce w cukrze, robić konfitury.

CANDITO, s. m. smażone owoce w cukrze, konfekt, konfitury.

CANDORE, s. m. białość. = fig. czystość, niewinność, szczerść, otwartość, prostota ducha.

CANE, s. m. pies. = fig. huncwot, łajdak. = skąpiec, kuta. = bisurman. Il sepolcro di Cristo è in man de' cani, Petr. = lct. pies morski, ludojad. = kleszcze do rwania zębów. = kurek u strzelby. = Astr. konstellacya wielkiego psa, kanikula. = Prov. e fig. Menar il — per l' aia, długie robić korowody, majaczyć, marudzić. Addrizzar le gambe a' cani, chcieć niepodobnych rzeczy. — che abbaia poco morde, dzwón głośny dla tego że próżny. Il — scottato coll' acqua calda ha paura della freddà, kto się na gorącym sparzy, ten i na zimne dmucha. Esser amico come cani e gatti, żyć jak pies z kotem. Chi il suo — vuol ammazzare, qualche scusa dee pigliare, kto chce psa ugryźć to kij znajdzie. Non isvegliare il — che dorme, diabeł nie spi, nie wywołuj wilka z lasu. Stentare come un —, klepać biedę. Mentre che il — piscia la lepre se ne va, wybierać się jak sówka za morze, zasypiać gruszkę w popiele. Chi dorme co' cani, si leva colle pulci, kto z psami lega, ten z psami wstaje, z jakim kto przestaje takim się sam staje. La luna non cura l' abbaia de' cani, psy wyją, a miesiąc świeci; pies szczeka a ucieka, a pan drogą jedzie.

CANE, s. m. han, kan. — de' Tartari, han tatarski.

CANESTRACCIO, s. m. peg. koszyko.

CANESTRELLO, — LINO, — ETTO, — ETTINO, — LINO, — UCCIO, — UOLO, — UZZO, s. m. dim. koszyk, koszyczek.

CANESTRO, s. m. — STRA, s. f. kosz.

CANFORA, s. f. kamfora.

CANFORATO, — TA, ad. zaprawiony lub polarty kamforą. = s. f. Bot. kamforowe ziele, kamforatka. [ny, odmienny.]

CANGIABILE, ad. m. f. zmienić. CANGIARE, v. a. zmienić, odmienić. — colore in viso, mienić się na twarzy. Color cangiante, kolor mieniący się. — d' opinione, odmienić zdanie. = odpłacić. Dio te ne cangi, Panie Boże zapłać.

CANGIARO, s. m. kindżał.

CANGIO, ad. Color —, kolor mieniący się.

CANGRENA, v. CANCRENA.

CANICCIO, s. m. plotek, krata, plecionka z trzciny.

CANICOLA, — CULA, s. f. Astr. konstellacya wielkiego psa, kanikula, Sirius. = dni gorące, kanikula.

CANICOLARE, —CULARE, ad. m. f. kanikularny.

CANILE, s. m. psiarnia; budka psia. = liche łóżko, tapczan. = fig. niedźna stancya.

CANINAMENTE, av. po psie-
mu.

CANINO, —NA, s. dim. pie-
sek, suczka. = ad. psi. Fame
canina, wilezy głód. Dente ca-
nino, zęb poboczny. Rosa cani-
na, Bot. polna róża, psia róż-
ża, szypszyna.

CANIZIE, v. CANUTEZZA.

CANNA, s. f. Bot. trzcina
kwiatowa. — da zucchero
trzcina cukrowa. = laska,
trzcina. = piszczałka, fujar-
ka. = gardło, gardziel. — del
polmone, kanał oddechowy. =
Canna da serviziale, kanka. =
Canna d'archibuso, rura, lufa
strzelby. = Canna d'organi,
rura w organach. = rura, ry-
na. = szyjka butelki, naczyn-
nia. = miara około trzech
loki używana w Rzymie; we
Florencji wynosi cztery łokcie
zwanych braccio. Misurare gli
altri colla sua —, prov. mierzyć
kogo swoją pędy. = Povero
in —, holyssz.

CANNAIO, s. m. skrzynia tka-
cka z której się kłębi snują.
= v. CANICCIO. = rodzaj kosza.
= gatunek sieci. = rumistzy.

CANNAMELE, s. f. trzcina
cukrowa.

CANNATA, s. f. wybite la-
skę. = płotek, ogrodzenie
z trzciny.

CANNELLA, s. f. rurka. =
lewarek do cigienienia trun-
ków. = Cannella di metallo, ku-
rek, kruczek, smoczek u be-
czki. = cynamon.

CANNELLATO, —TA, ad.
cynamonowy.

CANNELLETO, —LINO, s. m.
—LETTA, —LINA, s. f. dim. rur-
ka, rurczka. = Cannellina,
Chir. sonda.

CANNELLINO, —NA, ad. za-
prawiony cynamonem.

CANNELLO, s. m. piszczał-
ka, fujarka. = cewka tkacka.
= rura, rurka służąca do roz-
maitego użycia. = nazwisko
różnych narzędzi chirurgi-
cznych. = A cannello, Bot. pi-
szczatkowaty.

CANNETO, s. m. trzcini-
sko, miejsce zarosłe trzciny. Fare il
diavolo in un —, wyrabiać sce-
ny, breuerye. [ludożerca.

CANNIBALE, s. m. kanibal,
CANNICICO, s. m. v. CANICCIO.

CANNOCCHIALE, s. m. luneta,
perspektywa, teleskop.

CANNOCCIO, s. m. korzeń
trzciny.

CANNONARE, v. a. strzelać,
bić z dział.

CANNONATA, s. f. kanonada,
strzelanie z dział.

CANNONCELLO, s. m. dim.
rurka. = działko.

CANNONCINO, s. m. dim.
działko, wiwatówka. = mako-
ron. = nazwisko większych li-
ter drukarskich. = dwie sztuc-
ki w wędzidle.

CANNONE, s. m. dudka, ce-
wka do zwijania jedwabiu,
wełny. = rura do sprowadze-
nia wody. = Cannone del collo,
tył głowy. = nadkolanek, część
zbroi. = wędzidło. = działo,
armata.

CANNONEGGIARE, v. n. strze-
lać, bić z dział.

CANNONIERA, s. f. otwór na
działo w szanclu lub w murze,
strzelnica. = statek z dział-
mi. = strzelnica w burcie o-
kretni.

CANNONIERE, s. m. kanonier,
CANNOSO, —SA, ad. trzci-
niasty, trzciniasty.

CANNUCCIA, —CCINA, s. f. dim.
trzcinka.

CANO, v. CANUTO.

CANOCCHIA, s. f. prześlica,
kędziel. [CHIALE.

CANOCCHIALE, v. CANNOC-
CANONE, s. m. kanon, prze-
pis, prawo, ustawa, reguła.

Canoni, kanony, prawa kano-
niczne. = czynsz roczny, ko-
morne.

CANONICA, s. f. kanonia,
mieszkanie kanonika. = kano-
niczka. = fig. bura, kapituła.
CANONICALE, ad. m. f. kano-
niczny, kanonialny.

CANONICAMENTE, av. kano-
nicznie.

CANONICATO, s. m. kanonia,
prebenda kanonika.

CANONICHESSA, s. f. kano-
niczka. [ność.

CANONICITÀ, s. f. kanonicz-
CANONICO, pl. —CI, s. m. ka-
nonik. = Canonico appuntatore,
kanonier celujący. = ad. kano-
niczny. Legge canonica, prawo
kanoniczne. Ore canoniche, go-
dziny kanoniczne.

CANONISTA, s. m. biegły
w prawie kanonicznem.

CANONIZZARE, v. a. kanoni-
zować, policzyć w poczet świę-
tych. [nonizacja.

CANONIZZAZIONE, s. f. ka-
CANORO, —RA, ad. mile
brzmujący, harmonijny, dźwię-
czny.

CANOVA, s. f. loch. = szynk
winny, winiarnia.

CANOVACIO, v. CANAVACCIO.

CANOVAIO, s. m. pioniczny.

CANSARE, v. a. oddalić, od-

sunąć, usunąć, uchylić. — di pe-
ricolo, ocalić, wyratować z nie-
bezpieczeństwa. Ma io li canso
dal vostro furore, Davanz. = v.
n. e. r. uchylić się, usunąć się,
ustąpić na bok; uniknąć. E fa —
s'altra schiera v'intoppa, D. Inf.
Grida che le genti si cansino, wo-
ła aby ludzie na bok ustąpili.

CANTABILE, ad. m. f. spie-
wny, spiewliwy.

CANTACCHIARE, —CCIARE, v.
n. z cicha spiewać, nócić pod
nosem.

CANTAFAVOLA, s. f. baśń,
brednia, androny, banialuki.

CANTAFERA, v. CANTILENA.

CANTAILOLO, —IUOLO, —LA,
ad. spiewający (o ptakach). = s.
ptak wabik.

CANTAMBANCO, v. CERRETA-
NO, CIURMADERO.

CANTAMENTO, s. m. spiewa-
nie, śpiew.

CANTANTE, ad. m. f. spiewa-
jący. = s. m. f. spiewak, spie-
waczka.

CANTARE, v. a. e n. spiewać.
Quivi si odono gli uccelli cantare,
Bocc. tam słycać ptaki spie-
wające. — a orecchio, spiewać
z natury, nie ucząc się muzyki.
— a aria, spiewać bez metody.

— a prima vista, spiewać z nót
bez przygotowania. = opiewać,
głosić, sławić. Le donne, i cava-
lier, l'arme, gli amori, le cortesie,
l'audaci imprese io canto, Ar.
Orl. Fur. = zaśpiewać komu,
powiedzieć wręcz, otworzyć. E
mentr'io gli cantava cot'a note,
D. Inf. = Prov. Cantar bene é
ruzzolar male, dobrze mówić a
źle działać. Non aver da far —
un cieco, nie mieć ani złama-
nego szeląga. — la zolla o il ve-
spero a uno, wytrząść komu ka-
pitule. = s. m. spiewanie, śpiew.

CANTARELLA, v. CANTERELLA.

CANTARIDE, s. f. kantaryda,
muchla hiszpańska.

CANTARO [kàn-ta-ro], CANTE-
RO, s. m. dzban, puhar, kuśel.
= słołcowa bania, miednica.

CANTARO [ta-ro], s. m. cetnar.

CANTATA, s. f. Mus. kantata,
wiersz ułożony do śpiewu i re-
cytatywy. = fig. bura, wylaj-
anie.

CANTATORE, s. m. —TRICE,
s. f. spiewak z professyi, spie-
waczka.

CANTARELLA, s. f. kanta-
ryda, muchla hiszpańska. =
ptak wabik, wabiec.

CANTARELLARE, CANTICCHIA-
RE, CANTILLARE, v. n. nócić, spie-
wać sobie piosneczkę.

CANTERINA, s. f. spiewaczka.

CANTERINO, s. m. lubiący
często spiewać; spiewak.

CANTERUTO, —TA, ad. *kątowaty, graniasty*.
 CANTICA, s. f. *zbiór pieśni. = pieśni Salomona, pieśń nad pieśniami*.
 CANTICO, pl. —CI, s. m. *pieśń, oda, hymn*.
 CANTILENA, s. f. *piosenka, piosneczka, spiewka*.
 CANTIMPLORA, s. f. *karafka*.
 CANTINA, s. f. *loch*.
 CANTINIERE, s. m. *piwniczey; sprzedający wino w lochu*.
 CANTINO, s. m. *kwinta u skrzypców*.
 CANTO, s. m. *spiew, spiewanie. = fermo, spiew zwyczajny kościelny. = primo, secondo soprano, prym, dyskant. = armonioso, spiew harmonijny. Il = degli uccelli, spiew ptaków. = spiew poety. Or sia qui fine del mio amoroso —, Petr. = spiew, pieśń poematu*.
 CANTO, s. m. *krawędź, róg, kant. = bok, strona. = Fig. = prov. Pigliare un —, unikać spotkania wierzycieli. Dare un — in pagamento, zwinąć chora-giewkę nie zapłaciwszy. Volger largo a cantì, być niezmiernie ostrożnym. Lasciar da —, odłożyć na bok, zaniechać, pominąć. Metter da —, odłożyć na bok, oszczędzić, składać zapas. Dal — mio, tuo, suo, z mojej, twojej, jego strony, co do mnie, i t. d. Dall' un — z jednej strony. Dall' altro —, z drugiej, innej strony*.
 CANTONATA, s. f. *Arch. węgiel, róg*.
 CANTONCELLO, — CINO, s. n. *dim. kącik, zakątek*.
 CANTONE, s. m. v. CANTONATA. = *kamień węgielny, narożny. = Arald. przegródza w polu herbowej tarczy. = kanton, powiat. Cantoni Svizzeri, kantony Szwajcarskie*.
 CANTONIERA, s. f. *nierządnicza zatrzymująca przechodniów po rogach ulic*.
 CANTORE, s. m. *spiewak. = kantor kościelny. = poeta*.
 CANTUCCIAIO, s. m. *ciastecznik*.
 CANTUCCIO, s. m. *kącik, zakątek. = kryjówka. = ciasteczko, sucharek*.
 CANUTEZZA, s. f. *siwość, siwizna*.
 CANUTIGLIA, s. f. *bajorek, nika szychowa, szych*.
 CANUTO, —TA, ad. *siwy. = fig. dojrzały, wytrawny. Pensier canuti ingiovenile etade, Petr. = *okryty śniegiem. L' Alpi canute*.
 CANUTOLA, s. f. *Bot. szarota, kocanki*.

CANZONA, s. f. *pieśń, oda*.
 CANZONACCIA, s. f. *peg. brzydka piosneczka*.
 CANZONARE, v. n. *bajać, bredzić, bajdurzyć. = sztydzić, drwić, żartować*.
 CANZONATURA, s. f. *drwin-ki, kpinki, żarty*.
 CANZONICINA, —ETTA, —NINA, —NUCCIA, s. f. *dim. CINO, s. m. dim. spiewka, piosnka, piosneczka*.
 CANZONE, s. f. *pieśń liryczna, oda. = spiew, pieśń. = Mettere, essere in —, wysmiać, zostać wysmianym. Dar —, zbyć słowami, obietnicami*.
 CANZONIERE, s. m. *zbiór pieśni lirycznych*.
 CAOS, s. m. *chaos z którego świat powstał. = fig. chaos, omęt, zamęt, nieład, zamieszanie*.
 CAPACCHIONE, s. m. *gruba pomyłka, gruby błąd, błąk*.
 CAPACCIO, s. m. *peg. głowisko, łbisko. = człowiek uparty jak kozioł*.
 CAPACE, ad. m. f. *obszerny, mogący wiele w sobie pomieścić. = di quattro persone, mogący pomieścić cztery osób, poczworny. = fig. zdolny, zdolny, sposobny, pojętny. = przekonany. E capace lo fè ch'era in errore, Bern. Orl. i przekonał go o jego błędzie*.
 CAPACITA, —TADE, —TATE, s. f. *objętość. = fig. zdolność, zdolność, sposobność*.
 CAPACITARE, v. a. *uzdatnić, uzdolnić. = przekonać, dać do zrozumienia. E per quanto mi affaticassi, non ebbi mai l'abilità di —, Gal. Lett. — v. r. przekonać się, nabyć przekonania*.
 CAPAGUTO, —TA, ad. *ostry, spiczasty (o broni)*.
 CAPANNA, s. f. *chata, chatupa. = del cammino, kaptur kominowy*.
 CAPANNACCIA, s. f. *peg. chascisko, chatupisko, chatupsko*.
 CAPANNELLA, —NETTA, —NOLLA, —NUCCIA, —NUOLLA, s. f. *dim. —NELLO, —NETTO, —NUCCIO, s. m. dim. chatka, chatupka, chatupeczka. = Capannella, Capannolla, grono osób rozmawiających*.
 CAPANNO, s. m. *budka ptasznika*.
 CAPANNONE, s. m. *duża chatupa. = skok, sus konia*.
 CAPANNUCCIA, s. f. *dim. chatka = jasełka*.
 CAPARBERIA, —BIETÀ, —TADÉ, —TATE, —BIAGGINE, s. f. *upór, uporczywość*.
 CAPARBIO, —BIA, ad. *uparty, uporczywy*.

CAPARRA, s. f. —MENTO, s. m. *zadatek*.
 CAPARRARE, v. a. *dać zadatek*.
 CAPASSONE, v. CAPOCCHIO.
 CAPATA, s. f. *uderzenie się głową. = uktion*.
 CAPECCHIO, s. m. *zgrzebie liniane lub konopiane, puczeski, wyczoski*.
 CAPELLA, s. f. *lat. kózka*.
 CAPELLAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *włosy. = fig. włochate końce korzeni drzew*.
 CAPELLETTO, —LINO, s. m. *dim. włoszek. = CAPELLINO, —NA, ad. jasnokasztanowaty, płowy*.
 CAPELLIERA, s. f. *włosy. = przyprawione włosy*.
 CAPELLIZIO, s. m. *włosy*.
 CAPELLO, pl. CAPELLI, CAPEGLI, CAPEI, s. m. *włos. Pigliarsi a' capelli, porwać się za łby, pójść w czubki. Arricciare i capelli, najeżyć włosy. Non soffrire che sia torto un —, fig. nie pozwolić aby komu włos z głowy spadł, aby komu zrobiono najmniejszą przykrość. Ma io fra gli altri non posso soffrire che a donna sia pur torto un sol —, Bern. Orl. A —, doskonałe, ani mniej ani więcej*.
 CAPELLUTO, —TA, ad. *długowłosy, mający gęste włosy*.
 CAPELVENERE, s. m. *Bot. złotowłos, Panny Maryi włoski*.
 CAPERE, v. CAPIRE.
 CAPEROZZOLO, s. m. *głó-wka, koniec zaokrąglony; głó-wka członka męskiego. [zo]*.
 CAPESTRELO, v. CAPESTRUZ.
 CAPESTRO, s. m. *powróż, stryczek. = kantarek, uździenica. = sznurek do opasania się. Che già legava l'umile —, D. Par.... sznurek S. Franciszka. = fig. wisielec, szubienicznik, totr, hultaj*.
 CAPESTRUZZO, s. m. *dim. urwis, wisus, totrzyk*.
 CAPESTO, s. m. *dim. głó-wka*.
 CAPEVOLE, ad. m. f. *mogący zmieścić, objąć w sobie*.
 CAPEZZALE, s. m. *wieżgłowie. = chusteczka kobieca na szyję*.
 CAPEZZOLO, s. m. *broda-wka cyckowa. = cyc u wymienia krowy. = guz, gruczoł*.
 CAPIGERIO, s. m. *kanonik prezydujący w chórze*.
 CAPIDOGLIA, s. f. —GLIO, s. m. *gatunek wieloryba. Rotoni e capidogli assai ve n'era, Bern. Orl.*
 CAPILLARE, —RIO, —RIA, ad. *ciemki jak włoszek, włoskowaty. Pianta capillari, rośliny mające rurki włoskowate*.
 CAPILLARITÀ, s. f. *włoskowatość*.

CAPILIZZIO, s. m. włosy. = warkocz komety.

CAPIMENTO, s. m. objętość.

CAPINERA, s. f. —RO, s. m. Ornit. piegza czarnogłówna.

CAPIPARTE, s. m. głowaparty.

CAPIPOPOLO, —LARE, s. m. głowa ludu, trybun.

CAPIRE, v. n. e a. ir. CAPERE, v. n. zmieścić się, pomieścić się; obejmować, objąć, zawierać w sobie, zmieścić, pomieścić. Tante femmine concorsono nel castello, che appena vi capeano, Bocc. Mio ben non cape in intelletto umano, Petr. rozum ludzki nie może objąć (pojąć) mego szczęścia. Non — in se stesso, nella pelle, nie posiadać się, ledwie ze skóry nie wyskoczyć. Com'abbia nelle vene acceso zolfo, non par che — possa nella pelle, Ar. Or. Fur. = fig. pojmovać, rozumieć.

CAPITALE, s. m. kapital. Stare in —, pozostać przy kapitale, ani zyskać ani stracić. = Fig. Far — di alcuno, spuścić się na kogo, polegać na kim. Or basta, chi del mio fa — diss'egli, fa la zuppa nel paniere, L. Lipp. Malm. dosyć tego, rzekł, kto się spuszcza na mój majątek, bardzo się myli. = s. f. miasto stołeczne, stolica.

CAPITALE, ad. m. f. główny. Peccati capitali, grzechy główne, śmiertelne. Nemico —, główny nieprzyjaciel. Pena —, kara śmierci. Lettere capitali, duże litery. = Med. dobry na ból głowy.

CAPITALMENTE, av. gardłem, na gardło, śmiertelnie. Fu punito —, na gardło skazany został.

CAPITANANZA, —NERIA, s. f. dowództwo nad wojskiem.

CAPITANARE, —NEARE, v. a. e n. wyznaczyć dowódcę; dowodzić, prowadzić do boju.

CAPITANATO, —TA, ad. mający dowódcę, będący pod dowództwem. Gente mal capitata, żołnierze mający złych dowódców. = s. m. dowództwo.

CAPITANEGGIARE, v. a. prowadzić wojsko, dowodzić wojskiem.

CAPITANO, s. m. wódz, dowódca. Canto l'armi pitose e il —, Tass. Ger. = kapitan. — d'un bastimento, kapitan okrętu. — del popolo, trybun ludu.

CAPITARE, v. n. dojść, przybyć, przysięść, stanąć gdzie. In casa mia è capitato uno tuo servitore che viene da Lipari, Bocc. — fra le mani, dostać się w rę-

ce czyje, nawinąć się pod rękę. Ma la sua moglie è più dotta di lui, e tristo chi le capita alle mani, Fort. Ricc. Pertanto sarai contento di non mi — più innanzi, Mach. Belf. dla tego pamiętaj abyś mi się nie pokazywał więcej na oczy. — in mente, przysięść na myśl. — bene, male, udać się, nieudac się. — male, skurwić się. = v. a. doprowadzić do końca, dokończyć.

CAPITAZIONE, s. f. pogłówna.

CAPITELLO, s. m. Arch. kapitel kolumny, słupogłówn. = Artigl. kapturek nad zapalem działa. = rzemyski u brzegu wiązki. = rączka piły. = kamień piekielny.

CAPITOLANTE, ad. m. f. mający głos w kapitule.

CAPITOLARE, v. a. e n. kapitulować. = podzielić na rozdziały. — umawiać się, układać się, traktować.

CAPITOLAZIONE, s. f. kapitulacja. = umowa, ugoda.

CAPITOLESSA, s. f. wiersz włoski żartobliwy, satyra.

CAPITOLETTO, s. m. rozdziałek. = wierszyki złożone ze strof trzywierszowych.

CAPITOLINO, ad. kapitolin-ski. Giove —, Jowisz kapitolin-ski.

CAPITOLO, s. m. rozdział. = przedmiot pisma. = poezja włoska żartobliwa w strofach trzywierszowych. = kapituła. = pl. artykuły umowy.

CAPITOMBOLARE, v. n. dać kozła, przewracać koziołki.

CAPITOMBOLATORE, s. m. przewracający koziołki.

CAPITOMBOLO, s. m. koziołek.

CAPITONE, s. m. wyczoski jedwabne, pella.

CAPITOSO, —SA, ad. uparty, uporczywy.

CAPITOZZA, s. f. dąb z obciętych wierzchołkiem.

CAPITUTO, —TA, ad. głowczasty, głowiasty (o kapuście, o kalafiorach i t. d.)

CAPO, s. m. głowa. Questi fur cheri, che non han coperchio piloso al —, D. Inf. A — chino, ze schyloną głową, chyłkiem. A — alto, z podniesioną głową. Accennare col —, skinąć głową, kłonić. = Fig. Rompere il — altrui, zawracać komu głowę, klektać głowę. Battere il — nel muro, chcieć głową mur przebić, kusić się o rzeczy niepodobne. Corriere per lo —, snuć się po głowie, przysięść na myśl. Subito mi corsero mille cose per lo capo, Bocc. Mi entrò nel —,

non mi trarrebbe dal —, przyszło mi do głowy, tego mi nikt nie wybije z głowy. Venire in —, przysięść do głowy. Cavar altrui il ruzzo del —, wypędzić komu muchy z nosa, nauczyć kogo rozumu. Non levar mai il — dal lavoro, nie odrywać się od pracy, siedzieć kolkiem przy robocie, przysiedzieć faldów. Lavare il — altrui, fargli una lavata di —, zmyć komu głowę, dać burę, wylać. = Fig. głowa, naczelnik, wódz, dowódca, zwierzchnik, przełożony. Il papa — visibile della Chiesa, papież jest widomą głową kościoła. — di casa, gospodarz domu, ojciec rodziny. — d'armata, dowódca wojska. = głowa, górna część. — d'aglio, główka czosnku. — di chiodo, główka ćwieczka. — di del letto, przy wezglówniu łóżka. — di tavola, wyższe, pierwsze miejsce u stołu. = początek. Non trovar né — né coda, nie móżdź znaleźć ani początku ani końca, nie wiedzieć z którego końca zacząć, nie umieć sobie dać rady. Da —, z początku; na nowo, zuwzu. E così detto da — il rabbraccio, Bocc. Da — a piè, od stóp do głów; od deski do deski, od początku do końca. — d'anno, początek roku. = koniec. In — d'otto o di più giorni in corte venne innanzi a Ginevra un viandante, Ar. Or. Fur. In — all'orto, al ponte, na końcu ogrodu, mostu. In — al mondo, na końcu świata. Trarre, venire a —, dokończyć, dokończyć czego. Cosa fatta — ha, prov. co się stało, odstąpić się nie może. Metter, far —, wpadać (o rzekach); stykać się, łączyć się (o drogach). Ed ha nel mezzo un prato, dove fan — con ordine miro tutte le strade, Fort. Ricc. = źródło wody = Far — in un luogo, zbierać się gdzie, łączyć się. Quelle fontane faceano — a un grande palagio. = Far —, nabierać, naciągać (o wrzodzie). Far —, przytykać, kończyć się; przybyć, mieszać. Il re fece — in Ravenna, król przybył do Rawenny, i tam zamieszkał. = Capi d'accusa, artykuły, punkta oskarżenia. = Geogr. przylądek, sterta morska, v. PROMONTORIO.

CAPOBANDITO, s. m. herszt rozbójników.

CAPOCACCIA, s. m. wielki łowczy. = fig. naczelnik.

CAPOCCHIA, s. f. gruby koniec patki, kija. = główka szpilki, ćwieka.

CAPOCCHIO, —CHIA, ad. cie-

łęca głowa, głowa do pozłoty, jolop, cymbał. Andiamo a trar di bizzarria questi capocchi, Tasson. Seccn. rap.

CAPOCCHIUTO, —TA, ad. głowiały.

CAPOCENSO, s.m. pogłównie.

CAPOCROCE, s.m. plac gdzie się schodzi kilka ulic, rozdroże, rozstajna droga.

CAPOCUOCO, s.m. kuchmistrz.

CAPODIECI, s.m. dziesiętnik.

CAPO D'OPERA, s.m. arcydzieło.

CAPOFILA, s.m. skrzydłowy żołnierz.

CAPOGATTO, s.m. zakolowrocenie konia (choroba). = zraz, szcep winnej macy.

CAPOGIRO, s.m. zawrót głowy. = fig. kaprys, dziwactwo.

CAPOLAVORO, s.m. arcydzieło. [leb.]

CAPOLEVARE, v.n. upaść na cokolino, s.m. dim. główka, główeczka. Far —, ukradkiem wyglądać.

CAPOMASTRO, s.m. majster mularski. = dozorca, naczelnik.

CAPOMORTO, s.m. Chim. to co pozostaje po dystylacji, caput mortuum.

CAPONA, s.f. uparta kobieta.

CAPONAGGINE, s.f. upor, uporczywość.

CAPONAMENTE, av. upornie, uporczywie.

CAPONCELLO, s.m. uparty chłopak.

CAPONE, s.m. leb. = uparty, uporczywy. [czywość.]

CAPONERIA, s.f. upor, uporczywość.

CAPOPIE, —PIEDE, s.m. gruby błąd, błąk. = av. do góry nogami, na opak, na wywrót, opacznie.

CAPORALE, s.m. dowódzca, naczelnik. = kapral.

CAPORIONE, s.m. naczelnik okręgu miasta. [popie.]

CAPOROVESCIO, av. v. CAPO.

CAPOSOLDO, s.m. dodatek do żołdu, gratyfikacja.

CAPOSQUADRA, s.m. dowódzca eskadry.

CAPOTASTO, s.m. drzewko lub kawałek kości u rączki skrzypców, gitary, na których są oparte strony.

CAPOVOLGERE, v. a. ir. —VOLTARE, przewrócić do góry nogami, poprzewracać.

CAPPA, s.f. kapa, kapica, płaszcz z kapturem. Uomo di spada e —, człowiek wojskowy, żołnierz. = kaptur mnisi. = płaszcz kardynalski z kapturkiem. = Cappa del cammino,

kaptur kaminowy. = Sotto la — del sole, fig. pod słońcem, na tym świecie. Era delle più pessime e più malvage femmine che nascessero mai sotto la — del sole, Fir. As.

CAPPEGGIARE, v. n. Mar. przechylić się, wywrócić się.

CAPPELLA, s.f. kaplica.

CAPPELLACCIO, s.m. peg. kapeluszyisko. = Fare un — ad alcuno, fig. zbурczyć, złać kogo. = drzewo obrosłe winną latorołą nakształt altany.

CAPPELLAIO, s.m. kapelusznik.

CAPPELLANIA, s.f. kapela.

CAPPELLANO, s.m. kapelan.

CAPPELLATA, s.f. uchylenie kapelusza, ukłon kapeluszem.

CAPPELLETTA, —LINA, —LUCCIA, —LUZZA, s.f. dim. kapliczka.

CAPPELLETTA, s.m. dim. kapelusik. = wierzch namiotu.

= kaptur albo czapka alembikowa. = nabrzmienie w tyle nogi końskiej. = czapeczka zelazna w dawnem uzbrojeniu.

= kapa u bótów, trzewików.

= Capelletti da bindolo, wiadanka przy studni z kolowrotem.

= Capelletti, jazda dawniejsza.

CAPPELLIERA, s.f. pokrowiec na kapelusz.

CAPPELLINA, s.f. dim. kapelusik. = Fante della —, fig. chytry lis, szpakami karmiony.

CAPPELLINAIO, s.m. kolek na kapelusz.

CAPPELLINO, s.m. dim. kapelusik.

CAPPELLO, s.m. kapelusz, kapelusz kardynalski. Caversi il —, zdjąć, uchylić kapelusz.

Dare un — a uno, fig. + zawstydzic kogo. = kaptur na sokoła. = wieniec, girlanda. = główka świeca. = kapelusz grzyba. = czapka alembikowa.

= daszek na kominie.

CAPPELLONE, s.m. acer. duży kapelusz.

CAPPELLUTO, —TA, ad. czubaty.

CAPPERI, interi. do kata! do licha!

CAPPERO, s.m. kapar (drzewko); kapar (owoc).

CAPPERONE, s.m. kaptur u opończy.

CAPPERUCCIA, s.f. —CCIO, s.m. kapa, kapica, kaptur.

CAPPIARE, v. a. v. ACCAPPIARE. Nelle parole tue mi cappia, D. Purg. zobowiąż mnie swoimi słowami.

CAPPIETTO, s.m. pętlica, pętka.

CAPPIO, s.m. węzeł. — scor-

soio, pętlica do zadziergnięcia. = fontaż.

CAPPONAIÀ, s.f. kojec na kapłony.

CAPPONARE, v. a. kapłonić.

CAPPONATA, scappinata, s.f. uczta wieśniaków z okazji urodzin, na której jedzą kapłony.

CAPPONE, s.m. kapłon.

CAPPOTTO, s.m. kapota. — da donna, płaszcz kobiecy.

CAPPUCCIA, s.f. salata głowista.

CAPPUCCINO, s.m. kapturek. = kapucyn.

CAPPUCCIO, s.m. kaptur (dawniej używany we Włoszech zamiast kapelusza).

Egli avea cappe con cappucci bassi dinanzi agli occhi, D. Inf. = kapusta głowista. = Bot. ostrożka.

CAPRA, s.f. koza. = kozioł garbarski. = kozioł mularski. = tortura. = Capra saltante, ogień błędny. = Prov. Salvar la — e i cavoli, tak zrobić żeby i wilk był syty i koza cała.

Chi ha capre ha corna, bez pracy nie będą kołace, nie ma róży bez ciernia. Vassi — zoppa se lupo non l'intoppa, gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie zlamala.

CAPRAGGINE, —RIA, s.f. Bot. rutewka, rutwica.

CAPRAIO, —RO, s.m. kozłarz.

CAPRESTACCIO, CAPRESTO, v. CAPESTRO. [kózka.]

CAPRETTA, —TINA, s.f. dim.

CAPRETTO, CAPRETTO, CAPRETINO, s.m. dim. kozłę, kozłatko.

CAPRICCIO, s.m. kaprys, fochy, fomry. = zachciewanie się, chętko. Avere o venire il —, zachciewać się, mieć chętkę. = dreszcz.

CAPRICCIOSAMENTE, av. kapryśnie.

CAPRICCIOSITÀ, s.f. humor kapryśnika.

CAPRICCIOSO, —SA, ad. kapryśny.

CAPRICORNO, s.m. Astr. Koziorożec, dziesiąty znak zodiaku.

CAPRIFICAZIONE, s.f. sposób ulepszenia fig dzikich przez zawieszenie onych w czerwcu na drzewie figowym, na którym znajdują się owoce wysysa z nich niesmaczny płyn mleczny.

CAPRIFICO, pl. —CHI, s.m. dzika piga.

CAPRIFOGLIO, s.m. Bot. kazi powój, wiciokrzew, przewiercień.

CAPRINO, —NA, ad. *kozi, koźli*. Lezzo caprino, *kozi smród, parkot*. Disputar della lana caprina, *prov. rozprawiać o koziej wełnie*.

CAPRIO, s. m. —LETO, s. m. *kozle, kozłatko*.

CAPRIOLA, s. f. *koza*. = sus, *koziolek*.

CAPRIOLARE, v. n. *dawać susy, podskakiwać, koziołki przewracać*.

CAPRIOLO, —UOLO, s. m. *kozle, kozłatko, koziolek*. = Capriolo delle viti, *wypustek winnej latorośli*. [nogi.]

CAPRIPEDE, ad. m. *kozio-*

CAPRIUOLA, s. f. *koza*.

CAPRIZZANTE, ad. m. f. *skaczący jak koza*. = *nieregularny (o pulsie)*.

CAPRO, s. m. *koziol*. —emisario, n. Żydów, *koziol obładowany przekleństwami i wygnany na pustynię dla odwrócenia nieszczęść od Izraela*. = *korsarz, statek korsarski*.

CAPRONE, s. m. *cap*. = *fig. libertyn*.

CAPRUGGINARE, v. a. *wsta-
wiać w fugę dno beczki*. [tor.]

CAPRUGGINE, s. f. *fuga, w-*

CAPSOLA, s. f. Bot. *torebka*

nasienna. [szki.]

CARABATTOLE, s. f. pl. fra-

CARABINA, s. f. *karabin*.

CARACOLLARE, v. n. *toczyć*

koniem, harcować na koniu.

CARACOLLO, s. m. *toczenie*

koniem, lansady.

CARAFFA, s. f. *karafka*.

CARAFFINA, s. f. —INO, s. m.

dim. karafinka.

CARAFFONE, s. m. *accr. du-*

ża karafka.

CARAMENTE, av. *czule, tli-*

wie, serdecznie. = *drogo*.

CARAMOGIO, s. m. *pedrak,*

kuc.

CARATELLO, s. m. *beczulka*

na śledzie, baryłka na wino.

Bebbero in sette un — di vino,

Tasson. Secch.

CARATO, s. m. *karat (1/24*

część uncy mówiąc o złocie);

4 grany (o dyamentach i per-

łach). = *fig. stopień dobroci,*

wartości.

CARATTERE, s. m. *znak,*

znamię, cecha. = *pismo, cha-*

rakter. = *litery drukarskie*. =

fig. stopień, godność. = *cha-*

rakter człowieka, przymioty

odróżniające go od innych lu-

dzi. Uomo di buon —, człowiek

dołrego charakteru. = *styl,*

sposób mówienia lub pisania.

CARATTERISTICO, —CA,

pl. —CI, —CHE, ad. *charakte-*

rystyczny, znamionujący, ce-

chujący.

CARATTERIZZARE, v. a. o-
znaczyć, odznaczyć, cechować,

znamionować.

CARBONAIÀ, s. f. *węglarnia,*

jama w której się węgle wypa-

lają. = *węglarnia, komórka*

na węgle. = *podziemne wię-*

zienie, ciemnica.

CARBONAIÒ, s. m. *węglarz*.

CARBONARO, s. m. *węglarz,*

członek towarzystwa polity-

cznego biorącego swój począ-

tek we Włoszech.

CARBONARISMO, s. m. *wę-*

glarstwo, karbonaryzm.

CARBONATA, s. f. *wieprzo-*

wina przypiekana na węglach.

CARBONATO, s. m. Chim. *wę-*

głan (sól powstająca z połą-

czenia kwasu węglowego z jaką

zasadą).

CARBONCELLO, —CHIO, s. m.

karbunkul (drogi kamień),

karbunkul, wrzód ognisty. =

Carboncello, węgielek.

CARBONCINO, —ETTO, s. m.

dim. węgielek.

CARBONE, s. m. *węgiel*. —

fossile, węgiel kopalny, ziemny.

= *śnieć w zbożu*. = v. CARBON-

CELLO.

CARBONELLA, s. f. *węgiel ga-*

szony z pieca piekarskiego.

CARBONICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. Chim. *węglowy. Aci-*

do carbonico, kwas węglowy.

CARBONIO, s. m. Chim. *wę-*

glik.

CARBUNCOLO, —CULO, s. m.

karbunkul (drogi kamień).

= *czarnoziem przemieszana*

z piaskiem.

CARCAME, s. m. *szkielet*. =

ściwro. = *wieniec z pereł lub*

kamieni.

CARCARE, v. CARICARE.

CARCASSA, s. f. *rodzaj bomby*.

CARCASSO, s. m. *sajdak, v.*

TURCASSO. = *zrąb okrętu*.

CARCERAMENTO, s. m. —

ZIONE, s. f. *wieżenie, uwięzie-*

nie.

CARCERATO, —TA, p. ad.

uwięziony; s. więzien.

CARCERE, s. m. ef. *więzienie*.

CARCIERE, s. m. *dozorca*

więzienia.

CARCIOFAIA, s. f. —FOLETO,

s. m. *miejsce zazadzone kar-*

czochami.

CARCIOFO, s. m. *karcoch*.

= *fig. rura, duda, ciapa*.

CARCO, pl. —CHI, s. m. * *cię-*

żar, brzemię. = *fig. ciężar na*

sumieniu, grzech. = *ad. obcią-*

żony, obarczony.

CARDA, s. f. Bot. *oset*.

CARDAMINDO, s. m. Bot. *po-*

tocznik, rzerzucha górna.

CARDARE, v. a. *greplować*.

= *fig. ogadywać pozacznie,*

szarpać cudzą sławę.

CARDATORE, s. m. *greplarz*

wetny. = *fig. oszczerca*.

CARDATURA, s. f. *greplowa-*

nie wetny.

CARDEGGIARE, v. CARDARE..

CARDELLETTO, —LINO, s. m.

szczygiel. = *fig. wietrznik,*

człowiek niestały.

CARDIACA, s. f. Bot. *serde-*

cznik, łwi ogon.

CARDIACO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *sercowy, od chorób*

serca.

CARDIALGIA, s. f. Med. *kor-*

dyaka, zwiędnięcie serca.

CARDIALOGIA, s. f. *część a-*

natomii traktująca o sercu.

CARDINAIO, s. m. *greplarz*

wetny.

CARDINALATICO, + —TO, s.

m. kardynalstwo, godność kar-

dynalska.

CARDINALE, s. m. *kardynał*.

= *ad. m. f. kardynałny, głó-*

wny, zasadniczy.

CARDINALESICO, —CA, pl.

—CHI, —CHE, —LIZIO, —ZIA,

ad. *kardynałski. Colore cardina-*

lesco, kolor szkarłatny. Dignità

cardinalizia, godność kardynał-

ska.

CARDINE, s. m. *hak, czop za-*

wiasowy, biegun. = *biegun*

świata.

CARDO, s. m. *oset*. = *mie-*

gista i jadalna część liści ne-

których roślin. = *grepla*

ad. wetny. = *szczołota z ostu do*

drapowania sukna.

CARDONE, s. m. *oset*.

CAREGGIARE, v. a. *kareso-*

wać, pieścić, cackać. = *stroić*

koperczaki, smalić cholewki.

= *cenić, szacować*. = v. r. *pie-*

ścić się, pielegnować się.

CARELLO, s. m. *paduszka*

z kawałków sukna w kratki.

= *zatkadło stolca*. = v. CERCINE.

CARENA, s. f. *tram spodni*

w okrecie.

CARENATO, —TA, ad. Bot.

łódkowaty.

CARESTIA, s. f. *głód, droży-*

zna. = *nieдостatek, brak*. La

—di danari, *brak pieniędzy*.

CARESTOSO, —SA, ad. *cier-*

piący niedostatek; drogi.

CAREZZA, s. f. *kares, pie-*

szczota.

CAREZZAMENTO, s. m. *kare-*

sowanie, pieszczenie.

CAREZZARE, v. a. *karesować,*

pieścić, cackać.

CAREZZEVOLE, ad. m. f. *ka-*

resujący, pieszczący, cackają-

cy; miły, powabny.

CAREZZEVOLMENTE, av. *pie-*

szczotliwie. [szczołota.]

CAREZZINA, s. f. *śłodka pie-*

CAREZZOCCHIE, s. f. pl. karesy
jarskie.

CARIATIDE, s. f. Arch. karyatida, figura ludzka dźwigająca
główny zamiast słupa.

CARIBO, s. m. piosenka do tańca.
= taniec. Si fero avanti danzando
al lor angelico —, D. Purg.

CARICA, s. f. ciężar. = urząd.
= zlecenie. = ładunek, nabój.

CARICARE, v. a. włożyć ciężar,
naladować. Comperò un
grandissimo legno e quello tutto
de' suoi denari caricò di varie mer-
canzie, Bocc. = przeladować.

— uno di bastone, obłożyć, wy-
okładać kogo kijem. — di colore,
za dużo użyć farby, zbyt jasno
kolorować. — di rimedi, prze-
ladować lekarstwami; fig. —

nel discorso, przesadzać w ro-
zmowie. — la coscienza, obciążyć
sumienie. — la mano, powie-
kszyć dąż; powiększać, prze-
sadzać. = Caricare il cannone,
il fucile, nabić działo, strzelbę.

— Parco, napiąć łuk. = ude-
rzyć na nieprzyjaciela, szar-
żować. Astolfo a quel che dice non
da mente, ma va pur dietro a —
Grifone, Bern. Orł. = Caricare

un oriuolo, nakręcić zegarek. —
la tromba da cavar acqua, pom-
pować wodę. = fig. oskarżać,
winiać. = Caricarle vele, na-
ciąć, rozciąć żagle (o wietrze).

aura che soffia verso tramon-
ta, la vela in guisa sulla prora
carca, Ar. Orł. Fur. = v. r. ob-
ciążyć się, obladować się. — di

sdegno, rozgniewać się. — di
cibo, opakować się, objeść się.

CARICATAMENTE, av. z prze-
sadą, nakształt karykatury.

CARICATOIO, s. m. drąg do
nabijania dział.

CARICATORE, s. m. — TRICE,
s. f. ten co ładuje, nabija.

CARICATURA, s. f. ładowa-
nie. = nabijanie. = fig. kary-
katura.

CARICE, s. f. Bot. turzycja,
rzniączka, osłoka.

CARICO, pl. — CHI, s. m. ciężar.
— d'una nave, ładunek okrętu.
= fig. zlecenie, polecenie. Dare il —,
polecieć, poruczyć co komu.

Il primo a cui la reina tal —
impose fu Filostrato, Bocc. =
obwinienie, oskarżenie; ujmą,
wypłacanie. Dar — ad uno, oskar-
żać, obwiniać, posądzać kogo o co.

Ma quand'uno... si mette altrui a lodar fuor di mi-
sura con — d'altrui, fa villania,
Bern. Orł. = Un carico di leg-
nate, wyokładanie kijem, kije.

CARICO, — CA, pl. — CHI, —
CHE, ad. obciążony, obarczony,
obladowany. — di catene, okuty
w kajdany. — di debiti,

di ferite, obciążony długami,
zadłużony, okuty ranami.

CARIE, s. f. sprochniałość ko-
ści. [lamowania.]

CARIELLO, s. m. tasienka do
CARINO, — NA, ad. mój miły,
mój kochany, moja duszko.

CARIOSO, — SA, ad. spro-
chniały (o kości).

CARITÀ, — TADE, — TATE, s. f.
miłość Boga i bliźniego. = mi-
łość, przywiązanie. = miło-
sierdzie, litość, politowanie. =
jałmużna. Fate la —, czynicie
jałmużnę. = Carità pelosa, prov.
dobroczytność interesowana.

CARITATEVOLE, — TIVO, —
VA, CARITEVOLE, ad. miłosierny,
świadczący biednym, ludzki,
uczynny.

CARITATEVOLMENTE, CARI-
TEVOLMENTE, CARITATIVAMENTE, av.
uczynnie, miłosiernie.

CARLINA, s. f. Bot. dziewięc-
sił, karolinek.

CARLONA, ALLA —, av. nie-
dbale, opieszale, byle żyć.

CARME, s. m. * wiersz.

CARMINARE, v. a. greplować
wełnę. — senza pettine, fig. wy-
czesać bez grzebienia, wywal-
kować, wygarbować skórę. Dove
misero Martellino era senza
pettine carminato, Bocc. = wy-
pedzać wiatry, być dobrym na
wiatry.

CARMINATIVO, — VA, ad.
dobry na wiatry.

CARMINO, s. m. karmin.

CARNACCIA, s. f. peg. mię-
sisko.

CARNACCIOSO, — SA, — CCIO-
TO, — TA, ad. mięsisty, tłusty.
Viso carnacciuto, twarz pucio-
wata, pyzata.

CARNAGGIO, s. m. mięsniwa.

CARNAGIONE, s. f. kolor cie-
listy, cielistość, cera.

CARNAIO, s. m. grób wspól-
ny dla umierających po szpitalach.

CARNAIUOLO, v. CARNIERA.

CARNIALE, ad. m. f. cielesny,
zmysłowy, lubieżny. = rodzo-
ny. Fratello —, brat rodzony.
Parente —, blizki krewny.

CARNALITÀ, s. f. cielesność,
żądza cielesna. [śnie.]

CARNALMENTE, av. ciele-
snie.

CARNAME, s. m. ścierwo. =
mięsiwo. Entrano a mensa, e in
due boccon va via quanto c'è so-
pra d'uova e di —, Forteg. Ricc.

CARNASCIALARE, v. n. za-
pusztować.

CARNASCIALE, s. m. zapusty,
karnawał. [VALESCO.]

CARNASCIALESCO, v. CARNO-
CARNATURA, v. CARNAGIONE.

CARNE, s. f. mięso. — di bue,
di vitello, mięso wołowe, cielęce.

= ciału. Tu ne vestisti queste
misere carni, e tu le spoglia, D.
Inf. Essere in —, mieć dosyć
ciała, trzymać się z kim, być
tłustym. Rimettersi in —, na-
bierać ciała. = Prov. Mettere
troppa — al fuoco, za wiele na-
raz przedsiębrać. Diventar —
e ugną, pobierać się z kim, być
za panie bracie. Tra — e ugną
nessun vi pugna, wtrącać się do
kłótni małżeńskich. Non esser
né — né pesce, ani z pierza ani
z mięsa. = fig. cielesność. Gli
stimoli, i diletta della —, chucie,
żądze cielesne, rozkosze zmys-
łowe. = Far carne, sprawić
mord, rzeź. I soldati attendeva-
no a far — e 'l popolo bottino,
Davanz, żołnierze zajęci tylko
byli rzezią a lud łupem.

CARNEFICE, s. m. kat.

CARNEO, — NEA, ad. mięsny.

CARNESALATA, — SECCA, s. f.
mięso solone, pekieleisz.

CARNESCIALARE, — VALEG-
GIARE, v. n. zapusztować.

CARNEVALESCO, v. CARNO-
VALESCO.

CARNICCIO, s. m. strona skó-
ry zwierzęcej przylegająca do
mięsa. = oskrobiny, oskrobki
skóry. [sny, cielisty.]

CARNICINO, — NA, ad. mię-
sny.

CARNIERA, s. f. — RE, — RO, s.
m. torba myśliwska. = lado-
wnica na proch i strót, kartusz.

CARNIFICINA, s. f. lat. katu-
sza, katownia, meczarnia. =
rzeź, rozlew krwi.

CARNIVORO, — RA, ad. mię-
sożerny.

CARNOSITÀ, — TADE, — TATE,
s. f. tusza, otyłość. = narośl
mięsa.

CARNOSO, — SA, ad. mięsisty,
tłusty, otyły. = Ernia carnosia,
Med. wypuklina jąder, mięsna
kila. [karnawał.]

CARNOVALE, s. m. zapusty,
CARNOVALESCO, — CA, pl.
— CHI, — CHE, ad. zapustny.

CARNUME, s. m. narośl mię-
sna, gula.

CARNUTO, — TA, ad. mięsi-
sty, dobrej tuszy, otyły, pul-
chny.

CARO, s. m. drogość, droży-
zna. Fu grandissimo — di tutte
vittuvaglie, G. Vill. = brak, nie-
dostatek. = av. drogo. Costar —,
drogo kosztować.

CARO, — RA, ad. drogi. = fig.
drogi, kochany. Tener caro, cenić
wysoko, szacować, kochać.
= skąpy.

CAROGNA, s. f. ścierwo. =
szkapa, wywłoka. = bass. [łg-
dra, klepa.]

CAROGNACCIA, s. f. peg.
ścierwisko.

CAROLA, s. f. obertas, rej.
CAROLARE, v. n. tańcować
w kolo, rej wodzic.

CAROTA, s. f. marchew. =
łgarstwo, kłamstwo. Cacciar,
ficcar carote, łgać.

CAROTACCIA, s. f. peg. mar-
chewisko. = fig. okropne łgar-
stwo.

CAROTAIO, —TIERE, s. m.
przedający marchew. = fig.
łgarz.

CAROTARE, v. n. łgać.

CAROTIDI, s. f. pl. Anat. dwie
gałęzie głównej arterii ciągną-
ce się po obu stronach rury od-
dechowej.

CAROVANA, s. f. karawana.
= kilka okrętów razem płyną-
cych. = wielka liczba, mnóstwo.

CARPACCO, pl. —CHI, s. m.
kolpak grecki.

CARPARE, v. a. v. CARPIRE. =
v. n. leść raczkami, raczkować.

CARPENTIERE, s. m. sztel-
mach. = cieśla.

CARPICCIO, s. m. kije. Dare
un —, wygrzmocić kijem, dać
kije.

CARPINE, —NO, s. m. grab.

CARPIONE, s. m. karp.

CARPIRE, v. a. ir. schwycić,
porwać, uchwycić, schwytac. —
in sul furto, schwytac złodzieja
na gorącym uczynku. = fig.
szarpać. [na.]

CARPITA, s. f. kołdra wełnia-
CARPO, s. m. Anat. część ręki
między przegubem a osadą pal-
ców, złożona z ośmiu kostek.

CARPONE, av. raczkami. And-
ar —, leść raczkami, raczko-
wać, iść na białku, na białku.

CARRADORE, s. m. sztel-
mach. = furman, fornal.

CARRATA, CARRETTATA, s. f.
pełna fura czego.

CARRATELLO, s. m. bezuś-
ka, baryłka.

CARREGGIARE, CARRETARE,
v. a. wozic.

CARREGGIATA, s. f. bity
trakt, gościniec. = Uscir della —,
fig. zboczyć z prostej drogi.

CARREGGIATORE, CARRETA-
IO, CARRETTIERE, s. m. fornal,
podwodnik.

CARREGGIO, s. m. cug wo-
zów, pociągów.

CARRETTA, s. f. wóz o dwóch
kołach, fura, podwoda. — da
cannone, przodkara.

CARRETTO, —TTINO, s. m. dim.
wózek, kariolka. = taczka.

CARRETTONE, s. m. furgon.

CARRIAGGIO, s. m. bagaże,
pociąg, furgony, — di munizio-
ne, Strad. fer. wóz idący tuż
za machiną parową z węglem
ziemnym. [zek.]

CARRICELLO, s. m. dim. wó-

CARRIERA, s. f. bieg, zawód,
gonitwa. Essere in —, ubiegać
się o co. A tutta —, popuści-
wszy cugli, galopem. Far (la) —,
biedz, pędzić. = Fare una —,
pomylić się. [zów.]

CARRINO, s. m. tabor z wo-
CARRIUOLA, s. f. karyolka.
= łózko na kółkach.

CARRO, s. m. wóz. Mettere
il — innanzi a' buoi, prov. za-
czynac od końca. — funebre,
wóz pogrzebowy, mary. — tri-
onfale, wóz tryumfalny. = Astr.
wielka niedźwiedzica. = A car-
ra, a carri, av. obficie, suto,
podostatkim.

CARROCCIO, s. m. † wóz
w dawnych rzeczach pospoli-
tych włoskich, na którym wo-
żono w bitwach chorągiew, i
składano rannych.

CARROZZA, s. f. karetka, kocz,
pojazd.

CARROZZABILE, ad. m. f. (o
drodze), któredy można prze-
jechać wozem.

CARROZZAIO, s. m. kare-
ciarz. [karetg.]

CARROZZARE, v. n. jechać
CARROZZATA, s. f. pełna ka-
reta osób.

CARROZZIERE, s. m. stan-
gret. = kareciarz.

CARRUBA, s. f. chleb ś. Jana,
słodkie strącze, rożki.

CARRUBIO, —BO, s. m. Bot.
drzewo rożkowie.

CARRUCA, —COLA, s. f. klubka,
blok, krążek do windowania
ciężarów. = Unger le carrucole,
fig. posmarować komu łapę,
przekupic.

CARRUCCIO, s. m. wózek. =
taczka. = chodółka dziecinna,
kółko do uczenia chodzić.

CARRUCOLARE, v. a. win-
dować. — uno, fig. oszukać,
uwieść kogo.

CARTA, s. f. papier. Mettere
in —, ułożyć na piśmie, napi-
sać pismo, rewers, oblig. Far
—, zobowiązać się na piśmie.
Dar — bianca ad alcuno, dać
komu bankiet, pełnomocną wła-
dzą. — canta e villan dorme,
opisz się dobrze i spij spokoj-
nie. = Carta di musica, noły
muzyczne. — geografica, marina,
militare, karta geograficzna,
morska, wojskowa. = karta,
obie strony ćwiartki lub pół-
arkusza. = karty do grania.
Far le carte, tasować karty. =
Fig. Far sempre le carte, wsze-
dzie, i zawsze rej chceć wo-
dzic. Giuocar bene la sua —, do-
brze umieć korzystać z okazji.
Tener su le carte, taic, ukrywać,
swoje zamiary. Voltar — od-
mienić dyskurs.

CARTACCIA
dki, zły papier
Stamp. makul
CARTAIO, —
CARTAMO,
kosz.

CARTANONN
gamin welinow
CARTAPECO
gamin.

CARTASTRA
bula. = fig. gal.

CARTA SUGA

pier który zalei

CARTATA, s. i

nica.

CARTEGGIAR

wracać karty w

radzić się karty

korespondować

korespondencyj.

CARTEGGIO, s

dencyja listowna.

CARTELLA, s

napisania czego.

teka na papiery.

CARTELLARE,

manifesty, odezu

CARTELLO, s.

głoszenie, obwie

karta z napisem p

najęcia. = paszk

wyzzywający na p

CARTIERA, s.

CARTILAGINE,

stka.

CARTILAGINEO

NOSO, —SA, ad. chr

CARTOCCIERE,

wnica.

CARTOCCIO, s.

z papieru. = ozd

klonoczna w kształ

w trąbkę zwinięte

nek, nabój armatni

CARTOLAIO, s.

jący papier.

CARTOLARE, -

dziennik, raptularz

CARTOLARE, v.

wać stronnice, pag

CARTOLINA, CAR

dim. karteczka. c.

no, klebek niec złot

brnych do hafowan

CARTOLINARE,

wic książkę w tekt

CARTONCINO, s.

delko z tektury.

CARTONE, s. m.

ktura. = Pitt. wó

tekturze do przen

ścianę w malowidła

= nadanie lustru

il — nadac lustr, d

sukno.

CARTUCCIA, s. f.

dunek strzelby, pist

CARUNCULA, s. f.

— lacrimale, Anat.

łzowy.

CASA, s. f. dom. — di campagna, dom wiejski. Tornare a —, urocić do domu; fig. powrócić do swego przedmiotu. Star di —, mieszkać, mieć gdzie stancję. In — mia, tua, u mnie, u ciebie. In — di mio padre, w domu mego ojca. Czasem przymek di opuszcza się. Stava in — Germanico, mieszkał u Germanika. Se n'andò a — il padre (del padre), Bocc. = fig. ród, familia, dom. = wszyscy mieszkancy domu. Tutta la — si levò a romore, cały dom powstał. = kratka na szachownicy. = Casa calda, piekło. Questa è la via che mena a — calda, L. Lipp. Malm. = Prov. Casa fatta, e vigna posta, non si sa quel ch'ella costa, gospodarstwo kłopotarstwo. In quella — è poca pace, ove gallina canta e gallo tace, piekło w tym domu gdzie żona rzędzi a mąż w kącie siedzi.

CASACCA, s. f. kabat, kaftan. Voltar —, fig. przekabacić się.

CASACCIA, s. f. peg. domisko. **CASACCIO**, s. m. peg. brzydki przypadek. A —, av. naosłep, na chibi trafi.

CASALE, s. m. wieś. **CASALINGO**, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. domowy. Pane casalingo, chleb domowy. Uomo casalingo, domator.

CASAMATTA, s. f. kazamata. = wieżenie wojskowe.

CASAMENTO, s. m. duży dom. **CASARE**, v. a. wydać córkę za mąż, ożenić syna.

CASATA, s. f. —ro, s. m. dom, ród, familia, rodzina.

CASCAGGINE, s. f. spięczka, uspienie.

CASCAMENTO, s. m. upa dnienie, upadek.

CASCAMORTO, s. m. Fare il —, udawać zakochanego, chcieć sobie niby życie odebrać z miłości.

CASCANTE, ad. m. f. upadający, nachylony; —slaby, chwiejący się. = wiszący, dyndający. = Cascante di vezzi, wdzierający się, przymilający się.

CASCARE, v. n. paść, upaść. — morto, paść trupem. — della fame, umrzeć z głodu. — di fame, mrzeć głód, umierać z głodu. — di sonno, rozmarzyć się snem. = Fig. Cascare il naso, le braccia, il fiato, opuścić ręce z zadziwienia, ze strachu, być jak zwarzonym. Alla quale in quel punto casò il fiato, L. Lip. Malm. Pregare che altrui caschi il fiato, życzyć sobie czyjej śmierci. — in errore, popaść w błąd. — di collo ad alcuno, wypaść z czyjej łaski. — nell'

animo, przyjąć na myśl. — di vezzi, wdzierać się, przymilać się, pieścić się.

CASCARILLA, s. f. kaskarylla.

CASCATA, s. f. upadek, spadek. — d'acqua, wodospad, kaskada.

CASCATICCIO, —CIA, ad. podupadły, wiotki, słaby, ułomny.

CASCATOIO, —IA, ad. v. CASCATICCIO. = łatwy do zacho chania się.

CASCETTO, s. m. hełm, przyzbrojenie.

CASCINA, s. f. fabryka serów, sernik. = zwierzyńiec i przechadzka publiczna pod Florencją.

CASCIO, s. m. ser.

CASCO, pl. —CHI, s. m. hełm, przyzbrojenie.

CASCOLA, s. f. słoma z której się kapelusze robią.

CASELLA, s. f. dim. domek. = domek z kart = komórka nasienna w strączkach roślin. = Fare caselle, fig. wybadać co z kogo.

CASELLINA, s. f. —NO, s. m. dim. celka, komórka.

CASEOSO, —SA, ad. serowaty.

CASERECCIO, —CIA, ad. domowy. Dei caserecci, bożki domowe.

CASERELLA, —LINA, s. f. dim. domek, domeczek.

CASERMA, s. f. koszary.

CASETTA, —TINA, s. f. dim. domek, domeczek. = Casette delle api, komórki w plastrze miodu.

CASETTINA, s. f. —TINO, s. m. dim. domek.

CASIERE, s. m. dozorca domu, murgrabia.

CASINA, CASININA, s. f. dim. domek, domeczek.

CASINO, s. m. dom wiejski. — in città, kasyno miejskie.

CASIPOLA, CASUPOLA, s. f. lichy domek, ciupa, dziura.

CASO, s. m. traf, przypadek, przystęp. In — di morte, na przypadek śmierci. — che, w przypadku gdyby. In ogni —, na wszelki przypadek. A —, trafunkowo, przypadkiem. Favelare a —, gadać bez zastanowienia. Democrito, che'l mondo a — pone, D. Inf. Demokryt który mniema że świat jest dziełem przypadku. = Far caso di una cosa, cenić co, szacować. Egli non è uomo da farci —, nie możemy spuszczać się, lżyć na niego. Egli è il —, tak właśnie jest, tak a nie inaczej. = Gram. przypadek. = D. e Tass. upadek.

CASOCCIA, s. f. CASOLARACCIO, s. m. peg. zrzućniane domisko.

CASOLA, s. f. lichy domek. = kupa zboża.

CASOLARE, s. m. dom zrzućnowany.

CASONE, s. m. accr. duży dom.

CASOSO, —SA, ad. lękliwy, bojaźliwy.

CASOTTO, s. m. —TA, s. f. accr. duży dom. = Casotto, budka dla szyladwa.

CASSA, s. f. skrzynia, kufer. = trumna. = ramy w których jest osadzony grzebień tkacki.

= osada, łozę strzelby. = ul. = skrzynia, kassa. = skrzynia w której się sadzą cytryny, pomarańcze. = beben. Batter la —, bebnąć, bić w beben.

CASSALE, ad. m. f. śmiertelny. Febbre —, gorączka śmiertelna.

CASSAMADIA, —PANCA, s. f. skrzynia nakształt dzieki, skrzynia podłużna w kształcie ławy.

CASSARE, v. a. skasować, znieść, obalić; wykasować, wykreślić. — soldati, uwolnić od służby, rozpuścić żołnierzy.

CASSATURA, ZIONE, s. f. = MENTO, s. m. skasowanie, zniszczenie. [czka.]

CASSERETTO, s. m. forte.

CASSERO, s. m. jama piersiowa. = forteca, zamek, twierdza.

CASSEROLA, —RUOLA, s. f. radelek.

CASSETTA, s. f. skrzynka. = spłuwaczka. = kosz lub skrzynka na śmiecie. = ul. = kabluczek nad kolebką. = karbonka. = kozioł u powozu. = skrzynia w którą się sypie mąka z pod kamienia młyńskiego. = kasza drukarska.

CASSETTAIO, s. m. fabrykant pudełek i skrzynek.

CASSETTINA, s. f. —NO, s. m. dim. skrzyneczka. = szufladka.

CASSETTONE, s. m. komoda; biurko.

CASSIA, s. f. kassya.

CASSIERE, s. m. kassyer.

CASSILAGINE, s. f. Bot. lulek, blekot, bielun, szalej.

CASSO, s. m. jama piersiowa. = kadłub. = zanadrze, pazucha.

CASSO, —SA, ad. pozba wiony, ogolony. Che Bradamante ha poi di vita casso, Ar. Or. Fur. którego potem B... pozba wila życia.

CASSONE, s. m. accr. duża skrzynia, duży kufer. = grób. Pop. Mandare uno al —, zabć kogo. Andare al —, umrzeć.

CASSONETTO, s. m. dim. skrzynka.

CASSULA, s. f. Bot. torebka

nasienna. — del cuore, Anat. komórka serca.

CASSULARE, ad. m. f. Anat. komórkowaty.

CASTAGNA, s. f. kasztan. Color — vecchia, ciemno kasztanowaty. Prov. La — di fuori è bella, e dentro ha la magagna, siedzi pod figurą a ma diabla za skórę. Cavar la — dal fuoco colla zampa del gatto, używać kogo za narzędzie do swoich celów.

CASTAGNACCIO, s. m. chleb z kasztanów.

CASTAGNETO, s. m. miejsce zasadzone kasztanami.

CASTAGNETTA, s. f. kasztanek. = kastaniety, dwa drewnianka liźteczkowate któremi się brzeka zaczepiwszy je za palce i uderzając je jedno o drugie.

CASTAGNINO, —NA, ad. kasztanowaty. = Terra castagnina, czarniawa ziemia.

CASTAGNO, s. m. kasztan (drzewo). = ad. v. CASTAGNINO.

CASTAGNOLO, —LA, —GNUOLO, —LA, ad. kasztanowaty. = s. m. laszek kasztanowy.

CASTALDERIA, s. f. urząd komisarza, marszałka dworu.

CASTALDIONE, —DO, s. m. komisarz, marszałek dworu.

CASTAMENTE, av. czysto, niewinnie.

CASTELLACCIO, s. m. peg. stare zamczysko. [nowa.

CASTELLANA, s. f. kasztela.

CASTELLANIA, s. f. kasztelania, kasztelaństwo. [lan.

CASTELLANO, s. m. kasztel.

CASTELLATO, —TA, ad. Arald. otoczony basztami.

CASTELLETO, CASTIGLIONE, s. m. zameczek. = świder do żelaza i kamieni. = świder do wiercenia dział.

CASTELLO, s. m. zamek, twierdza, forteca. = wieś, miasteczko otoczone murem. = kasztel (dawniej na okrętach). = baran, baba do wbijania palów. = kołowrót do windowania. = koperta wewnętrzna w zegarku. = ingrycht w zamku. = Far castelli in aria, prov. budować zamki na lodzie.

CASTIGARE, v. a. karać, ukarać. [kara.

CASIGO, pl. —GHI, s. m. CASTITÀ, s. f. czystość, niewinność.

CASO, —TA, ad. czysty, niewinny. = prawy, sprawiedliwy.

CASTONE, s. m. oczko w pierścieniu na kamień.

CASTORIO, s. m. bobrowy strój, bobrowa essencja.

CASTORO, —RE, s. m. Zool. bóbr.

CASTRAPORCELLI, —PORCI, s. m. ten co wyrzyna wieprzki. = tępy nóż, kozik.

CASTRARE, v. a. pokładać, walażyć (konie); kleszczyć, trzebić (byki); mniszyć (świnie); rzezać, czyścić (barany).

CASTRATO, s. m. skop. = kastrat, rzeźniacz. = ad. wyrznięty, wypokładany.

CASTRATURA, —ZIONE, s. f. pokładanie, rzeźnicie. = Castratura, część wyrznięta.

CASTRONACCIO, s. m. peg. brzydki skop. = fig. barania głowa.

CASTRONCELLO, —CINO, s. m. dim. młody skop. = fig. barania głowa.

CASTRONE, s. m. skop. = fig. głupiec, jolop, barania głowa. = Male del —, kaszel, katar.

CASTRONERIA, —NAGGINE, s. f. głupstwo, barani rozum.

CASUALE, ad. m. f. przygodkowy, trafunkowy.

CASUALITÀ, s. f. przypadkowość. [padkowo.

CASUALMENTE, av. przypadkowo.

CASUARIO, s. m. Ornit. kazuar.

CASUCCIA, —ZZA, —CCINA, s. f. dim. brzydki domek, lichy domeczek.

CASUCCIACCIA, s. f. peg. stary, lichy domek.

CASUPOLA, v. CASIPOLA.

CASURO, —RA, ad. nachylony do upadku, grożący upadkiem.

CATACLIISMO, s. m. zalew, zatop, potop.

CATACOMBA, s. f. katakumba, pieczara.

CATADIOTTRICA, s. f. nauka o odbijaniu i łamaniu się światła.

CATAFALCO, pl. —CHI, s. m. katafalk. = podłoga w teatrze.

CATAFASCIO, av. A —, do góry nogami, w nieładzie, jak groch z kapustą.

CATAFORA, s. f. Med. spiączka, letarg.

CATAFRATTA, s. f. lat. pancerny na człowieka i na konia.

= CATAFRATTO, pancerny żołnierz, okryty zbroją od stóp do głów.

CATALESSIA, s. f. Med. katapleksja, śretwienie zupełne części ciała. [mary.

CATALETO, s. m. trumna.

CATALOGO, pl. —GHI, s. m. katalog. [pustylnia.

CATAPECCHIA, s. f. puszcza.

CATAPLASMA, s. m. katalplazm.

CATAPULTA, s. f. kusza wojenna, wielka mrowa.

CATARRALE, ad. m. f. katarowy.

CATARRO, s. m. katar.

CATARRONACCIO, s. m. peg. —RONE, s. m. accr. brzydki katar, mocny katar.

CATARROSO, —SA, ad. zakatarzony; sprawujący katar.

CATARTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. Med. czyszczący, używany na przeczyszczenie.

CATARZO, s. m. wyczoski jedwabne, pellia. = śmiecie, brud, plugastwo.

CATASTA, s. f. stos drewn. = stos na którym palono umarłych.

CATASTARE, v. a. ułożyć w stos drzewo. = nalożyć podatek.

CATASTO, s. m. podatek wynaleziony przez rzplita florencką 1427 r. w ciągu wojny z Filipem Visconti, księciem Medjolanu. = księga tegoż podatku.

CATASTRO, s. m. kadastr, spis własności nieruchomości z wykazem ich gatunku, wartości i przypadającego od nich podatku, przez rząd sporządzony. [fa.

CATASTROFE, s. f. katastro.

CATECHISMO, —CISMO, s. m. katechizm.

CATECHISTA, s. m. katechetyk, uczący katechizmu.

CATECHISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. katechistyczny; dydaktyczny.

CATECHIZZARE, v. a. uczyć katechizmu. — uno, fig. starać się kogo przekonać, kłaść mu w głowę.

CATECUMENO, s. m. katekumen, uczący się katechizmu.

CATEGORIA, s. f. kategoria.

CATEGORICAMENTE, av. kategorycznie.

CATEGORICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kategoryczny.

CATELLO, —LINO, s. m. szczenie, wilczę, lisie.

CATELLONE, s. m. szczeniak.

Catellon —, av. milczkiem, dybkiem chyliem.

CATENA, s. f. łańcuch; łańcuch na szyję. = fig. łańcuchy, okowy, więzy, kajdany. Roder la —, tłumić gniew, niechęć. = Catena di montagne, łańcuch, pasmo gór.

CATENACCIA, s. f. peg. łańcuszysko.

CATENACIO, s. m. rygiel. = pop. szrama przez twarz.

CATENARE, v. INCATENARE.

CATENELLA, —NINA, —NUZZA, s. f. dim. łańcuszek. = Catenella, łańcuch u chomąta. = łańcuszek u muszkieta.

CATENONE, s. m. accr. duży łańcuch.

CATERATTA, — TOLA, s. f. — della gora d'un molino, *śluga, upust*. — d'un fiume, *katarakta na rzece*. = *katarakta, szare bielmo*.

CATERVA, s. f. tłum ludzi, zgroja, gromada.

CATETERE, s. m. Chir. kateter, sonda. [zdun.]

CATINAIO, s. m. garncarz, CATINELLA, —ETTA, —LINA, s. f. —NETTO, —NUZZO, s. m. dim. miednica do umywania się, miseczka, czaszka.

CATINO, s. m. misa, miska. = kubek, szalik kuchenny. = panew w którą się wlewa roztopiony metal.

CATINOZZA, s. f. kubek, stągiew na mięso solone.

CATOTTRICA, s. f. katoptryka, część fizyki traktująca o odbijaniu się promieni. [giec.]

CATRAME s.m. smoła, dzieci. CATTABRIGA, v. ACCATTABRIGHE.

CATTARE, v. a. lat. ujmować, chcieć zjednać, pozyskać. — la benevolenza d'alcuno, *chcieć sobie zjednać czyją łaskę*.

CATTATORIO, —RIA, ad. wydłużony, podchwycony, np. donacja, testament.

CATTEDRA, s. f. katedra nauczycielska. = moynica. = stolica. — di San Pietro, *stolica S Piotra*.

CATTEDRALE, ad. m. f. katedralny. Chiesa —, *kościół katedralny*. = s. f. katedra.

CATTEDRANTE, —TICO, s. m. professor.

CATTIVACCIO, —CIA, ad. e. s. peg. ładac, niecnota, nicpotym, niedobrego.

CATTIVAMENTE, av. źle.

CATTIVARE, v. a. wziąć w niewolę. = zniewolić, ująć, zjednać. — l'amore, etc., *zjednać sobie czyją miłość, i t. d.* Cattivarsi la benevolenza di alcuno, *zjednać sobie czyją łaskę*.

CATTIVEGGIARE, v. n. gryźć się, frasować się. = prowadzić życie rozwieszę.

CATTIVELLACCIO, s. m. peg. chudy pacholek, chudeusz.

CATTIVELLINO, s. m. —LUCIO, —CIA, ad. wychudły, zbie dzony, znużony.

CTTIVELLO, —LA, s. e. ad. biedak, nieborak. = szalapat, swawolnik, sowizdrzał, swieszczypalka.

CATTIVIERA, s. f. nierządnica, kurwa.

CATTIVITÀ, s. f. niewola. = złość, niepoczeiwość, przewrotność. = podłość.

CATTIVO, —VA, s. e. ad. więzien, jeniec. = nędzny, biedny. Egli non ve n'è niuno sì cattivo, *che non vi paresse uno imperatore*, Bocc. = *podły, nikczemny*. Certo fui che quest'era la setta de' cattivi a Dio spiacenti, D. Inf. = *zły, lichy, nędzny*. Cattiv' uomo, *cattiva donna*, cattivo vino, cattivo cavallo, cattive strade, *zły człowiek, i t. d.* Aver cattivo nome, *mieć złe imię, złą reputacyę*.

CATTO, —TA, ad. D. Purg. wzięty w niewolę.

CATTOLICAMENTE, av. po katolicku.

CATTOLICISMO, s.m. katolicyzm.

CATTOLICITÀ, s. f. nauka katolicka, kościół katolicki. = narody i państwa katolickie.

CATTOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. e. s. katolicki, katolik, katolicka.

CATTURA, s. f. złapanie, pojmienie, areszt, rozkaz uwięzienia.

CATTURARE, v. a. złapać, pojąć, przytrzymać, zaaręsztować.

CAUDATO, ad. ogoniasty.

CAUDISONO, s. m. grzechotnik.

CAUSA, s. f. sprawa, proces. = przyczyna, sprawca. Dio è la prima — di tutte le cose, *Bóg jest pierwszą przyczyną wszech rzeczy*. = *przyczyna, powód, racja*. Acciocchè il pontefice e gli altri non avessero — d'aver sospetto, Guicc.

CAUSALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. to co jest przyczyną, powodem.

CAUSALMENTE, av. w sposób zgodny z przyczyną.

CAUSARE, v. a. być przyczyną, sprawić, zrzędzić, zrodzić, spowodować.

CAUSATIVO, —VA, ad. Gram. służący do wyrażenia przyczyny.

CAUSATORE, s. m. —TRICE, s. f. sprawca, sprawczyni.

CAUSIDICO, pl. —CI, s. m. adwokat, patron, rzecznik.

CAUSTICO, pl. —CI, s. e. ad. lekarstwo gryzące; gryzący, wygryzający, szczypiący.

CAUTAMENTE, av. ostrożnie.

CAUTELA, s. f. ostrożność, przeczorność. = chytrąść, przebiegłość. = Leg. rękojnia.

CAUTELARE, v. a. ręczyć, dać porękę. = v. r. mieć się na ostrożności, zabezpieczyć się.

CAUTELOSO, —SA, ad. podstępny, chytry, przebiegły.

CAUTERIO, —RO, s. m. kauterium, apertura.

CAUTERIZZARE, v. a. wypalić, wygryźć.

CAUTO, —TA, ad. ostrożny, przeczorny. = chytry, przebiegły.

CAUZIONE, s. f. Leg. kaucya, poręka, rękojnia. = ręczyciel. = ostrożność.

CAVA, s. f. dół, jama. — di metalli, di pietre, *kopalnia kruszców, kamieni*. — del marmo, della lavagna, *kopalnia marmuru, łupku*. = loch. — di danari, *loch na pieniądze w mennicy*. = jama dzikiego zwierza. = jaskinia, pieczara, grota.

CAVADENTI, s. m. wyrrywający zęby. = kleszcze do wyrrywania zębów.

CAVAGNO, s.m. kosz. = gręda w ogrodzie.

CAVALCABILE, ad. m. f. na którym można jechać (o koniu).

CAVALCAMENTO, s.m. jazda konna.

CAVALCANTE, ad. e. s. jeździec; pocztylion, forsy. = koń, mul.

CAVALCARE, v. a. e. n. jechać na koniu. — a bardosso, *jechać oklep*. = fig. *panować, władać, rządzić*. Cui buon volere e giusto amor cavalca, D. Purg.

CAVALCATA, s. f. kalwakata, orszak konny. = wycieczka jazdy. Nè già per loro — uscirono le masnade de' Fiorentini, G. Vill. = *jeżdżenie na koniu*.

CAVALCATOIO, s. m. pieniek lub miejsce wyższe z którego się na konia siada.

CAVALCATORE, s. m. jeździec. = brejter. = żołnierz konny, kawalerzysta.

CAVALCATURA, s. f. koń lub mul na którym się jeździ.

CAVALCAVIA, s. f. arkada, galeria po nad drogą lub ulicą do przejścia z jednego domu do drugiego.

CAVALCIARE, v. n. siedzieć na czym jak na koniu.

CAVALCIONE, —CIONI, av. jak na koniu. Stare a —, *siedzieć na czym jak na koniu*.

CAVALEGGIERE, —RO, s. m. lekki kawalerzysta.

CAVALIERATO, s.m. godność kawalera, kawalerstwo.

CAVALIERE, —RO, s. m. brojter, koniuszy, masztalerz. = jeździec. = konny żołnierz, kawalerzysta. = kawaler, szlachcic. = Cavalier servente, kawaler będący na usługach damy, amant, gach, ganrat. = errante, rycerz błędny. — d'industria, *oszust*. = konik w szachach. = Stor. rom. obywatel ze stanu rycerskiego (eques).

CAVALLA, s.f. klacz, kobyła.
CAVALLACCIO, s.m. peg. konisko, brzydka szkap, wywłoka.

CAVALLARO, —io, s.m. stadnik. = furman. = woźny. = goniec, kurjer.

CAVALLERESCAMENTE, av. po kawalersku.

CAVALLERESCO, —CA, pl. —CHE, —CHE, ad. kawalerski, rycerski. Ordine cavalleresco, stan rycerski.

CAVALLERIA, s. f. godność kawalerska. = rycerstwo. Romanzi di —, romanse błędnego rycerstwa wieków średnich. = kawaleria, jazda. = rycerstwo, bohatyrstwo, męstwo, odwaga.

CAVALLERIZZA, s. f. ujeżdżalnia.

CAVALLERIZZO, s. m. brejter, koniuszy, masztalerz. — maggiore, wielki koniuszy.

CAVALLETTA, s.f. konik polny. = pop. figiel, psikus, oszukanie. Fare una — ad uno, wypłatać komu [figla], wyrzucić psotę. Uccidete il cognato traditore, che m'ha fatto sì sporca —, Fort. Ricc.

CAVALLETTO, s. m. dim. konik. = konik drewniany. = kobylice, kozy, krokowie, i t. d. sztaluga do malowania obrazów. = zboże w garściach, na pokosach. = tortura. = rusztowanie cieleśkie. = Arald. krokiew, belka w herbie. = Stamp. trzymadło, kleszczyki.

CAVALLINA, s. f. klaczka. = Correr la —, fig. prowadzić rozważnie życie, wylać się na rozpuszt.

CAVALLINO, s. m. konik; źrebiec.

CAVALLINO, —NA, ad. koński. Mosca cavallina, bąk koński. = Unghia cavallina, Bot. podbiat. Coda cavallina, Bot. koński ogon, skrzyp, chwoszczka.

CAVALLIVENDOLO, s.m. han dlarz koni, rozturcharz.

CAVALLO, s. m. koń. — da sella, da carrozza, da vettura, koni wierzchowi, kareciany, pociągowi. — delle stanghe, koń do holobli. = żołnierz jezdny, jazda, konie. Il senato avea deliberato che sette compagnie di cavalli richiamate fossero, Bomb. Stor. = fala, batwan morski. Cavalli di rena, wysypiska piasku w morzu, przy ujściu rzek. = konik w szachach. = Fig. Sprostiti di —, poszkapienie się, wystrzelenie bąka. Essere, stare a —, mieć górę nad czem, przewodzić. Andare sul — di san Francesco, odbywać drogę

piechoto. Far una cosa a —, spieszenie co odbyć. = Prov. L'occhio del padrone ingrassa il —, oko pańskie konia tuczy. Le mosche si posano addosso i cavalli magri, na pochyłe drzewo i kozy skaczą. A — donato in bocca non va guardato, darowanemu koniowi w zęby nie zagląda.

CAVALLONE, s.m. duży koń, konisko. = fala, wał, batwan morski.

CAVALLUCCIO, s. m. licha szkap, chmyza. A —, jak na koniu. Portare altrui a —, wziąć kogo na barana. = Mandare un —, posłać pozew.

CAVALOCCHIO, s. m. osa. = fig. dzierca.

CAVAMACCHIE, s. m. ten co wywabia plamy.

CAVAMENTO, s. m. kopanie. = rów, fossa.

CAVARE, v. a. dobyć, dostać, wyjąć, wyciągnąć, wydobyć. — di tasca la borsa, wyciągnąć kiesze z kieszeni. — l'abito, zdjąć suknie. — gli stivali, zdjąć buty. — i denti wyrzywać zęby. — gli occhi ad alcuno, wypuścić komu oczy. — sangue, puścić krew. — altrui delle mani, z bucca checcchessia, wyrwać co komu z rąk, zębów. — d'una cosa alcun prezzo, ciągnąć korzyść z czego. — acqua, ciągnąć wodę. — la pelle, zdjąć skórę, obłupić. — le macchie, wywabiać plamy. — un chiodo, wyrwać gwoździ. — la maschera ad alcuno, zedrzyć z kogo maskę. — uno dal fango, wyciągnąć kogo z błota; fig. postawić na nogach, dopomódz. = kopać. — una grotta, un canale, kopać groty, kanał. — le miniere, wydobywać co z kopalni. = Fig. uwołnić. — uno di pena, di guai, uwołnić kogo z kłopotu, z niebezpieczeństwa. Piaccia agl'Idi che sopravveniente morte tosto me ne cavi, Bocc. — i calcetti a uno, v. CALCETTO. = v. r. Cavarsi la fame, la sete, zaspokoić głód, pragnienie. — il pane di bocca per darlo agli affamati, odejmować sobie chleba od gęby, żeby go dać głodnym. — il cappello, zdjąć, uchylić kapelusza. — il sangue, kazać sobie krew pisać. — la maschera dal viso, zdjąć sobie maskę z twarzy. = Fig. Cavarsi le sue voglie, zaspokoić swe chęci, zadowolnić się, dogodzić sobie. — un capriccio, dogodzić swemu kapryśowi. — di capo una cosa, wybić co sobie z głowy; z palca sobie co wyssać. — la stizza, wyrzucić swą złość. — la sete

col presciutto, samochcąc sobie zaszkodzić.

CAVASTRACCI, s.m. grajcarek u stępla.

CAVATA, s.f. kopanie rowów. = rów, fossa, jama. = Cavata di sangue, puszczanie krwi.

CAVATINA, s. f. Mus. spiewka krótka, aryjka.

CAVATORE, s.m. grabarz. = Cavator di denti, wyrzywający zęby.

CAVATURA, s. f. kopanie rowów. = dół, jama, rów; wklęsłość, zakłębłość.

CAVEDINE, s. f. Is. sliż.

CAVELLE, s. f. coś, cokolwiek, prawie nic. Non ho udito —, nic nie słyszałem. Non far —, nic nie robić.

CAVERNA, s.f. pieczara, jaskinia. = dół grobowy, grób. = Caverna d'un cannone, komora dział.

CAVERNOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. wklęsłość, zakłębłość, dołkowatość.

CAVERNOSO, —SA, ad. pełen dołów, jam, jaskiń. = zakłębły, wądogłowy.

CAVEROZZOLA, s. f. dołek, jamka. = loszek, piwniczka.

CAVEZZA, s. f. kantar. Fig. Levar la —, spuścić z paska, dać wolność. Metter la — alla gola, nastąpić komu na gardło, wymusić co od kogo. = stryczek. Degno di —, wart stryczek, urwis, wisielec.

CAVEZZINE, s.f. pl. lejce, cugle.

CAVEZZONE, s. m. kawecan, kantar na dzikiego konia.

CAVEZZUOLA, s. f. kantarrek. = fig. trzpiot, swawolnik, pustak.

CAVIALE, s. m. kawiar, solona ikra jesiotra.

CAVICCHIA, s.f. —CHIO, s. m. kolek, kół. Dare del culo in sul cavicchio, prov. osiąść na koszu.

CAVIGLIA, s.f. kolek. = Anat. piszczel, kość goleniowa.

CAVIGLIO, s. m. v. CAVIGLIA.

CAVIGLIUOLO, s. m. dim. koteleszek.

CAVILLARE, v. n. kręcić, wykreczać, wymyślać kruczki; sprzeczać się o drobnostki.

CAVILLATORE, s. m. —TRICE, s. f. wykretarz, sofist.

CAVILLAZIONE, CAVILLITÀ, s. f. wykretarstwo, chwytność za słówka.

CAVILLOSAMENTE, av. powykretarski, podchwytliwie.

CAVILLOSO, —SA, ad. wykretarski, podchwytliwy.

CAVITA, —TADÉ, —TATE, s.f. wklęsłość, wydrążenie, dołek, jama. — del cuore, Anat. dołek sercowy, dołek serca.

CAVO, s. m. *wydrążenie*. = forma wydrążona do odlewania robót gipsowych. = Cavo della vite, macica gwintowana, muterka, mutra. = wypust, fuga. = Mar. lina, cuma.

CAVO, —VA, ad. *wydrążony, wklesty, zakłębły, głęboki*. Vena cava, Anat. pusta żyła, żyła prożna.

CAVOLESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *kapuściany*.

CAVOLINO, s. m. dim. *młoda kapusta*.

CAVOLO, s. m. *kapusta*. —fiore, *kalafior*. —cappuccio, *bianco, głowiasta kapusta*. —romano, *fryzowana kapusta*. —rapa, *galarepa, brukiew, rzepa*. Cavoli fermentati, *kwaszona kapusta*. Prov. —riscaldato non fu mai buono, *odgrzewane rzeczy niedobre*. Prendere un — per un fischio, *wziąć czarne za białe*. Stimare un —, *nie mieć za lichą petelkę*. Chè se una volta un re mandasi al diavolo, più gli altri re non stimeransi un —, *Cast. An. parl.*

CAVOLONE, s. m. accr. *duża kapusta*. [CAPRETTO.

CAVRETTO, s. m. *koziół*.

CAVRIOLA, —IUOLA, s. f. *sarna*. = skok, sus, *koziółek*.

CAVRIOLO, —IUOLO, s. m. *koziół dziki*.

CAZIOSO, —SA, ad. *podch y tliwy, zdradliwy*.

CAZZA, s. f. *tygiel*. = *warzecha*, v. MESTOLA.

CAZZABAGLIORE, s. m. *schierz. zaćmienie w oczach, kurza ślepota*.

CAZZATELLO, —LA, s. e ad. *bass. kuc, pdrak*.

CAZZAVELA, s. f. —LO, s. m. *Ornit. merwa, rybitwa, rybotów*.

CAZZO, s. m. *członek męski*. = wyraz powszechnie używany do kłęcia.

CAZZOTTARE, v. a. *uderzyć, szturchnąć pięścią, kulakiem*.

CAZZOTTO, s. m. *kuks, szturchaniec*.

CAZZUOLA, s. f. *kielnia mularska*. = *fajerka, kadzielnica*.

CE, CI, prón. *nas, nam*. Ci vedete (vedete noi), *widzicie nas*. Ci parlate (parlate a noi), *mówicie do nas*. Ce używa się zamiast ci ile razy łączą się z zaimkami: LO, LI, LA, LE, GLI, NE. Cel dirà, *powie to nam*. La natura assai apparentemente cel dimostra, *Bocc. = ci, av. tu. Ci sto bene, jest mi tu dobrze*. Se pure alcuni ce ne sono, *Bocc.*

CECAGGINE, s. f. *ślepota*.

CECARE, v. a. *osłepić, zaślepić*.

CECCA, v. GAZZERA.

CECE, s. m. *cieciorka, ciecierzycza, włoski groch*. Broda e ceci, *bass. deszcz z gradem*.

CECHEZZA, **CECHITA**, s. f. *ślepota*.

CECINO, s. m. dim. *ziareczko grochu*. = *dzieciątko*.

CECITA, —TADE, —TATE, s. f. *prop. efig. ślepota, zaślepienie, osłepienie*.

CECOLINA, s. f. v. CIECOLINA.

CEDERE, v. n. *ustępować, ulegać, poddać się*. — alla forza, *ustąpić, uleść przemocy*. Non la — ad alcuno, *nie ustąpić nikomu, stawiać każdemu opór*. Come la mosca cede alla zanzara, *D. Inf.* Alla volontà del papa cedette pazientemente, *Guicc. Stor.* = v. a. *ustąpić co komu, zrobić cessyą*.

CEDEVOLE, ad. m. f. *ustępujący, ulegający, uległy, powolny*. = *mogący być odstępionym*.

CEDEVOLEZZA, s. f. *ustępowanie, uleganie, uległość*.

CEDIZIONE, s. f. *ustąpienie, odstępienie, cessyą*.

CEDOBONIS, s. m. lat. *cessyą dobr.*

CEDOLA, s. f. *ceduła, kartka; oblig, rewers*.

CEDOLONE, s. m. *afisz, obwieszczenie*.

CEDRANGOLA, s. f. *Bot. konicznyna*.

CEDRARE, v. a. *zaprawić cytryną*.

CEDRATO, s. m. *cytryna (drzewo i owoc)*.

CEDRINO, —NA, ad. *cedrowy*.

CEDRIUOLO, s. m. *ogórek*.

CEDRO, s. m. *cedr. = drzewo cytrynowe; cytryna*.

CEDRONELLA, s. f. *Bot. melissa, ziele cytrynowe, rojownik, macecznik*.

CEFFARE, v. a. v. CIUFFARE.

CEFFATA, s. f. *uderzenie pięścią w pysk, policzek*.

CEFFATELLA, —LLINA, —TINA, s. f. dim. *mały policzek*. Amica ceffatella, *policzek dany żartem*. Che fa la mamma? al più una ceffatina, poi gli dà un bacio e se lo stringe al seno, *Sacc. Rim.*

CEFFATONE, s. m. *ogromny policzek*.

CEFFATTO, s. m. v. BABBEO. = *dziwaczne twarze na nauczniach malowane lubrzniete*.

CEFFO, s. m. *pysk, mordą*. Non altrimenti fan di state i cani, or col —, or col piè, *quando son morsi o da pulci o da mosche o da taffan*, *D. Inf.* = *scherz. twarz ludzka*. Far —, brutto —, *zżymać się, krzywić się*. Battere il —, *dar del — in ter-*

ra, zaryć nosem ziemię. Del — su vi diè parecchie volte, *Buon. Fier.*

CEFFONE, s. m. *tegie wyćcie w pysk*. = *Dar ceffoni, kraść*.

CEFFUTO, —TA, ad. *pyskaty*.

CELAMENTO, s. m. *krycie, ukrywanie, tajemie; przechowywanie rzeczy ukradzionych*.

CELARE, v. a. *kryć, ukrywać, tać, uitać, zataić*. Ottimamente a ciascuna persona il suo amor celando, *Bocc. = v. r. ukryć się, skryć się*.

CELATA, s. f. *zasadzka*. = *helm, przyłbica*.

CELATAMENTE, av. *skrycie, potajemnie, pokryjomy*.

CELEBRABILE, ad. m. f. *godzien być sławionym*.

CELEBRAMENTO, s. m. *sławienie; sława*.

CELEBRARE, v. a. *sławić, wychwalać*. = *odprawiać mszę*. — l'uffizio divino, *odprawiać nabożeństwo*. — le feste, *obchodzić święta*.

CELEBRATORE, s. m. —TRICE, s. f. *ten co sławi, wychwala*.

CELEBRAZIONE, s. f. *obchodzenie, obchód*. La — d' una festa, d' una nozza, *obchód uroczystości, obchód weselny*. = *część, chwala*.

CELEBRE, ad. m. f. *sławny*. = *Testimonianza —, świadcztwo godne wiary*.

CELEBREVOLÉ, ad. m. f. *godzien być sławionym*.

CELEBRITA, —TADE, —TATE, s. f. *sławność, sława*. = *uroczystość*.

CELERE, ad. m. f. *prędki, szybki, chyży, rączy*.

CELERITA, s. f. *szybkość, chyżość*.

CELESTE, —STO, —STA, ad. *niebieski*. Corpi celesti, *ciała niebieskie*. Colore —, *kolor niebieski, błękit*. I celesti, s. m. pl. *Tass. Ger. niebianie*.

CELESTIALE, ad. m. f. *niebieski, niebiański, bozki*. Regno —, *królestwo niebieskie*. Beltà —, *bozka piękność*.

CELESTIALMENTE, av. *niebiańsko, bozko*.

CELESTINO, —NA, ad. *niebieski, błękitny*. v. CELESTRO, CELESTIALE.

CELIA, s. f. *żart, figiel, psota, psikus*. Far —, *żartować, figlować*. Non dico celie, *nie żartuję*. Reggere alla —, *znać się na żartach*.

CELIARE, v. n. *żartować, figlować*.

CELIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *figlarz, figlarka*.

CELIBATO, s.m. *bezzęństwo*.
CELIBE, ad. m. f. *bezzenny*,
niezameżna.

CELIDONIA, s. f. Bot. *jaskół-
cze ziele*, *glistnik*, *glistewnik*.
= *kamyk w żółdku jaskół-
czym*.

CELLA, s. f. *cela*, *izdebka*,
komórka. = *piwnica*, *loch*. E al-
cuna volta nella — *andava*, e pel
cocchiame le botti assaggiava,
L. Pulc. Morg. = *komórka*
w plastrze miodowym. = *ka-
plica domowa*.

CELLAIO, —RIO, CELLIERE, s.
m. *loch*, *piwnica*. = *Cellaio*, *pi-
wniczy*.

CELLERAIO, —RARIO, s. m.
knasfarz.

CELLETTA, CELLINA, CELLO-
LINA, CELLUZZA, s. f. dim. *celka*,
izdebka, *komóreczka*.

CELLORIA, s. f. *scherz*. *mó-
zgowica*, *głowa*, *rozum*, *olej*
w głowie.

CELLULARE, ad. m. f. Anat.
komórkowaty.

CELLULOSO, —SA, ad. Bot.
komórkowaty.

CELONAIO, s. m. *obciarz*.

CELONE, s. m. *materyja*
w paszki służąca na obicia.

CEMBALO, CEMBOLO, CEMBA-
NELLO, s. m. *teorban*, *torban*.
Figura da cembali, *brzydali*,
koczkodan.

CEMBOLISMA, —MO, s. m.
Astr. *rok przybyszowy mają-
cy nie 12 ale 13 lunacyj*. = ad.
przybyszowy.

CENA, s. f. *wieczera*. Chi
va a letto senza —, tutta notte
si dimena, prov. *kto idzie spać*
bez wieczery, *temu się cyga-
ni śnią*. = *wieczera panska*.
— domini, *wielki czwartek*.

CENARE, v. n. *wieczerać*.
= v. a. *jeść co na wieczersę*.
Egli ed elle cenarono un poco di
carne salata, Bocc.

CENATA, s. f. *wieczera*.

CENCERELLO, s. m. dim. *gal-
ganek*, *galganeczek*, *szmalta*,
szmacina.

CENCERIA, s. f. *kupa gal-
ganów*.

CENCIACCIO, s. m. *peg*.
brzydkie galgan, *szmacisko*.

CENCIACIA, s. f. *galgany*,
łachmany, *szmaty*.

CENCIAIUOLO, CENCIAIO, s.
m. *galganiarz*.

CENCIATA, s. f. *uderzenie*
galganem. Dar la —, *uderzyć*
galganem; fig. *kpić*, *drwić*,
zartować.

CENCIO, s. m. *galgan*, *szma-
ta*. = *łachmany*, *podarte su-
knie*. = Fig. *Cencio molle*, *czło-
wiek słamazarny*, *rozlazły*.
Uscir di cenci, *wygrzebać się*

z biedy. Star ne' suoi cenci, u-
trzymywać się w swym stanie,
nie piąć się nad swój stan.
Ogni — vuol entrare in bucato,
prov. *kiedy konia kują*, *żaba*
nogę podnosi.

CENCIOSO, —SA, ad. w *galga-
nach*, w *łachmanach*, *obdarty*,
obszarpany.

CENCIUME, s. m. *kupa gal-
ganów*.

CENERACCIO, s. m. *zola*,
popiół z którego ług zrobiono.

CENERACCILO, s. m. *pta-
chta na popiół do cedzenia*
ługu.

CENERARIO, —RIA, ad.
*przeznaczony na popioły u-
marłych*. Urna ceneraria, *urna*
popielna.

CENERATA, s. f. *ług*.

CENERE, s. f. *popiół*. Il di
delle Ceneri, *popielec*. = s. m.
* *popioły*. Or vo piangendo il
suo cenere sparso, Petr.

CENERENTOLA, s. f. *kopciu-
szek*.

CENERICCIO, —CIA, CENE-
RUGGIOLO, —LA, —RINO, —NA,
—ROGNOLO, LA, ad. *popielaty*.

CENERILLA, s. f. *rodzaj ja-
skółki*.

CENEROSO, —SA, ad. *okry-
ty*, *zakurzony popiołem*.

CENETTA, s. f. CENINO, s. m.
dim. *kolacyjka*.

CENNAMELLA, s. f. *piszczal-
ka*, *jujarka*. = *piszczek*.

CENNAMO, s. m. *cynamon*.

CENNARE, v. n. *wkazywać*,
pokazywać. Ed a quanti ne in-
contra di lontano, che non deb-
ban venir cenna con mano, Ar.
Orl. Fur. v. ACCENNARE.

CENNO, s. m. *znak*, *skinie-
nie*, *gest*, *mig*. — d'occhi, *mig*,
mgwienie okiem. = *skinienie*,
rozkaz. Ubbidire a cenni di alcu-
no, *być posłusznym na czyje*
skinienia. Compiuti miei cenni
hai tu? Alf. = *znak*, *sygnał*,
hasło, *odgłos*. A — della cam-
pana, G. Vill. = *Dar cenno di*
checcessia, *nadmienić o czem*.
Intendere a cenni, *zrozumieć*
na samo skinienie, *na samę*
wzmiankę o czem. [sztor.]

CENOBIO, s. m. *zakon*, *kla-
sternik*, s. m. *zakonnik*.

CENOBITICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. *zakonny*, *zakonni-
czy*, *klasztorny*.

CENSO, s. m. *danina*, *podat-
ek*; *czynsz*. = *majątek*. Tritto-
lamo, uomo plebeo, di nulla fa-
ma, e di meno —, Bocc. =
wyznaczenie komu dochodu
z dóbr. = *spis*, *obrachowanie*,
obliczenie.

CENSORARE, v. CENSURARE.

CENSORE, s. m. Stor. rom.

cenzor. = *cenzor pism*. =
krytyk.

CENSORIO, —RIA, ad. *ści-
gający się do cenzora lub do*
cenzur. [szowry.]

CENSUALE, ad. m. f. *czyn-*
zensualista, s. m. *robią-
cy spis*, *stanowiący daninę*,
czynsze.

CENSUARIO, s. m. *czynszo-
wnik*; *pobierający czynsz*.

CENSUATO, —TA, ad. *oczyn-*
szowany.

CENSURA, s. f. Stor. rom.
cenzura. = *cenzura pism*, *ksią-
żek*. = *cenzura*, *napomnienie*
kościelne. = *krytyka*.

CENSURABILE, ad. m. f. *ule-
gający napomnieniu*, *naganie*.

CENSURARE, v. a. *cenzurować*,
ganić, *krytykować*, *nicow-*
ać. = *cenzurować pisma*,
książki.

CENSURATORE, s. m. *cen-
zor*, *krytyk*.

CENTAUREA, s. f. Bot. *centu-
rya*, *chaber łukowy*, *jasieniec*.

CENTAURO, s. m. Mitol. *cen-
taur*, *chłopok z głowy do*
człowieka, a z nóg do konia
podobny. = Astr. *Centaur*, *kon-
stellacya*.

CENTELLARE, v. a. *popijać*,
umoczyć usta.

CENTELLINO, CENTELLO, s. m.
pokosztowanie, *umoczenie ust*.
CENTENARIO, —RIA, ad.
stuletni.

CENTESIMO, —MA, CENTE-
SMO * ad. *setny*.

CENTINA, s. f. *buksztele*, *ka-
blęć*, *rusztowanie arkady*, *skle-
pienia*.

CENTINAIO, s. m. pl. —NAJ,
m. —NAIA, f. *setek*. A centinaia,
stami, *setkami*.

CENTINARE, v. a. *postawić*
buksztele. = *zgiąć w kabłąk*.

CENTINATURA, s. f. *bukszte-
lunek*. = *zgięcie w kabłąk*.

CENTO, s. e ad. *sto*.

CENTOGAMBE, s. m. Stor.
nat. stonoga.

CENTOMILA, —LIA, s. e ad.
sto tysięcy.

CENTONCHIO, s. m. Bot. *pta-
sia mięt*, *mokrzyca*.

CENTONE, s. m. *kapa na łó-
żko z rozmaitych kawalków*.
= *zbiór poezyi rozmaitych*
autorów. [wy.]

CENTRALE, ad. m. f. *środko-*
centrico, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. *środkowy*.

CENTRIFUGO, —GA, pl. —
GI, —GHE, ad. *odpychający od*
środku, *odśrodkowy*.

CENTRIPETO, —TA, ad.
przyciągający do środka, *do*
środkowy.

CENTRO, s. m. *środek*. — di

gravità, środek ciężkości. Il — d'una città, środek miasta. — della terra, środek ziemi.

CENTUPLICARE, v.a. pomnożyć przez sto.

CENTUPLO, —PLA, ad. sto-krotny.

CENTURIA, s. f. Stor. rom. setnia, oddział stu żołnierzy pieszych. = centuria, jeden z działów ludu rzymskiego ustanowionych przez Serwiusza Tulliusza, i podług których tenże lud głosował.

CENTURIONE, s.m. Stor. rom. setnik, dowódca stu żołnierzy.

CEPPAIA, s. f. część dolna pnia lub łodygi z której wyrastają korzenie, odziemek.

CEPPATA, s. f. kilka drzew lub łodyg z jednego korzenia wyrosłych.

CEPPATELLO, CEPPELLO, CEPPESTO, s.m. dim. pieńek.

CEPPO, s. m. karex, pień. = kłoda, pień, kłoc na którym kat ścinał. — della incudine, kłoda na której osadzone jest kowadło. = dyby, kłoda. = fig. pięta, więzy, kajdany. Ceppi amorosi, więzy miłości. = początek rodu, gałąź, szcep. Lo — di che nacquerò i Caffucci era già grande, D. Par. Voi sentirete ricordar quel Ruggier, che fu di voi e de' vostri avi illustri il — vecchio, Ar. Orli. Fur. = Ceppo di case, kilka domów razem stojących.

CERA, s. f. wosk. = krążek wosku. = świeca woskowa. = fig. cera, mina. Far buona o mala — a uno, dobrze lub źle kogo przyjąć. Di buona —, uesoło. = Far buona —, gran —, jeść smaczne potrawy, biadałować.

CERAIUOLO, s. m. woskownik. = fabrykant świec woskowych.

CERALACCA, s. f. lak.

CERAMELLA, v. CENAMELLA.

CERASTA, —TE, s. f. wąż rogaty, rogacz, wąż królik.

CERAUNIO, —NO, s. m. piorunowa strzałka, piorunik (podobno żyb skamieniały jakiejś ryby przedpotopowej).

CERBERO, s.m. Mitol. cerber, pies piekielny trójgłowy.

CERBIATTO, —ETTO, s. m. —ETTA, s. f. jelenek, jelenię, jeleniotko.

CERBIO, v. CERVIO, CERVO.

CERBOTTANA, s. f. wiatrówka, dmuchawka. = trąbka dla mówienia do głuchych. Sapere o intendere alcuna cosa per —, wiedzieć co piate przez dziesiąte, słyszeć że dzwonią a nie wiedzieć w którym kościele.

CERCA, s.f. —MENTO, s.m. szukanie; kwesta. Andare, mettersi

in cerca, szukać czego; żebrać, kwestować.

CERCARE, v.a. szukać. — una cosa perduta, szukać zguby, zgubionej rzeczy. = przebiegać, obiegać, przeziarać. Cercò le selve, i campi, il monte, il piano, Ar. Orli. Fur. = Prov. Chi cerca trova, kto szuka ten znajdzie. — cinque piedi al montone, upatrywać, wynajdywać wady, błędy gdzie ich nie masz. — Maria per Ravenna, szukać czego się nie zgubiło, szukać wczorajszego dnia.

CERCARE, s. m. CERCATA, —TURA, s.f. szukanie.

CERCATORE, s. m. —TRICE, s. f. szukający, szukająca.

CERCHIAIO, s.m. obrożarz, bednarz.

CERCHIAMENTO, s.m. —TURA, s.f. obijanie obręczami.

CERCHIARE, v. a. obić, ściśnąć obręczami. = okrążyć, opasać, otoczyć, ogrodzić. L'arbor che sovr' un colle o in spiaggia assiede, ben cerchi e guardi, Alam. Colt.

CERCHIELLINO, —LLO, —TINO, —TTO, s. m. dim. obręcz, kółko, kółeczko. = Cerchiellino, gronko osób, przyjaciół, gości. = Cerchietto, cerchietto, obrączka, pierścioneczek.

CERCHIO, s. m. Geom. koło. = koto, krąg, okrąg, obwód. Far —, okrążyć, otoczyć. In —, a —, w koło, do koła. = Cerchio galvanico, krążek galwaniczny. = koto, grono, zgromadzenie, towarzystwo. = wieniec. Tendendo un — all'oro terso e crespo, Petr. = Cerchio del mozzo d'una ruota, obod. = obręcz.

CERCHIOLO, s. m. dim. kółko, kółeczko.

CERCINE, s. m. poduszeczka wypchana kłakami do noszenia ciężarów na głowie.

CERCO, s. m. * v. CERCHIO. = cyrk. [cha.

CERCONCELLO, s. m. rzeź. CERCOPITECO, pl. —CHI, s. m. Zool. koczokodan.

CEREBELLO, s.m. Anat. mózdek.

CEREBRALE, ad. m.f. mózgowy. Febbre —, zapalenie mózgu.

CEREBRO, s.m. mózg.

CEREMONIA, CERIMONIA, s. f. ceremonia, obrzęd, obrządek. = cerimonia, korowody, ceregiele.

CEREMONIALE, CERIMONIALE, s.m. księga obrzędów.

CEREMONIERE, CERIMONIERE, s.m. mistrz ceremonii.

CEREMONIOSAMENTE, CE-

RIMONIOSAMENTE, av. ceremonialnie.

CERFOGLIO, s. m. Bot. trzebula, trybula.

CERFUGLIO, s. m. długi pukiel włosów, kosa, warkocz.

CERIMONIASTE, s. m. ceremonialant.

CERIMONIOSO, CEREMONIOSO, —SA, ad. robiący ceremonie, ceremonialny.

CERINO, s.m. stoczek.

CERINTA, s. f. Bot. woskownica, gładysz, ośmiat.

CERNA, s. f. wybiórki, brak, drań, śmiecie. = wybór, dobór. = nowicyusz, fryc. = † nowozaczący żołnierz, rekrut.

CERNECCHIARE, v.a. wybierać, przebierać.

CERNECCHIO, s.m. włos spadający na ucho, seledec.

CERNERE, v. a. pytlować, przesiewać. = wybierać, przebierać, brakować. = † widzieć, postrzedz, dostrzedz. Ed io, maestro, già le sue meschite là entro certe nella valle cerno, D. Inf. i ja już, mistrzu, widzę wyraźnie jego wieże wznoszące się tam w dolinie naksztalt meczetów.

CERNIERA, s. f. nit, zwora, zawiaska.

CERO, s. m. duża woskowa świeca. = Cero, bel cero, pień, cymbal, czop, dragal.

CEROSO, —SA, ad. woskowy; zawierający wiele wosku.

CEROTTO, s.m. maść woskowa. = duża świeca woskowa.

CEROZZA, CERONA, s. f. accr. cera, twarz.

CERRETANO, s.m. szarletan, kuglarz.

CERRETO, s. m. lasak dębowy, dąbrowa.

CERRETTO, s.m. dębczak.

CERRO, s. m. dąb rosnący tylko we Włoszech. = frezla, szlak. = pek włosów.

CERRUTO, —TA, ad. zarosły dębami.

CERTAME, s.m. lat. bój, walka. Singolar —, pojedynk. = spór, sprzeczka.

CERTAMENTE, av. pewnie, z pewnością, niezawodnie.

CERTEZZA, CERTITUDINE, s. f. pewność.

CERTIFICAMENTO, s.m. zapewnienie, upewnienie; poświadczenie.

CERTIFICARE, v. a. zapewnić, upewnić; zaświadczyć, poświadczyć.

CERTIFICATO, s. m. zaświadczenie. = ad. zaświadczony.

CERTIFICAZIONE, s. f. zaświadczenie, poświadczenie.

. CERTO, s.m. pewność, rzecz pewna.

CERTO, —TA, ad. pewny, niewątpliwy, niezawodny, istoty, rzetelny, prawdziwy. Qual che tu sii, od ombra, od uomo certo, *D. Inf.* = pewny czego, niewątpliwy. Incontinentemente intesi e certo fui che questa era la setta de' cattivi, *D. Inf.* = pewny, oznaczony. = pewien, nieoznaczony, jakiś. Dando loro una certa quantità di danari, *Bocc.* Un certo che, coś. = pewien, jakiś, niejaki, jeden. Un certo, ktoś, pewna osoba. = niektóry. I suoi frutti... certi son dolci e certi acetosi, niektóre z jego owoców są słodkie a niektóre kwaśne.

CERTO, av. pewnie, zaprawdę, zaiste. — che si, tak zaiste, bez wątpienia.

CERTOSA, s. f. klasztor kartuzów.

CERTOSINO, s. m. kartuz.

CERTUNO, pron. m. ktoś. Vidi — avvicinarlisi, *U. Fosc.* = pl. Certuni, niektórzy, pewne osoby.

CERULEO, —LEA, ad. modry, błękitny.

CERUME, s. m. wosk w uszach, wilgoć uszu, gnój uszny.

CERUMINOSO, —SA, ad. podobny do wilgoci uszu.

CERUSIA, s. f. chirurgia.

CERUSICO, pl. —CI, s. m. cyrulik, chirurg.

CERUSSA, s. f. blejwas.

CERVA, s. f. łani, łania.

CERVELLACCIO, s. m. peg. brzydki mózg. = mózgowiec, uparta głowa, dziwak, cudak.

CERVELLAGGINE, s. f. kaprys, fomfry, wymysł, dziwaństwo.

CERVELLATA, s. f. kiszka nadziana mięsem solonem.

CERVELLETTO, s. m. dziwak, cudak.

CERVELLIERA, s. f. hełm, przyłbica.

CERVELLINAGGINE, s. f. trzpiotostwo, roztrzępanie.

CERVELLINO, s. m. czepek wełniaty. = dziwak, cudak.

CERVELLINO, —NA, ad. pusty, swawolny, roztrzępany, szalony.

CERVELLO, pl. m. —LI, f. —LA, s. m. mózg. = fig. rozum, rozsądek, rozgarnienie, pojęcie, głowa, mózg. Stillarsi o beccarsi il —, suszyć sobie mózg, łamać sobie głowę nad czem. — fatto a orioli, pusta głowa, wietrzniak, wartogłów, sowizdrzał. Dar il — a rimpedulare, być zupełnie roztrzępanym. Uscire del —, stracić rozum.

Rimettere altrui il — in capo, nauczyć kogo rozumu, ustatkować kogo. Aver il — nella lingua, mówić rozsądnie. Aver il — secco, mieć się na ostrożności; być upartym, kapryśnym. Dar di volta al —, esser fuori di —, być nieprzy swoich zmysłach, mieć nie spełna rozum. Aver il — nelle calcagna, sopra la berretta, sopra la chioma, być porywczym, niecierpliwym, gorąco kłanym; mieć pstro w głowie, nie mieć oleju w głowie. — d' oca, barania albo cieleca głowa. = humor albo charakter. — balzano, dziwaczny humor; dziwak.

CERVELLONE, s. m. tęga głowa. = dziwak, oryginal.

CERVELLUTO, —TA, ad. rozumny, rozsądny.

CERVELLUZZO, s. m. dziwak, cudak.

CERVETTA, s. f. młoda łani.

CERVETTINO, CERVETTO, CERVIAELLO, CERVIAITO, s. m. jelenek, jelenię, jeleniątko.

CERVIA, s. f. łani, łania.

CERVICALE, ad. m. f. Anat. karkowy, szyjowy.

CERVICE, s. f. kark. Uomo di dura —, fig. człowiek nieugięty, uparty.

CERVIERE, s. m. Zool. ryś, ostrowidz.

CERVINO, —NA, ad. jeleni.

CERVICO, CERVIO, s. m. jeleni.

CERVOGIA, —SA, s. f. rodzaj piwa.

CESARE, s. m. Cezar. O — o Nicolò, prov. albo starosta albo kapucyn.

CESAREO, —REA, ad. cesarski. Operazione cesarea, wycięcie płodu z macicy, operacja macicy.

CESELLARE, v. a. robić, wyrabiać rylcem, rytować.

CESELLETTO, —LLINO, s. m. dim. mały rylce.

CESELLO, s. m. rylce do rytowania na miedzi.

CESIO, —SIA, ad. błękitny, modry (o oczach).

CESIOE, s. f. pl. nożyce.

CESPITE, CESPO, s. m. darni, murawa. — di virgulti, krzaczek, krzew.

CESPUGLIATO, —TA, ad. krzakowaty.

CESPUGLIO, —ETTO, s. m. krzaczek, krzew.

CESPUGLIOSO, —SA, ad. zarosły krzakami, krzakzysty.

CESAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. ustanie, przerwa.

CESSAME, s. m. śmiecie, plugawstwo.

CESSARE, v. n. ustać, przestać, zaprzestać. Nella sua in-

fermità non cessava di pregare Iddio, *G. Vill.* — dall' operare, przestać pracować, wypocząć po pracy. Il vento cessa, wiatr ustaje. — dal fuoco, *Mil.* przestać dawać ognia. = v. a. uniknąć. E dieci passi femmo in sull' estremo, per ben cessar l'arena e la fiammella, *D. Inf.* Cessi Iddio, uchowaj Boże, nie daj Boże. = v. r. oddalić się. — dalla patria, oddalić się, wyjść z ojczyzny. = poprzestać, powstrzymać się. Cessatevi dal ragionare, poprzestań mówić.

CESSIONARIO, s. m. ten na którego rzecz robi się cessya.

CESSIONE, s. f. ustąpienie, odstąpienie, cessya.

CESSO, s. m. ustanie, przerwa. Stare in —, przestać. Ma stien le male branche un poco in —, *D. Inf.* lecz niech pazury szatanów przestaną trochę mnie szarpać. = oddalenie, ustronie. Andare in —, odejść na stronę, oddalić się. Di —, av. zdaleka.

CESSO, s. m. przewet, tranzet. = male, parszywe dłużki.

CESTA, s. f. kosz. = wicięż.

CESTACCIA, s. f. peg. koszy-sko.

CESTAROLO, s. m. koszykarz, koszownik.

CESTELLA, —ETTA, —ERELLA, s. f. CESTELLO, —LLINO, —TINO, s. m. dim. koszyk, koszyczek. = Cestino, gołębnik. = machina na kołach w której dzieci uczą się chodzić.

CESTIRE, v. n. ir. krzewić się (o zbożu).

CESTO, s. m. krzewisko. — d' alberi, kepa drzew, kłęb. Un bel —, scherz. piękna lala. = przepaska Wenery.

CESTO, s. m. rękawica żelazna, którą wdziewali szermierze.

CESTOLA, —LINA, s. f. dim. koszyk, koszyczek.

CESTONE, s. m. duży kosz plectiony z tyka kasztanowego lub innego drzewa. Aver il capo come un —, mieć w głowie jak w trybunale, mieć głowę czem skłopotaną.

CESTUTO, —TA, ad. krzewisty, gęsty. Cavolo cestuto, głowista kapusta.

CESURA, s. f. średniówka, cesura.

CETACEO, —CEA, ad. z rodzaju wielorybów, wielorybi.

CETERA, CETRA, CITRA, s. f. cytra, rodzaj liry. = puklerz u starożytnych podobny do liry.

CETERA, ECCETERA, s. f. i tam dalej. = kłopot.

CETERARE, CETRARE, v. n. grać na cytrze.

CETERATORE, s. m. — TRICE, s. f. cytrzysta.

CETEREGGIARE, — RIZZARE, v. n. grać na cytrze.

CETINA, s. f. jama w której się węgle wypalają. = tran wielorybi.

CETO, s. m. wieloryb.

CETRANGOLO, CETRO, s. m. rodzaj cytryny, v CEDRO.

CETRIUOLO, CETRIOLO, s. m. ogórek.

CHE, s. m. co, coś, jakas rzecz. Un non so che, niewiem co.

CHE, pron. (na obie liczby i na oba rodzaje) który, która. La donna ch'era d'alto ingegno, Bocc. kobieta która miała wzniosły umysł. Il libro che leggo, la lettera che scrivo, książka którą czytam, list który piszę. Questo è il diavolo di che t'ho parlato, Bocc. jestto ten sam diabeł o którym ci mówiłem. = co. Che dite? co mówicie? Di che vivem noi? Bocc. z czego żyć będziemy? Il che non accadrà mai, co się nigdy nie zdarzy. A che tanti pensieri? Petr. po co tyle myśli? A che ciarlar tanto? po co tyle paplać? = jaki, który. Che libro leggete? jaką czytasz książkę? Che ora è? która godzina? A che giuoco giuochiamo? w jaką grę gramy? = co za. Che sguardo! co za wzrok!

CHE, cong. ażeby. Se vuoi ch'io pianga, piangi tu primo, Met. Comanda che la moglie sia uccisa, Bocc. = że, iż. Digli che l'amo, powiedz mu że go kocham. = czemu, dla czego. Che non rispondi? dla czego nieodpowiadasz? Padre mio, che non m'aiuti? D. Inf. = bo, albowiem, gdyż. Aprimi la porta, ch'io me ne voglio andare avanti che apparisci il giorno, Fir. As. = aż póki, aż dopóki, aż dopóki. Non riposò mai che non l'ebbe ritrovato, nie odpoczął nigdy aż dopóki go nie znalazł. = Non che... ma, nie tylko nie... ale.

CHECCHE, CHE CHE, av. cokolwiek tylko, wszystko co. — egli oda, usłyszy. = pron. jakikolwiek. Che che egli o biasimo a loda si meritasse, certa cosa è, che etc. Cas. Galat.

CHECCHESIA, av. cokolwiek bądź. T

CHENOPODIO, s. m. Bot. gęsia stopa, maczyniec.

CHENTE, ad. m. f. jaki, co za. Non potrei dirvi chenti e quanti sieno i dilette di amore, Bocc. = jakikolwiek. bądź. —

la cagione si sia, jakokolwiek jest tego przyczyna.

CHERCA, HERICA, s. f. korona księża.

CHERCO, pl. — CI, s. m. ksiądz z wygoloną koroną. Or mi dimostra che gente è questa e se tutti fur cherici, D. Inf.

CHERCUTO, ad. m. wygolony na głowie. Questi chercurti alla sinistra nostra, D. Inf.

CHERERE, CHIERERE, † *, v. CHIEDERE.

CHERICAIE, ad. m. f. duchowemu. CHERICAMENTE, av. po duchowemu.

CHERICATO, s. m. ksiądz, kapłan. = stan duchowny, duchowienstwo.

CHERICO, pl. — CI, s. m. ksiądz, kapłan, osoba duchowna. Dà da bere al prete, ch'è il — ha sete, prov. żądać niby dla kogo innego, a tym czasem dla siebie. = uczony, pismienny.

CHERICUZZO, CHIERICUZZO, s. m. księżyna.

CHERMES, s. m. czerwiec polski (coccus polonicus).

CHERMISI, s. m. karmazyn.

CHERMISINO, — NA, ad. karmazynowy.

CHERUBICO, — CA, pl. — CI, — CHE, ad. cherubinowy, anielski.

CHERUBINO, — BO, s. m. CHETAMENTE, av. cicho, spokojnie.

CHETARE, v. a. uciszyć, uspokoić. = v. r. uciszyć się, uspokoić się.

CHEZZA, s. f. cichota, spokojność.

CHETICHELLA, a CHETICHELLI, av. cichaczem, po cichu. Fare a cheticchelli, robić co po cichu, cichaczem.

CHETO, — TA, ad. cichy, spokojny. Parendogli ogni cosa cheta, per l'albergo, Bocc. Starsi cheto, milczeć. Acqua cheta, cicha woda; fig. z cicha pęk. Cheto cheto, cheton chetone, av. cichutenko, cichaczem.

CHUNQUE, ad. e av. któkolwiek; cokolwiek.

CHI, pron. m. f. sing. e pl. ten który, ta która, ci którzy, te które. Le quali da chi non le conosce son tenute grandi donne, Bocc. Chi ha derubato per ambizione le intere province, manda solennemente alle forche chi per fame invola del pane, U. Fosc. = kto (w zapytaniach). Chi potrebbe di tutti il nome dirti? kto by ci mógł powiedzieć nazwiska wszystkich? Chi mi chiama? kto mnie woła? Di chi vi lagnate? na kogo się skarżycie? = nikt, żaden, któryby (z prze-

zieniem). Non vi è chi sappia, nie masz nikogo któryby wiedział. = ktokolwiek, kto. Parli chi vuole in contrario, Bocc. = jeżeli kto. Come pienamente si legge per Lucano poeta, chi le storie vorrà cercare, G. Vill. = Chi.... chi, jedni.... drudzy. Chi nudi e chi di strane pelli involti, Ar. Orl. Fur. jedni nadzy, drudzy odziani dziwnymi skórami. A chi un gentil sorriso, a chi un sogghigno, a chi un scherzo comparte ed a chi un detto, Cast. An. Parl. Chi bee ne' vetri, e chi negli elmi a prova, chi tien la man nella fresca onda immersa; chi se ne spruzza il volto, e chi le tempe, Tass. Ger.

CHIACCHIBICHIACCI, pop. glupstwa, błazeństwa, banialuki, androny.

CHIACCHIERA, — TA, s. f. — MENTO, s. m. gadulstwo, papłotanie, gawęda, szczebiotanie, szczebiotliwość. = baśń, plotka.

CHIACCHIERARE, v. n. gadać, bajać, świegotać, plesć, gawędzić.

CHIACCHIERATORE, s. m. — TRICE, s. f. gawęda, gaduła, T cherso — pleciuch, papla.

CHIACCHIERONE, s. m. wielki gaduła, gadatywus.

CHIACCHILLARE, v. n. trwonić czas na czezej gawędzie.

CHIAMAMENTO, s. m. wołanie; wzywanie; wywoływanie.

CHIAMARE, v. a. wołać, zawołać, wezwać, przyzwać, powołać, przwołać. Andreuccio, non rispondendogli il fanciullo, cominciò più forte a —, Bocc.

— il medico, zawołać doktora.

Farsi — tale, kazać kogo zawołać. — in aiuto, wołać na pomoc, na ratunek. — in giudizio, powołać przed sąd, zapozwać. — in testimonio, powołać, wezwać na świadectwo. = zwotywać. Chiamagli abitator dell' ombre eterne il rauco suon della tartarea tromba, Tass. Ger. = wzywać. Chiamare fuori alcuno, wzywać kogo na pojedynek. = zaprosić. Chiamare a cena, a desinare, zaprosić na wieczerzę, na obiad. = obwołać, okrzyknąć. Incontinenti i cardinali furono rinchiusi, e addì 20 del detto gennaio, chiamarono papa Innocenzio, G. Vill. = żądać, prosić. Cagion mi sprona ch'io mercè ne chiami, D. Purg. = nazywać, nazwać.

Quella che di più età era, Pampinea chiameremo, Bocc. = v. r. nazywać się. Mi chiamo Giovanni, nazywam się Jan.

— uznać się, poczytywać się. Chiamarsi vinto, offeso, uznać

T helideo —

się za zwyciężonego, i t. d. — (per) contento, obbligato, *uznać się zadowolonym, zobowiązanym*.

CHIAMATA, —ZIONE, s. f. *wołanie. = powołanie*. Ma tu qual chiamata avesti per passar da Saracino alla greggia di gente battezzata? *Fort. Ricc. = wezwanie, zaproszenie. = obwołanie, wybranie, obranie. = znak, hasło do boju*. Far la chiamata, *zabębnić lub zatrzeć do apelu lub do boju. = odsyłać*.

CHIAMATORE, s. m. —TRICE, s. f. *ten co wola, nazywa*.

CHIAPPA, s. f. *obrypka, chupanka. = kamień*. Che noi appena, ei lieve ed io sospinto, potevam su montar di chiappa in chiappa, *D. Inf. = polduppek, zadek*. E per tentargli nella pazienza, le chiappe squaderò, con riverenza, *L. Pulc. Morg.*

CHIAPPARE, v. a. *chapać, chapnąć, chwytac, schwytać, uchwycić. = Chiappare al boccone, wabić, nęcić. = uderzyć, ugodzić*. Il marchese a Florian l'avea diretta per chiapparlo nel mezzo della testa, *L. Lipp. Malm. = natrafic, znaleźć*.

CHIAPPOLA, —LERIA, s. f. *fraszka, blazeństwo, głupstwo. = Chiappola, chiappolino, sowizdrzał, trzpiot, pustak, fircyk*.

CHIAPPOLARE, v. *SCARTARE*. **CHIAPPOLO**, s. m. *brak, wybiórki, dran*. Lasciar nel —, *odrzucić, zaniedbać, zapomnieć*.

CHIARA, s. f. *białe jaja*.

CHIARAMENTE, av. *jasno, wyraźnie, dobitnie, zrozumiale; widocznie, oczywiście; otwarcie*.

CHIARARE, v. a. *wyjaśnić, zrobić jaśniejszym. = wyjaśnić, rozjaśnić, objaśnić. = v. r. wyjaśnić się, wypogodzić się*. Il tempo si chiarò, e si serenò il cielo, *Liv. M.*

CHIARATA, s. f. *lekarstwo z białka na ranę*.

CHIARELLA, s. f. *wino rozwidzione wodą*.

CHIARETTO, —TA, ad. *jasnawy, dość jasny*.

CHIAREZZA, s. f. *jasność, światło. = Chiarezza di voce, czystość głosu. = jasność, wyraźność, zrozumiałość*. La — sia compagna a' tuoi scritti, *Menz. Poet.* = Chiarezza di famiglia, *świetność rodu, urodzenia*.

CHIARIFICARE, v. a. *klarować. — il vino, klarować wino. = wyjaśnić, zrobić jaśniejszym,*

czystszy. — l'occhio, la voce, rozjaśnić wzrok, zrobić głos czystszy. = wyjaśnić, objaśnić.

CHARIFICAZIONE, s. f. *klarowanie. = wyjaśnienie, objaśnienie*.

CHARIGIONE, s. f. —MENTO, s. m. *wyjaśnienie, objaśnienie. = oświadczenie*.

CHIARILLO, s. m. *jasny dzień, pogoda*.

CHIARINA, s. f. —NO, s. m. *klarynet*.

CHIARIRE, v. n. *ir. wyjaśnić się, wypogodzić się. = wykładować się. = v. a. objaśnić, przekonać o błędzie*. Questo fu il colpo che chiari la gente pagana affatto, *Bern. Orl. = objaśnić, oświecić*. Da poi che Carlo tuo... m'ebbe chiarito, *D. Par. = oświadczyć, ogłosić*. Cito prima, e poi chiari ribello di santa Chiesa il cardinal Colonna, *Varch. Stor. = klarować płyny. = v. r. objaśnić się, przekonać się*.

CHIARITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *jasność, blask, światło. = objaśnienie. = jasność, zrozumiałość stylu*.

CHIARO, —RA, ad. *jasny, widny, świecący, błyszczący*. Due bicchieri che parevan d'ariento, si eran chiari, *Bocc. = jasny, klarowny, czysty, przezroczysty*. Spengo la sete mia nell'acqua chiara, *Tass. Ger. Chiare, fresche, dolci acque, Petr. = czysty, głośny, donośny, dobitny*. E risonar pel claustru udi di trombe acuti suoni e chiari, *Ar. Orl. Fur. = pogodny, wesoly, wypogodzony*. Da' più begli occhi e dal più chiaro viso che mai splendesse, *Petr. = świetny, sławny, znakomity, dostojny. = szczerzy, prawy*. Uomo di chiara fede, *Bocc. = jasny, łatwy do pojęcia, oczywisty, widoczny*. Far chiaro uno di qualche cosa, *objasnić kogo w czem*. Se tu mi fai chiaro di quattro cose, io ti perdonerò in tutto, *Fr. Sacch.*

CHIARO, av. *jasno; czysto; przezroczysto, i t. d.* Ah! lassame, che assai — conosco come, etc. *Bocc.*

CHIARORE, s. m. *jasność, blask, światło*. Il — del giorno, *jasność dnia. = żywość kolorów, cery. = Il chiaror della giovinezza, blask, kwiat młodości*.

CHIAROSCURARE, v. a. e n. *Pitt. malować obraz jednym kolorem*.

CHIAROSCURO, s. m. *obraz malowany jednym kolorem*.

CHIASSAIUOLO, s. m. —LA, s. f. *rowek na polu do ściętku wody*.

CHIASSATA, s. f. *huk, puk, hałas, wrzawa, zgłelk, ąrtas, harmider, rejwach*.

CHIASO, s. m. *uliczka, zaulek. = burdel, zamtuz. = hałas, wrzawa, zgłelk, wrzask. = żart, drwinki*.

CHIASOLINO, s. m. dim. *uliczka, zaulek*.

CHIATTA, s. f. *plaski statek, ponton, prom, krypa*.

CHIAVACCIA, s. f. *peg. klu-czysko*.

CHIAVAIO, —RO, s. m. *klucznik. = ślusarz.* [sarz.]

CHIAVAIUOLO, s. m. *ślusarz*.

CHIAVARDA, s. f. *sworzeń*.

CHIAVARE, v. a. *przyciągnąć, zamknąć na kluczu*. Fecero — la porta della torre e la chiave gittare in Arno, *G. Vill. = przebić na wylot, przedziurawić, przewiercić. = oblapiać. = fig. wrzucić w umysł, wyrzucić*. Che cotesta corte se opinione ti sia chiavata in mezzo della testa, *D. Purg.*

CHIAVATURA, s. t. *przyciągnięcie, zamknięcie. = okucie*.

CHIAVE, s. f. *klucz*. Serrato l'uscio colla —, *Bocc.* Le chiavi di San Pietro, *klucze s. Piotra. = Fig.* Questa città è la — del regno, *to miasto jest kluczem królestwa*. Io son colui che teni ambo le chiavi del cuor di Federigo, *D. Inf. = kruczek, smoczek przy fontanie. = ankra, kłama do spajania muru. = klapka w instrumentach dętych. = klucz w notach muzycznych. = klucz do strojenia instrumentów. = klucz do pisania cyframi*.

CHIAVERINA, s. f. *pocisk, grot, żwir, rohatyna*.

CHIAVETTA, **CHIAVICINA**, s. f. dim. *kluczyk*. [sztok.]

CHIAVICA, s. f. *kłoka, ryn-*

CHIAVISTELLO, s. m. *rygiel*. Baciare il —, *pop. wyjść, odejść bez powrotu, wynieść się z domu niezapłaciwszy za mieszkanie*.

CHIAZZA, s. f. *plama na skórze, centka*.

CHIAZZARE, v. a. *centkować, nakrapiać*.

CHIAZZATO, —TA, p. ad. *centkowany, nakrapiany, tarantowaty, morągowaty*.

CHICCA, s. f. *(wyraz dziecinny) owoce, cukierki, łakocie*.

CHICCHERA, s. f. *filiżanka*.

CHICCHESIA, pron. *ktokolwiek bądź*.

CHICCHI BICHACCHI, **CHICCI BICHICCI**, pop. *brednie, bania-*

luki, androny, terefere, koszałki opalki.

CHICCHIRIATA, s. f. —RICHI, s.m. kukuryku.

CHICCHIRILLARE, v. n. *ba-wić się fraszkami; bajdurzyć, pleść koszałki opalki.*

CHICCHIRILLO, s.m. —IRLE-RA, s. f. *szebiotanie, paplanie.*

CHICCO, pl. —CHI, s. m. *ziarno w owocu.*

CHIEDERE, v. a. ir. *żądać, prosić, wymagać.* — in prestito, *prosić o pożyczanie.* — in dono, *prosić o darowanie.* — in grazia, *prosić o co jako o łaskę.* — per dono, *prosić o przebaczenie.* — la carità, la limosina, *prosić o jałmużnę.* — *pytać, zapytać się.*

CHIEDIBILE, ad. m. f. *mog-
cy być żądanym.*

CHIEDIMENTO, s. m. *żąda-
nie.*

CHIEDITORE, s.m. *żądaty.*

CHIEGGIA, s. f. *urwista ska-
ła, urwiśko.*

CHIERCA, CHIERCALE, v. CHER-CA, etc.

CHIERERE, v. a. † *żądać, pro-
sić, pytać.* Di quel si chiere e di quel si ringrazia, *D. Par.*

CHIESA, s. f. *kościół, zgro-
madzenie wiernych.* — *kościół, świątynia poświęcona chwale Boga.*

CHIESETTA, —TTINA, —SIC-
CIUOLA, —SINA, —SUCCIA, s.f. dim. *kościółek.*

CHIESTA, s. f. *żądanie, pro-
śba.* — *pytanie, zapytanie.*

CHILO, s.m. *Fisiol. chil, płyn
wyrabiający się w trawieniu
pokarmów.*

CHIMERA, s. f. *Mitol. chime-
ra, potwór bajeczny z paszczą
lwią, ciałem kozy a ogonem
smoka.* — fig. *przywidzenie,
urojenie.*

CHIMERICAMENTE, av. *przez
przywidzenie, przez urojenie.*

CHIMERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *tworzący sobie uro-
jenia; urojony, przywidziany.*

CHIMERIZZARE, v.n. *roić so-
bie, snuć sobie po głowie, ma-
rzyć, budować zamki na lodzie.*

CHIMERIZZATORE, s.m. *ma-
rzący, fantastyk.*

CHIMICA, s. f. *chemia.*

CHIMICAMENTE, av. *chemi-
cznie.*

CHIMICO, pl. —CI, s. m. *che-
mik.* — ad. *chemiczny.*

CHINA, s. f. *pochyłość, spa-
dzistość.* A —, av. *pochyło.* La-
sciar andar l'acqua alla —, *prov.
zostawić rzeczy jak są.*

CHINAMENTO, s.m. *nachyle-
nie, pochylność.*

CHINARE, v. a. *chylić, schylić,
nachylić, pochylić.* — gli occhi,

la testa, *schylić oczy, głowę.* —
le spalle, gli omeri, fig. *ugiąć
karku, kolana, upokorzyć się.*
— v.n. *chylić się, nachylać się.*
Il di chinava, *dzien był ku schy-
lowi.* — v. r. *nachylić się.*

CHINATA, s. f. *pochyłość,
spadzystość.*

CHINATAMENTE, av. *pochy-
ło.* — fig. *chyłkiem, pokryjomu.*

CHINATEZZA, —TURA, s. f. *nachylenie, pochylność.*

CHINATO, —TA, p. ad. *nachy-
lony, pochylty.* — fig. † *zbity
z tomu, upokorzony.* — s.m. *po-
chyłość.*

CHINCAGLIA, —GLIERIA, s. f. *sprzęty i narzędzia mosiężne i
żelazne.*

CHINEA, s.f. *sztapak, stępak,
kroczał, jednochodnik.*

CHINEVOLE, ad. m. f. *giętki.*

CHINEVOLMENTE, av. *giętko.* — fig. *umięzenie; pokornie.*

CHINO, s. m. *pochyłość, spa-
dzistość.* — ad. *pochylty, spa-
dzisty; schylony, nachylony.*

CHINTANA, v. QUINTANA.

CHIOCCARE, v. a. *bass. bić, grzmocić, walkować.* — la frusta, *klaskać biczem.*

CHIOCCIA, s. f. *kwoka.*

CHIOCCIARE, v. n. *kwokać.* — *zacząć cherlać.* — *ruszać się, chwiać się, kłapać (o podkowie).*

v. CROCCIARE. — s.m. *kwokanie.*

CHIOCCIO, —CIA, ad. *ochryp-
ły, chrapliwy, chrypliwy.* Com-
inciò Pluto colla voce chioccia, *D. Inf.* = Essere o star chioccio, *cherlać.*

CHIOCCIOLA, s. f. *ślimak.* Scala a —, *schody kręcone.* — *macia gwintowana, muterka, mutra.*

CHIOCCIOLETTA, s.f. —LINO, s. m. dim. *ślimaczek.* Fare un chiocciolino, *zwinąć się w kłębek, skulić się spiąć.*

CHIOCCIO, pl. —CHI, s. m. *klask, trzask z bicia.*

CHIODAGIONE, CHIOVAGIONE, s.f. *okucie, obicie ćwiekami.*

CHIODAIA, s. f. *kowadło na
gwoździe.*

CHIODAIUOLO, s. m. *gwo-
ździarz, ćwiekarz.*

CHIODARE, v. a. *przybić, o-
bić gwoździami.*

CHIODERIA, s.f. *ćwiekarnia,
gwoździarnia.* [ćwieczek.

CHIODETTO, s.m. *gwoździ-
k, CHIODO, s.m. gwoździć, ćwiek.*

— Fig. e prov. *Battere due chiodi a un caldo, przy jednym ogniu
dwie pieczenie upiec, za jednym
zachodem dwie rzeczy zrobić.*

Aver fisso o fermo il —, *fermare il —, postanowić, umyślić, zde-
cydować się.* Son cinque cavalier
ch' han fisso il — d'esser i primi

a terminar sua lite, *Ar. Orl. Fur.* Io di mai non l'amar fisso avea il —, *Ar. Orl. Fur.* Trarre dall'asse — con —, *klin klinem wy-
bijać.*

CHIOMA, s.f. *włosy.* E'l capo tronco tenea per le chiome, *D. Inf.* — del cavallo, *grzywa kon-
ska.* — di leone, *grzywa lwa.* — di comete, *ogon komety.* — * *galezie drzewa.* Se tu vedessi starsi il pino e l'abete e'l faggio e l'orno senza usata lor frondosa —, *Guar. Past. fid.*

CHIOMANTE, CHIOMATO, —TA, ad. *włosisty.* — *galezysty.*

CHIOSA, s.f. *glossa, objaśnie-
nie* wyrazu innym używanym, komentarz, przypisek. — *plama na skórze.* — *blaszka otowiana.*

CHIOSARE, v. a. *pisać glossy, objaśniać, komentować, tłuma-
czyć.*

CHIOSATORE, s. m. *przypi-
śnik, autor glossy, komentator.* — *krytyk.*

CHIOSTRA, s.f. *mieszkanie.* — *okrag, obwód.* Quando noi fummo in sull'estrema — di Malebolge, *D. Inf.* — *dolina, zacisze, ustro-
nie.* In quella di bei colli ombro-
sa —, *Petr.* — fig. *la chiostra della volontà, dell'anima, głębia, głab serca, duszy.*

CHIOSTRO, s.m. *klasztor.* — *miejsce otoczone drzewami.* Co-
si men vivo in solitario — saltar veggendo i capri snelli e i cervi, *Tass. Ger.* — *grota, pieczara.* — *sala, komnata.* Nel primo — una femmina cana fila a un aspo traea, *Ar. Orl. Fur.* — *Superni chiostri, niebo.* — *Tenebroso chiostro, Ar. piekło.*

CHIOTTQ, —TA, ad. *milczq-
cy.* E senza pur fiatar mi stava chiotto, *Bern. Orl.* i anim słówka nie pisał.

CHIOVARE, v. a. *przybić gwo-
ździem.* — *zagwoździć konia.* — *Chiovare l'artiglieria, zagwo-
ździć działą.*

CHIOVATURA, s. f. *zagwo-
żdzenie konia.*

CHIOVELLO, s.m. dim. *ćwie-
czek, gwoździć.*

CHIOVO, s.m. *ćwiek, gwoździć.* — *Chiovo di garofano, gwoździć, goździć.*

CHIRAGRA, CIRAGRA, s.f. *chi-
ragra, ból w stawach rąk.*

CHIRAGRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *chiragryczny.*

CHIRAGROSO, —SA, CHIRA-
GRATO, —TA, ad. *cierpiący na
chiragra.*

CHIROGRAFARIO, s. m. *Leg.
wierzyciel którego prawo opie-
ra się na własnoręcznym skryp-
cie dłużnika.*

CHIROGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. własnoręczny.
CHIROGRAFO, s. m. własnoręczne pismo, cyrograf.

CHIROMANTE, s. m. wróżący z dloni.

CHIROMANZIA, s. f. wróżenie z dloni.

CHIRURGIA, s. f. chirurgia.

CHIRURGICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. chirurgiczny.

CHIRURGO, pl. —GHI, —GI, s. m. chirurg.

CHITARÀ, s. f. gitara.

CHITARINO, s. m. —NA, —

GLIA, s. f. dim. gitaraka.

CHIUCCHIURLAIA, s. f. gwar, zgiełk, wrzawa. = brednie, androny.

CHIUDEDA, s. f. zagroda; opasanie murem; ostrokol, palisada.

CHIUDERE, v. a. ir. zamykać, zamknąć. Prestamente andò a — l'uscio, Bocc. — gli occhi, zamknąć oczy. Non — l'occhio, nie zmrunczyć oka, nie spać. — la bocca, la mano, il tiratoio, stulić gębę, ścisnąć kutał, zamknąć szufladę. — fra quattro mura, zamknąć między czterema ścianami, wsadzić do więzienia. Fig. — la bocca a qualcuno, zamknąć komu gębę. — gli occhi per fingere di non vedere, zamykać na co oczy, przez szpary patrzeć. — l'orecchio, zatulić sobie uszy. — una processione, un corteccio, zamykać procesję, orszak, iść na końcu. = fig. zawrzeć w czem, zamknąć. Così potess'io ben — in versi i miei pensier come nel cuor gli chiudo, Petr. = v. r. zamknąć się. Chiudersi in casa, in un chioostro, zamknąć się w domu, w klasztorze. = okryć się. Subitamente il cielo si chiuse d'oscure nuvoli, Bocc. = zasklepić się, odretwić. Al tornar della mente che si chiuse, D. Inf.

CHIUDEMENTO, s. m. zamykanie, zamknięcie.

CHIUOTORE, s. m. zamykacz.

CHIUNQUE, pron. ktokolwiek, którykolwiek. — fra voi la piange è un ingrato, Ver. N. R.

CHIURLARE, v. n. naśladować głos puhacza.

CHIURLO, s. m. puhacz. = kuliak. = polowanie z souq. = gupiec, jolop.

CHIUSA, s. f. służa, tama, zapora, zastawa. = zamknięcie, obwód, otoczenie, zagroda. — d'un campo, ogrodzenie pola. — delle fiere, klatka na dzikiego zwierza. Mettere in —, osadzić w więzieniu. = zamknięcie, zakończenie sonetu.

CHIUAMENTE, av. pokryjomi, skrycie.

CHIUINO, s. m. zasuwka, zatykadło, nakrywka kamienna.

CHIUOSO, s. m. zamknięcie, zagroda, ogrodzenie. = stajnia, owczarnia. Come le pecorelle escon dal chiuoso, etc. D. Inf. = fig. ziemia zamieszkała.

CHIUOSO, —SA, p. ad. zamknięty. = ukryty. O scoglio od altro che nel mar è chiuoso D. Inf. = Chiuoso nell'armi, okryty zbroją. = Fig. Tener gli occhi chiusi ad alcuno, przez szpary na kogo patrzeć. A occhi chiusi, z zamkniętymi oczyma, na oślep.

CI, av. tu, tam, ztąd. Il tale non ci era, non ci andava, taki a taki nie był tam, nie chodził tam. Non è via da uscirei, niepodobna wyjść ztąd.

CI, pron. nas, nam. Kładzie się przed słowem, jeżeli to nie jest ani w trybie bezokolicznym, ani rozkazującym, ani w gerundium. Donne, il vostro senno più che l'nostro avvedimento, ci ha qui guidati, Bocc. Ci ruberanno, e forse ci torranno anche la vita, okradną nas, a może nawet odbiórą nam życie. Zrasta się zaś ze słowem ile razy to ostatnie jest użyte w powyższych trybach. Dirci, mandarci, powiedzieć nam, przysłać nam. Diteci, scrivete, powiedźcie nam, napiszcie do nas. Amandoci, vendoci, Kochając nas, widząc nas. Ci przed IO, LI, GLI, LA, LE, NE, zamienia się na CE. Ce lo scrivo, o tem do nas pisze. Ce ne racconterà, opowie nam o tem.

CIABATTA, s. f. stare obuwi, stary trzewik. = galgany, stare graty, rupiecie.

CIABATTAIO, s. m. ten co przedaje stare obuwi.

CIABATTIERE, —TTINO, s. m. łatać starego obuwia. = fuszer, partacz. [wieprz.]

CIACCO, pl. —CHI, s. m.

CIALDA, s. f. CIALDONE, CIALDONCINO, s. m. wafel. Inciampar nelle cialde, prov. nie umieć sobie w niczem dać rady.

CIALDONAIO, s. m. piekarz wafł. [szalbiarz.]

CIALTRONE, s. m. oszust,

CIAMBELLA, s. f. obwarzanek, kołacz. = Far la —, hasać, pisać (o koniu).

CIAMBELLAIO, s. m. piekarz obwarzanków, kołaczniak.

CIAMBELLETTA, —LLINA, s. f. —LLINO, s. m. dim. obwarzaneczek. E un di loro lo serviva a far berlingozzi, ciambelette, zuccherini, e altre così fatte cose, Fir. As. [lot.]

CIAMBELLOTO, s. m. kam-

CIAMBERLANO, —LLANO, s. m. szambelan.

CIAMMENGOLA, s. f. fraszka. = pop. ladaco kobieta.

CIAMPANELLA, s. f. Dare in ciampanelle, pustować, swawolić, figlować.

CIANCERELLA, —RULLA, —CETTA, s. f. dim. cacko, zabawka dziecinna. = fraszka, brednia, koszałki opalki.

CIANCIA, s. f. głuństwo, blażeństwo, fraszka, brednia, banialuki, androny, duby smalone. Far —, bredzić, bajdurzyć, prawić androny, duby smalone, pleść koszałki opalki. = Dar la —, kpić, drwić, żartować. Non prendano i mortali il voto a —, D. Par. niech sobie nie żartują śmiertelni ze ślubów.

CIANCIAFRUSCOLE, CIANCIAFRUSCOLE, s. f. pl. fraszki, banialuki.

CIANCIAMENTO, s. m. gawędzenie, gadulstwo, paplanie.

CIANCIARE, v. n. gawędzić, paplać, bredzić, pleść koszałki opalki, prawić androny, duby smalone.

CIANCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. gadula, papla, balamut.

CIANCIERO, —RA, v. CIANCIOSO.

CIANCIONE, s. m. accr. gadula, gadatywus. = głuństwo, blażeństwo, brednia, balamutstwo. Cota altri ciancioni, Bocc.

CIANCIOSAMENTE, av. żartując, blaznując.

CIANCIOSELLO, —LA, ad. szczebiotliwy, gadatliwy.

CIANCIOSO, —SA, ad. szczebiotliwy, gadatliwy. = wystrojony, piękny, ładny, śliczny.

CIANCIVENDOLO, s. m. gadula, samochwał.

CIAPPOLA, s. f. dłotko służące do obrabiania metali przed daniem emalii.

CIARAMELLA, s. f. piszczałka. = gadula.

CIARAMELLARE, v. CIARLARE.

CIARLA, s. f. gawęda, pogadanka, gadanina.

CIARLAMENTO, s. m. gawędzenie, gadanie.

CIARLARE, v. n. gawędzić, gadać, pleść, paplać.

CIARLATANERIA, s. f. —NISMO, s. m. szarlataneria.

CIARLATANESCO, —CA, pl.

—CHI, —CHE, ad. szarlatanowski.

CIARLATANO, s. m. szarlatan, kuglarz.

CIARLATORE, —DORE, s. m. —TRICE, s. f. gadula, gadatywus. = igrasz, chetpliwiec.

CIARLERIA, CIARLATA, s. f. gawęda, pogadanka, gadanina.

CIARLIERO, s. m. —RA, s. f. gaduła, gadatywus.

CIARLONE, s. m. wielki gaduła.

CIARPA, s. f. szarfa; pas. = galgany, szmaty.

CIARPAME, s. m. kupa galganów, szmat.

CIARPARE, v. ACCIARPARE, ACCIABATTARE, CIARLARE.

CIARPIERE, CIARPONE, s. m. partacz, fuzer.

CIASCHEDUNO, —NA, CIASCUNO, —NA, pron. każdy.

CIBACCIO, s. m. peg. zły pokarm.

CIBALE, ad. m. f. pokarmowy.

CIBAMENTO, s. m. karmienie, żywienie.

CIBARE, v. a. karmić, żywić. = v. r. karmić się, żywić się.

CIBO, s. m. pokarm, potrawa, strawa, pożywienie, żywność.

CIBORIO, s. m. cyborium.

CIBREO, s. m. potrawka z szyjek i podrobów kurzych.

CICALA, CICALA* s. f. Entom. konik polny. = fig. gaduła, plecinuch.

CICALAMENTO, s. m. szczebiotanie, świegotanie.

CICALARE, v. n. szczebiotać, świegotać, plesć, paplać. = v. a. wypaplać co.

CICALATA, s. f. gadanina, gawęda.

CICALATORIO, —RIA, ad. szczebiotliwy, świegotliwy.

CICALÉCCIO, CICALERIA, v. CICALATA, CICALAMENTO.

CICALIERE, CICALINO, s. m. —NA, s. f. szczebiot, szczebiotka.

CICALIO, s. m. szczebiotanie, świegotanie.

CICALONE, —NACCIO, s. m. —LACCIA, s. f. nieznośny gaduła.

CICALUZZA, s. f. dim. mały konik polny. = fig. mała szczebiotka.

CICATRICE, s. f. blizna. = podstęp.

CICATRIZZARE, v. a. goić ranę. = v. r. zagoić się, zrosnąć się.

CICATRIZZAZIONE, s. f. gojenie rany.

CICCIA, s. f. (wyraz dziecinny), mięso.

CICCIOLO, s. m. włókna mięsa po wygotowaniu z niego soku. Far. = d'alcuno, bass. rozsiękać kogo.

CICCIONE, s. m. czerak, urzód.

CICERBITA, s. f. Bot. loczyga, mleczaj, zajęcza kapusta.

CICERCHIA, s. f. Bot. leńdzian, groszek, soczewiczka.

CICERONE, s. m. cycero (na-

zwisko liter drukarskich). = ten co pokazuje cudzoziemcom ciekawości miejscowe.

CICHINO, av. trochę, troszka, odrobina.

CICISBEA, s. f. kokietka, zalotnica.

CICISBEARE, v. n. zalecać się do kobiet, smalić cholewki, stroić koperczaki.

CICISBEATO, s. m. —TURA, s. f. zalotnictwo, gachowanie, gachostwo. [gach.

CICISBEO, s. m. zalotnik, CICIO, s. m. Astr. cykl, okres czasu. Cielo lunare, okrąg wje-

życa, przeciąg lat 19 po upływie których, nowie i odmiany światła wjeżykowego znowu wracają do tych samych dni i

ledwo nie do tych samych godzin miesiąca.

CICLOPE, s. m. Mitoł. cyklop, jednooki olbrzym.

CICOGNA, s. f. bocian. = zrzęb na którym dzwon wisi.

CICOGNINO, s. m. dim. bocianię, bocianek.

CICOREA, —RIA, s. f. cykorya. CICUTA, s. f. Bot. cykuta, świ-

nia wesz.

CIECAMENTE, av. po ciemku. = fig. ślepy, na oślepie. [pic.

CIECARE, v. a. oślepić, zaslepiechita, —TADE, —TATE, s. f. ślepotą. = fig. oślepienie, zaslepienie.

CIECO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. ślepy. —d' un occhio, ślepy na jedno oko. = Fig.

Amanti ciechi, zaslepieni kochankowie. Cieco amore, ślepa miłość. Cieca obbedienza, ślepe posłuszeństwo. Cieca passione, ślepa namienność. = ciemny, niewidny. E l'aer cieco a quel

romor rimbomba, Tass. Ger. = Lanterna cieca, latarnia ślepa. Lettere cieche, listy bezimienne.

Strada cieca, ulica bez wychodu. Intestino cieco, Anat. ślepa kiszka, kątnica, kątna kiszka.

CIECÓ, —CA, s. ślepy, ślepa. = Fig. e prov. Giudicare alla cieca, na oślepie sądzić. Beato chi

ha un occhio in terra dei ciechi, pomiędzy ślepeni jednooki królem. Non avere da far cantare un cieco, nie mieć złamanego szel-

lęga. Bastonate da ciechi, tegie wygrzmozienie kijem, sucha la-

znia. [gorz.

CIECOLINA, s. f. mały węgieł, CIELO, s. m. niebo, przepaść

odległości w której tonie wzrok ludzki. Perciocchè oscurissimo di nuvoli era il cielo, Bocc. =

niebo, mieszkanie błogostawionych. Lo ciel poss'io serrare e disserrare, come tu sai, però son

due le chiavi, D. Inf. = powie-

trze, temperatura, klima. Tre-mo al più caldo; ardo al più freddo cielo, Petr. Spesso cangiando ciel si cangia sorte, Bocc. = Cielo del letto, kotara, pawilon nad łó-żkiem. — di un forno, czelustie pieca. — d' una camera, suf. = Prov. Dare un pugno in —, v. Pugno. Toccare il — col dito, nie posiadać się z radości.

CIERA, s. f. cera, kolor twa-

rzy, v. CERA.

CIFERA, CIFRA, s. f. cyfra. Favellare in —, mówić nie jasno.

CIFERISTA, s. m. piszący cyframi.

CIFRARE, v. a. en. cyfrować, pisać cyframi.

CIGLIO, pl. —GLI, f. —GLIA, s. m. brew, brwi; rzęsa u powiek. Ebano i cigli, e gli occhi eran due stelle, Petr. Aggro-

ttare le ciglia, zmarszczyć brew. Guardare con torvo —, patrzeć marsem, krzywym okiem. Alzar il ciglio o le ciglia, podnieść oczy, wzrok.

CIGLIONE, s. m. ziemia usy-

piana nad dołem, fossą, szan-

cem.

CIGLIUTO, —TA, ad. mający gęste rzęsy.

CIGNA, s. f. pas. Carrozza, letto sulle cigne, karetą, łóżko na pasach. Star sulle cigne, fig.

cherlać, kaweczyć.

CIGNALE, v. CINGHIALE.

CIGNERE, CINGERE, v. a. ir. opasać, przypasać. Ella gli cinse una bella e leggiadra cinturetta d'argento, Bocc. — la spada, przypasać szpadę. — altrui la spada, pasować kogo na ryce-

rza. = opasać, otoczyć, ob-

wieść. Fece — la terra di fossi e steccati, M. Vill. = v. r. opasać się.

= Cignersela, długo pamiętać uraze.

CIGNO, s. m. łabędź.

CIGNONE, s. m. pas, poprąg. — della carrozza, pas na któ-

rym karetą zawieszona.

CIGOLAMENTO, s. m. skrzy-

pienie kół, drzewi.

CIGOLARE, v. n. skrzypiec. = syczeć, jak mokre drzewo w ogniu. Come d' un tizzo verde ch' arso sia dall' un de' capi, che dall' altro geme e cigola per vento che va via, D. Inf. = Prov. A voler che il carro non cigoli, bi-

sogna ugnere ben le ruote, żeby kto czego nie wyspiewał, trzeba mu datkiem zamknąć gębę.

La più cattiva ruota del carro sempre cigola, v. RUOTA.

CIGOLIO, s. m. skrzypienie.

CILECCA, s. f. zdurzenie kogo pokazując mu co a nie dając, obiecanka cacanka. Deh non mi far la —, Fort. Ricc.

CILESTRO, —RA, CILESTRINO, —NA, ad. niebieski, błękitny. — azzurro, lazurowy, jasno błękitny.

CILIARE, ad. powiekowy. Muscolo —, muszkuł zamykający powiekę.

CILICINO, —NA, ad. włosiennicowy.

CILICCIO, CILICIO, s. m. włosiennica.

CILIEGIA, —GIO, v. CIRIEGIA.

CILINDRICAMENTE, av. walcowato.

CILINDRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. walcowy, walcowaty. [der.]

CILINDRO, s. m. walec, cylind. CILINDROIDE, s. m. Geom. walec którego podstawy są elipsy.

CIMA, s. f. szczyt, wierzchołek. Poichè l'occhio m'avea tutto tratto ver l'alta torre alla — rovente, *D. Inf.* = gąłż. Così di quella scheggia usciva insieme parole e sangue, ond'io lasciai la cima cadere, *D. Inf.* = Cima d'ali, końce skrzydeł. Ali bianche vesti, ch'han d'or le cime, *Tass. Ger.* = wysoki stopień, szczybel, szczyt. E'l conte, montato nella — della sua superbia, *M. Vill.* = Cima d'uomini, wybór ludzi. — di ribaldi, lotr ostatniej próby. = Di cima in fondo, av. zgruntu, do szczytu, z kretelem.

CIMARE, v. a. postrzygać sukno. = obcinać wierzchołki drzew.

CIMATO, —TA, p. ad. strzyżony. Bagnato e —, fig. szczwany lis, szpakami karmiony.

CIMATORE, s. m. postrzygacz sukna.

CIMATURA, s. f. postrzyganie sukna. = ostrzyżki od sukna.

CIMBALO, v. CEMBALO.

CIMBERLI, av. Essere, andare in —, być wesółym.

CIMBOTTO, —LO, s. m. brzdęknięcie o ziemię. Ad ogni passo che noi facevamo, tombolavamo così bei cimbottołi ch'egli era talvolta da ridere, *Fir. As.*

CIMBOTTOŁARE, v. n. brzdęknąć o ziemię, zaorać nosem.

CIMENTARE, v. a. próbować, doświadczać. = odważyć, narazić. = v. r. wystawić się, narazić się.

CIMENTO, s. m. próba. A troppo gran — riduci il mio rispetto, *Met.* = niebezpieczeństwo. [bezpieczny.]

CIMENTOSO, —SA, ad. niecimice, s. f. pluskwa.

CIMIERE, —RI, —RO, s. m. szyszak, kła u hełmu. = fig. rogi.

CIMINO, s. m. kmin.

CIMITARIO, —TERO, s. m. cmentarz.

CIMOSSA, s. f. szlak sukna, płótna, materyi.

CIMURRO, s. m. zolta. Avere il —, fig. gniewać się, dąsać się.

CINABRO, s. m. cynober, siarczyk merkuryusza. Labbro di —, * usta koralowe.

CINCIGLIO, s. m. frędzla przy dawnem uzbrojeniu, pas z frędzlami.

CINCINNO, —LO, s. m. pukiel włosów.

CINCISCHIARE, v. a. źle krajać (o nieostrzych nożycach, nożach, i t. d.). = v. n. marudzić, guzdrać się, milrężyć czas. = belkotać, jękać się, zacinać się w mowie, bąkać; cedzić przez zęby, półgębkiem mówić. Eavendole cincischiate così là queste parole, indarno cercarono di consolare la poverella, *Fir. As.*

CINERARIO, —RIA, ad. przeznaczony na popioły umarłych. = s. m. urna z popiołami, popielnica. [nie.]

CINERAZIONE, s. f. spowiele.

CINERIZIO, —ZIA, ad. popielaty. [kora.]

CINGALLEGRA, s. f. Ornł. si.

CINGERE, v. CIGNERE.

CINGHIA, s. f. pas, poprega. = Cinghia di ferro, sztaba żelaza do spajania muru.

CINGHIALE, s. m. dzik, odyniec.

CINGHIARE, v. a. ścisnąć popregą, podpiąć. = opasać, otoczyć.

CINGHIATURA, s. f. podpasanie popregą. = podbrzusze konia.

CINGHIO, s. m. okrąg, obwód.

CINGOLO, —LETO, s. m. pas, pasek.

CINGUETTAMENTO, s. m. —TTERIA, s. f. szczebiotanie, papiplanie.

CINGUETTARE, CINGOTTARE, v. n. szczebiotać (o dzieciach zaczynających gadać). = szczebiotać, swięgotać (o ptakach). = szczebiotać, paplać. Ma cinguettando e di gioielli e di nastri e di vezzi e di cuffie, si rinfrancò, *U. Fosc.*

CINGUETTATORE, —TTERIO, s. m. —TTERIA, s. f. szczebiot, szczebiotka.

CINICO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. cyniczny, z sekty Cyników.

CINIGLIA, s. f. wstążka kosmata.

CINISMO, s. m. cynizm, filozofia Cyników.

CINNAMIFERO, —RA, ad. wydający cynamon.

CINNAMO, CINNAMOMO, s. m. cynamon.

CINO, s. m. dzika róża.

CINOCEFAŁO, s. m. Zool. magot.

CINOGLOSSA, s. f. Bot. psi język, ostrzeń.

CINOSURA, s. f. Astr. mniejsza Niedzwiedzica.

CINQUANTA, ad. e s. pięćdziesiąt.

CINQUANTESIMO, —MA, ad. pięćdziesiąty. [siatk.]

CINQUANTINA, s. f. pięćdziesięć.

CINQUE, ad. e s. pięć.

CINQUECENTESIMO, —MA, ad. pięćsetny.

CINQUECENTISTA, s. m. pisarz XVI wieku. [set.]

CINQUECENTO, ad. e s. pięć.

CINQUEMILA, ad. pięć tysięcy.

CINQUENNIO, s. m. pięćlecie.

CINQUINA, s. f. pigłka.

CINTA, s. f. obwód, okrąg. = pas. — di spada, pendent od szpady. = Arch. sptyn.

CINTO, s. m. pas. = Astr. obręcz światła około słońca lub ziężyca, v. ALONE.

CINTO, —TA, p. ad. opasany, otoczony.

CINTOLA, s. f. pas. Fig. Starsi colle mani alla —, stać, siedzieć z założonymi rękami, być jak malowanym, nicnie robić. Esser largo, stretto in —, udawać hojnego, być skąpym.

CINTOLINO, s. m. dim. pasek.

CINTOLO, s. m. pas. = szlak u sukna.

CINTURA, s. f. pas. = pasowanie na rycerza.

CINTURETTO, s. m. pasek. = opaska na okołu muru.

CINTURINO, s. m. dim. pasek.

CIO, pron. to. Ciò che mi dite, to co mi mówisz. Con tutto ciò, z tem wszystkiem, mimo to jednak.

CIOCCA, s. f. grono kwiatów, owoców, liści. = kosmyk, pęk, garść włosów. La man si caccia ne' cape' d'oro e a ciocca ciocca straccia, *Ar. Ori. Fur.* A ciocche, pełno, dużo, obficie. Come spesso per una grande allegrezza noi veggiamo venir giù le lagrime a ciocche, similmente etc. *Fir. As.*

CIOCCHETTA, s. f. dim. kosmyczek.

CIOCCIA, s. f. (wyraz dziecinny), cycka, pierś.

CIOCCIARE, v. a. ssać, v. POPPARE.

CIOCCO, pl. —CHI, s. m. polano, szczapa, łupa. Poi come nel percuoter de' ciocchi arsi surgono innumerabili faville, *D. Par.* = fig. pien, cymbał, czop, batwan.

CIOCCOLATA, —TE, —TTE, s. f. czekolada. Mattone di —, tabliczka czekolady.

CIOCCOLATTIERA, s. f. —TIERE, s. m. czekoladniczka. **CIOCCOLATTIERE**, s. m. czekoladnik.

CIOÈ, Cioè a dire, av. to jest, jako to.

CIOMPERIA, s. f. galganistwo, szubrawstwo.

CIOMPO, s. m. greplarz welny. = galgan, obdartus, szubrawiec.

CIONCARE, v. n. chlać, wychylać kufle. = v. a. wciąć, ściągć, odciąć. [fel.]

CIONCATORE, s. m. dusik. **CIONCO**, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. ucięty, odcięty. = fig. podcięty, bezsilny, bezuładny. Appo di cui il nostro valore è cionco, Fort. Ricc. La speranza cionca, D. Inf. odjęta nadzieja. = ścięty, podpiły, pijany.

CIONDOLAMENTO, s. m. dyndanie, kołysanie się.

CIONDOLARE, v. n. dyndać, kołysać się, trząść się, kiwać się, chwiać się. = dłużyć, marudzić, guzdrać się, młrzyć czas.

CIONDOLO, —LINO, s. m. dzyn-dydzik, koniuszek, ogónek, dynda. E ad altri pur concesse esenzioni, e ranghi e gradi e distintivi fregi, ciondoli, ciondolini, e ciondolini, Cast. An. parl. = kulczyk.

CIONDOLONE, s. m. maruda, ciemięga, guzdralski, dlu-bala.

CIONDOLONE, —NI, av. dyndając, kołysząc się, kiwając się, gibać się. Andar —, kołysać się, gibać się idąc.

CIONNÒ, —NÀ, ad. ladaco, nic potem, nic nie wart. Mona cionna, ladaco kobieta.

CIONTA, s. f. uderzenie kijem.

CIOTOLA, s. f. kubek, czara.

CIOLOLETTA, —LINA, s. f. —LINO, s. m. dim. kubeczek, czarka.

CIOLOLEONE, s. m. acer. duży kubek. [pic] biczem.

CIOTTARE, v. a. zaciąć, skrócić. **CIOTTO**, s. m. kamień, kamyk. = kulawy.

CIOTTOLARE, v. a. rzucić na kogo kamieniem. = brukować ulice.

CIOTTOLATA, s. f. uderzenie kamieniem.

CIOTTOLATO, s. m. droga wysadzana kamykami, krzemykami.

CIOTTOLETTO, s. m. dim. kamysek.

CIOTTOLO, s. m. kamyk, glazik, krzemię. Lavare il capo co' ciottoli, fig. ogadywać kogo.

CIOTTOLOLEONE, s. m. acer. duży kamień, glaz.

CIPARISSEO, s. m. Bot. roman.

CIPERO, s. m. Bot. cybora.

CIPIGLIARE, v. n. krzywo patrzeć, zmarszczyć czoło.

CIPIGLIO, s. m. zmarszczona brew, kocioł na czole, mars na czole. Far —, zmarszczyć brew, postawić kocioł. Guardar con —, patrzeć marsem, krzywym okiem.

CIPIGLIOSO, —SA, ad. o lada co marszczący się, dąsający się, gniewliwy, opryskliwy.

CIPOLLA, s. f. cebula. = cebula niektórych roślin. = wole, pupuszek niektórych ptaków. = Più doppio ch'una — fig. chytry jak lis.

CIPOLLETTA, —LLINA, s. f. szczypiorek.

CIPORRO, v. GRANCIPORRO.

CIPRESSETO, s. m. gaj cyprysowy.

CIPRESSO, s. m. cyprys; drzewo cyprysowe. = kark.

CIPRINO, s. m. Ict. jaź.

CIRCA, prep. około, w kolo, do kola. = względem, co się dotyczy, co do. = av. około, prawie, niemal, blisko.

CIRCAINTELLEZIONE, s. f. wszechstronne, gruntowne poznanie czego.

CIRCEA, s. f. Bot. czarnokwit.

CIRCENSE, ad. m. f. lat. cyrkowy. Ludi circensi; igrzyska, w dawnym Rzymie.

CIRCO, pl. —CHI, s. m. cyrk.

CIRCOLARE, v. n. krążyć, cyrkulować. = dysputować, bronić tezy.

CICOLARE, ad. m. f. okrągły. = krążący dokoła. Lettera —, okólnik, cyrkularz.

CICOLARITA, s. f. okrągłość.

CICOLARMENTE, av. wkoło, do kola.

CICOLATORIO, —RIA, ad. cyrkulujący.

CICOLAZIONE, s. f. cyrkulacja, obieg, krążenie. — del sangue, cyrkulacja krwi. — delle monete, obieg pieniądzy. = Mus. przejście przez wszystkie razem tony.

CICOLETTO, s. m. dim. kółko.

CICOLO, s. m. kolo. = Geogr. cyrkul, obwód, okrąg. = kolo, grono zgromadzonych osób, towarzystwo. — politico, klub polityczny. = Circolo vizioso, błędny sposób rozumowania, kiedy się przytacza za dowód to co było do dowiedzenia podane.

CIRCINCIDERE, v. a. ir. oberznąć, obrzezać. = Circincidere la lingua, fig. powścią-

gnąć, pohamować język.

CIRCUNCISIONE, s. f. —DIMENTO, s. m. obrzezanie.

CIRCUNCISO, —SA, p. ad. obrzezany. = s. m. obrzezaniec.

CIRCONDAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. otoczenie, opasanie.

CIRCONDARE, v. a. otoczyć, opasać. Udrallo il bel paese ch' Apennin parte e il mar circonda e l' Alpe, Petr. — d'assedio, opasać miasto, obledź. = v. r. ogarnąć się.

CIRCONDARIO, —RIA, ad. otaczający, okoliczny.

CIRCONDURRE, v. a. ir. oprowadzać, obwodzić.

CIRCONDUZIONE, s. f. Rett. wywód, rozwodzenie się nad czem.

CIRCONFERENZA, s. f. obwód, okrąg kola.

CIRCONFENZIALE, ad. m. f. obwodowy, okręgowy.

CIRCONFLESSIONE, s. f. zagięcie, załamanie.

CIRCONFLESSO, —SA, p. ad. zagięty, załamany. Accento circconflesso, Gram. akcent oznaczony daszkami.

CIRCONFLETTERE, v. a. ir. zagiąć, załamać. = v. r. zagiąć się.

CIRCONFONDERE, v. a. ir. oblewać, rozlewać, wylewać w kolo.

CIRCONFULGERE, v. n. ir. zajaśnieć, rzucić promienie do kola.

CIRCONFUSO, —SA, p. ad. oblany, rozlany do kola.

CIRCUNCOLUZIONE, CIRCUNCOLUZIONE, s. f. kołowanie, omówienie, ogródka w mowie.

CIRCUNSCRITTO, —TA, p. ad. opisany, określony.

CIRCUNSCRIVERE, v. a. ir. opisać, określić, ograniczyć.

CIRCUNSCRIVIMENTO, s. m. opisanie słowne.

CIRCUNSCRIZIONE, s. f. opisanie, określenie, ograniczenie. = opisanie wielu słowy.

CIRCUNSPETTO, —TA, ad. obejrzany do kola. = oględny, przezorny, ostrożny.

CIRCUNSPECIONE, s. f. oględność, przezorność, ostrożność, baczność.

CIRCUNSTANTE, ad. m. f. otaczający, okoliczny. = przytomny, obecny.

CIRCUNSTANZA, —ZIA, s. f. okoliczność. = bliskość sąsiedztwa.

CIRCUNSTANZIARE, v. a. wyszczególniać, opowiedzieć lub opisać wszystkie szczegóły.

CIRCONVALLARE, v. a. otoczywać szansem, okopać, oszańcować.

CIRCONVALLAZIONE, s. f. Fort. okopanie, oszańcowanie.
CIRCONVENIRE, v. a. ir. podejść z zdradą, podstęp uczynić, oszukać.

CIRCONVENZIONE, s. f. podstęp, podejście.

CIRCONVICINO, —NA, ad. sąsiedni, bliski, okoliczny.

CIRCOSCRIVERE, CIRCOSTANTE, CIRCOSTANZA, CIRCOSTANZIARE, v. CIRCOSCRIVERE, etc.

CIRCUMENTO, s. m. obchodzenie, kołowanie.

CIRCUIRE, v. a. e n. ir. obchodzić, kołować, okrążyć. I Portoghesi hanno... circuito tutta la terra, Guicc. Stor. = otoczyć, opasać.

CIRCUITO, CERCUITO, s. m. kołowanie, obejście, okrążenie. — di parole, kołowanie w mowie, ogródki. = okrag, obwód. = okrag, obieg.

CIRCUITO, —TA, p. ad. okrążyć, otoczony. S' avvenne in un pratello d' altissimi alberi circuito, Bocc.

CIRCUIZIONE, s. f. obchodzenie, okrążanie. — di parole, omówienie, ogródka w mowie.

CIRCULARE, etc. v. CIRCOLARE, etc.

CIRCUMPULSIONE, s. f. opędzenie dokoła.

CIRCUNCIGNERE, v. a. ir. opasać naokoło, otoczyć.

CIREGETO, —GIETO, s. m. sake wiśmowy.

CIRIEGIA, s. f. wiśnia, —GIO, s. m. wiśnia, wiśniowe drzewo.

CIRIEGIUOLO, —LA, ad. wiśniowy. = s. m. gatunek winnej macy i winnego grona.

CIRIUOLA, s. f. mały węgorz.

CISALE, s. m. miedza.

CISALPINO, —NA, ad. cisalpiński.

CISCRANNA, s. f. v. SCRANNA. = stare graty, rupiecie.

CISPA, s. f. płyn ciekący z oczu, gnój oczny.

CISPICOLO, —SA, CISPARDO, —DA, CISPO, —PA, CISPOSO, —SA, ad. kaprawy.

CISPITA, —TADE, —TATE, CISPPOSITA, s. f. kaprawość oczu.

CISTERNA, s. f. cysterna, dół na wodę deszczową wymurowany lub kamieniem wykładany. = fig. otchłań, przepaść. Ella ruina in si fatta —, D. Inf.

CISTIO, cistro, s. m. Bot. czystek.

CITARE, v. a. pozywać, pozwać, zapozwać. = cytować, przytaczać, przywołać. = Ar. Orł. Fur. wzywać, wołać, powoływać.

CITATORE, s. m. ten który przytacza, przywołuje.

CITATORIA, s. f. pozew.

CITAZIONE, s. f. pozwanie, zapozwanie; pozew. = cytowanie, przytaczanie; cytacja.

CITERIORE, ad. m. f. Geogr. z tej strony położony.

CITISO, s. m. Bot. szczodrzeniec, żarnowiec.

CITRAGGINE, s. f. Bot. rojownik, matecznik.

CITRINELLA, s. f. Ornit. żię.

CITRINEZZA, CITRINITÀ, s. f. żółtość; żółtaczka.

CITRINO, —NA, ad. cytrynowy.

CITRIOLO, CITRIUOLO, v. CTRIULO.

CITRULLO, s. m. gupiec, jo.

CITTA, s. f. + v. ZITELLA.

CITTA, —TADE, —TATE, s. f. miasto. = mieszkający miasta, całe miasto. E tosto la — si mise in cuore di girgli incontro e fargli un bell' onore, Tasson.

Secch. = Città di Dio, niebo. — dolente, piekło. Per me si va nella — dolente, D. Inf.

CITTADELLA, s. f. miasteczko. = cytadela, twierdza.

CITTADINA, s. f. obywatelka.

CITTADINAMENTE, av. po obywatelsku.

CITTADINANZA, s. f. mieszczanie, mieszkający miasta.

= obywatelstwo, prawo obywatelstwa. = grzeczność miejska.

CITTADINESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. obywatelski.

Modi cittadineschi, grzeczne obyczaje.

CITTADINO, s. m. obywatel; mieszczanin. = spótbodywatel.

Quell' anima gentil fu così presta... di fare al — suo quivi festa, D. Purg.

CITTADINO, —NA, ad. obywatelski. Discordie cittadine, niezgody domowe. = grzeczny, słodki. Voce cittadina, Bocc. = miejski. E queste son le cittadine mura, Fr. Sacch.

CITTADINUZZO, —NELLO, s. m. dim. mały mieszczanin.

CITTINO, s. m. dim. chłopaczek.

CITTO, s. m. chłopak. CITTORE, s. m. accr. duży chłopak. CITTOLO, s. m. chłopczyk.

CITTOLA, s. f. dziewczyna.

CIUCO, pl. —CHI, s. m. osioł.

CIUFFAGNO, —GNA, ad. chwytający.

CIUFFARE, v. a. chwytąć, schwytać, porwać, uchwycić za łeb, za włosy. E veggendo che l' aquila già la voleva —, la pregò ch' ella gli dovesse perdonare la vita, Fir. Disc.

CIUFFETTO, s. m. czub, czubek. = Fig. Tener la fortuna pel —, mieć szczęście. Chiedere a —, żądać trudnej rzeczy.

CIUFFO, s. m. czub, czupryna. S' io ti piglio quel — tuo canuto... ben tel divegliei, Buon. Fier. Salir sul — della fortuna, być na szczycie szczęścia. Sul — alla fortuna è già salito, Menz. Sat. = morda, pysk. Dar di —, ukąsić. = czub ptaków. Alodola col —, czubaty skowronek, dzierlatka.

CIUFFOLE, s. f. pl. fraszki, błazeństwa.

CIURLO, s. m. kręcenie się na jednej nodze.

CIURMA, s. f. rudelnicy, niewolnicy na galerze. = hurma, zgraja.

CIURMABORSE, s. m. rzezi.

CIURMADORE, s. m. czarodziej. Era gran — e con gl' incanti, e col tatto, ogni serpe addormentava, Car. En. = oszust, kuglarz.

CIURMAGLIA, s. f. szuja, ha.

CIURMARE, v. a. czarować od ukąszenia węzów. = tumań, majaczyć, oszukiwać. = v. r. używać zaczarowanych napojów; fig. upić się.

CIURMATORE, v. CIURMADORE.

CIURMERIA, s. f. czary, guśla.

CIUSCHERO, —RA, ad. bass. podpiły, podchmielony.

CIVALE, s. f. warzywa strączkowe. = wot, kreska.

CIVANZA, s. f. zysk, korzyść.

CIVANZARE, v. a. dostarczyć, opatrzyć w co. = v. r. wystarać się, zaopatrzyć się.

CIVETTA, s. f. Ornit. puszczyk. = Fig. kocietka, umizgalska, zalotnica. Fare la —, krygować się, umizgać się, wdzięczyć się, przymilać się (o zalotnych kobietach). Giuocare a —, grać w pewną grę w której jeden drugiego uderza; strzelać oczyma, kłaniać się na wszystkie strony, stroić koperczaki; kryć się, unikać.

CIVETTARE, v. n. polować z puszczykiem. = fig. umizgać się, kocietować (o kobietach).

CIVETTERIA, s. f. zalotnictwo, zaloty, kocieterya.

CIVETTINA, —TTUZZA, s. f. dim. mały puszczyk. = fig. mała kocietka.

CIVETTINO, s. m. trzpiot, fircyk, wierzcipięta, mizgus.

CIVETTONE, s. m. accr. duży puszczyk. = fig. umizgalski, galant, gach.

CIVICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. obywatelski. Corona civica, wieniec obywatelski z liścia dębowego, dawany przez Rzymian temu który obywatela od śmierci oswobodził i razem nieprzyjaciela zabił. Guardia civica, gwardya narodowa.

CIVILE, s. m. rejestr, księga notaryuszów. = scena wystawiająca domy wiejskie, i t. p. = zadek. Onde ciascuno alla real presenza alza il — e abbassa giu le corna, *L. Lipp. Malm.*

CIVILE, ad. m. f. cywilny, obywatelski. Azione, causa —, sprawa cywilna (nie kryminalna). Morte —, śmierć cywilna, pozbawienie praw obywatelskich. = grzeczny, uprzejmy.

CIVILISTA, s. m. jurysta biegły w prawie cywilnem.

CIVILITÀ, s. f. grzeczność.

CIVILIZZARE, v. a. cywilizować.

CIVILMENTE, av. grzecznie.

CIVILTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. obywatelstwo, prawo obywatelstwa. = grzeczność.

CLACCHE, s. f. pl. kalosze.

CLADE, s. f. lat. porażka, rzeź.

CLAMARE, v. n. e a. lat. wołać, krzyżeć głośno.

CLAMAZIONE, s. f. wołanie, wyzywanie.

CLAMORE, s. m. lat. wołanie, krzyk, głośna skarga.

CLAMOROSO, —SA, ad. krzykliwy, wrzaskliwy.

CLANDESTINAMENTE, av. potajemnie, skrycie.

CLANDESTINO, —NA, ad. tajemny, skryty. [trąb.]

CLANGORE, s. m. lat. odgłos

CLARETTO, s. m. wino jasne.

CLARIFICARE, v. CHIARIFICARE.

CLASSE, s. f. lat. flota. = klasa, rząd, gromada.

CLASSICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. klasyczny, wzorowy. Autori classici, pisarze klasyczni. Opera classica, dzieło klasyczne.

CLASSIFICARE, **CLASSARE**, v. a. klasyfikować, dzielić na klasy.

CLASSIFICAZIONE, s. f. klasyfikacja, podział na klasy.

CLAUSOLA, —SULA, s. f. klauzula, warunek.

CLAUSTRALE, ad. m. f. klasztor.

CLAUSTRO, s. m. lat. klasztor. = v. CHIUSURA.

CLAUSURA, s. f. klauzura w klasztorze.

CLAVICEMBALO, —CORDIO, s. m. klawikombal, klawikord.

CLAVICOLA, s. f. Anat. obojczyk.

CLAVICOLARE, ad. m. f. obojczykowy.

CLEMATIDE, s. f. Bot. powojnik, powój motyli.

CLEMENTE, ad. m. f. łaskawy, ludzki, miłosierdy, miłujący.

CLEMENTEMENTE, av. ła-skawie, ludzko.

CLEMENZA, —ZIA, s. f. ła-skawość, miłosierdwość, ludzkość, łagodność.

CLERICALE, v. CHERICALE.

CLERO, s. m. duchowieństwo.

CLESSIDRA, **CLEPSIDRA**, s. f. klepsydra.

CLIENTE, —TOLO, s. m. klient, którego sprawę broni

adwokat. = zależący od kogo, podwładny, stronnik. Ciascuno con quella quantità d' amici e di clienti atti all' arme vada a Padova, *Guicc. Stor.*

CLIENTELA, s. f. opieka prze-ważnej osoby. = cały orszak klientów.

CLIMA, **CLIMATE**, s. m. klimat, strefa, na które dawni Geografowie dzielili całą ziemię ze względu na dzień najdłuższy w każdym jej miejscu; takich stref uważali 24 odrównika do każdego kola biegunowego, i 6 od kola biegunowego do biegu-na. = linia oddzielająca na

głobie klimata czyli strefy ziem-godzinne. = klima, klimat, powietrze. = kraj, kraina.

CLIMATERICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. klimakteryczny (o każdym siódmym roku życia

ludzkiego, który był uważany jako niebezpieczny, a mianowicie rok 49, 56, 63 i 70).

CLINICA, s. f. klinika, medycyna praktyczna przy łóżku chorego.

CLÍNICO, —CA, pl. —CI; —CHE, ad. kliniczny. [ZIALE]

CLISTERE, —RO, v. SERVI-

CLITORIDE, s. f. lechtaczka, języczek w częściach rodzaj-nych kobiet.

CLIVO, s. m. lat. wzgórek, pagórek; spadzistość, pochyłość. = ad. pochyły, spadzisty.

CLIZIA, s. f. Bot. v. ELITROPIA, GIRASOLE.

CLOACA, s. f. kloaka, rynsztok podziemny.

CO, s. m. skrócenie z CAPO, głowa. Tosto che l' acqua a correr mette co, *D. Inf.* odkąd woda zaczyna płynąć w korycie rzeki. Qual fu la tela, onde non

trasse insino al co la spola, *D. Par.* (jaki było płótno którego niedotkaliśmy, jaki ślub którego niedopelniliśmy).

COABITARE, v. n. mieszkąć z kim, spółmieszkąć. = żyć w stanie małżeńskim.

COABITATORE, s. m. —TRICE, s. f. spółmieszkaniec.

COABITAZIONE, s. f. spółmieszkanie. = życie małżeńskie.

COADIUTORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. pomocnik, koadjutor.

COADIUTORIA, s. f. koadjutoria.

COADUNARE, —ZIONE, v. ADUNARE, etc.

COAGULABILE, ad. m. f. mogący skrzepnąć, zsiąść się.

COAGULARE, **COAGOLARE**, v. a. sprawić zsiadłość, skrzepnienie. = v. r. zsiąść się, skrzepnąć.

COAGULAZIONE, s. f. zsiadanie się, zsiadłość, krzepnie-nie, skrzepłość.

COAGULO, s. m. podpuszta, kwasidło.

COALIZIONE, s. f. Fisiol. wspólne życie się części. = sprzymierzenie się, koalicja, spiknienie się na kogo.

COALIZZARE, v. n. er. sprzymierzyć się, zawiązać koalicyę, spiknąć się na kogo.

COARTARE, v. a. lat. ście-szać, ograniczać. Laonde ven-gon tali alla Scrittura, ch' uno la fugge e l' altro la coarta, *D. Par.*

COARTATIVO, —VA, ad. ście-sniający. = Med. ścisający.

COARTAZIONE, s. f. ście-szenie.

COATTIVO, —VA, ad. Leg. zmuszający, przymuszający.

COAZIONE, s. f. przymus.

COBALTO, s. m. kobalt, kruszec z którego się wydobywa

arszenik.

COCCA, s. f. karb, rowek wy-cięty w kolbie strzały w który się uprawia cieżwa łuku. Star in —, prov. być gotowym. = * strzala. = galka, obrączka na wrzecionie. = zawiązanie nitki na końcu wrzeciona. = szlak u sukna.

COCCARE, v. a. założyć ro-wek strzały na cieżwę łuku. = wyszczerzać zęby (o matpie).

— uno; fig. drwić, szydzić z kogo. [bik.]

COCCHETTA, s. f. dim. kar-

COCCHIATA, s. f. serenada dana przez muzyków na wo-zie jadących. = wiersze śpie-wane podczas takiej serenady. = pełen powóz osób.

COCCHIERE, s. m. woźnica.

COCCHINA, s. f. dim. rowe-czek w kolbie strzały. = ta-niec wiejski.

COCCHIO, s. m. powóz, kocz.

COCCHIONE, s. m. accr. wóz, duży powóz.

COCCHIUME, s. m. dziura szpuntowa. = szpunt, czop. = otwór kanału odchodowego.

COCCIA, s. f. nabrzmiałość, nabrzękość. = blacha, garda u szpady, furdymant. = bass. łeb, głowizna. Aver la — dura, mieć twardy łeb.

COCCEGE, s. m. Anat. kość kuprowa, ogonowa, guzica.

COCCHINIGLIA, s. f. koszenila, czerwec amerykański.

COCCIO, s. m. czerep, skorupa. = fig. cherlak, człowiek słabego zdrowia.

COCCIUOLA, s. f. pęcherzyk, bąbelek od ukąszenia przez komara. = oparzelina.

COCCO, pl. —CHI, s. m. czerwec robaczek. = czerwcową jagoda. = sukno szkarłatne. = drzewo kokosowe. = orzech kokosowy. = (wyraz dziecienny), jajo. [kodyl.]

COCCODRILLO, s. m. kro-

COCCOLA, s. f. jagoda niektórych drzew, i krzewów, jako to: cyprysu, jaltowcu, wawrzynu, i t. d. —dell' alloro, bobek. —del ginepro, jaltowiec. = fig. łeb, głowa. Girarla —, bass. kręcić głową, zmieniać się.

COCCOLINA, s. f. dim. jagódka. = kaszel koklusz.

COCCOLONE, s. m. bekas, dubelt. = COCCOLONI, av. Star, mettersi —, przysiąść, przypnąć.

COCCOVEGGIA, —GGIARE, v. CIVETTA, CIVETTARE.

COCENTE, ad. m. f. palący, skwarny.

COCERE, v. CUOCERE.

COCIMENTO, s. m. palenie, pieczenie. = trawienie pokarmów. = świerzbień, świerzb.

COCIORE, s. m. pieczenie, palenie, rana piekąca, ból piekący.

COCITOIO, —IA, ad. łatwy do gotowania.

COCITURA, s. f. wrzątek, kipiąca woda, w której się co gotowało. = gotowanie, warzenie, pieczenie. = oparzelina, rana od upieczenia.

COCLEA, s. f. macica gwintowana, mutra, muterka. = Anat. wkłesość ucha. [rzęcha.]

COCLEARIA, s. f. Bot. wawrzyn.

COCCOLLA, s. f. kukla, kapturniś.

COCOLLATO, —TA, ad. noszący kaptur.

COCOMA, s. f. kociołek do gotowania wody.

COCOMERAIO, s. m. grzędakawonów. = przedający kawony.

COCOMERO, s. m. kawon. = Prov. Avere un — in corpo, mieć co na sercu, lękać się, obawiać się. Non saper tenere un — all'erta, nie umieć dotrzymać sekretu. [ży kawon.]

COCOMERONE, s. m. accr. du-

COCOMERUZZO, —RELLO, s. m. dim. mały kawon.

COCUZZA, s. f. bania, dynia, arbusza, v. ZUCCA.

COCUZZO, —LO, s. m. ciemne głowy. = szczyt, wierzchołek góry, wieży, i t. d. = matnia u niewodu.

CODA, s. f. ogon, chwost. —del leone, del cavallo, del paone, ogon lwa, konia, pawia. —de' pesci, ogon ryb. = ogon sukni. = kosa, warkocz, arcab. = koniec, tył. Alla coda, na końcu, z tyłu. Andare alla —, far la —, mettersi alla —, iść z tyłu, stanąć z tyłu. —dell' occhio, kąknąć w oku. Guardare colla —dell' occhio, patrzeć, spojrzeć z pod oka, z boku. Coda di rondine, fuga w kształcie jaskółczego ogona. = Fig. Mettersi la — tra le gambe, wziąć ogon między nogi, spuścić nos na kwińcie, odejść z nosem, z kwitkiem. Alzar la —, zadrzeć ogon, nabrać fantazji, zadzierać nosa. Aver la — taccata di mal pelo, być mściwym. Guastar la — al fagiano, opuścić najpiękniejszy występ jakiej historyi. Saper dove il diavolo tiene la —, nie być w ciemie bitym, umieć sobie poradzić. Lisciar la —, pieścić, cackać. Far — o codazzo, świecić komu baki, pochlebiać.

Appor code a code, odkładać odniedna do dnia, odwiekać. = Prov. Dove il capo non va, mettere la —, gdzie nie można przeskoczyć tam trzeba przeleźć. L'asino non conosce la — se non quando l'ha perduta, mądry Polak po szkodzić. È meglio esser capo di gatto che — di leone, lepiej być głową kota niż ogonem lwa. Mangiare il porro per la —, od końca zaczynać, na opak co robić. = Bot. Coda cavallina, skrzyp, chwoszczka. — di leone, lwi ogon, serdecznik. — di volpe, wyczyniec, lisi ogon. — di topo, mysi ogon, ukwap.

CODACCIUTO, —TA, ad. ogoniasty.

CODALE, ad. m. f. ogonowy.

CODARDAMENTE, av. po tchórzosku, tchórzliwie.

CODARDIA, —DIGIA, s. f. tchórzostwo, bojaźliwość.

CODARDO, —DA, ad. tchórzliwy, bojaźliwy. s. m. tchórz.

CODARDONE, s. m. accr. ogromny tchórz.

CODAZZA, s. f. ogon. = fig. szary koniec, poślednia część.

CODAZZO, s. m. orszak postępujący za kim. Far —, iść za kim żeby mu baki świecić.

CODERINO, —NA, ad. ogonowy, od ogona. Ciccia coderina, mięso od ogona.

CODESTO, —TA, pron. *tamten, tamta, ten, ta*.

CODETTA, s. f. dim. ogonek.

CODIARE, v. n. iść trop w trop za kim, śledzić, szpiegować.

CODIATORE, s. m. szpieg.

CODICE, s. m. kodeks. = rękopis.

CODICILLO, s. m. dodatek do testamentu.

CODIMOZZO, —ZA, ad. z uciętym ogonem, kusy.

CODINO, s. m. dim. ogonek. = harcap. = nazwisko stronników dawnych rządów, nadane im od harcapów w rewolucyi włoskiej 1848.

CODIONE, s. m. kuper, guzica.

CODITREMOLA, s. f. Ornith. pliszka.

CODOGNA, etc. v. COTOGNA. etc.

CODONE, s. m. podogonie. = długi ogon. = kaczką z długim ogonem.

CODRIZZO, s. m. kuper, zad, zadek. = zadarty ogon.

CODUTO, —TA, ad. ogoniasty.

COEFFICIENTE, s. m. Alg. mnożnik.

COERCITIVO, —VA, ad. zmuszający, przymuszający.

COEREDE, s. m. f. spółdziedzic, spółdziedziczka.

COERENTE, ad. m. f. wiążący się z czem, mający z czem związek.

COERENTEMENTE, av. łącznie, zgodnie, stosownie.

COERENZA, s. f. spójność, łączność, związek.

COESIONE, s. f. Fis. skupienie części ciała, spójność.

COETANEO, —NEA, ad. rowieśny; współczesny.

COETERNITA, s. f. Teol. spółwieczność.

COETERNO, —NA, ad. spółwieczny. [sny.]

COEVO, —VA, ad. spółczesny.

COFACCIA, v. FOCACCIA.

COFANAIO, s. m. koszykarz.

COFANETTO, s. m. dim. koszyk.

COFANO, s. m. kosz. = kufer, skrzynka.

COGITABONDO, —DA, ad. zamysłony, zadumany.

COGITATIVA, s. f. władza myślenia.

COGITATIVO, —VA, ad. myślący. Virtù, facoltà cogitativa, władza myślenia.

COGITAZIONE, s. m. myślenie, myśl.

COGLIA, s. f. worek jądrowy.

COGLIERE, CORRE, v. a. ir. zbierać, rwać, zrywać kwiaty, owoce. La quale andava per li campi certe erbe cogliendo, Bocc. = zbierać, zebrac. — i rima-

sugli, *zbierać resztki, ostatki*.
 = *schwyć, zachwycić, zejść*
na czem, zaskoczyć, zlapać. —
all'improvviso, zejść kogo niespo-
dzianie. Il giorno è venuto ed
hammi qui colto, Bocc. — sul
fatto, zlapać, zejść na uczynku.
 = *dosięgnąć, dogonić, dopę-*
dzić. = *nabawić się choroby.*
 — *freddo, zaziębić się.* = *do-*
tknąć, dosięgnąć, trafić, ude-
rzyć ugodzić. E nessun sasso
più i Giganti colse, Fort. Ricc. E
come augello in ramo, ove men-
teme ivi piuttosto è colto, Petr.
Io dubito che mal non ce ne col-
ga, L. Pulc. boje się aby się nam
co złego nie stało. = *Fig. Co-*
glier di mira una cosa, upatrzyć
co, wybrać. — *il vero senso d'un*
autore, schwyć prawdziwą
myśl autora. — *la rosa e lasciar*
star la spina, wybrać co najgor-
szego, a zostawić co najgor-
szego. — *in cambio, in iscambio,*
wziąć jedno za drugie. Cor
l'agresto, kraść. Cor cagione,
szukać pozoru, pretextu, wy-
mówki. Cogliera o non la corre,
potrafić co zrobić lub nie po-
trafić, udać się lub nie. Co-
gliersela, drapnąć, zemknąć,
uciec. Essi da savj quand'han ve-
duto il bel se la son colta, Buon.
Fier.

COGLIO, s.m. * *skala.* = *wy-*
lina węzła. Ovver tra' fiori un
giocinel serpente uscito pur mo
fuor del vecchio —, Poliz.

COGLIONARE, v.a. *bass. kpić,*
drwić, sztydzić, wyśmiewać.

COGLIONATORE, s.m. *drwin-*
karz, szydera.

COGLIANTURA, s.f. *kpinki,*
drwinki, żarciki.

COGLIONE, s.m. *jędra.* = *fig.*
bass. głupiec, kiep, dureń.

COGLIONERIA, s.f. *głupstwo,*
blaźństwo.

COGLITORE, s.m. *zbieracz.*
 COGNATA, s.f. — *TINA, s. f.*

dim. bratowa; siostra żony.

COGNATO, s.m. — *TINO, s. m.*
dim. szwagier; brat żony; mąż
siostry. = *krewny po linii żeń-*
skiej. = *ad. mający z czem*
wiązek, stosunek, podobień-
stwo.

COGAZIONE, s. f. *pokre-*
wieństwo, powinowactwo.

COGNITO, — *TA, ad. lat.*
znany.

COGNITORE, s. m. *znawca.*
 = *sędzia lub komisarz zda-*
jący raport.

COGNIZIONCELLA, s. f. *dim.*
powierzchnowa znajomość.

COGNIZIONE, s. f. *poznanie.*
 = *wiadomość, znajomość. Per*
supposito che i comici greci e la-
tini avessero avuta — degli oc-

chiali, Red. Lett. = Leg. mo-
żność roztrząsania i sądzenia
sprawy.

COGNO, pl. f. — *GNA, s. m.*
miara wina zawierająca dzie-
sięć barytek. = kosz, koszałka.
 = *Cogno d'una calza, klinu poń-*
czochy.

COGNOME, s. m. *imię fami-*
lijne, nazwisko, przezwisko.

COGNOMINARE, v. a. *nadać*
imię, nazwać, przezwąć. = *v.*

r. nazwać się, przezwąć się.

COGNOSCIBILE, — *BILITÀ, etc.*
v. CONOSCIBILE, etc.

COGOMA, v. COCOMA.

COIACCIO, s. m. *peg. zła*
skóra.

COIAIO, — *RO, s.m. garbarz.*
 = *przetwarzający skóry, skórnik.*

COIAME, s. m. *skóra (pod*
względem gatunku).

COIETTO, s.m. *kawałeks skóry.*
 = *kaftan skórzany.*

COINCIDENTE, ad. m. f. *Geom.*
przystający.

COINCIDENZA, s. f. *przystaw-*
wanie.

COINCIDERE, v. n. *lr. Geom.*
przystawać do siebie.

COITO, s.m. *sprawa cielesna,*
spółkowanie; parzenie się
zwierząt.

COLA, s. f. *cedzidło.*

COLA, av. *tam. Di là a —,*
zład tum (dokąd zmierzamy).
 = *około (co do czasu).* — *di*
maggio, około miesiąca maja.

COLAGGIU, — *GGIUSO, av. tam*
na dole.

COLAMENTO, s.m. *cedzenie,*
cieczenie, plynienie. = *plyn*
przecedzony.

COLARE, v. a. *cedzić, odce-*
dzić, przecedzić. = *lać, ułać,*
odlewać, odlać. — *una campana,*
i cannoni, ułać dzwon, lać dzia-
ła. = *struwić, zmarnować.* =
Colar a fondo, Mar. zatopić sta-
tek. = *D. Inf. czić.* = *v.n. ciec,*
cedzić się, kapać, sączyć się.
L'umor che dalle viti cola, D.
Purg. = chudnąć, marnieć.
 = *Colar a fondo, zatopić, utopić.*

COLASSU, — *SSUSO, av. tam*
wysoko.

COLATICCIO, p. STALLATITE.

COLATIO, — *TIA, — TIVO, —*
VA, ad. dający się stopić, topny.

COLATO, s. m. *plyn przece-*
dzony.

COLATO, — *TA, p. ad. ce-*
dzony, przecedzony. = *Aria*
colata, wiatr wiejący przez
szpary, cug, przeciąg wiatru.

COLATOIO, s. m. *cedzidło,*
filtr. = *zołnik.* = *tygiel do to-*
pienia kruszców.

COLATURA, s. f. *plyn prze-*
cedzony. — *di cera, wosk na-*
kapany ze świecy.

COLAZIONCINA, — *NETTA, s.*
f. dim. śniadanko.

COLAZIONE, s. f. *śniadanie.*

COLCARE, v. CORICARE.

COLCHICO, s. m. *Bot. zimo-*
wit, zimokwit.

COLEI, pron. f. *tamta, ta.*

COLENDISSIMO, — *MA, ad.*
sup. czcigodny, szanowny,
dostojny.

COLERE, v. a. * *czcić.*

COLIBRI, s. m. *Ornit. kolibr.*

COLICA, s. f. *kolka.*

COLICO, — *CA, pl. — CI, —*

CHE, ad. kolkowy. Dolori colici,
bole kolkowe, rzniecie w żo-
ładku. = *s. m. chory na kolkę.*

COLISEO, v. COLOSSEO.

COLLA, s. f. *powróż używa-*
ny dawniej w torturach.

COLLA, s. f. *klej.* — *di pesce,*
karuk. — *di farina, kłajster.*

COLLACRIMARE, v. n. *opla-*
kiwać, plakać razem z kim.

COLLANA, s. f. *naszyjnik,*
łańcuch noszony na szyi. — *di*
perle, sznurek perel.

COLLANETTA, — *NUCCIA, —*
NUZZA, s. f. dim. łańcuszek na
szyję.

COLLARE, s.m. *obróż, obróż-*
ka. = *Collare alla spagnuolo, kre-*
za hiszpańska. = *kolnierz.*
Prender uno pel —, uchwycić
kogo za kolnierz, porwać za
kark.

COLLARE, v. a. *zrzucić z gó-*
ry na dół wziętego na torturę
i przywiązanego do belki ze
związkanymi w tył rękami.
 = *kleić, nakleić, przykleić.* = *Col-*
lare con fune, spuścić po sznu-
rze. Deliberarono di legarlo alla
fune e di collarlo nel pozzo, Bocc.
 = *windować w górę; fig. wy-*
nieść, wznieść, podnieść. = *v.*
r. spuścić się po sznurze.

COLLARETTAIO, s. m. *ten co*
robi kolnierzki, krezy, i t. d.

COLLARETTO, s.m. *kolnierz,*
kolnierzek.

COLLARINO, s. m. *kolnie-*
rzyk. = *Arch. obwódka, fryz*
kapitelu.

COLLATA, s. f. *uderzenie*
w kark. Dar la —, uderzyć w kark.
 = *dotknięcie ramienia szpada*
pasując na rycerza.

COLLATERALE, s. m. *kre-*
wny poboczny. = *komissarz*
wojenny. = *pisarz sędziego,*
podśadek. = *ad. m. f. poboczny.*
Parente, linea —, krewny pobo-
czny, linia poboczna.

COLLATORE, s. m. *kolator,*
dający beneficjum duchowne.

COLLATTANEO, — *NEA, s.*
brat mleczny, siostra mleczna.

COLLAZIONARE, v. a. *po-*
równać, konfrontować dwa te-
sta, dwa pisma.

COLLAZIONE, s. f. konferencja, pomówienie, rozmowa. = skonfrontowanie, porównanie dwóch tekstów, pism. = kolarstwo, kolarura.

COLLE, s. m. wzgórek, pagórek.

COLLEGA, pl. —GHI s. m. kolega.

COLLEGAMENTO, s. m. związanie, złączenie, związek.

COLLEGANZA, s. f. sprzymierzenie, związek.

COLLEGARE, v. a. związać, złączyć, skojarzyć. = v. r. złączyć się, połączyć się, zawrzeć związek, przymierze.

COLLEGATARIO, —RIA, s. spółspadkobierca.

COLLEGATO, s. m. aliant, sprzymierzeniec. = ad. związany, złączony, przywiązany. = sprzymierzony.

COLLEGATORE, s. m. zawierający ligę, przymierze.

COLLEGAZIONE, s. f. sprzymierzenie.

COLLEGIALE, ad. m. f. kolegialny. = s. m. uczeń kolegium.

COLLEGIALMENTE, av. kolegialnie.

COLLEGIATA, s. f. kolegialta, kościół kolegialny.

COLLEGIO, s. m. collegium. Il — de' cardinali, collegium kardynałów. — d' elettori, zgromadzenie wyborców końcem wybrania deputowanego, sejmik polski.

COLLERA, s. f. cholera, żółć. = cholera, złość, gniew, passya. Entrare in —, wpaść w passyę, rozgniewać się. Slogar la sua —, wyrzucić złość.

COLLERICAMENTE, av. ze złością, z gniewem.

COLLERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. mający wiele żółci. = choleryczny, złośnik, pasyjonat.

COLLERO, —SA, ad. żółciowy.

COLLETTA, s. f. zbiór, zebranie osób. = kolekta, kweśta. = pobór podatków. = modlitwa przy mszy przed epistolą.

COLLETTAIO, s. m. ten który robi lub sprzedaje kolnierzyki.

COLLETTIVAMENTE, av. razem, zbiorowo.

COLLETTIVO, —VA, ad. Gram. zbiorowy.

COLLETTIZIO, —ZIA, ad. ze wsząd pobierany, naprędce zebrany. Esercito collettizio, wojsko ztąd i zowąd zebrane, zbierana drużyna.

COLLETTO, s. m. wzgórek,

pagórek. = paczka towarów. = kaftanik skórzany. = kolnierzyk damski.

COLLETTORE, s. m. zbieracz, kolektor. = poborca.

COLLETTORIA, s. f. urząd poborcy. = pobór podatków.

COLLEZIONE, s. f. pobór podatków. = zbiór. — di libri, di quadri, di statue, di medaglie, zbiór książek, i t. d.

COLLICELLO, s. m. dim. pagóreczek, wzgóreczek.

COLLICINO, s. m. dim. szyjka.

COLLIGIANO, —NA, ad. górski.

COLLILUNGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. długoszy.

COLLINA, s. f. wzgórek, pagórek.

COLLINETTA, s. f. —TTO, s. m. dim. wzgóreczek, pagóreczek.

COLLISIONE, s. f. lat. starcie się, uderzenie o siebie. = fig. nieprzyjemny zbieg samogłoski.

COLLO, s. m. szyja, kark. Dunque ora è il tempo di tirare il — dal giogo antico, Petr. Rompersi il —, skrećić sobie kark; fig. niedopiąć swego; stracić reputacyę; zrujnować się, i t. d.

Tirare il — ai polli, skrećić szyję kurczaciu, zarząca. Scarico di — (o koniu), z załamanym karkiem. Avere o fare il — torto, chodzić z zakrzywioną głową (o świętoszkach). Portare, avere in —, nieść na barkach, na plecach, na ręku. Gettar le braccia al —, rzucić się komu na szyję, objąć za szyję, uściskać. = Fig. Cadere di —, popaść w nielaskę. Fare allungare il — a uno, długo kogo uwodzić, kazać długo na co czekać. = Il collo del piede, podbicie nogi. — della vessica, szyja, otwór pecherza.

— della matrice, pochwa maciczna. — d' una camicia, kołnierz koszuli. — del fiasco, szyjka flaszki. = paka towarów. E colli e casse, e ciò che v'è di grave, gitta da prora e da poppa e da sponda, Ar. Orl. Fur.

COLLOCAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. umieszczenie, upłacowanie.

COLLOCARE, v. a. umieścić, uplacować. — in matrimonio, wydać za mąż, ożenić. — danaro a frutto, umieścić, uplacować kapital. — una pietra, położyć kamień. = v. r. umieścić się.

COLLOCUZIONE, s. f. rozmówienie się, pomówienie, rozmowa.

COLLOQUINTIDA, s. f. Bot. kolokwint, ośli ogórek.

COLLOQUIO, s. m. rozmowa.

wa. = izba w klasztorach do rozmowy z obcemi.

COLLOTORIO, s. m. świętoszek, nabożnik, hipokryt.

COLLOTTOLA, s. f. kark. Avere gli occhi nella —, prov. być chytrym, nie w ciemię bić.

COLLUDERE v. n. ir. zmówić się z kim przeciw komu.

COLLUSIONE, s. f. zмова, kondykt.

COLLUSIVAMENTE, av. zmoownie.

COLLUSIVO, —VA, ad. zmoowny, kondyktowy.

COLLUVIE, s. f. lat. napływ ludu.

COLMARE, v. a. napełnić zwierzem, przepelnić miarę. = Fig. Colmar di beni, di favori, obsypać dobrodziejstwem, łaskami. — di lodi, di benedizioni, obsypywać pochwałami, błogosławieństwem. — di gioia, napełnić radością. Avere colmo o — lo staio, przebrać miarę.

L'avara Babilonia ha colmo il sacco d'ira di Dio, Petr. = v. n. lać się przez wierzch.

COLMATA, s. f. przepelnienie. = podniesienie gruntu, grobla, tama.

COLMATURA, COLMEZZA, s. f. przepelnienie miary.

COLMO, s. m. wierzch, wierzchołek, szczyt. = fig. szczyt wielkości, sławy, potęgi, i t. d. Allor fu Genova e 'l suo potere sul maggior — ch' ella fosse mai, G. Vill. Nel — della collera, del dolore, w największym gniewie, bolu. = D. średni wiek ludzki, lat 35. = kupa, stos snopów, zboża.

COLMO, —MA, ad. pełny, przepelniony, pełniutki. = fig. obarczony, obladowany, obsypany, obciążony. = wypukły.

COLO, s. m. przetak; opalka.

COLOCASIA, s. f. Bot. kolo-kassya, obrazki egipskie.

COLOFONIA, s. f. kolofonia.

COLOMBA, s. f. gołębnica. — che ride vuol la fava, prov. uśmiech kobiety jest znakiem zezwolenia.

COLOMBACCIO, s. m. grzywacz, dziki gołąb. [łębnik.

COLOMBAIA, —RA, s. f. go-

COLOMBELLA, s. f. dziki gołąb. = gołąbek.

COLOMBINA, s. f. dim. gołąbek, gołąbka. = łajno gołębie.

COLOMBINO, —NA, ad. gołębi. Letame colombino, łajno gołębie.

COLOMBO, s. m. gołąb. = Fig. Colombo da pelare, człowiek którego łatwo oszukać,

fryc w grze. Pigliare a una fava due colombi, przy jednym ogniu dwie pieczenie upiec, za jednym zachodem dwa interesy odbyć. Tirare a suoi colombi, sobie samemu szkodzić.

COLON, s. m. Anal. kieszka morzyskowa.

COLONIA, s. f. osada. = rój pszczoł.

COLONIALE, COLONARIO, —RIA, ad. osadniczy, osadowy.

COLONNA, s. f. kolumna, słup, filar. — Traiana, Antonina in Roma, kolumna Trajana, Antonina w Rzymie. = Colonna di punto fermo, słup utrzymujący schody. = Fig. wsparcie, podpora, filar. = Colonna vertebrale, Anal. kolumna pacerzowa. = voltiana, o del Volta, Fis. stos Wolty. = kolumna w książce. = Colonna d'acqua, d'aria, kolumna wody, powietrza. = kolumna wojska.

COLONNATA, s. f. —to, s. m. kolumnada.

COLONNELLO, s. m. dim. mała kolumna. [wnik.]

COLONNELLO, s. m. pułko-

COLONNETTA, s. f. dim. mała kolumna. — di letto, słupek przy łóżku.

COLONNINO, s. m. dim. mała kolumna. = słup szubienicy.

COLONO, s. m. osadnik, kolonista. = rolnik.

COLORAMENTO, s. m. pomalowanie kolorem. — degli occhi, zamienienie oczu.

COLORARE, v. a. farbować, kolorować, malować. — le stampe, kolorować rycinę. = fig. nadać koloru pozor, wystawić w pięknych kolorach, ubarwić, ukraścić, upięknąć.

COLORATAMENTE, av. pod pozorem, pod pokrywką.

COLORATO, —TA, p. ad. farbowany, kolorowany, malowany Carta colorata, papier malowany. = fig. pozorny, udany. Colorata ragione, Bocc.

COLORAZIONE, s. f. farbowanie, kolorowanie. = fig. udanie, pokrycie pięknym pozorem.

COLORE, s. m. kolor, farba, barwa. — rosso, verde, giallo, kolor czerwony, i t. d. — del viso, kolor twarzy. Mutarsi di mille colori, mienić się. Come il piovano ode costui, si mutò di mille colori, Fr. Sacch. Nov. = fig. pozor, pokrywka, pretext, wymówka. Sotto — d'onestà, G. Vill. = kwiaty, ozdoby retoryczne.

COLORETTO, s. m. dim. kolorek. = fig. nieznaczny pozor.

COLORIRE, v. COLORARE. — i

suoi disegni, fig. doprowadzić do dojrzałości swoje zamiary.

COLORISTA, s. m. Pitt. kolorysta, celujący w doborze kolorów.

COLORITO, s. m. Pitt. koloryst, dobór kolorów w obrazie. = il — del volto, cera twarzy.

COLORITO, —TA, p. ad. kolorowany, malowany.

COLORITORE, s. m. malarz; kolorujący rysunki.

COLORO, pron. pl. ci, te. — che non furono mai sventurati, non sono degni della loro felicità, U. Fosc. [salny.]

COLOSSALE, ad. m. f. koloso-

COLOSSEO, s. m. amfiteatr wystawiony w Rzymie przez Flawiana Wespazjana, Kolosseum, Kolizeum.

COLOSSO, s. m. kolos. — di Monte Cavallo in Roma, duże statuy wystawiające Kastora i Poluxa, trzymających konie olbrzymiej wielkości, dzieło Fidiasza i Praxytelesa. — di Rodi, kolos Rodyjski.

COLPA, s. f. вина. La — è tua, è mia, è nostra, вина jest twoja, i t. d. Se non son ricco non è — mia, jeżeli nie bogaty, nie jest moja вина. Dar la —, zwałac winę na kogo. Avere —, być winnym, stać się winnym czego. Chiamarsi in —, przyznać się do winy. A — vecchia pena nuova, prov. pokutować za dawne grzechy.

COLPARE, v. a. obwinić. = v. n. popętnić winę, stać się winnym. = v. r. obwinić się.

COLPEGGIARE, v. a. e. n. stuknąć, pukać; stuknąć, uderzyć, szturchnąć.

COLPETTINO, s. m. dim. lekkie uderzenie. = av. nieco, trochę. Così ribere ancora un —, napić się jeszcze trochę.

COLPEVOLE, ad. m. f. winny; występny.

COLPEVOLMENTE, av. winnie; występnie.

COLPIRE, v. a. i. r. uderzyć, ugodzić. — nel segno, trafić do celu. = fig. uderzyć, zrobić urażenie. Non c'è uomo, che le bellezze della natura, qualche volta almeno, non abbian colpito, Pind. = fig. dopiąć, potrafić, dokazać swego.

COLPO, s. m. cios, raz, uderzenie. — mortale, śmiertelny cios. Dar, far —, zadać cios, uderzyć. Render — per —, oddać wet za wet. Fallire il —, nie trafić, chybić. A un —, od razu, zjednem cięciem. Seicento ne impiegarono ad un —, G. Vill. L'albero non cade per un —, prov. nie od razu Kraków

zbudowany. — d'occhio, rzut oka. Di primo —, zrazu, na pierwszy rzut oka. — maestro, di maestro, mistrzowskie dzieło. Dare un — alla botte e uno al cerchio, prov. kilka interesów razem załatwić; pokierować dobrze kilka trudnych spraw. COLPOSO, —SA, ad. winny; występny.

COLTA, s. f. pobór podatków. = nazbierane kwiaty, zioła, i t. d. = woda zatrzymana dla obracania koła młynskiego. = Far colta (zamiast far colpo), uderzyć, ranić.

COLTELLA, s. f. kordelas. = krój pluga, v. COLTRO.

COLTELLACCIO, s. m. duży nóż, nożyisko. — da cucina, nóż kuchenny. — di becciaio, nóż rzeźniczy. = Stare come capre e coltellacci, żyć jak pies z kotem, koty z kim drzeć.

COLTELLATA, s. f. pchnięcie nożem. = fig. wielka boleść, zmartwienie.

COLTELLESCA, —LLIERA, s. f. pokrowiec na nóż, pudelko na noże. [wnik.]

COLTELLINAIO, s. m. nożo-

COLTELLINO, s. m. dim. nożyk.

COLTELLO, s. m. nóż. — a molla, da tasca, nóż składany. = sztylet, pugiuał. = fig. wielkie zmartwienie. Mettere alcuno alle coltella, rozjątrzyć kogo do żywego. = lotki czyli pióra najgrubsze w skrzydłach ptaków. [duży nóż.]

COLTELLONE, s. m. acer.

COLTIVAMENTO, s. m. uprawa roli.

COLTIVARE, v. a. uprawiać rolę. = Fig. Coltivar le scienze, le arti, trudnić się naukami, pięknymi sztukami. — la memoria, ćwiczyć pamięć. — l'amicizia, zachowywać związki przyjaźni. [uue.]

COLTIVATO, s. m. pole uprawne.

COLTIVATORE, s. m. rolnik.

COLTIVAZIONE, —TURA, s. f. uprawianie roli.

COLTIVO, —VA, ad. uprawny, orny. Terre coltivate, grunta orne.

COLTO, s. m. pole uprawne. = v. CULTO.

COLTO, —TA, ad. uprawny. = Uomo colto, coltissimo, fig. człowiek światły, ukształcony.

COLTO, —TA, p. ad. zebra-ny, zerwany, uzbierany. = zebra-ny, zgromadzony. = przyjęty. = schwytyany, złapany, pojmany, zaskoczony. E dalla notte in palazzo slam colti, Fort. Ricc. = trafiony, uderzony. Dal traditor fu in mezzo gli occhi colto, Ar. Orl. Fur.

COLTRE, s. f. koldra. = fig. baldachim; honory, zaszczyty. Che seggendo in piuma in fama non si vien, nè sotto —, *D. Inf.* = *catum, kir*. Per lui non si trovò bara nè —, *Menz. Sat.* = *nóz*. A scempi, a bestie, a ghiotti fan carezze, che son degni di — e di cavezza, *Bern. Ori.* = *perona miara gruntu*.

COLTRETTE, s. f. COLTRONCINO, s. m. dim. kolderka.

COLTRICE, s. f. piernat, pierzyna.

COLTRICETTA, —CINA, s. f. dim. piernacik, pierzynka.

COLTRICIONA, s. f. accr. duży piernat, duża pierzyna.

COLTRO, s. m. krój pługa.

COLTRONE, s. m. kapa na łózko.

COLTURA, s. f. uprawa roli. E tosto s'avvererà dalla raccolta della mala —, *D. Par.* = *pole uprawne*. = *kultura umysłowa*. = *v. CULTO*.

COLUBRINA, s. f. wężownica, śmigownica.

COLUBRO, s. m. lat. * *wąż*.

COLUI, pron. *tamten, ten*.

COLUMBARIA, s. f. Bot. kosszysko.

COLURO, s. m. Astr. *kota wrębne, dwa kota wielkie przez bieguny świata i przez punkta równocne i słanowski słońca przechodzące, do siebie pionowe i dzielące ekliptykę i zwierzytnic niebieski na cztery ciuatki równe*.

COMA, s. f. lat. *włosy*, v. CHIOMA. = *Gram. koma, przecinek*.

COMADRE, v. COMARE.

COMANDAMENTO, —DARE, s. m. rozkaz, zalecenie, polecenie. Fare il —, *wypelnic rozkaz*. Fare —, *dać rozkaz, rozkazywać*. — dell'anima, *polecenie duszy, modlitwa konających*. — di morte, *wyrok śmierci czytany na skazanemu*. = *Comandamento, przykazanie*. I dieci comandamenti della legge di Dio, *dziesięcioro Bożego przykazania*.

COMANDANTE, s. m. dowódca, komendant.

COMANDARE, v. a. rozkazywać, kazać, rozkazać. Currado credendo che fosse figliuolo di villano, non conoscendo che fusse suo padre, il camandò a uccidere nella foresta, *G. Vill.* = *zalecić, polecieć*. E piaciendogli di partirsi il comandò a Dio, *Bocc.* = *dowodzić*. — un vascello, *un reggimento*, un esercito, *dowodzić okrętem, i t. d.*

COMANDATA s. f. rozkaz króla.

COMANDATIVO, —VA, ad. rozkazujący, nakazujący.

COMANDATO, —TA, p. ad. nakazany, przepisany. Di comandati, *posty nakazane przez kościół*. All'ora comandata, *o naznaczonej godzinie*.

COMANDATORE, s. m. rozkazodawca. = *główny woźny*.

COMANDO, s. m. rozkaz, zalecenie, wola. E ciò che per me si può è allo — tuo, *Bocc.* Dare il —, *nadać władzę*. Esercitare il —, *wykonywać władzę*. Stare a — di alcuno, *być na czyje zawołanie*. = *dowództwo*.

COMARE, s. f. kuma, kmotra. = *akuszka, baba*. = *gra dziedzinna*. = *naczynie napełnione gorącą wodą do grzania się*.

COMBACIAMENTO, s. m. spojenie, zbitie dwóch deszczek.

COMBACIARE, v. a. spojzić, zbić deszczki, kamienie; przyłożyć jedno do drugiego, złączyć, skleić.

COMBATTERE, v. n. walczyć, bić się, potykać się. Era apparecchiato di — a corpo a corpo col re Carlo, *G. Vill.* = *v. a. atakować, szturmować*. Assediaron la città di Noli, *traboccandola*, combattendola per più volte, *G. Vill.* = *Combattere le passioni, walczyć z namiętnościami*. — la miseria, *pasować się z biedą, oganiać się od biedy*. — alcuna cosa ad uno, *zaprzeczać co komu*, *spierać się z kim o co*. = *nękać, gnębić*. Non vedi tu la morte che 'l combatte? *D. Inf.* = *Combattere una querela, bić się za czyję sprawę*. E se 'l demonio uscito dell'inferno combatte per lui le sue querele, *Bern. Ori.* = *v. r. bić się*. Combatteronsi più di sei ore con incredibile gagliardia, *Bemb. Stor.*

COMBATTIMENTO, s. m. bitwa, walka, potyczka. — delle giostre, *turnieja*.

COMBATTITORE, s. m. —TRICE, s. f. walczący, walcząca.

COMBIBBIA, s. f. wino razem pite. = *osoby razem pijące*.

COMBINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. kombinacja, połączenie.

COMBINARE, v. a. wiązać, łączyć w pewien szyk, porządek.

COMBRICCOLA, s. f. zgraja osób zgromadzonych w złym celu. Egli ci va attorno la notte una certa — di giovani, etc., *Fir. As.*

COMBUSTIBILE, ad. m. f. palny, łatwo palący się.

COMBUSTIBILITÀ, s. f. palność.

COMBUSTIONE, s. f. palenie.

= *ogień, pożar*. = fig. *zapalczywość*. Vedeva il conte in gran —, *cogli occhi ardenti e la faccia avvampata, Bern. Ori.*

COMBUSTO, —TA, ad. spalony, zgorzały. Poi che 'l superbo Ilion fu combusto, *D. Inf.*

COMBUTTA, s. f. bass. spółka. Fare a —, *mettere a —, oddać do spółki, do spoločnego użycia*.

COME, av. jak, jako, tak jak.

Tu sei scaltro — me, *jestes tak chytry jak ja*. = *jak, jakim sposobem*. — andrò io nella camera dell'abbate? *Bocc.* Il —, *jak, jakim sposobem*. Tutti hanno un qualche idea del — si nutrano, e crescono le piante, *Pind.* = *jak tylko, skoro tylko*. — libero fui da tutte quante quell'ombre, *D. Purg.* = *Come se, jak gdyby*. = *chociaż, pomimo*. Giaciuto colla moglie, — contro al piacer di lei fosse, *głiele diede, Bocc.* = *jak, jakkolwiek bądź*. Però giri fortuna la sua ruota — le piace, *D. Inf.*

COMECCHÈ, COMECHÈ, av. *aczkolwiek, chociaż*. = *jakkolwiek, kędykolwiek*. Nuovi tormenti e nuovi tormentati mi veggio intorno — io mi muova, e — io mi volga e ch' i mi guati, *D. Inf.*

COMMENTARE, v. a. komentować, robić przypisy do dzieła.

COMMENTARIO, s. m. komentarz, przypisy. = *komentarze, pamiętniki*. Cesare scrisse i commentarj, *Cezar pisał pamiętniki*.

COMMENTATORE, s. m. komentator, przypisnik.

COMENTO, s. m. —TAZIONE, s. f. komentarz, przypiski. Fare comenti, *komentować, rozumować, rozprawić o czym*.

COMETA, s. f. kometa. = *tyšina końska*.

COMETARIO, —RIA, ad. kometowy. Orbe cometario, *droga komety*. [me.]

COMICAMENTE, av. *komicz-* **COMICO**, pl. —CI, s. m. komik, aktor komedji. = *autor komedji*.

COMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *komiczny*.

COMIGNOLO, s. m. *szczyt, wierzchołek, wierzch dachu*.

COMINCIAMENTO, s. m. początek, zaczęcie.

COMINCIANTE, ad. m. f. e s. *zaczynający, początkujący uczeń*.

COMINCIARE, v. a. e n. *zacząć, począć, rozpocząć*. — a parlare, *zacząć mówić*. — a capo, *zacząć z początku*. = *wystąpić pierwszy raz na scenę (o aktorze lub aktorce)*. = *Cominciar la festa, la danza, zacząć*

cokolwiek bądż. Disse Marfisa a gli altri: ora che resta, poichè son qui, di — la festa? ... Si ch'è ran presso a — la danza, *Ar. Orf. Fur.*

COMINCIATIVO, —VA, ad. zaczynający, początkujący.

COMINCIATORE, s. m. —

TRICE, s. f. fundator, założyciel, dający początek.

COMINO, s. m. kmin. Dare il —, nęcić gołębie kminem; fig. zwabiać kupujących.

COMITANTE, ad. m. f. lat. towarzyszący.

COMITATO, s. m. komitet. = v. COMITIVA.

COMITIVA, s. f. orszak, towarzysstwo. Con grande —, z wielkim orszakiem, pocztem ludzi.

COMITO, s. m. dozorca więźniów na galeriach.

COMIZIALE, ad. m. f. lat. sejmowy, tyczący się zgromadzenia ludu. = Morbo —, kaduk, wielka choroba, dla tego tak u Rzymian nazwana, że gdy kogo podczas sejmowania kaduk rzucił, przerywano obrady dla złej wroźby. Verso —, wiersz kończący się na połowie wyrazu którego druga połowa przenosi się na początek następnego: v. *Ar. Orf. Fur. Cant. 28, st. 41, e Cant. 41, st. 32.*

COMIZIO, s. m. Stor. rom. sejm, zgromadzenie ludu rzymskiego w celu obierania urzędników lub radzenia o sprawach rzeczypospolitej.

COMMALLEVATORE, s. m. Leg. spółręczyciel.

COMMANDITA, s. f. towarzysstwo handlowe.

COMMEDIA, s. f. komedia.

COMMEDIAIO, s. m. lichy autor komedji.

COMMEDIANTE, s. m. komediant. [medye.]

COMMEDIARE, v. n. pisać komemorabile, ad. m. f. godny wspomnienia, pamiętny.

COMMEMORARE, v. a. przywodzić na pamięć, wspominać; chwalić, stawiać; uroczyćście obchodząc.

COMMEMORATIVO, —VA, ad. zrobiony lub obchodzony na pamiątkę czego.

COMMEMORAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. obchodzenie pamiątki; wzmianka, wspomnienie, pamiątka.

COMMENDA, s. f. komenderya, komendorstwo.

COMMENDABILE, —DEVOLE, ad. m. f. zasługujący na pochwałę, chwalebny.

COMMENDABILMENTE, av. chwalebnie.

COMMENDAMENTO, s. m. pochwała.

COMMENDARE, v. a. chwalić. Perciocchè la gratitudine, tra le altre virtù, è sommamente da —, *Bocc. = v. RACCOMANDARE.*

COMMENDATARIO, s. m. osoba duchowna lub świecka pobierająca dochód.

COMMENDATIZIA, s. f. list rekomendacyjny.

COMMENDATIZIO, —ZIA, ad. polecający, rekomendacyjny.

COMMENDATORE, s. m. —TRICE, s. f. chwalcza. = komendador, komandor, komtur.

COMMENDAZIONE, s. f. chwaleńie, pochwała.

COMMENSAL, ad. e s. spółstolownik. Commensali, goście, biesiadnicy.

COMMENSURABILE, ad. m. f. Geom. wymierny, spółmierzny.

COMMENSURABILITA, s. f. Geom. spółmierność dwóch wielkości.

COMMENSURARE, v. a. mierzyć jedno drugiem, wymierzać.

COMMERCIO, —ZIO, s. m. handel. = fig. związki, stosunki, spółkowanie, obcowanie. — carnale, amoroso, spółkowanie cielesne. — di lettere, korespondencja listowna. Aver —, mieć z kim stosunki, bywać u kogo, spółkować, przestawać, obcować z kim.

COMMESSARIA, s. f. —TO, s. m. komissarstwo. [RIO.]

COMMISSARIO, v. COMMISSA —COMMESSAZIONE, s. f. biesiada rozpustna.

COMMESSO, s. m. stolownik. = delegat, deputat; niższy urzędnik, oficyalista. = mozajka, sztukateria.

COMMESSO, —SA, p. ad. popelniony. = złaczony. In sulle man commesse mi protesi guardando il fuoco, *D. Purg. = włożony, nalożony.* Perchè si teme ufficio non commesso, *D. Purg. = wbiły, włożony.* Anima trista come pal commessa, *D. Inf. = wykładany, wysadzany (o robotach).*

COMMESSURA, s. f. zwarcie, zwora; wprawienie, osadzenie; fuga, spojenie.

COMMESTIBILE, ad. m. f. jadalny, służący do jadła. = Commestibili, s. m. pl. jadło, wiktualy.

COMMESTIONE, COMMISTIONE, s. f. zmieszanie, mieszanina.

COMMETTERE, v. a. ir. rozkazać, polecić. Ad Emilia commise il ragionare, *Bocc. = powierzyć, poruczyć.* A lui la cura e la sollecitudine di tutta la no-

stra famiglia commetto, *Bocc.* Già commetta al terren la sua sementa, *Alam. Coll. = popelnić co złego.* — un errore, popelnić błąd. — un peccato, popelnić grzech, zgrzeszyć. — delitto, popelnić występki. = Commetter battaglia, stoczyć bitwę, = Commetter zizanie, siać niezgodę. = złaczyć, zbić, spojzić. = v. r. Commettersi al giudizio altrui, zdać się na czyj sąd, — alla fortuna, puścić się na los szczęścia. — al cimento, narazić się na niebezpieczeństwo.

COMMETTIMALE, s. m. broiciel, rozsiewacz niezgód.

COMMETTITORE, s. m. porużyczciel. = przestępca, winowajca. = robotnik pracujący nad mozaiką.

COMMETTITURA, v. COMMESURA. — dell'osso, staw kości.

COMMIIATO, s. m. odprawienie, odprawa, pożegnanie. Dar —, odprawić, pożegnać.

COMMILITONE, s. m. lat. spółżołnierz.

COMMIIATORIA, s. f. Leg. zagrożenie karą.

COMMIIATORIO, —RIA, ad. zawierający zagrożenie. Pena, clausola comminatoria, zagrożona kara, zagrażające zastrzeżenie.

COMMIIAZIONE, s. f. zagrożenie.

COMMISCHIAMENTO, s. m. zmieszanie.

COMMISCHIARE, v. a. zmieszać.

COMMISERABILMENTE, av. litościwie. [sje.]

COMMISERARE, v. a. litować

COMMISERAZIONE, s. f. litość, politowanie, miłosierdzie.

COMMISEREVOLE, —RABILE, ad. m. f. godzien politowania.

COMMISARIATO, s. m. komissaryat.

COMMISARIO, s. m. komissarz. — di polizia, komissarz policyi. = ezeaktor testamentu.

COMMISSIONARIO, s. m. komissant handlowy.

COMMISSIONE, s. f. komis, polecenie, zlecenie. = władza udzielona przez kogo działania w jego imieniu. — libera, pełnomocna władza, = popelnienie czego.

COMMISSURA, s. f. Anat. spojenie stawów.

COMMISTO, —TA, ad. zmieszany.

COMMOSSO, —SA, p. ad. wzruszony, poruszony. — da ira, da pietà, da dolore, poruszony gniewem, i t. d.

COMMOTIVO, —VA, ad. wzruszający, poruszający.

COMMOVIMENTO, s. m. poruszenie, rozruch, zaburzenie. Perochè furono quasi commovimenti a tutto il mondo, G. Vill.

COMMOVITURA, —ZIONE, s. f. poruszenie, wzruszenie. — d' animo, wzruszenie umysłu.

COMMUOVERE, v. a. ir. wzruszyć, poruszyć. Ma perchè t' ha perciò questa parola commosso? Bocc. = podniecić, podburzyć, pobudzić. — al riso, pobudzić do śmiechu. Con questo romore tutta la terra commosso, Att. apost. = v. r. wzruszyć się, poruszyć się. Ah!, quanto nella mente mi commossi, quando mi volsi per veder Beatrice! D. Purg. COMMUTARE, etc. v. MUTARE, etc.

COMMUTATIVO, —VA, ad. mogący być odmienionym.

COMMUTAZIONE, s. f. odmienienie, przemienienie. — di pena, odmienienie kary na inną mniejszą. = wstrząśnienie, zaburzenie. Commutazioni di regni, G. Vill.

COMODAMENTE, av. wygodnie. = łatwo. = miernie.

COMODARE, v. a. pożyczyc komu.

COMODATARIO, s. m. Leg. biorący pożyczkę z obowiązkiem zwrotu w naturze.

COMODATO, s. m. lat. pożyczka bez procentu, wygodzenie.

COMODATORE, s. m. pożyczający komu bez procentu.

COMODEVOLMENTE, av. wygodnie, dogodnie.

COMODEZZA, s. f. wygoda, dogodność z powodu bliskości czego.

COMODITÀ, s. f. wygoda, dogodność; dogodna okazy, pora. La — fa l' uomo ladro, prov. okazy czyni złodzieja.

COMODO, s. m. wygoda, dogodność. I comodi della vita, wygody życia. Con —, a suo —, jak będzie komu najwygodniej, najdogodniej.

COMODO, —DA, ad. wygodny, dogodny.

COMODUZZO, s. m. dim. wygodka.

COMPACITÀ, s. f. Fis. spójność części. [właściwość]

COMPADRONE, s. m. spół-

COMPAGNA, s. f. + towarzys-

stwo. = towarzysza.

COMPAGNACCIO, s. m. peg-
zły towarzysz.

COMPAGNESCO, —CA. pl. —

CHI, —CHE, ad. + towarzyski.

Compagnesche discordie, niezgody między towarzyszami.

COMPAGNESSA, s. f. scherz. towarzysza.

COMPAGNEVOLE, ad. m. f. towarzyski, łatwy w pożyciu. = towarzyski, zrodzony do towarzystwa. Dice il filosofo che l' uomo è naturalmente —, D. Conv.

COMPAGNIA, s. f. kompania, towarzystwo. Di —, w towarzystwie z kim. = liga, związek. = towarzystwo religijne, kongregacya. — de' gesuiti, zgromadzenie, zakon jezuitów. = kompania, spółka handlowa. — delle Indie, kompania indyjska. — di sicurezza, kompania assekuracyjna. = Compagnia di commedianti, trupa aktorów. = kompania, oddział żołnierzy pod dowództwem kapitana.

COMPAGNO, s. m. towarzysz. — di viaggio, towarzysz podróży. — di scuola, towarzysz szkolny. — nel delitto, współwinowajca. Buon —, człowiek wesoły, lubiący dobrze zjeść, dobrze się napić.

COMPAGNONE, s. m. towarzysz. = człowiek sążnisty. = v. BUON COMPAGNO.

COMPANATICO, s. m. —CA, s. f. wszystko co się je z chlebem.

COMPARABILE, ad. m. f. dający się porównać.

COMPARAGIONE, v. COMPARAZIONE.

COMPARARE, v. a. porównać, porównywać. — il Tasso a Virgilio, porównywać Tassa z Wirgiliuszem. — Roma a Parigi, Rzym z Paryżem. = v. r. porównywać się.

COMPARATICO, —RAGGIO, s. m. kumstwo; kumostwo.

COMPARATIVAMENTE, av. w porównaniu.

COMPARATIVO, s. m. Gram. stopień wyższy. = ad. porównawczy.

COMPARAZIONCINA, s. f. dim. małe porównanie.

COMPARAZIONE, s. f. porównanie, przyrównanie. Ma le comparazioni son tutte odiose, Bern. Or. A. —, w porównaniu. Senza —, bez porównania. Far — d' una cosa con altra, porównywać co z czem.

COMPARE, s. m. kum, kumotr.

COMPARGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. stawienie się przed sądem.

COMPARIRE, v. n. ir. okazać się, pokazać się. Avendo seco portate tre belle e ricche robe... per — orrevole alla festa, Bocc. = stawiać się, stanąć przed sądem.

COMPARISCENZA, s. f. okazałość, piękna uroda, nadobna

postawa. Far —, zdawać się pięknym na pozór.

COMPARITA, s. f. okazywanie się, pokazanie się.

COMPARSA, s. f. okazywanie się, pokazanie się. = piękna powierchowość. = przybycie. = pozew. = Compare nelle commedie, figuranci w komedii, osoby nie mówiące.

COMPARTECIPARE, etc. v. PARTECIPARE, etc.

COMPARTIMENTO, s. m. rozporządzenie, rozdzielanie.

COMPARTIRE, v. a. reg. e ir. rozdzielić, rozporządzić, podzielić, rozłożyć. Vien oramai, ch'è 'l tempo che ci è imposto più utilmente — si vuole, D. Purg. = udzielić częśćkę, wydzielić. E le virtù che l' anima comparte lascian le membra quasi immobili pondo, Petr. = v. r. podzielić się, rozdzielić się, obdzielić się czem.

COMPARTITORE, s. m. ten co dzieli, rozdziela, rozdaje.

COMPASCUO, s. m. spółny wypas.

COMPASSARE, v. a. mierzyć cyrklem. = fig. rozmierzyć, zachować proporcję.

COMPASSIONAMENTO, s. m. politowanie, miłosierdzie.

COMPASSIONARE, v. a. e n. litować się.

COMPASSIONATORE, s. m. człowiek litościwy, miłosierny. COMPASSIONE, s. f. politowanie, litość, miłosierdzie. Umana cosa è aver — degli afflitti, Bocc. Esser tocco di —, być tknietym litością. Muover a —, wzbu-
dzać litość.

COMPASSIONEVOLE, ad. m. f. godzien litości, oplakany. Avendo Elisa colla sua — novella il suo dover fornito, Bocc. = litościwy, miłosierny. Uomo —, człowiek litościwy.

COMPASSIONEVOLMENTE, av. litościwie, miłosiernie.

COMPASSIVO, —VA, ad. ubolewający, litujący się.

COMPASSO, s. m. cyrkiel. = Compasso nautico, kompas, busola. = przedział, przegroda, przegrodka.

COMPATIBILE, ad. m. f. godzien przebaczenia. = zgodny.

COMPATIBILITÀ, s. f. zgoda, zgodność.

COMPATIMENTO, s. m. bole-

nie, ubolewanie, żal. = pobła-

żanie. = cierpliwość.

COMPATIRE, v. n. ir. boleć, ubolewać, żałować, użalić się nad kim. = pobłażać, folgować, być powolnym, wyrozumiałym, przebaczać, darować, zno-
sić

cierpliwie. Sono stato anch'io

sventurato; ho sentito le passioni e ho imparato a compatirle, *U. Fosc.* Tutti in questo mondo ci dobbiamo — l'un l'altro, *Gold.* *Wszyscy* na tym świecie powinniśmy sobie przebaczać, być jedni dla drugich powolni, wyrozumiali.

COMPATRIOTA, —TTA, —OTTO, s.m. —OTTA, s.f. rodak, ziomek, rodaczka.

COMPATTO, —TA, ad. gęsty, dobrze spojony.

COMPENDIARE, v. a. zebrać w krótkość, skrócić.

COMPENDIARIO, —RIA, ad. należący do krótkiego zbioru, skrócony.

COMPENDIO, s.m. skrócenie, krótki zbiór.

COMPENDIOSAMENTE, av. w skróceniu, krótko.

COMPENDIOSO, —SA, ad. krótki, treściwy, zwięzły.

COMPENSABILE, ad. m. f. mogący być wynagrodzonym.

COMPENSAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. wynagrodzenie.

COMPENSARE, v. a. wynagrodzić, wrócić szkodę.

COMPENSATORE, s. m. —TRICE, s. f. wynagrodziciel.

COMPENSAZIONE, s. f. wynagrodzenie.

COMPENSO, s. m. zaspokojenie. Deh! metti al mio voler tosto —, beato spirito, *D. Par.* zaspokój niezwłocznie moję chęć, ducha szczęśliwy. = środek, sposób.

COMPERA, s. f. —MENTO, s. m. kupno, sprawunek.

COMPERARE, COMPRARE, v. a. kupować, kupić. —caro, a caro prezzo, a buon mercato, kupić drogo, tanio. Prov. —la gatta in sacco, kota w worku targować. —e non vendere, słuchać a nic nie mówić. —brigue a danari contanti, szukać kłótni, wtrącać się w cudze sprawy.

COMPERATORE, s. m. kupujący.

COMPERO, COMPRO, —RA, ad. kupiony.

COMPETENTE, ad. m. f. właściwy (o sędzie do którego jaka sprawa należy), zdolny sędzić o czem. Giudice —, właściwy sędzia. Accusatori competenti, oskarżyciele zdolni zeznać w sądzie. = dostateczny, wystarczający.

COMPETENTEMENTE, av. należenie; dostatecznie.

COMPETENZA, s. f. spółbieganie się, konkurencja. A —, na wyścigi, jeden przed drugim.

COMPETERE, v. n. ubiegać się o co, chcieć osiągnąć przed drugim. = przynależec.

COMPETITORE, s. m. spółbiegacz, spółzawodnik.

COMPIACENTE, ad. m. f. uprzejmy, grzeczny, услужny, uprzedzający.

COMPIACENZA, s. f. grzeczność, uprzejmość, uprzedzenie czyich życzeń, chęć przypodobania się. = zadowolenie, ukontentowanie.

COMPIACERE, v. n. ir. chcieć przypodobać się, uprzedzać czyje życzenia, zadosyć uczynić, zezwolić. = v. r. mieć w czem upodobanie, przyjemność, upodobać sobie. = raczyć. Oggi S. A. s'è compiaciuta di dirmi, dziś Jego X. Mość raczył mi powiedzieć.

COMPIACEVOLE, ad. m. f. miły, łuby, v. COMPIACENTE.

COMPIACIMENTO, v. COMPIACENZA.

COMPIAGNERE, COMPIANGERE, v. n. ir. boleć, ubolewać, optakiwać. = v. r. uskarżać się, użalać się, utyskiwać, rozwódzić żale. Si compiansene... lo re Carlo per lettere e ambasciatori al re di Francia suo nipote, *G. Vill.* = v. a. litować się, żałować.

COMPIAGNITORE, s. m. uskarżający się, rozwodzący żale.

COMPIANTO, s. m. narzekanie, lament wielu osób. Quivi le strida, il — e 'l lamento, *D. Inf.* = p. ad. optakiwany. Il mio nome sarà sommessamente compianto dai pochi uomini buoni, *U. Fosc.*

COMPIERE, v. a. dopełnić, wypełnić, dokonać, skutecznić. —voti, dopełnić ślubów. —il numero, dopełnić liczbę, dokompletować, uzupełnić.

COMPIETA, s. f. ostatnia godzina kanoniczna po niesporach. Cantare il vespero e la — a uno, fig. wytrzeć komu kapitulę, złać, zburzyć.

COMPIGLIARE, v. a. e n. obejmować, zajmować, rozciągać się. = v. r. zsiąść się, skrzepnąć.

COMPILAMENTO, s. m. —TURA, s. f. kompilacja, zebranie z różnych dzieł.

COMPILARE, v. a. pisać, układać. Cominciai a — questo libro, *G. Vill.* = spisywać. Mentre che i patti si compilavano, *G. Vill.* = zbierać z różnych dzieł.

COMPILATORE, s. m. zbieracz, kompilator.

COMPILAZIONE, s. f. zbieranie z różnych dzieł, zbieranie, kompilacja. Placque a Dio d'animarlo alla correzione e — delle leggi, *Com. D. Par.* =

zbiór z różnych dzieł, kompilacja.

COMPIMENTO, s. m. dopełnienie, doknanie, wykonanie, dokonczenie, skutecznienie. Dar —, dokończyć, dokonać. Per dare all'opera —, *Bocc.*

COMPIRE, v. a. ir. dopełnić, dokonać, dokończyć, skutecznić.

COMPITAMENTE, v. COMPIUTAMENTE. = grzecznie, układnie. COMPITARE, v. a. e n. liczyć, rachować. = zgloskować, sylabizować. A guisa di maestro che insegna leggere e — a fanciulli, *Cas. Galat.*

COMPITAZIONE, s. f. v. COMPUTAZIONE. = zgloskowanie.

COMPITEZZA, s. f. grzeczność, układność, polor.

COMPITO, —TA [—pi-to], p. ad. dokończony, dokonany. La mia favola breve è già compiuta, *Petr.* = dokonany, ubiegły, zesły, przeszły (o czasie). = grzeczny, układny, polerowny, obyczajny, okrzesany, ukształcony.

COMPITO [kóm-pi-to], s. m. robota zadana, pens.

COMPITORE, s. m. dokonywacz, dokonawca.

COMPITURA, s. f. nasienie zwierząt.

COMPIUTAMENTE, av. całkiem, zupełnie, dokładnie.

COMPIUTO, —TA, p. ad. di COMPIERE, COMPIRE, dopełniony, dokończony, dokonany, skuteczniony. = Uomo compiuto, człowiek dorosły. Età compiuta, wiek dojrzały. = doskonały, wyborny, wykształcony. = zamiast EMPIUTO, napelniony. Di che stupor dovea esser compiuto! *D. Par.*

COMPLEMENTO, s. m. dopełnienie. = Geom. dopełnienie kąta do 90°.

COMPLESSIONALE, ad. m. f. kompleksyjny, należący do kompleksy, z niej pochodzący.

COMPLESSIONATO, —TA, ad. Bene —, mający zdrową kompleksyę, dobrze zbudowany, silny. Male —, złej kompleksy.

COMPLESSIONE, s. f. kompleksya, temperament, konstytucya. —delicata, forte, kompleksya delikatna, mocna.

COMPLESSIVO, —VA, ad. wiele obejmujący, obszerny.

COMPLESSO, s. m. objęcie wielu rzeczy, zbiór wielu części. = uściśnienie, ucatowanie. Gli avuti con Ruggier complessi, *Ar. Orl. Fur.* = Anat. nazwisko dwóch muszkułow karku.

COMPLESSO, —SA, ad. Uom ben complesso, człowiek dobrze zbudowany, barczysty, dobrej tuszy. = p. ad. di **COMPLETTERE**, objęty; złożony.

COMPLETIVO, —VA, ad. dopełniający, kompletujący.

COMPLETO, —TA, ad. kompletny, zupełny. Vittoria completa, zupełne zwycięstwo. La rotta è stata completa, rozgrom był zupełny.

COMPLETTERE, v. a. obejmować, zawierać w sobie.

COMPLICARE, v. a. wikłać, powikłać, zawiąkać. — un negozio, zawiąkać sprawę.

COMPLICATO, —TA, p. ad. złożony z kilku części. Malattia complicata, choroba w której się okazują symptomata innej jeszcze choroby. = zawiąklany, zawiły.

COMPLICAZIONE, s. f. powikłanie, zawiąkanie.

COMPLICE, s. e ad. współwinowajca.

COMPLICITÀ, s. f. spółnictwo zbrodni.

COMPLIMENTARE, v. a. składać, wynurzyć oświadczenia, witac, prawić komplementa.

COMPLIMENTO, s. m. komplement. Mandarla in —, zbywać komplementami, grzecznościami. = Aver il — in un negozio, mieć znaczny udział w domu handlowym.

COMPLEMENTOSO, —SA, ad. pełen komplementów, oświadczeń, grzeczności.

COMPLIRE, v. a. e n. prawić komplementa. = La tal cosa mi comple, non mi comple, to mi na rękę, nie na rękę.

COMPONENTE, ad. m. f. wchodzący w skład czego. = s. m. część w skład czego wchodząca.

COMPONICCHIARE, v. a. e n. pisać, bazgrać z wielkim mozołem.

COMPONIMENTO, s. m. utwór, dzieło, plód umysłowy. = skromne ułożenie.

COMPONITORE, s. m. autor, pisarz. = kompozytor muzyki. = zecer.

COMPORRE, v. a. ir. składać, składać. = ułożyć co, pisać. = zmyślić, skomponować. Certo so che menti, e composto fra te t'hai queste cose, Ar. Or. Fur. = ułożyć, uczesać. — i capelli, ułożyć włosy. = pojechać, pogodzić. Nè tutto il mondo mai gli avria composti se, etc. Ar. Or. Fur. = ukończyć, uspokoić. E poi che giunto al sommo duce gli spiriti alquanto e l'animo compose, Tass. Ger.

= składać litery drukarskie. = v. r. zgodzić się, pojechać się.

COMPORTABILE, ad. m. f. znośny. = stosowny, przyzwyczajony.

COMPORTAMENTO, s. m. postępowanie, sprawowanie się.

COMPORTARE, v. a. znieść, znosić, cierpieć, sćcierpieć. = pozwalać, dozwalać. Secondo che comportava la loro tenera età, Bocc. = È un vino che comporta l'acqua, to wino znosi dobrze wodę. = v. r. Comportarsi bene o male, dobrze lub źle sprawować się, postępować. — colla moglie o col marito, żyć zgodnie w małżeństwie. = posiadać się. Costui per gaudio appena si comporta, Ar. Or. Fur.

COMPORTEVOLE, ad. m. f. znośny.

COMPORTEVOLMENTE, av. znośnie, jako tako.

COMPORTO, s. m. ułożenie się wierzyciela z dłużnikiem o termin wypłaty, przedłużenie terminu.

COMPOSITIVO, —VA, ad. Mat. syntetyczny.

COMPOSITO, —TA, ad. Arch. Ordine —, porządek złożony (z jonskiego i korynckiego).

COMPOSITOIO, s. m. Stämp. węgielnica, winkelak, prawidło drukarskie.

COMPOSITORE, v. COMPONITORE. **COMPOSIZIONCELLA**, s. f. dim. malenki utwór, dziełko.

COMPOSIZIONE, s. f. składanie, układanie, złożenie. = dzieło, utwór, plód umysłowy. = ugoda, umowa. Venir a — con creditor, ułożyć się z wierzycielami o termin wypłaty.

= skład, budowa ciała.

COMPOSTA, s. f. mieszanina. = komput z owoców.

COMPOSTAMENTE, av. grzecznie. = skromnie.

COMPOSTEZZA, s. f. skromne ułożenie.

COMPOSTO, —STA, p. ad. złożony, ułożony; załatwiony, zagodzony. = zmyślony, udany, fałszywy. = poważny. Uomo composto, człowiek poważny, stateczny. = s. m. skład.

COMPRA, **COMPRARE**, etc. v. COMPERA, etc.

COMPREDERE, v. a. e n. ir. obejmować, zajmować. La minore oste teneva più d'una e mezza lega, comprendendo tutto il paese, G. Vill. = obejmować, zawierać, zamykać w sobie. Che — non può prosa né verso, Petr. = dręczyć, dolegać (o chorobach). Essendo compreso forte di gotta nelle mani e ne

piedi, G. Vill. = schwytac na uczynku. = zawrzeć w krótkości, skrócić. = wcielić. = podjąć się czego. = fig. pojmoować, pojąć, rozumieć. zrozumieć. = v. r. rozejść się, rozgłosić się. La novella si comprese si per la terra che.... Fr. Sacch.

COMPREDIMENTO, s. m. pojmoowanie, pojecie. = okrąg, obwód. [pojętny.]

COMPREDITIVO, —VA, ad.

COMPREDITORE, s. m. — TRICE, s. f. ten, ta co pojmuje.

COMPREDONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pop. rozgarniony, rozsądny, roztropny.

COMPREDONIO, s. m. pop. zdrowy rozsądek, rozgarnienie.

COMPRESIBILE, —DIBILE, ad. m. f. zrozumiały.

COMPRESIONE, s. f. zdolność pojmoowania, pojecie.

COMPRESIVA, s. f. władza pojmoowania, pojętność.

COMPRESIVAMENTE, av. pojętnie.

COMPRESIVO, —VA, ad. wiele w sobie obejmujący, zawierający. = zrozumiały.

COMPRESA, s. f. —so, s. m. okrąg, obwód, obejście. Si fuggiro nel — del palazzo dov'era il duca, G. Vill.

COMPRESSO, —SA, p. ad. objęty, zawarty w czem. = fig. pojęty, zrozumiany. = zdjęty, przejęty, ogarniony. Compreso dal terrore, zdjęty strachem. E la regina intanto più dal veleno era dal serpe infelta, e già tutta compressa, Car. En.

COMPRESSA, s. f. szmatka w kilkoro złożona na ranę.

COMPRESSIBILE, ad. m. f. ściśliwy, dający się ścisnąć.

COMPRESSIBILITÀ, s. f. Fis. ściślność.

COMPRESIONE, s. f. ciśnienie, ściśnienie, przyciśnięcie.

COMPRESSO, —SA, p. ad. ściśniony, przyciśnięty. = barczysty, krępy. = rozgnieciony.

COMPRESSORE, ad. m. Muscolo —, muszkuł ścisnący.

COMPRIERE, v. a. ir. ścisnąć, ścisnąć, przycisnąć. = fig. powściągnąć, ukrocić, przytłumić. = zgwałcić kobietę. E quella, un dì che sola ritrovolla, compresse, e di sé grvida trovolla, Ar. Or. Fur.

COMPRO, —PRA, ad. kupiony. E questa greggia e l'ortice dispensa cibi non compri alla mia parca mensa, Tass. Ger.

COMPROMESSARIO, —MIS-

SARIO, s. m. kompromissarz, sędzia polubowny.

COMPROMESSO, s. m. kompromis.

COMPROMETTERE, v. a. e n. ir. zdać się, zapisać się na kompromis. Non potendo a ciò contraddire, si compromissono a sei popolani di Firenze, G. Vill. = skompromitować, narazić, wystawić na co. = v. r. skompromitować się.

COMPROPRIETARIO, s. m. Leg. współwłaściciel.

COMPROMENTO, s. m. — zione, s. f. pochwalenie, przyzwolenie, zezwolenie.

COMPROVARE, v. a. pochwalać, przyzwalać, zezwalać.

COMPROVATORE, s. m. pochwalacz, przyzwoliciel.

COMPUGNERE, **COMPUNGERE**, v. a. ir. zmartwić, zranić, rozdzierać serce.

COMPULSARE, v. a. Leg. zmusić do stawienia się przed sądem.

COMPULSORIA, s. f. pozew o uniesienie opłat do skarbu.

COMPUNTIVO, — VA, ad. skruszający, pobudzający do skruchy.

COMPUNTO, —TA, p. ad. zmartwiony, zgryziony. Da gran dolor compunto, Ar. Orl. Fur. przejęty wielkim bólem. = żalujący za grzechy, skruszony. Esser —, żałować za grzechy.

COMPUNZIONE, s. f. —GNIMENTO, s. m. żal za grzechy, skrucha.

COMPUTARE, v. a. liczyć, rachować, obrachować, wyrachować. = policzyć urzędzie, umieścić w poczet.

COMPUTO, —TAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. liczenie, rachowanie, obrachowanie, rachunek.

COMTO, —TA, ad. D. Conv. ozdobiony, przyzdobiony.

COMUNALE, ad. m. f. zwyczajny, pospolity, ordynaryjny. In —, av. zwyczajnie, pospolicie.

COMUNALMENTE, av. zwyczajnie, pospolicie. = wspólnie.

COMUNAMENTE, av. zwyczajnie, pospolicie, w ogólności, w powszechności.

COMUNE, s. m. ogół mieszkańców miasta, całe miasto, gmina. = ogół ludzi. Da ciò anche procede che il — della gente più si lasci convincere dagli esempli, Segner. In comune, wspólnie, do wspólnego użytku. I loro beni misero in comune, G. Vill.

COMUNE, ad. m. f. spólny, należący do wielu. = zwyczajny, powszedni, powszechny, pospolity, ordynaryjny. Uso —,

zwyczaj powszechny. L'opinione —, mniemanie powszechne. Luoghi comuni, myśli, zdania często powtarzane, oklepane. [dóbr.

COMUNELLA, s. f. spólność **COMUNEMENTE**, av. powszechnie, pospolicie, zwyczajnie. = spólnie z innemi.

COMUNICABILE, ad. m. f. dający się udzielić. = łatwo się udzielający, rozmowny, towarzyski.

COMUNICANTE, ad. m. f. udzielający. = s. komunikant, biorący komuniją.

COMUNICARE, v. a. udzielić komu. — una malattia, un segreto, nabawić kogo choroby, powierzyć sekret, przypuścić do sekretu. — le proprie idee ad alcuno, udzielić komu swych myśli. = komunikować, dawać komuniją. = v. n. komunikować się.

COMUNICATIVA, s. f. łatwość udzielania nauki.

COMUNICATIVO, —VA, ad. dający się łatwo udzielić. = lubiący się udzielać, rozmowny, towarzyski. [lacz.

COMUNICATORE, s. m. udzielnik **COMUNICAZIONE**, s. f. udzielanie, udzielenie. — di mali, zarażenie, zaraza. = komunikacja, związek. — dell'Oceano col Mediterraneo, komunikacja Oceanu z morzem Śródziemnem. — colle persone, udzielanie się osobom, spółkowanie, obcowanie.

COMUNICHINO, s. m. komunikant, hostya.

COMUNIONE, s. f. spólność, spólne używanie. — di beni, spólność dóbr. = komunja.

COMUNITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. spólność, związek, styczność, łączność. Tutte le scienze hanno una certa — e colleganza insieme, Varch. Ercol. = Comunità di beni, spólność dóbr. = ogół mieszkańców miasta, miasto, wieś, gmina. = ratusz. = In comunità, av. spólnie.

COMUNQUE, —MENTE, av. jakkolwiek. Egli è sì sciocco ch'egli s'acconcerà — noi vorremo, Bocc. = jak tylko, skoro tylko. — questo romor fu sentito a furia ognun si leva, L. Pulc. Morg.

CON, prep. z, ze. Vera pietà con grave dolor mista, Petr.

CONATO, s. m. lat. usiłowanie.

CONCA, s. f. koncha. Fig. e prov. Essere una — fessa, być chorowitym, słabowitym. Basta più una — fessa ch'una salda, dużej czasem pociągnie chory od zdrowego. = ceber, szaflik,

ślągiew. = żołnik. = wkłęsłość, jama, dół. = grób. = chrząstka zewnętrzna ucha w kształcie skorupy ślimaka, koncha uchowa.

CONCAMERATO, —TA, ad. Arch. sklepiony.

CONCATENARE, v. a. spoić łańcuchem, złączyć, skojarzyć. I vizzi sono concatenati l'uno coll'altro, But. D. Inf.

CONCATENAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. spojenie, skojarzanie, złączenie.

CONCAVATO, —TA, ad. wydrążony.

CONCAVITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. wydrążenie, wkłęsłość.

CONCAVO, —VA, ad. wkłesły. **CONCAVO-CONCAVO**, wkłesło-wkłesły. **CONCAVO-CONVESSO**, wkłesło-wypukły.

CONCEDERE, v. a. reg. e ir. dozwoić, pozwolić. Lo tempo è poco omai che n'è concesso, D. Inf. Maestro, or mi concedi ch'io sappia quali sono, D. Inf. = dać, nadać, udzielić, ustąpić. Nè sapeva come negarlo e l'concederglielo non le pareva far bene, Bocc. — in matrimonio una fanciulla, wydać za mąż dziewczynę. — una grazia, wyświadczyć łaskę. = przynosić, wydawać. Essendo ogni cosa piena di quei fiori che concedeva il tempo, Bocc. = v. r. dać się użyć (o kobiecie). = Concedersi vinto, użnać się za zwyciężonego. Da questo passo vinto mi concedo, D. Par.

CONCEDIBILE, ad. m. f. dający się udzielić.

CONCEDIMENTO, s. m. ustąpienie, przyzwolenie, dozwojenie, nadanie, przystawianie na co.

CONCEDITORE, s. m. nadawca; przyzwoliciel.

CONCENTO, s. m. zgodność tonów, harmonijny dźwięk. = Ar. Orl. Fur. słodki szmer.

CONCENTRAMENTO, s. m. ześrodkowanie, sprowadzenie do środka.

CONCENTRARE, v. a. ześrodkować, sprowadzić do środka. = zgłębić. = v. r. zbiegać się w jeden punkt, skupić się. = Fig. Odio concentrato, głęboko wkorzeniona nienawiść. Concentrato in se stesso, zamysłony, zagłębiony w myślach.

CONCENTRAZIONE, s. f. ześrodkowanie, sprowadzenie do jednego środka, skupienie. = Chim. zgęszczenie płynu przez gotowanie lub zamrożenie.

CONCENTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. Geom. spółrodkowy.

CONCEPIBILE, ad. m. f. mogący być pojętym.

CONCEPIMENTO, s. m. zajęcie w ciężę, poczęcie. = fig. pojmovanie, pojęcie.

CONCEPIRE, CONCEPERE, v. a. ir. zająć w ciężę, poczęć. = fig. pojmovać, rozumieć. = powziąć. — l'amore per alcuno, powziąć miłość do kogo. De porre il concepito timore, złożyć powziętą bojaźń.

CONCERNENTE, —NEVOLE, ad. m. f. tyżący się, ściągający się.

CONCERNENZA, s. f. związek, stosunek, styczność.

CONCERNERE, v. a. ściągąć się, tyżać się, odnosić się do czego.

CONCERTANTE, s. m. dający koncert.

CONCERTARE, v. a. zgodzić tony. = fig. ułożyć co, nastroić, ukartować.

CONCERTATO, s. m. zgoda, zgodzenie się na jedno. = p. ad. zgodzony (o tonach). = ułożony, nastrojony, ukartowany.

CONCERTO, s. m. koncert. = fig. zgoda. Operar di —, działać zgodnie z kim.

CESSIBILE, ad. m. f. mogący być udzielonym, nadanym, zezwolonym.

CONCESSIONARIO, s. m. Leg. otrzymujący nadanie czego.

CONCESSIONE, s. f. udzielenie przywileju, nadanie, ustąpienie, koncessya.

CONCESSO, —SA, p. ad. nadany, udzielony. = przyznany, dozwolony, przyzwolony.

CONCETTACCIO, s. m. peg. koncept z kalendarza.

CONCETTARE, —TTIZZARE, v. n. dowcipkować, wynajdować dowcipne koncepta, gadać koncepta, sadzić się na koncepta.

CONCETTINO, s. m. dziecinny konceptik, igraszka słów.

CONCETTO, s. m. myśl, pomysł, domysł. = wyobrażenie, pojęcie, zdanie, opinia. = koncept, dowcipne słówko. = niesmaczny koncept, błyskotka dowcipu, wyskok imaginacyi. = Avere, tenere in —, cenić, szacować.

CONCETTO, —TA, —PUTO, —TA, p. ad. poczęty. = powzięty, pojęty.

CONCETTONE, s. m. scherz. dowcipny koncept.

CONCETTOSAMENTE, av. sentencyonalnie.

CONCETTOSO, —SA, ad. pełen dowcipnych konceptów.

CONCEZIONE, s. f. poczęcie. = niepokalane poczęcie P. Maryi = myśl, pomysł.

CONCHETTA, s. f. dim. szalik, stągiewka.

CONCHIGLIA, s. f. —ETTA, s. f. dim. koncha, muszla, muszelka.

CONCHIGLIOGIA, s. f. nauka o skorupiakach.

CONCHIUDERE, v. a. ir. zawrzeć, zamknąć dzieło. = zawrzeć umowę, przymierze. = wnioskować, wyprowadzać, wyciągać wnioski. = zamknąć.

CONCHIUSIONE, s. f. zawarcie, zamknięcie dzieła.

CONCHIUSO, —SA, p. ad. zawarty, zamknięty, ukończony.

CONCIA, s. f. garbarnia. = garbnik, dębowa kora do garbowania skór. = zaprawa skór proszkiem garbarskim. = układanie sokola do polowania. = zaprawa wina. = fig. zaprawa, przyprawa.

CONCIABROCCHIE, s. m. garczołat.

CONCIACALZETTE, s. ten, ta co cyruje pończochy.

CONCIARE, v. a. naprawiać, reparaować, latać. Conciar male, zepsuć, uszkodzić, pomijać, poźmiechać; przetrzepać, wytrzepać, wybić, wytłuc, i t. d. = Conciar pelli, cuoia, garbować, wyprawiać skóry. Conciar uno pel di delle feste, fig. tego kogo oporządzić, tego mu wygarbować skórę, skrócić mu kurtę. = Conciar porci, vitelli, czyścić wieprze, byki. — cavalli, pokładać, walażyć konie. = zaprawiać wino. = gnoić pole. v. CONCIMARE. = Conciar alcuno, conciarci con qualcheduno, pogodzić się z kim.

CONCIATETTI, s. m. pobijacz dachów.

CONCIATORE, s. m. garbarz. — in alluda, białoskórnik. — di fornace, hutarz, hutnik.

CONCIATURA, s. f. repara-cya, naprawka. — di testa, fryzura.

CONCIERO, s. m. v. CONCIATURA. = poprawka. La quale (lettera) mandai subito a ritorre per farvi alcuni concieri, Tass. Lett.

CONCILIABILE, ad. m. f. dający się pogodzić, pojednać.

CONCILIABOLO, —BULO, s. m. schadzka, tajemne zgromadzenie.

CONCILIAMENTO, s. m. — zione, s. f. pojednanie, pogodzenie.

CONCILIARE, v. a. pojednać, pogodzić, zjednać, zgodzić. = pozyskać sobie, zniewolić, ująć. = Conciliar la fame, la sete, il sonno, wzbudzić apetyt, pragnienie, sprawić sen. = v. r.

pozyskać, ująć, zjednać sobie, zniewolić sobie. Conciliarsi l'amore di alcuno, pozyskać czyję miłość.

CONCILIARE, ad. m. f. Guicc. należący do koncilium.

CONCILIATORE, s. m. —TRICE, s. f. pojednawca.

CONCILIATORIO, —RIA, ad. pojednawczy.

CONCILIO, s. m. koncilium, zbor, sobór.

CONCILIUZZO, s. m. dim. nie-liczny zbor.

CONCIMARE, v. a. gnoić pole.

CONCIME, s. m. naprawka, repara-cya. = gnój, nawóz. = kora garbarska utarta na proszek.

CONCIO, s. m. zgoda, umowa. = barwidło, ruż. = ozdoba, strój. = gnój, nawóz. = A concio, in concio, av. w stanie. Non essendo i Perugini in — da riparare a' nemici, M. Vill. Recarsi in —, przygotować się, postawić się w stanie.

CONCIO, —CIA, ad. narządzony przyrządzony. = ustrojony. = czysty, schludny, chędogi. = Mal concio, źle ubrany, niechłujny; zepsuty; oporzadzony, obity, wytuzany.

CONCIOFOSSECHE, CONCIOFOSSECOACIÈ, CONCIOFIACIÈ, CONCIOFIACOSACIÈ, cong. gdy, gdyż, albowiem, ponieważ, z powodu że.

CONCISAMENTE, av. zwię-źle, krótko, treściwie.

CONCISIONE, s. f. pocięcie na drobne kawalki. = fig. zwię-złość, krótkość, treściwość.

CONCISO, —SA, ad. zwię-zły, krótki, treściwy.

CONCISTORIALE, ad. m. f. konsystoryalny.

CONCISTORIO, —RO, s. m. konsystorz. = zgromadzenie kardynałów zwołanych przez papieża. = zgromadzenie, zebranie.

CONCITAMENTO, s. m. — zione, s. f. poruszenie, wzruszenie, rozruch.

CONCITARE, v. a. poruszyć, wzruszyć, wzniecić, pobudzić, podżegać, poduszczać. Gluno di — la furia, e l'ira di Turno unqua non resta, Car. En. = v. r. ściągnąć na siebie, zjednać sobie.

CONCITTADINO, s. m. spół-obywatel.

CONCLAVE, —VI, s. m. konklawe, miejsce gdzie kardynałowie zebrani obierają papieża. = konklawe, zgromadzenie kardynałów w celu obrania papieża.

CONCLUDENTE, ad. m. f. do-

wodny, nieodbity, stanowczy (dowód). [dowodnie].

CONCLUDENTEMENTE, av. CONCLUDERE, v. a. ir. v. CONCLUDERE. = wnioskować, wprowadzać wniosek.

CONCLUSIONE, s. f. wniosek, konkluzja. Aspettava direttamente contraria — a questa, Bocc. = teza, zadanie. = ukończenie, zakończenie, koniec. Venire a —, zakończyć, ukończyć. In —, av. zgola, słowem, nakoniec.

CONCLUSIVAMENTE, av. dowodnie.

CONCLUSIVO, —VA, ad. v. CONCLUDENTE.

CONCLUSO, —SA, p. ad. zakończony, ukończony. = zawarty, zamknięty. = skrócony.

CONCOIDE, s. f. Geom. konkoida, linia muszlowa.

CONCOLA, s. f. dim. miseczka.

CONCOLORE, ad. m. f. lat. tegoż koloru.

CONCORDANTE, ad. m. f. zgodny, podobny.

CONCORDAGIONE, —DANZA, s. f. zgodność, podobieństwo. = Gram. zgoda między wyrazami. Fare la —, zgodzić z sobą wyrazi. = Concordanza della Bibbia, konkordacja, spis alfabetyczny wszystkich wyrazów znajdujących się w Biblii.

CONCORDARE, v. a. zgodzić, v. ACCORDARE. = v. n. e. r. zgadzać się, stosować się, być podobnym.

CONCORDATO, s. m. konkordat, umowa między papieżem a królem. = umowa kupca upadłego z wierzycielami.

CONCORDE, ad. m. f. zgodny, stosowny, odpowiedni. = zgodny, zgadzający się na co.

CONCORDEVOLE, ad. m. f. zgodny, odpowiedni.

CONCORDEVOLMENTE, —DANTAMENTE, —DATAMENTE, —DEMENTE, av. zgodnie, jednomyślnie.

CONCORDIA, s. f. zgoda, jedność, pokój. Ridurre, venire a —, zgodzić się, pogodzić się. In —, di —, av. zgodnie.

CONCORRENTE, s. m. konkurent, spółubiegacz, spółzawodnik. = ad. przyczyniający się, przykładający się do czego.

CONCORRENZA, s. f. konkurencja, spółzawodnictwo, spółubieganie się. In —, a —, av. ubiegając się o co, wspólnie.

CONCORRERE, v. n. ir. zbiegać się, zbiedzać się zewsząd, gromadzić się, kupić się. Erano quivi quasi tutti i Pratesi concorsi, Bocc. Fig. — in una opinione, zgodzić się z kim w zdaniu, być tegoż zdania. — alla spesa,

przyczyniać się do wydatku. = ubiegać się z kim o co, spółubiegać się. = Geom. schodzić się, stykać się.

CONCORRIMENTO, s. m. zbегanie się, zbегowisko.

CONCORSO, s. m. zbег, zbегienie się. = zbег przyczyn, okoliczności. = skupienie, zebranie, zbiór. Democrito lo formò (il mondo) di legghieri corpuzzi da un concorso fortuito, Cic. Tusc. Demokryt utworzył świat ze skupienia się przypadkowego drobnych cząstek. = ubieganie się o co, konkurs.

CONCOTTO, —TA, p. ad. strawiony, przetrawiony.

CONCOZIONE, s. f. trawienie pokarmów.

CONCREATO, —TA, p. ad. stworzony. = wrodzony. Achille più volte già mostrò di cacciar da sè la concreta ira, Achilles kilka razy już udawał że chciał oddalić od siebie gniew mł wrodzony.

CONCREDERE, v. n. e. a. myślić, sądzić, mniemać. = powierzyć, poruszyć co komu. = v. r. porozumieć się, zgodzić się.

CONCREDITORE, s. m. powierzyciel. = spółwierzyciel.

CONCRETO, s. m. skupienie się, cząstek. Ch'è ben altro che saper se il gelo si faccia in rarefatto o per —, Menz. Sat. = Filos. konkretum. In —, złączenie.

CONCRETO, —TA, ad. zrostły, spojony, skupiony. = Filos. złączony z eswym przymiotem.

CONCREZIONE, s. f. Fis. e Chim. zrosnienie, skupienie się, cząstek, stan stały. = Chir. narośl, gula, guz.

CONCUBINA, s. f. nalożnica.

CONCUBINARIO, —TORE, s. m. żyjący z nalożnicą, żyjący na wiare z kobietą.

CONCUBINATO, s. m. nalożnictwo.

CONCUBINESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. nalożny, nalożniczy.

CONCUBINO, s. m. nalożnik.

CONCUBITO, s. m. spółkowanie, obcowanie męzczyzny z kobietą.

CONCULCABILE, ad. m. f. zasługujący na zdeptanie.

CONCULCAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zdeptanie, podeptanie.

CONCULCARE, v. a. zdeptać, podeptać, zdeptać, rozgniść. Co' piedi si conculichino i bruchi, o con fuoco s' ardano, Cresc. Agr. = Fig. Conculcare le leggi, podeptać, zdeptać prawa. Violata la religione, conculcate e cose sacre, Guicc. Stor.

CONCULCATORE, s. m. ten co depcze, gwałci prawa, i. t. d. CONCUOCERE, v. a. ir. strawić, przetrawić.

CONCUPIRE, —PISCERE, v. a. ir. lat. pożądać.

CONCUPISCENZA, —ZIA, s. f. pożądliwość, chęć, żądza.

CONCUPISCIBILE, —SCEVOLE, —SCIVO, —VA, ad. pożądliwy. Spento del cuore il concupiscibile amore verso la donna, Bocc. = Appetito concupiscibile, żądza posiadania czego.

CONCUPISCIBILITÀ, —TADE, —TATE, s. f. pożądliwość.

CONCUSSARE, v. a. wstrząsnąć, wzruszyć, v. SCUOTERE.

CONCUSSIONARIO, s. m. zdzierca, łupieżca.

CONCUSSIONE, s. f. wstrząśnienie, wzruszenie. = zdzierstwo, łupieżstwo.

CONCUSSIVO, —VA, ad. wstrząsający, wzruszający.

CONDANNA, s. f. potępienie, skazanie; wyrok potępiający, skazujący na karę.

CONDANNABILE, ad. m. f. godzien potępienia.

CONDANNAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. potępienie, skazanie na karę, ukaranie, kara.

CONDANNARE, v. a. potępić, skazać na karę. — alcuno all' esilio, ai ferri, skazać kogo na wygnanie, na więzy. — nella testa, skazać na gardło. — in contumacia, skazać zaocznie. Tal colpa a tal martirio lui condanna, D. Inf. = Condannare un ammaloato, osądzić chorego za nieuleczonego. = ganić, naganić. [tepicieł.

CONDANNATORE, s. m. potępiacz.

CONDANNATORIO, —RIA, ad. zawierający potępienie, karę.

CONDANNEVOLE, ad. m. f. zasługujący na potępienie, na karę; naganny.

CONDEBITORE, s. m. Leg. spółdłużnik.

CONDECENTE, —CEVOLE, ad. m. f. przystojny, przystoicy.

CONDECENTEMENTE, —VOLMENTE, av. przystojnie, przystoicy.

CONDEGNAMENTE, av. godnie, jak się należy, jak sobie kto zasłużył.

CONDEGNO, —GNA, ad. godny, należy, zasłużony.

CONDENSABILITÀ, s. f. Fis. latwość zgęszczenia się.

CONDENSAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zgęszczenie.

CONDENSARE, v. a. zgęścić, — l'aria, zgęścić powietrze. = v. r. zgęścić się, zgęstnieć.

CONDENSATORE, s. m. *Fis.* kondensator, narzędzie służące do zgęszczenia powietrza, pary, płynu elektrycznego.

CONDENSO, —SA, ad. gesty, zgęszczony. = fig. ściśnięty, ściśnięty. E' ntato lagrimando sfogo di dolorosa nebbia il cor condenso, *Petr.*

CONDESCENDENTE, ad. m. f. powolny na czyje żądania, łaskawy.

CONDESCENDENZA, —ZIONE, s. f. —DIMENTO, s. m. powolność na czyje żądania, łaskawość, ludzkość, uczynność.

CONDESCENDERE, v. n. ir. zejść, zstąpić z kim razem. = fig. skłonić się, przychylić się, zgodzić się na co, łaskawie zezwolić. Dove tu non condiscenda piacevole a' prieghi miei, *Bocc.* = zstąpić, przejść z jednego przedmiotu do drugiego.

CONDICEVOLE, ad. m. f. przystojny, przyzwoity, stosowny, odpowiedni.

CONDILOMA, s. m. *Chir.* narośl na ciele, a mianowicie weneryczna.

CONDIMENTO, s. m. przyprawa, zaprawa. = fig. okrasa, ozdoba. E Martinazza che di quei balletti sarebbe in corte tutto il —, *L. Lipp. Malm.*

CONDIRE, v. a. ir. przyprawić, zaprawić. — con pepe, zaprawić pieprzem. = fig. zaprawić, okrasić. Le parole vostre, le quali sono condite di tanto senno, *Bocc.* = dostarczyć, opatrzyć.

CONDISCENDENZA, **CONDISCENDERE**, etc. v. **CONDESCENDENZA**, etc.

CONDISCEPOLO, s. m. spółuczeń.

CONDITO, —TA, p. ad. zaprawiony, przyprawiony. = fig. okraszony, ozdobiony, osłodzony. E che 'l vero, condito in molli versi, i più schivi allettando ha persuaso, *Tass. Ger.*

CONDIZIONALE, ad. m. f. warunkowy.

CONDIZIONALMENTE, av. warunkowo.

CONDIZIONARE, v. a. zrobić zdatnym do czego, na jaki użytek. = v. r. uzdatnić się.

CONDIZIONATO, —TA, p. ad. zdalny, przydatny. Bene o male —, dobrze lub źle zrobiony, w dobrym lub złym stanie. = warunkowy.

CONDIZIONE, s. f. stan, kondycja. — alta, illustre, wysoki, świetny stan. Bassa —, niski stan. = warunk, zastrzeżenie. Con —, warunkowo. A — che, z warunkiem aby.

CONDOGLIENZA, —LENZA, s. f. ubolewanie.

CONDOLERE, v. n. e r. ir. ubolewać nad kim lub z kim nad sobą, skarżyć się, narzekać, utyskiwać.

CONDOMINIO, s. m. spółpa-nowanie, spółdziedzictwo.

CONDONABILE, ad. m. f. godzien przebaczenia.

CONDONARE, v. a. darować, przebaczyć.

CONDONAZIONE, s. f. przebaczenie. [dor.]

CONDORE, s. m. Ornit. kon-

CONDOTTA, s. f. prowadzenie, konwoj, eskorta. = przewożenie, dostawa. = dowództwo. = zarząd, zawiadowanie. = postępowanie, sprawowanie się, konduita. Aver una buona o cattiva —, mieć dobrą lub złą konduite.

CONDOTTIERE, s. m. przewodnik. = wódz, dowódzca wojsk zaciężnych w wiekach średnich we Włoszech. = furman przewożący towary własnymi końmi. = konduktor dyliżansu, tudzież wagonów na drodze żelaznej.

CONDOTTO, s. m. prowadzenie. = wodociąg, rura do prowadzenia wody. = Anat. kanal, rurka. — dell' urina, rurka moczowa.

CODOTTO, —TA, p. ad. prowadzony, sprowadzony. = Ben condotto, dobrze zrobiony, dobrze wykonany (o dziełach sztuki). Mal condotto, przywieziony do złego stanu (o osobach).

CONDUCENTE, ad. m. f. prowadzący do czego.

CONDUCERE, v. **CONDURRE**.

CONDUCEVOLE, ad. m. f. prowadzący do czego. = sprzyjający, pomyślny.

CONDUCIBILE, ad. m. f. zdalny, przydatny, sposobny.

CONDUCIMENTO, s. m. prowadzenie, przewodniczenie, przewodnictwo, kierunek.

CONDUCITORE, s. m. przewodnik. = dowódzca. = nauczyciel.

CONDURRE, v. a. ir. prowadzić, zaprowadzić, doprowadzić. — un armento al pascolo, pędzić trzodę na paszę. — in casa, in chiesa, alla passeggiata alcuno, zaprowadzić kogo do domu, itd. — cavalli, vettura, una barca, powozić, i t. d. — un' armata, prowadzić wojsko, doprowadzić wojskiem. — in un luogo, zaprowadzić dokąd, doprowadzić. Questa via conduce a Roma, ta droga prowadzi do Rzymu. — via, uprowadzić, unieść, por-

wać. = rzadzić, zarządzać, zawiadować, kierować. — un lavoro, kierować jaką robotą. — una casa di commercio, zarządzać domem handlowym. — bene o male un affare, pokierować dobrze lub źle jaki interes. — a buon fine, a buon stato, szczęśliwie doprowadzić do końca. = Condurre alcuno a fargli far quel che si desidera, skłonić, nakłonić kogo do swoich zamiarów. = najść, ugodzić. = v. r. Condursi, udać się dokąd. — alla presenza, stanąć przed kim. = sprawować się, postępować. — bene o male, dobrze lub źle sprawować się. — a far checchessia, skłonić się do czego. Quasi da necessità condotto a scriverle mi conduco, *Bocc.*

CONDUTTO, —TA, p. ad. zamiatł condotto, prowadzony, przyprowadzony. Dove il re Carlo, rotto e mal condotto, colle reliquie sue s'era ridotto, *Ar. Orf. Fur.* gdzie król Karol porażony na głowę, i przywieziony do nędznego stanu, schronił się był ze szczątkami swego wojska.

CONDUTTORE, s. m. przewodnik. = dzierżawca, arendarz. = *Fis.* przewodnik ciepłota, elektryczności, konduktor na dachu. [BILE]

CONESTABILE, v. **CONTESTA-CONFABULARE**, v. n. gadać, gwarzyć, gawędzić.

CONFABULATORIO, —RIA, ad. łączący się potocznej rozmowy.

CONFABULAZIONE, s. f. potoczna rozmowa, pogadanka.

CONFACENTE, —CEVOLE, ad. m. f. dobrze dobrany do pary, stosowny, odpowiedni.

CONFACIMENTO, s. m. —CENZA, —CEVOLEZZA, s. f. dobre dobranie, stosowność, odpowiedność.

CONFARE, **CONFARSI**, v. n. e r. ir. być dobrze dobranem, zgadzać się z sobą. Che come ben confan le viti e gli ohni, confanno i due consorti, *Ar. Egl.* = przystawać, być przyzwoitym. E noi, autore di questa opera, tutto che a noi non si confacesse, etc. *G. Vill.* chociaż nam wcale nie przystoi jako autorowi tego dzieła. = stosować się, zgadzać się, odpowiadać. Vedi oggimai qual esser dee quel tutto che a così fatta parte si confaccia, *D. Inf.* = godzić się do czego, być godnym. Come voi vi siate inchinato a tor per moglie una che non si confarrebbe a scalarvi, *Fior. Pecor.*

CONFEDERAMENTO, s. m. sprzymierzenie, skonfederowanie.

CONFEDERARSI, v. r. skojarzyć się przymierzem, zawiązać konfederacyą.

CONFEDERAZIONE, s. f. przymierze, związek, konfederacya. = związek, podobieństwo.

CONFERENZA, s. f. — RIMENTO, s. m. konferencya, rozmowa, pomówienie.

CONFERIRE, v. n. ir. rozmówić się, pomówić, naradzić się. = v. a. nadać, udzielić. — altrui cariche, benefizj ecclesiastici, nadać komu urząd, i. t. d. — grazie, favori, wyświadczyć łaskę.

CONFERMA, — GIONE, s. f. — MENTO, s. m. potwierdzenie, utwierdzenie.

CONFERMARE, v. a. utwierdzić, wzmocnić, ustalić. Il santo frate con molti esempli confermò la divozione di costei, Bocc. = potwierdzić, zatwierdzić. Confermò ed approvò ciò che papa Bonifazio avea fatto, G. Vill. = potwierdzić nowemi dowodami. Ho ricevuto lettere che confermano questa nuova. = bierz-mować. = v. r. utwierdzić się w czem.

CONFERMATIVO, — VA, — TORIO, — RIA, ad. potwierdzający.

CONFERMATORE, s. m. — TRICE, s. f. twierdiciel, twierdicielka; potwierdziciel, potwierdźcielka. Io ve ne son —, ja ci ręczę za to.

CONFERMAZIONE, s. f. potwierdzenie. = bierz-mowanie.

CONFERMO, — MA, ad. utwierdzony, wzmocniony. = potwierdzony.

CONFESSAMENTO, s. m. wyznanie, przyznanie się.

CONFESSARE, v. a. wyznać, przyznać się do czego. — il torto, przyznać się do winy. Tu medesimo confesserei esser vero, Bocc. = zaświadczyć że się co odebrało, dać na to rewers. = wyznawać religij, zasady jakie. = spowiadać, słuchać spowiedzi. Io stava come il frate che confessa lo perfido assassino, D. Inf. = v. r. Confessarsi, spowiadać się. Ciascuno si confessò dal proprio prete, niech każdy się spowiada u własnego proboszcza. — vinto, uznać się za zwyciężonego. = Mi sarei confessato da lui, da lei, prov. miałem go za świętego, miałem ją za świętą.

CONFESSATO, — TA, p. ad. wyznany. = s. wyspowiadany.

CONFESIONALE, — NARIO, s. m. konfesyonal. = ad. należący do spowiedzi.

CONFESSIONE, s. f. wyznante. = spowiedź. = Konfiteor, modlitwa przed spowiedzią. = Confessione augustana, luterana, wyznanie wiary augsburskie, luterskie. = rewers na pożyczone pieniądze.

CONFESSORE, — SORO, — SATORE, s. m. spowiednik. = święty błogosławiony.

CONFETTARE, v. a. smażyć konfitury. = Fig. Confettare i ragionamenti, słodzić wyrazy, obwijać w bawelnę wyrazy. Confettare uno, grzecznym być dla kogo. = v. n. jeść konfitury. E poi la donna fe' venire confetti e vini, e bevuto, e confettato ch' ebbero insieme, etc. Fior. Pecor. = v. r. ulepszyć się, polepszyć się (o gruncie).

CONFETTATORE, — TTIERE, s. m. konfiturnik, cukiernik.

CONFETTIERA, s. f. stoik na konfitury.

CONFETTO, s. m. konfekt. = konfitury, owoce smażone. = ad. smażony. = Terra confetta, ziemia przetrawiona, syпка. Poi della terra che ne traesti pria confetta e trita gli riempi a metà, Alam. Colt.

CONFETTURA, — ZIONE, s. f. konfekt. = konfitury.

CONFICCAMENTO, s. m. — TURA, s. f. przybicie gwoździem, zabicie gwoździem.

CONFICCARE, v. a. przybić gwoździem, zbić gwoździami, wbić gwoźdź. — in sulla croce, wbić na krzyż. — l'artiglierie, zagwoździć działa. = fig. urazić, wpoić w umysł, w pamięć. = zapędzić kogo w kąt, w kozi rozek.

CONFICERE, v. a. poświęcić hostyą na ołtarzu.

CONFIDAMENTO, s. m. — DANZA, s. f. ufność, otucha, nadzieja. Ne fatti della guerra non si deve avere niuna stabile —, G. Vill.

CONFIDARE, v. n. e a. CONFIDARSI, v. r. mieć w kim ufność, ufać, zwierzać się komu. L'abate con un monaco bolognese di cui egli molto si confidava, Bocc. = Confidarsi in alcuno, polegać na kim, spuścić się na kogo, ufać komu.

CONFIDENTE, s. m. poufalec, powiernik.

CONFIDENTEMENTE, av. z ufnością. = poufale.

CONFIDENZA, s. f. ufność, otucha, pewna nadzieja. — in Dio, ufność w Bogu. = sekret, tajemnica, zwierzenie się. Ne feci la — a lui solo, jemu tylko zwierzyłem się. = poufalość.

CONFIDENZIALE, ad. m. f.

konfidencyonalny, udzielony w sekrecie.

CONFIGURARSI, v. r. przybrać postać, podobieństwo.

CONFIGURAZIONE, s. f. postać, kształt.

CONFINANTE, ad. m. f. graniczący, pograniczny, ościenny.

CONFINARE, v. a. wygnać, postać na wygnanie. = ograniczyć, wytknąć granice. = v. n. graniczyć. Quella parte di Numidia, la quale con Mauritania si confina... fu data a Giugurta, Sall. Giug. = v. r. zamknąć się. A dir che tu non abbia la forza di confinarti in casa per due ore, Salvin.

CONFINE, — NO, s. m. granica. = wygnanie za granicę. Mandare in —, dare il —, postać na wygnanie. Qui ci ha mandato il barbaro in —, Ar. Or. Fur. E darci qui gli piacque il — Ar. Or. Fur. Rompere il —, wrócić z wygnania bez pozwolenia.

CONFINE, ad. m. f. graniczący, pograniczny. = fig. postrdni. Tra giovane e fanciullo età — prese, Tass. Ger.

CONFIRMARE, etc. v. CONFIRMARE, etc.

CONFISCA, s. f. konfiskacya.

CONFISCABILE, ad. m. f. mogący być zabrany na skarb.

CONFISCAMENTO, s. m. zabranie na skarb, skonfiskowanie.

CONFISCARE, v. a. zabrać na skarb, skonfiskować.

CONFISCAZIONE, s. f. konfiskacya. = dobra skonfiskowane.

CONFITTO, — TA, p. ad. przybity gwoździem. = fig. wryty, utkwiony, wpojony w umysł. E 'l volto, e le parole, elle mi stanno altamente confitte in mezzo 'l core, Petr. Ho un secreto che da più mesi mi sta confitto nel cuore, U. Fosco. = s. m. ukrzyżowany. Quel confitto che tu miri consigliò i farisel, D. Inf.

CONFLAGRAZIONE, s. f. Teol. spłonienie świata ogniem, koniec świata.

CONFLATILE, ad. m. f. lany, z lanego kruszcu.

CONFLITTO, s. m. starcie się, walka, utarczka.

CONFLUENTE, s. m. spływ, zlewek dwóch rzek. = ad. m. f. spływający się.

CONFLUTUAZIONE, s. f. Guico. Stor. wahanie się, niepewność.

CONFONDERE, v. a. ir. zmieszać, pomieszzać. = wtrącić w głąb, w przepaść. = fig. zmieszać, zawstydzić. — i superbi, zawstydzić pysznych. — l'errore, zbić błąd. — i nemici,

rozbić, znieść, pobić na głowę nieprzyjaciela. = wziąć jedno za drugie. = v. r. zmieszać się, zawstydzicie się.

CONFONDIBILE, ad. m. f. mogący być zmieszany.

CONFONDIMENTO, s. m. pomieszanie, zmieszanie. = zguba, ruina, upadek.

CONFORMARE, v. a. zgodzić, stosować co do czego. = v. n. e r. zgadzać się z czem, stosować się do czego.

CONFORMATIVO, —VA, ad. zgadzający się, stosujący się.

CONFORMAZIONE, s. f. zgodzenie się, zastosowanie się. — alla volontà di Dio, zgodzenie się z wolą bożą.

CONFORME, ad. m. f. tejże formy, jednokształtny. = e Conformemente, av. stosownie, zgodnie; jak. Conforme mi dite, jak mi mówicie.

CONFORMISTA, s. m. wyznający religiję pamięjącą w Anglii. Non —, różnowerca, dyssydent.

CONFORMITA, s. f. zgodność z czem, podobieństwo. — di voleri, zgoda. In —, stosownie do.

CONFORTAMENTO, s. m. pokrzepienie. = pomoc, posilek. = ulga. = pocieszenie.

CONFORTARE, v. a. pokrzepić, wzmocnić, zsiłić, posilić. Ma qui m'attendi e lo spirito lasso conforta e ciba di speranza buona, D. Inf. = cieszyć, pocieszać. Prima benignamente il cominciò a —, Bocc. = Confortare la memoria, przywrócić dobre imię, przywrócić do czci i sławy. E se di voi alcun in mondo riede, conforti la memoria mia che giace ancor del colpo che 'nvidia le diede, D. Inf. = zachęcić, skłonić, pobudzić. — alla guerra, zachęcać do wojny. Tal ch'io non penso udir cosa giammai che mi conforti ad altro ch' a trar guai, Petr. = v. n. e r. pocieszyć się, powziąć otuchę, nadzieję.

CONFORTATIVO, —VA, ad. pokrzepiający, wzmacniający, posilający, posilny. = s. m. lekarstwo wzmacniające.

CONFORTATORE, s. m. — TRICE, s. f. pocieszyciel, pocieszycielka. = ksiądz dysponujący na śmierć skazanego winowajcę.

CONFORTATORIO, —RIA, ad. pocieszający.

CONFORTAZIONE, —GIONE, v. CONFORTO.

CONFORTEVOLE, v. CONFORTATIVO.

CONFORTINAIO, s. m. piernik.

CONFORTINO, s. m. piernik.

CONFORTO, s. m. pokrzepienie, wzmocnienie, posilenie, pocieszenie, pociecha. = folga, ulga, ulżenie. = pomoc, posilek. = nadzieja, otucha. A guisa d' uom che in dubbio si racerta, e che muti 'n — sua paura, D. Inf. = zachęta, namowa. A — di lui rotto avea il patto, Ar. Or. Fur. = pocieszyciel. I' mi rivolsi all' amoroso suono del mio —, D. Par.

CONFRATE, —LLO, s. m. spół-
CONFRATERNITA, s. f. bractwo.

CONFREDIGLIA, s. f. schadzka, pokątne zgromadzenie.

CONFRICARE, v. a. trzeć, nacierać. = v. r. trzeć się, smarować jeden drugiego. [MENTO.]

CONFRICAZIONE, v. FREGA-
CONFRONTAMENTO, s. m. skonfrontowanie.

CONFRONTARE, v. a. konfrontować, porównać. — le scritture, skonfrontować pisma. = stawić świadków w obec oskarżonego lub jełnych przeciw drugim.

CONFRONTO, s. m. —TAZIONE, s. f. konfrontacja, porównanie. A confronto, av. w porównaniu z...

CONFUSAMENTE, av. w nieładzie, w nieporządku.

CONFUSIONE, s. f. nieład, nieporządek, odmet, zamieszanie. = zawstyżenie, pomieszanie, zmieszanie.

CONFUSO, —SA, ad. zmieszany, pomieszany. = ciemny, zawiły, niezrozumiały. = pomieszany, zawstyżony. Alla confusa, av. nieporządnie, wnieładzie, jak groch z kapustą.

CONFUTABILE, ad. m. f. mogący być zbitym.

CONFUTARE, v. a. zbijać, zbić czyje twierdzenia, dowody.

CONFUTATIVO, —VA, ad. służący do zbicia, zbijający.

CONFUTATORE, s. m. zbijacz.

CONFUTAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. zbijanie, zbicie.

CONGEDARE, v. a. odprawić, odpuścić, rozpuścić.

CONGEDO, s. m. uwolnienie od służby wojskowej, rozpuszczenie wojska. = rekreacja po szkołach. = pożegnanie.

CONGEGNAMENTO, s. m. —TURA, s. f. spojenie, złączenie.

CONGEGNARE, v. a. spoić, złączyć, zbić do kupy. Mostrò che si poteva — una parte di nave che s' aprisse, Davanz. Tac. An.

CONGELAMENTO, s. m. zamrożenie.

CONGELARE, v. a. zamrozić, = v. n. marznąć, zamarznąć.

CONGELAZIONE, s. f. zamrożenie. = zamarznięcie, zmarznięcie, zmarzłość. La grandine è una — di goccioline di pioggia fatta in aere per asprezza di freddo e di vento, Com. D. Inf.

CONGENERE, ad. m. f. należący do tegoż rodzaju, przyrodny.

CONGENITO, —TA, ad. wrodzony, przyrodzony.

CONGERIE, s. f. lat. kupa, zebranie.

CONGETTURALMENTE, av. na domysł, z domysłu.

CONGETTURARE, v. CONGHIETTURARE.

CONGHIETTURA, CONGETTURA, s. f. domysł, przypuszczenie.

CONGHIETTURALE, CONGETTURALE, ad. m. f. domysłowy, o party na domysle.

CONGHIETTURARE, v. a. e n. domyslać się, przypuszczać.

CONGHIETTURATORE, s. m. sądzący z domysłu.

CONIUGALE, ad. m. f. małżeński. [słowo.]

CONIUGARE, v. a. czasować

CONIUGAZIONE, s. f. czasowanie słów, koniugacja.

CONIUGNERE, CONIUGERE, v. a. i. r. łączyć, złączyć. Vede una torre in mezzo a un lungo muro che congiungeva un con un altro monte, Bern. Or. = v. r. Congiungersi, łączyć się, parzyć się, skleszczyć się (o psach i wilkach).

CONGIUGNIMENTO, s. m. złączenie, połączenie. = łączyć się, parzenie się zwierząt.

CONGIUGNITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten co łączy, kojarzy.

CONGIUGNITURA, s. f. połączenie, złączenie, spojenie.

CONIUGNERE, etc. v. CONGIUGNERE, etc.

CONGIUNTA, s. f. żona, małżonka.

CONGIUNTAMENTE, av. łącznie, wspólnie, razem.

CONGIUNTIVO, —VA, ad. łączący. = s. m. Gram. tryb łączący.

CONGIUNTO, s. m. mąż, małżonek. Messa del —, msza słuchana przez nowożeńców.

CONGIUNTO, —TA, s. krewny, krewna. = p. ad. złączony, połączony. Parente, amico congiunto, blizki krewny, ścisły przyjaciel.

CONGIUNTURA, s. f. złączenie, spojenie. — delle coste, miejsce gdzie się kończą żebra. — stalle dita, u pałach. = okazy, okoliczność, zbieg okoliczności. Il popolo anche di

questo in tal — s'addolorò, Davanz.

CONGIUNZIONE, s.f. *złączenie, połączenie, spojenie*. — *de' corpi celesti, połączenie ciał niebieskich*, np. słońca, ziemi i innych ciał. — *gdy ich środki znajdują się na tej samej linii*. — *di uomo con donna, spółkowanie mężczyzny z kobietą*. — *degli animali, parzenie się zwierząt*. — *związek, węzeł, skojarzenie*. = Gram. *spójnik*.

CONGIURA, —ZIONE, s.f. — MENTO, s.m. *sprzysiężenie, spisek*.

CONGIURARE, v. n. *sprzysięgać się, spiknąć się*. = *zaklinać*, v. **SCONGIURARE**.

CONGIURATO, s. m. *sprzysiężony, spiskowy*. = p. *ad. sprzysiężony*.

CONGLOBATO, —TA, ad. lat. *skupiony, zgromadzony*.

CONGLOBAZIONE, s. f. *Retl. zebranie, nagromadzenie dowodów*.

CONGLOMERATO, —TA, ad. *skupiony, nagromadzony*.

CONGLUTINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *sklejenie się*.

CONGLUTINARE, v. a. *skleić, zlepiać*.

CONGLUTINATIVO, —VA, ad. *służący do sklejenia, do zlepiania*.

CONGRATULARSI, v. r. *winszować, cieszyć się*.

CONGRATULATORE, s. m. *winszujący*.

CONGRATULATORIO, —RIA, ad. *zawierający powinszowanie*.

CONGRATULAZIONE, s. f. *powinszowanie*.

CONGREGA, s. f. *zgrupowanie księży w celu odprawienia nabożeństwa*.

CONGREGABILE, ad. m. f. *mogący być zgromadzonym*.

CONGREGARE, v. a. *zebrać, zgromadzić, zwołać*.

CONGREGAZIONE, s. f. — MENTO, s. m. *zebranie, zgromadzenie duchowne*. — *di cardinali e prelati, kongregacja kardynałów w Rzymie*.

CONGRESSO, s. m. *kongres*. = Leg. *śledztwo nakazane przez sąd celem przekonania się o możliwości spółkowania małżonków*.

CONGRUA, s. f. *dochód plebana*.

CONGRUAMENTE, av. *należycie, stosownie, przyzwoicie*.

CONGRUENTE, ad. m. f. *dośćateczny, należyty, odpowiedni, stosowny*.

CONGRUENZA, s. f. *odpowiedniość, stosowność*.

CONGRUITÀ, s. f. *przyzwoitość*. = Teol. *skuteczność łaski bożej bez naruszenia wolnej woli człowieka*.

CONGRUO, —UA, ad. *stosowny, przyzwoity*. All' ora congrua, o godzinie przyzwoitej. = *Ius congruo, Leg. pierwszeństwo jakie ma przed innemi sasiad do kupienia pobliskiego domu*.

CONIARE, v. a. *bić monetę, medale*. = *zbić, ścisnąć klinami*.

CONIATORE, s. m. *mincarz*. = *falszerz*.

CONICAMENTE, av. *w kształcie ostrokręgu*.

CONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *kręgielkowaty, kręgielowy, ostrokręgowy*. Sezioni coniche, *przecięcia ostrokręgowe*.

CONIETTURALE, **CONIETTURARE**, v. **CONGIETTURARE**, etc.

CONIFERO, —RA, ad. Bot. *szyszkorodny*.

CONIGLIERA, —RIA, s. f. — RE, s. m. *królikarnia*.

CONIGLIETTO, —UOLO, —UZZO, s. m. *dim. króliczek*.

CONIGLIO, s. m. *królik*. = *Avere i conigli nel corpo, fig. być tchórzem podszyty, mieć tchórzka*.

CONIGLIONE, s. m. *acrr. duży królik*.

CONIO, s. m. *klin*. = *stępel menniczny*. = *stępel, wycisk, piętno*. = *pieniądz, moneta*. *Femmine da —, D. Inf. kobiety u których dostać można za pieniądze*.

CONIUGALE, ad. m. f. *małżeński*.

CONIUGARE, v. a. *złączyć*. = Gram. *czasować*. = v. r. *złączyć się węzłem małżeńskim, pobrać się*.

CONIUGAZIONE, s. f. Gram. *czasowanie, konjugacja*.

CONIUGE, s. lat. *mąż lub żona*.

CONIUGIO, s. m. lat. *małżeństwo*.

CONIUNTIVO, —VA, ad. *łączący*. = s. m. Gram. *tryb łączący*.

CONIZZA, s. f. Bot. *szlachetawa, chlastawa, rdest pchłany*.

CONNATURALE, ad. m. f. *teżej natury*.

CONNAZIONALE, ad. m. f. *jednego narodu*.

CONNESSIONE, —SSITÀ, s. f. *łączość, styczność, związek*.

CONNESSO, —SA, p. ad. *złączony, mający z czem związek*.

CONNESTABILE, —BOLE, v. **CONTESTABILE**.

CONNETTERE, v. a. *ir. łączyć*,

złączyć, spoić, związać. Non —, *pleść bez związku, bez sensu*.

CONNIVENTE, ad. m. f. *patrzący przez szpary, pobłażający; będący z kim w zмовie*.

CONNIVENZA, s. f. *pobłażanie; zмова, porozumienie się*.

CONNO, s. m. **CONNELLINO**, dim. *części wstydlive kobiety*.

CONNOTATI, s. m. pl. *rysopis osoby*.

CONNUBIO, s. m. lat. *małżeństwo*.

CONO, s. m. *Geom. ostrokrąg, bryła powstająca z obrotu trójkąta prostokątnego około jednego z boków kąta prostego*. — *truncato, ostrokrąg ścięty (płaszczyzną równoległą do podstawy)*. = Bot. *szyszka*.

CONOCCHIA, s. f. *prześlica*. = *kądział*.

CONOIDE, s. f. *Geom. bryła stożkowata powstająca z obrotu przecięcia ostrokręgowych około ich osi*.

CONOSCENTE, ad. m. f. *znający*. = *wdzięczny*. = *łatwy do poznania*. = s. osoba znana. In casa di un mio —, *u jednego z moich znajomych*.

CONOSCENTEMENTE, av. *wdzięcznie*.

CONOSCENZA, s. f. *znajomość, wiadomość, poznanie, wiedza*. = *znajomość, z kim*. *Far nuove conoscenze, zapoznać się, zaznajomić się z kim*. = *wdzięczność*.

CONOSCERE, v. a. *ir. poznać, rozpoznać, nabyć wiadomości o czem, wiedzieć*. = *znać kogo, co*. — *d'amore, poznać niewiastę, spółkować z nią*. = *poznać, rozpoznać*. *Mi ha conosciuto subito, zaraz mnie poznał*. *Poi la rividi in altro abito sola, tal ch'io non la conobbi*. *Petr. = być wdzięcznym*. = v. r. *Conoscersi di, znać się na czem*.

CONOSCIBILE, ad. m. f. *łatwy do poznania*.

CONOSCIBILITÀ, s. f. *łatwość poznania*.

CONOSCIMENTO, s. m. —TURA, s. f. *poznanie, rozpoznanie, rozum, rozsądek, rozeznanie*. = *doświadczenie*. = *przytomność umysłu*. *Dopo alquanto spazio di tempo fu raccolto di terra senz' avere conoscenza niuno e spirito poco*. *M. Vill.* [TIVO].

CONOSCITIVO, v. **INTELLETTIVO**. **CONOSCITORE**, s. m. —TRICE, s. f. *znawca*.

CONOSCIUTAMENTE, av. *rozmysłnie, z wiedzą, dobrze wiedząc o czem*.

CONOSCIUTO, —TA, p. ad. *znany*.

CONQUASSIBILE, ad. m. f. *dający się wzruszyć*.

CONQUASSARE, v. a. *wzruszyć, wzstrząsnąć, zatrzęść, skołatać*. Pareva che..... avesse Italia, vastata e conquassata da tanti mali, a riposarsi per qualche anno, *Guicc. Stor.*

CONQUASSO, —SSAMENTO, s. m. —SSAZIONE, s. f. *wstrząśnienie, wzruszenie, trzęsienie*. Misericordia! che la terra s'apre, non sentite il conquasso? *Buon. Fier.* Andare in conquasso, *runać, zwałić się*.

CONQUIDERE, v. a. ir. *dreć, trapić, martwić*. = *znękać, pokonać, podbić, zmieścić, rozczulić*. E gli conquise e interiegli il cor, *Ar. Orf. Fur.* = *dokuczać, naprzykrzać się*. = v. r. *trapić się, dreć, martwić się*. Che tale oggi s'affanna e si conquide, che domani s'allegra, e scherza, e ride, *Fort. Ricc.* = *stracić odwagę*. Ruppesi l'asta, e l're non si conquise, ma tratta fuor la spada, ond'era cinto, divide d'un fendente il capo armato a Giandon, *Tasson. Secch.*

CONQUISO, —SA, p. ad. *strapiiony, zmartwiony, zasmucony*. E all'arrivar del cavalier d'Anglante, presago del suo mal, parve conquiso, *Ar. Orf. Fur.*

CONQUISTA, s. f. —TO, —MENTO, s. m. *zdobyć, zdobyć*. CONQUISTARE, v. a. *zdobyć orężem*.

CONQUISTATORE, s. m. *zdobywca, podbójca*.

CONSACRARE, CONSAGRARE, CONSECRARE, v. a. *poświęcić, wyświęcić*. — un vescovo, *wyswięcić biskupa*. — a Dio, *poświęcić Bogu*. = *poświęcić, przypisać*. — agli amici, ai parenti, *poświęcić przyjaciół, rodzicom*. = *consacrare il tempo a qualche cosa, poświęcić czas na co, czemu*. = *uświęcić, wstawić, rozstać*. Forse avverrà che l'bel nome gentile consacrerò con questa stanca penna, *Petr.* = v. r. *poświęcić się*.

CONSACRAZIONE, CONSAGRAZIONE, CONSECRAZIONE, s. f. *poświęcenie*. = *ubóstwienie, poświęcenie w poczet świętych*.

CONSANGUINEO, —NEA, ad. e s. *krewny, krewna po ojcu*.

CONSANGUINITA, —TADE, —TATE, s. f. *pokrewieństwo*.

CONSAPEVOLE, ad. m. f. *wiedzący o czem, świadomy czego*. Far —, *wiadomić*.

CONSAPEVOLEZZA, s. f. *wiadomość o czem*.

CONSAPEVOLMENTE, av. *wiedząc o czem*.

CONSCIENZA, v. COSCIENZA. CONSCIO, v. CONSAPEVOLE.

CONSCRITTO, ad. m. f. *padri conscritti, senatorowie rzymscy którzy z rycerskiego stanu przypisani do rady senatu, dopełniali liczby senatorów*.

CONSCRIVERE, v. a. ir. *spisać, spisywać*. [CRARE, etc.]

CONSECRARE, etc. v. CONSACRARE. CONSECUTIVAMENTE, av. *jeden po drugim, raz po raz, następnie*.

CONSECUTIVO, —VA, ad. po sobie następujący.

CONSECUZIONE, s. f. *nabyć, osiągnięcie, otrzymanie, dostąpienie, dopięcie*.

CONSEGNA, s. f. *rzecz wręczona, wręczenie*. Notate la — che v'è fatta, *Tasson. Secch.* = *rozkaz lub zakaz dany straż, sztydwachowi*. = *dozorca w forcie przybywających*.

CONSEGNAMENTO, s. m. *skład, depozyt*.

CONSEGNARE, v. a. *wręczyć, doręczyć, oddać do rąk własnych*. = *wyznaczyć, przeznaczyć*. Proibiti ai Signori radunarsi in palagio, e consegnò loro una casa privata, *Mach. Stor.* = *consegnare alla memoria, przekazać pamięci, potomości*.

CONSEGNAZIONE, s. f. *wręczenie, doręczenie, oddanie, przesłanie, dostawa*.

CONSEQUENTE, ad. m. f. *następujący po czem, wypadający lub wynikający z czego*. Per —, av. *następnie, więc, zatem, przeto*. = s. m. *Mat. następnik stosunku*.

CONSEQUENTEMENTE, av. a *zatem, więc, przeto*. = *następnie, potem*.

CONSEQUENZA, s. f. *ważność*. Cosa di —, *rzecz ważna*. = *następstwo, skutek*. = *Log. następstwo, wniosek*. In — per —, av. a *zatem, więc, przeto*.

CONSEQUIBILE, ad. m. f. *dający się osiągnąć*.

CONSEQUIMENTO, s. m. *otrzymanie, osiągnięcie, dostąpienie, dopięcie*.

CONSEGUIRE, v. a. ir. *otrzymać, osiągnąć, dostąpić, dopięć*. — il suo desiderio, il suo fine, *osiągnąć życzenie, cel*. = *dalej rzecz prowadzić*. Tratteremo... che ci sono di necessità a raccontare per — la nostra storia, *G. Vill.* = v. n. *następować po czem, wynikać z czego*.

CONSEGUITARE, v. a. *dalej rzecz ciągnąć, prowadzić*. = v. n. *następować, wynikać*.

CONSEGUIUTO, —TA, p. ad. *otrzymany, osiągnięty*.

CONSENSO, —TIMENTO, s. m. *zezwolenie, przyzwolenie, zgoda*. Di com —, *za wspólną zgodą*.

CONSENTIRE, v. n. *zezwoić, przyzwolić, zgodzić się, przystać na co*. = *wierzyć*. Chè io, che l'vidi, appena il mi consento, *D. Inf.*

CONSENTITORE, s. m. —TRICE, s. m. *zezwoiciel*.

CONSENIENTE, ad. m. f. *zezwalający, przyzwalający, dozwalający*.

CONSEQUENTE, etc. v. CONSEQUENTE, etc. [skupienie]

CONCERTO, s. m. *zebranie, koncert*.

CONCERTO, —TA, ad. *spleciony, spleciony, wity*. = *popłatany, splątany*. Tali e più inestricabili e concertate son queste vie, *Tass. Ger.*

CONSERVA, s. f. *spółszufla*.

CONSERVA, s. f. *schowanie na co*. — della neve, *lodownia*.

— d'acqua, *sadzawka*. = *kwiaty lub owoce smażone w cukrze*. = *Andar di —, navigar di —, iść razem, płynąć razem (o statkach)*. = *Conserve, konserwy, okulary do zachowania wzroku*.

CONSERVABILE, ad. m. f. *dający się zachować*.

CONSERVADORE, s. m. *zachowawca, konserwator*.

CONSERVAMENTO, v. CONSERVAZIONE.

CONSERVARE, v. a. *zachowywać, zachować, dochować, przechować*. — l'amicitia, *la memoria, zachować przyjaźń, pamiętać czego*. — la salute, *zachować zdrowie*. — una medaglia, un manoscritto, *zachować medal, rękopis*. — gli ordini, *Mil. pilnować szeregu, nie występować z szeregu*. = v. r. *Conserverarsi bene, dobrze się utrzymywać, dobrze wyglądać*.

CONSERVATIVO, —VA, ad. *zachowawczy*.

CONSERVATOIO, s. m. *miejsce gdzie się co przechowuje*. = *skład*.

CONSERVATORE, s. m. —TRICE, s. f. *zachowawca, zachowawczyni*. = *konserwator, urzędnik*. — d'una libreria, *konserwator biblioteki*.

CONSERVATORIO, s. m. *dom przytułku dla kobiet i dzieci*. = *konserwatorium muzyki*.

CONSERVAZIONE, s. f. *zachowanie, przechowanie, dochowanie*. — della vita, *della salute, zachowanie życia, zdrowia*.

CONSERVO, s. m. *spółszufla*.

CONCESSO, s. m. *grono osób siedzących*.

CONSIDERABILE, ad. m. f. znaczny, znakomity.

CONSIDERABILMENTE, av. znacznie, bardzo, nader.

CONSIDERAMENTO, s. m. uważanie.

CONSIDERARE, v. a. uważać, rozważać, patrzeć z uwagą, przypatrywać się. Cominciò considerarlo, e da lato e da capo, e per tutto, Bocc.

CONSIDERATAMENTE, av. uważnie, rozważnie.

CONSIDERATIVO, —VA, ad. uważający, uważny.

CONSIDERATO, —TA, p. ad. uważany, — rozważny, uważny, roztropny, ostrożny, przeznany, — szacowany, ceniony, poważany. = Considerato che, zważnusz się.

CONSIDERATORE, s. m. —TRICE, s. f. uważający, rozważający.

CONSIDERAZIONE, s. f. uwaga, przgląd na co. Cadere in —, przysięść na uwagę, przysięść na myśl. Operare senza —, działać bez uwagi. = znaczenie, powaga, wziętość. = szacunek, poważanie. Venire in —, zjednać sobie szacunek. = ostrożność, przeorność, roztropność.

CONSIGLIANTE, s. e. ad. radzący, doradzący; chcący zawsze doradzać.

CONSIGLIARE, v. a. radzić, obrać, naradzać się. = v. r. radzić się kogo, zasięgać rady. Colla fante si consigliò, Bocc. = umyślić, postanowić. Lasciarsi —, usłuchać czyjej rady, dać się namówić. = A chi consiglia non duole il capo, prov. od rady głowa nie boli, łatwo radzić.

CONSIGLIATAMENTE, av. uważnie, roztropnie.

CONSIGLIATO, —TA, ad. rozważny, roztropny, ostrożny.

CONSIGLIATORE, s. m. —TRICE, s. f. doradca, doradzi-cielka.

CONSIGLIERE, s. m. —RA, s. f. radzca, radczyni. — di stato, radzca stanu. = Consiglieri, pomocnicy sternika.

CONSIGLIETTO, s. m. dim. rada malej wagi.

CONSIGLIO, s. m. rada, radzenie. Aver — con alcuno, radzić się kogo, zasięgać rady. Domandar —, żądać czyjej rady. Dar —, dać radę, doradzać. Pigliar —, uradzić, uchwalić, postanowić. Si piglia finalmente per — che i duo guerrier faccian tregua, Ar. Orł. Fur. = rada, zbiór radców. Tener, raunar —, zebrać radę. — di stato, rada stanu. — di guerra, sąd wojenny. = Prov. Consiglio veloce

e pentimento tardo, późny żal po szkodziu. — di volpi, tribolo di galline, kiedy lisy radzą strach koło kur.

CONSIMILE, ad. m. f. podobny.

CONSISTENTE, ad. m. f. sę-żaty, tegi. = lipki, klejki.

CONSISTENZA, —ZIA, s. f. tę-gosć, twardość, stężalość. = fig. stałość, trwałość, ustalenie.

CONSISTERE, v. n. zależeć od czego. Il punto principale consiste. —, wszystko zależy na tem aby. = istnieć obok siebie. = trwać, utrzymywać się.

CONSISTORIO, —RO, s. m. konsystorz, zgromadzenie kardynałów zwolanych przez papieża. = zgromadzenie, rada.

CONSOZIAZIONE, s. f. stowarzyszenie, przzymierze.

CONSOLANTE, ad. m. f. pocieszający.

CONSOLARE, v. a. cieszyć, pocieszać. = v. r. pocieszać się.

CONSOLARE, ad. m. f. konsularny. Dignità —, godność konsularna. = s. m. mąż konsularny, były konsul. L'escercito della Germania bassa stette un pezzo senza —, Davanz. Tac. Stor.

CONSOLATAMENTE, av. z pociechą, spokojnie.

CONSOLATIVO, —VA, ad. pocieszający.

CONSOLATO, s. m. Stor. rom. konsulat, godność konsula. Roma da principio ebbe i re, da Lucio Bruto la libertà e l'—, Dav. Tac. Ann. = mieszkanie konsula handlowego.

CONSOLATO, —TA, ad. pocieszony. = spokojny, łagodny.

CONSOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. pocieszyciel, pocieszycielka.

CONSOLATORIAMENTE, av. z pociechą.

CONSOLATORIO, —RIA, ad. pocieszający.

CONSOLAZIONCELLA, s. f. mala pociecha.

CONSOLAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. pocieszenie, pociecha. Pigliar —, pocieszać się. = osoba będąca czyją pociechą. Dolce mia —, słodka moja pociecho.

CONSOLIDA, s. f. Bot. żywo-kost.

CONSOLIDAMENTO, s. m. zrośnienie, zasklepienie rany.

CONSOLIDARE, v. a. sprawić zrośnienie się rany. = fig. utrwalić, ustalić. La pace è consolidata, pokój jest ustalony. = v. r. zrosnąć się, zasklepić się (o ranie). = fig. ustalić się.

CONSOLIDATIVO, —VA, —DANTE, ad. sprawujący zrośnienie się rany.

CONSOLIDAZIONE, s. f. zrośnienie się, zasklepienie rany. = fig. utrwalenie, ustalenie.

CONSOLO, —LE, s. m. Stor.

rom. konsul, jeden z dwóch rocznych urzędników w Rzymie. = ławnik, urzędnik miejski w pewnych miastach. = wójt, sołtys po wsiach. = konsul handlowy. = prezes akademii.

CONSOLO, s. m. pociecha.

CONSOMIGLIANTE, ad. m. f. podobny.

CONSOMIGLIARE, v. a. zro-bić podobnym.

CONSONANTE, ad. m. f. zgodnie brzmiący; zgodny, stosowny. = s. m. Gram. spółgłoska.

CONSONANTEMENTE, av. zgodnie, stosownie.

CONSONANZA, s. f. zgodność tonów, harmonia. = zgoda, harmonia, dobre porozumienie. = Gram. jednobrzmięność w zakonczenu wyrazów.

CONSONARE, v. a. zgodzić tony. = v. n. fig. zgodzać się.

CONSONO, —NA, ad. zgodnie brzmiący. = fig. zgodny, zgodzający się, stosowny.

CONSPITO, —TA, ad. uspio-ny. = fig. wprawiony w zachwycenie.

CONSORTE, s. m. f. mąż, żona. = towarzysz, towarzysza. = ad. zgodny. Tosto vedrebbe che la lingua al pensier non è —, Menz. Sat.

CONSORTERIA, s. f. towa-rzystwo. = ścisły związek. = familia.

CONSORTO, s. m. towarzysz, spółnik.

CONSORZIO, s. m. towarzy-stwo, spółka.

CONSPIRARE, etc. v. COSPIRARE, etc. [TE, etc.

CONSTANTE, etc. v. COSTAN-

CONSTARE, v. n. imp. być widocznem, jawnem, oczywistem. = składać się z czego.

CONSTERNARE, v. a. prze-razić, zatrwożyć. Lungo a dir fora.... come la mente consternata giacque del giudice meschin, Ar. Orł. Fur.

CONSTERNAZIONE, v. co-STERNAZIONE.

CONSTITUENTE, CONSTITUIRE, etc. v. COSTITUENTE, etc.

CONSTRIGNERE, CONSTRINGERE, v. CONSTRIGNERE, etc.

CONSTRUIRE, CONSTRUITO, COSTRUTTORE, v. COSTRUIRE, etc.

CONSUETAMENTE, av. zwy-czajnie, zwykle.

CONSUETO, —TA, ad. zwy-kły, zwyczajny. = przyzwyczajony. = s. m. zwy-czaj. Al —, jak zazwyczaj, jak zwykle.

CONSUETUDINARIO, —RIA, ad. zwyczajowy, zwyczajny.

CONSUETUDINE, s. f. zwyczaj.

CONSULARE, ad. m. f. konsularny.

CONSULENTE, s. m. Leg. patron, adwokat.

CONSULTA, s. f. obradowanie, obrady, narada. = rada, zbiór radzących. = trybunał najwyższy w Rzymie. = Consulta di Lione, Stor. mod. zgromadzenie Włochów zwołane przez Napoleona do Lugdunu, w celu urzędzenia krajów włoskich oderwanych od Austrii.

CONSULTARE, v. n. radzić, naradzać się, obradować, uradzić. I signori francesi consultarono di darsi, Segn. Stor. = radzić się, zasięgać rady. — i libri, radzić się książek. — l'avvocato, radzić się adwokata.

CONSULTATIVO, —VA, ad. doradczy, doradzający.

CONSULTAZIONE, s. f. naradzanie się, narada. = narada lekarzy, konsylium.

CONSULTIVO, —VA, ad. doradczy. Voto consultivo, głos doradczy.

CONSULTO, s. m. zdanie, opinia na piśmie adwokata lub lekarza.

CONSULTORE, s. m. doktor teologii wyznaczony przez papieża do wyrzeczenia w jakiej materii. — del S. officio, radca w trybunale S. Inkwizycji.

CONSULTORIAMENTE, av. rozważnie, rozmyślnie.

CONSULTORIO, —RIA, ad. dający radę lub idący za nią.

CONSUMA, s. f. —MENTO, s. m. spożycie, spożywanie. = zniszczenie, zguba, ruina. = fig. ucisk, strapienie, zmartwienie.

CONSUMARE, v. a. zużyć, spożyć, trawić, zniszczyć. Che il tempo a — i desiderj della libertà non basti, è certissimo, Mach. Stor. że czas nie może przytłumić żądz wolności, jest rzeczą pewną. Che poco umor già per continua prova — vidi marmi e pietre salde, Petr. = strwońić, zmarnować, zmarnować. = dopełnić, dokonać, spełnić. — il matrimonio, spełnić małżeństwo. — un delitto, dokonać występku. Perché pensando consumai la 'mpresa che fu nel cominciare cotanto tosta, D. Inf. = v. r. trawić się, niszczyć się czem, ginąć, usychać z żalu, pragnienia, tęsknoty. Ella si consuma in pianti, rozplywa się, tonie w strumieniach łez.

Pregandomi ch'io vi dica ch'egli

si consuma e strugge per voi, Fior. Pecor. = ześć, upłynąć (o czasie). Si consumò tutta la notte.... in consultazioni d'ambe le parti, Davil. Stor.

CONSUMATO, s. m. bulion.

CONSUMATO, —TA, p. ad. zużyty, spożyty. = spełniony, dopełniony, dokonany. Il sacrificio della nostra partia è consumato, U. Fosc. = doskonały, biegly, wytrawny.

CONSUMATORE, s. m. —TRICE, s. f. niszczyciel, marnotrawca.

CONSUMAZIONE, s. f. zużycie, strawienie, zniszczenie, spożycie.

CONSUMERE, v. a. ir. zużyć, strawić, zniszczyć.

CONSUMO, s. m. niszczenie, zużywanie, zużycie, wychodzenie sukni, znoszenie bótów, i t. d. = ubytek, strata w rzeczy zużytej.

CONSUNTIBILE, ad. m. f. Leg. uległy zużyciu.

CONSUNTIVO, —VA, ad. Med. wygryzający, rozpędzający humory, narosłe ciała.

CONSUNTO, —TA, p. ad. da CONSUMERE, zużyty, zniszczony, strawiony. E d'amorosa sete arso e consunto, Guar. Past. fid. = s. suchotnik.

CONSUNZIONE, s. f. dokonanie, dokończenie, dopełnienie, spełnienie. — de' secoli, spełnienie wieków, koniec świata. = suchoty. Dare in —, dostać suchot.

CONSUONARE, v. CONSONARE. v. a. zdawać się. A me non consuona, mnie się to nie zdaje.

CONSUSTANZIALE, ad. m. f. Teol. spółistotny.

CONSUSTANZIALITÀ, s. f. Teol. spółistotność osób w Trójcy (zatwierdzona naprzód na zborze powszechnym w Nicei 325 r. później na powtórny zborze w Konstantynopolu 381 roku).

CONTADINA, s. f. wieśniaczka, chłopka. = taniec wiejski.

CONTADINACCIO, s. m. peg.

chlopsko. [pstwo, chlapi.

CONTADINAME, s. m. chlo-

CONTADINANZA, s. f. wieśniactwo, stan wieśniaczy.

CONTADINELLA, s. f. ładna wieśniaczka.

CONTADINELLO, —NETTO, —NOTTO, s. m. dim. chłopek, kmiołek.

CONTADINESCAMENTE, av. po chlopsku.

CONTADINESCO, —CA, —pl.

CHI, —CHE, ad. chłopski, kmie-

ciy, wieśniaczy, wiejski.

CONTADINO, s. m. chłop,

kmieć, wieśniak.

CONTADINO, —NA, ad. wiejski.

CONTADO, s. m. pola i wsi w bliskości miasta. = hrabstwo.

CONTAGIO, s. m. CONTAGE*, CONTAGIONE, s. f. zaraza, zaraziwa choroba. = Contagione, fig. zaraza.

CONTAGIOSO, —SA, ad. prop. e fig. zarazliwy.

CONTAMENTO, s. m. liczenie, rachowanie, opowiadanie.

CONTAMINABILE, ad. m. f. mogący być splamionym.

CONTAMINARE, v. a. powalać, splamić, skałać, pokalać. = fig. zmasać, skażać, zhańbić. = obrazić, ubliżyć, zrobić ujmę, zakaleć. Alla donna parve che quelle parole alquanto mordesser la sua onestà o la doverser — nell'animo di coloro che le udirono, Bocc.

CONTAMINATORE, s. m. ten co plami.

CONTAMINAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. powalenie, splamienie, skalanie. = fig. zmasa, zakala, hanba, sromota.

CONTANTE, ad. m. f. liczący, rachujący. = Contante, contanti, s. gotowizna, gotówka. A contanti, in contanti, za gotówkę, za gotowe pieniądze. Pagare in contanti, zapłacić gotówką.

CONTARE, v. a. liczyć, rachować. — danari, liczyć pieniądze. — sulle dita, liczyć na palcach. = wypłacić, wyliczyć. = cenić, szacować. = v. n. opowiadać. = mieć wziętość, być w poszanowaniu.

CONTATORE, s. m. rachmistrz.

CONTATTO, s. m. zetknięcie się, styczność.

CONTAZIONE, s. f. liczenie, rachowanie.

CONTE, s. m. hrabia.

CONTEA, s. f. hrabstwo.

CONTEGGIARE, v. CONTARE.

CONTEGNA, s. f. dumna po-

stawa.

CONTEGNO, s. m. obwód, okrąg, objętość. Per veder della bolgia ogni contegno, D. Inf. = postawa, powierzchowność, mina. Andare in —, stąpać pysznie. Stare in —, przybrać poważną minę.

CONTEGNOSO, —SA, ad. poważny, pyszny.

CONTEMPERANZA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. temperament.

CONTEMPERARE, v. a. zachować stosunek, zastosować, umiarkować. Si contemperi il terreno alla natura delle piante, Cresc. potrzeba dobrać grunt

stosowny do natury roślin. = umiarkować, złagodzić, ulagodzić.

CONTEMPLAMENTO, v. CONTEMPLAZIONE.

CONTEMPLARE, v. a. patrzeć na co, wpatrywać się w co, oglądać z podziwieniem. = rozmyślać. = v. r. przypatrywać się sobie z upodobaniem, siebie samego podziwiać.

CONTEMPLATIVA, s. f. D. Conv. władza rozmyślania.

CONTEMPLATIVO, —VA, ad. zatopiony w myślach, w rozmyślaniu. Vita contemplativa, życie poświęcone rozmyślaniu, bogomyślność.

CONTEMPLATORE, s. m. —TRICE, s. f. rozmyślacz.

CONTEMPLAZIONE, s. f. rozmyślanie, rozważanie. A—, av. przez wzgląd na.

CONTEMPORANEO, —NEA, ad. e s. współczesny, współczesna.

CONTENDERE, v. a. e n. ir. spór wieść, spierać się, sprzeczać się, zaprzeczać. = zakazywać, zabraniać. = usiłować, siłić się, starać się. = bronić sprawy w sądzie. = trudnić się, zatrudniać się, zajmować się = v. r. stawić opór, opierać się, bronić się.

CONTENDEVOLMENTE, av. spornie.

CONTENDIMENTO, s. m. spór, sprzeczka, kłótnia.

CONTENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. sprzecznik, kłótniarz.

CONTENENTE, ad. m. f. zamykający, zawierający w sobie. = umiemyć się powstrzymać. = av. natychmiast, v. INGATANENTE.

CONTENENZA, s. f. objętość. = rzecz objęta w innej. = v. CONTEGNO.

CONTENERE, v. a. ir. obejmować, zamykać, zawierać w sobie. = hamować, powściągać, powstrzymywać. Fuggi il riso, contieni la lingua, Pass. = v. r. hamować się, powściągać się, wstrzymywać się od czego, być panem siebie. = zatrzymać się, stanąć. Si che la gente in mezzo si contenne, D. Purg.

CONTENIMENTO, s. m. objętość. = powściągliwość. = v. CONTEGNO.

CONTENNENDO, —DA, ad. Galil. godzien pogardy.

CONTENTAMENTE, av. z ukontentowaniem.

CONTENTAMENTO, s. m. —TURA, s. f. ukontentowanie.

CONTENTARE, v. a. zaspokoić, zadowolnić, zadosyć u-

czynić, sprawić przyjemność. = v. r. zaspokoić się, sprawić sobie przyjemność. = zezwolić, pozwolić. Di che ella contentandosi, Bocc.

CONTENTAZZA, v. CONTENTO. CONTENTIBILE, ad. m. f. lat. godzien pogardy, v. DISPREZZABILE.

CONTENTIVO, —VA, ad. zatrzymujący.

CONTENTO, s. m. ukontentowanie, zadowolenie.

CONTENTO, —TA, ad. ukontentowany, kontent, rad, zadowolony. Far, render contento, ukontentować, zaspokoić. Star contento, być zadowolonym, zaspokojonym.

CONTENTUTO, s. m. rzecz zawarta w innej. Il continente è maggiore del —, rzecz zawierająca jest większa od zawartej. = treść, ośnowa. = p. ad. objęty, zawarty.

CONTENZIONE, s. f. spór, sprzeczka, zwada.

CONTENZIOSAMENTE, av. spornie, sprzecznie.

CONTENZIOSO, —SA, ad. sporny, będący przedmiotem sporu. = sporny, spreczny, kłótniwy, zwadliwy.

CONTERIA, s. f. paciorki szklanne robione w Wenecyi.

CONTERMINALE, —NO, —NA, ad. pograniczny, nadgraniczny, ościenny.

CONTERMINARE, v. n. graniczny.

CONTESA, s. f. spór, kłótnia, zwada, zajście. —di parole, sprzeczka. Far —, stawić opór, opierać się. Legar si sente e non sa far —, Ar. Orl. Fur.

CONTESO, —SA, p. ad. zaprzeczony, zakazany.

CONTESSA, s. f. hrabina.

CONTESSERE, v. a. spleść, upleść; tkać, utkać.

CONTESSINA, s. f. młoda hrabina.

CONTESSUTO, —TA, p. ad. spleciony; utkany.

CONTESTABILE, s. m. kone-tabl, hetman.

CONTESTARE, v. a. e n. Leg. wprowadzić sprawę przed sąd i słuchać opowiedzi strony przeciwej. Lite contestata, wytoczony proces, wnioski poczynione przez obie strony.

CONTESTAZIONE, s. f. sprawa przed sąd wytoczona. = spór, sprzeczka.

CONTESTO, s. m. text, ośnowa, brzmienie. = tkanka, tkanina. = Contesti, s. m. pl. współwiadkowie.

CONTESTO, —TA, p. ad. spleciony, wpleciony, przepla-

tany; utkany. = złożony, utworzony, zrobiony.

CONTEZZA, s. f. wiadomość, uwiadomienie. Dammi tu — particolare e vera del tutto, Bemb. = wiadomość, znajomość. — pubblica, powszechna wiadomość, głosność. = ścisła znajomość. Aver — di alcuno, być z kim w zażyłości.

CONTI, s. m. pl. D. święci w niebie.

CONTICINIO, s. m. głucha pora nocy, głębokie nocne milczenie.

CONTICINO, s. m. dim. rachunek. Far un —, jadać w oberzy.

CONTIGIA, CONTINGIA, s. f. trzewik ze skóry w desenie. = strój, ozdoba.

CONTIGIATO, —TA, ad. wy-strojony, przyozdobiony.

CONTIGUITA, —TADE, —TA-TE, s. f. stykanie się, styczność, przytykanie do czego, przy-lełość, sąsiedztwo.

CONTIGUO, —GUA, ad. przy-tykający, przyległy, ościenny.

CONTINENTE, s. m. staty ląd.

CONTINENTE, ad. zawierają-ący w sobie. = wstrzemięzli-wy, powściągliwy. = Febbre continente, febra codzienna. = s. m. naczynie co zawierające.

—d' un libro, ośnowa książki.

CONTINENTEMENTE, av. wstrzemięzliwie, powściągli-wie.

CONTINENZA, —ZIA, s. f. ob-jętość, rzecz zawarta, treść, ośnowa. Sommariamente qui appresso di tutta l' opera vi pongo la —, Bocc. = wstrzemięzli-wość, powściągliwość. = po-stawa, powierzchnowość, v. CONTEGNO. = tęgość, stężłość, v. SALDEZZA, FERMEZZA.

CONTINGENTE, ad. m. f. mo-gący się zdarzyć, przypadko-wy, trafunkowy. —część przy-padająca na każdego.

CONTINGENTEMENTE, av. przypadkowo, trafunkowo.

CONTINGENZA, s. f. traf, trafunek, przypadek. = Filos. możność zdarzenia się, obrot wypadków, tok zdarzeń.

CONTINGERE, v. n. ir. lat. zdarzyć się, trafić się.

CONTINGIBILE, ad. m. f. mo-gący zdarzyć się, przypad-kowy.

CONTINGIBILITA, s. f. mo-żność zdarzenia się, przy-padkowość. [TINGERE, etc.

CONTINOVARE, etc. v. CON-

CONTINUA, v. CONTINUAZIONE.

CONTINUAMENTE, —ATA-

MENTE, av. ciągle, ustawicznie, nieustannie, wciąż.

CONTINUAMENTO, s.m. kontynuowanie, ciągnięcie dalej, dalszy ciąg.

CONTINUARE, v. a. e. n. kontynuować, dalej co ciągnąć, nieustawiać, nieprzestawać. = ciągnąć się, przedłużać się, nieprzerwywać się.

CONTINUATORE, s.m. kontynuator, autor dalszego ciągu dzieła.

CONTINUAZIONE, s. f. kontynuacja, dalszy ciąg. — di un' opera, dalszy ciąg dzieła.

CONTINUITÀ, —TADE, —TATE, s. f. ciągłość, nieprzerwany bieg, ciągle trwanie, nieprzerwane następstwo.

CONTINUO, s.m. ciągłość, ciąg. Soluzione del —, przerwa, przesłur.

CONTINUO, —NUA, ad. ciągly, nieprzerwany, nieustanny. Quantità continua, ilość ciągła. Febbre continua, febra codzienna.

CONTINUO, av. ciągle, wciąż, ustawicznie. Al, del, di — ciągle, ustawicznie.

CONTO, s. m. rachunek. — spento, fermo, zapłacony rachunek. Dare denari a — dać pieniądze a konto, na zadatek. A buon —, tanio. Al far de' conti, in fin de' conti, ściśle obrachowawszy, wszystko dobrze zważywszy. Far —, conti, obrachować, porachować się z kim. Tener —, zapisywać swe wydatki. Tenga V. S. — di quello che spende, niech pan zapisuje swe wydatki. = Fig. Far conto, rachować na kogo lub na co, spuszczać się, polegać; zakładać sobie; projektować; zamyslać, zamierzać; myśleć, sądzić, wyobrażać sobie. Far male i conti, pomylić się. Dar — di se, render —, zdać liczbę, sprawę. Ella gli rende — pienamente del giorno che mandato fu da lei a domandar soccorso in Oriente, Ar. Orl. Fur. Render buon —, dawać mężny opór, dać dowody mężstwa. A solo a solo avean combattuto con tutti e due e buon — renduto, Bern. Orl. Tener —, mieć co na względzie, na uwadze, uważać na co. = zysk, korzyść. Por —, tornar —, mieć w czem korzyść, zyskiwać. = szacunek, poważanie. Uom di —, człowiek wzięty, poważany. Cosa di niun —, rzecz nic nie znacząca. = opowiadanie, v. RACCONTO.

CONTO, —TA, ad. znany, głośny. E la ruina, che ne' campi Idei venne di Grecia... cui non è conta? Car. En. = widoczny, oczywisty, jawny, jasny. E

parlo cose manifeste e conte, Petr. = wytresowany, wyciszony. Con cagne magre, studiose e conte, D. Inf.

CONTORCERE, v. a. ir. określić, opłatać, obwinać. = zwrócić, obrócić przeciw sobie. L'armata spada in se stessa contorse, Petr. = v. r. skrzywić się; zżywać się.

CONTORCIMENTO, s. m. wykrzywienie się, zżywanie się.

CONTOINARE, v. a. Pitt. nakreślić pierwsze rysy obrazu. = v. n. udać się, uciekać się.

CONTORNO, s. m. rys, zarys, kontur. = okolica.

CONTOSSIONE, s. f. wykrzywienie się, zżywanie się.

CONTORTO, —TA, p. ad. wykrzywiony, skrzywiony, pokrzywiony. = fig. zły, ladacko.

CONTRA, contro, prep. przeciw, przeciwno, naprzeciw, naprzeciwko.

CONTRABBANDIERE, s. m. kontrabandzista.

CONTRABBANDO, s. m. kontrabanda. Di —, fig. pokryjomu, potajemnie. = przemyczony towar.

CONTRABBASSO, s. m. kontrabas (instrument muzyczny). Far il —, fig. sprzeciwiać się każdemu, mówić czarno jeżeli kto mówi biało.

CONTRABATTERIA, s. f. bateria wystawiona na przeciw baterii nieprzyjacielskiej.

CONTRABILANCIARE, v. a. równoważyć.

CONTRACCAMBIARE, v. a. zamienić za co, pomienić się. = oddać czegoś, odplacić, oddać wet za wet, wywzajemnić się.

CONTRACCAMBIEVOLE, ad. m. f. wzajemny.

CONTRACCAMBIO, s. m. zamiana. = wzajemność. — d'amicizia, wzajemna przyjaźń. In —, w zamian, wet za wet, wzajemnie. Rendere il —, oddać wet za wet; wywzajemnić się, odwzajemnić.

CONTRACCAVA, v. CONTRAMINA.

CONTRACCHIAVE, s. f. klucz dorobiony.

CONTRACCIFERA, s. f. klucz do czytania pisma cyframi napisanego.

CONTRACCOLPO, s. m. odbicie uderzenia, ciosu, pocisku.

CONTRACCRITICA, s. f. krytyka na krytykę.

CONTRADA, s. f. ulica. = kraj, kraina, okolica. — mia, sua, moja, jego ojczyzna.

CONTRADANZA, s. f. kontradans.

CONTRADETTA, —TTO, v. CONTRADDIZIONE.

CONTRADDICENTE, ad. m. f. sprzeciwiający się, sprzecząc się, zaprzeczający.

CONTRADDICIMENTO, s. m. —DIGENZA, s. f. sprzeciwianie się, sprzeczenie się, zaprzeczanie.

CONTRADDITTORE, s. m. sprzecznik.

CONTRADDIRE, v. a. ir. sprzeciwiać się komu, sprzeczać się, zaprzeczać. = v. r. być w sprzeczności z sobą samym, zbijać się.

CONTRADDIRITTO, s. m. kara pieniężna, grzywny.

CONTRADDISTINGUERE, v. a. ir. odznaczyć, odróżnić. = v. r. odznaczyć się.

CONTRADDITTORE, s. m. sprzecznik. = przeciwnik, stroina przeciwna.

CONTRADDITTORIAMENTE, av. sprzecznie z czem, naocznie, w obec stron prawujących się, roztrząsając rzecz za i przeciw.

CONTRADDITTORIO, —RIA, ad. spreczny, przeciwny. = s. m. Leg. Essere in —, rozprawić się przed sądem.

CONTRADDIVETO, s. m. zakaz. Aver —, być zakazanym.

CONTRADDIZIONE, s. f. —DIAMENTO, s. m. sprzeciwianie się, zaprzeczanie, sprzeczność.

CONTRADIARE, v. a. sprzeciwiać się komu, działać wbrew woli czyjej, robić na przekór.

CONTRADIO, —DIA, ad. przeciwny; szkodliwy.

CONTRADIO, s. m. przeciwnik, nieprzyjaciół, rywal. = obraza, obelga, zniewaga. = A suo —, av. wbrew jego woli, na przekór.

CONTRADIRE, etc., v. CONTRADDIRE, etc.

CONTRADOTE, s. f. oprawa posagu.

CONTRAENTE, ad. m. f. zawierający umowę.

CONTRAERE, v. CONTRARRE. = v. r. ściągnać się, skurczyć się, zbiedzić się.

CONTRAFFACENTE, ad. m. f. winny, winowajca.

CONTRAFFACIMENTO, s. m. fałszowanie, podrobienie aktu, pisma.

CONTRAFFACITORE, s. m. fałszerz. = naśladowca, malpa.

CONTRAFFARE, v. a. ir. fałszować, podrobić, fałszykować. — la scrittura, fałszować pismo, akt. — la moneta, fałszować pieniądze. — la stampa de' libri, przedrukować cudze dzieło. = naśladować ruchy, gości,

udawać, przedrzeźniać. — il portamento, il favellare, la voce di qualcuno, udawać chód, mowę, głos czyj. — un quadro di Raffaello, Vasar. naśladować, przemalować obraz Rafała. = v. r. przebrać się. = zeszpecić się.

CONTRAFFATTO, —TA, p. ad. sfalszowany, podrobiony. = naśladowany. = przebrany. = skrzywiony, wykrzywiony, szpetny, brzydki. E benchè ella fosse contraffatta della persona, ell'era pure alquanto maliziosetta, Bocc.

CONTRAFFATTORE, —CONTRAFFATTURA, —ZIONE, v. CONTRAFACITORE, etc.

CONTRAFFINEZZA, s. f. grzeźność za grzeźnością.

CONTRAFFODERA, s. f. podwójna podszełka.

CONTRAFFORTE, s. m. mur postawiony dla wzmocnienia głównego. = sztaba żelazna we drzwiach lub oknie.

CONTRAFFORZA, s. f. siła przeciw sile. [sraza.]

CONTRAFFRASE, s. f. anty-CONTRAFUGA, s. f. Mus. kontrafuga. [odraza.]

CONTRAGGENIO, s. m. wstręt, CONTRAGGUARDIA, s. f. Mil. szaniec osłaniający bastyon.

CONTRAIMENTO, s. m. ugodą, umowa.

CONTRALTO, s. m. Mus. kontralt, głos wyższy od tenora a niższy od dyszkanata.

CONTRAMALIA, s. f. czary przeciwko czarom, odczynienie.

CONTRAMMANDARE, v. a. dać rozkaz przeciwny pierwszemu.

CONTRAMMARCIA, s. f. Mil. wsteczny marsz.

CONTRAMMINA, s. f. Mil. przeciwpodkop.

CONRAMMINARE, v. a. kopać miny przeciw minom nieprzyjaciela. = fig. zniweczyć potajemnie czyje zamysły.

CONTRAMIRAGLIO, s. m. kontradmirał. = okręt kontradmirałski.

CONTRANNATURALE, ad. m. f. przeciwny naturze.

CONTRAOPERAZIONE, s. f. działanie lub skutek dwóch przeciwnych przyczyn.

CONTRAPOTENZA, s. f. opór przeciw działającej sile.

CONTRAPPASSO, s. m. kara odwetu.

CONTRAPPELO, s. m. kiemnek pod włos. Dare il —, golić pod włos; fig. obmawiać, oga-
dywać. Andar —, fig. iść na opak, na wspak.

CONTRAPPENSARE, v. n. usu-
lować zniweczyć czyje za-
miary.

CONTRAPPESAMENTO, s. m. równowaga.

CONTRAPPESARE, v. a. sprawi-
dliwie ważyć, równo wa-
żyć. = fig. ważyć jedno i dru-
gie na szali rozsądku.

CONTRAPPESO, s. m. ciężar
przeznaczony do równoważe-
nia innego. = waga u zegara
ściennego.

CONTRAPPONIMENTO, s. m.
opór, przeszkoda.

CONTRAPPORRE, v. a. sta-
wiać co na przeciwko czego. =
v. r. stanąć na przeszkodzie, na
ustręcie; stawiać opór, czoło.

CONTRAPPOSIZIONE, s. f.
opór przeciw oporowi.

CONTRAPPOSTO, s. m. v.
CONTRAPPOSIZIONE. = v. ANTITESI.

CONTRAPPROCCI, s. m. pl.
Mil. okopy sypane przez oble-
żonych przeciwko przykopom
nieprzyjaciela.

CONTRAPPUNTEGGIARE, v.
a. stebnować.

CONTRAPPUNTO, s. m. mu-
zyka znaczone punktami za-
miast nót wynalezionych przez
Guido d'Arezzo. Fare il —, a-
kompaniować, wtórować. = ste-
bnowanie. [ciwnie.]

CONTRARIAMENTE, av. prze-
ciwnie.

CONTRARIARE, v. a. sprze-
ciwiać się, robić na przekór;
opierać się, stawiać opór.

CONTRARIETA, —TADÉ, —
TATE, s. f. przeciwność, przeci-
wienstwo. = złość, przekora.

CONTRARIO, s. m. rzecz
przeciwna. Al —, per —, prze-
ciwnie.

CONTRARIO, —RIA, ad. prze-
ciwny, szkodliwy.

CONTRARIVOLUZIONARIO,
s. m. kontrrewolucjonista.

CONTRARIVOLUZIONE, s. f.
kontrrewolucja, rewolucja opo-
niesiona na zniweczenie po-
przedniczej i przywrócenie o-
balonej władzy.

CONTRARRE, v. a. ir. zawrzeć
umowę. Di pari consentimento
contrassero le sponsalizie, Bocc.
= amicizia, odio, zawrzeć przy-
jaźń, powziąć nienawiść. =
Contrarre debiti, zaciągnąć dłu-
gi, zadłużyć się. = sciągnąć,
cisnąć, skurczyć. = v. r. skur-
czyć się.

CONTRARISPONDERE, v. n.
ir. odpowiedzieć na odpowiedź.

CONTRARISPOSTA, s. f. od-
powiedź na odpowiedź.

CONTRASCARPA, s. f. Fort.
przecioskarpa.

CONTRASCRIPTA, s. f. wza-
jemny rewers, oblig.

CONTRASSEGNARE, v. a. po-
łożyć znak lub podpis obok lub
pod innym, kontrasygnować.

CONTRASSEGNAZIONE, s. f.
kontrasygnacja, podpis urzę-
dnika kontrasygnującego.

CONTRASSEGNO, s. m. znak
lub podpis położony obok inne-
go. = znak, znamie, cecha, o-
znaka. = fig. znak, dowód,
zakład. In — del mio affetto, na
znak mego przywiązania. =
hasto.

CONTRASSIGILLARE, v. a.
przyłożyć pieczęć małą naprze-
ciwno wielkiej.

CONTRASSIGILLO, s. m. pie-
częć mała naprzeciwko wielkiej
położona.

CONTRASTABILE, ad. m. f.
sporny, będący przedmiotem
sporu.

CONTRASTABILMENTE, av.
spornie. [TRASTO.]

CONTRASTAMENTO, v. CON-
TRASTAMPA, v. CONTRO-
PROVA.

CONTRASTAMPARE, v. a. od-
cisnąć próbę rysunku lub ryciny
na stronę odwrotną. = Stamp.
odbijać drugą stronę arkusza.

CONTRASTARE, v. a. opierać
się, sprzeciwiać się; przeska-
dzać, stać na przeszkodzie, na
ustręcie, na zawadzie. — a Dio,
Passav. sprzeciwiać się Bogu.
Uccidendo chiunque ciò — pre-
sumesse, Bocc. = sprzeczać się.
E così mentre che i piacevoli uo-
mini contrastavano della mia mor-
te, noi eravamo già arrivati a ca-
sa, Fir. As.

CONTRASTATORE, s. m.
sprzecznik, przeciwnik.

CONTRASTO, s. m. —STANZA,
s. f. spór, sprzeczka, zwada,
kłótnia, ząjsie. Il — fra gli ere-
diti è stato di profitto agli avvo-
cati, spór pomiędzy dziedzicami
przyniósł korzyść adwokatom.
= zawada, przeszkoda, prze-
ciwienstwo. Fortuna che le fe
lungo —, Ar. Orl. Fur. los który
jej długo był przeciwny. = kon-
trast, przeciwnienstwo. Il lusso
e la miseria ci presentano un —
evidente, zbytek i nędza przed-
stawiają nam wyraźną sprze-
czność. = zaprzeczenie. Senza
—, bez zaprzeczenia.

CONTRASTUZIA, s. f. Mil.
podstęp przeciw podstępowi.

CONTRATTAGLIARE, v. a.
siekać rysując lub sztychując,
krzyżować linie podłużne po-
przecznymi.

CONTRATTAGLIO, s. m. wy-
rabianie materyi w kwiaty,
w floresy.

CONTRATTAMENTE, av.
przez skrócenie, w skróceniu.

CONTRATTARE, v. a. kup-
czyć, kontraktować. — debiti,
zaciągnąć długi, zadłużyć się.
— la pace, zawrzeć pokój.

CONTRATTAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. kupczenie, targo-
wanie, kontraktowanie; umo-
wa, ugoda, negocjacja.

CONTRATTEMPO, s. m. od-
bitka, odbicie pchnięcia lub cię-
cia w fechtowaniu. = fig. prze-
szkoda, niepomysłny przypa-
dek. A —, av. niewczesnie, nie
w porę.

CONTRATTILE, ad. m. f. da-
jący się skurczyć.

CONTRATTILITÀ, s. f. wła-
sność kurczenia się.

CONTRATTO, s. m. kontrakt,
ugoda, umowa.

CONTRATTO, —TA, p. ad.
ściągnięty, ściśniony, zwężo-
ny, skurczony. = której kto do-
stał, nabawił się (o chorobie).
Ammalato com' era d' infermità
contratta intorno a Pisa, Guicc.
= skurczony, rażony parali-
żem.

CONTRATTURA, s. f. skur-
czenie nerwów.

CONTRAURTARE, v. a. ude-
rzyć z przeciwniej strony.

CONTRAVALERE, v. n. ir.
tylęż ważyć, równoważyć się.

CONTRAVALLAZIONE, s. f.
Fort. przeciw-kolokopy, kon-
trawalacja.

CONTRAVEREDERE, v. a. ir.
patrzyć na co krzywem okiem,
widzieć co z żalem.

CONTRAVELO, s. m. le-
karstwo przeciw truciznie, an-
tydot.

CONTRAVVENIMENTO, s. m.
—ZIONE, s. f. przestąpienie,
przekroczenie, przewinięcie.

CONTRAVVENIRE, v. n. ir.
przestąpić, przekroczyć, prze-
winić, zawinąć.

CONTRAVENTORE, s. m.
przekroczyiciel.

CONTRAZIONE, s. f. ścią-
gnięcie, skurczenie.

CONTRIBOLATO, —TA, ad.
strapiony, zmartwiony, stro-
skany.

CONTRIBUIRE, v. n. ir. za-
płacić część na siebie przypa-
dającą. = przykładać się, przy-
czyniać się do czego.

CONTRIBUTO, s. m. kwota,
ilość wniesiona przez każdego.

CONTRIBUTORE, s. m. wno-
szący swą część do składki, na-
podatek, i t. d.

CONTRIBUZIONE, s. f. po-
datek. = kontrybucja nalożo-
na przez nieprzyjaciela.

CONTRIBOSCATA, s. f. za-
sadzka przeciwko zasadze.

CONTRIRE, v. a. v. CONTRITARE,

= v. n. skruszyć się, żalować
za grzechy.

CONTRISTAMENTO, s. m. —
ZIONE, s. f. zasmucenie.

CONTRISTARE, v. a. zasmu-
cić. = v. r. zasmucić się.

CONTRISTATIVO, —VA, ad.
zasmucający.

CONTRISTATORE, s. m. —
TRICE, s. f. ten który zasmuca.

CONTRITAMENTE, av. ze
skruchą, z żalem.

CONTRITARE, v. a. zetrzeć,
utrzeć; utłuc, potłuc.

CONTRITO, —TA, p. ad. star-
ty, utarty, pokruszony. = skru-
szony, załujący za grzechy.

CONTRIZIONCELLA, s. f. dim.
lekka skrucha.

CONTRIZIONE, s. f. skrucha,
żał za grzechy.

CONTRO, s. m. rzecz prze-
ciwna. Ci è pro e il contro, G.
Vill. jest w tem za i przeciw.

= prep. przeciw, przeciwno,
naprzeciwko, przeciwnie. — di
lui, przeciw niemu. — alla peste,
przeciw zarazie. — a grato, —
voglia, pomimo woli, pomimo-
wolnie. Darsi —, sprzeciwiać
się sobie samemu, zbijać się.

CONTROPROVA, CONTRASTAM-
PA, s. f. próba rysunku lub ry-
ciny dająca w odbiciu stronę
odwrotną rysunku, dla popra-
wienia uchybień na blasze.

CONTRORDINE, s. m. roz-
kaz przeciwny poprzedniemu.

CONTROSTAMPARE, v. a.
Stamp. podwójnie się odbijać,
przedstawiać podwójne odbicie
lityry dla niedokładnej prasy.

CONTROSTOMACO, av. po-
niewolnie, ze wstrętem, z nie-
chęcią.

CONTOVERSA, s. f. spór,
sprzeczka, dysputa.

CONTOVERSISTA, s. m. bie-
gły w sporach teologicznych.

CONTOVERSO, —SA, p. ad.
będący przedmiotem sporów,
rozpraw.

CONTOVERTERE, v. a. roz-
trząsać punkta sporne.

CONTOVERTIBILE, ad. m.
f. mogący być przedmiotem
rozpraw, roztrząsań.

CONTOVERTIBILMENTE,
av. spornie.

CONTOVOLONTÀ, av. po-
niewolnie, przeciw woli.

CONTOUMACE, ad. m. f. e. s.
pozwany niestawiający się przed
sądem. = knagbrny, nieposlu-
szny, uparty.

CONTOUMACEMENTE, av. nie-
posłusznie.

CONTOUMACIA, —CE, s. f. nie-
stawienie się w sądzie. Sen-
tenza ottenuta in —, wyrok sa-
czny. = nieposłuszeństwo,

knagbrność, upor. Ver è che
quale in — muore alla santa Chie-
sa, ancor ch' al fin si penta, star-
le convien da questa ripa in fuore,
D. Purg. = Far la —, star in —,
odbywać kwarantane.

CONTUMELIA, s. f. lat. obel-
ga, zniewaga, zelżywe tajanie,
lżenie.

CONTUMELIOSAMENTE, av.
obelżywie, zelżywie, sromotnie.

CONTUMELIOSO, —SA, ad.
obelżywy, zelżywy, sromotny,
haniebny.

CONTURBAGIONE, s. f. —
MENTO, s. m. pomieszanie, nie-
spokojność.

CONTURBARE, v. a. zatrwo-
żyć, mieszać, nabawić nie-
spokojności, zakłócić spokoj-
ność, wichrzyć, burzyć. — la
quiete, zaburzyć pokój. E con-
turba ed acqueta gli elementi,
Petr. = v. r. mieszać się, za-
trwożyć się.

CONTURBATIVO, —VA, ad.
burzący, wichrzyący.

CONTURBATORE, s. m. wi-
chryiciel, burzyiciel.

CONTUSIONCELLA, s. f. dim.
lekkie stłuczenie. [kontuzya.

CONTUSIONE, s. f. stłuczenie,
CONTUSO, —SA, ad. lat. stłu-
czony; zgnieciony.

CONTUTTO, CONTUTTOCCE,
cong. chociaż, aczkolwiek.

CONTUTTOCÌ, av. z tem
wszystkiem, mimoto, jednak,
wszelako.

CONVALESCENTE, ad. es. m.
f. przychodzący do zdrowia,
konwalescent.

CONVALESCENZA, s. f. przy-
chodzenie do zdrowia.

CONVALIDARE, v. a. nadać
ważność, uznać co za ważne.
= v. r. nabrać sił, pokrzepić się.

CONVALLE, s. f. dolina.

CONVENENTE, s. m. ugoda,
umowa, obietnica. Il re molto
bene osservò alla giovane il —,
Bocc. = zdarzenie, wypadek.
La menò a vedere tutto il —,
Fir. = przyczyna, powód. =
stan. = sposób, środek. E per-
tal — sarete vincitore, Tasson.
Tav. Rit.

CONVENENZA, s. f. ugoda,
umowa, warunek. = zgodność
z czem, odpowiedniość, przy-
zwolność.

CONVENEVOLE, s. m. stu-
sność, sprawiedliwość. Più del
—, więcej niż słuszna. = przy-
zwolność, stosowność. — I conve-
nevoli, complementa, grzeczno-
ści. Stare sui convenevoli, prze-
strzegać ceremonii. Fare i —,
prawie complementa. E poichè
i — fatti hanno, in verso Sara-
gozza se ne vanno, L. Pulc. Morg.

CONVENEVOLE, ad. m. f. *sluszny, sprawiedliwy*. = przyzwyczajony, stosowny. Iola maritero a quel tempo che — sarà, *Bocc.*
CONVENEVOLEZZA, s. f. *konwencyonalność*, s. m. *przyzwyczajoność, stosowność*.

CONVENEVOLMENTE, —**LEMENTE**, —**NIENTEMENTE**, av. *przyzwyczajenie, stosownie*.

CONVENIENTE, ad. m. f. *przyzwyczajony, stosowny*.

CONVENIENZA, s. f. *przyzwyczajoność, stosowność*. = *cereemonia, komplement*. = *zgodność z czem*.

CONVENIMENTO, v. **CONVENZIONE**.

CONVENIRE, v. n. ir. *scho-dzić się, zejść się, zebrać się, zgromadzić się, zjechać się*. E Boemond sol qui non convenne, *Tass. Ger. sam tylko Boemond nie przybył tu wraz z innemi*. = *zgadzać się, zgodzić się, przystać na co*. — *nella stessa sentenza, zgodzić się z kim w zdaniu*. = *podobać się, przypaść do gustu*. Questo alloggio mi conviene, *to mieszkanie podoba mi się*. = *ugodzić się, umówić się*. — *del prezzo, umówić się o cenę*. — *dell'ora, del tempo, umówić się o godzinę, o czas*. = *przystać, przystawać, być przyzwyczajonym, stosownym*. Voi farete di queste canzoni quell' uso che vi parrà meglio convenirsi, *Zan.... użytek jaki ci się зда-wać będzie najstosowniejszy*. = *Użyte nieosobiście tłumaczy się przez: musicie, potrzeba, należy powiniem, powinniśmy, i t. d.* Tacere mi conviene, *potrzeba mi milczeć*. Ad un partito conviene pure appigliarsi, *Met.*

CONVENTARE, v. a. *na-dać stopień doktora*. = v. r. *doktoryzować się*. v. **DOTTORARSI**.

CONVENTICOLO, s. m. —**LA**, s. f. *schadzka, potajemna*.

CONVENTINO, s. m. dim. *konwencik*.

CONVENTO, s. m. *zgromadzenie, kongregacja*. = *konwent, zakon, klasztor*. = *zakonnicy klasztorni*. = *spojenie, złączenie cegieł, kamieni w murze*. = *uwięzienie poety*. = *umowa, ugoda*.

CONVENTO, —**TA**, p. ad. *zamiaszt konwento*. Tutta l'oste di Aulo, siccome avea convento a Giugurta, era partita di Numidia, *Sallust. Giug. całe wojsko Aulusza, jak się to podobato Jugurcie, ustąpiło z Numidii*.

CONVENTUALE, ad. m. f. *konwentowy, klasztorny*. = s. m. *zakonnik reguły Ś. Franciszka*.

CONVENTUCCIO, s. m. dim. *peg. mały, lichy konwent*.

CONVENZIONALE, ad. m. f. *konwencyonalny*. = s. m. *członek konwencji francuskiej 1793 roku*.

CONVENZIONARE, v. n. *ugodzić się, umówić się*.

CONVENZIONE, s. f. *zgoda, ugoda, umowa*. = *zgromadzenie*. — *nazionale della repubblica francese, konwencya narodowa rzeczypospolitej francuskiej*.

CONVERGENTE, ad. m. f. *Geom. dążący do jednego punktu*.

CONVERGENZA, s. f. *dążenie wielu linii do jednego punktu*.

CONVERGERE, v. n. ir. *dążyć do jednego punktu*.

CONVERSA, s. f. *furtanka, konwerska*.

CONVERSAMENTO, s. m. *roz-mawianie, rozmowa*.

CONVERSARE, v. n. *konwersować, rozmawiać, prowadzić dyskurs*. — *co' libri, co' morti, bawić się czytaniem*. = *bywać gdzie, uczęszczać, obcować z kim, przestawać*. = *przebywać gdzie*. = s. m. *rozmawianie*.

CONVERSATIVO, —**VA**, —**BILE**, —**SEVOLE**, ad. *rozmowny, towarzyski*.

CONVERSATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *osoba rozmawiająca, bywająca gdzie*.

CONVERSAZIONE, s. f. *konwersacja, rozmowa, dyskurs*. *Piacevole o seccante* —, *przyjemna lub nudna rozmowa*. = *przestawanie, obcowanie, towarzysztwo*. La loro — *fuggiva il profeta, Passav.*

CONVERSI, s. m. pl. *D. Inf. mieszkańcy piekła*.

VERSIONE, s. f. *zwrot, obrot*. = *nawrócenie do Boga*. = *Mil. zachodzenie w prawo lub w lewo*. = *zamiana, odmiana, przemiana*.

CONVERSO, s. m. *laik, pałka, konwers*.

CONVERSO, —**SA**, p. ad. *obrócony, zamieniony*. Per lo qual è chi creda più volte il mondo in caos converso, *D. Inf.* = *obrócony do kogo, ku czemu*. = *Converso da mala vita a buona, nawrócony*. = *Per converso, av. przeciwnie*.

CONVERTIBILE, ad. m. f. *da-jący się zamienić, przemienić, nawrócić*.

CONVERTIMENTO, s. m. *obrócenie, zwrócenie, nawrócenie*. = *obrócenie na co, zamiana*.

CONVERTIRE, —**TERE**, v. a. *zwrócić, obrócić*. = *obrócić na*

co, użyć na co, przeznaczyć. Montarono le dette possessioni più di fiorini 15000, e convertissi a rifacimento de' ponti, *G. Vill.* = *nawracać na wiarę*. = *przemienić, zamienić, przeistoczyć, przeobrazić*. Taccia di Cadmo e d' Aretusa Ovidio, ch'è se quello in serpente e quella in fonte converte in poetando, *i non lo 'nvadio, D. Inf.* = v. r. *nawrócić się*. = *zamienić się, przemienić się, obrócić się w co*. L'aer gravato e l'importuna nebbia... tosto conviene che si converta in pioggia, *Petr.* = *Convertirsi in fuga, uciec, zemknąć*.

CONVERTITO, —**TA**, s. *nawrócony, nawrócona*. = p. ad. *nawrócony, przemieniony, i t. d.*
CONVERTITORE, s. m. *nawróciciel, nawracacz*.

CONVESSITÀ, s. f. **CONVESSO**, s. m. *wypukłość*.

CONVESSO, —**SA**, ad. *wypukły*. = **CONVESSO-CONVESSO**, *wypukło-wypukły*. **CONVESSO-CONCAVO**, *wypukło-wklęsły*.

CONVIARE, v. **CONVOGLIARE**.

CONVICINO, —**NA**, ad. *po-bliżki, sąsiedni*.

CONVINCENTEMENTE, av. *do przekonania*.

CONVINCERE, v. a. ir. *prze-konać, przeświadczyć*. = v. r. *przekonać się*.

CONVINCIMENTO, s. m. —**ZIONE**, s. f. *przekonanie, przeświadczenie*.

CONVINCITIVO, —**VA**, ad. *przekonywający*.

CONVINTO, —**TA**, p. ad. *prze-konany, przeświadczony*.

CONVITARE, v. a. *zaprosić (na ucztę)*. = v. r. *zaprosić się*.

CONVITATO, —**TA**, s. *gość zaproszony*. = p. ad. *zaproszony*.

CONVITATORE, s. m. *zaprosiciel*.

CONVITO, s. m. *uczta, gody, biesiada*.

CONVITO, s. m. *spółżycie, obcowanie osób razem mieszających*. = *miejsce ich pobytu, konwikt*.

CONVITTORE, s. m. *spółsto-łownik, konwiktork*.

CONVIVA, s. m. *gość zaproszony do stołu*. = *spółsto-łownik*. [czy.]

CONVIVALE, ad. *biesiadni*. **CONVIVARE**, v. n. *jeść u je-dnego stołu*.

CONVIVATORE, s. m. *gość zaproszony do stołu*.

CONVIVERE, v. n. ir. *żyć z kim razem*.

CONVIVIO, s. m. *uczta, biesiada*. = *tytuł komentarza nad trzema pieśniami dzieła Danta*.

CONVIZIARE, v. a. lat. *lżyć*, *lając*, *szkalować*.

CONVIZIATORE, s. m. *lżyciel*, *szkalownik*.

CONVIZIO, s. m. *lżenie*, *lajanie*, *szkalowanie*.

CONVIZIOSO, —SA, ad. *lżący*, *obelżywcy*.

CONVOCAMENTO, s. m. *zwo-
towanie*.

CONVOCARE, v. a. *zwołać*, *zwoływać*.

CONVOCATORE, s. m. *zwołu-
jący*.

CONVOCAZIONE, s. f. *zwola-
nie*. — d' un concilio, *zwolanie
soboru*.

CONVOGLIARE, v. a. *konwo-
jować*, *Eskortować*.

CONVOGLIO, s. m. *konwoj*, *eskorta*. = *Mil. zapasy żywno-
ści, amunicji*. = *Mar. jeden lub
kilka okrętów wojennych eskortu-
jących statki kupieckie*. = *po-
ciąg wozów razem bieżących
po drodze żelaznej*.

CONVOLARE, v. n. *lecieć*, *biedzić* z kim dokąd. = *Convolare
in seconde nozze*, *wejść w po-
wotórne śluby*.

CONVOLGERE, v. a. ir. *okre-
ścić*, *obwinąć* kilka razy. = v. r. *tarzać się*, *taczać się*. — *nel
fango*, *tarzać się w błocie*.

CONVOLTO, —TA, p. ad. ok-
recony, obwinięty. = *prze-
wrócony*, *wywrócony*. *Qui s'at-
tuffò e tornò su convolto*, *D. Inf.*
*tu się zanurzył i przewrócił się
do góry*. = *wytorzany*, *sphu-
gawiony*.

CONVOLVOLO, s. m. *Bot. po-
wój*, *wilec*, v. *VILUCCHIO*.

CONVULSIONE, s. f. *kon-
wulsje*.

CONVULSIVO, —VA, ad. *kon-
wulsyjny*.

CONVULSO, —SA, ad. *cier-
piący konwulsje*.

CONZARE, v. a. *bass. wybić*,
wytluc, *wygrzmocić*.

COOBBLIGATO, —TA, ad.
spółobowiązany w kontrakcie.

COONESTAMENTO, s. m. *po-
zór*, *pokrywka*, *plaszczyk*.

COONESTARE, v. a. *nadać
czemu uczciwy pozór*, *okryć
plaszczykiem słuszności*, *spra-
widliwiości*.

COOPERARE, v. n. *spólnie
z kim działać*, *pomagać*, *przy-
czyniać się*, *przykładać się*.

COOPERATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *spólnie z kim działa-
jący*, *pomocnik*, *pomocniczek*.

COOPERAZIONE, s. f. —MEN-
TO, s. m. *spólnie z kim działa-
nie*, *pomoc*.

COORDINARE, v. a. *uporząd-
kować*, *uszykować*, *porządknie
ułożyć*.

COORDINAZIONE, s. f. *upo-
rządkowanie*, *uszykowanie*.

COORTARE, v. a. *zachęcać*,
upominać, *zagrzewać*.

COORTE, s. f. *Stor. rom. ko-
horta*. I Romani dividevano la
loro legione, che era composta di
cinque in sei mila uomini, in dieci
coorti, *Mach. Art. guer.* — *pre-
toriana*, *przyboczna straż pre-
tora a później osoby cesarza*.

COPERCHIARE, v. a. *przy-
kryć nakrywką*.

COPERCHIELLA, s. f. *przy-
krycie*. = *fig. pokrywka*, *pla-
szczyk*, *pozór*.

COPERCHIETTO, —CHINO, s.
m. dim. *nakrywka*, *nakrywe-
czka*.

COPERCHIO, s. m. *nakrywa*,
pokrywa, *wieko*. = *Il soperchio
rompe il —*, *prov. zbytek w ka-
żdziej rzeczy szkodliwy*.

COPERNICANO, ad. — siste-
ma, *system Kopernika*.

COPERNICO, pl. —CI, s. m.
*narzędzie do mierzenia obrotu
gwiazd*.

COPERTA, s. f. *nakrycie*,
przykrycie. = *koldra*. = *czap-
rak*. = *Coperta della lettera*,
koperta. = *Coperta d' un libro*,
okładka. = *fig. pokrywka*, *pla-
szczyk*, *pozór*.

COPERTACCIA, s. f. *peg. koł-
drzysko*, *koc*.

COPERTAMENTE, av. *pokry-
jomy*, *skrycie*, *potajemnie*.

COPERTINA, s. f. dim. *koł-
derka*. — *da letto*, *kolderka na
nogi*. = *czaprak*.

COPERTINO, s. m. *namiot
nad statkiem*.

COPERTO, s. m. *miejsce na-
kryte*, *poddasze*, *schronienie*.
Mettersi, essere al —, *fig. schro-
nić się*.

COPERTO, —TA, p. ad. *nakry-
ty*, *okryty*, *pokryty*, *przykryty*.
= *Fig. ciemny*, *niejasny*, *za-
wily*; *skryty*, *obłudny*. *Parlar
coperto*, *mowa skryta*. = *za-
stoniony*, *zakryty*, *zabezpie-
czony*. *Si raccolse in un seno di
mare da quel vento coperto*, *Bocc.*
= *Colore coperto*, *kolor ciemny*.
Vino coperto, *wino zbyt gęste*,
zbyt czerwone.

COPERTOIO, s. m. *pokrywa
garnka*. — *del calice*, *nakrywa
kielicha*. = *rozjazd na kuropat-
wy*. [kozła.

COPERTONE, s. m. *furtuch u
COPERTURA, s. f. nakrycie*,
pokrycie. = *fig. pokrywka*, *po-
zór*.

COPIA, s. f. *obfitość*. *In gran-
dissima —*, *Bocc.* — *di danari*,
obfitość pieniędzy. *Avere in gran
—*, *opływać w co*, *mieć czego
podostatkiem*. *Far — d' alcuna
cosa*, *dać czego obficie*, *suto*, *do
woli*. *Far — di sè*, *być powolną*

na żądanie kochanka. *E da quel
solo amata*, *a cui di sè fece sì larga
—*, *Ar. Ori. Fur.* = *kopia*. —
d' un quadro, *d' una statua*, *ko-
pia obrazu*, *posągu*. = *exem-
plar*.

COPIARE, v. a. *kopiować*,
przepisywać. = *fig. naślado-
wać*.

COPIATORE, s. m. *kopista*,
przepisywacz. = *malarz ro-
biący kopie obrazów*.

COPIOSAMENTE, av. *obficie*.

COPIOSITÀ, —TADÉ, —TATE,
s. f. *obfitość*, *dostatek*.

COPIOSO, —SA, ad. *obfity*.
Stile copioso, *styl obfity*, *boga-
ty*. *Pittore copioso d' invenzioni*,
Vasar.

COPISTA, s. m. *kopista*. —
di musica, *piszący nóty muzy-
czne*. [chy kopista.

COPISTACCIO, s. m. *peg. li-
COPOLUTO, —TA*, ad. *ma-
jący wypukłą głowę*.

COPPA, s. f. *tył głowy*, *za-
tyłek*, *potylicca*. *Sopra le spalle*,
dietro della coppa, *coll' ale aper-
te gli giaceva un drago*, *D. Inf.*

COPPA, s. f. *czasza*, *czara*.
Servir di —, *być podczaszym*. =
filiżanka. = *Coppe*. *jedna z cze-
rech maści kart zwanych Taroc-
chi*. *Accennar coppe e dare in denari*,
rispondere coppe, *na opak
działać*, *dać wbrew przeciwną
żądaniu odpowiedź*. I Bolognesi
richiedean danari al Papa, *ed
egli rispondeva coppe*, *e manda-
va indulgenze per gli altari*, *Tas-
son*. *Secch. Coppe della billan-
cia*, *szalki u wagi*. = *Egli è
una — d' oro*, *prov. trzeba go
złotem odważyć*.

COPPAROSA, s. f. *koperwas*,
witrył, *siarkan żelaza*.

COPPELLA, s. f. *tygielek do
czyszczenia srebra*, *kupełka*.
Argento di —, *srebro najpięszej
próby*. = *garnek*.

COPPELLARE, v. a. *czyszczyć
srebro lub złoto w tygielku*.

COPPETTA, s. f. *banika do
puszczania krwi*.

COPPIA, s. f. *para*, *stadło*.
= *para (o rzeczach*, *prawie
nigdy o zwierzętach)*. *A coppia
a coppia*, *po dwóch*, *parami*.

COPIERE, —RO, s. m. *pod-
czaszy*, *czesnik*.

COPPIETTA, s. f. dim. *parka*.

COPO, s. m. *dżbanek*. =
czaszka głowy. *Fu ferito a tra-
verso della faccia*; *i' elmetto volò
via con tutto il —*, *Berni. Ori* —
dolek oka.

COPPONI, s. m. pl. *heblowi-
ny*, *strugowiny*, *trzaski*.

COPRIMENTO, s. m. *przy-
krycie*, *nakrycie*. = *skkanie
samców na samice*.

COPRIRE, v. a. ir. nakryć, pokryć, okryć, przykryć. = zatkać. Ond' io gli orecchi con la man copersi, *D. Inf.* = fig. zakryć, skryć, ukryć, zataić. = skakać na klacz, na samice (o zwierzętach czworonogich). = v. r. nakryć głowę, włożyć eżapkę lub kapelusz.

COPRITORE, s. m. di case, pokrywacz dachów. = ogier.

COPRITURA, s. f. nakrycie, pokrycie, przykrycie. = fig. pozór, pokrywka. = skakanie samca na samice.

COPULA, s. f. lat. złączenie, spojenie, skojarzenie. = zaspakajanie popędu płciowego. = Gram. spójnik.

COPULARE, v. a. łączyć, spajać, kojarzyć. = v. n. popęd płciowy zaspakajać.

COPULATIVAMENTE, av. łącznie.

COPULATIVO, —VA, ad. łączący, spajający.

COPULAZIONE, s. f. łączenie, spajanie, kojarzenie. = popędu płciowego zaspakajanie.

CORACCIO, s. m. peg. złe serce.

CORAGGIO, s. m. odwaga. Far —, dodać odwagi. Farsi —, nabrać odwagi.

CORAGGIOSAMENTE, av. odważnie, mężnie.

CORAGGIOSO, —SA, ad. odważny, mężny. [ralek.]

CORALLETTO, s. m. dim. koral. **CORALLINO**, —NA, ad. * koralowy.

CORALLO, s. m. koral, krzew kamienisty rosnący na dnie morza, biały, czerwony i czarny.

CORALLUME, s. m. zbiór koralów razem rosnących.

CORALMENTE, **CORALEMENTE**, av. serdecznie. = chórem, w chórze.

CORAME, s. m. skóry, kupa skór. = skóra surowa. = obicie skórzan.

CORATA, s. f. części otaczające serce.

CORATELLA, s. f. podroby, podróbki, wtróbką ptaków, małych zwierząt, i ryb.

CORAZZA, s. f. kiryś. = fig. obrona, tarcza. = kiryśier.

CORAZZAIO, s. m. fabrykant kiryśów.

CARAZZIERE, s. m. kiryśier.

CORBA, s. f. kosz z łożyny, z rokitnicy. = nabrzmienie na nodze konia. [czek.]

CORBACCHINO, s. m. dim. kru. **CORBACCHIONE**, s. m. accr.

duży kru. — di campanile, fig. szczytany lis, chytrek. Ma facevato il gonzo i corbachioni, Fort. Ricc.

CORBACCIO, s. m. peg. kru. czysko.

CORBARE, v. n. pysznąć się.

CORBELLARE, v. a. kpić, drwić, żartować z kogo.

CORBELLATORE, s. m. kpinkarz, drwinkarz, szyderca.

CORBELLATURA, s. f. kpienie, drwienie, szydzenie.

CORBELLERIA, s. f. kpinki, drwinki, fraszka.

CORBELLETTO, —LLINO, s. m. dim. kosz, koszynek.

CORBELLO, s. m. kosz.

CORBELLONE, s. m. accr. duży kosz.

CORBIZZOLA, s. f. jagoda chróściny.

CORBEZZOLO, s. m. Bot. chróścina jagodna, mącznica. = Corbezzoli! fraszki, futalaszki.

CORBO, s. m. kru. Aspettare il —, prov. czekać na próżno.

CORBONA, s. f. lat. karbona. = worek, kieszka. Mettere in —, odłożyć, schować dla siebie.

CORCARE, v. CORICARE.

CORDA, s. f. postronek, powróż, sznur, lina. — dell' arco, cięciwa łuku. — cotta, lona, v. MICCIA. = strona instrumentu muzycznego. = Corde del collo, nerwy szyi. = rodzaj tortury, kiedy przywiązanego do belki rzucano nagle o ziemię. Dar la corda a uno, wziąć kogo na torturę; fig. badać kogo, chcieć co z kogo wybadać, wymacać. = Palla a corda, gra w piłkę. Fare alla —, grać w piłkę. = A corda, av. pod sznur, równo, poziomo; prostopadle. = Fig. Toccare altrui la —, macać, badać kogo, nadmieniać, napomknąć o czym.

Chi tropo la (la corda) tira, la strappa, zbyt wyłożona strona pęknie, kto zbyt wiele zamierza, nic nie otrzyma.

CORDAIO, —RO, s. m. powroźnik.

CORDAME, **CORDAGGIO**, s. m. sznury, powrozy, liny.

CORDEGGIARE, v. n. być ustawionym pod sznur, równo, poziomo. Far —, ustawić pod sznur, wyciągnąć, wyrównać pod sznur.

CORDELLA, —LLINA, s. f. dim. sznurek, sznureczek, wstążeczka, lasienka, zawłóczka, sznurówka.

CORDERIA, s. f. fabryka powrozoów, lin.

CORDIACA, s. f. choroba serca, kordyaka.

CORDIACO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sercowy.

CORDIALE, s. m. kordyal, napój posilający. = ad. m. f.

sercowy. = serdeczny, szczerzy. = dobry, skuteczny na ból serca. = Orazione cordiale, cicha modlitwa, westchnienie do Boga. Nemico —, śmiertelny nieprzyjaciel. Pittima —, plaster na serce; fig. kulwa, sknera.

CORDIALITÀ, s. f. serdeczność, szczerść.

CORDIALMENTE, av. serdecznie, szczerze.

CORDICELLA, —CINA, s. f. dim. sznurek, sznureczek.

CORDIFORME, ad. m. f. serduszkowaty.

CORDIGLIERO, s. m. franciszkan.

CORDIGLIO, s. m. sznurek noszony przez niektórych zakonników.

CORDOGLIO, s. m. ból, boleść, żal, gorycz, smutek, strapienie, troska. = płacz nad śmiercią czując.

CORDOGLIOSAMENTE, av. z bolem serca, boleśnie.

CORDOGLIOSO, —SA, ad. bolesny, żalujący.

CORDONCELLO, —CINO, s. m. dim. sznurek, sznureczek, tasienka. Cordoncini d' un libro, sznurki na grzbiecie książki oprawionej.

CORDONE, s. m. sznurek, tasienka, tasienka na okolo kapelusza. = Arch. obdaszek. = kordon zdrowia.

CORDOVANIERE, s. m. garbarz wyprawiający kordiany.

CORDOVANO, s. m. kordyban, korduan, korduan (skórka kozła której wyprawa była wynaleziona w Kordubie, w Hiszpanii). = safian. = fig. skóra, ciało. Ma ecco omai l' ora fatale è giunta ch' io lasci il mio terrestre —, L. Lip. Malm. Restar —, esser fatto il —, wyjść na dudka, dać się oszukać.

CORE, v. CUORE.

COREGGIA, s. f. —UOLO, s. m. pas rzemieenny, ramię, rękaw. = stryczek. E di ch' io vo' venir colla — al collo, L. Pulc. Morg. = piard.

COREGGIAIO, s. m. rymarz.

COREGGIALE, s. m. bicz, harapnik, dyscyplina.

COREGGIATO, s. m. cep.

COREGGIERO, s. m. pierdziel, pierdota.

COREGGINA, **COREGGIOLA**, s. f. dim. rzymek, rzymeczek. = cichy piard. [uola.]

COREGGIONE, s. m. accr. duży pas rzemieenny. = głośny piard. [uola.]

COREGGIUOLA, v. CORREGGI.

CORETTO, s. m. dim. serdu-szko.

CORIACEO, —CEA, ad. *twardý jak skóra, twardy*.

CORIANDO, v. CURIANDOLO.

CORIBANTE, s. m. *korybant, kapłan Cybela*.

CORICAMENTO, s. m. *kładzenie się, położenie się*.

CORICARE, v. a. *położyć w łóżku*. — un bambino, un ammalato, *położyć dziecko, chorego*. = *obalić na ziemię, zabić*. = v. r. *położyć się spać*. = *zachodzić, zająć (o słońcu, gwiazdach)*. Il sol si corica, *słońce zachodzi*. = *być położonym, leżeć (o wyspie)*. Oltre l'Irlanda un'isola si corica, Ebu-da nominata, *Ar. Orl. Fur.*

CORIDALIO, s. m. *Bot. kokorycz, dymnica, v. FUMOSTERNO*.

CORIFEO, s. m. *wódz tańca, chor.* = fig. *naczelnik partyi, przywódca, herszt*.

CORILO, s. m. * *leszczyna, orzeszyna*.

CORIMBIFERO, —RA, ad. *wydający bluszczowe jagody*. = * *wicięczony bluszczem*.

CORIMBO, s. m. lat. *grono bluszczowych jagod*.

CORIO, s. m. *skóra, v. CUIO*. Anat. *blona zewnętrzna otaczająca płód*.

CORISTA, s. m. *chorzysta, choralista*.

CORIZZA, s. f. *katar, sapka*.

CORNA, s. f. pl. *rogi, v. CORNO*. = *Alam. Coli. dereniowa jagoda, v. CORNIOLO*.

CORNACCHIA, s. f. *wrona*. = fig. *gadula, gadatywus*. — di campanile, *chytry lis*.

CORNACCHIAIA, s. f. *mnóstwo wron*. = *szczebiotanie, paplanie, v. MULACCHIAIA*.

CORNACCHIAMENTO, s. m. *gwarzenie, gawędzenie, gadulstwo*.

CORNACCHIARE, v. n. *naśladować krakanie wrony*. = fig. *gwarzyć, gawędzić, szczebiotać, paplać*. [wronię.

CORNACCHINO, s. m. dim.

CORNACCHIONE, s. m. accr. *wronisko*. = fig. *ogromny gadula, gadatywus*.

CORNACCHIUZZA, s. f. dim. *wronka*. = *rozwiązła kobieta*.

CORNAMENTO, s. m. *dzwonięcie, szum w uszach*.

CORNAMUSA, s. f. *dudy, koźba*. Fare alcun —, fig. *w pole kogo wprowadzić, wystrychnąć na dudka*.

CORNAMUSARE, v. a. *grać na dadach, na kobzie*.

CORNARE, v. n. + *grać na trąbie, trąbić*. = *dzwonić, szumieć w uszach*.

CORNARO, —TO, v. CORNUTO.

CORNATA, s. f. *ubodzenie ro-*

gami. Dare, menare una —, *ubodź rogami*.

CORNATURA, s. f. *kształt rogów*. I buoi di Rieti hanno una — grandissima, *woty z okolic Rieti mają ogromne rogi*.

CORNEA, s. f. Anat. *blonka rogowa*.

CORNEGGIARE, v. n. *bośdź rogami*. = *wyrażać (o rogach)*. = *schodzić, zejść (o więźcu w nowiu)*. La luna appena corneggiava ancora, *L. Pulc. Morg.*

CORNEO, —NEA, ad. *rogowaty*.

CORNETTA, s. f. *trąbka, kornet*. = *chorągiewka jazdy*. = *chorągwy jazdy, kornet*.

CORNETTINO, s. m. *gładzidło szewskie*.

CORNETTO, s. m. dim. *rożek*. = *rożek, trąbka, kornet*. = *rodzaj banki do puszczania krwi*. = *guz na czole*. = *chorągiew jazdy*.

CORNIA, v. CORNIOLO.

CORNICE, s. f. Arch. *gzyms, bant*. = *ramy obrazu, zwierciadła*. = * *wrona, v. CORNACCHIA*. = *D. Inf. kręta droga pod górę*.

CORNICELLA, s. f. —LLO, s. m. dim. *rożek*. = *trzonek noża*.

CORNICIAME, s. m. *robota rogowa*.

CORNICINA, s. f. —NO, s. m. dim. *rożek*.

CORNICIONE, s. m. Arch. *tablatura pilastru lub kolumny*.

CORNICOLARE, —TO, —CULATO, —TA, ad. *zagięty nakosztalt rogów*. [gato.

CORNICOLARMENTE, av. ro-

CORNIFERO, —RA, —COLA-

RIO, —RIA, ad. *rogaty*.

CORNIOLO, s. f. *dereniowa jagoda*. = *krwawnik (kamień)*.

CORNILO, CORNIO, s. m. Bot.

dereń, *świdwa*.

CORNIOLUZZA, s. f. dim. *mały krwawnik*.

CORNO, pl. f. —NA, —m. —NI, s. m. *rog*. Corna del cervo, *rogi jelenia*. Corna delle lumache, *rogi ślimaków*. Corna della copia, *rog obfitości*. = *Corno da polvere, rożek na proch*. = Fig. *rogi*

zajęcza. = *guz na czole*. = *skrzydło wojska*. = *sedno*. = *odnoga rzeki, drogi*. E giunge ove la strada fa due corna, *Ar. Orl. Fur.* = *rogi przypięte mężowi*. Molti di molte anco sicuri stanno, che con le corna in capo se ne vanno, *Ar. Orl. Fur.* = *nieślarwa, zła reputacja*. Quel che farà per levarsi le corna, intendere nel canto seguente, *Bern. Orl.* = *rogi, дума, pycha*. Rompere o fiaccare le corna ad alcuno, *przytrzeć komu rogów, poniżyć dumę, upokorzyć, pobić*

na głowę. Vedete il re Francesco innanzi a tutti, che così rompe a' Svizzeri le corna, *Ar. Orl. Fur.*

Or venuto è chi gli ha spezzato il —, *Ar. Orl. Fur.* = *Recarsi o avere uno sulle corna, nienawidzić kogo, mieć na kogo chrapkę, zawziętość*. Non era al mondo coppia di persone, che sulle corna avesse più Rinaldo, *Bern. Orl.* = *Non istimare un —, mieć kogo za lichą petelkę*. Non valere un —, *nie być wartym złamanego szeląga, funta kłaków*.

CORNOMOZZO, —ZA, ad. *mający ukruszone rogi*.

CORNUTA, s. f. *rodzaj jadowitego węzła*.

CORNUTO, —TA, ad. *rogaty*. Vidi dimon cornuti con gran ferze, *D. Inf.* Becco cornuto, *rogal, mąż niewiernej żony*. Argomento cornuto, *dilemma*.

CORO, s. m. *chór, zbiór spiewających*. = *chór, śpiew przez wiele głosów spiewany*. = *chór, w kościele przy wielkim otłarzu*. = *chór aniołów*. = *wiatr północno zachodni*.

COROGRAFIA, s. f. *chorografia, krajoznawstwo*.

COROGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *chorograficzny, krajoznawski*.

COROIDE, s. f. Anat. *blona cienka*. [kwiatu.

COROLLA, s. f. Bot. *korona*

COROLLARIO, s. m. *Geom.* wniosek. = *dodatek do dowodów*.

COROLLATO, —TA, COROLLIFERO, —RA, ad. *Bot. mający koronę*.

COROLLULA, s. f. dim. *Bot. koronka kwiatu*.

CORONA, s. f. *korona królewska*. = *władza królewska*. = fig. *część, sława, zaszczyt*. = *obwód, okrąg, kolo*. Far —, *otoczyć, opasać*. = *Corona di fiori, wieniec*. — di spine, *korona cierniowa*. = *Corona d'alberi, wierzchołek drzew*. Tagliare o scapezzare a —, *ściąć wierzchołek drzewa*. = *koronka, różaniec*. = *księża korona*. = *Astr. korona, konstellacja; wieniec na okolo zięczya*.

CORONAIO, s. m. *fabrykant koronek, różańców*.

CORONALE, ad. m. f. *koronny*. = s. f. *każdy ze swóbow czaszki*.

CORONARE, v. a. *koronować, ukoronować*. Il conte conquistò poi la Scozia, e funne re coronato, *Bocc.* = *otoczyć, opasać*. Che in tutto quel che l'Ocean corona, non fu mai vista la più bella cosa, *Bern. Orl.* = v. r. *koronować się*.

CORONARIA, s. f. Anat. *żyła pochodząca od żyły próżnej i obwijająca serce nakształt korony*.

CORONAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. koronacja.

CORONCIAIO, s. m. odma-
wiający różaniec, klepiący pa-
cierze.

CORONCINA, —NELLA, —NET-
TA, CORONELLA, —NETTA, s. f. dim.
koronka. [pukłość kości.

CORONOIDE, s. f. Anat. wy-
CORPACCIATA, s. f. obżera-
nie się, obżarstwo. Fare una
d'alcuna cosa, opchać się czem,
wypchać czem kichę; fig. spę-
dzić na czem ochotę.

CORPACCIO, s. m. peg. cielsko.

CORACCIUTO, —TA, ad.
brzuchaty, pękaty. = grubo-
plaski (o koniu). = obszerny,
szeroki.

CORPACCIUTONE, s. m. accr.
brzuchal, okara.

CORPICIUOLO, —CIOLO, —
CELLO, —CINO, s. m. dim. *ciałko*,
delikatny skład ciała.

CORPO, s. m. *ciało, materia*.
— solido, semplice, composto,
ciało stałe, proste, złożone. =
ciało ludzkie lub zwierzęce.
Del — bella, e d'anima aliera,
Bocc. Combattere corpo a corpo,
bić się urecz. Guadagnar del
suo —, siedzieć na kapitale a
żyć z procentu (o nierządniczy).
= postać, postawa. — ben fat-
to, ben formato, pękna postaw-
a = kadtub, tulów. = brzuch,
żywot, łono. La mamma mia
dolce che mi portò in — nove
mesi, Bocc. Nati a un —, bli-
źnięta. Smuovere il —, rozwo-
lnić żołtdek. Andar del —, mieć
biegunkę. = ciało, zgromadze-
nie. — legislativo, ciało praw-
dawcze. = Corpo d'armata, kor-
pus, wojsko. = Corpo d'una co-
lonna, grubość, objętość kolu-
mny. = Corpo di guardia, kor-
dygarda. = Corpo del delitto
lice przestępstwa. = Corpi su-
periori, celesti, ciała niebieskie.
= Corpo del Signore, ciało Je-
zusa Chrystusa. — di Cristo,
Boże Ciało. = Corpo pieno non
crede al digiuno, prov. kto się
dobrze najadł, myśli że nikomu
jeść się nie chce. Corpo del dia-
wolo! corpo del mondo! corpo di
Bacco! do diabła! do kata!

CORPORALE, s. m. korporat,
chusta pod hostyą.

CORPORALE, ad. m. f. cieles-
ny. Pena —, kara cielesna. =
Nemico —, śmiertelny nieprzy-
jaciel. = osobisty. Battaglia —,
pojedyny.

CORPORALITÀ, —REITÀ, s. f.
byt cielesny, natura cielesna.

CORPORALMENTE, av. cie-
lesnie. = rzeczywwiście, istotnie.

CORPORATURA, s. f. budowa
ciała, kibić, talia. = podbrzusze.

CORPORAZIONE, s. f. korpo-
racja, ciało, zgromadzenie,
cech.

CORPOREO, —REA, ad. cieles-
ny, materialny

CORPORONE, † v. BOCCONE.

CORPULENTI, CORPULENTI,
—TA, ad. tłusty, otyły.

CORPULENZA, s. f. tusza,
otyłość.

CORPUSCOLO, —SCULO, COR-
PUZZO, s. m. drobne ciało, czq-
steczka, atom.

CORPUSCULARE, ad. m. f.
z drobnych ciałek złożony,
atomiczny. Fisica —, system tu-
maczący wszystko przez zbieg
i ruch drobnych ciałek.

CORPUSDOMINI, s. m. lat.
hostya. = Bożeciało.

CORRE, v. COGLIERE.

CORREDARE, v. a. umeblo-
wać. — un appartamento, ume-
blować pokój. = opatrzyć, przy-
łączyć, dołączyć. Libro corre-
dato di note, książka do której
są przyłączone noty. = ubrać,
ozdobić, ustroić.

CORREDO, s. m. sprzęty, me-
ble. = ozdoba, strój, ubranie.
Avegnaché una donna sia... vesti-
ta di drappi nobilissimi e uciata,
biesiada. A un suo — andarono
a mangiar con lui molti notabili
cittadini, cavalieri, Fr. Sacch.

CORREGGERE, v. a. ir. ka-
rać, karcieć, strofować, zgro-
mić. = poprawiać, poprawić.
— una bozza della stampa, po-
prawić arkusz druku, zrobić
korektę. = fig. złagodzić, umiar-
kować, osłodzić. = rzadzić
władać. Tenne la terra che il sol-
dan corregge, D. Inf. Perché tutti
costoro con altri molti il mio
scettro corregge, Arl. Orl. Fur.
= v. r. poprawić się.

CORREGGEVOLE, CORREGGI-
BILE, ad. m. f. dający się popra-
wić, poprawny. Il dispotismo di
molti non è correggibile che dal
dispotismo di un solo, Beccar.
D. e P.

CORREGGIMENTO, s. m. po-
prawianie, poprawa. = rząd,
kierunek, władza.

CORREGGITORE, s. m. po-
prawiacz. = pan, rządca,
władca.

CORREGGIUOLA, s. f. Bot.
rdest. [Lo.

CORREGGIUOLO, v. CROGIUO-

CORRELATIVO, —VA, ad.
względny, wyrażający względ
wzajemny między dwoma wy-
razami lub rzeczami.

CORRELAZIONE, s. f. wza-
jemny względ, stosunek.

CORRELIGIONARIO, s. m.
spółwyznawca.

CORRENTE, s. f. wart, prąd
wody, nurt. = fig. opinia po-
wszechna, zwyczaj przyjęty
w świecie. Lasciarsi giù traspor-
tar dalla —, Segner. = kon bieg-
gus, rumak. Sall. non Brun sopr'
nno suo gran —, L. Pulc. Morg. =
łata na krokwiach. = Arch.
tryglif, ozdoba architektoni-
czna doryckiego porządku. =
rodzaj tanca ze spiewem, ku-
rant.

CORRENTE, ad. m. f. biegy-
cy, bieżący. = płynący. Mi ri-
vedrai sopra un ruscel —, Petr.
= Fig. Conto —, bieżący rach-
unek. Moneta —, pieniądz w kur-
sie będący. A penna —, szybko,
łatwo. I di miei più correnti che
saetta sosenne (se ne sono) an-
dati, Petr. Giorno, anno —, dzień,
rok bieżący. Venerdi prossimo,
6 del —, w przyszyty piątek,
szóstego bieżącego miesiąca.
Uomo —, człowiek z którym
łatwo dojść do ładu, jedyny do
interesow. Strada — draga bita,
uczęszczana.

CORRENTE, —MENTE, av.
szybko, płynnie.

CORRENTIA, s. f. prąd wo-
dy, nurt.

CORRENZIA, s. f. pęd, impet.

CORREO, s. m. Leg. spót-
winny.

CORRERE, v. a. e n. ir. biegać,
biec, bieżać, pobiegać. —
precipitosamente, bież szybko.
— dietro a uno, addosso altrui,
pobiedz za kim, rzucić się na
kogo. — verso, contro alcuno,
wybieść, pobiedz przeciw ko-
mu. — a rompicollo, biedz na
złamaniu karku, na łeb na szy-
ję. — all' armi, rzucić się do orę-
za, chwycić za oręż. — il mondo,
biegać po świecie. — un cavallo,
pędzić na koniu. — a tutta
briglia, a briglia sciolta, pędzić
co tchu popuszczszy ugły. —
giostra, odbywać turnieje, go-
nić na ostre. — lance, aste, po-
tykać się z kopią w rękę. Ma gli
piaceva veder qualche bel tratto
di correr l'asta o di girar la spa-
da, Ar. Orl. Fur. — le strade,
le città, i campi, biegać po ułi-
cach, i t. d. — il mare, żeglo-
wać, krążyć po morzu. L'acqua
ch'io prendo, giammai non si
corse, D. Par. nikt jeszcze nie że-
głował po morzu na które się pu-
szczam. — provincia, terra, città,

zdobyć, op. mować, spustoszyć. Con quante barbutte si correbbe Firenze? Fr. Sacch. — per sua alcuna cosa, rozpościerać się jak po swojemu. Spartaco, dategi tante grosse sconfitte, correva per sua e abbruciava Italia, Davanz. Tac. Spartacus zadawczy nam tyle ciężkich klęsk, rozpościerać się po całych Włoszech, pustosząc kraj ogniem. = ciec, płynąć. Di fonte o di ruscel chiare acque e dolci per gli erbosi sentier correre vicine, Alam. Coll. Si videro i fiumi stessi correr rossi d'uman sangue, Bemb. Asol. widziano rzeki nawet płynące krwią ludzką. Scorrere in giù, zbiedz; spływać, spłynąć. = fig. upływać, uchodzić, ubiegać (o czasie). = Fig. Correre a furia, działać na oślep, nierozważnie. — dietro a uno, nadskakiwać komu, błagać, upraszać. Correre o non correre moneta, kupić co za gotowe pieniądze lub na kredyt. — altrui la berretta, il cappello, zwałędzic komu czapkę, kapelusza. Corre voce, fama, rozchodzi się pogłoska. — dietro agli onori, alle ricchezze, ubiegać się, upędzac się za zaszczytami, i t. d. — agli occhi, alla vista, uderzać w oczy. — alla bocca, mieć co na ustach, na końcu języka. — l'obbligo ad uno, być komu obowiązany, poczuwać się do obowiązku. — una cosa, z lekka o czym nadmienić, dotknąć, pominąć. — il soldo, la paga, gl'interessi, biedz (o żołdzie, o procentach). — pericolo, rischio, wystawiać się, narażać się na niebezpieczeństwo. Ho corsi assai pericoli, Mach. Leggete piano, non correte, czytaj powoli, nie leć, nie spiesz się. — per l'animo, przyjąć na myśl, snuć się po głowie. = być, znajdować się, zachodzić. Vi corre una differenza fra voi e me, zachodzi różnica między mną a tobą.

CORRERIA, s. f. wycieczka, zagon, napad.

CORRESPETTIVAMENTE, av. Leg. względnie, odnośnie.

CORRESPETTIVITÀ, s. f. stosunek, wzgląd.

CORRESPETTIVO, —VA, ad. względny. [prawnie.]

CORRETAMENTE, av. poprawiający; miarkujący, tagodzący moc lub skutki czego.

CORRETTO, —TA, p. ad. poprawiony; poprawny.

CORRETTORE, s. m. poprawiacz, poprawca. = cenzor, przyganiacz. = rektor zgromadzenia duchownego.

CORRETTORIA, s. f. urząd rektora.

CORRETTORIO, —RIA, ad. poprawczy.

CORREZIONE, s. f. poprawianie, poprawienie, poprawa. — d'una frase, d'un discorso, poprawienie frazesu, mowy. — delle bozze di stamperia, poprawianie arkuszy drukarskich, korekta. = nagana, zgromienie, upomnienie, strofowanie. = ukaranie, kara.

CORRIBO, v. CORRIVO.

CORRIDERE, v. n. ir. Segner. Crist. ist. śmiać się wraz z drugimi.

CORRIDOIO, s. m. korytarz.

CORRIDORE, s. m. korytarz. = biegacz, biegus, skorochod. = kon biegus, rumak. = ad. bieżący, szybki, chyży, rączy. Cavallo, can —, rączy koń, gonczy pies.

CORRIERE, —RO, s. m. kuryer, goniec. Piccione —, gołąb służący za kuryera. — alato, goniec skrzydlaty, anioł. = Alodola —, skowronek leśny. = statek z depeżami.

CORRIGIBILE, ad. m. f. dający się poprawić, poprawny.

CORRIMENTO, s. m. bieganina.

CORRISPONDENTE, s. korespondent, korespondentka. = ad. m. f. odpowiedni, stosowny, proporcjonalny.

CORRISPONDENTEMENTE, av. odpowiednio, stosownie, proporcjonalnie.

CORRISPONDENZA, s. f. korespondencya. = proporcya, odpowiedniość. = wzajemność. = zgoda, harmonia, dobre porozumienie.

CORRISPONDERE, v. n. ir. korespondować. = odpowiadać sobie, zgadzać się. La fine non ha corrisposto al principio, koniec nie odpowiedział początkowi. = być wzajemnym, odwzajemnić się, wywzajemnić się.

CORRITOIO, CORRITORE, v. CORRIDOIO, etc.

CORRIVO, —VA, ad. płochy, lekkomyślny, latwoświadny.

CORROBORARE, v. a. wzmoćnić, utwierdzić. Quest'acqua potrebbe — lo stomaco, Red. = fig. wzmoćnić, utwierdzić, poprzeć czem, dodać odwoagi.

CORROBORATIVO, —VA, ad. wzmacniający.

CORROBORATORE, s. m. —TRICE, s. f. wzmoćniacz, po-krzepiciel, pokrzepicielka.

CORROBORAZIONE, s. f. wzmoćnienie, utwierdzenie. = Guicc. Stor. poparcie, dowód, potwierdzenie.

CORRODENTE, ad. m. f. gryzący.

CORRODERE, v. a. ir. gryźć, wygryzać. = v. r. niszczyć od wygrzyzienia; prochnieć (o zębach).

CORRODIMENTO, s. m. gryzienie.

CORROMPERE, v. a. ir. psuć, zepsuć. = fig. zepsuć, skazić; przekupić. — con donativi, przekupić datkiem. = v. r. psuć się, zepsuć się. E crebbe tanto la pestilenza, che vi si corruppe l'aria, G. Vill. = fig. zepsuć się, skazić się. I costumi si corrompono, każą się obyczaje.

CORROMPEVOLE, ad. m. f. skazitelnny.

CORROMPIMENTO, v. corruzione.

CORROMPIATORE, s. m. —TRICE, s. f. skaziciel, skazicielka.

CORROSIONE, s. f. gryzienie.

CORROSIVO, —VA, ad. gryzący, wygryzający. = s. m. lekarstwo wygrzające.

CORROSO, —SA, p. ad. wygrzyziony.

CORROTTAMENTE, av. zepsutym sposobem. [LE.]

CORROTTIBILE, v. CORRUTIBILE.

CORROTTO, —TA, p. ad. zepsuty, zgnyły. Prima col puzzo de lor corpi corrotti, Bocc. = zwałcony, pozbawiony pamiętności. Se alcuno contrae colla corrotta, ovvero disonesta, il matrimonio tiene? Maestruz. = fig. zepsuty, skażony; przekupiony. Costumi, uomini corrotti, obyczaje zepsute, i t. d. Lingua corrotta, język zepsuty. Testimonj corrotti, świadkowie przekupieni.

CORROTTO, s. m. płacz, łkanie, szloch, lament. Mentre il — grandisimo si facea, Bocc. = żaloba.

CORRUCCIARSI, v. r. złościć się, gniewać się, sierdzić się. Ed or più brutta par, che si corruccia, Ar. Or. Fur.

CORRUCCIATAMENTE, CORRUCCIOSAMENTE, av. zgniewem, ze złością.

CORRUCCIO, s. m. gniew, złość. = zamiast CORROTTO, żaloba. Abito di —, sukienka żalobna.

CORRUCCIOSO, —SA, —CCIA TO, —TA, ad. gniewliwy, zagniewany. [szczęść.]

CORRUGARE, v. a. lat. mar-
CORRUGATORE, s. m. Anat. muszkuł podnoszący brwi.

CORRUGAZIONE, s. f. marszczenie.

CORRUSCARE, v. n. lat. migać się, iskrzyć się.

CORRUSCAZIONE, s. f. miga-
nie się światła.

CORRUTELA, s. f. zepsucie.
Evitar la — del sangue, *Red.* =
zepsucie, skażenie. — de' buoni
costumi, skażenie obyczajów.
= zły przykład, zgorzenie.

CORRUTTIBILE, **CORRUTTEVO-
LE**, ad. m. f. ulegający zepsuciu,
skazitelny.

CORRUTTIBILITÀ, —TADÉ, —
TATE, s. f. skazytelność.

CORRUTTIVAMENTE, v. **COR-
ROTTAMENTE**. [jacy.

CORRUTTIVO, —VA, ad. **psu-
CORRUTTORE**, s. m. —TRICE,

s. f. skaziciel, skazycielka.

CORRUZIONE, s. f. zepsucie,
zgnilizna. = fig. zepsucie, ska-
żenie. — del secolo, de' costumi,
della gioventù, skażenie wie-
ku, i t. d. — di donna, gwalt,
zwałcenie kobiety. = narusze-
nie, zwałcenie traktatów.

CORSA, s. f. bieg. I Fiammin-
ghi, affannati per la — non li po-
teron seguire, *M. Vill.* Dare una
— insino ad un luogo, pobiedz
dokąd. — di cavalli, wyścigi, go-
nitwy konne. Levarsì a —, po-
biedz, skoczyć dokąd.

CORSALE, **CORSARE**, **RO**, s. m.
korsarz, rozbójnik morski.

CORSALETTA, s. m. kirys.

CORSEGGIAMENTO, s. m.
korsarstwo, rozbijanie na mor-
zu.

CORSEGGIARE, v. n. bawić
się korsarstwem, rozbijać na
morzu. = v. a. Corseggiar la terra,
pustoszyć, łupić kraj.

CORSESCA, s. f. krótka pika.

CORSESCATA, s. f. rana za-
dana taką piką.

CORSIA, s. f. wart, nurt, prąd
wody. = środek tajny. = ku-
lissy w teatrze. = przejście
z tyłu na przód okrętu.

CORSIERE, —RO, s. m. koń do
pobiegu, rumak.

CORSIVAMENTE, av. pędem,
lekką, spieszenie, nieuwadnie.

CORSIVO, —VA, ad. bieżący,
szybki, płynny. Stile corsivo,
styl płynny. Carattere corsivo,
pismo szybkie; Stamp. kursy-
wa, druk naśladujący pismo.

CORSO, s. m. bieg. A mezzo il
—, w pół biegu, w pół drogi.
— degli astri, bieg, obrót gwiazd.
= korsarstwo. Andar in —, u-
dać się na rozbój morski. =
ulica tak nazwana w Rzymie,
we Florencji w każdym innem
mieście gdzie puszczają samo-
pas konie na wyścigi. = plynie-
nie, cieczenie. = fig. trwanie,
przeciąg, ciąg. Nel — de' due
susseguenti giorni, wciągu dwóch
następnych dni. — degli anni,
de' mesi, delle ore, przeciąg

lat, i t. d. — della vita, ciąg ży-
cia. Fare il — degli studj, odbyć
kurs nauk. — di monete, kurs
pieniędzy. Moneta che ha —,
pieniądze mające kurs.

CORSO, —SA, p. ad. bieżony,
ubieżony, i t. d.

CORTALDO, s. m. koń, kuc.
CORTAMENTE, av. krótko.

CORTE, s. f. dwór, pałac kró-
lewski; osoby należące do dwor-
u. = Corte celeste, niebo. =
sąd, trybunał; władza sądo-
wnicza; sędziowie. = bankiet,
uczta, biesiada. Tener —, trzy-
mać stół otwarty, sproszyć wiele
gości, wyprawić ucztę, igrzys-
ka. E da lui sente tra via, che là
dentro dovea splendida — tener
il ricco re della Soria, *Ar. Orl. Fur.*
Libera — fa bandire intor-
no, ove sicuro ognun possa ve-
nire, *Ar. Orl. Fur.*

CORTEARE, v. n. towarzy-
szyc nannie młodej.

CORTECCIA, s. f. kora, łub.
= skórka chleba. = Corteccia
della muraglia, tynk muru. =
fig. powierzchowność. = skóra.
Toccare la — d'alcuna cosa,
z lekka coś dotknąć.

CORTECCIUOLA, s. f. dim.
cienka kora. = skórka, skóre-
czka.

CORTEGGIAMENTO, s. m.
nadsłukiwanie komu.

CORTEGGIARE, v. a. e n.
nadsłukiwać komu, zashugi-
wać się, przypochlebiać się. —
servilmente, płaszczyć się, po-
dlic się. — una donna, umizgać
się do kobiety. = dworować,
szumieć, żyć szumnie.

CORTEGGIATORE, s. m. za-
lotnik.

CORTEGGIO, s. m. dwór. =
orszak, poczet.

CORTEO, s. m. orszak osób
towarzyszących pannie młodej.
= orszak asystujących przy
chrzcinach. = biesiada wypra-
wiona przez nowo kreowanych
kawalerów.

CORTESE, ad. m. f. grzeczny,
uprzejmy. = hojny, szczodry.
Esser — ad uno d'alcuna cosa,
dogodzić, wygodzić komu, po-
życzyć co komu. Nè può trovar
alcuno, per preghi o pianti, che del
giovenco suo gli sia —, *Alam. Colt.* = Star cortese, pop. stać
z założeniami rękami, siedzieć
jak malowany.

CORTESEGGIAMENTO, s. m. +
hojność, szczytliwość.

CORTESEGGIARE, v. a. + hoj-
nie podejmować, traktować,
częstować.

CORTESEMENTE, av. grze-
cznie, uprzejmie. = skromnie.

CORTESIA, s. f. grzeczność,

uprzejmość. = In —, per —,
przez grzeczność, z grzeczno-
ści, z łaski, łaskawie, grzecz-
nie. E poi lo prega che per —
gl' insegni andare in parte ov' ella
sia, *Ar. Orl. Fur.* = Cortesie
presso le donne, zaloty, umizgi.
Le —, l'audaci imprese io canto,
Ar. Orl. Fur. = Far cortesia,
zrobić przyjemność, grzecz-
ność. Far — d'una cosa, udzie-
lić co komu, podzielić się z kim.
Benchè Rinaldo con pochi denari
fosse sovente, pur n'avea sì al-
lora che — ne fece a' marinari,
Ar. Orl. Fur. Far — della sua
persona, *Ovid. Pist.* być powol-
ną na żądania kochanka. =
hojność, szczytliwość. Non
si lasciar vincere di —, nie dać
się przewyższyć w hojności.

CORTEZZA, s. f. krótkość.

CORTICE, s. m. Anat. substan-
cja popielata mózgu okrywają-
ca białą szpikową. = v. **COR-
TECCIA**.

CORTICELLA, s. f. —CINO, s.
m. dim. podwórko.

CORTIGIANA, s. f. dworka. =
zalatnica, nierządnicą.

CORTIGIANAMENTE, av. po
dworsku, dworsko.

CORTIGIANELLO, —NETTO,
s. m. dim. dworaczek.

CORTIGIANERIA, s. f. intryga
dworska; obietnice dworskie.

CORTIGIANESCO, —CA, pl.
—CHI, —CHE, ad. dworski.

CORTIGIANO, s. m. dworak.
= sedzia.

CORTIGIANO, —NA, ad.
dworski. Alla cortigiana, av. po
dworsku.

CORTILE, s. m. dziedziniec,
podwórze. Pisciar nel cortile,
prov. pop. szpiegować, podsłu-
chiwać.

CORTILETTO, —LUZZO, s. m.
dim. podwórko, podwórek.

CORTILONE, s. m. accr. duży
dziedziniec.

CORTINA, s. f. kotara, firan-
ki. = zastona we drzwiach. =
kortyna, zastona w teatrze. =
kortyna, mur między dwiema
basztami.

CORTINAGGIO, v. **CORTINA**.
CORTINATO, —TA, ad. za-
sloniony firankami.

CORTO, —TA, ad. krótki. Via
corta, krótka droga. Di corta
statura, niskiego wzrostu. — di
vista, krótkiego wzroku. Colla
veduta corta d'una spanna, *D. Par.* Tenere a corto, trzymać
krótko, w ryzie, w klubach. Alle
corte, słowem, zgola, krótko
mówiąc. A farla corta, żeby
skończyć w krótkości, żeby
zawrzeć w kilku słowach. = kró-
tki, krótkotrwały. Memoria corta,

krótka pamięć. = krótki, treściwy, zwięzły. = s. m. krótkość. = Corto, av. krótko. Di —, wkrótce. [ka.]

CORTUSA, s.f. Bot. żarzyca. CORVETTA, s. f. korweta, lansady konia. = korweta, statek wojenny.

CORVETTARE, v.n. korwetować, iść w lansadach, dawać susy, skakać.

CORVETTATORE, s. m. koń idący w lansadach, skakun.

CORVO, s. m. kruk. Esser più raro che i corvi bianchi, fig. być bardzo rzadkim. Corvi con corvi non si cavan mai gli occhi, prov. kruk krukowi oka nie wykole.

COSA, s. f. rzecz, coś. Cose rare, curiose, rzeczy rzadkie, ciekawe. — di conseguenza, rzecz ważna. Cose da nulla, fraszki, fatalaszki. Cose da mangiare, wiktualy, jadło. Ogni —, wszystko. Intende bene le cose del fabbricare, Vassar. zna się do dobrze na budownictwie. E una —, una — medesima, to wszystko jedno, na jedno wychodzi. — ricordata per via va, prov. o wilku mowa a wilk tuż. = co. Ove si levò su... e disse, — fatta capo ha, quasi volendo intendere che uomo morto non fa mai guerra, Fior. Pecor. v. CAPO. Io non so nè — sia il mondo, nè — io stesso mi sia, U. Fosc. La qual — veggendo Andreuccio, Bocc. Non so che — avete fatta, nie wiem coś zrobił. Che cosa dite? co mówisz? = Cose, pl. rzeczy, efekta, sprzęty. Si renderono a patti che non fossero morti nè rubati di cose loro, G. Vill.

COSACCIA, s.f. peg. brzydka rzecz. = accr. wielka rzecz.

COSARELLA, s. f. dim. mała rzecz, fraszka. [DERE.]

COSCENDERE, v. CONDISEN-

COSCIA, s. f. udo. — di bue, ciwiartka wolu. — di castrato, pośladek baraniny. — di salvagine, łądziec zwierzyny.

COSCIALE, s. m. nagolenica, część zbroi okrywająca udo. = drąg rozdarty pod wozem w który się wprawia dyszel.

COSCIENZA, —ZIA, s. f. sumienie. — stretta, scrupulosa, larga, skrupulatne, nieskrupulatne sumienie. Libertà di — in materia di religione, wolność sumienia w materyach religijnych. Recare, recarsi a —, skrupulizować, wzdragać się. In —, in buona —, sumienne, szczerze. = wiedza, wiadomość. Non era stato eletto da tutti gli altri regi... ma da tre solamente, senza — degli altri, Guid. G. ...bez wiedzy innych.

COSCIENZIATO, —TA, —ZIO, —SA, ad. sumienny.

COSCIENZIOSAMENTE, av. sumiennie.

COSCRITTO, v. CONSCRITTO.

COSECANTE, s. f. Geom. dośieczna, sieczna dopełnienia do 90°.

COSELLA, COSELLINA, COSELLUZZA, COSERELLA, COSETTA, COSETTINA, s.f. dim. fraszka, fatalaszka, cacko, zabawka.

COSETTO, s. m. dim. nieco, trochę, krzta, odrobina. = maluczki, maluchny.

COSÌ, av. tak, tym sposobem, w taki sposób. E fattolsi chiamare, gli disse —, Bocc. = równie, podobnie. E quel che l'un voleva all'altro piace, ed il contrario era — discaro, Bocc. = tak, tak dalece, do tego stopnia. In — angusta e solitaria villa era un grand' uom che d' Africa s' appella, Petr. = Z poprzedzającym COME, zaraz, natychmiast. E come il barrattier fu disparito, — volse gli artigli al suo compagno, D. Inf. = W wykrzykniach, życzeniach : oby, — cresca il bel lauro in fresca riva! Petr. = Così, così, jako tako.

COSÌ FATTAMENTE, av. tym sposobem, tak.

COSÌ FATTO, —TA, ad. taki, podobny. Mentre tra le donne erano così fatti ragionamenti, Bocc.

COSMETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. służący do upiększenia cery, włosów, ciała, i t. d.

COSMOGONIA, s. f. kosmogonia, system stworzenia świata.

COSMOGRAFIA, s. f. kosmografia, światopisarstwo.

COSMOGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kosmograficzny.

COSMOGRAFO, s. m. kosmograf, światopis.

COSMOLOGIA, s. f. kosmologia, nauka o prawach którym ulega świat fizyczny.

COSMOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kosmologiczny.

COSMOPOLITA, s. m. kosmopolita, obywatel świata.

COSO, s. m. cokolwiek czego się nieprzypomina nazwisko. ciapa, muma, głupiec. = członek mężki.

COSOFFIOLA, s. f. v. FACCENDIERA. = v. BATTISOFFIOLA.

COSPARGERE, v.a. ir. skropić, posypać, zrosić. = posypać, uślać kwiatami.

COSPARSO, —SA, p. ad. skropiony, pokropiony, zroszony. = posypyany, uślany.

= fig. wyryty, nacechowany. La fronte serenavasi cosparsa di pietà, Chiabr. Canz. wypogodziło się czoło na którym się malowała litość.

COSPERGERE, v. a. ir. lat. skropić, zrosić. = posypać, przyprószyć. = rozlać, wylać.

COSPERSO, —SA, p. ad. skropiony, zroszony. = rozsypyany, posypyany, przyprószony. = rozlany, wylany. = fig. oblany, okryty rumieńcem.

COSPETTACCIO, —TTAZZO, —TONACCIO, —TONE, s. m. junak, zawadyak, samochwał.

COSPETTO, s. m. widok, obecność, oblicze. = interi. do kata! do licha!

COSPICUAMENTE, av. wido- cznie, jasno, jawnie.

COSPICUITA, s. f. wido- czność, jawność.

COSPICUO, —CUA, ad. widoczny, widzialny, jawny. = fig. okazały, znakomity, dostojny.

COSPIRARE, v. n. knuć spiski, sprzyśladz się, spiknąć się. — contro lo stato, il sovrano, knuć spisek przeciw państwu, i t. d. — contro alcuno, spiknąć się na kogo. = przykladać się, przyczyniać się. Tutti cospirano al pubblico bene, Salvin.

COSPIROTORE, s. m. sprzy- siężony, spiskowy.

COSPIRAZIONE, s. f. sprzy- siężenie, spisek.

COSSENSO, s. m. Geom. do- stawa, wstawo dopełnienia kąta lub łuku do 90°.

COSSO, s. m. przyszcze, guz na czole, brodawka. = narośl na ogórku.

COSTA s. f. żebro. = bok. Si pon la spada alla sinistra —, szpada nosi się na lewym boku. — d' una nave, bok, burt okrętu. = grzbiet noża. = brzeg. Navigar costa a costa, płynąć wzdłuż brzegów.

COSTÀ, av. tam. Via —, precz ztąd. Fatti in — non mi toccare, Bocc.

COSTAGGIU, tam na dole.

COSTALE, ad. m. f. żebrowy.

COSTANTE, ad. m. f. stały, stateczny. = pewny, niezawodny. = av. podczas.

COSTANTEMENTE, av. stale.

COSTANZA, s. f. stałość.

COSTARE, v. n. kosztować. — caro, kosztować drogo. = v. imp. być rzeczą jawną, pewną, niezapodną.

COSTASSU, av. tamna górze.

COSTATO, s. m. pierś, żebra, boki. Di —, av. z boku.

COSTEGGIARE, v. a. płynąć

wzdłuż brzegów. = iść obok siebie. — il nemico, zachodzić z boku nieprzyjaciela. = v. n. ciągnąć się wzdłuż brzegów (o górach, i t. p.). = radlic.

COSTEL, pron. f. ta (kobieta). Quante volte diss' io, — per certo nacque in paradiso, Petr. Con qual fasto già mi guarda —, Met. = w poezji używa się mówiąc o cnocie, występkach, przyjaźni, kraju, wyobrażając to wszystko pod postacią kobiety. O Alberto..... ch' abbandoni costei (Italia) ch' è fatta indomita e selvaggia, D. Inf.

COSTELLATO, —TA, ad. formujący gwiazdozbiór. = jasny jak gwiazda. = Costellati, D. Par. błogosławieni w niebie jasniejący jak gwiazdy.

COSTELLAZIONE, s. f. gwiazdozbiór, konstellacja.

COSTERECCIO, s. m. schab.

COSTERELLA, s. f. wzgórek, pagórek. = żeberko.

COSTERNARSI, v. r. przerażać się, zatrząść się.

COSTERNAZIONE, s. f. przestraszenie, przerażenie, trwoga. = Mettere in —, obalić.

COSTI, av. tam (gdzie jest osoba do której się mówi). E tu che se' — anima viva, partiti da cotesti che son morti, D. Inf.

COSTIERA, s. f. brzeg morski. COSTIERE, ad. Pilota —, sternik znajdujący położenie brzegów morskich.

COSTIERO, —RA, ad. bocznym. Tirar costiero, Mil. strzelać z boku. Navigar da costiero, płynąć wzdłuż brzegów.

COSTINCI, av. ztamtąd (gdzie jest osoba do której się mówi). E di — di' chi sei, Car. En.

COSTIPAMENTO, s. m. — zione, s. f. zahwardzenie żółdka.

COSTIPARE, v. a. zahwardzić żółdek. = zgęścić. = v. r. zgęścić się, zgęstnieć.

COSTIPATIVO, —VA, ad. zahwardzający.

COSTITUENTE, ad. m. f. stanowiący co; konstytucyjny. = s. f. zgromadzenie konstytucyjne.

COSTITUIRE, v. a. ir. stanowić, postanowić. — la dote, wyznaczyć posag. = v. r. Costituirsi prigione, udać się dobrowolnie do więzienia.

COSTITUITO, —TA, p. ad. po stanowiony. = przywiedziony do czego. Costituito in somma miseria, Guicc. Stor.

COSTITUTIVO, —VA, ad. stanowiący co, tworzący. = s. istota, essencya.

COSTITUTO, s. m. indaga-

cya obwinionego, zapytania czynione obwinionemu, i jego odpowiedzi.

COSTITUZIONALE, ad. m. f. konstytucyjny, istniejący na mocy konstytucyi, działający stosownie do konstytucyi. Monarchia, governo —, monarchia, rząd konstytucyjny.

COSTITUZIONE, s. f. konstytucya, ustawa konstytucyjna. = Costituzione di dote, wyznaczenie posagu. = konstytucya ciała.

COSTO, s. m. koszt, nakład. Aver senza —, mieć co bez kosztu. Torre danari a —, pożyczyć od kogo pieniędzy na duży procent. A — della vita, z niebezpieczeństwem życia. Ad ogni —, niech kosztuje co chce, koniecznie.

COSTOLA, s. f. Anat. żebro. = Fig. Esser della — d' Adamo, pochodzić z dawnej szlachty. Essere alle costole, wisieć ciagle przy kim, czepiać się kogo. Mettere i cani alle costole di alcuno, z blizka na kogo nastawać, nacierać. Riveder le costole ad uno, wytacać komu żebra. = Costola di cavolo, di lattuga, żebro, żyłka środkowa kapusty, salaty. = grzbiet noża.

COSTOLATURA, s. f. COSTOLAME, s. m. żebra.

COSTOLIERE, s. m. kordelas.

COSTOLINA, s. f. dim. żeberko.

COSTORO, pron. pl. ci, te. COSTORETIVO, —VA, ad. ścisłokajcy.

COSTRETTO, —TA, p. ad. ściśniony, ściśnięty, zamknięty. — d' infermità, przyciśniony chorobą. = przyciśnięty, zmuszony, przymuszony, znaglony.

COSTRIGNERE, COSTRINGERE, v. a. ir. ścisnąć, ścisnąć, przycisnąć; związać. = zmusić, przymusić, znaglić.

COSTRIGNIMENTO, COSTRIGNIMENTO, s. m. ściśnienie, ściśnięcie, przyciśnienie. = zmuszenie, przymuszenie, znaglenie.

COSTRINGENTE, ad. m. f. przymuszający.

COSTRIZIONE, s. f. ściśnienie, zwięźlenie.

COSTRUIRE, v. a. ir. budować. = Gram. zrobić porządek gramatyczny.

COSTRUTTO, s. m. budynek. = użytek, pożytek, zysk, korzyść. Cavar —, ciągnąć korzyść. = porządek, związek części mowy. Cavar —, wyciągnąć wniosek. Trar —, pojąć, zrozumieć. Le donne e i cava-

lier mirano fisi, senza trarne —, le figure, Ar. Orł. Fur.

COSTRUTTO, —TA, p. ad. zbudowany.

COSTRUTTORE, s. m. budowniczy, budujący.

COSTRUTTURA, s. f. budowanie; budowa.

COSTRUZIONE, s. f. budowanie. = Gram. składnia.

COSTUI, pron. m. ten (człowiek).

COSTUMACCIO, s. m. peg. brzydki zwyczaj, nałóg.

COSTUMANZA, s. f. zwyczaj. = obyczajność, grzeczność. = obcowanie, przedstawianie, towarzystwo.

COSTUMARE, v. n. przywyknąć. = obcować, przestawać. = v. a. nauczyć obyczajności.

COSTUMATAMENTE, av. obyczajnie, grzecznie.

COSTUMATEZZA, s. f. obyczajność, grzeczność.

COSTUMATO, —TA, ad. obyczajny, grzeczny, moralny. = nawykły, przywykły.

COSTUMAZIONE, s. f. nauka obyczajności.

COSTUME, s. m. zwyczaj. Come è il —, jak jest zwyczaj.

= obyczaj, obyczaje. Formare i costumi, kształcić obyczaje.

COSTURA, s. f. szew.

COSUCCIA, COSUZZA, s. f. dim. fraszka, fatalaszka.

COTALCHE, av. tak iż.

COTALE, pron. m. f. taki. La giovane mossa da un — fanciullesco appetito, Bocc. Io son di cotali, jestem z takiej familii. = pewna osoba, pewien, ktoś. Cotali uscir della schiera ov' è Dido, D. Inf. = av. tak, tak samo, podobież. Vid' io lo minotauo far —, D. Inf. La donna rivolta a lui un cotal pocolino sorridendo, disse, Bocc.... uśmiechając się nieco, rzekła.

COTANGENTE, s. f. Geom. do styczna, stycznica dopelnienia kąta lub łuku do 90°.

COTANTO, —TA, ad. taki, tak wielki. Questo m'avanza di cotanta spene, Petr. = Due cotanti, tre cotanti, dwakroć, trzykroć tyle, dwójnasób, trójnasób. E guadagneremo due cotanti, Bocc.

COTANTO, av. tyle, tak dalece, tak bardzo, do tego stopnia. Questa è la terra che — piaciace a Venere, Petr.

COTE, s. f. oselka, brusek. = fig. co zaostrza, dodaje siły, dzielności. Perché della virtù — è lo sdegno, Tass. Ger. = kamień probierczy. Credetel pure a me che — fui di fede all' un, e d' onestate all' altro, Guar. Past. Fid.

COTENNA, s. f. skóra słoni-
ny. Far —, *tyć, utyc*; fig. py-
sznić się, nadymać się. = skó-
rka na czaszce człowieka. =
skóra.

COTENNOSO, —SA, ad. po-
kryty gęstą plewką (o krwi).

COTESTI, COTESTUI, pron. m.
sing. *ten* (używa się tylko o
osobie bliskiej tej do której się
mówi).

COTESTO, —TA, pron. *ten*,
ta, ów, owa.

COTICONE, s. m. mający
twardą skórę, twardą głowę.
= fig. prostak, gbur.

COTIDIANA, s. f. febra co-
dzienna. [dzień].

COTIDIANAMENTE, av. co-

COTIDIANO, —NA, ad. co-
dzienny. Il pane cotidiano, chleb
porządkowy.

COTILEDONE, s. m. Bot. roz-
łóg, pepownica.

COTOGNA, s. f. pigwa.

COTOGNATO, s. m. marme-
lada z pigwy.

COTOGNINO, —NA, COTOGNO-
LO, —LA, ad. mający kolor, za-
pach lub smak pigwy.

COTOGNO, s. m. Bot. pigwa
(drzewo).

COTONE, s. m. bawełna.

COTONINA, s. f. płótno ża-
głowe.

COTORNICE, s. f. przepiórka,
= (dziś), kuropatwa.

COTRONE, s. m. medal mie-
dziany otoczony obrączką. =
wata.

COTTA, s. f. suknia wierz-
chnia dawniej na zbroi noszo-
na. = suknia kobieca. = płaszcz
rycerski używany przez herol-
dów. = komża. = gotowanie,
warzenie. Di tre cotte, trzy
razy przewarzone.

COTTICCIO, —CIA, ad. na-
pół pijany, podchmielony. =
niedo zakochany. = s. m. żela-
zo trzy razy rozpieczone.

COTTIMO, s. m. ugodzenie się
o jaką robotę hurtem. Dare, fa-
re, pigliare in —, a —, ugodzić
się o co hurtem, podjąć się wy-
konania jakiej roboty, zgodzi-
wszy się hurtem. Poetare a —,
pisać wiersze za pieniądze.

COTTO, s. m. co się gotuje
w garnku. = Lavoro di —, ro-
bota z ziemi upalanej.

COTTO, —TA, p. ad. goto-
wany; pieczony. = pijany.
Cotto come una monna, pijany
jak sztok, jak bela. = fig. Cotto
di alcuna persona, szalenie
w kim zakochany. = Pietra cot-
ta, cegła. = Non la voler più
cotta nè più cruda, prov. nie
przebierać, brać co się na-
winie. = nie chciał ani znać

ani słyszeć o kim, o czym. Per-
ch'ei non mi vuol più cotta, nè
cruda, L. Lipp. Malm.

COTTOIO, —IA, ad. łatwy
do gotowania, dobrze się go-
tujący. = fig. łatwy do zako-
chania się.

COTTOLA, s. f. skróć. z COL-
LOTTOLA, kark.

COTTURA, s. f. gotowanie,
pieczenie. = wszystko goto-
wane. = zamiast SCOTTATURA,
oparzelina.

COTULA, s. f. Bot. rumiel.

COTURNATO, —TA, ad.
ozuty w koturn.

COTURNO, s. m. koturn,
półbóci. = fig. tragedia. Ma-
teria da coturni e non da socchi,
Petr.

COVA, s. f. jama, legowisko,
łożysko dzikiego zwierza. =
skorupa żółwia.

COVACCINO, s. m. podpa-
tek, podplomyk.

COVACCIO, —LO, s. m. ja-
ma, legowisko dzikiego zwie-
rza.

COVAIA, s. f. jaja pszczoł i
wyłęgłe z nich robaczki.

COVARE, v. a. siedzieć na
jajach, wysiadywać pisklęta.
= Fig. ogrzewać, wygrzewać.
= Covare il fuoco, grzać się
przy ogniu. — il male, nosić
w sobie chorobę. = Covar odio,
gnieździć w sercu nienawiść.
= pożerać oczyma, utopić
w kim wzrok. = v. n. tleć przed
wybuchnięciem (o ogniu, za-
rażliwych chorobach, i t. p.).
= panować, górować. Che negli
assalti la fortuna cova, Fr.
Sacch. Rim. = Gatta ci cova,
prov. jest tu jakaś zdrada. =
v. r. gnieździć się, wyłęgnać się,
dorzewać. Nido di tradimenti
in cui si cova quanto mal per lo
mondo oggi si spande, Petr.

COVATA, s. f. pisklęta ra-
zem wysiedziane. — di bambi-
ni, fig. dzieci jak maku, rój
dzieci. Cattiva —, osoba niego-
dziwego rodzaju.

COVATICCIO, —CIA, ad. (o
kurze), mająca usiąść na ja-
jach. Gallina covaticcia, kwoka.

COVATURA, COVAZIONE, s. f.
siedzenie na jajach, wysiady-
wanie piskląt.

COVAZZO, s. m. jama, nora.
= fig. e pop. dom, ojczyzna.

COVELLA, COVELLE, s. m. f.
krzta, odrobina, prawie nic,
v. CAVELLE. Fatti ci voglion qui,
perch' il discorso, fuor ch' ai sen-
sali, non fruttò covelle, L. Lipp.
Malm. Dare in covelle, in niczem
nie mieć szczęścia.

COVERCHIARE, etc. v. COPER-
CHIARE, etc.

COVERCHIO, s. m. nakrywa,
pokrywa. = wejście na most.
Ma i demon che del ponte avean
—, gridar: qui non ha luogo il
santo volto, D. Inf.

COVERTO, —TA, ad. na-
kryty, zakryty. = fig. skryty,
ciemny, zawity. E quei che nte-
se il mio parlar coverto, D. Inf.

COVIELLO, s. m. arlekin, bu-
fon udający junaka. In abito
Scarnechia da — tinta di brace
l'una e l'altra guancia, L. Lipp.
Malm.

COVIERE, s. m. + kanafarz
w dawnych klasztorach.

COVIGLIARI, v. r. zaszyć się
w nory; skurczyć się, przycu-
pnąć.

COVIGLIO, s. m. ul.

COVILE, s. m. jama, legowisko
dzikiego zwierza. = fig. łózko.
Aprile cava la vecchia dal —, prov.
kwiecień sprowadza ciepło.

COVO, s. m. nora, jama. —
della lepre, kotlina zająca. —
del cignale, legowisko dzika. —
del lupo nel giorno, dzienne le-
gowisko wilka. Pigliar la lepre
al —, przydybać zająca w kotli-
nie; przyjąć kogo na uczyn-
ku, na gorącym uczynku.

COVOLO, v. ovo.

COVONARE, v. n. wiązać
snoopy; układać snoopy na kupę.

COVONCELLO, —CINO, s. m.
dim. snopek, snopeczek.

COVONE, s. m. snop. Far i co-
voni, wiązać snoopy.

COVRIRE, etc. v. COPRIRE, etc.

COZIONE, s. f. gotowanie,
pieczenie.

COZZARE, v. a. bódz rogami.
Ognuno fugge il boe che cozza,
Cas. Galat. = Fig. uderzyć, stu-
knąć, kolatać. — le mura, tuc,
bić, druzgotać mury. Prendere
a — con uno, iść z kim na udry.
Non può — col ciel l'ingegno u-
mano: ch'eterno è l'uno, e l'al-
tro è frate e vano, Tasson. Secch.
Cozzar col muro, prov. chciał
głową ścianę przebić, zacho-
wać rzeczy niepodobnych. Sen-
za star a voler — col muro, L.
Lip. Malm.

COZZATA, s. f. ubodzenie
rogami.

COZZO, s. m. bodzenie rogami,
ukłócenie rogami. Quel che in-
segna agli augelli il canto e 'l volo,
a' pesci il moto ed a' montoni il
—, Tass. Am. = Fig. starcie się,
uderzenie, stuknięcie o siebie.
Dar di —, uderzyć, stuknąć o co;
natknąć się na co, nadybać, na-
potkać co. Venne in quel che
cercava a dar di —, Ar. Or. Fur.
= opierać się, sprzeciwiać się
czemu. Che giova nelle fata dar
di —? D. Inf.

COZZONE, s.m. roztrucharz. = faktor. = swat.

CRANICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. czaszkowy.

CRANIO, s.m. czaszka głowy. CRANIOLOGIA, s. f. nauka o kształtach czaszki ludzkiej, i umioski ztąd o charakterze i zdolnościach człowieka.

CRAPULA, CRAPOLA, CRAPOLO-SITÀ, s. f. pijaństwo, pijatyka, opilstwo, obżarstwo.

CRAPULARE, CRAPOLARE, v.n. upijać się, obżerać się.

CRAPULONE, s. m. pijaczysko; żarłok, obżartuch.

CRAPULOSO, —SA, ad. opity; obżarty.

CRASSEZZA, CRASSIZIE, s. f. gęstość, gęszcz. Il quale posto dentro l'acqua non divide e penetri la sua crassizie, Gal. = Crassezza, tłuściość. = pokost na obrazach. = Crassizie, sknerstwo.

CRASSO, —SA, ad. gesty. = tłuisty. = Ignoranza crassa, error crasso, fig. gruba niewiadomość, i t. d. [trzejszy.]

CRASTINO, —NA, ad. jutrzyszy.

CRATERE, s. m. —RA, s. f. czara, czasza do picia, = krater, czeluść gór wulkanicznych.

CRAVATTA, s. f. chustka na szyję.

CRAZIA, s.f. gracya, cieniutki pieniążek tokański, prawie cztery grosze polskie.

CREANZA, s. f. wychowanie. Buona, mala —, dobre, złe wychowanie. = względ, uszanowanie.

CREANZATO, —TA, ad. obyczajny, dobrze wychowany.

CREARE, v. a. stworzyć, wyprowadzić z nicstwa. = tworzyć, zrodzić, zrządzić, sprawić. Il tempo le crea (l'usanze), Cas. Galat. czas tworzy zwyczaj. = kreować, utworzyć, ustanowić, obrać, wybrać, mianować. = tworzyć, utworzyć dzieło jakie. = wychowywać, uczyć. = chować, hodować.

CREATIVO, —VA, ad. twórczy.

CREATO, s. m. stworzenie; sługa. = świat stworzony. E la legge di Dio stabilita in tutto il —, Segner. Pred.

CREATO, —TA, p. ad. stworzony. = wychowany. Bene o mal creato, dobrze lub złe wychowany. = Ben creato, wybrany przez Boga, błogosławiony. O ben creato spirito ch'a'rai di vita eterna la dolcezza senti, D. Par.

CREATORE, s. m. stwórca, stworzyciel. = ad. Ingegno —, geniusz twórczy.

CREATURA, s. f. stworzenie, istota stworzona. Era una delle più belle creature che mai dalla natura fosse stata formata, Bocc. = kreatura. Egli era una — del papa, G. Vill. = nowo narodzone dziecko.

CREATURELLA, s. f. nędzne stworzenie, nędzna istota.

CREATURINA, s. f. dobre, pocziwe, mile stworzenie, pocziwa dusza, istota.

CREAZIONE, s.f. stworzenie, stworzenie świata. Non vogliono accettare che questa sia la cagion della — delle cose, S. Agost. C. D. = obór, wybór, kreacja.

CREBRO, —BRA, ad. * gesty, częsty, często powtarzany.

CREDENZA, s. f. wiara, religia. Ma pure ostinato (il giudeo) in su la sua credenza, volgersi non si lasciava, Bocc. = przekonanie, mniemanie, zdanie, opinia. Ferma —, mocne, niewzruszone przekonanie. Da falsa — ingannato, Bocc. = wiara. Dare o aver —, wierzyć, uwierzyć. = kredyt, borg. A —, na kredyt, na borg. Dare a —, far —, dać na kredyt, borgować. Lettera di —, list wierzycielny dany posłowi. = kredens, szafa; naczynia kredensowe. = kosztowanie potraw i napojów przez podczaszego.

CREDENZIALE, ad. m. f. wierzycielny. Lettera —, list wierzycielny.

CREDENZIERA, s.f. kredens. = kredencierzowa.

CREDENZIERE, —ni, s.m. kredencierz. = powiernik.

CREDENZONE, s. m. accr. wielki kredens. = bardzo łatwowierny.

CREDERE, v. a. e n. wierzyć w co, wierzyć w kogo, wierzyć czemu, uwierzyć. Io credo in uno Dio solo ed eterno, D. Par. = sądzić, rozumieć, myśleć, mniemać. Vi credeva Italiano, Polacco, sądziłem żeś Włoch, żeś Polak. Ciasem w tem znaczeniu przybiera zaimeki mi, ti, si, z przymikiem di przed słowami DIRE, PENSARE. Teco io mi credo di poter dire ogni cosa, Fior. Pecor. sądzę że mówiąc z tobą wszystko ci mogę powiedzieć, Darsi a —, sądzić, mniemać. Datti a — che nelle cose umane sia costanza o fermezza alcuna? Varch. Boez. = Dar a —, uwierzyć co w kogo. = dać na kredyt, borgować. — sulla parola, dać co na słowo. = słuchać, być posłusznym. Mentre al governo ancor crede la vela, Petr. gdy jeszcze żagiel jest posłuszny sternikowi. = v. r. Credersi al'

altrui fede, zaufać komu. Nulla mi val, che supplicando parl della fe' ch'avea in lui Zerbini avuto, e ch'io nelle sue man m'era creduta, Ar. Orl. Fur. Prov. Chi fa quel che non dee, gl'inter vien quel che non crede, kto się wtrąca w nie swoje rzeczy, może mu się zdarzyć to czego się nie spodziewa. Non — dal tetto in su, w nic nie wierzyć. = s. m. wierzenie, wiara.

CREDEVOLE, CREDIBILE, ad. m. f. wiarogodny, podobny do wiary. = łatwowierny, v. CRE-DULO. [dność.]

CREDIBILITÀ, s. f. wiarogodność. CREDIBILMENTE, av. wiarogodnie.

CREDITO, s. m. wierzycielność, należytość, summa należna. = kredyt. Dar —, wpisać w rejestr co się komu winno; fig. dać wiarę, uwierzyć. Danne — a me, ch'è il ver ti dico, Bern. Orl. Vendere a —, sprzedać na kredyt. = fig. wziętość, poważanie, szacunek. Esser in —, być głośnym, być w użyciu, w modzie.

CREDITOIO, —IA, ad. godny wiary, podobny do wiary.

CREDITORE, s.m. wierzyciel, kredytor. = wierzący, łatwowierny.

CREDITRICE, s.f. wierzycielka, kredytorka.

CREDO, s. m. kredo, wierzę w Boga, wyznanie wiary.

CREDULITÀ, —TADÉ, —TATE, s.f. łatwowierność.

CREDULO, —LA, ad. łatwowierny.

CREMA, s. f. śmietana. — di tartaro, cremor di tartaro, kremortartar, winian potażu.

CREMISI, s. f. karmazyn.

CREMISINO, CREMESINO, —NA, ad. karmazynowy. = s.m. materia karmazynowa.

CREMORE, s. m. ekstrakt, esencja. Cremor di tartaro, v. CREMA.

CREOLO, —LA, s. kreol, kreolka (urodzony w osadach z rodziców europejskich).

CREPACCIARE, v. n. + popełniać się, porysować się.

CREPACCIO, s. m. —CIA, s. f. + rysa, szpara, szczelina, rozpadlina.

CREPACUORE, s. m. boleść, rozdarcie serca.

CREPARE, v. n. popadać się, popełniać się, porysować się; pęknać, pękać, rozpęknąć. = Crepar delle risa, pękać ze śmiechu, śmiać się do rozpuku. — di fatica, ciężko pracować, horować. — di sdegno, di dolore, pękać ze złości, umierać z bólu,

Mangiar a crepa pelle, a crepa pancia, a crepa corpo, jeść do rozpuku. = dostać rozpukliny, kity, ruptury. = zdechnąć, umrzeć.

CREPATURA, s. f. szpara, szczelina, rozpadlina. = przepuklina, kita, ruptura.

CREPITANTE, ad. m. f. trzeszczący, trzaskający.

CREPITARE, v. n. trzeszczeć, trzaskać, palić się z trzaskiem. = s. m. chrzęst, szcęk orzęza. Sentesi prima il — dell' arme, Rucc.

CREPITAZIONE, s. f. Chim. trzeszczenie, pęknięcie niektórych soli rzuconych na ogień.

CREPITO, CREPOLI, s. m. trzeszczenie palców, kości.

CREPOLARE, v. n. pękać, popękać, popadać się, porysować się. = pierzchnąć, opierzchnąć (o ustach, o skórze).

CREPOLIO, s. m. trzeszczenie, pęknięcie.

CREPONE, s. m. kir.

CREPUNDE, s. f. pl. lat. cacka, bawidelka, zabawki dziecięce.

CREPUSCOLO, s. m. zorza wieczorna lub ranna.

CRESCENDO, s. m. Mus. crescendo (coraz to wyżej, prędzej, mocniej i żywiej).

CRESCENTE, ad. m. f. rosnący, wzrastający. Luna, —, wzięty w nowiu, aż do pełni.

CRESCENZA, s. f. rośnienie, wyrastanie, wzrost. — d'un fanciullo, rośnienie dziecka. — d'un fiume, wzbranie rzeki. Tagliare un vestito a —, przykroić suknię na wzrost. = narosł, gula, v. CARNOSITÀ.

CRESCERE, v. n. ir. rość, rosnąć, wzrastać, wyrastać, wyrosnąć, wyrosnąć. I fanciulli crescono sempre, dzieci ciągle rosną. Le piante crescono, rośliny rosną. = wybierać, przybierać (o wodach, rzekach). Le acque crescono, woda wybiera. = urosnąć, powiększyć się, pomnożyć się, wzmoż się. Di che la paura gli crebbe forte, Bocc. = v. a. rozszerzyć, rozprzestrzenić, powiększyć. E crebbero assai la città di Pisa, G. Vill. = wychować. = s. m. rośnienie.

CRESCIMENTO, s. m. rośnienie.

CRESCIONE, s. m. Bot. rze. CRESCITORE, s. m. — TRICE, s. f. powiększyciel, powiększycielka.

CRESCIUTO, —TA, p. ad. urosły, wyrosły, wzrosły. Giovane cresciuto, dorosły młodzieniec. = wychowany, wychodowany.

CRESCIUTOCIO, —CIA, ad. dość słuszny, spory.

CRESCENTINA, s. f. grzanka z oliwą.

CRESIMA, CRESMA, s. f. krzyżmo, chrzystwo, olej święty. = bierzmowanie.

CRESIMANTE, —TORE, s. m. bierzmujący.

CRESIMARE, v. a bierzmować. = v. r. bierzmować się.

CRESPA, s. f. marszczka, zmarszczka. Colla fronte piena di crespe, Fir. As. = Crespe delle vesti, faldy sukien. Far crespe, faldować, v. INCRESPIARE.

CRESPAMENTO, s. m. marszczenie, faldowanie. — de' capelli, kędzierzawość włosów.

CREPPELLO, s. m. chrust. = Far crespelli delle ciglia, pop. zmarszczyć brew.

CREPPEZZA, s. f. zmarszczenie. — di capelli, kędzierzawość włosów. [berys.]

CRESPINO, s. m. Bot. ber.

CRESCO, —PA, ad. zmarszczony, posaldowany. L'onde tremole e crespe, Car. En. = kędzierzawy. Barba crespa, broda kędzierzawa. = Foglia crespa, Bot. liście zmarszczone.

CRESCOLO, s. m. małeńka zmarszczka.

CRESPONE, s. m. kir.

CRESPOSO, v. CRESCO.

CRESTA, s. f. grzebień u koga, kury, i innych ptaków. = grzebień na helmie, kita. = czepek. = szczyt, wierzchołek. = Fig. Alzare la —, podnieść głowę, zadzierać głowę, nabrać śmiałości, urosć w dumę. Trovati i capi rizzaron le creste, Davanz. znalazłszy hersztów podnieśli głowy. Abbassar la —, spuścić nos, zwiesić głowę, spuścić z tonu. Far abbassar la —, przytrzeć komu rogów, uskromić. = szyszka weneryczna. = Cresta di gallo, Bot. szelązek, chroszcz.

CRESTAIA, s. f. kobieta robiąca czepki.

CRESTOMAZIA, s. f. wypisy dla młodzieży.

CRESTOSO, —SA, CRESTUTO, —TA, ad. z grzebieniem, czubaty.

CRETA, s. f. kreda. — da stoviglie, glina garncarska.

CRETACEO, —CEA, CRETOSO, —SA, ad. kredziasty, gliniasty.

CRETINISMO, s. m. niedoleżstwo, ułomność umysłowa zdzierająca się między mieszkaniami Alp.

CRETINO, —NA, ad. s. niedolega umysłowy.

CRETONE, s. m. warsta gliny.

CRIARE, v. CREARE.

CRIBRARE, v. a. lat. przesiewać, opalać.

CRIBRAZIONE, s. f. przesiewanie. = Fisiol. oddzielanie cząstek różnej natury.

CRIBRO, s. m. sito, przetak, opalka.

CRICCA, s. f. trójka. = trzy asy, trzy damy, lub trzy walety w ręku. = Cricca di bastonate, trzy razy ściągnięcie kijem. = przystan dla okrętów, zatoka.

CRICH, s. m. trzask łamiącego się lodu lub stłuczonego szkła. Non avria pur dall' orlo fatto —, D. Inf.

CRICCHIO, v. CAPRICCIO.

CRICOIDE, CRICOIDE, CRICOT-ROIDE, ad. e s. m. Anat. jedna z pięciu chrząstek krtani słuchających do urabiania głosu.

CRIMENLESE, s. m. lat. obraza majestatu. = okropna zbrodnia.

CRIMINALE, ad. m. f. kryminalny. Causa, foro, giudice —, sprawa, sąd, sędzia kryminalny. = s. Esercitare il —, być sędzią kryminalnym.

CRIMINALISTA, s. m. biegły w prawie kryminalnem.

CRIMINALITÀ, s. f. kryminalność.

CRIMINALMENTE, av. kryminalnie.

CRIMINARE, v. a. sądzić kryminalnie. = oskarżyć, obwinić.

CRIMINAZIONE, s. f. oskarżenie.

CRIMINE, s. m. lat. zbrodnia.

CRIMINOSO, —SA, ad. zbrodniczy.

CRINALE, s. m. lat. ozdoba z włosów. [sy.]

CRINE, s. m. włosień. = włos.

CRINIERA, s. f. grzywa.

CRINITO, —TA, CRINITO, —TA, ad. mający długie włosy. Furie crinite di serpenti, Ar. Orf. Furie mające węże zamiast włosów.

CRINONE, s. m. włosowy mól napastujący dzieci. [jóu.]

CRIOCCA, s. f. zgraja hultajów.

CRISALIDE, s. m. Stor. nat. poczwarka.

CRISANTEMO, s. m. Bot. złotokwiat, złocien.

CRISE, CRISI, s. f. Med. przesilenie w chorobie, kryza. = fig. chwila stanowcza.

CRISMA, v. CRESIMA.

CRISOCOLLA, s. f. borax, gatunek soli ułatwiającej topienie kruszców.

CRISOCOMA, s. m. Bot. złotogłów.

CRISOLITO, s. m. chryzolit (kamień drogi).

CRISOPASSO, —zzo, s. m. chryzopas (kamień drogi).

CRISTALLINO, —NA, ad. kryształowy. Umore cristallino, kryształina, plyn kryształowy w oku, kryształek. Cielo cristallino, niebo bardzo jasne. = kryształny, podobny do kryształu.

CRISTALLIZZARE, v. a. kryształizować. = v. r. kryształizować się.

CRISTALLIZZAZIONE, s. f. kryształizacja.

CRISTALLO, s. m. kryształ symetryczny. = kryształ, szkło kryształowe. — di rocca, kryształ kopalny. = Liquido cristallo, fig. * woda przezroczysta jak kryształ. E 'l mormorar de' liquidi cristalli, Petr. = lód. E già son quasi di cristallo i fiumi, Petr.

CRISTALLOGRAFIA, s. f. krystalografia, nauka o formowaniu się kryształów.

CRISTALLOIDE, s. f. Anat. błona zawierająca kryształinę w oku.

CRISTATO, —TA, ad. mający grzebień, czubaty.

CRISTEO, CRISTERE, —RO, enema, lewatywa. = s. m. klistster, kanka.

CRISTERIZZARE, v. a. dawać eneme.

CRISTIANACCIO, —CIA, s. p. g. zły chrześcjanin, zła chrześciana. Buon —, pocziwa dusza.

CRISTIANAMENTE, av. po chrześciansku.

CRISTIANELLO, —LA, s. dobry człeczek, człeczyna, dobra kobiecina.

CRISTIANESIMO, —NESMO, s. m. chrystianizm, religia chrześciana.

CRISTIANITÀ, —TADE, —TADE, s. f. chrześcianstwo, wszystkie narody i państwa chrześcianskie. = chrystyanizm, religia chrześcianska.

CRISTIANO, —NA, ad. e s. chrześcianski; chrześcjanin, chrześciana.

CRISTIANONE, s. m. accr. człowiek dużego wzrostu.

CRISTIERE, v. CRISTEO.

CRISTO, s. m. namaszczoney, pomazany. Non volea metter mano nel cristo di Dio, cioè in Saul, re, Cavale. = Chrystus.

CRISTUTO, —TA, ad. mający duży grzebień, czubaty.

CRITERIO, s. m. to co służy do przekonania się o prawdziwości.

CRITICA, s. f. krytyka, sąd o czym. = krytyka, pismo sądzące o dziele jakim. = krytyka, nagana, przygana.

CRITICAMENTE, av. krytycznie.

CRITICARE, v. a. krytykować, surowo o czym sądzić, ganić.

CRITICATORE, s. m. —TRICE, s. f. krytyk, surowy sędzia.

CRITICAZIONE, s. f. krytykowanie, ganień.

CRITICHETTO, —TA, s. zły krytyk. [cyzm.]

CRITICISMO, s. m. krytycyzm.

CRITICO, pl. —CI, s. m. krytyk, surowy sędzia.

CRITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. krytyczny, zawierający krytykę. = krytyczny, stanowczy. Giorni critici d'un malato, dni krytyczne chorego. Tempi critici, czasy krytyczne, ciężkie.

CRIVELLAIO, —RO, s. m. sitarz, przetacznik.

CRIVELLARE, v. a. przesiewać. = fig. ganić, cenzurować, nicować, przysganiać. = przeszyć, przebić, skłuć.

CRIVELLATURE, s. f. pl. wysiewki, przesiewki.

CRIVELLAZIONE, s. f. przesiewanie.

CRIVELLINO, s. m. dim. sitko.

CRIVELLO, s. m. sito, przetak.

CRIVELLONE, s. m. rzadkie płótno.

CROCCARE, v. n. skrzypać, skrzypieć (o drzewiach).

CROCCHIARE, v. a. grzmocić, walcować, bić co wlezie. Ond'ei che in testa quell'umor s'è fitto che l'umor si crocchi, L. Lip. Malm.... aby się ludzie bili między sobą. = v. n. chrobotać, skrzypieć. E dove crocchia alcun letto, o tentenna, ivi l'ostier tosto d'andare accenna, Fort. Rice. = chwiać się, kłapać (o tem co się odrywa, co nie jest dobrze przybite). = chrobotać, szczekać (o garnku nadłuczonym). = gwarzyć, gawędzić, paplać. = kwokać. = cherlać, kawęczeć.

CROCCHIO, s. m. grono osób rozmawiających. Stare a —, rozmawiać, bawić się rozmową. = chrobotanie. = Esser crocchio, cherlać, kawęczyć.

CROCCHIONE, s. m. gaduła, gadatywus.

CROCCIA, s. f. † ostrzyga, v. ostrica. = kula, podpora kulowego.

CROCCHIARE, v. n. kwokać.

CROCE, s. f. krzyż. Ella (la povertà) con Cristo salse in sulla —, D. Par. = krzyż, znak krzyża, przeżegnanie się. Fecesi il segno della — il frate, Bern. Orl. = Dar, pigliare, predicar la —, zaciągać do krucjaty, wzięść krzyż, opowiadać krucjate. = Croce santa, elementarz, abeca-

dło. = fig. krzyż, krzyż pański, utrapienie. Ognuno ha la sua —, każdy ma swój krzyż. = Far croce, star colle braccia in —, stać z założonymi rękami, siedzieć jak malowany. = order, krzyż. — della Legion d'onore, della Corona di ferro, krzyż Legii honorowej, i. t. d. = Non si può cantare e portar la —, prov. nie można razem śpiewać i płakać, nie można dwóch srok z ogon trzymać, dwóch robót robić.

CROCELLINA, CROCETTA, s. f. dim. krzyżyk, krzyżyczek.

CROCEO, —CEA, ad. szafra- nowy.

CROCERIA, s. f. mnóstwo krzyżowników.

CROCESIGNATO, —TA, ad. oznaczony znakiem krzyża świętego.

CROCEVIA, s. f. krzyżowa droga.

CROCIAMENTO, s. m. utracić, v. a. trapić, dręczyć, v. CRUCIARE. = naznaczyć kogo znakiem krzyża. = v. r. wzięść krzyż, zaciągnąć się na krucjate.

CROCIATA, s. f. krucjata. = podatek na krucjate. = krążenie po morzu. = krzyżowa droga. = część kościoła w kształcie krzyża.

CROCIATO, s. m. męka, katusza. = krzyżownik, krzyżak. = p. ad. dręczony, męczony, katowany. = naznaczony krzyżem. [droga.]

CROCICCHIO, s. m. krzyżowa CROCIDARE, v. n. krakać (o kruku). = skrzeczeć (o żabie).

CROCIERA, s. f. konstellacja ze czterech gwiazd złożona. = krążenie statków wojennych po morzu.

CROCIFERO, s. m. niosący krzyż na processyi; prałat poprzedzający papieża. = kawaler ozdobiony krzyżem.

CROCIFIGGERE, v. a. ir. CROCIFICARE, ukrzyżować. = fig. trapić, dręczyć, męczyć.

CROCIFISSAIO, s. m. fabrykant krucyfików.

CROCIFISSIONE, s. f. CROCIFIGGIMENTO, s. m. ukrzyżowanie.

CROCIFISSO, s. m. krucyfik. = p. ad. ukrzyżowany.

CROCIFISSORE, s. m. wbijający na krzyż. E pregò il Padre per i suoi crocifissori, Sant. Agost. Serm.

CROCIONE, s. m. accr. duży krzyż. Quando la gente vide quei crocioni, Tasson. Secch. Fare un — ad una cosa, pożegnać się z czem na zawsze. E fatto un — alla bottega, Menz. Sat.

CROCIUOLO, v. CROGIUOLO.
CROCO, s. m. szafran.
CROCODILO, s. m. krokodyl.
CROGIOLARE, v. a. Dare il crogiolo, studzić naczynia w hutach. = v. r. dobrze się ugotować. = fig. wylegać się w łóżku, wygrzewać się przy ogniu, dogadzać sobie.

CROGIOLO, s. m. ugotowanie na wolnym ogniu. = Pigliar il —, fig. v. CROGIOLARSI.

CROGIUOLO, s. m. tygielek do topienia kruszców. = fig. próba, doświadczenie, dociekanie, badanie, śledzenie. Questo infame crociuolo della verità (la tortura) è un monumento ancora esistente dell'antica e selvaggia legislazione, Beccar. D. e P.

CROIO, —IA, ad. + twardy. = D. Inf. natężony, wyprężony. = prosty, nieokrzesany. = rozgniewany, v. ADIRATO.

CROLLAMENTO, s. m. chwianie, wstrząśnienie, wzruszenie. = zawalenie się ziemi, muru.

CROLLARE, v. a. chwiać, wstrząsnąć, wzruszyć, obruszać, zachwiać. — il capo, trząść, kiwać głową. — un albero, trząść drzewo. Sta come torre ferma che non crolla giammai la cima pel soffiar de' venti, D. Purg. = v. n. chwiać się, kiwać się. = v. r. rozsypać się, pójść w rozsypek. I nemici nel principio dubitarono e crollaron-si, G. Vill.

CROLLATA, v. CROLLAMENTO.
CROLLATELLA, s. f. dim. lekkie wstrząśnienie.

CROLLÒ, s. m. kłóvanie głową. = wstrząśnienie, wzruszenie, zachwianie. Dar —, wstrząsnąć, wzruszyć, zachwiać, obalić, zachwiać się, chwiać się, potknąć się, dynać, wisieć. Avrebbe dato in sulle forche un —, Ar. Orl. Fur. jużby był wisiat na szubienicy. Ma dinne, se tu sai, perchè tai crolli diè dianzi il monte? D. Purg. lecz powiedz, jeżeli wiesz, dla czego ta góra tak się chwiała niedawno? = fig. szkoda, strata, zguba, nieszczęście. Dar l'ultimo —, zdrzeć nogi, skonać, umrzeć. E' l' busto... di sella cadde e diè l'ultimo —, Ar. Orl. Fur. Esser in sul — della bilancia, chylić się do upadku, omal nie upaść.

CROMA, s. f. Mus. ogonatka.
CROMO, s. m. Chim. chrom, metal którego wszystkie kombinacje z innymi ciałami są kolorowe.

CRONACA, CRONICA, s. f. kronika.

CRONICACCIA, s. f. peg. licha kronika.

CRONICISTA, CRONISTA, s. m. kronikarz.

CRONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. chroniczny (o chorobach długich i rozwijających się z czasem).

CRONOGRAMMA, s. f. chronogram, napis którego litery początkowe stanowią datę wypadku jakiego.

CRONOLOGIA, s. f. chronologia, rachuba czasu.

CRONOLOGICAMENTE, av. chronologicznie.

CRONOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. chronologiczny.

CRONOLOGISTA, CRONOLOGO, pl. —GI, —GHI, s. m. chronolog.

CRONOMETRO, CRONOSCOPO, s. m. chronometr, zegar jak najbardziej używany w żegludze do wyznaczania przez rachubę czasu długości geograficznej miejsca w którym się okręt znajduje.

CROSCIARE, v. n. łać się, łunąć, pluszczyć (o deszczu). = colpi, grzmocić, walkować, bić co wlezie. = trzeszczyć, pękać, trząść (o mokrem drzewie na ogniu). = glegotać (w garnku gdy się gotuje), kipieć, wrzeć. = chrzęstać, chrząstać. Un crosciar di mascelle orrendo, Car. En. chrzęst okropny szczęk. = Crosciare un riso, parsknąć ze śmiechu.

CROSCIO, s. m. glegotanie w garnku, kipienie, wrzenie. = Croscio di risa, parsk, parsknięcie ze śmiechu. = Andare a —, chwiać się, gibać się, kiwać się, zataczać się.

CROSTA, s. f. skorupa. — di pane, skórka chleba. = tort, pastet, v. CROSTATATA. = skorupa z przyschłej rany. = łuszcza odpadająca od obrazów. = bohomaz (o złym obrazie). = wykładanie, inkrustacja. = lód. E un de' tristi della fredda — gridò a noi, D. Inf.

CROSTACEO, v. CRUSTACEO.

CROSTATATA, s. f. tort z owoców.

CROSTATURA, s. f. inkrustacja, wykładanie kamieniem lub czem innym. [chleba].

CROSTINO, s. m. grzanka.
CROSTOSO, —SA, CROSTUTO, —TA, ad. skorupiasty, skorupiasty. [kleszczojad].

CROTOFAGO, s. m. Orni.
CROTOLOFORO, s. m. wąż grzechotnik.

CROVELLO, s. m. masłacz, kapka.

CRUCCEVOLE, ad. m. f. złożnik, passyonat.

CRUCCIA, s. f. dziobas, biga, bika.

CRUCCIARE, v. a. drażnić, dokuczać, gniewać. = v. r. trąpić się, dręczyć się. = rozgniewać się.

CRUCCIATAMENTE, CRUCCIOSAMENTE, av. z gniewem, z pasją.

CRUCCIATO, —TA, p. ad. rozgniewany, rozjątrzony. Nel tempo che Giunone era crucciata per Semele contro 'l sangue tebano, D. Inf. = rozhukany (o morzu). È un orribil cosa il mar crucciato, Bern. Orl.

CRUCCIO, s. m. gniew, złość. = strapienie, zmartwienie, udręczenie. Dar —, v. CRUCCIARE.

CRUCCIOSO, —SA, ad. rozgniewany. I più dè Fiorentini ne furono crucciati, G. Vill. = cierpki, kwaśny (o winogronie).

CRUCIAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. udręczenie, uwięzienie, katusza.

CRUCIARE, v. a. dręczyć, męczyć, katować. = v. r. wzięść krzyż, zaciągnąć się na wojnę krzyżową.

CRUCIATA, s. f. krucjata, wojna krzyżowa.

CRUCIATO, s. m. męka, katusza. = ad. męczony, katowany. = ukrzyżowany.

CRUDAMENTE, av. surowo, twardo.

CRUDELACCIO, —CIA, ad. peg. okrutnik, okrutnica.

CRUDELE, ad. m. f. okrutny. Cuor —, serce okrutne. Morte —, śmierć okrutna. Combattimento —, bitwa okrutna, krwawa.

CRUDELEZZA, CRUDELTÀ, v. CRUDELTÀ.

CRUDELMENTE, av. okrutnie.

CRUDELTÀ, —TÀDE, —TÀTE, s. f. okrucieństwo. = ostrość klimatu, pory roku. Tanta e tale fu la — del cielo, Bocc.

CRUDETTO, —TA, ad. nieco surowy, przysurowy, przytwardy.

CRUDEZZA, s. f. surowość, surowizna. CRUDEZZE, Med. surowość w żołądku, niestrawność. = Crudizza del clima, ostrość klimatu. = okrucieństwo.

CRUDITÀ, —TÀDE, —TÀTE, s. f. surowość, surowizna.

CRUDO, —DA, ad. surowy, nieugotowany, nieupieczony. = surowy, niedojrzały. Frutte crude, surowe owoce. Vino crudo, wino kwaśne, cierpkie. = surowy, niemoczony, niebielony. Filo crudo, nici surowe. Seta cruda, jedwab surowy, niewygotowany. = ostry, zimny. Stagione cruda, ostra pora ro-

ku, Verno crudo, ostra zima. = Metalli crudi, kuche metal. Colori crudi, Pitt. twardo kolor. = przykry. E quanto alle tortuosità (del fiume Bisenzio) ve n'è alcuna oltremodo cruda, Gal. Lett. = Fig. okrutny, niełitościwy. La morte fia men cruda, Petr. = okrutna, nieuproszona, nieubłagana w miłości. Quindi passando la vergine cruda, D. Inf. = twardy, przykry, ostry, nieprzyjemny. Ratto che ch'nteser le parole crude, D. Inf.

CRUENTARE, v. a. lat. skrwa-wić, zbrozyć krwią.

CRUENTO, —TA, ad. skrwa-wion. = fig. straszny, okropny.

CRUNA, s. f. CRUNO, s. m. uszko u igły. E si ver noi aguz-zavan le ciglia come vecchio sar-tor fa nella cruna, D. Inf. = fig. wódoł, wówoz.

CRURALE, ad. Anat. udowy.

CRUSCA, s. f. otręby. Fu ne-cessitato sfamarsi, entro una ca-succia vile, di pan di —, Segner. = fig. wybiórki, drań. A misu-ra di —, hojnie, obficie, nieża-lując czego. = CRUSCA, nazwi-sko Akademii florenckiej zato-żonej w roku 1582, i mającej za godło pytel z tym napisem: il piu bel fior ne coglie. Voca-bolario della Crusca, słownik tej Akademii.

CRUSCAIO, s. m. sprzedający otręby. = fig. purysta językowy.

CRUSCANTE, CRUSCHEVOLE, ad. m. f. ten który nie uznaje żadnego wyrazu jeżeli nie jest zapisany w słowniku Akade-mii Crusca.

CRUSCATA, s. f. rzecz bła-ha, fraszka.

CRUSCHEGGIARE, v. n. trzy-mać się ślepo słownika Akade-mii Crusca.

CRUSCHELLO, s. m. mąka razowa, gryz.

CRUSCHERELLA, s. f. gra dziecinna, w której zagrzebują pieniądze w kupę otręb, a po-tem dzieląc ją na kupki, wy-grzebują co się któremu losem dostanie. [by.]

CRUSCONE, s. m. grube otrę-biasty, skorupiasty. = SA, ad. otrę-biasty, pełen otręb.

CRUSTACEO, —CEA, ad. sko-rupiasty, skorupiasty. = s. m. skorupiak.

CUBARE, v. n. lat. leżeć. Cu-barsi, legnąć w grobie. = v. a. zamienić na sześcian.

CUBATURA, CUBICAZIONE, s. f. Geom. wyrachowanie w czę-sciach sześciennych, sprowa-dzenie bryły jakiegokolwiek do sześcianu.

CUBICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sześcienny. Numero cubico, liczba sześcienna, sze-szcian powstający z pomnoże-nia kwadratu przez pierwia-stek.

CUBITALE, ad. m. f. łokcio-wy. Lettere cubitali, uncjalne liery.

CÚBITO, s. m. część niższa ramienia od łokcia do przegubu ręki, v. GOMITO, = miara dlu-gości łokcia.

CUBO, s. m. Geom. sześcian, bryła mająca sześć ścian kwa-dratowych równych.

CUBO, —BA, ad. sześcienny.

CUCAGNA, s. f. Bocc. kraj obfitujący we wszystko, mle-kiem i miodem płynący, raj. E la prigione è divenuta, come dir, —, Cecch. Esalt. cr. E pensano le donne alla —, al bel paese, dove i fiori e i frutti degli alberi son pani, e son presciuti, Fort. Ricc.

CUCCHIAIA, s. f. brona do czyszczenia rzek, kanatów. = żelazko do prasowania. = to-patka, czerpaczka, czerpak.

CUCCHIAIATA, s. f. —TINA, s. f. dim. pełna łyżka lub łyż-czka.

CUCCHIAINO, —RINO, s. m. dim. łyżeczka.

CUCCHIAIO, —RO, s. m. łyżka.

CUCCHIAIONE, s. m. accr. duża łyżka.

CUCCHIARA, s. f. kielnia. = łyżka żelazna półwałcowa służąca do sypania prochu w moździerze. = duża łyżka.

CUCCHIARATA, v. CUCCHIA-IATA.

CUCCIA, s. f. łóżko. = bud-ka dla psa.

CUCCIARE, v. a. położyć. = v. n. leżeć.

CUCCIO, s. m. piesek. = fig. gomoń, ciapa, ciemięga.

CUCCIOLACCIO, s. m. pękaty piesek. = fig. wielki gomoń.

CUCCIOLINO, s. m. dim. pie-sek.

CUCCIOLO, s. m. piesek, psi-na. = ad. maluczki, malu-sienki.

CUCCIOLOTTO, s. m. ga-moń, muni, ciapa.

CUGCO, s. m. (wyraz dzie-cinny), jajo. = pieszczoch, zepsute dziecko. = Vecchio cuc-co, zdzieciniały starzec, sta-ry a głupi. = kukutka.

CUGCOVAIA, —TA, s. f. ba-niałuki, androny, duby sma-lone.

CUCCUINO, v. CUCULO.

CUCUMA, s. f. bass. niena-wieść, gniew. Egli ha — in cor-po, Varch. Ercol.

CUCIMENTO, s. m. szycie.

CUCINA, s. f. kuchnia. A grassa cucina povertà è vicina, prov. rozrzutność prowadzi do ubóstwa. = potrawy, jadło. = Esser di buona o di cattiva —, fig. być powolnym lub nie-powolnym dla kogo. Orlando, ch'era di buona —, chinossi in terra riverentemente, Bern. Orl.

CUCINARE, v. n. gotować jeść, kucharzyć.

CUCINATURA, s. f. gotowa-nie, kucharstwo. [chenka.]

CUCINETTA, s. f. dim. ku-

CUCINIERA, s. f. kucharka.

CUCINIÈRE, CUCINIERO, CUCI-NATORE, CUCINAIÒ, s. m. kucharz.

CUCINO, v. CUSCINO.

CUCINUZZA, s. f. peg. licha, nędzna kuchenska.

CUCIRE, v. a. szyć, uszyć. — insieme due pezzi, zszyć dwa kawałki. — la bocca, fig. za-wiązać komu gębę. — a refe doppio, obie strony oszwać. = v. n. szyć, trudnić się szy-ciem. In capo della scala si pose a sedere e cominciò a —, Bocc.

CUCITO, s. m. szew. = p. ad. szyty, uszyty.

CUCITORE, s. m. krawiec.

CUCITRICE, s. f. szwaczka.

CUCITURA, s. f. szycie. = szew. = Chir. szycie rany.

CUCULIARE, v. n. kukać. = fig. kpić, drwić, żartować. Ma chi le lodi senza merto insacca, guardi non esser poi de' cuculiat-i, Menz. Sat. ale kto przyjmuje pochwały niezastulujący się na nie, niech pamięta aby później nie był wyśmiany.

CUCULIATURA, s. f. kpinki, drwinki, v. CORBELLATURA

CUCULIO, s. m. kukanie. = fig. gwarzenie.

CUCULLA, s. f. —LLO, s. m. kukła, kaptur, v. CUCOLLA.

CUCULLATO, —TA, ad. za-kapturzony. = s. m. mnich.

CUCULLIFORME, ad. m. f. kuklasty.

CUCULO, s. m. kukutka.

CUCUMA, s. f. v. CUCOMA. = v. CUCUMA.

CUCURBITA, s. f. Chim. ku-kurbita, naczynie szklane do dystylacji. = dynia, bania, arbuz.

CUCURBITACEO, —EA, ad. Bot. z rodzaju roślin dynio-wych.

CUCURBITALE, ad. m. f. w kształcie kukurbity.

CUCUZZA, s. f. dynia, ba-nia, arbuz, v. ZUCCA. = łeb, głowizna.

CUCUZZOLO, s. m. ciemię głowy. = wierzch, szczyt, wierzchołek.

CUFFIA, s. f. *czepek, stroik, kornet*. — d'aciaro, *helm, przybłica*. Ogni — *do buona per la notte, prov. w nocy wszystkie koty bure*.

CUFFIACCIA, s. f. *peg. brzydkie czepek, czupiradło*.

CUFFIARE, v. **SCUFFIARE**.

CUFFIETTA, **CUFFINA**, s. f. *dim. czepeczek dziecienny*.

CUFFIONE, s. m. *duży czepek*.

CUFFIOTTO, s. m. *czapka, kucugino*, — **NA**, s. (syn, córka wuja lub ciotki), *kuzyn, kuzynka*.

CUI, pron. *czyj, którego, której, których, któremu, której, którym*. Używa się z przymkami di, a, in, per. Niuna cosa è, di cui tanto si parli, *Bocc. Quel Dio a cui tu ricorri, U. Fosc. Il buon uomo in casa cui morto era, Bocc. Powyższe przymyki odrzucają się zazwyczaj, kiedy przed cui znajduje się przedimek. Colui lo cui saper tutto trascende, ten którego wiedza wszystko przechodzi. La cui salute dal mio viver pende, Petr. Al cui valore ogni vittoria è certa, Tass. Ger.*

CUIUSSO, s. m. *pedanteria, przytaczanie łacińskich sentencji*.

CULACCINO, s. m. *reszta wina na dnie kieliszka*.

CULACCIO, s. m. *peg. dupisko, dupsko*. = *pośladek bydlęcia*.

CULAIA, s. f. *brzuch zepsutego drobiu*. Far —, *bass. zachmurzyć się (o niebie)*.

CULAIO, — **IA**, ad. *tylny, zadni, od zadka*. Mosca —, *natrętna mucha*; fig. *mudnik, natręt, przyczepa*.

CULATA, s. f. *sftłuczenie zadka*. Batt re una —, *uderzyć zadkiem o ziemię*.

CULATTA, s. f. *tylna część wielu rzeczy*. — *del cannone, dell' archibuso, grono dział, tylna strzała*. = *osad w tygielku, fus po stopieniu kruszc*.

CULATTARE, v. a. *wziąć kogo za ręce i nogi i uderzyć zadkiem o ziemię*. — *le panche, siedzieć z założonymi rękami, jak malowany*.

CULATTATA, s. f. *bass. stłuczenia zadka*.

CULEGGIARE, v. n. *bass. wywijac, kręcić zadkiem idąc*.

CULISEO, v. **COLOSSEO**.

CULLA, s. f. *kołyska, kolebka*. **CULLAMENTO**, s. m. *kołysanie, kolebanie*.

CULLARE, v. a. *kołysać, kolebać*.

CULMINARE, v. n. *Astr. górować*.

CULMINAZIONE, s. f. *Astr. górowanie gwiazdy, moment gdy gwiazda przyjdzie do południka miejsca, czyli raczej gdy południk miejsca przez obrót dzienny ziemi przyjdzie do gwiazdy*.

CULMINE, s. m. *lat. szczyt, wierzchołek*.

CULO, s. m. *tył, zadek, dupa*. Modi bassi. Dar barba in —, *drwić, kpić z kogo*. Fare altrui il — rosso, *osieć, wychłostać, ocwiczyć, wyćwiczyć dziecko*. Dar del — in terra, *uderzyć zadkiem o ziemię*. Avere il fuoco in —, *być gorąco kąpającym, być przedkim, porywczym*. Avere uno o una cosa in —, *mieć kogo lub co gdzieś*. Avere un — come un vicinato, *mieć ogromny zadek*. Avere tanti anni sul —, *mieć tyle a tyle lat*. Mostrare il culo, *wypiąć zadek na kogo*; fig. *odkryć swoje zamiary, zdradzić się*. Rimaner col — in mano, *nie dopiąć swego, osiąść na koszu, wyjść na kpa*. = *La camicia non gli tocca il —, szczęśliwy, kontent jakby go kto na sto koni wsadził*. = *dno butelki, garnka, szklanki, i t. d.*

CULTIVAMENTO, **CULTIVARE**, etc. v. **COLTIVAMENTO**, etc.

CULTO, s. m. v. **COLTO**. = *część Boga*.

CULTO, — **TA**, ad. v. **COLTO**. = *zamieszkaný*. Era a quel tempo ivi una selva antica.... di stretti colli, e sol da bestie culti, *Ar. Orli. Fur.*

CULTORE, s. m. v. **COLTORE**. = *czciciel Boga*.

CULTURA, s. f. v. **COLTIVATURA**.

CUMINO, s. m. *kmin*.

CUMULARE, v. a. *naskładać, nagromadzić; nasypać z wierzchem*. = *piastować razem kilka urzędów*.

CUMULATAMENTE, av. *obficie, z wierzchem*.

CUMULATORE, s. m. *zgromadzić*.

CUMULAZIONE, s. f. *zagromadzenie*.

CUMULO, s. m. *kupa, stos*. = *mogila*.

CUNA, s. f. *kołyska, kolebka*. = *fig. gniazdo, siedziba*.

CUNEALE, **CUNEIFORME**, ad. m. *f. klinowaty, kliniasty*.

CUNZIA, s. f. *Bot. cybora, cyperowe korzenie*. = *gatunek pachnidła*.

CUNZIERA, s. f. *naczynie na pachnidła*.

CUOCA, s. f. *kucharka*.

CUOCERE, v. a. *ir. gotować, warzyć, piec*. Avendo ella fatti

— *due grossi capponi, Bocc. — mattoni, palić, wypalać cegły*. — *pane, piec chleb*. = *piec, palić (o słoncu)*. = *trawić pokarm*. = *palić, piec (o boiu)*. = *Fig. trapić, dręczyć, gryźć, martwić*. Qual fu a sentir che 'l ricordar mi cuoce? *Petr. coś dopiero było to czuć, jeżeli samo przypomnienie mnie dręczy?* = *v. r. gotować się, piec się; oparzyć się; fig. upić się*. — *nel suo brodo, fig. uprzeć się przy swoim zdaniu*.

CUOCIORE, s. m. *pieczenie w cieple, ból pieczenia*.

CUOCITURA, s. f. *gotowanie, pieczenie*.

CUOCO, pl. — **CHI**, s. m. *kucharz*.

CUOIAIO, s. m. *garbarz*.

CUOIAIME, s. m. *skóry*.

CUOIO, pl. m. — **OI**, f. — **IA**, s. m. *skóra wyprawna*. = *paragamin*. = *Fig. Distender le cuoia, przeciągać się, wyciągać się*. Tirar le cuoia, *zadrzeć nogi, umrzeć*. **CUOIA VECCHIE E NUOVE**, s. f. pl. *stary i nowy Testament*. La larga ploid dello Spirito Santo, ch' è diffusa in sulle Vecchie e in sulle Nuove Cuoia, *D. Par. obfity potok łaski Ducha S. który jest rozlany w księgach starego i nowego Testamentu*.

CUOPIRE, v. **COPRIRE**.

CUORE, **CORE**, s. m. *serce*. Battimento del —, *bicie serca*. = *Fig. serce, siedlisko uczuć*. Buon —, *cattivo —, dobre serce, złe serce*. Dare ad uno il —, *oddać komu swe serce*. Crepare, scoppiare il —, *krajać się, rozdzierać się, pękać (o sercu)*. Stringere il —, *ściskać serce*. Toccare il —, *dotknąć serce, rozczulić, wzruszyć, rozrzewnić*. Dispiacere insino al —, *niezmiernie się niepokładać*. Andare a —, *przypadać do serca, do smaku*. Essere, avere, a — o nel —, *mieć co na sercu, wziąć do serca, bardzo się czem zająć*. = *środek, ognisko*. Siede Parigi in una gran pianura nell' ombilico a Francia, anzi nel —, *Ar. Orli. Fur.* Albergando per necessità il più della sua gente a campo nel — del verno, *G. Vill.* = *szczęrość, otwartość*. Avere sulla lingua quel che si ha nel —, *co w sercu to na języku*. Dire col —, *venir col — in mano, mówić szczerze, otwarcie*. = *meztwo, odwaga*. Sofferire, bastare il —, *zдобыć się na odwagę*. Aver —, *mieć odwagę*. Cascar, mancare il —, *stracić odwagę, zmieszać się, zatruwać się*. Far —, *farsi —, nabrać odwagi*. — *Star di buon —, być wesółym, spokoj-*

nym. = Cor mio, moje serce, moje życie, moja duszko. Così, cor mio, vogliate, le dicea, dopo ch'io sarò morto, amarmi ancora, *Ar. Or. Fur.* = Cuori, s. m. pl. czerwieni.

CUORICINO, s. m. dim. *serduszko*.

CUPERE, v. lat. difett. (używa się tylko w 3 osobie liczby pojed.), *żądać, chcieć*. Immagini chi bene intender cupe quel ch'io or vidi, *D. Par.*

CUPEROSA, s. f. *Chim.* siarkan metaliczny. — *bianca*, siarkan cynku. — *azzurra*, siarkan miedzi. — *verde*, siarkan żelaza, koperwas.

CUPEZZA, s. f. *głębia, głębokość*.

CUPIDAMENTE, av. *chcwie*.

CUPIDIGIA, *CUPIDEZZA*, *CUPIDINE*, *CUPIDITÀ*, —*TADE*, —*TATE*, s. f. *chciwość, łakomstwo*.

CUPIDINO, *CUPIDO*, s. m. *kupidyn, bóg miłości*.

CUPIDO, —*DA*, ad. *chciwy, łakomy*.

CUPO, s. m. *głębia, głębokość*. = ad. *głęboki*. Lo fondo è cupo sì che non ci basta luogo a veder, *D. Inf.* = *ciemny*. Color cupo, *ciemny kolor*. = *Fig. smutny, posępny, ponury*. = *skryty, ukryty, nieszczerzy, obłudny*.

CUPOLA, s. f. *kopuła*.

CURA, s. f. *piecza, staranie*. A lui la — e la sollecitudine di tutta la nostra famiglia commetto, *Bocc. Aversi* —, *dbać o siebie, pieścić się, cackać się*. — *soverchia, wymus, przysada*. Prender —, *tener* —, *dbać o co, mieć o czym staranie*. = *uśmiał, pilność, przykładać się*. Le donne son venute in eccellenza di ciascun arte ove hanno posto —, *Ar. Or. Fur.* = *rzqd, zarqd.* = *troska, kłopot*. Cure amorose, *troski miłosne*. = *probowo, parafia*. = *kuracya, leczenie*. = *bleharnia*.

CURABILE, ad. m. f. *dający się uleczyć*.

CURANDAIO, s. m. *bleharz*. *CURANTE*, ad. m. f. *staranny, dbały*. Non —, *niedbały*. = s. m. *lekarz*.

CURANZA, s. f. *staranność, dbałość*. Non —, *niedbałość*.

CURARE, v. a. *mieć pieczę, staranie, troskliwość, troszczyć się o co, starać się*. — *l'anime, mieć staranie o duszach*, *być duchownym przewodnikiem sumienia*. = *dbać, stać o co, wysoko cenić, szacować*. Non —, *non curarsi, nie dbać, nie stać, lekceważyć, nie troszczyć się*. Poco delle altrui fatiche curandosi, *Bocc.* — *il cal-*

do, il freddo, być czułym na gorąco, na zimno. = *kurować, leczyć*. = *bielić, blehować płótno*.

CURASNETTA, s. f. *strug, nóż do obrzyniania kopył konskich*.

CURATELLA, s. f. *podróbki ptactwa i ryb, v. CORATELLA*; *scherz. wężrznosci ludzkie*. Cacar le curatelle, *bass. przeleknąć się; mozolić się nad czym, krwawo pracować, krwawo się pocić*. Ho cacato le curatelle per imparar due acca, *Mach. Mandr.* dużom się namozolił żęby się mało co nauczyć.

CURATIVO, —*VA*, ad. *leczący, lekarski*.

CURATO, s. m. *proboszcz, pleban*.

CURATORE, s. m. *mający o czym staranie, dozorca*. = *lekarz*. = *komisarz, plenipotent*. = *Leg. kurator, opiekun*.

CURATRICE, s. f. *Leg. kura-torka*.

CURAZIONE, —*GIONE*, s. f. *leczenie, kurowanie, kuracya*.

CURCUMA, s. f. *Bot. szafra-niec, ostrzyż, żółcień*.

CURIA, s. f. *Stor. rom. jedna z 30 kuryj na które tribus były podzielone*. = *sąd, trybunał*.

CURIALE, s. m. *prawnik, jurysta, adwokat*.

CURIANDOLO, s. m. *Bot. kolędra*.

CURICCIATTOLA, s. f. *dim. małeńka kuracya*.

CURIOSACCIO, —*CIA*, ad. *bardzo ciekawy*.

CURIOSAMENTE, av. *ciekawie*. = *pilnie, starannie*. Fabrizio mandò al re Pirro che si guardasse —, *Senec. Pist.*

CURIOSETTO, —*TA*, ad. *niedo ciekawy*.

CURIOSITÀ, —*TADE*, —*TATE*, s. f. *ciekawość*. = *pl. ciekawości, rzeczy ciekawe*.

CURIOSITATUCCIA, s. f. *dim. małeńka ciekawość*.

CURIOSO, —*SA*, ad. *ciekaw-y*. = *ciekaw-y, rzadki, niezwyyczajny*. Il curioso amante, *Ar. Or. Fur.* = *śmieszny, ucieśzny, zabawny*.

CURRO, s. m. *kółka podsta-wione pod to co się wlecze*. Esser sul —, *fig. być na drodze do czego*. Fratel mio, noi siam sul — d'andar a far un ballo in campo azzurro, *L. Lipp. Malm.*

CURSORE, s. m. *biegus, goniec*. = *wożny, komornik*.

CURULE, s. f. *krzesło senatorskie ze stoniowej kości u Rzymian*. = *krzesło wygodne, sofa*. = ad. *Sedia curule, krzesło senatorskie*.

CURVA, s. f. *Geom. linia krzywa*.

CURVARE, v. a. *krzywić, skrzywić, zgiąć w kablak*. = v. r. *skrzywić się, zgiąć się*.

CURVATURA, *CURVEZZA*, s. f. *skrzywienie, zagięcie, zalamanie; krzywość*. Curvatura d'una volta, *zagięcie sklepienia*.

CURVETTO, —*TA*, ad. *niedo skrzywiony, krzywowaty*.

CURVILINEO, s. m. *Geom. figura zawarta liniami krzywymi*. = ad. *krzywokreślny*.

CURVIPEDO, —*DA*, ad. *krzywonogi*.

CURVITÀ, —*TADE*, —*TATE*, s. f. *krzywość*.

CURVO, —*VA*, ad. *krzywy*. = *fig. niesprawiedliwy*. = *schylony, pochylony*.

CUSCINELLO, —*TTO*, s. m. *dim. poduszeczka*.

CUSCINO, s. m. *poduszka*.

CUSCUTA, —*TE*, s. f. *Bot. kanianka*.

CUSOFFIOLA, s. f. *strach, przeleknięcie*. = *interi. kpiny! drwiny!*

CUSTODE, s. m. *stróż, dozorca*. Angelo —, *anioł stróż*.

CUSTODIA, s. f. *straż*. Dare, tenere in —, *dać do strzeżenia, strzedz, schować*. Aver in —, *prendere in —, mieć co pod strażą, strzedz czego pilnie*. = *cymborym*. = *futerał, pokrowiec*. = *dell' oriuolo, koperta zegarka*.

CUSTODIRE, v. a. *ir. strzedz, pilnować, doglądać*.

CUSTODITAMENTE, av. *pilnie, starannie*.

CUTANEO, —*NEA*, ad. *Med. skórny*.

CUTE, s. f. *skóra ludzka*.

CUTERZOLA, s. f. *mrówka skrzydlata*.

CUTICAGNA, s. f. *kark, tył szyi*. = *D. Inf. czupryna*.

CUTICOLA, s. f. *nadskórek*.

CUTRETTA, —*TTO*, s. f. *Orn. pliszka*.

D

DA, prep. tłumaczy się na polskie przez przyimki od, do, z, za, przed, przez, u, czasem się wcale nie tłumaczy, służysz zaś:

1. Do wyrażenia z jakiego miejsca lub od kogo. Da Parigi a Genova *tornando*, *Bocc. wracając z Paryża do Genui*. Partiti da cotesii che son morti, *D.*

Inf. oddał się od tych którzy umarli. *Pinse* dall'altra sponda i suoi soldati, *Tass. Ger.*

2. Do wyrażenia pochodzenia czyli roku z jakiego miejsca, tudzież początku co do czasu. *Andreuccio* da Perugia, *Bocc. Andreuccio z miasta Perugia*. *Da lontano, z daleka*. *Da gran tempo, oddawna*. *Sin da bambino, od dziecięcia*. *Da che venni al mondo, odkąd przyszedłem na świat*. *Da quel tempo ebbi gli occhi umidi e bassi, Petr.* *Da mattina a sera e da sera a mattina, od rana do wieczora i od wieczora do rana*.

3. Do wyrażenia tego co komu przystoi, co się komu należy, lub co kto sobie niesłusznie przywłaszcza. *Ragazza* da marito, *panna na wydaniu*. *Parlare da monarca, mówić jak monarcha*. *Far da santo, udawać świętego*. *Pazzo da catena, taki waryat że go wiązać trzeba, furyat*. *Uomo da far paura, człowiek straszny*.

4. Do wyrażenia tego co do kogo należy, lub użytku na jaki co jest przeznaczone. *Gioie da donna, Bocc. klejnoty damskie*. *Tabacco da fumare, tyton do kurzenia*. *Tavolino da scrivere, stolik do pisania*. *Mancando polvere da schioppo, e viveri da bocca, Mur.*

5. Do wyrażenia różnicy. *Quand'era in parte altr'uomo da quel ch'io sono, gdym był po części innym człowiekiem od tego jakim dziś jestem*. *Diverso assai son io da quel che fui, Met.*

6. Do wyrażenia sposobu, trybu, zwyczaju jakim się co odbywa. *Da scherzo, żartem*. *Da uom d'onore, jako człowiek uczciwy*. *Non permette che i fanciulli vestano mai da donna, nie pozwala nigdy aby chłopcy przebierali się za kobiety*. *Or si veste da schiava, or da regina, Cast. An. Parl.*

7. Do wyrażenia położenia miejsca lub kierunku. *Da un lato, z jednej strony*. *Dallato, z boku*. *La donna veggendola da casa sua molto spesso passare, disse, Bocc. niewiasta widząc go często przechadzającego się przed swoim domem, rzekła*.

8. Do wyrażenia przez przybliżenie odległości miejsca lub czasu. *Cominciò ad andare da Gerusalemme a Nazarette, che v'hae da settantaquattro miglia, Vit. Crist. zaczął iść z Jeruzalem do Nazaret dokąd jest mil około siedm dziesiąt cztery*. *Da sette mesi, blisko siedm miesięcy*.

8. Do wyrażenia sprawy, przyczyny, lub przez kogo co jest zrobionem, i tu należą wszystkie biernie lokucye. *Assediato da un esercito numeroso, obleżony od liczne go wojska*. *Fu da loro vinto e ucciso, został przez nich zwyciężony i zabity*. *Valle ombrosa da molti alberi, dolina zacieniona wielu drzewami*. *Spogliati dagli uni, scherniti dagli altri, traditi sempre da tutti, abbandonati da' nostri medesimi concittadini, U. Fosc.*

10. Do wyrażenia tego co się ma robić, lub należy uczynić. *Sto da scrivere, mam do pisania*. *La gratitudine è sommamente da commendare, Bocc. wdzięczność należy bardzochwalić*. *Da biasimare, do nagany, nagannie, godzien nagany*.

11. Do wyrażenia w czym domu, u kogo. *Da me, da te, u mnie, u ciebie*. *Andatevene da lui, Bocc. pójdźcie do niego*.

DABBENAGGINE, s. f. dobrodusznosc, poczciwość.

DABBENE, DA BENE, ad. dobry, dobroduszny, poczciwy. Uomo, donna —, człowiek dobroduszny, kobieta zacna, poczciwa, cnotliwa.

DABBUDA, s. m. cymbały. — cymbalista.

DACCHE, DA CHE, cong. gdy, ponieważ. — odkąd, jak tylko, skoro tylko.

DADAIUOLO, s. m. koster.

DADDOSSO, DA DOSSO, av. z grzbietu, z pleców. Levare — i panni ad uno, zdjąć z kogo suknie. Levare gli occhi — ad uno, spuścić z kogo oczy. La quale guardando fiso fiso, non mi levava mai gli occhi —, Fir. As.

DADDOVERO, DA DOVERO, av. doprawdy, prawdziwie, serio. — ad. prawdziwy, istotny, rzetelny.

DADEGGIARE, v. n. grać w kości, kosterować.

DADICCIUOLO, s. m. dim. kostka do grania.

DADO, s. m. kość do grania. Piantare il —, rzucić z lekka kości. Il — è tratto, kość jest rzuczona (jacta est alea), już się stało, odstać się nie może. Tirare un gran —, uniknąć wielkiego niebezpieczeństwa. — szescian, bryła sześcienna. — rodzaj tortury na nogi. — piedestal, podstępie.

DAFNOIDE, s. f. Bot. wilcze tyko, wawrzynek.

DAGA, s. f. szpada krótka, i szeroka, dziś nie używana.

DAINA, s. f. danielica, damula.

DAINO, s. m. Zool. daniel.
DALLATO, DA LATO, av. z boku. [ustawicznie, wciąż].
DALLE DALLE, av. ciagle, DALMATICA, s. f. dalmatyka, strój dyakona.

DAMA, s. f. dama, pani. — warcab. Giuocar a —, grać w warcaby.

DAMARE, v. a. dojechać do damy, zrobić damę (grając w warcaby); dorobić królowę (w szachach).

DAMASCARE, v. a. wyrabiać tkaninę w desen.

DAMASCATO, s. m. bielizna stołowa w desen.

DAMASCATURA, s. f. blachmal, damascenska robota.

DAMASCHINARE, v. a. blachmalować, nabijać szablę lub co innego drótem srebrnym lub złotym.

DAMASCHINO, —NA, ad. blachmalowy, damascenski. — damascenska (róża).

DAMEGGIARE, v. n. udawać wielką panią. — zalecać się do kobiet, stroić koperczaki, sma-licz cholewki.

DAMERINO, s. m. umizgalski.

DAMIGELLA, v. f. panna, panienka. Non è convenevole che una bella —, come voi siete, senz'amante dimori, Bocc. — panna z orszaku królowej. — Entom. ważka, jętka, panna.

DAMIGELLO, s. m. panicz, młodzieniec.

DAMIGIANA, oplatanka.

DAMINA, s. f. młoda dama.

DAMMA, DAMMO, v. DAINA.

DAINO, [szek].

DAMMASCO, s. m. adama-

DAMO, s. m. amant, galant.

DAMUZZA, —CIA, s. f. peg-

ladaco kobieta, niecnota.

DANAIO, —IUOLO, s. m. denar. — pieniądże. — 1/24 część uncyi.

DANAIOSEO, —ROSO, —SA, ad. pieniężny.

DANARESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. ściągający się do pieniędzy.

DANARO, s. m. pieniądż, pieniądże. Danari contanti, gotowe pieniądże, gotówka. Danari morti, pieniądż nieprzynoszący procentu. Esser arso, abbruciato di —, nie mieć grosza przy duszy. — jedna z czterech maści kart zwanych Tarocchi. Accenar coppe e dare in danari, v. COPPA.

DANARUZZO, s. m. dim. pieniążek.

DANDA, s. f. Arit. dzielenie włoskie.

DANNABILE, ad. m. e. f. go-

dzien potępienia, naganny.

DANNABILMENTE, av. niebezpiecznie.

DANNARE, v. a. skazać, potępić. = ganić, naganąć, przysądzać. = przemącać, przekreślać. = zranić, skaleczyć. E, se non che fu scarso il colpo alquanto.... che poco più che la pelle gli danna, Ar. Orf. Fur. = v. r. zasłużyć na piekło, zgubić duszę.

DANNATO, s. m. potępieniec. DANNATORE, s. m. potępiiciel. DANNAZIONE, — GIONE, s. f. potępienie duszy.

DANNEGGIAMENTO, s. m. uszkodzenie. [dzić]

DANNEGGIARE, v. a. uszkodzić. DANNEGGIATORE, s. m. wyrządzający szkodę.

DANNEVOLE, ad. m. f. nagnany. — szkodliwy, v. DANNOSO.

DANNEVOLMENTE, av. szkodliwie.

DANNIO, —IA, ad. + mogący być uszkodzonym. = szkodliwy, szkodny. Fiere dannie, zwierzęta szkodliwe.

DANNO, s. m. szkoda, strata, uszczerbek. Arrecare o far —, przynieść szkodę, uszkodzić, zaszkodzić. Farsi —, zaszkodzić sobie samemu. Mio, tuo, suo —, tym gorzej dla mnie, i. t. d. Egli è un —, un peccato, szkoda, co za szkoda. A danni d'alcuno, na czynie szkodę, zgubę.

DANNOSAMENTE, av. szkodliwie.

DANNOSO, —SA, ad. szkodliwy; niebezpieczny.

DANTE, s. m. skóra wyprawna daniela lub jelenia.

DANZA, s. f. taniec, v. BALLO. Menar la —, wieść taniec, przewodniczyć w tańcu; fig. rej wodzić. Essere o entrare in —, fig. wdać się w jakiś zawity interes, znajdować się w kłopotcie. Ed anch'io fui alcune volte in —, Petr.

DANZARE, v. BALLARE.

DANZATORE, s. m. —TRICE, s. f. tancerz, tanecznicza.

DAPOICHE, DA POICHE, cong. odkąd, skoro tylko, od czasu jak.

DAPPIÈ, DAPPIEDÈ, av. z dołu, z pod spodu. Farsi dappiè, rozpocząć na nuovo.

DAPPOCACCIO, —CIA, ad. peg. nie potem, wielkie ładaco, gnuśnik, zawałidroga, leni, darmojad.

DAPPOCAGGINE, —CHEZZA, s. f. niezdolność, niezdolność, nieudolność, niedoleżność. = lenistwo, ospałość.

DAPPOCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. niezdolny, niezdolny, nieudolny, niedoleżny. =

gnuśny, leniwy. = podły, nieczemny, tchórzliwy.

DAPPOI, DA POI, av. potem.

DAPPRESSO, DA PRESSO, av. zblizka.

DAPPRIMA, DA PRIMA, av. zaraz, odrazu, zпочzątku.

DARDEGGIARE, v. n. ciskać groty, miotać pociski.

DARDIERO, s. m. łucznik.

DARDO, s. m. grot, pocisk, strzała.

DARE, v. a. ir. dać, dawać. Datemi il cappello, la spada, dai mi kapelus, szpadę. — in pagamento, dać w zapłatę, zapłacić czem. — uno schiaffo, dać policzek. = dać, darować. E possessioni e case ci ha date e dà continuamente al mio marito, Bocc. = dać, ofiarować. — da pranzo, da bere, una festa di ballo, dać komu obiad, i. t. d. = dać, oddać. — il cuore, fig. oddać swe serce. Non mi dà il cuore d'invartele, U. Fosc. nie mogę przewieść na siebie, zdobyć się na to abym ci je (listy) posłał, v. SOFFERIRE. — Dare al mondo, wydać na świat, urodzić. = przynosić dochód, intratę. Questo mi dà tre mila scudi, to mi przynosi trzy tysiące talarów. = dać, dozwolić, pozwolić. Ed agli amanti è dato sedersi insieme, Petr. = przypuścić co, założyć. Ciò dato, to przypuściwszy. = Dare in checchia, uderzyć, trafić, napotkać. — in uno scoglio, uderzyć o skopuł, o skałę. — la testa contro il muro, uderzyć się głową o ścianę. — di cozzo, bosnąć rogami. — nel segno, trafić do celu; trafić, zgadnąć. In una gente avete dato, che da stirpe è dura, Car. En. = Dare in checchia, wpaść. — nella ragna, nella trappola, wpaść w sidła, w potapkę. — nella rete, wpaść w sieć. — in un gran pianto, rozplakać się, rozbeczeć się. — nelle furie, wpaść w złość, w pasję. — in iscandescenza, wpaść w niecierpliwłość. — nel ridicolo, wpaść w śmieszność. = wydawać z siebie, wyziewać. La terra lagrimosa diede vento, D. Inf. = okazywać, dać do zrozumienia. Il colore del tuo abito dà che tu sii fornaio o carbonaio, Esop. Fav. kolor twego odzienia pokazuje żeś jest piekarzem lub węglarzem. = wpadać (o kolorach). — nel bigio, wpadać w siwy kolor. = nazywać, tytułować. — del briccone, del ladro, nazywać kogo łotrem, złodziejem. — dell'illustrissimo, tytułować jaśnie wielmożnym. — del tu, del voi, tykać kogo, nazywać

waszecią. = sprawić, zrobić, uczynić. — piacere, afflizione, sprawić przyjemność, zmartwić. — noia, nudzić, naprzykrzać się, dokuczać. = Dare orecchio, skłonić ucho, nastawić ucha. — a credere, wmówić co w kogo. — da pensare, dać do myślenia. = Dare di mano, ściągnąć rękę do czego, jąc. — di piglio, porwać, schwycić, uchwycić. = Dare le vele ai venti, rozpuścić żagle na wiatr. = v. r. zacząć. Darsi a credere, zacząć myśleć. — a correre, побiedz, pusić się biegiem. — a fuggire, zacząć uciekać. = oddawać się. Darsi a qualche cosa, oddać się czemu. = znajdować się, być, istnieć. Era la più bella giovane che mai si dasse al mondo, Bocc. Darsi il caso, zdarzyć się. = Darsi vanto, przyznawać sobie chwałę, chępić się. = Darsi per vinto, uznać się za zwyciężonego.

DARSENA, s. f. wewnętrzna część portu.

DASSAI, D'ASSAI, ad. m. f. zdalny, zdolny, zreczny, sprawnym. [zdolność]

DASSAIEZZA, s. f. + zdolność.

DASSEZZO, D'ASSEZZO, av. wkońcu, nareszcie, naostatek.

DATA, s. f. data. In — de' sette di giugno, pod datą 7 dnia czerwca. A cinque giorni, a un mese di —, w pięć dni, w miesiąc od daty wezłu. = uderzenie (wgrze w pilkę). = rodzaj, gatunek. E fatta da vicin la riverenza, parole pronunziò di questa —, L. Lipp. Malm. = Esser su una —, być jednego stanu, jednego stopnia.

DATARE, v. n. datować. A — di quel giorno, poczwwszy od tego dnia.

DATARIA, DATERIA, s. f. kancelarya w Rzymie złożona z kardynałów do przyjmowania proz.

DATARIO, s. m. kardynał przydujący w tej kancelarii.

DATIVO, s. m. Gram. przyadek trzeci. = ad. dający, szczydry, hojny.

DATO, s. m. dar. = p. ad. danym. Dato che, dawszy że.

DATORE, s. m. —TRICE, s. f. dawca, dawczyni.

DATTERO, s. m. daktyl, owoc palmy.

DATTILICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. daktyliczny (o wierszu).

DATTILIFERO, —RA, ad. wydający daktyle.

DATTILO, s. m. daktyl, stopa wiersza łacińskiego lub greckiego złożona z sylaby długiej i dwóch krótkich.

DATTORNO, *av. naokolo, wkoło, dokola.*

DAVANTE, —*ti, prep. przed.* Davanti ai colpi della morte fuggi, Petr. Non sta bene parlar così — a una fanciulla, Fort. Ricc. Pararsi davanti, stanąć przed kim; stanąć w umyśle, przyjść na myśl. = *av. wprzód, pierwej.*

Davantiche, *wprzód nim.*

DAVANZALE, *s. m. gzyms przy oknach.* = *przód ołtarza.*

DAVVANTAGGIO, *av. więcej.*

DAVVERO, DA VERO, *av. do-prawdy, prawdziwie, serio.*

DAZIO, *s. m. clo, myto, danna.*

DAZIONE, *s. f. poddanie się. — danie, dawanie.*

DEA, *s. f. bogini.* = *kochanka, bóstwo.*

DEBACCARE, *v. n. hałasować, krzyczeć, gniewać się, złościć się, wściekać się, szaleć.*

DEBACCATORE, *s. m. złośnik, krzykacz, szaleniec.*

DEBBIARE, *v. a. wycinać drzewa, karczować; palić karczunek na gruncie dla użytku — nia go.*

DEBBIO, *s. m. palenie krzaków, cierni wyciętych.*

DEBELLARE, *v. a. zawojuować, podbić, ujarzmić; zwyciężyć, porazić, pobić na głowę.*

DEBELLATORE, *s. m. podbojca, zwycięzca.*

DEBELLAZIONE, *s. f. — MENTO, s. m. zawojowanie; rozbicie, rozgromienie wojska nieprzyjacielskiego, zdobycie twierdzy.*

DEBILE, *ad. m. f. słaby, bezsilny, osłabiony.* = *słaby, wątły.* Si è — il filo a cui si attiene la gravosa mia vita, Petr.

DEBILITARE, *v. a. osłabić.*

DEBILITAZIONE, *s. f. — MENTO, s. m. osłabienie.*

DEBILMENTE, *v. DEBOLMENTE.*

DEBITAMENTE, *av. należyście, jak się należy, przyzwoicie, sprawiedliwie, słusznie.*

DEBITO, *s. m. powinność, obowiązek. — coniugale, powinność małżeńska. = dług. Aver debiti, pagar debiti, mieć dług, narobić długów, popłacić dług.*

DEBITO, —*TA, ad. powinny, obowiązany. = winny, należny. = należyty, słuszny, sprawiedliwy.*

DEBITORE, *s. m. — TRICE, s. f. dłużnik, dłużniczek.*

DEBITUZZO, DEBITUOLO, *s. m. dim. dłużek.*

DEBOLE, *ad. m. f. słaby, bezsilny. = słaby, wątły. = słaby, miękki, wiotki. = niedołężny, głupi. = Uomo debole, człowiek słabego charakteru. = s. m. v. DEBOLEZZA.*

DEBOLETTA, —*TA, ad. słabowity, przystabszy.*

DEBOLEZZA, *s. f. słabość, bezsilność, niemoc, osłabienie. = niedołężność, niedołężność. = Fig. Debolezza di spirito, słabość umysłu. — d'un ragionamento, słabość rozumowania. = słabość, ulomność.*

DEBOLINO, —*NA, DEBOLUZZO, —ZA, ad. słabowity, mizerny.*

DEBOLMENTE, *av. bezsilnie, słabo.*

DECA, *s. f. dziesiątek, część dzieła Luciusza złożona z dziesięciu ksiąg.*

DECACCORDO, *s. m. cymbały o dziesięciu stronach.*

DECADE, *s. f. dekada, księga złożona z dziesięciu rozdziałów.*

DECADENZA, *s. f. DECADIMENTO, s. m. chylenie się do upadku, upadanie, podupadanie, upadek.*

DECADERE, *v. n. e. r. ir. chylić się do upadku, upadać, podupadać.*

DECADUTO, —*TA, p. ad. podupadły, upadły.*

DECAGONO, *s. m. Geom. dziesięciobok, dziesięciokąt.*

DECALOGO, *s. m. dziesięcioro boże przykazanie.*

DECALVARE, *v. a. wyliszc.*

DECAMERONE, *s. m. dekameron, tytuł dzieła Bokacjusza zawierającego dziesięciomówie opowiadanie powieści.*

DECANATO, *s. m. dziekanstwo.*

DECANO, *s. m. dziekan.*

DECANTARE, *v. a. wychwalać. = Chim. odcedzić, odlać płyn.*

DECANTAZIONE, *s. f. odcedzenie.*

DECAPENTAGONO, *s. m. Geom. piętnastobok, piętnastokąt.*

DECAPITARE, *v. a. ściąć winowajcę.*

DECAPITAZIONE, *s. f. ścięcie.*

DECASILLABO, —*BA, ad. dziesięciogłoskowy.*

CECEMBRE, *v. DICEMBRE.*

DECENNALE, *ad. m. f. dziesięciolecie.*

DECENNARIO, —*RIA, ad. dziesięty.*

DECENNE, *ad. dziesięciolecie. = niezmiernie długi; ogromny.* [lat.]

DECENNIO, *s. m. dziesięć lat.*

DECENTE, DECEVOLE, *ad. m. f. przystojny, przyzwoity, należyty. = skromny, grzeczny, dobrze ułożony.*

DECENTEMENTE, *av. przystojnie, przyzwoicie, skromnie.*

DECENZA, *s. f. przyzwoitość.*

DECEZIONE, *s. f. oszukanie. = Rett. zadziwienie.*

DECIDERE, *v. a. ir. rozciąć, przeciąć, odciąć. = Fig. Decidere una lite, una questione, osądzić sprawę, rozstrzygnąć pytanie. Montan potrà nostre questione —, Sannaz. Deciderla con alcuno, załatwić z kim spór.*

DECIFERARE, *etc. v. DICIFERARE, etc.*

DECIMA, *s. f. dziesiąta część. = dziesięcina.*

DECIMABILE, *ad. m. f. uległy dziesięcinie.*

DECIMALE, *ad. m. f. dziesiętny. Frazione, calcolo —, ułamek dziesiętny, i t. d.*

DECIMARE, *v. a. nałożyć dziesięcinę; pobierać dziesięcinę. = dziesiątkować, karać co dziesiętego żołnierza. = fig. ukraść, zacapić część czego.*

DECIMATORE, *s. m. mający prawo do dziesięciny.*

DECIMAZIONE, *s. f. dziesiętkowanie, karanie dziesiętego.*

DECIMINO, *s. m. —NA, s. f. gatunek czynszu gruntowego. = księga czynszowa.*

DECIMO, *s. m. dziesiąta część. = ad. dziesięty. = pop. głupi. = chudy, wychudły, nędzny, mizerny (o dzieciach.)*

DECIMONONO, —*MANONA, ad. dziewiętnasty.*

DECIMOPRIMO, —*MAPRIMA, ad. jedenasty.*

DECIMOQUARTO, —*MAQUARTA, ad. czternasty.*

DECIMOQUINTO, —*MAQUINTA, ad. piętnasty.*

DECIMOSECONDO, —*MASECONDA, ad. dwunasty.*

DECIMOSESTO, —*MASESTA, ad. szesnasty.*

DECIMOSETTIMO, —*MASETTIMA, ad. siedemnasty.*

DECIMOTERZO, —*MATERZA, ad. trzynasty.*

DECIMOTTAVO, —*MAOTTAVA, ad. osmnasty.*

DECINA, *s. f. dziesiątek.*

DECISIONE, *s. f. sąd, wyrok, rozstrzygnięcie, postanowienie, decyzja.*

DECISIVAMENTE, *av. stanowczo.*

DECISIVO, —*VA, ad. stanowczy.*

DECISO, —*SA, p. ad. rozstrzygnięty.*

DECISORE, *s. m. rozstrzygacz.*

DECLAMARE, *v. n. deklamować, mieć mowę. = gardłować, wyrzekać, powstawać na kogo.*

DECLAMATORE, *s. m. — TRICE, s. f. deklamator, deklamatorka.*

DECLAMATORIO, —RIA, ad. deklamacyjny, deklamatorski.
DECLAMAZIONE, s. f. deklamacya.

DECLARATORIO, —RIA, ad. zawierający deklaracyę.

DECLINABILE, ad. m. f. Gram. odmienny, odmieniający się przez przypadki.

DECLINAMENTO, s. m. chylenie się do upadku, schylek. — del sole, schylek słońca.

DECLINARE, v. n. chylić się, nachylić się, pochylić się, zniżyć się, spuścić się na dół. Sopra Tamigi il volator declina, Ar. Orl. Fur. = Astr. e Fis. zbaczać od równika (o gwiazdzie); zbaczać od bieguna (o igle magnesowej). = Declinare a manca, a destra, zboczyć, obrócić się, zwrócić się w lewo, w prawo. = schodzić, zstąpić, zejść. Declinava dal monte, Bocc. = v. a. poniżać, poniżyć. = unikać, uchylić się, uniknąć. L' intrepido soldan che l' ero assalto sente venir, nol fugge e nol declina, Tass. Ger. = nieuznawać jurysdykcji. = Gram. odmieniać przez przypadki, przypadkować. = s. m. chylenie się, schylek. Al — dell' anno, przy schyłku roku.

DECLINATORIO, —RIA, ad. nieuznający jurysdykcji.

DECLINAZIONE, s. f. nachylenie, pochyłość. = schylek, ubytek. = Astr. e Fis. zboczenie gwiazdy, jej odległość od równika; zboczenie igły magnesowej od bieguna północnego. = Gram. przypadkowanie, deklinacya.

DECLINO, s. m. schylek.

DECLIVE, DECLIVIO, —VIA, —VO, —VA, ad. pochyły, spadzisty.

DECLIVITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. pochyłość, spadzistość.

DECOLLARE, v. a. odciąć głowę.

DECOLLAZIONE, s. f. ścięcie.

DECOMPORRE, v. a. ir. rozłożyć na części, na pierwiastki, rozebrać.

DECOMPOSIZIONE, s. f. rozkład, rozbiór.

DECOMPOSTO, —TA, p. ad. rozłożony, rozebrany.

DECORARE, v. a. ozdobić, przyozdobić. = ozdobić, zaszczytnieć godnością, orderem.

DECORAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. ozdobienie. Decorazioni teatrali, dekoracye teatru.

DECORO, s. m. przystojność, przystojność.

DECOROSAMENTE, av. przystojnie, przystojnie.

DECOROSO, —SA, DECORO, —

RA, ad. przystojny, przystojny.

DECORRIMENTO, s. m. upływanie czasu.

DECORSO, s. m. upływ czasu.

DECORSO, —SA, ad. upływający.

DECOTTACCIO, s. m. peg. brzydki dekolt. [kokić].

DEOTTINO, s. m. dim. de-

DECOTTO, s. m. dekolt. = ad. zgotowany, zwarzony. = fig. który strwonił majątek.

DECOTTORE, s. m. bankrut.

DECOZIONE, s. f. dekolt. = gotowanie, warzenie. = bankructwo.

DECREMENTO, DECRESCIMENTO, s. m. ubywanie, ubytek.

DECREPITÀ, —TADÉ, —TATE, —TEZZA, s. f. zgrzybiałość.

DECREPITARE, v. a. Chim. trzymać sól na ogniu aż dopoki nieprzestanie trzeszczeć.

DECREPITAZIONE, s. f. Chim. kalcynacya soli. [biały].

DECREPITO, —TA, ad. zgrzybiały.

DECRESCENDO, s. m. Mus. coraz wolniej, słabiej i ciszej.

DECRESCENTE, ad. m. f. ubywający. Proportioné —, Mal. postępek ubywający.

DECRESCERE, v. n. ir. ubywać, zmniejszać się, maleć. Decresce in mezzo il campo; ecco è sparito, Tass. Ger.

DECRESCIUTO, —TA, p. ad. zmniejszony, zmalały.

DECRETALE, s. f. dekret, ustawy papieżkie, prawo kanoniczne. = v. DECRETO.

DECRETALISTA, s. m. biegły w prawie kanonicznym.

DECRETAMENTE, av. stanowczo.

DECRETARE, v. a. postanowić, zawyrokować, osądzić.

DECRETAZIONE, s. f. wydanie wyroku, zawyrokowanie.

DECRETO, s. m. dekret, wyrok; ustawa, rozporządzenie.

— del senato, ustawa, uchwała senatu. = dekret, prawo kanoniczne.

DECRETO, —TA, ad. zawyrokowany, postanowiony, uchwalony.

DECUBITO, s. m. Med. pierwszy dzień leżenia w łóżku.

DECUMANO, —NA, ad. dzieśiąty (o legii rzymskiej). = duży, ogromny, sężnisty.

DECUPLO, —PLA, ad. dzieśięciokrotny.

DECURIA, s. f. Stor. rom. dekurya, dziesięciu żołnierzy z dowódcą.

DECURIARE, v. a. podzielić na dekurye.

DECURIONE, s. m. dekuryon, przełożony nad dziesięcią jeźdźcami.

DEDALEGGIARE, v. n. chcieć latać jak Dedal, naśladować Dedala.

DEDALO, —LA, ad. zręczny, zdalny, biegły. Oh stupenda opra! o dedalo architetto! Ar. Orl. Fur.

DEDICA, s. f. dedykacya, przypisanie dzieła.

DEDICARE, v. a. dedykować, poświęcić komu dzieło. — a Dio, poświęcić Bogu. = v. r. poświęcić się czemu. [jący].

DEDICAZIONE, s. m. dedykacya.

DEDICATORIA, ad. e s. f. dedykacya.

DEDICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. dedykowanie, dedykacya.

DEDITO, —TA, ad. oddany, wylany dla kogo, przychylny, przywiązany. — ai piaceri, oddany rozkoszom.

DEDIZIONE, s. f. poddanie się.

DEDOTTO, —TA, p. ad. wyprowadzony, wyciągnięty jako wniosek.

DEDUCENTE, ad. m. f. wyprowadzający wnioski, wnioskujący. = prowadzący do czego. Vizio — a morte, Bocc.

DEDUCIBILE, ad. m. f. dający się z czego wyprowadzić.

DEDURRE, v. a. ir. wyciągać, wyprowadzać wnioski, wnioskować, wnosić. = Dedurre le sue ragioni, okazać swe dowody, wystąpić ze swemi dowodami. = v. r. zdecydować się, postanowić.

DEDUZIONE, s. f. wniosek wyprowadzony. = odrzucenie, potrącenie.

DEFALCAMENTO, DEFALCO, s. m. odciągnięcie, odrzucenie, defalka.

DEFALCARE, v. DIFFALCARE.

DEFATIGARE, v. a. zmęczyć, zmordować.

DEFATTO, DE FATTO, av. jak-koż, w rzeczy samej, w istocie.

DEFECARE, v. a. oczyścić, lutrować płyn.

DEFECAZIONE, s. f. oczyszczenie, lutrowanie.

DEFENDERE, etc. v. DIFENDERE, etc.

DEFERENTE, ad. m. f. Vasi deferenti, naczynia prowadzące nasienie do jąder.

DEFERENZA, s. f. wzgląd, uszanowanie.

DEFERIRE, v. n. ir. uleż w zdaniu przez wzgląd dla kogo, okazać wzgląd, uszanowanie, powolność dla kogo. = v. a. donieść kogo do władzy.

DEFESSO, —SA, ad. zmordowany, zmęczony.

DEFETTIVO, etc. v. DIFETTIVO, etc.

DEFICIENTE, ad. m. f. bra-

kujący, niedostateczny, niedokładny.

DEFICIENZA, s. f. brak, niedostateczność, niedokładność, wada.

DEFINIBILE, ad. m. f. dający się opisać, określić.

DEFINIRE, v. a. ir. opisać, określić, dać czego definicyę. = rozstrzygnąć, załatwić, zagodzić. [tecznie.]

DEFINITIVAMENTE, av. ostateczny, stanowczy.

DEFINITIVO, —VA, ad. ostateczny, stanowczy.

DEFINITOR, s. m. ten co opisuje, określa; ten co rozstrzyga. = definitor, pomocnik Generała lub Prowincyała w niektórych zakonach.

DEFINITORIO, s. m. Eccl. rada definitorów zakonnych i miejsce ich zgromadzenia.

DEFINIZIONARIO, s. m. książka zawierająca definicje wyrazów.

DEFINIZIONE, s. f. określenie, definicya. [nie.]

DEFLESSIONE, s. f. zboczenie, odwrócenie.

DEFLORE, v. a. pozbawić dziewczynę kwiata panieństwa, v. DISFLORARE.

DEFLORE, v. a. pozbawienie kwiata panieństwa. = okultanie.

DEFUSSO, s. m. splotanie humorów na dół.

DEFORMARE, v. DIFORMARE.

DEFORMAZIONE, s. f. zezszenie.

DEFORME, ad. m. f. niekształtny, szpetny, brzydki.

DEFORMEMENTE, av. niekształtnie, brzydko, szpetnie.

DEFORMITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. niekształtność, szpetność.

DEFRAUDARE, v. a. oszukać, podejść. = skraść, ukrasć sztucznie.

DEFRAUDATORE, s. m. —TRICE, s. f. oszust, szalbierz, oszustka, szalbierka.

DEFRAUDAZIONE, s. f. oszukaństwo.

DEFUNTO, —TA, s. zmarły, nieboszczyk, nieboszczyk. = ad. stracony, porwany, uchwycony.

DEGAGNA, s. f. rodzaj sieci na ryby.

DEGENERARE, v. n. odrodzić się, wyrodzić się. = wyrodzić się, spodlec, wydawać gorsze gatunki (o drzewach i roślinach).

DEGENERAZIONE, s. f. odrodzenie się, wyrodzenie się. = wyrodzenie się, spodlenie, zmierzwienie.

DEGENERE, ad. m. f. odrodny, wyrodny.

DEGLUTIZIONE, s. f. polowanie.

DEGNAMENTE, av. godnie, sprawiedliwie, słusznie.

DEGNANTE, ad. m. f. ludzki, uczynny, uprzejmy.

DEGNARE, v. n. DEGNARSI, v. r. raczyć, chcieć. Ella non degna di mirar si basso, Petr. = raczyć przyjąć łaskawie. = v. a. uznać godnym, za godnego. Se voi siete ombre che Dio su non degni, D. Purg.

DEGNAZIONE, s. f. dobroć, łaskawość, wzgląd dla niższego.

DEGNEVOLE, ad. m. f. dobry, łaskawy.

DEGNIFICARE, v. a. zrobić godnym.

DEGNITÀ, v. DIGNITÀ; ASSIOMA.

DEGNO, —GNA, ad. godny, zacny, dostojny. = godzien czego, zasługujący na co. Degno d'eterna fama, Bocc. Secondo ch'è degno, wedle jego zasługi, jak sobie zasłużył.

DEGRADARE, v. DIGRADARE.

DEGRADAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. degradacja, zdegradowanie. = uszkodzenie, zepsucie.

DEGUSTAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. kosztowanie, pokosztowanie.

DEGUSTARE, v. a. kosztować, próbować.

DEH, interi. ach! dla Boga! niestety! perchè vai? deh! perchè non t'arresti? D. Purg. Deh! quanto mal feci... Bocc. Deh! andate, andate; fannosi così fatte cose? Bocc. = ale. Deh, che dico io? ale co mówię?

DEI, s. m. pl. bogowie. = * zamiast DEVI, powinienes, powinniś.

DEI, s. m. dej, dawniej wielkorządca Algieru.

DEICIDA, s. m. Bogobójca (o zdychach).

DEICIDIO, s. m. Bogobójstwo, umeczenie Chrystusa.

DEIFICARE, v. a. ubóstwić, policzyć w rzędzie Bogów.

DEIFICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. ubóstwienie.

DEIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. bożki, zbliżający się do bóstwa.

DEIFORME, ad. m. f. bożki, podobny do bóstwa.

DEISMO, s. m. deizm, wierzenie w jednego Boga, odrzucając wszelkie objawienie.

DEISTA, s. m. deista.

DEITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. bóstwo.

DELATORE, s. m. donosiciel, delator.

DELAZIONE, s. f. doniesienie, delacja.

DELEGARE, v. a. delegować,

wysłać w jakim celu, zdać, przelać na kogo.

DELEGATO, s. m. delegowany, komisarz, sędzia delegowany. [skrypt papieża.]

DELEGATORIO, s. m. re-DELEGAZIONE, s. f. delegacja, zlanie na kogo władzy.

DELETTABILE, DELETTARE, etc. v. DILETTABILE, etc.

DELETTO, s. m. wybór. —de'migliori soldati, Mach. wybór, dobór najlepszych żołnierzy.

DELFINO, s. m. delfin, ryba z familii wielorybów. = Delfin, najstarszy syn króla Francji, przed 1830. = konik w szachach. = Astr. konstellacya Delfin. = fig. garbus.

DELIBERARE, etc. v. DILIBERARE, etc.

DELIBERAZIONE, —GIONE, s. f. narada; uradzenie, postanowienie, uchwała. —del senato, uchwała senatu.

DELICATAMENTE, av. delikatnie.

DELICATELLO, —LA, —TETTO, —TA, —TUZZO, —ZA, s. e ad. delikatnik, delikatka.

DELICATEZZA, s. f. delikatność. = delikatność, delikatne obejście się, nieubliżenie w niczem. = delikatność, doskonałość smaku. Fini il marmo con pazienza e —, Vasar.

DELICATO, —TA, ad. delikatny, miękki, słaby, wątlly, zniewiesiały. = rozkoszny, w rozkosznem położeniu. Culte pianure e delicati colli, Ar. Orl. Fur. = słodki, miły (o dzwiku). = wyborny, wyśmienity, smaczny. = słaby, kruchy, złomny. = delikatny, słabowity. = delikatny, skrupulatny. = Affare delicato, delikatny interes, ślizki, niebezpieczny.

DELINEAMENTO, s. m. —TURA, —ZIONE, s. f. rys, zarys, nakreślenie.

DELINEARE, v. a. nakreślić. = fig. skreślić, opisać.

DELINQUENTE, s. e ad. m. f. winowajca, winny, winna.

DELINQUENZA, s. f. przewinienie, wina, wykroczenie.

DELINQUERE, v. n. przewinąć, zawinąć.

DELIQUESCENTE. ad. m. f. Chim. topniejący (o solach).

DELIQUESCENZA, s. f. Chim. wilgotnienie, topnienie.

DELIQUIO, v. SVENIMENTO.

DELIRARE, v. n. szaleć, dostać szalu, gadać od rzeczy jak z gorączki. —d'amore, szaleć, oszaleć z miłości.

DELIRIO, DELIRAMENTO, s. m. szaleństwo, szal, gorączka.

DELIRO, —RA, ad. szalony, gadający od rzeczy jak z gorączki.

DELITTO, s.m. przestępstwo, wykroczenie, występki.

DELIVRARE, v. LIBERARE.

DELIZIA, s.f. pieszczota, rozkosz, uciecha. Tito fu chiamato la — del genere umano, Met. Delizie, pl. rozkosze, uciechy. Le delizie ammolliscono coi corpi gli animi dei giovinetti, Bocc.

DELIZIARE, v. D. DELIZIARSI, v. r. opływać w rozkoszach.

DELIZIOSAMENTE, av. rozkosznie. [koszny]

DELIZIOSO, —SA, ad. rozdelubro, v. TEMPIO.

DELUCIDARE, v. a. wyświecić, objaśnić.

DELUCIDAZIONE, s. f. wyświecenie, objaśnienie.

DELUDERE, v. a. ir. złudzić, zwieść, omamić, oszukać.

DELUDITORE, s. m. —TRICE, s. f. zwodziciel, zwodzicielka.

DELUSIONE, s. f. —DIMENTO, s. m. złudzenie, ułudzenie, omamienie, oszukanie.

DELUSO, —SA, p. ad. oszukany, omylony. Deluse speranze, omylone nadzieje.

DELUSORIO, —RIA, ad. zwodniczy, ludzający, mamiący.

DEMAGOGO, pl. —GHI, s. m. demagog.

DEMARCAZIONE, s. f. odgraniczenie, rozgraniczenie.

DEMENTARE, v. a. lat. pozabawić rozumu, przywieść do szaleństwa.

DEMENTE, ad. m. f. szalony, obłąkany.

DEMENTZA, —ZIA, s. f. szaleństwo, szal, obłąkanie umysłu.

DEMERITARE, v. n. stać się niegodnym.

DEMERITEVOLE, ad. m. f. niegodny.

DEMERITO, DEMERTO, * s. m. wina, przewinienie. Dio... che dal ciel vede, e riconosce i meriti e i demeriti altrui, Car. En. = kara.

DEMOCRATE, s. m. demokrat, stronnik wszechwładztwa ludu.

DEMOCRATICAMENTE, av. demokratycznie, gminowładnie.

DEMOCRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. demokratyczny, gminowładny. = s. m. demokrat.

DEMOCRAZIA, s. f. demokracja, gminowładztwo.

DEMOLIRE, v. a. ir. rozwalić, zburzyć, obalić.

DEMOLIZIONE, s. f. rozwalenie, obalenie.

DEMONIACO, —CA, pl. —CI, —CHE, s. opętaniec, opętany, opętana przez szatana. = ad. diabelski, czartowski, szatański. = wściekły, szalony.

DEMONIO, s. m. zły duch, szatan, czart, diabeł.

DEMONOGRAFO, s. m. piszący o złych duchach.

DEMONOLOGIA, s. f. traktat, pismo o złych duchach.

DEMONOMANIA, s. f. sądzenie się opętanym.

DENAILO, DENARO, etc. v. DANAIO, etc.

DENDRITE, s. m. dendryt, kamień z piętnem drzew lub roślin na sobie. [RE, etc.]

DENEGARE, etc. v. DINEGARE.

DENIGRARE, v. a. oczernić, osławić.

DENIGRATO, —TA, p. ad. oczerniony, osławiony. = ad. w żalobie, odziany kirem.

DENIGRAZIONE, s. f. oczernienie, osławienie.

DENNO, zamiast DEBBONO, powinni.

DENODARE, v. a. rozwiązać.

DENOMINARE, v. a. mianować, nazwać, nazywać. = v. r. nazywać się.

DENOMINATIVO, —VA, ad. służący do nazwania, mianujący.

DENOMINATORE, s. m. Arit. mianownik.

DENOMINAZIONE, s. f. nazwanie, nazwisko, mianowanie.

DENOTARE, v. a. oznaczać. = wskazać, pokazać, wyrazić.

DENOTATIVO, —VA, ad. służący do oznaczenia, oznaczający. [czenie]

DENOTAZIONE, s. f. oznaczenie.

DENSARE, v. CONDENSARE.

DENSITÀ, —TÀDE, —TÀTE, DENSEZZA, s. f. gęstość. = grubość, miąższość. = gestwina, gęszczę.

DENSO, —SA, ad. gęsty. I metalli sono corpi densi, kruszczą się ciała gęste. = gruby, zsiadły, zgęszczony. = s. m. gęstość. [sko]

DENTACCIO, s. m. peg. zęb.

DENTALE, s. m. drzewo u pluga na które się nasadza lemiesz. = ad. zębowy, zębny (o literach które się wymawiają za pomocą zębów).

DENTAME, s. m. DENTATURA, s. f. szereg zębów, zęby.

DENTARIA, s. f. Bot. żywiec.

DENTATA, s. f. ukąszenie.

DENTATO, —TA, ad. mający zęby. = zębaty, w ząbki, ząbkowany.

DENTE, s. m. ząb. Denti molari, zęby trzonowe. = ząb u kota zębatego, u klucza, i. t. d. = Fig. Mostrare i denti, pokazać komu zęby, odcinać się komu. Tener l'anima co' denti, ledwie dyszeć z głodu. Ond' è ridotto, per il mal governo, si strutto che e' tien l'anima co' denti, L. Lipp. Malm.; dogorywać, konać. Pigliar il morso co' denti, wziąć na kiel, zaciąć się, być krnąbrnym, upartym. Dir checchessia fuor de' denti, wręczyć co powiedzieć, bez ogródek, nie obwijając w bawetnę. Dir checchessia fra denti, odmrukiwać, brzdąkać pod nosem. Stare a' denti asciutti, nie nie jeść, być na czczo. Metterci l'unghia e i denti, brać się do czego na pazury, na wszystkie sposoby. = Prov. La lingua batte dove il — duole, radzi mówimy o tem co nas dolega. Ognuno sente dove gli duole il —, każdy wie co go dolega. Più vicino è il — che nessun parente, bliższa kuszala ciała niżeli kaftan. = Dente canino, Bot. psi ząb. Dente cavallino, Bot. v. CASILAGINE.

DENTECCHIARE, DENTELLARE, v. DENTICCHIARE.

DENTELLATO, —TA, ad. Arald. w ząbki, ząbkowany.

DENTELLO, s. m. Arch. obwódka w ząbki pod gzymsem. = ząb wielu narzędzi. = obrąbek, szlarka w ząbki.

DENTICCHIARE, v. a. głodać, żuć, gryźć.

DENTICELO, DENTINO, s. m. dim. ząbek.

DENTISTA, s. m. dentysta.

DENTIZIONE, s. f. wyrzynanie się zębów. [ząb]

DENTONE, s. m. accr. duży

DENTRO, av. wewnątrz. = prep. w. Dentro alle mura della città, Bocc. Metter —, wsadzić, włożyć, i. t. d. Risolvere o — o fuori, oświadczyć się za lub przeciw. = s. m. wewnątrz.

DENUDARE, v. a. obnażyć, ogolocić. = fig. odkryć, odsłonić.

DENUNZIA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. doniesienie, denuncjacja.

DENUNZIARE, v. DINUNZIARE.

DENUNZIATORE, —ZIANTE, s. m. donosiciel, denuncyant.

DEO, pl. DEI, DII, Bóg, v. DIO. Al tempo degli dei falsi e bugiardi, D. Inf.

DEOSTRUENTE, ad. m. f. Med. otwierający zatkane kanały.

DEOSTRUERE, v. a. odcłaniać, otworzyć, rozwinąć.

DEPELARE, v. DIPELARE.
DEPENDENTE, ad. m. f. zależny. = s. m. klient.
DEPENDERE, etc. v. DIPENDERE, etc.

DEPILATORIO, s. m. masę od której wypadają włosy.

DEPLORABILE, DEPLORANDO, —DA, ad. oplakany, pożalowania godny.

DEPLORABILMENTE, av. do pożalowania.

DEPLORARE, v. n. oplakiwać, żałować, ubolewać.

DEPONENTE, ad. m. f. składający. = Gram. Verbo —, słowo w języku łacińskim mające zakonczenie bierne a znaczenie czynne, słowo czynno-bierne.

DEPONIMENTO, s. m. złożenie z urzędu.

DEPOPULAZIONE, s. f. wyłudnienie.

DEPORRE, v. a. ir. składać, złożyć, położyć na ziemi. Pesci marini vi entrano per deporvi l'uova, Galat. = złożyć z urzędu. = złożyć co, odłożyć na bok. — l'orgoglio, złożyć pychę, dumę. Deposta avea l'usata leggiadria, Petr. = zeznać, złożyć świadectwo w sądzie. = złożyć, oddać na skład, v. DEPOSITARE.

DEPORTARE, v. a. wygnać z kraju.

DEPORTAZIONE, s. f. wygnanie z przeznaczeniem miejsca pobytu w dalekim kraju.

DEPOSITARE, v. a. złożyć co u kogo, oddać na skład.

DEPOSITARIO, —RIA, s. depozytariusz, ten komu się powierza depozyt.

DEPOSITERIA, s. f. miejsce składu. = kassa publiczna, skarbu.

DEPOSITO, s. m. depozyt, rzecz oddana na skład. Metter in —, złożyć, oddać na skład.

DEPOSIZIONE, s. f. składanie, złożenie. = zeznanie, świadectwo złożone w sądzie. = Deposizione di croce, zdjęcie z krzyża.

DEPOSTO, s. m. zeznanie. = Un deposto di croce, obraz przedstawiający zdjęcie z krzyża. = p. ad. złożony, v. DEPORRE.

DEPRAVARE, v. a. zepsuć, skazić obyczaj, gust.

DEPRAVATORE, s. m. —TRICE, s. f. skaziciel, skazicielka. DEPRAVAZIONE, —VITA, s. f. zepsucie, skażenie.

DEPRECABILE, ad. m. f. obudzający politowanie.

DEPRECATIVAMENTE, av. prosząc, błagając.

DEPRECATIVO, —VA, ad. błagający, usilnie proszący.

DEPRECAZIONE, s. f. błaganie, usilna prośba, modlitwa o odwrócenie czego złego, odpraszanie, przepraszanie.

DEPREDARE, v. a. e n. łupić, zdzierać, grabieżyć, rabować, pustoszyć.

DEPRADATORE, s. m. łupieżca, grabieżca.

DEPRESSIONE, s. f. przygniecenie, uciśnienie, poniżenie.

DEPRESSO, —SA, p. ad. przygnieciony, uciśniony, poniżony. = Foglia depressa, Bot. liść opadły, zwieszony. = Polso depresso, Med. puls słaby.

DEPRIMERE, v. a. ir. przygnieść, ucisnąć, poniżyć. — l'animo, przygnębić, upokorzyć umysł. Depresse questa elezione molto l'animo del re di Francia, Guicc. Stor.

DEPURAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. oczyszczenie.

DEPURARE, v. a. oczyścić.

DEPURATIVO, —VA, ad. czyszczący, oczyszczający.

DEPUTARE, v. a. wyprawić posłów. = przeznaczyć na co. DEPUTATO, s. m. deputowany, poseł na sejm. = ad. wyznaczony, przeznaczony. Venendo l'ora deputata ivi si ritrovano, Fior. Pecor.

DEPUTAZIONE, s. f. wysłanie kogo; deputacja, osoby wysłane. [czyć.]

DEREDARE, v. a. wydziedziczyć. DERELITTO, —TA, ad. opuszczony.

DERELIZIONE, s. f. opuszczenie, porzucenie czego, kogo; stan zaniedbania, opuszczenia.

DERETANO, s. m. tył, zadek, tylek, ogon. E' l' — indarno (la biscia) aggira e snoda Ar. Orl. Fur. = ad. tylny. E gli feri ne' deretan ginocchi il destrier, Ar. Orl. Fur. = ostatni. Quest' è la deretan opera, Liv. M.

DERIDERE, v. a. ir. wyśmiewać, nasmiewać się.

DERIDITORE, s. m. —TRICE, s. f. wyśmiewacz, wyśmiewaczka.

DERISIBILE, ad. m. f. godzien pośmiewiska, śmieszny.

DERISIONE, s. f. pośmiewisko. DERISIVAMENTE, av. przez pośmiewisko.

DERISO, —SA, p. ad. wyśmiany. [wacz.]

DERISORE, s. m. wyśmiewacz. DERISORIO, —RIA, ad. szyderski.

DERIVA, s. f. Mar. zbaczanie okrętu, płynienie ukośne, kąt tego zboczenia.

DERIVARE, v. n. tryskać, wytryskać. = pochodzić, wypływać, brać początek. = Gram. pochodzić. Questa voce deriva dal... ten wyraz pochodzi od... = v. r. wytryskać, płynąć z kąd. L'oliva è secca, ed è rivolta altrove l'acqua che di Parnasso si deriva, Petr.

DERIVATIVO, —VA, ad. pochodny.

DERIVAZIONE, s. f. odprowadzenie, odciagnienie na bok. — di umori, odprowadzenie humorów. = Gram. pochodzenie wyrazów.

DEROGABILE, ad. m. f. dający się naruszyć, odmienić (o prawie).

DEROGARE, v. n. naruszyć, odmienić prawo, ustawę. = uczynić ujmę, uwłaczać, ubliżyć.

DEROGATORIO, —RIA, ad. ujmujący, naruszający.

DEROGAZIONE, DEROGA, s. f. —MENTO, s. m. naruszenie, odmienienie prawa, ustawy.

DERRATA, s. f. żywność na sprzedaż. = wszelki towar. = porcja, doza.

DERVIGI, s. m. pl. derwisze, zakonnicy turecy.

DESCACCIO, s. m. peg. stolisko.

DESCENDERE, etc. v. DISCENDERE, etc.

DESCHETTACCIO, s. m. peg. ławisko, stołczyśko.

DESCHETTO, s. m. dim. stolik. = zydelek, ławeczka.

DESCO, pl. —CHI, s. m. stół jadalny. Trovarsi o starsi a — molle, jeść stojący, bez nakrycia. = stół w jatkach rzeźniczych. = stół za którym zasiada urzędnik.

DESCRITTIBILE, —VIBILE, ad. m. f. dający się opisać.

DESCRITTIVO, —VA, ad. opisowy.

DESCRITTO, —TA, p. ad. opisany. = Mil. wpisany do kontroli, zaciągnięty.

DESCRITTORE, s. m. —TRICE, s. f. opisujący, opisująca.

DESCRIVERE, v. a. ir. opisywać, opisać. = zapisać, wciągnąć, zaciągnąć do rejestru. = napisać, wypisać. Sette P nella fronte mi descrisse col puntone della spada, D. Purg.

DESCRIZIONE, s. f. opisanie. — d'una battaglia, d'un incendio, d'un paese, opisanie bitwy, i. t. d.

DESERTAMENTO, DESERTARE, etc. v. DISERTAMENTO, etc.

DESERTO, s. m. pustynia, puszcza. Predicare nel —, wołać jak na puszczy, gadać jak do głuchych, grozić na ścianę rzucić.

DESERTO, —TA, ad. *pusty, bezludny*. = *opuszczony, porzucony*. Io resterò colla disgrazia mia, e sarò sempre misero e deserto, *Bern Orl.*

DESIABILE, **DESIANZA**, **DESIARE**, v. *disiabile*, etc.

DESIDERABILE, ad. m. f. *pożądany*.

DESIDERABILMENTE, av. *z upragnieniem*.

DESIDERARE, v. a. *żądać*.

DESIDERATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *žadający, żądająca*.

DESIDERAZIONE, s. f. *żądanie, pragnienie*.

DESIDERIO, s. m. *żądanie, życzenie, żądza*. — *ardente, gorąca żądza, upragnienie*. — *moderato, żądanie umiarkowane*. — *insaziabile, żądza nie-nasycona*. — *delle ricchezze, della gloria, żądza bogactw, sławy*. Ardere di —, *paść żądz*.

DESIDEROSAMENTE, av. *chciwie, pożądliwie*.

DESIDEROOSO, —SA, ad. *chciwy, pożądlivy, pragnący*.

DESIDIA, s. f. *lat. gnuśność, próżnowanie, lenistwo*.

DESIGNARE, v. *disegnare*.

DESIGNAZIONE, s. f. *oznaczenie*. = *wyznaczenie kogo do czego*.

DESINARE, v. n. *jeść obiad, obiadować*. Dare da —, *zaprosić na obiad*. Fare da —, *przygotować obiad*. = s. m. *obiad*.

DESINATA, s. f. *obiad*.

DESINATORE, s. m. *obiadujący; zaproszony na obiad*.

DESINENZA, s. f. *zakończenie wyrazów*.

DESIO, s. m. * *żądanie, żądza*.

DESIOSAMENTE, av. *chciwie*.

DESIOSO, —SA, ad. *chciwy, pragnący*.

DESIRARE, v. *desiderare*.

DESIRE, **DESIRO**, s. m. *żądza, pragnienie*. = *Desire*, *Ar. Orl.* *Fur. kochanek*.

DESISTERE, v. n. *zaprzestać, zaniechać, odstąpić od czego, porzucić, zrzec się*. Ed i soavi e dolci rusignoli non desistevan mai dal canto usato, *Fort. Ricc.*

DESOLAMENTO, s. m. — **ZIONE**, s. f. *spustoszenie, dezolacja, szkody porobione*.

DESOLARE, v. a. *spustoszyć, porobić szkody*.

DESOLATO, —TA, p. ad. *spustoszony, zruynowany*. = *strapiiony, zmarłowny*.

DESOLATORE, s. m. *pustoszący*.

DESPERARE, etc. v. *disperare*, etc.

DESPETTO, —TA, ad. *lat. pogardzony*.

DESPOTICAMENTE, av. *despotycznie*.

DESPOTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *despotyczny, samowładny*.

DESPOTISMO, s. m. *despotyzm, samowładztwo*.

DESPOTO, —TA, s. m. *despota, samowładzca*.

DESSO, —SA, ad. *ten sam, ta sama, on sam, ona sama*. Romolo! e quegli severamente proruppe: sì, son desso, *Ver. N. R.*

DESTAMENTO, s. m. *obudzenie*.

DESTARE, v. a. *obudzić, przebudzić*. — *dal sonno, obudzić ze snu*. = *fig. obudzić, wzniecić, rozniecić, podniecić, pobudzać*. — *le fiamme, l'incendio, wzniecać płomienie, i t. d.* = *na nowo co zacząć*. = v. r. *obudzić się, ocknąć się*.

DESTATOIO, s. m. *excylarz, zegar do budzenia rano*.

DESTATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *budziiciel, budziicielka*. = *pobudziciel, pobudzicielka*.

DESTERITA, s. f. *zręczność*.

DESTILLARE, etc., v. *distillare*, etc.

DESTINARE, v. a. *przeznaczyć*. = v. r. *zamyślić*. Che al mio padre per moglie non mi chiede, per furto indi levarmi si destina, *Ar. Orl. Fur.*

DESTINATAMENTE, av. *nieodzwornie, nieuchronnie*.

DESTINAZIONE, s. f. *przeznaczenie czego na jaki cel; miejsce przeznaczenia*.

DESTINO, s. m. *przeznaczenie, wyrok nieodzworny, los, zrzędzenie niebios, wyrok opatrzności*.

DESTITUIRE, v. a. *ir. opuścić, porzucić*. = *złożyć z urzędu*. = *degradować*.

DESTITUITO, —TA, p. ad. *zrzucony z urzędu*. = *degradowany*.

DESTITUTO, —TA, ad. *opuszczony, pozbawiony pomocy*. Il regno di Navarra destituito d'ogni aiuto, *Guicc. Stor.* = *zrzucony z urzędu*.

DESTO, —TA, ad. *obudzony*. Sogno o son desto? *Met.* czy marzę czy jestem na jawie? = *fig. rzeźki, żywawy, hoży*.

DESTRA, s. f. *prawa ręka, prawica*.

DESTRAMENTE, av. *zręcznie*.

DESTRAGGIARE, v. n. *zręcznie co robic*.

DESTREZZA, s. f. *zręczność, wprawność, biegłość*. Con —, *zręcznie*. = *bystrość umysłu, spryt*.

DESTRIERE, —RO, s. m. *dzielny koń, rumak*.

DESTRO, s. m. *dogodność*. Secondo che più il — gli venia, *Bocc.* podług tego jak to mu było dogodniej. = *izdebka na stolec, stolec*.

DESTRO, —TRA, ad. *zręczny, wprawny, biegły*. = *lekki, zwinny, rzutki*. = *prosty*. = *prawy*. Man destra, *ręka prawa*. = *chytry, przebiegły*. = *przychylny, sprzyjający, łaskawy*. Fato destro, *D. Inf.* = *dobry, zacny, uczciwy*. = av. v. *DESTRAMENTE*. Non mi viene a —, *to mi nie na rękę*.

DESTRUGGERE, —TTORE, —ZIONE, v. *distruiggere*, etc.

DESUMERE, v. a. *wnioskować, domyslać się, miarkować, pomiarkować, zrozumieć*.

DETENERE, v. a. *ir. zatrzymać*.

DETENTORE, **DETENITORE**, s. m. *niesłusznie co posiadający*.

DETENUTO, —TA, p. ad. *zatrzymany, przytrzymany*.

DETENZIONE, s. f. *przytrzymanie w więzieniu*. = *niesłuszne czego zatrzymanie, posiadanie*.

DETERGERE, v. a. *ir. Med.* *oczyścić, przemyć, obmyć*.

DETERIORARE, v. a. *pogorszyć, uszkodzić, zepsuć*.

DETERIORAZIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *uszkodzenie, zepsucie*.

DETERMINARE, v. a. *określić, ograniczyć, oznaczyć*. = *postanowić, ustanowić*. = *postanowić, rozstrzygnąć, osądzić*. = *postanowić, przedsięwziąć*. Mi sono determinato a lavorare, *postanowiłem pracować*.

DETERMINATAMENTE, av. *stanowczo*.

DETERMINATIVO, —VA, ad. *stanowczy, ostateczny*.

DETERMINATO, —TA, p. ad. *oznaczony, naznaczony*. All' ora determinata, *Bocc.* = *gotów na wszystko, odważny, śmiały, determinowany*.

DETERMINAZIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *postanowienie, krok stanowczy*.

DETERSIVO, —VA, ad. *Med.* *obmywający, czyszczący*.

DETERSO, —SA, p. ad. *oczyszczony, obmyty*.

DETESTABILE, **DETESTANDO**, —DA, ad. *obrzydły, obmierzwły, ohydny, szkaradny*.

DETESTABILMENTE, av. *obmierzle, ohydnie*.

DETESTARE, v. a. *brzydzić się, mieć w obrzydzeniu, nie-nawidzić*. Non credo che fusse al tempo suo uomo che detestasse tanto il viver molle quant'egli, *Mach. Art. Guer.*

DETESTAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. obrzydzenie.

DETONAZIONE, s. f. Chim. wystrzał, huk powstający od piorunujących soli.

DETRARRE, DETRAERE, DETRAGGERE, v. a. ir. zedrzeć, odebrać, sciągnąć, zwlec. = oddać, odjąć, potrącić. = ułatać komu, obmawiać kogo.

DETRATTARE, v. a. Mach. odmówić.

DETTA ATTORE, s. m. obmowa, ułatać.

DETRATTORIO, —RIA, ad. ułataczajcy, obmowny.

DETRAZIONE, —TURA, s. f. uw. słaczenie, obmowa, ułata. = otrącanie, potrącenie, ujęcie.

DETRIMENTO, s. m. szkoda, uszczerbek.

DETRIMENTOSO, v. DANNOSO.

DETRONIZZARE, v. a. detronizować, złożyć z tronu.

DETRUDERE, v. a. ir. lat. zepchnąć, strącić, zrzucić.

DETRUSO, —SA, p. ad. zepchnięty, strącony. Che sarà detruso là dove Simon mago è per suo merto, D. Par.

DETTA, s. f. powiedzenie czyje, zdanie, opinia. Stare a — di alcuno, spuścić się na to co trzećcia osoba powie, zdać się na sąd trzeciego. Essere in — con uno, porozumieć się, zgadzać się z kim. Essere in — nel ginoco, mieć szczęście w grze.

DETTA, s. f. dług. Star della —, rzeczyć za kogo. Pigliarsi una —, podjąć się czego.

DETTAME, s. m. natchnienie, popęd wewnętrzny, głos sumienia.

DETTAMENTO, s. m. DETTATURA, s. f. dyktowanie.

DETTARE, v. a. dyktować. = Fig. podszeptywać, skłonić do czego, namówić. = utworzyć, napisać. = powiedzieć, = przepisać komu prawa.

DETTATO, s. m. styl, wystawienie. = plód, utwór umysłowy. = słowo, wyraz. = sentencja, maxyma, przypowieść, przysłowie.

DETTATORE, s. m. dyktujący.

DETTAZIONE, v. DETTAME.

DETTO, s. m. mowa, wyraz, słowo. = dowcipne słowo, sentencja, = dzieło, utwór umysłowy, pismo. Alzando lei che ne' miei detti onoro, Petr. = zdanie, opinia. Starsene al —, zdać się na czyje zdanie. Dal — al fatto, — fatto, av. natychmiast, wlot, wskok. = p. ad. powiedziany; nazwany; rzeczony.

DETURPARE, v. a. oszpecić.

DETURPATORE, s. m. oszpeciciel.

DETURPAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. oszpecenie, zeszpecenie.

DEUTERONOMIO, s. m. deuteronom, piąta księga mojżeszowa.

DEVASTARE, v. a. pustoszyć.

DEVASTATORE, s. m. —TRICE, s. f. pustoszyiciel, pustoszycielka.

DEVASTAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. pustoszenie.

DEVERE, s. m. + Petr. v. DO-DEVIAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zboczenie z drogi.

DEVIARE, v. n. zboczyć z drogi. = fig. zboczyć, wybończyć od przedmiotu, od prawidła, i. t. d. = v. r. obłąkać się, zabłądzić.

DEVOLUTIVO, —VA, ad. przenoszący na kogo prawo.

DEVOLUTO, —TA, p. ad. przeniesiony, przelany (o prawie).

DEVOLUZIONE, s. f. Leg. przeniesienie, przelanie prawa na kogo.

DEVOLVERE, v. a. odstąpić komu przez przeniesienie, przelanie swych praw. = v. r. spisać na kogo, dostać się komu tym sposobem.

DEVOTAMENTE, v. DEVOTATO.

DEVOTO, —TA, ad. pobożny. = poświęcony, ofiarowany jako wotywa. = przychylny, oddany komu, wylany dla kogo. = o budzących pobożne myśli, święty. La stanza quadra e spaziosa pare una devota e venerabil chiesa, Ar. Or. Fur.

DEVOZIONE, s. f. nabożność, pobożność, nabożeństwo. Fare le sue divozioni, odprawiać nabożeństwo, modlić się. = przychylność, wylanie dla kogo. = Stor. Rom. poświęcenie życia dla dobra rzeczypospolitej, jak to uczynili obaj Decusowie.

DI, prep. z, ze, o, często się wcale na polskie nie tłumaczy, używa się zaś:

1° Do wyrażenia względu zależności lub należenia czego do czego. Un tetaro pieno di gente, teatr pełen ludzi. Vuoto d'ogni valor, pien d'ogni orgoglio, Petr.

2° Do wyrażenia pochodzenia z kąd, od kogo, lub przybycia z jakiego miejsca, tudzież kierunku. Sono di Roma, vengo di Roma, jestem z Rzymu, przybywam z Rzymu. Fratello di padre ma non di madre, brat po ojcu ale nie po matce. Di su e di giù, z góry i z dołu, pod górę i na dół. Di qua di là, di giù e di su gli mena, D. Inf.

3° Do wyrażenia materiału z którego co jest zrobione, wtedy oddaje się przez przymiotnik utworzony z rzeczownika mate-

ryał onaczającego. Un cerchio di ferro, kolo żelazne. Una tavola di marmo, stół marmurowy.

4° Do wyrażenia pewnej liczby lub części wziętej z ogółu podobnych rzeczy. Di tutti i generi di poesia, ze wszystkich rodzajów poezji. Cortesissimo giovane è costui di quanti mai io ne vedessi, jestto najczystszy młodzieniec ze wszystkich jakich kiedy widziałem. Ho di buoni libri, mam dobre książki.

5° Do wyrażenia przedmiotu o którym się pisze lub mówi. Ragionare di suoi affari, mówić o swych interesach.

6° Do wyrażenia powodu, przyczyny, sposobu. Piangere di piacere, d'affanno, plakać z radości, ze smutku. Di buona voglia, di buon grado, chętnie, z chęcią. Vivere di rapina, żyć z rozboju.

7° Do wyrażenia czasu. Di notte, w nocy. Di buon mattino, di buon ora, wczesnie. Di giorno, we dnie. Di giorno in giorno, odednia do dnia.

8° Oddaje się przez szósty przypadek. Coronato d'ulivo, uwiencony gałązką oliwną.

9° Kładzie się przed trybem bozakończonym. Stanco di lavorare, znużony pracą.

DI, pl. DI, s. m. dzień. Di neri, dni postne; dni nieszczęśliwe. Forse presago de' di tristi e negri, Petr. A' miei di, za dni moich. Vivere di di in di, di per di, żyć z dnia na dzień. Sul far del di, o święcie, naderem. Al di d'oggi, dziś, dnia dzisiejszego. A' di, addì (w datach), dnia, pod dniem. Valicarono a Messina a' di 24 di dicembre, G. Vill.

DIABETE, —TICA, s. f. diabetis, obfite odlewianie uryny z materą słodką.

DIABETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. diabetyczny.

DIABOLICAMENTE, av. diabelnie, po diabelsku.

DIABOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. diabelski, szatański; zły jak diabeł, kaduczny.

DIACCIAIA, DIACCIARE, DIACCIO, etc. v. GHIACCIAIA, etc.

DIACCIOLÒ, —LA, ad. łomki, kruchy jak lód.

DIACINE, escl. tam do diabła! tam do kaduka!

DIACODION, s. m. syrop z główek maku białego.

DIACONATO, s. m. diakonat, drugi stopień święcienia.

DIACONESSA, s. f. diakonka, w pierwsiastkowym kościele kobieta używana do pewnych posług.

DIACONO, s. m. diakon.

DIADEMA, s. m. zawiesz białe

z delikatnego płótna, którem królowie wschodni zawijali sobie głowy; (dziś) korona królewska. = obwódka promienista na okolo głowy świętych w obrzaskach.

DIAPANITA, —TADE, —TATE, s. f. przezroczystość.

DIAPANO, —NA, ad. przezroczysty.

DIAPORESİ, s. f. obfite poły.
DIAFORETICO, CA, pl. —CI, —CHE, ad. sprawujący obfite poły.

DIAPHRAGMA, DIAFRAMMA, s. m. Anal. błona podpiersiowa.

DIAGNOSI, s. f. dyagnostyka, część medycyny o rozpoznaniu chorób.

DIAGNOSTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dyagnostyczny.

DIAGONALE, ad. Geom. przekątni. Linea —, przekątnia, linia poprowadzona od wierzchołka kąta równoległoboku do wierzchołka kąta przeciwnego.

DIAGONALMENTE, av. ukośnie, poprzecznie.

DIAGRAMMA, s. m. Geom. figura, wykreślenie.

DIAGRANTE, v. DRAGANTE.

DIALETTICA, s. f. dyalektyka, umiejętność rozmawiania.

DIALETTICAMENTE, av. dyalektycznie.

DIALETTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dyalektyczny.

DIALETTO, s. m. dyalekt, narzecze.

DIALOGHETTO, s. m. dim. rozmówka.

DIALOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dyalogiczny.

DIALOGISTA, s. m. autor rozmów.

DIALOGIZZARE, v. n. prowadzić rozmowę; pisać rozmowę.

DIALOGO, pl. —GHI, s. m. dyalog, rozmowa.

DIAMANTACCIO, s. m. peg. dyament małej wartości.

DIAMANTE, s. m. dyament (węglik krystalizowany, ciało z dotąd znanych najtwardsze). = fig. twardość, nieczułość. Nè petto hai tu di ferro o di —, ch'è vergogna ti sia l'essere amante, Tass. Ger.

DIAMANTINO, s. m. dim. dyamentik. = ad. dyamentowy. = fig. twardy, nieczuły.

DIAMETRALE, ad. m. f. przechodzący przez środek koła.

DIAMETRALMENTE, av. na obu końcach średnicy; zupełnie przeciwnie.

DIAMETRO, s. m. Geom. średnica, linia przechodząca przez środek koła i dzieląca je na dwie równe części.

DIAMIN, DIAMINE, v. DIACINE.

DIANA, ad. f. Stella —, ranna zorza. = s. f. Milit. pobudka ranna. Batter la —, bećnić na pobudkę; klapać zębami od zimna. = Mitol. Dyana córka Jowisza i Latony, bogini lasów i myślistwa. = rzeka o której mieszkańcy Sieny mniemali że płynie pod ich miastem, i dla odkrycia której wiele napróżno ziemi nakopali. Tu gli vedrai tra quella gente vana che spera in Talamone, e perderagli più di speranza ch'a trovar la —, D. Purg.

DIANZI, av. niedawno, tylko co. — io adorava le sepolture di Galileo, del Machiavelli, e di Michelangelo, U. Fosc.

DIAPASON, s. m. Mus. dyapazon, cała przestrzeń dźwięków od najniższego do najwyższego które może przebiegać głos lub instrument.

DIAQUILLONNE, s. m. dyachilum (maść).

DIARIO, s. m. dyariusz, dziennik. = ad. dzienny. Febbre diaria, febra codzienna.

DIARISTA, s. m. autor dyariusza. [gunka.]

DIARREA, DIARRIA, s. f. bieg. DIASCANE, DIASCOLO, v. DIACINE.

DIASPRO, s. m. jaspis.

DIASTILO, s. m. Arch. budowla której kolumny są rozstawione w odległości trzech średnic jedna od drugiej.

DIASTOLE, s. f. Med. rozszerzenie się serca i żył krwistych.

DIATRIBA, s. f. krytyka złośliwa.

DIAVOLA, v. DIAVOLESSA.

DIAVOLACCIO, s. m. peg. diabliśko.

DIAVOLERIA, s. f. sztuczka diabelska, diabelstwo. = kłopot, tarapaty. Naffe! Dio ci aiuti con queste diavolerie, Mach. Mandr.

DIAVOLESSA, s. f. diablica, jedza, złośnica.

DIAVOLETO, s. m. psikus, figiel.

DIAVOLETTINO, —LETO, —LINO, s. m. dim. diabelek.

DIAVOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, —LESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. diabelski, czartowski.

DIAVOLINI, s. m. pl. cukierki czekoladowe.

DIAVOLO, s. m. diabeł, czart, szatan, bies. E vidi dietro a noi un — nero, D. Inf. = Fig. Far il — e peggio, wyrabiać sceny, brewerye. Avere il — in testa, nell' ampolla, być chytrym, przebiegłym. Entrare il —, siać nie-

zgode. Avere il — addosso, być złym, być silnym, mieć wiele odwagi, talentu, i. t. d. = szaleć, wyrabiać brewerye. Saper dove il — tien la coda, nie być w ciebie bitym, być sprytnym, przebiegłym, obrotnym. Darsi al — oddać się diabłu, rozpacząć. Trovar il — nel catino, znaleźć przyszłości swój obiad zjedzony. Un — caccia l'altro, klin klina wybija. Che il — lo porti, niech go diabeł porwie. Andate al —, idź do diabła. Che — va cercando? czego on u diabła szuka? Ove — siete stato? gdzie byłeś u diabła? = Prov. Il — non è così brutto o nero, come si dipinge, nie taki diabeł straszny jak go malują. La farina del — va tutta in crusca, źle nabyte dobra nikomu nie przyniosą korzyści. Il — dove non può mettere il capo, ponvi la coda, gdzie nie można przeskoczyć, tam podleżać trzeba.

DIAVOLONE, s. m. accr. diabliśko.

DIBARBARE, —BICARE, v. a. wyrwać z korzeniem.

DIBASSARE, v. ABBASSARE.

DIBASTARE, v. a. zdjąć siódło z osła.

DIBATTERE, v. a. klócić, zakłócić; rozbić, roz mieszać. = wstrząść, wzruszyć. — i denti, klapać zębami. Cangiar colore e dibattero i denti, ratto che interse le parole crude, D. Inf. = trzepać skrzydłami. E i venticelli dibattendo l'ali lusingavano il sonno de' mortali, Tass. Ger. = fig. roztrząsać; sprzeczać się, klócić się. = Dibatter l'acqua nel mortaio, prov. v. ACQUA, MORTAIO. = v. r. rzucać się, szamotać się; dreczyć się.

DIBATTIMENTO, s. m. wzruszenie, wstrząśnienie. = fig. spór, roztrząsanie, kłótnia.

DIBATTITORE, s. m. roztrząsający jaki przedmiot, prowadzący spór.

DIBATTO, s. m. spór, zajście, zwada, sprzeczka, kłótnia.

DIBATTUTO, —TA, p. ad. v. DIBATTERE. = Uomo dibattuto, człowiek strapiiony, skolatany smutkiem.

DIBOSCAMENTO, s. m. wycięcie, wykarczowanie lasu.

DIBOSCARE, v. a. wyciąć las.

DIBRANCARE, v. SBRANCARE.

DIBRUCARE, DIBRUSCARE, v. a. obcinać, krząsać gałęzie drzew.

DIBUCCIARE, v. a. obdzierać korę; odzierać z łupin.

DICACITÀ, s. f. gadalność.

DICADERE, etc. v. DECADERE, etc.

DICALVARE, v. DECALVARE.

DICAPITAMENTO, etc. v. DE-CAPITAMENTO, etc.

DICARE, v. a. poświęcić. — a Dio, poświęcić Bogu.

DICASTERO, s. m. dikasterium, urząd, biuro.

DICCO, pl. — CHI, s. m. grobla.

DICEMBRE, s. m. grudzień.

DICEPPARE, v. a. obciążyć latorośl winną aż po pień.

DICERE *, v. DIRE.

DICERIA, s. f. mowa. = długą i nudną mowa. = dyktetyka.

DICERIUZZA, s. f. dim. krótką mowa.

DICERVELLARE, v. a. wybić mózg, zauracać głowę. Domandole Pluton quel ch'ella vuole, che stridendo ogni di lo dicervella, L. Lipp. Malm.

DICEVOLE, ad. m. f. v. CONVENIENTE, DECENTE.

DICEVOLEZZA, s. f. stosowność, przyzwoitość.

DICEVOLMENTE, av. stosownie, przyzwoicie.

DICHIAARE, v. a. oświadczyć. = ogłosić, objawić. = wybrać, ogłosić.

DICHIAIARAMENTE, av. jawnie, otwarcie.

DICHIAIATIVO, —VA, ad. zawierający oświadczenie, wyjaśnienie.

DICHIAIATORE, s. m. — TRI-CI, s. f. oświadczyiciel, oświadczycielka, i t. d.

DICHIAIAZIONE, — GIONE, s. f. — MENTO, s. m. oświadczenie, wyjaśnienie, wytłumaczenie. = postanowienie sądowe.

DICHIAIARE, v. a. ir. objasnić wątpliwość, oświecić. = v. DICHIAARE.

DICHINAMENTO, s. m. schylek, pochylność. = nachylenie się, schylenie się. = fig. schylek, chylenie się do upadku, upadanie na siłach i t. d.

DICHINARE, v. n. chylić się, nachylić się. = v. r. schylać się, naginać się, ugiąć się. Essendo di cor libero e non uso a dichinarsi, Davanz.

DICHINEVOLE, ad. m. f. uginający się, giętki.

DICHINO, s. m. schylek, pochylność, v. DICHINAMENTO.

DICIANNOVE, s. dziewiętnaście.

DICIANNOVESIMO, —MA, ad. dziewiętnasty. [ście.]

DICIASSETTE, s. siedemnaście. DICIASSETTESIMO, —MA, ad. siedemnasty.

DICIBILE, ad. m. f. mogący być powiedzianym, wyrażonym.

DICIFERARE, v. a. odcyfrować, wyczytać. = rozwiązać, rozwiązać trudność.

DICIFERATORE, s. m. bie-

gły w czytaniu pisma cyframi pisanego.

DICIOCCARE, v. a. oberwać, oskubać gronko owoców, kwiatów. [osmnasty.]

DICIOTTESIMO, —MA, ad.

DICIOTTO, s. osmnastcie.

DICITORE, s. m. opowiadacz. = mowa, v. ORATORE.

DICITURA, s. f. wypowiedzenie.

DICOTOMIA, s. f. Astr. polowiczne oświecenie tarczy wiążąca.

DICOTOMO, —MA, ad. do połowy oświecony (o wiążącu).

DICOTTO, —TA, ad. zgotowany, upieczony, = wysuszony na słońcu.

DIDASCALICO, DIDATTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dydaktyczny, nauczający.

DIDIACCIAMENTO, s. m. tawienie lodów, odwilż, roztop.

DIDIACCIARE, v. a. odmrozić, roztopić lód. = v. n. rozmrażać, topnieć, tajać.

DIDOTTO, —TA, p. ad. da DIDURRE, v. DEDURRE.

DIE, s. m. * dzień.

DIECI, DIECE, s. dziesięć.

DIECINA, v. DECINA.

DIERESI, s. f. Gram. rozdzielenie dwugłoski na dwie samogłoski. = Chir. operacja części nienaturalnie zrósłych.

DIESIS, s. m. Mus. znak skazujący podniesienie głosu o pół tonu.

DIETA, s. f. dieta, wstrzymanie się od pewnych pokarmów. = sejm, zjazd stanów państwa. = dzień. Spazio d'una — droga odbyta w jednym dniu.

DIETARE, v. a. + przepisać dietę, trzymać na diecie.

DIETETICA, s. f. Med. dietetyka, nauka o zachowaniu zdrowia.

DIETETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dietetyczny.

DIETREGGIARE, v. n. cofnąć się w tył, wrócić wstecz.

DIETRO, prep. za. — alla casa, — al giardino, za domem, i t. d. Condursi —, tener —, iść, postępować za kim. Allora si mosse ed io gli tenni —, D. Inf.

Correr — alle ricchezze, fig. ubiegać się za bogactwami. = O lo scriber in questo tempo — materie pertinenti alla lingua, Salv.

Av. = av. w tyle, w tył. Dare in —, cofnąć się.

DIETROGUARDIA, v. RETROGUARDIA.

DIFENDERE, v. a. ir. bronić, zasłaniać od czego. = zakazać, zabronić. Che te lo difendi, tanto che in mano questa vindice mia spada sostengo, Ar. Or.

Fur. v. PROIBIRE. = v. r. bronić się.

DIFENDEVOLE, —DITIVO, —VA, ad. obronny, mogący obronić.

DIFENDIMENTO, —SIONE, v. DIFESA.

DIFENDITORE, s. m. — TRI-CI, s. f. obronca, obronicielka.

DIFENSIBILE, ad. m. f. mogący być obronionym.

DIFENSIVO, —VA, ad. obronny, odporny.

DIFENSORE, s. m. obronca.

DIFESA, s. f. obrona. Armarsi per la — della patria, uzbroid się na obronę ojczyzny. = opór. Avendo Astolfo esercito infinito da non gli far sette Afriche —, Ar. Or. Fur. = zemsta. O — d'Idio perchè pur giaci? D. Purg.

= zakaz, zabronienie. Da ora innanzi oni — è tarda, Petr. = szance, okopy. Già la morte, o il consiglio, o la paura dalle difese ogni pagano ha tolto, Tass. Ger.

DIFESO, —SA, p. ad. obroniony.

DIFETTARE, v. n. brakować, niedostawać. Un vecchiarello a cui la mente già difettava, Fr. Sacch. = v. a. uznać za niezdolnego, ganić, przysygniać.

DIFETTIVO, —VA, ad. defektowny, niezupełny, niecały. = ulomny. = Gram. ulomny.

DIFETTO, s. m. defekt, wada, ulomność, przywara. = błąd, wina. Per celar il — della figliuola, Bocc. Recare, recarsi a — chechessia, poczytywać sobie za winę, stać się winnym czego. Perchè ad onta si rechi od a — ch'altri si sia primiero in giostra messo, Tass. Ger. Trovarsi in —, zawinić, przewinąć. Chi è in — è in sospetto, prov. na złodzieju czapka gore, uderz w stół a nożyce się odezwą. = brak, niedostatek. = Difetti, pl. defektowe arkusze książki.

DIFETTOSAMENTE, DIFETTUALMENTE, DIFETTOSAMENTE, DIFETTIVAMENTE, av. niezupełnie, niedokładnie, niedoskonale.

DIFETTUCCIO, —ZZO, s. m. dim. malenka wada.

DIFETTUOSITÀ, s. f. wada, ulomność. [porzucenie kogo.]

DIFEZIONE, s. f. odstąpienie, DIFFALCARE, v. a. odrzącić, potrać, odjąć.

DIFFALCO, s. m. odrącenie, potracenie, defalka. In —, av. do odrącenia, do potracenia.

DIFFALTA, s. f. wina, wada, uchybienie, niedotrzymanie słowa. = brak, niedostatek. Per — di vettovaglie, G. Vill.

DIFFALTARE, v. n. brakować, zabraknąć.

DIFFAMARE, v. a. osławić, oszkalować, potwarzać.

DIFFAMATORE, s. m. po-
twarca, oszczerca.
DIFFAMATORIO, —RIA, ad.
oszczerczy, potwarzczy.
DIFFAMAZIONE, s. f. —MEN-
TO, s. m. oszczerstwo, potwarz.
DIFFERENTE, ad. m. f. różny,
rozmaity.
DIFFERENTEMENTE, av. róż-
nie, rozmaicie.
DIFFERENZA, —ZIA, s. f. róż-
nica. = zająście, spór, zwada,
nieporozumienie, zatarga.
DIFFERENZIALE, ad. m. f.
Mat. różniczkowy. Quantità —
ilość różniczkowa, nieskończe-
nie mała, różniczka. Calcolo —
rachunek różniczkowy.
DIFFERENZIARE, v. a. od-
różniać, rozróżniać. = Mat.
szukać różnicy ilości odmien-
nej, wziąć ilość nieskończenie
małą.
DIFFERENZIALMENTE, av.
z odróżnieniem, w odróżnie-
niu.
DIFFERIMENTO, s. m. odkła-
danie, v. DILAZIONE.
DIFFERIRE, v. a. e. n. ir. od-
kładać, odwlekać. = różnić się.
DIFFICILE, ad. m. f. trudny,
ciężki. — a contentare, wyma-
gający, wymysłny, wybredny.
DIFFICILMENTE, av. trudno.
DIFFICOLTÀ, —TADÉ, —TA-
TE, s. f. trudność.
DIFFICOLTARE, —CULTARE,
v. a. utrudniać.
DIFFICOLTOSO, —CULTOSO,
—SA, ad. trudny do wszystkie-
go, z którym trudno trafić do
ładu; wybredny.
DIFFIDARE, v. n. nieufać,
niedowierzać. = v. a. pozba-
wić nadziei.
DIFFIDENTE, ad. m. f. nie-
ufny, niedowierający.
DIFFIDENZA, —ZIA, —DANZA,
s. f. —DAMENTO, s. m. nieufność,
niedowierzanie.
DIFFINIRE, v. a. ir. zakoń-
czyć, załatwić, rozstrzygnąć
— le differenze, załatwić zają-
ścia, spory. = określić, opisać.
DIFFINITAMENTE, —TIVA-
MENTE, av. ostatecznie, koniec
konców.
DIFFINITIVO, —VA, —TORIO,
—RIA, ad. ostateczny, stano-
woczy.
DIFFINIZIONE, s. f. określe-
nie, definicya.
DIFFONDERE, v. a. ir. rozlać.
= v. r. rozlać się, oblać się,
zalać się. E cadde tramortita e si
diffuse di gelato sudor, e gli occhi
chiuse, Tuss. Ger. = Diffonder-
si nel dire, rozciągać się, roz-
wlekać się nad czem.
DIFFONDITORE, s. m. roz-
lewacz.

DIFFORMARE, v. a. oszpe-
cić przez zepsucie kształtu.
DIFFORMATAMENTE, av.
niekształtnie.
DIFFORMAZIONE, s. f. o-
szpeccenie.
DIFFORME, ad. m. f. nie-
kształtny, szpetny, brzydki.
= różny. = niestosowny, prze-
ciwny. Le azioni de' cittadini
conformi o difforni alla legge
scritta, Beccar. D. e P.
DIFFORMITÀ, s. f. niekształt-
ność.
DIFFRAZIONE, s. f. Ott. ła-
manie się światła.
DIFFUSAMENTE, av. roz-
wlekle.
DIFFUSIONE, s. f. rozlanie.
DIFFUSIVO, —VA, ad. rozle-
wający.
DIFFUSO, —SA, p. ad. rozla-
ny, wylany. Stile diffuso, styl
rozwolekty.
DIFILARE, v. a. rzucić, ci-
snąć co na kogo. = rzucić się,
skoczyć na kogo.
DIFILATAMENTE, DIFILATO,
av. uprost, obces.
DIFINIMENTO, s. m. defini-
cya, określenie. = ukończenie.
DIFINIRE, etc. v. DIFINIRE, etc.
DIFRIGE, s. m. fus, żużel
miedzi.
DIGA, s. f. grobla.
DIGENERARE, v. D. DEGENERARE.
DIGERIRE, v. a. ir. trawić
pokarm. Il nostro stomaco dige-
risce più facilmente l'acqua che
il vino, Red. Lett. = Fig. prze-
trawić co, zgłębić, zgruntuować.
= strawić, przenieść na so-
bie, ścierpieć. Non potendo —
l'ignominia di.... Segner. Pred.
DIGERITO, —TA, p. ad. stra-
wiony. = Fig. ułożony, por-
ządknie zebrany. = przetra-
wiony, zgłębiony.
DIGERITORE, s. m. trawiący.
DIGESTIBILE, ad. m. f. stra-
wiony.
DIGESTIONE, s. f. D. GERIMEN-
TO, DIGESTIMENTO, s. m. tra-
wienie.
DIGESTIRE, v. D. GERIRE. =
fig. porządknie ułożyć, zebrać.
DIGESTIVO, —VA, ad. ula-
twiający trawienie.
DIGESTO, s. m. zbiór ustaw
dawnych prawników rzym-
skich zebranych i ułożonych
z rozkazu Justyniana.
DIGESTO, —TA, p. ad. stra-
wiony. = fig. porządknie ze-
brany, ułożony. [RE.
DIGHIACCIARE, v. D. DIAC-
CIOGARE, v. a. zdjąć ja-
rzmę, wyrządzić z jarzma.
DIGITALE, s. f. Bot. napar-
stnik, naparstnica. = ad. pal-
cowy.

DIGITO, s. m. palec, v. DITO.
= cal, 1/16 część stopy.
DIGIUGNERE, v. D. GIUGNERE.
DIGIUNARE, v. n. pościć. Chi
digiuna e altro ben non fa, a casa
del diavolo se ne va, prov. sie-
dzi pod figurą a ma diabla za
skorą. = być na czczo.
DIGIUNATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. postzący, postząca.
DIGIUNE, s. f. pl. suchedni.
DIGIUNO, s. m. post. Rompe-
re, pascere il —, przestać po-
ścić. = głód. Poscia, più che il
dolor, potè il —, D. Inf. = fig.
długie rozłączenie, oddalenie.
Send'io tornato a solvere il — di
veder lei, che sola al mondo
curo, Petr. = ad. będący na
czczo. A —, av. na czczo. =
Di lagrime digiuno, fig. który
nigdy nie uронil łzy. = Il sa-
tollo non crede al digiuno, prov.
syty nie wierzy głodnemu.
DIGNITÀ, —TADÉ, —TATE,
s. f. godność, zaszczyt, powa-
ga. = godność, dostojenstwo,
wysoki urząd. = wspaniała
postawa.
DIGNITOSO, —SA, ad. † pe-
len godności, godny. [RE.
DIGOCCIOLARE, v. GOCCIOLA-
RE.
DIGOZZARE, v. a. poderznąć
gardło. = odsonić szyję, wy-
gorsować się.
DIGRADAMENTO, s. m. —
ZIONE, s. f. zejście na dół sto-
pniami. = Pitt. stopniowe osła-
bienie kolorów, światła w o-
brazie.
DIGRADARE, v. n. zejść,
schodzić po stopniach. Venim-
mo al punto dove si digrada, D.
Inf. = zmniejszać się, słabnąć
stopniami. = schylać się nie-
znacznie, stanowić niezna-
czną pochylność. = v. a. zde-
gradować. = uszkodzić, poro-
bić szkody, v. PEGGIORARE. =
podzielić na stopnie, posto-
pniować. = Pitt. osłabić kolo-
ry, światło w obrazie.
DIGRASSARE, v. a. zebrać tu-
stość; wywabić tuste plamy.
DIGREDIRE, v. n. ir. lat. zbo-
czyć z drogi. = fig. zboczyć od
przedmiotu.
DIGRESSIONCELLA, —CINA,
s. f. dim. ustępek.
DIGRESSIONE, s. f. zbocze-
nie, ustęp.
DIGRESSIVO, —VA, ad. ro-
biący ustępy, zbaczający od
przedmiotu.
DIGRESSO, —SA, ad. ten
który zboczył z drogi. = s. m.
zboczenie z drogi.
DIGRIGNARE, v. a. e. n. wy-
szczyrzać zęby. Come soglion
talor due can mordenti.... av-
vincarsi digrignano i denti, Ar.

Orl. Fur. = zgrzytać zębami. = wykrywać gębę, żymać się na co.

DIGROSSAMENTO, s.m. ociosanie z grubego.

DIGROSSARE, v.a. ociosać z grubego. = nakreślić szkic obrazu. = fig. okrzesać, wykształcić, v. DIROZZARE.

DIGRUMARE, v.a. przeżuwać, v. RUMINARE.

DIGRUMATORE, s.m. zwierzę przeżuwające.

DIGUAZZAMENTO, s.m. klócenie, beltanie.

DIGUAZZARE, v.a. klócić, beltać. = v.n.e.r. rzucąć się, ciskać się.

DIGUSCIARE, v. SGUSCIARE.

DILACCARE, v.a. odciąć łopatkę baranią, v.a. rozdzierać się. *Or vedi come io mi dilacco, D. Inf.*

DILACCIARE, v.a. rozsznurować, rozwiązać.

DILACERAMENTO, s.m. podarcie, rozdarcie, rozszarpanie.

DILACERARE, DILANIARE, v.a. podrzeć, rozedrzeć, rozszarpać.

DILAGARE, v.a. zalać, zatopić. Ondeggia il sangue per campagna, e corse come un gran fiume, e dilagò le strade, *Ar. Orl. Fur.*

DILAGATAMENTE, av. przez zalanie powodzią. = nawalnie, gwałtownie.

DILAPIDAMENTO, s.m. — zione, s.f. roztrwonienie, zmarowanie. [nić.]

DILAPIDARE, v.a. roztrwonić.

DILATA, s.f. Leg. delata, odłożenie, odroczenie sprawy.

DILATABILE, ad. m. f. rozszerzalny.

DILATABILITÀ, s.f. Fis. rozszerzalność.

DILATARE, v.a. rozszerzyć, rozprzestrzenić. — coll'armi i confini dell'impero, *Met.* = odłożyć, odroczyć. = v.r. rozszerzyć się.

DILATATIVO, —VA, ad. rozszerzający.

DILATATORE, s.m. Chir. narzędzie służące do rozszerzenia otworu w ciecie.

DILATAZIONE, s.m. rozszerzenie.

DILATORIO, —RIA, ad. Leg. zwlekający, dążący do zwłoki.

DILAVAMENTO, s.m. — zione, s.f. podmycie, wydrążenie przez potok spadający z góry.

DILAVARE, v.a. podmyć.

DILAVATO, —TA, p.ad. podmyty, wymyty. = blady. Rosso dilavato, bladoczerwony. = blady, wyblady.

DILAZIONCELLA, s. f. dim. krótka zwłoka.

DILAZIONE, s.f. zwłoka.

DILEFIARE, v.n. bass. schnąć, usychać z frasunku.

DILEGGIABILE, ad. m. f. go-dzien posmiewiska.

DILEGGIAMENTO, DILEGIONE, s.m. posmiewisko, szyderstwo, najgrawanie się, urgowisko.

DILEGGIARE, v. a. szydzić, drwić, naśmiewać się. Rinaldo, quando questo ebbe sentito, lo diloggiava, e chiamava codardo, *L. Pulc. Morg.*

DILEGGIATEZZA, s. f. zu-chwalstwo, bezczelność.

DILEGGIATORE, s. m. szyderca.

DILEGGIATORINO, DILEGGI-NO, s.m. elegancik, galancik. = mały drwinkarz.

DILEGINE, ad. m. f. miękki, słaby, wiotchy, wielki (o mater-rych i papierze).

DILEGUAMENTO, s. m. od-dalenie.

DILEGUARE, v.a. oddalić. = v. r. oddalić się, zniknąć. Il signor nostro s'è in un sol punto diliegato e mostro, *Tass. Ger.* = rozpyliwać się, zalać się łzami. Come sarebbe possibile che tu non ti diliguassi in amaro pianto, *Segner. Mann. Feb.*

DILEGUO, s.m. wielkie odda-lenie, kraj świata. Andare, man-dare in —, zająć, zasłać na kraj świata.

DILEMMA, s. m. Log. dilem-ma, rozumowanie złożone z dwóch części z których każda prowadzi do jasnego i pra-wdziwego wniosku.

DILETICAMENTO, s. m. łas-kanie.

DILETICARE, v. SOLLETTICARE.

DILETICO, s. m. łaskotka, łecht.

DILETTABILE, DILETTEVOLE, ad. m. f. miły, luby, słodki.

DILETTABILITÀ, —TÀDE, —TATE, s.f. rozkosz, słodycz.

DILETTABILMENTE, DILETTEVOLMENTE, av. miło, luby, słodko. [zione.]

DILETTAMENTO, v. DILETTA-DILETTANTE, ad. m. f. miły, luby, słodki. = s.m. artysta nie z professi ale z gustu.

DILETTARE, v. a. sprawić rozkosz; bawić, rozrywać. = v. r. rozkoszować; mieć upodo-banie; bawić się, rozrywać się.

DILETTATORE, s. m. —TRI-CE, s.f. sprawujący, sprawują-ca rozkosz.

DILETTAZIONE, s. f. rozkosz, przyjemność, upodobanie.

DILETTEVOLE, — MENTE, v. DILETTABILE, etc.

DILETTIVO, —VA, ad. miłu-jący, kochający.

DILETTO, s. m. rozkosz, przyjemność, upodobanie. Prender a —, mieć upodobanie. Ma tu prendi a — i dolor miei, *Petr.* Prender — d'altrui, zacząć z kim cielesnej rozkoszy. Andare a —, pójść na przechadzkę. Tenere a —, mieć co na czyje zawola-nie. A —, a bel —, av. umyślnie, samochoć. = ad. ukochany. A Dio diletta obbediente ancella, *Petr.* Donna diletta, kochanka. DILETTOSAMENTE, av. przy-jemnie.

DILETTOSO, v. DILETTABILE. DILEZIONE, s. f. miłość.

DILIBERAMENTO, s.m. v. LI-BERAZIONE. = ostrożność, prze-zorność; rozwaga; namysł, rozmyśl.

DILIBERARE, v. a. uwolnić. Dilibero di sua prigione Federigo, *G. Vill.* — dalla promessa, uwol-nić od dotrzymania obietnicy. = radzić, obradować. = umy-slić, postanowić. Dilibero di vo-lere andare a vedere la magnifi-cenza di questo abate, *Bocc.* Ho deliberato di non allontanarmi di questi colli, *U. Fosc.* = postano-wić, uchwalić. = v. r. zleźć, od-byc półóg. = pozbyć się, uwol-nić się.

DILIBERATAMENTE, av. roz-myślnie, umyślnie.

DILIBERATO, —TA, p. ad. uwolniony. = postanowiony, uchwalony. = gotów na wszy-stko, determinowany. A dirtela, io son diliberato; e tu sai ch' uom diliberato non vuol consigli, *Salv. Granch.* [RAZIONE.]

DILIBERAZIONE, v. DELIBE-LIBRARI, v. r. stracić ró-wnowagę.

DILIGENTE, ad. m. f. pilny.

DILIGENTEMENTE, av. pil-nie.

DILIGENZA, —ZIA, s. f. pil-ność, staranność. = Far chec-chessia in —, robić co spieszenie.

DILIVIDARE, v.n. rozpuszczyć się, roztopić się. = v. r. fig. o-świadczyć się, wyjawić się.

DILISCARE, v. a. wyjąć oście z ryby.

DILIZIOSO, v. DELIZIOSO.

DILOGGIARE, v.n. wyprowa-dzić się, wynieść się z miejsca. = fig. wyruszyć, wynieść się. = v. a. wyrugować, wypa-rować.

DILOMBARSI, v. r. złamać sobie krzyże.

DILOMBATO, —TA, p. ad. ma-jący rozbite krzyże. = fig. jak zbity, znużony, skołatany. = s.m. przerwanie się w krzyżu, zerwanie się, poderwanie się.

DILUCIDARE, v. a. *wyjaśnić, objaśnić.*

DILUCIDAZIONE, s. f. *wyjaśnienie, objaśnienie.*

DILUNGAMENTO, s. m. — **ZIONE**, s. f. *oddalenie.*

DILUNGARE, v. a. *oddalić. = przedłużyć, wyciągnąć, rozciągnąć. = przedłużać, odkładać, odwlekać. = v. r. oddalić się.*

DILUNGATORE, s. m. *odwólczytel.*

DILUNGO, av. *ciągłe, wciąż.*

Suonare a —, *dzwonić z całej sily rozkołysawszy dzwony.*

DILUVIANO, — **NA**, ad. *popotowy.*

DILUVIARE, v. n. *lać jak z cebra (o deszczu). = bass. żreć, pętać.* [żarlok.]

DILUVIATORE, — **VIONE**, s. m.

DILUVIO, s. m. *potop. = rozlew, wylew, zalew. = Fig. wielka obfitość; potoki łez; nawał nieszczęść. = żartochwo, żartoczność.* [wyny.]

DILUVIOSO, — **SA**, ad. *ule-*

DIMAGRARE, — **CRARE**, — **GHERARE**, v. a. *wychudzić. = v. n. e. r. schudnąć.*

DIMAGRAZIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *chudnienie, schudnienie, wychudnienie.*

DIMANDA, — **GIONE**, — **ZIONE**, — **DITA**, s. f. — **MENTO**, s. m. *pytanie. = prośba, żądanie. = Dimanda, dimandata, Leg. żądanie, domaganie się; wnioski prokuratora; zapytania czynione obwinionemu, indagacja.*

DIMANDANTE, ad. m. f. *żądający; proszący. = s. Leg. powód, powódka.*

DIMANDARE, v. a. *pytać, zapytywać. = żądać, wymagać, domagać się. — in giudizio, dochodzić czego, upominać się o co drogą sądową.*

DIMANDASSERA, **DIMAN DA SERA**, av. *jutro w wieczór.*

DIMANDATO, s. m. *rzecz żądana.*

DIMANDATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *żądający, żądająca. = Leg. powód, powódka.*

DIMANE, — **NI**, av. *jutro. Dimani mattina, dimattina, jutro rano. Dimani sera, jutro w wieczór. Diman l'altro, pojutrze. = Dimane, s. f. ranek. Quando fui desto innanzi la —, D. Inf.*

DIMEMBRARE, v. **SMEMBRARE**.

DIMENAMENTO, **DIMENIO**, s. m. *ruszanie się, wiercenie się, kręcenie się, fertyanie się.*

DIMENARE, v. a. *ruszać, trząść, wstrząsać, wzruszać, kręcić, wiercić, przewracać. — la pasta, miesić ciasto. — la coda, kręcić, wiercić ogonem. = v. r. rzucić się, eiskać się, szamo-*

lać się. Chi va a letto senza cenare tutta notte si dimena, prov. v.

CENA. = *krzątać się, wiercić się, kręcić się, fertyać się, trzępotać się, dygotać. = v. n. drzeć, drgać (o liściach).*

DIMENSIONE, s. f. *wymiar, rozmiar.*

DIMENTARE, v. a. *pozbawić rozumu, zawrócić głowę, odurzyć.*

DIMENTICANZA, — **GGINE**, — **GIONE**, s. f. — **MENTO**, s. m. *zapomnienie. Mettere in dimenticanza, pusić w zapomnienie.*

DIMENTICARE, v. a. n. e. r. *zapominać; zapomnieć. Si dimentica a un tratto le ingiurie fatteggi, Segner. Mann. Marz.*

DIMENTICATOIO, v. **DIMENTICANZA**.

DIMENTICHEVOLE, **DIMENTICO**, — **CA**, pl. — **CHI**, — **CHE**, ad. *łatwo zapominający.*

DIMENTIRE, v. a. ir. *zadać kłamstwo, zaprzeczać.*

DIMERITARE, v. **DEMERITARE**.

DIMESSO, — **SA**, p. ad. *spuszczony na dół. E tena dimesso le palpebre lagrimose, Ver. N. R.*

= upokorzony, pokorny. E sono in non molti anni si dimesso, ch' appena riconosco omai me stesso, Petr. = rozpuszczony (o włosach). Veggò... e bruna e taciturna starsi una donna coi crini dimessi, Fort. Ricc.

DIMENTICAMENTO, s. m. *oswojenie.*

DIMENTICARE, v. a. *oswoić, przyswoić. = spoufalić. = v. r. oswoić się; spoufalić się.*

DIMENTICAZIONE, s. f. *oswojenie, przyswojenie.*

DIMENTICHEVOLE, ad. m. f. *łatwy do oswojenia.*

DIMENTICHEZZA, s. f. *poufalość, zażyłość = pieszczoły, karesy.*

DIMESTICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. *domowy, swojski.*

Animal dimestico, zwierzę domowe, swojskie. = domowy, ogrodowy, niedziko rosnący. Piante dimestiche, frutti dimestici, rośliny, owoce ogrodowe. = domowy, gospodarski. Cura, bisogna dimestica, kłopoty, potrzeby gospodarskie. = domowy, krajowy. = nawykły, przywykły. = poufaty. = częsty. Febbre dimestica, febra często powracająca.

DIMETTERE, v. a. ir. *odłożyć na bok, zaniechać. = opuścić.*

Cristo fu tentato nel deserto e non però il dimise il demonio, Fr. Giord. = odpuścić, darować urazę. = zamiast PERMETTERE, pozwolić. Forse m'avresti ancora lo star dimesso, D. Inf. = v. r.

złożyć urząd, władzę. = upokorzyć się, unżyć się.

DIMEZZAMENTO, s. m. *podzielenie na dwie połowy.*

DIMEZZARE, **DIMIDIARE**, v. a. *podzielić na połowę.*

DIMINUIMENTO, s. m. *zmniejszenie, uszczuplenie, ujęcie.*

DIMINUIRE, v. a. ir. *zmniejszyć, uszczuplić, ująć.*

DIMINUITO, — **TA**, p. ad. *zmniejszony, uszczuplony. Avviene alcuna volta che l'uomo profferà parola, per la quale la fama altrui è diminuita, Maestr.*

DIMINUTAMENTE, — **TIVAMENTE**, av. *przez zmniejszenie.*

DIMINUTIVO, s. m. *Gram. wyraz zdrobniały. = ad. drobny, maluczki.* [szenie.]

DIMINUZIONE, s. f. *zmniejszenie.*

DIMISSIONE, s. f. *dymissya, uwolnienie od służby.*

DIMISSORIA, s. f. *Eccl. pozwolenie biskupa na święcenie kleryka przez innego biskupa.*

DIMODOCHÈ, **DI MODO CHÈ**, cong. *tak iż.*

DIMOIARE, v. n. *rozmarznąć, rozstajać. = namoczyć chusta przed zoleniem.*

DIMOLTO, v. **MOLTO**.

DIMOLTONE, av. *accr. bardzo wiele. Questa è una superbissima strole che mi piace di molto, ma di molto, e poi di moltone, Red. Lett.*

DIMONIO, v. **DEMONIO**.

DIMORA, s. f. *mieszkanie, miejsce pobytu. = mieszkanie, czas pobytu. Tu sai ch'e' fece in Alba sua — per trecent' anni, Petr. = zwłoka, odwłoka. Quando s'accorse d'alcuna — ch' i' faceva dinanzi alla risposta supin ricadde, D. Inf.*

DIMORAGIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *mieszkanie, pobyt.*

DIMORARE, v. n. *mieszkać. Or che di là dal mal fiume dimora, D. Inf. = przebywać, zostawać. = v. a. opóźnić.*

DIMORAZIONE, v. **INDUGIO**.

DIMORO, s. m. *mieszkanie. = omieszka, zwłoka. Domandò il duca mio senza — D. Inf.*

DIMORSARE, v. a. *roszkąść.*

DIMOSTRABILE, ad. m. f. *magący być okazany.*

DIMOSTRAGIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *okazanie, okaz, znak, oznaka.*

DIMOSTRANTEMENTE, — **TIVAMENTE**, av. *jasno, dowodnie.*

DIMOSTRARE, v. a. *okazać, dowieść. Interamente come l'atto stava le dimostrarono, Bocc. = v. r. okazać się, pokazać się. Le lagrime... ora per allegrezza largamente si dimostrarono, Fir. As. = udawać.*

DIMOSTRATIVA, s.f. *łatwość okazania*.

DIMOSTATIVO, —VA, ad. *dowodnie okazujący*. Eloquenza dimostrativa, *wymowa dowodząca, na rozumowaniu oparta*. = *okazujący*. Pronome dimostrativo, *Gram. zaimek okazujący*.

DIMOSTRATORE, s.m. —TRICE, s. f. *okazujący, dający oznaki czego*.

DIMOSTRAZIONE, s. f. *okazywanie*. —matematica, *dowodzenie matematyczne*. = *dowód, oznaka*. = *udawanie*. Far —, *udawać*.

DIMOSTRO, —TRA, ad. *zamiast dimostrato, okazany, dowiedziony*.

DIMOZZARE, DIMOZZICARE, v. MOZZARE, SMOZZICARE.

DINANZI, s. m. *przód, front, fasada*. = prep. *przed*. Or ho — agli occhi un chiaro specchio, *Petr.* — la chiesa di S. Francesco, *G. Vill.* — al giudice, *przed sędzią*. Mettere, torre una cosa — agli occhi di alcuno, *przełożyć co komu przed oczy, usuwać co z przed oczu*. Levarsi una cosa —, *pozbyc się czego, odczepić się, odkaraskać się*. Me lo sono levato —, *pozbyłem się go, odczepiłem się od niego*. — a me non fur cose create, *D. Inf.* = av. *wprzód, przedtem*. — che, *wprzód nim*. = ad. *poprzedzający, uprzedni*. Il di, il verno —, *dzień poprzedni, i. t. d.* = *przed (co do czasu)*.

DINASTA, s. m. *książe, król, ulegający innemu mocarstwu*.

DINASTIA, s. f. *dynastia*.

DINDERLO, s. m. —LINO, s. m. *dim. szlarka, frędzla*. = *trzępiot*.

DINDO, s. m. (*wyraz dziecienny*), *pieniądz*. Se fossi morto innanzi che lasciassi il pappo e' l' dindì, *D. Purg.*

DINDONARE, v. n. *dzwonić (o dzwonie)*. Cominciò il campanaccio a —, *Tasson. Secch.*

DINEGARE, v. a. *zaprzeczyć, odmówić*.

DINEGAZIONE, s. f. *zaprzeczenie, odmówienie*.

DINEGRARE, DINIGRARE, v. DENIGRARE.

DINIEGO, s.m. *zaprzeczenie*.

DINOC CARE, —OLARE, v. a. e n. *skrepić kark, zwichnąć, wywichnąć*. = v. r. *dinocarsi*, *si piete, la mano, wywichnąć sobie nogę, rękę*. = *Fare il dinocolato, udawać chorego*.

DINODARE, v. DISNODARE.

DINOMINARE, v. a. *nazwać*. = *wyliczać*.

DINOMINAZIONE, v. DENOMINAZIONE.

DINOTARE, v. DENOTARE.

DINTORNAMENTO, s. m. *okrażenie, otoczenie*.

DINTORNARE, v. a. *okrażać, otaczać*.

DINTORNO, s. m. *okolica*. = *zarys, kontur*. = *obwód, krąg, brzeg*. = av. *na około, do koła*.

DINUDARE, v. a. *obnażyć, оголоzić*. = fig. *odsłonić, odkryć*. Acciò che meglio il vero io ti dinudi, *Ar. Orl. Fur.*

DINUMERARE, v. NUMERARE.

DINUMERAZIONE, s.f. *rozliczenie, obliczenie*.

DINUNZIA, —ZIONE, s. f. *ogłoszenie*. = *denuncyacja, doniesienie do władzy*.

DINUNZIARE, v. a. *ogłosić, obwieścić, oświadczyć*. = *denuncyować, donieść do władzy, udać do sądu*.

DINUNZIATIVO, —VA, ad. *ogłaszający*. = *donoszący, udający do władzy*.

DINUNZIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *denuncyator*.

DIO, s. m. *Bóg*. — il voglia, volesse, *dalby to Bóg*. Andarsi con —, *pójść z Bogiem*. Ognun per se, e — per tutti, *każdy dla siebie, a Bóg dla wszystkich*. — sia con voi, *niech cię Bóg prowadzi*. — me ne liberi, *uchowaj Boże, bron Boże*. Per l' amor di —, *na miłość Boga*. Per Dio, *dla Boga*, *przebog*. Per Dio, non date a questa istoria orecchia, *Ar. Orl. Fur.*

DIOCESANO, —NA, ad. e s. *diecezjalny, mieszkaniec diecezji*, *biskup diecezji*.

DIOCESI, s. f. *dieceza*.

DIOTTRA, s.f. *dyoptra, przeglądnicca, celownik*.

DIOTTRICA, s. f. *dyoptryka, część optyki mówiąca o kierunku złamanych promieni światła*.

DIOTTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *dyoptryczny*.

DIPANARE, v. a. *zwinąć na kłębek*.

DIPARTENZA, —TITA, s. f. *DIPARTIRE*, s.m. *odjazd, wyjazd*.

= *pożegnanie*. Fatte col duca poi le dipartenze, *si misero di subito in cammino, L. Lipp. Malm.*

DIPARTIMENTO, s. m. *odjazd*. — *podział, wydział*. — della guerra, dell' interno, *wydział wojny, spraw wewnętrznych*. = *departament we Francji*.

DIPARTIRE, v. a. *ir. podzielić, rozdzielić*. = *odciąć, odgrać*. Ma le pensa dal busto — il capo mezzo fitto nella sabbia,

Ar. Orl. Fur. = *oddzielić, oddać*. Ma io però da' miei non ti diparto, *Petr.* — v. r. *odjechać, odejść, oddalić się*.

DIPELARE, v. PELARE.

DIPELLARE, v. a. *oblupić*.

DIPENDENTE, ad. m. f. *zależny*. [leżnie.]

DIPENDENTEMENTE, av. *zależnie*.

DIPENDENZA, s.f. *zależność*.

DIPENDERE, v. n. *ir. zależać od kogo, od czego*.

DIPPENARE, v. a. *przekreślić*.

DIPIGNERE, DIPINGERE, v. a. *ir. malować*. — a olio, a fresco, *malować olejno, fresko*. — di rosso, di verde, *malować czerwono, zielono*. Chiunque comincia fa così; ed anche Michelagnolo dipinse a principio dei fantocci, *Cas. Lett.* = fig. *odmalować, opisać*.

DIPINTO, —TA, p. ad. *malowany, odmalowany*. — a più colori, *pstry, upstrzony*. = *malowany, różowany*. = Fig. *malujący się na twarz*. Io mi tacea ma l' mio desir dipinto m' era nel viso, *D. Par.* = *ubarwany*. Prato dipinto, *łaka ubarwiona kwieciami*. = *falszywy, udany, obłudny*. Laggiù trovammo una gente dipinta, *D. Inf.* Egli è dipinto, *tak piękny że go można malować*. Quell' abito vi sta dipinto, *ta suknia leży na tobie jak ulana*.

DIPINTORE, s. m. —RESSA, —TRICE, s. f. *malarz, malarka*. Dipintore de' miei stivali, *lichy malarz*. Questo è un tale, che si chiama Perlone, dipintor de' miei stivali, *L. Lipp. Malm.*

DIPLOMA, s. f. *dyplom*.

DIPLOMATICA, s. f. *dyplomatyka, nauka o dyplomatach, przywilejach dawnych*.

DIPLOMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *dyplomatyczny*.

Corpo diplomatico, *ciało dyplomatyczne*. = s. m. *dyplomata*.

DIPLOMAZIA, s. f. *dyplomacja*.

DIPOPOLARE, v. a. *wyludnić*.

DIPORRE, v. DEPORRE.

DIPORTAMENTO, s. m. *postępowanie, prowadzenie się*.

DIPORTARSI, v. r. *bawić się*. = *przechadzać się*. = *postępować, prowadzić się, sprawować się*.

DIPORTEVOLE, ad. m. f. *zabawny*.

DIPORTO, s. m. *zabawa, rozrywka*. = *chód, ułożenie, postawa*.

DIPPOI, av. *potem*.

DIPRESSO, prep. *blisko*.

DIRADARE, v. a. *rozrzedzić*. = v. r. *rozrzedzić się*.

DIRADICARE, wyrwać z korenieniem. = fig. wykorzenić.

DIRAMARE, v. a. obciąć gałęzie. = v. r. rozgalezić się. = rozdzielić się na dwie lub więcej odnogi (o rzekach).

DIRAMAZIONE, s. f. rozgależenie.

DIRE, v. a. e n. ir. mówić, powiedzieć, rzec. = bene, male di alcuno, mówić dobrze, źle o kim. — ciò che uno pensa, powiedzieć co się myśli. Pigliar a —, zacząć mówić, odezwać się, zabrać głos. Aver che —, mieć co do powiedzenia. Aver che — con alcuno, mieć z kim na pieńku. Non c'è che —, nie ma co na to powiedzieć. Far dir di sé e de' fatti suoi, przyjąć na ludzkie języki. Dicesi, si dice, dicono, mówią, powiadają. — i suoi peccati, powiedzieć, wyznać swe grzechy. = nazywać, nazwać. Sono piuttosto da dir asini, Bocc. = Voler dire, venir a —, znaczyć. Ma io non so quel che volesse —, Bern. Orl. Quello ch'egli aveva risposto non veniva a dir nulla, Bocc. = Cioè a —, vale a —, to jest, jako to. = s. m. mówienie, mowa. Al dir d'ognuno, jak wszyscy mówią. Come il soverchio — reca fastidio, così reca il soverchio tacere odio, Cas. Galat.

DIREDARE, **DIREDDARE**, v. a. wydziedziczyć.

DIRENATO, s. m. przelamanie krzyża, przerwanie się w krzyżu.

DIRETRO, s. m. tył.

DIRETTAMENTE, av. wprost.

DIRETTIVO, —VA, ad. prostujący, kierujący.

DIRETTO, —TA, ad. prosty, wyprostowany. Per diretto, av. wprost, prosto. = p. ad. kierowany, skierowany. = słuszny, sprawliwy.

DIRETTORE, s. m. —TRICE, s. f. dyrektor, dyrektorka.

DIRETTORIO, s. m. dyrektoryat, władza wykonawcza z pięciu członków we Francji odr. 1795 do 1799.

DIREZIONE, s. f. kierunek, dążenie. = dyrekcyja, kierunek, zarząd. Aver la —, kierować, rządzić, zarządzać. = urząd dyrektora. La — della posta, dyrekcyja poczty.

DIRICCIARE, v. a. wytuskać kasztan z t. piny.

DIRIDERE, v. DERIDERE.

DIRIGERE, v. a. ir. kierować, rządzić = kierować, zwrócić, obrócić. — il pensiero, l'intenzione, zwrócić na co myśl.

DIRIMENTE, ad. m. f. rozrywający. Impedimento —, Leg. can. przeszkoda, przyczyna rozrywającej małżeństwo.

DIRIMERE, v. a. rozrywać, rozłączyć. = Dirimere liti, godzić spory.

DIRIMPETTO, av. naprzeciw.

DIRISONE, v. DERISIONE.

DIRITTAMENTE, av. prosto. = słusznie, sprawliwie. = tak właśnie, nie inaczej.

DIRITTANGOLO, ad. m. Geom. prostokątny.

DIRITTEZZA, s. f. prostosc. = słusznosc, sprawliwosc.

DIRITTO, s. m. prawo, nalezytosc. = prawo pisane. — di cittadino, prawo obywatelstwa.

— di guerra, prawo wojny. = clo, opłata. = władza, panowanie. = ad. prosty. Il cammin diritto, prosta droga. = prostopadły, pionowy. = prawy. A man diritta, po prawej ręce. = Nel diritto mezzo, w samym środku. = wyprostowany, stojący. Levatis tutti diritti, Bocc.

= Fig. prawy, słuszny, sprawliwy, prawdziwy. = chytry, przebiegły. = av. prosto.

DIRITTURA, s. f. linia prosta.

A —, av. prosto, wprost. = fig. prawosc, słusznosc, sprawliwosc. = clo, opłata, podatek.

DIRIZZAMENTO, s. m. wyprostowanie. = sprostowanie, poprawienie.

DIRIZZARE, v. a. prostować, wyprostować. = fig. sprostować, poprawić, naprowadzić na dobrą drogę, narządzić co zepsutego. = zwrócić, obrócić, skierować. = v. r. Dirizzarsi in piedi, powstać na nogi, stanąć równomi nogami.

DIRIZZATO, —CRINE, s. m. iglica do włosów.

DIRIZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. nauczyciel, nauczycielka.

DIRIZZATURA, s. f. przedział włosów na wierzchu głowy.

DIRO, —RA, ad. lat. + dziki, okrutny, straszny.

DIROCCAMENTO, s. m. zburzenie.

DIROCCARE, v. a. zburzyć, zwać, obalić. = v. n. upaść, runąć. [ciel.]

DIROCCATORE, s. m. burzydiroccare, v. n. upaść ze skały. = v. r. rozlać się (o wodzie spływającej z góry).

DIROMPERE, v. a. ir. rozbić, rozłuc. = zrobić miękkim, giętkim. = fig. przerwać; zepsuć. = v. r. stać się miękkim, giętkim. = poróżnić się, pokłócić się.

DIROMPIENTO, s. m. roz-

bicie, rozerwanie. = przerwanie, przerwa.

DIROTTA, s. f. ulewa. = fig. wielka obfistość. A —, obficie, nad miarę. LAVORIO alla —, Cavalc. niezmierna praca. Piangere a —, wylewać potoki łez.

DIROTTAMENTE, av. nad miarę, niezmiernie. Piangere —, rzewnie płakać.

DIROTTISSIMO, —MA, ad. sup. Dare in un pianto —, prompiere in un — pianto, zalać się rzewnymi łzami. = urwisty. Montagna —, urwista góra.

DIROTTTO, —TA, ad. giętki, gibki. = urwisty. = rozbity, stłuczony. = niezmierny, zbyt;yczny; ulewny. = nawykły, uprawniony, wdrożony.

DIROZZAMENTO, s. m. okrzescanie, ukształcanie.

DIROZZARE, v. a. ociosać z grubszego. = fig. okrzescać, ukształcać. = v. r. okrzescać się.

DIRUGGINARE, **DIRUGGINIRE**, v. a. oczyścić ze rdzy. = Dirugginare i denti, zgrzytać zębami.

DIRUPAMENTO, s. m. zawalenie się, osypianie się ziemi. = przepaść.

DIRUPARE, v. a. strącić w przepaść. = v. n. oderwać się i runąć. Qual gran sasso talor, che o la vecchiezza solve da un monte, o svelle ira dei venti ruinoso dirupa, Tass. Ger. = v. r. runąć z wysokiej skały.

DIRUPO, **DIRUPATO**, s. m. przepaść, urwisko.

DIRUTO, —TA, ad. lat. zburzony.

DISABILITÀ, s. f. niezdolność.

DISABITARE, v. a. wyłudnić. = v. r. wyłudnić się.

DISABITATO, —TA, ad. wyłudniony, niezamieszkały, pusty. = Gola disabitata, żarłoczne gardo. Corpo disabitato, głodny żołdek.

DISABITAZIONE, s. f. wyprowadzenie się z mieszkania.

DISACERBARE, v. a. odjąć kwas, zlagodzić cierpkość, o-słodzić. O Lauretta! io piansi con te sulla bara del tuo povero amante, e mi ricordo che la mia compassione disacerbava l'amarezza del tuo dolore, U. Fosc.

DISACRARE, v. a. zdjąć święcenie, obrócić na świecki użytek. = v. r. uwolnić się od ślubu.

DISADATTAGGINE, s. f. niezgrabność, nieszykowność.

DISADATTAMENTE, av. niezgrabnie.

DISADATTO, —TA, ad. niezgrabny, nieszykowny, nieokrzesany, ociężały.

DISADORNARE, v. a. zdjąć ozdoby.

DISADORNO, —NA, ad. nie-
ozdobny, niemający wdzięków.
DISAFFEZIONARE, v. a. od-
stręczyć, odrzucić od siebie.

DISAGEVOLE, ad. m. f. trudny.
DISAGEVOLEZZA, s. f. trud-
ność. [dno.]

DISAGEVOLMENTE, av. tru-
disaggradare, v. n. nie-
podobać się.

DISAGGRADEVOLE, ad. m. f.
nieprzyjemny, niemily.

DISAGIARE, v. a. robić sub-
jekcyę. = v. r. zrobić sobie sub-
jekcyę.

DISAGIATO, —TA, p. ad. nie-
wygodny. = słaby, chorowity.
= będący w potrzebie, w nie-
dostatku.

DISAGIATORE, s. m. ten któ-
ry robi subjekcyę.

DISAGIO, s. m. niewygoda,
subjekcyę. Que' due fasci vi fan-
no camminare a —; lasciatene
portare uno anche a me, U. Fosc.
Dar —, robić subjekcyę. Tener
a —, kazać długo czekać. =
brak, niedostatek. Stare a —,
znajdować się w niedostatku.
Patir —, cierpieć niedostatek.

DISAGIOSAMENTE, DISAGIA-
TAMENTE, av. niewygodnie.

DISAGIOSO, —SA, ad. niewy-
godny; będący w niedostatku;
przykry, nieprzyjemny.

DISALBERGARE, v. n. wy-
nieść się z mieszkania.

DISALBERGATO, —TA, p. ad.
wyprobowany z mieszkania.
= niemający mieszkania.

DISALLOGGIARE, v. a. wypę-
dzić z mieszkania.

DISAMABILE, ad. m. f. nieu-
miejący podobać się.

DISAMARE, v. a. przestać
kochać.

DISAMATORE, s. m. —TRICE,
s. f. ten który przestał, ta która
przestała kochać.

DISAMBIZIOSO, —SA, ad. nie-
mający ambicyi.

DISAMENITÀ, s. f. nieprzy-
jemność. [przyjemny.]

DISAMENO, —NA, ad. nie-
disamina, —ZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. examen. = bada-
nie, dociekanie.

DISAMINARE, v. a. exameno-
wać, badać, dociekać, roz-
trząsać.

DISAMORARE, v. a. wybić
z głowy kochanie, odstręczyć
od miłości.

DISAMORATO, —TA, p. ad.
który przestał kochać. = ozię-
bły, nieczuły, obojętny.

DISAMORE, s. m. —VOLEZZA,
s. f. oziębłość, nieczułość, obo-
jętność.

DISAMOREVOLE, ad. m. f.
niegrzeczny, nieużyteczny.

DISAMOROSO, —SA, ad. o-
ziębły, nieczuły, obojętny.

DISANIMARE, v. a. odjąć ży-
cie, zabić. = odjąć odwagę,
zatrwożyć. Forse la mia mesta
accoglienza, e il meschino suo
stato l'hanno disanimato, U. Fosc.
= v. r. stracić odwagę.

DISAPPARARE, v. a. e n. za-
pomnieć co się umiało.

DISAPPASSIONATAMENTE,
av. bez passyi, z zimną krewią,
obojętnie.

DISAPPASSIONATEZZA, s. f.
nieczułość, obojętność.

DISAPPASSIONATO, —TA,
ad. nieczuły, obojętny.

DISAPPESTATO, —TA, ad.
wyleczony z zarazy.

DISAPPLICARE, v. n. niepi-
lnować roboty.

DISAPPLICATEZZA, —ZIONE,
s. f. niepilność, niedbalstwo.

DISAPPLICATO, —TA, p. ad.
niepilny, niedbaly.

DISAPPRENDERE, v. a. ir. za-
pomnieć co się umiało.

DISAPPRENSIONE, s. f. śmia-
łość, odwaga.

DISAPPROVARE, v. a. niepo-
chwalać, ganić, naganiać.

DISAPPROVAZIONE, s. f. na-
gana, zganienie.

DISARGINARE, v. a. prze-
rwać, rozkopać groblę.

DISARMAMENTO, s. m. roz-
brojenie.

DISARMARE, v. a. rozbroić.
= v. n. rozbroić, rozpuścić woj-
sko. I Pisani... disarmaro con
loro danno e vergogna, G. Vill.

= v. r. zdjąć broń, odpasać
oreż.

DISARMO, v. DISARMAMENTO.

DISARMONIA, s. f. brak har-
monii, niezgoda.

DISARMONICO, —CA, pl. —
CI, —CHE, ad. nieharmonijny.

DISASPIRE, v. a. ir. ulago-
dzić, usmierzyć, ukoić.

DISASSEDIAITO, —TA, ad. u-
wolniony od obłążenia.

DISASSUEFATTO, —TA, ad.
odzwyczajony.

DISASTRO, s. m. klęska, nie-
szczęście.

DISASTROSO, —SA, ad. nie-
szczęśliwy, okropny.

DISATTENTO, —TA, ad. nie-
uważny, niepilny.

DISATTENZIONE, s. f. nieu-
waga, niepilność.

DISATTRISTATO, —TA, ad.
rozczesłony.

DISAUGURARE, v. a. źle sobie
wrożyć.

DISAUTORARE, v. a. odebrać
władzę.

DISAVANZARE, v. n. ponieść
straty.

DISAVANZO, s. m. strata.

Mettere a —, policzyć co do stra-
ty, mieć za stracone.

DISAVVANTAGGIARSI, v. r.
stracić korzyść.

DISAVVANTAGGIO, s. m.
strata, szkoda.

DISAVVANTAGGIOSAMEN-
TE, av. ze stratą, niekorzy-
stnie.

DISAVVANTAGGIOSO, —SA,
ad. niekorzystny, szkodliwy.

DISAVVEDIMENTO, s. m. —
DUTEZZA, s. f. niebaczność, nieu-
waga, nieostrożność.

DISAVVEDUTAMENTE, av.
niebacznie, nieuważnie.

DISAVVEDUTO, —TA, ad. nie-
baczny, nieuważny.

DISAVVENENTE, —NEVOLE,
ad. m. f. nieładny, brzydki,
szpetny.

DISAVVENENTEZZA, —NEN-
ZA, s. f. brzydłość, szpetność.

DISAVVENIRE, v. n. ir. niepo-
szczęścić się. = nie przypadać
do smaku, niepodobać się.

DISAVVENTURA, s. f. przy-
goda, przypadek nieszczęśliwy.

DISAVVENTURATAMENTE,
—ROSAMENTE, av. nieszczęśli-
wie.

DISAVVENTURATO, —TA,
—ROSO, —SA, ad. nieszczęśliwy.

DISAVVERTENZA, s. f. nieu-
waga, niebaczność.

DISAVVEZZAMENTO, v. n.
suso.

DISAVVEZZARE, v. a. odzwy-
czaić. = v. r. odzwyczajając się,
odwyknąć.

DISAVVISAMENTO, s. m. nie-
uwaga, niebaczność.

DISBANDARSI, v. ir. rozpierz-
chnąć się, rozspać się, pójść
w rozsypek, porozchodzić się.

DISBANDEGGIATO, —TA, ad.
wygnany z kraju.

DISBANDIRE, v. n. SBANDIRE.

DISBRAMARE, v. a. e r. zo-
spokoić, zadowolić. Tanto eran
gli occhi miei fissi ed attenti a di-
sbramarli da decenne sete, D. Purg.

Voglioti dimostrar l'ordine e l'
modo che a — tuoi desiderj giovi,
Ar. Or. Fur.

DISBRANDARE, v. a. roz-
broić przeciwnika.

DISBRIGARE, v. a. rozplatać,
wywikłać, wydobyć z czegoś,
uwolnić z kłopotu. Quanto più
batte l'ale, e più si prova di —
più vi si lega stretto, Ar. Or. Fur.

= v. r. rozplatać się, uwol-
nić się z kłopotu. Caddero ambi
egualmente; e i due campioni fur
presti a disbrigarli dagli arcioni,
Ar. Or. Fur.

DISCACCIAIMENTO, s. m. wy-
gnanie, wypędzenie.

DISCACCIARE, v. a. wygnać,
wypędzić z kraju lub z jakdokol-

wiek. = odpedzić od siebie. Discaccio i miei desiderj, condanno le mie speranze, piango i miei inganni, U. Fosco.

DISCACCATIVO, —VA, ad. wypędzający.

DISCACCIASTORE, s. m. — TRICE, s. f. ten, ta co wypędza.

DISCADERE, v. n. ir. podupać. = spaść, przypaść na lennodawcę, wrócić do lennodawcy po wygaśnięciu familii lennika lub z innej przyczyny.

DISCADIMENTO, s. m. podupadanie. — di forse, upadanie na siłach.

DISCALARE, v. SCALZARE.

DISCAPITARE, v. SCAPITARE.

DISCAPITO, s. m. szkoda, strata.

DISCARCO, —RICO, s. m. zdjęcie ciężaru, sprawienie ulgi. = fig. uwolnienie, usprawiedliwienie, ulga sumienia. La donna in suo discarco, ed in vergogna d' Anselmo, il capo gl' intronò di gridi, Ar. Orf. Fur. Ora in — di me dirò sol questo, che sperato, nè pensato ho pur mai d' allontanarmi da te furtivamente, Car. En. Disse (il re) pubblicamente, non per odio contro alla reina, ma per discarico di coscienza, Dav. Scism. = Dare il discarco a chicchessia, uwolnić kogo od obowiązku.

DISCARICAMENTO, s. m. zrzućcie ciężaru, rozładowanie.

DISCARICARE, DISCARCARE, v. a. zdjąć ciężar, rozładować. = fig. sprawić, przynieść ulgę, ulżyć. Deh! discarica la coscienza tua, Vit. di S. Francesco.

DISCARNARE, v. SCARNARE, = v. r. chudnąć, mizernieć. Che l' imagine lor vie più m' asciuga che 'l male ond' io nel volto mi discarno, D. Inf.

DISCARO, —RA, ad. e av. nieprzyjemny, niemiły; nieprzyjemnie, przykro. Se non v' è discaro, jeżeli to wam przykro nie będzie.

DISCATENARE, v. a. spuścić z łańcucha, rozkuć.

DISCAVALCARE, v. n. zsiąść z konia.

DISCENDENTALE, ad. f. Linnea —, linia zstępna.

DISCENDENTE, ad. m. f. schodzący, zstępujący. Nodo —, Astr. węzeł spadania. = pochodzący od kogo, wyprowadzający swój początek. = s. m. pl. potomkowie, potomstwo.

DISCENDENZA, s. f. pochodzenie od kogo, początek rodu. = potomstwo, rod, plemię, familia.

DISCENDERE, v. n. ir. zejść

na dół, zstąpić. = wysiąść ze statku, wyładować. = pocho- dzić od kogo. = przejść od jednego przedmiotu do drugiego, wdać się w szczegóły.

DISCENDIMENTO, s. m. schodzenie na dół. = zejście, miejsce którego się schodzi.

DISCENSIONE, s. f. DISCENSO, s. m. zejście.

DISCENSIVO, —VA, ad. schodzący, zstępujący.

DISCENTE, ad. m. f. uczący się.

DISCEPOLATO, s. m. czas strawiony na nauce pod jakim mistrzem.

DISCEPOLO, s. m. uczeń. Discipoli di G. C. uczniowie Chrystusa.

DISCERNERE, v. a. poznać, rozeznać, rozpoznać. La notte era sì buia e sì oscura, ch' egli non potea — ove s' andasse, Bocc. = rozróżniać, odróżniać jedno od drugiego. — le parole, zrozumieć, dosłyszeć co kto zdaleka mówi. = sądzić, myśleć. Ond' io per lo tuo me' (meglio, bene) penso e discerno che tu mi segua, D. Inf.

DISCERNEVOLE, —NITIVO, —VA, ad. rozeznający, rozgarniony.

DISCERNIBILE, ad. m. f. widzialny, widoczny.

DISCERNIMENTO, s. m. rozeznanie, rozpoznanie, rozgarnienie. = fig. sąd, poznanie.

DISCERNITORE, s. m. rozpoznawca.

DISCESA, s. f. —so, s. m. zejście, pochyłość, spadzisko. = fig. Discesa, upadek, schyłek.

DISCESO, —SA, p. ad. v. DISCENDERE.

DISCETTARE, v. a. lat. spór o co wieść, klócić się, sprzeczać się, rozpierać się, przegadywać się, przemawiać się, roztrząsać. = sprawić zamienienie wzroku przez rozproszenie promieni światła.

DISCETTAZIONE, s. f. spór, sprzeczka, zwada, roztrząsanie.

DISCEVERARE, v. a. oddzielić, oddzielić. = v. r. oddzielić się, oddzielić się.

DISCEZIONE, s. f. dyssekcja, rozebranie trupa. = rozcięcie.

DISCHIARARE, v. DICHIARARE.

DISCHIATTARE, v. n. wyrozić się, odrodzić się.

DISCHIAVACCIARE, v. a. o demknąć. — i ferri da' piedi, zdjąć kajdany z nóg.

DISCHIAVARE, v. a. o demknąć kluczem. = zdjąć jarzmo niewoli, uwolnić, oswobodzić. Qualcun si troverà che ti dischia-

vera, Buon. Fier. = v. SCOCCARE.

DISCHIEDERE, v. a. ir. nie pozwalać, nie być po temu. Pure il tempo e' l' luogo non lo dischiede, Salvini. Pros. tosc. a jednak czas i miejsce nie jest od tego, jest po temu.

DISCHIERARE, v. a. pomieścić szeregi żołnierzy. = v. s. COMPAGNARE. = v. r. wyłożyć z szeregu. [włosy]

DISCHIAMARE, v. a. obciążyć, DISCHUDERE, v. a. ir. otwo-

rzyć. = wyłączyć, wykluczyć.

DISCHIUMARE, v. a. zebrać pianę, odszumować.

DISCHIUSO, —SA, p. ad. otwarty. = D. Par. wyłączony, wykluczony.

DISCIGNERE, v. SCIGNERE.

DISCINDERE, v. a. rozciąć, rozłupać, rozerwać, rozdzierać.

DISCINTO, —TA, p. ad. rozpasany. Discinti e scaldi sopra l' erbe tenere, Sannaz. Arcad. Egl.

DISCIOGLIERE, DISCIORRE, v. a. ir. rozwiązać, odwiązać. — un dubbio, una questione, fig. rozstrzygnąć wątpliwość, rozwiązać pytanie. = rozpuścić, roztopić. = fig. rozrywać, rozzerwać; uwolnić, oswobodzić. = v. r. rozwiązać się, odwiązać się. = rozpuścić się, roztopić się. — in lagrime, fig. rozplýwać się we łzach, zalewać się łzami. = fig. uwolnić się. — da un obbligo, uwolnić się od obowiązku. Di questo amor non potendo —, deliberò di morire, Bocc.

DISCIOGLIMENTO, s. m. rozwiązanie. = rozpuszczenie się, roztopienie się, rozkład. = rozwiązanie intrygi w sztuce teatralnej.

DISCIOGLITORE, s. m. rozwiązujący. = rozpuszczający. = thumacz.

DISCIOLTAMENTE, av. przedko, żywawo. = v. DISSOLUTAMENTE.

DISCIOLTO, —TA, p. ad. rozwiązany. = rozpuszczony, roztopiony. = uwolniony. = żywy, rzeźki, dziański, rzeźwy, rzeźki, ochoczy, skory. Ho il braccio a tal mestier disciolto, D. Inf. mam rękę skora do tego (do uderzenia).

DISCIPLINA, s. f. dyscyplina, którą się dawniej ćwiczyli pokutujący za grzechy. Darsi la —, dyscyplinować się. = dyscyplina do ćwiczenia dzieci. = Fig. różga karząca, karność, przepis. — militare, karność wojskowa. = uczenie, kształcenie, nauka, wychowanie. Dar —, uczyć, kształcić, wychowywać.

= sztuka, talent. Medaglia fatta con gran —, *Benv. Cell. Vit.*

DISCIPLINABILE, —NEVOLE, ad. m. f. dający się ująć w karby karności, karny.

KARNOŚCI, v. a. dyscyplinować, smagać dyscypliną. = fig. uczyć, kształcić. = v. r. dyscyplinować się.

DISCIPLINATA, s. f. smaganie dyscypliną.

DISCO, pl. —CHI, s. m. dysk, krążek żelazny, miedziany lub kamienny, który atleciowie czyli zapalnicy ciskali. = krag, tarca planet, wążycza. = powierzchnia szkła w teleskopie.

DISCOCCARE, v. SCOCCARE.

DISCOLAMENTE, av. rozwiązle, rozpustnie.

DISCOLETTO, —TA, ad. nie-co uparty, lubiący się przedkarmać. = mały libertyn.

DISCOLO, —LA, ad. uparty, swarliwy. = nieuk. = dziś znaczy: rozwiązły, rozpustny, wyuzdany, lampart, urwis, libertyn. Alla discola, av. rozwiązle.

DISCOLORAMENTO, v. SCOLORAMENTO.

DISCOLORARE, v. a. odebrać kolor. = v. r. blakować, stracić kolor, spłowieć. = fig. bładnąć, blednieć. Amor m' assale, ond' io mi discoloro, *Petr.* [dość.

DISCOLORAZIONE, s. f. bładnizna, spłowienie. —TA, ad. bładny, wybladły.

DISCOLPA, s. f. —MENTO, s. m. uniewinienie.

DISCOLPARE, v. a. uniewinić, usprawiedliwić. = v. r. uniewinnić się, usprawiedliwić się.

DISCOMODARE, —DITÀ, —DO, v. INCOMODARE, etc.

DISCOMPAGNARE, —TURA, v. SCOMPAGNARE, etc.

DISCOMPORRE, —STEZZA, —STO, v. SCOMPORRE, etc.

DISCONCLUSO, —SA, ad. przerywany, niedokończony.

DISCONFESSARE, v. n. odwołać wyznanie.

DISCONFIGGERE, —TTA, v. SCONFIGGERE, SCONFITTA.

DISCONFORTATE, v. SCONFORTATE. = v. r. stracić odwagę, zrazić się, zniechęcić się.

DISCONFORTO, v. SCONFORTO.

DISCONGIUNGERE, —GNIMENTO, v. DISGIUNGERE, etc.

DISCONSCENTE, —ZA, etc. v. SCONSCENTE, etc.

DISCONSEGUIRE, v. a. ir. nieosiągnąć, niedopiąć, niedostąpić.

DISCONSENTIMENTO, s. m. nieporozumienie, niezgoda.

DISCONSENTIRE, v. n. niezgadzać się, niepozwalać na co.

DISCONSIDERARE, v. n. nieuważać, niebaczyć, niezastanawiać się.

DISCONSIGLIAMENTO, —RE, —TAMENTE, —TO, v. SCONSIGLIARE, etc.

DISCONSIGLIATORE, s. m. odradzający. [LARE.

DISCONSOLARE, v. SCONSOLARE, —TEZZA, —TO, v. SCONTENTARE, etc.

DISCONTINUARE, v. a. przestać, przerywać.

DISCONTINUATAMENTE, av. nieciagle, przerywanym sposobem.

DISCONTINUAZIONE, s. f. przestanie, przerywanie, przerwa.

DISCONTINUO, —NUA, ad. przerywany, przerywany.

DISCONVENENZA, —VOLE, —VOLEZZA, —VOLMENTE, etc. v. SCONVENENZA, etc.

DISCONVENIRE, v. n. ir. nieprzystoić, nie być przyzwoitem, nieuchodzić. Disconviensi a ignor l'esser si parco, *Petr.*

DISCOPERTAMENTE, av. otwarcie, jawnie. [odkryty.

DISCOPERTO, —TA, p. ad. DISCOPRIMENTO, s. m. odkrycie, wyjawienie.

DISCOPRIRE, v. a. ir. odkryć. E Nicolò, che la costuma ricca del garofano prima discoperse, *D. Inf.* = odkryć, wyjawić, wynurzyć. La cagione per la quale era venuto gli discoperse, *Bocc.* = v. r. odkryć się, dać się poznać.

DISCOPRITORE, s. m. ten który co odkrył.

DISCORARE, v. a. odjąć odwagę, zrazić, odstęczyć, zniechęcić. = v. r. stracić odwagę, odstęczyć się, zniechęcić się.

DISCORDAMENTO, s. m. niezgoda, sprzeczność.

DISCORDANTE, ad. m. f. niezgodny, sprzeczny. Voce —, głos fałszywy.

DISCORDANTEMENTE, av. niezgodnie, sprzecznie.

DISCORDANZA, s. f. niezgodność tonów. = fig. niezgodność, rozdzielenie, nieporozumienie. — d'opinioni, niezgodność, różność zdań. = Gram. błąd przeciw składni.

DISCORDARE, v. n. niezgadzać się z sobą (o głosach, tonach, instrumentach). = fig. niezgadzać się, różnić się w zdaniu.

DISCORDATORE, s. m. niezgodnik, kłótniarz.

DISCORDE, ad. m. f. niezgodny, sprzeczny, różny.

DISCORDEMENTE, av. niezgodnie.

DISCORDEVOLE, ad. m. f. niezgadzający się, lubiący się sprzeczać, kłóliwy, swarliwy. = różny, niepodobny, nieodpowiedni.

DISCORDIA, s. f. niezgoda, waśń, zwaśnienie, poróżnienie, niesnaska. Venire in —, poróżnić się, powasnić się z kim. Stare in —, niezgadzać się. — nella famiglia, niezgoda familijna. Discordie civili, niesnaski krajowe. — de' testimonj, sprzeczność między zeznaniami świadków.

DISCORDIATORE, v. DISCORDATORE.

DISCORRENTE, ad. m. f. rozbiegający się na różne strony. = rozmawiający.

DISCORRERE, v. n. e a. ir. biegać tu owdzie. — un paese, przebiegać, przebież kraj. Andar discorrendo, biegać, przebiegać. Nudo va discorrendo il piano e 'l colle, *Ar. Orl. Fur.* fig. przebiegać w myśli. In un momento or questo, or quel partito, or tutti insieme va discorrendo, *Car. En.* = płynąć. La fonte discorre per mezzo un prato, *Ar. Orl. Fur.* = mijać, upływać, uchodzić. Colui (il tempo) che mai non stette, ma discorrendo suol tutto cangiare, *Petr.* = mówić, rozmawiać, prowadzić rozmowę. — familiarmente, rozmawiać poufale. — scientificamente, rozprawać o naukowych rzeczach. = Va discorrendo, andiamo discorrendo, i tak dalej, i tym podobnie.

DISCORREVOLE, ad. m. f. płynący, potoczysty. = szybko upływający, przemijający. = płynnie mówiący. = Mente —, myśl roztargniona.

DISCORRIMENTO, s. m. rozbieganie się. = rozpyływanie się, płynienie, spływanie, spływo.

DISCORRITORE, s. m. —TRICE, s. f. rozprawiacz, rozprawiaczka.

DISCORSETTO, —SINO, s. m. dim. rozmówka, pogadanka, krótka mowa.

DISCORSEVOLE, ad. m. f. rozprawiający.

DISCORSIVAMENTE, av. w rozmowie, zgadawszy się o czem.

DISCORSIVO, —VA, ad. rozprawiający.

DISCORSO, s. m. rozprawianie, rozumowanie. = dyskurs, mowa, rozmowa. = mowa, pismo, traktat, rozprawa. Acciocchè coloro che questi miei discorsi leggeranno, *Mach. Disc.*

= *wieść, pogłoska*. = *bieg*. Ma, or lentano or raccogliendo il morso, escon del bosco dopo un gran —, *Ar. Orl. Fur.* = *blad*.

DISCORTESE, —MENTE, —SIA, v. SCORTESE, etc. [RE.]

DISCORTICARE, v. SCORTICARE.

DISCORZARE, v. SCORZARE.

DISCOSCENDERE, v. SCOSCENDERE.

DISCOSCESCO, —SA, ad. *urwisty, przepaścisty*. = s. m. *przepaść, urwisko*.

DISCOSCIARE, v. a. *wywiechnąć udo*. = v. r. *urwać się, oderwać się, utworzyć oderwisko*.

DISCOSTAMENTO, s. m. *oddalenie*.

DISCOSTARE, v. a. *oddalić, odsunąć*. = v. r. *odsunąć się, oddalić się*.

DISCOSTO, —TA, ad. *daleki, odległy, oddalony*. = av. *daleko, zdaleka, w oddaleniu*.

DISCOVERIRE, etc. v. DISCOVERIRE, etc.

DISCREDENTE, ad. m. f. *niewierzący radom, niestuchający przestrog*. = *Far* —, *wywieść z błędu*.

DISCREDENZA, s. f. *niedowiarstwo*.

DISCREDERE, v. a. e n. *niewierzyć, niedowierzać*. *Far* —, *wybić z głowy, wyperswadować, przekonać*. Tutto 'l mondo non mi avrebbe fatto — che... *Bocc.* = v. r. *wyjąć z błędu, oświecić się o czem*. = *Discredersi con uno, zwieryć się komu*. Il dolersi e discredersi cogli amici fu alleggiamento de' tribolati, *Fir. Disc.*

DISCREDITAMENTO, v. DISCREDITO.

DISCREDITARE, v. a. *zdykredytować, pozbawić wiary, osławić*. = v. r. *stracić wiary, wiarę, powagę*.

DISCREDITO, s. m. *dyskredyt, stracenie wiary, wiary, znaczenia*.

DISCREPANTE, ad. m. f. *niezgadzający się, różniący się, różny, przeciwny*.

DISCREPANZA, s. f. *niezgoda, różność, sprzeczność*.

DISCREPARE, v. n. *niezgadzać się, różnić się*.

DISCRESCENZA, s. f. *ubywanie, ubytek*.

DISCRESCERE, v. n. ir. *ubywać, zmniejszać się*.

DISCRETAMENTE, av. *dy skretnie, ostrożnie, roztropnie*. = v. DISTINTAMENTE.

DISCRETEZZA, v. DISCREZIONE.

DISCRETIVA, s. f. *Filos. władza rozpoznawania*.

DISCRETIVO, —VA, ad. *dający lub mający rozpoznanie*.

DISCRETO, —TA, ad. *dyskretny, roztropny, dochoiwujący sekretu*. = *letni, dorosły, mający wiek rozsądku*. — *Quantità discreta, Mat. ilość odrębna, osobna*. = *jasny, zrozumiały*. Mi mosse l'nfiammata cortesia di fra Tommaso e 'l discreto latino, *D. Par.* = *rozumny, mądry*. De' medicanti la discreta alta, *Tass. Ger.*

DISCRETORIO, s. m. *miejsce zgromadzeń przełożonych pewnych klasztorów*.

DISCREZIONE, s. f. *dyskretycja, dyskretność, ostrożność, baczność, roztropność, umiarkowanie*. Con — lungamente ne prese il suo piacere, *Bocc.* = *Gli anni della —, wiek rozsądku*. = *Stare a —, być do czegoś wolnego rozporządzenia, zostawać na zawołaniu*. Rendersi, arrendersi a —, *zdać się, poddać się na łaskę zwycięzcy bez żadnej kapitulacji*. = *odróżnienie, odrębność*.

DISCRIMINALE, —TURA, v. DIRIZZATOIO, etc.

DISCRIVERE, etc., v. DESCRIVERE, etc.

DISCUCIRE, v. a. *rozpruć*.

DISCULMINARE, v. a. *zrzucić dach*.

DISCUOIARE, v. a. *zdrzeć skórę, obłupić*. = fig. *otworzyć komu oczy*.

DISCUSSIONE, s. f. *dyskusya, roztrząsanie*.

DISCUSO, —SA, p. ad. *roztrząsany*.

DISCUTERE, v. a. ir. *roztrząsać, rozbiierać jaki przedmiot*.

DISDEGNAMENTO, s. m. *gniew*.

DISDEGNARE, v. a. *pogardzać*. = v. r. *rozniewać się*.

DISDEGNO, s. m. *gniew*. Recarsi a — alcuna cosa, *rozniewać się, urazić się o co*. = *wzgarda*. Avere a —, *pogardzać*.

DISDEGNOSAMENTE, av. *z gniwem*. = *z pogardą*.

DISDEGNOSO, —SA, ad. *rozniewany, oburzony*. = *pogardliwy, dumny*.

DISDETTA, s. f. —TO, s. m. *zaprzeczenie, odmówienie; odwołanie, cofnięcie swego słowa*. = *Disdetta, nieszczęście w grze*. Essere in —, *mieć szczególne nieszczęście*. Sacco di —, *osoba której się nic niewiedzie*.

DISDETTO, —TA, p. ad. v. DISDIRE.

DISDICHIATO, —TA, ad. *nieszczęśliwy w grze*.

DISDICEVOLE, —CENTE, ad.

m. f. *nieprzystojny, nieprzyzwoity, niegrzeczny*.

DISDICEVOLEZZA, s. f. *nieprzystojność, nieprzyzwoitość*.

DISDICEVOLMENTE, av. *nieprzystojnie, niegrzecznie*.

DISDITTORE, s. m. *ten co daje i odwołuje swe słowo*.

DISDIRE, v. a. ir. *zaprzeczyć, odmówić, niepozwolić, nieprzystać na co*. — non poteano la richiesta dei Fiorentini, *G. Vill.* = *wypowiedzieć, wymówić*. — il fitto e la casa, *wypowiedzieć mieszkanie*. — la ragione, la compagnia fra mercanti, *rozewać spółkę handlową*. — la posta (w kartach), *nie stawiać więcej, przestać grać*. = *zakazać*. = *nieprzystojnie*. = v. r. *odwołać, cofnąć dane słowo*.

DISDORARE, v. a. *zdjąć pozłotę*. = fig. v. DISONORARE.

DISEBBRIARE, v. n. e r. *wytrzeźwić się*.

DISECCAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *wysuszenie; suchość*.

DISECCARE, v. a. *wysuszyć*.

DISECCATIVO, —VA, ad. *osuszający, wysuszający*.

DISEGNAMETO, s. m. *rysunek*.

DISEGNARE, v. a. *rysować*. — il naturale, *rysować z natury*. — d'acquerello, *rysować wodnemi kolorami*. = *Fig. opisać, określić*. = *naznaczyć, mianować*. — il suo successore, *naznaczyć następcę*. = *zamierzać, zamiślać*. — e non colorire, *układać projekta a niewykonywać*.

DISEGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. *rysownik, rysowniczka*.

DISEGNETTO, —UCCIO, s. m. *dim. rysunek*.

DISEGNO, s. m. *rysunek*. = *sztuka rysowania*. = *plan budowl, abrys*. = *fig. zamiar, zamysł, plan, projekt*. *Far* — sopra una cosa, *zamiślać o czem, kusić się o co*. Io non ne fo più —, *nie mam już nadziei otrzymania tego, nie myślę już o tem*. *Far disegni in aria, prov. budować zamki na lodzie*.

DISELLARE, v. a. *rozsiadłać*.

DISEMBRICIARE, v. a. *odkryć dach zrzucając dachówki*.

DISENFIRE, v. a. *rozpedzić nabrzmiałość; wypuścić powietrze z czego nadętego*. = v. r. *stechnąć*.

DISENNATO, DISENSATO, —TA, ad. *obraný z rozumu, szalony, głupi*. [RARE.]

DISEPELLIRE, v. DISOTTER-

DISEREDAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *wydziedziczenie*.

DISEREDARE, DISEREDITARE, v. a. *wydziedziczyć*.

DISEREDE, s. m. *wydziedziczony*.

DISERRARE, v. a. *otworzyć* = Diserrare un colpo, *ciąć, uderzyć*.

DISERRATO, —TA, p. ad. *otworzony, otwarty*. = fig. *jasny, widoczny*.

DISERTAMENTO, s. m. —ZIONK, s. f. *spustoszenie*.

DISERTARE, v. a. *spustoszyć, porobić szkody*. = *spustoszyć, wyludnić*. = *zubożyć, wycieńczyć*. = v. n. *zbiedzieć z wojska, zdezerterować*. = *poronić*.

DISERTATORE, s. m. *pustoszyiciel*.

DISERTO, v. *DESERTO*.

DISERTORE, s. m. *zbieg, dezertier*.

DISERVIGIO, s. m. *złe przysłużenie się*.

DISERVIRE, v. a. *szkodzić komu*.

DISERZIONE, s. f. *zbiegostwo, dezercja*.

DISFACIMENTO, s. m. *spustoszenie, zniszczenie*. = *porażka, klęska* zadana.

DISFACITORE, **DISFATTORE**, s. m. *pustoszyiciel*. [ZIONE.

DISFAMAMENTO, v. *DIFFAMA-*

DISFAMARE, v. a. *nasycić głód*. = Fig. *zaspokoić ochotę*.

= *ostawić*. = *rozgłosić*.

DISFARE, v. a. *ir. rozrobić, popsuć co było zrobione*. Non si può — quel che è fatto, *prov. co się stało odstać się nie może*. =

rozebrać, rozłożyć. = *rozpuścić, roztopić*. = *ślıuc, rozbić*. =

rozbicić, pobić na głowę. — un esercito, *rozbicić wojsko; rozwinąć, rozpuścić wojsko*. =

zabić. Siena mi fe', disleece mi Maremma, *D. Purg.* = *zniszczyć, zgubić, zrujnować*. = v. r. *ślıuc się, zbić się*. = *omdleć, zemdleć, niszczyć, marnieć, ginąć, schnąć, usychać ze zmartwienia, ze smutku*. E si le vene e 'l cuor m'asciuga e sugge, *ch' invisibilmente io mi disfaccio*, *Petr.*

= *Disfarsi dalle risa, pękać ze śmiechu*. = *Disfarsi d'una cosa, pozbyć się czego*.

DISFAVILLARE, v. n. *iskrzyć się*, v. *sfavillare*. = *pochodzić, brać początek*.

DISFASCIARE, v. *SFASCIARE*.

DISFATTA, s. f. *porażka, klęska*. [DISFARE.

DISFATTO, —TA, p. ad. v. *DISFAVORE*, s. n. *nielaska*.

DISFAVOREVOLE, ad. m. f. *przeciwny, nielaskawy, nieprzyjazny*.

DISFAVOREVOLMENTE, av. *niewygodnie*.

DISFAVORIRE, v. a. *ir. zaszkodzić komu u kogo*. = *Esser*

disfavorito dal vento, mieć wiatr przeciwny.

DISFERMAMENTO, s. m. *Rett.* *zbijanie dowodów*.

DISFERMARE, v. a. a. *osłabić, nadwyżyć, nadwzłżyć*.

DISFERRARE, v. a. *wydobyc żelazo z rany*. = *rozkuc z kaidan*. [pojedynek.

DISFIDA, s. f. *wyzwanie na*

DISFIDARE, etc. v. *SFIDARE*, etc.

DISFIGURARE, v. *SFIGURARE*.

DISFIGURAZIONE, s. f. *oszczerzenie, zeszpecenie*.

DISFINGERE, etc. v. *FINGERE*, etc.

DISFINIRE, v. *DIFFINIRE*.

DISFIORAMENTO, s. m. *okwiatanie, opadanie kwiatów*. = v. *DEFLORAZIONE*.

DISFIORARE, v. a. *zerwać kwiat*. = *oskubać kwiat*. Mori fuggendo, e disfiorando il giglio, *D. Inf.* = v. *DEFLORARE*.

DISFOGARE, etc. v. *SFOGARE*, etc.

DISFOGLIARE, v. *SFOGLIARE*.

DISFORMARE, etc. v. *SFORMARE*, etc. = v. n. *różnić się, być różnym*.

DISFORME, v. *DIFFORME*, etc.

DISFORNARE, v. *SFORNARE*. = fig. *uwołnić z kłopotu*.

DISFORNIRE, v. *SFORNIRE*.

DISFRANCARE, v. a. *osłabić, zwłtlić, odjąć odwagę*. = *pozabawić kogo wolności*.

DISFRATTARE, v. *SFRATTARE*.

DISFRENARE, etc. v. *SFRENARE*, etc.

DISGAMBARE, v. a. *wybić nogę, okuliwić, ochromić*. E dagli una percossa così pazzo che lo disgamba in men d'un batter d'occhio, *Fort. Rice*.

DISGANGHERARE, v. *SGANGHERARE*. [NARE.

DISGANNARE, v. *DISGANNARE*.

DISGENIO, s. m. *wstręt, odrazą*.

DISGITTARSI, v. r. *zniechęcić się, odstęczyć się*.

DISGIUGNERE, *DISGIUGNERE*, v. a. *ir. rozłączyć, rozdzielić, rozsforować*. = *wyprządz woty z jarzma*. = v. r. *rozłączyć się, it. d.* [łączenie.

DISGIUGNIMENTO, s. m. *roz-*

DISGIUNTA, —TIVA, —TIVAMENTE, av. *osobno, odrębnie*.

DISGIUNTIVO, —VA, ad. *roz-*

*DISGIUNTO, —TA, p. ad. *roz-**

DISGIUNZIONE, s. f. *rozłączenie, rozdzielenie*.

DISGOCCIOLARE, v. n. v. *SGOCCIOLARE*. = fig. *kapieć, skapieć, rozejść się, zabraknąć, zostać zużyтым, wypotrzebowanym*. [SGOMBRAMENTO.

DISGOMBRAMENTO, v.

DISGOMBRARE, v. a. e. n. v. *SGOMBRARE*. = *ulżyć ciężaru*. La quale ogni altra salma di noiosi pensier disgombrava allora, *Petr.* = v. r. *wpadać (o rzekach)*. Ogni fiume nel mare si disgombrava.

DISGOMBRO, —BRA, ad. *wypróżniony, próżny, wolny*. Avrà cheti i pensier, placido il core, e di doglia e timor l'alma disgombrava, *Car. En.*

DISGONFIARE, v. *SGONFIARE*.

DISGORGARE, v. *SGORGARE*.

DISGRADARE, v. a. *okazać niewdzięczność*. = *wepodobać się, nieprzypadać do smaku*. = *lekkę ważyć, pogardzać*. = *podzielić na stopnie*.

DISGRADEVOLE, ad. m. f. *nieprzyjemny, przykry*.

DISGRADIMENTO, s. m. *wzgarda*. [jąć, odrzucić.

DISGRADIRE, v. a. *ir. nieprzy-*

DISGRADO av. *na przekorę, pomimo*. Esser a —, *niepodobać się, nie być przyjemnym*.

DISGRANELLARE, v. a. *wy-*

miąć ziarna z kłosa.

DISGRATICOLARE, v. a. *wy-*

łamać krata, odjąć krata.

DISGRATO, —TA, ad. *nie-*

przyjemny. [żenie.

DISGRAVAMENTO, s. m. *ul-*

*DISGRAVARE, v. a. *zdjąć ciężar, ulżyć ciężaru*. = *Disgravare ogni torto, odpuścić winę*. Pensa ch'io sono presso a Colui ch'ogni torto disgrava, *D. Par.* = v. r. *uczynić sobie ulgę*. Però d'ogni tristizia ti disgrava, *D. Inf.**

DISGRAVIDAMENTO, s. m. *pológ*.

DISGRAVIDARE, v. n. *zleźć, porodzić, powić dziecko*.

DISGRAZIA, s. f. *nielaska*. Caduto era in — al re Agramante, *Ar. Or. Fur.* = *nieszczęście, niedola*. Per —, *nieszczęściem*. Le disgrazie non vengon mai sole, *prov. nieszczęścia w parze chodzą*.

DISGRAZIATAMENTE, —ZIONAMENTE, av. *nieszczęśliwie; na nieszczęście*.

DISGRAZIATO, —TA, ad. *nędzny, nieszczęśliwy*. = *nie-*

przyjemny.

DISGREGAMENTO, s. m. *roz-*

łączenie. — de' raggi, *rozpro-*

szczenie promieni światła.

DISGREGARE, v. a. *rozpro-*

szczyć, rozsytać, rozłączyć, roz-

dzielić. E così la licenziosa fortuna le robe d'una sola casa... disgregò in picciol tempo nello arbitrio d'infinte persone, *Fir. As.* = v. r. *rozłączyć się; rozpro-*

szczyć się. — la vista, *osłabić so-*

bie wzrok.

DISGREGATIVO, —VA, ad. *sprawyjący osłabienie wzroku*.

DISGREGAZIONE, s. f. rozproszenie, rozsypanie. — di spirito, della vista, obłąkanie umysłu, osłabienie wzroku.

DISGROPPARE, v. a. rozwiązać węzeł.

DISGUARDARE, v. a. D. prześłać patrząc.

DISGUSTARE, v. a. obrzydzić, ohydzić, odstręczyć, wpoić odrazę. = sprawić przykrość; urazić, narazić się komu; rozgniewać, obrazić. E falsa penitenza Iddio disgusta, *Fort. Ricc.* = v. r. Disgustarsi con alcuno, poróżnić się, pogriwać się z kim.

DISGUSTO, s. m. niesmak, wstręt, obrzydzenie, odraza. = nieprzyjemność, przykrość. E questi forse non recano tutti a Dio — grandissimo? *Segn. Pred.*

DISGUSTOSO, —SA, —STEVOLE, ad. nieprzyjemny, niesmaczny, przykry.

DISIA, **DISIANZA**, **DISIARE**, v. **DESIDERIO**, etc.

DISIECORARE, v. a. wydrzeć serce, wątrobę. Par che mi spolpe, snerve, e mi disiecore, *San-naz. Arc. egl.*

DISIGILLARE, v. a. odpieczętować. = v. r. tajeć, topnieć. Così la neve al sol si disigilla, *D. Inf.*

DISIMBRACCIARE, v. a. zdjąć z ramienia. Io scudo prestamente disimbraccia, *Boiard. Orl.*

DISIMPACCIARE, v. a. uolnić z kłopotu. = v. r. uolnić się z kłopotu.

DISIMPARARE, v. a. zapomnieć co się umiało.

DISIMPEDIRE, v. a. ir. usunąć przeszkody.

DISIMPEGNARE, v. a. rozwiązać, rozplatać; uolnić z kłopotu. = v. r. uolnić się od czego. Disimpegnandosi dal verficar ciò che scriveva, *Salvin. Prosc. tosc.* = Disimpegnarsi di sua parola, cofnąć dane słowo. — dalla commissione, dopełnić polecenie. [nie się od czego.]

DISIMPEGNO, s. m. uolnienie.

DISIMPIEGATO, —TA, ad. bez posady, bez miejsc.

DISINCLINAZIONE, s. f. brak skłonności, wstręt, odraza.

DISINFIAMMARE, v. a. odjąć zapalenie.

DISINFIGNERE, **DISINFINGERE**, v. a. ir. zmyślać, udawać.

DISINFINTAMENTE, av. otwarcie, szczerze.

DISINFINTO, —TA, ad. szczerzy, otwarty.

DISINGANNARE, v. a. wypro-wadzić z błędu. = v. r. wyjść z błędu.

DISINGANNO, s. m. wypro-wadzenie i wyjście z błędu.

DISINNAMORARSI, v. r. prze-słać kochać.

DISINTENDERE, v. a. ir. nie-rozumieć.

DISINTERESSAMENTO, **DISINTERESSE**, s. m. —TEZZA, s. f. bezinteresowność.

DISINTERESSARSI, v. r. prze-słać się czem interesować.

DISINTERESSATAMENTE, av. bezinteresownie.

DISINTERESSATO, —TA, ad. bezinteresowny.

DISINVITARE, v. a. odwołać zaproszenie, odpraszając.

DISINVOLTAMENTE, av. zwię-cznie, zwinnie, zgrabnie.

DISINVOLTO, —TA, ad. roz-winięty, rozwity. = zwinny, skrzętny, zgrabny, zręczny, żywawy, żywy, rzeski, skory, rzutki, hozy.

DISINVOLTURA, s. f. zwin-ność, skrzętność, żywawość, ży-wość, zręczność.

DISIO, **DISIRE**, **DISIRO**, v. **DESI-DERIO**.

DISISTANCARSI, v. r. odpoc-ząć po znużeniu.

DISISTIMA, s. f. stracenie sza-cunku, lekceważenie, pogarda.

DISLACCIARE, v. a. rozwią-zać, odwiązać. E dal braccio lo scudo si dislaccia, *Bern. Orl.*

DISLAGARE, v. n. e. r. rozłać się jak jezioro. = rozszerzać się, rozlegać się. = wznosić się. E diedi il viso mio incontra 'l poggio che inverso 'l ciel più alto si dislaga, *D. Purg.*

DISLEALE, ad. e s. m. f. wiaro-łomny, zdradziecki; zdraj-ca, wiarolomca.

DISLEALMENTE, av. wiaro-łomnie, zdradziecko.

DISLEALTA, wiarolomstwo, zdrada.

DISLEGARE, v. a. rozwią-zać. = fig. uolnić. = odkryć, objawić. = Dislegare i denti, spędzić oskome z zębów.

DISLEGHEVOLE, ad. m. f. łatwy do rozwiązania.

DISLOCARE, v. a. przenieść na inne miejsce.

DISLOGAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. wywichnienie.

DISLOGARE, **DISLUOGARE**, v. a. wyruszyć ze stawu, wywichnąć.

= v. r. wywichnąć sobie kość ze stawu.

DISMAGARE, v. a. spro-wadzić zdrogi, obłąkać. Io son, cantava, io son dolce sirena, che i naviganti in mezzo al mar disma-go, *D. Purg.* = v. r. rozłączyć się.

DISMAGLIARE, v. a. rozpu-ścić, rozwiązać oczka w statce.

= fig. szarpać ciało pazurami. O tu che colle dita ti dismaglie,

D. Inf.

DISMANTELLARE, v. **SMAN-TELLARE**.

DISMEMBRAMENTO, s. m. rozczłonkowanie, rozbiór, podział.

DISMEMBRARE, v. a. roz-członkować, rozebrać na czę-ści. = zapomnieć.

DISMESSO, —SA, p. ad. opu-szczony, zaniechany, wyszły z używania.

DISMETTERE, v. a. ir. opu-ścić, zaniechać, odwyknąć. An-cor che veglio, e debolo, e tre-mante, l'arni che da gran tem-po avea dismesse, addur si fece, *Car. En.*

DISMISURA, s. f. nadmiar, zbytek. A —, av. niezmiernie.

DISMISURARE, v. n. e. r. prze-brać miarę, wyjść z granic.

DISMISURATO, —TAMENTE, v. **SMISURATO**, etc.

DISMONTARE, v. n. v. **SMON-TARE**. = zejść na dół, zstąpić.

E 'l balzò via là oltre si dismonta, *B. Inf.*

DISMORBARE, v. v. oczyścić, uolnić od smrodu, od zarazy.

In questa buca 'l odioso Nume... gittossi, e dismorbò l'aura di sopra, *Car. En.*

DISMUOVERE, v. a. ir. v. **SMUOVERE**. = oddalić, odwrócić.

DISNAMORARSI, v. r. prze-słać kochać.

DISNATURARE, v. a. odmie-nić naturę.

DISNEBBIARE, v. a. rozpe-dzić mgłę. = fig. wyjaśnić, oświecić. Che puote — vostro in-telletto, *D. Purg.*

DISNERVARE, etc. v. **SNER-VARE**, etc.

DISNIDARE, v. **SNIDARE**.

DISNOCCIOLARE, v. **SNOC-CIOLARE**.

DISNODARE, v. a. rozwiązać. = fig. rozwiązać, wyjaśnić, ja-sno opowiedzieć. Non può la lingua — parola, *Arl. Orl. Fur.*

nie może język wyrzec ani słowa, v. **SNODARE**.

DISNODEVOLE, ad. m. f. da-tywy do rozwiązania.

DISNODARE, v. **SNODARE**.

DISOBBEDIENZA, etc. v. **DISUB-BEDIENZA**, etc.

DISOBBLIGANTE, ad. m. f. niegrzeczny, nieuczynny, nieu-żyty.

DISOBBLIGANTEMENTE, av. niegrzecznie, nieuczynnie.

DISOBBLIGARE, v. a. uol-nić od obowiązku. = sprawić przykrość, narazić się komu.

= v. r. uolnić od obowiązku.

DISOBBLIGAZIONE, s. f. na-rażenie się komu, urażenie ko-go. Aver — ad uno, mieć do kogo urazę.

DISOBLIGO, s. m. v. **DISOBLIGAZIONE**. = ad. Sendo disobligo. io non ti sono più tenuto di cosa alcuna, *Mach. Belf. dopelnioszy przyjętego na siebie obowiązku, nicem ci więcej nie winien.*

DISOCCUPATO, —TA, ad. niezajęty, wolny. = niezajęty, niezatrudniony.

DISOCCUPAZIONE, s. f. bezczynność, próżnowanie.

DISOLAMENTO, —ZIONE, v. **DESOLAMENTO**, etc. = **DISOLAMENTO**, **DISOLATURA**, oberznięcie rogu u kopyta konieskiego.

DISOLARE, v. a. v. **DESOLARE**. = oberznąć kopyto konieskie.

DISONESTA, —TEZZA, s. f. sprośność, wszeteczeństwo. = nieuczciwość.

DISONESTAMENTE, av. nieuczciwie, sprośnie, wszetecznie. = niezmiernie, ogromnie.

DISONESTARE, v. **DISONORARE**.

DISONESTO, —TA, ad. nieuczciwy, = sprośny, wszeteczny. *Disoneste canzoni, sprośne piosneczki.* = niezmierny ogromny. Con una grossa e disonesta lancia, *Bern. Orl.*

DISONNARSI, v. r. obudzić się.

DISONORAMENTO, s. m. zhanbienie.

DISONORANZA, v. **DISONORE**.

DISONORARE, v. a. zhanbić, znieważyć, splamić. = zdjąć ozdoby. Abbatte e sfronda e sfiora l'erbe, e gli alberi scorza e disonora, *Bern. Orl.* = pogardzać. = v. r. zhanbić się.

DISONORE, s. m. hańba, zniewaga, sromota, niesława.

DISONOREVOLE, ad. m. f. hańbiący, haniebny.

DISONOREVOLMENTE, —RATAMENTE, av. haniebnie, sromotnie.

DISOPPILANTE, —LATIVO, —VA, ad. Med. odykający zatłkane kanały.

DISOPPILARE, v. a. Med. odtkać zatłkane kanały.

DISOPRA, di **SOPRA**, av. w górze, na górze; wyżej, wyż.

DISORBITANTE, ad. m. f. ogromny, niezmierny.

DISORBITANTEMENTE, av. zbyttnie, nad miarę, niezmiernie.

DISORBITANZA, s. f. zbytek.

DISORDINACCIO, s. m. peg.

wielki nieład.

DISORDINAMENTO, —NANZA,

—NAZIONE, v. **DISORDINE**.

DISORDINARE, v. a. wprowadzić nieład, pomieszać, porzucić, przewrócić, przewrócić porządek. = v. n. prowadzić życie nieporządknie, rozwiązać. = v. r. wpaść w nieład, pomieszać

się; niezbić się, pierzchać w nieładzie.

DISORDINATAMENTE, av. nieporządknie, w nieładzie. *Vivere —, prowadzić rozwiązłe życie.*

DISORDINATO, —TA, p. ad. nieporządkny, będący w nieładzie. = nieporządkny, rozwiązły, rozpustny. = zbyteczny, niepomiarkowany. *Fecero molti capitoli e forti ordini contro i disordinati ornamenti delle donne, G. Vill.*

DISORDINE, s. m. nieporządek, nieład. = nieporządkne życie, rozpusta, swawola.

DISORGANIZZARE, v. a. zdeorganizować, rozprząść, zepsuć porządek, wprowadzić nieład.

DISORREVOLE, v. **DISONOREVOLE**.

DISSOSSARE, v. a. powymyć kości. = v. r. fig. zgrzyżyć się. *Infìn ch' i' mi dissosso, e snervo e spolpo, Petr.*

DISOTTANO, —NA, ad. dolny, niższy.

DISOTTERRARE, v. a. odkopać, odrzebać, wygrzebać, wyjąć z grobu.

DISOVOLATO, —TA, ad. wywchnięty, zwichnięty.

DISPACCARE, v. **SPACCARE**.

DISPACCIARE, v. a. uwolnić z kłopotu. = wyprawić, wysłać umysłnego, postać, rozstać depeze.

DISPACCIO, s. m. depeza, list urzędowy.

DISPAIARE, v. a. rozerwać parę. = fig. zepsuć kształt.

DISPARARE, v. **DISIMPARARE**.

DISPARATO, —TA, ad. różny, odmienny, przeciwny.

DISPARECCHI, pron. m. pl. wiele, kilkanaście. Egli era parecchi disparecchi giorni che egli non gli aveva mai veduti, *Fir. As.*

DISPARECCHIARE, v. **SPARECCHIARE**.

DISPARENZA, s. f. zniknięcie.

DISPARERE, s. m. różność zdań, różne zdanie. Ed essendo i pareri, o piuttosto i dispareri molti, e molto varii, etc. *Varch. Stor.*

DISPARERE, v. n. anom. zniknąć. = źle wyglądać.

DISPARGERE, —GIMENTO, v. **SPARGERE**, etc.

DISPARI, ad. m. f. nierówny, różny, niepodobny. = nieparzysty. Numero —, liczba nieparzysta.

DISPARIMENTE, **DISPARMENTE**, av. nierównie, różnie.

DISPARIRE, v. **SPARIRE**.

DISPARISCENTE, ad. m. f. niekształtny, brzydki, szpetny.

DISPARITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s. f. nierówność, różność.

DISPARITO, —TA, p. ad. da **DISPARIRE**, znikły. = fig. zmieniony, błąd, mizerny.

DISPARTE, av. In —, osobno, odrębnie; na boku, na stronie, na bok, na stronę.

DISPARTIRE, v. a. ir. v. **SPARTIRE**. = załatwić, zgodzić spór.

= **Dispartire** da altro, rozróżnić. = v. r. oddalić się, rozłączyć się, rozstać się.

DISPARTITAMENTE, av. oddzielnie, odrębnie.

DISPARTITO, —TA, p. ad. rozdzielony. = niezgodny. = Alla disparità, av. osobno, oddzielnie, odrębnie.

DISPARTITORE, s. m. rozdzielacz.

DISPARUTEZZA, s. f. chudość, błąd.

DISPARUTO, —TA, ad. chudy, mizerny. = p. ad. da **DISPARIRE**, znikły.

DISPASSIONAMENTO, s. m. bezczułość, odretwienie.

DISPASTOIARE, v. **SPASTOIARE**.

DISPENDIO, s. m. wydatek. **DISPENDIOSAMENTE**, av. z wielkim wydatkiem.

DISPENDIOSO, —SA, ad. kosztowny. [TORE]

DISPENDITORE, v. **SPENDITORE**. **DISPENSA**, s. f. rozdzielenie, rozdanie. = delle lettere, roznoszenie listów. = szafarnia, spiżarnia. = dispensa, pozwolenie.

DISPENSABILE, ad. m. f. potrzebujący dyspensy; któremu może być dana dispensa.

DISPENSAGIONE, —MENTO, v. **DISPENSA**.

DISPENSARE, v. a. rozdzielać, rozdać, szafować, obdzielać. = udzielić pozwolenie, uwolnić od czego. Ma perchè santa Chiesa in ciò dispensa, *D. Par.* =łożyć czas na co. Ha poco tempo, e 'l poco ch' ha, dispensa con gran misura, *Ar. Orl. Fur.* = dostarczyć. = v. r. uwolnić się od czego.

DISPENSATAMENTE, —TIVAMENTE, av. za dyspensą, za pozwoleniem.

DISPENSATORE, s. m. —TRICE, s. f. rozdawca, szafarz, i. t. d.

DISPENSAZIONE, s. f. rozdzielenie, szafunek. = opatrność, v. PROVIDENZA.

DISPENSIERA, s. f. szafarka.

DISPENSIERE, —RO, —RI, s. m. szafarz.

DISPERABILE, ad. m. f. rozpaczający.

DISPERANTE, ad. m. f. przywodzący do rozpacz.

DISPERARE, v. a. odjąć nadzieję, przywieść do rozpacz. = v. n. e. r. stracić nadzieję, rozpacz. = s. m. rozpaczanie, rozpacz. Un sol rimedio a chi speme non ave è disperarsi, *Car. En.*

DISPERATAMENTE, av. z rozpacz. = niezmiernie, strasznie, ogromnie.

DISPERATO, —TA, p. ad. przywiedziony do rozpacz. Alla disperata, av. z rozpacz. w rozpacz. Cura disperata, choroba której nie ma nadziei wyleczenia. = opuszczony od lekarzy. = ogromny, niezmierny, straszny. Strida disperate, straszne krzyki. = s. desperat, desperatka.

DISPERAZIONE, —GIONE, —TEZZA, s. f. —MENTO, s. m. rozpacz. Condurre alla disperazione, przyprowadzić do rozpacz. Darsi alla —, oddać się rozpacz.

DISPERDERE, v. a. rozrzucić, rozsytać, rozproszyc, strwonić, stracić, zatracić, zgubić. = v. r. zrujnować się. = poronić.

DISPERDIMENTO, v. DISPERGIMENTO.

DISPERDITORE, s. m. —TRICE, s. f. marnotrawca, utratnik. = zatriciciel, zatricicielka. D'ogni peccato è l'ira radice, e d'ogni virtù disperditrice, *Cavalec. Mird. Cuor.*

DISPERGERE, v. a. ir. rozsytać, rozrzucić, rozproszyc. = rozproszyc wojsko nieprzyjacielskie. Sicché per due fiate gli dispersi, *D. Inf.* = strwonić, zmarnować, rozproszyc. = pomieszać, rozłatać myśl. Per non scontrar chi i miei sensi disperga, *Petr.* = rozsiać wieść, puścić pogłoskę. = v. r. rozbieść się, rozsypać się, rozproszyc się. Chi qua chi là ci dispergemmo, *Car. En.*

DISPERGIMENTO, s. m. rozsypanie, rozproszenie.

DISPERGITORE, s. m. —TRICE, s. f. rozproszyciel, i t. d.

DISPERSIONE, s. f. rozsypanie, rozproszenie, rozsyпка. = roztrwonienie. = rozłatanie.

DISPERSO, —SA, p. ad. rozproszony, i t. d. = Donna che s'è dispersa, kobieta która poronila.

DISPETTABILE, —TEVOLE, v. DISPREGEVOLE.

DISPETTARE, v. a. pogardzać. = v. r. rozzłościć się.

DISPETTIVAMENTE, av. pogardliwie.

DISPETTO, s. m. gniew, złość,

przekora. In, a, per —, na złość, na przekorę, wbrew przeciw, pomimo. A lor —, pomimo ich woli. = afront, hanba, zniewaga, obelga. A donna non si fa maggio — che quando o vecchia o brutta le vien detto, *Ar. Orl. Fur.* = pogarda. Avere in, a —, pogardzać, lekceważyć.

DISPETTO, —TA, ad. pogardzony.

DISPETTOSAMENTE, av. ze złością, z gniewem.

DISPETTOSO, —SA, ad. pogardliwy, dumny, hardy. = robiący na przekorę, przekorny. = gniewliwy, opryskliwy.

DISPIACERE, —CIMENTO, s. m.

—CENZA, —ZIA, —CEVOLEZZA, s. f. przykrość, nieprzyjemność. = obelga, zniewaga.

DISPIACERE, v. n. ir. niepodobać się. = obrazić, urazić. Per non — a' Perugini, *G. Vill.*

DISPIACEVOLE, —CENTE, ad. m. f. nieprzyjemny, przykry, odrażający.

DISPIACEVOLMENTE, av. nieprzyjemnie.

DISPIACIUTO, —TA, p. ad. v. DISPIACERE. La qual cosa era sopromodo dispiaciuta, *Varch. Stor.* co się niezmiernie niepodobalo.

DISPIANARE, v. a. v. SPIANARE. = rozciągnąć, rozestlać. = v. r. rozciągnąć się. Alzò le gambe e in terra si dispiana, *L. Pulc. Morg.*

DISPIANTARE, v. SPIANTARE.

DISPICCARE, v. SPICCARRE.

DISPICCIARE, v. SPICCIARE,

SPEDIRE.

DISPIEGARE, v. SPIEGARE.

DISPIETATO, etc., v. SPIETATO, etc.

DISPIGNERE, v. SCANCELLARE.

DISPITTO, s. m. † *D. Inf.*

wzgarda.

DISPODESTARE, v. a. odjąć władzę. = v. r. złożyć władzę.

DISPOGLIARE, etc., v. SPOGLIARE, etc.

DISPONIBILE, ad. m. f. będący w gotowości; zostawiony do wolnego rozporządzenia.

DISPONIMENTO, s. m. rozkład, układ. = v. DEONIMENTO.

DISPORRE, v. a. ir. przygotować. Ogni cosa a ciò opportuna disposerò, *Bocc.* = dysponować, rozporządzać, rozrządzić. — de' suoi beni, rozporządzić swoimi dobrami. = rozstawić, rozłożyć. Indi a Mesapo incarco si dà, che sentinelle, e guardie, e fochi disponga anzi alle porte, *Car. En.* = skłonić, nakłonić do czego. Tu m'hai con desiderio il cuor disposto si al venir colle parole tue che... *D. Inf.* = ukła-

dać, ułożyć. — il crine, ułożyć włosy. Com'ella s'orna e come il crin dispone, *Ar. Orl. Fur.* = Disporre d'una dignità, złożyć z urzędu. = † narazić na niebezpieczeństwo. = † wytłumaczyć, objaśnić. = v. r. przystoić się, zabierać się do czego. — a lavorare, a viaggiare, a combattere, zabierać się do pracy, i t. d.

DISPOSARE, DISPONSARE, etc., v. SPOSARE, etc.

DISPOSITIVAMENTE, av. porządnie.

DISPOSITORE, s. m. ten który przygotowuje. rozporządza, i t. d.

DISPOSIZIONE, s. f. rozkład, układ, rozporządzenie, stan, położenie. La — d'un appartamento, d'un giardino, rozporządzenie pokoju, ogrodu. Avendo prima per tutto considerata la — del luogo, *Bocc.* = skłonność, chęć, usposobienie do czego. La — degli animi de' cittadini, usposobienie umysłów obywateli. = rozporządzenie, przepis. Secondo la — della legge, podług rozporządzenia prawa. — testamentaria, rozporządzenie testamentowe.

DISPOSSESSARE, v. a. wyzwać z posiadania.

DISPOSTAMENTE, av. porządnie.

DISPOSTEZZA, s. f. żywość temperamentu; piękny skład ciała.

DISPOSTO, —TA, p. ad. v. DISPORRE. Disposto alla vendetta skłonny do zemsty, mściwy. = Ben disposto di corpo, żywawy, rześwy, rześki. Mal —, ciężki, ociężały; słaby, niezdrow. = Esser disposto del corpo, mieć wolny żołądek.

DISPOTICAMENTE, —TICO, —TISMO, —TO, v. DESPOTICAMENTE, etc.

DISPREGEVOLE, —GIABILE, —ZZABILE, —ZZEVOLE, ad. m. f. godzien pogardy.

DISPREGEVOLMENTE, —ZZAMENTE, —ZZEVOLMENTE, av. z pogardą.

DISPREGIAMENTO, —ZZAMENTO, s. m. pogardzanie.

DISPREGIARE, —ZZARE, v. a. gardzić, pogardzać. = ganić, upodlać. Chi disprezza vuol comprare, prov. kto gani, ten chce kupić.

DISPREGIATORE, —ZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. gardziciel, gardzicielka.

DISPREGIO, DISPREZZO, s. m. wzgarda, pogarda. Avere in —, mettere in —, gardzić, pogardzać. Io parlo per ver dire, non

per odio d'altrui nè per disprezzo, Petr.

DISPREZZATIVO, —VA, ad. oznaczający pogardę.

DISPRIGIONARE, v. SPRIGIONARE.

DISPROPORZIONARE, etc. v. SPROPORZIONARE, etc.

DISPROVVEDUTO, etc. v. SPROVVEDUTO, etc.

DISPRUNARE, v. SPRUNARE.

DISPULZELLARE, v. SVERGINARE.

DISPUMARE, v. a. zebrać pianę, odszumować.

DISPUTA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. dysputa, kłótnia, spór, zwiada, sprzeczka.

DISPUTABILE, —TIVO, —VA, ad. ulegający sporowi, sporny. DISPUTABILMENTE, av. kłóćąc się, sprzecząc się.

DISPUTARE, v. n. kłócić się, sprzeczać się, dysputować, rozprawiać. — dell' ombra dell' asino, pop. sprzeczać się o kozo wężę, o fraszkę. = v. a. roztrząsać, rozbierać. Scrissero le loro leggi in dieci tavole, ed avanzati che le confermassero, le messero in pubblico, acciocchè ciascuno le potesse leggere e disputarle, Mach. Disc.

DISPUTATORE, s. m. —TRICE, s. f. kłótniarz, kłótniarka.

DISQUISIZIONE, s. f. poszukiwanie, badanie.

DISRAMARE, v. a. obcinać galezie. [GOLATO, etc.]

DISREGOLATO, etc. v. SREDSROMPERE, v. ROMPERE.

DIRUGGINARE, v. DIRUGGINARE.

DIRUVIDIRE, v. a. wykrzesać, okrzesać kogo.

DISSAGRARE, v. a. odjąć charakter świętości, obrócić na świecki użytek.

DISSALARE, v. a. wymoczyć co solonego.

DISSAPORE, s. m. niesmak, kwasy, uraza.

DISSAPORITO, —TA, DISSAVOROSO, —SA, ad. bez smaku, niesmaczny. [kcy.]

DISSECAZIONE, s. f. dysseccare, v. a. osuszyć, wysuszyć. = Chir. rozciąć, rozkroić.

DISSECCATIVO, —VA, —NTE, ad. osuszający.

DISSEMINARE, v. a. rozsiać, rozsytać. = rozsiać wieść, i. t. d.

DISSEMINATORE, s. m. Teol. rozsiewacz fałszywych nauk.

DISSEMINAZIONE, s. f. rozsianie, rozgłoszenie.

DISSENNARE, v. DEMENTARE.

DISSENNATO, —SATO, —TA, ad. bezrozumny, głupi.

DISSENSIONE, s. f. niezgoda,

niesnaska. Mettere in —, poróżnić.

DISSENTERIA, s. f. dyssenterya, krwawa biegunka.

DISSENTERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dyssenteryczny.

DISSENTIRE, v. n. niezgadzać się, być różnego zdania.

DISSENZIENTE, ad. m. f. niezgadający się, będący różnego zdania. = Dissenzienti, s. m. pl. dyssydenci, roznowiercy w Anglii i innych krajach.

DISSERRARE, v. a. otworzyć, odemknąć. Lo ciel poss'lo serrare e — come tu sai, D. Inf. = rzucac, ciskać, miotać. Più colpi tuttavia disserra al vento, Ar. Orf. Fur. = objawiać, okazywać. Con quell' aspetto che pietà disserra, D. Purg. = v. r. otworzyć się; otworzyć sobie drzwi, wyjść. Nè lieto più dal carcer si disserra chi l' ritorno al collo ebbe la corda avvinta, Petr. = rzucić się, cisnąć się na kogo. E poi contra Rinaldo si disserra, Ar. Orf. Fur.

DISSERTAZIONCELLA, s. f. dim. rozprawka.

DISSERTAZIONE, s. f. rozprawa, pismo.

DISSERVIGIO, etc. v. DISSERVIGIO, etc.

DISSESTARE, v. a. zepsuć.

DISSERTARE, v. a. gasić pragnienie.

DISSETTORE, s. m. dyssektor. DISSEZIONE, s. f. dyssekcya, rozbiór trupa.

DISSIDENTE, ad. m. f. różniący się w zdaniu. = s. dysydynt w Polsce.

DISSILLABO, —BA, ad. dwuzgłoskowy.

DISSIMBOLO, —LA, ad. niepodobny, różny.

DISSIMIGLIANTE, etc. v. DISSOMIGLIANTE, etc.

DISSIMILARE, —LE, ad. m. f. niepodobny.

DISSIMILITUDINE, s. f. niepodobieństwo, różność.

DISSIMULANTEMENTE, —LATAMENTE, av. obłudnie.

DISSIMULARE, v. a. e. n. ukrywać, zmyślać, udawać, fałszować, v. FALSIFICARE.

DISSIMULATORE, s. m. —TRICE, s. f. obłudnik, obłudnica.

DISSIMULAZIONE, s. f. skrytość, obłuda.

DISSIPABILE, ad. m. f. dający się rozproszyć.

DISSIPAMENTO, s. m. rozproszenie, v. DISSIPAZIONE.

DISSIPARE, v. a. rozproszyć, roztrwonić. = v. r. rozproszyć się. Come quando la nebbia si dissipa, D. Inf.

DISSIPATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. rozrzutnik, rozrzutnica.

DISSIPAZIONE, s. f. rozrzutność, marnotrawstwo; roztrwonienie. Congiunti ancora con ismisurata prodigalità, e — di danari, Guicc. Stor. = roztargnienie, płochość. [log.]

DISSODARE, v. a. orać od-DISSOLUBILE, ad. m. f. Chim. rozpuszczalny.

DISSOLUTAMENTE, av. rozwiąże, rozpustnie.

DISSOLUTEZZA, s. f. rozwiążłość, rozpusta. — di costumi, rozwiązłość obyczajów.

DISSOLUTIVO, —VA, ad. rozpuszczający.

DISSOLUTO, —TA, p. ad. rozpuszczony. = fig. rozwiązły, rozpustny. Con sue femmine stando in vita dissoluta, G. Vill. = niezmierny, przesadzony.

DISSOLUZIONE, s. f. rozkład ciała na swe pierwiastki. = rozwiązanie, rozprzeżenie. — del matrimonio, rozwiązanie małżeństwa. = Chim. roztopienie, rozpuszczenie; przejście do stanu płynnego. = fig. v. DISSOLUTEZZA.

DISSOLVENTE, ad. m. f. Chim. rozpuszczający. = s. m. roztwarzacz.

DISSOLVERE, v. DISCIOGLIERE, DISSOMIGLIANTE, ad. m. f. niepodobny, różny.

DISSOMIGLIANZA, s. f. niepodobieństwo, różnica.

DISSOMIGLIARE, v. n. nie być podobnym, różnić się.

DISSOMIGLIEVOLE, ad. m. f. niepodobny.

DISSONANTE, ad. m. f. różnobrzmienny. = fig. niezgodny, różny, sprzeczny, przeciwny. DISSONANZA, s. f. Mus. niezgodność tonów. [się.]

DISSONNARSI, v. r. obudzić DISSOVVENIRE, v. n. ir. zapomnieć.

DISSUADERE, v. a. ir. odradzać. [dzanie.]

DISSUASIONE, s. f. odradza-DISSUASO, —SA, p. ad. odradzony. [gcy.] odradzić.

DISSUASORIO, —RIA, ad. mod.

DISSUETTUDINE, s. f. odwykłość, odwyknienie.

DISSUGELLARE, v. a. odpieczętować.

DISSURIA, s. f. Med. trudność w odczynie uryny.

DISTACAMENTO, s. m. —TURA, s. f. odwiązanie; rozładowanie. = Distacamento di truppe, oddział wojska.

DISTACCARE, v. a. odwijać. — i cani, odwijać psy, spuszczać z uwięzi, rozsforować. =

odciągnąć, odwieść od czego. = odłączyć, oddzielić, odkomenderować. = v.r. odwiązać się; oddzielić się, odłączyć się, rozłączyć się.

DISTACCO, s. m. rozłączenie się, rozbrat.

DISTAGLIARE, v. a. Geom. przecinać. = v.r. przecinać się.

DISTAGLIATURA, s. i. przecięcie. = nacięcie, karb.

DISTANTE, ad. m. f. oddalony, odległy.

DISTANZA, —ZIA, s. f. odległość. Di distanza in distanza, w pewnych odległościach.

DISTARE, v. n. być odległym.

DISTEMPERARE, etc., v.

STEMPERARE, etc.

DISTENDERE, v. a. ir. rozciągnąć, wyciągnąć, rozszerzyć, wyleżyć, wypreżyć, przedłużyć. — per terra, rozciągnąć na ziemi. — le vele, rozwinąć, rozpuścić żagle. = położyć trupem, zabić. = ułożyć na piśmie, spisać, napisać. = odpuszczać co było napięte, wypreżone, np. cięciwę u łuku. = v. r. rozciągać się, rozszerzać się. = rozbieżać się po różnych miejscach. I cavalieri si distendevano per la villa, M. Vill. = rozciągać się, rozciągać się w mowie.

DISTENDIMENTO, DISTENDIO, s. m. —TURA, s. f. rozciągnięcie, rozszerzenie.

DISTENEBRARE, v. a. rozpędzić ciemności.

DISTENERE, v. a. ir. zatrzymać, przytrzymać.

DISTENIMENTO, s. m. przytrzymanie w więzieniu. = nieśluszne zatrzymanie czego. = odroczenie wykonania wyroku.

DISTENSIONE, s. f. rozszerzenie się.

DISTESA, s. f. rozciągnięcie. Alla —, av. wciąż, ciągle.

DISTESAMENTE, av. obszernie.

DISTESO, s. m. formula.

DISTESO, —SA, p. ad. rozciągnięty, i t. d. = rozległy, szeroki. — Andar disteso, iść wprost dokąd.

DISTESSERE, v. STESSERE.

DISTICO, pl. —CI, s. m. dwuwiersze.

DISTILLAMENTO, v. DISTILLARE.

DISTILLARE, v. a. d. dystylować, pędzić przez alembik. = v. n. kapać. = fig. sączyć się. Per lagrime ch'io spargo a mille a mille, convien che 'l duol per gli occhi si distille, Petr.

DISTILLATOIO, s. m. alembik.

DISTILLATORE, s. m. [lator.]

DISTILLATORIO, —RIA, ad. należący do dystylacji.

DISTILLAZIONE, s. f. dystylacja, przepędzanie przez alembik. = sciekanie humorów.

DISTINGUERE, v. a. ir. rozróżniać, rozemniać, rozpoznać. — il bianco dal nero, il sole dalla luna, odróżnić białe od czarnego, i t. d. — dal male il bene, odróżniać dobre od złego. Tucidide vid'io, che ben distingue i tempi, e i luoghi, e lor opre legiadre, Petr. = podzielić. Distinguere con più colori, upstrzyć. = v. r. odznaczyć się, odróżnić się.

DISTINGUIBILE, ad. m. f. dający się rozróżnić.

DISTINGUIMENTO, v. DISTINZIONE.

DISTINGUITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co rozróżnia.

DISTINTAMENTE, av. wyraźnie, dobitnie.

DISTINTIVO, s. m. —VA, s. f. cecha odróżniająca, znak, znamienie, oznaka. Distintivi d'onore, oznaki godności. = ad. cechujący, odznaczający, odróżniający, nawiązujący.

DISTINTO, —TA, p. ad. odróżniony, oddzielony, oddzielny, odrębny. = podzielony. Evvi una istoria in più parti distinta, Bern. Or. = wyraźny, wybitny. = znakomity. = ustany czem, ozdobiony, ubarwiony. Di marini verdi e bianchi ha 'l suol distinto, Bern. Or. = Distinto, av. wyraźnie.

DISTINZIONCELLA, s. f. dim. małeńka różnica.

DISTINZIONE, s. f. odróżnienie, oddzielenie, odosobnienie. = różnica. — dell'uomo degli altri animali, różnica człowieka od innych zwierząt. Senza fare — alcuna dalle cose oneste a quelle che oneste non sono, Bocc. = podział (np. na rozdziały, i t. p.) = oznaka poważenia, szacunku. Trattare con —, przyjąć kogo, i t. d.

DISTOGLIERE, v. a. ir. odwrócić, odwieść, odstąpić kogo od czego, odradzić co komu. Nè cosa è che da questo lo distoglia, Bern. Or.

DISTOLTO, —TA, p. ad. odwrócony, porwany.

DISTONARE, v. STUONARE.

DISTORCERE, v. a. ir. skrzywić, wykrzywić; skreślić, przekreślić. Qui distorse la bocca, e di fuor trasse la lingua, D. Inf. = v. r. krzywić się, wykrzywiać głowę; skreślić się, skurczyć się. Quando mi vide tutto si distorse, D. Inf.

DISTORNAMENTO, s. m. odwrócenie, przeszkodzenie.

DISTORNARE, v. a. oderwać,

odwrócić, odciągnąć, odwieść, odstąpić od czego, przeszkodzić czemu. Pianse, percosse il biondo crine e 'l petto, per — la tua fatale andata, Tass. Ger. = v. r. odwrócić się.

DISTORRE, v. DISTOGLIERE.

DISTORTO, —TA, v. STORTO.

DISTRAERE, —GGERE, v. DISTRAHRE.

DISTRAIZIONE, s. f. —IMENTO, s. m. porwanie, zarwanie. Distrazione di danaro, odwrócenie pieniędzy od swego przeznaczenia. = Distraimento di mente, rozstrągnięcie umysłu.

DISTRARRE, v. a. ir. oderwać, odwrócić, odciągnąć od czego. Difficilissimo è — lo avaro dal vizio dell'avarizia, Fr. Giord. = Leg. odwrócić od swego przeznaczenia; obrócić na swój użytek. = v. r. rozzerwać się.

DISTRATTO, —TA, p. ad. odwrócony. = zarwany. = rozstrągnięty.

DISTRAZIONE, s. f. rozstrągnięcie, — porwanie, zarwanie. = oderwanie, rozzerwanie. = rozstrągnięcie, rozstrzeżenie.

DISTRETTO, s. f. uciśk, niedostatek.

DISTRETTAMENTE, av. ściśle, surowo. [surowość.]

DISTRETTEZZA, s. f. ścisłość.

DISTRETTO, s. m. obwód, okrąg, powiat. = miejsce zamknięte, więzienie. Ma quando senti poi ch'era in —, Ar. Or. Fur. = Esser in —, być w niedostatku.

DISTRETTO, —TA, p. ad. ściśnięty, przyciśniony. = ścisły. Amico distretto, ścisły przyjaciel. Ode Marfisa esser con lui distretta molto in amor, Ar. Or. Fur. — di sangue, złączony ścisle pokrewieństwem. = srogi, ostry, ścisły, surowy. = uciśniony. Esser — di paura, być zdjęty strachem. In servitù distretto, Ar. Or. Fur. trzymany w niewoli. = cierpiący niedostatek. Esser — di vettovaglia, cierpieć niedostatek żywności.

DISTRETTUALE, ad. m. f. z jednego obwodu, powiatu.

DISTRIBUIMENTO, v. DISTRIBUZIONE.

DISTRIBUIRE, v. a. ir. rozdać, dzielić, rozdzielać, obdzielać. — le vettovaglie a' soldati, rozdawać żywność żołnierzom. Distribuendo ugualmente la luce, D. Inf.

DISTRIBUITORE, —BUTORE, s. m. —TRICE, s. f. rozdawca, rozdawczyni.

DISTRIBUIVAMENTE, av. udzielając, wymierzając co się komu należy. = porządkie,

DISTRIBUTIVO, —VA, ad. rozdzielaający, rozdający. Giustizia distributiva, sprawiedliwość wymierzająca kary i nagrody.

DISTRIBUZIONE, s. f. dim. małe rozdanie.

DISTRIBUZIONE, s. f. rozdawanie, obdzielanie, rozdawnictwo. = część na każdego przypadająca.

DISTRIGARE, —CARE, v. a. rozplątać, rozwikłać. = rozwikłać, wyjaśnić, wytłumaczyć. = v. r. rozplątać się, wywikłać się, odczepić się.

DISTRIGNERE, DISTRINGERE, v. a. ir. ścisnąć, skrepować.

DISTRIGNIMENTO, DISTRINGIMENTO, s. m. ściśnięcie, skrepowanie.

DISTRUGGERE, v. a. ir. zburzyć, zwalić, obalić. = wyciąć, wytępić, zgładzić. E racquistarono il castello, e i traditori distrussero, G. Vill. = zniszczyć, podrzeć, spalić, np. lista, i t. p. Trasse di tasca una lettera, e me la consegnò tremando, e scongiurandomi di distruggerla, quand'io l'avevi letta, Silo. Pel. M. P. = v. r. topić się, roztopić się, rozpluwać się. Il cuor di pianger tutto si distrugge, D. Rim.

DISTRUGGIMENTO, v. distruzione.

DISTRUGGITIVO, DISTRUTTIVO, —VA, ad. niszczący, burzący.

DISTRUGGITORE, DISTRUTTORE, s. m. —TRICE, s. f. burzyciel, pustoszyiciel, niszczyiciel, i. d.

DISTRUTTIVAMENTE, av. burząc, niszcząc, pustosząc.

DISTRUTTO, —TA, p. ad. zburzony, obalony, rozuwalony, zniszczony. = v. strutto.

DISTRUZIONE, s. f. zburzenie, wywroćenie, obalenie, zniszczenie; zguba.

DISTURARE, v. STURARE.

DISTURBARE, v. a. poprzewracać, mieszać. = naprzykrzać się, przeszkadzać, zawadzać.

DISTURBATORE, s. m. natręt, uprzykrzony człowiek.

DISTURBO, —BAMENTO, s. m. —BANZA, s. f. + nielad, nieporządek, zamieszanie. = su-biekcja, przeszkoda, naprzykrzenie.

DISUBBIDIENTE, —DENTE, ad. m. f. nieposłuszny.

DISUBBIDIEMENTE, av. nieposłusznie.

DISUBBIDIENZA, —ZIA, s. f. nieposłuszeństwo.

DISUBBIDIRE, v. a. ir. być nieposłusznym, nieśłuchać.

DISUDIRE, v. n. ir. udawać

że się niesłyszano, niby niedo-słyszec.

DISUGGUAGLIANZA, DISUGUAGLIANZA, DISUGUALITÀ, s. f. nierówność. [wny.]

DISUGUALE, ad. m. f. nieró-
DISUGUALMENTE, av. nie-równo.

DISUMANARE, v. a. wyzuc z człowieczeństwa, z natury ludzkiej. = v. r. wyzuc się z uczuć ludzkości.

DISUNIONE, s. f. rozdwoje-nie, rozłączenie. = fig. roz-dwojenie, niejedność, niezgoda, rozterka, niesnaska. Era tanta la — nella repubblica romana, tra la plebe e la nobiltà, Mach. Disc.

DISUNIRE, v. a. ir. rozłączyć, rozdzielić. = fig. rozzerwać je-dność, sprawić rozdwojenie, wprowadzić niezgodę, poró-żnić.

DISUNITAMENTE, av. od-dzielnie, osobno, odrębnie.

DISUNTO, —TA, ad. oczysz-czony z tustości. Titoli disunti, fig. częste tytuły, nieprzynoszące żadnej korzyści.

DISUSANZA, s. f. odwykłość, odwyknienie, zaniechanie zwy-czaju, zaprzestanie używania.

DISUSARE, v. a. zaprzestać, zaniechać używania czego. L'arme che disusò gran tempo avanti, Tass. Ger. = odzwyczaić. = v. r. odzwyczaić się, odwyknąć.

DISUSATAMENTE, av. prze-ciw zwyczajowi.

DISUSATO, —TA, p. ad. wy-szły z użycia, nieużywany. = odzwyczajony, odwykły.

DISUSO, s. m. nieużywanie. Andar in —, wyjść z używania.

DISUTILACCIO, —CIA, ad. m. f. peg. zawałidroga, darmojad.

DISUTILE, ad. m. f. nieuży-teczny, nieprzydatny. = (o oso-bach), do niczego niezdolny.

DISUTILITÀ, v. INUTILITÀ.

DISUTILMENTE, av. nieużyte-cznie; napróżno, nadaremnie.

DISVALERE, v. a. ir. szkodzić. = v. n. stracić wartość, spaść z ceny.

DISVALORE, s. m. strata wartości. [GIO.]

DISVANTAGGIO, v. SVANTAG-
DISVARIAMENTO, s. m. roz-maitość.

DISVARIARE, v. n. różnić się.

DISVARIO, s. m. rozmaitość, różność. = roztargnienie.

DISVEDERE, v. a. ir. zanie-dbać, lekceważyć.

DISVEGLIARE, v. SVEGLIARE.
DISVEGLIERE, DISEGLIERE,

DISVERRE, v. SVEGLIERE.

DISVELARE, etc., v. SVELA-
RE, etc.

DISVELATORE, s. m. odkry-wacz, wyjawiciel.

DISVENIRE, v. n. ir. omdleć, zemleć. Indi gelata, e smorta disvenne, e cadde, Car. En. = osłabnąć.

DISVENTURA, v. SVENTURA.

DISVERGINARE, v. SVERGI-NARE.

DISVESTIRE, v. a. v. SVESTIRE. = fig. wyzuc z czego, огоłocić, pozbawić.

DISVEZZARE, v. a. odzwyczaić. = v. r. odzwyczaić się, odwyknąć.

DISVIAMENTO, s. m. —TEZZA, s. f. zboczenie z drogi, zablądzenie, obłąkanie.

DISVIARE, v. a. sprowadzić z drogi, zbląkać. = v. n. e. r. zboczyć z drogi, zablądzić, obłąkać się.

DISVIATAMENTE, av. na bez-drożu; w obłąkaniu.

DISVIATORE, s. m. —TRICE, s. f. zwodziciel, zwodzicielka.

DISVILUPPARE, v. a. rozwi-nąć; rozwikłać, rozplątać. = v. r. wyrwać się, wywinąć się. Sè de' lacci di vituperosa morte disviluppò, Bocc. v. SVILUPPARE.

DISVISCHIARE, v. a. odkleić, odlepić. = v. r. odkleić się, odlepić się. = fig. odczepić się, u-wolnić się.

DISVITICCHIARE, v. a. odkre-cić. = fig. rozwinąć; roz-poznać.

DISVIZIARE, v. a. poprawić z wad. = oczyścić. = v. r. od-wyknąć od jakiej wady, od na-łogu.

DISVOGLIATO, v. SVOGLIATO.

DISVOLERE, v. a. ir. niechcieć już więcej, odciecć się.

DISVOLGERE, etc. v. SVOL-
GERE, etc.

DITALE, s. m. paluch. = na-parstek.

DITELLO, pl. f. —TELLA, —
TELLE, s. m. pacha.

DITENERE, v. a. ir. zatrzy-mać, zabiwić. = przytrzymać, uwięzić.

DITENITORE, s. m. —TRICE, s. f. zatrzymujący, i t. d.

DITENUTO, —TA, p. ad. za-trzymany, przytrzymany.

DITERMINARE, etc. v. DETER-MINARE, etc.

DITIRAMBO, s. m. dytyramb, wiersz na część Bachusa.

DITO, pl. m. —TI, f. —TA, s. m. palec. Mostrare a —, pokazy-wać palcem. Annoverare sulle dita, rachować, liczyć na pal-cach. = Fig. Non ardire alzar il —, nieśmić palca podnieść. Mordersi le dita, gryźć sobie palce, żałować. Legarsela al —, popamiętać co komu, pamiętać

dlugo urażę z chęcią pomszczenia się. Aver qualche cosa su per le dita, su per la punta delle dita, znać co na palcach.

DITRAPPARE, v. a. porwać, zaciąć.

DITRARRE, v. a. ir. przywołać sobie, ukraść.

DITRINCIARE, v. a. pokrajać, posiekać.

DITTA, s. f. firma handlowa.

DITTAMO, s. m. Bot. dyptan.

DITTARE, v. a. dyktować. = opowiadać, powiedzieć. Per carità ne consola e ne ditto onde vien... D. Purg.

DITTATORE, s. m. v. DETTATORE. = dyktator u Rzymian.

DITTATORIO, —RIA, ad. dyktatorski.

DITTATURA, s. f. dyktatura.

DITONGO, s. m. dyftong, dwugłoska.

DITURPARE, v. DETURPARE.

DIURESI, s. f. Med. obfite oddawanie uryny.

DIURETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pędzący urynę.

DIURNO, —NA, ad. dzienny.

= s. m. księżka zawierająca godziny kanoniczne.

DIUTORNAMENTE, av. długo.

DIUTURNITÀ, —TÀDE, —TATE, s. f. długość czasu, długi przeciąg czasu.

DIUTURNO, —NA, ad. długi.

DIVAGAMENTO, s. m. kółowanie, krążenie.

DIVAGARE, v. n. krążyć, kółować, wólczyć się, waleśać się. = fig. zboczyć, wyboczyć od przedmiotu.

DIVALLAMENTO, s. m. spadzistość, stoczystość.

DIVALLARE, v. n. zejść na dół, zstąpić.

DIVAMPARE, v. n. zająć się płomieniem, palić się, płonąć.

DIVANO, s. m. dywan, rada państwa, w państwach mahometańskich.

DIVARIO, s. m. rozmaitość; różnica. = rozrywka.

DIVASTARE, etc. v. DEVA-
STARE, etc.

DIVECCHIAMENTO, s. m. odświeżenie rzeczy starych.

DIVECCHIARE, v. a. wznowiać, odświeżać.

DIVERERE, v. n. ir. Dare a —, okazać, pokazać; dać do zrozumienia.

DIVEGLIERE, —LLERE, v. a. ir. wyrywać z korzeniem, = orać, kopać ziemię odłogiemi leżącą. = Divellere i vizj, wykorzenić wady. = v. r. oderwać się, urwać się.

DIVEGLIMENTO, DIVEGLIMENTO, s. m. wyrwanie z korzeniem.

DIVELTO, s. m. karczowanie; grunt wykarczowany. = p. ad. wyrwany z korzeniem; wytrzebiony.

DIVENIRE, v. n. ir. stać się, zostać. A te piace ch'io divenga cristiano, Bocc. = zdarzać się, trafić się. Come diviene a molte donne che per la morte de' mariti diventano sante e oneste, Cavalc.

Med. Cuor. = przybyć.

DIVENTARE, v. n. stać się, zostać. — di mille colori, mienić się. = v. a. przemienić. Fu diventata in serpente, Fr. Giord.

DIVENUTO, —TA, p. ad. v. DIVENIRE.

DIVERBIO, s. m. rozmowa.

DIVERGENTE, ad. m. f. rozchodzący się. = różny, rozmaity.

DIVERGENZA, s. f. Geom. rozchodzenie się, oddalenie się od siebie dwóch linii nierównoległych = różność, rozmaitość. —d'opinione, di parere, różność zdań.

DIVERGERE, v. n. Geom. rozchodzić się, oddalać się.

DIVERSAMENTE, av. różnie.

DIVERSARE, v. n. różnić się.

DIVERSIFICAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. różność, różnica, niepodobieństwo.

DIVERSIFICARE, v. a. urozmaicić. = v. n. różnić się.

DIVERSIFICO, v. DIVERSO.

DIVERSIONE, s. f. odwrócenie, skierowanie w inną stronę. —d'acque, di umori, odwrócenie biegu wody, i t. d. = Mil. dywersja, rozzerwanie sił nieprzyjacielskich.

DIVERSITÀ, s. f. różność, rozmaitość. = przeciwność.

DIVERSO, —SA, ad. różny, rozmaity. = dziwny, potworny, nadzwyczajny. Cerbero, fiera crudele e diversa, D. Inf. Entrammo giù per una via diversa, D. Inf. = † okrutny.

DIVERTICOLO, s. m. zboczenie, ustęp. = wybieg, wymówka.

DIVERTIMENTO, s. m. odwrócenie. = rozrywka, zabawa. Dar un —, dać bal.

DIVERTIRE, —TERE, v. a. odwrócić, skierować w inną stronę. = rozrywać, bawić. = v. r. odwrócić się; zboczyć od przedmiotu. = rozrywać się, bawić się.

DIVESTIRE, v. a. rozebrać, zdjąć odzienie. = ogołocić, wyzuć.

DIVEZZARE, v. a. odzwyczaić. = odłączyć dziecko od piersi. = v. r. odzwyczaić się.

DIVEZZO, —ZA, ad. odzwyczajony, odwykły.

DIVIAMENTO, v. DISTRAZIONE.

DIVIARE, v. DEVIARE.

DIVIATAMENTE, av. prędko.

DIVIATO, —TA, ad. prędko.

DIVIDENDA, s. f. część zysku przypadająca na każdego spółnika. = część przypadająca na każdego wierzyciela po likwidacji upadłości.

DIVIDENDO, s. m. Arit. podzielna.

DIVIDERE, v. a. ir. dzielić, podzielić, rozdzielić. = odbywać działanie dzielenia. = przeciąć, rozciąć. Mi si divide il cor, Met. serce mi się kraje. Ma l'un de' cigli un colpo avea diviso, D. Pugn. = oddzielić, odłączyć. Quando in voi advien che gli occhi giri, per cui solo dal mondo i' son diviso, Petr. = Dividere una quistione, rozstrzygnąć spór. = v. r. podzielić się; rozłączyć się, rozstać się.

DIVIDITORE, s. m. —TRICE, s. f. dzielący, dzielący.

DIVIETAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zakazanie.

DIVIETARE, v. a. zakazać.

DIVIETO, s. m. zakaz. Far —, zakazać. Esser in —, być zakazanym. Dar —, wyłączyć wykluczyć, rugować sędziego.

Aver —, być wyłączonym od sprawowania urzędu. = granica, kraniec. Faran che 'l granoso entro ai divieti d'Abila angustì l'alta mente accheti, Tass.

Ger.

DIVINAMENTE, av. od Boga, z Boga, przez Boga. = bozko, cudownie.

DIVINARE, —TORE, v. INDOVINARE, INDOVINO.

DIVINATORIO, —RIA, ad. wieszczbiarski.

DIVINAZIONE, s. f. wieszczba, wieszczenie, wrózenie, wróżba.

DIVINCOLAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. skręcenie, splątanie.

DIVINCOLARE, v. a. skrócić, okrzęcić, spleść, splatać. = rozplątać, rozpleść. = v. r. skrzęcić się, spleść się. = rozpleść się, wyplątać się, wywinąć się.

DIVINITÀ, s. f. bóstwo, Bóg.

DIVINIZZARE, v. a. ubóstwić.

DIVINIZZAZIONE, s. f. ubóstwienie, apoteoza.

DIVINO, —NA, ad. bożki, boży. Leggi divine, prawa bożkie. = bożki, cudny. Comprò un palagio in un sito divino, Bern. Orł. = wieszczę, proroki. Quando prevede coll'occhio divino, Ar. Orł. Fur.

DIVISA, s. f. podział. = chęć, wola, upodobanie. = liberya, odzież, ubiór. La — carceraria, odzież więźniów. = dewiza, godło, znamię. = oddział, za-

step. Parrano a lor l'angeliche
divise, Petr.

DIVISAMENTE, av. oddziel-
nie, rozdzielenie. = zamysł,
zamiar. = v. DIVISA.

DIVISARE, v. a. e n. dzielić,
podzielić. = opisać, skreślić,
opowiedzieć. = rozkazać, po-
lecić. = urozmaić, upstrzyć,
ubarwić. = mówić, rozmawiać.
= myśleć, zamyslać, domyslać
się.

DIVISATAMENTE, av. oddziel-
nie, porządnie. = na domysł.

DIVISATO, —TA, p. ad. v. di-
visare. = Ornamento divisato,
ozdoba ubarwiona. Panno divi-
sato, materya, sukno w paski,
w centki.

DIVISIBILE, ad. m. f. podziel-
ny.
DIVISIBILITÀ, s. f. podziel-
ność.

DIVISIONE, s. f. Arit. dziele-
nie. = podział. — de' beni, pod-
ział dóbr. — d'un regno, pod-
ział królestwa na prowincje.
= Mil. dywizya. = fig. roz-
dwojenie, niezgoda, niesnaska,
poróżnienie.

DIVISIVO, —VA, ad. dzielący.
DIVISO, s. m. myśl, zamiar,
zamysł. = p. ad. podzielony,
rozdzielony, rozłączony. = róż-
ny, niepodobny.

DIVISORE, s. m. Arit. dzie-
ląca.

DIVISORIO, —RIA, ad. dzie-
lący, oddzielający.

DIVIZIA, etc. v. DOVIZIA, etc.
DIVO, —VA, s. * bóg, bogini.
= Diva, bóstwo, kochanka. =
ad. bożki.

DIVOLGAMENTO, s. m. —ZIO-
NE, s. f. rozgłoszenie.

DIVOLGARE, v. a. rozgłosić.
DIVOLGATAMENTE, av. pu-
blicznie.

DIVOLGATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. rozgłosiciel, rozgłosi-
cielka.

DIVOLGERE, v. a. ir. obwinąć,
zwinąć.

DIVOLTO, —TA, p. ad. obwi-
nięty, zwinęty.

DIVORACITÀ, v. VORACITÀ.

DIVORAGIONE, s. f. —MENTO,
s. m. pożeranie.

DIVORAMANTI, s. m. + v.
SMARGIASSO, SPACCONI.

DIVORARE, v. a. żreć, poże-
rać. = pożreć, zajeść. Ella fu
presto divorata da molti lupi,
Bocc. = niszczyć, pustoszyć.
Ardendo e divorando con ferro e
con fuoco, M. Vill. = Fig. Divo-
rare libri, pożerać książki, czy-
tać prędko. — cogli occhi, po-
zerać oczyma. — la strada, prze-
dło iść, iść. Ma benchè Bri-
gliador la via divora pur con Ba-

jardo non la può durare, Bern. Orl.

DIVORATIVO, —VA, ad. po-
chlaniający, pożerający.

DIVORATORE, s. m. —TRICE,
s. f. pochłoniiciel, pochłonicielka.
Fiamma divoratrice, płomienie
pochłaniające, ogień pożerczy.
DIVORATURA, —ZIONE, s. f.
pochłonięcie, pożarcie.

DIVORZIO, s. m. rozwód. Far
— con checchessia, fig. uczynić
z czem rozbrat.

DIVOTAMENTE, av. pobo-
żnie.

DIVOTO, —TA, s. nabożniś,
devotka. = przyjaciel, przyja-
ciółka duchowna. Ed appresso
colla sua divota si coricò, Bocc.

DIVOTO, ad. DIVOZIONE, s. f.
v. DEVOTO, etc.

DIVULGARE, etc., v. DIVOL-
GARE, etc.

DIVULSO, —SA, p. ad. wyr-
wany, oderwany.

DIZIONARIO, s. m. słownik,
dykcyonarz.

DIZIONE, s. f. wyraz, wyra-
żenie. = panowanie; juryz-
dykcyja.

DOBBLA, DOBLA, DOBBRA, v.
DOPPIA.

DOBBLONE, DOBLONE, s. m.
dublon, pieniądz złoty wart
40 lir.

DOBBLETTA, DOBBRETTO, s. m.
plóciennko.

DOCCIA, s. f. DOCCIO, s. m. ru-
ra wodna. = rura od rynny.
= strumień wody puszczony na
chorą część ciała w kąpielach.
= dło do złobkowania.

DOCCIAIO, s. m. rurnik.

DOCCIARE, v. n. ciec, sączyć
się, tryskać. = v. a. Med. pusczyć
strumień wody na chorą część
ciała.

DOCCIATURA, s. f. puszcze-
nie strumienia wody na chorą
część ciała.

DOCCIONE, s. m. rura. — da
cesso, rynsztok od przewetu.

DOCILE, ad. m. f. powolny,
uległy. Fanciullo, cavallo —,
dziecko posłuszne, i t. d.

DOCILITÀ, s. f. powolność,
uległość.

DOCUMENTO, s. m. doku-
ment, akt, dowód. = nauka.

DODECAEDRO, s. m. Geom.
dwunastościan.

DODECAGONO, s. m. Geom.
dwunastokąt.

DODECIMO, DODICESIMO, —MA,
ad. dwunasty.

DODICI, s. dwanaście.

DOGA, s. f. klepka. = pasek,
prążka materyi.

DOGANA, s. f. komora celna.
= cło.

DOGANIERE, s. m. celnik.

DOGARE, v. a. obić klepkami.

DOGE, DOGIO, s. m. doża, da-
wniej w Wenecyi i Genui.

DOGLIA, s. f. ból, boleść, cier-
pienie, strapienie. = pl. boleści
przy porodzeniu.

DOGLIANZA, s. f. ubolewanie,
jęki, narzekanie, żale.

DOGLIENTE, —ZA, v. DOLEN-
TE, DOGLIANZA.

DOGLIETTO, s. m. dim. be-
czutka.

DOGLIO, s. m. beczka, baryl-

DOGLIOSAMENTE, av. bole-
śnie.

DOGLIOSO, —SA, ad. bole-
śny, zbolaty. = bolący.

DOGLIUZZA, s. f. ból przed
porodzeniem.

DOGMA, s. m. dogmat, zasa-
da niewzruszona i niewątpliwa
w religii lub filozofii.

DOGMATICAMENTE, av. dog-
matycznie.

DOGMATICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. dogmatyczny.

DOGMATIZZARE, v. DOMATIZ-
ZARE.

DOLCE, s. m. DOLCIA, s. f. krew
wieprzowa.

DOLCE, s. m. słodycz. Insuper
è qual — che condito non è di
qualche amaro, e tosto sazia,
Tass. Amin. = Dolci, pl. słody-
cze. = ad. m. f. słodki. = fig.

słodki, miły, lubi, kochany. Il
suon de' primi dolci accenti suoi,
Petr. La mamma mia dolce, Petr.

= łatwy. La salita della scala non
è —, Vasar. = miękki, lekki.

Legno —, drzewo miękkie. Ter-
ra —, ziemia lekka. = Vivanda

— di sale, potrawa niedosolona.
= łatwowierny, głupi. — di sa-
le, kiep, dureń, muma, nuniu.

= av. słodko. Dolce dolce, av.
słodko, słodko, słodko.

słodko, słodko, słodko. =
powoli, pomalu, nieznacznie.

DOLCEFRIZZANTE, ad. m. f.
słodkokwaskowaty.

DOLCEMENTE, av. słodko. =
słodko, przyjemnie, mile. = po
głupiemu.

DOLCEZZA, s. f. słodycz, słod-
kość. = fig. słodycz, przyje-
mność, łagodność, powolność.

La — del canto, d'una lingua,
słodycz śpiewu, i t. d. La — del
clima, łagodność klimatu. = pro-
stota, głupota.

DOLCIAMARO, —RA, ad. słod-
kogorzki.

DOLCIFICARE, v. a. słodzić.
DOLCIFICAZIONE, s. f. osłod-
zenie.

DOLCIGNO, —GNA, DOLCET-
TO, —TA, ad. słodkawy, słodko-
waty.

DOLCIONE, —NA, ad. muma,
ciapa.

DOLCIORE, s. m. DOLCITUDINE,
s. f. słodycz.

DOLCIUME, s.m. słodycze.

DOLCO, —CA, ad. łagodny, ciepły (o powietrzu i porze roku).

DOLENTE, ad. m. f. bolejący, bolesny, zbolaty — de' suoi peccati, bolejący nad swemi grzechami. = smutny, złośliwy. Per me si va nella città —, D. Inf. = smutny zmartwiony, strapiiony. = zły, ładaco, niepotym.

DOLENTAMENTE, av. boleśnie.

DOLERE, v. n. ir. boleć, dolegać. Używa się nieosobiście z zamkami MI, TI, GLI, LE, CI, VI, LORO. Le doleva sì forte la testa, Bocc. Prov. Langue ogni membro quando il capo duole, Bern. Orł. każdy członek cierpi kiedy głowa boli. = fig. boleć, bolewać, żałować. Più l'altrui fallo ch' il mio mal mi duole, Petr. = v. r. żalić się, użalać się, uskarżać się, narzekać, utyskiwać.

DOLORARE, v.n. cierpieć ból.

DOLORAZIONE, s. f. boleść, cierpienie.

DOLERE, s.m. ból. Dolori del parto, boleści przy rodzeniu. = fig. ból, boleść, żal. — de' peccati, żal za grzechy.

DLORETTO, —RUZZO, s. m. dim. lekki ból.

DOLORIFERO, —RA, **DOLORICO**, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. bolesny. [śnie]

DOLOROSAMENTE, av. boleśnie, dolegający, dojmujący. = fig. zbolaty, zmartwiony. Il padre e la madre dolorosi di questo accidente, Bocc. = smutny. Dolorosa fine, G. Vill. = ładaco. = nędzny, nieszczęśliwy.

DOLOROSO, —SA, ad. bolesny, dolegający, dojmujący. = fig. zbolaty, zmartwiony. Il padre e la madre dolorosi di questo accidente, Bocc. = smutny. Dolorosa fine, G. Vill. = ładaco. = nędzny, nieszczęśliwy.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOLOROSA, s. f. zdradliwie, podstępnie.

DOMARE, v. a. ogłaskać, oswoić. = ukroćić, uskromić, ugiąć. = podbić, ujarzmić, v. SOGGIOGARE.

DOMATIZZARE, v. n. uczyć dogmatów, dogmatyzować.

DOMATO, —TA, p. ad. v. DOMARE. = zużyty, wytarty, wychodzony, znoszony (o sukniach).

DOMATORE, s. m. poskromiciel.

DOMATTINA, av. jutro rano.

DOMENEDDIO, s. m. Pan Bóg, v. DIO.

DOMENICA, s. f. niedziela.

DOMENICALE, ad. m. f. pański, bozki; niedzielny. Orazione —, modlitwa pańska, ojczenasz.

DOMENICANO, —NA, s. e. ad. dominikan, dominikanka; dominikański, i t. d.

DOMESTICARE, etc., v. DOMESTICARE, etc.

DOMEVOLÉ, v. DOMABILE.

DOMICILIO, s. m. mieszkanie, miejsce pobytu..

DOMINARE, v. a. panować, rządzić, władać. = panować, górować. Le fortezze dominano la città, twierdza panuje nad miastem.

DOMINATORE, s. m. —TRICE, s. f. władca, pan, pani.

DOMINAZIONE, s. f. panowanie, władza.

DOMINE, s. m. Pan, Bóg. —, aiutami, Bocc. = ksiądz. = esclam. E che — poteva egli fare? mój Boże, co on mógł zrobić?

DOMINIO, DOMINO, *s. m. panowanie, władza. = państwo, posiadłość.

DOMMA, etc. v. DOGMA, etc.

DOMMASCHINO, v. DAMASCHINO.

DOMMASCO, s. m. adamaszek.

DOMO, —MA, DOMITO, —TA, ad. *uskromiony, podbity.

DONADELLO, s. m. skrócenie grammatyki łacińskiej przez Donatello. Non saper leggere il —, prov. być wielkim nieukiem.

DONAMENTO, v. DONAZIONE.

DONARE, v. a. darować. Io intendo... di donarti quella parte di ciò che riscuoterai, Bocc. = Donar la città, poddać miasto.

DONARE, v. a. darować. Io intendo... di donarti quella parte di ciò che riscuoterai, Bocc. = Donar fede, dać słowo, v. DARE. = v. r. oddać się, poświęcić się czemu. = s. m. v. DONO.

DONATARIO, —RIA, s. donataryusz.

DONATIVO, s. m. donatywa, dar.

DONATORE, s. m. —TRICE, s. f. donator, donatorka.

DONAZIONE, s. f. darowanie; dar, podarek.

DONDE, av. zkad. E domandava — venisse, Bocc. = zkad, jak. — sai tu il mio stato? Petr. = przez co, czego. Mi dite quel dond'io non son mai sazio, Petr.

DONDECHE, av. zkadkolwiek.

DONDOLARE, v. a. dyndać, kołysać, chwiać, chustać, machać. — la mattea, pleść koszałki opatki, bredzić. = v. n. e. r. dyndać, chwiać się, kiwać się, kołysać się. = fig. marudzić, młreżyć czas, siedzieć z założonymi rękami, próżnować.

DONDOLONE, s. m. dynda; wahać, v. PENDOLO, = żarty, błaźństwa. Voler il —, lubić pożartować.

DONDOLONA, s. f. duża pyzata dziewczyna.

DONDOLONE, s. m. próżniak, ciemięga. = A dondoloni, av. dyndając.

DONNA, s. f. kobieta, niewiasta. = pani, władczyni. = mężatka. = żona. = Donna amata, innamorata, kochanka. = Nostra Donna, Najświętsza Panna.

DONNACCIA, s. f. kobiecko.

DONNAIO, —IOLO, s. m. kobieciarz.

DONNEARE, v. n. umizgać się do kobiet. = v. DOMINARE.

DONNEGGIARE, v. n. panować, przewodzić, (o kobiecie).

DONNESCAMENTE, av. po kobiecemu. = jak pani, po pańsku.

DONNESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. kobiecy, niewieści.

DONNETTA, s. f. ładaco kobieta.

DONNICCIUOLA, s. f. prosta kobieta, baba.

DONNICCIUOLO, s. m. bawiarz.

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONNICINA, s. f. dim. ko-

DONORA, s. f. pl. *wyprawa córki*.
 DONUZZO, —LO, s. m. dim. *podarunczek*.
 DONZELLA, s. f. *panna*. = *panna służebna*.
 DONZELLARSI, v. DONDOLARSI.
 DONZELLETTA, —LLINA, s. f. dim. *panienka, panieneczka*.
 Uscir di donzellina, *wyrość z różgi, przyjść do lat*.
 DONZELLO, s. m. *panicz*. = *pacholek*. — d'armi, *giermek*. = *woźny, komornik*.
 DONZELLONE, s. m. *leń, próżniak*.
 DOPO, prep. po. — pranzo, *po obiedzie*. = av. *potem*; z tyłu. N' andavam l'un dinanzi e l'altro —, *D. Inf.*
 DOPOCHÈ, DOPO CHE, cong. *potem gdy*.
 DOPPIA, s. f. *moneta złota toskańska, wartująca 20 lir.* = *szlarka, falbana*. [nie].
 DOPPIAMENTE, av. *podwójnie*.
 DOPPIARE, v. a. *podwoić*.
 DOPPIATURA, s. f. *podwojenie*.
 DOPPIERE, —RO, s. m. *pochoźnia złożona z kilku świec woskowych razem sklejonych*. = *świecznik z ramionami*.
 DOPPIEZZA, s. f. *dwuznaczność, nieszczerłość, obłuda*.
 DOPPIO, s. m. *dwójnasób, dwa razy tyle*. Egli era il — più ricco, *Bocc.* = *uderzenie we wszystkie dzwony*. Suonare a —, *dzwonić we wszystkie dzwony*; fig. *bić co wlezie*.
 DOPPIO, —PIA, ad. *podwójny, dubeltowy*. = *dwojaki, dwuisty*. = *podwójny, dwuznaczny, obłudny, nieszczerzy*.
 DOPPIONE, v. DOBLONE.
 DORAMENTO, s. m. *złocenie*.
 DORARE, v. a. *złocić*.
 DORATO, —TA, p. ad. *złoty, pozłacany*. = *złotawy, złocisty*. = fig. *ubarwiony, upiękniomy*.
 DORATORE, s. m. *pozłotnik*.
 DORATURA, s. f. *pozłota*. = fig. *ubarwienie, upięknienie*.
 DORERIA, s. f. *złotennaczynia*.
 DORICO, s. m. Arch. *porządek dorycki*. = ad. *dorycki*.
 DORIZZARE, v. n. *pracować w guscie doryckim*.
 DORMALFUOCO, pl. —CHI, s. m. *spioch, leniuch*.
 DORMENTORIO, —RO, s. m. *syplalnia po klasztorach*.
 DORMICCHIARE, —GLIARE, —TARE, v. n. *drzymać*.
 DORMIGLIONE, s. m. *drzymala*.
 DORMIGLIOSO, —SA, ad. *rozespany, zaspany, ospały*.
 DORMIRE, v. n. *spać*. — un

sonno, smacznie zasnąć, tego się przespać. = Fig. Dormire tutti i suoi sonni, *dogadzać sobie*. — a chius'occhi, *zasympać spokojnie*. — al fuoco, *zasympać gruszek w popiele, o nic się nie troszczyć*. = s. m. *spanie*.
 DORMITA, s. f. Fare una —, *długo się wysypiać*.
 DORMITORE, s. m. —TRICE, s. f. *spioch, spioszka*. [RIO].
 DORMITORIO, v. DORMENTO.
 DORMITURA, —ZIONE, s. f. *spanie*.
 DORONICO, s. m. Bot. *omieg, kozi korzeń*.
 DORSALE, ad. m. f. *grzbietowy*.
 DORSO, v. DOSSO.
 DOSE, DOSA, s. f. *doza*.
 DOSSALE, s. m. *przód oltarz*. [pielicy].
 DOSSI, s. m. pl. *blamy podossiere*. —RO, s. m. *koldra*.
 DOSSO, s. m. *grzbiet*. Dar, volger il —, *obrócić się tyłem*. Cadere addosso, *upaść na grzbiet*. Metter le mani addosso, *uderzyć po grzbiecie*. Ritrovare il — a uno, *pomacać kogo kijem po grzbiecie*. Non contento di ricercargli con bastone le braccia, e le gambe, volle ancora con esso ritrovargli tutto il —, *Lasc. Nov.* Mettersi addosso, *włożyć co na grzbiet, ubrać się*. Abito tagliato a —, *suknia dobrze leżąca, jak ulana*. = Levarsi, togliersi di —, fig. *zrzucić jaki ciężar z karku, pozbyć się, odczepić się*. = Il dosso d'un libro, d'una montagna, *grzbiet książki, góry*.
 DOTALE, ad. m. f. *posagowy*.
 DOTARE, v. a. *naznaczyć posag, wyposażyć*. = *nadać, uposażyć*. Dotandogli di beni e rendite del comune, *G. Vill.* = *udarować, obdarzyć, uposażyć, ozdobić (o darach Boga i natury)*. [ciel].
 DOTATORE, s. m. *wyposażyciel*.
 DOTAZIONE, s. f. *wyposażenie, uposażenie*.
 DOTE, s. f. *posag*. = *dar natury*.
 DOTONE, s. m. accr. *duży posag*.
 DOTTA, s. f. † *wątpliwość; bojaźń; podejrzenie*.
 DOTTAMENTE, av. *uczenie*.
 DOTTO, —TA, ad. *uczony*.
 DOTTORACCIO, s. m. *peg doktorzysko*.
 DOTTORALE, ad. m. f. *doktorski, nauczycielski*.
 DOTTORARE, v. a. *doktoryzować*. = v. r. *doktoryzować się*.
 DOTTORATO, s. m. *doktorat*.
 DOTTORE, s. m. *doktor*. — di legge, *di medicina, doktor prawa, i t. d.* — de' miei stivali,

doktor konował. I dottori della Chiesa, *doktorowie kościoła*.
 DOTTORELLO, —RETTO, s. m. *lichy doktor*.
 DOTTORESSA, s. f. *uczona kobieta*.
 DOTTOREVOLE, ad. m. f. *udający uczonego*.
 DOTTORICCHIO, —RINO, —RUCCIO, s. m. dim. *niepoczesny pedancik*. [ki doktor].
 DOTTORONE, s. m. accr. *wiel*.
 DOTTRINA, s. f. *nauka, wiadomości, uczoność*. = *katechizm*. [ukowy].
 DOTTRINALE, ad. m. f. *nauczanie*.
 DOTTRINALMENTE, av. *uczenie*. [czenie].
 DOTTRINAMENTO, s. m. *u*.
 DOTTRINARE, v. a. *uczyć, nauczać*.
 DOVE, s. m. *gdzie, gdzieś*. Ed andare altrove, e il — io ho già pensato, *Bocc.* = av. *gdzie*. = *dokąd*. = *kiedy*. = *gdyby, jeżeliby, byle tylko*. = *gdy, ponieważ*. = *gdy, tymczasem*.
 DOVECCHE, DOVE CHE, DOVE CHE SIA, av. *gdziekolwiek, dokądkolwiek*. = *gdzie*. = *podczas gdy*. = *choć*.
 DOVERE, v. n. ir. *być winnym komu*. I figli debbono il rispetto ai genitori, i servi ai padroni, tutti alle leggi civili, *dzieci winne są uszanowanie rodzicom, i t. d.* = *być winnym co, być dłużnikiem*. = *być obowiązany, powinnym*. = *musieć, być obowiązany uczynić co*. = *należać*. Un tal comando ubbidir non si deve, *Met.* *nie należy słuchać takiego rozkazu*.
 DOVERE, s. m. *powinność, obowiązek*. Fare il suo —, *pełnić swą powinność*. = *należyć*. = *należność*. Aver il suo —, *odebrać swą należyłość*. = *pewna miara, umiarkowanie, przyzwoitość, słusność*. Oltre il — nad miarę, *niezmiernie, więcej jak należy, więcej niż potrzeba*. Oltre il —, *barbuty, Ar. Orl. Fur. A* —, av. *jak należy, jak słuszy*. Più del —, *więcej niż należy, niż potrzeba*. Stare a —, *być jak należy*. Far stare a —, *zmusić do obowiązku, ująć w ryzę, w karby, w kluby*.
 DOVEROSO, —SA, ad. *należny, należyty*.
 DOZZINA, s. f. *tuzin*. Tener a —, *trzymać stołowników*. Stare a —, *stolować się; być ordynaryjnym*.
 DOZZINALE, ad. m. f. *tuzinkowy, ordynaryjny*.
 DOZZINALMENTE, av. *tuzinami, ordynaryjnie*.
 DOZZINANTE, s. m. *stolownik*.

DRABA, s.f. *Bot. glodek.*
 DRACO, DRACONE, v. DRAGO.
 DRAGA, s.f. *smoczyca.* Ma riscaldata (Bradamante) a guisa d'una —, *Bern. Orl.* = *grabie żelazne do czyszczenia rzek, i.t.d.*
 DRAGANTE, s. m. *dragant, drzewko i guma z niego ciekąca.*
 DRAGARE, v.a. *czyścić rzeki grabiami żelaznemi.*
 DRAGHETTO, s.m. *smoczek.* = *kurek u strzelby.* [kord.
 DRAGHINASSA, s. f. *scherz.*
 DRAGMA, v. DRAMMA.
 DRAGO, s. m. *smok.*
 DRAGONATO, —TA, ad. *Arald.* z ogonem smoczym.
 DRAGONE, s.m. *smok.* = *dragon.* = *Astr. Smok, konstellacya.*
 DRAMMA, s.f. *drachma, ósma część uncyi, ćwierć łota.* = *fig. krzta, odrobina.*
 DRAMMA, s. m. *dramat.*
 DRAMMATICAMENTE, av. *dramatycznie.*
 DRAMMATICO, —CA, pl., —CI, —CHE, ad. *dramatyczny.*
 DRAPELLA, s.f. *ostrze lancy.*
 DRAPPELLARE, v. n. *machać chorągiewami.*
 DRAPPELLETTO, s. m. *dim. gronko osób.*
 DRAPPELLO, s. m. *chorągiew, oddział żołnierzy pod jedną chorągwią.* Segui l'usata insegna il fier — sotto Clotario, *Tass. Ger.* = *chorągiew, sztandar.* — grono, kompania. = *kawał materji.*
 DRAPPELLONE, s. m. *firan-ka na okolo baldachimu.* = *kawał materji z wyszytymi herbami.* E sopra la bara un drappo a oro con drappelloni pendenti coll'arme del popolo e del comune, *M. Vill.*
 DRAPPERIA, s. f. *blawatna materja.* = *fabryka blawatów.*
 DRAPPIERE, —RO, s. m. *blawatnik.*
 DRAPPO, s. m. — di lana, sukno. — di seta, *materja blawatna.* — di oro, *złotogłów, brokatela.* = *plachta okrywająca głowę i ramiona prostych kobiet w okolicach Florencyi.*
 DRENTO, v. DENTRO.
 DRIADA, s. f. *dryada, nimfa lesna.*
 DRITTO, etc., v. DIRITTO, etc.
 DRIZZARE, v. DIRIZZARE.
 DROGA, s. f. *ziola i inne ingrediencye lekarskie.*
 DROGHERIA, s. f. *ziola lekarskie, medykamenta; handel ziół.*
 DROGHIERE, —RO, s.m. *prze-dający ziola lekarskie i inne medykamenta.*

DROGMANNO, v. TURCIMANNO.
 DROMEDARIO, s.m. *wielbłąd o jednym garbie, dromader.*
 DRUDA, s. f. *kochanka; na-łożnica.* [szczoty.
 DRUDERIA, s. f. *miłośne pie-DRUDO, s. m. gach, gamrat.*
 = *wierny kochanek.* = *miło-śnik.* Dante nazywa S. Domini-ka drudo amoroso della Fede cristiana. Dentro vi nacque l'amoroso —, *D. Par.*
 DRUDO, —DA, ad. *dzielny, waleczny.* = *rozkochany, mi-łośny.*
 DRUIDO, s.m. *druid, kaptan u starożytnych Gallów i Bry-tanów.*
 DU', † zamiast due, dwa. = *zamiast dove, gdzie.*
 DUALE, ad. m. *Gram.* po-dwójny.
 DUBBIAMENTE, DUBBIARE, DUBBIETTA, DUBBIEVOLE, v. DUBBIO-SAMENTE, etc.
 DUBBIETTO, s.m. *mała wąp-żliwość.*
 DUBBIO, DUBITAMENTO, DUBITO, s.m. DUBBIEZZA, DUBBIOSITÀ, DUBI-TANZA, DUBITAZIONE, s. f. *powąt-piewanie, wątpliwość, niepe-wność.* In dubbio, *wątpliwie.* Senza dubbio, *niewątpliwie.* Stare, essere in dubbio, *zostawać w wątpliwości, wątpić, powąt-piewać.* Mettere, rivotar in dub-bio, *podać w wątpliwość.* E se forse alcuni dubbj hai intorno alla feda, *Bocc.*
 DUBBIOSAMENTE, DUBITE-VOLMENTE, DUBITATIVAMENTE, DUBITOSAMENTE, av. *wątpliwie.*
 DUBBIOSO, DUBITOSO, —SA, DUBBIO, —BIA, DUBITABILE, DUBITE-VOLE, ad. *wątpliwy, niepewny.*
 DUBITARE, v. n. *wątpić, po-wątpiewać.* = *łekać się, oba-wiać się, niedowierzać.* Io dubito che mal non ve ne coglia, *L. Pulc. Morg.*
 DUCA, pl. —CI, s. m. *wódz, dowódzca.* Ritrovar puoi il gran — de' Greci, *D. Par.* = *prze-wodnik.* Tu —, tu signore, e tu maestro, *D. Inf.*
 DUCA, pl. —CHI, s.m. *książe.*
 DUCALE, DUCHEVOLE, ad. *księ-zęcy.* [żółtko.
 DUCARELLO, s.m. *dim. księ-DUCATO, s. m. księstwo.* = *księstwo, tytuł księcia.* = *dukat.*
 DUCATONE, s.m. *moneta sre-brna.*
 DUCATUZZO, s. m. *dim. ma-lenkie księstwo.*
 DUCE, s. m. *wódz, i t. d.*
 v. DUCA.
 DUCENTO, etc. v. DUGENTO, etc.
 DUCHEA, DUCEA, s.f. *księstwo.*
 DUCESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *książęcy.*

DUCHESSA, s. f. *księżna.* = *przewodniczka.*
 DUCHESSINA, s. f. *młoda księżna.*
 DUCHETTO, s.m. *książętko.*
 DUCHINO, s.m. *młody książę.*
 DUE, s. dwa. A due a due, *po dwóch, po dwie.* Stare infra —, *wahać się.* Tener tra —, *utrzymywać w zawieszaniu, w niepewności.* = *Due di qua-dri, dwójka dzwonkowa.*
 DUECENTO, s. *dwieście.*
 DUELLANTE, DUELLATORE, DUELISTA, s. m. *pojedynkarz.*
 DUELLARE, v. n. *pojedynko-wać się.*
 DUELLARIO, —RIA, ad. *po-jedynkowy.*
 DUELO, s. m. *pojedynek.*
 DUEMILA, —LIA, s. dwa ty-siące.
 DUETANTI, DUE COTANTI, av. *dwa razy tyle.*
 DUETTO, s. m. *Mus. duet.*
 DUGENCINQUANTA, s. *dwie-scie pięćdziesiąt.*
 DUGENTO, s. *dwieście.*
 DUINO, s. m. *dwie dwójki w grze kości.* [kogorz.
 DULCAMARA, s. f. *Bot. słod-DULCICANORO, —RA, ad. słodkobrzmiący.*
 DULCIFICARE, etc. v. DOLCI-FICARE, etc. [świętych.
 DULIA, s. f. *Teol. czczenie DUMILA, —LIA, s. dwa ty-siące.*
 DUMO, s.m. *ciernie, zarośle.*
 DUNA, s.f. *wydmisko, zasp.*
 DUNQUE, cong. więc, prze-to, zatem. [nasty.
 DUODECIMO, —MA, ad. *dwu-DUODENARIO, —RIA, ad. podwunastny, liczbę dwunastu zamykający.*
 DUODENO, s. m. *Anat. dwu-nasto-palcowa kieszka, dwu-nastnica.*
 DUOLO, s. m. *ból, boleść, cierpienie.* = *placz, lament, żal, jęki, narzekanie.*
 DUOMO, s. m. *bazylika, ka-tedra.*
 DUPLICARE, v. a. *podwoić.*
 DUPLICATA, s. f. *duplikat.*
 DUPLICATAMENTE, v. DOP-PIAMENTE.
 DUPLICATURA, s. f. *Stamp. myłka w druku, składając dwa razy toż samo.* [jenie.
 DUPLICAZIONE, s. f. *podwo-DUPLICITÀ, —TADE, —TATE, s. f. podwójność.* = *fig. dwu-znaczność, nieszczerłość, ob-łud.*
 DUPLO, s. m. *ilość dwa ra-zy wzięta, dwa razy tyle, dwójnasób.* [staty.
 DURABILE, ad. m. f. *trwały, DURABILITÀ, —TADE, —TA-*

TE, s. f. —MENTO, s. m. *trwanie, stałość.*

DURABILMENTE, av. *trwale, stale, wiecznie, na zawsze.*

DURACINE, ad. f. pl. *twarde (o owocach).* Cirięgia duracina, *czereśnia.* Pesca duracina, *gatunek brzoskwiń.* Pesche duracine, fig. *tegie wygrzmoczenie kijem.*

DURAMADRE, DURA MADRE, s. f. *Anat. błona twarda, wyścielająca wklęsłość czaszki.*

DURAMENTE, av. *twardo, ostro, przykro. = trudno.*

DURANTE, ad. m. f. *trwający. = av. podczas, wczasie. — la primavera, podczas wiosny. = s. m. kałamajka (sukno).*

DURARE, v. n. *trwać, istnieć; trwać długo, na długo wystarczyć. = rozciągać się. = v. a. wytrwać, wytrzymać, ścierpieć, wycierpieć.* I Sanesi non potendo più — la guerra co' Fiorentini, G. Vill. — *fatica, znośić trudy, trudzić się, biedzić się, męczyć się, morderować się. — fatica per impoverire, mazać się bez żadnej korzyści.* Chi la dura la vince, *prov. praca i cierpliwość przełamuje wszelkie trudności.*

DURATA, s. f. *trwanie, wytrwanie, trwałość.*

DURATIVO, —VA, ad. *trwały, stały.*

DURATURO, —RA, ad. *magający trwać długo.*

DURAZIONE, s. f. *trwanie.*

DURETTO, —TA, ad. *przytwardszy. = przytrudniejszy.*

DUREVOLE, ad. m. f. *trwały, stały.* [stale]

DUREVOLMETE, av. *trwale, DUREZZA, s. f. twardość. — di ventre, zatwardzenie żołądka. = narośl na skórze, stwardniałość. = fig. ostry, cierpkość, przykrość. — di stile, twardość stylu. Con —, twardo, przykro, cierpko, surowo, ostro.*

DURITÀ, v. DUREZZA.

DURO, s. m. *twardość, rzecz twarda. Trovar —, napotkać przeszkody, trudności.*

DURO, —RA, ad. *twardy.* Pan duro, *pietra dura, chleb, kamień twardy.* Cavallo duro di bocca, *koń twardy w pysku. = Fig. zatwardziały, zahartowany, silny, krzepki. = twardy, okrutny, niehumaniczny. = nieublagany, nieużyty, uparty. = przykry, nieprzyjemny, cierpki, ostry, surowy.* Carcere duro, *ciężkie więzienie austriackie na Szpilbergu lub w Monjaeu. = pyszny, dumny. = przykry, bolesny. = przykry,*

trudny. = Duro caso, straszny, okrutny przypadek. = Star alla dura, tener duro, być niezachwianym, niewzruszonym. Tener duro per uno, *mocno przy kim obstawać.*

DUROTTO, —TA, ad. *dość twardy.*

DUTTILE, ad. m. f. *ciągły, który się łatwo ciągnąć daje, a nie rozrywa się.* Oro —, *ciągle złoto.*

DUTTILITÀ, s. f. *ciągliwość, własność ciągnięcia się.*

DUTTO, s. m. *kanal, naczynie, rura w cieple ludzkim lub zwierzęcem.*

E

E, cong. i, a. *Przybiera d gdy następny wyraz zaczyna się także na e, przed innemi samogłoskami podług upodobania.* Ed era tardi, i było późno. Voi ed io, *wy i ja.*

E', zamiast EGLI, on; zamiast ESSI, EGLINO, oni.

È, 3 osoba l. p. cz. teraz. jest.

EBANO, s. m. *heban.*

EBBIO, EBULO, s. m. *hebd, chebd.*

EBBREZZA, EBBRIACHEZZA, EBBRIETÀ, EBBREZZA, EBBRIETÀ, —TADÉ, —TATE, EBBREZZA, s. f. *pijaństwo, opilstwo. = fig. opojenie, odurzenie.*

EBBRIACO, —CA, EBBRIOSIO, —SA, EBBRO, —BRA, EBBRIACO, —CA, EBBRIATO, —TA, EBBRIO, —BRIA, EBBRIOSIO, —SA, EBBRO, —BRA, ad. *pijany. = fig. opojony.* Ebro d' amore, d' orgoglio, *opojony miłością, dumą.*

EBDOMADARIO, —RIA, ad. *tygodniowy.*

EBERE, v. n. *używa się tylko w 3 osobie l. p., EBE, osłabnąć.* La spada di Medoro anco non ebe, *ma si sdegnà ferir l'ignobil plebe, Ar. Orf. Fur.* [stu]

EBETAZIONE, s. f. *tepość umy.*

EBETE, ad. m. f. *tepy. = fig. tepy, niepojętny.*

EBOLLIMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *wrzenie, kipienie.*

EBRAICAMENTE, av. *po hebrajsku.*

EBRAICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *hebrajski.*

EBRAISMO, s. m. *hebraizm.*

EBRAIZZARE, v. n. *pełnić zakon żydowski.*

EBREA, s. f. *żydówka.*

EBREO, s. m. *żyd. = fig. żyd, lichwiarz.*

EBREO, —EA, ad. *hebrajski, żydowski.*

EBRIEZZA, EBBRIETÀ, EBRO, etc. etc. v. EBBREZZA, etc.

EBURE, v. AVORIO.

EBURNO, —EA, —NO, —NA, ad. *z kości słoniowej; biały jak kość słoniowa.*

ECATOMBE, s. f. *ofiara ze stu wotów u starożytnych.*

ECCEDEENTE, ad. m. f. *zbyteczny.* [tecznie]

ECCEDEMENTENTE, av. *zby-*

ECCEDEENZA, s. f. v. ECCESSO.

ECCEDERE, v. n. *przebrać miarę; wyjść za obręb. = wykroczyć, przekroczyć.*

ECCELENTE, ad. m. f. *wyborny, wysmienity, doskonały.* Uomo, vino, medico —, *człowiek, wyborny i t. d.*

ECCELENTEMENTE, av. *wybornie, doskonale.*

ECCELENTISSIMO, —MA, ad. sup. *najwyborniejszy. = tytuł książąt, i t. d.*

ECCELENZA, —ZIA, s. f. *wyborność, doskonałość.* Per —, av. *wybornie, doskonale. = tytuł przywiązany do pewnych godności.* Jasnje Wielmożny.

ECCELLERE, v. n. *celować, przewyższać.*

ECCELSAMENTE, av. *wysoko, wzniosłe.*

ECCELSITUDINE, s. f. *dawniej tytuł książąt.*

ECCELSELO, —SÀ, ad. *wysoki, wzniosły. = fig. wzniosły, wspaniały, górny, szczytny.*

ECCESTRICAMENTE, av. *mięsośredkiem, pozaśrodkiem.*

ECCESTRICITÀ, s. f. *Mat. odległość między środkami dwóch kół różnośrodkowych. = mimośród czyli odległość ogniska od środka ellipsy.*

ECCESTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *różnośrodkowy, mimośrodkowy.*

ECCESSIVAMENTE, av. *niezmiernie.*

ECCESSIVO, —VA, ad. *zbyteczny, zbytni, niezmierny.*

ECCESSO, s. m. *nadmiar, przewyżka. = zbytek, szaleństwo.* Dare in eccessi, *zbytковоać, szaleć; robić lub wygadywać nieprzyzwoite rzeczy. = gwałt, bezprawie; wykroczenie, występki. = przesada.*

ECCETERA, av. *i tam dalej.*

ECCETTO, ECCETTOCHE, prep. e av. *oprócz, okrom, wyjąwszy, prócz tego że.*

ECCETTUALE, v. a. *wyjąć, wylączyć, zrobić wyjątek.*

ECCETTATIVO, —VA, ad. *wyjątkowy.*

ECCETTATO, —TA, p. ad. *wyjąty. = av. e prep. v. ECCETTO.*

ECCETTUAZIONE, s. f. wyjątek. Senza —, bez wyjątku.

ECCEZIONE, s. f. wyjątek. Non v'è regola senza —, niemasz prawidła bez wyjątku. = *Leg. środek sądowy kładący zaraz na wstępie tamę dalszej procedury.*

ECCIDIO, s. m. zburzenie, zagałda, rzeź, rozlew krwi, wycięcie w pień, wytepienie.

ECCITAMENTO, s. m. podniecenie, podnieta, zachęta, pobudka. Eccitamenti a eroiche e virtuosi azioni, *Met.*

ECCITARE, v. a. wzniecać, — la sete, l'appetito, wzniecać pragnienie, i t. d. = dodawać bodźca, zachęcać, pobudzać. — alcuno allo studio, a ben fare, zachęcać kogo do nauki, i t. d. = wzbudzać, pobudzać, podniecać. — le risa, pobudzać do śmiechu, rozśmieszać.

ECCITATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. pobudziciel, i t. d. Conosce il popol suo l'altera voce e 'l grido eccitator della battaglia, *Tass. Ger.*

ECITAZIONE, v. INCITAZIONE.

ECCLÉSIA, s. f. lat. v. CHIESA.

ECCLÉSIASTE, **ECCLÉSIASTES**, s. m. eklezjasta, kaznodzieja pański, księga Pisma Ś. przypisywana Salomonowi.

ECCLÉSIASTICAMENTE, av. podług przepisów kościoła.

ECCLÉSIASTICO, s. m. eklezjastyk, jedna z ksiąg Pisma Ś. = kapłan, ksiądz.

ECCLÉSIASTICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. kościelny, duchowny.

ECCO, av. oto, otoż. Ecomi, eccoti, eccoci, eccolo, eccola, oto jestem, i t. d. otoż i on, otoż i ona. [*się.*]

ECHEGGIARE, v. n. rozlegać się.

ECHINO, s. m. Zool. jeż morski.

ECHIO, s. m. Bot. żmijowiec.

ECLÉTICO, pl. — **CI**, s. m. Filos. eklektyk. = ad. eklektyczny, wybierający z każdego systemu filozoficznego co najwięcej trafia do jego przekonania.

ECLÉTISMO, s. m. eklektyzm.

ECLISSAMENTO, s. m. zaćmienie.

ECLISSARE, v. a. zaćmić, = fig. zaćmić, przyćmić. = v. r. zaćmić się (o słońcu i księżycu).

ECLISSE, **ECLISSI**, s. m. zaćmienie słońca przez księżyc, lub księżycą przez ziemię; pierwsze przypadające wtedy gdy księżyc przyjdzie do linii węzłowej, czyli do przecięcia ekliptyki ze swoją drogą, w czasie nowiu; drugie wtenczas gdy

księżyc dójdzie do tejże linii w czasie pełni.

ECLITTICA, s. f. Astr. ekliptyka, płaszczyzna zaćmień, droga biegu rocznego ziemi około słońca.

ECO, **ECCO**, s. m. echo.

ECONOMATO, s. m. funkcyja ekonoma.

ECONOMIA, s. f. ekonomia, gospodarstwo. = ekonomia, oszczędność.

ECONOMICA, s. f. ekonomia polityczna.

ECONOMICAMENTE, av. ekonomicznie, gospodarnie, oszczędnie.

ECONOMICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. ekonomiczny, gospodarny, oszczędny.

ECONOMISTA, s. m. ekonomik. [*dzac.*]

ECONOMIZZARE, v. n. oszczędzić.

ECONOMO, s. m. ekonom, gospodarz.

ECUMENICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. ekumeniczny, powszechny (o soborach).

EDACE, ad. * żarłoczny.

EDACITÀ, s. f. żarłoczność.

EDERA, s. f. Bot. bluszcz.

EDERACEO, — **CEA**, ad. bluszczowy.

EDEROSO, — **SA**, ad. zarosły bluszczem.

EDIFICAMENTO, s. m. budowanie.

EDIFICARE, v. a. budować. = fig. budować dobrym przykładem. = v. r. zbudować się.

EDIFICATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. budownik, i t. d.

EDIFICATORIO, — **RIA**, ad. budujący dobrym przykładem.

EDIFICAZIONE, s. f. budowanie. = fig. zbudowanie.

EDIFICIO, — **ZIO**, s. m. budowa.

EDITORE, s. m. edytor, wydawca dzieła.

EDITTO, s. m. edykt, postanowienie monarchy.

EDIZIONE, s. f. edycja, wydanie.

EDUCANDA, s. f. panna na wychowaniu w klasztorze.

EDUCARE, v. a. wychowywać.

EDUCATORE, s. m. nauczyciel. [*wychowanie.*]

EDUCAZIONE, s. f. edukacja.

EFFABILE, ad. m. f. wypowiadający.

EFFEMERIDE, **EFEMERIDE**, s. f. efemeridy, tablice codziennych obserwacji astronomicznych.

EFFEMINARE, **EFFEMINARE**, v. a. zrobić zniewieściałym. = v. r. zniewieszczać.

EFFEMINATAMENTE, av. zniewieściale.

EFFEMINATEZZA, — **TAGGINE**,

s. f. — **MENTO**, s. m. zniewieścialsłość.

EFFEMINATO, — **TA**, p. ad. zniewieścialsy. [*srogo.*]

EFFERATAMENTE, av. dziko, **EFFERATEZZA**, **EFFERITÀ**, s. f. dzikość, srogość.

EFFERATO, — **TA**, ad. dziki, srogi, okrutny.

EFFERVESCENTZA, s. f. Chim. burzenie się pochodzące z mieszania alkali z kwasami. = fig. wzburzenie umysłu, namietność.

EFFETTIVAMENTE, **EFFETTUALMENTE**, av. jakoż, w istocie, istotnie, rzeczywwiście.

EFFETTIVITÀ, s. f. rzeczywistość, istotność.

EFFETTIVO, — **VA**, **EFFETTUALE**, ad. rzeczywisty, istotny, rzetelny. = sprawujący pewny skutek, skuteczny.

EFFETTO, s. m. skutek. Dare —, porze in —, recare, mandare ad —, przyprowadzić do skutku, uskutecznić. = *Effetti*, pl. rzeczy, sprzęty, manatki.

EFFETTORE, s. m. — **TRICE**, s. f. sprawca, sprawczyni.

EFFETTUARE, v. a. uskutecznić. [*tecznienie.*]

EFFETTUAZIONE, s. f. usku-
EFFEZIONE, s. f. skutek.

EFFICACE, **EFFETTUOSO**, — **SA**, ad. skuteczny.

EFFICACEMENTE, av. skutecznie.

EFFICACITÀ, — **CIA**, s. f. skuteczność.

EFFICIENTE, ad. m. f. sprawujący pewny skutek.

EFFICIENZA, — **ZIA**, s. f. nie-
mylny skutek.

EFFIGIAMENTO, s. m. robienie wizerunków.

EFFIGIARE, v. a. zrobić wizerunek.

EFFIGIATO, — **TA**, p. ad. malowany, lany, rzeźnięty. Le porte qui d'effigiato argento su cardini stridean di lucid'oro, *Tass. Ger.*

EFFIGIE, s. f. wizerunek.

EFFIMERO, — **RA**, ad. jedno-
dzienny, jednodniowy.

EFFLORESCENZA, s. f. wysypka.

EFFLUSSO, s. m. wylew.

EFFLUVIO, s. m. wyziew

EFFONDERE, v. a. ir. wylać, rozlać. = v. r. wylać się, rozlać się. [*NE.*]

EFFONDIMENTO, v. EFFUSIO.

EFFORO, s. m. efór, urzędnik w Sparcie, którego władza utrzymywała w równowadze władzę królewską i senatu.

EFFRENATO, etc. v. SFRENATO.

EFFUSIONE, s. f. wylanie, rozlanie. — del sangue, rozlew krwi. = fig. wylanie serca.

EFFUSO, —SA, p. ad. *wylany*.
 EFFIMERO, v. EFFIMERO.
 EGENTE, v. BISOGNO.
 EGESTIONE, s. f. *wyrzucenie z siebie, wypróżnienie, odchód*.
 EGIDA, s. f. *egida, tarcza Pallady z głową Meduzy*.
 EGIRA, s. f. *wieczka Mahometa z Mekki do Medyny, hegira, era Mahometanów przypadająca na rok 622 po narodzeniu Chrystusa*.
 EGLI, pron. pers. on. = zamiast EGLINO, oni. Se cosa appare ond' — abbian paura, D. Purg. = Używa się dla zapalenia lub ozdoby wyrażenia. — è vero che ho amato, Bocc. *prawda żem kochał*. — non sono ancora molti anni passati, che... nieupłynęło jeszcze wiele lat odkąd, i t. d.
 EGLOGA, s. f. *ekloga, sielanka w kształcie rozmowy między pasterzami*.
 EGOISMO, s. m. *egoizm, samolubstwo*.
 EGOISTA, s. m. *egoista, samolub*.
 EGREGIAMENTE, av. *wybor*.
 EGREGIO, —GIA, ad. *wyborny, wysmienity, walny*. Nell'egregia città di Firenze, Bocc.
 EGRESSO, s. m. *wyjście*.
 EGRIUDINE, v. MALATTIA.
 EGRO, —GRA, ad. *slaby, chory*. Ella già sente morirsi, e l'più le manca egro e languente, Tass. Ger.
 EGUAGLIARE, etc. v. UGUAGLIARE, etc.
 EGUALE, ad. m. f. *równy*. = *szluszny, sprawiedliwy*.
 EGUALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *równość*.
 EGUALMENTE, av. *równie, zarówno*.
 EL, *zamiast, EGLI, on, i zamiast, EGLINO, ESSI, oni*. Ond' ei si gittar tutti in sulla spiaggia, D. Purg.
 EL, *zamiast, EGLI, ESSO, on*.
 ELABORARE, v. a. *wyrobić, wypracować*.
 ELABORATEZZA, s. f. *wypracowanie, wykonczenie*.
 ELABORAZIONE, s. f. *Fisiol. przerabianie pokarmów*.
 ELAFOBOSCO, s. m. *Bot. przewiercień*.
 ELASTICITÀ, s. f. *sprężystość*.
 ELASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *sprężysty*.
 ELATINA, s. f. *Bot. elatynek, powojczyk*.
 ELATO, —TA, ad. *podniesiony*. = *fig. wyniosły*.
 ELCE, ELCINA, s. f. *wieżozółd*.
 ELEFANTE, s. m. *śłoń*.
 ELEFANTESCO, —CA pl. —CHI, —CHE, —TINO, —NA, ad. *śloniowy*.

ELEFANTESSA, s. f. *ślonica*.
 ELEGANTE, ad. m. f. *elegancki, wytworny, pełen wdzięku*. Donna —, discorso, stile —, kobieta pełna wdzięku, i t. d.
 ELEGANTEMENTE, av. *wytwornie*.
 ELEGANZA, —ZIA, s. f. *elegancja, wytworność*. Scriver, favellar con —, pisać, mówić wytwornie.
 ELEGGERE, v. a. ir. *wybrać, obierać*. [LE, etc.
 ELEGGIBILE, etc. v. ELIGIBILE, s. f. *elegia*.
 ELEGIAICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *elegijny*. = s. m. *pisarz elegij*.
 ELEMENTALE, —TARE, —TARIO, —RIA, ad. *elementarny, będący pierwiastkiem ciała*. = *elementarny, początkowy; elementarny, zawierający pierwsze początki*.
 ELEMENTARE, v. a. *złożyć z pierwiastków*.
 ELEMENTO, s. m. *żywioł, pierwiastek, ciało proste z którego są złożone inne i na które się rozkładają*. = *Elementi, pl. początki jakiej nauki, sztuki*.
 ELEMOSINA, s. f. *jałmużna*.
 ELEMOSINARIO, —NIERE, s. m. e. ad. *jałmużnik, dający jałmużnę*.
 ELEMOSINUZZA, s. f. dim. *małeńka jałmużna*.
 ELENCO, pl. —CHI, s. m. *kaatalog książek*.
 ELENIO, s. m. *Bot. oman*.
 ELETTA, v. ELEZIONE.
 ELETTIVAMENTE, av. *obieralnie*.
 ELETTIVO, —VA, ad. *wybie-ralny, mający prawo być wybranym*. = *obieralny, elekcyjny*. Re, trono elettivo, król, tron obieralny.
 ELETTO, —TA, p. ad. *wybrany, obrany*. = *Eletti, s. m. pl. wybrani pańscy*. Che l'ciel t'accolle infra gli eletti suoi, Tass. Ger.
 ELETTORALE, ad. m. f. *elektorski, należący do elektora*. Rzeszy niemieckiej. = *wyborowy, tyżący się wyborów*.
 ELETTORATO, s. m. *elektorat*.
 ELEETTORE, s. m. —TRICE, s. f. *elektor, elektorka*. = *wyborca*.
 ELETTUARIO, ELETTUARIO, s. m. *elektuarz, konfekt w kształcie powidel*.
 ELETTRICAMENTE, av. *elektrycznie*.
 ELETTRICITÀ, s. f. *elektryczność*.
 ELETTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *elektryczny*. Mac-

china elettrica, conduttore elettrico, telegrafo elettrico, *machina elektryczna, i t. d.*
 ELETTRIZZAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *elektryzowanie*.
 ELETTRIZZARE, v. a. *elektryzować*.
 ELETTRO, s. m. *bursztyn*. = *złoto w którym jest piąta część srebra*.
 ELETTROMETRO, s. m. *elektrometr*.
 ELEVAMENTO, s. m. *podniesienie, wzniesienie*.
 ELEVARE, v. a. *podnieść, wzniesić, podwyższyć*.
 ELEVATEZZA, s. f. *wyniosłość, wysokość*. — d'animo, di cuore, d'ingegno, fig. *wzniosłość umysłu, i t. d.*
 ELEVATO, —TA, p. ad. *podniesiony*. Ingegno elevato, *wzniosły umysł, geniusz*.
 ELEVAZIONE, s. f. *podniesienie, wzniesienie, podwyższenie*. — dell'ostia, *podniesienie Hostyi*. — di mente, *wzniesienie myśli*. — del polo sull'orizzonte, Astr. *podniesienie bieguna świata nad poziom, wysokość bieguna świata, odległość Zenit miejsca jakiego od równika, szerokość geograficzna tegoż miejsca*.
 ELEZIONARE, v. a. *wybiierać, trudnić się wyborami*.
 ELEZIONE, s. f. *wybór, obranie, obiór*. = *wybór zależący od wolnej woli człowieka*. = *Pitt. wybór, pomysł w ułożeniu figur obrazu*.
 ELIACO, ad. Astr. Il sorgere — d'un pianeta, *wyjście planety z promieni słonica*. Il tramontar — d'un pianeta, *zniknięcie planety w promieniach słonica*.
 ELICA, s. f. *Geom. linia spiralna*.
 ELICE, s. f. v. ELCE, s. f. *krętość zewnętrzna ucha*.
 ELICERE, v. a. * *wyciskać, wydobywać*. E parole e sospiri anco vi elice, Petr.
 ELICETO, s. m. *gaj wieżozółdów*. [ny.
 ELICOIDE, ad. *Geom. spiral*.
 ELICONA, —NE, s. m. *Helikon, góra w Beocyi w bliskości Parnasu poświęcona Muzom, dziś Zagara w Liwadii*.
 ELIDERE, v. a. ir. *Gram. wyrzucić literę z wyrazu*.
 ELIGIBILE, ad. m. f. *wybie-ralny*.
 ELIGIBILITÀ, s. f. *wybie-ralność, obieralność*.
 ELIMOSINA, v. ELEMOSINA.
 ELIOSCOPIO, s. m. *helioskop, teleskop do obserwacji słonica*.
 ELISIO, s. m. *Campi elisij, po-*

la elizejskie, pobyt wieczny cnotliwych. [tnia.]

ELISIONE, s.f. Gram. wyrzucenie, s.m. elixir.

ELITROPIO, s. m. —PIA, s. f. Bot. słonecznik.

ELITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. eliptyczny.

ELLA, s. f. Bot. oman.

ELLA, pron. pers. on. Używa się także zamiast voi w stylu grzecznym. Ella degnasi ascoltarmi, Pan, Pani raczysz mnie słuchać.

ELLEBORO, s. m. Bot. ciemierzca.

ELLERA, v. EDERA.

ELLISSE, ELISSE, s. f. Mat. elipsa, linia krzywa w sobie zamknięta, mająca środek w którym każda linia prosta tam przechodząca i nazwana średnicą elipsy, przecięta jest na dwie równe części.

ELLISSI, s. f. Gram. wyrzutnia.

ELLISSOIDE, s. m. Mat. elipsoidal, bryła powstająca z obrotu elipsy około jednej z dwóch jej osi.

ELLITTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. eliptyczny, polegający na wyrzuceniu głosek lub wyrazów. = eliptyczny, należący do elipsy.

ELMO, ELMETTO, s. m. hełm, przytłacza. [wienie.]

ELOCUZIONE, s. f. wystąpienie, —TA, ad. Bocc. chwalebny.

ELOGETTO, s. m. dim. krótka pochwała.

ELOGIO, s. m. pochwała, mowa pochwalna.

ELOGISTA, s. m. chwalcą.

ELOQUENTE, ad. m. f. wymowny. [mowienie.]

ELOQUENTEMENTE, av. wymownie.

ELOQUENZA, —ZIA, s. f. wymowa.

ELOQUIO, s. m. mowa.

ELSA, s. f. ELSO, s. m. furdyment, gifes, kaptur u rękocyści szpad.

ELSINE, s. f. Bot. pomurnik.

ELUCBRATO, —TA, ad. wypracowany.

ELUCBRAZIONE, s. f. wypracowanie.

ELUDERE, v. a. ir. wyminać, obmącać, unikać, zrećźnie wywinać się przed czem.

EMACIARE, v. a. wychudzić. = v. n. e. r. schudnąć.

EMACIAZIONE, s. f. chudość, wychudzenie.

EMANARE, v. n. wychodzić, rozchodzić się, wypływać. Da quel vaso emana un odore soavissimo, z tego naczynia wychodzi bardzo przyjemny zapach. =

v. a. wydać, ogłosić. Fecero — un decreto dal senato, Salvin. wyjednali u senatu wydanie postanowienia.

EMANAZIONE, s. f. wypływanie, wypływ. = wyziewy, zapachy, pary wydobywające się z czego.

EMANCIPARE, v. a. uwolnić syna (o ojcu).

EMANCIPAZIONE, s. f. uwolnienie syna.

EMBLEMA, s. m. emblemat, symbol, godło.

EMBLEMATICAMENTE, av. emblematycznie.

EMBLEMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. emblematyczny.

EMBOLOISMO, s. m. rok przybydłowy, w którym przybywa jeden miesiąc synodyczny, czyli zamiast dwunastu mający trzynastę lunacy, co pochodzi ztąd że rok wieczykowy jest o 11 dni krótszy od roku słonecznego.

EMBRICATO, —TA, ad. Bot. dachówkowaty.

EMBRICE, s. m. karpówka, dachówka w karpia łuskę. Scoprire un —, fig. odkryć co skrytego. Ti ricordo il fare in modo ch'egli non si sappia mai ch'io abbia scoperto questo —, Fir. Disc.

EMBRICIATA, s. f. uderzenie od spadłej dachówki.

EMBRICIATO, —TA, p. ad. pokryty dachówką.

EMBRIONE, s. m. zaród, zapłodek, płód.

EMBROCCARE, v. a. Med. obmywać, okładać czem ciekłem część chorego.

EMBROCCAZIONE, EMBROCCA, s. f. obmywanie części chorego, i płyn którym się obmywa.

EMENDA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. poprawa.

EMENDABILE, —DEVOLE, ad. m. f. dający się poprawić.

EMENDARE, v. a. poprawić, naprawić. = wynagrodzić szkodę. = v. r. poprawić się.

EMENDAMENTO, av. p. prawnie. [prawiający.]

EMENDATIVO, —VA, ad. p. emendatore, s. m. poprawiacz.

EMERGENTE, s. m. —ZA, s. f. trąfunek, wypadek, przypadek, nagła potrzeba. = ad. m. f. wynurzający się z wody. = Raggi emergenti, promienie światła wychodzące na nowo po przejściu przez środek jakiego ciała. = Danno —, Leg. szkoda wynikła.

EMERGERE, v. n. ir. wynurzyć się z wody, wypłynąć na wierzch. = fig. wyjść na jaw,

pojawić się, okazać się. Ben mi par di veder ch'al secol nostro tanta virtù da belle donne emerge, Ar. Or. Fur.

EMERITO, ad. m. Mil. wystużony (żołnierz).

EMERSIONE, s. f. wynurzenie się, wypłynienie z wody. = Astr. pokazanie się, wyjście znowu na widok planety przedtem ukrytego.

EMETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sprawiający wymity. = s. m. emetyk.

EMIGRANIA, EMIGRANIA, v. MIGRANA. [ju.]

EMIGRARE, v. n. wyjść z kraju.

EMIGRATO, —TA, s. e. p. ad. wyszły z kraju, emigrant.

EMIGRAZIONE, s. f. wyjście z kraju, emigracja.

EMINENTE, ad. m. f. wysoki, wyniosły, górnicy. = znamienity, celujący. = v. IMMINENTE.

EMINENTEMENTE, av. w wysokim stopniu.

EMINENTISSIMO, s. m. przewielebny.

EMINENZA, s. f. wysokość, wyniosłość. = nabrzmiałość. = przewielebność, tytuł kardynałowa.

EMINENZIALE, ad. m. f. Mat. zawierający inne zrównanie.

EMIOLIA, s. f. Mat. stosunek półtoraczny, zawieranie w sobie innej wielkości półtora raza.

EMISFERICO, —CA, pl. —CI, CHE, ad. półkulisty.

EMISFERO, —RIO, —PERO, —PERIO, s. m. półkula ziemską.

EMISSARIO, s. m. v. STALLONE. = Emissario de' laghi, spust, upust, służa w jeziorach. = wystanice, szpieg.

EMISSIONE, s. f. wypuszczenie. = di sangue, puszczenie krwi. [sze.]

EMISTICHIO, s. m. półwier-

EMOLLIENTE, ad. m. f. Med. miękczący.

EMOLO, v. EMULO.

EMOLUMENTO, s. m. zysk, korzyść. = pensya.

EMOROIDALE, ad. m. f. hemoroidalny.

EMORRAGIA, s. f. krwotok.

EMORROIDE, s. f. hemoroidy.

EMOZIONE, s. f. wzruszenie.

EMPETIGGINE, v. VOLATICA.

EMPETRO, s. m. Bot. bagnówka, matpia jagoda.

EMPIAMENTE, av. bezbożnie, okrutnie.

EMPIASTRARE, v. a. przyłożyć plaster.

EMPIASTRO, s. m. plaster.

EMPIERE, v. a. nalać pełno, napętnić. = nasycić, nakarmić. — fino alla gola, opchać

kogo czem. = Empiere di tristezza, di gioia, *napelnić smutkiem, radością.* = *zapełniać* czyje miejsce. Sostien persona tu di capitano, e di mia lontananza empi il difetto, *Tass. Ger.* = *nasycić, zaspokoić.* Che mai non empie la bramosa voglia, *D. Inf.*

EMPIETÀ, —TADE, —TATE, s. f. bezbożność, niełudzkość, okrucieństwo.

EMPIEZZA, v. EMPIETÀ. = v. ADEMPIMENTO.

EMPIMENTO, s. m. *napelnienie*, = *dopełnienie, wypelnienie.*

EMPIO, —PIA, ad. bezbożny, pogański, bisurmański. Rinaldo corre e caccia il popol empio, *Tass. Ger.* = okrutny, srog, nielitościwy. Dimmi perchè quel popolo è sì empio, *D. Inf.*

EMPIREO, s. m. najwyższe niebo. = ad. *empirejski, niebieski.* Ch' ei fu dell' alma Roma e di suo impero nell' empireo ciel per padre eletto, *D. Inf.*

EMPIRICAMENTE, av. *empirycznie, praktycznie.*

EMPIRICO, pl. —CI, s. m. lekarz praktyczny, *empiryk.* = *szarlatan.* = ad. *empiryczny, praktyczny.*

EMPIRISMO, s. m. *empiryzm, sztuka leczenia opierająca się na samem tylko doświadczeniu.*

EMPITO [em-pi-toj], s. m. *pęd, impet.* Ruppe l'aste e gl' intoppi, e l' violento — vinse, e penetrò fra esse, *Tass. Ger.*, v. IMPETO.

EMPITO [—pi-toj], EMPIUTO, —TA, p. ad. *napelniony.*

EMPITURA, s. f. *napelnienie.* = to czem się *napelnia.*

EMPORIO, s. m. *skład towarów, targowisko.*

EMUGNERE, v. a. ir. v. SMUGNERE. Se mai per prieghi ira di cor s' emunse, *Ar. Orl. Fur.* jeżeli kiedy prożby wycisnęły gniew z serca.

EMULARE, v. n. *chcieć komu wyrównać, albo go przewyższąć.*

EMULATORE, s. m. —TRICE, s. f. *spółzawodnik, i t. d.*

EMULAZIONE, s. f. *emulacja, spółzawodnictwo.*

EMULO, s. m. *spółzawodnik.*

ENALLAGE, s. f. *Gram. zamienność.*

ENCICLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *okólny, rozestany do kota.* Lettera enciclica, list pasterski.

ENCICLOPEDIA, s. f. *encyklopedia, ogół wszystkich wiadomości ludzkich.*

ENCICLOPEDICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *encyklopedyczny.*

ENCLITICO, —CA, ad. *Gram.*

Parola enclitica, *przyrostek.*

ENCOMIARE, v. LODARE.

ENCOMIASTE, —TORE, s. m. *chwalc.*

ENCOMIASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *pochwalny.*

ENCOMIO, v. LODARE.

ENDECAEDRO, s. m. *Geom. jedenastościan.*

ENDECAGONO, s. m. *Geom. jedenastokąt.*

ENDECASILABO, ad. e s. m. *jedenastozgłoskowy (wiersz).*

ENDEMIO, —MIA, ad. *właściwy pewnemu krajowi, endemiczny (o chorobach).*

ENDICA, s. f. *zakup zboża, i t. d. dla zarobku.*

ENDICAIUOLO, s. m. *zakupień.*

ENDICE, s. m. *znak.* = *jako podłożone pod kurę, podkładka.*

ENDICUZZA, s. f. *dim. magazynek zakupnia.*

ENDIVIA, s. f. *Bot. endywia.*

ENEO, —NEA, ad. *brązowy.*

ENERGIA, s. f. *energia, sprężystość, tegie działanie.*

ENERGICAMENTE, av. *energicznie, silnie, mocno.*

ENERGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *energiczny, silny, tegi, sprężysty.*

ENERGUMENO, —NA, ad. *opętany.*

ENERVARE, —ZIONE, v. SNERVARE, etc.

ENFASI, s. f. *dobitne wymawianie; napuszystość.*

ENFATICAMENTE, av. *napuszyć się.*

ENFATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *napuszysty.*

ENFIAGIONCELLA, s. f. *dim. maleńka nabrzękość.*

ENFIAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *nabrzękość, obrzękość, puchlina.*

ENFIARE, v. a. *nadąć, wzdymać.* I venti fecero — i mari, *Fr. Giord.* wiatry wzdymały morze. = v. r. *nabrzmić, spuścić.* = *fig. nadymać się, dąć, pyszczyć się; zaperzyć się, zaindyczyć się.*

ENFIATAMENTE, av. *pyszczyć, napuszysto.*

ENFIATELLO, —TINO, —TUZZO, —TUZZINO, v. ENFIAGIONCELLA.

ENFIATICCIO, —CIA, ad. *nitec nabrzękość.*

ENFIATIVO, —VA, ad. *nadymający, sprawujący odęcie.*

ENFIATO, s. m. *nabrzękość.*

ENFIATURA, s. f. v. ENFIAGIONE, = *fig. nadętość, pycha.*

ENFIO, v. GONFIO.

ENFITEUSI, s. m. *emfiteuzys, dzierżawa na długie lata.*

ENFITEUTA, s. m. *wypusz-*

czający dobra w dzierżawę emfiteutyczną.

ENFITEUTARIO, s. m. *dzierżawca emfiteutyczny.*

ENFITEUTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *emfiteutyczny.*

ENIGMA, ENIMMA, s. m. *zagadka.*

ENIGMATICAMENTE, ENIMMATICAMENTE, av. *zagadkowo.*

ENIGMATICO, ENIMMATICO, pl. —CI, —CHE, ad. *zagadkowy, trudny do odgadnienia.*

ENIMMATIZZARE, —TICHIZZARE, v. n. *mówić zagadkowo.*

ENNAGONO, s. m. *Geom. dziewięciokąt, dziewięciobok.*

ENNICO, v. ENNICO.

ENORME, ad. m. f. *ogromny, niezmierny.* = *niegodziwy, okropny, szkaradny.*

ENORMEMENTE, av. *ogromnie, niezmiernie.* = *niegodziwie, okropnie, szkaradnie.*

ENORMITA, —TADE, —TATE, —MEZZA, s. f. *ogromność.* = *niegodziwość, szkaradność.*

ENTE, s. m. *istota, jestestwo.* — supremo, *najwyższa istota.* — immaginario, *istota urojona.*

L' uomo è un — ragionevole, *Zan.*

ENTITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *Filos. istotność, to co stanowi istotę.*

ENTOMO, s. m. *owad.* ENTOMATA, —TI, s. pl. *owady.*

ENTOMOLOGIA, s. f. *nauka o owadach.*

ENTRAGNO, s. m. *wnętrznosci.* = *fig. wnętrze.* [oba.]

ENTRAMBO, —BI, ad. m. pl. ENTRAMENTO, s. m. *wchodzenie.* = *wchód, wejście.*

ENTRANTE, s. m. *początek.*

All' — della settimana, del mese, dell' estate, *na początek tygodnia, i t. d.* = ad. m. f. *przenikający; umiejący się przypodobać, wkrepić.*

ENTRARE, v. n. *wchodzić, wejść.* Lasciate ogni speranza voi che 'ntrate, *D. Inf.* — in una città, in un palazzo, in una chiesa, *wejść do miasta, i t. d.* = *Fig.*

Entrare in ragionamento, in conversazione, *wejść, wdać się w rozmowę.* — in collera, *wpaść w gniew, rozgniewać się.* — in sospetto, *powziąć podejrzenie.*

— mallevadore, *ręczyć za kogo.* — in santo, v. SANTO. — in religione, *wstąpić do zakonu.* — in sacris, *odebrać pierwsze z większych święceń, wyswięcić się na diakona.* — in ballo, *zacząć co.* — in guerra, *zacząć wojnę.* — in possesso, *wejść w posiadanie.* — in trattato, *wejść w układ.* — ne' fatti d' altri, *wtrącać się do cudzych interesów.* — troppo innanzi, *zadaleko się za-*

puścić, posunąć. — in danari, odebrać pieniądze. — paura, scrupolo, lękać się, mieć w czym skrępul. — a parte, należeć do czego, mieć w czym udział. — in pensiero, przyjąć na myśl.

ENTRATA, s. f. wchód, wnieście, wejście. — d'una casa, wchód do domu, drzwi. Uscite, ci gridò, qui è l' —, D. Inf. Fare, dare l' —, wejść dokąd, upuścić kogo gdzie. = Nella prima —, Bocc. na wstępie, na początku. All' — di dicembre, G. Vill. = intrata, dochód, przychód. Mettere a —, fig. mieć co za rzecz pewną. = Entrata e uscita, księga dochodów i rozchodów. = Mus. uwertura.

ENTRATACCIA, s. f. peg. brzydki wchód.

ENTRATUCCIA, —TELLA, s. f. dim. intratka, dochodzić.

ENTRATURA, s. f. wolne wejście, wolny wstęp. Aver — con chichessia, mieć z kim stosunki. = upustne, wstępne, pewna opłata przy wejściu do cechu.

ENTRO, prep. w, do. Dissemi — l' orecchie, powiedział mi do ucha. = av. wewnątrz, w. Questa camera accendì la buona femina, e fecevi — letto, Bocc.

ENTUSIASMO, s. m. entuzjazm, zapal.

ENTUSIASTE, —sto, s. m. zapaleńiec, zagorzałek, fanatyk.

ENTUSIASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zapalony, zagorzały, szalony.

ENULA, s. f. Bot. oman.

ENUMERARE, v. a. wyliczać.

ENUMERAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wyliczenie.

ENUNCIARE, v. a. wyrazić, wystawić, wypowiedzieć.

ENUNCIATIVO, —VA, ad. wyrażający.

ENUNCIAZIONE, ENUNZIAZIONE, s. f. wyrażenie.

EOO, EOA, ad. wschodni. Sorgera il nuovo sol de' lidi eoi, Tass. Ger.

EPA, s. f. brzuch. [sko.]

EPACCIA, s. f. peg. brzuszy.

EPATE, s. m. Anat. wątroba.

EPATICA, s. f. Bot. wątrobnica, wątrobie ziele.

EPATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wątrobiany, wątroby.

EPATTA, s. f. epakta, liczba jedenastu dni dodana do roku ciężycowego dla zrównania go z rokiem słonecznym.

EPICAMENTE, av. w guście epicznym.

EPICENO, —NA, ad. Gram. rodzaju spółnego na obie płci, np. LEPRE, VOLPE.

EPICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. epiczny, bohaterowski.

EPICRANIO, s. m. skóra pokrywająca czaszkę.

EPICUREISMO, —RISMO, s. m. epikureizm, zasady filozofii Epikura.

EPICUREO, —RA, ad. epikurejski.

EPIDEMIA, s. f. epidemia, choroba powszechnie panująca.

EPIDEMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. epidemiczny.

EPIDERMIDE, s. f. nadskórka.

EPIFANIA, s. f. święto trzech królów.

EPIGASTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. nadbrzuszy.

EPIGASTRIO, s. m. Anat. nadbrzusze.

EPIGLOTTA, —TTIDE, s. f. Anat. języczek.

EPIGLOTTITE, s. f. zapalenie języczka.

EPIGRAFE, s. f. napis na marmurach, medalach, tytułowej karcie lub na początku rozdziałów.

EPIGRAMMA, s. m. epigrammat (poezja). = epigrammat, uciniek, przycinek.

EPIGRAMMATARIO, —ISTA, s. m. autor epigramatów.

EPIGRAMMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. epigrammatyczny, ucinkowy.

EPIGRAMMETTO, s. m. dim. epigrammagik.

EPILESSIA, s. f. wielka choroba, kaduk, padaczka.

EPILETTICO, —ELETICO, pl. —CI, —CHE, ad. cierpiący wielką chorobę.

EPILOGARE, v. a. skrócić.

EPILOGATURA, —ZIONE, s. f. EPILOGO, —GAMENTO, s. m. krótki zbiór, skrócenie, treść.

EPIPLOO, s. m. Anat. błona tłuszczowa brzucha, kaldun.

EPISCOPALE, ad. m. f. biskupi.

EPISCOPATO, v. VESCOVADO.

EPIIODIARE, v. n. robić ustępy.

EPISIDICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ustępowy, epizodyczny.

EPISIDIO, s. m. ustęp, epizod.

EPISTILIO, v. ARCHITRAVE.

EPISTOLA, v. PISTOLA, LETTERA.

EPISTOLARE, —LICO, —CA, ad. listowy. [stów.]

EPISTOLARIO, s. m. zbiór listów.

EPISTOLARMENTE, av. listownie. [ścik.]

EPISTOLETTA, s. f. dim. list.

EPITAFFIO, —FIO, s. m. napis na nagrobku.

EPITALAMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, należący do wiersza weselnego.

EPITALAMIO, s. m. wiersz weselny.

EPITETO, s. m. przymiotnik.

EPITOMARE, v. a. skrócić dzieło. [ciel.]

EPITOMATORE, s. m. skróci-

EPITOME, s. m. skrócenie, krótki zbiór.

EPITTIMA, v. PITTIMA.

EPIZOOZIA, s. f. zaraza na bydło.

EPOCA, s. f. epoka, znaczniejsze zdarzenie w dziejach jakiego narodu, od którego się lata liczą.

EPOPEA, —IA, s. f. poemat bohaterowski, epopeja.

EPPURE, E PURE, cong. jednak.

EPULONACCIO, s. m. accr. di EPULONE, żarłok, obżartuch.

EQUABILE, ad. m. f. równy, jednostajny.

EQUABILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. równość, jednostajność.

EQUABILMENTE, av. równie.

EQUALITÀ, v. EGUALITÀ.

EQUAMENTE, av. sprawiedliwie.

EQUANIMITÀ, s. f. jednostajność umysłu, równomyślność.

EQUANIMO, —MA, ad. będący zawsze jednostajnego umysłu, równomyślny.

EQUATORE, s. m. Astr. równik, płaszczyzna największego równoleżnika, obrotu ziemi około swej osi opisana, i aż do gwiazd przeciwna, której osią jest linia obrotu dziennego ziemi, jej zaś biegunami są dwa punkta północny i południowy.

EQUAZIONE, s. f. Alg. zrównanie. = Astr. różnica między czasem średnim a czasem rzetelnym przez zegar słoneczny wskazanym.

EQUESTRE, ad. m. f. konny, jezdny. Statua —, statua konna. Nè ferve men l'altra battaglia —, Tass. Ger. = tyżący się stanu rycerskiego. Ordine —, stan rycerski.

EQUIANGOLO, —LA, ad. równokątny.

EQUICURE, ad. m. równoramienny. Triangolo —, trójkąt równoramienny.

EQUIDISTANTE, ad. m. f. równooddalony.

EQUIDISTANTEMENTE, av. w równej odległości.

EQUIDISTANZA, s. f. równa odległość.

EQUILATERO, —RA, ad. równoboczny. Triangolo equilatero, trójkąt równoboczny.

EQUILIBRARE, v. a. ułożyć, ustawić do równowagi. = v. r. równoważyć się.

EQUILIBRAZIONE, s. f. —BRIO, s. m. równowaga.

EQUINO, v. CAVALLINO.

EQUINOZIALE, s.m. linia równonocna, równik; v. EQUATORE. = ad. równonocny. Punto —, punkt równonocny, w którym ekliptyka przecina równik.

EQUIPAGGIO, s.m. Mar. służba okrętowa i żołnierze. = ekwipaż, zaprząg. = pociąg wojskowy. [wnać.

EQUIPARARE, v. a. porównywać. = EQUIPOLLENTE, ad. m. f. równej siły.

EQUIPOLLENZA, s. f. równa siła.

EQUIPONDERANZA, s. f. równowaga.

EQUIPONDERARE, v. n. tyłuż zaważyć.

EQUISETO, s. m. Bot. chwościczka, skrzyp, koński ogon.

EQUITA, —TADÉ, —TATE, s. f. słuszność, sprawiedliwość, prawda.

EQUIVALENTE, ad. m. f. równej wartości, wartujący tyłuż. = s. m. v. EQUIVALENZA.

EQUIVALENTEMENTE, av. tyleż wartując.

EQUIVALENZA, s. f. równa wartość.

EQUIVALERE, v. n. ir. tyleż wartować.

EQUIVOCALE, v. EQUIVOCO.

EQUIVOCAMENTE, av. dwuznacznie.

EQUIVOCARE, v. n. pomylić się w znaczeniu wyrazów, wziąć jeden wyraz za drugi. = dwuznacznie się wyrażać.

EQUIVOCAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. dwuznaczność.

EQUIVOCO, pl. —CI, s. m. dwuznacznik.

EQUIVOCO, —CHESCO, —CA, —COSO, —SA, ad. dwuznaczny.

EQUO, —QUA, ad. słuszny, sprawiedliwy.

ERA, s. f. era, punkt stały czasu od którego się lata liczą.

ERADICARE, v. a. wykorzenić.

ERADICATIVO, —VA, ad. mogący wykorzenić.

ERADICATORE, s. m. —TRICE, s. f. wykorzeniciel, i t. d.

ERARIO, s. m. skarbowy publiczny.

ERBA, s. f. trawa, ziele. = Fig. e prov. Ogni — si conosce al seme, poznać człowieka z jego dzieł. La mal' — cresce presto, złego nie sieją, nie zbierają, samo rośnie. Mangiarsi l' — e la paglia sotto, strwońić majątek. Fare d'ogni — fascio, brać co się nawinie, nie przebierać. Erano giunti questi mariuoli predando più tosto che predicando, a una certa villa, e d'ogni — facevan fascio, Fir. As. Più conosciuto che la mal', znany jak zły szeląg. Io ti conosco mal' —,

znam cię ziółko żeś pokrzywa. Dare — trastulla, obiecywać gruski na wierzbie, pokazywać dudki na kościele, karmić plonem obietnicami, v. PASTOCCHIA. Questa non è — di tuo orto, v. FARINA. [chwast.

ERBACCIA, s. f. zielsko, ERBACEO, —CEA, ad. Bot. podobny do trawy.

ERBAGGIO, s. m. warzywa, jarzyna.

ERBAIO, —RO, s. m. trawnik. = zielnik.

ERBAIUOLO, s. m. sprzedający ziola. [zielny.

ERBALE, ad. m. f. trawiasty, ERBARIO, s. m. zielnik. =

ad. trawny, zielny. ERBAROLO, v. ERBAIUOLO. =

sprzedający warzywa. ERBATA, s. f. zboże na pniu.

ERBATO, —TA, ad. trawny. ERBETTA, ERBICCIUOLA, s. f.

trawka. ERBIVORO, —RA, ad. trawożerny.

ERBOLAIO, —RO, s. m. zbierający ziola, v. ERBAIUOLO. =

zielnik, v. ERBARIO. [czka.

ERBOLINA, s. f. dim. trawie. ERBORARE, v. n. herboryzować, zbierać rośliny, ziola.

ERBORAZIONE, s. f. herboryzacja.

ERBOSETTO, —TA, ad. dość okryty trawą.

ERBOSO, —SA, ad. trawisty. ERBUGGE, s. f. pl. —CCT, s.

m. pl. warzywo, ogrodowina, jarzyna.

ERBUCCIA, v. ERBETTA. ERCCULEO, —LEA, ad. her-

kulesowy. = fig. silny, krzepki. EREDE, s. m. EREDA, s. f. dzie-

dzie, dziedziczka. EREDITA, s. f. ERETAGGIO, s. m.

dziedzictwo. [czyć.

EREDITARE, v. n. odziedziczyć. EREDITARIO, —RIA, ad.

dziedziczny. EREMITA, s. m. pustelnik.

EREMITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pustelniczy.

EREMO, EREMITAGGIO, —TORIO, —TORO, s. m. domek pustel-

nicz, pustynia, odludność. ERESIA, s. f. herezja, ka-

cerstwo. ERESIARCA, pl. —CHI, s. m.

herezjarcha, głowa herezy. ERETICALE, ad. m. f. here-

tycki, kacerski. [retyku.

ERETICAMENTE, av. po herezje. ERETICARE, v. n. popa-

ścić w herezję. ERETICITÀ, s. f. herezyczność, herezjstwo, kacerstwo.

ERETICO, pl. —CI, s. m. herezj, kacerz. = ad. herezj, kacerski.

ERETTO, —TA, p. ad. prosty wyprostowany. = postawiony, wzniesiony.

EREZIONE, s. f. postawienie, wzniesienie. — d' un monumento, wzniesienie pomnika. = fig.

erekcja, zakład, fundacja. ERGASTOLO, s. m. więzienie.

ERGERE, ERIGERE, v. a. ir. podnieść, wyprostować. = po-

stawić, wzniesić. ERICA, s. f. Bot. wrzos.

ERINGE, s. f. —GIO, s. m. Bot. mikołajek, bożydar.

ERISAMO, s. m. Bot. pszonak, gorczyznik.

ERISPELA, s. f. Med. róża. ERMAFRODITO, s. m. her-

mafrodyt, zwierzę obupciowe. ERMELLINO, s. m. Zool. gro-

nostaj. ERMETICAMENTE, av. her-

metycznie, szczerze. ERMETICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. hermetyczny, alchemiczny.

ERMO, —MA, ad. pustelni-

czy; pusty, bezludny. ERNIA, s. f. kiła, ruptura,

przepuklina. ERNIARIA, s. f. Bot. sporysz,

żabie gronka. ERNARIO, —RIA, ad. kiłowy.

ERNIOSO, —SA, ad. kiłowaty. ERODENTE, ad. m. f. Chir.

e Med. wygryzający. EROE, s. m. Mitol. urodzony

z boga i kobiety, lub z człowieka i bogini. = bohater.

EROICAMENTE, av. heroicznie.

EROICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. heroiczny, bohaterski.

Gesta eroiche, dzieła bohaterskie. Versi eroici, wiersz bo-

haterski, hezometr. EROICOMICO, —CA, ad. he-

roikomiczny, pół bohaterski, pół śmieszny.

EROINA, EROESSA, Salvin. s. f. bohaterka.

EROISMO, s. m. bohaterstwo. EROMPERE, v. n. ir. wyłamać

się, wyrwać się; rozlać się przerwawszy co.

EROSIONE, s. f. wygryzienie. EROSIVO, —VA, ad. wygry-

zający. EROTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. miłośny. Poema eroti-

co, poemat miłosny. ERPICAMENTO, s. m. brono-

wanie. = gramolenie się do góry. = czeplanie się, wspinanie

się roślin. ERPICARE, v. a. bronować.

ERPICATOIO, s. m. rozjazd, sieć na przepiórki.

ERPICATURA, s. f. brono-

wanie. ERPICE, s. m. brona.

ERRABONDO, —DA, ad. *blakający się, błędny, zabłąkany*.
 ERRAMENTO, s.m. *błądzenie*.

ERRANTE, ad.m.f. *błądzący, mylący się*. = *błędny, blakający się*. Cavaliere —, *rycerz błędny*. Stelle erranti, *gwiazdy błędne*.

ERRARE, v.n. *błądzić, mylić się*. Oggi ha sette anni che se al contar non erro che sospirando vo, Petr. = *błądzić, blakać się*. Fuggi (Erminia) tutta la notte, e tutto il giorno errò senza consiglio e senza guida, Tass. Ger. = v.a. Errare il cammino, *zblądzić z drogi, zabłądzić*.

ERRATA, s.f. v. RATA. = *errata, sprostowanie myłek druku*.

ERRATAMENTE, av. *błędnie, mylnie*.

ERRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *blakający się, błędny, zabłąkany*. = Febbre erratica, *febra nieregularna*.

ERRATO, —TA, p. ad. v. ERRARE. = *oblakany, zmieszany*. Lo romito uscì fuori tutto errato, Cavalc. Med. cuor. Esser, andar errato, *błądzić, mylić się*.

ERRE, s. f. nazwisko alfabetyczne litery R. = *Perdere l'erre, fig. upić się*.

ERRINO, s. m. *proszek na czychanie*.

ERRONEAMENTE, av. *błędnie, mylnie*.

ERRONEO, —NEA, —NICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *błędny, mylny*. [by błąd.]

ERRORACCIO, s. m. *peg. gr. errore*. = s.m. *błąd, omyłka*. —di stampa, *omyłka w druku*. = fig. *błąd, pobłądzenie, omyłka*. Far checcchia per —, *zrobić co przez omyłkę*. = *obląd, manowicz, bezdroże*. E cavalcando d'uno in altro —, L. Pulc. Morg. ERRORETTO, —RUCCIO, —RUZZO, s. m. *dim. malenki błąd*. ERRORE, s. m. *accr. duży błąd*.

ERTA, s. f. ERTO, s. m. *przykra ścieżka, droga pod górę*. Ed ecco, quasi al cominciare dell'erta, una lonza leggiera... D. Inf. Voi colla guida del nascente sole su per quell'erto moverete il piede, Tass. Ger. = *przykra góra*. Andare all'erta, *cofnąć się wstecz w górę, do źródła*. Tu vedrai primo all'erta andare i fiumi, Ar. Or. Fur. Stare all'erta, *fig. dawać baczność, mieć oko na co, pilnować się, mieć się na ostrożności*. Stà il conte all'erta e guarda molto bene, quando la spada verso lui ne viene, Bern. Or. [ry.]

ERTEZZA, s. f. *przykrość gó-ERTO, —TA, ad. przykry (o górze)*. Tra erto e piano era un

cammino sghebo, D. Inf. *była skośna droga częścią idącą przykro pod górę, częścią po równinie*. = p. ad. da ERGERE, *prosty, wyprostowany*. Altre stanno a glaciere, altre stanno erte, D. Inf. *jedne leżą, drugie stoją prosto*. A capo erto, z podniesioną głową. = Erto, av. *przykro pod górę*. = *szybko, chyżo*.

ERUBESCENZA, s. f. *zarumienienie się*.

ERUCA, s. f. Bot. *rokieta*. = *gąsienica*.

ERUDITAMENTE, av. *uczenie*.

ERUDITO, —TA, ad. es. *uczony, uczona*. [erudycja]

ERUDIZIONE, s. f. *uczoność*.

ERUTTARE, v. a. e n. *odrzygać*. = *wybuchać (o wulkanach)*.

ERUTTATORE, s. m. *odrzygający*.

ERUTTAZIONE, s. f. *odrzyganie*. = *wybuchanie (o wulkanach)*. = *Eruttazione di truppe*, Mach. *wycieczka z twierdzy*.

ERUZIONE, s. f. *wybuch*. = *Med. wyrzuty, wysypka*. = *Eruzioni vulcaniche, wybuchy wulkaniczne*.

ERVO, s. m. Bot. *gesia wyka*.

ESACERBAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *rozjątrzenie*.

ESACERBARE, v. a. *rozjątrzyć*. = v. r. *rozjątrzyć się*.

ESAEDRO, s. m. *Geom. sześcián*.

ESAGERARE, v. a. *przesadzać, powiększać nad miarę*.

ESAGERATIVO, —VA, ad. *przesadzający*.

ESAGERATORE, s. m. —TRICE, s. f. *lubiący przesadzać*.

ESAGERAZIONE, s. f. *przesada*.

ESAGITARE, v. a. *prześladować, kłopotać, dokuczać, naprzykrzać się*. [dowanie]

ESAGITAZIONE, s. f. *prześladowanie*.

ESAGONO, s. m. *Geom. sześciokąt, sześciobok*. = ad. *sześciokątny, sześcioboczny*.

ESALABILE, ad. m. f. *dający się wyparować*. [nie]

ESALAMENTO, s. m. *parowanie*.

ESALARE, v. n. *wyziewać, parować*. = v. a. *Esalar lo spirito, wyzwać ducha*.

ESALAZIONE, s. f. *wyziew, para*.

ESALTARE, v. a. *podwyższyć, wywyższyć*. = *wynosić, wielbić, wychwalać*. = v. r. *wywyższać się, wynosić się*. Non dee l'uomo avvillirsi, nè fuori di modo esaltarsi, Cas. Galat.

ESALTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *wychwalcacz*.

ESALTAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *podwyższenie*. —della Croce, *podwyższenie Ś. Krzyża*.

ESAME, s. m. *examen*. = *rój pszczoł, v. SCIA ME*.

ESAMETRO, s. m. *hexametrum*, *wiersz grecki lub łaciński z sześciu stop złożony*.

ESAMINA, —ZIONE, s. f. —MENTO, ESAMINE, s. m. *examin*. = *badanie, śledzenie, dociekanie, roztrząsanie*.

ESAMINARE, v. a. *examinare*. = *stuchać obwinionego, ciągnąć indagacyę*. = *badac, śledzić, roztrząsać*. = *próbować*.

ESAMINATORE, s. m. *examinator*. = *indagator*.

ESANGUE, ad. m. f. *pozbawiony krwi, nieżywy*. Avrai questa lettera quando io sarò — sotterra, U. Fosc. = *fig. zbladły, wybladły*.

ESANIMARE, v. a. *odjąć życie*. = *przerazić, przestraszyć*.

ESANIMO, —MA, ad. *przerazony, struchlały*. [sympka]

ESANTEMA, s. m. *Med. wy-*

ESASPERAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *rozjątrzenie, oburzenie*.

ESASPERARE, v. a. *jątrzyć, rozjątrzyć*. [dnie]

ESATTAMENTE, av. *dokła-*

ESATTEZZA, s. f. *dokładność*.

ESATTO, —TA, ad. *dokładny, akuratywny*. = *dokładny, ścisły*. Scienze esatte, *nauki ścisłe (matematyka, nauki fizyczne)*. = p. ad. v. ESIGERE.

ESATTORE, s. m. *exaktor, poborca*.

ESAUDIMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *wysłuchanie prośb*.

ESAUDIRE, v. a. ir. *wysłuchać kogo lub czyich prośb*. Se pregò non fu esaudita, Bocc.

ESAUDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *wysłuchujący, i. t. d. prośb*.

ESAURIBILE, ad. m. f. *dający się wyczerpnąć*.

ESAURIRE, v. a. ir. *wyczerpać, wycieńczyć*. —ogni mezzo, le ricchezze, l'erario, le forze, *wyczerpnąć wszelkie środki, bogactwa, skarby, siły*.

ESAURITO, —TA, p. ad. *ESAUSTO, —TA, ad. wyczerpany*.

ESAZIONE, s. f. *pobór podatku*. = *Esazione ingiusta, dziesiętność*.

ESCA, s. f. *pakarm, strawa, jadlo*. = *net, neta, netka, przynęta*. Dar l'—, *nieć, przynęcać ryby*. = *fig. przynęta, przyłuda*. Prendi, s'esser potrà, Goffredo all'—, Tass. Ger. = *hukba, żagiew, czyn*. Non metter l'— vicino al fuoco, *prov. nie trzeba przylewać oliwy do ognia*. = *podniecać, bodzić, v. STIMOLARE*.

ESCANDESCENTE, ad. m. f. *zaperzony*.

ESCANDESCENZA, —ZIA, s. f. zapalenie się, zaczerwienienie się ze złości.

ESCARA, s. f. skorupka z przyschłej rany, strup.

ESCATO, s. m. miejsce gdzie się sypie przynęta dla ptaków. = fig. przynęta, przyłuda.

ESCLAMARE, v. n. zawołać.

ESCLAMATIVO, —VA, ad. wołający. Gli esclamativi accenti, głośne wołania, narzekania.

ESCLAMATORE, s. m. głośno wołający.

ESCLAMAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wykrzyknienie.

ESCLUDERE, v. a. ir. wyłączyć, wykluczyć. = odciąć, wyrzucić, wykasować. = v. r. niewodować się, niewtrącać się do czego.

ESCLUSIONE, —SIVA, s. f. wyłączenie, wykluczenie.

ESCLUSIVAMENTE, av. wyłącznie.

ESCLUSIVO, —VA, ad. wyłączny.

ESCLUSO, —SA, p. ad. wyłączony, wykluczony.

ESCOGITARE, v. a. lat. myśleć, wymyśleć.

ESCOGITATIVA, s. f. Filos. władza myślenia. [klg.]

ESCOMUNICARE, v. a. wy-
ESCOMUNICAZIONE, s. f. wyklęcie, klątwa.

ESCORIAZIONE, —TICAMENTO, v. SCORTICAMENTO.

ESCREMENTALE, —TIZIO, —ZIA, —TOSO, —SA, ad. ekskrementowy.

ESCREMENTO, s. m. gnój, ekskrement, łajno.

ESCRESCENZA, s. f. wyrostek, narośl.

ESCRETORIO, —RIA, ad. Fisiol. e Med. wydzielający, służący do wydzielania, odchodowy.

ESCREZIONE, s. f. wydzielanie humorów i t. p. z ciała.

ESCURSIONE, s. f. wycieczka.

ESCUSABILE, ESCUSARE, —ZIONE, v. SCUSABILE, etc.

ESCUSAZIONCELLA, s. f. dim.

malenka wymówka.

ESECABILE, ad. m. f. obrzydły, obmierzły.

ESECABILMENTE, av. obrzydłe.

ESECRANDO, —DA, ad. godzien obrzydzenia.

ESECRARE, v. a. mieć w obrzydzeniu, przeklinać.

ESECRATORIO, ad. m. Giuramento —, przysięga połączona z przekleństwami.

ESECRAZIONE, s. f. obrzydzenie, zgroza, przekleństwo.

ESECUTIVO, —VA, ad. wykonawczy.

ESECUTORE, s. m. —TRICE, s. f. wykonawca, i t. d.

ESECUZIONE, ESEGUIZIONE, s. f. ESEGUITO, s. m. wykonanie.

ESEGUIBILE, ad. m. f. dający się wykonać.

ESEGUIRE, v. a. ir. wykonać, uskutecznić.

ESEGUISTORE, v. ESECUTORE.

ESEMPIGRAZIA, av. naprzykład.

ESEMPIO, s. m. przykład. Dare —, dać przykład. Prendere —, brać przykład. Per —, av. naprzykład.

ESEMPLARE, —RIO, s. m. przykład, v. ESEMPIO. = exemplarz, model, typ, wzór.

ESEMPLARE, ad. m. f. przykładny. Uomo —, człowiek przykładny.

ESEMPLARE, v. a. malować, kopiować.

ESEMPLARITÀ, s. f. przykładność, dobry przykład.

ESEMPLARMENTE, av. przykładnie.

ESEMPLATIVAMENTE, av. przez przykłady, na przykładach.

ESEMPLATIVO, —VA, ad. służący za przykład.

ESEMPLIFICARE, v. a. przytaczać przykłady. = v. RASSOMIGLIARE.

ESEMPLIFICATAMENTE, av. przez przykłady.

ESEMPLIFICATORE, s. m. przytaczający przykłady.

ESEMPLIFICAZIONE, s. f. przytaczanie przykładów.

ESEMPIO, s. m. przykład. Dar buono —, dawać dobry przykład. = model, wzór. Come pittor che con — pinga, D. Purg.

ESENTARE, ESENZIONARE, v. a. wyjąć, uwolnić od czego.

ESENTE, ad. wyjęty, uwolniony od czego.

ESENZIONE, s. f. wyjęcie, uwolnienie. — dal servizio militare, uwolnienie od służby wojskowej.

ESEQUIALE, ad. m. f. pogrzebowy.

ESEQUIARE, v. a. sprawić pogrzeb.

ESEQUIE, s. f. pl. exekwie, pogrzeb.

ESERCITAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. ćwiczenie.

ESERCITARE, v. a. ćwiczyć, kształcić, formować, uprawiać, układać do czego. — il corpo, ćwiczyć, kształcić ciało. = trudnić się czem. — la mercatura, trudnić się handlem. — la terra, uprawiać ziemię. = v. r. ćwiczyć się, kształcić się, uprawiać się do czego. — a cantare,

a ballare, a scrivere, ćwiczyć się w śpiewaniu, i t. d.

ESERCITATIVO, —VA, ad. ćwiczący się.

ESERCITATORE, s. m. —TRICE, s. f. ćwiczytel, i t. d.

ESERCITO, s. m. wojsko. = D. Inf. tłum, ciżba.

ESERCIZIO, s. m. ćwiczenie, ruch, agitacja. = ćwiczenie, kształcenie się, uprawa. = trudnienie się czem. = Esercizj militari, ćwiczenia wojskowe.

ESEREDARE, ESEREDITARE, v. a. wydziedziczyć.

ESERGO, s. m. exerga, miejsce na monecie gdzie się kładnie napis.

ESIBIRE, v. a. ir. pokazać, okazać akt w procesie, zaprodukować.

ESIBITORE, s. m. ten który okazuje, produkuje.

ESIBIZIONE, s. f. Leg. okazanie, zaprodukowanie aktu. = Esibizione in contanti, okazanie gotówki w celu kupienia czego. = ofiara, przysługa.

ESIGENZA, —ZIA, s. f. wymaganie, potrzeba.

ESIGERE, v. a. lat. wymagać, upominać się drogą sądową.

ESIGIBILE, ad. m. f. o co się można upomnieć, co można odebrać.

ESIGUO, —GUA, ad. mały, szczupły.

ESILARARE, v. a. rozweselić.

ESILE, ad. m. f. cienki, delikatny, szczupły, drobny; chudy.

ESILIARE, v. a. wygnąć, wypędzić z kraju. [gnanie.]

ESILIO, ESIGLIO, s. m. wy-
ESIMERE, v. a. wyjąć, uwolnić od czego. = v. r. uwolnić się od czego.

ESIMIO, —MIA, ad. wyborczy, przedwzrosty, szczególny, osobliwy, rzadki. [byt.]

ESISTENZA, s. f. istnienie, ESISTERE, v. n. istnieć, być.

ESISTIMARE, —ZIONE, v. STIMARE, ESTIMAZIONE.

ESITABONDO, —DA, ad. wahający się, niepewny.

ESITARE, v. n. wahać się, chwilać się. = v. a. przedstawiać.

ESITAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wahanie się.

ESITO, s. m. wyjście, wychód. = odchód, odbył towarów. = skutek, wypadek. E quindi augurano l' — della battaglia, Davanz. Tac.

ESIZIALE, ad. m. f. zgubny, szkodliwy.

ESIZIO, v. ECCIDIO, ROVINA.

ESODO, s. m. Exodus, druga Księga Mojżesza w której jest mowa o wyjściu Izraelitów z Egiptu.

ESOFAGEO, —GEA, ad. należąco do kanału pokarmowego.

ESOFAGO, pl. —GHI, s. m. Anat. kanał pokarmowy, gardziel.

ESORBITANTE, ad. m. f. zbytni, ogromny.

ESORBITANTEMENTE, av. nad miarę. [nośc.]

ESORBITANZA, s. f. zbyteczność, s. m. exorcyzm.

ESORCISTA, s. m. exorcysta, wypędzający złego ducha z opętanego.

ESORCIZZARE, v. a. exorcyzmować, wypędzać złego ducha z opętanego.

ESORDIO, s. m. Rett. wstęp do mowy, przemówienie.

ESORTARE, v. a. napominać, upominać, zachęcać, dodawać ochoty, doradzać.

ESORTATIVO, —VA, —TORIO, —RIA, ad. napominający.

ESORTATORE, s. m. —TRICE, s. f. napominacz.

ESORTAZIONCELLA, s. f. dim. male upomnienie.

ESORTAZIONE, s. f. napomnienie.

ESOSTOSI, s. f. Chir. martwa kość.

ESOTERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pospolity.

ESOTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zagraniczny.

ESPASIONE, s. f. rozciągłość.

ESPANSIVO, —VA, ad. rozciągły.

ESPEDIENTE, s. m. środek, sposób, fortel. = ad. m. f. pomocny, skuteczny, potrzebny, użyteczny. [TAMENTE.]

ESPEDIMENTE, v. SPEDIMENTE.

ESPEDITIVO, —VA, ad. szybko co załatwiający, czynny.

ESPEDIZIONE, v. SPEDIZIONE.

ESPELLERE, v. SCACCIARE.

ESPERIENTEMENTE, —MENTALMENTE, av. przez doświadczenie.

ESPERIENZA, —ZIA, s. f. doświadczenie. Aver, prendere, portare —, poznać. Acciò che tutta piena — d' esto giron porti, D. Inf.

ESPERIMENTALE, ad. m. f. oparty na doświadczeniu.

ESPERIMENTARE, v. a. doświadczać, próbować.

ESPERIMENTATO, —TA, ad. doświadczony, = biegły.

ESPERIMENTATORE, s. m. doświadczytel.

ESPERIMENTO, s. m. doświadczenie. [chodnia.]

ESPERO, s. m. zorza za-

ESPERTAMENTE, av. biegle.

ESPERTO, —TA, ad. doświadczony, biegły, = doświad-

czony, wypróbowany. = av. z doświadczenia. — favello, Bocc. [dany.]

ESPETIBILE, ad. m. f. pożądany.

ESPETTATIVA, s. f. oczekiwanie, nadzieja.

ESPETTAZIONE, s. f. powzięta o kim nadzieja. Giovane di somma —, młodzieniec największych nadziei.

ESPETTORARE, v. a. Med. wypłuć, wykaszlać.

ESPETTORAZIONE, s. f. wypłucie, wykaszlanie.

ESPIABILE, ad. m. f. dający się odpokutować.

ESPIARE, v. a. odpokutować. = wypatrzyć.

ESPIATORIO, —RIA, ad. zmażujący winę przez pokutę.

ESPIAZIONE, s. f. odpokutowanie.

ESPIARE, v. a. złupić, ogołocić, zrabować.

ESPIATORE, s. m. zdzierca, łupieżca.

ESPILAZIONE, s. f. zdzierstwo, łupieżstwo.

ESPIRARE, v. n. wyzionąć ducha.

ESPIRAZIONE, s. f. wyzionienie ducha. = upłynienie terminu.

ESPLETIVO, —VA, ad. Gram. uzupełniający, dodatkowy.

ESPLICABILE, ad. m. f. dający się wytłumaczyć.

ESPLICARE, v. a. wytłumaczyć, objaśnić. = v. r. wytłumaczyć się, wyrazić się.

ESPLICATIVO, —VA, ad. tłumaczący, objaśniający.

ESPLICATORE, s. m. tłumacz.

ESPLICAZIONE, s. f. wytłumaczenie, v. SPIEGAZIONE.

ESPLICITAMENTE, av. jasno, wyraźnie.

ESPLICITO, —TA, ad. jasny, wyraźny, dobitny.

ESPLORAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. przepatrywanie, wywiadywanie się, szukanie drogi, śledzenie.

ESPLORARE, v. a. przepatrywać, wypatrywać, wywiadywać się, śledzić, badać. Veramente la mandava per — gli animi de' cittadini, Guicc. Stor.

ESPLORATORE, s. m. —TRICE, s. f. badacz, śledzieli, postrzegacz. = postany na zwiady dla wywiadczenia się o nowym kraju. = szpieg wysłany na zwiady. Esploratori, szpica, flankiery.

ESPLOSIONE, s. f. wybuch, wystrzał.

ESPLOSIVO, —VA, ad. wybuchający, pękający z hukiem.

ESPONENTE, ad. m. f. wy-

kładający. = s. m. Arit. e Alg. wykładnik stosunku, potęgi.

ESPORRE, v. a. ir. wykladać, wystawić. — le mercanzie in vendita, wystawić towary na sprzedaż. — il santissimo, wystawić przenajświętszy Sakrament. — gli oggetti d' arte in luogo pubblico, wystawić dzieła sztuki na widok publiczny. — un fanciullo, porzucić dziecko. — la biancheria bagnata all' aria, al sole, wywiesić mokre chusty, i t. d. = wysta-

wić, narażać. — i soldati alla mitraglia, wystawić żołnierzy na ogień karciaczowy. = wydać na świat, urodzić. Ingravida intanto ed espon fuori, Tass. Ger. = fig. przełożyć, wytłumaczyć, oświadczyć.

— l' ambasciata, oświadczyć swoje zlecenie. = v. r. wystawić się, narażać się na co.

Pazza cosa è — a manifesto pericolo, Fir. Disc.

ESPORTARE, v. a. wywozić towary z kraju.

ESPORTAZIONE, s. f. Neol. wywóz towarów.

ESPOSITIVO, —VA, ad. wykładający, objaśniający.

ESPOSITORE, s. m. —TRICE, s. f. wykładacz, tłumacz.

ESPOSIZIONE, s. f. wyłożenie, wystawienie, wystawa. — di oggetti o di persone alla pubblica vista, wystawienie rzeczy lub osób na widok publiczny. — del santissimo, wystawienie przenajświętszego Sakramentu.

ESPOSTO, —TA, p. ad. wyłożony, wystawiony. = przełożony, oświadczony. Esposta la sua causa al gran Tonante, supplichevolmente se gli raccomandò, Fir. As. = narażony. Ma come alle procelle espосто monte, Tass. Ger. = Fanciullo esposto, podrzutek.

ESPRESSAMENTE, —IVAMENTE, av. wyraźnie, formalnie.

ESPRESSIONE, s. f. wyciskanie soku i t. p. = Fig. wyrażenie. = wyraz. — degli cechi, della voce, wyraz oczu, głosu.

ESPRESSIVO, —VA, ad. wyraźny, wyraźny, dobitny. = s. f. wyrażenie.

ESPRESSO, —SA, p. ad. wyciśnięty, wyczołcony. Il cader dilatò le piaghe aperte, e 'l sangue espresso dilagando scese, Tass. Ger. = wyrażony. Lo suon delle parole vere espresse, D. Inf. = wyraźny, dobitny. = av. v. ESPRESSAMENTE. = Mus. z wyrazem, z czuciem. [ziciel.]

ESPRESSORE, s. m. wyrażający.

ESPRIMERE, v. a. ir. wy-

skać, wycisnąć sok i t. p. = fig. wyrazić. — non potrei colla favella, Bocc.

ESPROBAZIONE, s. f. wy-rzut, nagana.

ESPUGNABILE, —EVOLÉ, ad. m. f. mogący być zdobytym.

ESPUGNARE, v. a. zdobyć, wziąć szturmem.

ESPUGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. zdobywca.

ESPUGNAZIONE, s. f. zdobyćie twierdzy.

ESPULSIONE, s. f. wygnanie.

ESPULSIVO, —VA, ad. wy-pędzający. [LARE.]

ESPUNGERE, etc. v. CANCEL-

ESPURGARE, v. PURGARE.

ESPURGAZIONE, s. f. wy-plucie.

ESQUISITAMENTE, —TEZZA, —TO, v. SQUISITAMENTE, etc.

ESSENDOCHE, cong. gdy, ponieważ.

ESSENZA, —ZIA, s. f. istota rzeczy. = essencja, likwor.

ESSENZIALE, ad. m. f. nale-żący do istoty rzeczy. = istotny, główny. = s. m. istota rzeczy, rzecz główna.

ESSENZIALITÀ, s. f. istotność.

ESSENZIALMENTE, av. isto-tnie.

ESSERE, v. n. ir. być, istnieć, mieć byt. Dio è grande, Bóg jest wielki. — da uno, być u kogo. — male con alcuno, być z kim w złych stosunkach. — in uno, być na czym miejscu, być kim. S'io fossi in voi, gdybym był to-bą. — per sè, żyć tylko dla sie-bie. Nè fur fedeli a Dio, ma per sè foro, D. Inf. — in altro mon-do, fig. myśleć o niebieskich mi-gdałach. = s. m. byt, jeste-stwo. Dar l'— dać byt, dać je-stestwo. Rimanere in—, istnieć, trwać, żyć, chować się. = istota, jestestwo, istność, natu-ra. E quivi gli narrò di suo —, Mach. Belf. = stan. Ben essere, dobry byt, dobry stan, pomy-słność.

ESSICCAZIONE, s. f. wysu-szenie.

ESSO, —SA, pron. pers. on, ona. Łącząc się z przymkami con, per, służy tylko do zapelnie-nia zdania, lub dodania większej mocy wyrażeniu. Con esso lui, lei, loro, z nim, i t. d. Con esso i pié, D. Purg. nogami, pęchoto.

ESTASI, s. f. uniesienie, za-chwycenie, szal, oderwanie.

ESTATE, s. f. lato.

ESTATICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. będący w zachwy-ceniu.

ESTEMPORALE, —NEO, —

NEA, ad. powiedziany bez przy-gotowania, improwizowany.

ESTENDERE, v. STENDERE.

ESTENDIBILE, —SIVO, —VA, ad. rozciągliwy.

ESTENSIONE, s. f. rozcią-gnięcie, rozciągłość.

ESTENSO, v. ESTESO.

ESTENSORE, s. m. redaktor.

= Anat. muszkuł służący do rozciągania.

ESTENUARE, v. a. wycień-czyć, wychudzić, osłabić. = v. r. wycieńczyć się.

ESTENUATIVO, —VA, —NTE, ad. wycieńczający.

ESTENUAZIONE, s. f. wy-cieńczenie, osłabienie.

ESTERIORE, ad. m. f. zew-nętrzny, zwierzchni. = s. m. zwierzchnia część, powierzchowność.

ESTERIORITÀ, s. f. zew-nętrność.

ESTERIORMENTE, av. ze-wnątrz, zewnętrznie.

ESTERMINARE, v. a. wyte-pić, wyciąć w pień.

ESTERMINATO, —TA, p. ad. wytepiiony. = v. SMISURATO.

ESTERMINATORE, s. m. —

TRICE, s. f. wytepicieł, i t. d.

ESTERMINAZIONE, s. f. —

XIO, s. m. wytepienie, zagła-da, wyrznięcie, rzeż. [Irrnie.]

ESTERNAMENTE, av. zew-nę-

ESTERNARE, v. a. wynurzyć, wyrazić, oświadczyć.

ESTERNO, —NA, ad. zew-nę-

trzny. = obcy, zagraniczny. = wczorajszy. = s. m. zew-nę-trzna część.

ESTERO, —RA, ad. obcy, cu-dzoziemski, zagraniczny. Este-re genti, obce narody.

ESTESAMENTE, av. obszer-nie, rozwekłe.

ESTESO, —SA, p. ad. szeroki, obszerny, rozległy.

ESTETICA, s. f. estetyka, nauka o piękności w sztukach i w poezji.

ESTETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. estetyczny.

ESTIMA, —RE, v. STIMA, etc.

ESTIMATIVA, s. f. władza sądzienia. [Cunkowy.]

ESTIMATIVO, —VA, ad. sza-

ESTIMATORE, s. m. —TRICE,

s. f. szacownik, oceniacz, i t. d.

ESTIMAZIONE, s. f. szaco-wanie, ocenianie.

ESTIMEVOLE, ad. m. f. sza-cowny.

ESTIMO, s. m. podatek rozło-żony stosownie do oszacowania

dobr nieruchomości. In questo mezzo Germanico, che pigliava l'— delle Gallie, ebbe la nuova

della morte di Augusto, Dav. Tac. Ann.

ESTINGUERE, v. a. ir. gasić,

zagasić. — il fuoco, il lume, za-

gasić ogień, i t. d. = umorzyć, splacić. — un debito, splacić

dług. = fig. zabić. L'ira cieco del tutto, non pur lippo fatto

avea Silla, e all'ultimo l'estinse, Petr. gniew nie tylko przycmił

wzrok, lecz zupełnie zaslepił

Syllę, a na końcu wtrącił go do grobu. = v. r. zgasać. =

wygasać (o rodzinie, familii). Era destinato che la progenie

sua... s'estinguesse, Guicc. Stor.

ESTINGUIBILE, ad. m. f. da-jący się zgasić.

ESTINGUIMENTO, s. m. —

ZIONE, s. f. zgaszanie, wyga-snienie. = umorzenie, splacenie.

ESTINGUITORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. gaszący, gasząca.

ESTINTIVO, —VA, ad. mo-gący zgasić. = mogący umorzyć.

ESTINTO, —TA, p. ad. zga-sły. = wylepiiony, zgładzony,

zabity. = zmarły, niezwy. Estinta Erifla giacea tra fiori e l'erbe. Ar. Or. Fur.

ESTIRPAMENTO, s. m. —ZIO-

NE, s. f. wyrwanie z korzeniem. = wykorzenie, wylepienie.

ESTIRPARE, v. a. wyrwać z korzeniem. = wykorzenie,

wytepić, wyplenić.

ESTIRPATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. wytepicieł, i t. d.

ESTIVALE, —VO, —VA, ad. letni.

ESTO, —TA, v. QUESTO.

ESTOLLENZA, v. SUPERBIA.

ESTOLLERE, v. a. podnieść, wzniesić, podwyższyć. Atlante,

che col dorso il mondo estolle, Buon. Tanc. — a sommi gradi,

wyniesić na najwyższe godno-ści. Astolfo, il rumor sente, e l'capo estolle, Ar. Or. Fur. =

wypuścić, wychwalać, wy-nosić pod niebiosa. = v. r.

wznosić się, podnosić się. E sopra le sue rive alta s'estolle l'er-

betta, Tass. Ger. La fama del mio sangue spiega i vanni per tutto 'l mondo, e fino al ciel

s'estolle, Ar. Or. Fur. = oder-wać się od czego, zrobić z cze-m

rozbrat. Chi non suda, non gela, e non si estolle dalle vie del piacer, là non perviene, Tass. Ger. =

wziąć się w dumę, pysznić się, chępić się.

ESTORCERE, ESTORQUERE, v. a. ir. wydrzeć, zdzierać.

ESTORSIONE, s. f. zdzier-stwo.

ESTORTO, —TA, p. ad. wy-darty, zdarty.

ESTRADOTALE, ad. m. f. da-ny córce oprócz posagu.

ESTRAGIUDICIALE, ad. m. f. zasądowy. Scrittura —, akt, do-kument nie produkowany w są-dzie.

ESTRAGIUDICIALMENTE, av. drogą sąsadową.

ESTRANEAMENTE, av. zewnętrznie.

ESTRANEO, —NEA, —NIO, —NIA, —NO, —NA, ad. obcy, cudzoziemski, zagraniczny. Così di naviganti audace stuolo che mova a ricercar estraneo lido, Tass. Ger. Mercè chiamando con estrania voce, Petr. = s. v. FORESTIERE.

ESTRAORDINARIAMENTE, av. nadzwyczajnie.

ESTRAORDINARIO, —RIA, ad. nadzwyczajny, niezwykły.

ESTRARRE, v. a. ir. wyciągać, wydobywać. — essence, spiriti, wyciągać essence. = sprowadzać. — mercanzie da un paese, sprowadzać towary z jakiego kraju. = wyciągać, wypisywać zdania z książki.

ESTRATTIVO, —VA, ad. służący do wyciągania.

ESTRATTO, s. m. ekstrakt, essencja. = ekstrakt, wyciąg, wypis, wyimek, wyjętek.

ESTRATTO, —TA, p. ad. wyciągnięty, wydobyty.

ESTRAVAGANTE, s. f. Eccl. extravagans, tytuł ustaw papieżkich wciągniętych do zbioru prawa kanonicznego po zbraniu dekretalów. = ad. m. f. szalony, niedorzeczny. = dziwny, dziwaczny, v. FANTASTICO.

ESTRAVAGANZA, v. STRAVAGANZA.

ESTRAVASATO, ad. m. wylany na zewnątrz (o krwi).

ESTRAZIONE, s. f. wyciąganie, wydobywanie. — della pietra, wydobywanie kamienia z pucharza. — delle radici, Arit. wyciąganie pierwiastków. = ciągnięcie loteryi.

ESTREMALEMENTE, av. bardzo, niezmiernie, nader.

ESTREMARE, v. a. przywieść do ostateczności.

ESTREMITÀ, s. f. koniec, kraniec, kończyzna, brzeg. In sull' — d'un alta ripa, D. Inf. = ostateczność, ostatnia nędza.

ESTREMO, s. m. koniec, granica, kres. — della vita, koniec, kres życia. Essere agli estremi, być na samem skonięciu. = fig. ostateczność. Tutti gli estremi son dannosi, prov. wszystkie ostateczności są szkodliwe. = ad. skrajny, najdalszy. = ostatni, ostateczny. Estrema unzione, ostatnie olejem świętym namaszczenie. Per l'estreme giornate di sua vita, Petr. = niezmierny, nadzwyczajny, niesłychany. Nè v'è fra tanti alcun che non l'ascolte com'egli suol le maraviglie estreme, Tass. Ger.

ESTRINSECAMENTE, av. zewnętrznie. = fig. otwarcie, z wyłanianiem.

ESTRINSECAMENTO, s. m. wydobywanie na wierzch.

ESTRINSECO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zewnętrzny.

ESTRO, s. m. zapal poetyczny, uniesienie.

ESTRUDERE, v. a. ir. wypchnąć, wypędzić, wyrzucić.

ESTRUSIONE, s. f. wypchnięcie. [pchnięty.

ESTRUSO, —SA, p. ad. wyestruante, ad. m. f. wrzący, kipiący.

ESTUAZIONE, v. BOLLIMENTO.

ESTUBERANZA, ESTUMESCENZA, v. GONFIEZZA.

ESTURBARE, v. a. wyparować, wyrugować.

ESUBERANTE, ad. m. f. bujny, wibujący, obfity, zbyteczny.

ESUBERANZA, s. f. bujność, wibujalność, zbyteczna obfitość.

ESULA, s. f. Bot. psie mleko.

ESULCERAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. rozjątrzenie.

ESULCERARE, v. a. jątrzyć, rozjątrzyć.

ESULE, ad. e s. wygnany, wygnaniec.

ESULTANTE, ad. m. f. wyskakujący z radości, radośny, uradowany.

ESULTANZA, s. f. Manz. radość, wesele.

ESULTARE, v. n. wyskakiwać z radości, radować się, cieszyć się, weseleć się.

ESULTATORIAMENTE, av. radośnie, weselo.

ESULTATORIO, —RIA, ad. radośny, weselny.

ESULTAZIONE, s. f. radość, wesele. [nie trupa.

ESUMAZIONE, s. f. wykopa-

ESURIRE, v. n. ir. łaknąć.

ETA, ETATE, ETATE, s. f. wiek ludzki. Di mezza età, średniego wieku. Di grande età, podeszłego wieku. Età cadente, zgrzybiałość. = wiek. Età d'oro, d'argento, di rame, di ferro, * wiek złoty. i l. d.

ETERA, ETRA, s. m. * powietrze, niebo.

ETERE, s. m. wyższe warsty powietrza. = Chim. eter, wyskok.

ETEREO, —REA, ETERIO, —RIA, ad. lotny, lekki, subtelny. = niebieski, bozki.

ETERIZZARE, v. a. Chim. przywieść do czystości eteru.

ETERNALE, v. ETERNO.

ETERNALMENTE, ETERNAMENTE, av. wiecznie, na wieki.

ETERNALE, v. a. uwiecznić. — il suo nome, uwiecznić swe imię. = v. n. uwiecznić się. M' in-

segnavate come l'uom s'eterna, D. Inf.

ETERNITÀ, s. f. wieczność.

ETERNO, —NA, ad. wieczny, odwieczny. = s. m. Przedwieczny. = av. wiecznie. Ed io eterno duro, D. Inf. = Ab eterno, odwiecznie, przedwiecznie. In —, na wieki.

ETEROCILITO, —TA, ad. Gram. odmiennie przypadkujący się.

ETERODOSSIA, s. f. różnoverstwo, odszczepieństwo od jednności wiary.

ETERODOSSO, —SA, ad. różnowierny.

ETEROGENEITÀ, s. f. różnorodność.

ETEROGENEO, —NEA, ad. różnorodny.

ETEROSCH, s. m. pl. Geogr. jednocienni czyli różnocienni, mieszkańcy pasów umiarkowanych tak nazwani że rzucają cień w jedną zawsze stronę względem siebie, czyli w stronę przeciwną jedni względem drugich, to jest północni ku północy, południowi ku południowi.

ETESIE, s. f. pl. ETESIO, —SIA, ad. Venti etesj, wiatr letni północny od dawnych Greków tak nazwany, dla tego że na ich morzu od początku Lipca stałecznie panował.

ETICA, s. f. etyka, nauka moralna.

ETICAMENTE, av. moralnie.

ETICHETTA, s. f. etykieta, ceremonia.

ETICO, pl. —CI, s. m. suchotnik. = uczący się etyki. = ad. suchotny, wyschły, wychudły.

ETIMOLOGIA, s. f. etymologia, źródłosłów.

ETIMOLOGICAMENTE, av. etymologicznie.

ETIMOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. etymologiczny, źródłosłowy.

ETIMOLOGISTA, —GICO, —GO, s. m. etymolog.

ETIMOLOGIZZARE, v. n. dochodzić pochodzenia wyrazów.

ETNICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pogański.

ETRA, v. ETERE.

ETTADECAGONO, s. m. Geom. siedemnastokąt.

ETTAGONO, s. m. Geom. siedmiokąt, siedmiobok.

ETTANGOLARE, ad. m. f. siedmiokątny.

ETTE, s. m. Un —, nic.

EUCARISTIA, s. f. ciało i krew pańska.

EUCARISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. eucharystyczny.

EUFIMISMO, s. m. Rett. eufimia, zastąpienie wyrażenia

rażącego przyzwyczajenie innemu tagodniejszym, grzeczne omówienie.

EUFONIA, s. f. Mus. eufonia, głos przyjemny osoby lub instrumentu. = Gram. złagodzenie przykrego brzmienia.

EUFORBIO, s. m. —BIA, s. f. Bot. euforbia, wilczy mlecz, ostromlecz.

EUNUCO, pl. —CHI, s. m. eunuch, rzeźniczek, trzebieńnik.

EUPATORIO, s. m. Bot. sadziszek, upatek.

EURO, s. m. wiatr wschodni.

EUROPEO, —PEA, ad. e s. europejski, europejski.

EVACUAMENTO, s. m. —ZION, s. f. wypróżnienie, stolec.

EVACUANTE, ad. m. f. wypróżniający. = s. m. lekarstwo na przeczyszczenie.

EVACUARE, v. a. wypróżnić, przeczyszczyć.

EVACUATIVO, —VA, ad. wypróżniający, przeczyszczający.

EVACUAZIONCELLA, s. f. dim. lekki purgans.

EVADERE, v. n. ir. uciec, uniknąć, wymknąć się.

EVANGELICAMENTE, av. ewangelicznie.

EVANGELICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ewangeliczny.

EVANGELIO, —LO, s. m. ewangelia. È un —, è cosa certissima, to jest taka prawda jak ewangelia.

EVANGELISTA, s. m. ewangelista.

EVANGELIZZARE, v. n. opowiadać ewangeliją.

EVAPORAMENTO, s. m. —ZION, s. f. parowanie, ulotnienie się.

EVAPORATIVO, —VA, ad. parujący, ulatniający się.

EVAPORATORIO, v. SUFFUMIGAZIONE. [sieg.]

EVASIONE, s. f. wymknięcie

EVASIVO, —VA, ad. wykrotny, unikający stanowczego wyrażenia o czem.

EVENIMENTO, EVENTO, v. AVVENIMENTO.

EVENTAZIONE, s. f. upuszczenie krwi.

EVENTUALE, ad. m. f. mogący się zdarzyć.

EVENTUALITÀ, s. f. możność zdarzenia się, wszelki przypadek.

EVERSIONE, s. f. wywrócenie, obalenie.

EVERSORE, v. DISTRUGGITORE.

EVIDENTE, ad. m. f. widoczny, oczywisty.

EVIDENTEMENTE, av. widocznie, oczywiście.

EVIDENZA, s. f. widoczność,

oczywistość. Ad —, widocznie, oczywiście.

EVITABILE, ad. m. f. dający się uniknąć.

EVITARE, v. a. uniknąć, uchronić się.

EVITATORE, s. m. —TRICE, s. f. unikający, unikająca.

EVITAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. uniknięcie, uchronienie się.

EVIZIONE, s. f. Leg. ewikcja, wyrugowanie z posiadania.

EVO, s. m. wiek, stulecie. Medio —, wieki średnie. Scrittori del medio —, pisarze wieków średnich.

EVOCARE, v. a. wywoływać. —l' ombre dal sepolcro, wywoływać cienie umarłych.

EVOLUZIONE, s. f. rozwijanie się, obroty wojskowe.

EXEGETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. exegetyczny, należący do wykładu gramatycznego Pisma S.

EZIANDIO, av. także, także, jako też, tudzież.

F

FABBRICA, s. f. budowanie, muirowanie. = budowa. = fabryka, rękodzielnia.

FABBRICARE, v. a. budować, muirować. = budować statki, okręty. = przerabiać plody surowe. = fig. zmyślać, uknuć, skłamać.

FABBRICATORE, s. m. —TRICE, s. f. fabrykant, rękodzielnik, i. t. d. = fig. kłamca, oszczerca, i. t. d.

FABBRICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. budowanie. = fabrykowanie.

FABBRICUCCIA, s. f. dim. fabryczka. = budynek.

FABBRILE, FABRILE, ad. m. f. kowalski. Arte —, kowalstwo. = Mercanzie fabbrili, materjały do budowl.

FABRO, FABRO, s. m. kowal. = fig. wynalazca, twórca, autor, sprawca. Fu miglor — del parlar materno, D. Purg. = Gran — di calunnie adorne in modi novi, che sono accuse e paion lodi, Tass. Ger.

FABBRUZZO, s. m. dim. kowalczyk.

FABULEGGIARE, FABULOSAMENTE, —SO, v. FAVOLEGGIARE, etc.

FACCELLA, —LLINA, s. f. luzycwo do świecenia.

FACCENDA, s. f. sprawa, za-

trudnienie, interes. Metter ir —, dar —, dać zatrudnienie, zająć, zatrudnić. Far faccende. odbywać wiele interesów. Ser —, v. FACCIENDIERE. [NERIA.]

FACCENDIERIA, v. AFFANNO. FACCENDETTA, —DUOLA, —DUZZA, s. f. dim. małeńki interes.

FACCENDEVOLE, ad. m. f. sprawny, skrzętny, obrotny.

FACCENDIERA, s. f. wóscibka.

FACCENDIERE, —DONE, s. m. wóscibski.

FACCENDOSO, —SA, ad. zajęty, zatrudniony.

FACCENTE, ad. m. f. pilny, pracowity, skrzętny.

FACCETTA, s. f. twarzyczka. = ścianka w rzeźniętych kamieniach.

FACCHINEGGIARE, v. n. ciężko pracować, herować.

FACCHINERIA, s. f. ciężka praca tragarza.

FACCHINO, s. m. tragarz, drążnik.

FACCIA, s. f. twarz, oblicze.

Dire in —, powiedzieć co w oczy. Far —, stawić czoło, dawać opór. Non aver —, nie mieć czoła. Uomo senza —, człowiek bezczelny. = pysk, morda. Cota' si fecer quelle faccie lorde dello demonio Cerbero, D. Inf. = Fig. fasada, facjata.

= karta, strona. = pozór, podobieństwo. E più direi, ma il ver di falso ha —, Tass. Ger. = obecność, oblicze. In — al mondo, w obec świata. In — al cielo ed alla terra, w obliczu nieba i ziemi. = postać. Si che si cangia subito la — della battaglia, Ar. Orl. Fur.

FACCIACCIA, s. f. peg. twarzysko.

FACCIATA, s. f. facjata, fasada. = strona boczna.

FACCIUOLA, v. QUARTINO.

FACE, s. f. pochodnia. = *światło, jasność. = pl. oczy.

FACELLA, —LLINA, v. FACCELLA. [bliwie.]

FACETAMENTE, av. żartobliwie.

FACETO, —TA, ad. żartobliwy, zabawny, ucieśny, krolotylly.

FACEZIA, s. f. facycja, żart.

FACIDANNO, s. m. człowiek niebezpieczny, szkodliwy.

FACILE, ad. m. f. łatwy, snadny. Uomo —, człowiek łatwy w pożyciu. — all' ira, skory do gniewu.

FACILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. łatwość, snadność.

FACILITARE, v. a. ułatwić.

FACILMENTE, av. łatwo, snadnie.

FACIMALE, s. m. (o dzie-

diach), psotnik, swawolnik.

FACIMENTO, s. m. *robienie, robota, dzieło.*
FACINOROSO, —SA, ad. *zbrodniczy, występny.*
FACITOIO, —IA, ad. bass. *łatwy do zrobienia.*
FACITORE, s. m. —TORA, —TRICE, s. f. *robotnik, robotnica.*
FACITURA, s. f. *robota.*
FACIVETTA, s. f. scherz. *kobieta krygująca się.*
FACOLTÀ, etc. v. **FACULTÀ**, etc.
FACONDAMENTE, av. *wymownie.*
FACONDIA, s. f. *wymowa.*
FACONDIOSO, —SA, —DO, —DA, ad. *wymowny.*
FACULTÀ, s. f. *zdolność, sposobność, władza.* — di fare, dire, *władza robienia, mówienia.* — della mente, *władza umysłu.* — fisica, morale, intellettuale, *władza fizyczna, i t. d. = własność, przymiot.* — del corpo, delle piante, *własności ciała, roślin.* — *władza, moc.* — legislativa, *władza prawodawcza.* — *środkii, dostatkii, zamożność, majątek.* Avendo in cortesia tutte le sue facoltà spese, *Bocc. = sztuki wyzwołone, umiejętności.* = *wydział, fakultet.*
FACULTOSO, —SA, ad. *dostatni, zamożny, majątny.*
FAENZA, s. f. *fajans, tak nazwany od miasta włoskiego Faenza gdzie był naprzed ro-biony.* [sek.]
FAGGETO, s. m. *bukowy la-*
FAGGINO, —NA, ad. *bukowy.*
FAGGIO, s. m. *buk.*
FAGGIUOLA, s. f. *bukiew, buczyna.*
FAGIANA, s. f. *bażancica.*
FAGIANAIA, —NIA, —NIERA, s. f. *bażantarnia.*
FAGIANO, s. m. *bażant.* Guastar la coda al —, v. CODA.
FAGIANOTTO, s. m. dim. *młody bażant.*
FAGIOLATA, v. PAPPOLATA.
FAGIOLO, FAGIUOLO, s. m. *fasciola.* = v. MINCHIONE.
FAGNONE, —NA, s. e ad. *z cicha pęk, z głupia frant.*
FAGOTTINO, s. m. dim. *zawiniątko, paczka.*
FAGOTTO, s. m. *pęk, pakiet.* Far —, *zwinąć chorgigiewkę, zabrać swoje manalki, wynieść się.* = *fagot.*
FAINA, s. f. Zool. *kuna białozłzysta.*
FALALELLA, s. f. *próżniak żebrający po ulicach śpiewając piosneczki.*
FALANGE, s. f. *falanga macedońska.* = *hufiec, oddział wojska.* = Anat. *przedział w palcu od kłykcia do kłykcia.*

FALANGINA, s. f. Anat. *śrędni przedział w tych palcach które się składają z trzech części.*
FALANGIO, s. m. *kosarz, pajak jadowity.* [cznica.]
FALANGITE, s. f. Bot. *paję-*
FALARIDE, s. f. Bot. *mysi ber-*
FALBO, —BA, ad. *plowy, bu-*
FALCARE, v. a. *zgiąć, za-*
giąć. = v. SOTTRARRE, DEFALCARE.
FALCATO, —TA, p. ad. *zgię-*
ty, zagięty. = Carri falcati, *wo-*
**zy uzbrojone kosami. = Luna
falcata, Galil. więzić w nowiu.
FALCATORE, FALCIATORE, s. m. *kosarz.*
FALCE, s. f. *kosa.* — da mie-
tere, sierp. = *zgięta część tyl-*
nej nogi końskiej.
FALCETTO, s. m. FALCIUOLA, s. f. *sierp.*
FALCIARE, v. a. *kosić.*
FALCIATA, s. f. *cięcie kosą.*
FALCIFERO, ad. m. *uzbrojo-*
ny kosą (o Saturnie).
FALCIFORME, ad. m. f. Anat. *kosisty.*
FALCINELLO, s. m. Ornith. *kukodziób.*
FALCIONE, v. RONCA.
FALCO, pl. —CHI, s. m. *sokoł.*
FALCOLA, s. f. —ETTA, s. f. dim. *świeca woskowa.*
FALCONARE, v. n. *polować*
z sokolem. [kolik.]
FALCONCELLO, s. m. dim. *so-*
FALCONE, s. m. *sokoł.* = *so-*
kolnica (armata). [ctwo.]
FALCONERIA, s. f. *sokolni-*
FALCONETTO, s. m. dim. *so-*
kolę. = *sokolka (armatka).*
FALCONIERE, s. m. *sokolnik.*
FALDA, s. f. *blaszka, platek,*
listek. — di neve, *platek sniegu.*
Pioven di fuoco dilatate falde, D.
Inf. = pola sukni. = *suknia ko-*
bieca. = *brzeg, kraweędz, kraj.*
= podnóże góry, stopa. Alle
falde d'una montagna, u stóp
góry. = *skrzydło u kapelusza.*
= dolny brzeg sukni, falbana.
= Di falda in falda, woskrós,
wszędzie. A falda a falda, *po-*
woli, stopniami; szczegółowo.
FALDATA, s. f. *mnóstwo fal-*
dów.
FALDATO, —TA, ad. *złożony*
z blaszek, z platków, z listków.
= faldowany, marszczony.
FALDELLA, s. f. *szarpia.* =
dziesięć funtów wełny gotowej
do greglowania. = *moteł je-*
dwabiu. = v. TRUFFERIA.
FALDELLATO, —TA, ad. *fal-*
dowany, marszczony.
FALDELLETTA, —LLINA, —
LLUZZA, —DETTA, s. f. dim. *pla-*
teczek sniegu. = *drobniulka*
*szarpia.***

FALDIGLIA, v. GUARDINFANTE.
FALDINI, s. m. pl. *poły u sukni.*
FALDISTORIO, —RO, s. m. *ta-*
boret na którym siadają pra-
taci. [da.]
FALDONE, s. m. accr. v. FAL-
FALEGNAME, s. m. *stolarz.*
FALENA, s. f. Entom. *ćma,*
motyl nocny.
FALILELA, s. f. *piosneczka.*
E cantando venia la —, Tasson.
Secch.
FALIMBELLO, s. m. —LUZZO,
s. m. dim. trzpiot, sowizdrzał,
fircyk, świszczypalka.
FALLACE, —BILE, ad. m. f. *klamliwy, zwodniczy; ludz-*
cy, mamiący; mylny, ptonny.
FALLACEMENTE, av. *falszy-*
wie, podstępnie.
FALLACIA, s. f. *podejście, pod-*
stęp, oszukaństwo, ułudzenie.
FALLANTE, ad. m. f. *zwodni-*
czy, ludzacy, mamiący.
FALLARE, v. n. *błądzić, grze-*
szyć, chybić, uchybić, zawinić,
chybić, uchybić celu. Il conte, che
si vede andar fallato contra la
moglie il suo primier disegno,
pensa di vendicarsi in altro lato,
Tasson. Secch. = odstępować
od prawidła. Questo falla in al-
quanti casi, Maestrusz. = brako-
wać, zabraknąć. = *omieszkac,*
uchybić. Digli per mia parte, che
mi venga stasera a parlare, e non
falli, Fior. Pecor. = v. a. mylić,
omylić. Sen non mi falla il pen-
siero, Lasc. Nov. = v. r. omylić
się, pobydzić, v. SBAGLIARE.
FALLATORE, FALLITORE, s. m.
—TRICE, s. f. *winowajca, wykro-*
czyciel, i t. d.
FALLIBILE, ad. m. f. *omylny,*
mogący się omylić. = *ludzacy,*
zwodniczy (o rzeczach).
FALLIBILITÀ, s. f. *omylność.*
FALLIMENTO, s. m. *błąd, wi-*
na, uchybienie. = *upadłość,*
bunkructwo.
FALLIRE, v. n. ir. *błądzić,*
chybić, uchybić, pomylić się,
popetnić błąd. = *skończyć się,*
wygasnąć, zabraknąć, ustać.
In lui falli il primo lignaggio de'
re di Francia, G. Vill. = brakować,
zabraknąć. Ov'al bisogno suo
fallisse il grano, Alam. Colt. =
upaść, zbankrutować. = v. a.
zwać, omylić, oszukać. = v. r.
omylić się. = s. m. v. FALLO.
FALLITO, s. m. *upadły kupiec,*
bankrut. = v. FALLO. = p. ad. v.
FALLIRE.
FALLO, s. m. *błąd, вина,*
przewinienie, uchybienie, wy-
kroczenie, grzech. Senza —,
niechybnie. In —, *napróżno,*
nadaremnie. Metter il piede in
—, potknąć się, usterknąć. An-
dare in —, chybić, nieudać się.

FALÒ, s. m. ogień z chrustu; ognie rozkładane dla zabawy na uroczystości. Far —, zapalić kielie ognie; fig. jaśnieć, błyszczyć się; przeświadczać mając [dziwactwo].

LOTICHERIA, s. f. kaprysy.
ALOTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kapryśny, dziwaczny.
FALPALÀ, FALBALÀ, s. f. fałbana.

FALSAMENTE, av. fałszywie.
FALSAMENTO, s. m. fałszowanie. [szerz monety].

FALSAMONETE, s. m. fałsz.
FALSARDO, s. m. v. MALIARDO. = fałsz.

FALSARE, v. a. fałszować. = v. INGANNARE.

FALSARIGA, s. f. papier poliniowany i podkładany pod inny dla prostego pisania.

FALSARIO, s. m. fałsz. — di monete, fałszujący pieniądze. [etc. v. FALSARIO, etc.]

FALSATORE, FALSEGGIATORE, FALSETTO, s. m. Mus. piskliwy dyszkant.

FALSIDICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kłamliwy.

FALSIFICAMENTO, s. m. — zione, s. f. fałszowanie.

FALSIFICARE, v. a. v. FALSARE. = okazać fałsz czego. Falsificato fia lo tuo parere, D. Par. okaże się że twoje zdanie jest fałszywe.

FALSIFICATORE, v. FALSARIO.

FALSITA, —TATE, —TATE, FALSEZZA, s. f. FAŁSO, s. m. fałsz, kłamstwo, fałszywość. Posare in falso, Arch. stać bokiem, pochylać, krzywo. Mettere un piede a falso, potknąć się, usterknąć.

FALSO, —SA, ad. fałszywy, zmyślony, udany. = fałszywy, dorobiony, podrobiony. = fałszywy, kłamliwy, zwodniczy. Al tempo degli dei falsi e bugiardi, D. Inf. = fałszywy, zdradliwy, obłudny. = av. fałszywie.

FALTA, s. f. brak.
FALTARE, v. n. cierpieć brak. = zabraknąć, brakować. Non faltò di cuore, M. Vill.

FAMA, s. f. wieść, pogłoska. = stawa, cześć, chwała.

FAMARE, v. a. chwalić, sławić.

FAME, s. f. głód. Veder la — in aria, umierać z głodu. Morto di fame, fig. hołysz. La — caccia il lupo dal bosco, prov. głód wypędsza wilka z lasu. È dopo il pasto ha più — che pria, D. Inf. = fig. żądza, chciwość. Ah! dell'oro, empià, ed esecrabil —, Car. En.

FAMELICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zgłodniały. = fig. v. AVIDO.

FAMIGERATO, v. FAMOSO.
FAMIGLIA, s. f. czeladź, słudzy. = familia, ród, rodzina. Di orrevole —, Bocc. = oddział służ policyjnych.

FAMIGLIARE, s. m. sluga. = Familiare intrinseco, poufaty przyjaciel. = ad. m. f. poufaty, zażyły. Discorso —, poufata rozmowa.

FAMIGLIARITÀ, —TATE, —TATE, s. f. poufalsłość, zażyłość.

FAMIGLIARMENTE, —RESCAMENTE, av. poufale.

FAMIGLIO, s. m. sluga. = woźny, komornik. = policyant.

FAMIGLIUOLA, s. f. dim. familijska, mała rodzina.

FAMILIARE, etc. v. FAMIGLIARE, etc.

FAMOSAMENTE, av. publicznie, w obec wszystkich.

FAMOSITÀ, v. FAMA.

FAMOSO, —SA, ad. sławny, uślawiony, słynący. = osławiający, oszczerczy. Libello famoso, paszkwil. = otwarty, publiczny. = pop. zgłodniały.

FAMUCCIA, s. f. zachwiewanie się jeść.

FAMULENTO, —TA, ad. San. naz. zgłodniały.

FANALE, s. m. latarnia na okręcie lub na wieży w porcie.

FANATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. fanatyczny, zagorzały, zapalony.

FANATISMO, —CISMO, s. m. fanatyzm.

FANCIULLA, s. f. dziewczyna. = dorosła panna.

FANCIULLACCIA, s. f. peg. dziewczynisko.

FANCIULLAGGINE, —LLERIA, s. f. dzieciństwo, postępek, mowy dziecinne.

FANCIULLAIA, s. f. dziatwa, mnóstwo dzieci.

FANCIULLEGGIARE, v. n. dziecinić się.

FANCIULLESCAMENTE, av. dziecinnie.

FANCIULLESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. dziecinny.

FANCIULLETO, —TA, —LLINO, —NA, s. dim. chłopczyk, dziewczynka.

FANCIULLEZZA, s. f. dzieciństwo, wiek dziecinny. = dzieciństwo, postępek, mowy dziecinne.

FANCIULLO, s. m. dziecię. = ad. młody, świeży, nowy. = dziecinny.

FANCIULLUZZO, —ZA, s. dim. chłopczyk, dziewczynka.

FANDONIA, s. f. bałamuctwo, banialuka, androny, duby smalone.

FANELLO, s. m. Ornit. makolągwa, czeczotka, konopka.

FANFALUCA, s. f. iskra unosząca się z ognia. = fig. banialuka, brednia.

FANFANO, —NA, s. e ad. fanfaron, chętlowiec.

FANFERA, v. VANVERA.

FANFERINA, s. f. kpinki, drwinki. Far la —, metter in —, drwić, szydzić.

FANGACCIO, s. m. peg. bajor, kałuża, błotisko.

FANGHIGLIA, s. f. il, szlam, mul.

FANGO, s. m. błoto. Bruttar di —, zabłocić. = Fig. Viver nel — de' vizzi, de' peccati, ulgnąć w grzechach. Uscir dal —, wybrnąć z nędzy, z kłopotu.

FANGOŠO, —SA, ad. błotnisty. = zabłocony.

FANTACCIA, s. f. peg. ladaco sluga.

FANTACCINO, s. m. żołnierz pieszy.

FANTAIO, s. m. umizgający się do służących.

FANTASIA, s. f. fantazyja, imaginacyja, wyobraźnia. = fantazyja, urojenie, kaprys, widzimi się. = upodobanie, gust, chęć, ochota. Io più non ho di guerra —, Bern. Orl. Io ho altra —, mam coś innego w głowie, o czym innym myślę. Tener —, być roztargnionym. Aver —, zachciewać się czego. = widmo, mara. Vedendo ch'io era uomo e non —, Vit. SS. Pad. = Mus. fantazyja.

FANTASIACCIA, s. f. peg. dziwne urojenie.

FANTASIMA, s. f. —MO, —SMA, s. m. mara, widmo, strach. = zmora, nocnica.

FANTASIUCCIA, s. f. dim. małe przywidzenie, przemijający kaprys.

FANTASMAGORIA, s. f. snucie się widmów, tworów dziwacznych.

FANTASTICAGGINE, —CHERIA, s. f. fantastyczność, dziwaczność, dziwaczne wymysły, kaprysy.

FANTASTICAMENTE, av. fantastycznie, przez urojenie.

FANTASTICARE, —SIARE, v. a. e n. fantastykować, snuć sobie po głowie, myśleć o niebieskich migdałach, budować zamki na lodzie, dziwaczyć, cudaczyc.

FANTASTICATORE, s. m. —TRICE, s. f. fantastyk, dziwak, cudak, i t. d.

FANTASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. fantastyczny, urojony, przywidziany. = tworzący sobie urojenia, snujący sobie dziwne rzeczy po głowie. = dziwny, dziwaczny, cuda-

cki, chimeryczny, kapryśny. = dziwny, niezwykły, nadzwyczajny.

FANTE, s. m. f. służa, służący, służka. = Lesto —, chytrek, szpakami karmiony, lisem podszity. = pieszy żołnierz. = niżnik, w kartach zwanych Tarocchi. = chłopak.

FANTEGGIARE, v. n. plaszczyć się, uniażać się, podlic się. FANTERIA, s. f. piechota.

FANTESCA, s. f. służka.

FANTESCACCIA, s. f. peg. służka śladra.

FANTICELLA, s. f. dim. licha, biedna służka.

FANTILITÀ, v. INFANZIA. = dzieciństwo, dziecinność.

FANTINERIA, s. f. chytrość, podstęp.

FANTINO, —CELLO, —CINO, —GINO, —SINO, s. m. dziecko, chłopak, chłopczyzna. = frant, chytrek. = Fare il fantino, junać. = jockey angielski. Corsa al fantino, wysięgi konne.

FANTOCERIA, —CIATA, s. f. dziecinstwo, blazenstwo.

FANTOCIAIO, s. m. Vasar. malarz bohomażów.

FANTOCCINO, s. m. lalka, marynetka. = gap, gauron, głupiec.

FANTOCCIO, s. m. lalka. = kockodan, bohomaż. Pittore da —, malarz bohomażów. = drzewko obcięte na kłórem się ptaki łowią na lep.

FANTOCCIONE, s. m. accr. duża lalka.

FANTOLINO, s. m. dim. dzieciatko.

FANTONE, s. m. —NACCIO, s. m. accr. dragal, zawalidroga.

FARGETOLA, s. f. FARGIGLIONE, s. m. Ornit. cyranka.

FARDA, s. f. płowocina, smar-kiel.

FARDAGGIO, s. m. pakunek żołnierza.

FARDATA, s. f. uderzenie zamarkną chustką lub czem brudnem. Fig. Dare una —, przyciąć komu, drwić z kogo. Avere una —, zostać wysmianym.

FARDELLETO, —LLINO, s. m. dim. zawiniętko.

FARDELLO, s. m. zawińcie, pakiet. Far —, fig. zwinąć chorągiewkę, zabrać manatki; pop. zdzierać nogi, umrzeć. Ad ogni passo trova gente morta o per lo men, che sta per far —, L. Lipp. Malm.

FARE, v. a. ir. robić, zrobić; uczynić, czynić. Fate quel che dico, e non fate quel che fo, czynicie to co mówię, a nie czynicie tego co czynię. = stworzyć.

Fecemi la divina potestate, D. Inf. = utworzyć, napisać. — un libro, napisać dzieło. = tworzyć, stanowić. Il senso, non la bellezza fa la donna, rozum a nie piękność stanowi kobietę. = zdziać, zrobić, wykonać, dopełnić. Comandò e così fu fatto, rozkazał i zostało wykonane. = Fare la parte, grać rolę. — la commedia, grać komedję. = cenić, zaceniać chcąc sprzedać. Quanto fa quella mercanzia? ile żądasz za ten towar? = ile starczyć. Questo panno non farà il vestito, tego sukna nie wystarczy na suknię. = czynić, wynosić. Dieci via dieci fa cento, dziesięć razy dziesięć jest sto. = podskoczyć (o cenie). Il grano ha fatto una lira lo staio, zboże podskoczyło o lirę na korcu. = ująć, ubiedzić, ujechać. — cento miglia, ująć lub ujechać sto mil. = Farla ad uno, wypłatać komu figla. Chi fa l'aspetti prov. poczekaj, będzie ci oddane wet za wet. = bawić się, trudnić się jakimś rzemiosłem. — il beccacio, l'oste, być rzeźnikiem, karczmarzem. = v. n. przystojęć, być przyzwoitem. Non fa per te lo star fra gente allegra, Petr. nie przystoi ci i t. d. = zależeć, obchodzić kogo. Che vi fa egli che non vi ami? co cię to obchodzi że cię nie kocha? = Fare per uno, zdać się na co, przydać się komu. Poich' egli ha inteso quel che fa per lui, etc. Lipp. Malm. = Fare a farsela, fare a fare, oddać wet zawalet, odpłacić. = Fare a scacchi, grać w szachy. = Fare sapere, donieść, uwiadomić, powiedzieć. = Farsi ad uno, zbliżyć się, przystąpić do kogo. Entrò una ragazza scalza, assiderata, e fattasi all'ortolano, lo richiese della limosina, U Fosc. Farsi ad uscio, alla finestra, stanąć we drzwiach, w oknie. Fatevi in qua in là, zbliż się, oddal się. = Farsi giorno, dzień, świtać. = Farsi a parlare, etc., zacząć mówić i t. d. = Używa się do wyrażenia czasu upłynionego. Tre secoli fa, dieci anni fa, quindici giorni fa, przed trzema wiekami, i t. d. +

FARETRA, s. f. koleczan, saj-dak.

FARETRATO, —TA, ad. ma-jący na sobie sajdak. Il faretrato arciero, bożek miłości, kupi-dyn.

FARFALLA, s. f. motyl. = fig. trzpiot, sówizdrzał. = ćwieczek z mosiężną główką.

FARFALLETTA, s. f. —LLINO, —NA, s. dim. motylek. Aver de' farfallini, delle farfalle, fig. mieć

zajczki, bzika w głowie. Ha il mazzocchio pien di farfallini, è matto in somma, L. Lipp. Malm. = fig. płocho, niestaly.

FARFALLONE, s. m. accr. duży motyl. = fig. płowocina. = Far un —, wystrzelić baka, poszkapieć się. Dir farfalloni, i gać, strzelać bez prochu.

FARFARELLO, s. m. zły duch, diabel.

FARFARO, s. m. Bot. podbiał.

FARINA, s. f. mąka. Fior di —, najczystsza mąka. — staciata, mąka pyłowana. Far —, mleć. = Fig. Questo non è — del tale, to nie on wymyślił, nie jego w tem głowa, na tem się on niezna, to nie jego koncept. A me non fa —, to mi wszystko jedno, mnie nic do tego, nie moja rzecz sądzić o tem.

FARINACCIO, s. m. kość do grania naznaczona z jednej tylko strony.

FARINACCIOLO, —LA, ad. mączysty, sypki, miatki, kruchy.

FARINACEO, —CEA, ad. mączny. = s. m. pl. potrawy mączne.

FARINAIUOLO, s. m. mącznik.

FARINATA, s. f. lemieszka.

FARINGE, s. f. Anat. otwór gardla. [sty.]

FARINOSO, —SA, ad. mączsarsaico, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. faryzeuszowski.

FARISEO, s. m. faryzeusz.

FARLINGOTTO, s. m. szwarzgot.

FARMACEUTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. farmaceutyczny.

FARMACIA, s. f. farmacja, część medycyny o preparowaniu lekarstw. = farmacja, apteka.

FARMACO, s. m. lekarstwo.

FARMACOLOGIA, s. f. nauka o preparowaniu lekarstw.

FARMACOEPA, s. f. apteka. = książka o preparowaniu lekarstw.

FARNETICAMENTO, v. FARNESIA.

FARNETICARE, v. n. gadać odrzeczy, pisać jak w gorączce.

FARNETICHEZZA, s. f. —TICO, s. m. szal, szalenstwo.

FARNETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. odchodzący od zmysłów, szalony.

FARO, s. m. far, latarnia morska. = ciążnina morska.

FARRAGINE, —GGINE, s. f. mieszanina. [ny.]

FARRATA, s. f. placek pszen-

FARRICELLO, s. m. pęczak pszen-ny.

FARRO, —RE, s. m. pszenica.

FARSA, s. f. farsa, komedia.

Farca

pany na gorącym uczynku. —
d'arme, walka, bitwa, polycz-

ka. = sprawa, interes, zajęcie, zatrudnienie. Fare i fatti suoi, odbywać, załatwiać swe interesa. Andar bei fatti suoi, odejść, oddalić się, pojsć swoją drogą, w swoje strone. Non mi dar noia, wa be' fatti tuoi, nie nudź mnie, odczep się odemnie, daj mi czysty pokój. — sta, jest rzecz niezaprzeczona; tak się rzecz ma. = sprawa, sprawa, czynnik, postępek. Mi lagno de' fatti tuoi, narzekam na twe postęпки. De' fatti miei, suoi, o mnie, o nim. In breve ella non ne vuole udir nulla de' fatti vostri, Fior. Pecor. = Di fatto, av. zaraz, wnet; w istocie, istotnie. In sul —, in fatti, av. jakoż, w istocie, w rzeczy samej. In sul —, zaraz, niezwłocznie. In — e in detto, całkiem, zupełnie. = Gran fatto, av. wiele, dużo; wielka sztuka, bardzo trudno. Egli è gran —, che alcuno parli molto senza errar molto, Cas. Galat. = Non parer suo —, niepokazywać po sobie, udawać że się o niczem nie wie. Dice le cose che non par suo —, Bern. Orł. = p. ad. zrobiony, uczyniony, dokonany, zbudowany, utworzony. Uomo fatto, człowiek dojrzałego wieku. Giovane ben fatto, dobrze zbudowany młodzieniec. Egli ha lo spirito ben fatto, ma zdrowcy umysł, zdrowo sądzi o rzeczach. = dojrzały (o owocach).

FATTOIANO, s.m. oliwnik.
FATTOIO, s.m. oliwiarnia.
FATTORA, s.f. dziewczyna w sklepie. = tołumfacka zakomkiecz.

FATTORE, s.f. sprawca, autor, twórca. Il — supremo, najwyższy twórca. = dzierżawca, arędarz. = ekonom, włodarz. = chłopak w sklepie. = Arit. czynnik, mnożnik (mnożna i mnożąca). = cyga, fryga, wartalka.

FATTORESSA, s.f. dzierżawczyni, possessorka.

FATTORIA, s.f. gospodarstwo folwarczne. = duża dzierżawa, znaczny folwark. = faktoria w Indiach wschodnich.

FATTORINO, —RELLO, —RUZZO, s.m. chłopak w sklepie.

FATTUCCHIARA, —CHIERA, s. czarownicca.

FATTUCCHIARE, v. a. czarować.

FATTUCCHIERIA, s.f. czary, gusła. lunik.

FATTUCCHIERO, s.m. czarownik.

FATTURA, s.f. robota, dzieło. = kształt, forma, robota. = zapłata za zrobienie. = rachunek podany przez kupca. Fornare alla —, zgadzać się

z rachunkiem. = zła rada, podmowa. = czary, gusła.

FATTURARE, v. a. sfalszować, rozbelać czem wino. = v. AFFATTURARE.

FATTURO, —RA, ad. i mający być zrobionym. Fatto avea prima, e poi era fatturo, D. Par.
FATUITA, s. f. głupstwo, blażeństwo.

FATUO, —TUA, ad. głupi, blażeński, śmieszny. = Fuoco fatuo, ogień błędny.

FAUCI, s. f. pl. otwór gardła. = wszelki otwór; wqówóz; ujście rzeki. [lesny]

FAUNO, s. m. faun, bōzek

FAUSTAMENTE, av. szczęśliwie, pomyślnie.

FAUSTO, —TA, ad. fortunny, szczęśliwy.

FAUTORE, s. m. —TRICE, s. f. łaskawca, opiekun, obrońca, i. t. d. = uczestnik zbrodni, poplecznik.

FAVA, s. f. bōb. = Fig. Ciò non vale una —, to nie warto funta kłaków. C'è tutta una —, to wszystko jedno. Pigliar due colombi a una —, v. COLOMBO. Non è uomo da uccellare a fave, nie w ciemię bity. = wot, kreśka. = główka członka męskiego.

FAVATA, s. f. zupa z bobu. = fig. v. MILLANTERIA.

FAVELLA, s. f. mowa, język. Perder la —, stracić mowę. = mowa, rozmowa. Fig. Render —, pogodzić się z kim. Tener — a uno, dąsać się na kogo, niegadać do kogo. [wienie].
FAVELLAMENTO, s. m. mówienie.
FAVELLANTE, ad. m. f. mówiący. = rozmowny, gadatliwy. Donamelo dunque, disse la donna, che era —, Lasc. Nov.

FAVELLARE, v. n. mówić. = s. m. mówienie, mowa.

FAVELLATORE, s. m. —TRICE, s. f. mówiący, mówiąca.

FAVELLATORIO, —RIA, ad. mówący mówić.

FAVELLIO, s. m. gadatliwość.

FAVILLA, s. f. iskra. = fig. trochę, nieco, krata, odrobina. Pigliare alcuna — di rimedio, zażyć trochę lekarstwa. = *blask, światło. Beatrice mi guardò cogli occhi pieni di faville d'amor, D. Par.

FAVILLARE, v. n. iskrzyć się, błyszczeć.

FAVILLETTA, —TTINA, —LLINA, —LLUZZA, s. f. dim. iskierka.

FAVO, s. m. plaster miodu.

FAVOLA, s. f. bajka, powieść. Le favole di Fedro, d'Esopo, di della Fontaine, bajki Fedra, i. t. d. = bajka mitolo-

giczna. = baśń, bajka, kłamstwo. = smutek, posmiewisko. Fare una — d'uno, wystawić kogo na posmiewisko. Esser — del mondo, przysięć na ludzkie języki, stać się celem pośmiewiska. Ma ben veggio or si come al popol tutto — fui gran tempo, Petr. La — sarà dell' uccellino, prov. zawsze jedną i też samą śpiewa piosenczkę.

FAVOLACCIA, s. f. peg. bredniż, androny, duby smalone.

FAVOLARE, —TORE, v. FAVOLEGGIARE, etc. [ka.]

FAVOLATRICE, s. f. bajkarz.
FAVOLEGGIAMENTO, s. m. bajanie.

FAVOLEGGIARE, v. n. bająć, opowiadać bajki. = żartować z kogo.

FAVOLEGGIATORE, s. m. bajkopis. = bajarz, kłamca.

FAVOLETTA, —LUCCIA, —LUZZA, s. f. dim. bajeczka.

FAVOLONE, s. m. bajarz.

FAVOLOSAMENTE, av. bajecznie.

FAVOLOSITÀ, s. f. bajeczność.

FAVOLOSO, —SA, —LESCO, —CA, ad. bajeczny.

FAVONE, s. m. accr. duży plaster miodu.

FAVONIO, s. m. wietrzyk zachodni, zefir.

FAVORE, s. m. fawor, łaska, względy. Fattemi il —, bądź tak łaskaw. = pomoc, wsparcie. Assedi detto papa col — de' Romani, G. Vill.

FAVOREGGEVOLE, —GGIANTE, v. FAVOREVOLE. [RE.]

FAVOREGGIARE, v. FAVORIRE.

FAVOREVOLE, ad. m. f. łaskawy, przychylny, życzliwy; sprzyjający, przyjaźny; pomyślny, korzystny.

FAVOREVOLMENTE, av. łaskawie, przychylnie, i. t. d.

FAVORIRE, v. a. ir. być łaskawym na kogo, okazywać łaskę, względy; sprzyjać, wspierać, dopomagać. = v. n. być łaskawym, okazać grzeszność. Favorisca di entrare, d'accomodarsi, di dire, bądź łaskawo wejść, usiąść, powiedzieć. [REVOLMENTE.]

FAVORITAMENTE, v. FAVORITO.

FAVORITO, —TA, s. faworyt, faworytka. = p. ad. v. FAVORIRE.

FAVULE, s. m. bobowisko. = bobowiny.

FAZIONATO, —TA, ad. zbudowany, ukształcony. Ben fazioneato, dobrze zbudowany, kształtnej postawy.

FAZIONE, s. f. czyn, dzieło. = cera, mina, fizyognomia; postać, postawa. Se le fazioni

che porti non son false, *D. Inf.* = *fakcyja*, *partya*, *rokosz*. = *podatek*, *danina*. = *warta*. = *bitwa*. Uomo o gente da —, *człowiek* lub *ludzie* *zdolni* do *człocha*.

FAZIOSO, —SA, *ad. skory* do *rokoszu*, *buntowniczy*.

FAZZOLETTO, *s. m.* *chustka*.

FE, *s. f.* *wiara*, *v. FEDE*.

FE, FE', FEO, *zamiast* FECE, *zrobił*, *zrobiła*.

FEBBRAIO, *s. m.* *luty*.

FEBBRE, *s. f.* *febra*, *gorączka*. Stare colle febbri, *fig. drzew* ze *strachu*. E stavano colle febbri di non toccar qualche tentenna-ta, *Lasc. Nov.*

FEBBRETTA, —ITUCCIA, —ICELLA, —ICCIATTOLA, —ICINA, —UZZA', *s. f. djm.* *lekka febra*.

FEBBRICITÀ, —TADÉ, —TATÉ, *s. f.* *stan gorączkowy*.

FEBBRICITARE, —CARE, *v. n.* *mieć febrę*.

FEBBRICONE, *s. m.* *maligna*.

FEBBRICOSO, —SA, *ad. chory* na *febrę*. = *sprawujący febrę*.

FEBBRIFERO, —RA, *ad.* *sprzodający febrę*.

FEBBRIFUGO, pl. —GI, *s. m.* *lekarstwo* na *febrę*.

FEBBRILE, *ad. m. f.* *febro- wy*, *gorączkowy*. [*febra*].

FEBBRONE, *s. m.* *accr. tega*

FECCIA, *s. f.* *osad*, *fus*, *drożdże*, *lagier*, *metry*. — del vino, *lagier winny*. — dell'olio, *fus oliwny*. Levare la —, *odlać drożdże*, *i t. d.* — del popolo, *fig. motloch*, *pospółstwo*.

FECCIAIA, *s. f.* *otwór* u *spodu beczki* dla *odlania drożdży*.

FECCIOSO, —SA, *ad.* *pelen drożdży*, *metry*. = *fig. nudny*, *naprzężony*, *natrętny*.

FECOLA, *s. f.* *mączka*, *substancja pokarmna roślin*.

FECONDAMENTE, *av.* *plodnie*, *żyźnie*.

FECONDARE, *v. a.* *zapłodnić*. Le uova non eran state fecondate da maschi, *Red. Ins.* = *użyźnić*.

FECONDATORE, *s. m.* *zapładniający*.

FECONDAZIONE, *s. f.* *zapłodnienie*.

FECONDITÀ, —TADÉ, —TATÉ, *s. f.* *plodność*, *żyźność*, *obfitość*.

FECONDO, —DA, *ad.* *plodny*, *żyźny*, *obfity*. = *Ingegno fecondo*, *estro fecondo*, *fig. płodny dowcip*, *bujny zapal poetyczny*.

FEDE, *s. f.* *wiara*, *cnota teologiczna*. — è sostanza di cose sperate, *D. Par.* = *wiara*, *religia chrześcijańska*. Per la fe, per la patria tutto lice, *Tass. Ger.* = *dobra wiara*. = *wiara*,

wierność. A —, di buona —, *con —, wiernie*, *stale*, *niezłomnie*. = *wiara*, *ufność*. Prestare, dar —, *wierzyć*, *uwierzyć czemu*, *dać wiarę*. = *świadectwo*. Far —, *zaświadczyć*. E per certificazione delle loro parole mostravano le fedì, *Lasc. Nov.* = *obrzeczka ślubna*.

FEDECOMMESSARIO, —ISSARIO, *s. m.* *fideikomissaryusz*.

FEDECOMMESSO, *s. m.* *fideikomis*, *rzecz powierzona w testamentie*, *depozyt z warunkiem oddania go komu się należy*. — *p. ad.* *powierzony komu*.

FEDECOMMETTERE, *v. a. ir.* *powierzyć co komu*, *z warunkiem oddania komu innemu*.

FEDEDEGNO, —GNA, *ad.* *wiarogodny*.

FEDELE, *s. m.* *wierny*, *prawowierny*, *chrześcjanin*. = *wassal*, *lennik*. = *ad. m. f.* *wierny*, *np. sługa*, *kochanek*, *pies*. = *wierny*, *prawowierny*.

Il popolo —, *wierny lud*.

FEDELMENTE, *av.* *wiernie*.

FEDELTA', —TADÉ, —TATÉ, *s. f.* *wierność*, *wiara*.

FEDERA, *s. f.* *cwelich*. = *poszecka*, *nawłóczka* na *poduszkę*, *v. FEDERA*.

FEDIFRAGO, —GA, *ad.* *Mach. Princ.* *wiarołomny*.

FEDIMENTO, FEDIRE, *v.* *FERIMENTO*, *etc.*

FEDITÀ, *s. f.* *plugustwo*.

FEDO, —DA, *ad. lat.* *plugawy*, *brudny*, *ohydny*. = *D. Inf.* *śmierdzący*. [*TICA*].

FEGATELLA, *s. f.* *Bot. v. EPA*.

FEGATELLO, *s. m.* *figatele*, *kawalki wątroby obwiniete w siatkę cielęcą* i *tak przysmażane*.

FEGATO, *s. m.* *wątroba*.

FEGATOSO, —SA, *ad.* *mający czerwoność wątrobianą* na *twarzy*.

FELCE, *s. f.* *Bot.* *paproć*.

FELCIATA, *s. f.* *ustanie paproci*.

FELE, *v.* *FIELE*.

FELICE, *ad. m. f.* *szczęśliwy*.

FELICEMENTE, *av.* *szczęśliwie*.

FELICITÀ, —TADÉ, —TATÉ, *s. f.* *szczęście*, *szczęśliwość*.

FELICITARE, *v. a.* *uszcześliwić*.

FELICITATORE, *s. m.* —TRICE, *s. f.* *uszcześliwiciel*, *i t. d.*

FELLO, —LA, *ad.* *zdradziecki*, *wiarołomny*, *niegodziwy*, *bezbożny*, *srogi*, *dziki*, *okrutny*.

FELLONE, *s. m.* *zdradca*, *wiarołomca*, *przeniewierca*, *buntownik*. = *okrutnik*. = *ad. m.* *accr. v.* *FELLO*.

FELLONESCAMENTE, FELLONOSAMENTE, *av.* *zdradziecko*. = *srogo*, *okrutnie*.

FELLONESCO, —CA, FELLONOSO, —SA, *ad.* *zdradziecki*, *przeniewierny*, *wiarołomny*. = *srogi*, *okrutny*.

FELLONESSA, *s. e ad. f.* *zdraczynia*, *wiarołomna*, *okrutna*.

FELLONIA, *s. f.* *zdrada*, *wiarołomstwo*, *przeniewierstwo*, *bunt*.

FELPA, *s. f.* *felpa*.

FELTRARE, *v. a.* *folować*. = *cedzić*, *filtrować*.

FELTRO, *s. m.* *piłśn.* = *oponczka piłśniana*. = *Stamp.* *szmata* w *prasach drukarskich*.

FELUCA, *s. f.* *feluka*, *mały statek*.

FEMMINA, *s. f.* *samica*. = *kobieta*. = *żona*. = *Chlave —*, *klucz z dziurą*.

FEMMINANCCIA, *s. f.* *peg. kobiecisko*.

FEMMINACCILO, *ad. m.* *kobiecierz*.

FEMMINELLA, *s. f.* *kobiecina*. = *włókna białe* w *szafiranie*.

= *petelka*. = *kratka żelazna* w *furtce*.

FEMMINEO, —NEA, FEMMINESCO, —CA, *ad.* *kobiecy*, *niewieści*, *żeński*.

FEMMINESCAMENTE, —NIMENTE, *av.* *po kobiecemu*.

FEMMINETTA, —NINA, *s. f.* *dim.* *kobietka*. [*ska*].

FEMMINEZZA, *s. f.* *pleć żeń*.

FEMMINIERA, *s. f.* *scherz*, *zakoń panieński*. = *pokój kobiecy*. = *seraj*.

FEMMINILE, *ad. m. f.* *kobiecy*, *niewieści*, *żeński*.

FEMMINILITÀ, *s. f.* *żeńskość*, *natura kobieca*.

FEMMININO, —NA, *ad.* *kobiecy*, *żeński*. = *zniewieściaty*. = *Gram.* *żeński*.

FEMMINOCCIA, *s. f.* *tlusta*, *pyzata kobieta*.

FEMMINUCCIA, —ZZA, *s. f.* *kobiecina*.

FEMORE, *s. m.* *kość udowa*.

FENDENTE, *s. m.* *ciąć*. = *ad. m. f.* *tnący*.

FENDERE, *v. a. ir.* *łupać*, *rozłupać*; *ciąć*, *przeciąć*, *rozciąć*; *pruć*, *rozpruć*; *drzeć*, *rozdziierać*. Coll' unghie si fendea ciascu-na il petto, *D. Inf.* *Fesso l'elmo gli avria fin tra le gotte*, *Ar. Or.*

Fur. = *orać pole*. = *v. n. e. r.* *rozłupać się*, *porysować się*, *peknać*. Il campanile della maggiore chiesa tutto si fesse, *G. Vill.*

= *rozdzielić się*, *rozdwój się*. La guardia de' Circassi in due si fende, *Tass. Ger.*

FENDIMENTO, *v.* *FESSURA*.

FENDITOIO, *s. m.* *narzędzie*

do łupania; scyzoryk do roz-
klucia pióra.

FENDITORE, s. m. tnący; lu-
pający drzewo.

FENERATORE, s. m. lat. li-
chwiarz.

FENICE, s. m. fenix (ptak ba-
jeczny). = fig. fenix, człowiek
rzadki, rzecz rzadka.

FENICONTERO, s. m. Ornit.
czernonak.

FENILE, s. m. siennica.

FENOMENO, s. m. fenomen,
zjawisko naturalne.

FERA, s. f. dziki zwierzę. =
fig. *kobieta okrutna w miłości.

FERACE, ad. m. f. płodny, ży-
zny, obfity.

FERACITÀ, v. FERTILITÀ.

FERALE, ad. m. f. smutny,
śmiertelny.

FERALMENTE, av. dziko,
srogo, okrutnie.

FERCOLO, FERCULO, s. m. mię-
siwo. = potrawa. = nosidło, i
to co się niesie w tryumfie, ja-
ko to brzoń, łupy zdobyte, i t. d.

FERETRO, s. m. mary.

FERIA, s. f. ferye, dni w któ-
rych się sądy nie odbywają.

FERIALE, ad. m. f. powszedni.

FERIALMENTE, av. ordyna-
ryjnie. [sgdach].

FERIARE, v. n. mieć ferye (o
FERIATO, —TA, p. ad. v. FE-

RIARE. = s. m. ferye sądowe.

FERIGNO, v. INFERIGNO. = v.
FERINO. [rana].

FERIMENTO, s. m. zranienie,
FERINO, —NA, ad. zwierzęcy.

FERIRE, v. a. ir. ranić, zra-
nić. — a morte, zranić śmie-
telnie. — nel cuore, fig. dotknąć
do żywego. = zadać cios, ude-
rzyć, ugodzić. — torneamenti,
D. Inf. odbywać turnieje. = pa-
dać na co, uderzać w co (o pro-
mieniacz słoneczny i o wietrze).
Sentiva alcun soave e piccol
venticello venir da quella parte e fe-
rivalo per mezzo la fronte, Bocc.
= Fig. mieć co na celu, zmie-
rzać do czego. Non so dove vo-
glia andare a —, nie wiem do
czego zmierza. — il punto, tra-
fić, zgadnąć. = s. m. ranienie.

FERISTO, s. m. † drąg żela-
zny do rozpięcia namiotu.

FERITA, s. f. rana.

FERITÀ, s. f. dzikość, okru-
cienstwo.

FERITO, —TA, p. ad. ranny,
zraniony.

FERITOIA, s. f. strzelnica
w murach twierdzy.

FERITORE, s. m. —TRICE, s.
f. raniący, raniąca. Buon feri-
tori, l'uno di dardo e l'altro di
saette, Car. En.

FERMA, s. f. czas na który się
zgodziło sługe. = werbunek,

zaciąganie żołnierzy. = stawa-
nie psów do zwierzyny. Bracco
da —, wyżeł, legawiec. = ugoda,
umowa.

FERMAGLIO, s. m. zapinka,
spinka. = lancuch orderu zło-
tego Runa i innych.

FERMAMENTE, av. mocno,
silnie, stale, trwałe, niewzru-
szenie. = pewnie, niezawodnie.

FERMAMENTO, s. m. ustano-
wienie, założenie. = potwier-
dzenie. = uzbrojenie, obwaro-
wanie. = zatrzymanie się, za-
stanowienie się. = firmament,
sklepienie niebieskie.

FERMARE, v. a. zatrzymać,
zastanowić. — il piede, il passo,
zatrzymać krok, zatrzymać się,
stanąć. — gli umori, il sangue,
zatrzymać humory, krew. =
postawić, umieścić. Appresso ai
quali ambi un altar fermaro, Ar.
Orl. Fur. = przymocować, przy-
twierdzić. = ustalić, ugruntować,
utwierdzić. Fermato poi
pienamente il dominio loro, i Pon-
tefici seguenti hanno... signoregia-
ta quella città, Guicc. stor.

— l'animo, postanowić, umyślić.
— la speranza, mieć niezachwia-
ny nadzieję. — il chiodo, fig.
postanowić, umyślić. — nella
memoria, utkwąć w pamięci,
wrazić w pamięć. = Fermare la
starna, stanąć do kuropatwy. =
postanowić, umyślić. Ho ferma-
to di non parlare di politica, Silv.

Pel. M. P. = v. r. zatrzymać
się, stanąć.

FERMATÀ, s. f. zatrzymanie
się, stanięcie. = wypoczynek
wojska maszerującego.

FERMATO, —TA, p. ad. v. FER-

MARE. = stały, niezachwiany,
niewzruszony, mający mocne
postanowienie. Chi è fermato di
menar sua vita su per l'onde fal-
laci, Petr.

FERMENTARE, v. a. sprawić
fermentacyę. = v. n. fermento-
wać, burzyć się (o umyśle).

FERMENTATIVO, —VA, ad.
sprawiający fermentacyę.

FERMENTAZIONE, s. f. fer-
mentacya.

FERMENTO, s. m. rozczyn,
kwas.

FERMEZZA, s. f. tęgość, moc.
= stałość, stateczność. = hart
duszy, tęgość charakteru, wy-
trwałość. = trwanie, trwałość.

= Fermezza, pl. bransoletki.

FERMO, s. m. umowa, ugoda.
= pewnością. Aver, tener per —,
mieć, poczytywać za rzecz pe-
wną. = Cane da —, wyżeł, le-
gawiec. = av. Per —, pewnie,
niezawodnie.

FERMO, —MA, ad. zatrzy-
many, zastanowiony, nieru-

chomy. Star —, nie ruszać się.
Sicchè 'l piè fermo sempre era il
più basso, D. Inf. Fermo le pian-
te sbigottito e smorto, Petr. =
stały, niezachwiany, niewzru-
szony. Eccoli dunque fermo nel-
la mia risoluzione, fermo più che
mai, U. Fosc. = stały, trwały,
wytrwały, długo trwający. =
twardy, uparty. = Notte ferma,
noc głęboka. = Terra ferma, sta-
ły ląd. = Canto fermo, śpiew
kościelny.

FERO, v. FIERO.

FEROCE, ad. m. f. dziki, sro-
gi, okrutny. = śmiały, odwa-
żny. = straszny.

FEROCEMENTE, av. dziko,
okrutnie.

FEROCITÀ, FEROCIA, s. f. dzi-
kość, srogość, okrucieństwo. =
śmiałość, mężstwo, odwaga.

FERRACCIO, s. m. peg. złe
żelazo.

FERRAGOSTO, s. m. pierwszy
dzień sierpnia.

FERRAGUTO, ad. e s. m. włó-
czego, złodzieja. Eran da cinque
cento ferraguti, Tasson. Secch.

FERRAIO, s. m. kowal.

FERRAIOLO, —IUOLO, s. m.
płaszcz okolisty. = kowalik.

FERRAMENTO, FERRAME, s.
m. żelaztwo; narzędzia żela-
zne; okucie, podkova konńska.

FERRANA, s. f. kilka gatun-
ków zboża razem zmieszane-
go, i posianego na paszę dla
bydła.

FERRANDINA, s. f. materya
pół jedwabna, pół wełniana.

FERRARE, v. a. kuć, okuć,
podkuć. — a ghiaccio, ostro okuć,
na lód. = Ferrare agosto, ob-
chodzić pierwszy dzień sier-
pnia. = Lasciarsi —, fig. po-
zwać z sobą wyrabiać co się
komu podoba, dać sobie po no-
sie jeździć. = Chi ferra inchio-
da, chi fa, falla, prov. kto kuje
może zagwoździć, kto co robi,
może się pomylić.

FERRATA, s. f. kratka żela-
zna. — d'una finestra, ganek,
balkon.

FERRATO, —TA, p. ad. oku-
ty, podkuty. Strada ferrata, dro-
ga żelazna. = Acqua ferrata,
woda zaprawiona żelazem.

FERRATORE, v. FABBRO.

FERRATURA, s. f. okucie,
podkuć konia. = ślad podków
konskich.

FERRAVECCHIO, s. m. prze-
dający stare żelaztwo.

FERREO, —REA, ad. żela-
zny, twardy jak żelazo. Ferreo
sonno, Tass. Ger. sen twardy,
nieprzespany, wieczny.

FERRERIA, s. f. żelaztwo.

FERRETTO, s. m. dim. że-

lazko; haczyk żelazny. — di spada, haczyk przy pendencie. — ad. zaczynający świat, szpako-wiaty.

FERRIATA, v. FETRATA.

FERRIERA, s. f. kaleta skór-zana kołowska. = pokrowiec na narzędzia chirurgiczne. = huta żelazna, hamernia, kuźnica. = kopalnia żelaza.

FERRIGNO, —GNA, ad. żelazisty. = mający smak lub kolor żelaza. = fig. twardy jak żelazo, okrutny, nieczuły, nie-litosciwy. = silny, krzepki.

FERRO, s. m. żelazo. = żelazko do prasowania. = podkowi konńska. = tyżwy do ślizgania się. — oreż, szpada, pałasz. Venire ai ferri, dotrzeć sprawy, załatwić interes. In qualche modo io vo' venir a ferri, Buon. Tanc. = Ferri, pl. okowy, kajdany. Mettere i ferri, okuć w kajdany. = Fig. Mettere a — e a fuoco, ogniem i mieczem pustoszyć. Battere il ferro mentre egli è caldo, prov. drzeć tyka póki się dają.

FERROLINO, s. m. dim. żelazko, kółko żelazne, haczyk.

FERRUGIGNO, —GNA, —NO, —SA, ad. żelazny, mający kolor żelaza, rdzawy, zawierający w sobie żelazo. Acque ferrugineose, wody żelazne.

FERRUMINAMENTO, s. m. lutowanie.

FERRUMINARE, v. a. lutować.

FERRUZZO, s. m. dim. żelazko. Aguzzare i suoi ferrucci, fig. brać się na sposoby, na pazury, skoczyć do głowy po rozum, sadzić się, zdobywać się na co.

FERTILE, ad. m. f. płodny, żyzny, urodzajny, obfity, bujny.

FERTILITÀ, —LEZZA, s. f. płodność, żyzność, urodzajność, obfitość.

FERTILIZZARE, v. a. użyźnić.

FERTILMENTE, av. żyznie, obficie. [rzątko.]

FERUCOLA, s. f. dim. zwię-

FERUGGINE, s. f. rdza.

FERUTA, s. f. *rana, v. FERITA.

FERVENTE, ad. m. f. rozpalony, gorący; wrzący, kipiący. = fig. gorący, żarliwy. Amor —, gorąca miłość.

FERVENTEMENTE, FERVIDA-MENTE, av. gorąco, żarliwie.

FERVERE, v. n. wrzeć, kipieć; być gorącym, rozpalonym; palić; palić, piec, (o słońcu). Taccite all'ombra, mentre che 'l sol ferve, D. Purg. = fig. wrzeć (o bitwie, niezgodzie). Ferve l'orrida guerra, wre okropna wojna. Nè ferve men l'altra battaglia equestre, Tass. Ger.

FERVIDEZZA, FERVEZZA, v. FERVORE.

FERVIDO, —DA, ad. gorący, wrzący, kipiący; rozpalony, skwarny, piekący. Fervida state, skwarne, gorące lato. = fig. palący, gorący, żarliwy. Fervida devozione, gorąca, żarliwa modlitwa.

FERVORE, s. m. upał, skwar, spieka. = fig. żarliwość, zapal, ogień. Pregar con fervore, Bocc. gorąco prosić, błagać.

FERVOROSO, —SA, ad. pełen ognia, zapal.

FERZA, s. f. bat, batóg, kańczuk, harapnik. = Ferza del sole, del caldo, fig. skwar, upał słońca.

FERZARE, v. SFERZARE.

FESSO, s. m. szpara, szczelina, v. FESSURA. = ad. rozłupany, pęknięty.

FESSOLINO, FESSUOLO, s. m. dim. szparka, szczelinka.

FESSURA, s. f. szpara, szczelina, pęknięcie, ryś, rozpadlina.

FESTA, s. f. święto, dzień święteczny. — solenne, mobile, święto uroczyste, ruchome. Guardarla —, far —, obchodzić święto, świętować. = obchód uroczysty, zabawy publiczne, widowiska. Stare in — e in allegrezza, weselo się bawić, godować, biesiadować. = feta, gła. = uprzejme przyjęcie. Far — ad uno, przyjęcie kogo mile, uprzejmie. = Fig. Cosa da di delle feste, rzecz przepyszna, wyborna, wysmienita. Conciar uno pel di delle feste, porządnie kogo ogadać, oszkalować, skroić mu kurtę.

FESTACCIA, s. f. święto uroczyste.

FESTANTE, FESTEGGEVOLE, FESTEVOLE, ad. m. f. wesoly, radośny.

FESTARE, v. a. świętować.

FESTEGGIAMENTO, FESTEGGIO, s. m. zabawy, rozrywki.

FESTEGGIARE, v. a. obchodzić święto. = sprawić gałę, fete; przyjmować kogo wśród oznaków radości; weselić się, radować się; bawić się, przepędzać czas na zabawach.

FESTERECCIAMENTE, av. uroczyście, świętecznie.

FESTERECCIO, —CIA, ad. uroczyście, świętecznie.

FESTEVOLLE, v. FESTANTE.

FESTEVOLMENTE, FESTEGGEVOLMENTE, av. radośnie, wesolo.

FESTICCIUOLA, s. f. dim. małe święto.

FESTICCHINO, —NA, ad. jasno zielony.

FESTINARE, v. n. pospieszać.

FESTINATAMENTE, FESTINA-MENTE, av. spiesznie, pospiesznie.

FESTINAZIONE, s. f. pospiech.

FESTINO, s. m. feta, gala. = uczta, biesiada.

FESTINO, —NA, ad. spieszny.

FESTIVAMENTE, av. uroczyście, świętecznie.

FESTIVITÀ, s. f. święto, uroczystość.

FESTIVO, —VA, ad. święteczny. = wesoly, radośny.

FESTOCCIA, s. f. uprzejme przyjęcie.

FESTONE, s. m. —NCINO, s. m. dim. feston, girlanda.

FESTOSAMENTE, av. radośnie, wesolo.

FESTOSO, —SA, ad. radośny, rad, wesoly.

FESTUCA, s. f. —CO, s. m. zdźbło, słomka [cy.]

FETENTE, ad. m. f. śmierdzący.

FETERE, v. PUZZARE.

FETIDAMENTE, av. smrodliwie.

FETIDO, —DA, ad. śmierdzący. = fig. sprośny, plugawy.

FETO, s. m. płód we wnętrzościach.

FETORE, s. m. smród, fetor.

FETTA, s. f. platek, sznyc mięsa, talerzyk; kromka chleba. = Fetta di stame, wstążka, tasiemka.

FETERELLA, FETTINA, FETOLINA, s. f. dim. plateczek, zrazik mięsa; kromeczka chleba.

FETTUCCIA, —ZZA, s. f. dim. v. FETERELLA. = wstążka, tasiemka.

FETTUCCIAIO, s. m. tasiemkarz.

FEUDALE, ad. m. f. feudalny, lenny.

FEUDALITÀ, s. f. feudalność, lenność.

FEUDATORIO, —RIA, s. was-sal, lennik, wassalka. = ad. feudalny, lenny.

FEUDISTA, s. m. biegły w prawie lennem.

FEUDO, s. m. lenność, grunt lenny. = opłata, czynsz z gruntu posiadane go prawem lennem.

FIA, razy. Due — due, quat-tro, dwa razy dwa cztery.

FIABA, s. f. baśń, bajka.

FIACCA, s. f. łomot, łoskot, trzask, huk, stuk.

FIACCACOLLO, av. na zld-manie szyi, na łeb na szyję, spiesznie. Ognuno a — ivi rovi-na, Bern. Orli.

FIACCAGOTE, s. f. loki spadające na policzki.

FIACCAMENTE, av. słabo, rozlazle, leniwie, opieszale.

FIACCAMENTO, s. m. —TU-

RA, s. f. *zbiecie, stłuczenie, złamanie, zgruchotanie, zdruzgotanie.*

FIACCARE, v. a. *łomotać, tłuc, zbić, zgruchotać, zdruzgotać, rozbić.* — le corna ad uno, *przytrzeć komu rogów.* = *znużyć, zmęczyć, zmordować, osłabić, zwęglić.* — l'ira, *fig. udobruchać się, uspokoić się, przytłumić gniew.* = v. r. *Fiacarsi il collo, skrzyć sobie kark.*

FIACCHERELLO, —LA, —ETTO, —TA, *ad. nieco osłabiony, nadzwyczajny, mdły, przystalszy.*

FIACCHEZZA, s. f. *znużenie, zmordowanie, osłabienie, omdlenie.*

FIACCO, s. m. *zniszczenie, spustoszenie, ruina, zguba.*

FIACCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, *ad. znużony, zmęczony, zmordowany, strudzony; słaby, wątki, mdły, omdlały, osłabiony.*

FIACCOLA, s. f. *pochodnia, łucznico.*

FIADONE, FIALE, FIALONE, v. FAVO.

FIAMMA, s. f. *plomień.* Color di — *viva, kolor płomienisty.* Levare —, *zająć się płomieniem, płonąć; fig. zapalić się gniewem.* Mettere a fuoco e —, *spalić do szczytu, z kretelem.* = *fig. płomień miłości.* = *koszałka uwiązana za wozem.* = *Mar. wstęga wążuchna u maszty.* = *Bot. v. OROBANCA.*

FIAMMASALSA, s. f. *liszaj.*

FIAMMEGGIARE, FIAMMARE, v. n. *płonąć, pałać; rzucić płomieniem, rzucić blask, błyszczeć, iskrzyć się.*

FIAMMELLA, —TTA, —ICELLA, —OLINA, s. f. *dim. płomyk.*

FIAMMESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, *ad. palący się płomieniem, jasny od płomieni.*

FIAMMIFERO, —RA, *ad. wydający płomienie.*

FIANCARE, v. a. *wzmocnić sklepienie, arkadę.*

FIANCATA, s. f. *ukłucie konia ostroga.* Dare una —, *fig. przyciąć komu, dać przytyk.*

FIANCHEGGIAMENTO, s. m. *Arch. podpora.*

FIANCHEGGIARE, v. n. *uderzyć, natrzeć z boku.* = *Fig. wesprzeć, poprzeć.* = *przyciąć komu.*

FIANCO, pl. —CHI, s. m. *bok, ledwie.* Mal di —, *klucie w boku.* Essere al — d'uno, *czepiać się kogo, wisieć przy kim.* = *brzech, cialo.* Alzare il —, *far buon —, opchać się, obezreć się.* Spillaro una botticella... e per la sera fecero un — da papi, *Lasc.*

Nov. = *bok, strona, brzeg.* Fianchi degli edifici, *ściany gmachów.* Porta del —, *drzwi boczne.*

FIANCUTO, —TA, *ad. mocny w ledwach, w biodrach.*

FIASCA, s. f. *plaska flaszk.*

FIASCAIO, s. m. *przedający flaszk.*

FIASCHEGGIARE, v. n. *kupować wino flaszkami.* = *fig. bass. być zmiennym, niestaym.*

FIASCHETTA, —TTINA, s. f. *dim.* —TTINO, —TTUZZO, s. m. *dim. flaszcza.*

FIASCO, pl. —CHI, s. m. *flaszk.* Attaccare il —, *wywiesić flaszk próżną, na znak że się tam wino sprzedaje na flaszk.* = *Fig. Appicare il —, przypiąć komu łatkę.* Far —, *pop. spudlować, nie popisać się, nie udać się.* [flasza.]

FIASCONI, s. m. *acur. duża.*

FIATA, s. f. *raz.* Ma pria nel petto tre fiata mi diedi, *D. Purg. Lunga —, długo.* Alla —, *czasem, niekiedy.*

FIATAMENTO, s. m. *oddychanie.*

FIATARE, v. n. *oddychać.* = *powiewać (o wietrzyku).* = *pisnąć, przemówić słowko.* Non osò —, *nie śmiać pisać słowka.* E senza più — mi stava chiotto, *Bern. Orł.* = *wąchać, v. FIUTARE.*

FIATO, s. m. *dech, oddech.* Pigliar —, *odetchnąć.* L'ultimo —, *ostatnie tchnienie.* Tutto in un —, *jednym tchem, jednym cięgiem, bez wycieczki, od razu.* Cascare il —, *fig. być zdjęty strachem, przeleknąć się; paść trupem, umrzeć.* Tener co' denti il —, *ledwie dysszeć, dogorywać.* = *decie.* Strumenti da —, *dęte instrumenta.*

FIATOSO, —SA, *ad. cuchnący.*

FIBBIA, s. f. *sprzeczka.*

FIBBIAGLIO, v. FERMAGLIO.

FIBBIAIO, s. m. *sprzeczkarz.*

FIBBIARE, v. AFFIBBIARE.

FIBBIETTA, —TTINA, s. f. *dim. sprzeczka.*

FIBRA, s. f. *Anat. włókno, żyłka.* = *Bot. włókno.*

FIBRETTA, —ILLA, s. f. *włókienko.* [sty.]

FIBROSO, —SA, *ad. włóknisty.*

FIBULA, s. f. *lat. sprzeczka.* = *Anat. mniejsza piszczel.*

FICA, s. f. *części wstydlino kobiety.* Far le fiche, *pokazać komu figę.* Alla fin delle sue parole il ladro, le mani alzò con amendue le fiche, *D. Inf.*

FICACCIO, s. m. *peg. zła figa.*

FICAIA, s. f. *drzewo figowe.*

FICATO, PAN FICATO, s. m. *placek z figami.*

FICCABILE, *ad. m. f. dający się wbić.*

FICCAMENTO, s. m. *wbicie.*

FICCANASO, —SA, *ad. wciśnięty, i t. d.*

FICCARE, v. a. *utkwicić, wbić, wtłoczyć, wetknąć, wepchnąć.* = *Fig. Ficar gli occhi, il viso a qualcuno, wtłoczyć w kogo oczy.* — il naso, *wtykać, wściwiać nos.* — il chiodo, *nieodmiennie co postanowić.* = v. r. *wtłoczyć się, wkręcić się, wściwić się.* — sotto, *podleżać, schować się pod co.* — in un luogo, *zaszyć się w kącie, skryć się.* — in testa, *fig. wbić sobie co w głowę, zaciąć się, wciągnąć się na co.*

FICCATOIA, s. f. *grzeź.*

FICHERETO, FICHETO, s. m. *gąk figowy.*

FICO, pl. —CHI, s. m. *figa.* = *drzewo figowe.* = *szyszka, brodawka weneryczna.* = *Fig.* Non istimare un —, *nie dbać, dbać jak pies o pięta nogę.* Non valere un — *nie być wart funta kłaków.*

FIDA, —GIONE, s. f. *poręka.*

FIDANZA, s. f. *ufność.* = *obietnica, zaręczenie.* Fare a — con alcuno, *zaufać komu.*

FIDANZARE, v. a. *rećczyć.* = *zaręczyć, obiecać za żonę; obiecać pojąć za żonę, zaręczyć się.*

FIDARE, v. a. *powierzyć, poruczyć.* = *zaręczyć, zapewnić.* = v. r. *ufać, zaufać, zawierzyć komu.* Di chi deggio fidarmi? *Met.* Ma nulla è al mondo in ch' uom saggio si fidi, *Petr.* Moltissimi tanto si fidano nel giovine Eroe di sangue italiano, *U. Fos.* Chi si fida rimane ingannato, *prov. kto ufa bywa oszukany.*

FIDATAMENTE, av. *ufnie; w dobrej wierze.*

FIDATO, —TA, *ad. powierzony.* = *wierny, zaufany.*

FIDEIUSSORE, s. m. *rećczyciel.*

FIDEIUSSORIA, s. f. *rekojmia.*

FIDEIUSSORIO, —RIA, *ad. rekojemski.*

FIDO, —DA, *ad. wierny, zaufany.*

FIDUCIA, s. f. *ufność, zaufanie, otucha.*

FIDUCIALE, *ad. m. f. ufny, ufający.*

FIDUCIALMENTE, av. *ufnie*.
FIE, **FIA**, * *zamiast sara*, *będzie*.
FIEDERE, v. a. * *ranić*, *uderzyć*.
FIELE, s. m. *zółć*. = *pecherzyk żółciowy*. = **Fig. gorycz**. = *gniew, złość, nienawiść*. Non aver —, *nie pamiętać uraz, być bez złości*. Di cattivo —, *zacięty, zawozięty*.
FIENAIA, s. f. *kosa do trawy*.
FIENALE, ad. m. f. *sienny*.
Falce —, v. **FIENAIA**.
FIENGRECO, **FIENOGRECO**, s. m. *Bot. boża trawka*.
FIENILE, s. m. *siennica*.
FIENO, s. m. *siano*.
FIENO, **FIEN**, * *zamiast SARANNO*, *będa*.
FIERA, s. f. *dziki zwierz*. = *jarmark*. Scorcio di —, *pojarmarcze*.
FIERALE, v. **BRUTALE**.
FIERAMENTE, av. *dziko, srogo, okrutnie*. = *niezmiernie, strasznie, bardzo, nader*. Esser — innamorato, *być strasznie zakochanym*.
FIEREZZA, **FIERITÀ**, s. f. *dzikość, srogość, okrucieństwo*.
FIERO, —**RA**, ad. *dziki, srogi, okrutny*. = *straszny, okropny*. Fiero caso, *fiero accidente*, *straszny, okropny przypadek*. = *dziwny, nadzwyczajny*. = *dużny, pyszny*. = *przykry, nieprzyjemny*. = *zręczny, sprytny*.
FIERUCOLA, s. f. *zwierzętko*. = *mały jarmark*.
FIEVOLE, ad. m. f. *slaby, mdły*.
FIEVOLEZZA, s. f. *slabość, omdłość*.
FIEVOLMENTE, av. *slabo, mdło*.
FIFA, s. f. *Ornit. czajka*.
FIGGERE, **FIGERE**, v. **FICCARE**.
FIGLIA, v. **FIGLIUOLA**.
FIGLIARE, v. n. *ocielić się, okocić się, oprosić się, ozrebić się*.
FIGLIASTRA, s. f. *pasierbica*.
FIGLIASTRO, s. m. *pasierb*. = *D. Inf. syn wyrodny*.
FIGLIATICCIO, —**CIA**, ad. *siemienny, siemienny*.
FIGLIATURA, s. f. *okocenie, ocielenie, i t. d.* = *pomiot, gniazdo*.
FIGLIAZIONE, v. **FILIAZIONE**.
FIGLIO, s. m. *syn*. = *dziecko, dziecko*.
FIGLIOCCIO, —**CIA**, s. *syn chrzestny, córka chrzestna*.
FIGLIUOLA, s. f. *córka*.
FIGLIUOLACCIO, s. m. *peg. złośliwe dziecko*.
FIGLIUOLAGGIO, s. m. *† synostwo*.
FIGLIULANZA, s. f. *dzieci, potomstwo*. = *przyjęcie do bractwa*.

FIGLIUOLETTO, —**LINO**, —**LINETTO**, s. m. *dim. dzieciątko, dziecina, dziecięcyczko*.
FIGLIUOLO, s. m. *syn; chłopiec*. = *potomek*. = *wyrostek, latorośl*.
FIGLIUOLONE, s. m. *accr. synal, duży chłopak*.
FIGNOLARE, v. n. *kurczyć się z bólu, stękać*.
FIGNOLO, s. m. *czerak*.
FIGULO, s. m. *garncarz, zdun*.
FIGURA, s. f. *figura, kształt, postać*. = *figura, osoba wymalowana, i t. d.* = *obraz, model*. = *figura, postać, przenośnia, godło, tajemnica*. = *Arit. cyfra, liczba*. = *Mat. figura*. = *Rett. figura retoryczna*. = *figura w tańcu*. = *Figura da cembalo, del calotta*, v. **CEMBALO**. = *Poniam —, przypuśćmy, dajmy na to*.
FIGURABILE, ad. m. f. *dający się wyobrazić*.
FIGURACCIA, s. f. *peg. kockodan*.
FIGURALE, ad. m. f. *wyrażony pod postacią, pod figurą*.
FIGURALMENTE, av. *pod postacią*. [brażenie].
FIGURAMENTO, s. m. *wyobrażenie*.
FIGURANTE, ad. m. f. *wyobrażający*. = *s. m. f. v. COMPARSA*.
FIGURARE, v. a. *nakreślić, wymalować*. = *wyrazić, wyobrazić jako godło*. = *opisać, odmalować, określić, skreślić*. = *rozpoznać po twarzy*. = *v. r. wyobrażać sobie*. Figuratevi, *wyobrażajcie sobie*.
FIGURATAMENTE, —**TIVAMENTE**, av. *przenośnie*. = *figurycznie, pod postacią*.
FIGURATIVO, —**VA**, ad. *przenośny*. = *figuryczny, tajemniczy*.
FIGURAZIONE, s. f. *wyobrażenie*. = *obraz, wizerunek*.
FIGUREGGIARE, v. n. *używać figur retorycznych*.
FIGURETTA, —**RINA**, —**TTINA**, s. f. *dim. figurka*. Figurina graziosa, *kształtna figurka*. — di gesso, *figurka gipsowa*. — da fontane, *brzydał, kockodan*.
FILA, s. f. *rząd, szereg osób lub rzeczy ustawionych jedna za drugą*. Alla —, *jeden po drugim*.
FILACCIA, s. f. *strzępek*.
FILALORO, s. m. *robotnik ciągnący złoto w dróty*.
FILAMENTO, s. m. *włókno w drzewie, tyko; włókienko w roślinach*. = *włókno muskularne, nerwowe*.
FILAMENTOSO, —**SA**, ad. *Bot. włóknisty*.
FILANDRA, s. f. *robak w sokole*. = *ziele czepiające się do spodu okrętu*.

FILANTROPIA, s. f. *filantropia, miłość ludzi*.
FILANTROPO, s. m. *filantrop*.
FILARE, v. a. *prząść*. — *grosso*, *grubo prząść*; *fig. zwodzić, oszukiwać*. Ei sa che l diavolo è bugiardo, e quanto ei sia sottile, e fili grosso, *L. Lipp. Malm. Non è più tempo che Berta filava*, *prov. dawne czasy minęły*. = *ciągnąć złoto, srebro w dróty*. = *Filar sangue, płynąć, lać się, ciec (o krwi)*, *rozlewać krew*. = *fig. knuć, knować*, v. **ORDIRE**. = *v. n. ciec, przeciekać (o płynach z beczek)*. = *ciągnąć się (o serze)*. = *s. m. rząd, szereg drzew*.
FILARMONICO, —**CA**, pl. —**CI**, —**CHE**, ad. *ubiegący muzykę*.
FILASTROCCA, —**COLA**, s. f. *brednie, androny, duby smalone*. Va: canta alle puttane infami e scioche queste tue vergognose filastrocche, *Tasson. Secch.* = *rozwlekła mowa, długa litania, perora*.
FILATERA, —**TERA**, s. f. *rząd, szereg; pasmo, v. FILASTROCCA*.
FILATERIA, s. f. *filaktera*, *jakie żydzi noszą na głowie i czem sobie okracają rękę modląc się*. = *v. PENTACOLO*. [tane].
FILATESSA, s. f. *nici spleta*.
FILATICCIO, s. m. *gruby jedwab*. = *materyja z grubego jedwabiu*.
FILATO, s. m. *nici, przedziwo*. Il — dei ragnatelli, *pajęczyna*. [cy na kolowrotku].
FILATOIAIO, s. m. *przedzą*.
FILATOIO, s. m. *kolowrotek*.
FILATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *przedarz, prządka*.
FILATURA, s. f. *przedzenie*. = *przedzarnia*.
FILELLO, s. m. *wiązadło, żyłka pod językiem*.
FILETTARE, v. a. *ozdobić nitką złotą*. = *wyrzynać na naczyniu marszczki, fałdy, karby*.
FILETTO, s. m. —**INO**, *dim. niteczka, włókno, włókienko*. = *trenzelka*. Tenere in — alcuno, *fig. zwodzić, łudzić kogo; morzyć głodem*. = *węzdielko pod głowką członka męskiego*. = *v. FILELLO*.
FILIALE, ad. m. f. *synowski*.
FILIALMENTE, av. *po synowsku*.
FILIAZIONE, s. f. *rodowód*.
FILIBUSTIERE, s. m. *rozbojnik morski*.
FILIERA, s. f. *kawalek stał podziurawiony przez którą ciągną w dróty metale*. = *fig. próba, doświadczenie, roztrzaskanie*. = *szereg, pasmo*.
FILIGGINE, etc., v. **FULGIGINE**, etc.

FILIGRANA, s. f. *filigran*, robota złotnicza.

FILIPENDULA, s. f. Bot. *zwie-sinosek*, *kropidło*.

FILIREA, s. f. Bot. *trzemcha*.

FILO, pl. f. —**LA**, s. m. *nić*, *nitka*, *włókno*. = *sznurek*.

— di perle, di corali, *sznurek pereł*, i t. d. = *rząd*, *szereg*, *pasma*. Mettere uno in sul suo

—, *postawić kogo na swoim miejscu*, *wskazać mu drogę*. =

ostrze, *brzusiec*. Spada di —, *szpada majęca brzegi ostre*.

Mandare, mettere a fil di spada, *wyciąć w pień*. = Fil d'acqua, *struga*. = Aver il vento in fil di

ruota, *mieć wiatr z tyłu*. = Filo della sinopia, *sznurek czerwony którym tracze znaczą drzewo które mają pilować*.

Andar pel — della sinopia, v. **SINOPIA**. = av. A filo, w linii prostej. Essere a —, *być gotowym*.

Mettere a — altrui per far chexchessia, *wprawić kogo do czego*; *wzbudzić chętkę*. A filo a filo, *po jednemu*. Filo per filo, fil filo, *porządnie*, *jeden za drugim*, *następnie*. Vederla fil filo, *z bliska co opatrzyć*.

FILODOSSO, s. m. *samolub*.

FILOLOGIA, s. f. *filologia*, nauka języków.

FILOLOGICO, —**CA**, pl. —**CI**, —**CHE**, ad. *filologiczny*.

FILOLOGO, pl. —**GHI**, s. m. *filolog*.

FILOMELA, —**NA**, s. f. *słowik*.

FILONE, s. m. *główna żyła kruszczo w kopalni*.

FILOSO, —**SA**, ad. *włóknisty*.

FILOSOFALE, ad. m. f. *filozoficzny*. Pietra —, *kamień filozoficzny*, *mniemana sztuka robienia złota*.

FILOSOFARE, —**FIGARE**, v. n. *filozofować*.

FILOSOFASTRO, —**FUOLO**, —**FACCIO**, s. m. *nédźny filozof*, *mędrzek*. [lozofka.]

FILOSOFESSA, —**FA**, s. f. *fi-*

FILOSOFETTO, —**FINO**, —**FUZZO**, s. m. dim. *mniemany filozof*.

FILOSOFIA, s. f. *filozofia*, nauka przyrodzenia i moralności. [lozoficznie.]

FILOSOFICAMENTE, av. *fi-*

FILOSOFICO, —**CA**, pl. —**CI**, —**CHE**, ad. *filozoficzny*.

FILOSOFO, s. m. *filozof*, *mędrzec*.

FILOSOFONE, s. m. accr. *wielki filozof*.

FILTRO, s. m. *trunek miłosny*. = *cedzido*.

FILUGELLO, s. m. *Baco* —, *robak jedwabnik*.

FILUZZO, s. m. dim. *niteczka*, *włókieńko*.

FILZA, s. f. *sznurek paciorek*, i t. d. = *fig. szereg*, *rząd*, *pasma*. — di parole, *długie pasmo wyrazów*.

FIMBRIA, s. f. *obrąbek*, *szlarka*, *garnirowanie*, *frędzla u sukni*.

FIMBRIATO, —**TA**, ad. *obrąbiony*, *obszyty sznurkiem*, *frędzłą*.

FIME, **FIMO**, s. m. *łajno*.

FIN, v. **FINO**.

FINADESSO, **FINO AD ORA**, av. *dotąd*, *do tego czasu*.

FINALE, s. m. Mus. *final*. = ad. m. f. *ostatni*, *ostateczny*, *końcowy*. Prigione —, *wieczne więzienie*.

FINALMENTE, av. *w końcu*, *na koniec*, *naostatek*.

FINAMENTE, av. *doskonale*, *wybornie*.

FINANZA, s. f. v. **FINE**. = pl. *finanse*, *skarb i dochody krajowe*.

FINANZIERE, s. m. *finansista*. = *strażnik pograniczny*.

FINARE, v. n. *skończyć się*, *przestać*, *ustać*. = v. a. *pokwitować*.

FINCHE, **FINTANTOCHE**, cong. *póki*, *dopóki*, *dopókd*. Finch'io respiri, più pace non avrò, *Met*.

FINE, s. m. e f. *koniec*, *kres*. — d'una opera, d'un discorso, *koniec dzieła*, *mowy*. = *koniec*, *granica*, *kraniec*. = *cel*, *zamiar*, *koniec*. Per qual — c'elarmelo? *na jaki koniec to ukrywać przedemną?* Qual è il — politico delle pene? *Beccar*.

D. e P. = Alla fin delle fini, *koniec końców*. Stare in —, *być na schyłku życia*. Far bel —, *cattivo* —, *pięknie*, *źle skończyć*. = ad. v. **FINO**.

FINEMENTE, av. v. **FINAMENTE**. *Pagar —*, *wszystko wypłacić*.

FINESTRA, s. f. *okno*.

FINESTRATO, s. m. *rząd okien*.

FINESTRELLO, —**INO**, s. m. dim. —**LLA**, —**TTA**, —**STRUCCIA**, —**ZZA**, s. f. dim. *okienko*, *okieneczko*. [ze okno.]

FINESTRONE, s. m. accr. *du-*

FINIEZZA, s. f. *ciężkość*. = *delikatność*. = *wytworność*, *doskonalskość*. = *delikatna robota*. = *grzeczność*, *uprzejmość*.

FINGERE, v. a. e n. ir. *zmyślać*, *udawać*.

FINGIMENTO, s. m. *zmyślenie*, *udanie*.

FINGITORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *zmyślacz*.

FINIMENTO, s. m. *skończenie*.

FINIMONDO, s. m. *koniec*, *kraj świata*. = *skończenie świata*. = *kłeska*, *nieszczęście*.

= *człowiek niezmiernie lekkomyślny*.

FINIRE, v. a. ir. *kończyć*, *skończyć*. = *wykończyć*, *wydoskonalić*. = *zabić*, *dobić*. = *zakwitować*, *pokwitować*. = v. n. *skończyć*, *umrzeć*. = *skończyć się*, *przestać*, *ustać*.

FINITA, s. f. *skończoność*.

FINITAMENTE, av. *ostatecznie*. [nie.]

FINITEZZA, s. f. *wykończenie*.

FINITIMO, —**MA**, ad. *pograniczny*, *ościenny*.

FINITIVO, —**VA**, ad. *mający się skończyć*; *kończący*.

FINITO, —**TA**, p. ad. *skończony*. = *wykończony*. = *określony*, *ograniczony*. = *znużony*. = *blizki końca*, *na skonańiu*. Farla finita, *ostatecznie zakończyć*, *aby o tem więcej nie było mowy*.

FINITORE, s. m. *kończący*.

FINO, —**NA**, ad. *ciemki*, *subtelny*, *delikatny*. Un dito fino, *such delikatny*. = *wyborny*, *przedni*, *wyśmienity*. = *chytro*, *przebiegły*.

FINO, **INFINO**, prep. *od*, *do*, *aż do* (*co do miejsca i czasu*). Fin dal mare, *poczqusszy od morza*. Fino alla fine, *aż do końca*. Fin da quel tempo, *od owe-go czasu*. Fin dalla cuna, *od ko-lebki*. Fin a quando? *dopóki?* dopokąd? Fin qui, *dotąd*, *do tego czasu*. Fino a quel punto, *fino a quel segno*, *aż do tego stopnia*, *tak dalece*. [śnik.]

FINOCCHIANA, s. f. Bot. *ole-*

FINOCCHIO, s. m. Bot. *koper*, *kopr*. Fig. Voler la parte sua fino al — *nie ustąpić ani krztyni*, *ani odrobiny*, *ani na jote*. Passer di —, *dar —*, v. **INFINOCCHIARE**. Finocchii, esclam. *niestety!* *wielki Boże!*

FINORA, **FIN ORA**, av. *dotąd*, *do tego czasu*.

FINTA, —**GGINE**, s. f. *udanie*, *zmyślenie*.

FINTAMENTE, av. *nieszczere*, *obłudnie*. [zmyślony.]

FINTO, —**TA**, ad. *udany*, *FINZIONE*, s. f. *udanie*, *zmyślanie*, *klamstwo*. = *zmyślenie*, *fikcja*, *utwór wyobraźni*.

FIO, s. m. *lenność*, *grunt lenny*, v. **FUUDO**. = *opłata lenna*, *danina*. Scomunicò Frederigo, *ed assolvette tutti i suoi baroni da —*, *G. Vill.* = *kara*. Pagare il —, *przypłacić za co*, *odpokutować*. Di tal superbia qui si paga il —, *D. Purg.*

FIOGAGGIONE, —**GIONE**, v. **FIOCHEZZA**.

FIOCCA, v. **FIOCCO**.

FIOCCARE, v. n. *padać w dużych płatkach* (*o śniegu*). Armi

fioccaro di neve in guisa, e coprir d'ombra il sole, *Car. En.*

FIOCCHETTATO, —TA, ad. ćetkowany, nakrapiany.

FIOCCHETTO, s.m. dim. płateczek śniegu.

FIOCCO, pl.—CHI, s.m. płatek śniegu. = kosmyk wełny, jedwabiu. = kutas, fiók, v. NAPPA; kutas do pudrowania. = figiel, psota; drwinki. = popędlliwość. = rzeź, mord, rozlew krwi. = obfitość. Fare il — degli uccelli, de' pesci, nałapać dużo ptaków, ryb. Fare una cosa co' fiocchi, robić co pompatycznie. Uscir co' fiocchi, wyjść z fiokami, z ceregielami.

FIOCCOSO, —SA, ad. pelen ptaków. = posypyany szronem, szpakowaty.

FIOCHETTO, —TA, ad. nie-co ochryply. [chrypka.

FIOCHEZZA, s.f. ochrypłość.

FIOCINA, s.f. ościen rybacki.

FIOCINE, s.m. skórka jagody winogronu.

FIOCO, —CA, pl.—CHI, —CHE, ad. ochryply, chryplący. Voci alte e fioche, *D. Inf.* = stały, mdły. Fioco lume, *D. mdle światło.*

FIONDA, s.f. proca.

FIONDATORE, s.m. procnik, procarz.

FIORALA, s.f. kwaciarka.

FIORALISO, s.m. Bot. bławat.

FIORCAPPUCCIO, s.m. Bot. ostrożka, sroczka.

FIORDALISO, s.m. lilija. = trzy lilie, herb Burbonów i dawnej Francji.

FIORE, s.m. kwiat. Un fior non fa ghirlanda, non fa primavera, prov. jeden kwiat nie stanowi wiosny. = barwa na niektórych owocach. = Fiori, Stamp. ozdóbka z kwiatów. = plesń na winie. = Fior di latte, smietanka. = Fior di verginità, kwiat panieński, panienstwo.

= miesieczka. = żółdź w kartach. = A fior d'acqua, di terra, ponad wodą, przy samej ziemi. = Fig. kwiat, wybór. Nel — dell'età, w kwiecie wieku.

Ruggiero, — e corona d'ogni cavaliere, Bern. Orł. Essere in —, kwitnąć, być w stanie kwitnąć. Esser fiori e bacelli, używać wszelkiej pomysłowości czesnego zdrowia. = s.e.v. nieco, odrobina, krztka. Tutto l'anno non piove —, przez cały rok ani kropla deszczu nie spada. Pensa oramai per te se hai fior d'ingegno, com'io divenni, *D. Inf.* jeżeli masz isierkę rozumu, i t. d. Mentre che la speranza ha fior del verde, *D. Purg.*

FIOREGGIARE, v.n. kwitnąć.

FIORELLINO, —LLO, s.m. dim. kwiatek, kwiateczek.

FIORENTE, —ISCENTE, ad. m. f. kwitnący.

FIORETTO, s.m. kwiatek. = bibula. = pewien krok w tańcu. = floret. = cukier rafinowany.

FIORIFERO, —RA, ad. kwiatorodny.

FIORINO, s.m. pieniądze złoty bity naprzód we Florencji 1253 roku, różnej w różnych czasach wartości.

FIORIRE, v.n. ir. kwitnąć. = fig. kwitnąć, stynąć. = v. a. uślać kwiatami. = fig. ubarwić, przyozdobić. = Fiorir le spalle, wypiętnować liście na ramieniu zloczyńcy.

FIORISTA, s.m. miłośnik kwiatów. = malarz kwiatów.

FIORITO, —TA, p. ad. kwiecisty. = w kwiaty. Drappo fiorito, materyja w kwiaty. = Fig. Barba fiorita, siwa broda. Fiorita truppa, dobór wojska. Nell'età sua più bella e più fiorita, Petr. w samym kwiecie wieku. Vita fiorita, życie szczęśliwe, Faccia fiorita, twarz rumiana, czerstwa, wesola.

FIORITURA, s.f. kwitnienie.

FIORONE, s.m. ozdoba z kwiatów.

FIORRANCIO, s.m. Bot. nogietek. = Ornit. strzyżyk czubaty.

FIOTTARE, v.n. unosić się, plynąć po wodzie. = v. BORBOTTARE.

FIOTTO, s.m. fala, białan, wał. = przyptyw i odpływ morza. = fig. v. FURORE, FURIA.

FIOTTOSO, —SA, ad. falisty, wzburzony.

FIRMA, s.f. podpis.

FIRMAMENTO, s.m. firmament, sklepienie niebieskie. = stałość, ustalenie.

FIRMANO, s.m. firman, rozkaz sultana.

FIRMARE, v. a. podpisać.

FISAMENTE, —TAMENTE, av. niewzruszenie; pilnie, uważnie. Guardare fisamente, pilnie przypatrywać się.

FISCALE, s.m. urzędnik skarbowy. = ad. fiskalny, skarbowy.

FISCELLA, s.f. koszałka.

FISCHIAMENTO, s.m. świstanie, gwizdanie.

FISCHIARE, v.n. świstać, gwizdać. — altrui negli orecchi, fig. szepnąć co komu do ucha.

FISCHIATA, s.f. świst. = wyświstanie, wygwizdanie. Far delle fischiate a uno, wyświstać, wygwizdać kogo.

FISCHIATORE, s.m. świstak.

FISCHIETTO, s.m. dim. świstawka.

FISCHIO, s.m. świst, gwizd. = świstawka. [dzika kaczką.

FISCHIONE, s.m. świstula.

FISCO, s.m. skarb publiczny. Applicar al —, zabrać na skarb, skonfiskować.

FISICA, s.f. fizyka, nauka o przyrodzeniu, = medycyna.

FISICALE, ad. m. f. fizyczny.

FISICAMENTE, av. fizycznie.

FISICARE, —GGINE, v. FANTASTICARE, etc.

FISICO, pl.—CI, s.m. fizyk. = lekarz. = ad. fizyczny, naturalny, przyrodzony.

FISICOSO, —SA, ad. dzwonny, dzwiczny, wymyślny, wybrzdny; sprzeczny, zwadliwy.

FISIMA, s.m. dzwiczny humor, kaprys. Andare in —, rozgniewać się.

FISIOLOGIA, s.f. fizjologia, nauka o składzie i funkcjach ciała ludzkiego w stanie zdrowia.

FISIOLOGICO, —CA, pl.—CI, —CHE, ad. fizjologiczny.

FISIOLOGO, pl.—GI, s.m. fizjolog.

FISO, —SA, ad. pilnie uważający. = av. v. FISAMENTE. Fiso fiso, bardzo pilnie, bardzo uważnie.

FISOLO, v. SMERGO.

FISONOMIA, FISIONOMIA, s.f. fizjonomia, rysy twarzy. = sztuka sądzienia z fizjonomii o charakterze i zdolnościach człowieka.

FISONOMICO, —CA, pl.—CI, —CHE, ad. fizjonomiczny.

FISONOMISTA, FISIONOMO, FISIONOMANTE, s.m. fizjonomista.

FISSAMENTE, v. FISAMENTE.

FISSARE, v. a. wrazić, wtknąć; zwrócić na co oczy. E le luci fissò nell'oriente, Tass. Ger. = naznaczyć, oznaczyć.

FISSAZIONE, FISSAZZA, s.f. stałość, tęgosc, stężałość. = del mercurio, przywiedzenie merkuryusza do stanu stałego. = myśl stała, niewzruszona.

FISILE, ad. m. f. lupki.

FISIPPEDE, ad. m. f. raciczkowy.

FISSO, —SA, p. ad. da FIGGERE, welknęty, utkwiony. Guardar fisso fisso, wlepić oczy. Lo guarda la fanciulla fisso fisso, con occhio tal, che lo fa impaurire, Fort. Ricc. = stały, nieruchomy. Stelle fisse, gwiazdy stałe. = utwierdzony, przymocowany. = stały, ustalony. = stały, niezmienny, ciągły, nieustający.

FISTOLA, s.f. fistula. = v. FISTULA.

FISTOLARE, ad. m. f. fistulowy. = v.n. zamienić się na fistulę.

FISTOLAZIONE, s. f. zamie-
nienie się na fistule.

FISTOLO, s. m. diabeł. =
bardzo żywy, fertyczny.

FISTOLOSO, —SA, ad. pi-
szczalkowaty.

FISTULA, s. f. piszczalka,
fujarka. [ślin.]

FITOLOGIA, s. f. opisanie ro-
fitta, s. f. ziemia uginająca
się pod nogami, ziemia osypa-
na. = lupanie, łamanie w ko-
ściach. [wca.]

FITTAUOLO, s. m. dzierża-
FITTAMENTE, FITTIVAMENTE,
v. FINTAMENTE.

FITTERECCIO, —CIA, ad. po-
bierny z dzierzawy.

FITTILE, ad. m. f. gliniany.
Vasi fitili, naczyńia gliniane.

FITTIVO, —VA, ad. zmysło-
ny, udany.

FITTIZIO, —AMENTE, v. FIN-
TO, etc.

FITTO, s. m. czynsz, najem,
komorne. = dzierżawa, aren-
da.

FITTO, —TA, p. ad. da FIGGE-
RE, utkwiony, wetknięty, wra-
żony, przybity, wbity. = gęsty,
ściskany, nąbity, napchany,
szczelny, dychawczy. Accorsero
bestie in folla, e fitte zeppe tosto
ne fur del suo quartier le soglie,
Cast. An. parl. = przebity,
przeszyty, zramiony. = Di fitto
meriggio, di fitto verno, w samo
południe, wśród zimy. = Star
fitto addosso a uno, chodząc
w ślad za kim, czepiać się ci-
gle kogo, ścigać, gonić. = A ca-
po fitto, głową na dół. = Fitto
fitto, av. ciałuśnutenko, jak na-
pchał.

FITTONO, s. m. główny ko-
rzeń drzewa.

FITTUARIO, v. FITTAUOLO.

FIUMALE, —TICO, —CA, pl. —

CI, —CHE, ad. rzeczny.

FIUMANA, —IA, —RA, s. f.
rozlew rzeki; rzeka która wy-
lala. = fig. rozprzeżenie, wy-
uzdanie, Nella — di tanta nequi-
zia, Mont. Masch.

FIUME, s. m. rzeka. = Fiume
di parlar, fig. potok wymowy.
Che spande (Virgilio) di parlar sì
largo fiume, D. Inf.

FIUMETTO, —ICELLO, —ICINO,
s. m. dim. rzeczka.

FIUTARE, v. a. wchać, wie-
trzyć. — le orme d'alcuno, trop-
ić, śledzić kogo. = fig. macać,
badać.

FIUTO, s. m. węch, powonie-
nie. = wchanie.

FLACIDEZZA, —DITÀ, s. f.
flakowatość, rozlazłość, mięk-
kość.

FLACIDO, —DA, ad. flako-
waty, rozlazły, miękki.

FLAGELLANTE, ad. m. f. bi-
czujący. = s. m. biczownik, se-
kta fanatyków w średnich wie-
kach.

FLAGELLARE, v. a. bicz-
wać, ćwiczyc, chłostać, smagać.

FLAGELLATORE, s. m. bicz-
jący, dający chłostę.

FLAGELLAZIONE, s. f. —MEN-
TO, s. m. ćwiczzenie, chłostanie.
Flagellazione di Cristo, biczowa-
nie Chrystusa. [czyk.]

FLAGELLETO, s. m. dim. bi-
FLAGELLIFERO, —RA, ad.
uzbrojony biczem.

FLAGELLO, s. m. bicz. = chło-
sta. = fig. bicz boży, kaźń,
kleska, człowiek zestany na u-
karanie ludzi za grzechy. =
wielka obfitość. A —, av. obficie.

FLAGIZIO, etc. v. SCELLERA-
TEZZA, etc.

FLAGRARE, v. n. lat. palić
się, płonąć, paląc.

FLAMULA, s. f. Bot. jaskier,
żabinek.

FLANELLA, s. f. flanela.

FLATO, s. m. FLATUOSITÀ, s. f.
odętość, wiatry (w ciele).

FLATUOSO, —SA, ad. spra-
wiający wiatry, odymający.

FLAUTISTA, s. m. fletnista.

FLAUTO, s. m. flet, flotrowers.

FLAVO, —VA, ad. płowy,
żółty.

FLEBILE, ad. m. f. płacziwy.
= oplakany. [wie.]

FLEBILMENTE, av. płaczi-
FLEBOTOMARE, v. a. pu-
szczać krew.

FLEBOTOMIA, s. f. puszcze-
nie krwi.

FLEMMMA, s. f. flegma. = fig.
flegma, powolność, zimna krew.

FLEMMAGOGO, pl. —GHI, ad.
e s. (o lekarstwach), czyszczący
flegmę.

FLEMMATICITÀ, —TADÉ, —
TATE, s. f. obfitość flegmy. = fig.
flegmatyczność, charakter fle-
gmatyczny.

FLEMMATICO, —CA, pl. —
CI, —CHE, ad. mający dużo
flegmy. = fig. flegmatyczny.

FLEMMONE, s. m. wrzód po-
chodzący z zapalenia.

FLEMMONOSO, —SA, ad.
flegmisty.

FLESSIBILE, ad. m. f. giętki,
gibki.

FLESSIBILITÀ, s. f. giętkość.

FLESSIONE, FLESSURA, s. f.

zagięcie, zgięcie.

FLESSORIO, —RE, ad. Anat.
Muscolo —, muszkuł zginający.

FLESSUOSO, FLESSO, —SA, ad.
zgięty, zagięty, pogięty; po-
krzywiony, kręty.

FLOCCIDO, v. VIZZO, FLOSCIO.

FLORALE, ad. m. f. Bot. kwia-
towy (o liściach).

FLORESCENZA, s. f. kwitnie-
nie. [stość.]

FLORIDEZZA, s. f. kwieci-
FLORIDO, —DA, ad. kwieci-
sty. = świeży, czerstwy, ru-
miany. = fig. kwitnący.

FLORIFERO, —RA, ad. kwia-
torodny.

FLORILEGIO, s. m. zbieranie
kwiatów. = antologia, wybór
najpiękniejszych kawałków pro-
zy lub poezji.

FLOSCEZZA, s. f. flakowa-
tość, rozlazłość, osłabienie.

FLOSCIAMENTE, av. słabo,
jakby w omdleniu.

FLOSCIO, —CIA, ad. flako-
waty, miękki, rozlazły. = sta-
by, mdły, omdlaty.

FLOTTA, s. f. flota.

FLUIDEZZA, —DITÀ, s. f. cie-
kość, płynność.

FLUIDO, s. m. płyn, ciecz. —
elettrico, magnetico, plyn elek-
tryczny, i t. d. = ad. płynny,
ciekły.

FLUIRE, v. n. ir. płynąć, ciec,
FLUORE, s. m. Med. upławy.

FLUSSIBILE, ad. m. f. płynny,

ciekły. = wolny, rozwolniony.

Ventre —, wolny żołądek.

FLUSSIBILITÀ, s. f. ciekość,

płynność.

FLUSSIONE, s. f. płynienie
krwi; katar, fluxya. = Mat.

rachunek różniczkowy.

FLUSSO, s. m. biegunka. — di
sangue, krwawa biegunka. =
Flusso e riflusso del mare, przy-
ptyw i odpływ morza.

FLUSSO, —SA, ad. znikomy,
ułamny, nietrwały, wątły, słaby,
kruchy.

FLUTTO, s. f. fala, bahwan,
wał.

FLUTTAMENTO, s. m. koły-
sanie się morza. = fig. waha-
nie się, niepewność.

FLUTTARE, v. n. wahać się.

FLUTTUAZIONE, s. f. waha-
nie się.

FLUTTUOSO, —SA, ad. bu-
rzliwy, kołatany falami.

FLUVIALE, ad. m. f. rzeczny.

FOCA, s. f. foka, ciele morskie.

FOCACCIA, s. f. placek. Ren-
der pan per —, fig. oddać wet
za wet.

FOCACCIUOLA, —ETTA, s. f.
dim. placuszek.

FOCAIA, ad. f. Pietra —, krze-
mien.

FOCAIUOLO, —LA, ad. lekkki,
pulchny (o gruncie).

FOCE, s. f. gardło, v. FAUCI.
= ujście rzeki. E facian siepe ad
Arno in sulla —, D. Inf. = otwór,
wychód, odchód.

FOCO, s. m. ogień, v. FUOCO.

FOCOLAIO, s. m. ognisko
przy machinie parowej.

FOCOLARE, s.m. ognisko. = ad. domowy. Dei focolari, bożkowie domowi.

FOCONE, s. m. accr. wielki ogień. = panewka u palnej broni. = zapal u działa.

FOCOSAMENTE, av. ogniście.

FOCOSO, —SA, ad. palący, piekący. = fig. ognisty, gorący.

FODERA, s. f. podszezwka. — di guanciaie, poszezwka.

FODERAIO, s.m. kuśnierz.

FODERARE, v.a. podszyc. = podszyc futrem.

FODERATORE, s.m. oryl.

FODERATURA, s.f. podszycie.

FODERETTA, s. f. dim. podszeweczka. = poszeweczka.

FODERO, FODRO, s. m. v. FODERA. = suknia podszyta futrem. = pochwa. = platwa, tratwa. = v. VETTOVAGLIA.

FOGGETTA, —TTINA, s.f. dim.

—TTINO, s. m. dim. czapeczka.

FOGGIA, s. f. sposób, tryb, kształt. = sposób życia, postępowania. = sposób ubierania się, krój sukien, moda. = +część

kaptura okrywająca twarz.

FOGGIARE, v. FORMARE.

FOGLIA, s.f. liść; assol. liście morwowe. Foglie lunghe, spesse, secche, liście długie, i t. d. = Foglia d'oro, d'argento, di rame, listek złota, i t. d.

FOGLIACCIO, s. m. zły arkusz papieru. = Stamp. maku-

latura.

FOGLIACEO, —CEA, ad. Bot. liściasty; liściowy.

FOGLIAME, s. m. liście. = ozdoba naśladująca liście.

FOGLIATO, —TA, ad. liściasty, liściasty. = w listki (o ciastcie).

FOGLIETTA, s. f. dim. liść.

= beczulka 50 flaszek.

FOGLIETTINO, s. m. dim. li-

steczek.

FOGLIETTO, s. m. kartka, ćwiartka, v. GAZZETTA.

FOGLIO, s. m. arkusz. Un — di carta, arkusz papieru. A foglio a foglio, od kartki do kartki, od deski do deski. In —, in folio. — di torchio, Stamp. ostatnia korekta.

FOGLIOLINA, —UCCIA, —UZZA, s. f. dim. —LINO, —UZZO, s. m. dim. listek, listeczek.

FOGLIOSO, FOGLIUTO, v. FOGLIATO.

FOGNA, s.f. kloaka, rynoszok.

FOGNAIUOLO, s. m. ten co

buduje lub czyści kloaki.

FOGNARE, v. n. robić kloaki. = sprowadzać wodę rurami.

= Fognare le misure, oszukiwać na wadze.

FOGNO, —GNA, ad. Debito

fogno, dług przypadły.

FOIA, s.f. jurność, lubieżność.

= grzanie się, ciekawie się zwierzał. Aver la —, grzać się, (o psach i wilkach), biegać się, (o krowach i sarnach), lochać się, (o świniach i dzikach), bekać, beczec (o jeleniach).

FOIOSO, —SA, ad. jurny, lubieżny. = (o zwierzętach), grzejący się, ciekający się, i t. d.

FOLA, s. f. baśń, bajka, bawialuka, brednia, androny, duby smalone. Sogni d'infermi e fole di romanzi, Petr. = v. FOLLA.

FOLAGA, s. f. Ornit. tyska.

FOLATA, s. f. — di venti, wi-

cher, wydmuch wiatru. — d'uccelli, stado ptaków.

FOLCIRE, v. a. lat. podpie-

rać. Che pur col ciglio il ciel go-

verna e folce, Petr.

FOLGORANTE, —REGGIANTE,

ad. m. f. miotający pioruny,

piorunujący. = fig. raziący bla-

skiem, jasny. Al — sguardo,

Guar. Past fid.

FOLGORARE, v. n. trząsnąć

trząsnąć (o piorunach). Egli

folgora, pioruny trzaskają, pio-

run trzaskają. = Fig. piorunem

co zrobić, prędko się uwinąć.

= rzucić blask, razić blaskiem,

jasnieć.

FOLGORATORE, s. m. miota-

jący pioruny.

FOLGORE, [fól-go-re], s. m.

piorun, pogromca, pogrom.

Quei due folgor di guerra, Bern.

Orl.

FOLGORE, [fól-gó-re], s. m.

blask, v. FULGORE.

FOLGOREGGIARE, v. n. v.

FOLGORARE. = pędzić, lecieć,

biedz jak strzała.

FOLLA, s. f. tłum, zgraja,

gromada. In —, tłumnie, grom-

adnie. = kupa, stos różnych

rzeczy. = fig. tłum. Qual — di

sensazioni e d'idee, Pind.

FOLLARE, v. a. folować.

FOLLATORE, s.m. folusznik.

FOLLE, s. e ad. m. f. głu-
pi, nierozsądny; płochy, szalony.

= D. Inf. śmiały. = Lor. Med.

miech kowalski.

FOLLEGGIAMENTO, s.m. od-

chodzenie od rozumu, szalenie,

szal, głuństwo.

FOLLEGGIARE, v. n. szaleć,

grać, swawolić, pustoszyć.

FOLLEGGIATORE, s. m. —

TRICE, s. f. swawolnik, pu-

stak, i t. d.

FOLLEMENTE, av. po szalo-

nemu, płochy, nieroztropnie.

FOLLETO, s. m. zły duch

mieszkający w powietrzu i ro-

biący ludziom różne psoty. Ei

naque d'un — e d'una fata,

L. Lipp. Malm. Fare il —, wy-

biać sceny, brawerye. = potę-

pieniec, dusza potępionia.

FOLLIA, FOLLEZZA, s. f. FOLLO-

RE, s. m. pomieszanie zmysłów,

szaleństwo, wariacja. = glu-

stwo, nierozsądek, płochość.

FOLLICOLA, s. f. —COLO, —

—CULO, s. m. Bot. torebka na-

sienna, strączek.

FOLLICOLARE, ad. m. f.

zamknięty w torebce, w strą-

czku.

FOLLONE, s. m. folusznik.

FOLTA, v. FOLLA.

FOLTAMENTE, av. tłumnie,

gromadnie.

FOLTEZZA, s. f. gęstość.

FOLTO, —TA, ad. gęsty.

FOMENTA, s. f. Med. napar-

zanie.

FOMENTARE, v.a. naparzać,

okładać czem ciepłym. = fig.

podniecać, podżegać.

FOMENTATORE, s.m. —TRI-

CE, s. f. podżegacz, i t. d. Più

presto fautore di pace che — di

guerre, Guicc. Stor.

FOMENTAZIONE, s.f. napar-

zanie, ciepłe okładanie.

FOMENTO, s. m. plyn ciepły

do naparzania.

FOMITE, s. m. hubka, za-

giew, czyr. = fig. zarzewie,

podnieta. — del peccato, pod-

nieta do grzechu.

FONDA, s. f. worek, pochwa,

torba. — della pistola, pokro-

wiec na pistolet. = proca, v.

FROMBOLA. = obfitość.

FONDACIAIO, —CHIERE, s. m.

sukiennik.

FONDACCIO, s.m. osad, fus.

FONDACHETTO, s.. m. dim.

sklepik sukienny.

FONDACO, pl. —CHI, s. m.

sklep sukienny.

FONDAMENTALE, ad. m. f.

fundamentalny, zasadniczy.

FONDAMENTALMENTE, av.

fundamentalnie. = do szczętu.

FONDAMENTO, pl. m. —TI,

f. —TA, s. m. fundament, pod-

stawa. = fig. zasada, podsta-

wa. Far —, zasadzać się, po-

legać na czym. Nell' amicizia di

quel re faceva grandissimo —,

Guicc. Stor. = powód, przy-

czynna. = stolec, otwór odchod-

zowy.

FONDARE, v.a. założyć fun-

damenta. = założyć, ustano-

wić. = v. r. gruntuować się, za-

sadzać się, opierać się, po-

legać.

FONDATA, s.f. lagier winny.

FONDATAMENTE, av. na

pewnym fundamencie, gruntu-

wnie.

FONDATEZZA, s. f. funda-

mentalność, gruntowność.

FONDATO, —TA, p. ad. v.

FONDARE. = głęboki; tłusty (o

ziemi). = gęsty (o lesie). = Nel

fondato inverno, w środku zimy. = Discorso fondato, głęboka, gruntowna mowa. = Fondato in qualche scienza, ugruntowany w jakiej nauce.

FONDATORE, s. m. —TRICE, s. f. założyciel, i t. d.

FONDAZIONE, s. f. fundacja, zakład, założenie.

FONDERE, v. a. ir. topic, roztopić. = rozpuścić. = trwonić.

FONDERIA, s. f. gisernia, ludwisarnia. = laboratorijum chemiczne. [CIO.]

FONDIGLIUOLO, v. FONDAC-

FONDITORE, s. m. giser, ludwisarz.

FONDO, s. m. dno, spód. — d' un fiume, dno, koryto rzeki. = głębia, głębina. Andare a —, zatonać, utonąć. Andare al —, fig. przepaść, zgubić się, stracić wszystko do szczytu. Dar —, Mar. rzucić kotwicę. Dar —, all' avere, fig. strwonić majątek. Io non so come, ma a dirte-la, darei — a un tesoro, U. Fos. Da capo a —, z gruntu, ze szczytem, zkretelem. Nel — della sua fortuna, M. Vill. w ostatniej toni. = fig. grunt. Toccare, andare al — di checcchia, zgłębić, zgruntować. = Fondo d' un quadro, to obrazu. = posiadłość ziemską, majątek nieruchomy. = ad. głęboki. Pestilenza fonda, chwila największego grasowania zarazy.

FONDUTO, —TA, p. ad. stopiony.

FONTALE, ad. m. f. pochodzący ze źródła, początkowy, pierwiastkowy. = s. m. f. v. FONTE.

FONTALMENTE, —NALMENTE, av. początkowo, pierwiastkowo.

FONTANA, s. f. fontana, krynica, źródło. = fig. źródło niewyczerpane.

FONTANELLA, s. f. dim. fontanka, źródełko. = apertura.

FONTANEVOLE, FONTANOSO, —SA, ad. źródlisty. [mistrz.]

FONTANIERE, s. m. rur-

FONTANINO, —NA, ad. kryniczny, źródłany.

FONTE, s. m. f. źródło, krynica. = fig. źródło, początek, przyczyna. = Sacro fonte, chrześcijańska.

FONTICELLO, s. m. —CELLA, —CINA, s. f. dim. źródełko, kryniczka.

FORA, FORE, FORI, v. FUORA.

FORA, * zamiast SAREBBE, byłby, i t. d. Donne mie, lungo — a raccontare, Petr.

FORACCHIARE, v. a. podziurawić.

FORAGGIAMENTO, s. m. furażowanie, picowanie.

FORAGGIARE, v. a. furażować, picować.

FORAGGIERE, s. m. furażujący, picownik. [wność.]

FORAGGIO, s. m. furaż, ży-

FORAME, s. m. dziura, otwór w zadku.

FORAMELLO, v. SACCENTINO.

FORAMINOSO, —SA, ad. podziurawiony, dziurkowany.

FORANEO, v. FORENSE.

FORARE, v. a. przedziurawić, świdrować, wywiercić dziurę. = Forare i più segreti luoghi, zapuścić się w głę- b.

FORASIEPE, s. m. Ornit. strzyżyk, królik. = fig. chudy pacholek.

FORASTICO, v. RUBESTO.

FORATERRA, s. m. kół którym się robi w ziemi dziura dla posadzenia czego.

FORATO, —TA, p. ad. v. FORARE. = Capo forato, fig. postrzelony przez głowę, nie mający piątej klepki w głowie.

FORATIO, —RE, s. m. świder. [dziurę.]

FORATORE, s. m. wierzący

FORATURA, —TA, s. f. świdrowanie.

FORBICETTE, —CINE, s. f. pl. dim. małe nożyczki.

FORBICI, s. f. pl. nożyczki. Avere uno nelle —, fig. mieć kogo w swej garści, w swej mocy. = nożyce raka, niedźwiadka. [cznik.]

FORBICIARO, s. m. noży-

FORBICIONI, s. m. pl. nożyce.

FORBIRE, v. a. ir. czyścić, chędożyć, polerować. = otrzeć, obtrzeć. — gli occhi, otrzeć oczy. La bocca sollevò dal fiero pasto quel peccator forben-

dola a' capelli, D. Inf. = oczyścić. Da' lor costumi fa che tu ti forbi, D. Inf.

FORBITAMENTE, av. pole-

rownie.

FORBITEZZA, s. f. glans, pol-

lor. = fig. gładkość wystowienia.

FORBITOIO, s. m. narzędzie do polerowania.

FORBITORE, s. m. polerownik. [nie.]

FORBITURA, s. f. polerowa-

FORBOTTARE, v. a. bić, tłuc, kołatać. = lżyć, znieważać.

FORCA, s. f. widły. = droga rozstajna. = szubienica. Mandare alle forche, postać na szubienicę; fig. odesłać do wszystkich

diabłów, na cztery wiatry. = (Avanzo di) forza, urwis, wisielec, szubienicznik. = Far le forche, udawać że się o czym nie wie. = dyszel u wotłowożu.

FORCATA, —TURA, s. f. krok. = co można wziąć od razu

na widły.

FORCELLA, s. f. mostek, kość piersiowa. = e —LLETTA, s. f. dim. widelki = kół, tyka do podpierania winorośli.

FORCHÈ, v. FUORCHÈ.

FORCHETTA, s. f. widelec. = mostek, kość piersiowa. = widelki w piersiach kury. = drze-wo rosocate. = Favellare in punta di —, fig. mówić z przy-

sadą, zbyt wytwornie.

FORCHETTIERA, s. f. pokrowiec na widelec.

FORCHETTO, s. m. narzędzie o dwóch zębach żelaznych.

FORCHETTONE, s. m. accr. duży widelec.

FORCHIUDERE, v. a. ir. wyprzeć, wyrugować.

FORCINA, s. f. dim. widelec. = widelki.

FORCIPE, s. m. Chir. kleszcze.

FORCONE, s. m. widły o trzech zębach żelaznych.

FORCUTAMENTE, av. widłowo, widlasto.

FORCUTO, —TA, ad. widlasty, rosocaty, widłowy.

FORCUZZA, s. f. widelki.

FORENSE, ad. m. f. palestrancki, sądowy, prawny.

FORESE, s. wieśniak, wieśniaczka.

FORESELLO, —LA, —ETTO, —TA, —OZZO, —ZA, s. dim. kmio-

tek, kmiołka.

FORESTA, s. f. bór, las.

FORESTARIA, —TERIA, s. f. mnóstwo cudzoziemców. = go-

sposda dla cudzoziemców po klasztorach.

FORESTIERAMENTE, av. po cudzoziemsku.

FORESTIERE, —RO, —RA, s. cudzoziemiec, cudzoziemka.

FORESTO, —TA, ad. pusty, niezamieszkały.

FOREFECCHIA, s. f. Entom. szczyprawka.

FORFICE, etc. v. FORBICE, etc.

FORFICIATA, s. f. cięcie, ukrojenie nożyczkami.

FORFORA, —RE, —RAGGINE, s. f. papry, łuska na głowie.

FORIERA, s. e ad. f. poprzedniczka, zwiastunka. Era verso la metà di maggio, e l'alba pareva

di un bellissimo giorno, było w połowie maja, i jutrenka zwiastowała dzień najpiękniejszy.

FORIERE, —RO, s. m. furyer. = fig. goniec, poprzednik.

FORMA, s. f. forma, kształt, postać. = dusza. L'invisibil sua — è 'n paradiso, Petr. = postać.

E due di loro in — di messaggi corsero incontro noi, D. Par. = Stamp. forma, litery złożone

do druku. = forma do odlewania figur gipsowych. = macica

forlo —

drukarska. = Gram. forma. = sadzawka w porcie dla budowania statków. = kopyto szewskie.

FORMABILE, ad. m. f. mogący przyjąć pewien kształt.

FORMAGGIAIO, s. m. sernik.

FORMAGGIO, s. m. ser.

FORMAIO, s. m. kopyciarz.

FORMALE, ad. m. f. stanowiący, formalny.

FORMALISTA, s. m. formalista, ścisły przestrzegacz form.

FORMALITA, —TADE, —TATE, s. f. formalność.

FORMALIZZARSI, v. r. urazić się. [nie.]

FORMALMENTE, av. formalnie.

FORMARE, v. a. formować, kształcić. — una statua, odląć statuę. = utworzyć, ukształcić.

Era una delle più belle creature che mai dalla natura fosse stata formata, Bocc. = wyrobić, urobić. — la parola, urabiać głos,

wymawiać wyrazy, przemówić. Ond'io non pote' mai — parola, D. Purg. = Formare un assedio, obledz — un processo, uformować proces.

FORMATAMENTE, av. kształtnie. = formalnie, stanowczo.

FORMATELLO, ad. e s. m. Stamp. dawny druk średni.

FORMATIVO, —VA, ad. formujący, nadający kształt.

FORMATO, —TA, p. ad. v. FORMARE. = silnej budowy cięła. = lany, odlewany.

FORMATORE, s. m. —TRICE, s. f. kształtociel, i t. d. = odlewacz, giser.

FORMAZIONE, s. f. formacja, ukształcenie, utworzenie. — de' vocaboli, tworzenie wyrazów.

FORMELLA, s. f. dół w którym się sadzą drzewa. = nabrzmienie na zgięciu kolana konskiego. = dim. foremka.

FORMENTO, v. FRUMENTO.

FORMENTONE, s. m. kukuruza. = (w Piemontcie), gryka.

FORMICA, s. f. mrówka.

FORMICAO, s. m. mrowisko. Stuzzicare il —, prov. v. VESPAIO.

FORMICARE, v. n. snuć się jak mrówki.

FORMICHETTA, —CUCCIA, s. f. dim. mroweczka.

FORMICHERE, s. m. Zool. mrowokojad.

FORMICOLAIO, s. m. mrowisko. = fig. mrowie, mrowisko, rój, gromada.

FORMICOLARE, v. n. snuć się jak mrówki. Le anticamere, il cortile e la strada formicolavano di servi, di paggi, Manz.

P. S. roje szug, paziów, smutły się i t. d.

FORMICOLIO, —LAMENTO, s.

m. mrowie, przechodzenie mrowia po ciełe, ostrość krwi która sprawuje wysypkę drobną na ciełe ze świeżbem.

FORMICONE, s. m. accr. duża mrówka. — di sorbo, Varch.

Ercol. człowiek ostrożny, nie dający się wyciągnąć słowko.

FORMIDABILE, —DOLOSO, —SA, ad. straszny.

FORMIDINE, s. f. strach, przestrach.

FORMISURA, av. nad miarę.

FORMOLA, —MULA, s. f. formuła. [larz.]

FORMOLARIO, s. m. formuła.

FORNACE, s. f. piec. — da fondere, piec szmelcarski. — da calcina, piec wapienny. — da mattoni, piec ceglarski. Fare una —, być cegielnikiem. Erä innamorato d'una bellissima donna... moglie d'un buon uomo... il quale faceva ura —, Lasc. Nov.

FORNACELLA, —CETTA, —CINA, s. f. —CINO, s. m. dim. piecyk.

FORNACIAIO, s. m. della calcina, wapiennik. — da tegole, dachówkarz.

FORNAIO, —RO, s. m. —IA, —RA, s. f. piekarz, piekarka.

FORNATA, s. f. pieczyw.

FORNELLETO, —LLINO, s. m. dim. piecyk.

FORNELLO, s. m. piec. Alti fornelli, huta żelazna.

FORNICARE, v. n. porubstwem się bawić, nierządu pa-trzeć.

FORNICARIAMENTE, av. nierządnie. [rządny.]

FORNICARIO, —RIA, ad. nierządnik.

FORNICATORE, s. m. —TRICE, s. f. porubnik, wszetecznicza.

FORNICATORELLO, —LA, s. dim. v. FORNICATORE. = szczywany lis.

FORNICAZIONE, s. f. porubstwo, nierząd z wolną. = cudzołóstwo.

FORNIMENTO, s. m. sprzęt, rynsztunek. — da camera, sprzęty, meble. — da cavallo, rząd na konia. = wapno z piaskiem. = furdymant, gises. = lederwerk.

FORNIRE, v. a. ir. skończyć, dokończyć; dopiąć, dokazać, dopełnić. E se la prima prova gli vien fatta, e non fornisce la seconda poi, egli vien morto, Ar. Orl. Fur. = dostarczyć, opatrzyć. — la nave di mercanzia, naładować okręt towarami. = przystosować, upięknąć. = prze-stać, zaniechać. [ty.]

FORNITO, s. m. meble, sprzęt.

FORNO, s. m. piec piekarski. = Forno di pasticci, blat do pieczenia tortów. = Tempe-stare il pan nel —, fig. ulonąć na brzegu.

FORNUOLO, s. m. latarnia do łapania ptaków w nocy. Esser nel —, fig. być szalenie zakochanym.

FORO, s. m. dziura. = za-miast FURONO, byli, były.

FORO, s. m. forum rzymskie. = izba sądowa, trybunał. — interno, własne sumienie.

FORRA, s. f. wqwóz. = ot-chłan piekielna.

FORSE, av. może. Stare in —, wahać się. = okolo, blisko. — a tre miglia, Bocc.

FORSENNARE, v. VANEGGIARE.

FORSENNATAGGINE, —TEZZA, s. f. szal, szaleństwo.

FORSENNATAMENTE, av. szalenie.

FORSENNATO, —TA, ad. szalony, zapamiętały.

FORTE, s. m. najgłębsza część. Il — del bosco, głębi lasu. = twierdza, warownia. — ad. m. f. silny, mocny, tegi, krepny. = silny, potężny, bystry. Uomo di — ingegno, człowiek bystrego umysłu. = trudny, ciężki. = cierpki, ostry, szczypiący. = tegi, mocny (o trunkach). = gęsty. Questa selva selvaggia ed aspra e forte, D. Inf. = mocny, silny, jedyny (o stylu). = mę-żny, waleczny, odważny. Darä il ciel, darä il mondo ai forti äita, Tass. Ger. = tegi mocny (o ma-teriyach. = av. mocno, bardzo. Desiderare, — bardzo pragnąć. Io amai sempre, e amo — ancora, Petr. = twardo. Dormir —, twardo spać. = przedko. Fuggire, andar —, przedko uciekać, isć. = Parlar —, głośno mówić.

FORTEMENTE, av. bardzo, mocno; silnie; odważnie, walecznie. [pian.]

FORTE-PIANO, s. m. forte.

FORTERELLO, —LA, FORTET-TO, —TA, FORTICELLO, —LA, ad. dość silny.

FORTERUZZO, —ZA, ad. do-syć mocny; kwaskowaty.

FORTEZZA, s. f. moc duszy, tegość charakteru, mężstwo, od-waga. Armarsi di —, uzbroić się mężstwem. = moc, siła, ener-gia. = mocny smak, kwas. = twierdza, warownia.

FORTIFICABILE, ad. m. f. dający się obwarować.

FORTIFICATORE, s. m. —TRICE, s. f. wzmacniający, wzmacniająca.

FORTIFICAZIONE, —GIONE, s. f. —MENTO, s. m. wzmoenie, utwierdzenie, = fortyfika-cya, obwarowanie. = twier-dza, warownia.

FORTIGNO, —GNA, ad. ostry, kwaskowaty. [teczka.]

FORTINO, s. m. zamek, for-

FORTUITAMENTE, av. przy-
padkowo. [padkowy.]

FORTUITO, —TA, ad. przy-
FORTUNE, s. m. kwasy (ce-
bula, czosnek, i t. d.).

FORTUNA, s. f. los, dola,
przeznaczenie. = los, przypa-
dek, traf. Non si volle mettere
alla — della battaglia, G. Vill. =
Far —, zapewnić sobie szczę-
ście. = niedola, nieszczeście.
= burza, nawałnica. = dobra,
majątek. = zgiełk, zaburzenie.

FORTUNALE, v. BURRASC.

FORTUNALMENTE, v. FOR-
TUITAMENTE.

FORTUNARE, —NEGGIARE, v.
n. doświadczać różnych kolei
losu, różnych przygód, nie-
szczęść. = v. TUMULTUARE. = v.
a. uszczęśliwić.

FORTUNATAMENTE, av.
szczęściem.

FORTUNATO, —TA, ad.
szczęśliwy.

FORTUNEVOLE, v. FORTUITO.

FORTUNOSAMENTE, av. tra-
fem, przypadkiem, niespodzie-
wanie. = szczęściem, v. TEMPE-
STUOSAMENTE.

FORTUNOSO, —SA, ad. przy-
padkowy, niespodziewany. =
niebezpieczny, hazardowny. =
v. TEMPESTOSO.

FORTUZZO, —ZA, ad. kwa-
skowaty.

FORVIARE, v. n. † zbłądzić
z drogi. = fig. zboczyć od
prześwioty. [woli.]

FORVOGLIA, av. pomimo

FORZA, s. f. siła. — motrice,
siła poruszająca. — centrifuga,
siła odśrodkowa. = siła, moc,
władza. Prender —, nabrać sił.
A, di —, di tutta —, z całej siły,
usilnie. = przemoc, przymus,
gwałt. A, per —, gwałtem
z przymusu, pomimowolnie.
Far — a uno, przymusić kogo
do czego. Far — a una vergine,
zwałcić dziewicę. = Forze,
pl. siła zbrojna lądowa, wojsko.

FORZAMENTO, s. m. przy-
mus, gwałt.

FORZARE, v. a. przymusić,
zmusić, użyć gwałtu. = v. r.
starać się, usilować.

FORZATAMENTE, av. z przy-
musu, gwałtem.

FORZATO, s. m. złoczyńca
skazany do robót publicznych.
= p. ad. zmuszony, przymu-
szony. = niezmierny, nadzwyczajny.
[gacy.]

FORZATORE, s. m. zmusza-
FORZERINAIO, s. m. fabry-
kant kufrów.

FORZEVOLÉ, ad. m. f. przy-
muszający.

FORZEVOLMENTE, av. gwał-
tem, z przymusu.

FORZIERE, —RO, s. m. ku-
fer, skrzynia.

FORZIERETTO, —RINO, —
RUOLO, —RUZZO, s. m. dim. kufe-
rek, skrzynka.

FORZORE, s. m. kwas.

FORSOSAMENTE, av. silnie,
mocno.

FORZOSO, —SA, FORZUTO, —
TA, ad. silny, mocny, krzepki.

FOSCAMENTE, av. ciemno.

FOSCO, —CA, pl. —CHI, —
CHE, ad. ciemny. = śniady,
czarniawy. = mglisty, zamglo-
ny, pochmurny. = fig. smutny,
ponury, posepny.

FOSFATO, s. m. Chim. fosfat,
fosforan, sól powstająca z po-
łączenia kwasu fosforycznego
z zasadą.

FOSFORESCENZA, s. f. fos-
forescencya, własność niektó-
rych ciał i istot organicznych
świecenia w ciemności.

FOSFORICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. fosforyczny.

FOSFORO, s. m. Chim. fosfor.

FOSSA, s. f. rów, fossa. =
dół, jama. = grób. = kopalnia.

FOSSACCIA, s. f. peg. rowisko.

FOSSAIUOLO, s. m. grabarz.

FOSSARELLO, s. m. —TELLA,
s. f. dim. rowek, dołek, jamka.
Per una vigna calatosi pervenne
in un fossarello, Lasc. Nov.

FOSSATELLO, s. m. dim. stru-
myk, struga. = rowek.

FOSSATO, s. m. potok, stru-
myk. = rowek na polu do ście-
ku wody.

FOSSERELLA, —ETTA, —ICEL-
LA, —ICINA, s. f. dim. rowek, ro-
weczek.

FOSSILE, s. m. płód kopalny.
= ad. m. f. kopalny. Carbon —,
węgiel ziemny.

FOSSO, —NE, s. m. szeroki
rów, kanał.

FOTTIVENTO, v. GHEPPIO.

FRA, prep. między, wśród,
w. — tutte le donne la tale è bel-
lissima, między wszystkimi
kobietami ta jest najpiękniej-
sza. — 'l sonno, we śnie. — via,
w drodze, na drodze. Avea —
labbrì sempre il tuo nome, Met.
= Fra pochi giorni, za kilka
dni.

FRA, s. m. skróć. z FRATE,
mnich, zakonnik. Używa się
przed imionami własnymi. Frà
Puccio non andava mai fuor della
terra, Bocc.

FRACASSAMENTO, s. m. stłu-
czenie, zgruchotanie, wstrzę-
szenie, szkody ząd wynika-
jące.

FRACASSARE, v. a. tłuc, gru-
chotać, zdruzgotać. = v. n. ru-
nąć, rozwalić się. = podupaść,
zrujnować się.

FRACASSIO, s. m. zgiełk,
hałas.

FRACASSO, s. m. szkoda, zni-
szczenie. Questi tremuoti fecero
nella Magna grandi fracaschi, M.
Vill. = stuk, trzask, loskot, lo-
mol. E già veniva su per le torbi-
de onde, un — d' un suon pien di
spavento, D. Inf. = tak dużo że
aż strach. Tanti gioielli poi, ch'è
un —, L. Lipp. Malm.

FRACASSOSO, —SA, ad. hu-
czący, hałasujący. [no.]

FRACCURRADO, v. BURATTI-

FRACIDARE, v. INFRACIDARE.
= Aver fracido, znużyć. Tu m'
hai fracido, znużyłeś mnie o-
kropnie. [zna.]

FRACIDEZZA, s. f. zgnili-
FRACIDICCIO, —CIA, ad.
nadgnity.

FRACIDO, —DA, ad. zgnity,
zbutwiał. = Fig. Innamorato
fracido, szalenie zakochany.
Lingua fracida, obmowny język.
= s. m. v. FRACIDUME.

FRACIDUME, s. m. stek zgni-
lizny. = v. FRACIDEZZA. = fig.
znużenie.

FRADICEZZA, etc. v. FRACI-
DEZZA, etc.

FRADICIO, —CIA, ad. v. FRA-
CIDO. = mokry, wskrós prze-
mokły.

FRAFAZIO, s. m. scherz. ten
który każdemu wynagradza
szkody. [ziele.]

FRAGARIA, s. f. poziomkowe

FRAGILE, ad. m. f. łomny,
kruchy. = Fig. złomny, wątpli,
nieutrwały. = słaby, utomny,
krewki.

FRAGILEZZA, s. f. łomność,
łomkość. = v. FRAGILITÀ.

FRAGILITÀ, —TADÉ, —TATE,
s. f. łomność, łomkość. = Fig.
wątpliwość, nieutrwalność. = słabość,
utomność, krewkość. L' u-
mana —, utołmność natury ludz-
kiej, ludzkie krewkości.

FRAGILMENTE, av. słabo,
utomnie.

FRAGNERE, v. FRANGERE.

FRAGOLA, s. f. poziomka.

FRAGORE, s. m. loskot, huk,
trzask. — de' tuoni, loskot pio-
runów. = v. FRAGRANZA.

FRAGOSO, —SA, —RO, —SA,
ad. huczny, głośny. [ny.]

FRAGRANTE, ad. m. f. + won-
FRAGRANZA, s. f. wonność.

FRACLE, FRALLE, —LEZZA, v.
FRAGILE, etc.

FRAMMENTO, s. m. odłam. =
ułomek, część zatraczonego
dzieła.

FRAMMENTUCCIO, s. m. dim.
odłamek.

FRAMMESCOLARE, FRAME-
SCOLARE, v. a. zmieszać, pomie-
szać razem.

FRAMMESSO, s. m. rzecz włożona, wtrącona między inne. = wyraziły zawarte nawiąsa mi. = Dare in —, wdać się w co. = p. ad. v. FRAMMETTERE.

FRAMMETTERE, v. a. ir. przekładać co czem; włożyć, wtrącić, dodać. = Frammettere la sua mediazione, wdać się ze swem pośrednictwem, użyć swej powagi dla zagadzenia sporu. = Frammettere la lingua favellando, płątać językiem, jakać się. = v. r. wdać się w co, wtrącić się do czego.

FRAMMETTIMENTO, s. m. wlanie się w co.

FRAMMISCHIARE, v. FRAMMESCOLARE.

FRANA, s. f. osypanie się ziemi, zakłócenie ztąd wynikające.

FRANARE, v. n. osypać się, zasypać się, zapaść się.

FRANCAGIONE, s. f. uwolnienie, oswobodzenie.

FRANCAMENTE, av. śmiało, odważnie.

FRANCAMENTO, s. m. pewność, ufność.

FRANCARE, v. a. uwolnić, oswobodzić. — di tutte le gravezze, uwolnić od wszelkich ciężarów. — le lettere, opłacać listy na pocztę. [len.]

FRANCATRIPPE, s. m. pop. FRANCATURA, s. f. opłacanie listów na pocztę.

FRANCESCAMENTE, — SEMENTE, av. po francusku.

FRANDESCANO, s. m. franciszkanin.

FRANCESE, —SCO, —SCA, ad. e s. m. f. francuski, francuz, francuska.

FRANCEGGIARE, v. n. używać francuskich wyrażen lub zakończon.

FRANCESIMO, s. m. francuszczyzna.

FRANCEGGIARE, v. FRANCARE. = D. dodać odwagi.

FRANCONEZZA, s. f. śmiałość, mężtwo, odwaga.

FRANCHIGIA, s. f. wolność, swoboda, przywilej. = miejsce przytulku, gdzie dawniej niewolno było aresztować.

FRANCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. wolny od niebezpieczeństwa; mający sobie nadany przywilej. = wolny, swobodny. = Franco di porto, opłacony, frankowany. = śmiały, mężny, odważny.

FRANCOLINO, s. m. Ornit. frankolin.

FRANGENTE, s. m. fale morskie rozbijające się o skały, = nieprzewidywany przypadek, kłopot. In questo —, podczas

gdy to się działo, wśród takich okoliczności.

FRANGERE, v. a. e n. ir. rozbić, rozthuc; złamać. — i ceppi, skruszyć więzy, okowy. = przewyciężyć, pokonać, podbić. = v. r. łamać się; thuc się, rozbić się. Come fa l'onda la sovra Cariddi, che si frange con quella in cui s' intoppa, D. Inf. = przeorywać się. Come si frange il sonno ove di butto nuova luce percuote il viso chiuso, D. Inf. = zmiękczyć się, rozczulić się. Allora disse 'l maestro : non si franga lo tuo pensier, D. Inf.

FRANGIA, s. f. frezla. [zlq.]

FRANGIARE, v. a. obszyć frę. FRANGIBILE, ad. m. f. łomny, łomki.

FRANGIBILITÀ, s. f. łomność, łomkość.

FRANGIMENTO, s. m. tłuczenie, złamanie. = szczątki z rozbicia, ze stłuczenia. [na.]

FRANGOLA, s. f. Bot. kruszy. FRANMASSONE, s. m. wolny mularz.

FRANNOLO, —LA, s. ghu. pi dziad, głupia baba.

FRANTENDERE, v. a. ir. niedosłyszeć, lub udawać że się niedosłyszało.

FRANTO, —TA, p. ad. stłuczony, złamany.

FRANTUME, s. m. szczątki, okruchy.

FRAPPA, s. f. kawał oddarty od sukni. = pl. Pitt. liście.

FRAPPARE, v. a. przykroić suknię, pokrajać materję. = pociąć, pokrajać, posiekać. = fig. tgać w celu oszukania.

FRAPPATORE, s. m. oszust. FRAPPEGGIARE, v. a. en. Pitt. malować landszafty, pejzaże.

FRAPPONIMENTO, s. m. —SIZIONE, s. f. włożenie, wstawienie, = wstawienie się, wdanie się.

FRAPPORRE, v. a. ir. włożyć, wstawić, wtrącić. — ostacoli, stawic przeszkody, zawady. = v. r. wstawić się, wdać się.

FRAPPOSTO, —TA, p. ad. włożony, i t. d. [zawoć.]

FRASARIO, s. m. zbiór fraz.

FRASCA, s. f. gałąź z liściem, wiecha. Prov. A buon vino non bisogna —, nietrzeba wiechy kiedy dobre wino. Saltare di palo in —, wyrwać się jak Filip z konopi, odezwać się nie do rzeczy. Render frasche per foglie, oddać wet za wet. = chróst, krzaki. = fig. trzpiot, firecyk, pustak, półgłówek, sowizdrzał, świszczypatka. = pl. fraszki.

FRASCAME, s. m. gałęzie, krzaki. [sta.]

FRASCANTE, s. m. pejzaży-

FRASCATO, s. m. buda z gałęzi, letnika, altanka.

FRASCHEGGIARE, v. n. szleścić po liściach. = fig. barszkować, blaźnować.

FRASCHEGGIO, s. m. szelest liści.

FRASCHERIA, s. f. fraszka.

FRASCHETTA, s. f. dim. gałązka. = fig. trzpiotek. = Stamp. rama u dekla w prasie drukarskiej. = gałązka lepowa.

FRASCHIERE, s. m. trzpiot.

FRASCOLINA, s. f. dim. gałązka. = fig. fraszka.

FRASCONAIA, s. f. drzewka na których się plaki łapią.

FRASCONCINO, s. m. gałęzie, chróst.

FRASCONE, s. m. gałęzie, wiązki chróstu. = fig. blaźństwo.

FRASE, s. f. frazes.

FRASEGGIAMENTO, s. m. używanie frazesów.

FRASEGGIARE, v. n. używać frazesów.

FRASEGGIATORE, s. m. używający frazesów. [gia.]

FRASEOLOGIA, s. f. frazeologia.

FRASSIGNUOLO, s. m. modrzew.

FRASSINEO, —NEA, ad. je-sionowy.

FRASSINETO, s. m. gaj je-sionowy.

FRASSINO, s. m. jesion.

FRASTAGLIARE, —MENTO, s. m. wykrawanie, wycinanie. = ciąć, naciąć, nakarbować.

FRASTAGLIARE, v. a. wykrawać, wycinać. = ciąć, pociąć, porąbać, pokiereszować. = fig. jakać się, zacząć się. = poplątać się, powikłać się w mowie.

FRASTAGLIATA, s. f. wykrawanie, wycinanie. = fig. plątanina, zawikłanie, odmet, zamieszanie.

FRASTAGLIATAMENTE, av. bezładu, jak groch z kapustą.

FRASTAGLIATURA, s. f. nacięcie, wycięcie. = karb, rowek.

FRASTAGLIO, s. m. —GLIA, s. f. cięcie, przecięcie; kresa, szrama.

FRASTENERE, v. a. ir. zatrzymać, zabawić, zabala-mucić. [cić.]

FRASTORNARE, v. a. zawrócić.

FRASTUONO, s. m. huk, szum, łoskot; halas, wrzawa.

FRATACCHIONE, s. m. tłusty, opasty mnich.

FRATACCIO, s. m. peg. ladaco mnich.

FRATAGLIA, s. f. rój mnichów.

FRATAIO, —IA, ad. lubiący, lubiąca mnichów.

FRATE, s. m. v. FRATELO. = brat, towarzysz. O frati, diessi, che per cento milia perigli siete giunti all'occidente, *D. Inf.* = mnich, zakonnik. = Chim. re-torta. = dachówka przedziurawiona w kształcie lejki.

FRATELLANZA, s. f. braters-two.

FRATELLESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, FRATELLEVOLE, ad. braterski, bratni.

FRATELLEVOLMENTE, av. po bratersku.

FRATELLINO, —UCCIO, s. m. dim. braciszek.

FRATELLO, s. m. brat. = Petr. rowieśnik. = laik, braciszek.

FRATERIA, s. f. klasztor mnichów.

FRATERNALE, etc. v. FRATER-
FRATERNALMENTE, —NA-
MENTE, av. po bratersku.

FRATERNITÀ, s. f. braters-two.

FRATERNITA, s. f. bractwo.

FRATERNO, —NA, ad. braterski, bratni.

FRATESCAMENTE, av. po mnichowsku.

FRATESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, FRATILE, ad. mnisi, mnichowski.

FRATICELLO, —CINO, s. m. dim. maty mnich.

FRATICIDA, s. m. bratobójca.

FRATINO, s. m. maty mnich.

= ad. mnichowski.

FRATISMO, s. m. mnichostwo.

FRATOCCIO, —TONE, —TOT-
TO, s. m. accr. tłusty, opasły mnich.

FRATRICIDA, etc. v. FRATI-
CIDA, etc.

FRATTA, s. f. ciernie, krzaki, głogi. Esser per le fratte, podu-
paść, stracić majątek, przyjść
do nędzy. Per rimetter in sesto,
ed in possesso una cugina sua
ch'è per le fratte, *L. Lipp. Malm.*

FRATTAGLIE, s. f. pl. pod-
róbki.

FRATTANTO, av. tymczasem.

FRATTO, v. FRANTO,

FRATTOIO, s. m. miedlica,
cierlica, tarlica. = młyn olivny.

FRATTURA, s. f. złamanie
kości.

FRATTURATO, —TA, ad. ma-
jący złamaną kość.

FRAUDARE, v. a. oszukać.

FRAUDATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. oszust, szalbierz, i t. d.

FRAUDE, —DOLENZA, —ZIA,

—DULENZA, —ZIA, s. f. oszukań-
stwo, szalbierstwo.

FRAUDEVOLE, —MENTE, v.

FRAUDOLENTO, etc.

FRAUDOLENTEMENTE, av.
po szalbiersku.

FRAUDOLENTO, —TA, ad.
szalbierski.

FRAVOLA, v. FRAGOLA.

FRAVVEGGOLE, v. TRAVEG-
GOLE. [Arit. ulamek.]

FRAZIONE, s. f. złamanie. =

FRECCIA, s. f. strzala.

FRECCIARE, v. a. wypuścić
strzałę. = fig. pożyczac i tu i
owdzie, zarywać od wielu pie-
niedzy.

FRECCIATA, s. f. rana zada-
na strzałą.

FRECCIATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. strzelający, strzelają-
ca z łuku.

FREDDAMENTE, av. zimno,
oziębłe. = leniwie, słamazar-
nie.

FREDDARE, v. a. oziębic,
wystudzić. = Freddar uno, fig.
zabić kogo. È un uomo dabbene
che ha freddato un birbone su-
perbo, *Manz. P. S.* = v. r.
zazębic się, przeziębnać.

FREDDEZZA, s. f. zimno. =

fig. oziębłość. = v. pigrezza.

FREDDICCIO, —CIA, ad. chłod-
ny, zimnawy. = s. m. trochę
zimno. Avendo poco o niente
addosso, li cominciò a fare —,
Lasc. Nov.

FREDDO, s. m. zimno. Iddio
manda il — secondo i panni, *Bóg
jest łitościwy dla wszystkich.*
= ad. zimny. = fig. zimny, bez
życia, leniwy.

FREDDOLOSO, FREDDOSO, —
SA, ad. zbyt czuły na zimno,
zmarzłuch.

FREDDORE, v. FREDDO.

FREDDOTTO, —TA, ad. dość
zimny.

FREDDURA, s. f. zimno;
chłód. = fig. opieszałość. =
niedorzeczność, głupstwo. Fred-
dure chiamate be' motti, e frizzi
di spirito, *U. Fosc.* Dir freddure,
pleść niedorzeczy, bredzić, ba-
łamać.

FREGA, v. FREGOLA. = tarcie.

FREGACCIOLARE, v. a. z lek-
ka nacierać.

FREGAGIONCELLA, s. f. dim.
lekkie nacieranie.

FREGAGIONE, s. f. —MENTO,
s. m. tarcie, nacieranie. = Fre-
gagioni, fig. glaskanie, pie-
szczoty.

FREGARE, v. a. trzeć, nacie-
rać. = kreslić linie. E' l' buon
Sordello in terra fregò il dito,
D. Purg..... nakreślił coś pal-
cem na ziemi. Che i piè di così
sicuro per lo 'nferno fregghi, *D. Inf.*
który stąpaż tak bezpie-
cznie po piekle. = v. r. Fregarsi
attorno ad alcuno, czepląc się
do kogo, wieszać się przy kim.

FREGATA, s. f. fregata.

FREGATURA, v. FREGAGIONE.

FREGIAMENTO, s. m. ozdo-
bienie.

FREGIARE, v. a. ozdobić,
przyozdobić. = v. r. ustroić się.

FREGIATURA, s. f. ozdoba.

FREGIO, s. m. szlak, lamó-
wka, garnirowanie. — di trine,
galloni, szamerowanie. = ozdo-
ba. = Arch. fryz; taslowanie
ścian, sufitu.

FREGO, pl. —GHI, s. m. linia
pociągnięta piórem, pedzłem.
Dare, far un —, przekreślić. =
kresa, szrama na twarzą. =
plama, zakata.

FREGOLA, s. f. tarlisko, tar-
ło, tarcie się ryb. = fig. ochota,
żądza, pożądliwość, świe-
rzbiczka. Entrare in —, na-
brać ochoty. Ond'egli entrato
in — si fatta, fece toccar tam-
buro, *L. Lipp. Malm.*

FREGOLO, s. m. ikra.

FREMERE, —IRE, v. n. hu-
czeń, szumieć (o morzu). = rzeć.
S'udian fremere cavalli, e squillar
trombe, *Car. En.* = ryczeć.
Fremiron gli orsi, *Varch. Dafn.*
= drzeć, trząść się. — di sde-
gno, drzeć ze złości.

FREMITO, s. m. huk, szum. —Il
del vento, szum wiatru. = Fre-
mito di cavallo, rżenie konia. Del
lione il — feroce, *Cast. An. parl.*
okropny ryk lwa. Che importa
ch'abbia il vigore e il — del leone,
se ha la mente volpina, *U. Fosc.*

FRENAIO, s. m. słosarz ro-
biący wędzidła.

FRENARE, v. a. chelznać,
kielznać. = fig. trzymać na wo-
dzy, powściągać, hamować,
ukrócić żądze, namienności.

FRENELLA, s. f. wędzido. =
flanela.

FRENELLO, s. m. kaganiec.
= łańcuch na szyję, branso-
letka. = wędzidelko pod ję-
zykiem.

FRENESIA, FRENETICHEZZA, s.
f. —CAMENTO, s. m. szal, sza-
leństwo.

FRENETICARE, v. n. szaleć,
odchodzić od rozumu.

FRENETICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. e. s. szalony, szale-
niec. = s. m. v. FRENESIA.

FRENITICA, —DE, s. f. zapa-
lenie mózgu, maligna.

FRENO, s. m. wędzido, kiel-
zno. A — sciolto, popuszczony
wędzidła. = fig. wodza, hamu-
lec. Metter il — a uno, powścią-
gać, pohamować. Mordere, r-
dere il —, tumać gniew. Tener
in —, trzymać na wodzy.

FRENOLOGIA, s. f. frenolo-
gia, system Galla upatrujący
związek między kształtem cza-
szki a władzami umysłowymi
i skłonnościami człowieka.

FRENULO, s. m. Anat. wędzidelko.
 FREQUENTARE, v. a. uczęszczać.
 FREQUENTATIVO, ad. częstotliwy.
 FREQUENTATORE, s. m. uczęszczający.
 FREQUENTAZIONE, s. f. uczęszczanie. = Rett. powtórzenie.
 FREQUENTE, ad. m. f. częsty.
 FREQUENTEMENTE, av. często.
 FREQUENZA, —ZIA, s. f. orszak, zgromadzenie, tłum ludu.
 FRESCAMENTE, av. świeżo, niedawno.
 FRESCANTE, s. m. malarz malujący fresko.
 FRESCARE, v. n. Mar. ochłodzić się (o wietrze).
 FRESCHIZZA, s. f. chłód. = Fig. świeżość, czerstwość młodoci. = świeżość, nowość. = Pitt. świeżość kolorytu.
 FRESCO, pl. —CHI, s. m. chłód. Prender il —, ochłodzić się, wyjść na chłód, przechadzać się po chłodzie. = ad. chłodny. = świeży, czerstwy. = świeży. Uova fresche, świeże jaja. = Di fresco, av. świeżo, niedawno. = Stiam freschi, w łegiej jesienny biedzie, tarapacie.
 FRESCOCIO, —CIA, —so, —SA, —zzo, —ZA, ad. świeży, czerstwy. [dek.]
 FRESCOLINO, s. m. dim. chłód.
 FRESCURA, s. f. tegi chłód.
 FRETTA, s. f. pośpiech. In, a, con —, spieszenie.
 FRETTOLAMENTE, av. spieszenie.
 FRETTOLOSO, —SA, ad. spieszny, spieszący się, prędki.
 FRIABILE, ad. m. f. mialki, kruchy, sypki.
 FRIABILITÀ, s. f. mialkość, kruchosc, sypkość.
 FRICASSEA, s. f. potrawka.
 FRIERE, s. m. kawaler zakonu wojennego.
 FRIGERE, v. a. ir. smażyć, skwarzyć. = fig. spalić, opalić. = v. n. wrzeć, kipieć. = skwierzyć, jęczeć, (o dzieciach).
 FRIGGIO, s. m. skwierczenie, sygzenie wody wylanej na ogień.
 FRIGIDEZZA, v. FREDDEZZA.
 FRIGIDITÀ, s. f. zimno. = przeniebienie. = niemożność płodzenia.
 FRIGIDO, —DA, ad. zimny. = niezdolny do zapłodnienia.
 FRIGNA, v. POTTA.
 FRIGNUCCIO, s. m. Cercar di —, chcieć oberwać po plecach.
 FRIGORIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ziębiący.

FRINFINO, v. VANERETTO.
 FRINGUELLO, s. m. Ornit. zięba. Meglio è — in man che tordo in frasca, prov. lepsze dziś jajko niż jutro kokosz.
 FRISCCELLO, s. m. pyłek mączny.
 FRISONE, s. m. Ornit. grubodziób.
 FRITILLARIA, s. f. Bot. korona cesarska.
 FRITTA, s. f. frytta, zacier szklany.
 FRITTATA, s. f. jajecznica z szynką. = Fig. Far una —, pop. wystrzelić baka, poszkapić się. Rivoltar —, odmienić zdanie.
 FRITTELLA, s. f. ciasto smażone w oliwie, z jabłkami, rodzynkami, makiem i ryżem. = plama, centka. = fig. trzpiot, sowizdrzał, szalaput.
 FRITTO, —TA, p. ad. smażony. Esser fritto, fig. być do szczętu zrujnowanym; umrzeć.
 FRITTUME, s. m. —RA, s. f. smażenie. = wszystko co jest smażone. = drobne ryby smażone.
 FRIVOLEZZA, s. f. czezość, marność.
 FRIVOLO, —LA, —LE, ad. czczy, błahy, marny; płochy.
 FRIZZAMENTO, s. m. pieczenie, świerzbienie.
 FRIZZANTE, ad. m. f. piezący, szczypiący. = Scrittura —, fig. pismo pełne dowcipu.
 FRIZZARE, v. a. gryźć, piec, szczypać, świerzbieć. = szczypać w język, podniebienie (o winie). = fig. być uszczypliwym, ucinowym.
 FRIZZO, s. m. v. FRIZZAMENTO. = fig. dowcipne słowko.
 FRODARE, FRODOLENZA, etc. v. FRAUDARE, etc.
 PRODE, FRODA, s. f. FRODO, FRODAMENTO, s. m. v. FRAUDE. = przemycanie towaru przez granicę. = Cogliere in frodo, złapać na gorącym uczynku. [TE.]
 FRODOLENTE, v. FRAUDOLENTE.
 FROGE, s. f. pl. skóra na nozdrzach końskich.
 FROLLAMENTO, s. m. —TURĄ, s. f. skruszenie mięsa.
 FROLLARE, v. a. skruszyć mięso.
 FROLLO, —LA, ad. kruchy (o mięsie). = Esser frollo, pop. cherlać, kaweczeć; wychudnąć, zmizernieć z głodu.
 FROMBA, —TORE, v. FROMBOLA, etc.
 FROMBO, v. STREPITO, FRULLO.
 FROMBOLA, s. f. proca. = kamyk w potoku, w rzece.
 FROMBOLARE, v. a. ciskać z procy.

FROMBOLIERE, —LATORE, s. m. procarz.
 FRONDA, FRONDE, v. FOGLIA.
 FRONDEGGIARE, v. n. FRONDIRE, v. n. ir. puszczać liście.
 FRONDESCENZA, s. f. rozwijanie się liści.
 FRONDETTA, s. f. listek. = gałązka.
 FRONDIRIFERO, —RA, ad. liściorodny.
 FRONDITO, FRONDUTO, —TA, —BOSO, SA, ad. liściasty, liściasty.
 FRONDURA, s. f. geste liście, geste gałęzie.
 FRONTALE, s. m. czołko; część zbroi okrywająca czoło. = część ubrania na konia nad oczyma. = przód oltarza. = ad. Anat. czołowy.
 FRONTE, s. f. czoło. = głowa. = twarz. = front, przód. = Fig. Tener —, iść z podniesioną głową. Mostrar la —, stare a —, stawieć czoło, opierać się. = invetriata, incallita, miedziane czoło.
 FRONTEGGIARE, v. n. stać na przeciwko, stać przodem, obrocić się przodem, stać czołem do nieprzyjaciela, stać na granicy.
 FRONTICHINATO, —TA, ad. Bocc. ze schylonem czołem.
 FRONTECINA, s. f. dim. małeńkie czoło.
 FRONTIERA, s. f. granica. = twierdza na granicy. = front wojska. = front, fasada.
 FRONTISPIZIO, s. m. Arch. fronton, ozdoba architektoniczna w trójkąt nad drzwiami lub oknami budowy. = karta tytułowa, rycina na czele książki.
 FRONTONE, s. m. accr. duże czoło. = blacha w kominie dla odbijania ciepła.
 FRONTOSO, —SA, ad. bezczelny.
 FRONZIRE, v. FRONDIRE.
 FRONZUTO, —TA, ad. okryty gestym liściem.
 FROTTA, s. f. FROTTO, s. m. zgraja, gromada. In frotta, tłumnie, gromadnie. = pulk, batalion. = v. FROTTOLO.
 FROTTOLO, s. f. żartobliwa pioseneczka. = spiewka dziecienna. = baśń, banialuka, brednia, androny, duby smalone, koszałki opalki. Far frottole, prawić androny.
 FROTTOLE, v. n. prawić androny, duby smalone. = blaźnować, żartować. [LA.]
 FROTTOLOSSIMA, v. FROTTOFRUGACCHIAMENTO, —RE, v. FRUGATA, FRUGARE.
 FRUGALE, ad. m. f. skromny w jedzeniu, w picu.

FRUGALITÀ, —TÀDE, —TÀTE, s.f. skromność w jedzeniu, wpięciu, życie skromne.

FRUGALMENTE, av. skromnie (co do jadła).

FRUGARE, v. a. macać, gmerać w czym kijem. — col gomito, szturchać, trącać łokciem. = gmerać, dłużyć. = przetrząsać, przewracać, myszkować, szperać, szukać, wywiadywać się. Frugò, bussò, girò più di tre miglia, L. Lipp. Malm. = dodawać bodźca, podniecać, pobudzać, napędzać. = karcieć, karać. La rigida giustizia che mi fruga, D. Inf.

FRUGATA, s. f. —MENTO, s.m. macanie, gmeranie. = myszkowanie, szukanie, szperanie.

FRUGATOIO, v. FRUGONE.

FRUGATORE, s. m. ten co maca, szuka, szpera.

FRUGIFERO, —RA, ad. owocodny, plenny, żyzny, urodzajny, obfity. [nożerny]

FRUGIVORO, —RA, ad. żar-frugnowolny, v. a. łapać ptaki, łowić ryby ze światłem w nocy. Ricciardo allora, siccome il cacciatore, che va d'inverno a — pel bosco, etc. Fort. Ricc. Frugnolando, ramatando, grossa preda ripartendo, Buon. Tanc. = fig. zasłепić kogo blaskiem pochodni, przykładając mu ją do twarzy.

FRUGNOLATORE, s. m. łowiący ptaki lub ryby ze światłem w nocy.

FRUGNOLO, s. m. latarnia do łowienia ptaków lub ryb w nocy. Andare a —, polować lub łowić ryby w nocy; fig. włożyć się po nocy. Entrare, insaccare nel —, fig. rozniewać się; zakochać się.

FRUGOLO, s. m. —LINO, —LETTO, s. m. dim. niespokojny chłopak, co się zawsze wierci, nieposiedzi na miejscu.

FRUGONE, s. m. żerdź, tyczka. = uderzenie pięścią, szturchanie. = av. pokryjomu, ukradkiem.

FRUIRE, v. GODERE.

FRUIZIONE, s. f. używanie dóbr, majątku.

FRULLA, v. FRULLO.

FRULLARE, v. a. fruczeć, zerwać się z szelestem (o ptakach). = swistać, gwizdać, szumić (o wietrze). = Frullare la cioccolata, bellac czekoladę żeby piana wystąpiła. = Frullare per lo cervello, uwojać się, snuć się, swistać w głowie. La Musa mia... è rozza villanella, e si trastulla cantando a aria, conforme le frulla, Fort. Ricc. = Farla —, pokierować jaki interes.

FRULLINA, s. f. kopytka do bellania czekolady.

FRULLO, s. m. fru, szelest zrywającej się kuropatwy. = Un frullo, una frulla, fraszka, nic. Io non ne darel una frulla, nie dałbym za to funta kłaków.

FRULLONE, s. m. pytel.

FRUMENTACEO, —CEA, ad. podobny do pszenicy.

FRUMENTARIO, —RIA, ad. zbożowy.

FRUMENTIERE, s. m. live-rant zboża dla wojska.

FRUMENTO, s. m. zboże; pszenica.

FRUMENTOSO, —SA, ad. zbożysty, obfitujący w zboże.

FRUSCIARE, v. SECCARE, IMPORTUNARE.

FRUSCIO, s. m. pęd; huk, szum, szelest.

FRUSCO, —LO, s. m. suche gałęzie na drzewie.

FRUSTA, s. f. bicz, batóg. = precik, różga. Dar la —, ćwiczyć, chłostać, smagać.

FRUSTAGNO, s. m. barchan.

FRUSTAMATTONI, s. m. ten co chodzi do karczmy lub sklepu nie dając nic utargować, zawalidroga.

FRUSTANEAMENTE, av. nadaremnie, na próżno.

FRUSTARE, v. a. smagać, ćwiczyć, chłostać. = Farsi —, wystawiać się na smiech. = włożyć się po świetle. = drzeć, szarzać suknie.

FRUSTATORE, s. m. ćwiczący, zadający chłostę. Nuovi tormenti e nuovi frustatori, D. Inf.

FRUSTATORIO, —RIA, ad. czyniący zawód, na próżny, nadaremny.

FRUSTATURA, s. f. ćwiczenie, chłosta.

FRUSTINO, s. m. dim. biczyk.

FRUSTO, s. m. kawalek. A frusto a frusto, av. po kawalku, kawalkami. Mendicando sua vita a frusto a frusto, D. Par. żebrząc po kawalku chleba dla utrzymania życia. = ad. wytarty, wyszarżany, zużyty, (o sukniach). Medaglia frusta, pieniądz wytarty. Donna frusta, kobieta stara już niepodna. — fig. zużyty, stargany. Sono le forze vostre ora si fruste...? Ar. Ori. Fur.

FRUSTRATO, —TA, ad. zawiedziony, oszukany.

FRUSTRATORIO, —RIA, ad. nadaremny, bezskuteczny.

FRUTICE, s. m. krzew, krzak.

FRUTICELLO, —ETTO, s. m. dim. krzewina.

FRUTTA, FRUTTE, s. f. pl. frukt, owoce. Viveano quasi come

bestie di frutta e di ghiande, G. Vill. = wety. Le frutte di frate Alberigo, fig. morderstwo popelnione przez Alberiga na nieprzysiąciach zaproszonych na ucztę, podczas gdy dano wety. Rispose adunque: Io son frate Alberigo; Io son quel delle frutte del mal orto, D. Inf. = fig. kije. Ma mio costume all'oste è dar le frutte, L. Pulc. Morg.

FRUTTAIOLO, —LA, s. przekupień, przekupka owoców.

FRUTTARE, —TIFICARE, v. a. e n. wydawać owoce. = fig. przynosić pożytek.

FRUTTATO, —TA, p. ad. v. FRUTTARE. = s. m. plód, owoc, plon.

FRUTTERELLE, s. f. dim. drobne owoce.

FRUTTEVOLE, —IFERO, —RA, FRUTTIFICO, —CA, ad. owocodny, urodzajny, żyzny, plenny. Albero fruttifero, drzewo owocowe. = v. SALUTIFERO.

FRUTTICELLO, s. m. dim. drobny owoc.

FRUTTIFICAZIONE, s. f. Bot. owocowanie. = plon, korzyść, użytek.

FRUTTIVORO, —RA, ad. owocozerny.

FRUTTO, pl. m. —TI, e f. —TA, s. m. owoc; v. TRUFA. = dochód, intrata. = plon, zysk, korzyść. = procent. = jabłoni.

FRUTTUOSAMENTE, av. z owocem, z korzyścią.

FRUTTUOSITÀ, s. f. plenność, żyzność, urodzajność.

FRUTTUOSO, —SA, ad. plenny, żyzny, urodzajny. = korzystny, użyteczny.

FU, s. m. Bot. bieldrzan, kozłek.

FUCATO, —TA, ad. ubarwiony, farbowany; przyprawny.

FUCILARE, v. a. zabieć ze strzelby. = rozstrzelać.

FUCILATA, s. f. strzał.

FUCILE, s. m. krzesiwo. Pietra da —, krzemień. — dell'archibuso, zamek u strzelby. = fuzya, strzelba.

FUCILIERE, s. m. fizylier.

FUCINA, s. f. kuźnia. — infernale, piekło. Sicché tornato all'infernal —, Bern. Ori. = fig. kuźnia. O — d'inganni e prigione dura, Petr.

FUCINATO, s. f. mnóstwo.

FUCO, pl. —CHI, s. m. truteń.

FUGA, s. f. ucieczka. = Mus. fuga. = Fuga di stanze, szereg izb ze drzwiami w linii prostej.

FUGACE, ad. m. f. pierzchliwy. = szybki, ulotny, przemijający. [twość]

FUGACITÀ, s. f. pierzchliwość. = szybkie upływanie czasu.

FUGAMENTO, s. m. rozproszenie, rozsypka.

FUGARE, v. a. przymusić do ucieczki.

FUGATORE, s. m. ten co przymusza do ucieczki.

FUGGEVOLE, v. FUGACE.

FUGGIACCHIARE, v. n. często uciekać.

FUGGIASCAMENTE, av. pokryjomu, ukradkiem.

FUGGIASCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. błąkający się, tulający się. Star fugiasco, kryć się, chować się. Alla fugiasca, ukradkiem.

FUGGIBILE, ad. m. f. czego lub kogo należy unikać.

FUGGIFATICA, ad. m. f. unikający pracy. [nie]

FUGGIMENTO, s. m. uciekanie.

FUGGIRE, v. n. uciekać, uciec, zbiedz, pierzchać. = ująć, uciec, uchodzić, przeminąć, zabraknąć. Le fuggi l' animo, Bocc. = schronić się. = v. a. unikać, chronić się.

FUGGITA, s. f. szybka ucieczka. = miejsce ucieczki, schronienie.

FUGGITIVAMENTE, av. bieżąc, pobiżnie.

FUGGITIVO, —VA, ad. zbiegły. Capo de' ladroni e guida de' fuggitivi, M. Vill. = fig. ulotny, przemijający, znikomy. Diletti fuggitivi e ferma noia, Petr. = czego należy unikać.

FUGGITORE, s. m. —TRICE, s. f. zbieg, zbiegła kobieta.

FUIO, —IA, s. v. LADRO. = ad. v. BUJO. = zły, występny, niegodziwy. Non è ladron nè io anima fuia, D. Inf.

FULGENTE, ad. m. f. błyszczący, jasny. = s. m. blask.

FULGERE, v. n. błyszczeć.

FULGIDEZZA, —DITÀ, v. FULGORE.

FULGIDO, —DA, ad. błyszczący, lśniący, jasny.

FULGORE, s. m. blask, jasność. [nowy]

FULGURALE, ad. m. f. piorunowy.

FULGURE, s. m. piorun.

FULIGINI, s. f. sadza.

FULIGINOSO, —SA, ad. pełen sadzy.

FULMINARE, v. a. razić, uderzyć, zabić piorunem; miotać, ciskać pioruny. = fig. piorunować, kłać. = rzucać kłótwe, wyklinać = skazać, potępić.

FULMINARIO, —TORIO, —RIA, ad. piorunowy. = miotający pioruny.

FULMINATORE, s. m. —TRICE, s. f. miotający, miotająca pioruny.

FULMINAZIONE, s. f. piorunowanie, miotanie piorunów.

= rzucenie kłótwy, wyklęcie. = Chim. piorunowanie.

FULMINE, s. m. piorun.

FULMINEO, —NEA, ad. piorunujący, pogromczy. Nuda avea in man quella fulminea spada, Ar.

Orl. Fur.

FULVIDO, v. FULGIDO.

FUMACCHIO, s. m. finfa, dym pod nos puszczoney. = głowienka dymiąca się.

FUMAIUOLO, s. m. komin na dachu. = głowienka dymiąca się.

FUMALE, ad. m. f. dymowy.

FUMANTE, ad. m. f. kurzący, dymiący. = s. m. dym, dom, familia.

FUMARE, v. a. palić fajkę, kurzyć, kopcić. = v. n. dymić. = fig. gniewać się, dąsać się.

FUMARIA, s. f. Bot. dymnica, kokorycz.

FUMATA, s. f. sygnał dany za pomocą dymu.

FUMEA, s. f. dym, para. = humory bijące z żółdka do głowy. [dzić]

FUMICARE, v. a. dymić, wę.

FUMICAZIONE, —GAZIONE, s. f. kadzenie, nakadzanie. = finfa.

FUMIFERO, —RA, —COSO, —SA, ad. dymiący, kopcejący.

FUMMARE, etc. v. FUMARE, etc.

FUMO, FUMMO, s. m. dym.

Convertirsi in —, fig. pójść z dymem, spełznąć na niczem.

Molto — e poco arrosto, v. ARROSTO. = para, wyziew. = fig. czczość, próżność; pycha, duma. Ora il tuo — e il tuo rigoglio è rotto, Bern. Or.

FUMOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. dymność; dymy, pary, wyziewy.

FUMOSO, —SA, ad. dymny. = fig. próżny, dumny, pyszny.

FUMOSTERNO, v. FUMARIA.

FUNAIO, —LO, —IUOLO, s. m. powroźnik.

FUNAMBOLO, —LA, s. skoczek, skoczka na linie.

FUNATA, s. f. kilka osób związanych jednym sznurem.

Fare una —, powiązać wiele osób. = skropienie sznurem.

FUNDA, v. FIONDA.

FUNDITORE, s. m. procarz.

FUNE, s. f. sznur, powróż. = tortury.

FUNEBRE, ad. m. f. pogrzebowy. = fig. grobowy, posępny, smutny.

FUNERALE, s. m. pogrzeb. = e FUNEREO, ad. v. FUNEREO.

FUNESTARE, v. a. zasmucić. Io ho funestato la tua giovinezza, U. Fosc.

FUNESTO, —TA, ad. nie-szczęśny, smutny, tragiczny.

FUNGAIA, s. f. grzęda na pieczarki.

FUNGHETO, s. m. miejsce gdzie grzyby zrodziły.

FUNGO, pl. —GHI, s. m. grzyb. — malefico, grzyb będący trucizną. Fig. Far le nozze co' funghi, oszczędzać, ciułać.

Un bel —, ładny chłopiec. = fus ołowiu. = narośl mięsna.

= Fungo del lucignuolo, grzybek u świecy.

FUNGOSO, —SA, ad. pełen grzybów. = gąbkowaty, gąbkowaty.

FUNICELLO, s. m. —LLA, —CINA, s. f. dim. sznurek, sznurerek.

FUNZIONCELLA, s. f. dim. funkcjuszka.

FUNZIONE, s. f. działanie, funkcja ciała. Funzioni animali, naturali, funkcje zwierzęce, i t. d. = obrzęd, ceremonia.

Funzioni ecclesiastiche, obrzędy duchowne. [bulany]

FUOCATO, —TA, ad. jasno.

FUOCETTO, —CHINO, —CUCIO, s. m. dim. ogieniek.

FUOCO, pl. —CHI, s. m. ogień. — lavorato, fajerwerki.

— di liono, ogień ogromny, piekielny. — lento, wolny ogień.

Prov. e fig. Metter troppa carne al —, przedsiębrać na raz wiele rzeczy. Aver il — addosso, spieszyć się, pilno być komu.

Pigliar —, zająć się płomieniem; wpaść w gniew. = dym, dom, osada. La tal città, o villa fa tanti fuochi, takie miasto, taka wieś ma tyle dymów. = Miht. ogień. = Med. Fuoco salvatico, wysypka na ustach. = Geom. ognisko. = Fig. płomień miłości, przedmiot miłości. Ch' i' veggio nel pensier, dolce mio —, Petr. = gniew. Occhi di —, oczy iskrzące się od gniewu.

FUOCOSO, —SA, ad. ognisty.

FUORA, FUORI, FUORE, prep. e av. zewnątrz, na dworze.

Fuor di casa, po za domem, nie w domu. — di città, za miastem, nie w mieście. — di strada, z drogi, na uboczu. — dell' uso, dell' opinione, nad zwyczaj, nad spodziewanie. — di tempo, nie w swoim czasie, nie w czas, późno. — di misura, di modo, nad miarę, niezmiernie. — di mano, nie pod ręką. — d' ordine, dell' ordinario, nad zwyczaj, niezmiernie, zbytecznie.

Esser — di sè, stracić przytomność, odejść od zmysłów, z gniewu, i t. d. Fuor fuora, fuor fuori, wskroś, na wylot.

Ebro passò fuor fuori con un colpo di lancia, Car. En. Usci fuori l'acqua in gran copia, Bocc.

wytrysnęła woda w znacznej obfitości. Dar voce —, puścić pogłoskę, rozgłosić. Fazio dette voce fuori di avere fatto parecchi pani d'ariento, *Lasc. Nov.* = oprócz, wyjdziesz. Dalla libertà in fuori, oprócz wolności.

FURCHÉ, FURICHE, cong. prócz, oprócz, wyjdziesz, jeżeli nie. Per noi dunque quale asilo più resta — il deserto e la tomba? *U. Fosc.*

FURSOLAMENTE, av. Bocc. oprócz tego tylko.

FUORUSCITO, —TA, ad. wyszły z kraju, wychodzić. Così noi tutti Italiani siamo fuorusciti e stranieri in Italia, *U. Fosc.*

FURACE, FURANTE, ad. m. f. złodziejski.

FURAMENTO, s. m. kradzież, złodziejstwo.

FURARE, v. RUBARE. = v. r. Furarsi da luogo, da persona, wykraść się, zemknąć.

FURATORE, s. m. —TRICE, s. f. złodziej, złodziejka.

FURBACCHIOTTO, FURBACCIOTTO, FURBETACCIO, FURBETELLO, FURBETTO, s. m. dim. mały oszust.

FURBAMENTE, FURBESCAMENTE, av. przez oszukaństwo.

FURBERIA, s. f. oszukaństwo, szalbierstwo.

FURBESCO, —CA, pl —CHI, —CHE, ad. oszustowski, szalbierski. Il parlare furbesco, język złodziejów i oszustów, v. GERGO.

FURBO, s. m. oszust, szalbierz.

FURENTE, v. FURIBONDO.

FURERE, v. n. Używa się tylko w gerund. szaleć ze złości. Così furendo il Saracini bizzarro si volge al nano, e dice, *Ar. Orl. Fur.*

FURETTO, s. m. łasiczka.

FURFANTACCIO, s. m. peg. łotrzyśko, łajdaczysko.

FURFANTARE, v. n. łotrować, łajdaczyć się.

FURFANTATO, —TA, p. ad. v. FURFANTARE. = sfalszowany.

FURFANTE, s. e. ad. m. f. oszust, łotr, łajdak.

FURFANTELLA, —TINO, s. m. dim. łotrzyk, łajdaczyna.

FURFANTERIA, —TAGGINE, s. f. łotrństwo.

FURFANDESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. łotrowski, łajdacki.

FURFANTONE, s. m. accr. łotrzyśko, łajdaczysko.

FURFATORE, s. m. oszust.

FURIA, s. f. szal, szaleństwo, wściekłość. Dar nelle furie, wpaść we wściekłość, rozszalać się.

= pęd, impet, umieszczenie, popędliwość; gwałtowność, nawałność. = *Mitol.* Furia, jęzda piekielna. = fig. furja, złośli-

ca, jęzda. = mnóstwo, ogromna moc. Si fece una gran — di frittate, *L. Lipp. Malm.* = A furia, av. szalenie, wściekle. A — di percosse, bijąc co wlezie. A — di popolo, tłumnie. Corriere a —, działak spiesźnie, nierozważnie. In —, prędko, szybko, spieszenie; gwałtownie, nawałnie; bez liku, i t. d.

FURIALMENTE, av. D. szalenie. [szalony.]

FURIATO, —TA, ad. furiat, FURIBONDARE, v. n. szaleć, hałasować jak szalenie.

FURIBONDO, —DA, ad. wściekły, szalony, zjadły, rozchukany. [nie.]

FURIOSAMENTE, av. szale-

FURIOSETTO, —TA, ad. mający czasem przystępy szaleństwa.

FURIOSO, —SA, ad. wściekły, szalony; zażarty; rozchukany; gwałtowny. [LO.]

FURONCELLO, v. LADRONGEL-FURONCOLO, s. m. czerak.

FURONE, s. m. accr. ogromny złodziej.

FURORE, s. m. wściekłość, szaleństwo. Ira è breve, —, *Petr.* = gwałtowność, popędliwość.

= *Ar. Orl. Fur.* szal. poetyczny. = A furore, av. szalenie.

FURTIVAMENTE, av. ukradkiem. [wy.]

FURTIVO, —VA, ad. ukradko-

FURTO, s. m. kradzież. = rzecz ukradzioną. = Di, per —, av. ukradkiem.

FURUNCULO, v. FURONCOLO.

FUSAGGINE, s. f. FUSANO, s. m. Bot. trzmielina, montwa.

FUSAIO, s. m. tokarz od wrzecion.

FUSCELLETTO, —LLINO, —LLUZZO, —LLO, s. m. zdzbiło, dzdziebelko, słomka. = skazówka dla dzieci. = Fig. Cercar col fuscellino, pilnie szukać. Cercar le busse col fuscellino, samochcąc oberwać po grzbiecie. Che per servire a dame, tali allocchi cercano l'occasione col fuscellino, *L. Lipp. Malm.* Romper il fuscellino, zerwać przyjaźń, skwitować z przyjaźni. Camminar su fuscilli, mieć nogi jak piszczałki.

FUSERAGNOLO, s. m. laskonogi.

FUSIBILE, ad. m. f. topnisty, topny, roztopny.

FUSIBILITÀ, s. f. topniłość, topność.

FUSIONE, s. f. topienie się metalów.

FUSO, pl. m. FUSI, e f. FUSA, s. m. wrzeciono. = każda gałąź rogów jelenia. Far le fusa torte, pop. przyprawić rogi mę-
żowi. Non si fidar di femmina,

ch'è usa a far le fusa torte al suo marito, *Burch. Son.* Dicendo, che di fresco avea trovato la moglie, che gli fea le fusa torte, *Tasson.* Secch. = v. FUSTO.

FUSO, —SA, p. ad. stopiony, lany.

FUSOLO, s. m. piszczel, goleń. = wał, wałek w młynie.

FUSONE, s. m. jelen w drugim roku. = A fusone, av. suto, obficie.

FUSTICELLO, FUSTUCCIO, s. m. dim. mała todaya; pieniec.

FUSTICONE, s. m. accr. grubą todaya.

FUSTO, s. m. todaya, badyl. = pień. = zdzbiło, dzdziebło. = kadłub, tułów, talia, kibić. Bel —, fig. piękna lala ale głupia, v. CERO. = kolumna bez podstawy i kapitełu. = v. FUSO.

FUTA, s. f. D. Purg. ucieczka.

FUTILE, ad. m. f. błahey, czezy, marny. [szłość.]

FUTURAMENTE, av. na przy-

FUTURO, s. m. przyszłość. = Gram. czas przyszły. = ad. przyszły.

G

GABARA, —RA, s. f. gabara, statek.

GABARIERE, s. m. właściciel gabary. [CHETONE.]

GABBADEO, —DDEO, v. BAC-

GABBAMENTO, s. m. oszukaństwo.

GABBAMONDO, s. m. oszust.

GABBANO, s. m. opończa.

GABBARE, v. a. oszukiwać, zwiész, uwiesz, wyprowadzić w pole. = omylić. E non fia che la strada ne gabbi, *Car. En.* = v. r. omylić się. = v. n. drwić, żartować.

GABBATORE, s. m. —TRICE, s. f. oszust, oszustka.

GABBEVOLE, ad. m. f. oszukujący. = żartobliwy, blażeń-

ski, śmieszny.

GABBIA, s. f. klatka. = Mar. bocianie gniazdo. Vela di —, żagiel bocianiego gniazda. = więcierz. = forma z drótu na stroiki. = więzienie.

GABBIAIO, s. f. fabrykant klatek.

GABBIANO, s. m. Ornit. mew, rybitwa.

GABBIANO, —NA, ad. grubiański. = s. m. grubianin, gbur.

GABBIATA, s. f. pełna klatka ptaków.

GABBIOLA, —LINA, s. f. dim. —NCELLO, s. m. dim. *kłateczka*.
GABBIONATA, s. f. *szaniec z koszów*.

GABBIONE, s. m. *duża klatka*. Giugnere al —, fig. *zwieść, uwieść*. Si dicea come una donna avea giunto un suo amante al —, *Fior. Pecor.* = *Fort. kosz szan-cowy*.

GABBO, s. m. *żart, drwinki*. Pigliare a —, *drwić, żartować*. Non è impresa da pigliare a gab-bo, *D. Inf.* *Farsi gabbo di chec-chessia, kpić, drwić z czego*.
GABELLA, s. f. *clo, akcyza*. = *magazyn soli*. — del sale, *podatek od soli*.

GABELLABILE, ad. m. f. *uległy* *opłacie cla*. = fig. *uległy krytyce, naganny*.

GABELLARE, v. a. *placić clo*. = *przepuścić przez komorę*; fig. *przepuścić za prawdę, u-wierzyć*.

GABELLIERE, s. m. *celnik*. = *strażnik magazynu solnego*; = *areNDARZ podatku od soli*.

GABINETTO, s. m. *gabinet*. = *gabinet, rząd, ministerjum*. = *kufereczek*.

GAGGIO, s. m. *zakład*. = *fant zastawiony*. = *zakładnik*. = *zakład, rekojmia*. = *pensya*. = *nagroda*.

GAGLIARDA, s. f. *taniec sko-czny lombardzki*.

GAGLIARDAMENTE, av. *żwa-wo, rzekzo; mocno, silnie; mę-żnie, śmiało, odważnie*.

GAGLIARDAZZO, s. m. *bar-dzo silny; bardzo odważny*.

GAGLIARDETTO, —TA, ad. *dość silny*.

GAGLIARDEZZA, s. f. *siła, moc, krzepkość*.

GAGLIARDO, —DA, ad. *silny, mocny, krzepki, tegi, dzielny*. Egli non è verisimile, che un uo-mo solo abbia ammazato tre giovani così gagliardi, *Fir. As.* = *rzezki, rzezwy, żywy*. Avete voi considerato, quanto in una città simile a questa importi, e quanto sia gagliardo il nome della libertà? *Mach. Stor.* = *mę-żny, waleczny, odważny*. = *Cervel gagliardo, humor dziwa-czny, kapryśny*. = s. m. *Mar. kastel*.

GAGLIO, s. m. *podpuszczka*. = *Bot. przytulia*.

GAGLIOFFACCIO, ad. *peg-* = *FFONE*, ad. *accr.* v. *GAGLIOFFO*.

GAGLIOFFAGGINE, s. f. *ło-trostwo, łajdactwo*.

GAGLIOFFAMENTE, av. *po łajdacku*.

GAGLIOFFERIA, s. f. v. *GA-GLIOFFAGGINE*. = *blaźnistwo, ru-baszne żarty*.

GAGLIOFFO, ad. e s. m. *gał-gan, szubrawiec, łotr, łajdak, hultaj*.

GAGLIOSO, —SA, ad. *łatwo zsiadający się, krzepnący*.

GAGLIUOLO, s. m. *strączek*.

GAGNO, s. m. *owczarnia*. = fig. *sidla, matnia*. Esser nel ga-gno, *wpaść w matnię*. = *brzech-*

GAGNOLAMENTO, —LIO, s. m. *skomlenie*.

GAGNOLARE, v. n. *skomleć, skowyczeć*. = fig. *jęczeć, na-rzekać*.

GAIALENTE, av. *wesoło*.

GAJETTO, —TA, ad. *wesolu-chny, wesołutki*. = *centkowany, nakrapiany*. Di quella fiera la gaietta pelle, *D. Inf.*

GAIEZZA, s. f. *wesołość*.

GAIO, —IA, ad. *wesoly*.

GALA, s. f. *chustka haftowa-na którą kobiety nosiły na szyi*. = *strój galowy*. Star sulle galle, *ubierać się modnie*. Far —, *esser in —, bawić się, weselić się*.
Giorno di —, *dzień galowy*. Di —, av. *wesolo*.

GALANTE, ad. m. f. *grzeczny, uprzejmy dla kobiet*. Far il —, *nadskakiwać damom, umizgać się do kobiet*. = s. m. *galant, gach*. È donna in questa Terra, che pubblicamente non abbia il suo —? *Lasc. Nov.* = av. v. *GAL-ANTEMENTE*.

GALANTEGGIARE, v. n. *za-lecać się do kobiet, smalić cho-lewki*, *stroić koperczaki*.

GALANTEMENTE, av. *uprzej-mie, grzecznie, jak przystoi na kawalera*. [zalogy]

GALANTEO, s. m. *umizgi*.

GALANTERIA, s. f. *uprzej-mość, grzeczność*. = *galante-ryja, zalotność*.

GALANTINO, —NA, ad. *ła-dniuchny, śliczniutki*. = *galan-cik, umizgalski*.

GALANTUCCIO, s. m. dim. *dość grzeczny kawaler*.

GALANTUOMO, s. m. *czło-wiek zacny, uczciwy*.

GALAPPPIO, s. m. *samolówka, potrzask*. = fig. *sidla*. [czna]

GALASSIA, s. f. *droga mle-GALBANIFERO, —RA, ad. *wy-dający galbanum*.*

GALBANO, s. m. *galbanum, rodzaj gumy*.

GALEA, v. *GALERA*.

GALEAZZA, s. f. *statek wię-kszy od galery*.

GALEFFARE, v. *BEFFARE*.

GALEGA, s. f. *Bot. rutełka*.

GALENA, s. f. *galena, kru-szczolowiany, siarczyk łolowiu*.

GALEONE, s. m. *galeon, sta-tek hiszpański do handlu z A-meryką*. = *nygus, próżniak, włóczęga*.

GALEOTTA, s. f. *galeotta statek*.

GALEOTTO, s. m. *galernik, rudelnik*. = *D. Purg. sternik*.

GALERA, s. f. *galera*. Manda-re in —, *posłać na galery*.

GALETTA, s. f. *suchar okrę-towy*. [nie]

GALIGAMENTO, s. m. *olsnie-GALIGARE, v. n. *+olsnąć*.*

GALIZIA, non potere, o non toccare a dir —, *nie móż się przymówić w dyskursie, dla tego że kto inny ciągle roz-prawia*.

GALLA, s. f. *galas*. = *żołądz.* = *pigulka*. = *imbir*. = *na-brzmienie nad kopytem koń-skim*. = *Stare, essere a —, pty-wać po wierzchu wody*. Venire a —, fig. *wyptynąć, wyjść jak oliwa na wierzch*. Ma non gran tempo stè tal fatto sotto, che venne a —, e il seppe la regina, *Fort. Ricc.*

GALLARE, v. *GALLEGGIARE*. = fig. *ciężzyć się, kokoszyć się*. = *zostać zapłodnionem przez ko-guta (o jaję)*.

GALLASTRONE, s. m. *stary kogut*.

GALLEGGIAMENTO, s. m. *plywanie po wierzchu wody*.

GALLEGGIARE, v. n. *plywać, unosić się na wodzie*.

GALLERIA, s. f. *galerya*.

GALLETINO, —TTO, s. m. dim. *kogucik*.

GALLICANO, —NA, ad. *galli-kanski (o kościele i duchowień-stwie francuzkiem)*.

GALLICINIO, s. m. *pień ko-guta; godzina północna*.

GALLICISMO, s. m. *galli-cyzm, sposób mówienia wła-sciwy językowi francuzkiemu*.

GALLINA, s. f. *kura*. = *pra-taiuola, kurka wodna*. — *regina, jarząbek*. Latte di —, v. *LATTE*.

Soffiare il naso alle galline, fig. *wtrącać się do wszystkiego, udawać osobę wielki wpływu mającą*. = *Prov. Chi di — nasce convien che razzioli, rodem kury ezubate, nie porodzi sowa so-kola*. Fare come la —, *di monte Cuccoli, strwonić majątek nim się go odziedziczy*.

GALLINACCIA, s. f. *stara ku-ra*. = *Bot. dryjakiew, swierz-bnica*. = *jarząbek*.

GALLINACCIO, s. m. *indyk*. = *ad. kurzy, kokoszy*.

GALLINAI, s. m. *kurmik*.

GALLINELLA, s. f. dim. *kurka, kureczka*. = *kurka wodna*. = *Bot. v. CENTONCHIO*. = *Gallinelle, kurki, siedm gwiazd między Bykiem a Baranem, plejady*.

GALLIONE, s. m. *ćwik*. = fig. *dryblas, basatyk, dyląg*.

GALLO, s. m. *kogut*. — di montagna, *cietrzew*.

GALLONARE, v. a. *obszyć galonem*.

GALLONE, s. m. *galon*. = bok; *zębro*. Con furia trasse il brando dal —, Bern. Orl. Ed attaccato sel lega al —, Bern. Orl. Si ruppe un braccio, e si sciupò un —, Fort. Ricc.

GALLORIA, s. f. *wielka radość, wesołość*.

GALLORIARE, v. **GALLUZZARE**. **GALLOZZA**, s. f. *galas*. = *banka na wodzie*.

GALLOZZOLA, — **LETTA**, — **LINA**, s. f. dim. *galeczka galasu*. **GALLUZZA**, s. f. *galas*.

GALLUZZARE, v. n. *wyskakiwać z radości*.

GALOPPARE, v. n. *galopować, czwalać*.

GALOPPATA, s. f. *przejażdżka galopem*.

[*pujacy*]. **GALOPPATORE**, s. m. *galop-galloppista*. **GALOPPO**, s. m. *galop, czwał*. Di, a —, av. *galopem, czwałtem*.

GALOSCIA, s. f. *kalosze*.

GALUPPO, s. m. *ciura obozowy*. = *galgan, obdarts*.

GALVANICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. *galwaniczny*.

GALVANISMO, s. m. *galwanizm, elektryczność wydobyta z zetknięcia dwóch ciał różnej natury, który to fenomen został odkryty przez Ludwika Galvani z Bononii*.

GAMBA, s. f. *noga (od kolana do stopy)*. = Fig. Dolerai di — sana, *skarżyć się bez przyczyny*. Mettersi la via tra le gambe, *wziąć nogi za pas, pusić się w drogę*. Darla a gambe, *w nogi, zmykać, uciekać, uciec*. Andare a gambe levate, *zlecieć, zwałić się, runąć; zgubić się, zrujnować się*. Mandare a gambe levate, *zepchnąć, strącić; zgubić, zrujnować*. Essere, stare sulla —, *być ustawicznie na nogach, nie posiedzieć*. Essere, starsi bene in gambe, in —, *dobrze się trzymać na nogach, być zdrowym, czerstwym*. Guardala —, *strzeż się, uciekaj*, v. TOCCATORE.

GAMBACCIA, s. f. *peg. nożyisko*.

GAMBALE, s. m. *łodyga, badyl*. — d' alberi, *pień*.

GAMBATA, s. f. *uderzenie, potrącenie nogą*. = Fig. Dar la —, *odsadzić kogo od panny*. Aver la —, *dostać grochowy wianek*.

GAMBERACCIA, s. f. *noga owrzodziła*. [*czek*].

GAMBERELLO, s. m. dim. *ra-*

GAMBERO, s. m. *rak*. — di

mare, rak morski. Fare come il —, *cofać się wstecz*.

GAMBERUOLO, s. m. **GAMBIE-RA**, s. f. *część dawnej zbroi okrywająca nogi*.

GAMBETTARE, v. n. *drygać, podrygiwać, wywijać nogami*.

GAMBITTO, s. m. *podstawienie komu nogi aby upadł*. Dare il —, *podstawić komu nogę, przez nogę kogo przewinąć, przesadzić*.

GAMBO, s. m. *łodyga, badyl; ogonek dyni, i t. p.* — del grano, *źdźbło, ździebło*, — d' albero, *pień*. = *laska w literze*.

GAMBONE, s. m. *accr. duża noga*. Stare al —, fig. *niechęć ustąpić kroku*. Dar — a uno, v. PEDUCIO.

GAMBUCCIA, s. f. dim. *nózka*.

GAMBULE, s. m. *część zbroi okrywającej udo*.

GAMBUO, — **TA**, ad. *majgocy łodygę*. = *długonogi (o zwierzętach)*. [*jska*].

GAMELLA, s. f. *misa żołnierza*.

GAMMAUTTE, s. m. *Chir. lancet do rozcinania wrzodów*.

GAMMURRA, **GAMURRA**, s. f. *suknia kobieca*.

GANA, s. f. (*wyraz hiszp.*), *wielka ochota*. Far alcuna cosa di —, di buona —, *robić co z ochotą*.

GANASCIA, s. f. *szczeka*. = *Ganasce*, *kły górne dzika*. = *pyszczyk kleszczów, obcęgow*.

GANGAME, s. m. *dotek w peplu*.

GANGHERARE, v. a. *zawiesić na haku zawiasowym*.

GANGHERELLO, — **RETTO**, — **RINO**, s. m. dim. *zawiaska*.

GANGHERO, s. m. *hak, biegać, czop zawiasowy*. Mettere in gangheri, *zawiesić na haku zawiasowym*. Cavar di gangheri, *zdyć z haków zawiasowych*. = Fig. Dare un —, *dać kominka, wywinąć kominka przed psami (o zajęciach)*. Stare in gangheri, *posiadać się, hamować się*. Uscir de' gangheri, *wyjsc z cierpliwości; dostać luzka, pomieszczenia zmysłów*. Fare uscir, cavar de' gangheri, *wyprowadzić z cierpliwości, rozgniewać*.

GANGLIFORME, ad. m. f. *węzłowaty*.

GANGLIO, s. m. *Anat. ganglion, węzeł nerwowy*.

GANGOLA, s. f. *gruczoł pod językiem*. = *skrofule, zawalki*.

GANGOLOSO, — **SA**, ad. *gruczolokształny*. = *skrofuliczny*.

GANMEDE, s. m. — **DUZZO**, s. m. dim. *elegancik, galancik*.

GANNIRE, v. **GAGNOLARE**.

GANZARE, v. a. *umizgać się*.

GANZO, — **ZA**, s. (*wyraz florencki*), *kochanek, kochanka*.

GARA, s. f. *zawód, spótnbieganie się, spółzawodnictwo*. A —, av. *na wyscigi, jeden przed drugim, kto lepiej*. Andare, fare a —, *spółubiegać się, iść na wyscigi, wyścigać się z kim*.

GARABULLARE, v. a. *oszukiwać*, v. **INGANNARE**. = *Andarsi garabullando, włóczyć się, waleśać się*.

GARAGOLLARE, v. n. v. **CARACOLLARE**, = fig. *iść pomacku, macać, kolować*.

GARAMONCINO, **GARAMONE**, s. m. *nazwiska liter drukarskich*. **GARANTIA**, etc. v. **GARENTIA**, etc.

GARBARE, v. n. *podobać się*. = *być grzecznym, pięknie ułożonym*.

GARBATAMENTE, av. *grzecznie, ukiadnie*.

GARBATEZZA, s. f. *grzeczność, ukiadność, piękny kształt, piękne ułożenie*.

GARBATO, — **TA**, *grzeczny, kształtny, udatny, ukiadny*.

GARBATUCCIO, — **CIA**, ad. *bardzo grzeczny*.

GARBATURA, s. f. v. **GARBATEZZA**. = v. **GARBO**.

GARBEGGIARE, v. **GARBARE**. **GARBINO**, s. m. *wiatr potłumiony zachodni*.

GARBO, s. m. *doskonałość, dobry gatunek, piękność (od ulicy tego nazwiska we Florencji gdzie robiono najpiękniejsze sukna)*; v. **GARBATEZZA**. Di —, *dobry, doskonały, wysmienity, przedni, wyborny (o rzeczach)*. Uomo di —, *człowiek przyzwoity, rzetelny, akuratywny, szcyny*. = Con poco —, *niepowabnie, bez wdzięku*. Senza garbo, *niewytwornie, poprostu*. = Arch. *zgięcie, zagięcie w kablę*.

GARBUGLIO, s. m. *mielad, odmęt, nieporządek, zamieszanie, gmatwanina*.

GAREGGIAMENTO, v. **GARA**.

GAREGGIARE, v. n. *iść na wyscigi, ubiegać się, chcieć przewyższyć, ubiedz do meły, i t. d.*

GAREGGIATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *spółzawodnik, spółzawodniczka*.

GAREGGIOSO, v. **GAROSO**.

GARETTO, s. m. *podkolanek, zakolanek*. [*gliare*].

GARGAGLIARE, + v. **GORGOGARGAGLIA**, s. f. *gwar, wrzawa, szgiel*.

GARGANTIGLIA, s. f. *naszyjnik z pereł lub kamieni*.

GARGARISMO, s. m. *plóka-*

nie gardła, i to czem się gardło płóce.

GARGARIZZARE, v. a. płókać gardło.

GARIGLIO, s. m. co jest zawarte w każdej przegrodce orzecha włoskiego.

GAROFANARE, v. a. zaprawić gwoździkami.

GAROFANATO, —TA, p. ad. pachnący gwoździkami.

GAROFANO, s. m. gwoździk.

GARONTOLARE, v. a. pop. wytłuc pieścią.

GARONTOLO, s. m. uderzenie pieścią.

GAROSELLO, s. m. karuzel. = ad. nieco kłótlivy.

GAROSO, —SA, ad. kłótlivy.

GARPA, s. f. gruda, strup koński w pecinach.

GARRESE, s. m. kłb koński.

GARREVOLE, ad. m. f. krzykawy, zrzędný.

GARRIMENTO, s. m. szczebiotanie ptaków lub kobiet. = łajanie, zrzędenie.

GARRIRE, v. n. ir. szczebiotać. = swarzyć, łajać, zrzędzić. = czynić wyrzuty, wyrzucać (o sumieniu). Parchè miacoscienza non mi garra (zamiast garrisca), D. Inf. [dny.

GARRITIVO, —VA, ad. zrzęgarrito, s. m. szczebiotanie.

GARRITORE, —TRICE, s. e. ad. zrzęda. = La garritrice rana, fig. skrzekliwa żaba.

GARRULAMENTE, av. szczebiotliwie.

GARRULARE, v. n. szczebiotać, gwarzyć, gawędzić.

GARRULITÀ, s. f. szczebiotliwość, gadatliwość. = oga dywanie, obmawianie.

GARRULO, —LA, —LETTO, —TA, ad. szczebiotliwy, gadatliwy. Le femmine di loro natura le sono garrule, Fr. Giord. Pred.

GARZA, s. f. Ornit. czapla sultńska czyli biała. = rodzaj koronki.

GARZONACCIO, —STRO, s. m. chłopczyśko, mazgaj.

GARZONCELLO, —NETTO, s. m. dim. chłopczek, chłopczyzna.

GARZONE, s. m. chłopiec, chłopak, młodzieniec. = chłopiec do usług. = Garzone di bottega, chłopiec usługujący w sklepie. = chłopiec, czeladnik.

GARZONEGGIARE, v. n. dorosć lat młodzieńczym.

GARZONEVOLMENTE, av. jak przystoi na młodego chłopca.

GARZONILE, ad. m. f. † młodzieńczy.

GARZONOTTO, s. m. chłopak dorosły.

GARZUOLO, s. m. ośrodek w kapuście, w sałacie.

GAS, s. m. gaz.

GASTIGAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. karanie, kara.

GASTIGAMATTI, s. m. kij, batóg.

GASTIGARE, v. a. karać, ukarać. = ganić, strofować. = v. r. poprawić się.

GASTIGATEZZA, s. f. poprawność w dziełach sztuki.

GASTIGATO, —TA, p. ad. ukarany. = Modo di parlare gastigato, sposób mówienia poprawny.

GASTIGATORE, s. m. —TRICE, s. f. karciciel, karcicielka.

GASTIGO, pl. —GHI, s. m.

GASTIGATURA, —TOIA, —ZIONE, s. f. karanie, kara.

GASTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. gastryczny, żołądkowy.

GASTRIDE, —DITE, s. f. zapalenie żołądka.

GASTROMANE, s. e. ad. gastronom.

GASTROMANIA, —NOMIA, s. f. gastronomia, znanie się na kuchni.

GATTA, s. f. kotka. = Prov. e fig. Tenere un occhio alla padella, e uno alla —, na wszystko mieć bacne oko. Stare in barba di —, di micio, weselić się, bawić się wesoło. Vendere, comprare — in sacco, kota w worku sprzedawać, targować. Gatta ci cova, v. COVARE. Far la — morta, il gatone, la — di Masido, ukrywać swoje zamiary, zaczaić się, być z cicha pęk. Tanto va la — al lardo, ch'ella vi lascia la zampa, o il zampino, dopóty dzban wodę nosi póki się ucho nie urwie, v. SECCHIA.

GATTACCIO, s. m. peg. kocka.

GATTAIA, —IUOLA, s. f. kocia dziura.

GATTARIA, s. f. Bot. krzeczina, kocia mieta.

GATTERO, GATTICE, s. m. więz długoszypułkowy.

GATTESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. koci.

GATTINO, —NA, s. koteł, kotka.

GATTO, s. m. kot. Aver mangiato il cervel di —, fig. nie mieć piątej klepki w głowie, dostać bzika. = fig. szczywany lis. = baba, baran, kafar.

GATTOLINO, s. m. koteł.

GATTOMAMMONE, s. m. Zool. koczko dan.

GATTONE, s. m. accr. koczur, matus. = v. ORECCHIONE.

GATTOZIBETTO, s. m. Zool. wiwera.

GATTUCCIA, s. f. chuda kotka.

GATTUCCIO, s. m. koteł. I gattucci hanno aperto gli occhi, v. MUCINO. = rodzaj ryby morskiej. = pila z rączką.

GAUDENTEMENTE, av. wesolo.

GAUDERE, v. GODERE.

GAUDIO, s. m. wesołość, radość.

GAVAZZA, s. f. —ZO, s. m. szumna wesołość.

GAVAZZARE, v. n. hulacć, szumieć, halasować. La superbia con lei salta e gavazza, Ar. Orł. Fur.

GAVAZZIERE, s. m. hulaka.

GAVETTA, s. f. pakiet stron muzycznych.

GAVIGNE, s. f. pl. gruczolý za uchem.

GAVINE, s. f. pl. nabrzmienie gruczołów za uchem.

GAVOCCIOLO, s. m. morowa bolączka.

GAZZA, GAZZERA, s. f. sroka. Pelar la gazza e non farla stridere, prov. oskubać kogo tak delikatnie aby niepisnął.

GAZZARA, GAZZERIA, s. f. GAZZURRO, s. m. obchód jakiej uroczystości przy odgłosie dział i muzyki.

GAZZARINO, —NA, ad. Maglia gazzarina, kołczuga płaska.

GAZZELLA, s. f. Zool. gazella.

GAZZERA, s. f. Gazza marina, Ornit. kraska.

GAZZEROTTO, —TA, s. sroczka. = fig. szczebiot, szczebiotka.

GAZZETTA, s. f. gazeta.

GAZZETTINO, s. m. dim. gazetka.

GAZZUOLA, s. f. dim. sroczka. GELAMENTO, s. m. zamrożenie, zamrażnięcie.

GELARE, v. a. mrozić, ziębić. = v. n. marznąć, zamarznąć.

GELATA, s. f. szron na drzewach; mróz, zimno.

GELATAMENTE, av. bardzo zimno. = fig. ozięble, leniwie.

GELATINA, s. f. galareta zgłowy i nóg wieprzowych. = zmarzła woda. Degna più d'esser fitta in —, D. Inf. = fig.

zguba, ruina, bieda, nędza, śmierć. Ognun volea pur Gano in —, L. Pulc. Morg.

GELATINOSO, —SA, ad. galaretowaty.

GELATO, s. m. lody, sorbet. =, p. ad. zamarzły, zamarzły, zmrożony. = fig. zdjęty strachem, drżący ze strachu. Mi volsi indietro e stretto m'accostai tutto gelato alle fideate spalle, D. Purg.

GELDRA, s. f. motłoch, szuja, zgraja.

GELICIDIO, s. m. mróz, gołoledź. = Gelicidio degli alberi, szeszeliwa w drzewie pęktem od mrozu.

GELIDEZZA, s. f. chłód.

GELIDO, —DA, ad. zmurzły, zamarzły, zimny. = *chłodny. E sotto l'ombra di perpetue fronde mormorando sen va l'acqua gelida e bruna, Tass. Ger.

GELO, s. m. zimno, mróz. = lód, Farsi di —, fig. drzeć ze strachu.

GELONE, s. m. accr. tegi mróz. GELOSACCIO, —CIA, ad. peg. niezmiernie zazdrośny.

GELOSAMENTE, av. zazdrośnie. = starannie, troskliwie.

GELOSIÀ, s. f. zazdrość. = podejrzenie, obawa, niespokojność. = żaluzja.

GELOSO, —SA, ad. zazdrośny. = podejrzliwy, niespokojny, nieufny. = trudny, niebezpieczny, ślizki. = Bilancia gelosa, czule szalki. Strumento geloso, niebezpieczne narzędzie.

GELSA, s. f. morwa (owoc).

GELSO, s. m. morwa (drzewo).

GELSOMINO, s. m. Bot. jaśmin.

GEMEBONDO, —DA, ad. jęczący.

GEMELLIPARA, s. f. kobieta rodząca bliźnięta. = samica rodząca po dwoje.

GEMELLO, s. m. bliźniak, bliźniatko. = pl. v. GEMINI.

GEMELLO, —LA, ad. bliźniący. Figliuoli gemelli, bliźnięta.

GEMERE, GEMIRE, v. n. jęczeć, stękać, narzekać. = gruchać (o turkawce), kwilić (o ptakach). = kapać, ciec kroplami, sączyć się.

GEMINARE, v. a. podwoić. = v. n. składać się we dwoje.

GEMINAZIONE, s. f. podwojenie, powtórzenie.

GEMINI, s. m. pl. Astr. Bliźnięta, trzeci znak zodiaku.

GEMINO, —NA, ad. podwójny.

GEMITIO, —TIVO, s. m. sączenie się wody, w grotach.

GEMITO, s. m. jęk, płacz.

GEMMA, GEMMIERA, s. f. klejnot. = pączek winorośli. = kiel nasion wyrastający z ziemi. = spodni listek rogu baraniego, z którego popiołu robi się kupella do czyszczenia srebra.

GEMMAIO, s. m. kopalnia drogich kamieni.

GEMMANTE, ad. m. f. lśniący jak drogi kamień.

GEMMARE, v. n. puszcząć pączki, (o winnej latorośli).

GEMMATO, —TA, p. ad. v.

GEMMARE. = wysadzany drogiemi kamieniami, kameryzowany.

GENA, s. f. D. Par. jagoda, policzek, v. GOTA, GUANCIA.

GENALE, ad. m. f. Anat. policzkowy.

GENEALOGIA, GENELOGIA, s. f. genealogia, rodowód.

GENEALOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. genealogiczny.

GENEALOGISTA, s. m. genealog.

GENERABILE, ad. m. f. mogący być spłodzonym.

GENERABILITÀ, s. f. siła płodząca.

GENERALATO, s. m. stopień generala.

GENERALE, s. m. general. = Generale de' frati, general zakonu. = ad. m. f. powszechny, ogólny, generalny. In —, av. w ogólności.

GENERALEGGIARE, —LIZZARE, v. a. uogólniać.

GENERALISSIMO, s. m. naczelný wódz.

GENERALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. ogólność, powszechność, ogół.

GENERALMENTE, —LEMENTE, av. w ogólności, w powszechności, ogólnie, ogółowo.

GENERARE, v. a. płodzić, rodzić. = v. PRODURRE. = ZRODZIĆ, sprawić, zrzędzić.

GENERATIVO, —VA, ad. płodzący, rodzący.

GENERATORE, s. m. —TRICE, s. f. rodzic, rodzicielka. = Geom. punkt z którego zaczyna się linia.

GENERAZIONE, s. f. rodzenie, płodzenie. = plemię, pokolenie. = pokolenie z ojca do syna.

GENERE, s. m. rodzaj. —umano, rodzaj ludzki, ludzie. = Stor. nat. rodzaj. = sposób, tryb. = Gram. rodzaj. = In genere, av. w ogólności.

GENERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. rodzajowy.

GENERO, s. m. zięć.

GENEROSAMENTE, av. wspaniale, szlachetnie. = hojnie, szczerdrze.

GENEROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. wspaniałość, szlachetność. = hojność, szczerdliwość.

GENEROSO, —SA, ad. wspaniały, szlachetny. La generosa e bellissima città di Firenze, Lasc. Nov. = hojny, szczerdry. = Vino generoso, wyborne wino.

GENESI, s. f. Genesis, księga rodzaju, pierwsza księga Mojżesza o stworzeniu świata.

GENETLIACO, pl. —CI, s. m.

astrolog układający horoskop nowo narodzonego dziecięcia. = ad. pisany (wiersz) na czyje urodziny.

GENGIA, —VA, s. f. dziągsta.

GENGIOVO, s. m. imbir.

GENIA, s. f. podły ród, podle plemię, szuja, halastra.

GENIALE, ad. m. f. luby, przyjemny. = Letto geniale, łóżko małżeńskie.

GENIALITÀ, s. f. sympatia, spółczucie.

GENIALMENTE, av. przez sympatyq.

GENIO, s. m. gieniusz, duch opiekuńczy, anioł stróż. = skłonność, smak, gust, upodobanie. Andar a —, dar nel —, przypaść do smaku, podobać się. A mio —, podług mego upodobania, gustu. Perché contro il suo — ella ti piglia, Fort. Ricc. = Genio d'una lingua, duch języka. = gieniusz.

GENITALE, ad. m. f. rodzajny. = urodzony.

GENITIVO, s. m. Gram. przypadek drugi.

GENITO, —TA, s. syn, córka.

GENITORE, s. m. —TRICE, s. f. rodzic, rodzicielka, ojciec, matka. I genitori, rodzice.

GENITURA, s. f. nasienie zwierzęce. = v. GENERAZIONE, NASCIMENTO.

GENNAIO, —RO, s. m. styczeń.

GENTACCIA, —GLIA, —GLIACCIA, s. f. GENTAME, s. m. motłoch, pospólstwo, szuja, halastra.

GENTE, s. f. ludzie. = mezzana, ludzie średniego stanu. Minuta —, drobny lud, gmin. Di buona —, z dobrej familii. = Gente d'arme, a cavallo, wojsko, jazda. = lud, naród.

GENTERELLA, GENTICCIUOLA, s. f. dim. drobny lud, gmin.

GENTILDONNA, s. f. szlachcianka.

GENTILE, ad. m. f. ładny, śliczny. = grzeczny, uprzejmy, ludzki, ujmujący. = delikatny, słaby. = Grano gentile, pszenica. = s. poganin, balwochwalca. I Gentili, poganie.

GENTILESAMENTE, av. po pogańsku.

GENTILESCO, v. GENTILE.

GENTILESIMO, s. m. —LITÀ, s. f. pogaństwo, balwochwalstwo.

GENTILETTO, —TA, —LINO, —NA, ad. ładniutki, śliczniutki.

GENTILEZZA, —LITÀ, s. f. szlachetność, szlachectwo. = dobroć serca, ludzkość, grzeczność, uprzejmość. = słaba konstytucja.

GENTILIRE, v. INGENTILIRE.

GENTILIZIA, s. f. szlachectwo.

GENTILIZIO, —ZIA, ad. rodowy.

GENTILMENTE, av. ładnie, ślicznie. = grzecznie, uprzejmie. = szlachetnie, wspaniale. = powoli.

GENTILOTTO, s. m. możny szlachcic.

GENTILUOMINERIA, s. f. chętnie się ze szlachectwa.

GENTILUOMO, s. m. szlachcic. — per procuratore, nie-szlachcic mieniący się być szlachcicem.

GENTUCCA, D. Inf. —CCIA, s. f. motloch, pospólstwo.

GENTUCCIACCIA, s. f. peg. podły motloch, hatastra, szuja.

GENUFLESSIONE, s. f. kłęczenie, przykłykanie.

GENUFLESSO, —SA, p. ad. na kolanach, kłęczący, na kłęczkach. [CHIARE.

GENUFLETTERE, v. INGINOC-GENUINO, —NA, ad. rodzi-
my, naturalny; prawdziwy, szczerzy.

GENZIANA, s. f. Bot. goryczka.

GEOCENTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. Astr. widziany z ziemi (o planecie).

GEODESIA, s. f. geodezya, sztuka mierzenia i dzielenia ziemi.

GEOGRAFIA, s. f. geografia, opisanie ziemi.

GEOGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. geograficzny.

GEOGRAFO, s. m. geograf.

GEOLOGIA, s. f. geologia, nauka o ziemi, jej utworzeniu się, kształcie, i pokładach.

GEOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. geologiczny.

GEOLOGO, pl. —GI, s. m. geolog.

GEOMANTE, s. m. oddający się geomancyi.

GEOMANZIA, s. f. geomancya, sztuka wróżenia z pewnych linii kreszonych na ziemi.

GEOMETRA, —RO, s. m. geometra.

GEOMETRIA, s. f. geometrya.

GEOMETRICAMENTE, av. geometrycznie.

GEOMETRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. geometryczny.

GEOMETRIZZARE, v. n. myśleć, działać, postępować ze ścisłością geometryczną.

GEOMETRUZZO, s. m. peg. lichy geometra.

GEORGICA, s. f. ziemianstwo, poemat o rolnictwie.

GERANIO, s. m. Bot. geranium, bocianie noski, bodziszek.

GERARCA, pl. —CHI, s. m. naczelnik hierarchii.

GERARCHIA, s. f. hierarchia.

GERARCHICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. hierarchiczny.

GERFALCO, pl. —CHI, s. m. Ornit. raróg.

GERGO, s. m. język złodzie-
jów, oszustów, cyganów.

GERGONE, av. Parlar —, szwargotać językiem złodzie-
jów i oszustów.

GERLA, s. f. kosz z prętów do roznoszenia na plecach
chleba po mieście.

GERMANAMENTE, av. wier-
nie, prawdziwie.

GERMAÑO, —NA, ad. e s. Fra-
tello germano, sorella germana,
brat cioteczny, wujeczny, stry-
jeczny, siostra cioteczna, i t. d.

= ad. prawdziwy, szczerzy, na-
turalny.

GERMANO, s. m. krzyżówka
(kaczka dzika).

GERME, s. m. zaród, zaro-
dek. = ziarno, nasienie. = v.

GERMOGLIO.

GERMINARE, v. GERMOGLIARE.

GERMINATIVO, —VA, ad.
mogący zejść, przyjąć się, roz-
krzewić się (o roślinach).

GERMINAZIONE, s. f. Bot.
wschodzenie nasion.

GERMINI, v. MINCHIARE.

GERMOGLIAMENTO, s. m.
wschodzenie nasion, puszcza-
nie kłówn, rozwijanie się pęc-
ków.

GERMOGLIARE, v. n. wscho-
dzić, puszczać kły; puszczać
odrostki, latorośle, = fig. ro-
dzić się, krzewić się.

GERMOGLIO, s. m. kiel (w ro-
śl nie); latorośl, odrostek, wy-
rostek, (w drzewach).

GEROGLIFICAMENTE, av.
hieroglificznie.

GEROGLIFICARE, v. a. uży-
wać hieroglifów.

GEROGLIFICO, CA, pl. —CI,
—CHE, ad. hieroglificzny. = s.

m. hieroglif, charakter w pi-
śmie obrazowym dawnych Egi-
pcyan. [Podwizżki.

GERRETTIERA, s. f. order

GERSA, v. BELLETO.

GERUNDIO, s. m. Gram. ge-
rundium, imiesłów bezwzględ-
ny.

GESMINO, v. GELSOMINO.

GESSAIOLO, —IUOLO, s. m.
odlewający figury gipsowe. =
przedający gips.

GESSO, s. m. gips.

GESSOSO, —SA, ad. powle-
czony gipsem. = pomieszany
z gipsem, zawierający gips.

GESTA, s. f. v. STIRPE. = pl.
dzieła sławne, czyny waleczne.

= dzieło, czyn. Carlo Magno per-
dè la santa —, D. Inf.

GESTEGGIARE, GESTIRE, v. n.
robić giesta, giestykulować.

GESTICULATORE, s. m. gie-
stykulator.

GESTICULAZIONE, s. f. gie-
stykulacya.

GESTO, s. m. giest, ruch ręk,
ciała. = dzieło, czyn znakomi-
ty. L'alto valor e i chiari gesti
suoi, Ar. Orł. Fur. = zarząd,
kierunek.

GESÙ, s. m. Jezus.

GESUITA, s. m. jezuita.

GETO, s. m. peca, pęcza,
pętca, (rzemyk przywiązany
do nogi sokola). Beccarsi i geti,
fig. usiłować napróżno dopić,
dokazać czego. [nie.

GETTAMENTO, s. m. rzuca-
cie.

GETTARE, v. a. rzucić, rzu-
cić. — da cavallo, szrucić z ko-
nia. — a terra, rzucić, obalić na
ziemię. — a basso, wyrzucić,
przewrócić, obalić. — il fuoco,
wyziewać płomienie. — via, od-
rzucić, wyrzucić, porzucić; fig.

— sprzedać za pół darmo, oddać
za bezcen; rozrzucić, trwo-
nić, marnować. — via la fatica,
napróżno się trudzić, pracow-
wać. = Fig. Gettare la polvere
negli occhi, zamydlić komu oczy.

— le parole al vento, groch na
ścianę rzucić. = checchessia
dietro a uno, narzucać się z czem
komu. — lagrime, ronić łzy. —
sospiri, wzdychać. — gli occhi
addosso, zwrócić na kogo uwagę,
upatrywać w pewnych zamiar-
ach. = Gettar odore, wydawać
zapach. — puzzo, śmierdzić.

— Gettar i fondamenti, założyć
fundament. — un ponte, rzucić
most. = lać, odlewać w formie.

= sprawić, szrządzić, być przy-
czyną. Gittò per tutta l'Italia ge-
neral carestia, M. Vill. = spu-
szczać (o piórze). Scrivere come
la penna getta, pisać jak pióro

bieży, napisać co przyjdzie na
myśl; fig. zarabiać piórem. Se
la penna non gettasse qualche
scudo, Cecch. Servig. gdyby pió-
ro nie zarobiło jakiego talara.

= v. r. rzucić się, rzucić się.
Gettarsi ginocchione, rzucić się
na kolana. = Fig. Gettarsi all'
avaro, zeskapić, poskapić. —
bandito, puścić się na rozbój. —
indietro una cosa, — le cose diet-
ro, dopo le spalle, sanieby-
wać rzeczy, słuc się opiesz-
łym. = upadać (o rzekach).

GETTATA, s. f. rzut — di ma-
no, rzut kamienia. = nasienie
naraz wyrzucone z ręki. =
ziemia wyrzucona na brzeg
rowu. = v. GITTATA.

GETTATORE, s. m. —TRICE,
s. f. rzucający, rzucająca. =
giser, ludwisarz.

GETTITO, s. m. womitowa-
nie krwi.

GETTO, s. m. rzut. = wapno z piaskiem. Muraglia di —, sciana z kamyków wtykanych w wapno. = Getto d'acqua a pioggia wodotrysk. = lanie w formę kruszców, gipsu, odlewane w formie. Far di —, lac, odlewac w formie. = Far getto Mar, wyrzucić towary w morze.

GETTONE, s. m. liczman.

GHEFFO, GUEFFO.

GHEPPIO, s. m. Orn. pstolka. [stivo.

GHERMINELLA, s. f. kuglarz. GHERMIRE, v. a. ir. uchwyścić w pazury: fig. schwycić, uchwycić, porwać. = v. r. uchwyścić się za barki. El' uno e l'altro insieme s'è ghermito, Bern. Orł. GHERMITORE, s. m. chwytacz.

GHERONE, s. m. kawał przy sztukowany do sukni, klin u sukni, poła. Pigliarsela per un —, pop. wynieść się z kąd ciachaczem, czmychnąć.

GHEUO, s. m. list rozwodowy u żydów. = żydowszczyzna, część miasta zamieszkała przez żydów.

GHEZZO, —ZA, ad. czarny (o murzynach). Schiavo ghezzo, murzyn.

GHIACCESCO, —CA, pl. —CHI. —CHE, ad. lodowaty.

GHIACCIAIA, s. f. lodownia.

GHIACCIARE, v. n. marznąć, zamrażać. = v. a. zamrozić, zmrozić.

GHIACCIATO, —TA, p. ad. zamrożony, zmarły. = fig. zimny jak lód, objęty, nieludzki, nielitosciwy.

GHIACCIO, s. m. lód. = mróz, zimno. = Roupere il —, fig. przelamać pierwsze trudności, ułotować drogę do czego.

GHIACCIOSO, —SA, ad. lodowy. = zmarzły, zimny jak lód.

GHIACCUOLO, s. m. sopel wiszący w zimie u strzechy.

GHIADO, s. m. trzaskający mróz. = nóż. Morto a —, prze-szyty nożem; umarły z głodu. Che morto sia a —! Fr. Sacch. Gli venne un — al core, Bern. Orł. [kosaciec.

GHIAGGIUOLO, s. m. Bot.

GHIAlA, s. f. żwir.

GHIAlATA, s. f. żwir nawie-ziony do zasypania kałuży.

GHIAlOSO, —SA, ad. żwirowaty.

GHIANDA, s. f. żołędź. = główka członka męskiego.

GHIANDAIA, s. f. Orn. sojka.

GHIANDIONE, s. m. accr. duża sojka. = fig. gaduła.

GHIANDELLINO, s. m. dim.

malenka żołędź. = mala od-ległość.

GHIANDIFERO, —RA, ad. rodzący żołędzie. La ghiandifera quercia, Alam. Coll.

GHIANDOLINA, —DUCCIA, —DUZZA, —DINA, s. f. dim. malenka żołędź. = gruczołek.

GHIARBALDANA, s. f. krzta, odrobina, nic.

GHIATTIRE, v. a. ir. zacząć gonić glosem (o psie gończym).

GHIAZZERINO, v. GAZZERINO.

GHAZZERUOLA, s. f. łódź, łódka.

GHBELLINO, s. m. Gibelin, należący do stronnictwa politycznego w średnich wiekach we Włoszech i Niemczech, popierającego interesa cesarza przeciwko papieżowi, tak nazywanego od książąt szwab-skich z domu Wajblingów, z którego cesarze Konrad III, Fryderyk Barbarossa, Henryk VI, Fryderyk II i Konrad IV, 1137 — 1254.

GHIERA, s. f. skówka.

GHIERATO, —TA, ad. okuty w skórkę.

GHIgnACCIO, s. m. szyderski uśmiech.

GHIgnANTEMENTE, av. z uśmiechem.

GHIgnARE, v. n. uśmiechać się z przekąsem, śmiać się w duchu.

GHIgnATA, v. SGHIgnAZZATA.

GHIgnATORE, s. m. uśmiech-livy.

GHIgnAZZARE, v. n. par-skać, pękać ze śmiechu.

GHIgNO, s. m. GHIgNETTO, —TTINO, s. m. dim. uśmiech, uśmieszek. [wianie.

GHIINDAGGIO, s. m. windo-gi.

GHIINDARE, v. a. Mar. win-dować.

GHIOMO, v. GOMITOLO.

GHIOTTA, s. f. głęboka misa kuchenna, v. LECCARDA.

GHIOTTACCIO, —CIA, s. peg. brzydki obżartuch.

GHIOTTAMENTE, av. żarło-cznie, obżarcie.

GHIOTTERELLINO, —NA, GHIOTTERELLO, —LA, GHIOTTINO, —NA, GHIOTTONCELLO, —LA, GHIOT-TONCINO, —NA, GHIOTTUZZO, —ZA, s. dim. żarłoczek, żarłoczka.

GHIOTTO, —TA, s. e ad. żar-łok, obżartuch, żarłoczny, ob-żarty; łakomy, łasy na przy-smaczki. = fig. chciwy. Fece la voglia sua dell'oro ghiotta, D. Purg. = hultajski, łajdaki.

= Aver un certo ghiotto, mieć coś pociągającego.

GHIOTTONE, s. m. accr. o-gromny żarłok, obżartuch. = fig. łotr, łajdak.

GHIOTTONEGGIARE, v. n. obżerać się, opychać się.

GHIOTTONERIA, s. f. żarło-czność, obżarstwo. = hultaj-stwo, łotrństwo, łajdactwo.

GHIOTTORNIA, —TTONIA, s. f. obżarstwo. = łakocie, łakotki. = fig. chciwość, łakomstwo.

GHIOVA, s. f. gruda, bryła ziemi.

GHIOWO, [giò-co], s. m. kielb. — fig. głupia głowa.

GHIOWO, [giò-dzo], s. m. kawaleczek; kropla.

GHIRIBIZZAMENTO, s. m. marzenie, rojenie.

GHIRIBIZZANTE, —TORE, s. m. —TRICE, s. f. fantastyk, marzyciel. [CARE.

GHIRIBIZZARE, v. FANTASTI-GHIRIBIZZO, s. m. przywi-dzenie, urojenie, widzi mi się.

GHIRIBIZZOSO, —SA, v. FAN-TASTICO.

GHIRIGORO, s. m. flores na-okolo podpisu. = fig. zakręty, manowce.

GHIRLANDA, s. f. girlanda, wieniec. Di verde lauro una — colse, Petr. Morir colla —, fig. umrzeć z wieniec, w stanie pa-nieńskim. = obreć, obwód, okrag. — di luce attorno a un pianeta, wieniec światła na-o-kolo planety.

GHIRLANDARE, v. a. wwie-ni-czyć girlandą.

GHIRLANDELLA, —DETTA, —DUZZA, s. f. dim. wianeczek, wianuszek.

GHIRO, s. m. Zool. kosztarka.

GHIRONDA, s. f. kobza.

GIA, zamiast ANDAVA, szedł, szła.

GIA, av. już. — da gran tem-po, już od dawna. = dawniej, niegdyś, kiedyś, przedtem. La casa fu — de' padri gesuiti, Pind. — governatore di..., były gubernator. Questo paese ebbe — nome di regno, ten kraj nazywał się niegdyś królestwem. Siccome io intesi —, Bocc. = już, na ko-niec. Che — vi sfida Amore, ond' io respiro, Petr. = tak jest, tak. = Casem służy tylko do za-pelnienia, i nie tłumaczy się na polskie. Caddi non — come persona viva, Petr. = niebo-szczyk, nieboszczka.

GIACCHE, cong. gdy, ponie-waż. — servir si debbe 'a un sol si serva, Cast. An. parl. v. DAC-CHE, POICHÉ.

GIACCHERA, v. GIARDA.

GIACCCHIATA, s. f. rzut sieci.

GIACCCHIO, s. m. sieć na ryby która się z brzegu rzuca i za-raz wyciąga skoro do dna dój-dzie.

GIACENTE, ad. m. f. leżący.

= położony. = *Leg. otwarty, wakujący*. *Eredità* —, *otwarta sukcesja*.

GIACERE, v. n. ir. *leżeć*. *Camera nella quale giaceva l' infermo*, *Bocc.* — *con alcuno, leżeć z kim, obcować, spółkować*. *Far — morto, położyć trupem*. *Qui giace, tu leży, spoczywa (na nagrobkach)*. = *leżeć, być położonem*. *Giace in Arabia una valletta amena*, *Ar. Orl. Fur.* = *stać, gnić, nieptynąć (o wodzie)*. = s. m. *leżenie*.

GIACIGLIO, s. m. *legowisko*.
GIACIMENTO, s. m. *leżenie*.

GIACINTO, s. m. *hiacynt*. = *Min. hiacynt*.

GIACITOIO, v. GIACIGLIO.

GIACITORE, s. m. *leżen*.

GIACITURA, s. f. *leżenie*.

Giacitura del discorso, fig. *układ, rozkład mowy*.

GIACIUTO, —TA, p. ad. v. GIACERE.

GIACO, pl. —CHI, s. m. *kolca zbroja, kolczuga*. [bek.]

GIACOBBEA, s. f. *Bot. jakó-giaculatoria*, s. e ad. f. *strzelista modlitwa*.

GIAIETTO, s. m. *gagatek*.

GIALLAMINA, s. f. *Min. galmaja, galman*.

GIALLASTRO, —TRA, —ETTO, —TA, —ICCIO, —CIA, —IGNO, —GNA, —INO, —NA, ad. *żółtawy*.

GIALLEGGIANTE, ad. m. f. *wpadający w żółty kolor*.

GIALLEGGIARE, v. n. *wpadać w żółty kolor; żółknąć*.

GIALLEZZA, s. f. *żółtość*.

GIALLO, s. m. *kolor żółty*. — di terra ocra, *okra, farba żółta*. — di Siena, *żółty marmur z okolic Sieny*. = ad. *żółty*. = *żółty, błądy (o cerze)*.

GIALLOPALLIDO, —DA, —GNO, —GNA, —GNOLO, LA, —SMORTO, —TA, ad. *żółtoblady, bladożółty*. [tość.]

GIALLORE, —UME, s. m. *żółtobłady*.

GIALLOSO, s. m. *robak w gruszcze*. = ad. *żółtawy*.

GIAMBARE, v. BURLARE.

GIAMBIKO, pl. —CI, ad. m. *jambiczny*.

GIAMBO, s. m. *jamb, stopa w wierszach greckich i łacińskich złożona z krótkiej i długiej*. *Dare il —, kpić, drwić*. *Tu vuoi il —, czy kpisz, dajesz pokój, odepiesz się*. *Egli è Senese, che sempre voglion il — di altrui*, *Lasc. Com.*

GIAMMAI, GIA MAI, av. *kiedyś, dawniej, przedtem*. = *z przeczeniem, nigdy*.

GIAMMENGOLA, s. f. *fraszka, furda*.

GIAMPAGOLAGGINE, s. f. *bass. opieszalność, lenistwo*.

GIANNETTA, s. f. *kopia, włócznia*. = *laska kapralów w wojsku austriackiem*.

GIANNETTARIO, —TTIERE, s. m. *kopijnik*.

GIANNETTATA, s. f. *ukłóćcie kopią*.

GIANNETTINA, s. f. dim. *krótka kopia*. [pański.]

GIANNETTO, s. m. *kon hisz-*

GIANNIZZERARE, v. a. *obrzezać podług obrządku tureckiego*.

GIANNIZZERO, s. m. *janczar*.

GIANSENISMO, s. m. *jansenizm, nauka Janseniusza, biskupa Ipru, w wieku XVII, o łasce, potępiona przez papieża Urbana VIII*. [sta.]

GIANSENISTA, s. m. *jansenista*.

GIARA, s. f. *kufel o dwóch uchach*. = *qasior*.

GIARDA, s. f. *włogaczna*. = *psikus, figiel, żart, psota*. *Da lei ben ti guarda, ch' ella non ti facesse qualche —*, *Bern. Orl.*

GIARDINAIO, —IA, —NIERE, —RO, s. *ogrodnik, ogrodniczka*.

GIARDINETTO, s. m. dim. *ogródek*.

GIARDINIERA, s. f. *wazon na kwiaty*. = *ogrodniczka*.

GIARDINO, s. m. *ogród kwiatowy*. [rek.]

GIARETTA, s. f. dim. *gasio*.

GIARGONE, s. f. *rodzaj dyamentu żółtego*.

GIARRO, —RA, v. GIARA.

GIAVA, s. f. *magazyn w porcie na sprzęty okrętowe*. = *kępa na rzece*.

GIAVAZZO, v. GIAIETTO.

GIAVLOTTO, s. m. *rohatyna*.

GIBBO, s. m. lat. *garb*. = *wypukłość*.

GIBBOSO, —SA, GIBBUTO, —TA, ad. *garbaty*.

GIBERNA, s. f. *ładownica*. — *de' cacciatori, torba myśliwska*.

GICARO, GIGHERO, s. m. *Bot. kolokassya, aronek, aronowa broda*.

GIELARE, GIELO, v. GELARE, etc.

GIEROGLIFICO, v. GEROGLIFICO.

GIGA, s. f. *rodzaj instrumentu muzycznego*. = *rodzaj pieśni i tańca*.

GIGANTACCIO, s. m. *peg olbrzymisko*.

GIGANTE, s. m. *olbrzym, wielkolud*.

GIGANTEGGIARE, v. n. *być olbrzymiego wzrostu*.

GIGANTESCAMENTE, av. *po olbrzymisku*.

GIGANTESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, —TINO, —NA, —TEO, —TEA, ad. *olbrzymi, olbrzymowaty*.

GIGANTESSA, s. f. *olbrzymka*.

GIGANTOMACHIA, s. f. *wojna olbrzymów*.

GIGANTONE, s. m. accr. *nadzwyczajny olbrzym*.

GIGLIACEO, —CEA, ad. *Bot. liliiowaty*.

GIGLIATO, —TA, ad. *ozdobiony lilią, herbem Burbonów lub herbem Florencji*.

GIGLIETO, s. m. *miejsce zasadzone liliami*.

GIGLIETTO, GIGLIETTINO, s. m. dim. *lilijka*. = *koronka podobna do lilii*.

GIGLIO, s. m. *lilia*. = *herb Burbonów i Florencji*.

GIGLIOZZO, s. m. accr. *duża lilia*.

GINECEO, s. m. *mieszkanie niewiast u dawnych Greków*.

GINECOCRAZIA, s. f. *rząd kobiet*.

GINEPRAIO, —ETO, s. m. *krzaki jałowcowe*. = *fig. zawikłanie, labirynt, kłopot, tarapata, wertepa*. *Uscire di —, wypłatać się, wybrnąć z czego*. *Io vo' dar la sentenza, acciocchè oggimai questi poveri uomini eschino di così fatto —*, *Lasc. Nov.*

GINEPRO, s. m. *Bot. krzak jałowcu, jałowiec*. = *ziarno jałowcu, jałowiec*.

GINESTRA, —GGINE, s. f. *Bot. jałowiec, żarnowiec miotłowy*.

GINESTRETO, s. m. *miejsce zarosłe jałowcem*. = *fig. v. GINEPRAIO*.

GINESTREVOLE, ad. m. f. *zarosły jałowcem*.

GINGELLO, v. GRIMALDELLO.

GINGIA, —VA, v. GENGIA.

GINLIMO, s. m. *Anat. przegięcina, przegub, wydrążenie na końcu kości w które inna kość wchodzi*.

GINNASIO, s. m. *gimnazjum, szkoła ćwiczeń ciała*.

GINNASTA, s. m. *gimnasta, nauczyciel ćwiczeń ciała u dawnych Greków*. [ka.]

GINNASTICA, s. f. *gimnastyka*.

GINNASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *gimnastyczny*.

GINNETTO, v. GIANNETTO.

GINNICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *gimniczny, szermierski, zapasniczy*.

GINNOSOFISTA, s. m. *gimnosofista, z sekty filozofów indyjskich martwiących ciało i chodzących nago*.

GINOCCHIELLO, s. m. *noga wiewprzowa*. = *nakolaniek*.

GINOCCHIETTO, s. m. dim. *kolanko*.

GINOCCHIO, pl. m. —CHI, e f. —CHIA, s. m. *kolano*.

GINOCCHIONE, —NI, av. *na kolanach, na klęczkach*. *Cader —, upaść na kolana*.

GIOCARE, —co, v. GIUOCARE, ec.

GIOCHETTO, s. m. dim. *igra-giochevole*, ad. m. f. zabawny.

GIOCHEVOLMENTE, av. *zar-giocoforza*, av. *koniecznie*.
GIOCOLARE, —ro, s. m. kuglarz.

GIOCOLARE, v. n. kuglarzyć.
GIOCOLARITA, s. f. *śmieszność, blażeństwo*.

GIOCOLARMENTE, v. GIOCOSAMENTE.

GIOCOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. kuglarz, kuglarka.

GIOCOLINO, —LARINO, —CUCIO, s. m. dim. zabawka, *igra-szka, rozrywka*.

GIOCOLO, s. m. *igraszka, żarty*.

GIOCONDAMENTE, av. *we-giocondare*, v. n. e. r. *bawić się, weselić się*.

GIOCONDEVOLÉ, ad. m. f. *wesoly, uciśny, radośny*.

GIOCONDEZZA, —DITÀ, —TATE, —TATE, s. f. *radość, weselość*. = La giocondità delle cose, everything co czyni przyjemność.

GIOCONDO, —DA, ad. *rad, wesoly, radośny*. = *zabawny, uciśny, rozweselający*.

GIOCONDOSO, —SA, ad. *pełen radości*.

GIOCOSAMENTE, —LOSAMENTE, av. *żartobliwie, śmiesznie, uciśnie*. = *wesoło, radośnie*.

GIOCOSITÀ, s. f. *żartobliwość, żarty*.

GIOCOSO, —SA, ad. *żartobliwy, śmieszny, uciśny*. = *wesoly, zabawny, rozweselający*. = *w żarcie, żartem*.

GIOGAIA, s. f. *podgardle wołu*. = *pasma gór*.

GIOGLIATO, —TA, ad. *pelen kłokolu, zarosty kłokolem*.

GIOGLIO, s. m. *kłokol*.

GIOGO, pl. —GHI, s. m. *jarzmo*. = *fig. jarzmo niewoli*. = *szczyt, wierzchołek gór*.

GIOGOSO, —SA, ad. *górzysty*.

GIOIA, s. f. *radość, wesele*. = *drogi kamień, klejnot*. = *wylot dziecka*.

GIOIANTE, ad. m. f. *rad, kontent, radośny*. = *hamy*.

GIOIELLARE, v. n. *kameryzować, wysadzać drogiemi kamieniami*.

GIOIELLETTO, —LLINO, s. m. dim. *GIOIETTA*, —IETTA, s. f. dim. *klejnotek*.

GIOIELLERE, s. m. —RA, s. f. *juwiler, jubilerka*.

GIOIELLO, s. m. *klejnot*.

GIOIOSAMENTE, av. *wesoło*.

GIOIOSETTO, —TA, ad. *wesolutki*.

GIOIRE, v. n. ir. *bawić się,*

weselić się, cieszyć się. = v. a. *używać, v. GODERE*. = s. m. *uciecha, radość*.

GIOLITO, s. m. *wypoczynek po pracy lub podróży*. Stare in —, Mar. *sztachować, stać na kotwicy w porcie, lub na morzu w gród ciszy morskiej*.

GIOMELLA, v. GIUMELLA.

GIORNALE, s. m. *dziennik handlowy*. = *dziennik, gazeta*. = *dyariusz*. = ad. m. f. *dzienny, codzienny*.

GIORNALETTO, s. m. dim. *notatki codzienne*.

GIORNALIERE, s. m. *robotnik dzienny*.

GIORNALIERO, —RA, ad. *dzienny, dniowy*.

GIORNALISTA, s. m. *dziennikarz*. [dzien.]

GIORNALMENTE, av. *co-giornata*, s. f. *cały dzień*.

Per questa prima —, Bocc. Alla —, *codzień; odednia do dnia*. = *dzień drogi*. = *bieg życia ludzkiego*. E compie' mia — innanzi sera, Petr. = *dzień bitwy, bitwa*. Far —, *wydać, sloczyć bitwę*.

GIORNATELLA, s. f. *dzionek, dzień stracony na fraszkach*.

GIORNEA, s. f. *strój mężki*. = *plaszcz wojskowy*. Allacarsi, la —, *z zapalem brać się do czego*. Metter la —, *zmitreżyć czas*. Non voglio starmi a metter la —, Bern. Orl.

GIORNERELLO, s. m. dim. *schierz, dzionek*.

GIORNO, s. m. *dzień*. Mezzo —, *południe*. Si fa —, *dnienie, świta*. All' abbassar del —, *przy schyłku dnia*. Tutto il —, *cały dzień*. Di giorno in giorno, *giorno per giorno, odednia do dnia, dzień po dzień*. Fra —, *w ciągu dnia, po południu*. Da quel —, *od owego dnia*. Il — innanzi, *dniem wprzód, w wiliq*. Il — dopo, *nazajutrz*. — di festa, *di lavoro, dzień święteczny, roboczy*. Il — di Pasqua, *dzień wielkanocny*. = *weschód*. Ed ella prese il suo destrier che intorno giva pascendo, ed andò contro il —, Arl. Orl. Fur.

GIOSTRA, s. f. *potykanie się na koniu z kopia w reku*. = *schierz, figiel, psikus, psota*. Far una — a uno, *wypłatać komu figla*.

GIOSTRARE, v. n. *potykać się na koniach z kopia, kruszyć kopie, gonić na ostre; biec się, walezyć*. = *fig. walczyć się, waleć się*. = *majaczyć, oszukiwać, podejść, zacząć z manki*.

GIOVAMENTO, s. m. —GIONE, s. f. *pomoc, ulga, folga*. Se questo non facesse giovamento com-

posto gli faremo un argomento, L. Lipp. Malm.

GIOVANA, s. f. *młoda kobieta, dziewczyna*.

GIOVANACCIO, —STRÒ, —ZZO, s. m. *młodzik, młokos*.

GIOVANAGLIA, s. f. *młódz, młodzież*.

GIOVANE, s. m. f. *młodzieniec, dziewczyna*. = *Giovane tenerella, młoda latorośl*. = ad. *młody*.

GIOVANEGGIARE, v. n. *postępować jak przystoi na młodzieńca*.

GIOVANESCO, v. GIOVANILE.

GIOVANETTINO, s. m. dim. *młodzieniaszek*.

GIOVANETTO, —TA, —LLO, —LA, s. *młodzieniec, dziewczyna*. = ad. *młodzieńczy, młodziutki, młodzieńcki*. Il giovanetto tempo, *la giovanetta età, młody wiek, młodość*.

GIOVANEZZA, s. f. *młodość*.

GIOVANILE, ad. m. f. *młodzieńczy, młodociany*. Età —, *wiek młody, młodość*.

GIOVANILMENTE, av. *jak przystoi na młodzieńca*.

GIOVANINO, —NA, ad. *młodzieńczy*. Ella è pur giovanina e tenerina, Lasc. Nov.

GIOVANISSIMO, —MÀ, ad. sup. *młodziutki, młodzieńcki*.

GIOVANONA, —TTA, s. f. *dziewoja, dziewczucha*.

GIOVANONE, —TTO, GIOVINOTTO, s. m. *duży, krepny, przystojny młodzieniec*.

GIOVARE, v. a. e. n. *pomagać, pomóc, dopomóc; postużyć, służyć, przydać się na co, przynosić korzyść, pożytek*. Religion non giova al sacerdote, nè l'innocenza al pargoletto giova, Ar. Orl. Fur. = *podobać się*. = v. r. *Giovarsi d'alcuna cosa, używać czego, użytkować, ciągnąć korzyść*.

GIOVATIVO, —VÀ, ad. *potomocny, użyteczny, korzystny*.

GIOVATORE, s. m. —TRICE, s. f. *wspomożyciel, i t. d.*

GIOVE, s. m. Astr. *Jowisz, planeta mający cztery satelity, pięć razy odleglejszy od słońca aniżeli ziemia, 1174 razy większy od ziemi, obracający się około swej osi w przeciągu 9 godzin 55 minut, a około słońca w przeciągu blisko lat 12*. = *Mitol. Jowisz*.

GIOVEDÌ, s. m. *czwartek*.

GIOVENCA, s. f. *jałowica*.

GIOVENCO, pl. —CHI, s. m. *ciotek, byczek*.

GIOVENILE, ec. v. GIOVANILE, ec.

GIOVENTÙ, —TUDÈ, —TUTE, s. f. *młodość*. = *młodzież*. =

fig. *pierwiastek, początek*. O primavera, — dell'anno, Guar. Past. fid.

GIOVEVOLE, ad. m. f. *pomocny, użyteczny, przydatny, korzystny*.

GIOVEVOLEZZA, v. UTILITÀ. GIOVEVOLMENTE, av. *użytecznie, korzystnie*.

GIOVIALE, ad. m. f. *Jowiszowy. = jowialny, wesoły, krotchwilny*.

GIOVIALITÀ, s. f. *jowialność, wesoły humor*.

GIOVIALONE, ad. m. f. *accr. bardzo wesoły, bardzo zabawny*.

GIOVINASTRO, s. m. *młodziak*. GIOVINE, s. e. ad. m. f. *młodzieniec, młody*.

GIOVINETTO, —TA, —LLO, —LA, s. e. ad. *młodzieniec, dziewczyna; młodzieńczy, młodzieńki*.

GIOVINEZZA, s. f. *młodość*.

GIRACAPPO, s. m. *zawrót głowy*.

GIRAFFA, s. f. *Zool. girafa*. GIRAMENTO, s. m. *obracanie się, krążenie, kołowanie*. — di capo, *zawrót głowy*.

GIRAMONDO, s. m. *obieżywiat*.

GIRANDOLA, s. f. *żyrandola, pajdak*. Dar fuoco alla —, fig. *zacząć co (o osobie bez której nikt nie śmie przystąpić do czego)*. = fig. *krętałina, kłopot, tarapaty*. = *urojenie, przywidzenie*.

GIRANDOLARE, v. FANTASTICARE.

GIRANDOLETTA, —LINA, s. f. dim. *żyrandolka*.

GIRANDOLINO, s. m. *chorągiewka na dachu*. = fig. *wieźnik, swiszczypalka*.

GIRANDOLONE, s. m. *włóczęga*.

GIRANTE, ad. m. f. *kręcący się, obracający się*. = s. m. *indossant wezłu*.

GIRARE, v. n. *kręcić się, obracać się, krążyć*. — attorno, *kręcić się do koła, włóczyć się, biegać, błąkać się, krążyć*. — per il capo, *kręcić się, snuć się po głowie*. = *rozciągać się, mieć tyle a tyle obwodu*. E gira la detta provincia di Toscana 700 miglia, G. Vill. = *dostać jakby zawrotu głowy, bredzić, gadać od rzeczy, być nie spełna rozumu*. = v. a. *kręcić, obracać*. = *krążyć, obiegać*. Non vede il sol che tutto il mondo gira, cosa tanto gentile, D. Conv. Tanto di mare ho corso, tante terre ho girate, Car. En. = *puścić w obieg*. — i danari ad uno, *zrobić na rzecz czyjś przekaz,azać ko-*

mu wypłacić. — una cambiale, *puścić w obieg wezł, indossować wezł*. = s. m. *obróć*. In un — del sole, *w jednym dniu*. = *kręcenie się, krążenie, obracanie się*.

GIRARROSTO, s. m. *koło służące do obracania różna*.

GIRASOLE, s. m. Bot. *słonecznik*.

GIRATA, s. f. *obróć*. = *przekazanie należytości którą się ma u kogo na rzecz osoby której się winno*. — di una cambiale, *indossowanie wezłu*.

GIRATINA, —ETTA, s. f. dim. *mały okrąg, małe krążenie*.

GIRATIVO, —VA, ad. *kręcący się, obracający się, krążący*.

GIRATOIO, s. m. *korba*.

GIRAVOLTA, s. f. *okrąg, obieg, obieżenie, okręcenie się do koła*. Dare una —, *obejść, obieść, objechać do koła*.

GIRAZIONE, s. f. *kręcenie się, krążenie*.

GIRE, v. n. * *isć, pojsć*. Lasciammo il muro e gimmo in ver lo mezzo, D. Inf.

GIRELLA, s. f. —LETTA, —LINA, s. f. dim. *krążek, kluba*. Dar nelle girelle, pop. *dostać bżika, pomieszania zmysłów*.

GIRELLAIO, s. m. *fabrykant krążków do windy*. = fig. *wartogłów, wietrznik*.

GIRELLO, s. m. *kółko*. = *plachta którą się dawniej opasywano po wierzchu zbroi*.

GIREVOLE, ad. m. f. *obrotny, pokrotny, kołowrotny, wartki*. = fig. *płochy, niestały*. [się.

GIREVOLMENTE, av. *kręcąc*.

GIRFALCO, v. GERFALCO.

GIRITONDO, —DA, ad. *okrągły*.

GIRLO, s. m. *fruska*.

GIRO, s. m. *obróć*. — del sole, *obróć słońca*. = *krąg, krążenie*. In —, av. *w okrąg, do koła; okrągło*. — di parole, *okrążenie słowne*.

GIROMANZIA, s. f. *wróżenie oprzysiężności kręcąc się w kółko*.

GIRONDA, v. GHIRONDA.

GIRONE, s. m. *accr. duży krąg, duże koło*. Andar a —, *gironi, krążyć, wałęsać się, włóczyć się*. — di vento, *wicher*.

GIRONZARE, v. n. *włóczyć się bez celu*.

GIROVAGO, —GA, ad. *włóczęga*. [sienie].

GIT, s. m. *czarnuszka (nagita)*, s. f. *chód, kurs*. Far — *chodzić, przechadzać się*.

GITERELLA, s. f. dim. *mały kurs*.

GITTAIONE, GITTERONE, GITONE, s. m. Bot. *czarnuszka*.

GITTARE, ec. v. GETTARE. ec.

GITTATA, s. f. rzut. = *grobla, tama w porcie*. = *ziemia wyrzucona na wierzsz z rowu*.

GITTO, v. GETTO. = A —, av. *dokładnie*.

GIÙ, av. *na spodzie, na dole, na spód, na dół*. Venir —, *andar —, all' in —, zejść na dół*; fig. *chylć się do upadku, upadać*. Mandar —, *połknąć, pochłonić*; fig. *znieść, ścierpieć*; obalić, *wywrócić, zniszczyć*. Dar —, *upaść*; fig. *podupaść*. Tirar —, *ściągać na dół, zniżać, spuszczać*; fig. *kląć, przeklinać, bluźnić*. Por — l'odio, *la paura*, fig. *złożyć nienawiść, obawę*. Piaciavi por — l'odio e lo sdegno, Petr. Torsi — d'alcuna cosa, *opuszczać, poprzestać, zaniechać, wstrzymać się od czego*.

GIUBBA, s. f. *kaftan, kabat*. = *grzywa*. [wiasty].

GIUBBATO, —TA, ad. *grzybi*.

GIUBBERELLO, —TTO, —TTONO, s. m. dim. *kaftanik, kabacik*.

GIUBBILAMENTO, v. GIUBILAZIONE.

GIUBBILARE, v. n. *radować się, weselić się*. = v. a. *dać łaskawy chleb*.

GIUBBILEO, s. m. *jubileusz*.

GIUBBILOSO, —SA, ad. *radośny*.

GIUBBONCELLO, —CINO, s. m. dim. *kaftanik*.

GIUBBONE, s. m. *kurtka*.

GIUBILARE, v. GIUBBILARE.

GIUBILATORE, s. m. *wyskakujący z radości*.

GIUBILAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. GIUBILO, GIUBILIO, s. m. *radość, wesele*.

GIUCARE, GIUCARE, v. n. *grać*. — alle carte, *agli scacchi*, *grać w karty, w szachy*. A che giuoco giuochiamo noi? *w jaką grę grać będziemy?* — netto, fig. *otwarcie postępować*. = *igrać, bawić się; żartować*. = *zakładać się, złożyć się o co*. = *Giucar alle pagna, bić się na kulaki*. — di calcagna, *zemknąć, drapnąć*. = d'arme, *fechtować się*. = *Giucar d'autorità, porządzić się, rozkazać co nieprosząc o pozwolenie*. = *Giucar di vela, di remo, płynąć rozpuszczony żagle, robiąc wiosłami*.

GIUCATORE, s. m. —TRICE, s. f. *gracz, graczka*.

GIUDAICO, —CA, pl. —CI, —CHE, GIUDESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *żydowski*.

GIUDAISMO, s. m. *zakon żydowski*.

GIUDAIZZARE, v. n. *zachowywać lub przejmować zwyczaje, zakon i obrządki żydowskie*.

GIUDECCA, s. f. *największa*

otchłań piekielna, w której cierpią karę zdrajcy swych dobroczyńców, tak nazwana przez Dante od Judasza Iskarioty.

GIUDEO, —DEA, s. żyd, żydowska. = ad. żydowski, żydowska.

GIUDICAMENTO, s. m. sądzenie. = wyrok sądowy. = zdanie, opinia.

GIUDICARE, v. a. sądzić, osądzić. — una quistione, osądzić jaką sprawę. = Giudicare alla grossa, sądzić z powierzchowności. = Giudicare alcuno, źle o kim sądzić. = v. n. sądzić, mniemać. = v. r. mieć się za bliższego zgonu. [rio.]

GIUDICATIVO, v. GIUDICIALI. GIUDICATO, s. m. urząd sądowy, sądownictwo. = wyrok; zdanie. Star al —, poprzestając na wyroku, zdaniu czyjem. Passar in —, być rzeczą osądzoną, niewątpliwą.

GIUDICATORE, v. GIUDICE.

GIUDICATORIO, —RIA, ad. sądowniczy, mający władzę sądowniczą.

GIUDICATURA, s. f. urząd sądowy, sądownictwo. = wyrok wydany w sprawie. = sąd, sędziowie. [rie.]

GIUDICAZIONE, s. f. sądzić. GIUDICE, s. m. sędzia. = doktor prawa.

GIUDICHEVOLMENTE, v. GIUDICIOSAMENTE.

GIUDICIALE, ad. m. f. sądowniczy, sądowy, sądowy.

GIUDICIALMENTE, —RIAMENTE, av. sądownie.

GIUDICIARIA, s. f. sąd, trybunał.

GIUDICIARIO, —RIA, ad. sądowniczy, sądowy, sądowy. Potere giudiciario, władza sądownicza. = Astrologia giudiciaria, astrologia sądowa, chcącą przepowiadać z gwiazd wypadki życia ludzkiego.

GIUDICIO, s. m. sąd, trybunał. = wyrok sądowy, sąd. Giudizi di Dio, Leg. sądy bóżkie, próby ognia, wody wrzącej i pojedynku. — universale, sąd ostateczny. = sąd, mniemanie, zdanie. = sąd o rzeczach, rozsądek, rozum. Uomo di —, człowiek mający zdrowy rozsądek. Abbiate —, miej rozsądek, zastanów się.

GIUDICIOSAMENTE, av. rozsądnie.

GIUDICIOSO, —SA, ad. rozsądny, roztropny.

GIUDIZIALE, GIUDIZIO, ec. v. GIUDICIALE, ec.

GIUGERO, s. m. morg.

GIUGGIOLA, s. f. jujuba (owoc).

GIUGGIOLINO, —NA, ad. koloru jujuby, żółto czerwony. = jujubowy. Siroppo giuggiolino, syrop jujubowy.

GIUGGIOLO, s. m. Bot. jujuba.

GIUGNERE, GIUGNERE, v. n. ir. przybyć, stanąć, przyjść. — a riva, in porto, wylądować, zawinąć do portu. Già era il sole all' orizzonte giunto, D. Purg. = dosięgnąć, dopędzić, dogonić, złapać. Noi giugneremo al furto questo ladro, Fior. Pecor. = dojść do pewnego stopnia. — al più alto segno, dojść do najwyższego stopnia. = przyjść, nadejść (o czasie). = dokazać co, skłonić do czego. = podejść, oszukać, wywieść w pole. Non ti lasciar mai —, nie daj się nigdy oszukać. Per certo io ho giunta costei, Fior. Pecor. = dodawać, dokładać. Pur vai... giugnendo legna al fuoco ove tu ardi, Petr. = zaprzędz wóły do pluga. = Giungere le mani, składać ręce (prosząc kogo o co). = Giugnere addosso a uno, wpaść na kogo. Ma non avrà da noi riparo e scampo, se con tanti armi gli giugniamo addosso, Tasson. Secch. = dosięgnąć, trafić. Fu il cavalier romani nel petto giunto, Tasson. Secch. Ma egli nol giunse, com' egli credette, Fir. As. = v. r. złączyć się, skofajczyć się.

GIUGNIMENTO, s. m. złączenie; dołączenie.

GIUGNO, s. m. czerwiec.

GIULEBBARE, v. a. gotować do gęstości ulepkę.

GIULEBBE, —BO, s. m. ulepek.

GIULIANA, s. f. Bot. wieczernik.

GIULIANO, ad. m. Período —, peryód juliński ułożony przez Juliusza Skaligera a obejmujący 7980 lat.

GIULIO, s. m. mały rzymski pieniądz, których idzie półtora na lirę. [śnie.]

GIULIVAMENTE, av. rado. GIULIVETTO, —TA, ad. wesoluchny, wesolutki.

GIULIVITA, s. f. wesolość, radość.

GIULIVO, —VÀ, GIULIO, —IA, ad. wesoly, radośny.

GIULLARE, —RO, s. m. blażen, bufon.

GIULLERIA, s. f. blaźństwo. = wesole życie.

GIUMELLA, s. f. podwójna garść, przycgarść.

GIUMENTA, s. f. kłacz.

GIUMENTO, s. m. koń, muł, osioł.

GIUNCAIA, s. f. —CHETO, s. m. sitowie, sitowisko. [towiem.]

GIUNCARE, v. a. usłać si-

GIUNCATA, s. f. ustanie sitowiem. = mleko zsiadłe.

GIUNCHIGLIA, s. f. Bot. żonkil, żółty narcyz.

GIUNCO, pl. —CHI, s. m. sit. — odorato, cybora. Cercar il nodo nel —, fig. upatrywać wad, błędów.

GIUNCOSO, —SA, ad. zarostly sitowiem.

GIUGNERE, v. GIUGNERE.

GIUNONE, s. f. Astr. Junona, jeden z mniejszych planet między Marsem a Jowiszem. = Mitol. Junona.

GIUNTA, s. f. przybycie. A prima —, av. na samym wstępie, z początku, z razu. = do-datek, dokładka, dodatek, miara z czubem. È più la — che la derrata, prov. sos lepszy od pieczenia. = junta, rada polityczna. [razem.]

GIUNTAMENTE, av. łącznie.

GIUNTARE, v. a. oszukiwać.

GIUNTATO, —TA, p. ad. oszukany, = mający mocne stawy. Cavallo giuntato, koń mocny w nogach.

GIUNTATORE, s. m. oszust, szalbierz.

GIUNTERIA, s. f. GIUNTO, s. m. oszukiństwo.

GIUNTO, —TA, p. ad. przybyły. = dosięgnięty, dopędzony, schwytany = oszukany, = złączony, złożony. Colle mani giunte, ze złożonymi rękami.

GIUNTURA, s. f. staw.

GIUOCACCHIARE, v. n. grać o mało co. [dka gra.]

GIUOCACCIO, s. m. peg. brzy.

GIUOCARE, v. GIUOCARE.

GIUOCATORE, s. m. —TRICE, s. f. gracz, gracza.

GIUOCATORONE, s. m. szuler z professyi.

GIUOCHEVOLE, v. GIUOCOSO.

GIUOCO, pl. —CHI, s. m. gra, zabawa, igraszka = igrzysko. Giuochi olimpici, igrzyska olimpijskie. = igraszka, żart. Pigliarsi —, igraszkę sobie robić, żartować z kogo. Per, a —, przez żart, żartem. = czyn, sprawa, interes, robota. — di poche tavole, drobny interes, fraszka. Badare al —, dawać baczenie na to co się robi. — d'amore, sprawa cielesna. — di mano, sztuczki kuglarskie. GIUOCOFORZA, av. koniecznie.

GIUOCOLARE, v. GIUOLARE. = v. n. igrać, bawić się, swawolić.

GIUOCOLINO, s. m. dim. —LO, s. m. igraszka, swawola.

GIURA, v. CONGIURA.

GIURACCHIAMENTO, s. m. kłecie.

GIURAMENTO, s. m. przysięga. Dar il — a uno, odebrać od kogo przysięgę. — falso, krzywo przysięstwo.

GIURANTEMENTE, —TAMENTE, av. pod przysięgą.

GIURARE, v. a. przysięgać. Vi giuro che giammai non ruppi fede al mio signor, D. Inf. = obiecać pod przysięgą. = słubować, poślubić, zaręczyć.

GIURATIVO, —VA, ad. służący do przysięgi, do przeklinania.

GIURATO, s. m. przysięgły, sędzia przysięgły, sąd przysięgłych. = p. ad. przysiężony, zaprzysiężony. Donna giurata, kobieta zaręczona. Fratelli giurati, wierni przyjaciele. Nemico giurato, śmiertelny nieprzyjaciół.

GIURATORE, [s. m. —TRICE, s. f. przysięgający, i t. d.

GIURATORIO, —RIA, ad. Cauzione giuratoria, kaucya pod przysięgą.

GIURAZIONE, s. f. przysięga. GIURE, s. m. prawoznawstwo.

GIURECONSULTO, GIURISCONSULTO, s. m. jurysta, prawnik. GIURIDICAMENTE, av. sądownie.

GIURIDICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sądowy, sądowy.

GIURISDIZIALE, ad. m. f. sądowniczy, sądowy.

GIURISDIZIONALE, ad. m. f. należący do jurysdykcji.

GIURISDIZIONE, GIURIDIZIONE, s. f. sądownictwo. = jurysdykcya, obręb sądu.

GIURISPERITO, s. m. jurysta biegły w prawie.

GIURISPRUDENTE, s. e. ad. m. jurysta, prawnik, biegły w prawie.

GIURISPRUDENZA, s. f. prawoznawstwo, prawnictwo.

GIURISTA, s. m. jurysta, prawnik. = ad. prawny.

GIUS, s. m. prawo.

GIUSO, av. na dole, na dół, v. giù. Lo gittò — in quell' alto burrato, D. Inf.

GIUSQUIAMO, s. m. Bot. luk, blekot.

GIUSTA, prep. podług.

GIUSTACORPO, s. m. gorset, stanik. [kabat.

GIUSTACUORE, s. m. kaftan,

GIUSTAMENTE, av. sprawiedliwie, słusznie. = tak właśnie, — jak należy.

GIUSTEZZA, s. f. dokładność, akuratność, ściśłość, trafność.

GIUSTIFICABILE, ad. m. f. dający się usprawiedliwić.

GIUSTIFICANZA, s. f. usprawiedliwienie.

GIUSTIFICARE, v. a. usprawiedliwiać, dowodzić. = usprawiedliwiać, uniewinniać. = Teol. usprawiedliwić przez wianie łaski. = v. r. usprawiedliwić się.

GIUSTIFICATAMENTE, av. przez usprawiedliwienie.

GIUSTIFICATIVO, —VA, ad. przywiedziony na usprawiedliwienie.

GIUSTIFICATORE, s. m. —TRICE, s. f. usprawiedliwiciel, i t. d.

GIUSTIFICAZIONE, s. f. usprawiedliwienie.

GIUSTIZIA, s. f. sprawiedliwość. = sąd kryminalny. = szubienica. = miejsce traceniaszłoczyńców. Fu — di Dio che quel Brunello fusse dal re mandato alla —, Bern. Orl.

GIUSTIZIARE, v. a. stracić szłoczyńcę.

GIUSTIZIERATO, s. m. obręb jurysdykcji.

GIUSTIZIERE, —no, s. m. kat. = sędzia.

GIUSTO, —TA, ad. słuszny, sprawiedliwy. = należyty, słuszny, dokładny. = proporcjonalny, średniego wzrostu. Uomini neri e di statura giusti, L. Pulc. Morg. = którzy miłują rodziców, krewnych, ojczyznę. Poeta fui e cantai di quel giusto figliuol d' Anchise che venne da Troia, D. Inf. = s. m. słuszność, sprawiedliwość.

GIUSTO, prep. podług, według, stosownie. = av. słusznie, sprawiedliwie. = właśnie, jak należy. Giusto giusto, tak właśnie, tak a nie inaczej.

GIUVENCA, s. f. jaloowica.

GLABA, s. f. gałzka ucięta z drzewa i posadzona.

GLACIALE, ad. m. f. lodowaty.

GLADIATORE, s. m. gladiator, szermierz, wysiekacz.

GLADIATURA, s. f. szermierstwo.

GLADIO, s. m. miecz.

GLADIOLO, s. m. Bot. mieczyk.

GLANDULA, s. f. Anat. gruczoł. [czolowaty.

GLANDULARE, ad. m. f. gruczołowy.

GLANDULETTA, s. f. dim. gruczołek.

GLANDULIFORME, ad. m. f. gruczołkowaty.

GLANDULOSO, —SA, ad. pełen gruczołów.

GLASTO, —RO, s. m. Bot. urzet, sinilo.

GLAUCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. modroblady, zielonkawy.

GLAUCOMA, s. f. Chir. bielmo.

GLEBA, s. f. skiba, bryła ziemi.

GLENOIDE, s. f. Anat. wklęsłość łopatki w której jest osadzone ramię.

GLOBETTINO, —TTO, s. m. dim. kulka, galeczka.

GLOBO, s. m. kula, kula ziemiska. Globi celesti, ciała niebieskie. = kłęb. Globi di fumo, di polvere, Met. kłęby dymu, i t. d.

GLOBOSITA, s. f. kulistość.

GLOBOSO, —SA, GLOBULARE, ad. kulisty, okrągły.

GLOBULO, s. m. dim. kulka, kuleczka.

GLORIA, s. f. chwala, sława, chluba. Farsi — di alcuna cosa, chlubić się czem. = wieczna chwala w niebie. = Sonare a —, dzwonić w wiele dzwonów razem. Aspettare a —, czekać niecierpliwie.

GLORIARE, v. a. chwalić, sławić, wielbić, uwielbiać. = v. r. chlubić się, szczylić się, chęlić się.

GLORIATO, v. GLORIOSO.

GLORIAZIONE, s. f. chępliwość.

GLORIFICARE, v. a. chwalić, wielbić, uwielbiać. = przyjąć do wiecznej chwały.

GLORIFICATORE, s. m. przyjmujący do wiecznej chwały. Dio è glorificatore de' santi, Bog przyjmuje do swojej chwały świętych.

GLORIFICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wyniesienie do chwały wiecznej. = chwalenie, wielbienie Boga.

GLORIOSAMENTE, av. chlubnie, chwalebnie.

GLORIOSETTO, —TA, ad. nieco chępliwy.

GLORIOSO, —SA, ad. chlubny, chwalebny; sławny. = próżny, chępliwy. = przenajświętszy. = bijący do głowy (o winie). [wa.

GLORIUZZA, s. f. czeza sławna.

GLOSA, s. f. glossa, objaśnienie wyrazu innym używanym; przypis, komentarz.

GLOSARE, v. a. pisać glossy, robić przypisy.

GLOSATORE, s. m. glossator. = krytyk niesprawiedliwy.

GLOSSARIO, s. m. słownik.

GLUTINATIVO, —VA, —NO, —SA, ad. klejki, lipki.

GLUTINE, s. f. klej, karuk.

GLUTINO, s. m. klejowaty pierwiastek we krwi.

GLUTINOSITA, s. f. klejowatość, klejkość.

GNAFALIO, s. m. Bot. szarota, kocanki.

GNAFFE, esclam. na honor, na uczciwość.

GNAGNERA, s. f. bass. gniew, złość.

GNAULARE, v. MIAGOLARE.

GNAULIO, s. m. miauczenie wiewu kotów razem.

GNOCOCCO, pl.—CHI, s. m. ciasto gniecione z anyżem. Ognun può far della sua pasta gnocchi, prov. każdy może rozrządzić swoim, robić co mu się podobia. = fig. basatyk, cymbał, gap, ciemiega.

GNOMONE, s. m. Geom. figura geometryczna zawierająca trzy prostokąty. = index na zegarze słonecznym. = zęby przednie konia z których się lata poznają.

GNOMONICA, s. f. gnomonika, sztuka robienia zegarów słonecznych.

GNOMONICO,—CA, pl.—CI, —CHE, ad. gnomoniczny.

GNORRI, s. m. v. IGNORANTE. Fare lo gnorri, udawać głupiego, być z cicha peł. Il buon gobbo di Peretola, inteso questo e facendo lo —, se ne stette zitto zitto, Red.

GOBBA, s. f. garb.

GOBBETTO,—TA, s. dim. garbusek, garbuska.

GOBBICCIO,—CIA,—UZZO,—ZA, ad. nieco garbaty.

GOBBO, s. m. garb. = garbus. = ad. garbaty; wypukły.

GOCCIA, s. f. kropła. A goccia a goccia, kroplami, po kropli, stopniami, powoli.

GOCCIAMENTO, v. GOCCIO-LAMENTO.

GOCCIARE, v. GOCCIO-LARE.

GOCCIOLA, s. f. kropła. = fig. trochę, troszka, odrobina, krzta. = rysa, szpara w murze. = Arch. v. CAMPANELLA. = apoplexya. Mori il re Carlo in Ambuosa per accidente di —, Guicc. Stor.

GOCCIOLAMENTO, s. m. kapa-nie. = Chim. dystylacja.

GOCCIOLARE, v. n. kapać. = v. a. puszczać po kropli.

GOCCIOLATO,—TA, p. ad. v. GOCCIOLARE. = nakrapiany, centkowany.

GOCCIOLATOIO, s. m. rynna. GOCCIOLATURA, s. f. dotek wydrążony od spadających kropli.

GOCCIOLETTA,—LINA, s. f. dim. kropelka, kropieleczka.

GOCCIOLO, s. m. kropła. = fig. trochę, odrobina, krzta.

GOCCIOLONE, s. m. duża kropła. = fig. gap, gawron, rura, duda. [plisty.]

GOCCIOLOSO,—SA, ad. kro-godere, v. n. cieszyć się, mieć przyjemność, doznawać rozkoszy, mieć w czym upodoba-nie. Ne godo, rad jestem, cie-szę się z tego. = bawić się,

hulać. = v. a. używać, mieć do wolnego użytku, używać z przyjemnością. Godansi l'inquisizione a loro piacere la Spagna e l'Italia, ch'è la Fiandra non l'ha mai ricevuta se non per forza, Bent. — la salute, być w dobrem zdrowiu. — una casa, nie pode-re, posiadać dom, i t. d.

GODERECCIO,—CIA, ad. przyjemny, podobający się.

GODEVOLE, GODIBILE, ad. m. f. dający się użyć.

GODIMENTO, s. m. używa-nie, rozkosz, przyjemność.

GODITORE, s. m. człowiek lubiący dobre życie.

GOFFACCIO, v. GOFFONE.

GOFFAGGINE, v. GOFFERIA.

GOFFAMENTE, av. po glu-piemu.

GOFFEGGIARE, v. n. po glu-piemu postępować, głupio się znalesć. [glupota.]

GOFFERIA, GOFFEZZA, s. f. GOFFISSIMO,—MA, ad. sup.

glupiuchny, glupiusienki, glupiutki.

GOFFO,—FA, s. ead. głupiec, kiep, duren, dudek. Rimaner—, wyjść na kpa, na dudka. = basatykowany, cymbałowany. = s. m. pewna gra w karty.

GOFFONE, GOFFACCIO, s. m. accr. głupty, czop, rura, duda, cymbał, basatyk.

GOGA MAGOGA, s. f. kraj świata. Andare in —, pójść na kraj świata.

GOGNA, s. f. kuna; kloda, dyby. = przegierz, v. BERLINA. Fig. więzy, okowy. = kłopot. = urwis, wisielec.

GOGNOLINO, s. m. dim. ma-ły urwis, lampart.

GOLA, s. f. gardło. Gridare quanto se n'ha nella—, wrzeszczeć na całe gardło. = paszcza zwierząt. = Fig. obżarstwo, takomstwo. = żarłok. Ehi, gola, quest'altra io voglio per me, Lasc. Nov. = żądza, chuć, po-żądliwość. = szyja komina. = Esser a — in checchessia, mieć czego po szyję. Mentir per la—, bezczelnie łgać. Tirare uno per la —, zwabić lub skłonić kogo smaczniejadłem, takotkami. = pl. Gole, ciasne przejścia, wwozy.

GOLACCIA, s. f. peg. ogro-mne gardło. = fig. nienasyco-ny apetyt, obżarstwo.

GOLEGGIARE, v. n. + pra-gnąć, pożądać.

GOLETTA, s. f. kolnierz. = część zbroi spinająca szyję.

GOLFO, s. m. golf, odlewisko morskie, zatoka. = Nuotar nel golfo, fig. opływać jak paczek w masie.

GOLO, s. m. bass. zaproszo-ny na wesele.

GOLOSACCIO,—CIA, s. ogro-mny żarłok.

GOLOSAMENTE, av. żar-łocznie.

GOLOSITÀ,—TADÉ,—TATE, s. f. żarłoczność, obżarstwo. = fig. chciwość, łakomstwo.

GOLOSO,—SA, ad. żarło-czny, obżarty. = fig. chciwy, nienasycony.

GOLPATO,—TA, ad. śnieci-sty, zaśmiecony.

GOLPE, s. f. śnieć. = + lis, v. VOLPE.

GOLPONE, s. m. accr. duży lis. = fig. szczwany lis.

GOMBINA, s. f. gązwyucepa. GOMENA, v. GOMONA.

GOMITATA, s. f. szturchnie-nie łokciem. Dare una,— szturchnąć, trącić, potrącić łokciem.

GOMITELLO, s. m. dim. łokietek. Dormire a —, spać pod-partyszy się łokciem.

GOMITO, pl. m.—TI, f.—TA, s. m. łokieć. = róg budynku. = Fatto colle gomita, fig. źle zbu-dowany, jakby siekierą wyrę-bany. = Gomito di mare, załom morza, odnoga morska. = łokieć, półtory stopy.

GOMITOLARE, v. a. zwinąć na kłębek.

GOMITOLO, s. m. kłębek. = Gomitolo di peccie, fig. rój pszczoł.

GOMITONE,—NI, av. na łokciach, opartyszy się na łokciach.

GOMMA, s. f. guma. = na-brzmiałość weneryczna.

GOMMAGUTTE, s. f. gumiguta.

GOMMARABICA, GOMMA ARA-BICA, s. f. guma arabska.

GOMMARASINA, s. f. guma żywiczna.

GOMMATO,—TA, ad. gumo-wany, nagumowany.

GOMMIFERO,—RA, ad. wy-dający gumę.

GOMMOSO,—SA, ad. gumo-wany. = v. GOMMIFERO.

GOMONA, s. f. Mar. lina ko-twiczna, kiersztak.

GONDA, GONDOLA, s. f. —LETTA, s. f. dim. gondola, statek we-necki. [dolier.]

GONDOLIERE, s. m. gon-GONFALONATA, s. f. orszak ludzi postępujących za cho-rągwią. [giew.]

GONFALONE, s. m. chorąg-GONFALONERATO,—NIERA-TO,—NIERATICO, s. m. chora-gstwo, godność chorążego.

GONFALONIERE,—NO, s. m. chorąży w wojsku. = burmistrz miasta. — di Giustizia, urzęd-nik z władzą wykonawczą

w Rzpłitej florenckiej, podobnie jak Doża w Wenecyi. = tytuł udzielany także przez papieżów.

GONFIA, v. GONFIARE.

GONFIAGGINE, s. f. odętość, nabrzmiałość, nabrzękłość. = fig. nadymanie się, pycha, duma.

GONFIAGGIONE, s. f. —MENTO, s. m. nabrzemie, obrzękłość, napuchnienie.

GONFIAGOTE, —NUGOLI, s. m. odmigać, odmiypysk.

GONFIARE, v. a. nadymać, wydymać, odymać. = Gonfiare alcuno, fig. łasić się, pochlebiać, basować, świecić komu bakę. = v. n. e. r. nadąć się, wzdymać się. Il mare comincia a gonfiarsi, morze zaczyna wzdymać się. = fig. dąć, nadymać się, pysznić się.

GONFIATAMENTE, av. nadęcie, nadęto.

GONFIATO, —TA, p. ad. v. GONFIARE. = fig. nadęty, napuszony. = s. m. nadęcie, wyduęcie.

GONFIATOIO, v. SCHIZZATOIO.

GONFIATORE, s. m. nadymacz.

GONFIATURA, s. f. odętość, nabrzmiałość, obrzękłość.

GONFIARETTRI, s. m. robotnik wydymający naczynia szklane w hucie.

GONFIETTO, s. m. dim. mała nabrzękłość.

GONFIEZZA, s. f. nabrzmiałość, nabrzękłość. = fig. nadętość, pycha.

GONFIO, —FIA, ad. nabrzmiaty, nabrzętki, obrzętki, spuchły. = fig. nadęty, napuszony, szumny. Parole gonfie, wyrazy szumne, napuszyste. = nadęty, napuszony. = s. m. nabrzękłość.

GONFIOTTO, s. m. pęcherz nadęty do pływania.

GONFOSI, s. f. Anat. osada gwoździowata kości.

GONGA, s. f. nabrzemie gruczołów.

GONGOLARE, v. n. cieszyć się, weselić się.

GONGOLO, s. m. wesolość. Tener in —, bawić, rozrywać, rozweselać.

GONNA, GONNELLA, s. f. sukienka kobieca, i meзка. Varie (nazioni) di lingue, d'arme, e delle donne, Petr. = spódnica.

GONNELLETTA, s. f. —LLINO, s. m. —NA, —LUCCIA, s. f. dim. spódniczka. = Gonnellino de' bambini, długa spódniczka dziecinna. [spódnica.]

GONNELLONE, s. m. długa GONORREA, s. f. tryper.

GONZO, —ZA, ad. głupi, gburówaty.

GORA, s. f. służa, upust w młynie. = Morta —, woda stojąca, zgnila. Mentre noi correvam la morta —, D. Inf. fig. życie śmiertelne. Il vecchiale devoto li conforta a voler.... mondi passar per questa morta — che ha nome vita, Ar. Or. Fur.

GORBIA, s. f. skówa na końcu łaski. = ostrze strzały, pocisku. = kij okuty.

GORELLO, s. m. dim. rowek dla ścieku wody.

GORGA, s. f. gardziel. = v. GORGO.

GORGATA, s. f. tyk, haust. Bere a —, lykac, chłac.

GORGIERINO, s. m. —NA, s. f. żołnierz na gors.

GORGHEGGIAMENTO, —GGIO, s. m. wywodzenie trębów, drganie głosu śpiewając. = Gorgheggiamento degli uccelli, szczebiotanie ptaków.

GORGHEGGIARE, v. n. wywodzić trele. = szczebiotać, świegotać (o ptakach).

GORGHETTO, s. m. strumyk.

GORGIA, s. f. gardziel. Tirar di —, wywodzić trele.

GORGIERA, s. f. kryza. = żołnierz na gors. = rymgraf. = gardziel. A cui segò Firenze la —, D. Inf. = scherz. wole, podgardle, strum. Nomato era costui Filippo Ugonè Brescian, di quei della — doppia, Tasson. Secc.

GORGIERETTA, —RINA, s. f. dim. v. GORGIERA.

GORGIONE, s. m. łykajło, moczymorda.

GORGO, pl. —GHI, s. m. wir, topiel, ton. Io sentia già della man destra il —, D. Inf. = strumien. Corrente e chiaro gorgo, Petr.

GORGOGLIAMENTO, s. m. bulkotanie wody. = burczenie w brzuchu.

GORGOGLIARE, v. n. bulkotać. Quest' inno si gorgoglian nella strozza, D. Inf. = mruczeć, szemrać (o płynącej wodzie). Il fiume — fra tanto udito con nuovo suono, Tass. Ger. = glegotać, klekotać (o urzyczych płynach). Così nel cavo raine umor che bolle per troppo fuoco entro gorgogli e fuma, Tass. Ger. = burczeć w brzuchu. E gorgogliandomi le budella, cominciai a tremar sì forte, ecc. Fir. As. = być toczonym przez robactwo (o warzywach).

GORGOGLIO [—gòl-liò], —NE, s. m. wolek, robak toczący groch i zboże.

GORGOGLIO [—h-o], s. m. częste burczenie w brzuchu

GORGOLESTRO, s. m. Bot. młrek; polocznik.

GORGOLZA, s. f. —ZZULE, —ZZOLO, s. m. gardło.

GORGOLZARE, v. n. płókać sobie gardło.

GORRA, s. f. łoża, wić. = czapka chłopka. [TA.]

GORZARETTO v. GORGIERET-

GORZARINO, GORZERINO, s. m. żołnierz na gors. = gardło. Che la spada gli entrò nel gorzarino, L. Pulo. Morg.

GOTA, s. f. lice, policzek.

GOTACCIA, s. f. peg. brzydkie policzki.

GOTATA, s. f. policzek.

GOTELINA, s. f. dim. liczko.

GOTICO, GOTTICO, pl. —CI, —CHE, ad. Arch. gotycki.

GOTTA, s. f. podagra. = kropka. = Gotta serena, jasna ślepotka.

GOTTATO, —TA, ad. + nakrapiany.

GOTTO, s. m. kubek.

GOTTOSO, —SA, ad. podagryczny. = fig. kulawy.

GOSTUZZA, s. f. dim. liczko.

GOVERNARE, s. m. ster, rudel. [dzenie.]

GOVERNAMENTO, s. m. rzę-

GOVERNARE, v. a. rządzić, władać, kierować. = Governare una nave, sterować, kierować statkiem. = urządzić, za-wiadować, doglądać, dozorować. = un malato, doglądać chorego. = bambini, doglądać dzieci. = un giardino, urządzić, uprawiać ogród. = cavalli, doglądać koni. = zbić, wybić, wytluc. = przyprowadzić o co, nabawić czego. Ed io... rispondevo loro, che Amore era quegli, che m'aveva così governato, D. Vit. = v. r. rządzić się, postępować, prowadzić się.

GOVERNATORE, s. m. —RA, —TRICE, s. f. gubernator, wielkorsząca, i t. d.

GOVERNATIONE, v. GOVERNAMENTO.

GOVERNIME, s. m. gnój, nawóz.

GOVERNO, s. m. rząd, kierunek, ster, rząd. = gubernatorstwo. = sztuka rządzenia. = ster, rudel. = przyrzuczenie wina.

GOZZAIA, s. f. pełne wole u ptaków. = strum, wole u ludzi. = fig. zawziętość, nienawiść, chrapka.

GOZZO, s. m. wole u ptaków. = gardło, gardziel. = strum, wole, podgardle u ludzi. = gąsior, rełota.

GOZZOVIGLIA, s. f. —GLIO, s. m. łuszyk, hulanka. Far —hulać, łuszykować.

GOZZOVIGLIARE, v. n. *husztykować*. [VIGLIA.]
GOZZOVIGLIATA, v. gozzo-
GOZZUTO, —TA, ad. wolaty.
GRACCHIA, s. f. *urona*.
fig. gadula.
GRACCHIARE, v. n. *krakać*.
I serpenti fischiar, gracchiare i corvi, Varch. Dafn. = *fig. gwarzyć, gawędzić, paplać*.
GRACCHIATA, s. f. —MENTO,
 s. m. *krakanie*.
GRACCHIATORE, —ONE, s. m.
gadula.
GRACCO, pl. —CHI, —CULO,
 s. m. *Ornit. kawka*.
GRACIDARE, v. n. *skrzeczeć*
 (o żabach). *Le rane gracidar, baiaro i cani, Varch. Dafn.* =
gdakać (o kurach); gęgać (o gęsiach). = *fig. wrzeszczeć, hłasować*.
GRACIDATORE, s. m. v. GRAC-
CHIA. = *fig. szkalownik, oga-
 dywacz*.
GRACIDAZIONE, s. f. *skrzecze-
 nienie, skrzek*.
GRACIDOSO, —SA, ad. *skrzec-
 kliwy*.
GRACILE, ad. m. f. *cieńki, w-
 wysmukły, szczupły*.
GRACILISSIMO, —MA, ad.
 sup. *cienniejszy, szczupłutki*.
GRACILITÀ, s. f. *chudość, c-
 cienkość, szczupłość*.
GRACIMOLAMENTO, s. m.
obrywanie gron winnych.
GRACIMOLO, v. RACIMOLO.
GRADA, s. f. *D. Purg. krata*.
GRADATAMENTE, av. *stop-
 niami, powoli*.
GRADAZIONE, s. f. *przejście
 po stopniach*. = *Rett. stopnio-
 wanie*. = *Gradazione di colore, Pitt. stopniowanie*.
GRADELLA, —RELLA, s. f.
kosz na ryby.
GRADEVOLE, ad. m. f. *przy-
 jemny, miły, podobający się*.
GRADEVOLMENTE, av. *chętnie,
 z ochotą*. = v. AMOREVOL-
 MENTE, GRAZIOSAMENTE.
GRADIMENTO, s. m. *chętne,
 wdzięczne przyjęcie, zezwo-
 lenie, zadowolenie*.
GRADINATA, s. f. *schody*.
GRADINO, s. m. dim. *gradus,
 stopień*. — *degli altari, gradus
 u ołtarzów*. A *gradino a gradi-
 no, av. stopniami, powoli*.
GRADIRE, v. a. *ir. wdzięcznie
 co przyjąć, pochwalać, zezwa-
 lać, podobać sobie co.* = *przy-
 podobać się komu, stosować się
 do czyjego gustu.* = *ić po
 schodach*.
GRADITO, —TA, p. ad. *mile,
 wdzięcznie przyjęty.* = *miły,
 przyjemny (o rzeczach)*.
GRADIVAMENTE, v. GRATUI-
TAMENTE.

GRADO, s. m. *gradus, sto-
 pień*. A *grado a grado, stopnia-
 mi, powoli*. — *di parentado, sto-
 pien pokrewieństwa.* = *Geom.*
e Astr. stopień. = *Fig. stopień,
 ranga, godność.* *Venire in —,
 wykierować się, polepszyć swój
 los.* = *dobra wola, ochota,
 gotowość*. *Di —, chętnie, z o-
 chotą.* *Di buon —, dobrowolnie,
 ochoczo.* *Di mal —, a mal —,
 malgrado, pomimowoli, nie-
 chętnie, rad nie rad.* *Contro a
 suo —, wbrew jego woli.* *Esse-
 re in — di fare una qualche co-
 sa, być w stanie co zrobić;
 zrobić co z ochotą.* = *wdzięcz-
 ność.* *Saper, sentir —, być
 wdzięcznym za co.* *Avere a —,
 przyjąć z wdzięcznością.* *An-
 dare a —, essere in —, przypadać
 do smaku, podobać się.* *Ed al
 mio padre, ed al mio figlio in —
 fia la tua morte, Car. En.*
GRADUALE, ad. m. f. *stopnio-
 wy.* = s. m. *Eccl. gradual*.
GRADUARE, v. a. *podzielić
 na stopnie.* = *nadać stopień,
 rangę.* = *Leg. kolokować wie-
 rzyteli*.
GRADUATAMENTE, —IMEN-
TE, av. *stopniowo, stopniami*.
GRADUATORIA, s. f. *Leg.*
*spis wierzycieli podług pier-
 woszestwa ich wierzytelności.*
 = *eddywizya, kolokacya*.
GRADUAZIONE, s. f. *podział
 na stopnie.* = *kolokacya*.
GRAFFIAMENTO, v. GRAFFIA-
TURA.
GRAFFIARE, v. a. *drapać,
 udrapnąć, drapnąć, drasnąć,
 zadrasnąć.* — *il volto, podra-
 pać twarz.* [brzek.]
GRAFFIASANTI, s. m. *liżo-
 GRAFFIATURA, s. f. *podra-
 panie, zadrasnienie, kresa
 z podrapania*.
GRAFFIO, s. m. v. GRAFFIATU-
RA. = *hak, haczyk.* *Graffi di
 coscienza, fig. robak sumienia*.
GRAFICA, s. f. *sztuka kre-
 ślenia na płaszczyźnie przed-
 miotów będących w znacznej
 wysokości.* = *Astr. opisanie
 gwiazd*.
GRAFICO, —CA, pl. —CI,
 —CHE, ad. *graficzny*.
GRAFOMETRO, s. m. *Geom.*
kątomiar. [DINE.]
GRAGNOLA, —UOLA, v. GRAN-
GRAMAGLIA, s. f. *suknia ża-
 łobna.* [smucić.]
GRAMARE, v. a. *trapić, za-
 GRAMATICA, s. f. *gramatyka*.
GRAMATICAGGINE, s. f. *dro-
 bnośta grammatyczna*.
GRAMATICALE, ad. m. f. *gram-
 matyczny*.
GRAMATICAMENTE, —CA-
MENTE, av. *grammatycznie*.**

GRAMATICHERIA, s. f. *sa-
 dzenie się na grammatyczną
 ścisłość języka*.
GRAMATICHETTA, —CHINA,
 s. f. dim. *grammatyczka*.
GRAMATICHISTA, s. m. *gram-
 matyk*.
GRAMATICO, pl. CI, —TISTA-
 s. m. *nauczyciel lub autor gram-
 matyki*.
GRAMATICUCCIA, s. f. dim.
licha grammatyczka.
GRAMATICUCCIO, —zzo, s.
 m. dim. *niezdny grammatyk*.
GRAMEZZA, s. f. *smutek,
 strapienie, frasunek, troska*.
GRAMIGNA, s. f. *Bot. płczy-
 ca (trawa)*.
GRAMIGNATO, —TA, ad. *kar-
 miony płczyca*.
GRAMIGNUOLA, s. f. *drobna
 płczyca*.
GRAMINACEO, —CEA, ad.
trawiasty. [cyi.]
GRAMMA, s. m. *gram, 1/24 un-
 GRAMMATICA, ec. v. GRAMA-
TICA, ec.
GRAMO, —MA, ad. *smutny,
 tęskny, markotny, stroskany.* =
fig. niezdrow.
GRAMOLA, v. MACIULLA.
GRAMOLARE, v. a. *miedlić,
 trzeć len.* = *Gramolare la pasta,
 gnieść, miśić ciasto*.
GRAMPA, s. f. *szpona, pazur*.
GRAMUFFA, av. *Favellare in
 —, scherz. mówić niezrozum-
 iale dla nieumiejących gram-
 matyki*.
GRAN, skróc. z GRANDE, ad.
 m. f. *wielki*. *Nigdy się nie kład-
 nie przed wyrazami zaczynają-
 cemi się na samogłoskę lub s.
 z następną spółgłoską.* — *regina,
 wielka królowa.* — *caso, wielki
 przypadek.* — *che! co za wielka
 rzecz!* — *fatto! dziwna rzecz!*
GRANA, s. f. *kiermes, czer-
 wiec.* = *włos, kutner na su-
 knie.* = *flader, słój na drze-
 wie, kamieniach.* = *Tingere in
 grana, fig. zdobywać się na
 wszystkie sposoby, brać się na
 pazury*.
GRANAGLIA, s. f. *złoto i sre-
 bro razem stopione.* = *metal
 siekany w kawałki*.
GRANAGLIARE, v. a. *posie-
 kać metal na drobne kawałki*.
GRANAIO, —RO, s. m. *szpi-
 chlerz.* — *del sale, magazyn soli*.
GRANAIO, —IA, ad. *zbożo-
 wy.* *Fosse granaie, doli na zboże*.
GRANAIOLO, —IUOLO, s. m.
kupiec zboża.
GRANARE, v. a. *kłósić się,
 wysypywać się (o zbożu)*.
GRANATA, s. f. *miotła.* =
granat ręczny. = *Min. granat.*
 = *Salter la —, fig. wyjść z pod
 opieki, wyrosnąć z rozgi*.*

GRANATAIO, s. m. *miotlarz*.
GRANATATA, s. f. *uderzenie miotła*. [dyer.]

GRANATIERE, s. m. *grana-*
GRANATINO, s. m. —NA, —
TUZZA, s. f. *dim. miotłka*.

GRANATO, s. m. *Min. gran-*
nat. = *Bot. granatowe drzewo*.
= *granat, owoc tego drzewa*.

GRANATO, —TA, p. ad. *ziar-*
nisty. = *fig. tegi, silny, krzepki*.

GRANBESTIA, v. ALCE.

GRANCELLA, s. f. *mały rak*
morski.

GRANCEVOLA, GRANCEOLA, s. f. *rak morski, połowiący się w lagunach Wenecyi*.

GRANCHIELLA, —SSA, s. f. *rak morski samica*.

GRANCHIETTO, —OLINO, s. m. *dim. rączek*.

GRANCHIO, s. m. *rak*. Fig. Pigliare un —, *wystrzelić baka, pomylić się, poszkapać się*. Che ha a far la luna co' granchi? *co za podobieństwo! co za porównanie! podobne jak pięść do nosa*.

Avere il —, *nella scarsella, niechętnie rozwiązywać worek, skąpić*. = *fig. kurz.* = *Astr. Rak, czwarty znak zodiaku*.

GRANCHIONE, s. m. *accr. duży rak*.

GRANCIA, s. f. *Med. dziegna, wrzodki białe, gębczaste na dolnej wardze i w gebie*.

GRANCIPORRO, s. m. *duży rak morski*. Pigliare, prendere un —, v. GRANCHIO. Perché m'han detto, che Vergiglio ha preso un — in quel verso d'Omero, Bern.

GRANCIRE, v. a. ir. *schwy-*
cić, porwać, uchwycić.

GRANDE, s. m. *wielki pan, magnat*. Farsi —, *star in sul —, zakrawać na pana, grać rolę pana, przybierać ton pański*. = *człowiek dużego wzrostu*. Mira quel — ch'è coperto a bruno, Tass. Ger. = *In grande, na wielką stopę, skalę; w naturalnej wielkości*.

GRANDE, ad. m. f. *wielki, ogromny, duży, rozległy, szeroki*. Sentendo che gli suoi poderi erano grandi, Bocc. = *wysoki, słuszny*. = *rostry (o koniu)*. = *znaczny*. = *wielki, znamienity*. Grand'uomo, *gran ministrowie, wielki człowiek, wielki minister*. Gran bellezza, *gran merito, wielka piękność, zastęga*. = *podeszły*. Grande età, *wiek podeszły*. Nel più gran verno, *w samym środku zimy*. = *tegi, mocny*. Gran vino, *mocne, tegie wino*.

GRANDEGGIARE, v. n. *zakrawać na pana, przybierać ton pański*.

GRANDEMENTE, av. *wielce, bardzo, mocno, nader, niezmiernie*. = *wspaniale, okazale*.

GRANDETTO, —TA, ad. *dość duży, spory*.

GRANDEZZA, s. f. *wielkość, rozległość*. — d'una città, d'un edificio, *wielkość miasta, budynku*. = *wielka liczba, mnogość, mnóstwo*. = *wielkość, wspaniałość, okazałość*. — d'animo, *wielkość duszy, wspaniałość*. = *ogromność, szkaradność zbrodni*.

GRANDICCIUOLO, —LA, —CELLO, —LA, ad. *dość duży, słuszny*.

GRANDIGIA, s. f. *pycha, duma*.

GRANDILOQUENZA, s. f. *szumność wymowy*.

GRANDILOQUO, —QUA, ad. *szumny, nadęty, napuszysty*.

GRANDINARE, v. n. *podać (o gradzie)*.

GRANDINATA, s. f. *podanie gradu*.

GRANDINATO, —TA, p. ad. *wybity przez grad*.

GRANDINE, s. f. *grad*. = *gradobicie*. = *jęczmien na oku*.

GRANDINOSO, —SA, ad. *gradobitny*.

GRANDIOSITÀ, s. f. *przepych, wspaniałość, okazałość*.

GRANDIOSO, —SA, ad. *pyśzny, wspaniały, okazały*. = *pyśzny, dumny*.

GRANDISONANTE, —NO, —NA, ad. *huczny, szumny*.

GRANDONÉ, —NA, ad. *accr. bardzo duży*.

GRANDOTTO, —TA, ad. *dość duży, spory*. [tsięż.

GRANDUCA, s. m. *wielki*

GRANDUCALE, ad. m. f. *na-*
leżący do wielkiego księcia.

GRANDUCATO, s. m. *wielkie*
księstwo.

GRANDUCHESSA, s. f. *wiel-*
ka księżna.

GRANELLETTO, —INO, —
UZZO, s. m. —TTA, s. f. *dim.*
ziarno, ziareczko, jąderko.

GRANELLO, pl. m. —LI, f. —
LA, s. m. *ziarno, ziarno*. = *ziarno owocu*. = *jagoda winnego grona, ziarno winnej jagody*. = *ziarno piasku, prochu i t. p.* = *jadro, v. TESTICOLO*.

GRANELLOSO, —SA, ad. *ziar-*
nisty. = *mający dużo ziarnek (o owocach)*.

GRANFATTO, av. *pewnie, zaiste*. = *wiele, dużo, siła*. = *Non è —, niedawno*.

GRANIFERO, —RA, ad. *wy-*
dający zboże.

GRANIGIONE, s. f. —MENTO, s. m. *wydawanie ziarna, wy-*
sypywanie się kłosów.

GRANINO, s. m. *drobny pro-*
strzelecki.

GRANIRE, v. n. ir. v. GRANARE. = *dawać ziarno w sztyhowaniu, rytowaniu*.

GRANITO, s. m. *granit*.

GRANITO, —TA, p. ad. v. GRANIRE. = *mocny, tegi, silny*. Quello è *prosperevole, e con granite* forse, Fav. Esop.

GRANITOSO, —SA, ad. *po-*
dobny do granitu.

GRANITURA, s. f. v. GRANIGIONE. = *Granitura della moneta, obwódka ziarnkowata na monetach*.

GRANMAESTRO, s. m. *wielki mistrz*. Il — di Malta, *wielki mistrz kawalerów Maltańskich*. = *ad. m. biegły, uczony*.

GRANMERCE, GRANDISSIMA MERCE, av. *bardzo pięknie dziękuje*.

GRANO, s. m. *zboże, pszenica*. Cercar miglior pan che di —, *prov. przebierać, wybierać, wymyślać*. = *ziarno*. A grano a grano, *av. po ziarku*. — d'India, *kukuruza*. = *gran, których idzie 576 na uncję, a 9,216 na funt*. = *fig. odrobina, krzt.*

GRANOCCHIELLA, s. f. *Zool.*
drzewianka. [sty.]

GRANOSO, —SA, ad. *ziarni-*
GRANTURCO, s. m. *sultan*
turecki. = *kukuruza*.

GRANULARE, ad. m. f. *ziarn-*
kowaty. [wac.]

GRANULARE, v. a. *ziarno-*
GRANULAZIONE, s. f. *ziar-*
nowanie.

GRAPPA, s. f. *ogonek owo-*
ców, a mianowicie wiśni. = *strupy, gruda na nodze konskiej*. = *Stamp. klamra, klamka*.

GRAPPARE, v. AGGRAPPARE.

GRAPPINO, s. m. *Mar.* *ko-*
tewica o pięciu galeziach. = *Grappino a mano, hak do zahaczania statku nieprzyjacielskiego*.

GRAPPO, s. m. *zahaczenie*
uchwycenie, porwanie. = *v. GRAPPOLO*.

GRAPPOLETTO, —LINO, —
LUCCIO, s. m. *dim. gronko winne*.

GRAPPOLO, s. m. *winne*
grono.

GRASIA, s. f. *żywność, wi-*
ktualy, strawa. = *komissaryat żywności, w Rzymie i Florencyi*. Esser sopra la —, *sopra le grascie, być komissarzem przełożonym nad żywnością*. Andare alla —, *fig. pójść z dymem*. Il buon padre, *sapendo che... la limosina delle trecento lire andrebbe alla — aiutava quanto egli poteva la cosa*, Lasc. Nov. = *zysk, korzyść*. = *tlustość*.

GRASCINO, s. m. niższy urzędnik przełożony nad żywnością.

GRASPO, s. m. winne grono obserwane z jagód.

GRASSACCIO, —CIA, ad. tłuszcioch, tłuszcioszka.

GRASSAMENTE, av. tłusto. = fig. obficie.

GRASSATORE, s. m. rozbójnik, hajdamaka.

GRASSAZIONE, s. f. rozbijanie po drogach.

GRASSELLINO, —NA, —RTO, —TA, ad. tłuszcuchny, pulchny.

GRASSELLO, s. m. tłuszc. = tłusty kit. = ad. Fico grassello, v. GRASSULA.

GRASSEZZA, s. f. tłustość, otyłość. = fig. obfitość, dostatek.

GRASSO, s. m. tłuszc, tłustość. = ad. tłusty, tuczny. = tłusty, otyły. = Fig. obfity, żyzny; tłusty, pulchny. = głupi, łepy, niepojętny, zakuty. = Riso grasso, chychotanie, pusty śmiech. = Parole grasse, łuste, wszeteczne wyrazy.

GRASSOCCIO, —CIA, —RTO, —TA, —NE, —NA, ad. tłuszcioch, tłuszcioszka.

GRASSOLINO, —NA, —TINO, —NA, ad. tłuszcuchny, pulchny, tłusciutki.

GRASSOSO, —SA, ad. tłusty, pulchny (o ziemi).

GRASSULA, s. f. mięsista figa. GRASSUME, s. m. tłustość. = gnój, nawóz.

GRATA, s. f. krata, v. GRATICOLA. = krata w klasztorach pańieńskich.

GRATAMENTE, av. łaskawie.

GRATELLA, s. f. krata. = del confessionario, kratka u konfessionału. = del focolare, kratka przed ogniem. = rozst.

GRATICCIA, s. f. więciez. = del confessionario, v. GRATELLA. GRATICCIARE, v. a. dać kratę, otoczyć kratą.

GRATICCIATA, s. f. —CCIO, s. m. lasa, kratka z łożyn. = Graticciata, palisada, ostrokół dla wzmocnienia gruntu, żeby się ziemia nieosypywała.

GRATICCIUOLA, s. f. dim. kratka, krataczka.

GRATICOLA, s. f. rozst. = kratka. = Graticola di peschiere, zastawa u sadzawki.

GRATICOLARE, v. a. pokratkować papier lub płótno dla dokładniejszego przerysowania.

GRATICOLETTA, s. f. dim. kratka, krataczka.

GRATIFICARE, v. n. sprawić przyjemność, uprzyjemnić. = obdarzyć, wyswiadczyć przysługę, dobrodziejstwo. = v. r.

sprawić sobie przyjemność, zadobrowolić się.

GRATIFICAZIONE, s. f. gratyfikacja, dar, dobrodziejstwo.

GRATIS, av. darmo, z łaski.

GRATITUDINE, s. f. wdzięczność.

GRATO, s. m. v. GRADO. = Di grato, z łaski, dobrowolnie. = ad. wdzięczny. = dobroczynny, uczynny. = miły, luby, przyjemny. Un grato ritiro, mile ustronie.

GRATTABUGIA, s. f. szczotka drócianna do polerowania kruszców, przed ich złoceniem.

GRATTABUGIARE, v. a. polerować kruszce szczotką drócianną.

GRATTACAPO, s. m. drapanie się w głowę. = fig. kłopot, frasunek. Dare un —, nabawić kogo kłopotu, sęk komu zadać, zabić komu klin w głowę.

GRATTAGRANCHIO, s. m. ból w uszach. [panie.]

GRATTAMENTO, s. m. dra-

GRATTARE, v. a. drapać, podrapać. = trzeć, utrzeć na tartce. = Fig. Grattare gli orecchi, głaskać uszy, pochlebiać.

— la tigna, la rogną, zbić, wygrzmocić, wyłoić, wygarbować skórę. — il capo alla cicala, dać pówód do szkalowania, do obmowy. — dove pizzica, pochlebiać, trafiać w humor. = v. r. drapać się, podrapać się. = Grattarsi la pancia, fig. głaskać się po brzuchu, siedzieć z zwołanymi rękami, siedzieć jak malowany, próżnować. Poi nel bisogno si gratta la pancia nell' ozio immerso, Ar. Orl. Fur.

GRATTATICCIO, s. m. drapanie. = Non temer —, fig. nie lękać się oberwać po skórę.

GRATTATURA, s. f. podrapanie, znak od podrapania.

GRATTUGIA, s. f. tartka kuchenna. = żelazo z dziurami do czedzenia rozrobionego wapna.

GRATTUGIARE, v. a. trzeć na tartce.

GRATUIRE, v. GRATIFICARE.

GRATUITAMENTE, av. darmo, z łaski.

GRATUITO, —TA, ad. dany, zrobiony z łaski, bezpłatny.

GRATULARE, v. n. e. r. winiszować czego komu, cieszyć się z czyjego szczęścia.

GRATULATORIO, —RIA, ad. zawierający powinśzowanie, tygścąc się powinśzowania.

GRATULAZIONE, s. f. winśzowanie.

GRAVACCIO, —CIA, ad. przy ciężki, ociężały.

GRAVAMENTO, GRAVAME, s.

m. ciężar, uciążenie, obciążenie. = ciężkie podatki, przeciążenie podatkami. = zatrudnianie dóbr, zagrabienie ruchomości.

GRAVARE, v. a. nalożyć ciężar, uciążyć, przeciążyć. = zatrudnować, zagrabiać majątek. = fig. być komu ciężarem, stać mu się uciążliwym. = obwiniać o co, zwałać na kogo winę. = v. n. ciężać.

GRAVATIVO, —VA, ad. ciężący, uciążliwy; obciążający.

GRAVATORIO, —RIA, ad. obciążający podatkami.

GRAVAZIONE, s. f. ciężenie.

GRAVE, s. m. ciężar, ciało ciężkie. Il senso ci mostra un cadente venir subito con gran velocità, Galil. Dial.

GRAVE, ad. m. f. ciężki. = Fig. surowy, poważny. = przykry, uciążliwy, mudy. Per non esser lor — assai mi guardo, Petr. = ciężki, ogromny. Colpa —, ciężka wina. = obciążony, obarczony dziećmi. = ważny, przeważny. = dojmawy, bolesny, dotkliwy. = av. poważnie. Parlar —, poważnie mówić. = ciężko, niebezpiecznie. Malato —, ciężko chory. Avere a grave, z przykrością co znosić. Il papa ebbe questa cosa molto a —, M. Vill.

GRAVEDINE, s. f. ciężkość głowy, fluxya.

GRAVEMENTE, av. ciężko. = Fig. ciężko, niebezpiecznie. = serio, poważnie.

GRAVETTO, —TA, ad. przy ciężki. = fig. przytłuczony. = trochę uciążliwy, przykry.

GRAVEVOLE, v. GRAVOSO.

GRAVEZZA, s. f. ciężkość, ciężar. — del capo, ciężkość głowy. = Fig. uciążliwość, przykrość. = ostrość, surowość. = zniewaga, obelga. = powaga, poważne ułożenie. = ciężkość. La — del suo peccato, ciężkość jego grzechu. = zlecenie. = podatki, obciążenie podatkami.

GRAVICCIUOLO, —LA, ad. przy ciężki, ociężały. Ben vedete come io son gravicciuolo, e male atta al camminare, Fir. Disc.

GRAVIDAMENTO, s. m. —DANZA, —DEZZA, s. f. ciężarność, brzemiennność, cięża.

GRAVIDATA, ad. f. Donna —, kobieta ciężarna.

GRAVIDO, —DA, ad. ciężki, obciążony, obladowany. = f. ciężarna, brzemienna, w ciąży. GRAVINA, s. f. młotek mularski.

GRAVITÀ, s. f. ciężkość, własność ciał dla której wszystkie

ciężą do środka ziemi. = fig. powaga, poważne ułożenie.

GRAVITARE, v. n. ciężyc.

GRAVITAZIONE, s. f. Fis. ciężenie, siła ciężkości.

GRAVOSAMENTE, v. GRAVE-MENTE.

GRAVOSITÀ, s. f. ciężkość.

GRAVOSO, —SA, ad. ciężki.

= Fig. uciążliwy, naprzykrzo-

ny. = ostry, srog, przykry.

GRAZIA, s. f. wdzięk, po-

wab. Le tre Grazie, Gracye, trzy nimfy. = łaska, darowanie wi-

ny. = łaska Boża. = względy, fawory. = dzięki, podzięko-

wanie. Render grazie, podzięko-

wać, złożyć dzięki. Non ne

saper nè grado nè —, nie mieć

żadnej wdzięczności. = av. Di

grazia, dla Boga. Far chechessia

in — d' alcuno, uczynić co przez

względ dla kogo.

GRAZIABILE, ad. m. f. mogą-

cy otrzymać ulaskawienie.

GRAZIARE, v. a. wyświad-

czyć komu łaskę. = ulaskawić,

wolnić od kary.

GRAZIATO, —TA, ad. e s.

ulaskawiony. = v. GRAZIOSO.

GRAZIETTA, GRAZIOLINA, s. f.

dim. mała łaska.

GRAZIOLA, GRAZIADEI, s. f.

Bot. konitrud.

GRAZIOSAMENLE, av. łaskawie.

= wdzięcznie, ze wdzię-

kiem. = v. GRATIS.

GRAZIOSETTO, —TA, —SINO,

—NA, ad. ładny, słiczny, miły,

łuby.

GRAZIOSITÀ, s. f. powabność.

GRAZIOSO, —SA, ad. pełen

wdzięku, powabny. = grze-

czny, uprzejmy. = wdzięczny.

= v. GRATUITO.

GRECAIUOLO, s. m. przeda-

jący wino zwane greco.

GRECAMENTE, av. po grecku.

GRECASTRO, s. m. żyd gre-

cki.

GRECHESCO, GRECESCO, —

CA, pl. —CHI, —CHE, ad. grecki.

GRECHETTO, s. m. wino

greckie.

GRECHIZZARE, GRECIZZARE,

v. n. mówić po grecku.

GRECISMO, s. m. greczyzm.

GRECISTA, s. m. biegły w ję-

zuku greckim.

GRECITÀ, s. f. wszyscy Gre-

cy i cała Grecya. [nek.]

GRECIUOLO, s. m. greczy-

greco, pl. —CI, s. m. Grek.

pl. —CHI, wino greckie. Io vor-

rei nel bicchier vedere il —,

Bern. Orl. = wiatr grecki, pół-

nocno-wschodni. Ma — a poco

a poco si rinforza, Bern. Orl.

= ad. grecki.

GRECOLATINO, —NA, ad.

grecko łaciński.

GRECOLO, s. m. uniejęcy

trochę po grecku.

GREGALE, ad. m. f. z teje

trzody. = fig. towarzyski.

GREGABIO, —RIA, ad. trzód-

ny. = prosty, pospolity.

GREGGE, s. m. f. —GIA, s. f.

trzóda owiec, kóz. = owczar-

nia. = fig. tłum, zgraja. Una

pecora malata corrompe l'altra e

tutta la greggia, G. Vill.

GREGGIO, —GIA, ad. suro-

wy (o kruszcach, drogich ka-

mieniach i jedwabiu).

GREGGIUOLA, s. f. dim.

trzódką.

GREGORIANO, —NA, ad. greg-

oryjański (o śpiewie i kalenda-

rze). [tuch.]

GREMBIALE, —ULF, s. m. far-

GREMBIALINO, —ULINO, s. m.

dim. fartuszek.

GREMBIATA, —LATA, s. f.

pelen fartuch czego, mała ilość.

GREMBO, GREMIO, s. m. łono.

= v. UTERO. = podotek. = far-

tuch. = fig. środek czego, łono.

Nel grembo della terra, we wne-

trznosciach ziemi. Nascere in

grembo della fortuna, Met. uro-

dzić się na łonie szczęścia.

GREMIRE, v. GHERMIRE.

GREMITO, —TA, p. ad. schwy-

cony, uchwycony, porwany.

Messa una branca fuor, l'ebbe

gremito, Bern. Orl. = gesty, dy-

chtowony, szelzny. = pelen,

napelniony. — di mosche, ob-

sadyt muchami.

GREPPIA, v. MANGIATOIA.

GREPPO, s. m. brzeg usypa-

ny rowu. = wierzchołek urwi-

sty. = sztuczony czerep. = Far

greppo, greppa, skrzywić się (o

dziecku gdy mu się na płacz

zanosi).

GREPPOLA, s. f. lagier win-

ny, wainstyn. [loczyga.]

GRESPIGNO, s. m. Bot. mlecz,

GRETO, s. m. brzeg piasczy-

sty, kamienisty, który morze

odślania odpylając. = brzeg

takiż rzeki.

GRETOLA, s. f. precik łoziny,

wici z których się klatki robią.

= krzta, odrobina. Trovar la

—, fig. rozwikłać trudność.

GRETOSO, —SA, ad. piasz-

czysty, kamienisty.

GRETTAMENTE, av. skąpo,

nedźnie, chudo, lich.

GRETTEZZA, GRETTITUDINE,

GRETTERIA, s. f. GRETTO, s. m.

brudne skąpstwo, sknerstwo.

GRETTO, —TA, ad. skąpy,

sknera, kutwa. = goly jak

święty turecki. = nedźny, li-

ch, mizerny (o rzeczach i dzie-

tach sztuk).

GRICCIO, —LO, s. m. v. GHIR-

BIZZO. = drzączka, dresszcz.

GRIDA, s. f. obwołanie. =

obwołanie, obwieszczenie, o-

głoszenie. Dar fuori una —, wy-

dać ogłoszenie. = v. FAMA.

GRIDACCHIARE, v. n. hala-

sować.

GRIDALTO, ad. m. głośno

skrzecząc (o żabie).

GRIDAMENTO, s. m. krzy-

czenie.

GRIDARE, v. a. e n. krzyczeć.

— a più non posso, quanto se n'

ha nella gola, v. GOLA. — addos-

so a uno, gardłować na kogo.

— accorr' uomo, wołać na ra-

tunek. = okrzyknąć, wy-

krzyknąć, obwołać. E da tutti

gridato re, Dav. Tac. Ann. =

ogłaszać, obwoływać, obwie-

szczac. = łajac, fukac, buzo-

wać, strofować. = mruczeć,

szemrać (o wodzie).

GRIDATA, s. f. krzyki. = bu-

ra, łajanie, wyłajanie.

GRIDATORE, s. m. krzykato.

= woźny ogłaszający co.

GRIDIO, s. m. ciągłe krzyki,

nieustanna wrzawa.

GRIDO, pl. m. —DI, f. —DA,

s. m. krzyk, głos, wołanie. —

doloroso, płacz, jęki. — di scher-

no, wysmianie, pośmiewisko.

— d' applauso, okrzyk, pokłask.

= wieść, pogłoska. E di tornar

sembiante fecero tal, che se ne

sparse il —, Car. En. = imię,

reputacya. Uomo più che matu-

ro e di ottimo —, Alf. Vit. =

Andarsene alle grida, łatwo u-

wierzać. Lasciare alle grida,

Cacc. spusti psy nie widząc

zwierza; fig. dziać się spiesznie,

bez zastanowienia.

GRIEVE, ec. v. GRAVE, ec.

GRIFAGNO, —NA, ad. majg-

cy rok (o sokole); drapieżny

(o innych ptakach).

GRIFARE, v. a. pop. rozba-

brać, zmigć, pozmiechać.

GRIFFO, v. GRIFONE.

GRIFO, s. m. ryjek świni. =

dziób. = fig. twarz, pysk. Tor-

cerer il —, skrzywić się na co,

zżymać się. Però ti china e non

torcer il —, D. Inf. = rodzaj

sieci. = fig. zagadka.

GRIFONE, s. m. gryf, ptak

bajeczny. Da due grifoni in ciel

si fe' portare, Bern. Orl. = Da-

re un — a uno, uderzyć kogo

pięścią w pysk.

GRIGIO, —GIA, ad. szary,

siwy, szaraczkowy.

GRIGIOFERRO, ad. szaro-

żelazny.

GRIGIOLATO, —TA, ad. si-

wonakrapiany.

GRILLAIA, s. f. jatowy grunt,

jatowizna. Ma purché la Tancia

m'ami, vadia mal la mia —, Bu-

on. Tanc.

GRILLARE, v. n. zacząć wrzeć, kipieć.

GRILLETTO, s. m. dim. świerszczyk. = cyniel.

GRILLINO, GRILLOLINO, s. m. dim. świerszczyk.

GRILLO, s. m. świerszcz. = konik polny. = rusztowanie mularskie, które się winduje do góry i jest zwierzechu zawieszona. = Fig. muchy w nosie, fomfry. Pigliar il —, montare o saltare il — a uno, dąsać się, stroić fochy, grymasić. Tu ha' l' capo pien di grilli, L. Pulc. Morg. Vi è venuto il — di martarvi, Manz. P. S. przyszła ci fantazja o ożenienie się.

GRILLONE, s. m. accr. duży świerszcz.

GRILLOSO, —SA, ad. mający muchy w nosie, kapryśny, grymasny, dziwaczny.

GRILLOTALPA, s. f. Entom. świerszcz ziemny.

GRIMALDELLO, s. m. wytrych. Aprir col —, otworzyć wytrychem.

GRIMO, —MA, ad. zmarszczony (o starcu).

GRINZA, s. f. marszczka. = Cavar il corpo di grinze, najęść się, zaspokoić głód.

GRINZETTA, s. f. dim. mała zmarszczka.

GRINZO, —ZA, —ZUTO, —TA, —ZOSO, —SA, ad. zmarszczony.

GRISETTO, ad. e s. m. jasno sieraczkowy; jasny sieracek.

GRISPINOLO, s. m. Bot. mleczał, łoczuga.

GROMMA, s. f. wainstyn, lagier winny suchy, winian potażu. = osad jaki składa woda w rurach, lub na statkach na otwartem powietrzu.

GROMMARE, v. n. okryć się wainstynem. = okryć się skorupą. D'uman sangue avido si, che l' uol n' avea mai sempre tiepido, ne grommavan le pareti, Car. En.

GRONDA, s. f. rynna. A —, av. rynienkowato, żłobkowato.

GRONDAIA, s. f. woda ściekająca z rynny. Fuggir l'acqua sotto le grondaje, prov. skryć się od deszczu pod rynną.

GRONDANTE, ad. m. f. ciekący, kapiący.

GRONDARE, —DEGGIARE, v. n. ciec, ściekać, kapać.

GRONDATOIO, s. m. okap, daszek.

GROGGO, s. m. węgorzoryb.

GROPPA, s. f. krzyże konia.

GROPIERA, s. f. podogonie.

GROPPO, s. m. węzeł, v. nodo. = kupa, kłęb. Così mischiati (le api) insieme fanno un —, Rucc. Un gruppo ver noi

di pelverio nell'aura ondeggia, Car. En. = grono figur. grupa. = worek napakowany pieniędzmi. = Groppo di vento, wicher. = fig. sęk, trudność, kłopot.

GROPONE, s. m. zadek, tyłek, posładek zwierząt. = kupę u ptaków, guzica.

GROPPOSO, —SA, ad. sękowaty, wężłowaty.

GROSSA, s. f. duża ilość, mnóstwo; ogół, hurt. Alla —, hurtem, ryczałtem. = dwanaście tuzinów. = Dormir nella grossa, fig. twarzą spać.

GROSSACCIO, —CIA, ad. grubał, okara.

GROSSACCIUOLO, —LA, ad. grubopłaski, przysadkowaty, pękaty. [napl. grodetur.

GROSSAGRANA, s. f. grode.

GROSSAMENTE, av. dużo, wiele. = po grubiańsku.

GROSSEGGIARE, v. n. dąć, nadymać się.

GROSSERELLO, —LA, —TO, —TA, ad. przygrubszy. = prostakowaty.

GROSSEZZA, s. f. grubość, miąższość. = v. PREGNEZZA. = grubianstwo; głupota.

GROSSIERE, —RO, s. m. kupiec hurtowy. = grubiański, głupi.

GROSSO, s. m. v. GROSSEZZA. = część główna. Il — dell' esercito, główna część wojska. = lagier, osad, fus. = grosz, dawny pieniądź wart był 5 soldów. Pagare un —, zapłacić grosz za zbroczenie od przedmiotu. Onde il compagno prese più ardire, messer dicendo: voi n'avete un —, Burch. Son. v. SOLDI.

GROSSO, —SA, ad. gruby. = gesty. Sangue grosso, krew gesta. = ciężki, nieokrzesany, niekształtny. = wielki, duży, znaczny. = fig. grubiański, gburowaty; głupi, ciemny. = Femmina grossa, v. GRAVIDA. = Fare il grande e il grosso, dąć, udawać pana. Esser grosso con uno, gniewać się na kogo. È stato sempre — con Galeno, L. Lipp. Malm. = In grosso, av. hurtem, ogółem.

GROSSOLANAMENTE, av. po grubiańsku.

GROSSOLANO, —NA, ad. prosty, niezgrabny, poprostu zrobiony. = prostakowaty, grubiański. Alla grossolana, po grubiańsku, po prostu.

GROSSOTTO, —TA, —CCIO, —CIA, ad. przygrubszy.

GROSSUME, s. m. v. GROSSEZZA.

GROTTA, s. f. grot, pieczara, = urwista skała.

GROTTACCIA, s. f. peg, ciemna, głęboka pieczara,

GROTTERELLA, GROTTELLA, GROTICINA, GROTTOLO, s. f. dim. grotka.

GROTTESCA, s. f. śmieszne malowidła.

GROTTESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. dziwaczny, śmieszny.

GROTTO, s. m. Ornit. pelikan.

GROTTONE, s. m. accr. duża grot.

GROTTOSO, —SA, ad. pelen pieczar, jaskini.

GROVIGLIUOLA, s. f. skręt, węzelek na nici mocno skręconej.

GRU, pl. GRU, GRUA, GRUGA, GRUVA, s. f. Ornit. żoraw. = Mar. żoraw do windowania.

GRUCCIA, s. f. kula, podpora kulawego. Fig. Tenere in sulla —, uwodzić kogo. Stare in sulla —, oczekiwac, wyglądać czego w zawieszeniu, w niepewności. = noga drewniana.

GRUFOLARE, v. a. ryć ziemię (o świniach). = v. p. krząkać, (o świnich). = v. r. drapać się ryjkiem.

GRUGNARE, GRUGNIRE, v. n. kuciecz.

GRUGNETTO, s. m. dim. mały ryjek. = fig. twarz markotna, skwaszona. Ma Beco non potendo affatto ingozzare quella dormita, che Nencio avea fatta colla moglie, stava anzi cheno in — un poco, Lasc. Nov.

GRUGNITO, s. m. kwik, kucieczenie się.

GRUGNO, s. m. ryjek świni.

GRUGNO, s. m. ryjek świni. = fig. twarz, pysk, morda. = kozioł, mars na czole. Far il —, postawić kozła, skrzywić się, zmarszczyć się.

GRUINO, s. m. żorawie.

GRULLO, —LA, ad. schorzał, znędzniały, mizerny. [zuolo.

GRUMATA, s. f. woda z rozpuszczonym winianem potażu.

GRUMETTO, s. m. dim. gruzelka.

GRUMO, s. m. gruzła krwi wypuszczonej z żyły. [zuolo.

GRUMOLO, —LETO, v. GAR-

GRUMOSO, —SA, ad. gruzłowaty, zsiadły.

GRUOGO, s. m. Bot. krokos.

GRUPPETTO, s. m. dim. kupka, grupka.

GRUPPITO, —TA, ad. lskniący, mający naturalny polor (o dyamentach).

GRUPPO, v. GROPPA.

GRUZZO, —LO, s. m. węzelek ucinanych pieniędzy. Aver fatto gruzzolo, uzbierać, ucinac tro-

che pieniędzy. = kupa czego-kolwiek.

GUADAGNABILE, ad. m. f. zyskowny; mogący być zyskanym.

GUADAGNARE, v. a. zyskiwać, zarabiać. — la vita, zarabiać na życie. — di peccato, zarabiać pilnując nierządu. = pozyskać sobie, zjednać. — alcuno, zjednać sobie kogo. = Guadagnarsi del male, zarazić się.

GUADAGNATO, —TA, p. ad. zyskany; pozyskany. = s. m. zysk.

GUADAGNATORE, s. m. — TRICE, s. f. zyskujący, zyskująca.

GUADAGNETTO, —UCCIO, —uzzo, s. m. dim. małego zysk, zarobek.

GUADAGNEVOLE, ad. m. f. mogący być zyskanym.

GUADAGNO, —GNAMENTO, s. m. zysk, zarobek. Far guadagno, zyskać, zarobić. Far guadagni illeciti, mieć niegodziwe zyski.

GUADAGNOSO, —SA, ad. zyskowny, korzystny.

GUADARE, v. a. brodzić.

GUADE, s. f. v. VANGAIUOLE.

GUADO, s. m. bród. Passare il —, przebrnąć, przebyć w bród.

Fig. Rompere il —, utorować, pokazać drogę. Tentare il —, macać, próbować czy się uda.

GUADO, —NE, s. m. Bot. urzeź, sinilo.

GUADOSO, —SA, ad. mogący być przebyty w bród.

GUAGNELE, Alle—, zamiast PEL SANTO VANGELO, pop. na Ewangelie, na uczciwość, na honor. Alle — che ben mi starei, se io non sapessi che io dormo, Fr. Sacch.

GUAIAO, s. m. Bot. gwajak.

GUAIME, s. m. otawa, potraw.

GUAINA, s. f. pochwa. = pokrowiec, futerał. Render coltelli per guaine, prov. oddać wet za wet. = Anat. pochwa maciczna.

GUAINAIO, s. m. robiący futerały.

GUAINELLA, v. CARRUBBIO.

GUAINETTA, s. f. dim. pochewka. = futerałik.

GUAIO, s. m. jęk, stęk. Trar guai, jęczeć. Tal ch'io non penso udir giammai che mi conforte ad altro ch'a trar guai, Petr. = biada, niedola, nędza. Italia che suoi guai non par che senta, Petr. Guai a voi, biada tobie. Guai a me! biada mnie nędznie!

GUAIALARE, v. n. GUAIALIRE,

GUAIRE, v. n. ir. skomleć, skowyczeć. = jęczeć, stękać, piszczeć, skwirczeć, narzekać, utyskiwać. Falananna sentendo le

percosse cominciò a stridere, e guaire, Lasc. Nov. [sukno.

GUALCARE, v. n. folować

GUALCHIERA, s. f. folusz.

GUALCIRE, v. a. ir. mąć, pomać, zmiąć, zgnieść, poźmniechać.

GUALDANA, s. f. oddział zbrojnych żołnierzy. Eran per tutto gualdane, giramenti, scorribande di cavalieri, Car. En.

GUALDIROSSO, ad. scherz. rudy, ryży. [plama.

GUALDO, s. m. wada, skaza,

GUALDRAPPA, s. f. czaprak.

GUALERCIO, —CIA, —CHIO,

—CHIA, ad. brudny, niechlujny.

= v. GUERCIO.

GUANACO, s. m. Zool. lama.

GUANCIA, s. f. jagoda, policzek, lice. Battersi la —, fig. żałować czego.

GUANCIALE, s. m. poduszka.

GUANCIALETTA, s. m. dim.

poduszczyk. = Guancialetto di spilli, poduszczyk na szpilki.

GUANCIALINO, s. m. dim.

poduszczyk. = Chir. kom-

pressa.

GUANCIATA, s. f. uderzenie

w twarz, policzek.

GUANCIATINA, s. f. dim. ma-

ły policzek.

GUANCIONE, s. m. tegi poli-

czek. [cznik.

GUANTAIO, s. m. rękawi-

GUANTIERA, s. f. skrzyne-

czka na rękawiczki.

GUANTO, s. m. rękawiczka.

Fig. Donar —, dać zadatek.

Mandare il — in segno di disfida, rzucić rękawicę, wyzwać na pojedynek. Toccarselo col —, być bardzo skrupulatnym. Dar nel —, wpaść, dostać się w czy-

je ręce.

GUARAGNO, + v. STALLONE.

GUARAGUASCO, s. m. Bot.

dziewanna, v. TASSOBARBASSO.

GUARANTIRE, v. GUARENTIRE.

GUARDABOSCHI, s. m. le-

śniczy, gajowy. [grabia.

GUARDACASA, s. m. mur-

GUARDACORDE, s. m. bębe-

nek w zegarku.

GUARDACORPO, s. m. gwar-

dyja przyboczna.

GUARDACOSTE, s. m. straż

nadbrzeżna. = statek użyty

do strzeżenia brzegów.

GUARDACUORE, s. m. + gor-

set, stanik.

GUARDADONNA, s. f. kobie-

ta doglądająca położnicy.

GUARDAGIOIE, s. m. szka-

tuleczka na klejnoty.

GUARDAMACCHIE, s. m. pół-

obraczka otaczająca cyngiel

u broni palnej.

GUARDAMAGAZZINO, s. m.

dozorca magazynu.

GUARDAMANDRIE, v. MAN-

DRIANO.

GUARDAMANO, s. m. wszel-

kie narzędzie ochraniające rękę rzemieślnika. = gifes, furdymant.

GUARDAMENTO, s. m. pa-

trzenie, wzrok. = dozorca,

stróż, przystawa.

GUARDANASO, s. m. pół-

maska.

GUARDANATICHE, s. m.

scherz. spodnie.

GUARDANIDIO, s. m. pod-

kładka, jakko podłożone pod

kurę. [sznik.

GUARDAPOLLI, s. m. koko-

GUARDAPORTONI, s. m. o-

dzwierny, szwajcar.

GUARDARE, v. a. patrzeć,

spozierać, poglądać, przypa-

trywać się. = bieco, cagnesco,

patrzeć zezem, z podłeba,

ztem okiem. = być obrocnym

ku jakiej stronie. = chować,

zachowywać. = strzedz, do-

glądać, pilnować. Anastagiopa-

pa guardo, D. Inf. = zachowy-

wać, chronić, uchwalać od cze-

go. Dio mi guardi, niech mnie

Bóg zachowa. = uchwalać, u-

wolnić. Se a Dio piacerà, egli ci

guarderà voi e me di questa no-

ia, Bocc. = uważać, zważać.

Guarda la mia virtù s'ella è pos-

sente, D. Inf. = v. r. patrzeć

na siebie. = strzedz się, chro-

nić się od czego. Dal troppo fa-

vellare, conviene che gli uomini

costumati si guardino, Cas.

Galat.

GUARDAROA, s. f. garde-

roba. = szafarnia. = dozorca

sprzętów królewskich, szatny.

GUARDASIGILLI, s. m. pie-

czętarsz, kanclerz.

GUARDATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. patrzący, patrząca,

widz. = zachowujący, zacho-

wująca. = stróż, dozorca.

GUARDATURA, s. f. wzrok,

spojrzenie. = v. GUARDIA.

GUARDAVIVANDE, s. m. spi-

żarnia, szafa.

GUARDIA, s. f. straż, dozór,

opieka, obrona, piecza. A lui

la — delle sue cose avea com-

messa, Bocc. = stróż, strażnik,

dozorca, v. CUSTODE. — del fu-

oco, pompier, człowiek użyty

do sikawek w czasie pożaru.

— d' inferno, doglądający cho-

rego. = straż, warta. — del

corpo, gwardya, straż przy-

boczna. Corpo di —, kurdygarda, odwach. = Stare, avere a

—, stać na warcie, strzedz,

pilnować. Esser di —, być na

warcie. Mettersi, porsi in —,

mieć się na ostrożności (wfech-

lowaniu). = żołnierz stojący

na warcię, szyldwach. = Guardia della spada, gifes, blacha u rękodzielnicy szady. = lancuzek u muszketu. = długie zęby psa.

GUARDIACAMPESTRE, s. m. polowy.

GUARDIANATO, s. m. — NERIA, s. f. funkcja stróża, dozorczy, i. t. d.

GUARDIANO, s. m. stróż, dozorca. — dell' orto, stróż ogrodowy. — di pecore, owczarz. — di buoi, wolarz. — di porci, świniarz, pastuch świń. — di vacche, krowiarz, pastuch krów. = Guardiano di convento di frati, guardian zakonny.

GUARDINFANTE, s. m. robron.

GUARDINGAMENTE, av. ostrożnie, oględnie, przezornie.

GUARDINGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. ostrożny, oględny, przezorny.

GUARDIOLO, —OLO, s. m. młody dozorca.

GUARDO, s. m. wzrok, spojrzenie, rzut oka.

GUARENTIA, —TIGIA, s. f. zareczenie, rękojmia, gwarancja.

GUARENTIRE, v. a. ir. ręczyć, być rękojmią. = zapewnić, zabezpieczać, chronić, bronić, zastawiać od czego.

GUARI, av. wiele, dużo. Używa się zawsze z przeczeniem. Non ha —, egli — non è che, niedawno, tylko co. Non istette —, niedługo się zawiął, niewiele upłynęło czasu. Non — di tempo, nie vi andò —, niedługo, wkrótce potem. Non fu — di via andato, niedużo uszedł drogi. Tu vedi qua queste rovine non — lungi da noi, Fir. As.

GUARIBILE, ad. m. f. dający się uleczyć.

GUARIGIONE, s. f. —MENTO, s. m. uleczenie, wyleczenie.

GUARIRE, v. a. ir. uleczyć, wyleczyć, wykurować. = v. n. uleczyć się.

GUARNACCA, —CIA, s. f. szlajrok. = dawna długa sukienka.

GUARNELLETTO, s. m. dim. sukienka.

GUARNELLO, s. m. półpłocienka. = sukienka z półpłocienka.

GUARNIGIONE, s. f. garnizon, załoga. = garniowanie.

GUARNIMENTO, s. m. amunicja, prowiant, żywność. = Guarnimento di una nave, ryśsztunek okrętowy, uzbrojenie okrętu. — del cavallo, rzędnia konia. = v. GUARNITURA.

GUARNIRE, v. GUARNIRE.

GUARNITURA, —ZIONE, s. f.

ozdoba, przystrojenie. = garniowanie.

[zdowy] GUASCHERINO, ad. m. gnia-

GUASCOTTO, —TA, ad. napół ugotowany lub upieczony.

GUASTADA, s. f. karafka.

GUASTADETTA, —DINA, —DUZZA, s. f. dim. karafinka.

GUASTADORE, s. m. niszczyciel. = pionier, saper.

GUASTAFESTE, s. m. natrętny gość, który zaburza spokojność i zasepia wesołość biesiady.

GUASTAMENTO, s. m. —TURA, s. f. psucie, zepsucie, zniszczenie, spustoszenie, szkody stąd wynikłe.

GUASTAMESTIERI, s. m. kupiec, robotnik psujący innym przez zbyteczne zniżenie ceny.

GUASTARE, v. a. psuć. = niszczyć, pustoszyć. = trwożyć, marnować. = v. r. zepsuć się, zgnić.

GUASTATORE, s. m. —TRICE, s. f. niszczyciel, psotnik. = marnotrawca. = pionier, saper.

GUASTO, s. m. zepsucie, szkoda. = spustoszenie, zniszczenie. Mettere a —, dare il —, pustoszyć, łupić, rabować.

Far —, zmiatać z talerza, dużo jeść. = ad. zepsuty, popsuły. = zwiędły, wyszarzany, wytarty. Guasta bellezza, Bocc. = zniszczony, spustoszony, zrujnowany. In mezzo 'l mar siede un paese guasto, D.

Inf. = przywiedziony do nędznego stanu. Latin sem noi, che tu vedi si guasti, D. Inf. = Cane guasto, pies wściekły. Urlando per le vie come un can —, Buon. Fier. = urzeczony, oczarowany. O io sono impazzato, o io sono affatturato e guasto, Lasc. Nov. = fig. szalenie zakochany. = Avere il sangue guasto con alcuno, nienawidzić kogo.

GUATAMENTO, s. m. parzenie.

GUATARE, ec. v. GUARDARE.

GUATTERA, s. f. pomywaczka. [kuchcik]

GUATTERINO, s. m. dim.

GUATTERO, s. m. kuchta.

GUATTIRE, v. GUAIRE.

GUAZZA, v. RUGIADA.

GUAZZABUGLIARE, v. a. bazgrać, gwazdać, mazać, rozmazać, rozbabrać.

GUAZZABUGLIO, s. m. mieszanina, bigos kuchtajski. Versarono aceto, vino, olio, sale e farina, e fecero un — il magliore del mondo, Lasc. Nov. — d'acqua, bajor, kaluża.

GUAZZAMENTO, s. m. bella-

nie, klócenie.

GUAZZARE, v. a. bellać, klócić, mieszać, mącić. = przebyć w bród. = Guazzare un cavallo, plawić konia. = v. r. kąpać się, pływać.

GUAZZATOIO, s. m. miejsce do plawienia i napawania koni. = bajor, kaluża.

GUAZZETTO, s. m. sos, potrawka z sosem.

GUAZZO, s. m. bród. = Pitt. farba rozrobiona klejem lub gumą; malowanie taką farbą. Dipingere a —, malować taką farbą. = kaluża, błoto rozbabrane. = krew rozlana. Del sangue Tedesco orribil — Parma vedrà, Ar. Orl. Fur.

GUAZZOSO, —SA, ad. zroszony, wilgotny, mokry. = rozbrabrany, rozbeltany.

GUERNACULO, s. m. ster, rudel.

GUEFFO, GHEFFO, s. m. † D. Inf. balkon, część wystająca muru.

GUELFO, s. m. Gwelf, ze stronnictwa włoskiego w średnich wiekach trzymającego za papieżem przeciw cesarzowi, którego interes popierali Gibellini; nazwisko poszło od Welfów książąt Bawarii. = dawny pieniądz florencki.

GUERCIO, —CIA, ad. GUERCIACCIO, —CIA, ad. peg. zezowaty; kosooki.

GUERIRE, ec. v. GUARIRE, ec.

GUERNIGIONE, s. f. garnizon, załoga.

GUERNIMENTO, v. GUARNIMENTO.

GUERNIRE, v. a. ir. przystroić, ustroić, przyozdobić, ugarniować. = wzmocnić, obwarować. E per li Fiorentini fu guernito Montalimo, G. Vill. = opatrzyć w co. Guarnire, attrazzare una nave, opatrzyć okręt we wszystkie przybory.

GUERNITURA, —ZIONE, v. GUARNITURA.

GUERRA, s. f. wojna. — rotta, wojna otwarta. Tiridate a — rotta infestava l' Armenia, Dav. Tac. Ann. — viva, wojna wypowiedziana, rozpoczęta. — civile, wojna domowa. Far —, prowadzić wojnę. Morir in —, zginąć na wojnie. = walka, bitwa. = niesnaska, niezgoda, zatarg. = zawała, przeszkoda. = A guerra finita, av. aż do śmierci, aż do końca, do ostatka.

GUERREGGEVOLE, ad. m. f. wojenny, bitny, groźny.

GUERREGGEVOLMENTE, av. wojennie.

GUERREGGIAMENTO, s. m. wojowanie.

GUERREGGIANTE, ad. m. f. wojujący. [wać.]

GUERREGGIARE, v. n. woju-

GUERREGGIATORE, s. m. —

TRICE, s. f. wojownik.

GUERREGGIOSO, —SA, ad. będący teatrem wojny, wystawiony na zniszczenia wojny.

GUERRESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. wojenny, wojowniczy, podatny do wojny.

GUERRICUOLA, s. f. dim. mała wojna.

GUERRIERO, —RE, s. m. —RA, s. f. wojownik, wojowniczek.

GUERRIERO, —RA, ad. wojenny, wojowniczy, bitny, waleczny.

GUFEGGIARE, v. n. hukac (o puhacu).

GUFO, s. m. Ornit. puhacz. = peleryna gronostajowa kanoników.

GUGLIA, s. f. ostrosłup, piramida, obelisk. La guglia di San Pietro è la più alta, obelisk stojący przed kościołem S. Piotra jest najwyższy, v. AGUGLIA. = worek którego dno jest spiżaste.

GUIDA, s. f. przewodnik. Alla —, a —, av. pod przewodnictwem.

GUIDAIUOLA, s. f. —LO, s. m. przewodnik trzody, bydle postępujące na czele trzody.

GUIDALESCO, s. m. sedno.

GUIDAMENTO, s. m. prowadzenie.

GUIDAPOPOLO, s. m. herszt buntu.

GUIDARE, v. a. prowadzić. = przewodniczyć, kierować. = v. r. postępować, prowadzić się.

GUIDARMENTI, s. m. pasterz.

GUIDATORE, s. m. —TRICE, s. f. przewodnik, przewodniczka.

GUIDERDONAMENTO, s. m. nagrodzenie.

GUIDERDONARE, v. a. nagradzać.

GUIDERDONATORE, s. m. —TRICE, s. f. nagrodziciel, nagrodzicielka.

GUIDERDONE, s. m. nagroda.

GUIDONE, s. m. † szubrawiec, obszarpaniec, holysz. = (dziś) chorągiewka służąca do wyrównywania frontu batalionu. [stwo.]

GUIDONERIA, † s. f. szubrawiec, obszarpaniec, holysz. = (dziś) chorągiewka służąca do wyrównywania frontu batalionu.

GUINDOLO, s. m. motowidło.

GUINZAGLIO, s. m. smycz, sfora. = Egli non può star in —,

fig. nogi go korcąc, nie może ustać lub posiedzieć na miejscu.

GUISA, s. f. sposób, tryb, kształt. A guisa, in —, av. nakształt czego, jak. In questa —, tym sposobem.

GUITTO, —TA, ad. brudny, obdarty. = lichy, nędzny, mizerny. Egli era tanto d'animo guitto, e tanto meschino, che usava dire, Varch. Stor. v. GUIDONE. = skapy.

GUIZZANTE, ad. m. f. kręcący się, wiercący się, fertający się.

GUIZZARE, v. n. pluskać, szustać, szusnąć, pomykać, mknąć się (o rybach w wodzie).

= fig. rzuć się, ciskać się, drygać, skakać. = kreć się, wiercić się, fertać się, szustać się. — co' piedi, wywołując nogami. = migać się. Guizza dentro lo specchio vostra image, D. Purg.

GUIZZO, s. m. pluskanie ryb w wodzie, szybkie ich miganie się. = fig. drganie, dygotanie.

GUIZZO, v. vizzo.

GUSCIO, s. m. skorupki. = lupina orzecha. = skorupa jaja. — di testuggini, skorupa żółwiów. = Fig. pudło karety. = zgrab okrętu. = Guscio della bilancia, miseczka u szalek. = Guscio di guancialino, poszewka. = Aver il guscio in capo, mieć jeszcze mleko pod nosem.

GUSTABILE, ad. m. f. mogący przysmaczyć do smaku.

GUSTACCIO, s. m. peg. nieprzyjemny smak.

GUSTAMENTO, GUSTATO, s. m. smakowanie, smak.

GUSTARE, v. a. smakować, kosztować z upodobaniem. = kosztować, skosztować. = połubić co, znajdować upodobanie w czem, podobać sobie. = † sprawić przyjemność, rozveselić.

GUSTATORE, s. m. —TRICE, s. f. kosztujący, smakujący.

GUSTAZIONE, s. f. smakowanie.

GUSTEVOLE, ad. m. f. smaczny, przyjemny.

GUSTO, s. m. smak, jeden z pięciu zmysłów. = gust, smak, uczucie, poznanie wad i zalet w dziełach sztuki. Aver buono, cattivo —, mieć dobry, zły smak.

= gust, upodobanie, skłonność do czego, przyjemność. Con —, z przyjemnością. A mio —, według mego zdania. Ci ho —, miło mi, przyjemnie mi, rad jestem, lubię to. Di cotesta università, di cotesti amici.... ho avuto gran — d'intendere quel ch'ella me n'ha avvisato, Zan.

GUSTOSAMENTE, av. smacznie, gustownie, przyjemnie.

GUSTOSO, —SA, ad. gustowny, smaczny, przyjemny.

GUTTURALE, ad. m. f. gardłowy.

GUTTURALMENTE, av. przez gardło, gardłem.

I

Ta głoska często dodaje się na początku wyrazów, zaczynających się na s z następną spółgłoską, mianowicie po przyimkach PER, CON, IN, a to dla złagodzenia brzmienia: per istrada, con ispirito, in Spagna.

IBERNO, —NA, ad. zimowy. IBI, s. m. Ornit. ibis.

IGNEUMONE, s. m. Zool. ichneumon.

ICNOGRAFIA, s. f. Arch. plan budowl.

ICNOGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ichnograficzny.

ICONOCLASTA, s. m. Stor. obrazoburca.

ICONOGRAFIA, s. f. opisanie obrazów, malowideł.

ICONOGRAFICO, —CA, ad. ikonograficzny.

ICONOLATRA, s. m. czciciel obrazów.

ICONOLOGIA, s. f. nauka o figurach na pomnikach starożytnych.

ICONOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ikonologiczny.

ICONOLOGISTA, s. m. trudniący się opisaniem figur na pomnikach starożytnych.

ICONOMACO, pl. —CI, s. m. nieprzyjacieli czci obrazów.

ICORE, s. m. Med. wodnistosć krwi.

ICOROIDE, s. f. ostrość materii wrzodowej.

ICOROSO, —SA, ad. ostry, (o materii wrzodowej).

ICOSAEDRO, s. m. Geom. dwudziestokąt.

ICOSAGONO, s. m. Geom. dwudziestokąt.

ICTIOFAGO, pl. —GI, s. m. rybożerca.

ICTIOLITI, s. m. pl. Stor. nat. ryby skamieniałe i kamienie z wyściskami ryb.

ICTIOLOGIA, s. f. ichtyologia, część historii naturalnej o rybach.

ICTIOLOGISTA, s. m. ichtyolog, trudniący się opisaniem ryb.

IDALGO, s. m. hidalgo, tytuł szlachej hiszpańskiej pochodzącej od dawnych chrześcian,

bez przymieszania krwi arabskiej lub żydowskiej.

IDATIDE, s. f. Med. pecherzyk wodnisty na powiece lub innej części ciała.

IDDIO, s. m. Bóg.

IDEA, s. f. pomysł, myśl, idea, wyobrażenie. = umysł, imaginacja. = przypomnienie, pamięć czego.

IDEALE, ad. m. f. myślą pojęty, pomysłowy, idealny, utworzony w myśli. = urojony, wymyślony.

IDEALISMO, s. m. Filos. idealizm.

IDEALISTA, s. m. idealista.

IDEALMENTE, av. w myśli, idealnie.

IDEARE, v. n. e. r. wyobrazić sobie, pojąć.

IDENTICAMENTE, av. tak samo, jednako.

IDENTICO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. tożsamy.

IDENTIFICARE, v. a. złączyć z czem, ściśle połączyć. = v. r. złączyć się, jedno się złączyć, przejąć się czem.

IDENTIFICO, v. IDENTICO.

IDENTITÀ, s. f. tożsamość.

IDEOLOGIA, s. f. ideologia, nauka o tworzeniu się myśli.

IDEOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ideologiczny.

IDEOLOGO, s. m. ideolog, rozważający naturę myśli, pomysłów. = ideolog, któremu się marzy po głowie.

IDI, s. m. Antiq. rom. idus, w kalendarzu starożytnych Rzymian, dziewiąty dzień po nonach, to jest 15ty marca, maja, lipca i października, a 13ty innych miesięcy.

IDILLIO, s. m. idylla, sielanka.

IDIOMA, s. m. język, dyalekt, narzecze.

IDIOMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. idiomatyczny, właściwy jakiemu językowi.

IDIOPATIA, s. f. choroba właściwa jakiej części ciała.

IDIOPATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. idiopatyczny.

IDIOTA, s. e. ad. głupiec, niedołąga umysłowy.

IDIOTAGGINE, s. f. niedołęstwo umysłowe.

IDIOTAMENTE, av. po głupiemu.

IDIOTISMO, s. m. sposób mówienia właściwy jakiemu językowi.

IDOTIZZARE, v. n. używać takich sposobów mówienia.

IDOLATRAMENTO, s. m. czczenie bałwanów.

IDOLATRARE, v. n. czcić bałwany. = v. a. fig. ubóstwiać, uwielbiać, kochać szalenie.

IDOLATRIA, s. f. bałwochwalstwo.

IDOLATRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, —TRIO, —RIA, ad. bałwochwalczy. = s. v. IDOLATRO.

IDOLATRO, —TRE, —TRA, s. m. bałwochwalca. [wanek]

IDOLETTO, s. m. dim. bałDOŁO, s. m. bałwan, posąg. = fig. bóstwo, bożyszcze, przedmiot miłości.

IDONEAMENTE, av. przyzwyczajenie, stosownie.

IDONEITÀ, s. f. zdolność, zdatość.

IDONEO, —NEA, ad. zdolny, zdalny; przydatny, stosowny.

IDRA, s. f. Mitol. hydra. = wąż wodny. = Astr. nazwisko dwóch konstellacji na półkuli południowej.

IDRAGOGO, pl. —GI, s. m. Med. lekarstwo wyprowadzające z ciała wilgoci.

IDRARGIRO, s. m. Chim. żywe srebro, merkuryusz.

IDRATO, s. m. Chim. wodan, kombinacja wody z niedokwasem metalicznym.

IDRAULICA, s. f. hydraulika, nauka o prowadzeniu i podnoszeniu wód.

IDRAULICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. hydrauliczny. = s. m. hydraulik.

IDRIA, s. f. dzban na wodę.

IDROCEFALO, s. m. Med. puchlina wodna w głowie.

IDROCELE, s. f. kila wodnista.

IDROFOBIA, s. f. (wstręt od wody), wścieklizna.

IDROFOBO, —BA, ad. (mający wstręt od wody), wściekły.

IDROGENO, s. m. Chim. wodoród.

IDROGRAFIA, s. f. hidrografia, opisanie mórz i żegluga na nich.

IDROGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. hydrograficzny.

IDROGRAFO, s. m. hydrograf.

IDROLOGIA, s. f. hidrologia, nauka o rozmaitych gatunkach wody.

IDROMANIA, s. f. mania rzucenia się w wodę.

IDROMELE, s. m. miód pity.

IDROMETRO, s. m. hydrometr, narzędzie do mierzenia ciężkości, siły lub ilości wody.

IDRONFALO, s. m. Med. wypuklina wodnista na pępku.

IDROPICARE, v. n. dostać wodnej puchliny.

IDROPICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. chory na wodną puchlinę. [chłina]

IDROPISIA, s. f. wodna puchlina.

IDROSCOPIA, s. f. mniemanie o władze czucia wód sączących się pod ziemią.

IDROSCOPO, s. m. czujący wody sączące się pod ziemią. = zegar wodny.

IDROSTATICA, s. f. hydrostatyka, nauka o ciężkości wody i innych płynów.

IDROSTATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. hydrostatyczny.

IEMALE, ad. m. f. zimowy.

IENA, IENE, s. f. Zool. hiena.

IERI, av. wczora, wczoraj.

IGIENA, s. f. higienia, sztuka zachowania zdrowia.

IGNARO, v. IGNORANTE.

IGNATONE, s. m. v. MANGIONE. = chudy pacholek.

IGNAVIA, s. f. gnuśność.

IGNAVO, —VA, ad. gnuśny.

IGNEO, —EA, ad. ogniowy. = fig. gorący, porywczy.

IGNICOLÒ, s. m. iskra. = Stor. esciciel ognia.

IGNITO, —TA, ad. rozpalony, rozogniony, rozżarzony.

IGNIZIONE, s. f. Chim. spalnienie, spalanie się płomieniem.

IGNOBILE, ad. m. f. nieszlacheckiego rodu. = nieszlachetny, nieczny, haniebnny.

IGNOBILITÀ, —LTA, s. f. nieszlacheckie urodzenie. = nieczność, haniebnność.

IGNOBILMENTE, av. nieszlachetnie, niecznie, haniebnie.

IGNOMINIA, s. f. hańba, sromota, zniewaga.

IGNOMINIOSAMENTE, av. haniebnie, sromotnie.

IGNOMINIOSO, —SA, ad. haniebnny, sromotny.

IGNORANTACCIO, —CIA, s. ogromny głupiec, wielki nieuk.

IGNORANTAGGINE, s. f. głupota, nieukostwo.

IGNORANTE, ad. m. f. e. —TELLO, —LA, s. e. ad. dim. —TUZZO, s. m. dim. nieuk, ciemny, nieoświecony.

IGNORANTEMENTE, av. przez niewiadomość.

IGNORANTISMO, s. m. ciemnota.

IGNORANTONE, s. m. accr. ogromny nieuk.

IGNORANZA, —ZIA, s. f. niewiadomość, nieświadomość, nieznanomość. = brak oświecenia, ciemnota. — crassa, grubą ciemnota.

IGNORARE, v. a. e. n. niewiedzieć czego, o czem; być nieświadomym.

IGNOTAMENTE, av. inkognito, skrycie, pokryjomi.

IGNOTO, —TA, ad. nieznan.

IGNUDAMENTE, av. goło, nago.

IGNUDARE, v. a. obnażyć, ogolocić.

IGNUDISSIMO, —MA, ad. sup. golusienki, nagusienki.

IGNUDO, —DA, ad. *goly, nagi*. — nato, *golusienki*, jak go matka urodziła. = *Fig. goły, obnażony, оголоzony. = goły (o dobytym pałaszu).* = s. m. *nagość*.

IGROMETRO, s. m. *wilgociomierz, narzędzie wskazujące stopień wilgotności powietrza*.

IL, pl. I, LI, przedimek rodzaju męskiego. Il mondo, *świat*. = Będąc także zaimkiem łączy się z zaimkami osobistymi ME, TE, SE, CE, NE, VE, i traci głoskę I: MEL, TEL, SEL, CEL, i t. d. albo ME 'L, TE 'L, i t. d. Questa mattina me 'l fe' sapere una povera femmina, *Bocc. tego ranka dała mi o tem znać pewna biedna kobieta*. = Traci także tę głoskę następując po wyrazach jednozgłoskowych A, CHE, CON, DA, SE, SU, i t. d. tworząc AL, CHE 'L, COL, DAL, SE 'L, SUL, i t. d. Una donna più bella assai che 'l sole, *Petr.*

ILARE, ad. m. f. *wesoły*.

ILARITÀ, s. f. *wesołość*.

ILEO, ilio, s. m. *Anat. kość kieszkowa. = kiszka kręta, cienka*.

ILIACO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *kiszkowy (o mższku-le)*. Passione iliaca, *rżnięcie w brzuchu, kolki z wymiotami*.

ILICE, s. f. *więzozółd*.

ILLACCIARE, v. INLACCIARE.

ILLAGRIMABILE, ad. m. f. *niemogący płakać, nieczuły*.

ILLADIRE, v. IMBRATTARE.

ILLANGUIDIRE, v. n. ir. *oślabnąć, opaść na siłach, obumierać, omdlewać*.

ILLANGUIDITO, —TA, p. ad. *oślabły, opadły na siłach*.

ILLAQUEARE, v. a. *uwieźć*.

ILLASCIVIRE, v. LASCIVIRE.

ILLATABILE, ad. m. f. *nie dający się rozszerzyć*.

ILLATIVAMENTE, av. *Filos. przez wnioskowanie*.

ILLATIVO, —VA, ad. *wnioskujący*.

ILLAUDABILE, ad. m. f. *niedogzden pochwały*.

ILLAZIONE, s. f. *wniosek*.

ILLECEBRA, s. f. *przyluda, powaby, ponęta. = pieszczoty*.

ILLECEBROSO, —SA, ad. *powabny, ponętny*.

ILLECITAMENTE, av. *bez pozwolenia, nieprawnie*.

ILLECITO, —TA, ad. *zabroniony, niepozwolony, zakazany, nieprawny*. [wny]

ILLEGALE, ad. m. f. *nieprawny*.

ILLEGITTIMAMENTE, av. *nieprawnie*.

ILLEGITTIMO, —MA, ad. *nieprawny, niesprawiedliwy*.

ILLESO, —SA, ad. *nienaruszony, nienadwierzony, cały, nietknięty*.

ILLETARGHITO, —TA, ad. *wpadły w letarg*.

ILLETTERATO, ILLITTERATO, —TA, ad. *nienauczony, nieoświecony*. [lanie]

ILLIBATEZZA, s. f. *niepokalany, nieskazony*.

ILLIBATO, —TA, ad. *czysty, niepokalany, nieskazony*.

ILLIBERALE, ad. m. f. *skąpy*. = Le arti illiberali, *rzemiosła*.

ILLIBITAMENTE, av. *bezwstydnie. = v. ILLECITAMENTE*.

ILLIMITAMENTE, av. *nieograniczenie*.

ILLIMITATO, —TA, ad. *nieograniczony*.

ILLIMITAZIONE, s. f. *nieograniczoność*.

ILLIQUIDIRE, v. n. ir. *rozpuścić się, roztopić się*.

ILLIQUIDITA, s. f. *Leg. niejasność rachunku*. [jasny]

ILLIQUIDO, —DA, ad. *nie-*

ILLIVIDIRE, v. n. ir. *zsinieć, posinieć*.

ILLUDABILE, v. ILLAUDABILE.

ILLUCENTE, ad. m. f. † *lśnący*.

ILLUDERE, v. DELUDERE.

ILLUMINAMENTO, v. ILLUMINAZIONE.

ILLUMINARE, v. a. *oświecać*. Il sole illumina la terra, *słońce oświeca ziemię. = fig. oświecić, objaśnić. = przywrócić ówrok*.

ILLUMINATIVO, —VA, ad. *oświecający*.

ILLUMINATO, —TA, p. ad. *oświecony. = s. widzący, widomy*.

ILLUMINATORE, s. m. —TRICE, s. f. *oświeciciel, oświecicielka*.

ILLUMINAZIONE, s. f. *oświecenie. = iluminacja, oświecenie miasta*.

ILLUSIONE, s. f. *złudzenie, omamienie*.

ILLUSO, —SA, p. ad. da ILLUDERE, *złudzony, omamiony*.

ILLUSORE, ILLUSTORE, s. m. *omamiciel. = szydera*.

ILLUSORIO, —RIA, ad. *łudzący, mamiący*.

ILLUSTRAMENTO, s. m. *oświecenie; blask, świetność*.

ILLUSTRARE, v. a. *oświecić. — l' intelletto, oświecić umysł. = uświecić, nadać blask. = objaśniać autorów. = ozdobić rycinami*.

ILLUSTRATORE, s. m. —TRICE, s. f. *oświeciciel, oświecicielka*.

ILLUSTRAZIONE, v. ILLUSTRAMENTO, DICHIARAZIONE.

ILLUSTRE, ad. m. f. *świetny, sławny, dostojny*.

ILLUSTREMENTE, av. *świetnie, sławnie*.

ILLUSTREZZA, s. f. *oświecenie, światło. = fig. świetność, blask*. [top]

ILLUVIONE, s. f. *zalew, zalanie*.

IMAGE, s. f. * *obraz, wizerunek*.

IMAGINARE, IMAGINE, IMAGO, v. IMAGINARE, cc.

IMAGINOSO, —SA, ad. *rojący, snujący sobie po głowie*.

IMANO, s. m. *iman, kapłan u Muzułmanów*.

IMBACCARE, v. n. e. r. v. IMBROMIARE.

IMBACUCCARE, v. a. *zakapturzyć, przebrać, zamaskować. = obwinąć, odziać. = v. r. zakapturzyć się*.

IMBALCANATO, —TA, ad. *jasnoróżowy*.

IMBALDANZIRE, —DIRE, † v. n. ir. *ośmielić się. = pyszczyć się*.

IMBALLARE, v. a. *upakować*.

IMBALORDIRE, v. a. ir. *zagalszyć, odurzyć, zahukać*.

IMBALORDITO, —TA, p. ad. *zagalszony, zahukany*.

IMBALSAMARE, —SIMARE, v. a. *na balsamować, namaścić*.

IMBALSAMAZIONE, s. f. *na balsamowanie*.

IMBALSIMIRE, v. n. ir. *zamienić się w balsam*.

IMBAMBAGIARE, v. a. *obwinąć w bawełnę; podszyć bawełną*.

IMBAMBOLARE, v. n. *mieć łzy w oczach, jak dziecko kiedy mu się na plac zanoszą; rozczulić się, rozrzewnić się, rozkwilić się*.

IMBANDIGIONE, s. f. —MENTO, s. m. *zastawienie stołu potrawami*.

IMBANDIRE, v. a. ir. — la mensa, *zastawić stół potrawami*.

IMBANDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *wydający, wydająca ucztę*.

IMBARAZZANTE, ad. m. f. *sprawyjący kłopot, niedogodny, zawadający, będący przeszkodą, stojący na zawadzie*.

IMBARAZZARE, v. a. *sprawyć kłopot, nabawić kłopotu, być przeszkodą, przeszkadzać, zawadzać, stać na zawadzie*.

IMBARAZZO, s. m. *ambaras, kłopot, zawada. = nieład, zamieszanie*.

IMBARBERESCARE, v. IMBECCARE, IMBOCCARE.

IMBARBERIRE, v. n. ir. *stać się barbarzyńskim*.

IMBARBOGIRE, v. n. ir. *zdziębnieć*.

IMBARCAMENTO, s. m. *wejście na okręt, wsadzenie na okręt*.

IMBARCARE, v. a. *wsadzić, włożyć na okręt*. = Fig. *rozkocharać*. = *wpłatać, uwikłać w co kogo*. = *Imbarcare esperienza, D. Purg. radzić się doświadczenia*. = v. r. *wsiąść na okręt*. = fig. *wpłatać się, uwikłać się w co złego*. = *zakochać się*.

IMBARCATORE, s. m. *ładujący okręt*.

IMBARCO s. m. v. IMBARCAMENTO. = fig. *nieroztropne przedsięwzięcie*.

IMBARDARE, v. a. *włożyć na konia rząd żelazny*. = fig. v. ALLETTARE, = v. r. *zakochać się*.

IMBARRARE, v. a. *zaprzec drągami*. = fig. *zagrozić do czego drogę, przeszkodzić*.

IMBASAMENTO, s. m. *podstawa*. [RIA, ec.

IMBASCERIA, ec. v. AMBASCE-IMBASTRADIMENTO, v. TRALIGNAMENTO.

IMBASTARDIRE, v. n. ir. *zbe-karcieć, wyrodzić się, spodlec, znikozemnieć*. = v. a. *skazić, spodlić, znikozemnić*.

IMBASTARE, v. a. *włożyć siodło na osła*.

IMBASTIMENTO, s. m. *fastrygowanie*.

IMBASTIRE, v. a. ir. *fastrygować*. = Fig. v. IMBANDIRE. = *zacząć co, wziąć się do czego*.

IMBASTITURA, s. f. *fastryga*.

IMBASTO, v. BASTO.

IMBATTERSI, v. r. *natknąć się na kogo, spotkać przypadkiem*.

IMBATTO, s. m. *przypadkowe spotkanie*. = *przeszkoda, zawada*. [CARE.

IMBAVAGLIARE, v. IMBACUC-IMBAVARE, v. a. *zaślinić*.

IMBECCARE, v. a. *karmić pszkę*. = fig. *naklaść komu w głowę, nauczyć co ma powiedzieć, nabeczać*.

IMBECCATA, s. f. *pokarm włożony w dziób*. = fig. *namowa, nabecanie*. Pigliar —, *wziąć kubana, dać się przekupić*. = *dostać kaszlu*.

IMBECHERARE, v. IMBECCARE.

IMBECILLE, v. DEBOLE.

IMBECILLITÀ, s. f. *niedolężność*.

IMBELLE, ad. m. f. *niezdolny do wojny*.

IMBELLETTARE, v. a. e. r. *rużować się, blanszować się*.

IMBELLIRE, v. a. ir. *upiekszyć, upieknieć*.

IMBENDARE, v. a. *związać, zawiązać, obwiązać*.

IMBERBE, ad. m. f. *bez brody*.

IMBERCIARE, v. a. *trafić do celu*.

IMBERCIATORE, s. m. *celny strzelec*.

IMBERCIO, s. m. *trafny strzał*.

IMBERE, v. IMBEVERE.

IMBERRETTATO, —TA, ad. *z czapką na głowie*.

IMBERTESCARE, v. a. *obwarować parapelami*.

IMBERTONARSI, —NIRSI, v. INNAMORARSI.

IMBESTIALIRE, v. n. e. r. ir. *bestwić się, rozbestwić się, wpaść w gniew niepomamowany, wściekać się ze złości*.

IMBESTIARE, v. a. *zbydlęcić, zbestwić*. = v. r. *zbydlęcić, zbestwić się*.

IMBEVERE, v. n. e. r. *prze-sięknąć*. = v. a. *umoczyć*. = fig. *napoić, wpoić, wrazić w umysł*.

IMBEVUTO, —TA, p. ad. *przesiękły*. = fig. *napojony, wpojony*. Opinione imbevuta col latte, *zdanie z mlekiem wysane*.

IMBIACCAMENTO, s. m. *blanszowanie się*.

IMBIACCARE, v. a. *blanszować warz.*

IMBIACCATO, —TA, p. ad. *blanszowany*. = fig. *udany, zmyślony*, v. FINTO.

IMBIADARE, v. a. e. n. *zasiać zbożem*.

IMBIANCAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *bielenie*. = *pranie białizny*. = *bielenie płótna*. = fig. *udanie, ubrawienie*.

IMBIANCARE, v. a. *bielić, wybielić, pobielać*. = *bielić płótno*. = v. r. *wybieleć, zbieleć*. = Fig. *zbladnąć*. = *wytłumaczyć się, oczyścić się*.

IMBIANCATORE, s. m. *po-bielacz*.

IMBIANCHIRE, v. a. ir. v. IMBIANCARE. = v. n. fig. *odejść z kwitkiem, z nosem*.

IMBIBIZIONE, s. f. *nasieknienie, przesieknienie*.

IMBIETOLIRE, v. n. ir. *rozczulić się, rozrzewnić się, rozkwilić się, usychać z miłości*.

IMBIETTARE, v. a. *wbić klin*.

IMBIONDIRE, v. a. ir. —DARE, v. a. *zrobić blond, nadać kolor płowcy*. = v. n. *splowić, zostać blondynem, blondynką*.

IMBISACCIARE, v. a. *włożyć w sakwę*.

IMBITUMARE, v. a. *oblać, polać smołą ziemną*.

IMBIZZARRIMENTO, s. m. *rozdzasanie się, rozjątrzenie*.

IMBIZZARRIRE, IMBIZZIRE, v. n. *rozdzasać się, rozjątrzyć się, obruszyć się, wpaść w pasyę*.

IMBOCCARE, v. a. *kląć komu pokarm w gębę*. Chi per man d'altri s'imbocca, tardi si satolla prov. *przez posty wilk nie tyje*. — uno, fig. *naklaść komu w głowę, nauczyć, rozpowiedzieć co kto ma zrobić lub powiedzieć*, v. IMBECCARE. = Imboccare l'artiglierie, *zdemontować działo trafiwszy w jego otwór*. = *wprawić, wstawić, osadzić jedno w drugie, fugo-wać*. = v. r. *wpadać (o rzekach)*.

IMBOCCATURA, s. f. *węzdło, musztuk*. = *ujście rzeki*. = *koniec ulicy, drogi*. = Mus. *zadęcie*.

IMBOCCHI, s. m. *grymas, skrzywienie się*. Far l'—, *skrzywić się, zżymać się*.

IMBOCIARE, v. a. *osławić*.

IMBOLARE, v. INVOLARE. = v. n. D. Inf. *niknąć*.

IMBOLIO, s. m. D —, av. *ukradkiem*.

IMBOLLICAMENTO, s. m. *opryszczenie*.

IMBOLLICARE, v. n. *popryszczyć się*.

IMBOLSIMENTO, s. m. *du-szność; dychawica*.

IMBOLSIRE, v. n. ir. *dostać dychawicy*. = v. a. *przyzwyczaić do gnusności*. Imbolsivano il corpo nell' ozio, e l' animo nelle libidini, Dav. Tac.

IMBOLSITO, —TA, p. ad. *dy-chawiczny*.

IMBONIRE, v. a. ir. *udobruchać, uspokoić*.

IMBORCHIARE, v. a. Mar. *oprzec okręt tyłem o co, przy-wiązać z tyłu*.

IMBORCHIATURA, s. f. Mar. *oparcie okrętu tyłem o co*.

IMBORGARSI, v. r. *okryć się miasteczkami*.

IMBORSARE, v. a. *schować do worka*. = *włożyć do worka nazwiska kandydatów do urzędów, lub imiona osób do losowania*.

IMBORSAZIONE, —TURA, s. f. —MENTO, s. m. *schowanie do worka*. = *włożenie do worka nazwisk kandydatów do urzędów, z którego potem losem ciągnięto, jak się działo we Flo-rency*.

IMBOSCARE, v. n. e. r. *zasiąść na kogo, zrobić zasadzkę*.

IMBOSCATA, s. f. —MENTO, s. m. *zasadzka*. [lasem.

IMBOSCHIRE, v. n. ir. *zarość*.

IMBOSSOLARE, v. a. *pobić, pokryć krokwie łatami*. = *włożyć galki, bilety do urny*.

IMBOTTARE, v. a. *wlać do beczki*. — sopra la feccia, fig. *poprawić się z pieca na łeb*. = *chlać, tykać*.

IMBOTTATOIO, s. m. lejek, lejka.

IMBOTTIRE, v. a. ir. piko-
wać, wataować.

IMBOTTITO, s. m. suknia pi-
kowana, wataowana.

IMBOTTITURA, s. f. pikowa-
nie, wataowanie.

IMBOZZACCHIRE, v. n. ir. nie
wchodzić, nie przyjąć się
(o roślinach); usnąć w za-
wiązku (o owocach); nie ro-
snąć (o zwierzętach).

IMBOZZIMARE, v. a. szli-
chtować płótno.

IMBOZZIMATURA, s. f. szli-
chtowanie.

IMBRACCIARE, v. a. ująć rękę
puklerz. = v. ABRACCIARE.

IMBRACCIATOIE, s. f. pl. kleszcze, szczypczyki złotni-
cze.

IMBRACCIATURA, s. f. uję-
cie, rączka, rękojeść pukle-
rza i t. p.

IMBRAGACCIATO, —TA, ad. uwięzły, zagrzezły w błocie.

IMBRAGARE, v. a. nakleić,
podkleić rozdartą kartę w księ-
żce.

IMBRANDIRE, v. a. ir. jąć za
palasz, v. IMPUGNARE.

IMBRATTARE, v. a. zabrudzić,
zwałać, powalać, splam-
niać; zamazać, pomazać, za-
buzgrać, zabuzgać; zbro-
czyć.

IMBRATTATORE, s. m. ba-
zgracz.

IMBRATTATURA, s. f. —MEN-
TO, s. m. powalenie, splamienie;
zamazanie, zabuzgranie. =
rys, szkic.

IMBRATTO, s. m. plama,
brud, plugawstwo. = liche malo-
widło, gwałdanina, bazgrani-
na. = dług. = jadlo świni.

IMBRECCIARE, v. IMBERCIARE.
IMBRENTINA, —TINE, —TANE,
s. f. Bot. czystek (cistus creti-
cus). = v. IMBROGLIO.

IMBRIACARE, v. a. upoić. =
v. n. e. r. upić się.

IMBRIACATURA, —CHEZZA, s. f. —MENTO, s. m. pijaństwo.

IMBRIACO, —NE, v. UBBRIA-
CO, ec.

IMBRICCONIRE, v. n. ir. roz-
hulać się. [pot.]

IMBRIGAMENTO, s. m. kło-
tobliwość, v. a. zawikłać,
poplątać. = v. r. usiłować,
starać się. = wtrącać się, wda-
wać się w co.

IMBRIGLIARE, v. a. użdać. =
fig. trzymać na wodzy. [nie.]

IMBRIGLIATURA, s. f. użda-
cie.

IMBROCCARE, v. a. trafić do
celu. = fig. brać na cel, być na
wstręcie. Sempre fortuna alle
gran cose imbrocca, L. Pulc. Morg.

= v. n. usiąść na drzewie (o
ptakach łowczych).

IMBROCCATA, s. f. cięcie pa-
łaszem z góry na dół.

IMBRODARE, v. n. e. r. walać
się w błocie. = fig. chępić się.

IMBRODOLARE, v. a. zatłu-
ścić, powalać, zapaskudzić. =
v. r. tarznąć się w błocie; za-
walać się, zapaskudzić się.

IMBROGLIARE, v. a. mącić,
zamącić, zawikłać, zagma-
twiać, poplątać. = v. r. poplątać
się, zawikłać się.

IMBROGLIO, —GLIAMENTO, s. m. zagmatwanie, zawikłanie,
gmatwanina, płatnina, mies-
zanina, zamieszanie, nielad,
kłopot.

IMBROGLIONE, —GLIATORE,
s. m. mąciiciel, warchoł, intry-
gant.

IMBROMIARE, v. n. e. r. pop-
upiać się, upić się. E mal fa chi
s'imbromia, e chi s'imbacca,
Fort. Ricc.

IMBRONCIARE, v. n. nadg-
sać się, rozgniewać się.

IMBRUNARE, v. n. —NIRE, v. n. ir.
ciemnieć, zbrunatnieć. = v. a.
zaciemnić, przyćmnić. Le quali
(formiche)... come piuttosto s'
accorsero di quel mele, ad un
tratto imbrunirono quel corpo,

Fir. As. = opalić (o słońcu). =
v. r. zciemnieć, zbrunatnieć;
ściemnić się; opalić się, ogorzeć.
IMBRUSCHIRE, v. n. ir. roz-
gniewać się, obruszyć się.

IMBRUTTARE, v. IMBRUTARE.

IMBRUTTIRE, v. n. ir. zbrzy-
dnąć.

IMBRUZZICCHIARE, IMBUDEL-
LARE, v. a. nadziewać kieszki
mięsem.

IMBUBOLARE, v. a. wystry-
chnąć na dudka, wyprowadzić
w pole.

IMBUCARE, v. a. wetknąć
w dziurę. = v. n. e. r. wleźć do
dziury.

IMBUCATARE, v. a. zolić
chusty. = v. r. blanszować się.

IMBUFONCHIARE, v. n. bur-
czeć, brzdąkać pod nosem. So-
no imbufonchiate, Buon. Tanc.
poprzątkaty się między sobą.

IMBUIRE, v. n. ir. zostać wo-
łem, zgłupieć.

IMBUIO, —TA, ad. napojo-
ny, prześiękły czem.

IMBULLETTARE, v. a. obić
ówieczkami z główką.

IMBUONATO, IN BUON DATO,
av. dużo, suto, obficie.

IMBURCHIARE, + IMBURIAS-
ARE, + v. IMBOCCARE, IMBICCARE.

IMBUSTO, s. m. kadłub, tu-
łów. = stanik, gorset. = Bel-
lo imbusto! scherz. piękny ga-
gaciek, gagatek, piękna lala!

IMBUTO, s. m. lejek, lejka,
v. PEVERA. Mangiar coll' —, fig.
pożerać, pochłaniać.

IMENE, s. f. Anat. błonka
nielkniętego panienstwa.

IMENEO, —NEA, ad. wesel-
ny. = s. m. hymen, bożek mał-
żeństwa. = wesele.

IMITABILE, ad. m. f. naśla-
downy.

IMITARE, v. a. naśladować.

IMITATIVO, —VA, ad. na-
śladowczy. = godzien naśla-
dowania.

IMITATO, —TA, p. ad. na-
śladowany. = s. m. kopia, na-
śladowanie.

IMITATORE, s. m. —TRICE,
s. f. naśladowca, naśladowni-
czka.

IMITATORIO, —RIA, ad. na-
śladowczy. [wanie.]

IMITAZIONE, s. f. naślado-
wanie.

IMMACCHIARSI, v. r. ukryć
się w krzakach.

IMMACULATO, —TA, ad. nie-
pokalany, niesplamiony.

IMMAGINABILE, ad. m. f. ja-
ki sobie można wyobrazić.

IMMAGINAMENTO, s. m. wy-
obrażenie, myśl, pomysł.

IMMAGINARE, v. a. e. n. wy-
obrazić sobie w myśli, pomy-
śleć. Senza orrore non posso im-
maginarlo, Met. = s. m. v. IM-
MAGINAZIONE.

IMMAGINARIAMENTE, —TI-
VAMENTE, av. przez imaginację.

IMMAGINARIO, —RIA, ad.
urojony, przywidziany.

IMMAGINATIVA, s. f. wła-
dza wyobrażania.

IMMAGINATIVO, —VA, ad.
mający bogatą wyobraźnię,
zasobny w pomysły.

IMMAGINATO, —TA, p. ad.
wyobrażony, pomysłany. =
wyobrażony, wymalowany. =
wymysłony, udany.

IMMAGINATORE, s. m. —
TRICE, s. f. latwo mogący co
wymyślić.

IMMAGINAZIONE, s. f. wy-
obraźnia, imaginacja. = myśl,
pomysł; urojenie, przywi-
dzenie.

IMMAGINE, s. f. wyobraże-
nie, obraz, wizerunek. = sta-
tua, figura, posąg. = obraz,
podobieństwo. La sembianza è
l'— dell'anima, Met.

IMMAGINETTA, s. f. dim.
obrazek. = mała statua.

IMMAGINEVOLE, ad. m. f.
dający się wyobrazić.

IMMAGINEVOLMENTE, av.
przez imaginację.

IMMAGO, s. f. obraz, po-
stać. = struch, upiór. [dnq.]

IMMAGRIRE, v. n. ir. schu-
lić.

IMMALINCONICARE, —CAI-

RE, —NIRE, v. n. *wpaść w melancholię, zasmucić się.* = *Immlinconichire*, v. a. *zasmucić.*

IMMALSANIRE, v. a. ir. *na-bawić choroby.*

IMMANCABILE, ad. m. f. *niechybny, niezawodny.*

IMMANCABILMENTE, av. *niechybnie, niezawodnie.*

IMMANE, ad. m. f. *okrutny, dziki, nieludzki.*

IMMANENTE, ad. m. f. *Filos. e Teol. stale z kim lub z czem złączony, nierozdzielny.*

IMMANIFESTO, —TA, ad. *niejasny, niewyraźny.*

IMMANITA, s. f. *okrucieństwo, nieludzkość.*

IMMANSUETO, —TA, ad. *dziki, nieogłaskany.*

IMMANTINENTE, —TANENTE, —TENENTE, av. *znagła, wnet, natychmiast.*

IMMARCESCIBILE, ad. m. f. *nie uległy zgniliznie.*

IMMARCIRE, v. n. *MARCIRE.*

IMMARGINARE, v. a. *skleić obie wargi rany.* = v. r. *zasklepić się, zrosnąć się.*

IMMASCHERARSI, v. r. *zamaskować się.*

IMMASTRICIARE, v. a. *po-wlec mastyzem.*

IMMATERIALE, ad. m. f. *niematerialny.*

IMMATERIALITÀ, s. f. *niematerialność.*

IMMATERIAMENTE, av. *niematerialnie.*

IMMATTIRE, v. IMPAZZARE.

IMMATURAMENTE, av. *za-wcześnie, przedwcześnie.*

IMMATURITA, s. f. *niedojrzałość.*

IMMATURO, —RA, ad. *niedojrzały.*

IMMEDESIMARE, v. a. *złączyć, zjednoczyć.* = v. r. *wieść, wnikać w co.*

IMMEDIATAMENTE, av. *bezpośrednio, natychmiast, zaraz, wnet.*

IMMEDIATO, —TA, ad. *bezpośredni, zaraz po czem następujący.*

IMMEDICABILE, ad. m. f. *nieuleczony.*

IMMEDICABILMENTE, av. *niedoleczenia.*

IMMEDITATO, —TA, ad. *nie-rozmyślony, niepomysłany na-przed.*

IMMEGLIARE, v. n. † *polepszyć się.* *Perchè vi si immegli, D. Par.*

IMMELARE, v. a. *osłodzić miodem.*

IMMELATURA, s. f. *osłodzenie miodem.*

IMMEMORABILE, ad. m. f. *niepamiętny, niezapamiętany.*

IMMEMORE, ad. m. f. *niepamiętny, niepomny, niewdzięczny.* [zmiernie.]

IMMENSAMENTE, av. *nieimmensita, s. f. niezmierność, przestrzeń bez granic.*

IMMENSITA, s. f. *niezmierność, przestrzeń bez granic.*

IMMENSOSO, —SA, ad. *niezmierny, niezmierny.*

IMMENSURABILE, ad. m. f. *niedający się zmierzyć.*

IMMERGERE, v. a. ir. *zanurzyć; utopić.* *Infino all' else il ferro nella gola gl' immerse, Car. En.* = v. r. *zanurzyć się.*

IMMERGIMENTO, s. m. *zanurzenie.*

IMMERITAMENTE, —TEVOLMENTE, av. *niezasłużenie.*

IMMERITEVOLE, ad. m. f. *niezasługujący, niegodzien.*

IMMERITO, —TA, ad. *niezasłużony.* = *Immerito*, av. *Bocc. niezasłużenie.*

IMMERSIONE, s. f. *zanurzenie.* = *Astr. zanurzenie się planety w cieniu innego planety.* [nurzony.]

IMMERSO, —SA, p. ad. *zanurzone.*

IMMEZZARE, v. n. —ZZIRE, v. n. ir. *zbutwieć, spleśnieć, zgnić.*

IMMIARE, v. n. † *wniknąć we mnie, przeniknąć myśl moją, stać się mną.* *S' io m' intuiassi come tu t' intui, D. Par.*

IMMILLARE, v. n. e. r. *roz-mnożyć się w tysiącnasób.*

IMMINENTE, ad. m. f. *blizki, zagrażający, groźący.*

IMMINENZA, s. f. *bliskość.* — *del pericolo, bliskość niebezpieczeństwa.*

IMMISERICORDIOSAMENTE, av. *nielitościwie.*

IMMISERICORDIOSO, —SA, ad. *nielitościwy, niemiłosierny.*

IMMISTO, —TA, ad. *niezmieszany, czysty.* [RABILE.]

IMMISURABILE, v. IMMENSU-

IMMITIGABILE, ad. m. f. *nieukojony, nieprzełagany.*

IMMOBILE, ad. m. f. *nieruchomy; niewzruszony, niezachwiany.* = *Beni immobili, dobra nieruchome.* [chomość.]

IMMOBILITÀ, s. f. *nieru-chomość.*

IMMOBILITARI, v. r. *stać się nieruchomym.*

IMMOBILMENTE, av. *nieru-chomo; niewzruszenie, niezachowanie.*

IMMODERANZA, —TEZZA, s. f. *nieumiarkowanie, niewstrze-miężliwość.*

IMMODERATAMENTE, av. *nieumiarkowanie, bez miary.*

IMMODERATO, —TA, ad. *nieumiarkowany, zbyteczny.*

IMMODESTAMENTE, av. *nie-skrupnie.* [mność.]

IMMODESTIA, s. f. *nieskro-*

IMMODESTO, —TA, ad. *nie-skrupny.*

IMMOLARE, v. a. *zabić na ofiarę, poświęcić na ofiarę.*

IMMOLATORE, s. m. *ofiarnik, kapłan odprawiający ofiarę.*

IMMOLAZIONE, s. f. *zabicie ofiary, poświęcenie na ofiarę.*

IMMOLLAMENTO, s. m. *zwilżenie, zmoczenie, skropienie, zroszenie.*

IMMOLLARE, v. a. *zmoczyć.* *Ogni acqua immolla, prov. wszystko może pomódz lub zaszkodzić.* = v. r. *zmoknąć, zamoczyć się.*

IMMONDEZZA, —DIZIA, s. f. *nieczystość, brud, plugawość.* = *fig. skalanie się, nieczystość.*

IMMONDO, —DA, ad. *nieczysty, brudny, plugawy.* *Immondo del sangue, Met. zbroczony krwią.* = *fig. sprośny, wszeteczny.*

IMMORALE, ad. m. f. *nie-moralny.*

IMMORALITÀ, s. f. *niemo-ralność.*

IMMORBIDARE, —DIRE, v. *AMMORBIDARE.*

IMMORTALARE, —LIZZARE, v. a. *unieśmiertelnić.* = v. r. *unieśmiertelnić się.*

IMMORTALE, ad. m. f. *nieśmiertelny.*

IMMORTALITÀ, s. f. *nieśmiertelność.*

IMMORTALMENTE, av. *nieśmiertelnie.*

IMMORTIRE, v. *AMMORTIRE.*

IMMOSCADARE, v. a. *piżmować; perfumować.*

IMMOTO, —TA, ad. *nieru-chomy, niewzruszony.*

IMMUNE, ad. m. f. *wyjęty, uwolniony od czego, uprzywilejowany.*

IMMUNITÀ, s. f. *przywilej, swoboda.*

IMMUTABILE, ad. m. f. *nieodmienny.*

IMMUTABILITÀ, s. f. *nieodmienność.*

IMMUTABILMENTE, av. *nieodmiennie.*

IMMUTARE, v. *MUTARE.*

IMMUTAZIONE, s. f. *nieodmienność.* = *przemienienie.*

IMO, s. m. *doł, spód, dno.* *Da — a sommo, av. od stop do głów, z dołu do góry; fig. z gruntu, ze szczytem, z kre-tesem.*

IMO, —MA, ad. *dolny, spodni, niższy.* = *fig. podły, niekczemny.* [BRATTARE.]

IMPACCHUCARE, v. *IM-*

IMPACCIAMENTO, v. *IM-*

PACCIO, [bski.]

IMPACCIANTE, ad. m. f. *uści-*

IMPACCIARE, v. a. *zapiłgać, zawikłać, uwikłać, zagmatwiać*. Se stesso miseramente impacciò, Bocc. = *zawalić, zaprzętnąć, pozostawiać czem. = przeszkadzać, zawadzać.* = v. r. *wtrącać się do czego.* E mai più d' impacciarsi gli giurava, Bern. Orł.

IMPACCIATIVO, —VA, ad. *przeszkadzający, zawadzający.*

IMPACCIATO, —TA, p. ad. v. *IMPACCIARE*. Esser più impacciato che un pulcin nella stoppa, *nie umieć się wypłatać z czego, nie umieć sobie dać rady.*

IMPACCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *mudnik, natręć.*

IMPACCIO, s. m. *kłopot, ambaras.* = *przeszkoda, zawada.* = Darsi gl' impacci del rosso, *wtrącać się do cudzych interesów.* [RE.]

IMPACCIUCARE, v. *IMBRATTARE*.

IMPADRONIRE, v. a. i. r. *uczyńć panem.* = v. r. *stać się panem, opanować, podbić, zawojować.* = fig. *pojąć, zrozumieć z gruntu, wydoskonalić się w czem.*

IMPADULAMENTO, —LARE, v. *IMPALUDAMENTO*, ec.

IMPAGABILE, ad. m. f. *nieopłacony, nieoceniony, nieoszacowany.*

IMPAGLIACCIATA, s. f. *mierzwa, pościółka dla bydła.*

IMPAGLIARE, v. a. *wypchać słomę.* = *obwinąć w słomę.*

IMPAGLIATA, ad. e. s. f. *kołbieta w pologu.*

IMPAGLIATO, —TA, p. ad. *wypchany słomą.* = Grano bene o male impagliato, *zboże gęste, obrodnie.*

IMPAGLIATORE, s. m. *wypychający słomę.* — d' uccelli, *umiejący wypychać słomę ptaki nieżywe.* — di sedie, *oplatający krzesła słomą.*

IMPALANDRANATO, —TA, ad. *odziany oponczą.*

IMPALARE, v. a. *wbić na pał.* = *Impalare le viti, gli alberi, popodpieierać winorośl, drzewa tyczkami.*

IMPALATURA, —ZIONE, s. f. *wbić na pał.*

IMPALAZZATO, —TA, ad. *zbudowany w guście palacu.*

IMPALCAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *danie podłogi z tarcic.*

IMPALCARE, v. a. *zrobić, dać pulap, sufit.* = *dać podłogę z tarcic.*

IMPALIZZARE, v. a. *Fortif.* *otoczyć ostrokołem, opalisdować.*

IMPALLIDIRE, v. n. i. r. *zbladnąć.* = v. a. *okryć bladłością.*

Nè mai, come ora, simile spaventato le agghiacciò il sangue, e impallidì il volto, Ar. Orł. Fur.

IMPALMAMENTO, s. m. *podanie sobie ręki.* = *zrekwizyny, zareczyny.*

IMPALMARE, v. a. *podać sobie nawzajem rękę na znak obietnicy, i t. p.* = v. a. e. r. *zrekwować, zareczyć do małżeństwa.*

IMPALPABILE, ad. m. f. *niedotykalny, nienamacalny.*

IMPALPABILMENTE, av. *niedomacalnie.*

IMPALTENARSI, v. r. *tarzać się w błocie (o świni).*

IMPALUDAMENTO, s. m. *zamienienie się w bagno.*

IMPALUDARE, v. n. *zamienić się w bagno; rozlać się jak jezioro.* = v. a. *pogrążyć w bagno.*

IMPAMPINARSI, v. r. *uwićńczyć się liściem winnym.* Per te prende i tuoi tirsi, a te s' impampina, Car. En.

IMPANAZIONE, s. f. *Teol.* *przytłomość chleba razem z ciałem J. Chrystusa w eucharystyi, mniemanie Lutrow.*

IMPANCARSI, v. r. *usiąść, zasiąść do stołu.* = *usiąść, położyć się na ławce.*

IMPANAMENTO, s. m. v. *INVISCHIAMENTO* = fig. *uwięźnienie w sidłach.*

IMPANIARE, v. a. *obmazać, pomazać lepem.* = v. r. *fig.* *wpaść w sidła, uwięźnąć w sidłach.*

IMPANIATO, —TA, p. ad. *obmazany lepem; oblepiony lepem (o ptakach).* = *powalony, zagwazdany.* = *uwikłany, usidlony.* = fig. *zakochany.*

IMPANIATORE, s. m. *ptasznik.* = fig. *zwodziciel, tudziel.* [CIARE.]

IMPANICCIARE, v. *IMPASTIC-IMPANNATA*, s. f. *plótno rozpięte w ramach okna.*

IMPANNATO, —TA, ad. *okryty, zakryty plótnem.*

IMPANTANARE, v. a. *wprowadzić w bagno, w błoto.* = v. n. e. r. *zamienić się w bagno, w błoto.* = *zagrząznięć, utknąć w błocie.*

IMPAPPAFICARE, v. a. *okryć kapuzą (jaką dawniej nosili podróżni).*

IMPAPPOLATO, —TA, ad. *oblepiony ciastem.*

IMPARACCHIARE, v. n. *użyć się niewiele i leniwie.*

IMPARADISARE, v. a. *umieścić w raju.* = v. r. *przenieść się myślą do raju.* E l' anima mia s' imparadisa nella contemplazione della bellezza, U. Fosc.

IMPARAGONABILE, v. *IMPARREGGIABILE.*

IMPARAMENTO, s. m. *uczenie się.*

IMPARARE, v. a. *uczyć się, nauczyć się.* = *uczyć, nauczyć.* Collo sbagliar s' impara, o guastando s' impara, prov. *nauka z trudnością przychodzi, nieodrazu można się czego nauczyć.*

IMPARATICCIO, —CIA, ad. *Opera imparaticcia, dzieło wykonane przez ucznia, niedoskonałe.*

IMPARREGGIABILE, ad. m. f. *nieporównany, nierównany.*

IMPARREGGIABILMENTE, av. *bez porównania.*

IMPARENTARSI, v. r. *spokrewnić się, spowinowacić się.* = *pobrać się, spoufalić się.*

IMPARI, ad. m. f. *nieparzysty.*

IMPARIMENTE, av. *nierównie.* [Różność.]

IMPARITÀ, s. f. *nierówność.*

IMPARTIBILE, ad. m. f. *niepodzielny.*

IMPARTIRE, v. a. i. r. *rozdzielić, udzielić.*

IMPARZIALE, ad. m. f. *bezstronny.*

IMPARZIALITÀ, s. f. *bezstronność.*

IMPASSIBILE, ad. m. f. *niecierpielivy, nieczuły.*

IMPASSIBILITÀ, s. f. *niecierpielivosc, nieczulosc.* [TIA.]

IMPASSIONABILITÀ, v. *APAPASSIONARE*, v. a. *drećczyć, dokuczać, naprzykrzać się.*

IMPASTAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *zalepienie, oblepienie; zamazanie, zagwazdanie.* = *mieszamina, mieszanie, rozczynianie ciasta.* = *Impastatura, Pitt.* *gruntowanie.*

IMPASTARE, v. a. *rozczyniać ciasto.* = *mieszać różne ingrediencye apteczne.* = *Impastare la sabbia colla calcina, mieszać wapno z piaskiem, rozczyniać wapno.* = *kleić, lepić.* = *Pitt.* *poklaść kolory na plótnie, gruntować.* = fig. *pomieszać wiele rzeczy razem.*

IMPASTATO, —TA, p. ad. v. *IMPASTARE.* = *Bene o male impastato, zdrowej lub słabej komplexy.*

IMPASTICCIARE, v. a. *zrobić z czego pasztet.* = fig. *nabawić kłopotu.*

IMPASTO, —TA, ad. *będący na czczo, głodny.* Come impasto leone in stalla piena, Ar. Orł. Fur.

IMPASTOCCHIARE, v. a. *karcić kogo pięknymi obietnicami, pokazywać mu gruszki na wierzbie, dudki na kościele.*

IMPASTOIARE, v. a. *petać, spetać*. = skępować, związać.
IMPASTURA, s. f. *pecina koniska*.

IMPATIBILE, ad. m. f. *nieznośny*. = v. IMPASSIBILE.

IMPATRIARE, v. n. *powrócić do ojczyzny*.

IMPATTARE, v. *PATTARE*.

IMPAURARE, v. a. *nastraszyć*.
IMPAURIRE, v. n. *ir. nastraszyć się, przeleknąć się*.

IMPAVIDAMENTE, av. *nieustraszenie*.

IMPAVIDO, —DA, ad. *nieustraszony*.

IMPAZIENTARE, v. a. *zniecierpliwic*. [cierpliwcy]

IMPAZIENTE, ad. m. f. *niecierpliwie*.
IMPAZIENTEMENTE, av. *niecierpliwie*.

IMPAZIENTIRE, v. n. e. r. *ir. niecierpliwic się*.

IMPÄZIENZA, —ZIA, s. f. *niecierpliwosc*.

IMPAZZAMENTO, s. m. *zwaryowanie, oszalenie*.

IMPAZZARE, v. n. —ZZIRE, v. n. *ir. zwaryować, oszaleć*. = fig. *szaleć za kim, kochać do szaleństwa*. All' impazzata, av. *po szalonemu*.

IMPECCABILE, ad. m. f. *bezgrzeszny*.

IMPECCABILITÀ, s. f. *bezgrzeszność, nieomylność*.

IMPECIARE, v. a. *oblepić smółką; pomagać czem lepkiem*.

IMPECIATURA, s. f. *oblepienie smółką*.

IMPEDALARE, —LIRE, v. n. —LARSİ, v. r. *zgrubić w łodydze*.

IMPEDANTARE, v. n. *spędanie*.

IMPEDIBILE, ad. m. f. *czemu można przeszkodzić*.

IMPEDIENTE, ad. m. f. *przeszkadzający*.

IMPEDIMENTARE, —TIRE, v. IMPEDIRE.

IMPEDIMENTO, s. m. *przeszkoda, zawada*.

IMPEDIRE, v. a. *ir. przeszkadzać, stać na zawadzie*. —il passo, *zastąpić komu w drodze, zagrozić drogę, zająć komu w drogę*. —la voce, *przerwać komu mowę*.

IMPEDITIVO, —VA, ad. *przeszkadzający*.

IMPEDITO, —TA, p. ad. v. IMPEDIRE. = *zajęty, zatrudniony, v. OCCUPATO*. = *iknięty, rażony paraliżem*.

IMPEDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *przeszkadzający, przeszkadzająca*.

IMPEGNAMENTO, v. IMPEGNO.

IMPEGNARE, v. a. *zastawić, dać w zastaw*. = *Impegnare la parola, la fede, dać słowo, przy-*

rzec, przyobiecać, ślubować, wiarę. = v. r. *zobowiązać się*.

IMPEGNATIVO, —VA, ad. *zajmujący, interesujący*.

IMPEGNO, s. m. *zobowiązanie, obowiązek, obietnica*. = *postanowienie, mocne przedsięwzięcie, uwziętość, uwzięcie się na co*. = *zajęcie, zatrudnienie*.

IMEGOLARE, v. IMPECIARE.

IMPELARE, v. n. *zarastać włosiem, okryć się włosiem*. = v. r. *Impelarsi la veste, zabrać włosy na suknię*.

IMPELLERE, v. a. *ir. popędzać, podniecać, pobudzać*.

IMPELLICCIARE, v. a. e. r. *wdziać futro, odziać się w futro*.

IMPENDEnte, ad. m. f. *blizki, zagrażający*. = *wątpliwý, niepewny*.

IMPENDERE, v. IMPICCARE.

IMPENETRABILE, —TREVOLE, ad. m. f. *nieprzenikniony*. = fig. *trudny do zrozumienia*.

IMPENETRABILITÀ, s. f. *nieprzenikliwość*.

IMPENETRABILMENTE, av. *nieprzenikliwie*.

IMPENITENTE, ad. m. f. *nieżalujący za grzechy, zatwardziały w grzechu*.

IMPENITENZA, s. f. *trwanie w grzechu, zatwardziałość w grzechu*.

IMPENNACCHIARE, v. a. *przyozdobić piorami*.

IMPENNAMENTO, s. m. *rozpostarcie skrzydeł*.

IMPENNARE, v. a. *przyprawić skrzydła*. = *nasadzić strzałę piorami*. = *Merc. zapisać w rubryce że się co komu dało na kredyt*. = v. r. *porastać w pierze, dostać pierza*. = *wzniesić się na skrzydłach*. = *stawać dęba (o koniach)*.

IMPENNATA, s. f. *co można napisać jednym umoczeniem pióra*.

IMPENNATURA, s. f. *wina pieniężna, sztraf*.

IMPENNELLARE, v. a. *pociągnąć pedzlem*. = *uderzyć*.

IMPENSATO, —TA, ad. *niepomysłany, niespodziany*. All' impensata, Impensatamente, av. *nie spodzianie*.

IMPENSIERIRSI, v. r. *zatościć się w myślach, zamyslić się, zadumać się*.

IMPENSIRITO, —RATO, —TA, ad. *zamysłony, zadumany*.

IMEPARE, v. a. *pieprzyć*.

IMPERADORE, —TORE, s. m. *cesarz*. [wa]

IMPERADRICE, s. f. *cesarzowa*.

IMPERARE, v. n. *rozkazywać, rządzić, władać, panować*.

IMPERATIVAMENTE, av. *spobem, tonem rozkazującym*.

IMPERATIVO, —VA, ad. *rozkazujący, nakazujący*. = *Gram. tryb rozkazujący*.

IMPERATORIA, s. f. *Boł. miarz, starodub, mistrzownik*.

IMPERATORIO, —RIA, ad. *cesarski*.

IMPERCETTIBILE, ad. m. f. *niedojrzany okiem, niedostrzeżony, nieznaczny*. = *niedocieczony, niezrozumiały*.

IMPERCETTIBILITÀ, s. f. *nieznaczność*. = *niedocieczoność*.

IMPERCETTIBILMENTE, av. *nieznacznie*.

IMPERCHÉ, cong. *gdyż, ponieważ*. = L'imperchè, s. m. *przyczyna*.

IMPERCIO, av. *dla tego, dla tej przyczyny*.

IMPERCIOCCHÉ, cong. *gdyż, ponieważ, bo, albowiem*.

IMPERDONABILE, ad. m. f. *niedoprzebaczenia*.

IMPERFETTAMENTE, av. *niedoskonale*.

IMPERFETTO, —TA, ad. *niedokonany, niedoskonały, niedokładny*. = *Gram. czas przeszły niedokonany*.

IMPERFEZIONCELLA, s. f. *dim. mała niedoskonalość*.

IMPERFEZIONE, s. f. *niedoskonalość, niedokladność*. = *wada; przywara*.

IMPERIALE, ad. m. f. *cesarski*. = *przedni, wyborny, wyśmienity*.

IMPERIARE, v. IMPERARE.

IMPERICOLOSIRE, v. n. *ir. być w niebezpieczeństwie*.

IMPERIO, s. m. *władza, panowanie*. = *cesarstwo*.

IMPERIOSAMENTE, av. *tonem rozkazującym*.

IMPERIOSITÀ, s. f. *duma, wyniosłość*.

IMPERIOSO, —SA, ad. *rozkazujący, dumny, wynioły*.

IMPERITAMENTE, av. *niebiegle*. [gły]

IMPERITO, —TA, ad. *niebiegle*.

IMPERIZIA, s. f. *niebiegłość*.

IMPERLAQUALCOSA, av. *dla tego*.

IMPERLARE, v. a. *ozdobić perlami, obśypać perlami*. Mentre ancora la notturna rugiada l'erbe imperla, *Alam. Coll.*

IMPERMEABILE, ad. m. f. *nieprzeciekający, nieprzemakający*.

IMPERMEABILITÀ, s. f. *gestość materii nieprzesiekającej*.

IMPERMISTO, —TA, ad. *niezmieszany, czysty*.

IMPERMUTABILITÀ, v. IM-

MUTABILITÀ.

IMPERNARE, v. a. *wsadzić na czop zawiasy*. = *osadzić, oprawić w rączkę, w trzonek*.

IMPERO, v. IMPERIO.

IMPERO, av. *dla tego, dla tej przyczyny*.

IMPEROCCHÈ, cong. *gdyż, ponieważ, bo, albowiem*.

IMPERSCRITIBILE, ad. m. f. *Leg. nieprzedawniony*.

IMPERSCRUTABILE, ad. m. f. *niezbadany, niedościgły, niepojęty*.

IMPERSEVERANTE, ad. m. f. *niewytrwały*.

IMPERSEVERANZA, s. f. *niewytrwałość*.

IMPERSEVERARE, v. n. *nie wytrwać, nie dotrwać*.

IMPERSONALE, ad. m. f. *nieosobisty*.

IMPERSONALMENTE, av. *nieosobiście*.

IMPERSONATO, —TA, ad. *dobrej tuszy, krępy*.

IMPERSUASIBILE, ad. m. f. *nie dający się namówić, przekonac*.

IMPERTANTO, av. *mimo to jednak, wszelako*.

IMPERTERITO, —TA, ad. *nieustraszony*.

IMPERTINENTE, ad. m. f. *nie należący do rzeczy, niestosowny*. = *niegrzeczny, nieprzystojny, nieprzyzwoity, nieprzystojny*.

IMPERTINENTEMENTE, av. *nieforteczny, niestosownie, nie w swoim miejscu lub czasie*.

IMPERTINENZA, s. f. *impertynencya, niegrzeczność*.

IMPERTURBABILE, ad. m. f. *niezachwiany, niewzruszony*.

IMPERTURBABILITÀ, s. f. *umysł niezachwiany*.

IMPERTURBABILMENTE, av. *niewzruszenie*.

IMPERTURBATO, —TA, ad. *niewzruszony, spokojny*.

IMPERTURBAZIONE, s. f. *spokojność*.

IMPERVERSAMENTO, s. m. *szalenie, wściekanie się*.

IMPERVERSARE, v. n. *szaleć ze złości, z miłości; szumieć, halasować, wyrabiać brawury*. Onde d'amore, e d'ira accesa, infuriata, e fuori uscita di sè medesima, imperversando scorre per tutta la città, *Car. En.* = *szumieć, huczeć, rozhukać się*. E di più siti rapidi uscendo imperverso i venti, *Car. En.*

IMPERVERSATO, —SIRO, —TA, —SO, —SA, ad. *wściekły, szalony, rozhukany*.

IMPERVERTIRE, v. n. ir. *zostać przewrotnym, złym*.

IMPERVIO, —VIA, ad. *nieprzebyty, niepodobny do przebycia, bezdrożny*.

IMPESO, —SA, p. ad. da IMPENDERE, *zawieszony, powieszony*.

IMPESTARE, v. APPESTARE.

IMPETIGINE, —GGINE, s. f. *liszaj*.

IMPETIGINOSO, —SA, ad. *liszajowy*.

IMPETO, s. m. *pęd, zapęd, popędliwość*.

IMPETRABILE, ad. m. f. *dający się uprosić*.

IMPETRAGIONE, —ZIONE, s. f. *uproszenie*.

IMPETRARE, v. a. *uprosić, otrzymać*. = iron. *Bocc. ściągnać co na siebie, zasłużyć*. = *D. nabyc*. = v. n. e r. *skamienie*.

IMPETRATIVO, —VA, —TORIO, —RIA, ad. *mogący i dający się uprosić*.

IMPETRICATO, —TA, ad. *tworzący jak kamień*. = *kamienisty (o niektórych owocach)*.

IMPETTITO, —TA, ad. *wyprostowany, wyprężony, sztywny*.

IMPETUOSAMENTE, av. *gwałtownie, popędliwie, natarczywie*.

IMPETUOSITÀ, s. f. *natarczywość, v. IMPETO*.

IMPETUOSO, —SA, ad. *gwałtowny, popędliwy, rozhukany, burzliwy, natarczywy*.

IMPEVERATO, —TA, ad. *zaprawiony pieprzem*.

IMPIACEVOLIRE, v. a. ir. *ugłaskać, ulagodzić, ukoić, uciśzyć, uspokoić, udobrukać*.

IMPIAGARE, v. a. v. PIAGARE. = *Impiagare il terreno, Alam. Coll.* *kopać, pruć, orać ziemię*.

IMPIAGATURA, s. f. *zranienie; rana*.

IMPIALLACCIARE, v. a. *wykładać drzewem, fornirować*.

IMPIALLACCIATURA, s. f. *wykładanie drzewem, fornirowanie*.

IMPIALLICCIARE, v. a. *heblować*.

IMPIANELLARE, v. a. *kłaść na łatach cienkie cegielki, na których potem układa się dachówka*.

IMPIANTARE, v. a. *złożyć co, rozpocząć jakie dzieło*. = v. r. *stanąć, zająć stanowisko*.

IMPIANTO, s. m. *złożenie czego, rozpoczęcie*.

IMPIASTRAFOGLI, s. m. *bażgracz, gryzmota*.

IMPIASTRAGIONE, s. f. *oczkowanie, okulizacja*.

IMPIASTRAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *zabazgranie, zagwazdanie*. = *przyłożenie plasteru*. = *zasmarowanie, pomazanie, oblepianie*.

IMPIASTRARE, v. a. *Pitt. zabazgrać, zagwazdać*. = *polepić, oblepić*. = *przyłożyć plaster*. = *oczkować*. = v. r. *oblepić się czym*.

IMPIASTRATORE, s. m. *lichy malarz*.

IMPIASTRICCIAMENTO, s. m. *zamazanie, zagwazdanie, zasmarowanie*.

IMPIASTRICCIARE, —CCIGARE, v. a. *przyłożyć plaster*. = *obmazać, pomazać, posmarować, gwazdać, zagwazdać*.

IMPIASTRICCIO, —TRO, s. m. *plaster*.

IMPIATTARE, v. a. *ukryć, skryć, schować*. = v. r. *skryć się, schować się*.

IMPICCAGIONE, —TURA, s. f. —MENTO, s. m. *powieszenie*.

IMPICCARE, v. a. *powiesić na szubienicy*. = v. r. *powiesić się*. Chi è quel che di rabbia non s'impicchi? *Buon. Fier.*

IMPICCATELLO, s. m. dim. *mały urwis*.

IMPICCATO, —TA, p. ad. *powieszony*. = s. *szubienicznik, wisielec*.

IMPICCATOIO, —IA, ad. *brządcy w wieku w którym prawo pozwalało powiesić, to jest mający lat 18*. Vedendosi già grandi impiccatoi, *L. Lipp. Malm.* = *godzien, godna szubienicy*.

IMPICCIARE, v. IMBROGLIARE. = v. r. *wtrącać się do czego*.

IMPICCIO, v. IMPACCIO.

IMPICCOLIRE, v. n. ir. *zmałeć, zeszczipieć, zmniejszyć się*. IMPIDOCCHIARE, —CHIRE, v. a. *zawszyc, szarzyć wszami*. = v. n. *dostać wszów, owszawieć*.

IMPIEGARE, v. a. *używać, posługiwać się*. = *zając, zatrudniać*.

IMPIEGO, pl. —GHI, s. m. *zajęcie, zatrudnienie, urząd, plac, miejsce, posada*.

IMPIETÀ, v. EMPIETÀ.

IMPIETOSIRE, v. a. ir. *pobudzać do łitości*. = v. r. *rozlietować się, ulitować się*.

IMPIETRAMENTO, s. m. *skamienienie, skamienialość*.

IMIETRARE, —TRIRE, v. a. *zamienić w kamień*. = v. n. *skamienieć*.

IMPIGLIARE, v. a. *ująć, uchwycić, przytrzymać*. = *zjąć, ogarnąć (o strachu)*. Tanto spavento ognun impiglia, che a fuggir dassi, *Fort. Rice.* = v. n. *przyjąć się (o roślinach)*. = v. n. e r. *udawać się, wtrącać się do czego*. = *zaplątać się, uplątać się, zawikłać się*.

IMPIGLIATORE, s. m. *zatrzymujący*. = *wścibski*.

IMPIGLIO, s. m. kłopot, am-
baras.

IMPIGNERE, IMPINGERE, v. a.
ir. popędzać, popychać, pobu-
dzać, podniecać. = v. r. starać
się, usiłować. = stawiać opór,
sprzeciwiać się.

IMPIGRIRE, v. n. ir. zlenieć,
zguszczać.

IMPIGRO, —GRA, ad. pilny,
czynnny.

IMPIACCCHERARE, v. a.
obryzgać, zaszargać.

IMPINGUATIVO, —VA, ad.
tuczący.

IMPINZARE, v. a. opychać,
karmić do zbytku. = v. r. opy-
chać się, objadać się.

IMPIOMBARE, v. a. zalać
otłowieć.

IMPIUMARE, v. a. opierzyć,
okryć pierzem. = dać kolor,
ufarbować (o farbierzach).

IMPIUTO, —TA, ad. napel-
niony.

IMPLACABILE, ad. m. f. nieu-
błagany, nieprzebligany.

IMPLACABILITÀ, s. f. nieu-
błaganość.

IMPLACABILMENTE, av. nie-
doublagania.

IMPLICARE, v. a. plątać, wi-
klać, zawikłać, wikłać. = Im-
plicar contraddizione, zawierać
w sobie sprzeczność; mówić
rzeczy sprzeczne, z których
jedna jest przeczeniem drugiej.
IMPLICARE, s. m. plączą-
cy, wikłający.

IMPLICAZIONE, s. f. pląta-
nina, zawikłanie.

IMPLICITAMENTE, av. do-
myślnie, przez dorozumienie
się tego co w czem jest zawar-
te, ukryte.

IMPLICITO, —TA, ad. za-
warty w czem lubo niewyraź-
ny, domyslny.

IMPLORARE, v. a. błagać.

IMPLORAZIONE, s. f. bła-
ganie.

IMPOETARE, v. n. er. zostać
poetą.

IMPOETICHIRE, v. a. ir. zro-
bić poetycznym.

IMPOLITICAMENTE, av. nie-
politycznie.

IMPOLITICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. niepolityczny.

IMPOLMINATO, —TA, ad.
wątrobiany. = żółty (o cerze).

IMPOLTRONIRE, v. a. ir.
przyczyniać do lenistwa. =
v. r. zlenieć, rozlenić się.

IMPOLVERARE, v. a. posy-
pać prochem, pyłem. = v. r.
okryć się pyłem, zapylić się.

IMPOMICIARE, v. a. gładzić
pumexem.

IMPONDERABILE, ad. m. f.
Fis. niedający się zważyć.

IMPONIMENTO, s. m. nato-
żenie.

IMPONITORE, s. m. nakłada-
jący. — di leggi, prawodawca.

IMPOPULARSI, v. r. zalu-
dnić się.

IMPORCARE, v. a. brózdzić.

IMPORPORARSI, v. r. okryć
się purpurą. = fig. okryć się
rumieńcem.

IMPORRARE, —RIRE, v. n.
splesnieć, zbutwieć (o drzewie
i płótnie zleżałem).

IMPORRE, v. a. ir. nakładać,
natożyć podatki. = nakazać,
rozkazać, przepisać, polecić.
= zacząć (spiewać nieszpór).
= Importa troppo alta, fig. szu-
mieć, za dużo wydawać. = u-
mieścić, położyć, v. PORRE. =
zwałać co na kogo, przypisy-
wać mu co niesłusznie. = na-
znaczyć, wyznaczyć. = Impor
(carne), nabrać ciała.

IMPORTABILE, —TEVOLE, v.
INCOMPORTABILE.

IMPORTANTE, ad. m. f. wa-
żny, wielkiej wagi.

IMPORTANTEMENTE, av.
ważnie.

IMPORTANZA, —ZIA, s. f.
ważność.

IMPORTARE, v. a. oznaczać,
wyrażać, znaczyć. = wynosić
(o summach). = v. n. imp. Questo
importa a me, to do mnie nale-
ży, mnie obchodzi, moja to tem
recz. = Importar molto, być
ważnem, wielkiej wagi.

IMPORTAZIONE, s. f. wpro-
wadzenie towarów.

IMPOTUNAMENTE, —NA-
TAMENTE, av. niewczesnie, nie
w swoim czasie.

IMPOTUNARE, v. a. być ko-
munatretnym, naprzykrzać się.

IMPOTUNITÀ, —NEZZA, s. f.
natretność.

IMPOTUNO, —NA, ad. na-
tretny, naprzykrzony.

IMPOTUOSO, —SA, ad. nie-
mający portu.

IMPOSITORE, s. m. nakła-
dający.

IMPOSIZIONE, s. f. podatek.
= nalożenie, nakładzenie.

IMPOSSESSARSI, v. IMPADRO-
NIRSI.

IMPOSSIBILE, ad. m. f. nie-
podobny. = s. m. rzecz niepo-
dobna, niepodobieństwo.

IMPOSSIBILITÀ, s. f. nie-
możność, niepodobieństwo.

IMPOSSIBILITARE, v. a. zro-
bić niepodobnym do uskute-
cznienia.

IMPOSSIBILMENTE, av. jak
być nie może.

IMPOSTA, s. f. podatek. =
okiennica; rama u okna. =
odzwieriek.

IMPOSTARE v. a. Merc. kre-
dytować lub debutować, zapi-
sać że się komu winno lub że
kto winien. = Arch. oprzeć
sklepienie na wystających ka-
mieniach. = oddać list na po-
czę. = Milit. celować, wziąć
na cel.

IMPOSTATURA, s. f. Arch.
kamienie na których spoczywa
półkoła arkady. = Impostatura
d'una porta, lizstwy u drzwi,
odzwieriek. [dowacić.

IMPOSTEMIRE, v. n. ir. wrzo-
IMPOSTORE, s. m. oszust, =
oszczerca, potwarzca.

IMPOSTURA, s. f. oszuka-
ństwo. = oszczerstwo, potwarz.
IMPOSTURARE, v. a. potwa-
rzać, szkalować.

IMPOTENTE, ad. m. f. kale-
ka, niedołęga. = niezdatny do
płodzenia.

IMPOTENZA, —ZIA, s. f. ka-
lectwo. = bezsilność. = niezda-
tność do płodzenia.

IMPOVERIMENTO, s. m. zu-
bożenie.

IMPOVERIRE, v. n. e. r. zu-
bożać. = v. a. zubożyć.

IMPRATICABILE, ad. m. f.
niepodobny do wykonania. =
niepodobny do przejechania (o
drodze).

IMPRATICHIRSI, v. r. wpra-
wić się, wdorożyć się, włożyć
się do czego.

IMPRECARE, v. MALEDIRE.

IMPRECATIVO, —VA, ad.
złorzeczący.

IMPRECIAZIONE, s. f. złorze-
czenie, przekleństwo.

IMPREGNAMENTO, s. m. za-
płodnienie kobiety lub samicy.
= umoczenie, namoczenie. =
nasiąknięcie, przesiąknięcie.

IMPREGNARE, v. a. zaplo-
dnić kobietę, v. INGRAVIDARE. =
fig. D. wlać, napelnić. = Fis.
namoczyć, nasiączyć.

IMPREGNATURA, s. f. cięża,
brzemienność.

IMPREDENTE, s. m. f. uczeń,
uczennica.

IMPRENDERE, v. a. ir. v. IM-
PARARE. = jąć, przedsięwziąć,
zacząć. — briga, szukać kłótni,
zaczepekki.

IMPRENDIMENTO, s. m.
przedsięwzięcie.

IMPRENDITORE, s. m. przed-
siebierca.

IMPRESA, s. f. przedsięwzię-
cie. = czyn waleczny. = godło,
dewiza.

IMPRESARIO, s. m. przed-
siebierca. = dyrektor teatru.

IMPRESCRITIBILE, ad. m.
f. Leg. nieprzedawniony

IMPRESSARE, v. a. nalegać,
nastawać.

IMPRESSIONARE, v. a. *wra-
zić, wpoić w umysł.*

IMPRESSIONE, s. f. *wyci-
śnienie, wycisk, odcisk. =
druk, wydrukowanie, odbicie.*
= Fig. *wrażenie.* Uomo di pri-
ma —, *człowiek dający się łat-
wo uprzędzić.* = Far — ne'
nemici, *przełamać szeregi nie-
przyjacielskie.*

IMPRESSORE, s. m. *drukarz.*

IMPRESTARE, v. a. *pożyczyć
komu, i od kogo.*

IMPRESTITO, —sto, s. m. *po-
życzka.* [księdzem.

IMPRETARSI, v. r. *zostać*

IMPRETENDENTE, ad. m. f. *nie
wymagający.*

IMPRETERIBILE, ad. m. f. *nie-
chybny.*

IMPRETERIBILMENE, av. *nie-
chybnie.* [BILE.

IMPREZZABILE, v. *inestima-*

IMPRIMA, v. *imprima, prima.*

IMPRIGIONAMENTO, s. m. *u-
więzienie.* [zić.

IMPRIGIONARE, v. a. *uwię-*

IMPRIMA, in prima, imprima-

MENTE, IMPRIMERAMENTE, av. *na-
przód.*

IMPRIMERE, v. a. *ir. wyci-*

śnąć, odcisnąć. = *wrazić,*

wpoić w umysł.

IMPROBABLE, ad. m. f. *nie-
podobny do prawdy.*

IMPROBABILITÀ, s. f. *niepo-
dobieństwo do prawdy.*

IMPROBABILMENTE, av. *in-
w sposób niepodobny do pra-
wdy.* [włość.

IMPROBITÀ, s. f. *nieuczci-*

IMPROMESSO, s. m. *obietni-*

ca, rzecz obiecana.

IMPRONETTERE, v. a. *ir.*

v. *PROMETTERE.* = v. r. *obiecy-*

wać co sobie, spodziewać się.

IMPRONTA, s. f. *wycisk, od-*

cisk, cecha, piętno.

IMPRONTACCIO, —CIA, ad.

e s. *peg. nieznośny natręt.*

IMPRONTAMENTE, av. *na-*

trętnie.

IMPRONTAMENTO, s. m. *wy-*

ciśnienie. = v. *IMPORTUNITÀ.*

IMPRONTARE, v. a. *wyci-*

śnąć, wypiętnować, wyrzyć.

nell' animo, fig. *wyrzyć w umyśle.*

= *pożyczyć od kogo, i komu.*

= v. *INCALZARE.*

IMPRONTEZZA, —TITUDINE,

s. f. *natrętność. = usilne pro-*

szby, naleganie.

IMPRONTO, —TA, ad. e s.

natrętny. = zakryty. = s. m.

v. *IMPRONTA.*

IMPROPERARE, v. a. *lżyć,*

znieważać.

IMPROPERIO, s. m. *wy-*

rzut; obelga, zniewaga.

IMPROPORZIONALMENTE,

av. *nieproporcjonalnie.*

IMPROPORZIONATO, —TA,

—NALE, ad. *nieproporcjonalny.*

IMPROPRIAMENTE, —PIA-

MENTE, av. *niewłaściwie.*

IMPROPRIETÀ, —PIETÀ, s. f.

niewłaściwość.

IMPROPRIO, —PRIA, —PIO,

—PIA, ad. *niewłaściwy.*

IMPROSPERIRE, v. n. *ir.*

przyjść do pomyślnego stanu.

IMPROVATIVO, —VA, ad.

niepotwierdzający, niepochwala-

jący.

IMPROVAZIONE, s. f. *naga-*

na, zganienie. [VERARE.

IMPROVERARE, v. *RIMPRO-*

IMPROVIDAMENTE, av. *nie-*

ogłędnie, nieprzezornie.

IMPROVIDENZA, s. f. *nieo-*

głędność, nieprzezorność, nie-

baczność.

IMPROVIDO, —DA, ad. *nie-*

ogłędny, nieprzezorny, nie-

baczny.

IMPROVVEDUTAMENTE, v.

INAVVERTENTEMENTE, IMPROVVISA-

MENTE.

IMPROVVEDUTO, v. *SPROV-*

VEDUTO, IMPROVVISO.

IMPROVVISAMENTE, av.

znienacka, niespodzianie.

IMPROVVISAMENTO, s. m.

improvizacya, mowa, i t. d.

powiedziana bez przygotowa-

wania.

IMPROVVISARE, v. a. *impro-*

wizować wiersze. = fig. zgra-

bnie się o co przymówić.

IMPROVVISATA, s. f. *impro-*

wizacya. = nagle zejście, za-

skroczenie.

IMPROVVISATORE, s. m. *im-*

provizator.

IMPROVVISO, —SA, ad. v.

SPROVVEDUTO. = *niespodziany,*

nieprzewidziany. All' improv-

viso, av. niespodzianie, znie-

nacka.

IMPROVVISTAMENTE, v. *IM-*

PROVVISAMENTE. [DUTO.

IMPROVVISTO, v. *SPROVVE-*

IMPRUDENTE, ad. m. f. *nie-*

roztropny.

IMPRUDENTEMENTE, av.

nieroztropnie.

IMPRUDENZA, —ZIA, s. f.

nieroztropność.

IMPRUNARE, v. a. *otarnić.*

= *fig. opatrzyć, obwarować.*

IMPUBE, —RE, ad. m. f. *nie-*

dorosły, małoletni.

IMPUDENTE, ad. m. f. *bez-*

wstydy.

IMPUDENTEMENTE, av. *bez-*

wstydnie. [dnosc.

IMPUDENZA, s. f. *bezwsty-*

impudicamento, av. bez-

wstydnie, sprośnie, wszete-

cznie.

IMPUDICIZIA, s. f. *bezwsty-*

dział.

IMPUDICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *niewstydlivy, spro-*

śny, wszeteczny.

IMPUGNARE, v. a. *jać, ująć*

w garść (miecz, palasz). =

fig. zbijać dowody, i t. d.

IMPUGNATORE, s. m. *zbi-*

jący.

IMPUGNATURA, s. f. *ujęcie*

w garść. = ujęcie, rączka, rę-

kojeść.

IMPUGNAZIONE, s. f. —MEN-

TO, s. m. *zbijanie.*

IMPULITO, —TA, ad. *nie-*

czysty, nieochodzony.

IMPULSIONE, s. f. *popęd.*

IMPULSIVO, —VA, ad. *na-*

dający popęd.

IMPULSO, s. m. *popęd. = fig.*

popęd, bodziec, namowa.

IMPUNEMENTE, —NITAMEN-

TE, av. *bezkarnie.*

IMPUNIBILE, ad. m. f. *nie-*

zasługujący na karę.

IMPUNITA, s. f. *bezkarność.*

Pigliar l' —, *wydać spółników*

aby ująć kary.

IMPUNITO, —TA, ad. *nieu-*

karany, bezkarny.

IMPUNTARE, v. a. *wrazić,*

wetknąć w co ostrze. = Impun-

tare in qualche cosa, fig. natra-

fić na trudność, na przeszkodę.

= v. n. e. r. *stać, zatrzy-*

mać się. = zapasć, usiąść po

sposłozeniu (o kuropatwach). =

zaciąć się w mowie, uciąć.

IMPUNTIRE, v. a. *ir. gęsto*

żyć.

IMPUNTUALE, ad. m. f. *nie-*

punktualny.

IMPUNTUALITÀ, s. f. *nie-*

punktualność. [szew.

IMPUNTURA, s. f. *drobny*

IMPURAMENTE, av. *nie-*

czysto.

IMPURITÀ, s. f. *nieczystość,*

nieochodstwo. = nieczystość,

nieczystość.

IMPURO, —RA, ad. *nieczy-*

sty, nieochodzony, brudny. =

nieczysty, v. IMPUDICO.

IMPUTABILE, ad. m. f. *mo-*

gący być komu przypisywanym.

IMPUTAMENTO, s. m. —ZIO-

NE, s. f. *posądzanie o co.*

IMPUTARE, v. a. *przypisać*

co komu, posądzić kogo o co.

Nessuno fu imputato, U. Fosco.

IMPUTATORE, s. m. *posą-*

dzający kogo o co.

IMPUDRIDIRE, v. n. *ir. zgnić.*

IMPUZZARE, —ZZOLIRE, v. n.

zaśmierzdnąć, zaśmierdzić się.

IN, prep. w. In un lettuccio

dormiva, spał, spał w łóż-

eczku. Si misero in camino, pu-

ścili się w drogę. In dieci giorni,

w dziesięciu dniach, w dzie-

sięć dni. = na. La regina la co-

rona si trasse e mise in capo a...

Bocc. = z. Queste mie carte in lieta fronte accogli, *Tass. Ger.* = za. Elessero in papa, *wybrałi za papieża*. Richiedere in moglie, *żądać za żonę, starać się o rękę*. = do. Fuggire in America, *ucieć do Ameryki*. = przeciw. Vide il popolo di Roma in lui rivolto, *widział lud rzymski obrocony przeciw sobie*. = *nakształt*. Colle mani in croce, *z rękami nakrzyż*.
INABILE, ad. m. f. *niezdatny, niezdolny*.

INABILITÀ, —TAZIONE, s. f. *niezdolność, niezdatność*.

INABILITARE, v. a. *uczynić niezdolnym*. = v. r. *stać się niezdolnym*.

INABISSARE, v. a. *wtrącić w przepaść, w otchłań*. = v. r. *upaść w przepaść, pogrążyć się w przepaści*.

INABITABILE, —TEVOLE, ad. m. f. *niemieskalny*.

INABITANTE, ad. m. f. *nie-szkający, zamieszkały*.

INABITATO, —TA, ad. *niezamieszkały*.

INACCESSIBILE, ad. m. f. *niedostępny*.

INACCORTO, —TA, ad. *nieostrożny, nieroztropny*.

INACERBARE, —BIRE, v. *ESACERBARE*.

INACETARE, v. n. v. *INACETIRE*. = v. a. *wlać octu*. = v. r. *myć się, nacierać się octem*.

INACETIRE, v. n. ir. *skisnąć, skwaśnieć*.

INACQUARE, v. *INNACQUARE*. **INACQUOSO**, —SA, ad. *nie mający wody*. [strzyć.]

INACUTIRE, v. a. ir. *zao-inADATTABILE, ad. m. f. *niedający się zastosoować*.*

INADATTABILITÀ, s. f. *niemożność zastosowania*.

INADEGUATAMENTE, av. *nierównie, nieproporcjonalnie*.

INADEGUATO, —TA, ad. *nierówny, nieproporcjonalny*.

INADEMPIBILE, ad. m. f. *niedający się wypełnić*.

INADEMPIMENTO, s. m. *niedopełnienie, niewykonanie*.

INAGRARE, *INAGRESTIRE*, *INAGRIRE*, v. n. ir. *skisnąć, skwaśnieć*. = fig. *skwaśnieć, stetryczeć*.

INAIARE, v. a. *rozestlać snopy na klepsku*.

INALBARE, v. *IMBIANCARE*.

INALBERAMENTO, s. m. *postawienie masztu na statku*.

INALBERARE, v. a. *wyleść na drzewo*. = *Inalberar la insegna*, *wywiesić chorągiew*. = *postawić maszt na okręcie*. = v. n. e. r. *stawać dęba, wspinać się na tylnych nogach*. =

fig. *pysznić się, wynosić się*. = v. *INFURIARE*. [zmija.]

INALE, s. m. *Bocc. Com. Inf.* **INALIDIRE**, v. n. ir. *schnąć*.

INALIENABILE, ad. m. f. *nie-sprzedajny*.

INALIENABILITÀ, s. f. *nie-sprzedajność, niemożność zbycia, odstąpienia*.

INALTERABILE, ad. m. f. *niedający się zepsuć, nadwernięć; niezmienny, nienaruszony*.

INALTERABILITÀ, s. f. *nie-zmienność*.

INALTERATO, —TA, ad. *nieodmieniony, niezmienny*.

INALZARE, v. *INNALZARE*.

INALZATORE, s. m. *wynoszący pod niebiosa, wychwalający*.

INAMABILE, ad. m. f. *niemiły, nieprzyjemny*.

INAMARE, v. a. *złapać na wędkę*.

INAMARIRE, v. n. ir. *zgorzknąć; fig. gryźć się, frasować się*. = v. a. *zrobić gorzkim; fig. zaprawić goryczą, zasmucić*.

INAMENO, —NA, ad. *nieprzyjemny*. [lic.]

INAMIDARE, v. a. *nakrochmalić*.

INAMISSIBILE, ad. m. f. *nie mogący być utraconym*.

INAMISSIBILITÀ, s. f. *Teol.* *niemożność utracenia*.

INAMISTARSI, v. r. *zaprzyjaźnić się*. [RIGIBILE.]

INAMMENDABILE, v. *INCOR-* **INAMMISSIBILE**, ad. m. f. *nie-mogący być przyjętym, przypuszczonym*.

INANELLARE, v. a. *la chioma, ułożyć włosy w pukle, utreścić*.

INANIMARE, —MIRE, v. a. *dać odwagi, ochoty, zachęcić*. = v. r. *nabrać odwagi*.

INANIMATO, —TA, ad. *nie-żywy, bez życia; nieżywotny*. = *zachęcony, pobudzony*.

INANIMATORE, s. m. *dodający odwagi, zachęcający, pobudzający*.

INANITÀ, s. f. *czczość, próżność, marność*. [tądk.]

INANIZIONE, s. f. *czczość żo-* **INAPPASSIONARE**, v. a. *drażnić, dręczyć*.

INAPPELLABILE, ad. m. f. *od którego nie można apelować*.

INAPPELLABILMENTE, av. *bez apellacyi*.

INAPPETENTE, ad. m. f. *po-zbawiony apetytu*.

INAPPETENZA, s. f. *brak apetytu*.

INAPPURABILE, ad. m. f. *niedający się wyjaśnić, rozwikłać*. = v. *INESPIABILE*.

INARBORARE, v. a. v. *INALBERARE*. = *zasadzić drzewami*.

INARCAMENTO, s. m. *zakrzywienie, zagięcie*.

INARCARE, v. n. *zagiąć się, zakrzywić się, spaczyć się*. = v. a. fig. *Inarcare le ciglia*, *zmarszczyć brwi z zadziwienia*.

INARCATORE, s. m. *marszczący brwi*.

INARENARE, v. a. *zasuć, zasypać piaskiem*. [brzyć.]

INARGENTARE, v. a. *posre-* **INARGENTATO**, *INARIENTATO*, —TA, ad. *posrebrzany*. = fig. *srebrny, srebrzysty*.

INARIDARE, —DIRE, v. a. *osuszyć, wysuszyć*. = *wyczerpnąć, wycieńczyć*. = v. n. *wyschnąć, uschnąć*.

INARIPICARE, v. n. e. r. *zacze-pić się, zawadzić, zahaczyć o co*.

INARRARE, v. *INNARRARE*.

INARRENDEVOLE, ad. m. f. *nieugięty, niezgięty*.

INARRIVABILE, ad. m. f. *nie-dostępny*.

INARTICOLATO, —TA, ad. *nie-wyraźny (o głosie)*.

INARTIFICIOSO, —SA, ad. *niekunsztowny*.

INASINIRE, v. n. ir. *zostać o-słęb; zgłupieć*.

INASPARE, v. *INNASPARE*.

INASPETTATAMENTE, —TTABILMENTE, av. *nie spodzianie*.

INASPETTATO, —TA, ad. *nie-oczekiwany, niespodziany*.

INASPRARE, *INASPERIRE*, *INASPRIRE*, v. a. *rozjrzyc*. = v. n. e. r. *stać się okrutnym, nie-ludz-kim*. = *rozjrzyc się*.

INATTACCABILE, ad. m. f. *nie-mogący być atakowanym*.

INATTENZIONE, s. f. *nieu-waga*.

INATTITUDINE, s. f. *niezda-tność, niezdolność, niesposo-bność*.

INATTIVITÀ, s. f. *nieczyn-ność; niekuteczność*.

INATTIVO, —VA, ad. *nie-czynny*.

INAUDIBILE, ad. m. f. *nieda-jący się słyszeć, niedostłyszany*.

INAUDITO, —TA, ad. *nie-sły-chany*.

INAUGURARE, v. a. *inaugu-rować, poświęcić, otworzyć gmach i t. d.*

INAUGURATO, —TA, p. ad. *poświęcony*. = *wybrany, ogło-szony, wykrzykniony*.

INAUGURAZIONE, s. f. *inau-guracja, poświęcenie*.

INAURATO, —TA, ad. *po-złaczany*. [pieć.]

INAVARIRE, v. n. ir. *zeskąd-* **INAVVEDUTAMENTE**, av. *nie-bacznie, niechętnie*.

INAVVEDUTEZZA, s. f. *nieu-waga, niebaczność*.

INAVVEDUTO, —TA, ad. nieważny, niebaczny, nieroztropny.

INAVVERTEMENTE, av. przez nieuwagę, przez rozstrągnięcie, nieostrożnie, nierozważnie.

INAVVERTENZA, —ZIA, s. f. nieuwaga, niebacność. [To.]

INAVVERTITO, v. INAVVEDU-
INAZIONE, s. f. nieczynność.
INCACARE, v. n. bass. niepo-
czuwać się do żadnej wdzię-
czności.

INCACCIARE, v. INCALCIARE.
INCACIARE, v. a. zaprawić
serem.

INCADAVERIRE, v. n. ir. stru-
pieszczyć, zgnieć, zbutwieć.

INCAGIONARE, v. a. obwi-
niać, oskarżać, posądzać o co.

INCAGLIARE, v. n. utknąć,
osiąść na piasku, na mieliźnie.

INCAGLIO, s. m. Mar. utknie-
nie statku na mieliźnie. = fig.
przeszkoda, zawada.

INCAGNARE, v. n. e. r. wście-
kać się ze złości. Fantastica, in-
cagnata e permalosa, Buon. Tanc.

INCALAPPIARE, v. a. przy-
wiązać. = fig. powikłać. = v. r.
wpaść w zasadzkę, w sidła.

INCALCARE, v. CALCARE.

INCALCIAMENTO, s. m. go-
nienie, ściganie. Dar l'—, go-
nić, ścigać.

INCALCIARE, v. a. gonić, ści-
gać. = nalegać, pobudzać, na-
stawiać, naprzykrzać się.

INCALCINARE, v. a. powlec
wapnem, tynkować.

INCALCINATURA, s. f. tynk.
INCALCITRARE, v. CALCIT-

TRARE.

INCALESCENZA, s. f. wewnę-
trzne ogrzanie się.

INCALIGINATO, —TA, ad.
zaczmiony, zamglony.

INCALLIMENTO, s. m. stwar-
dniałość.

INCALLIRE, v. n. ir. stwar-
dnieć. = v. a. zatwardzić, za-
hartować. All'onde, al gielo noi
gl' induriamo, e gl' incalliamo in
prima, Car. En.

INCALLITO, —TA, p. ad.
stwardniały. Fronte incallita,
fig. miedziane, wytarte czoło.

INCALMARE, v. INNESTARE.

INCALVARE, —VIRE, v. n. wy-
łyścieć. [ganie, gonienie.]

INCALZAMENTO, s. m. ści-
ganie, INCALZARE, v. a. ścigać, go-
nić, v. INCALCIARE.

INCALZATORE, s. m. ści-
gający, gonący; przesadowca.

INCALZONARSI, v. r. wdziać
spodnie.

INCAMATATO, —TITO, —TA,
ad. prosty, sztywny (jakby kij
połknął).

INCAMERAMENTO, —ZIONE,
v. CONFISCAZIONE.

INCAMERARE, v. a. uwięzić.
= Eccles. zabrać na skarb,
skonfiskować. = ścieśnić komo-
rę broni palnej.

INCAMICIARE, v. a. powlec
wapnem, potynkować. = v. r.
włożyć koszulę lub komżę.

INCAMICIATA, s. f. wycie-
czka nocna z fortecy.

INCAMICIATURA, s. f. tynk.

INCAMMINAMENTO, INCAM-
MINO, s. m. wdrożenie, wprowad-
zenie na drogę, dążenie drogą.

INCAMMINARE, v. a. wdro-
żyć, naprowadzić na drogę. =
fig. nakierować, pokierować. =
v. r. puścić się w drogę.

INCAMMUFFARE, v. a. zaka-
plurzyć.

INCANCHERARE, —RIRE, v.
n. skancerować się. = v. a. fig.
rozjatrzyć.

INCANDESCENTE, ad. m. f.
rozżarzony do białości.

INCANDESCENZA, s. f. roz-
żarczenie do białości.

INCANITO, v. ACCANITO.

INCANNARE, v. a. zwiijać ni-
ci na cewkę. = połknąć, po-
chlonać.

INCANNATA, s. f. trzcina
rozłupana z powtykaniami wi-
szniemi. = fig. sidła, za-
sadzka.

INCANNUCCIARE, v. a. dać
kratę z trzcin, otoczyć taką
kratą.

INCANNUCCIATA, s. f. łubki
w które się wprawia złamana
kość. = krata, szpaler, szta-
chetki ze trzciny.

INCANTAGIONE, —ZIONE, s.
f. —MENTO, —TESIMO, s. m. cza-
rowanie, oczarowanie.

INCANTARE, v. a. czarować,
oczarować. — la nebbia, pop-
zjęś rano smaczne śniadanie.
= przedstawiać przez licytację.

INCANTATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. czarodziej, czaro-
dziejka.

INCANTATORIO, —RIA, ad.
czarujący, czarowniczy.

INCAITEVOLE, ad. m. f. cza-
rujący, oczarowany, zrobiony
za pomocą czarów.

INCANTO, s. m. czary, gusła.
= Guastar l'—, fig. zniweczyć
czyje zamiary. = aukcja, licy-
tacja. Vendere, comprare all'—,
przedać, kupić na licytację.

INCANTUCCIARSI, v. RINCAN-
TUCCIARSI.

INCANTUTIMENTO, s. m. osi-
wienie.

INCANUTIRE, v. n. e. r. ir. osi-
wieć, posiwieć.

INCAPACE, ad. m. f. niezda-
tny, niezdolny.

INCAPACITÀ, s. f. niezda-
tność, niezdolność.

INCAPAMENTO, s. m. upor-
czość, upor.

INCAPARBIRE, v. n. e. r. ir.
uprzeć się, zaciąć się.

INCAPPARRAMENTO, s. m.
danie zadatku.

INCAPPARRARE, v. a. dać za-
datek.

INCAPELLARSI, v. r. di raggi,
Gal. Lett. promienieć, rzucić pro-
mienie, v. INGHIRLANDARSI.

INCAPESTRARE, v. a. wło-
żyć kantarek na konia. = v. r.
zaplątać się (o koniu).

INCAPESTRATURA, s. f. za-
plątanie się; rana z zapląta-
nia się.

INCAPOCHIRE, v. n. ir.
zdurnieć, zgłupieć.

INCAPONIRE, v. n. e. r. ir.
uprzeć się, zaciąć się.

INCAPPARE, v. n. wpaść
w zasadzkę, w sidła. E s'ei
c'incappa, che mi vengala rabbia,
s'egli mi scappa, L. Lipp. Malm.

= natknąć się na kogo, nady-
bać, napotkać. = połknąć się,
utknąć. = v. a. v. INCAPPIARE.

INCAPPELLARE, v. a. nalo-
żyć kapelusz. = Incapellare gli
uccelli da preda, wdziać kaptur
na ptaki łowcze. = v. r. nakryć
głowę kapeluszem; fig. rozgnie-
wać się.

INCAPPERUCCIARE, v. a. za-
kapturzyć. = v. r. wziąć kaptur,
zostać mnichem.

INCAPPIARE, v. a. zadzier-
gnąć petlicę.

INCAPPO, s. m. sidła, za-
sadzka, samolówka.

INCAPPUCCIARE, v. a. zaka-
plurzyć.

INCAPRICCIATO, —CCITO, —
TA, ad. zakochany, zaślepiiony.

INCAPRICCIRSI, v. INVA-
GHIRSI.

INCARARE, v. RINCARARE.

INCARBONCHIARE, v. n. do-
stać koloru takiego jak kar-
bunkul.

INCARBONCHIRE, v. n. ir.
zaśniecić się, dostać śnieci.

INCARCARE, v. a. *obarczyć,
obciążać, obładować. = lżyć,
znieważać. Minaccia sempre,
maledice, e incarca, Ar. Orl. Fur.

INCARCERAGIONE, —ZIONE,
s. f. —MENTO, s. m. uwięzienie.

INCARCERARE, v. a. uwięzić,
osadzić w więzieniu.

INCARCO, v. INCARICO.

INCARICA, s. f. ciężar jaki
odrazu udźwignąć można.

INCARICARE, v. a. obarczyć,
obciążać, obładować. = obwi-
niać, oskarżać. = poruczyć,
zlecić, polecić. = v. r. podjąć
się czego.

INCARICO, pl. — CHI, s. m. ciężar. = podatek. = poruczenie, zlecenie, polecenie, urzqd. = obelga, v. INGIURIA.

INCARNAGIONE, s. f. cera, pleć.

INCARNARE, v. n. e r. Teol. wcielić się. = zasklepić się, zrosnąć się (o ranach). = v. a. przedstawić w żywych kolorach, udoskonalić. — il disegno, Ar. Orł. Fur. uskutecznić zamysł. Nè col mio stile il suo bel viso incarno, Petr. = ranić. E appunto nell' orecchio lo 'ncarnava, L. Pulc. Morg.

INCARNATO, — VA, ad. sprawujący narastanie lub zarośnięcie mięsem.

INCARNATO, — TA, p. ad. v. INCARNARE. = cielisty.

INCARNAZIONE, s. f. wcielenie. = cera, pleć.

INCAROGNARE, v. n. stać się ściernem. = v. r. fig. szalenie się zakochać.

INCARRUCOLARE, v. a. założyć sznur w karb kluby. = wymknąć się z karbu.

INCARTARE, v. a. obwinąć, zawinąć w papier. = rozciągnąć, rozestlać jak papier.

INCARTEGGIARE, v. a. ułożyć na piśmie.

INCARTOCCHIARE, v. a. włożyć co w trąbkę papieru. = v. r. zwinąć się w trąbkę, skulić się.

INCASCIATO, — TA, ad. posypany ułatym serem.

INCASSAMENTO, s. m. schowanie do kassy. = osadzenie, osada, oprawa. = dołek, jamka oka.

INCASSARE, v. a. schować do kassy. = osadzić, oprować.

INCASSATURA, s. f. oprawa, osada.

INCASTAGNARE, v. a. fornirować drzewem kasztanowcem lub innem. = v. r. v. AVVILUPPARSI.

INCASTELLAMENTO, s. m. koszty, rusztowanie. [CARE.]

INCASTELLARE, v. FORTIFICARE.

INCASTELLATO, — TA, p. ad. obwarowany (zamikami). = chroniony lub zamknięty w zamku. = ciasny w kopycie (o koniu).

INCASTELLATURA, s. f. wykopywanie.

INCASTITÀ, s. f. nieczystość.

INCASTONARE, v. a. oprawić, osadzić kamień w pierścieniu.

INCASTRARE, v. a. uprawić, osadzić, oprawić. = fig. ubarwić, upięknąć. Adornava e incastava il suo dire per sì fatta forma, che udendolo colui, a cui toccava, se ne ridea, Sacch. Nov.

INCASTRATURA, INCASTONATURA, s. f. oprawa, osada.

INCASTRO, s. m. strug kowalski do wystrugania kopyta. = fuga.

INCATTARARE, — RIRE, v. n. zakatarzyć się.

INCATENACCIARE, v. a. zarygłować, zamknąć na rygiel.

INCATENARE, v. a. uwiązać na łańcuchu; okuć w łańcuchy. = zamknąć port łańcuchem. = spojć mur kłami żelazną. = v. r. uwiązać się, spajać się.

INCATENATURA, s. f. — MENTO, s. m. uwiązanie lub okucie łańcuchem. = ciągnięcie się łańcuchem, ciąg, pismo, zwięzek.

INCATORZOLIMENTO, s. m. opadanie, suszenie pączków.

INCATORZOLIRE, v. n. ir. opadać, usychać (o pączkach drzew).

INCATRAMARE, v. a. Mar. posmarować dziegiem.

INCATTIVIRE, v. n. ir. stać się złym, zepsuć się.

INCAUTAMENTE, av. nieostrożnie.

INCAUTELA, s. f. † nieostrożność.

INCAUTO, — TA, ad. nieostrożny.

INCAVALCARE, v. a. wsadzić jak na konia. — un cannone, osadzić działo na łożu.

INCAVALLARE, v. a. v. INCAVALCARE. = v. r. wsiąść na konia; zaopatrzyć się w konie.

INCAVARE, v. a. wykopać jamę.

INCAVERNARSI, v. r. skryć się w jaskini.

INCAVERNATO, — TA, ad. v. INCAVERNARE. = Occhi incavernati, oczy zakłęste.

INCAVEZZARE, v. a. założyć kantar na konia.

INCAVICCHIATO, — TA, ad. przybity kółkiem. = oprowiony, osadzony.

INCAVIGLIARE, — CCHIARE, v. a. wbić kółek, przybić kółkiem. = v. n. wsiść na kółku. = v. r. Anat. wchodzić jedno w drugie (o stawach).

INCAVO, s. m. dół, jama. Lavoro d'—, rzeźba na szkiele i drogich kamieniach. [wac.]

INCEDERE, v. n. ir. postępować.

INCELEBRE, ad. m. f. niestawny.

INCENDERE, v. a. ir. zapalić. = wypalić aperturę na ciełe. = fig. dręczyć. = v. r. zapalić się; fig. zapalić się gniewem.

INCENDEVOLE, — DIBILE, ad. m. f. zapalny.

INCENDIAMENTO, — DIMENTO, s. m. zapalenie, podpalenie.

INCENDIARIO, — RIA, s. podpalacz. = podżegacz.

INCENDIO, s. m. pożar, ogień.

INCENDITIVO, — VA, ad. latwo podpalający, dobry do podpalenia.

INCENDITORE, s. m. — TRICE, s. f. v. INCENDIARIO. = chirurg wypalający aperturę.

INCENERAMENTO, s. m. obrócenie w popiół.

INCENERIRE, — RARE, v. a. obrócić w popiół, spalić na popiół. = posypać popiołem. = v. r. spopieleć.

INCENSAMENTO, s. m. kadzenie.

INCENSARE, v. a. kadzić, palić kadzidło. = fig. kadzić komu, pochlebiać.

INCENSATA, — TURA, s. f. kadzenie. [nica.]

INCENSIERE, s. m. kadziel.

INCENSO, s. m. kadzidło. Dar — ai morti, a' grilli, fig. kadzić umarłemu, tyle pomódz co kadzidło umarłemu.

INCENSO, — SA, p. ad. zapalony.

INCENSURABILE, ad. m. f. nienaganny.

INCENTIVO, s. m. podpał, podżoga, bodziec, pobudka, podnieci.

INCENTRARSI, v. r. zejść się w środku, skoncentrować się.

INCEPPARE, v. a. natożyć więzy, okuć w kajdany. Che vuoi tu imprendere fra due potenti nazioni che... si collegano soltanto per incepparci? U. Fos.

INCERARE, v. a. woskować. = v. n. żółknąć (o dojrzewającym zbożu).

INCERATO, s. m. cerata. = suwaks.

INCERCINARE, v. a. włożyć poduszczkę wypchaną kłakami (do noszenia ciężarów) na czyste głowe.

INCERCONIRE, v. n. ir. skwasnieć (o winie).

INCERTEZZA, — TITUDINE, s. f. niepewność.

INCERTO, s. m. rzecz niepewna. = niepewny dochód, obrywy. = ad. niepewny; wątpliwy.

INCESO, s. m. kauteryum, apertura wypalona kamieniem piekielnym. = p. ad. zapalony. = mający aperturę.

INCESPAIRE, INCESPICARE, v. n. zaplatać się w krzakach, w cierniach; utknąć, uwięznąć. = krzewić się. = v. a. darnić, odarnić.

INCESSABILE, INCESSANTE, ad. m. f. nieprzystanny, nieustanny.

INCESSABILEZZA, INCESSAN-

za, s. f. *nieprzerwany ciąg, ciągłe trwanie.*

INCESSABILMENTE, INCESSANTEMENTE, av. *nieustannie, wciąż, ustawicznie.*

INCESTARE, v. a. *włożyć do kosza.*

INCESTO, s. m. *kazirodztwo.*

INCESTUATO, INCESTO —TA, INCESTUOSO, —SA, ad. *kazirodny.*

INCESTUOSAMENTE, av. *kazirodnie.*

INCETTA, s. f. *zakupienie hurtem dla sprzedawania częściami.*

INCETTARE, v. a. *zakupić hurtem.*

INCETTATORE, s. m. *zakupień, monopolista.*

INCHIAVARDARE, v. a. *przysięść, spoić sworznem.*

INCHIAVARE, v. a. *zamknąć na klucz.* [DARE.]

INCHIAVELLARE, v. INCHIO-INCHIAVISTELLARE, v. INCATENACCIARE.

INCHIEDERE, v. a. ir. *wypytywać się, badać, dociekać, wybadywać. = pościagnąć, zapoznać do sądu.*

INCHIEDITORE, s. m. *badacz.*

INCHIESTA, s. f. *badanie, śledzenie, dociekanie; indaga-cya, śledztwo.*

INCHIESTO, —TA, p. ad. v. *INCHIEDERE.*

INCHINAMENTO, v. INCHINAZIONE.

INCHINARE, v. a. *schylić, nachylić, pochylić. Ratto inchinai la fronte vergognosa, Petr. = uklonić się, witać; oddawać pokłon, bić czołem. E del paese il Genio, e della terra il primo Nume primieramente inchina, Car. En. = v. r. schylić się, nachylić się ku zachodowi (o gwiazdach).*

INCHINAZIONE, s. f. *schylenie, nachylenie. = skłonność. = Mat. pochyłość.*

INCHINEVOLE, ad. m. f. *skłonny. = alla compassione, skłonny do łitości.*

INCHINEVOLMENE, av. *skłonnienie. = uniżenie, pokornie. Rriverire —, kłaniać się uniżenie.*

INCHINO, s. m. *ukłon. Con riverenze, inchini e gentilezze, Bern. Orł. = kiwanie głów osoby zmorzonej snem. = ad. nachylony; skłonny.*

INCHINUZZO, s. m. *nieznaczące kiwnienie głów, nieznaczący ukłon.*

INCHIODARE, v. a. *przybić gwoździem; zagwoździć konia. — le artiglierie, zagwoździć działą. — altrui nel letto,*

zatrzymać w łóżku (o obłożnej chorobie).

INCHIODATO, —TA, p. ad. v.

INCHIODARE. = *Inchiodato in letto, fig. złożony obłożny chorobą. = fig. stanowczy, nieodwołowy.*

INCHIODATURA, s. f. *przybić gwoździem; wbić gwoździa. = zagwoźdzenie konia. = Ritrovare l'—, fig. odkryć ukrytą prawdę, dociec prawdy.*

INCHIOSTRARE, v. a. *oblać, zwałać atramentem.*

INCHIOSTRO, s. m. *atrament.*

INCHIOVATURA, v. INCHIODATURA.

INCHIUDERE, v. a. ir. *zamknąć, zawrzeć w czym, zawie-rac w sobie.*

INCHIUSO, —SA, p. ad. *zamknięty, zawarty w czym.*

INCIAMPARE, —PICARE, v. n. *potknąć się, usterknąć. Fig. — in un errore, wpaść w błąd. — nelle cialde, v. CIALDA.*

INCIAMPO, s. m. *potknięcie się, usterk. = fig. zawada, przeszkoda.*

INCIDENTE, s. m. *wypadek zasłty wśród lub obok głównego, ubożna okoliczność. = ad. Raggio —, promień wpadający.*

INCIDENTEMENTE, av. *mimo chodem, nawiasem.*

INCIDENZA, s. f. *złoczenie, ustęp, v. INCIDENTE. Per —, ubożnie, nawiasowo. = Geom. wpadanie, zejście się, zetknięcie linii lub płaszczyzny z inną. L'angolo d'—, kąt wpadania.*

INCIDERE, v. a. ir. *ciąć, naciąć. = rznąć, rzezać na kamieniu, na metalach. = zrobić ustęp, powiedzieć co nawiasem, mimochodem. = fig. przeciąć, przetrząść, zniszczyć.*

INCIELARE, v. a. *umieścić w niebie.*

INCIFERATO, INCIFRATO, —TA, ad. *pisany cyframi.*

INCIGNERE, v. n. e. r. ir. *zajść w ciężę, począć.*

INCIMURIRE, v. n. ir. *dość żołtów, żołtować.*

INCINERAZIONE, s. f. *Chim. spopielenie. = zapalenie ścierni na polu.*

INCINTA, ad. f. *brzemienna, ciężarna.*

INCIOCARE, v. n. *trącić, uderzyć o co, stuknąć.*

INCIOTTOLARE, v. a. *wybrukować, wyłożyć kamyczkami.*

INCIPIENTE, ad. m. f. *poczynający, początkowy. = s. u-czen.*

INCIPRIATO, —TA, ad. *posypany proszkiem cypryjskim.*

INCIPRIGNIRE, v. n. ir. *jątrzyć się (o ranach). = fig. rozjątrzyć się.*

INCIRCA, av. *blisko, około prawie, niemal.*

INCIRCONCISO, ad. e. s. m. *nieobrzezany.*

INCIRCONSCRITTO, —TA, ad. *nieokreślony, nieograniczony.*

INCIRCOSPETTO, —TA, ad. *nieprzezorny, nieostrożny nieogledny.*

INCISCHIARE, v. a. *ciąć, krajać. Non terno già che più mi strazi (Amor) ... nè m'apra il cor, perchè di fuor l'incischi con sue saette, Petr.*

INCISIONE, INCISURA, s. f. *cięcie, nacięcie.*

INCISIVO, —VA, INCISORIO, —RIA, ad. *tnący, przecinający. Denti incisivi, zęby przednie.*

INCISORE, s. m. *rzeźbiarz.*

INCITAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *pobudzenie, podniecenie, podżeganie, poduszczenie.*

INCITARE, v. a. *pobudzać, podniecać, podżegać, poduszczać.*

INCITATIVO, —VA, ad. *podniecający.* [gacz.]

INCITATORE, s. m. *podżegacz.*

INCUSCHERARE, v. a. *podpoić. = v. n. e. r. podpisać, podchmilić sobie.*

INCIVETTIRE, v. n. ir. *zostać kokietką.*

INCIVETTITO, —TA, p. ad. v. *INCIVETTIRE. = złowrogi, złowieszczy. Vedrebbe il suo presagio incivettito, Menz. Sat.*

INCIVILE, ad. m. f. *niegrzeczny.*

INCIVILIRE, v. n. ir. *nabrać poloru, ukształcić się, okrzestować się.* [cznie.]

INCIVILMENTE, av. *niegrzeczność.*

INCIVILTA, s. f. *niegrzeczność.*

INCLEMENTE, ad. m. f. *niełaskawy. = ostry, srogi, zimny (o powietrzu i porach roku).*

INCLEMENZA, s. f. *niełaskawość. = nielagodność, ostry klimat i pór roku.*

INCLINABILE, ad. m. f. *dający się nachylić.*

INCLINAMENTO, s. m. *nachylenie, pochyłość. = skłonność.*

INCLINATEMENTE, av. *skłonnie, przychylnie.*

INCLINARE, v. a. *schylić, nachylić, pochylić; zgnać, nagiąć; przychylić, skłonić. — le orecchie, skłonić ucho. = v. n. nachylać się, przychylić się, skłaniać się ku czemu. = Astr. schylać się, zachodzić.*

INCLINATIVO, —VA, ad. *przychylający, skłaniający.*

INCLINATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *ten, ta co skłania do czego.*

INCLINAZIONE, s. f. *skłonność, chęć, pociąg do czego.* — *Astr. pochyłość, nachylenie.* — *dell'asse della terra, pochyłość osi ziemskiej do ekliptyki.* — *nachylenie się gwiazdy do równika.* [LE.]

INCLINEVOLE, v. **INCIBINEVO**. — **INCLITO**, — **TA**, ad. *slawny, znakomity, dostojny.*

INCLUDERE, v. **INCHIUDERE**.

INCLUSA, s. f. *list załączony w innym.*

INCLUSIVAMENTE, — **VE**, av. *włącznie.*

INCLUSO, — **SA**, p. ad. *włączony, załączony, zawarty w czym.*

INCOATIVO, — **VA**, ad. *Gram. wyrażający zaczęcie.*

INCOCCARE, v. a. *zalażyć cięciwę łuku w rowek strzały.* = v. n. *zaczynać się w mowie, zająkować się.* Risponde, ma due o tre volte s'incocca prima il parlar che uscir voglia di bocca, *Ar. Ori. Fur.*

INCOCCIARE, v. n. *zaciąć się, uprzeć się.* [rzyć.]

INCODARDIRE, v. n. *ir. stchó- INCOERENTE*, ad. m. f. *niepołączony, bez związku.*

INCOERENZA, s. f. *brak spójności, związku.* [pojęty.]

INCOGITABILE, ad. m. f. **INCOGLIERE**, **INCORRE**, v. a. *ir. dogonić, dopędzić, złapać, schwycić.* = v. n. *zdarzyć się, spotkać.* [nieznana.]

INCOGNITA, s. f. *Alg. ilość INCOGNITAMENTE*, av. *niewydając swego nazwiska, potajemnie, skrycie, bez wiedzy czyjej.*

INCOGNITO, — **TA**, ad. *nieznany.* = s. m. *rzecz nieznaną.* = av. *inkognito.*

INCOGNOSCIBILE, ad. m. f. *nie mogący być poznany.*

INCOLA, — **LO**, v. **ABITATORE**. — **INCOLLAMENTO**, s. m. *klejenie.*

INCOLLARE, v. a. *kleić, skleić, nakleić, podkleić.*

INCOLLATORE, s. m. *przyklepacz afiszów.*

INCOLLERARSI, — **RIRSI**, v. r. *rozgniewać się.*

INCOLORARSI, v. r. *dostać kolorów, rumieć się.*

INCOPABILE, — **PEVOLE**, ad. m. f. *niewinny.* [uwinie.]

INCOPABILMENTE, av. **INCOPAMENTO**, s. m. — **ZIONE**, s. f. *obwinienie.*

INCOLPARE, v. a. *obwinić.* — *un altro, zwać winę na kogo.*

INCOLPATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *obwiniciel, obwiniciela.*

INCOLTO, — **TA**, ad. *nieuprawny.* = *puty.* = *fig. nieukształcony.* *Costumi incolti, dzikie obyczaje.*

INCOLTO, — **TA**, p. ad. v. **INCOGLIERE**. *Glien'è incolto male, zdarzyło mu się, spotkało go nieszczęście.*

INCOMANDATO, — **TA**, ad. *nienakazany.*

INCOMBENZA, v. **INCUMBENZA**. — **INCOMBERE**, v. *impers. należeć, dotyczyć się.* *Incombe a te, do ciebie należy, jest twoją powinnością.*

INCOMBUSTIBILE, ad. m. f. *niepalny.*

INCOMBUSTIBILITÀ, s. f. *niepalność.* [spalony.]

INCOMBUSTO, — **TA**, ad. *nie- INCOMINCIAGLIA*, s. f. *nudne początki.*

INCOMINCIAMENTO, s. m. — **ANZA**, s. f. *zaczęcie, początek.*

INCOMINCIANTE, ad. m. f. *zaczynający, początkujący.*

INCOMINCIARE, v. a. *zaczynać, zacząć.*

INCOMINCIATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *dający, dająca czemu początek.*

INCOMMENSURABILE, ad. m. f. *Geom. niespółmierny.* = *niezmierzony, niezmierny.*

INCOMMENSURABILITÀ, s. f. *Geom. niespółmierność.* = *niezmierzoność, niezmierność.*

INCOMMODO, ec. v. **INCOMODO**, ec.

INCOMMUTABILE, ad. m. f. *nieodmienny.*

INCOMMUTABILITÀ, s. f. *nieodmienność.*

INCOMMUTABILMENTE, av. *nieodmiennie.*

INCOMODAMENTE, av. *niewygodnie.*

INCOMODARE, v. a. *niepokoić, trudzić, nudzić, naprzykrzać się.*

INCOMODITÀ, s. f. *niewygoda, niedogodność.* = *naprzykrzenie, unudzenie, utrudzenie.* = *strata, szkoda, uszczerbek.* = *dolegliwość, lekka choroba.*

INCOMODO, s. m. v. **INCOMODITÀ**. = ad. *niewygodny, niedogodny.* = *uprzykrzony, nudny, natrętny.*

INCOMPARABILE, ad. m. f. *nieporównany, nierówny.*

INCOMPARABILMENTE, av. *bez porównania.*

INCOMPARARSI, v. r. *pokumać się.*

INCOMPARTIBILE, ad. m. f. *niepodzielny.*

INCOMPATIBILE, ad. m. f. *niezgodny, przeciwny.*

INCOMPATIBILITÀ, s. f. *niezgodność, przeciwieństwo.*

INCOMPENSABILE, ad. m. f. *nienagrodzony.*

INCOMPETENTE, ad. m. f. *niewłaściwy, nie mogący sądzić jakiej sprawy.*

INCOMPETENTEMENTE, av. *niewłaściwie.*

INCOMPETENZA, s. f. *niewłaściwość sądu.*

INCOMPIUTO, — **PLETO**, — **TA**, ad. *niedokonany, niedokończony, niecały, niekompletny.*

INCOMPLESSO, — **SA**, ad. *niezłożony, prosty, jednoraki.*

INCOMPORTABILE, — **TEVOLE**, ad. m. f. *nieznośny.*

INCOMPORTABILMENTE, av. *nieznośnie.*

INCOMPOSITAMENTE, av. *nieporządnie; nieprzystojnie.*

INCOMPOSSIBILE, v. **INCOMPATIBILE**.

INCOMPOSTO, — **SITO**, — **TA**, ad. *popsuty; nieporządkny, w nieładzie; zamiedbany.* = *nieożdobny.* = *nieskromny.*

INCOMPRESIBILE, ad. m. f. *niepojęty, nieogarniony, niezrozumiały.*

INCOMPRESIBILITÀ, — **TATE**, — **TATE**, s. f. *niepojętość, niezrozumiałość.*

INCOMPRESIBILMENTE, av. *niedopojęcia.*

INCOMPRESIONE, s. f. *niepojętność.*

INCOMPRESSIVO, — **VA**, ad. *niepojętny.*

INCOMPRESSIBILE, ad. m. f. *nieściśliwy.*

INCOMPRESSIBILITÀ, s. f. *Fis. nieściśliwość.*

INCOMUNICABILE, ad. m. f. *niedający się udzielić.* = v. **IMPRATICABILE**.

INCONCEPIBILE, ad. m. f. *niepojęty.*

INCONCEPIBILITÀ, s. f. *niepojętość, niezrozumiałość.*

INCONCILIABILE, ad. m. f. *niedający się pojednać.*

INCONCLUDENTE, ad. m. f. *nie niewodzący, niewodny.*

INCONCLUSO, — **SA**, ad. *niedowiedziony.*

INCONCOTTO, — **TA**, ad. *niestrawiony.*

INCONCUSO, — **SA**, ad. *niewzruszony, niezachwiany.*

INCONDITO, — **TA**, ad. *nieporządkny, pomieszany.*

INCONGIUNGBILE, ad. m. f. *niedający się łączyć, spoić.*

INCONGIUNTO, — **TA**, ad. *niezłączony, oddzielny, odrębny.*

INCONGRUENTE, ad. m. f. *niezgodny, niewłaściwy, nie-*

przystojny, nieprzyzwoity, nie-
stosowny, nieproporcjonalny.
INCONGRUENTEMENTE, av.
nieprzyzwoicie, nieprzystoj-
nie.

INCONGRUENZA, —ITA, s. f.
nieskładność, nieproporcjonal-
ność, nieprzyzwoitość,
nieprzystojność.

INCONGRUO, v. INCONGUENTE.

INCONOCCHIARE, v. a. nawi-
nać kądziel.

INCONQUASSABILE, ad. m. f.
niewzruszony, niezachwiany.
INCONSEQUENZA, s. f. nie-
konsekwencja, brak loicznego
następstwa, niedorzeczność
w postępowaniu.

INCONSIDERABILE, ad. m.
f. niepojęty. = nieznaczący.

INCONSIDERATAMENTE, av.
nierozważnie, nierozmyślnie,
bez zastanowienia.

INCONSIDERATEZZA, —ZIO-
NE, s. f. nierozważność, nie-
rozmyślność.

INCONSIDERATO, —TA, ad.
nierozważny, nierozmyślny,
płochy, lekkomyślny.

INCONSISTENTE, ad. m. f.
nieoparty na żadnej zasadzie,
niegruntowny.

INCONSOLABILE, ad. m. f.
niepocieszony, nieukoiony.

INCONSOLABILMENTE, av.
nie do pocieszenia.

INCONSOLAZIONE, s. f. smu-
tek niepocieszony, żal nieuko-
iony. [TE.]

INCONSTANTE, v. INCONSTAN-
INCONSUTO, —TA, ad. nie-
zwykły, niezwykajny.

INCONSULTAMENTE, av.
płochy, nierozważnie, bez za-
stanowienia.

INCONSULTO, —TA, ad.
płochy, nierozważny, lekko-
myślny.

INCONSUMABILE, ad. m. f.
niezużyty, niepożyty. = nie-
dający się skończyć, dokonać.

INCONSUTILE, ad. m. f. nie-
zszyty, bez szwu.

INCONTAMINABILE, ad. m. f.
niemogący być pokalanym.

INCONTAMINATAMENTE, av.
niepokalanie.

INCONTAMINATO, —TA, ad.
niepokalany.

INCONTANENTE, av. na-
tychmiast, zaraz potem.

INCONTENTABILE, ad. m. f.
niezadowolony, nienasycony.

INCONTENTABILITÀ, s. f.
niezysłość. [niezaprzeczony.]

INCONTESTABILE, ad. m. f.
INCONTESTABILMENTE, av.
bez zaprzeczenia.

INCONTINENTE, ad. m. f. nie-
wstrzemięzliwy, niepowścią-
gliwy. = av. v. INCONTANENTE.

INCONTINENTEMENTE, av.
niewstrzemięzliwie.

INCONTINENZA, —ZIA, s. f.
niewstrzemięzliwość, niepo-
wściągliwość, rozwiązłość.

INCONTO, —TA, ad. nieo-
zdobny, zaniedbany.

INCONTRA, prep. przeciw.
All' —, av. przeciwieństwo, na od-
wrot. = zamiast. [tkanie.]

INCONTRAMENTO, s. m. spo-
INCONTRARE, v. a. spotkać,

napotkać. = iść naprzeciw ko-
mu, uderzyć, zaczepić. = v.
n. nadejść, zdarzyć się, przy-
trafić się. = v. r. trącić, ude-
rzyć o co, zetrzeć się z kim.
— in alcuno, spotkać się z kim,
nadybać kogo. — in un punto,
zetrzeć się, spotkać się, scho-
dzić się w jednym punkcie.

INCONTRASTABILE, ad. m. f.
niezaprzeczony, niewątpli-
wy; nieodporny.

INCONTRASTABILMENTE, av.
bez zaprzeczenia.

INCONTRASTATO, —TA, ad.
niezaprzeczany, nieulegający
sporowi.

INCONTRO, s. m. spotkanie,
uderzenie, starcie się. = prep.
przeciw; naprzeciw komu,
czemu; naprzeciwko. = av.
przeciwieństwo.

INCONTROVERTIBILE, ad. m. f.
nieulegający sporowi, o-
czywisty.

INCONTURBABILE, ad. m. f.
niewzruszony, niezmieszany,
spokojny.

INCONVENEVOLE, —NIENTE,
ad. m. f. nieprzyzwoity, nie-
stosowny.

INCONVENIENTE, s. m. niedo-
godność, trud, subiekcja, am-
baras.

INCONVENIENTEMENTE, av.
nieprzyzwoicie, niestosownie.

INCONVENIENZA, s. f. nie-
dogodność; nieporządek; nie-
przyzwoitość, zdrożność.

INCONVINCIBILE, ad. m. f.
nie dający się przekonać. = v.

INVINCIBILE.

INCORAGGIAMENTO, —GGI-
MENTO, s. m. dodanie odwagi,
zachęcenie, odwaga.

INCORAGGIARE, —GGIRE,
v. a. dodać odwagi, zachęcić.

INCORARE, INCORARE, v. a.
dodać odwagi, zachęcić. Quasi
ammiraglio... vien a veder la
gente... ed a ben far la incuora.
D. Purg. = przekonać, namo-
wić. = v. n. wziąć się, usa-
dzić się na co.

INCORDARE, v. n. dostac
kurczu nerwów. = v. a. nawią-
zać stróny.

INCORDATURA, s. f. ochwat.
= nawiązanie strón.

INCORNICIARE, v. a. opra-
wić w ramy.

INCORONARE, v. a. ukoro-
nować; wienieczyć.

INCORONAZIONE, s. f. ukro-
nowanie, koronacja.

INCORPORABILE, ad. m. f.
dający się wcielić. [REO.]

INCORPORALE, v. INCORPO-
INCORPORALITÀ, s. f. bez-
cielesność. [bezciesnie.]

INCORPORALMENTE, av.
INCORPORAMENTO, s. m.

— ZIONE, s. f. wcielenie.

INCORPORARE, v. a. wcielić
do czego. = wcielić do skarbu,
skonfiskować. E subitamente tut-
ti i beni di Fazio incorporarono,
Lasc. Nov. = v. r. wcielić się,
przyoblec ciało. = wyrzucić so-
bie w pamięci.

INCORPOREITÀ, s. f. bez-
cielesność.

INCORPOREO, —REA, ad.
bezcieslesny.

INCORPORO, s. m. wcielenie;
rzecz wcielona.

INCORRE, v. INCOGLIERE.

INCORRERE, v. n. ir. popaść
w co, ściągnać na siebie, za-
służyć. — in errore, wpaść
w błąd.

INCORRETTAMENTE, av. nie-
poprawnie.

INCORRIGIBILE, ad. m. f.
niepoprawny.

INCORRIGIBILITÀ, —TADÉ,
—TATE, s. f. niepoprawność.

INCORRIGIBILMENTE, av.
bez poprawy.

INCORROTTO, —TA, ad. nie-
zepsuty, nieznity. = fig. nie-
skazitelný.

INCORRUTTIBILE, ad. m. f.
niepodlegający zepsuciu. = fig.
nie dający się ugiąć dalkiem,
prawy, nieskazitelny.

INCORRUTTIBILITÀ, —TA-
DÉ, —TATE, INCORRUZIONE, s. f.
niepodleganie zepsuciu. = fig.
prawość, nieskazitelność.

INCORRUTTIBILMENTE, av.
bez zepsucia. = fig. nieskazi-
telnie.

INCORSO, s. m. v. INCONTRO.

= p. ad. v. INCORRERE.

INCORTINARE, v. a. zawie-
ścić firanki.

INCONSTANTE, ad. m. f. nie-
stały, niestaleczny, zmienny.

INCONSTANZA, —ZIA, s. f. nie-
stałość, niestaleczność, zmien-
ność.

INSTITUZIONALE, ad. m. f.
niekonstytucyjny.

INSTITUZIONALITÀ, s. f.
niekonstytucyjność.

INSTITUZIONALMENTE, av.
niekonstytucyjnie.

INCOTICATO, —TA, ad. ze-skorupiały.

INCOTTO, s. m. plama na nogach ze zbyt blizkiego grzania się przy ogniu. = ad. spieczony, zwarty, sprażony. — dal sole, spalony od słońca.

INCERANZA, s. f. nieobyczajność, niegrzeczność.

INCREATO, —TA, ad. niestworzony, odwieczny, przedwieczny.

INCREDIBILE, ad. m. f. niepodobny do wiary.

INCREDIBILITÀ, s. f. niepodobieństwo do wiary.

INCREDIBILMENTE, av. nie do uwierzenia.

INCREDULITÀ, s. f. niedowiarstwo.

INCREDULO, —LA, ad. niewierny, niewierzący.

INCREMENTO, s. m. wzrost.

INCREPARE, ec. v. SGRIDARE, ec.

INCRESCERE, v. n. ir. żałować, być komu przykro; nudzić się, niepodobać sobie. E non t'incresce di lei, di te, di sua madre infelice? *Car En.* czy nie żal ci jej, i t. d. Bacciuolo se ne maravigliò e increbbe gliene assai, *Fior. Pecor.* i przykro mu to bardzo było. = naprzykrzyć się, obmierznać. Io farò sì che la vedrai tanto, che ella ti incre-scerà, *Bocc. v. RINCRESCERE.*

INCRESCIVOLE, ad. m. f. nudny, naprzykrzony.

INCRESCIVOLMENTE, av. nudnie, przykro.

INCRISPAMENTO, s. m. —TURA, s. f. marszczenie, fałdowanie. = *fold*, marszczka. — della pelle, marszczenie się skóry. — della fronte, zmarszczenie czoła. — dell'acqua, marszczki na wodzie.

INCRISpare, v. a. marszczyć, fałdować. — la fronte, zmarszczyć czoło.

INCRETARE, v. a. nawieść kredy na pole.

INCRINARE, v. n. pęknąć, rozłupać się, porysować się.

INCRINATURA, s. f. pęknięcie, rysa.

INCRITICABILE, ad. m. f. niepodlegający krytyce, nienaganny.

INCROCIAAMENTO, s. m. krzyżowanie się, położenie na krzyż. — di strade, krzyżowanie się dróg.

INCROCIARE, v. a. krzyżować po morzu. = v. r. krzyżować się, przecinać się.

INCROCIATO, —TA, p. ad. złożony na krzyż.

INCROCIATORE, s. m. okręt wojenny, lub korsarski.

INCROCICCHIAMENTO, s. m. złożenie na krzyż; przecinanie się na krzyż.

INCROCICCHIARE, v. a. złożyć na krzyż = v. r. krzyżować się.

INCROIARE, v. n. stać się twardym, nieużytym.

INCRONICARE, v. a. + roz-wlekle opowiadać. = v. r. wtręcać się, wdawać się.

INCROSTARE, v. a. wykładać marmurem.

INCROSTATURA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wykładanie marmurem.

INCROSTICATO, —TA, ad. wysadzany, wykładany. = zaskorupiały.

INCRODELIMENTO, s. m. stanie się okrutnym.

INCRODELIRE, v. n. ir. stać się okrutnym, srogim. = fig. jątrzyć się, zaognić się (o ranach). = v. a. jątrzyć, rozjątrzyć.

INCRODIRE, v. a. ir. zrobić ostrym, przykrym.

INCROUTO, —TA, ad. niezbroczony.

INCROSSARE, v. a. posypać otrębami. = v. r. bass. wtręcać się.

INCUBAZIONE, s. f. leżenie, wysiadywanie jaj.

INCUBO, s. m. diabeł obcujący z kobietą wedle gminnej powieści. = *Med.* duszenie w śnie, zmora.

INCUDE, —DINE, s. f. kowadło. Star far l'incudine e il martello, *prov.* być między młotem a kowadłem.

INCUDINELLA, —NETTA, s. f. dim. kowadelko.

INCULCARE, v. a. wbić w pamięć, wrazać, wpajać w umysł.

INCULCAZIONE, s. f. wbijanie w pamięć, częste powtarzanie, klektanie, oklektanie.

INCULTO, v. INCOLTO.

INCUMBENZA, s. f. funkcyja, komis, polecenie, zlecenie, piecza, staranie, obowiązki.

INCUCERE, v. a. ir. zlekka gotować; przyrumienić, przygrzać.

INCUTORARE, v. INCORARE.

INCURABILE, ad. m. f. nieuleczony.

INCURABILITÀ, s. f. niepodobieństwo wyleczenia.

INCURATO, —TA, ad. niewyleczony; nieleczony.

INCURIA, s. f. niedbalstwo, niepilność, niestaranność, opie-szałość.

INCURIOSITÀ, s. f. nieciekawość.

INCURSIONE, s. f. napad,

najechanie, zagony, nieprzyja-cielskie.

INCURVARE, v. a. skrzywić, zakrzywić, zgiąć. = v. r. skrzy-wić się, zgiąć się. = fig. padać na twarz, ugiąć kolano, bić czołem.

INCURVAZIONE, —TURA, s. f. zakrzywienie, zagięcie.

INCURVO, —VA, ad. krzywy, zagięty w kabiłk.

INCUSARE, v. ACCUSARE, BIA-SIMARE.

INCUSTODITO, —TA, ad. niestrzeżony.

INCUTERE, v. a. reg. e ir. —terrore, napełnić strachu, nabić strachu, przestraszyć.

INDACO, s. m. Bot. indycht, indychowe ziele. = indycht, farba niebieska.

INDAGABILE, ad. m. f. dający się śledzić, poszukiwać.

INDAGARE, v. a. indagować, śledzić, badać, wypytować, do-ciekać.

INDAGATORE, s. m. indaga-tor, badacz.

INDAGAZIONE, INDAGINE, s. f. badanie, dociekanie, śledzenie; indagacyja, śledztwo.

INDANAIARE, v. a. nakra-piać, centkować.

INDARNO, av. napróżno, na-daremnie.

INDEBITAMENTE, av. niena-leżnie, niesłusznie, niespra-wiedliwie.

INDEBITARSI, v. r. zadłużyć się.

INDEBITO, —TA, ad. niena-leżny, niesłuszny, niesprawi-edliwy.

INDEBOLIMENTO, s. m. osła-bienie.

INDEBOLIRE, —BILIRE, v. a. ir. osłabić. = v. n. osłabnąć.

INDECENTE, ad. m. f. nie-przystojny, nieprzyzwoity, o-brazający skromność.

INDECENTEMENTE, av. nie-przystojnie, nieprzyzwoicie.

INDECENZA, s. f. nieprzy-stojność, nieprzyzwoitość.

INDECISO, —SA, ad. nieroz-trzygniony. = niezdetermino-ny, wahający się.

INDECLINABILE, ad. m. f. niezmienny. = *Gram.* nieod-mienny przez przypadki.

INDECLINABILITÀ, s. f. niez-mienność.

INDECLINABILMENTE, av. niezmiennie, nieodmiennie.

INDECOMPONIBILE, ad. m. f. niedający się rozłożyć na części, na pierwiastki.

INDECORAMENTE, av. ha-niebnie.

INDECORE, —RO, —RA, * IN-DECOROSO, —SA, ad. nieprzy-stojny, nieprzyzwoity.

INDEFENSIBILE, ad. m. f. nieobronny.

INDEFENSIBILMENTE, av. nieobronnie; nieodpornie, bezodpornie.

INDEFESSAMENTE, av. nieznużenie, niezmordowanie.

INDEFESSO, —SA, ad. nieznużony, niezmordowany.

INDEFETTIVO, —VA, INDEFICIENTE, ad. niemogący zabrać, nieprzerwanie trwający.

INDEFICIENTEMENTE, av. ciągle, nieustannie.

INEFICIENZA, s. f. nieuwatność, niewyczerpana obfitość. [dający się określić.]

INDEFINIBILE, ad. m. f. nie-
INDEFINITAMENTE, av. nieo-
graniczenie.

INDEFINITEZZA, —TUDINE, s. f. nie-
determinacja, wahanie się.

INDEFINITO, —TA, ad. nieokreślony, nieznaczony. = nie-
zdecydowany, wahający się.

INDEGNAMENTE, av. niegodnie, niecznie.

INDEGNARSI, v. r. rozgniewać się, oburzyć się.

INDEGNATIVO, —VA, ad. oburzący.

INDEGNIZIONE, s. f. —MENTO, s. m. gniew, oburzenie.

INDEGNITA, s. f. niegodność; niegodny, nieczyń, postępek; obelga, zniewaga.

INDEGNO, —GNA, ad. niegodzien, niezasługujący. = niegodny, niegodziwy, nieczyń.

INDELEBILE, ad. m. f. niezmazany, niezatarty. Ecco, che ella (la natura) finalmente con caratteri indelebili ci mostra chi ella è, Gal. Lett.

INDELEBILMENTE, av. niezmazanie, wiecznie, nazawsz.

INDELIBERAZIONE, s. f. nie-
determinacja, wahanie się.

INDEMONIATO, —TA, ad. opętany od szatana.

INDENNE, ad. m. f. mający wynagrodzone szkody.

INDENNITA, —ZZAZIONE, s. f. —ZZAMENTO, s. m. wynagrodzenie szkody.

INDENNIZZARE, v. a. wynagrodzić szkody.

INDENTARE, v. a. wprawić jedno w drugie (np. jedno zębate koło w drugie). = v. n. wyrzynać się (o zębach).

IDENTATURA, s. f. zęby, karby na czym. = wyrznięcie się zębów.

INDENTRO, av. wewnątrz.

INDEPENDENTE, ad. m. f. nie-
podległy, niezależny, udzielny.

INDEPENDENTEMENTE, av. niepodległe, niezależnie.

INDEPENDENZA, s. f. nie-
podległość, niezależność.

INDESCRIVIBILE, ad. m. f. niedający się opisać, nieopisany.

INDESCRIVIBILMENTE, av. nie do opisania.

INDESTINARE, v. a. zostawić losowi.

INDETERMINABILE, ad. m. f. niedający się oznaczyć, nieoznaczony.

INDETERMINATAMENTE, av. w sposób nieoznaczony.

INDETERMINATO, —TA, ad. nieoznaczony, nieokreślony. = niedeterminowany, wahający się.

INDETERMINATORE, s. m. —TRICE, s. f. człowiek niedeterminowany, i t. d.

INDETERMINAZIONE, s. f. niedeterminacja.

INDETTARE, v. a. e r. ugodzić się, umówić się, ułożyć się, dać sobie słowo. = v. IMBOCCARE.

INDEVOTO, —TA, ad. nie-
nabożny.

INDEVOZIONE, s. f. niepo-
bożność.

INDI, av. ztamtąd. = potem, poczem. — a poco, — a pochi giorni, wkrótce potem, w kilka dni potem. Da — in qua, od owego czasu, odtąd.

INDIARSI, v. r. stać się Bogiem, zostać ubóstwionym.

INDIAVOLAMENTO, s. m. diabelstwo, sztuczka diabelska. Guasparri, avendo il pensiero a quelli indivolamenti e streghe-rie, ne veniva adagio e sospettoso, Lasc. Nov.

INDIAVOLARE, v. n. wyrabiać sztuki diabelskie, braverie, wściekać się ze złości. = v. a. wywoływać diabły.

INDIAVOLATO, —TA, ad. opętany, szalony.

INDIAVOLIO, s. m. sztuczki, psoty, figle diabelskie.

INDICARE, v. a. wskazać, wskazywać, pokazywać; zna-
czyć, oznaczać, być znakiem czego.

INDICATIVO, —VA, ad. wska-
zujący. = ad. e s. m. Gram. tryb oznajmujący.

INDICATORE, s. m. —TRICE, s. f. ukaziciel, i t. d.

INDICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. wskazanie, pokazanie.

INDICE, s. m. znak, ska-
zówka. — magnetico, Gal. Lett. igła magnetyczna. = palec wska-
zujący. = index, spis rzeczy zawartych w książce. = index, lista książek zakazanych przez Rzym.

INDICERE, v. a. ir. zapowie-
dzieć, oznajmić, ogłosić, zwo-
łać na jaki dzień.

INDICEVOLE, INDICIBILE, ad.

m. f. niewypowiedziany, nie-
wymowny.

INDICIBILMENTE, av. niewy-
powiedzanie, niewymownie.

INDIETREGGIARE, v. n. + co-
fnąć się.

INDIETRO, av. wtył, wzd, wstę, ztyłu. Indietro indietro, bardzo daleko ztyłu. Dare, andare, tirarsi, farsi —, cofnąć się wtył. Lasciare — una cosa, porzucić co, zamilczeć o czym.

INDIFESO, —SA, ad. bez-
bronny, nieobronny.

INDIFFERENTE, ad. m. f. obo-
jętny. = nieróżniący się, podobny. = obojętny, ani zły ani dobry.

INDIFFERENTEMENTE, av. obojętnie. = bez różnicy, za-
równo. [tność.]

INDIFFERENZA, s. f. oboję-
INDIFFERIBILE, ad. m. f. nie-
dający się odwolewać, odkładać na później.

INDIFFINITAMENTE, av. w sposób nieoznaczony.

INDIGE, D. Par. 3 osoba słowa
INDIGERE, potrzebuję.

INDIGENO, —NA, s. e ad. kra-
jowy, krajowiec.

INDIGENTE, ad. m. f. ubogi,
biedny.

INDIGENZA, s. f. niedza, bie-
da, niedostatek, ubóstwo.

INDIGESTIBILE, ad. m. f. nie-
strawny.

INDIGESTIONE, —STIBILITÀ, s. f. nie-
strawność. = surowizna.

INDIGESTO, —TA, ad. nie-
strawiony. = fig. nieprzetra-
wiony, niewytrawny, niepo-
rządnie ułożony.

INDIGNATO, —TA, ad. roz-
gniewany. [ZIONE.]

INDIGNAZIONE, v. INDEGNA-
INDIGROSSO, IN DI GROSSO, av. hurtem. Comprare o vendere —, zakupić, sprzedać hurtem. = ogólnie, niedokładnie.

INDILIGENZA, s. f. niepilność.

INDIMINUIRE, v. a. ir. zmniejs-
zyć.

INDIMOSTRABILE, ad. m. f. nie-
mogący być okazany, do-
wiedzionym.

INDIPENDENTE, ec. v. INDE-
PENDENTE, ec.

INDIPENDENTI, s. m. pl. da-
wana sekta Independentów w Anglii.

INDIRE, v. INDICERE.

INDIRETTAMENTE, av. nie-
wprost, ubocznie. [czny.]

INDIRETTO, —TA, ad. ubo-
INDIRIGERE, v. DIRIGERE.

INDIRIZZARE, v. a. naprosto-
wać, nakierować, naprowadzić na drogę, wskazać drogę. = adresować list. = v. r. zgłosić się, udać się do kogo.

INDIRIZZO, —ZZAMENTO, s. m. naprowadzenie na drogę, nakierowanie, skierowanie, kierunek. — di una lettera o persona, adres listu lub osoby.

INDISCERNIBILE, ad. m. f. niedający się rozróżnić.

INDISCIPLINABILE, ad. m. f. niesworny, niekarny.

INDISCIPLINATO, —TA, ad. niewychowany, nieulożony, nieukształcony.

INDISCRETAMENTE, av. nierozważnie, płocho.

INDISCRETO, —TA, ad. niedyskretny, ciekawy; płocho, lekkomyślny, nierozważny.

INDISCREZIONE, —TEZZA, s. f. niedyskretność, zbytńia ciekawość, nierozwaga, płochość.

INDISCOSSO, —SA, ad. nieroztrząsany. [chęć.]

INDISIARRE, v. a. wzbudzić

INDISPENSABILE, ad. m. f. koniecznie potrzebny, nieodbity, konieczny.

INDISPENSABILITÀ, s. f. konieczność, konieczna potrzeba.

INDISPENSABILMENTE, av. koniecznie, nieodbitnie.

INDISPERATO, —TA, ad. nieumiarowany, niewstrzemięzliwy.

INDISPETTITO, —TA, ad. zagniewany, urażony, tknięty do żywego.

INDISPOSIZIONCELLA, s. f. lekka choroba, niedomaganie.

INDISPOSIZIONE, s. f. zły rozkład, nieład, nieporządek, zamieszanie. = niechęć = słabość, zły stan zdrowia.

INDISPOSTO, —TA, ad. nieporządkny, w nieładzie. = słaby, niezdrów.

INDISPUTABILE, ad. m. f. niemogący być przedmiotem sporu, niezaprzeczony.

INDISPUTABILMENTE, av. bez zaprzeczenia.

INDISSOLUBILE, ad. m. f. nierozpuszczalny. = nierozłączny, nierozrywany.

INDISSOLUBILITÀ, s. f. nierozpuszczalność. = nierozrywany związek, nierozłączność.

INDISSOLUBILMENTE, av. nierozdzielanie, nierozłączanie.

INDISTINGUIBILE, ad. m. f. niedający się rozróżnić.

INDISTINTAMENTE, av. niewyraźnie.

INDISTINTO, —TA, ad. nieoddzielony, nieodróżniony; niewyraźny, ciemny.

INDISTINZIONE, v. CONFUSIONE.

INDISUSATO, —TA, ad. niewyszły jeszcze z użytkowania.

INDIVIDUALE, ad. m. f. indywidualny, osobisty.

INDIVIDUALITÀ, s. f. indywidualność.

INDIVIDUALMENTE, av. indywidualnie, każdy z osobna.

INDIVIDUARE, v. a. wyszczególnić, rozebrać na szczegóły.

INDIVIDUAZIONE, s. f. wyszczególnienie.

INDIVIDUO, s. m. indywiduum, jednostka, istota, osoba.

INDIVIDUO, —DUA, ad. niepodzielny.

INDIVINAGLIA, s. f. głupie wyróżnienie.

INDIVINAMENTO, —NARE, ec. v. INDOVINAMENTO, ec.

INDIVINATORIO, —RIA, ad. wieszczbiarski.

INDIVISAMENTE, av. bez podziału, wspólnie, razem. = bez różnicy, zároveň.

INDIVISIBILE, ad. m. f. niepodzielny, nierozdzielny.

INDIVISIBILITÀ, s. f. niepodzielność, nierozdzielność.

INDIVISO, —SA, ad. niepodzielony.

INDIVOTO, —ZIONE, v. INDEVOTO, ec.

INDIZIARE, v. a. dać poznałość, poszlakę, wzbudzić podejrzenie.

INDIZIO, s. m. oznaka, poszlaka, poszlaka. Gli indizii di un delitto, poszlaki popełnionego występku.

INDIZIONE, s. f. indykcya, przeciąg lat 15. = zwolanie soboru, synodu.

INDOCILE, ad. m. f. niepojętny, nieposłuszny, niesworny.

INDOCILIRE, v. a. ir. przyzwyczaić do posłuszeństwa.

INDOCILITÀ, s. f. niepojętność, tępość.

INDOLCARE, —CIARE, v. a. osłodzić.

INDOLCIRE, v. a. ir. osłodzić. = v. n. słodnieć, słodnąć. = Fig. złagodzić, ukoić się, uśmierzyć się. = starać się przypodobać. = zdzićcinieć, zgłupieć.

INDOLE, s. f. przyrodzenie, przymiot, charakter, skłonność.

INDOLENTE, ad. m. f. nieczuły na ból. = niedbały, opieśzały, ociężały.

INDOLENTIRE, —ZIRE, v. n. ir. stać się na wszystko nieczułym, zobojętnieć, odrętwieć, upaść w odrętwiałość.

INDOLENZA, —ZIA, s. f. nieczułość na ból. = niedbalstwo, opieśzałość.

INDOMABILE, ad. m. f. nieugięty, nieposkromiony.

INDOMANDATO, —TA, ad. nieżądany. = niepytany.

INDOMITO, —TA, INDOMO, —MA, ad. nieujędzony (o koniu);

dziki, szalony, niepohamowany, nieposkromiony. [NIRSI.]

INDONNARSÌ, v. IMPADRONOPPIARE, v. ADDOPPIARE.

INDORAMENTO, s. m. pozłota.

INDORARE, v. a. złocić, pozłocić. = fig. złocić. Il sole indora le cime delle montagne, słońce złoci wierzchołki gór.

INDORATORE, s. m. pozłotnik.

INDORATURA, s. f. pozłota. = fig. ubarwienie, pokrywka.

INDORMITATO, —TA, ad. uspijony.

INDORMENTIMENTO, s. m. uspienie. = kurcz.

INDORMENTIRE, v. a. ir. uspić; sprawić scierpienie, wprawić w odrętwienie.

INDORMIRE, v. n. usnąć. = odrętwieć, scierpnąć. = zasypiać co, niestać, niedbać.

INDOSSO, av. na grzbiecie, na plecach.

INDOTATO, —TA, ad. niemający posagu.

INDOTTA, s. f. namowa, podmowa.

INDOTTAMENTE, av. nieuczucie; przez niewiadomość.

INDOTTIVO, —VA, ad. namawiający, skłaniający.

INDOTTO, —TA, p. ad. da

INDURRE, namówiony, skłoniony. = przyobleczony, odziany, opasany. Ed egli e Ferrar gli aveano indotte l'armi, Ar. Orl. Fur. [czony.]

INDOTTO, —TA, ad. nieu-

INDOTTINABILE, ad. m. f. niedający się nauczyć, niepojętny. [czyc.]

INDOTTINARE, v. a. nau-

INDOVARSI, v. r. umieścić się, zająć miejsce.

INDOVEROSAMENTE, v. INDOVUTAMENTE.

INDOVINAMENTO, —NATICO, s. m. wieszczenie, wróżenie, przepowiadanie, zgadywanie.

INDOVINARE, v. a. wieszczyć, wróżyć, przepowiadać, zgadywać.

INDOVINATORE, s. m. —

TRICE, s. f. wrózek, wróżka.

INDOVINATORIO, —RIA, ad. umiejący wróżyć.

INDOVINAZIONE, s. f. wróżenie, przepowiadanie. [ka.]

INDOVINELLO, s. m. zagad-

INDOVINO, —NA, s. wrózek, wróżka.

INDOVUTAMENTE, v. INDEBITAMENTE.

INDOZZAMENTO, s. m. choro-

INDOZZARE, v. n. źle się ho-

dować (o bydłe, koniach i t.p.).
= v. a. urzec, oczarować.

INDRACARE, —GARE, v. n. wściekać się ze złości.

INDRAPPELARE, v. a. uszykować wojsko do boju.

INDRIETO, v. INDIETRO.

INDRIZZARE, v. INDIRIZZARE.

INDRUDIRE, v. n. ir. zakochać się.

INDUARE, v. a. podzielić na dwoje. = v. r. podwoić się, powiększyć się w dwójnásob. = złączyć się we dwoje.

INDUBITABILE, ad. m. f. niewątpliwy. [wątpliwość.]

INDUBITABILITA, s. f. nieindubitabilmente, —TAMENTE, av. niewątpliwie.

INDUBITATO, —TA, ad. niewątpliwy.

INDUCERE, v. INDURRE.

INDUCIMENTO, s. m. namówienie, skłonienie. [ca.]

INDUCITORE, s. m. namowidugevole, ad. m. f. odkładający, odwlekający.

INDUGIARE, v. a. odkładać, odwołać. = v. r. ociągać się. Ond'io consiglio... voi ch' amore avvampa, non v' indugiate su l'estremo ardore, Petr.

INDUGIATORE, s. m. odkładacz, odwołyiciel.

INDUGIO, —AMENTO, s. m. —GIA, s. f. odwołka, zwłoka.

INDULGENTE, ad. m. f. pozbawiający, folgujący, powolny.

INDULGENZA, —ZIA, s. f. pozbawienie. = odpust, odpuszczenie grzechów.

INDULGERE, v. a. ir. pozbawiać, pozwalać, folgować.

INDULTARIO, s. m. otrzymujący co na mocy indultu.

INDULTO, s. m. indult, pozwolenie udzielone przez papieża.

INDURABLE, ad. m. f. łatwo twardniejący.

INDURAMENTO, s. m. stwardnienie; twardzina, stwardniałość. —di cuore, fig. zatwardziałość serca.

INDURARE, v. a. stwardzić, stężyć. = v. n. e. r. e. INDIRIRE, v. n. ir. stwardnieć, stężeć. = fig. stać się upartym. = v. INASPIRE.

INDURRE, v. a. ir. namówić, skłonić. —alcuno a far qualche cosa, skłonić kogo do czego. —a mal fare, namówić na złe. —a tumulto, podniecić do buntu. —per forza, zmusić, przymusić. = wprowadzić. —in errore, wprowadzić w błąd. = sprawić, zrzędzić. = v. r. skłonić się do czego.

INDUSTRE, v. INDUSTRIOS.

INDUSTRIA, s. f. przemysł,

zręczność, biegłość. = przemysł, sztuka, kunszt.

INDUSTRIARSI, v. r. przemyslać, starać się, usilować, siłić się, zdobywać się na co.

INDUSTRIOSAMENTE, av. przemysłnie.

INDUSTRIOSIO, —SA, ad. przemysłny, staranny, pilny.

INDUZIONE, s. f. namowa, = wywód, wnioskowanie, wniosek.

INEBBRIAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. upicie się. = fig. opojenie, szal.

INEBBRIARE, INEBRIARE, v. a. upoić. = v. r. upić się.

INECCITABILE, ad. m. f. niebudzący się obudzić. Sonno —, sen nieprzebudzony, wieczny, nieprzespany.

INEDIA, s. f. niejedzenie, wstrzymanie się od pokarmu.

INEDITO, —TA, ad. niewydany, niezgłoszony drukiem.

INEFFABILE, ad. m. f. niewypowiedziany, niewymowny.

INEFFABILITA, s. f. niewymowność.

INEFFABILMENTE, av. niewymownie.

INEFFEMINATO, —TA, ad. zniewieściany.

INEFFICACE, ad. m. f. nieskuteczny. [czność.]

INEFFICACIA, s. f. nieskuteczność.

INEGUALE, ad. m. f. nierówny, chropowaty.

INEQUALITA, —GLIANZA, s. f. nierówność, chropowatość.

INEQUALMENTE, av. nierówno.

INELEGANTE, ad. m. f. niewytworny, nieozdobny, niepowabny.

INELIGIBILE, ad. m. f. niemogący być wybranym.

INELUTTABLE, ad. m. f. nieuchronny, nieodzowny, nieochybny.

INEMENDABILE, ad. m. f. niepoprawny. [LE.]

INENARRABILE, v. INEFFABILE.

INENTRO, av. wewnątrz.

INEGALE, —LITA, v. INEGUALE, ec.

INEQUIVALENTE, ad. m. f. niewyównujący co do wartości.

INERADICABILE, ad. m. f. niepodobny do wykorzenienia.

INERBARE, v. a. okryć trawą.

INERENTE, ad. m. f. tkwiący w czym, nierozłącznie spójny. [czność.]

INERENZA, s. f. nierozłączność.

INERIRE, v. n. ir. tkwić.

INERME, ad. m. f. bezbranny.

INERPICARE, v. n. e. r. wdrapać się, wgramolić się.

INERTE, ad. m. f. nieżywy,

nieżywotny, martwy. = gnuśny, leniwy. [uczony.]

INERUDITO, —TA, ad. nie.

INERZIA, s. f. Fis. siła bezwładności. = ociężałość, leniwość. [dnosć.]

INESATEZZA, s. f. niedokładność.

INESATTO, —TA, ad. niedokładny. = niewybrany, niezapłacony.

INESAURIBILE, ad. m. f. nie dający się wyczerpać, nieprzebrany. [wyczerpany.]

INESAUSTO, —TA, ad. nie.

INESCAMENTO, s. m. nękanie, przynęcenie; nęć, nęćka, przynęta. [nęcąc.]

INESCARE, v. a. nęcić, przynęcać.

INESCOGITABILE, ad. m. f. niepojęty. [TABILE.]

INESCRUTABILE, v. INSCRUTABILE.

INESCUSABILE, ad. m. f. któremu nie można przebaczyć.

INESCUSABILMENTE, av. nie do przebaczenia.

INESEGUITO, —TA, ad. nie dający się wykonać.

INESEGUITO, —TA, ad. nie wykonany, nieuszkutechniony.

INESERCITABILE, ad. m. f. niemogący się wyćwiczyć. = Monte —, góra nieprzebyta, niedostępna.

INESERCITATO, —TA, ad. niećwiczony, nieumiejętny, nieuprawny.

INESICCABILE, ad. m. f. nie dający się osuszyć. = niewyczerpany, nieprzebrany.

INESORABILE, ad. m. f. nieublagany. [blaganie.]

INESORABILMENTE, av. nieublagany.

INESPERIENZA, s. f. niedoświadczenie.

INESPERTO, —TA, ad. nie doświadczony.

INESPIABILE, ad. m. f. niepodobny do odpokulowania.

INESPLEBILE, ad. m. f. nie nasycony.

INESPLICABILE, ad. m. f. niepodobny do wytłumaczenia.

INESPLICABILMENTE, av. nie do wytłumaczenia.

INESPRIMIBILE, ad. m. f. niepodobny do wyrażenia.

INESPUGNABILE, ad. m. f. niepodobny do zdobycia.

INESTIMABILE, ad. m. f. nieoceniony, nieoszacowany.

INESTIMABILMENTE, av. nie do ocenia.

INESTINGUIBILE, ad. m. f. niewygasły, niezgasły.

INESTINGUIBILMENTE, av. niewygasły.

INESTIRPABILE, ad. m. f. nie dający się wykorzenić.

INESTRICABILE, —GABILE, ad. m. f. niepodobny do rozwikłania.

INESTRICABILMENTE, *av.* nie do rozwikłania.
 INESTRICATO, —TA, *ad.* nierozwikłany.
 INETERNARE, *v. a. +* uwiecznić.
 INETICHITO, —TA, *ad.* mający suchoty.
 INETTITUDINE, *s. f.* niezdatność, niezdolność, nieumiejętność, niezręczność.
 INETTO, —TA, *ad.* niezdatny, niezdolny, głupi, niedorzeczny.
 INEVITABILE, *ad. m. f.* nieuchronny.
 INEVITABILITÀ, *s. f.* nieuchronność.
 INEVITABILMENTE, *av.* nieuchronnie.
 INEZIA, *s. f.* głupstwo, niedorzeczność.
 INFACCENDATO, —TA, *ad.* zajęty, zatrudniony.
 INFACETO, —TA, *ad.* niedowcipny.
 INFACONDO, —DA, *ad.* niewymowny.
 INFAGOTTARSI, *v. r.* obwinąć się, oświłić się.
 INFALLIBILE, *ad. m. f.* nieomylny; nieochybny, niezawodny.
 INFALLIBILEZZA, —LITÀ, *s. f.* nieomyślność.
 INFALLIBILMENTE, *av.* niezawodnie, nieochybnie.
 INFALOTICHIRE, *v. n. ir.* umierać z nudów.
 INFAMAMENTO, *s. m.* —ZIONE, *s. f.* osławienie, oszkalowanie.
 INFAMARE, *v. a.* osławić, oszkalować, ogadać.
 INFAMATORE, *s. m.* —TRICE, *s. f.* szkalownik, szkalownica.
 INFAMATORIO, —RIA, *ad.* szkalowniczy, obmowny, potwarczy.
 INFAME, *ad. m. f.* bezczny, haniebnny.
 INFAMEMENTE, *av.* bezecznie, haniebnie.
 INFAMIA, —TÀ, *s. f.* infamia, niestawa, hańba.
 INFAMIGLIARSI, *v. r. +* złożyć gospodarstwo.
 INFAMIRE, *v. n. ir. +* zgłodnieć.
 INFANCIULLIRE, *v. n. ir.* dziecinić się.
 INFANDO, —DA, *ad.* straszny, okropny.
 INFANGARE, *v. a.* zbłocić, zabłocić. = *v. r.* zabłocić się, zaszargać się, ugrząść w błocie.
 INFANTARE, *v. a. e. n.* powić dziecko, porodzić. = *fig.* dać początek.
 INFANTASTICHIRE, *v. n. ir.* zdziwiać.

INFANTATA, *s. f.* położnica.
 INFANTE, *s. m.* dziecko. = żołnierz pieszy. = *infant*, syn króla hiszpańskiego i portugalskiego.
 INFANTERIA, *s. f.* piechota.
 INFANTICIDA, *s. e. ad. m. f.* dzieciobójca, dzieciobójczyni.
 INFANTICIDIO, *s. m.* dzieciobójstwo.
 INFANTILE, *ad. m. f.* dziecienny.
 INFANZIA, —TILITÀ, *s. f.* dzieciństwo, wiek dziecienny. = *fig.* początki, pierwiastki.
 INFANONATO, —TA, *ad.* zsiąły (o ranie).
 INFARCIRE, *v. a. ir.* nadziewać.
 INFARDARE, *v. a.* powalać płucocinami, lub innem plugastwem. = *v. r.* blanszować się, rużować się.
 INFARETRATO, —TA, *ad.* noszący sądak.
 INFARFALLIRE, *v. n.* *Stor.* nat. przeobrazić się na motyla.
 INFARINARE, *v. a.* posypać mąką.
 INFARINATO, —TA, *p. ad.* obasypany mąką. = *fig.* ten który tylko liźnął czego, mający powierzchowną znajomość.
 INFARINATUCOLO, *s. m.* niedouk.
 INFARINATURA, *s. f.* powierzchowna znajomość.
 INFASTIDIARE, *v. n. e. r.* o brzydzić sobie.
 INFASTIDIMENTO, *s. m.* o brzydzenie, sprzykrzenie sobie; natrętność, umudzenie.
 INFASTIDIRE, *v. a. ir.* nudzić, naprzykrzać się, dokuczać. = brzydzić się, nabrać wstrętu od czego, nudzić się.
 INFATICABILE —GABILE, *ad. m. f.* nieznużony, niezmęczony, niezmordowany.
 INFATICABILITÀ, *s. f.* nieznużoność.
 INFATICABILMENTE, *av.* nieznużenie, niezmordowanie.
 INFATUARE, *v. a.* nabić głowę czem, zawrócić głowę, odurzyć.
 INFIAUSTO, —TA, *ad.* nie-szczęsny.
 INFCONDITÀ, *s. f.* nieplodność.
 INFCONDO, —DA, *ad.* nieplodny, jałowy.
 INFEELE, *ad. m. f.* niewierny, wyznający fałszywą wiarę. = niewierny, wiarałomny, zdradziecki. = *Memoria* —, *fig.* niewierna pamięć.
 INFEELEMENTE, *av.* niewiernie.
 INFEELETTÀ, —LITÀ, *s. f.* niewierność.

INFEDERARE, *v. a.* nawlec poszewkę.
 INFELICE, *ad. m. f.* nieszczęśliwy.
 INFELICEMENTE, *av.* nieszczęśliwie.
 INFELICITÀ, *s. f.* nieszczęśliwość, nieszczęście, niedola.
 INFELLONIRE, *t. n. ir.* zdziścić, stać się okrutnym.
 INFEMMINIRE, *v. a. it.* zrobić zniewieściałym. = *v. n. e. r.* zniewieścić.
 INFERIGNO, *ad. m.* Pane —, chleb razowy.
 INFERIORE, *ad. m. f.* niższy.
 INFERIORITÀ, *s. f.* niższość.
 INFERIRE, *v. a. ir.* wnioskować, domyslać się.
 INFERMAMENTE, *av.* słabo, choro.
 INFERMARE, *v. a.* nabawić choroby. = osłabić, zwęglić. *Inferma, annulla questa lor pace, Car. En.* = *v. n. e. r.* zachorować.
 INFERMERIA, *s. f.* infirmarya.
 INFERMICCIO, —MUCCIO, —CIA, *ad.* chorowity, słabowity.
 INFERMIERE, *s. m.* —RA, *s. f.* infirmarz, infirmarka.
 INFERMITA, *s. f.* choroba.
 INFERMO, —MA, *ad.* chory, słaby. = niezdrowy. *Luogo infermo, miejsce niezdrowe.*
 INFERNALE, *ad. m. f.* piekielny.
 INFERNIFOCARE, *v. a.* zapalić ogromny ogień.
 INFERNO, *s. m.* piekło. = *fig.* prawdziwe piekło, miejsce bardzo niewygodne. = ściek pod prasą do oliwy. = *ad.* piekielny.
 INFEROCCIRE, *v. n. ir.* stać się dzikim, srogim, okrutnym.
 INFERRATA, —RIATA, *s. f.* krata żelazna u okna.
 INFERTILE, *v. n.* INFCONDO.
 INFERVORAMENTO, *s. m.* dodanie zapалу, gorliwości.
 INFERVORARE, —RIRE, *v. a.* dodać zapalu. = *v. r.* nabrać zapalu, gorliwości.
 INFERZATO, —TA, *ad.* spleciony jak batóg.
 INFESTAMENTO, *av.* do uprzykrzenia, dokuczliwie.
 INFESTAMENTO, *s. m.* —GIONE, —ZIONE, *s. f.* napadanie, grasowanie po kraju; szkody, spustoszenie. = naprzykrzanie się, dokuczanie.
 INFESTARE, *v. a.* napadać, grasować, pustoszyć, plądrować. = naprzykrzać się, dokuczać.
 INFESTATORE, *s. m.* —TRICE, *s. f.* natręt, natrętnica.
 INFESTEVOLE, INFESTO, —TA, *ad.* natrętny, naprzykrzony, dokuczliwy; nieprzyjazny.

INFESTUTO, s. m. *ochwat*.
 INFETTAMENTO, s. m. *zapowietrzenie, zarażenie*.
 INFETTARE, v. a. *zapowietrzyć, powietrzem zarażać; skażać, zepsuć, zarażać złym przykładem, błędami i t. d.*
 INFETTATORE, s. m. — TRICE, s. f. *zarażiciel, zarażicielka*.
 INFETTIVO, —VA, ad. *zarażający, zaraźliwy*.
 INFETTO, —TA, ad. *zarażony; zepsuty, skażony*. — di venelino, zatruty. — di peste, zapowietrzony.
 INFEUDARE, v. a. *nadać lenności, lennictwo komu nadać*.
 INFEUDAZIONE, s. f. *nadanie lenności*.
 INFEZIONE, s. f. *smród; zaraża*.
 INFIACCHIMENTO, s. m. *osłabienie*.
 INFIACCHIRE, v. a. *ir. osłabić, zwątlić, nadwyreżyć*. = v. n. e. r. *osłabnąć*.
 INFIAMMABILE, ad. m. f. *palny, zapalny*.
 INFIAMMABILITÀ, s. f. *zapalność*.
 INFIAMMAGIONE, —MENTO, v. INFIAMMAZIONE.
 INFIAMMARE, v. a. *zapalić*. = fig. *zagrzać, zapalić, rozpalic*. = v. n. e. r. *zapalić się*.
 INFIAMMATAMENTE, av. *z zapalem*.
 INFIAMMATIVO, —VA, —TORIO, —RIA, ad. *Med. zapalający, sprawujący zapalenie, należący do zapalenia*.
 INFIAMMATORE, s. m. — TRICE, s. f. *zapalający, zapalająca*.
 INFIAMMAZIONE, s. f. *zapalenie, pożar*. = *Med. zapalenie*.
 INFIASCARE, v. a. *butelkować, nalać w butelki*.
 INFIAATO, —TA, ad. *obrzętkły, nabrzmiały, opuchły*. v. ENFIATO.
 INFIDAMENTE, av. *niewier-*
 INFIDELE, ec. v. INFEDELE, ec.
 INFIELARE, v. a. *zapravić zółcią*.
 INFIERIRE, v. n. ir. *srożyć się, nasrożyć się*.
 INFIEVOLIRE, —MENTO, v. INDEROLIRE, ec.
 INFIGGERE, v. a. *ir. wbić, włoczyć, przybić cwiakiem*.
 INFIGNERE, v. n. e. r. *zmyślać, udawać*.
 INFIGNEVOLE, ad. m. f. + *zmysłowy, udany*.
 INFIGNIMENTO, s. m. —TUDINE, s. f. + *zmyślenie, udanie*.
 INFIGNITORE, INFIGNITORE, s. m. *zmyślaczy, udawacz*.
 INFIGURABILE, ad. m. f. *nie-
 dający się wyobrazić*.

INFILACAPPI, s. m. *iglica od włosów*.
 INFILARE, v. a. *navlec igłę; nanizac paciorki, perty*. = fig. *Infilare (infilar le pentole), stracić majątek, życie*.
 INFILZARE, v. a. *nizac, nanizac*. — esempi, fig. *naprzy-
 lazac wiele przykładów*. = *przetknac, przebić, przeszyć*.
 Crede — Astolfo come un tordo, Bern. Orl. = v. r. *przebić się, przeszyć się*. = *Infilzarsi da se, fig. wpaść w matnię, w sidła*.
 INFILZATA, s. f. *długi szereg czego, pasmo*.
 INFILZATURA, s. f. *przebiecie, przeszyć na wylot*.
 INFIMAMENTE, av. *najniżej*.
 INFIMO, —MA, ad. *najniższy, najposledniejszy, ostatni*. = fig. *podły, podłego urodzenia*. = s. m. *najniższe miejsce*.
 INFINATTANTO, INFINATTANTOCHE, INFINCHE, INFINECHE, av. *aż do póki, aż póki, aż dopokąd*.
 INFINE, av. *nakoniec*.
 INFINGARDACCIO, —CIA, ad. *peg. brzydki leniuch, próżniaczysko*.
 INFINGARDAGGINE, —DERIA, —DIA, s. f. *gnusność, opieszałość, lenistwo*. = *udanie, obłuda*.
 INFINGARDAMENTE, av. *leniwie, gnuśnie, opieszale*.
 INFINGARDIRE, v. a. *ir. przyzwyczaić do lenistwa*. = v. n. e. r. *zlenieć, rozlenić się*.
 INFINGARDO, —DA, ad. *leniwy, gnuśny, opieszaly*. = *udany, obłudny*.
 INFINGARDONE, ad. *accer. ogromny len, wielki próżniak*.
 INFINGERE, ec. v. INFIGNERE, ec.
 INFINITÀ, s. f. *nieskończoność; niezliczone mnóstwo*.
 INFINITAMENTE, av. *nieskończenie, bez końca*.
 INFINITESIMALE, ad. m. f. *Mat. Calcolo —, rachunek ilości nieskończenie małych*.
 INFINITIVO, s. m. *Gram. tryb bezokoliczny*.
 INFINITO, —TA, ad. *nieskończony, bez początku i końca, bez granic, niezliczony, nieprzeliczony*. = s. m. *nieskończoność*. In —, *do nieskończoności, nieskonczenie, bez końca*.
 INFINITUDINE, s. f. *nieskończoność*.
 INFINO, prep. *aż do*. — al fiume, *aż do rzeki*. = *Infino da ora, odtąd, od tego czasu*. — allora, *od owego czasu*.
 INFINOATTANTO, INFINOCHÉ v. INFINATTANTO.
 INFINOCCIARE, v. a. *otumanić, wyprowadzić w pole,*

wystrychnąć na dudka, pokazywać gruszki na wierzbie, dudki na kościele.
 INFINOCCIATURA, s. f. *dudki na kościele*.
 INFINORA, av. *aż dotąd, aż do tej chwili*.
 INFINTAMENTE, av. *obłudnie*.
 INFINTANTO, —CHÉ, av. *aż póki, aż dopóki, aż dopokąd*.
 INFINTO, —TA, ad. *udany, zmyślny, obłudny*.
 INFINZIONE, INFINTA, s. f. —TO, s. m. *udanie, zmyślenie*.
 INFIOCCARE, v. a. *przyzodzić siokami*.
 INFIOREARE, —RIRE, v. a. *przyzodzić, uślać kwiatami, okryć kwiecielem*. = fig. *upieknąć, ubarwić*. = v. r. *kwitnąć, okryć się kwiatem; ubrać się w kwiaty*.
 INFIORESCENZA, s. f. *Bot. kwiatostan*. [TA, ec.
 INFIRMITÀ, ec. v. INFERMITÀ.
 INFISCARE, v. a. *zabrać na skarb, skonfiskować*.
 INFISO, —SA, p. ad. *da infiggere, wbić, włoczyć*.
 INFISTOLIRE, v. n. ir. *zamienić się w fistulę*.
 INFLESSIBILE, ad. m. f. *niewgięty, niezgięty*.
 INFLESSIBILITÀ, s. f. *niewgiętość*. [gięcie.
 INFLESSIBILMENTE, av. *nieflessione, s. f. nagięcie, zgięcie*. — di voce, *urabianie głosem, przejście z jednego tonu do drugiego*. — dei raggi, della luce, *łamanie się promieni, światła*.
 INFLESSO, —SA, p. ad. *zgięty, nagięty, pogięty*.
 INFLETTERE, v. PIEGARE.
 INFLIGGERE, v. a. *ir. wymierzyć karę, dotknąć karą*.
 INFLITTO, —TA, p. ad. *wymierzony (o karze)*.
 INFILIZIONE, s. f. *Leg. wymierzenie kary*.
 INFLUENZA, —ZIA, s. f. *wptyw*. = *Med. grypa*.
 INFLUERE, —IRE, v. a. *wpływać, wpłynąć na co*.
 INFLUSSO, —VIO, v. INFLUENZA.
 INFOCAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *zapalenie, pożar, pożoga*. = fig. *zapal, ognistość*.
 INFOCARE, v. a. *zapalić, podpalić*. — un ferro, *rozżarzyć żelazo*.
 INFOCOLATO, —TA, ad. *rozpalony, rozżarzony*. = fig. *rozogniony, zapalony gniewem*. Infocolati e adirati si erano dette villanie da cane, *Lasc. Nov.*
 INFOLGORATO, —TA, ad. *rażony piorunem*.

INFOLLIRE, v. n. ir. dostać pomieszania zmysłów, oszaleć. = v. a. przywieść do szaleństwa.

INFONDERE, v. a. nalać czem. = zalać, zatopić. = fig. wlać, przelać, upoić.

INFONDIMENTO, s. m. nalanie.

INFORABILE, ad. m. f. niedający się przewiercić.

INFORCARE, v. a. wziąć na widła. = Inforcare gli arcioni, la sella, wziąć na konia.

INFORCATA, —TURA, v. FORCATA, ec.

INFORMARE, v. a. nadać formę, uformować. = donieść, dać znać,awiadomić. = kształcić, uczyć, nauczyć. = v. r. nabrać kształtu. = pytać o co, wypytywać, wywiadywać się.

INFORMATIVO, —VA, ad. nadający kształt. = Processo informativo, protokół.

INFORMATO, —TA, p. ad. v. INFORMARE. = krępy, przysadkowaty.

INFORMATORE, s. m. —TRICE, s. f. donosiciel, donosicielka.

INFORMAZIONE, —GIONE, s. f. informacja, wywiadowanie się, dowiedzenie się. = wiadomość. = instrukcja, edukacja.

INFORME, ad. m. f. niekształtny, bez kształtu. = Stelle informi, drobne gwiazdy niepolizzone między konstellacye.

INFORMICOLAMENTO, s. m. zapalenie krwi, świerzbienie skóry. [tność]

INFORMITÀ, s. f. niekształt

INFORNAPANE, s. m. łopata piekarska.

INFORNARE, v. a. wsadzić chleb do pieca.

INFORNATA, s. f. pieczywo.

INFORSARE, v. a. uprawić w wątpliwość. = v. n. wątpić, powątpiewać.

INFORTIRE, v. a. wzmocnić. = v. n. e. r. skwaśnić.

INFORTUNARE, v. n. rozbić się na morzu.

INFORTUNATAMENTE, av. nieszczęśliwie.

INFORTUNATO, —TA, ad. nieszczęśliwy. = będący przy czyną nieszczęścia.

INFORTUNIO, s. m. nieszczęście, niedola.

INFORZARE, v. n. e. r. skwaśnić. = v. a. wzmocnić, ulepszyć. = v. n. wzmocnić się; stać się lepszym.

INFORZATO, s. m. druga księga Digestów.

INFOSCATO, —TA, ad. zaciemniony, zaciemiony.

INFOSARE, v. a. włożyć w jamę, zakopać.

INFOSATO, —TA, p. ad. v. INFOSARE. = wkłesły, zaklesły, zapadły.

INFRA, prep. między, pomiędzy. = w, za. Infra quattro giorni, za cztery dni.

INFRACIDAMENTO, INFRACIDAMENTO, s. m. INFRACIDATURA, INFRACIDATURA, s. f. gnicie, zgnilizna, zgnilość.

INFRACIDARE, INFRACIDIARE, INFRACIDIRE, v. n. gnić, zgnieć, zbutwieć. = v. a. zgnoić. = fig. naprzykrzać się, nudzić.

INFRAGNERE, v. a. ir. złamać; stłuc; tłuc, utłuc, potłuc; zgnieść, rozgnieść.

INFRAGNIMENTO, s. m. —TURA, s. f. złamanie; stłuczenie.

INFRALIMENTO, s. m. osłabienie.

INFALIRE, v. n. ir. osłabnąć. = v. a. osłabić.

INFRAMMESSO, s. m. —SA, s. f. wdanie się, pośrednictwo. = p. ad. v. INFRAMMETTERE.

INFRAMMETTENTE, ad. m. pośrednik.

INFRAMMETTERE, v. FRAMMETTERE.

INFRAMMISCHIARE, v. FRAMMISCHIARE. [czuścić]

INFRANCESARSI, v. r. zfrancuszczyć.

INFRANCESCARE, v. n. kłetać, powtarzać jedno.

INFRANGERE, v. INFRAGNERE.

INFRANGIBILE, ad. m. f. niezlomny.

INFRANTO, —TA, p. ad. da INFRAGNERE, INFRANGERE, złamać; stłuczony i t. d.

INFRANTOIATA, s. f. ilość oliwek razem tłuczonych.

INFRANTOIO, s. m. narzędzie do tłuczenia oliwek; młyn oliwny. = rodzaj oliwek tłuczonych do tłuczenia.

INFRASCAMENTO, s. m. ogależenie. = fig. nadmiar, zbytek.

INFRASCARE, v. a. ogależić, umać. = fig. v. INFINOCCHIARE.

INFRASCATO, —TA, v. INFRASCARE. — fig. zawikłany, upłtany.

INFRASCITTO, —TA, p. ad. niżej podpisany.

INFRASCRIVERE, v. a. ir. podpisać.

INFRATARE, v. a. mniszyć, omniszyć. = v. r. omniszyć się, zostać mnichem.

INFRATTORE, s. m. — delle leggi, gwałciiciel, naruszyiciel praw.

INFRAZIONE, s. f. złamanie. = fig. przelamanie, zgwałcenie, naruszenie prawa.

INFREDDAGIONE, —TURA, s. f. przeziębienie, zaziębienie.

INFREDDAMENTO, s. m. zi-

mno. Esser di forte —, być z natury zimnym; studzić, ziębić.

INFREDDARE, v. n. przeziębienie, dostać kataru. = v. a. ziębić.

INFREDDATIVO, —VA, ad. ziębiający.

INFRENARE, v. a. okiełznać. = fig. powściągać, hamować.

INFRENESITO, —TICATO, —TA, ad. oszalały.

INFREQUENTE, ad. m. f. niezczęsty.

INFREQUENZA, —ZIA, s. f. rzadkość.

INFRESCAMENTO, ec. v. RINFRESCAMENTO, ec.

INFRESCATOIO, s. m. ochłodnik.

INFRIGIDANTE, ad. m. f. Med. chłodzący.

INFRIGIDARE, v. a. chłodzić.

INFRIGIDIRE, v. n. ir. ochłodzić. = v. a. ziębić, ochłodzić.

INFRIGNO, —GNA, ad. zmarzszony.

INFROLLIRE, —ARE, v. n. skruszeć.

INFONDARSI, v. r. puszczać liście, okryć się liściem.

INFUSCARE, v. a. pomieścić, powikłać, zagmatwać.

INFUTTUOSAMENTE, av. nadaremnie, naprzóżno.

INFUTTUOSO, —SA, INFRUTTIFERO, —RA, ad. bezowocny, nadaremny, naprzóżny, bezskuteczny.

INFULA, s. f. strój na głowę pogańskich kapłanów. = (dzis) infula, mitra.

INFUNARE, v. a. związać sznurem.

INFUNATURA, s. f. związanie sznurem.

INFUNDIBOLO, s. m. lejek, lejka. = Anat. wydrążenie w które ścieka uryna z nerek.

INFUOCARE, ec. v. INFOCCARE, ec. [lenie].

INFURIAMENTO, s. m. oszalenie.

INFURIARE, v. n. oszaleć, wpaść w szalenstwo; zaleć, wściekać się ze złości.

INFURIATAMENTE, av. szalenie.

INFURIATO, —TA, ad. wściekły, szalony, rozhukany, zjadły.

INFUSERARE, v. a. nalać wodą, namoczyć, skropić, odwilżyć. [pny].

INFUSIBILE, ad. m. f. nieto-

INFUSIBILITA, s. f. Chim. nietopność.

INFUSIONE, s. f. nalanie, namoczenie. = infuzya.

INFUSO, —SA, p. ad. nalany. = wiany, udzielony przez Boga. Scienza infusa, wiadomość wrodzona, wlana przez Boga.

INFUSORIO, pl. —RJ, s. m. *Stor. nat. wymoczki.*

INFUTURARSI, v. r. *siegnąć późnego wieku, przyszłości, potomności. Posciaché s'infutura la tua vita, D. Par. = starzec.*

INGABBIARE, v. a. *zamknąć w klatce. = fig. zwięść, osukać.*

INGABELLARE, v. a. *nalożyć podatek.*

INGAGGIARE, v. a. —a usura, zastawić co, dać fant w zastaw. = *wyzwać do boju. — guerra, battaglia, rozpocząć wojnę, stoczyć bitwę. = v. n. umówić się o co i dać zakład. = v. r. zobowiązać się. — soldato, przystać do wojska.*

INGAGGIATORE, s. m. *werbownik.*

INGAGGIO, s. m. *co się daje na zadatek zwerbowanemu żołnierzowi.*

INGAGLIARDIA, s. f. *Varch. Stor. osłabienie.*

INGAGLIARDIMENTO, s. m. *nabranie sił, orzeźwienie.*

INGAGLIARDIRE, v. n. ir. *nabrać sił, orzeźwić, przyjąć do zdrowia. = v. a. wzmocnić, pokrzepić.*

INGALLAPIARE, v. a. *ślapać w potrzaski.*

INGALLARE, v. a. *farbować galasem.*

INGALLATA, s. f. *farbowanie w galasie.* [LUZZARSI.]

INGALLUZZARSI, v. RINGALLANGHERARE, v. a. *osadzić na czopach zawiasowych.*

INGANNABILE, —MENTO, v. INGANNEVOLE, ec.

INGANNARE, v. a. *omylić, oszukać, podejść, zwieść, uwieść. = v. r. omylić się, popełnić błąd.*

INGANNATORE, s. m. —TRICE, s. f. *oszust, oszustka; zwodziciel, zwodzicielka.*

INGANNERELLO, —NUZZO, s. m. *dim. małe oszukiwanie.*

INGANNEVOLE, ad. m. f. *omylny, zwodniczy.*

INGANNEVOLMENTE, av. *omylnie.*

INGANNO, s. m. *oszukiwanie, oszukiństwo. = błąd, omyłka.*

INGARBARE, v. a. *przrzędzic, przyszykować.*

INGARBUGLIARE, INGARABULLARE, v. a. *pomieszać jak groch z kapustą, poprzewracać do góry nogami; zagmatwać, zawiąć. = fig. oszukać, oszłomić, otumanic.*

INGASTADA, —DUZZA, INGASTARA, v. GUASTADA.

INGASTIGATO, v. IMPUNITO.

INGAVINARE, v. a. *okryć gruczołami skrofalicznymi.*

INGAZZULLITO, —TA, ad.

orzeźwiony, pokrzepiony, posilony, rozweselony.

INGEGNAMENTO, s. m. *przemysł, przebiegłość.*

INGEGNARE, v. a. *oszukać, podejść. = v. r. silić się, starać się, usiłować.*

INGEGNERE, —RO, s. m. *inżynier; mechanik; architekt.*

INGENERIA, s. f. *inżynieria.* [so.]

INGEGNEVOLE, v. INGEGNO-INGEGNO, s. m. *gieniusz, dowcip, talent. Alto, vasto —, wyższy, obszerny gieniusz.*

Acutezza d' —, *bystrość umysłu. = przemysł. = podstęp, podejście, fortel. = sprężyna; machina. = wasy, ząb, broda u klucza. = sprężyna w zamku. = A ingegno, av. umyślnie; podstępnie.*

INGEGNOSAMENTE, av. *zrecznie, dowcipnie, przemysłnie.*

INGEGNOSO, —SA, ad. *bystry, sprytny, zręczny, dowcipny. = przemysłny. = mądrze wynalezione.*

INGELOSIRE, v. n. ir. *stać się zazdrośnym. = v. a. wzbudzić zazdrość.*

INGEMMAMENTO, s. m. *kameryzowanie.*

INGEMMARE, v. a. *kameryzować, wysadzać drogiemi kamieniami. = ozdobić, upięknąć. = oczkować, okuliżować.*

INGENERABILE, ad. m. f. *niemogący być spłodzonym.*

INGENERARE, ec. v. GENERARE, ec.

INGENITO, —TA, ad. *wrodzony. = Teol. niewrodzony (atrybut Bogaprzewiecznego).*

INGENTILIRE, v. a. ir. *uszlachocić, nadać szlachectwo. = nadać polor, ukształcić. = v. n. zostać szlachcicem. = nabrać poloru, okrzesać się.*

INGENUAMENTE, av. *prostodusznie.*

INGENUITA, s. f. *szczerota, prostoduszność.*

INGENUO, —NUA, ad. *prostoduszny. = Arti ingenua, sztuki wyzwolone.*

INGERIMENTO, s. m. *wmieszanie się.*

INGERIRSI, v. r. *mieszać się, wtrącać się do czego.*

INGESSARE, v. a. *powlec gipsem. = osadzić co w murze i obtykować gipsem.*

INGESSATURA, s. f. *wmarowanie czego i obtykowanie.*

INGESTO, —TA, ad. *wprowadzony, wmieszany, wtknięty, włożony.*

INGHIOTTIMENTO, s. m. *pochlönienie, polknięcie. = fig. przepaść, otchłan.*

INGHIOTTIRE, v. a. ir. *pochlönąć, polknąć.* [dto.]

INGHIOTTITOIO, s. m. *gar-INGHIOTTITTORE, s. m. pochlön.*

INGHIOTTONIRE, v. a. ir. *rozłakomić. = v. n. rozłakomić się.*

INGHIRLANDAMENTO, s. m. *uwióczenie.*

INGHIRLANDARE, v. a. *uwióczyć. E ciò dicendo, di frondi s'inghirlanda, Car. En. = fig. otoczyć, opasać. = v. r. uwióczyć się promieniami.*

Giove e più Saturno, ricevendo il lume per la molta lontananza assai più languido e fioco, s'inghirlandano sì, ma non come Marte e Mercurio, Gal. Lett.

INGIACARE, v. a. er. *wdziąć pancierz.*

INGIALLARE, v. a. *żółcić.*

INGIALLIRE, v. n. ir. *żółknąć.*

INGIELARE, v. n. *marznąć.*

INGIARI, v. r. *ustroić się w lilie.*

INGINOCCHIARSI, v. r. *ukleknąć.*

INGINOCCHIATA, s. f. *kleczenie. = krata przy oknie z kółkami.*

INGINOCCHIATOIO, —RO, s. m. *ławeczka do modlenia się na kolanach.*

INGINOCCHIATURA, s. f. *zgięcie, zagięcie, załom.*

INGINOCCHIAZIONE, s. f. *ukleknienie.*

INGINOCCHIONE, —NI, av. *na kolanach, na kleczkach.*

INGIACONDO, —DA, ad. *nieprzyjemny.* [RE.]

INGIOIELLARE, v. INGEMMA-INGIOVANIRE, v. a. ir. *odmłodzić. = v. n. odmłodnieć.*

INGIUGNERE, v. a. ir. *złgaczyć, spoić. = polecić, nakazać, przykazać.*

INGIUNCARE, v. a. *ustać siłowiem lub czem zielonem. Poi lontan dalla gente o casetta o spelunca di verdi frondi ingiunca, Petr. = v. r. zarósć siłowiem.*

INGIURIA, s. f. *obelga, zniewaga.* [ważać.]

INGIURIARE, v. a. *lżyć, zniewagać.*

INGIURIATORE, s. m. *lżyciel.*

INGIURIOSAMENTE, av. *obelżywie.*

INGIURIOSO, —SA, ad. *zelżywy, obelżywy.*

INGIUSTAMENTE, av. *niesprawiedliwie.*

INGIUSTIZIA, s. f. *niesprawiedliwość.*

INGIUSTO, —TA, ad. *niesprawiedliwy, niestuszny. = s. m. rzecz niestuszna, niesprawiedliwość.*

INGLESARE, v. a. angli-zować konia.

INGLESE, s. ead. m. f. Anglik, Angielka, angielski.

INGLORIO, —RIA, —so, —sa, ad. niesławny, nieznan.

INGLUVIE, ec. v. VORACITA, ec. INGOLBIRE, v. n. ir. zgar-bać.

INGOFFARE, v. a. + wy-po-INGOFFO, s. m. policzek,

uderzenie w twarz. = kawa-tek, kasek włożony komu w gębę; fig. dar, prezent dla zamknięcia komu gęby. Pigliar l'—, dać się ująć datkiem, wziąć kubana.

INGOARE, v. a. pochłonać, połknąć. — le parole, fig. poly-kać słowa, niewyrażnie mówić.

INGOIAITORE, s. m. pochłon.

INGOLARE, v. a. polykać nie-żując.

INGOLFAMENTO, s. m. wy-płynienie na otwarte morze; wplynięcie do zatoki.

INGOLFARSI, v. r. wplynąć do zatoki. = tworzyć odlewisko, zatokę (o morzu). = zająć, zapuścić się daleko, postąpić daleko. = fig. zapuszczać się w co, zagłębiać się, zatapiać się w czem. Dov' erano le ore ch' io m' ingolfava nello studio della Bibbia, o d' Omero? Silv. Pel. M. P. Ingolfato fin sopra i capelli nelle faccende della guerra, Manz. P. S.

INGOMBRAMENTO, —BRO, s. m. zawalenie, zapelnienie, zapchanie, natłok.

INGOMBRARE, v. a. zawa-lić, zapchać, zapelnić, zatkać, napelnić, zalegać. Una moltitudine non numerabile ingombrava le strade, tłum nieprze-liczony zalegał ulice. Ingombrato dalle tenebre, pogrążony w ciemnościach.

INGOMBRO, —BRA, ad. za-walony, zapchany, zapelnio-ny, zatkany.

INGOMMARE, v. a. nagumo-

INGONNELLATO, —TA, ad. ubrany w spodnicę.

INGORBIARE, v. a. dać skó-wkę u łaski, okuć w skówkę.

INGORBIATURA, s. f. okucie w skówkę. [stuo.]

INGORDAGGINE, s. f. obżar-łoczność, łakomo.

INGORDARSI, v. r. stać się żarłocznym.

INGORDEZZA, —DIA, —DIGIA, s. f. żarłoczność, obżarstwo; chciwość, łakomstwo.

INGORDIGIACCIA, s. f. peg-nienasycone łakomstwo.

INGORDINA, s. f. pilnik.

INGORDO, —DA, ad. żarło-

czny, obżarty; chciwy, łako-my, nienasycony. = niezmierny, nadzwyczajny.

INGORGAMENTO, —GO, s. m. zatkanie, zamulenie.

INGORGARE, v. n. zatkać się, zamulić się. = v. a. v. INGORGARE.

INGORGIARE, v. a. + poly-kać, pochłaniać nie żując.

INGOZZARE, v. a. polykać, pochłaniać. = fig. uwierzyć oszukaniu, wyjść na dudka; znieść zniewagę, urazę. Bisogna ch' io l'ingozzi, Buon. Tanc. = przywłaszczyć sobie.

INGRADARE, v. n. iść po stop-niach. = v. r. powiększać się, rozciągać się stopniami.

INGRANDIMENTO, s. m. po-większenie się, wzrost.

INGRANDIRE, v. n. ir. powię-kszać się, wzrastać. = v. a. po-większać, pomazać.

INGRANDITORE, s. m. —TRI-CE, s. f. przesadzający w mo-wie.

INGRANIRE, v. a. ir. ziarno-wać, śrutować.

INGRASSAMENTO, s. m. tu-czenie; tucza. — de' campi, gno-jenie pól.

INGRASSARE, v. a. tuczyć. = Ingrassare i campi, gnoić pola. = v. n. stłuszczyć, utyc. = Fig. z bogactw. = Ingrassare in chechessia, mieć w czem przy-jemność, upodobanie, rozkosz.

INGRASSATIVO, —VA, ad. tuczący, tuczny.

INGRASSATORE, s. m. —TRI-GE, s. f. ten, ta co tuczy, wy-pasa, karmi.

INGRATACCIO, —CIA, ad. peg. brzydki niewdzięcznik.

INGRATAMENTE, av. nie-wdzięcznie.

INGRATTELLO, s. m. dim. ma-ły niewdzięcznik.

INGRATICCHIARE, —COLA-RE, v. a. dać kratę, otoczyć kratą.

INGRATICOLAMENTO, s. m. otoczenie kratą; miejsce oto-czone kratą.

INGRATICOLATO, s. m. kra-ta; otoczenie kratą.

INGRATITUDINE, —TEZZA, s. f. niewdzięczność.

INGRATO, —TA, ad. nie-wdzięczny. = niemły, nie-przyjemny.

INGRAVIDAMENTO, s. m. za-płodnienie kobiety; cięża, brze-mienność.

INGRAVIDARE, v. a. za-płodnić kobietę. = v. n. zająć w ciężę.

INGRAZIANARSI, v. r. wkra-ść się, wkręcić się w czyjś łaskę.

INGRAZIARSI, v. r. dostać się do czyjej łaski.

INGREDIENTE, s. m. ingre-dient, rzecz wchodząca do czego.

INGRESSO, s. m. wejście, wniście. = wchód, sieni, przy-sionek.

INGROGNARE, v. n. krzywić się na co, zżymać się, dąsać się o co.

INGROMMARSII, v. r. okryć się skorupą, winianem potażu.

INGROPPARE, v. a. zebrać w kupę, utworzyć grupę. = nieść na krzyżu, na grzbiecie.

INGROSSAMENTO, s. m. odcie, wzdęcie, pogrubienie.

INGROSSARE, v. a. powię-kzyć grubość. = zapłodnić ko-bietę, zrobić brzucha. E così favellando gli rispose: non aver pensiero ch' io te l'ingrossi, no, Lasc. Nov. = Fig. Ingrossare la coscienza, mieć przestronne sumienie, nie być bardzo skrupulatnym. — la memoria, stępić umysł, pamięć. = v. n. e. r. zgrubieć, pogrubieć. = powię-kszać się. Tanto ognor più la folta calca ingrossa, Bern. Ori.

INGROSSATO, —TA, ad. po-większający grubość, gęstość.

INGROSSO, av. hurtem, w ogóle.

INGROTTARE, v. a. ukryć w pieczarze. = schować co gdzie, wsadzić, włożyć pod co.

INGRUGNARE, v. INGROGNARE.

INGRUGNATELLO, —LA, ad. nieco nadąsany.

INGRUMITO, ad. m. zsiadły, skrępy (o krwi).

INGUAINARE, v. a. włożyć do pochwy.

INGUANTARSI, v. r. włożyć rękawiczki.

INGUANTATO, —TA, p. ad. v. INGUANTARSI. = oprawiony, osadzony.

INGUBBIARE, v. a. bass. na-jęść się po same dziurki, opchać się, obezreć się.

INGUIDALESCATO, —TA, ad. odsedniony (o koniu).

INGUIDERDONATO, —TA, ad. nieagrodzony.

INGUIGGIERE, v. a. obuć pantofle, trzewiki, i t. p.

INGUINAGLIA, s. f. INGUINE, s. m. pachwina.

INGUINALE, ad. m. f. pa-chwinowy.

INGURGITAMENTO, s. m. polykawe, pochłanianie.

INGURGITARE, v. a. pochłaniać, polykać.

INGURGITATORE, s. m. po-chłona, żarłok.

INGUSTABILE, ad. m. f. nie-smaczny.

INIBIRE, v. a. ir. **zakazać**, zabronić.

INIBITA, s. f. **Leg. zakaz**.

INIBITORIA, s. f. **dekret zakazujący**.

INIBIZIONE, s. f. **zakaz dany przez wyższego sędziego niższemu, aby zaniechał dalszej procedury**.

INIETTARE, v. a. **napryskać, nasprycować**. [sprycowanie.

INIEZIONE, s. f. **injekcja**.

INIMICARE, v. a. **postępować z kim jak z nieprzyjacielem**. = v. r. **poróżnić się, ścignąć na siebie czyje nieprzyjaźń**. State a rischio a ogni modo o di inimicarsi il ricco o di maltrattare il povero, U. Fosco.

INIMICHEVOLE, ad. m. f. **nieprzyjacielski**.

INIMICHEVOLMENTE, av. **po nieprzyjacielsku**.

INIMICIZIA, s. f. **nieprzyjaźń**.

INIMICO, pl. —CI, s. m. **nieprzyjaciel**.

INIMITABILE, ad. m. f. **niepodobny do naśladowania**.

INIMITABILMENTE, av. **nieodnaśladowania**.

INIMMAGINABILE, ad. m. f. **niepodobny do wyobrażenia**.

ININTELLIGIBILE, ad. m. f. **niezrozumiały**.

ININTELLIGIBILITÀ, s. f. **niezrozumiałość**.

INQUAMENTE, av. **niegodziwie, niesłusznie, niesprawiedliwie**.

INQUITÀ, —TANZA, s. f. **niegodziwość, niesłuszność, niesprawiedliwość**. = **nierówność, nieproporcjonalność**.

INQUITIRE, v. n. ir. **† stać się niegodziwym**.

INQUITOSO, —SA, ad. **zły, niegodziwy, okrutny**.

INQUO, —QUA, ad. **niegodziwy, występny**.

INIRASCIBILE, ad. m. f. **nie dający się pobudzić do gniewu**.

INIZIALE, ad. m. f. **początkowy**.

INIZIARE, v. a. **† zacząć**. = (dziś) **przypuścić do tajemnic religijnych; nauczyć początków**. Egli è iniziato nella filosofia, ma pierwsze znajomości filozofii.

INIZIATIVA, s. f. **inicjatywa, początkowanie**.

INIZIATORE, s. m. **nauczyciel pierwszych początków**.

INIZIAZIONE, s. f. **inicjacja**.

INIZIO, s. m. **początek**.

INIZZARE, ec. v. a. IZZARE, ec. INLACCARE, v. a. **oplątać, uplątać, uwikłać**. = v. n. e. r. **zaplątać się, wpaść w sidła**.

INLAGARSİ, v. r. **rozlać się jak jezioro**. [DIRE.

INLANGUIDIRE, v. ILLANGUI-

INLAPPOLARSİ, v. r. **ubrać się w kwiaty topianu (które się czepiają do sukni)**.

INLAQUEARE, v. INLACCARE.

INLATO, s. m. **bok, strona**.

INLAUDABILE, ad. m. f. **niegodzien pochwały**.

INLEARSI, v. r. D. Par. **wniknąć w nią**.

INLECITO, ec. v. ILLECITO, ec. INLEGGIADRIRE, v. n. ir. **wypieknąć**.

INLEGITTIMITÀ, s. f. **nieprawność**.

INLEGITTIMO, v. ILLEGITTIMO.

INLIBRARE, v. a. **zrównoważyć**.

INLICITO, ec. v. ILLECITO, ec. INLITTERATO, INLETTERATO, —TA, ad. **niepiśmienny, nieuczony**.

INLIVIDIRE, v. a. ir. **nabić komu śinców, siniaków**.

INLUCIDARSİ, v. r. **zajaśnić, wslawić się**.

INMALINCONICARE, —CHIRE, —NIRE, v. n. **wpaść w melancholię**.

INNACQUAMENTO, s. m. **polewanie wodą, zroszenie, skropienie**. = **dolanie wody do wina i t. p.**

INNACQUARE, v. a. **polewać wodą, zrosić, skropić**. = **dolać wody do wina**.

INNAFFIAMENTO, INNAFFIO, s. m. **polewanie wodą, zroszenie, skropienie, pokropienie**.

INNAFFIARE, v. a. **polewać wodą (kwiaty i t. p.), zrosić, zrosić, skrapiać, pokropić**.

INNAFFIATOIO, s. m. **polewaczka**.

INNAFFIATURA, v. INNAFFIAMENTO.

INAGRESTIRE, v. INAGRESTIRE.

INNALBARE, v. n. **zacząć się męcić lub bieleć (o płynach)**.

INNALBERARE, v. INALBERARE.

INNALZAMENTO, s. m. —TURA, s. f. **podniesienie, wyniesienie, wzniesienie, wywyższenie**.

INNALZARE, v. a. **podnieść, wznieść**. Poiché innalzai un poco più le ciglia, D. Inf. = **fig. wznieść, wynieść, podnieść do godności, podwyższyć, wywyższyć**. — al trono, **wynieść na tron**. La fortuna... or questo abbassa, ed ora innalza quello, Fort. Ricc. = v. n. e. r. **podnieść się, wznieść się**.

INNAMICARSİ, v. r. **† zaprzyjaźnić się**.

INNAMIDARE, v. a. **nakrochmalić**.

INNAMORACCHIARSİ, v. r. **nieco się zakochać**.

INNAMORAMENTO, s. m. **zakochanie się**.

INNAMORAMENTUZZO, —CCHIAMENTO, s. m. **romansik, miłośćka**.

INNAMORARE, v. a. **rozkocharć; wzbudzać miłość, zniewać serce, ujmować, zachwycać, zachęcać**. Colei lo cui bel viso adorno di ben far co' suoi esempj m'innamora, Petr. = v. r. **zakochać się**. = **polubić, pokochać co**.

INNAMORATA, s. f. **kochanka**.

INNAMORATAMENTE, av. **miłośnię**.

INNAMORATELLO, —LA, —TINO, —NA, —TUZZO, —ZA, ad. **dim. nieco zakochany**.

INNAMORATIVO, —VA, ad. **wzbudzający miłość**.

INNAMORATO, —TA, ad. **zakochany, rozkochany**. = **ujęty, zobowiązany, zachwycony**. = s. m. **kochanek**.

INNAMORAZZAMENTO, s. m. **miłośćka, romansik**.

INNAMORAZZARSİ, INNAMORBARSİ, v. r. **nieco się zakochać**.

INNANELLAMENTO, s. m. **utrefienie włosów w pierścienie**.

INNANELLARE, v. a. **utrefić włosy w pierścienie**. = **dać pierścieni przy zaręczynach, zaręczyć się**.

INNANIMARE, —MIRE, v. INANIMARE, ec.

INNANTE, —TI, v. INANZI.

INANZI, s. m. **wzór, oryginał który się kładzie przed oczy do kopiowania**.

INANZI, prep. **przed**. Siccome molti — a noi hanno fatto, Bocc.

— al di, **przededniem**. — tempo, **przed czasem**. Mettere — agli occhi, **stawić przed oczy, przekładać co komu**. = (wyżej nad co, nad kogo) **над**. Io t'ho sempre amato, e avuto caro innanzi ad ognialtr' uomo. = **przed kim, w obec kogo**. = av. **wprzód, pierwszy, przedtem, dawniej**. = **raczej, prędzej**. Vuol' tu innanzi star qui, che, ecc. Bocc. = **potem, poczem, nadal, na przyszłość**.

Da oggi —, da ora —, od dzisiaj, **od tej chwili nadal, odąd**. Da ora — ogni difesa è tarda, Petr. = **Andare —, wzrastać, powiększać się, pomnażać się; dalej ciągnąć co, nieprzestawać; wypieknąć, dopełnić, wykonać; zostać wykonanym**. Vada — la sentenza letta da lui, **niech wyrok przez niego przeczytany zostanie wykonanym**. Essere — appresso a qualcuno, **fig. być u kogo dobrze położonym**. = **Venire —, farsì —, wystąpić na przed, stać się, stanąć, okazać się, pojawić się**.

zbliżyć się. = Più innanzi, nadto, oprócz tego, dalej. Innanzi innanzi, przedewszystkiem. — tratto, v. TRATTO.

INNARIDIRE, v. INARIDIRE.

INNARIO, s. m. zbiór hymnów.

INNARPICARE, v. INARPICARE.

INNARRABILE, v. INENARRABILE.

INNARRARE, v. a. opowiadać. = dać zadatek, nająć, zgodzić. Fece fare il disegno, e di quell' arte — con gran premio i migliori mastri, Ar. Orl. Fur.

INNARSICCIATO, s. m. oparzelina.

INNARSICCIATO, —TA, ad. oparzony, sparzony; przypalony, spalony; przypieczony; ogorzały.

INNASCONDERE, v. NASCONDERE.

INNASPARE, v. a. motać, związać na motowido. = Innaspere da piede, Fr. Sacch. płątać nogą.

INNASPATURA, s. f. motanie, związanie.

INNASPRIRE, v. a. ir. zrobić chropowatym. = v. n. schropowacieć. [ny]

INNATO, —TA, ad. wrodzony.

INNATURALE, ad. m. f. nie naturalny.

INNAURARE, v. INDOARARE.

INNEBIARE, v. n. e. r. zamglić się. = zaćmiec się (o wzroku).

INNEBBRIAMENTO, ec. [INNEBBRIAMENTO, ec.]

INNEGABILE, ad. m. f. niezaprzeczony.

INNEGABILMENTE, av. bez zaprzeczenia.

INNEGGIARE, v. n. pisać lub śpiewać hymny. [RABILE]

INNENARRABILE, v. INENARRARE.

INNEQUIZIA, v. NEQUIZIA.

INNERARE, v. n. szernieć.

INNERPICARE, v. INERPICARE.

INNESSO, v. INSERITO.

INNESTAGIONE, s. f. —MEN-

TO, s. m. szczepienie drzew.

INNESTARE, v. a. szczepić.

INNESTATOIO, s. m. nóż ogrodnicy do szczepienia.

INNESTATORE, s. m. szczepnik.

INNESTATURA, s. f. miejsce w którym zazszepione jest drzewo; szczep.

INNESTO, s. m. szczep, zraz. = fig. spojenie, złączenie.

INNO, s. m. hymn.

INNOBEDIENZA, INNUBIDIENZA, v. DISUBEDIENZA.

INNOBITA, —LEZZA, s. f. nieszlachectwo.

INNOCENTE, ad. m. f. niewinny. = Lo spedale degl' Innocenti, dom podzulków, dzieciętko Jezus. Di' più tosto, in

che noi siam parenti, ch' io non paia a costoro degl' Innocenti, L. Lipp. Malm.

INNOCENTEMENTE, av. niewinnie.

INNOCENTINO, —NA, ad. niewiniątko.

INNOCENZA, —ZIA, s. f. niewinność.

INNOCUO, —CUA, ad. nieszkodliwy.

INNOLTRARE, v. a. posunąć naprzód, pomknąć dalej. = v. r. posunąć się naprzód, postąpić naprzód, zapuścić się, pomknąć się dalej.

INNOMINABILE, ad. m. f. nie dający się wymienić.

INNOMINATAMENTE, av. bez wymienienia nazwiska.

INNOMINATO, —TA, ad. e. s. bezimienny. = Anat. niemający osobnego nazwiska (o niektórych żyłach, chrząstkach i t. p.).

— Innominati, nazwisko członków Akademii florenckiej.

INNOSTRARE, v. a. okryć purpurą. La figlia di Sion più non s' inostra di sua letizia antica, Menz.

INNOTTUSIRE, v. n. ir. stępieć.

INNOVARE, v. a. wznowiać.

INNOVATORE, s. m. —TRICE, s. f. nowator, nowatorka.

INNOVAZIONE, s. f. nowości, wznowienie. [LARE]

INNOVELLARE, v. RINNOVEL-

INNUMERABILE, ad. m. f. nieprzeliczony, niezliczony.

INNUMERABILITÀ, s. f. niezliczone mnóstwo.

INNUMERABILMENTE, av. nie do zliczenia.

INNUZZOLIRE, v. a. ir. wzbudzić chęć, zaostrzyć ochotę, sprawić oskome.

INOBBEDIENTE, ad. m. f. nieposłuszny.

INOBBEDIENTEMENTE, av. nieposłusznie. [DIENZA]

INOBBEDIENZA, v. DISUB-

INOCCHIARE, INOCULARE, v. a. oczkować, okulizować.

INOCULAZIONE, s. f. oczkowanie, okulizacja. = szczepienie ospy. [dzić]

INODIARE, v. a. znienawidzić.

INODORABILE, —RIFERO, —RA, ad. nie pachnący.

INODORARE, v. a. wąchać; napelnić wonią.

INOFFENSIVO, —VA, ad. nieszkodzący, nieszkodliwy.

INOFFICIOSITÀ, s. f. Leg. nieważność aktu jako naruszającego prawa dziedziców.

INOFFICIOSO, —SA, ad. Leg. Testamento —, testament w którym prawy dziedzic wydziedziczony jest bez przyczyny. = v. INOFFIZIOSO.

INOFFIZIOSO, —SA, ad. niegrzeczny, nieużyty, nieuczynny.

INOLIARE, v. a. napaścić oliwą. = namaścić olejem świętym. = Esser inoliato, dojrzewać (o oliwkach).

INOLTRARE, v. INNOLTRARE.

INOLTRE, av. nadto, oprócz tego.

INOMBARE, v. a. ocieniać.

INONDAMENTO, s. m. zalanie, wylanie.

INONDARE, v. a. zalać, wylać, zatopić. = zalać kraj (o wojskach).

INONDAZIONE, s. f. zalew, wylew, zatop. = zalanie kraju, najście, wkroczenie. L' — de' Barbari, zalanie państwa rzymskiego przez barbarzyńców.

INONESTÀ, s. f. nieuczciwość; nieprzystojność, nieprzyzwołość.

INONESTAMENTE, av. nieuczciwie; niegrzecznie, nieprzyzwoicie. [czczony]

INONESTO, —TA, ad. nieuczciwy; niegrzeczny, nieprzyzwoity.

INONORATO, —TA, ad. niew- ubogi.

INOPE, ad. m. f. lat. biedny, ubogi.

INOPERANTE, —ROSO, —SA, ad. bezczynny, próżniący, próżniaki. [bóstwo]

INOPIA, s. f. niedostatek, u-

INOPINABILE, ad. m. f. niepodobny do wiary.

INOPINATAMENTE, av. niespodzianie.

INOPINATO, INOPPINATO, —TA, ad. niespodziany.

INOPPORTUNAMENTE, av. nie w swoim czasie.

INOPPORTUNITÀ, s. f. nie- wczesność.

INOPPORTUNO, —NA, ad. niewczesny.

INORARE, v. a. złocić. = uczcić, uszanować. = upraszać, błagać.

INORCARSI, v. r. zbrzydnąć. = wyziewać się na kogo.

INORDINATAMENTE, av. nieporządknie, bezładu.

INORDINATEZZA, s. f. nieporządek, nieład.

INORDINATO, —TA, ad. nieporządkny.

INORGANICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. nieorganiczny.

INORGOGLIARE, —GLIRE, v. a. wzbic w dumę. = v. r. wzbic się w dumę, wynosić się, dąć, pyszczyć się.

INORNATO, —TA, ad. nieozdobny.

INORPELLAMENTO, s. m. przyzdobienie błyskotkami,

świecidelkami. = fig. fałszywy blask, pozór.

INORPELLARE, v. a. przyozdobić błyskotkami, świecidelkami. = fig. nadać fałszywy blask, uwarwić, okrasić.

INORPELLATURA, s. f. błyskotki, świecidelka. = fig. powierzchnowa znajomość czego, v. INORPELLAMENTO.

INORRIDIRE, v. a. ir. przejąć zgrozq. = v. n. wzdrygać się, być przejętym zgrozq.

INOSPITALE, ad. m. f. niegościnny. = fig. dziki, okrutny.

INOSPITALITÀ, s. f. niegościnność.

INOSPITE, ad. m. f. pusty, niezamieszkały.

INOSSERVABILE, ad. m. f. niemogący być zachowanym.

INOSSERVABILMENTE, av. niemogąc być zachowanym.

INOSSERVANTE, ad. m. f. niezachowujący.

INOSSERVANZA, s. f. niezachowanie praw, i t. p.

INOSSERVATO, —TA, ad. niezachowany. = niepostrzeżony.

INOSSIRE, v. n. ir. skostnieć.

INQUETAMENTE, av. niespokojnie.

INQUETARE, v. a. niepokoić. = v. r. niepokoić się, niecierpliwie się. [pokojenie]

INQUETAZIONE, s. f. nie-

inquietezza, s. f. niespo-

kojność. [spokojny]

INQUETO, —TA, ad. nie-

inquietudine, s. f. niespo-

kojność, niespokój; troskli-

wość, trwoga, obawa.

INQUILINO, s. m. komornik,

lokator. = przybysz do kraju,

do miasta.

INQUINARE, v. a. splamnić,

skalać, pokalać.

INQUIRIRE, —SIRE, v. a. ir.

śledzić, badać, ciągnąć inda-

gacy z obwinionego.

INQUISITO, —TA, p. ad. ba-

dany, indagowany, zostający

pod śledztwem sądownem.

INQUISITORE, s. m. inda-

gator. = inkwizytor ś. Inkwi-

zycy.

INQUISIZIONE, s. f. inkwi-

zycja, indagacya, śledztwo

sądowe. = ś. inkwizycja.

INRACCONTABILE, ad. m.

f. niepodobny do powiedzenia.

INRADIARE, —ZIONE, v. ir.

RADIARE, ec.

INRAGIONEVOLE, ec. v. ir.

RAGIONEVOLE, ec.

INRAZIONABILE, ec. v. irra-

zionale, ec.

INRECUPERABILE, v. irre-

cuperabile. [GABILE]

INREFRAGABILE, v. irrefra-

INREFRENABILE, v. irre-

PRENABILE. [LARE, ec.]

INREGOLARE, ec. v. irrego-

INRELIGIOSAMENTE, av.

niereligijnie. [gijność]

INRELIGIOSITÀ, s. f. niere-

INRELIGIOSO, —SA, ad. nie-

religijny, bezbożny. = prze-

ciwny religii, obrażający re-

ligią.

INREMEABILE, ad. m. f. lat.

(o miejscu), skąd niemożna po-

wrócić.

INREMEDIABILE, —DIEVOLE,

v. IRREMEDIABILE. [SIBILE]

INREMISSIBILE, v. IRREMIS-

INREMNERABILE, ad. m. f.

niepodobny do wynagrodzenia.

INREMNERATO, —TA, ad.

niewynagrodzony.

INREPARABILE, ad. m. f. nie-

powetlowany. [powetlowanie]

INREPARABILMETE, av. nie-

INREPRENSIBILE, ad. m. f.

mienaganny.

INREPROBABILE, ad. m. f.

wolny od zarzutu, nienaganny.

INREPUGNABILE, v. IRREFRA-

GABILE.

INRESOLUTO, —TA, ad. nie-

zdecydowany, wahający się.

INRESOLUZIONE, s. f. wa-

hanie się. [dlenie]

INRETAMENTO, s. m. usi-

INRETARE, v. a. zstąpić w si-

dła, usidlić.

INRETICELLATO, —TA, ad.

Alf. Vit. okryty siatką.

INRETIRE, v. IRRETIRE.

INRETRATTABILE, ad. m. f.

niefcowny, nieodzowny.

INREVERENTE, ad. m. f. u-

chybiający uszanowaniu.

INREVERENFEMENTE, av.

bez winnego uszanowania.

INREVERENZA, s. f. nieusz-

zanowanie.

INREVOCABILE, —CHEVOLE,

ad. m. f. nieodwołalny, nieod-

zowny.

INREVOCABILITÀ, s. f. nie-

odwołalność, nieodzowność.

INREVOCABILMENTE, —

CHEVOLMENTE, av. nieodzownie.

INRICCHIRE, v. ARRICCHIRE.

INRICORDEVOLLE, v. IRRICOR-

DEVOLLE.

INRIGARE, v. INNAFFIARE.

INRIGIDIRE, v. n. ir. stężyć,

stwardnieć. [DIABILE]

INRIMEDIABILE, v. IRREME-

INRIMESSIBILE, v. IRREMES-

SIBILE. [NERATO]

INRMUNERATO, v. INREMU-

INRISIONE, v. DERISIONE.

INRITAMENTO, —ZIONE, v.

IRRITAZIONE.

INRITROSIRE, v. n. ir. stać

się krnąbrnym, zaciętym, upar-

tym. [RENTE]

INRIVERENTE, v. INREVE-

INRIMITARSI, v. r. zostać

pustelnikiem.

INRORARE, v. IRRORARE.

INROSSARE, v. a. poczer-

wień, pomalować czerwono.

INRUGGINE, v. n. ir. za-

rdzewieć.

INRUGIADARE, v. a. zrosić,

zwiłżyć, zmoczyć.

INRUVIDIRE, v. n. ir. schro-

powacić. = v. INASPIRE.

INSACCARE, v. a. schować do

worka; napakować, natado-

wać brzuch. E mangia e beve,

e insacca per due verri, Pulc.

Morg. = v. r. fig. zamknąć się.

INSALARE, v. a. osolić, po-

solić, nasolić. = popi. fig. prze-

solić, za drogo sprzedawać. =

fig. przezornie postępować, o-

strożnie działać. = v. r. słoneć.

INSALATA, s. f. salata.

INSALATAIO, s. m. przeda-

jący salate i inne warzywa.

Il nostro monaco s'è accostato a

un —, Lasc. Nov. [ka]

INSALATIERA, s. f. salater-

INSALATINA, —TUCCIA, —

TUZZA, s. f. dim. salotka.

INSALATO, —TA, ad. stony,

solony, osolony. = fig. dowcipny.

INSALATURA, s. f. solenie,

osolenie, nasolenie. = sól,

woda słona. = czas solenia.

INSALEDABILE, ad. m. f. nie-

dadający się złutować.

INSALDARE, v. a. nakro-

chmalic. = złutować. = fig.

wzmocnić, ustalić, utwierdzić.

INSALDATORA, —TRICE, s. f.

kobieta prasująca bieliznę.

INSALEGGIARE, v. a. z lekka

posypać solą.

INSALINARE, v. INSALARE.

INSALIVAZIONE, s. f. mie-

szanie się śliny z pokarmami

przy żuciu. = v. SALIVAZIONE

INSALUBRE, ad. m. f. nie-

zdrowy, szkodliwy zdrowiu.

INSALUBRITÀ, s. f. szkodli-

wość zdrowiu.

INSALUTANTE, ad. m. f. nie-

witający.

INSALUTATO, —TA, ad. nie-

powitany, niepożegnany. Par-

tere —, odejść bez pożegnania.

INSALVABILE, ad. m. f. nie-

mogący uść czego, uratować się

od czego.

INSALVATICARE, —CHIRE, v.

n. zarosć cierniami, glogami =

fig. zdziżyć, sprostać. = v.

a. przynieść do stanu złości.

INSANABILE, ad. m. f. nieu-

leczony. = fig. niepodobny do

zaradzenia.

INSANABILMENTE, av. bez

nadziei uleczenia.

INSANAMENTE, av. szalenie.

INSANGUINAMENTO, s. m.

skrwawienie.

INSANGUINARE, v. a. *skrwać*.

INSANIA, v. PAZZIA. [jacy.

INSANIENTE, ad. m. f. *szale-*

INSANIRE, v. n. ir. *lat. oszaleć, zwaryować. = v. a. przywieść do szaleństwa.*

INSANO, —NA, ad. lat. *szalony, wariaty.*

INSAPIENZA, s. f. *nierozum.*

INSAPONARE, v. a. *namydlić.*

INSAPONATA, s. f. *namydlenie.*

INSAPORARE, v. a. *nadać smak. = v. r. dobrze smakować.*

INSAPUTA, s. f. *Alla mia, tua, sua —, bez mojej wiedzy, i t. d.*

INSATURABILE, INSAZIABILE, ad. m. f. *nienasycony.*

INSAZIABILITÀ, —ZIETÀ, s. f. *niesytosć.*

INSAZIABILMENTE, av. *nienasyconie.* [BILE.

INSCAMPABILE, v. INEVITABILE.

INSCIUVIRE, v. a. ir. *przywieść do stanu niewoli.*

INSCIDIONARE, v. a. *wsadzić na rożen.*

INSCRITIBILE, ad. m. f. *Geom. dający się wpisać.*

INSCRITTIVO, —VA, ad. *napisowy.*

INSCRITTO, —TA, p. ad. *napisany, wypisany.*

INSCRIVERE, v. a. ir. *napi-
sać, wypisać, położyć napis. =
położyć adres na liście, adre-
sować. = Geom. wpisać.*

INSCRIZIONCELLA, s. f. *dim. napisek.*

INSCRIZIONE, s. f. *napis.*

INSCRUTABILE, ad. m. f. *niedosięgi, nieprzenikniony.*

INSCRUTABILITÀ, s. f. *niedosięgi.*

INSCULPERE, v. a. ir. *uży-
wa się tylko w 3 osobie l. p. cz.
przesz. wyrzyc. Dove Medoro in-
sculpe l' epigramma, Ar. Orl. Fur.*

INSCULTO, —TA, p. ad. *wy-
ryty.* [LE.

INSCUSABILE, v. INESCUSABILE.

INSECABILE, ad. m. f. *niedający się przeciąć.*

INSECCHIRE, v. a. ir. *zrobić
oschłym. Lo studio insecchisce la
maniera, Vassar.*

INSEDIARE, v. a. + *posadzić
na krzesło. = fig. wprowadzić
w posiadanie, instalować.*

INSEGNA, s. f. *chorągiew. =
oddział żołnierzy pod jedną
chorągwią, chorągiew. = herb
familii lub kraju. = szyld. =
znak, oznaka, cecha. Diceva
d' Amore, perchè io portava nel
viso tante delle sue insegne, che
questo non si potea ricoprire,
D. Vit.*

INSEGNABILE, INSEGNEVOLE. +

ad. *nauczliwy.*

INSEGNAMENTO, s. m. *ucze-
nie, nauczanie.*

INSEGNARE, v. a. *uczyć,
nauczyć. = pokazywać, wska-
zywać. E le madri di gioia pal-
pitanti t' insegneran col dito ai
pargoletti, Mont.*

INSEGNATIVO, —VA, ad. *u-
czący, nauczający.*

INSEGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. *nauczyciel, nauczy-
cielka.* [gonić, pędzić.

INSEGUIRE, v. a. ir. *ścigać,*

INSEGUITAMENTO, s. m. *po-
ścig, pogoń.*

INSEGUITO, —TA, p. ad. *ści-
gany, goniony.*

INSELCIARE, v. a. *brukować,
wykładać kamykami.*

INSELLARE, v. a. *osiodłać,
okulbaczyć. = wsiąść na konia.*

INSELVARSÌ, v. r. *zarość la-
sem. = schronić się do lasu.*

INSELVATICARE, —CHIRE, v. INALVATICARE.

INSEMBRA, ec. + v. INSIEME.

INSENARE, v. a. *schować w za-
nadrzę. = fig. zachować w pa-
męci.*

INENNATO, v. INENSATO.

INENSAGGINE, —TAGGINE, —TEZZA, s. f. *nierozum, nie-
rozrządek, głupstwo, niedorzecz-
ność.*

INENSATAMENTE, av. *nierozumnie, głupio.*

INENSATO, —TA, ad. *nierozumny, szalony.*

INENSIBILE, ad. m. f. *nie-
czuły, pozbawiony czucia. =
nieczuły, nieużyty, nieporuszony.
= niedostrzeżony, niezna-
czny. Infiniti oggetti per la loro
piccolezza restano da gran dis-
tanza insensibili, Gal. Lett.*

INENSIBILITÀ, s. f. *nieczu-
łość.*

INENSIBILMENTE, av. *nieczu-
le. = nieznacznie.*

INSEPARABILE, ad. m. f. *nierozłączny, nierozdzielny.*

INSEPARABILMENTE, av. *nierozłącznie, nierozdzielnie.*

INSEPOLTO, —TA, ad. *niepochowany, niepogrzebany.*

INSEPOLTURA, s. f. *pozbawienie pogrzebu.* [RE.

INSERENARE, v. RASSERENARE.

INSERIRE, v. a. ir. *wetknąć,
wsadzić, wprowadzić; umie-
ścić. = dodać jeden dzień do
miesiąca lutego w roku przy-
byszowym. = szczepić.*

INSERPENTITO, —TA, ad. *pelen jadu jak wąż.*

INSERRARE, v. SERRARE.

INSERTO, INSERTO, —TA, p. ad. v. INSERIRE. = s. m. *szczep;
szczepienie drzewo.*

INSERVIENTE, ad. m. f. *slu-
żący do czego.*

INSERZIONE, s. f. —IMENTO, s. m. *włożenie, wsadzenie, we-
tknięcie; umieszczenie.*

INSETARE, v. a. *obwinać,
pokryć jedwabiem. = szczepić.*

INSETATURA, —ZIONE, s. f. *szczepienie winnej macy.*

INSETO, s. m. *szczep, zraz.*

INSETTIVORO, —RA, ad. o-
wadożerny.

INSETTO, s. m. *owad.* [GIA.

INSETTOLOGIA, v. ENTOMOLOGIA.

INSEVERITO, —TA, ad. *na-
srożony.*

INSIDIA, s. f. *zasadzka; pod-
stęp, fortel.*

INSIDIARE, v. a. *zasadzić się,
zasiąść na kogo, czyhać na
kogo. — la vita, czyhać, dybać
na czyje życie.*

INSIDIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *czyniący, czyniąca za-
sadzki.*

INSIDIEVOLE, ad. m. f. *zda-
tny do zasadzki.*

INSIDIOSAMENTE, av. *zdra-
dliwie, podstępnie.*

INSIDIOSO, —SA, ad. *kmiją-
cy zasadzki, zdradliwy, pod-
stępny.*

INSIEME, v. BENINSIEME.

INSIEME, av. *razem, wspól-
nie, wraz z kim. Insieme insie-
me, wszyscy, wszystko razem.
= Si dicono — villanie, łają się,
wymyślają sobie nawzajem.*

INSIEMEAMENTE, av. *razem,
wspólnie.* [w krzak.

INSIEPARSI, v. r. *zasyć się*

INSIGNE, ad. m. f. *slawny,
znamienity, walny, przeważ-
ny, dostojny.*

INSIGNIFICANTE, ad. m. f. *nie-
znaczący, błaży.*

INSIGNIRE, v. a. *lat. ozdobić.*

INSIGNORIRE, v. a. ir. *zro-
bić panem; nadać dobra. = v.
r. opanować, posiąść.*

INSINANTANTO, INSIANTO, INSIANTANTO, v. INFINANTO.

INSINCERTA, s. f. *nieszcze-
rość.*

INSINO, —CHÈ, v. INFINO.

INSINUANTE, ad. m. f. *umie-
jący się ukreślić, przypodobać.*

INSINUARE, v. a. *dać do zro-
zumienia, napomknąć, nadmnie-
nić, przymówić się o co. = v. r.
ukreślić się, wcisnąć się, wstli-
znąć się.*

INSINUAZIONE, s. f. *danie
do zrozumienia, napomknię-
cie, nadmniwienie, przymówie-
nie się o co.*

INSIPIDAMENTE, av. *niesmacznie, po głupiemu.*

INSIPIDEZZA, s. f. *brak sma-
ku. = fig. niesmaczność, niedo-
rzeczność, głupstwo.*

INSIPIDIRE, v. n. ir. *stracić
smak.*

INSIPIDO, —DA, ad. *bez smaku*. = fig. *niesmaczny, suchy, oschły, zimny, nieprzyjemny, głupi, niedorzeczny*.

INSIPIENTE, INSIPIENZA, —ZIA, v. *SCIOTTO*, ec.

INSISTENZA, —ZIA, s. f. *na-
stawianie, nagłanie, upor*.

INSISTERE, v. n. *ir. nasta-
wać, nalegać*. = *stać nad czem*.

INSITO, —TA, ad. *wrodzony*.

INSORMIZABILE, ad. m. f. *niezgasty*.

INSOAVE, ad. m. f. *niesma-
czny, nieprzyjemny*.

INSOAVITÀ, s. f. *nieprzyje-
mność*.

INSOCIABILE, ad. m. f. *nie-
towarzyski, odludny*.

INSOCIABILITÀ, s. f. *nietowa-
rzyskość*.

INSOFFERENZA, s. f. *nieto-
lerancja*.

INSOUFFICIENTE, —ZA, v. *IN-
SUFFICIENTE*, ec.

INSOFFRIBILE, ad. m. f. *nie-
znośny*.

INSOFFRIBILMENTE, av. *nie-
znośnie*.

INSOGETTABILE, ad. m. f. *nie-
dający się podbić*.

INSOGNARSI, v. r. *uroić sobie*.

INSOGNO, s. m. *sén, marze-
nie, urojenie*.

INSOLARE, v. a. *wystawić na
słońce*.

INSOLCARE, v. a. *bróździć*. = *nakreślić plan budynku*.

INSOLENTACCIO, —CIA, *IN-
SOLENTONE*, ad. e s. *zuchwalec*.

INSOLENTI, ad. e s. m. f. *zuchwały*.

INSOLENTELLO, —LA, ad. e
s. dim. *niewco zuchwały*.

INSOLENTEMENTE, av. *zu-
chwale*.

INSOLENTIRE, v. n. *ir. stać
się zuchwałym*.

INOLENZA, —ZIA, s. f. *zu-
chwałość, zuchwalstwo*.

INSOLFARSI, v. r. *zamie-
nić się na siarkę*.

INSOLITAMENTE, av. *nie-
zwykle, niezwyczajnie*.

INSOLITO, —TA, ad. *nie-
zwykły, niezwyczajny*.

INSOLLARE, v. n. *zmięknąć,
rozmięknąć*. = v. a. fig. *osł-
bić, zniwieczyć skutek*.

INSOLUBILE, ad. m. f. *nie-
rozpuszczalny*. = *niepodobny
do rozwiązania*. Problema —
zagadnienie niepodobne do roz-
wiązania.

INSOLUBILITÀ, s. f. *nieroz-
puszczalność*. = *niepodobień-
stwo rozwiązania*.

INSOLUBILMENTE, av. *nie-
rozłącznie*.

INSOLVIBILE, ad. m. f. *nie-
będący w stanie zapłacić*.

INSOLVIBILITÀ, s. f. *niemo-
żność zapłacenia*.

INSOMMERGIBILE, ad. m. f.
niedający się zamurzyć.

INSONNARE, v. a. *uspić*.

INSONNE, ad. m. f. *bezsenny*.

INSONNIO, s. m. *bezsennosc*.

INSOPPORTABILE, —TEVO-
LE, ad. m. f. *nieznośny*.

INSOPPORTABILMENTE, av.
nieznośnie. [ngc.]

INSORDIRE, v. n. *ir. ogłuch-*

INSORGENTE, s. m. *po-
wstaniec*.

INSORGERE, v. n. *er. wstać,
podnieść się*. = *powstać, zro-
bić powstanie*.

INSORGIMENTO, s. m. *po-
wstanie, v. INSURREZIONE*.

INSORMONTABILE, ad. m. f.
*nieprzezwyciężony, nieprze-
party*.

INSORTO, —TA, p. ad. *po-
wstały*. = *powstaniec*.

INSOSPETTIRE, v. n. *mieć
w podejrzeniu*. = v. a. *podać
w podejrzenie*.

INSOSTENIBILE, ad. m. f.
*którego trudno bronić, przy-
 którym się nie można utrzy-
 mać*. = *nieznośny*.

INSOZZARE, v. a. *zbrudzić,
zbrukać, splamić, zwałać*.

INSOZZIRE, v. n. *ir. zbrud-
zić się, i t. d.*

INSUPERABILE, ad. m. f. *nie-
spodziewany*.

INSUPERANZIRE, v. n. *ir. po-
wziąć nadzieję, spodziewać
się*. [spodzianie]

INSUPERATAMENTE, av. *nie-
insuperato*, —TA, ad. *nie-
spodziewany, niespodziany*.

INSPESSAMENTO, s. m. *zge-
szczenie*.

INSPESSIRE, v. n. *ir. zgęścić,
zgestnieć*.

INSPEITTORE, s. m. *inspek-
tor, nadzorca*.

INSPEZIONE, s. f. *wpatry-
wanie się w co, oglądanie
czego*. = *inspekcja, nadzór*.
= *urząd inspektora*.

INSPIRARE, v. a. *natchnąć,
wlać ducha*. = v. n. *nadąć, na-
dmuchać*.

INSPIRATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *dający, dająca na-
tchnienie*. [nie.]

INSPIRAZIONE, s. f. *natchnie-
cie*.

INSTABILE, ad. m. f. *niestaly*.

INSTABILITÀ, —TADÉ, —TA-
TE, s. f. *niestalość, niestate-
czność*. [le.]

INSTABILMENTE, av. *niesta-*

INSTALLARE, v. a. *wprowa-
dzić do zajęcia miejsca, insta-
lować*. [lacya.]

INSTALLAZIONE, s. f. *insta-*

INSTANCABILE, ad. m. f. *nie-
znużony, niezmordowany*.

INSTANCABILMENTE, av.
nieznużenie, niezmordowanie.

INSTANTANEO, v. INSTANTEO.

INSTANTE, s. m. *moment,
chwila*.

INSTANTE, ad. m. f. *nasta-
jący, nalegający*. [nie.]

INSTANTEMENTE, av. *usil-*

INSTANZA, —ZIA, s. f. *in-
stancja sądowa*. = *naleganie,
usilne prośby*. = *przykład, do-
wód*. [wać, nalegać.]

INSTARE, v. a. *en. ir. nasta-*

INTELLARSİ, v. r. *okryć się
gwiazdami*.

INTERILIRE, v. n. *ir. stać
się niepodnym*.

INSTIGARE, v. a. *podmawiać,
podżegać, podszczuwać, na-
bechtac, podbechtac*.

INSTIGATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *poduszczyciel, i t. d.*

INSTIGAZIONE, s. f. —MENTO,
s. m. *namowa, podmowa, pod-
żeganie, poduszczenie, na-
bechtanie, podbechtanie*.

INSTILLARE, v. a. *wpusz-
czać kroplami*. = fig. *wpajać,
wrażać, natchnąć*.

INSTINTO, s. m. *instyngt,
zmysł zwierzęcy*. = *instyngt,
przeczuć*. [wić, założyć.]

INSTITUTE, v. a. *ir. ustano-*

INSTITUTA, s. f. *instytucje*

Justyniana, elementarny wy-
kład prawa rzymskiego.

INSTITUTISTA, s. m. *pro-
fessor wykładający instytucje*.

INSTITUTO, s. m. *instytu-
cja, ustanowienie, zakład*.

INSTITUTORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *nauczyciel, nauczy-
cielka*.

INSTITUZIONE, s. f. *posta-
nowienie, ustawa, prawo*. =
v. INSTRUZIONE. [stupały.]

INSTOLIDITO, —TA, ad. o-

INSTRUIRE, v. a. *ir. uczyć,
nauczać*. = *uwiadomić, do-
nieść o czem*.

INSTRUMENTALE, —RIO, —
RIA, ad. *instrumentalny*. Musi-
ca instrumentale, muzyka in-
strumentalna.

INSTRUMENTO, s. m. *instru-
ment*. = *akt, kontrakt*. = *na-
rzedzie*. [nauczający.]

ISTRUTTIVO, —VA, ad.

ISTRUTTO, —TA, ad. *uc-
zony*. = *opatrzoney w co*. =
uszykowany. Non altramente
ch' a battaglia instrutti, Car. En.

ISTRUTTORE, s. m. *nauc-
zyciel*.

ISTRUZIONE, s. f. *uczenie*.
= *nauka*. = *instrukcja, prze-
pis, prawidło*.

INSTUPIDIRE, v. n. *ir. ostu-
pieć z zadziwienia, stanąć jak
wryty*. [SOAVITÀ, ec.]

INSUAVITÀ, INSUAVE, v. *IN-*

INSUCIDARE, **INSUDICIARE**, v. a. zbrudzić, zbrukać. = fig. zepsuć.

INSUETO, v. **INCONSUETO**.

INSUFFICIENTE, ad. m. f. niedostateczny.

INSUFFICIENTEMENTE, av. niedostatecznie.

INSUFFICIENZA, —ZIA, s. f. brak, niedostatek.

INSUFLARE, v. a. wdąć, wdmuchnąć. = fig. natchnąć.

INSUFLAZIONE, s. f. Med. wdmuchnięcie gazu lub powietrza w człowieka. = Eccl. natchnienie.

INSULSAMENTE, av. głupio.

INSULSO, —SA, ad. głupi, niedorzeczny, niesmaczny.

INSULTARE, v. a. znieważać, zelżyć, zhanbić.

INSULTATORE, s. m. —TRICE, s. f. zelźciel, zelźcielka.

INSULTO, s. m. obelga, zniewaga.

INSUPERABILE, ad. m. f. nieprzewyciężony, nieprzeparty.

INSUPERABILITA, s. f. niemożność przewyciężenia.

INSUPERABILMENTE, av. nie do przewyciężenia.

INSUPERBIMENTO, s. m. wzbicie się w dumę.

INSUPERBIRE, v. n. ir. zdumnieć, spysznieć.

INSURGENTE, v. **INSORGENTE**.

INSURGERE, v. n. ir. wstać, podnieść się, powstać. = nastać, uszcząć się.

INSURREZIONALE, ad. m. f. insurekcyjny.

INSURREZIONE, s. f. insurekcyja, powstanie.

INSURTO, —TA, p. ad. v. **INSURGERE**. [rze.]

INSUSO, av. na górę, w górę.

INSUSSISTENTE, ad. m. f. nie istniejący. = bezzasadny, słaby, błahy.

INSUSSISTENZA, s. f. bezzasadność, błahość, marność.

INTABACCARSI, v. r. szaleć się, zakochać. = zatopić się w czym, oddać się zupełnie czemu.

INTACCAMENTO, s. m. v. **INTACCATURA**. = v. **OFFESA**.

INTACCARE, v. a. nakarbować, naciąć. = wyszczerbić. = Fig. żądać więcej niż należy. = zaciągnąć dług. = kraść. = urazić, obrazić. = napocząć, zacząć. = nadwerężyć, uszczerbić.

INTACCATURA, s. f. karb, nacięcie, rowek.

INTACCO, pl. —CHI, s. m. szkoda, uszczerbek, nadwerężenie. = obraza. = plama, skaza.

INTAGLIAMENTO, s. m. na-

cięcie, pocięcie. = v. **INTAGLIATURA**.

INTAGLIARE, v. a. ryc, rytować, sztychować na metalu, rżnąć, wyrzynać na kamieniu; złobić dłotkiem kamień lub drzewo.

INTAGLIATO, v. **INTAGLIO**.

INTAGLIATO, —TA, p. ad. v. **INTAGLIARE**. = nacięty, pokrajany, porąbany, posiekany. = dobrze zrobiony, jak ulany.

INTAGLIATORE, s. m. snycerz, rzeźbiarz. = sztycharz.

INTAGLIATURA, s. f. sztych, sztychowanie. = rycie na metalu.

INTAGLIO, s. m. rycina, sztych, kopersztych. — in rame, rycie rylcem na miedzi: sztych, rycina rzniana na miedzi. = robota wyrzynana dłotkiem. = kraj sukni.

INTAGLIUZZARE, v. a. pociąć, pokrajać, posiekać.

INTANARSI, v. r. skryć się w jaskini. = ukryć się w jakim zakęcie.

INTANFARSI, v. r. spleśnieć, zbutwieć (o chlebie, maśle).

INTANGIBILE, ad. m. f. nie-tykalny.

INTANTO, av. tymczasem. = Intanto quanto, — inquanto, o tyle o ile, podług tego jak, w miarę jak.

INTANTOCHE, av. tymczasem, podczas tego. = aż dopóki. = tak iż. = o tyle o ile.

INTARLAMENTO, s. m. zrobaczenie, robaczliwość, stoczenie od robactwa, spróchniałność.

INTARLARE, v. n. zrobaczyć, spróchnieć.

INTARSARE, v. a. wykładać, fornirować kawałeczka- mi drzewa rozmaitego koloru.

INTARSATURA, s. f. fornirowanie drzewem różnego koloru.

INTARTARITO, —TA, ad. okryty winianem potażu.

INTASAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zapchanie, zatkanie. = zatkanie kanałów w ciele, zatwardzenie.

INTASARE, v. a. napętnić winianem potażu. = zatkać szczelnie, zatkać czopem, zaszpuntować. [to.]

INTASATURA, v. **INTASAMEN-**

INTASCARE, v. a. schować do kieszeni. = Fig. przywła- szczyć sobie co. = v. n. wcho- dzić do czego.

INTASSARE, v. a. napiąć łuk.

INTATTO, —TA, ad. nie- tknięty, nienaruszony.

INTAVOLARE, v. a. zrobić rozegraną w szachach, v. PAT-

TARE. = Mus. pisać tablaturę dla grających lub śpiewają- cych. = Intavolare una stanza, dać podłogę lub sufit w pokoju, tuflować pokój. = Intavolar negozio, trattato, fig. zając się roztrząsaniem jakiej sprawy, wytoczyć rzecz, rozpocząć interes.

INTAVOLATO, s. m. Arch. kornesy. = hebel stolarski do laskowania. = futrowanie, ta- flowanie ścian lub sufitu.

INTAVOLATURA, s. f. Mus. tablatura, znaczenie tonów literami i cyframi zamiast nót. = przepis, instrukcyja dana na piśmie. = pobicie dachu latami.

INTEGAMARE, v. a. włożyć w rynek.

INTEGRALE, ad. m. f. całko- wity. [wicie.]

INTEGRALMENTE, av. całko- wicie.

INTEGRAMENTE, av. nieska- zitelnie.

INTEGRANTE, ad. m. f. uży- pelniający.

INTEGRARE, v. a. uzupełnić. = Mat. wynaleść ilość inte- gralną ilości różniczkowej.

INTEGRITA, s. f. nienaruszo- na całość. = Fig. doskonałość. = prawość, nieskazitelność.

INTEGRO, —GRA, ad. cały, nienaruszony. = fig. nieskazi- telnym, prawym, nieposzlakowanym.

INTEGUMENTO, s. m. Anat. błona, skórka, powłoka.

INTELAARE, v. a. nałożyć przedzę na warsztat. — un negozio, fig. v. **INTAVOLARE**.

INTELAATA, s. f. tkanie płó- tna; fig. knowanie.

INTELAIAURA, s. f. szkiele- t. = zraqb. = rama, osada, oprawa. = warsztat tkacki.

INTELLETTIVA, s. f. władza pojmowania.

INTELLETTIVAMENTE, av. umysłowo.

INTELLETTIVO, —VA, ad. umysłowy.

INTELLETO, s. m. rozum, rozsądek, umysł. = rozumie- nie, pojęcie. Aver — di checces- sia, mieć o czym pojęcie. Donne, ch' avete — d' amore, D. Rim. = rozumienie, znaczenie, sens.

INTELLETTORE, s. m. jasno pojmujący.

INTELLETTUALE, ad. m. f. umysłowy. = duchowny.

INTELLETTUALITÀ, s. f. u- myślowość.

INTELLETTUALMENTE, av. umysłowo. [GENZA.]

INTELLEZIONE, v. INTELLI-

INTELLIGENTE, ad. m. f. ob- darzony rozumem. = rozumny, mądry, uczony.

INTELLIGENZA, —ZIA, s. f. rozum, rozsądek. = rozumienie, znajomość, pojęcie. = porozumienie się z kim. — segreta, tajemne porozumienie się, znośnienie się z kim. = pl. a-niołowie.

INTELLIGIBILE, ad. m. f. zrozumiały. = umysłowy.

INTELLIGIBILITÀ, s. f. zrozumiałość.

INTELLIGIBILMENTE, av. zrozumiale.

INTERERATA, v. PAPPOLATA.

INTERERATO, —TA, ad. lat. niezgwałcony, nieskażony, nie-naruszony. [czuć.]

INTERPELLARE, v. a. + zwoła.

INTERPERANTE, ad. m. f. nieowstrzemięźliwy.

INTERPERANZA, —ZIA, s. f. nieowstrzemięźliwość, nieumarkowanie.

INTERPERARSI, v. r. umiarkować się, upamiętać się.

INTERPERATAMENTE, av. nieowstrzemięźliwie.

INTERPERATO, —TA, ad. nieowstrzemięźliwy, nieumarkowany.

INTERPERIE, —RATURA, s. f. nieporządek w funkcjach ciała ludzkiego. = Interperie dell'aria, della stagione, słońca, niepogoda.

INTERPESTIVAMENTE, av. nie w czas, nie w porę.

INTERPESTIVO, —VA, ad. niewczesny, przedwczesny.

INTERDACCHIARE, v. a. o-pacznie lub powierzchownie co rozumieć.

INTENDENTE, s. m. intend-ent, nadzorca.

INTENDENTE, ad. m. f. znający się na rzeczy, pojętny, roztropny, rozgarniony. = u-wiadomiony, przestrzeżony. = pilny, uważny.

INTENDENTEMENTE, av. pilnie, uważnie, bacznie.

INTENDENZA, s. f. v. INDE-DIMENTO. = urząd intendenta, intendentura.

INTENDERE, v. a. ir. rozumi-eć, pojąć. Intendami chi può, ch' i' m' intend' io, Petr. Dare ad —, dać do zrozumienia. = sły-szeć o czym. = myśleć, sądzić, mniemać, rozumieć. Darsi ad —, mniemać, sądzić. = znać się na czym. Chi per prova intende amore, który doskonale zna się na miłości. = nateżyc, wyleż-yć, napiąć. — l'arco, napiąć łuk. — gli occhi, wyleżyć wzrok. = v. n. chcieć, zamyslać, za-mierzać, zakładać sobie. = przykładac się do czego, trudić się, zajmować się czym. A questo intende il papa e i car-

dinali, D. Par. Che 'l maggior padre ad altr' opera intende, Petr. = v. r. znośić się z kim, mieć z kim porozumienie. Discreta-mente con lui s' incominciò ad in-tendere, Bocc. = Intendersi in donna, zając się kobietą, zako-chać się.

INTENDEVOLE, ad. m. f. zo-zumiały.

INTENDEVOLMENTE, av. mq-drze. = zrozumiale. = pilnie, uważnie.

INTENDIMENTO, s. m. ro-zum, umysł. Buona è la signoria d' Amore, perocchè trae lo 'ten-dimento del suo fedele da tutte le rie cose, D. Vit. = rozumienie, znaczenie. = cel, zamiar, za-mysł. = kochanek, kochanka.

INTENDITIVO, v. INTELLET-TIVO.

INTENDITORE, s. m. —TRI-GE, s. f. znawca. Ammiratore più che — dell' antichità classica, Giob. A buon intenditore poche parole, prov. mądry głowie dość dwie słowie. [ćmienię.]

INTENEBRAMENTO, s. m. za-INTENEBRARE, v. a. zaćmiec.

= uszkodzić, zepsuć.

INTENEBRATO, —TA, p. ad. zaćmiony. = zmieszany, po-mieszany.

INTENEBRIRE, v. n. ir. za-ćmiec się, zachmurzyć się, za-sepić się. = fig. zmieszać się.

INTENERIMENTO, s. m. roz-czulenie, rozrzewnienie.

INTENERIRE, v. a. ir. skru-szyć, zmieknąć. = fig. rozczu-lić, rozrzewnić. = v. n. e. r. roz-czulić się, rozrzewnić się.

INTENSAMENTE, —SIVAMEN-TE, av. z wyleżeniem, gwałto-wnie.

INTENSIONE, —SITÀ, s. f. na-teżenie, wyleżenie.

INTENSIVO, —VA, ad. mo-cny, tęg, dobitny, przenikający.

INTENSO, —SA, ad. mocny, tęg, silny, gwałtowny. = ma-jący wyleżoną uwagę, uważny, pilny, v. ATTENTO, INTENTO.

INTENTABILE, ad. m. f. o co się pokusić nie można.

INTENTAMENTE, av. pilnie, bacznie, uważnie.

INTENTARE, v. a. kusić się o co, kasac się na co, próbować, doświadczać. = uformować, wytoczyć proces.

INTENTATO, —TA, p. ad. v. INTENTARE. = niepróbowany, o co się kto nie kusit, czego nie-próbowal. Per non lasciare al-cuna cosa intentata, Mach. Stor.

INTENTAZIONE, s. f. kusze-nie się o co, próbowanie. = u-formowanie procesu.

INTENTIVAMENTE, av. pil-

nie, uważnie. = silnie, zwoytę-żeniem, potężnie.

INTENTO, s. m. cel, zamiar. = ad. bardzo zajęty, pilny, u-ważny, baczny. Stare — ad ascoltare, pilnie słuchać. Mentr' io son a mirarvi intento e fiso, Petr. = gotów, przygotowany.

INTENZA, s. f. + v. INTENZIONE. = osoba kochana.

INTENZIONALE, ad. m. f. in-tencyonalny.

INTENZIONALMENTE, av. w pewnej intencji.

INTENZIONATO, —TA, ad. mający pewną intencję. = o-biecany.

INTENZIONE, s. f. intencja, chęć, wola, zamiar, zamysł, cel. Aver l' —, osiągnąć cel. Dare —, obiecać, dać nadzieję. Trarre —, D. Purg. mieć na ce-lu, dążyć, zmierzać do czego.

INTERAME, s. m. trzewia, jelita.

INTERAMENTE, av. całkiem, całkowicie, zupełnie.

INTERATO, —TA, ad. auten-tyczny, prawny. = v. INTIRIZZITO.

INTERCALARE, s. m. wiersz wtrącony do tekstu. = dzień da-dany w roku przyszybowym.

INTERCALARE, v. a. wtrącić, wsunąć, dodać.

INTERCALARIO, —RIA, ad. wtrącony, dodany.

INTERCALAZIONE, s. f. wtrą-cenie, dodanie.

INTERCEDERE, v. n. ir. wsta-wiać się, przyczyniać się, pro-sić za kim, wdać się w co, być pośrednikiem.

INTERCEDITRICE, s. f. po-średniczka, oredownicza.

INTERCESSIONE, s. f. wsta-wienie się, przyczynienie się za kim, pośrednictwo.

INTERCESSORE, —DITORE, s. m. pośrednik, oredownik.

INTERCETTARE, v. a. prze-jąć, zatrzymać w drodze.

INTERCETTO, —TA, ad. prze-jęty, zatrzymany. = przecięty, zagrodzony (o drodze).

INTERCHIUDERE, v. a. ir. przysmknąć drzwi, okno. = zamknąć w czym. = v. r. zam-knąć się w śród czego.

INTERCIDERE, v. a. ir. prze-ciąć, rozciąć. = v. IMPEDIRE.

INTERCISAMENTE, v. INTER-ROTTAMENTE.

INTERCLAVICOLARE, ad. m. f. Anat. międzyoboczkowy.

INTERCOLONNIO, —LUNNIO, s. m. Arch. międzysłupowe, międ-dzysłupie.

INTERCOSTALE, ad. m. f. Anat. międzypłucowy.

INTERCOSTALMENTE, av. między żebrami.

INTERCUTANEO, —NEA, ad. Anat. między skórą a mięsem.

INTERDETTO, —DICIMENTO, s. m. —DIZIONE, s. f. zakaz, zakazanie. = Eccl. interdykt. = Bocce. przeszkoda. = p. ad. zakazany, zabroniony. = wykłety.

INTERDIRE, —DICERE, v. a. ir. zakazać, zabronić.

INTERESSANTE, ad. m. f. interesujący, zajmujący.

INTERESSARE, v. a. interesować, zajmować. = v. r. zajmować się czym.

INTERESSATAMENTE, av. interesownie.

INTERESSATO, —TA, —SSO, —SA, ad. interesowany, mający w czym interes. = interesowany, chcący zysku. = mający w czym udział.

INTERESSE, —so, s. m. interes, zajęcie. = interes, to co nas obchodzi. = interes, sprawa, zatrudnienie. Badare a suoi interessi, pilnować swych interesów. = procent, prowizya. = zysk. = strata, szkoda.

INTERESSINO, —UCCIO, s. m. dim. interesik.

INTEREZZA, s. f. całość.

INTEREZIONE, s. f. Gram. wykrzyknik.

INTERIM, av. tymczasowo. = s. m. przeciąg czasu, tymczasowy rząd, tymczasowe sprawowanie urzędu. = formularz wiary ogłoszony przez Karola V w Niemczech 1548 r.

INTERINARE, v. a. Leg. ustanowić, mianować tymczasowo.

INTERIORA, s. f. pl. —RI, s. m. pl. wewnętrzności, trzewia, jelita. = fig. wnętrze.

INTERIORE, s. m. wewnętrzne, środek, głąb. = pl. fig. serce, wewnętrzne uczucia. = ad. m. f. wewnętrzny.

INTERIORITÀ, s. f. wnętrze, środek, głąb.

INTERIORMENTE, av. wewnętrznie; w głębi serca.

INTERLINEA, s. f. odstęp między wierszami. = Stamp. blaszki między wierszami.

INTERLINEARE, ad. m. f. międzywierszowy. = v. a. interliniować, pokłaść interlinie.

INTERLOCUTORE, s. m. osoba dramatu.

INTERLOCUTORIO, —RIA, ad. Leg. przedstanowczy (o wyroku nakazującym produkowanie nowych dowodów, lub zjazd na gruncie celem wydania wyroku stanowczego).

INTERLUNIO, s. m. czas przez który wieźc nie pokazuje się na horyzoncie.

INTERMEDIO, s. m. mała sztućka między dwiema większemi. = ad. środkowy, środkowy. Le isole intermedie, wyspy między Korsyką a Sycylią.

INTERMENTIRE, v. n. ir. ścierpnąć, zdrętwieć.

INTERMETTERE, v. INTRALASCIARE. [MEZZAMENTO.

INTERMETTIMENTO, v. TRINTERMEZZO, v. INTERMEDIO.

INTERMEZZO, —ZA, ad. środkowy, pośredni.

INTERMINABILE, ad. m. f. niemający końca.

INTERMINATO, —TA, ad. nieograniczony.

INTERMISSIONE, s. f. przerwa, przestank.

INTERMISTO, —TA, ad. przemieszany, zmieszany.

INTERMITTENTE, ad. m. f. przerywany. Febbre —, febra przerywana.

INTERMITTENZA, s. f. nieregularność pulsu.

INTERNAMENTE, av. wewnętrznie.

INTERNARSI, v. r. zapuścić się w głąb; wnikać, przeniknąć. O Dio che scerni.... l'opre più occulte, e nel mio cor t'interni, Tass. Ger. Quanto più m'interno in consider la vanità dei discorsi popolari, tanto più gli trovo leggieri e stolti, Gal. Dial.

INTERNO, s. m. wewnętrzny. = ad. wewnętrzny.

INTERODIO, s. m. odległość między kolankiem a kolankiem łodygi. [nuncyusz.

INTERUNZIO, s. m. inter-

INTERO, —RA, ad. cały, zupełny, kompletny. Cavallo intero, koń cały, niewyrzynięty. Intero intero, całusienki. Conto intero intero, okrągły rachunek.

INTEROSSEO, —SEA, ad. Anat. międzykostny.

INTERPELLARE, v. a. wezwać, powołać, pozwać do sądu.

INTERPELLAZIONE, s. f. wezwanie; pozwanie.

INTERPETRAMENTO, ec. v. INTERPRETAMENTO, ec.

INTERPOLARE, v. a. wciśnąć, wtrącić do textu, dodać co do cudzego dzieła.

INTERPOLATAMENTE, av. tu i owdzie, kiedy niekiedy.

INTERPOLATO, —TA, p. ad. wtrącony, dodany do textu. = przerywany.

INTERPOLAZIONE, s. f. wtrącenie wyrazów do textu. = wyrazy wtrącone do textu.

INTERPONIMENTO, s. m. włożenie, wstawienie, wstawienie. = fig. wstawienie, pośrednictwo.

INTERPORRE, v. a. ir. wsta-

wić, włożyć między dwie rzeczy. Vengo a pregarla, che a favor del mio negozio voglia — ed impiegare quella autorità ec. Gal. Lett. = v. r. wdać się w co.

INTERPOSITORE, s. m. pośrednik.

INTERPOSIZIONE, s. f. v. INTERPONIMENTO. = wstawienie się, pośrednictwo. = Interposizione di tempo, upływ czasu, odwłoka.

INTERPOSTO, —SITO, —TA, p. ad. włożony, wstawiony, wstawiony między dwie rzeczy. = Parlare, trattare per interposta persona, mówić, traktować o co za pośrednictwem kogo.

INTERPRETAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. tłumaczenie.

INTERPRETARE, v. a. tłumaczyć.

INTERPRETATIVAMENTE, av. tłumaczyć tak lub inaczej.

INTERPRETATIVO, —VA, ad. tłumaczący.

INTERPRETE, —TATORE, s. m. tłumacz, drogmán.

INTERPUNZIONE, s. f. punktacja.

INTERRAMENTO, —RIMENTO, s. m. odsepekisko.

INTERRARE, v. a. oblepić gliną, ubijać ziemię na cembrowinę do studni, wylepić dno sadzawki, i t. p. = pogrzebać.

INTERRATO, —TA, p. ad. v. INTERRARE. = błady, wybladły.

INTERRARE, s. m. łazarz, przyspa.

INTERREGNO, s. m. bezkrólewie.

INTERRIARE, v. INTERRARE.

INTERRO, v. INTERRAMENTO.

INTERROGARE, v. a. pytać, zapytać.

INTERROGATIVAMENTE, av. w kształcie zapytania.

INTERROGATIVO, —VA, ad. pytający. Punto interrogativo, znak zapytania.

INTERROGATORE, s. m. —TRICE, s. f. zapytujący, zapytująca.

INTERROGATORIO, s. m. v. INTERROGAZIONE. = indagacya, zapytania czynione obwinionemu, i jego odpowiedzi.

INTERROGAZIONCELLA, s. f. dim. maleńkie zapytanie.

INTERROGAZIONE, s. f. pytanie, zapytanie.

INTERROMPERE, v. a. ir. przerywać. — il lavoro, przerywać pracę. — la parola, przerywać komu mowę. = v. n. przestać, ustać.

INTERROMPIMENTO, s. m. przerywanie, przerwa.

INTERROTAMENTE, av. przerywanie.

INTERROTTO, —**RUTTO**, —**TA**, p. ad. przerywany, przerywany. [rywacz.]

INTERRUPTORE, s. m. przerywacz.

INTERRUZIONE, s. f. przerywa.

INTERSECARE, —**GARE**, v. a. przerywać, przecinać, przepłatać, krzyżować. = v. r. przecinać się nawzajem.

INTERSECAZIONE, —**SEZION**, s. f. —**SECAMENTO**, s. m. przecinanie się linii, punkt przecięcia.

INTERSTIZIO, s. m. odstęp, przedział. = pewny przeciąg czasu. [TENERE, ec.]

INTERTENERE, ec. v. INTRAT-

INTERTURBARI, v. r. zmieszać się.

INTERVALLATO, —**TA**, ad. rozstawiony w pewnych odstępach.

INTERVALLO, s. m. przedział, odstęp. = przeciąg czasu. Aver lucidi intervalli, v. LUCIDO. = Milit. odstęp.

INTERVENIMENTO, s. m. wypadek, przypadek. = wdanie się, pomoc.

INTERVENIO, s. m. warsta kamieni przerywająca żyłę miedzi.

INTERVENIRE, v. n. ir. zająć, zdarzyć się, nastąpić, trafić się. = Intervenire ad alcuna cosa, wchodzić w co, wdać się w co; być czemu przytomnym, znajdować się gdzie. Un son tuoso banchetto, al quale intervennero i principali signori della corte, uspaniała uczta, na której znajdowali się przedniejsi panowie dworscy.

INTERVENTO, s. m. wdanie się, przytomność, obecność.

INTERVENUTO, —**TA**, p. ad. v. INTERVENIRE.

INTERVENZIONE, s. f. interwencya.

INTERVERTEBRALE, ad. m. f. Anat. międzypacierzowy.

INTESA, s. f. cel, zamiar. = Aver l'—, star sull'—, mieć się na ostrożności.

INTESAMENTE, av. pilnie, uważnie.

INTESCHIATO, —**TA**, ad. u-party. = rozgniewany, rozchukany.

INTESO, —**SA**, ad. zajęty, zatrudniony. Povera e nuda vai, filosofia, dice la turba a vil guadagno intesa, Petr. Ed a più dire inteso lo risospinse, Car. En. = p. ad. pojęty, zrozumiany. = słyszany. = Bene, male inteso, dobrze, źle zrobiony, zbudowany.

INTESSERE, v. a. przeplatać, wplatać, przetykać czem

tkając. Tu rischiara il mio canto, e tu perdona se intesso fregi al ver, Tass. Ger.

INTESSIMENTO, s. m. —**TURA**, s. f. tkanie; przeplatanie.

INTESTABILE, ad. m. f. niemogący zrobić testamentu.

INTESTARE, v. n. e. r. zaciąć się, wciągnąć się, uprzeć się. = v. a. Intestare in uno luoghi di monte, wyznaczyć komu dochód dożywotni.

INTESTATO, —**TA**, p. ad. u-party. = zmarły bez testamentu. = mający sobie zapisany dochód dożywotni.

INTESTINALE, ad. m. f. kiszkowy.

INTESTINO, s. m. kiszka, jelito, wnętrzności. = ad. wewnętrzny. Guerra, discordia intestina, wojna domowa, niezgoda wewnętrzna.

INTESTO, —**TA**, zamiast INTESSUTO, p. ad. przetykany. Depon Clorinda le sue spoglie in teste d'argento, Tass. Ger.

INTIEPIDARE, —**DIRE**, v. n. prop. e fig. letnieć, zletnieć, stygnąć, wystygnać. = v. a. letnieć, zletnieć, ostudzić, wystudzić.

INTIERO, —**RAMENTE**, v. INTERO, ec.

INTIGNARE, v. n. r. załęgnąć się (o molach).

INTIGNATURA, s. f. załęgnięcie się molów. = fig. upor.

INTIGNERE, v. a. ir. umoczyć. = fig. wciągnąć do spisku.

INTIGNOSIRE, v. a. ir. zarażać parchami.

INTIMAMENTE, av. ściśle, serdecznie.

INTIMARE, v. a. zawiadomić urzędownie, zapowiedzieć.

INTIMATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. zawiadomiciel, i t. d.

INTIMAZIONE, s. f. zapowiedzenie.

INTIMIDIRE, v. n. ir. przełęknąć się.

INTIMO, s. m. wnętrze, głębsza. = serdeczny przyjaciel. = ad. wewnętrzny. = serdeczny, ścisły, poufaly.

INTIMORIRE, v. a. ir. nabać strachu. = v. r. przestraszyć się.

INTINGERE, v. INTIGNERE.

INTINGOLO, s. m. —**ETTO**, dim. potrawka z sosem.

INTINTO, s. m. sok mięsny.

INTINTO, —**TA**, p. ad. umoczony. = fig. uwikłany, wpląany, wciągnięty do spisku.

INTINTURA, s. f. maczanie, umoczenie. [RIZZIMENTO.]

INTIRIZZAMENTO, v. INTIRIZZARE, v. n. drętwieć, drętwieć, skostnieć, ziębnąć, przeziębnięć, przeziębnięć się,

dość dreszczu. = v. a. wprawić w odrętwienie, zrobić sztywnym. = v. r. wyprężyć się, wyprostować się; fig. zadziierać głowę, dąć, nadymać się.

INTIRIZZATO, —**TA**, p. ad. zdrętwiały, skostniały. = sztywny, wyprężony. = zdrętwiały od zimna, przeziębły. = fig. buńczuczny, butny, hardy, dumny.

INTIRIZZIMENTO, s. m. odrętwienie. — di freddo, odrętwienie, skostnienie z zimna.

INTIRIZZIRE, INTIRIZZITO, v. INTIRIZZARE, ec.

INTIRIZZO, v. INTIRIZZAMENTO.

INTISICARE, —**CHIRE**, v. a. przyprowadzić o suchoty, wpędzić w suchoty. = v. n. wpaść w suchoty, dostać suchot.

INTITOLAMENTO, s. m. tytułowanie. = tytuł.

INTITOLARE, INTITULARE, v. a. tytułować. = poświęcić, przypisać.

INTITOLAZIONE, s. f. intytulacya. = poświęcenie, przypisanie. [BILE.]

INTOCABILE, v. INTANGI-

INTOLLERABILE, —**RANDO**, —**DA**, ad. nieznośny.

INTOLLERABILITÀ, s. f. nieznośność.

INTOLLERABILMENTE, av. nie do zniesienia.

INTOLLERANZA, s. f. nietolerancya. = niecierpliwość.

INTONACARE, INTONACO, v. INTONICARE, ec.

INTONARE, v. a. zanócić, zaintonować. = dorobić muzykę do śpiewu. = śpiewać, zaśpiewać. = fig. przymówić się o co. = Intonarla troppo alta, fig. zadużo zakroić; przybierać ton pański, wynosić się nad swój stan. [cya.]

INTONAZIONE, s. f. intonacja.

INTONCHIARE, v. n. być stoczonym przez wołki (o zbożu).

INTONICARE, v. a. tynkować, potynkować. = v. r. fig. blanszować się.

INTONICO, pl. —**CHI**, —**CATO**, s. m. —**TURA**, s. f. tynk, potynkowanie. Dar l'intonico, dąć tynk, potynkować. = fig. barwa, pożór, płaszczyk, pokrywka. E coprian sotto intonaco di miele un cor maligno, un'anima di fiele, Cast. An. parl.

INTONSO, —**SA**, ad. nieostrzyżony.

INTOPPAMENTO, s. m. zawadzenie, trącenie, uderzenie o co. = spotkanie. = v. INTOPPO.

INTOPPARRE, v. a. n. e. r. zawadzić, trącić, uderzyć o co, potknąć się, usterknąć. = spotkać, nadybać, napotkać.

INTOPPO, s. m. zawada, przeszkoda.

INTORARE, v. n. wpaść w złość (naksztalt rozhukanego wołu).

INTORBARE, INTORBIARE, v. INTORBARE.

INTORBIDAMENTO, s. m. — zione, s. f. mącenie, zamęcenie.

INTORBIDARE, v. a. mącić, zamącić. = v. n. stać się mętłym, mącić się.

INTORBIDIRE, v. n. e. r. stać się mętłym. = fig. zacząć się, zasepić się.

INTORCERE, v. a. ir. skrócić, zakrócić, okrócić.

INTORMENTIMENTO, s. m. cierpienie, drętwienie.

INTORMENTIRE, v. n. ir. cierpieć, drętwieć.

INTORNARE, —EARE, —IARE, v. CIRCONDARE.

INTORNO, s. m. okrag, obwód. = prep. około, do koła. — alla casa, all'uscio, na okolo domu, i t. d. = około, niemal, mniej więcej. = o, względem, co się tyczy. Scrivere — a chechessia, pisać o czym. = av. wokolo, dokola, naokolo. Intorno intorno, naokolusienko, dokołusienka.

INTORPIDIRE, v. n. ir. ostupieć, zgłupieć.

INTORTICCIATO, —GLIATO, INTORTO, —TA, ad. skrecony, pokręcony; okrecony; obwinięty. INTOSCANIRE, v. n. ir. nadsładować sposoby mówienia tokańskie.

INTOSSICARE, v. a. otruć.

INTOZZARE, v. n. stać się krępyim, przysadkowatym. = v. r. fig. rozgniewać się.

INTRA, IN TRA, v. INFRA.

INTRABESCARSI, v. r. bass. zakochać się.

INTRABICCOLARE, v. n. wleść na co skąd można sobie kark skrócić.

INTRACCHIUDERE, v. a. ir. przymknąć. = pozamykać do koła, pozatykać wszystkie otwory.

INTRACCIGLIO, s. m. międzybrwie.

INTRADUCIBILE, ad. m. f. niedający się przetłumaczyć.

INTRADUE, INTRA DUE, av. Essere, stare —, wahać się.

INTRAFFATTO, av. całkiem, zupełnie.

INTRAFINEFATTA, av. wcale. = v. INTRAFFATTO.

INTRALASCIAMENTO, s. m. przerwanie, zaniechanie.

INTRALASCIARE, v. a. prze- stać, przerywać, zaniechać.

INTRALCIAMENTO, s. m. zaplątanie, zawikłanie.

INTRALCIARE, v. a. plątać, wikłać, zaplątać, zawikłać. = v. r. zaplątać się.

INTRALCIATAMENTE, av. w zawikłaniu.

INTRAMESSA, s. f. włożenie, wstawienie, wtrącenie.

INTRAMESSO, s. m. potrawa dana między jedną a drugą. = p. ad. v. INTRAMETTERE.

INTRAMETTERE, v. a. ir. wstawić, włożyć, wetknąć między dwie rzeczy. = wprowadzić. Il quale (Alfieri) intromise i Subalpini alla vita italica, Giob. = v. r. wdawać się, wtrącać się do czego. E però non si deve intramettere uom mai in quelle cose che a lui non toccano, Fir. Disc.

INTRAMETTIMENTO, INTRAMEZZAMENTO, INTRAMEZZARE, v. TRAMEZZAMENTO, ec.

INTRAMISCHIANZA, s. f. mieszanina.

INTRAMISCHIARE, v. a. w mieszać, przymieszać.

INTRAMMISSIONE, v. INTRAMESSA.

INTRANGREDIBILE, ad. m. f. niedający się przekroczyć.

INTRANSITIVO, ad. Gram. nieprzechodni (o słowach niejakich).

INTRANTE, v. INSINUANTE.

INTRAPORRE, INTRAPPORRE, v. INTERPORRE.

INTRAPRENDENTE, ad. m. f. przedsiębiorczy.

INTRAPRENDERE, v. a. ir. przedsiębiorzać. = przejąć, zatrzymać.

INTRAPRENDIMENTO, s. m. przedsiębiorstwo.

INTRAPRENDITORE, —SORE, s. m. przedsiębiorca.

INTRARE, s. m. wejście, wniesienie. = fig. mina, postawa. = v. n. wchodzić, wejść.

INTRAROMPERE, v. INTERROMPERE.

INTRATA, s. f. wejście, wniesienie. = intrata, dochód.

INTRATESSERE, v. a. przepłatać, przetykać czym tkając.

INTRATTABILE, ad. m. f. nie- towarzyski, nieładzi, nie- [sem.] użyty.

INTRATTANTO, av. tymczasem.

INTRATTENERE, v. a. ir. bawić, rozrywać. = utrzymy- wać na swoim koszcie. — una donna, utrzymywać kobietę. — alcuno al suo servizio, ugodzić się ze sług. = v. r. bawić gdzie; bawić się.

INTRATTENIMENTO, s. m. zabawa, zabawienie się gdzie lub zabawienie kogo. [RE.]

INTRAVERIRE, v. INTERVENIRE.

INTRAVERSARE, v. a. poto- żyć woprzek, nawkrzyż. =

radlić. = v. n. fig. zboczyć z drogi, obłąkać się. = v. r. stawieć opór, sprzeciwiać się.

INTRAVERSATURA, s. f. prze- cięcie woprzek; fig. zawada, przeszkoda.

INTRECCIAMENTO, s. m. splatanie; splątanie, plątani- na. — di parole, fig. plątani- na wyrazów.

INTRECCIARE, v. a. pleść, splatać; przepłatać. Le villan- nelle vennero.... intrecciando i giuochi e le danze di canzonette e di brindisi, U. Fosc.

INTRECCIATOIO, s. m. igli- ca wetknięta w warkocz.

INTRECCIATURA, s. f. war- kocz, spłot, plecionka. = siatka.

INTRECCIO, s. m. v. INTREC- CIATURA, INTRECCIAMENTO. = In- treccio d'errori, pasmo błędów. = węzeł, intryga w sztukach dramatycznych.

INTREMIRE, INTREMENTIRE, v. n. ir. + zdrzeć, wzdrzgnąć się.

INTREPIDAMENTE, av. nie- ustraszanie.

INTREPIDEZZA, —DITÀ, s. f. nieustraszonosc. [straszony.]

INTREPIDO, —DA, ad. nieu- straszony.

INTRESCARE, INTRICARE, ec. v. INTRIGARE, ec.

INTRIDERE, v. a. ir. rozro- bić, rozpuścić, rozczynić wo- dq. — il gesso, wzdrzgnąć gips. = zboczyć. — le mani nel san- gue, zboczyć ręce we krwi. Il sangue spiciando d'ogni vena la terra, lo stramazzo, e'l desco intrise, Car. En.

INTRIGAMENTO, s. m. poplą- tanie, zawikłanie, zagmatwa- nie; miślad, zamieszanie. = intrygowanie.

INTRIGARE, v. a. poplątać, powikłać, zawikłać, zaga- mtać. = intrygować.

INTRIGATAMENTE, av. w za- wikłaniu.

INTRIGATORE, s. m. —TRI- CE, s. f. intrygant, intrygantka.

INTRIGO, pl. —CHI, s. m. intryga, kłopot, ambaras. = plątani- na, v. INTRIGAMENTO.

INTRINSECO, s. m. tajniki, głąb serca.

INTRINSECO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wewnętrzny, szcze- ry, serdeczny.

INTRINSICAMENTE, av. we- wnętrze.

INTRINSICARE, v. n. e. r. stać się zażyłym, spoufalić się.

INTRINSICHEZZA, —CITÀ, s. f. serdeczna przyjaźń, za- żyłość.

INTRINSICO, pl. —CI, s. m. szczerzy, poufali przyjaciel. = ad. v. INTRINSECO.

INTRISO, s. m. rozczyna.

Metter le mani in ogni —, fig. *wścibiać nos do wszystkiego.* = p. ad. v. INTRIDERE. Infriso di sangue, *prześiękły, zbroczony krwią.*

INTRISTARE, —STIRE, v. n. *zepsuć się, popsuć się.* = *usychać i opadać (o kwiatach drzew a mianowicie winnej latorośli).*

INTRODOTTO, —TA, p. ad. *wprowadzony.* = s. m. *wprowadzenie.*

INTRODUCIMENTO, s. m. *wprowadzenie.*

INTRODUCITORE, s. m. —TRICE, s. f. *wprowadziciel.*

INTRODURRE, —DUCERE, v. a. *ir. wprowadzić.* = *wprowadzić, zaprowadzić zwyczaj, i t. p.*

INTRODUTTIVO, —VA, ad. *wprowadzający, wstępny.*

INTRODUTTORE, —TRICE, v. *INTRODUCTORE.*

INTRODUTTORIO, —RIA, ad. *wstępny.*

INTRODUZIONCELLA, s. f. *dim. wstępik.*

INTRODUZIONE, s. f. *wprowadzenie.* = *wstęp do dzieła.*

INTROITO, s. m. *wstęp, początek, zaczęcie.* = *modlitwy które kapłan odmawia przystępując do ołtarza.*

INTROMESIONE, s. f. *wprowadzenie.*

INTROMESSO, v. *INTRAMESSO.*

INTROMETTERE, v. *INTRA-* [POSIZIONE.]

INTROMETTITURA, v. *INTER-*

INTRONAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *zagłuszenie.*

INTRONARE, v. a. *gluszyć, zagłuszyć, ogłuszyć.* Cerbero, ch' n' trua l' anime sì, ch' esser vorrebbe sorde, D. Inf.

INTRONATELLO, —LA, ad. e. s. *przygłuchy, nieco głuchy, trochę ogłuszony.*

INTRONATO, —TA, p. ad. *zagłuszony; oszołomiony.*

INTRONFIARE, v. n. + *gniewać się, sierdzić się.*

INTRONIZZARE, v. a. *wynieść na tron.*

INTRONIZZAZIONE, s. f. *wyniesienie na tron.*

INTRUDERE, v. a. *ir. wetknąć, wtłoczyć, wcisnąć.* = v. r. *wcisnąć się, wkroczyć się.*

INTRUONARE, v. *INTRONARE.*

INTRUPPARI, v. r. *przystać do wojska.*

INTRUSIONE, s. f. *narzucanie się, wdzierstwo.*

INTRUSO, —SA, s. *intruz, wdzierca, natręt, gość nieproszony.* = ad. *wprowadzony nieprawnie, narzucony.*

INTUARSI, v. r. + *wniknąć w siebie, v. IMMARE.*

INTUITIVAMENTE, av. *wpatrując się.*

INTUITIVO, —VA, ad. *Teol. widzący Boga, wpatrujący się w Boga (o świętych).*

INTUITO, s. m. *widzenie.*

INTUIZIONE, s. f. *Teol. widzenie Boga.*

INTUMESCENZA, s. f. *na-brzmienie, nabrzmiałość; puchnienie, puchlina.*

INTUMIDIRE, v. n. e. r. *ir. nabrzmieć, obrzęknąć, napuchnąć.*

INTUMORITO, —TA, ad. *nabrzmiały, obrzękły, opuchły.*

INTUONARE, ec. v. *INTONARE, ec.*

INTURGIDIRE, *INTURGIDITO, v. INTUMIDIRE, INTUMORITO.*

INTUZZARE, v. *INTUZZARE.*

INUBBIDIENZA, s. f. *nieposłuszeństwo.* [CARE.]

INUBBRIACARE, v. *IMBRIANUDITO, v. INAUDITO.*

INUGGIOLIRE, v. *INNUZZOLIRE.*

INUGNERE, v. *UGNERE.*

INUGUALITÀ, *INUGUALE, v. INEGUALITÀ, ec.*

INULA, s. f. *Bot. oman.*

INULTO, —TA, ad. *niezadowolony.*

INUMANAMENTE, av. *nie-ludzko, okrutnie.*

INUMANITÀ, s. f. *nie-ludzkosć, okrucieństwo.*

INUMANO, —NA, ad. *nie-ludzki, okrutny.*

INUMATO, —TA, ad. *niepo-grzebany.*

INUMIDIRE, v. a. *ir. zwilżyć, zmoczyć.*

INURBANAMENTE, av. *nieo-byczajnie.*

INURBANITÀ, s. f. *nieo-byczajność, niegrzeczność, nie-okrzesanie, prostactwo.*

INURBANO, —NA, ad. *nie-o-byczajny, niegrzeczny, nie-okrzesany.*

INUSATO, *INUSITATO, —TA, ad. nieużywany; niezwykły.*

INUSITAMENTE, av. *prze-ciw zwyczajowi.*

INUTILE, ad. m. f. *nieuży-teczny, na nic niezdatny.*

INUTILITÀ, s. f. *nieużyteczność.*

INUTILMENTE, av. *nieuży-tecznie, napróżno.*

INUZZOLIRE, v. *INNUZZOLIRE, INVADERE, v. a. ir. najść, napaść, najechać.* = *natrzeć, uderzyć, rzucić się na kogo.*

INVAGHICHIARSI, v. r. *zakochać się nieco.*

INVAGHIMENTO, s. m. *zakochanie.*

INVAGHIRE, v. a. *ir. wznie-cić miłość, rozkochać, zachwy-*

cić. = v. n. e. r. *zakochać się; pokochać, polubić.* Ardentemente se ne invaghi, *gorąco sięw niej zakochał.*

INVAGHITO, —TA, p. ad. *zakochany, rozkochany.*

INVAIARE, v. n. *szernieć.*

INVALIDAMENTE, av. *nie-ważnie.*

INVALIDARE, v. a. *Leg. u-nieważnić, za nieważny u-znać akt, i t. p.*

INVALIDAZIONE, s. f. *Leg. unieważnienie.*

INVALIDITÀ, s. f. *nieważność.* = *osłabienie, upadek sił.*

INVALIDO, s. m. *invalid wojskowy.* = *kaleka, niedole-ga.* = ad. *nieważny (akt, kontrakt, i t. p.).* = *chorowity, słabowity.*

INVALIGIARE, v. a. *zapa-kować w tłumok.*

INVALORIRE, v. a. *ir. wzmo-cnić, pokrzepić; dodać odwa-gi.* = v. r. *wzmocnić się, na-brnąć sił, pokrzepić się.*

INVANIMENTO, s. m. *spy-szenie.*

INVANIRE, v. n. *ir. spełznąć na niczem, obrócić się w niwecz.*

INVANIRE, v. n. *ir. spełznąć na niczem, obrócić się w niwecz.* = *zniknąć, v. SVANIRE.* = *spy-szenie, zdumnieć.* = v. a. *obró-cić wniwecz, zniweczyć, uda-remnić.*

INVANO, in VANÒ, av. *napró-żno, nadaremnie.*

INVARIABILE, ad. m. f. *nie-o-dmienny.*

INVARIABILITÀ, s. f. *nieo-dmiennosć.* [odmiennie.]

INVARIABILMENTE, av. *nieo-dmiennie.*

INVARIATO, —TA, ad. *nieo-dmienny.*

INVASARE, v. a. *opętać (o szatanie).* = *wlać, przelać.*

INVASARE, v. a. *opętać (o szatanie).* = v. n. *osłupieć, odejść od przytomności.* = v. r. *wyręć, wpoić w umysł.*

INVASATO, —TA, p. ad. v. *INVASARE.* = *zamurzony, zato-piony we śnie, w rozpuście.*

INVASAZIONE, s. f. *opętanie.*

INVASELLARE, v. a. *wlać w naczyne.*

INVASIONE, s. f. *najście, na-pad, najechanie.* [DERE.]

INVASO, —SA, p. ad. v. *INVA-*

INVECCHIAMENTO, s. m. *ze-starczenie się.*

INVECCHIARE, v. n. *starzeć się, zestarczać się.* = *zadawać się (o chorobach i nalogach).* = v. a. *zrobić starym.*

INVECCHIUZZICARE, —ZZI-RE, v. n. *zaczynać się starzeć.* = v. *INTRISTIRE.*

INVEDOVITO, —TA, ad. *o-wdowiwały, owdowiała.*

INVEGETABILE, ad. m. f. *nie-mogący urosć (o roślinach).*

INVEIRE, v. n. ir. gwałtownie powstawać na co, gromić, grzmieć przeciw komu.

INVENIRE, v. n. e. r. gniewać się, sierznić się.

INVEDICATO, —TA, ad. nieukarany, v. INULTO.

INVENIA, s. f. przebaczenie. = pl. uniżoność, czolobitność, hold. = tłum wyrażować, czeza gadanina.

INVENTIRE, v. TROVARE.

INVENTARE, v. a. wynaleźć, wymyśleć. — cose false, zmyślić.

INVENTARIARE, v. a. sporządzić inwentarz, wciągnąć do inwentarza. [tarz.]

INVENTARIO, s. m. inwentarz.

INVENTATORE, v. INVENTORE.

INVENTIVA, s. f. władza wynalazcza.

INVENTIVO, —VA, ad. wynalazczy, obfity w wynalazki.

INVENTORE, s. m. —TRICE,

s. f. wynalazca, wynalazczy.

INVENUSTA, v. SGARBATEZZA.

INVENZIONCELLA, —CINA,

s. f. dim. małe wynalazek.

INVENZIONE, s. f. wynalezienie. = wynalazek. = zmyślenie.

INVER, v. INVERSO.

INVERARSİ, v. r. † mieć jakis pozór prawdy.

INVERDIRE, v. n. ir. zieleńić się. [wztyd.]

INVERCONDIA, s. f. bez-

INVERCONDO, —DA, ad. bezwstydy.

INVERGARE, v. VERGARE.

INVERSIMILE, ad. m. f. niepodobny do prawdy.

INVERSIMILITUDINE, —GLIANZA, s. f. niepodobieństwo do prawdy.

INVERSIMILMENTE, av. niepodobne do prawdy.

INVERMIGLIARE, v. a. poczerwienić, urumienić.

INVERMINAMENTO, s. m. zrobaczenie, załączenie się robaków.

INVERMINARE, v. n. zroba-

INVERNARE, v. n. zimować.

INVERNATA, s. f. cała zima.

INVERNICARE, —CIARE, v. a. pokostować, lakierować.

INVERNICATURA, s. f. pokostowanie, lakierowanie. = lakier, pokost. = fig. błyskotka, świecidełko, barwidło.

INVERNO, s. m. zima.

INVERO, IN VERO, av. do prawdy, prawdziwie.

INVERSAMENTE, av. przeciwnie, naodwrót.

INVERSIONE, s. f. przewrócenie, wywrócenie.

INVERSO, prep. ku. = wopróciwnaniu, względem. = naprzeciw.

INVERSO, —SA, odwrotny. = p. ad. da INVERTERE, przewrócony; nachylony, spuszczoney.

INVERTEBRATO, —TA, ad. Stor. nat. bezpacierzowy.

INVERTERE, v. a. ir. przewrócić, wywrócić. = D. Inf. zgiąć, nagiąć, nachylić.

INVERZICARE, v. INVERDIRE.

INVERSCARE, —SCHIARE, v. a. oblepić, pomazać lepem. = fig. usidlić, uwiłkac w więzy miłości. Ove tu prima, e poi fu' inverscat' io, Petr. = v. r. Inverscarsi nell' amore di una donna, v. ułgnąć w więzach miłości, przy-

lepić się, przylgnąć do kobiety.

INVERSCATO, —SCHIATO, —TA, p. ad. złapany na lep. = fig. usidłony, uwiłkany.

INVESTIGABILE, ad. m. f. niedośledzony, niezbadany, niedocieczony.

INVESTIGAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. śledzenie, dociekanie.

INVESTIGARE, v. a. śledzić, badać, dociekać.

INVESTIGATORE, s. m. —TRICE, s. f. śledziiciel, badacz, i t. d.

INVESTIRE, v. a. dać inwesturę, udzielić władzę i tytuł. = przyoblec władzę, nadać władzę, upoważnić do czego. =łożyć, obrócić pieniądze na kupienie czego. = opasać, otoczyć miejsce obronne. = uderzyć, ugodzić. Ed a ferire alzato l'investi nella fronte, Gar. En. = być słuszną rzeczą, dostać co się zasłużyło.

INVESTITURA, s. f. inwestytura, nadanie lenności.

INETERARE, v. n. starzec się. = zadawnić się. Mal inveterato, zadawniona choroba.

INETRARE, INETRIARE, v. a. dać szyby u okien. = zeszklić. = polewać naczynia, dawać polewę.

INETRATA, INETRATA, s. f. szyby w oknie.

INETRATO, INETRIAMENTO, s. m. INETRATURA, s. f. polewa, glazura. = szyby w oknie, drzwi szklane, przepierzenie szklane.

INETRATO, —TA, ad. polewany, glazurowany. = szklisty. = szklany. = fig. bezczelny. Fronte, faccia inetrata, czoło miedziane, wytarte.

INETTIVA, s. f. gwałtowne powstanie, gromienie. Far invettive, powstawać, gromić. Piene tutte la stamperie d'invettive contro del mio discorso, Gal. Sag.

INETTIVAMENTE, av. gromiąc, łajcąc.

INVEITIVO, —VA, ad. powstający, gromiący.

INVEZIONE, s. f. zgromienie, wyłajanie, zjeżdżenie.

INVIAMENTO, s. m. wprowadzenie na drogę.

INVIARE, v. a. naprowadzić na drogę, wprowadzić w bieg, nadać obrót, skierować ku celowi. = posłać, wysłać.

INVIATO, s. m. posel, posłannik. = p. ad. v. INVIARE.

INVIDIA, s. f. zazdrość, zawist. = Bot. v. ENDIVIA.

INVIDIABILE, ad. m. f. godzien zazdrości.

INVIADIARE, v. a. zazdrościć. = żądać, pragnąć.

INVIADIATORE, s. m. —TRICE, s. f. zazdrośnik, zazdrośnica.

INVIDIETTA, —UCCIA, s. f. dim. małe zazdrość.

INVIDIOSACCIO, —CIA, peg. ad. nieźmiernie zazdrośny.

INVIDIOSAMENTE, av. zazdrośnie.

INVIDIOSO, —SA, INVIDO, —DA, ad. zazdrośny, zawistny.

INVIETARE, —TIRE, v. n. spleść, zgorszyć.

INIEVOLE, ad. m. f. mogący być posłanym.

INIGLIACCHIRE, v. n. zleńić, rozleńić się.

INIGORIRE, v. a. ir. wzmoćnić, pokrzepić. = v. n. nabrać sił, wzmoćnić się, pokrzepić się.

INILIRE, v. a. ir. przestraszyć, nastraszyć. = v. AVVILIRE.

INILIRE, v. n. przestraszyć się, spodlić się.

INILUPPAMENTO, s. m. obwijanie; zaplatanie, uwiłkanie.

INILUPPARE, v. a. zawiąć, obwinać. = zaplatać, uwiłkać, zawiłkać. = v. r. zawiąć się, obwinać się, otulić się, zaplatać się.

INILUPPATAMENTE, av. w zawiłkaniu.

INILUPPO, s. m. zawiłkanko. = fig. zawiłkanie, kłopot.

ININCIBILE, ad. m. f. niezwyćżony.

ININCIBILITÀ, s. f. niezwyćżoność. [zwyciężenie.]

ININCIBILMENTE, av. niezwyćżenie.

ININCIDIRE, v. a. ir. rozmięknąć. = v. n. rozmięknąć, sflakowac.

INIO, s. m. postanie, posyłka.

INIVOLABILE, ad. m. f. nietykalny, niezgwałcony, nienaruszony.

INIVOLABILMENTE, —TAMENTE, av. nietykalnie, nienaruszenie.

INIVOLATO, —TA, ad. nie-
tknięty, niezgwałcony, nienaruszony.

INVIOLENTO, —TA, ad. nie-gwałtowny.

INVIPERARE, —RIRE, v. n. rozszłościć się jak gadzina.

INVISCARÈ, —SCHIARE, v. IN-VESCARE.

INVISGERARSI, v. r. przeniknąć do wnętrzości.

INVISCHIAMENTO, s. m. ob-
lepienie się, złapanie się na lep.
INVISCIDIMENTO, s. m. zge-
stnienie klejkowate.

INVISCIDIRE, v. n. ir. stać
się klejkim.

INVISIBILE, ad. m. f. niewi-
dzialny.

INVISIBILIO, av. w uniesie-
niu, w zachwyceniu. Son ito —
per piacere, Buon. Tanc.

INVISIBILITÀ, s. f. niewi-
dzialność.

INVISIBILMENTE, av. niewi-
dzialnie.

INVITAMENTO, s. m. zapro-
szenie.

INVITARE, v. a. zapraszać,
zaprosić. = zachęcać, pociąg-
gać, wabić. = v. n. postawić
stawkę, dolożyć do stawki. =
v. r. zaprosić się nawzajem. =
oświadczyć się z gotowością
usłużenia.

INVITATIVO, —VA, ad. za-
chęcający, pociągający, powa-
bny.

INVITATORE, s. m. —TRICE,
s. f. zaprosiciel, zaprosicielka.

INVITATORIO, s. m. antyfo-
na śpiewana z Venite exulte-
mus. [VITO.]

INVITATURA, —ZIONE, v. IN-
INVITEVOLE, v. INVITATIVO.

INVITO, s. m. zaproszenie.
Tener lo —, przyjąć zaprosze-
nie. Sacro —, zaproszenie na
odpusz, na uroczystość. = sta-
wka, płątka.

INVITO, —TA, ad. lat. nie-
chętny, poniewolny, zmuszony.

INVITO, —TA, ad. niezwy-
ciężony, niepokonany.

INVIZIARE, v. a. † zepsuć,
skazić. = v. n. zepsuć się.

INVOCARE, v. a. wołać, zwy-
wać.

INVOCATORE, s. m. —TRICE,
s. f. wołający, wzywający.

INVOCAZIONE, s. f. wołanie,
wzywanie.

INVOGLIA, s. f. płótno zgrze-
bne do obwijania pak.

INVOGLIAMENTO, s. m. chęć,
żądza.

INVOGLIARE, v. a. wzbudzić
ochotę, zachęcić, skłonić, rozo-
chocić. = obwiać w grube płó-
tno. = v. r. zachęcić, nabrać
ochoty, rozochocić się.

INVOGLIO, v. INVOGLIA. = v.
INVOLTO. [miatko.]

INVOGLIUZZO, s. m. zawi-

INVOLAMENTO, s. m. ukra-
dzenie.

INVOLARE, v. a. ukraść. Ivi
è il mio cor e quella che 'l m' in-
vola, Petr. = porwać, unieść,
uprowadzić. Tanti miei cono-
scenti involati da morte! Silo.
Pel. M. P.

INVOLATORE, s. m. —TRICE,
s. f. złodziej, złodziejka.

INVOLGERE, v. a. ir. obwi-
nąć, zawinąć. = v. r. obwinąć
się, otulić się. = upłatać się,
uwiłtać się. E con quanta fatica
oggi mi spetro dell' error ov' io
stesso m'era involto, Petr.

INVOLGIMENTO, v. RAVVOL-
GIMENTO.

INVOLIO, —LO, s. m. kradzież.

INVOLONTARIAMENTE, av.
mimowolnie, nieumyślnie, nie-
chcący.

INVOLONTARIO, —RIA, ad.
mimowolny, nieumyślny.

INVOLPARE, v. n. zaśniewicz
się (o zbożu). [jak lis.]

INVOLPIRE, v. n. ir. schytrzeć

INVOLTARE, v. a. obwinąć,
zawinąć. [kiecik.]

INVOLTINO, s. m. dim. pa-

INVOLTO, s. m. zawinięcie,
pakiet. = torebka nasienna. =

p. ad. obwinięty, zawinięty, otu-
lony. = zaplątany, wplątany,
uwiłkany. = kręty, pokrzy-
wiony, pogięty. Non rami schiet-
ti, ma nodosi e involti, D. Inf.

INVOLTURA, s. f. zawinię-
tko. = kręcielstwo, matactwo,
podstęp, podejście, oszukanie.

= kłopot, zawikłanie, płątani-
na, intryga. = płatanina,
gmatwanina wyrazów. = nie-
ład, zawikłanie w procesie.

INVOLUCELLATO, —TA, ad.
Bot. mający torebkę nasienną.

INVOLUCELLO, INVOLUCRO, s.
m. Bot. —CRETTO, s. m. dim. to-
rebka nasienna.

INVOLUTO, —TA, p. ad. da
INVOLVERE, obwinięty, okryty,
ostoniony. Ch' è di torbidi nuvoli
involuti, D. Inf. = Bot. zwinię-
ty w trąbkę (o liściach).

INVOLUZIONE, s. f. zwinię-
cie, obwinięcie. = Bot. zwinię-
cie w trąbkę.

INVOLVERE, v. INVOLGERE.

INVOLVIMENTO, s. m. v. IN-
VOLUZIONE. = fig. zaplątanie, uwi-
klanie, chytrłość, przebiegłość.

INVULNERABILE, ad. m. f.

nie mogący być ranionym.

INZACCHERATO, —TA, ad.
obrzygany, zaszargany.

INZAFARDAR, v. INZAVAR-
DARE.

INZAFFATO, —TA, ad. na-
tkany, napchany.

INZAFFIRARSI, v. r. ustroić
się w szafiry.

INZAMPAGLIATO, —TA, ad.
ujęty w szpony; fig. uwiłkany,
zaplątany. [CHIARE.]

INZAMPOGNARE, v. INFINOC-

INZAVARDARE, v. a. poma-
zać, polepić, skleić.

INZEPPAMENTO, s. m. —TU-
RA, s. f. napchanie, natkanie,
natłoczenie; stłok, natłok.

INZEPPARE, v. a. wtłoczyć,
wbić, wetknąć. = nagroma-
dzić, napchać, napakować.

INZIBETTATO, —TA, ad.
upiżmowany.

INZOCCOLATO, —TA, ad.
ożuty w sandały. [wac.]

INZOLFARE, v. a. nasiarko-

INZOTICHIRE, v. n. ir. stać
się prostokowatym, nieokrze-
sanym. = skwaśnieć, zepsuć się.

INZUCCHERARE, v. a. cukro-
wać.

INZUCCHERATAMENTE, av.
słodko.

INZUCCHERATO, —TA, p.
ad. pocukrowany. = fig. słodki,
luby.

INZUPPAMENTO, s. m. na-
moczenie; przesięknienie, prze-
moknienie.

INZUPPARE, v. a. namoczyć,
umoczyć. = v. r. przesięknąć,
zmoknąć, przemoknąć.

IO, pron. pers. ja.

IODATI, s. m. pl. Chim. jo-
daty, sole powstające z połą-
czenia kwasu jodowego z zasa-
dami.

IODE, IOIDE, s. m. Anat. ko-
stka przy korzeniu języka.

IODICO, ad. Acido —, kwas
jodowy, powstający z połącze-
nia kwasorodu z jodem.

IODIO, IODO, s. m. IODINA, s. f.
Chim. jod, jodyna.

IODURO s. m. Chim. jodur,
kombinacja jodu z ciałami pro-
stemi.

IONICO, —CA, pl. —CI, —CHE,
ad. jonski. Dialecto ionico, dya-
lekt jonski, jeden z pięciu gre-
ckich. Ordine ionico, porządek
jonski w architekturze.

IPECACUANA, s. f. hipeka-
kuana, proszek na wymioty.

IPECOO, s. m. Bot. Krejssiek.

IPERBATO, s. m. Reti. prze-
kładnia. = Geom. linia krzy-
wa po której bieży ciało wy-
rzucone w przestrzeń np. po-
cisk z dział.

IPERBOLA, —LE, s. f. Geom.
hiperbola, linia krzywa utwo-
rzona z jednego z przecięć
ostrokągowych. = Reti. hiper-
bola, przesadnia.

IPERBOLEGGIAMENTO, s. m.
przesadzanie w wyrażeniach.

IPERBOLEGGIARE, v. n. prze-
sadać, powiększać.

IPERBOLEGGIATORE, s.

TRICE, s. é ad. przesadzający, przesadzający.

IPERBOLICAMENTE, av. przesadnie, z przesadą.

IPERBOLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, —LO, —LA, ad. hiperboliczny, przesadzony; skłonny do przesadzania.

IPERBOREO, —REA, ad. *północny.

IPERDULIA, s. f. Teol. część oddawana Najświętszej Panie.

IPERICO, pl. —CI, s. m. Bot. dziurawiec, s. Jana ziele.

IPOCONDRIA, s. f. hipokondrya, melancholia.

IPOCONDRIACO, —DRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. e s. hipokondryczny, hipokondryk.

IPOCONDRO, s. m. v. IPOCONDRIA. = pl. Anat. strona w której są położone wątroba i śledziona.

IPOCRISIA, —TA, s. f. hipokryzja, obłuda.

IPOCRITA, —TO, s. m. hipokryt, obłudnik.

IPOCRITACCIO, —CIA, ad. e s. pęg. przebrzydły hipokryt.

IPOCRITO, —TA, ad. obłudny.

IPOCRITONE, s. m. acer. ogromny hipokryt.

IPOFTALMIA, s. f. Med. ból oczu pod błonką rogową.

IPOGASTRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. podbrzuszny.

IPOGASTRIO, s. m. Anat. podbrzusze.

IPOGLOSSO, ad. Anat. podjęzykowy (nerw).

IPOSTASI, s. f. Teol. byt osoby w Trójcy. = Med. osad w urynie.

IPOSTATICAMENTE, av. osobowo. [bowa.]

IPOSTATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. osobowy.

IPOTECA, s. f. hipoteka.

IPOTECARE, v. a. hipotekować. [potecznie.]

IPOTECARIAMENTE, av. hipotecznie.

IPOTECARIO, —RIA, ad. hipoteczny.

IPOTENUSA, s. f. Geom. przeciwprostokątnia.

IPTESI, s. f. hipoteza, przypuszczenie, domysł.

IPTETICAMENTE, av. opierając się na domysły, przez przypuszczenie.

IPTETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. domysłowy, oparty na domysły, na przypuszczeniu.

IPOCENTAURO, s. m. hipocentaur, pół konia pół chłopa.

IPOCRASSO, s. m. napój z wina, cukru i cynamonu.

IPOCRENE, s. f. hipokrena, źródło Helikonu, poświęcone Muzom.

IPPODROMO, s. m. hipodrom, ujeżdżalnia.

IPOGRIFO, s. m. hipogryf, pół konia pół gryfa.

IPOPOTAMO, IPOTAMO, s. m. Zool. hipopotam, koń rzeczny w Nilu mieszkający.

IRA, s. f. gniew. Venire in ira, rozgniewać się.

IRACONDAMENTE, av. gniewliwie, z gniewem.

IRACONDIA, IRACUNDIA, s. f. gniew, porывczosć.

IRACONDO, IRACUNDO, —DA, —DIOSO, —SA, ad. gniewliwy.

IRAMENTO, s. m. rozgniewanie, gniew.

IRARE, v. n. e r. gniewać się.

IRASCIBILE, ad. m. f. gniewliwy, opryskliwy.

IRASCIBILITA, s. f. gniewliwość, opryskliwość. [wem.]

IRATAMENTE, av. z gniewem.

IRATO, —TA, p. ad. rozgniewany.

IRCO, pl. —CHI, s. m. kozioł.

IRE, v. n. Słowo ułomne, mające tylko 2 os. l. m. cz. ter. ITE, cz. przeszły: IVA, IVANO, 1 i 2 os. l. m. cz. przyszłego IREMO,

IRETE, i imiesłów cz. przeszłego, ITO, ITA, iść. — del corpo, laować.

IREEOS, s. m. Bot. kosaciec.

IRI, s. m. IRIDE, s. f. tęcza. = tęcza na okolo źrenicy oka. = v. IREOS.

IRONIA, s. f. ironia, szyderstwo, przekąs.

IRONICAMENTE, av. ironicznie, z przekąsem.

IRONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ironiczny.

IROSAMENTE, IROSO, v. IRACONDAMENTE, ec.

IRRADIARE, IRRAGGIARE, v. n. e r. promienić, rzucić promienie, rozpromienić się. I piana più vicini al sole molto maggiormente si irraggiano, che i più remoti, Gal. Lett. = v. a. oświecać promieniami.

IRRADIATO, —TA, p. ad. promieniący, promienisty.

IRRADIAZIONE, s. f. IRRAGGIAMENTO, s. m. promienienie, rzucanie promieni, blask.

IRRADICABILE, ad. m. f. niedający się wykorzystać.

IRRAFFRENABILE, ad. m. f. niepowściągnięty, niepohamowany, nieukrócony. [re, ec.]

IRRAGGIARE, ec. v. IRRADIARE.

IRRAGIONEVOLE, —NABILE, IRRAZIONABILE, ad. m. f. bezrozumny, nierozumny. = niesłuszny, niesprawiedliwy.

IRRAGIONEVOLMENTE, IRRAZIONABILMENTE, av. nierozumnie.

IRRAZIONABILITÀ, s. f. nierozum, niedorzeczność.

IRRAZIONALE, ad. m. f. nierozumny, nieobdarzony rozumem. = nierozsądny. = Mat.

niedający się wyrazić przez żaden stosunek (o ilościach).

IRRAZIONALITÀ, s. f. nierozum. [nieprzejednany.]

IRRECONCILIABILE, ad. m. f. IRRECONCILIABILMENTE, av. nieprzejednanie.

IRRECUPERABILE, ad. m. f. nieodzyskany, niepowetowany.

IRREFRAGABILE, ad. m. f. nieodparty, niezbity (dowód).

IRREFRAGABILMENTE, av. nie do odparcia, nie do zbitcia.

IRREFRENABILE, v. IRRAFFRENABILE.

IRREGOLARE, ad. m. f. nieregularny; niesforemny. = utracający prawa kapłańskie.

IRREGOLARITÀ, s. f. nieregularność. = utrata praw kapłańskich. [regularnie.]

IRREGOLARMENTE, av. nieregulatarnie.

IRREGOLATAMENTE, —LATO, v. SREGOLATAMENTE.

IRRELIGIONE, s. f. bezbożność.

IRRELIGIOSAMENTE, —SITÀ, ec. v. INRELIGIOSAMENTE, ec.

IRREMEDIABILE, ad. m. f. niedający się uleczyć, któremu niepodobna zaradzić, zapobiedz.

IRREMEDIABILMENTE, av. nie do uleczenia, nie do zapobieżenia.

IRREMISSIBILE, ad. m. f. nieodpuszczony.

IRREMISSIBILMENTE, av. nie do odpuszczenia.

IRREMUNERABILE, IRREPABILE, IRREPRENSIBILE, IRREPROBABLE, v. INREMUNERABILE, ec.

IRREPUGNABILE, v. IRREFRAGABILE.

IRREQUIETO, v. INQUIETO.

IRRESISTIBILE, ad. m. f. nieodporny, nieodparty.

IRRESISTIBILMENTE, av. nieodpornie.

IRRESOLUBILE, ad. m. f. uparty, uporczywy (o chorobach).

IRRESOLUTO, —ZIONE, v. INIRRETAMENTO, v. INRETAMENTO.

IRRETIRE, v. a. ir. złapać w sieć. = Fig. usidlić. = zawikłać, zagmatwać. IRRETITO, —TA, p. ad. złapany w sieć; usidlony. [TRATTABILE.]

IRRETRATTABILE, v. INREVERENZA, ec. v. INREVERENZA, ec.

IRREVOCABILE, ec. v. INREVOCABILE, ec.

IRRICCHIRE, ec. v. ARRICCHIRE.

IRRICORDEVOLÉ, ad. m. f. łatwo zapominający, niepamiętny.

IRRIDERE, v. a. ir. wysmiać, wyszydzic. [waga.]

IRRIFFLESSIONE, s. f. nierozirrifflessivo, —VA, ad. nierozważny.

IRRIGARE, v. innaffiare.

IRRIGATORE, s. m. skrapiający.

IRRIGIDIRE, v. inrigidire.

IRRIGUO, —GUA, ad. skrapiający, rosący. [diabile.]

IRRIIMEDIABILE, v. irremediabile.

IRRIIMESSIBILE, v. irremissibile.

IRRISIONE, s. f. wysmianie.

IRRISO, —SA, p. ad. wysmiany.

IRRISOLUTO, —TA, ad. niezdecydowany, wahający się.

IRRISOLUZIONE, —TEZZA, s. f. niedecyzja, wahanie się.

IRRISORE, s. m. wysmiewacz, szyderca. [derczy.]

IRRISORIO, —RIA, ad. szy-

IRRITABILE, ad. m. f. drażliwy.

IRITABILITÀ, s. f. drażliwość. [ne.]

IRITAMENTO, v. iritazio-

IRITANTE, irritativo, —VA, ad. drażniący, jątrzący.

IRITARE, v. a. Med. jątrzyć, rozjątrzyć. = fig. drażnić, rozjątrzyć, rozniewać.

IRITATORE, s. m. —TRICE, s. f. draźniiciel, drażnielka.

IRITAZIONE, s. f. Med. jątrzenie. = fig. rozdrażnienie, rozjątrzenie.

IRRITO, —TA, ad. lat. nieważny, nadaremny.

IRRITROSIRE, v. inritrosire.

IRRIVERENTE, ec. v. inreverente, ec.

IRRORARE, v. a. zrosić.

IRRUGGINIRE, v. inrugginire. [dare.]

IRRUGIADARE, v. inrugiadare.

IRRUVIDIRE, v. inruvidire.

IRRUZIONE, s. f. wkroczenie, wtargnięcie.

IRSUTO, IRTO, —TA, ad. najeżony, kudłaty, szorstki. I capelli scomposti e irti, Ver. N. R.

ISABELLA, s. f. maść koni ciemno bulanych.

ISAGONO, ad. m. Geom. równokątny.

ISCHIO, s. m. Anat. jedna z trzech kości kulszowych. = Bot. rodzaj drzewa.

ISCRETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. Med. pedzący uryng.

ISCURIA, s. f. Med. zatrzymanie uryng.

ISOLA, s. f. wyspa.

ISOLANO, —NA, s. e ad. wyspiarz, wyspiarka, wyspiarski.

ISOLATO, s. m. kilka domów oddzielnie stojących. = ad. oddzielny, odłączony, odrębny.

ISOLATORE, s. m. Fis. stoleczek na którym staje osoba chcąc się elektryzować.

ISOLETTA, s. f. ISOLOTTO, s. m. dim. wysepka.

ISONNE, A—, av. darmo, bezpłatnie. Due o tre flaschi davane a quattrino, ed a poveri davalo a —, L. Lipp. Malm.

ISOPERIMETRO, —TRA, ad. Geom. mający obwód równy obwodowi innej figury.

ISOPO, s. m. Bot. hizop.

ISOSCELE, ad. e s. Geom. równoramienne.

ISPEZIONE, v. inspezione.

ISPIDO, —DA, ad. najeżony, kosmaty. = kolczaty, ciernisty.

ISPIRARE, v. a. Med. wciągać powietrze, oddychać.

ISPIRAZIONE, s. f. Med. oddychanie.

ISRAELE, —LLE, —LLO, s. m. Izrael.

ISRAELITA, ad. e s. izrael-ski, Izraelita.

ISRAELITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. izraelski.

ISSA, s. f. chwila obecna.

ISSARE, v. a. Mar. windować, hisować, podnieść, wywiesić. —la bandiera, wywiesić banderę.

ISSO, —SA, pron. lat. + zamiaść ESSO, on, ona.

ISTANTANEAMENTE, av. natychmiast.

ISTANTANEO, —NEA, ad. w mgnieniu oka dokonany, niezwłoczny. = chwilowy, przemijający.

ISTANTE, s. m. chwila, moment. = In istante, av. stojąc.

ISTARE, ISTANZA, —ZIA, ISTANTEMENTE, v. instare, ec.

ISTERALGIA, s. f. Med. ból w macicy.

ISTERIA, s. f. Med. histeryja, spazmy kobiet.

ISTERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. maciczny.

ISTERITE, —TIDE, s. f. Med. zapalenie macicy.

ISTEROCELE, s. f. Med. ruptura macicy.

ISTEROTOMIA, s. f. Chir. operacja macicy. [mo.]

ISTESSAMENTE, av. tak samo.

ISTESSO, v. stesso.

ISTIGARE, ec. v. instigare, ec.

ISTINTO, v. instinto. [ec.]

ISTITUIRE, ec. v. istituire, ec.

ISTMO, s. m. międzymorze.

= Anat. międzygardle.

ISTORIA, s. f. historia.

ISTORIARE, v. a. wyryć, wymalować i t. d. jakie zdarzenie historyczne; przyzodkiem opowiadanie.

ISTORICAMENTE, istorialmente, av. historycznie.

ISTORICO, pl. —CI, s. m. historyk, dziejopis. = ad. historyczny.

ISTORIELLA, —TTA, s. f. dim. historyjka, powiastka.

ISTORIOGRAFO, s. m. historyograf, opisujący dzieje społeczne. [zwierz.]

ISTRICE, s. m. Zool. jeżo-

ISTRIONE, s. m. aktor u starożytnych.

ISTRUIRE, ec. v. instruire, ec.

ISTRUMENTALE, —TO, v. instrumentale, ec.

ISTUPIDITO, —TA, ad. zgłupiały. [ska.]

ITALIANAMENTE, av. z włoską.

ITALIANARE, v. a. przeludniać na włoski język.

ITALIANEGGIARE, v. n. mówić dobrze po włosku.

ITALIANISMO, s. m. włoszczyzna, obyczaj włoski. = sposób mówienia właściwy językowi włoskiemu.

ITALIANITÀ, s. f. Giob. narodowość włoska.

ITALIANIZZARE, v. n. naśladować obyczaje włoskie; v. italianare.

ITALIANO, —NA, s. e ad. Włoch, Włoszka, włoski.

ITALICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. włoski. Carattere italico, Stamp. kursywa.

ITALO, —LA, ad. włoski.

ITERARE, v. a. powtarzać, powielać. [krotnie.]

ITERATAMENTE, av. kilkakrotnie.

ITERATORE, s. m. powtórzyciel, ponowiciel.

ITERAZIONE, s. f. powtórzenie, ponowienie.

ITINERARIO, s. m. opisanie drogi, podróży.

ITTERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. od żółtaczki.

ITTERIZIA, ITERIA, s. f. żółtaczka.

ITTILOGIA, v. ictiologia.

IVA, s. f. Bot. iwomianek.

IVI, av. tam. = potem. Ivi a parecchi di, da — a pochi di, w kilka dni potem.

IXIA, s. f. Bot. stwardzięcznia.

IZZA, s. f. złość, chrapka.

J

Jaculo —

JATTANZA, —ZIA, s. f. chętność.

JERACIO, s. m. —CIA, s. f.

Bot. jastrzębiec.

JERI, IERI, av. wczoraj.

JERMATTINA, av. *wczoraj rano*.

JEROFILE, s. f. Bot. *goździk*.

JEROGRAFICO, ec. v. GEROGRAFICO, ec.

JOSA, A —, av. *suto, obficie*, [dużo].

JOTA, s. m. *jota*. Z przeczeniem: *ani na jotę, ani odrobiny, ani na włos*.

JUBILEO, v. GIUBILEO.

JUDICARE, ec. v. GIUDICARE, ec.

JUGERO, s. m. *morg*.

JUGO, v. GIOGO.

JUGOLO, s. m. Anat. *szyja, gardło*. [gardłowy].

JUGULARE, ad. m. f. *szyjny*.

JURA, v. CONGIURA.

JURE, s. m. *prawo*.

JURIDICAMENTE, ec. v. GIURIDICAMENTE, ec.

JURISCONSULTO, ec. v. GIURISCONSULTO, ec.

JUS, s. m. *prawo*.

JUSDICENZA, v. GIURISDIZIONE.

JUSPATRONATO, s. m. *prawo kolatora*.

JUSQUIAMO, v. GIUSQUIAMO.

JUSSIONE, s. f. *Leg. rozkaz*.

JUSTIZIA, ec. v. GIUSTIZIA, ec.

L

LA, art. r. ż. *La camera, pokój*. = pron. pers. *ja*. Io la cerco, szukam *ja*. Kładzie się jako przyrostek po trybie bezokolicznym i po gerundium. Vengo a vederla, przychodzę *ja* widzieć. Venedola, widząc *ja*.

LA, av. tam. Di là, *z tamtej strony*. = Andare in là, *zwolekać*. Entrar troppo in là in parlando, *za daleko się posunąć, przebrać miarę; wygadać się, wymówić się z czego*. Passar più là, saper più là, *dalej się posunąć, dalej postąpić, zgłębić*.

LABARDA, s. f. *halabarda*. Appoggiar la —, fig. v. APPOGGIARE.

LABARO, s. m. *chorągiew wojskowa na której Konstantyn W. kazał położyć znak krzyża na miejscu orla rzymskiego*.

LABBIA, s. f. D. *Purg. twarz*.

LABBIALE, ad. m. f. *wargowy, ustny*. Lettera —, *litera wargowa*. = Anat. *wargowy*.

LABBRICIUOLO, —ETTO, —

UCCIO, s. m. dim. *usteczka*.

LABBRO, pl. m. —BRI, f. —

BRA, —BIA, *s. m. *warga, usta*.

Arricciar le labbra, *skrzywić się*.

= *brzeg, krawędź naczyńia*.

= *Labbro di Venere, Bot. szczerb, drapacz*.

LABERE, v. n. * *słowo ulomne mające tylko 2. os. cz. t., zeshiznąc się; spadać, splywać*. Che diretto ad Annibale passaro l'alpestre rocce, Pò, di che tu labi, D. Par.

LABERINTO, LABIRINTO, s. m. *labirynt*. = fig. *labirynt, kłopot*. = Anat. *wkłęśłość ucha*.

LABILE, ad. m. f. *ślizki*. = fig. *ślaby, wątpliwy*. La mia canuta e — vecchiezza, Menz. *Memoria —, słaba, krótka pamięć*.

LABILITÀ, s. f. *chylenie się do upadku, ulomność, znikomość*.

LABINA, s. f. *śniegozwał*.

LABORATORIO, s. m. *laboratorium chemiczne*.

LABORIOSAMENTE, av. *pracowicie*.

LABORIOSITÀ, s. f. *pracowitość*.

LABORIOSO, —ROSO, —SA, ad. *pracowity*.

LABRACE, s. m. *Ict. mnogolin*.

LACCA, s. f. D. *Inf. otchłan*.

przepaść. = *brzeg, v. RIPA*. = udo zwierząt czworonożnych; łopatka odcięta, *pośladek, ciwiarka*. = *laka, (guma i żywica)*. Cera —, *lak*. = *lakier, pokost*.

LACCÈ, s. m. *lokaj*.

LACCETTA, s. f. v. RACCETTA, —

dim. v. LACCA.

LACCHEZZINO, —ZZO, s. m.

łakoc, łakotka. = fig. *żarcik, smieszne słówko*.

LACCIA, s. f. *Ict. koza*.

LACCIARE, v. ALLACCIARE.

LACCIO, s. m. *sznurek z pętelką*. = fig. *sidla, więzy*. = *stryczek, kara szubienicy*.

LACCIOLETTO, —OLO, —UOLO, s. dim.

sznureczek z pętelką. = fig. *sidelko*.

LACERABILE, ad. m. f. *dający się podrzeć*.

LACERAMENTO, s. m. —ZIONNE, s. f.

rozdarcie, podarcie.

LACERARE, v. a. *drzeć, rozdrzeć, podrzeć, rozszarpać*.

= fig. *szarpać cudzą słowę*.

LACERATORE, s. m. —TRICE, s. f.

rozdzieracz, i t. d. = fig. *szarpiący, szarpiąca cudzą słowę*.

LACERO, —RA, ad. *podarty; obzarpany*.

LACERTA, v. LUCERTA.

LACERTO, s. m. *polokcie, przedramię*.

LACINIATO, —TA, LACINIOSO, —SA, ad.

Bot. poszarpany (o liściach). [zioro].

LACO, pl. —CHI, s. m. * *je-laconicamente, av. lakonicznie, krótko*.

LACONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad.

lakoniczny, krótki, węzłowaty, zwięzły. = s. m.

człowiek lakoniczny. = av. *lakonicznie, krótko*.

LACONISMO, s. m. *lakonizm, krótkomówność*.

LACONIZZARE, v. n. *wyrażać się krótko, węzłowato*.

LACRIMA, ec. v. LAGRIMA, ec.

LACRIMA CRISTI, s. m. *na-zwisko wina zbieranego u stóp Wezuviuszu*.

LACUNA, s. f. v. LAGUNA. = *miejsce próżne w piśmie, karty brakujące w księdze*.

LACUNALE, —NOSO, —SA, ad. *ługowaty, bagnisty*.

LADANO, s. m. *ladanum, płyn sączący się z rośliny bagno*.

LADDOVE, LA DOVE, av. *tam gdzie*. = *cong. gdy, kiedy*.

LADDOVUNQUE, ad. *wszędzie*. [tnie].

LADRAMENTE, av. *niechę*.

LADRO, —DRA, ad. e s. *złodziejski, złodziej, złodziejka*. La comodità fa l'uomo ladro, *prov. okazja czyni złodzieja*.

= Fig. *Occhi, giorni ladri, zabójcze oczy, złe dni*. = *brzydki, szkaradny nieprzyjemny*.

LADRONACCIO, —CIA, s. e

ad. *peg. brzydki złodziej*.

LADRONAGLIA, —IA, s. f.

stek złodzieiów. = *Ladronaia, kradzież, zdzierstwo*.

LADRONCELLERIA, s. f. *mała kradzież*.

LADRONCELLO, —LA, LADRUCCIO, —CIA, s. m. f. dim. *mały złodziej; filut, filutka*.

LADRONE, s. m. *rozbójnik*.

— di mare, *rozbójnik morski*.

LADRONECCHIO, —GGIO, s. m.

kradzież, złodziejstwo, rozbój.

LADRONEGGIARE, v. n. *roz-bijać, bawić się rozbojem*.

LADRONESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. *rozbójniczy, zbojecki, złodziejski*.

LA ENTRO, LA GIÙ, LAGGIUE,

LAGGIUSO, av. *tam na dole*.

LAGHETTO, —TINO, s. m.

dim. *jeziorko*.

LAGNA, s. f. † *zmarwienie, fraszunek, troska*. = *żał, płacz, skarga, narzekanie*.

LAGNAMENTO, s. m. *żał, płacz, skarga, jęki, narzekanie*.

LAGNARI, v. r. *żalić się, skarżyć się, użalać się, utyski-wać, narzekać*. = *jęczeć, stękać*.

LAGNEVOLE, ad. m. f. *żałośny, bolesny*.

LAGNIO, s. m. *ciągłe skargi, jęki, narzekania*.

LAGNOSAMENTE, av. *żałośnie, bolesnie*.

LAGNOSO, —SA, ad. *żałośny, bolesny*.

LAGO, pl. —GHI, s. m. *jezio-ro*. = *dół, jama, wkłęśłość*. —

del core, *komórka serca*; fig.

glqb serca. Allor fu la paura un poco queta, che nel — del cor m'era durata, *D. Inf.*

LAGONE, s. m. accr. jezierzysko.

LAGRIMA, s. f. łza. = fig. kropla.

LAGRIMABILE, ad. m. f. oplakany.

LAGRIMALE, s. m. kąt oka. = ad. łzawny, łzowy. *Fistola —, fistula łzowa.*

LAGRIMARE, v. n. płakać. = *kapać*. = v. a. oplakiwać. *La faccia tua ch'io lagrimai già morta, D. Purg.*

LAGRIMATO, —TA, p. ad. v. LAGRIMARE. = *Pace lagrimata, gorąco pożądaną pokój.*

LAGRIMATORIO, —RIA, ad. Anal. łzowy, łzawny. = *Urna lagrimatoria, łzawica, dzbanuszek jaki zwykle znajdują w grobach starożytnych Rzymian.*

LAGRIMAZIONE, s. f. płakanie, płacz. = *Med. plynienie łez.*

LAGRIMETTA, —MUCCIA, —MUZZA, s. f. dim. łeska.

LAGRIMEVOLE, ad. m. f. oplakany.

LAGRIMOSAMENTE, av. ze łzami.

LAGRIMOSO, —SA, ad. zaplakany. *Gli occhi lagrimosi, zaptakane oczy.* *Porsi ver lui le guance lagrimose, D. Purg.* = *zroszony łzami.* *La terra lagrimosa diede vento, D. Inf.* = *kapiący, sączący się.* = *mokry.*

LAGUME, s. m. ługowisko. = *bloto rozbabrane, kałuża.*

LAGUNA, s. f. ługowisko, jezierzysko, stawisko.

LAI, s. m. pl. płacz, jęki, narzekanie. *Nell' ora che comincia i tristi lai la rondinella presso la mattina, D. Purg.*

LAICALE, ad. m. f. świecki.

LAICALMENTE, LAICAMENTE, av. po świecku. = *po głupiemu.*

LAICO, pl. —CI, s. m. osoba świecka. = *laik, pałka.* = *nieuk, człowiek ciemny.*

LAIDAMENTE, av. brzydko, szkaradnie, nieuczciwie, niegodziwie, niecznie, haniebnie.

LAIDEZZA, LAIDITA, s. f. szpetność, brzydkość. = *fig. szpetność, ohydność, szkaradność, szkaradziństwo, sprosność.*

LAIDIRE, LAIDARE, v. a. oszpecić, spługawic, zhańbić.

LAIDO, —DA, ad. szpetny, brzydki, szkaradny, ohydny, bezecny, plugawy, sprośny.

LAMA, s. f. pochyla płaszczyzna skropiona wodą, bagnista równina; rów, wódol. *Noi troverem tra via tosto una — che fa due parti di questa pianura, Ar.*

Orl. Fur. = *blacha.* = *klinga, brzeszczot, głownia.* *Venire a mezza —, fig. v. SPADA.* = *Zool. lama.* = s. m. *Lama, kapitan u Tybetanów i Mongołów.*

LAMBENTE, ad. m. f. liżący. = *Fuoco —, ogień błędny.*

LAMBICCAMENTO, s. m. przepekanie przez alembik.

LAMBICCARE, v. a. przepekać przez alembik. = *fig. wdać się w drobiazgi, zbyt ściśle roztrząsać.* = *Lambicarsi il cervello, suszyć sobie mózg, łamać głowę nad czym.*

LAMBICCATO, s. m. wyskok.

LAMBICCIO, —CCO, v. LAMBICCO.

LAMBIMENTO, s. m. liżenie.

LAMBIRE, v. a. ir. lizać; chlipać, chleptać. = *fig. lekko dotknąć, drasnąć.*

LAMBITIVO, s. m. *Med. lambitium.*

LAMBRUSCA, s. f. —co, pl. —CHI, s. m. dzika winorośl.

LAMBRUSCARE, v. n. e. r. zdziżyć.

LAMENTABILE, —BILMENTE, v. LAMENTEVOLE, ec.

LAMENTAMENTO, s. m. —TANZA, s. f. lamentowanie.

LAMENTARE, v. a. n. e. r. lamentować, płakać, oplakiwać. = s. m. *lament.* *E' dolce amaro lamentar ch' i' udiva, Petr.*

LAMENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. lamentujący, i. t. d.

LAMENTATORIO, v. LAMENTEVOLE.

LAMENTAZIONCELLA, s. f. dim. ciche narzekanie.

LAMENTAZIONE, s. f. lament, płacz, skarga, narzekanie. = *Le lamentazioni di Geremia, treny Jeremiasza.*

LAMENTEVOLE, ad. m. f. płaczliwy, żałośny, bolesny; oplakany. [z płaczem.]

LAMENTEVOLMENTE, av. LAMENTO, s. m. lament.

LAMENTOSO, —SA, ad. bolesny, żałośny.

LAMETTA, s. f. dim. blaszka.

LAMICARE, v. n. mżyć, mrzyć (o drobnym deszczu).

LAMIERA, s. f. pancierz, kiryś z blachy żelaznej. = *blacha.*

LAMINA, s. f. blacha. = *Lamina d'acqua, struga wody ciurkiem płynącej z paszczy lwów, i t. d. w wodotryskach.*

LAMINARE, v. a. rozplaszcząć metal na blachy.

LAMINATOIO, s. m. maszyna do rozplaszczania metalu na blachy. [szka.]

LAMINETTA, s. f. dim. blaszka.

LAMINOSO, —SA, ad. blaszkowy. [czwara.]

LAMMIA, s. f. larwa, po-

LAMPA, s. f. lampka. = *fig. v. LUCE, SPLENDORE.*

LAMPADA, —DE, —NA, s. f. lampka przed ołtarzem.

LAMPANAIO, s. m. lampiarz.

LAMPANEGGIO, s. m. światło świecy.

LAMPANETTO, s. f. dim. lampka, lampeczka. *Gli fece accomiare una — che di e notte sempre stava accesa, Lasc. Nov.*

LAMPANONE, s. m. accr. duża lampka.

LAMPANTE, ad. m. f. błyszczący, świecący. = *LAMPANTI, s. pl. scherz. brzęcząca moneta.*

LAMPARE, v. LAMPEGGIARE.

LAMPASCO, s. m. żaba pod językiem u konia.

LAMPASSATO, ad. *Arald.* z wywieszonym językiem (o hwie w tarczy).

LAMPEGGIAMENTO, s. m. błyskanie.

LAMPEGGIANTE, ad. m. f. błyskający, błyszczący.

LAMPEGGIARE, v. n. błyskać, błyszczyć.

LAMPIONE, v. LAMPONE.

LAMPO, LAMPEGGIO, s. m. błysk, blask. *E di tua spada al minaccioso lampo smarrì l'avversario campo, Menz.* = *Il maggior lampo, słońce.* *Che state erano ascose al maggior lampo, Ar. Orl. Fur.* = *Fis. miganie się światła.*

LAMPONE, s. m. malina. = *krzak malinowy.*

LAMPREDA, s. f. minog.

LAMPREDOTTO, s. m. maty minog. = *potrawka z trzewów cielecych.*

LAMPSONA, s. f. Bot. mlecz, łożyga.

LANA, s. f. wełna. *Far d'ogni — un peso, fig. popelniać wszelkie zdrożności, nieprzebierać, nie być skrupulatnym.* *La quale faceva, come s'usa dire, d'ogni — un peso, e soprattutto ruffiana eccellente, Lasc. Nov. v. ERBA.* *Prov. Distupar della — caprina, sprzeczać się o kozią wełnę, o fraszke.* *Dar — da pettinare, zadać komu sęka, dać orzech do zgryzienia.*

LANAIOUOLO, s. m. wełniarz.

LANCE, LANCELLA, s. f. szala, szalka.

LANCEOLARE, —LATO, —TA, ad. Bot. lancetowaty (o liściach).

LANCETTA, s. f. Chir. lancet. = *index u zegarka, skazówka zegaru słonecznego.* = *strzala, pocisk.* = *czółno przy okrecie.*

LANCIA, s. f. lanca, dzida, pika, włócznia, kopia. = *kopijnik.* = *fig. kamrat, obrońca.* *Fig. Esser — d'uno, być czym*

poplecznikiem. Portar bene sua —, dobrze się prowadzić. = czółno przy okęcie.

LANCIADORE, s.m. kopijnik. LANCIAMENTO, s.m. ciskanie, miotanie.

LANCIARE, v. a. wypuścić, ciskać, miotać. Armi da —, groty, strzelać, pociski. = Lanciare un bastimento in mare, zepchnąć z warsztatu statek na wodę. = Lanciar cantoni, campanili, fig. przesadzać, igać, strzelać bez prochu; chęłpić się, chwalić się. = v. r. rzucić się na co.

LANCIATA, s.f. rzut pocisku. = ukięcie lancą.

LANCIATORE, s.m. —TRICE, s.f. ciskający, ciskająca pociski. LANCIERE, s.m. ułan. LANCINANTE, ad. m. f. rwący, łupający (o boli).

LANCIO, s.m. popęd, rzut. Di primo —, av. z razu, od razu, na samym wstępie.

LANCIONIERE, s.m. żołnierz rzucający pociski.

LANCIOTTARE, v. a. przeżyć grotlem, pociskiem.

LANCIOTTATA, s. f. rana zadana od pocisku.

LANCIOTTO, s.m. grot, dziur, rohatyna.

LANCIUOLA, s.f. dziur. = Chir. lancet. = Bot. babka lancetowata.

LANDA, s. f. niwa, pole, łąka. = piaszczysty step. [wka.]

LANDRA, s.f. kurwa szychłolane.

LANEFICE, s.m. wetniarz.

LANFA, ad. f. Acqua —, wódka z kwiatu pomarańczowego.

LANGRAVIATO, s.m. landgrafstwo.

LANGRAVIO, s.m. landraf.

LANGUENTE, ad. m. f. omdlaty, omdlewający. = staby, wiotki, miękki (o rzeczach).

LANGUIDAMENTE, av. mdło.

LANGUIDETTO, —TA, ad. mdławy. = nadwiędty (o kwiatkach).

LANGUIDENZA, s.f. —MENTO, s.m. omdlewanie, mdłość.

LANGUIDO, —DA, ad. mdły, omdlaty; miękki, rozlazły.

LANGUIRE, v. n. ir. mdleć, omdlewać. = wędnąć, usychać (o kwiatkach).

LANGUORE, s.m. mdłość, omdlenie.

LANIAMENTO, s.m. rozdarcie, rozszarpanie.

LANIARE, v. a. rozedrzyć, poszarpać, rozszarpać. = fig. szarpać czyje słowo.

LANIATORE, s.m. rozdieracz.

LANIERE, ad. Falcone —, raróy, modry sokot.

LANIFERO, —RA, ad. welniany. = v. LANIGERO.

LANIFICIO, —ZIO, s.m. przetwarzanie welny, sukiennictwo.

LANIFICO, —CA, ad. Arte lanifica, sukiennictwo.

LANIGERO, —RA, ad. noszący welnę, welnorodny.

LANINO, s.m. wetniarz (robotnik).

LANISTA, s.m. lat. mistrz szermierski.

LANO, —NA, ad. welniany. Panno lano, sukno.

LANOSO, —SA, ad. welnisty. = okryty welną. Lanosi armeni, owce.

LANTERNA, s. f. latarnia. —magica, latarnia magiczna, pokazująca za pomocą szkielek różne figurki. Mostrare, dare altrui lucciole per lanterne, prov. v. LUCCIOLA. = latarnia morska. = wieżyczka szklana na kopule. [niarz.]

LANTERNAIO, s.m. latarni.

LANTERNETTA, s. f. —NINO, s.m. dim. latarka.

LANTERNONE, s.m. acer. duża latarnia. = fig. przewodnik ślepych.

LANTERNUTO, —TA, ad. scherz. suchy jak szczepa.

LANUGGINE, LANUGINE, s. f. mech na brodzie; fig. młokos; młodzięz, młodość. = welnianka, puch na niektórych roślinach.

LANUGINOSO, —SA, ad. kosmaty, mchem zarosty. = tylko co zaczynający zarastać. = Bot. kutnerowaty, okryty welnianką, puchem. = w puchu (o ptakach).

LANUTO, v. LANOSO.

LANUZZA, s. f. delikatna welna.

LANZENETTO, LANZICHENECO, LANZICHINECCO, pl. —CHI, LANZO, s.m. lancknecht, piechur niemiecki.

LAONDE, av. dla tego, przeto, stąd, przez co.

LAPAZIO, s.m. Bot. gatunek szczawiu. [wy.]

LAPIDA, s. f. kamień grobowy.

LAPIDARE, v. a. ukamienować.

LAPIDARIA, s. f. nauka o napisach na kamieniach.

LAPIDARIO, —RIA, ad. Stile lapidario, styl napisowy. = s.m. jubiler.

LAPIDATORE, s.m. kamionownik. [nowanie.]

LAPIDAZIONE, s. f. ukamienienie.

LAPIDE, s. f. v. LAPIDA. = drogi kamień.

LAPIDEFATTO, —TA, ad. skamieniały. [mienny.]

LAPIDEO, —DEA, ad. ka-

LAPIDESCENTE, ad. m. f. zamieniający w kamień (o wodach).

LAPIDIFICAZIONE, s. f. Min. zamienianie się w kamień.

LAPIDOSO, —SA, ad. kamienisty. [zować.]

LAPILLARE, v. a. krystalizować.

LAPILLO, s.m. ciało skryształizowane (cukier, sól). = drogi kamień.

LAPIS, s.m. czerwony ołówek, cynober. = zwyczajny ołówek.

LAPISLAZZALO, —ZULI, —ZOLI, —ZARI, s.m. Min. lazur.

LAPPA, s. f. gatunek szerszenia.

LAPPE LAPPE, av. Far —, kłapać zębami z głodu, ślinkę polykać. Far il cul —, bass. drzeć ze strachu.

LAPPOLA, s. f. Bot. łopian, łopuch. = Fig. furda, fraszka, drobnotka. Non stimare una —, mieć kogo za hetkę pętelkę, za nic. = natręt.

LAPPOLONE, s.m. duży łopuch. = fig. ogromny natręt.

LAQUEATO, —TA, ad. futrowany, wykładany (o ścianach, suficie).

LARDARE, LARDELLARE, v. a. szpikować stoninę. [niniarz.]

LARDARUOLO, s.m. słolardato.

LARDATO, —TA, p. ad. szpikowany. = fig. zatłuszczony, brudny. [lec.]

LARDATOIO, s.m. szpiku-

LARDATURA, s. f. szpikowanie.

LARDELLO, s.m. —LINO, dim. stoninka do szpikowania.

LARDIERO, —RA, ad. omaszczony stoninę.

LARDO, s.m. stonina; świni solona. Fig. Nuotar nel —, opływać jak pączek w masło.

Gettar il — a' cani, rozrzucić, marnotrawić. [ny.]

LARDONE, s.m. potec stoniny.

LARGACCIO, —CIA, ad. peg. bardzo szeroki. —di bocca, fig. gębaty, pyskawy.

LARGAMENTE, av. suto, obficie, sownie, hojnie, szczerodliwie.

LARGARE, v. a. rozszerzyć. = puścić wodze. Larga' il desio, ch' i' teng' o molto a freno, Petr.

LARGHEGGIARE, v. n. dać nieograniczone pozwolenie, na dać wszelką wolność działania. = hojnie szafować, sownie wynagrodzić. = Largheggiare di parole, fig. złote góry obiecywać.

LARGHEGGIATORE, s.m. człowiek hojny, szczerodliwy.

LARGHETTO, —TA, ad. dość szeroki.

LARGEZZA, s. f. szerokość. = Geogr. szerokość geograficzna. = hojność, szczerobliwość. Far —, hojnie szafować. = wolność, pozwolenie.

LARGHISSIMO, —MA, ad. sup. bardzo szeroki. = bardzo obfity. = bardzo hojny. = Larghissima pioggia, rześniste deszcz.

LARGHITÀ, v. **LARGEZZA**.

LARGIMENTO, s. m. szafowanie. — di doni, szafowanie, rozdanie hojnych darów.

LARGIRE, v. a. ir. hojnie rozdawać, szafować. = dać pozwolenie.

LARGITÀ, s. f. hojność.

LARGITORE, s. m. —TRICE, s. f. hojnie szafujący, szafująca.

LARGIZIONE, s. f. hojny dar.

LARGO, s. m. szerz, szerzyzna, szerokość. = Largo largo, z drogi, na bok. = Pigliar il —, wypłynąć na otwarte morze.

LARGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. szeroki, obszerny, przestronny, rozległy, dostatni. = obfity. = szczydry, hojny, wspaniały. Dare a larga mano, dać szczerdzie, hojnie. = Stare alla larga, stać na uboczu, na ustroniu, zdala od czego, unikać spotkań, nie utracać się do czego. Far largo, ustąpić z drogi. = Farsi largo, pęknąć, rozedrzeć się. = av. szeroko, v. **LARGAMENTE**. In lungo e in largo, wzdłuż i w szerz, na wszystkich stronach. Fig. Volgare —, unikać trudności. Giuocar —, być zdala od czego.

LARGOVEGGENTE, ad. m. f. przeczorny, przenikliwy, bystry.

LARGURA, s. f. obszar, przestwór, rozłóg.

LARI, s. m. pl. bożkowie domowi u starożytnych.

LARICE, s. m. Bot. modrzew.

LARICINO, —NA, ad. modrzewowy.

LARINGE, s. f. Anat. krtan.

LARINGITE, —TIDE, s. f. zapalenie krtani.

LARVA, s. f. larwa, widmo, mara. = maska. V'è il falso Zelo, che d'amor s'è posto una — sul volto, Mont.

LASAGNA, s. f. lazanka. Aspettar a bocca aperta le lasagne, aspettar che le lasagne piovano altrui in bocca, o in gola, przewzekać póki pieczona gotabki nie wleczą do gąbki. Ma come quella... che aspetta, che le piovano in bocca le lasagne, L. Lipp. Malm. = wosk którym się wylewa forma przed ulaniem statuy. [makaronów.

LASAGNAIO, s. m. fabrykant

LASAGNINO, ad. Cavolo —, fryzowana kapusta.

LASAGNONE, s. m. cymbał, czop, basatyk, tyła.

LASCA, s. f. (białoryb) kleń. La celeste —, D. Purg. Ryby w zodiaku.

LASCIAMENTO, s. m. opuszczenie.

LASCIAMISTARE, s. m. czołówek ociepały, ciemiega. Esser pieno di —, fig. nudzić się niezmiernie.

LASCIARE, v. a. zostawić, niezabrać, nieodebrać. Lui dentro all'arca lasciarono racchiuso, Bocc. — in vita, zostawić przy życiu, darować życie. = zostawić co komu w spadku, zapisać. E a loro ogni suo bene e mobile e stabile lascio, Bocc. = zostawić, porzucić, opuścić. = nieetykać, nieruszać, niezaczepiać, dać pokój. — stare alcuno, dać komu pokój. — stare, przestać, zaprzestać, przestawać robotę. Lascia d'amarmi, przestań mnie kochać. Dirò solo ch'ei visse e lascio vivere, Cast. An. parl. powiem tylko że on żył i przestał żyć. = puścić, wypuścić, popuścić. — il cane, spuścić psa z uwięzi, ze sfory. — la briglia, popuścić uogłowo. — andare un colpo, uderzyć, ugodzić. — cadere, upuścić. = pozwolić. Lascia pria ch'io finisca e poi rispondi, Met. Lascia ch'io vada, pozwól mi odejść. = v. r. zostawić, zachować co dla siebie. Lasciarsi sempre una porta aperta per..., zostawić za sobą drzwi otwarte, mieć zawsze jakiś wybieg, wymówkę. = Lasciarsi uscire di bocca qualche parola, wymówić się z czem. = dać się. Lasciarsi sedurre, ingannare, dać się zwieść, uwieść, oszukać. — trasportare dallo sdegno, unieść się gniewem. — prendere dal boccone, dać się zbudzić, omamić. — mangiare la torta in capo, dać po sobie jeździć, dać się wodzić za nos.

LASCIATA, v. **LASCIAMENTO**.

LASCIATURA, s. f. Stamp. opuszczenie.

LASCIBILE, ad. m. f. + rozwiązły.

LASCIO, s. m. puścizna, spuścizna, zapis testamentowy. = testament. = smycz lub swora na psy.

LASCITO, s. m. zapis testamentowy. [znie.

LASCIVAMENTE, av. lubieżnie.

LASCIVIA, **LASCIVITÀ**, —TADÉ, —TATE, s. f. lubieżność.

LASCIVIENTE, ad. m. f. lubieżny. = igrający, pusty, swawolny.

LASCIVIRE, v. n. ir. stać się lubieżnym, żyć lubieżnie.

LASCIVO, —VA, ad. lubieżny. = pusty, swawolny.

LASCIVOLO, —LA, —ETTO, —TA, ad. nieco lubieżny. = nieco pusty.

LASERPIZIO, s. m. Bot. lazurek, bucién.

LASSA, s. f. smycz.

LASSARE, v. a. znużyć, zmęczyć, zmordować. = zostawić, opuścić. O tu che porte parte teco di me parte ne lassi, Tass. Ger.

LASSATIVO, —VA, ad. laxujący.

LASSAZIONE, **LASSEZZA**, s. f. znużenie, zmordowanie.

LASSITÀ, s. f. Med. rozwolnienie, osłabienie.

LASSITUDINE, s. f. spracowanie, zmordowanie.

LASSO, —SA, ad. znużony, strudzony, zmordowany. Occhi miei lassi, Petr. = D. Inf. zachodzący (o słowcu). = rozwolniony. = nieszczęśliwy, nędzny. Lasso me! biada mnie nędzemu!

LASSU, **LASSUSO**, * av. tam wysoko.

LASTRA, s. f. tafla kamienna na posadzkę; kamień brukowy. = płyt marmuru. = blacha, tafla. — di vetro, szyba szklana. — di ghiaicio, szyba lodu. = Prender uccelli alle lastre, tapać ptaki samolotką.

LASTRAIUOLO, s. m. brukarz. [kowanie.

LASTRICAMENTO, s. m. brukowanie.

LASTRICARE, v. a. brakować. — ad uno la via, fig. ustać, utwórzać komu drogę do czego.

LASTRICATO, —TA, p. ad. brukowany. = fig. ustany, okryty. = s. m. bruk.

LASTRICATURA, s. f. brukowanie; tafłowanie posadzeki.

LASTRICO, pl. —CHI, s. m. bruk. Ridursi sul —, fig. osiąść na bruku, stracić sposób do życia, pójść z torbami.

LASTRONE, s. m. duży kamień brukowy. Dare il culo sul —, osiąść na bruku, zbankrutować. = zatykać pieca piekarskiego.

LASTRUCCIA, —ETTA, s. f. dim. tafelka, szybka, blaszka.

LATEBRA, s. f. lat. * kryjówka, schronienie.

LATEBROSO, —SA, ad. pelen kryjówek.

LATENTE, ad. m. f. kryjący się, ukryty.

LATENTEMENTE, av. skrycie.

LATERALE, ad. m. f. boczny, poboczny.

LATERALMENTE, av. z boku.

LATERINA, s. f. tranzet.

LATIBOLO, s. m. *kryjówka*.
= fig. *tajemnica*.

LATICLAVIO, s. m. *Antiq. rom. pas purpurowy którym była oblamowana z przodu suknia senatora rzymskiego*.

LATIFOLIO, —LIA, ad. Bot. *szerokoliści*.

LATINACCIO, s. m. *peg. złota łacina*.

LATINAMENTE, av. *prze-stronnie, wygodnie*. = *dobry łacina*.

LATINANTE, v. LATINISTA.

LATINARE, v. LATINIZZARE.

LATINISMO, s. m. *latynizm*.

LATINISTA, s. m. *latinizante*, s.

m. *łacinik*.

LATINITÀ, s. f. LATINAMENTO, s. m. *łacina*.

LATINIZZAMENTO, s. m. *tlumaczenie na łaciński język*.

LATINIZZARE, v. a. *naadać wyrazowi formę łacińską*. = *przełożyć na łaciński język*.

LATINO, s. m. *łacina*. = *język, mowa*. Ciascuno parla il suo —, każdy mówi swoim językiem. E cantine gli augelli ciascuno il suo — da sera e da mattino sulli verdi arbuscelli, D. Rim. Il cavalier che intese quel —, Bern. Orl. = *nauka, doktryna*. Del cui — Agostin si provvide, D. Par. = *ćwiczenie łacińskie*. = *Far il — a cavallo*, fig. *po mimo woli co robić*.

LATINO, —NA, ad. *łaciński*. = *jasny, zrozumiały*. = *szeroki, obszerny, przestronny, wygodny*. = *Latino di bocca*, *pyśkaty, gębaty, szkalujący, łący*. Chi è latino di bocca, per lo più è anche latino di mano, Manz. P. S. kto pyśkaty ten i ręk przy sobie nie trzyma. = *Vela latina*, *żagiel trójkątny*. = *av. po łacinie*.

LATINUCCIO, s. m. *dim. ćwiczenie łacińskie początkowego ucznia*.

LATITARE, v. n. *chowac się, ukrywać się*. [sę]

LATITAZIONE, s. f. *chowanie*. LATITUDINARI, s. pl. *Teol. obojętni w materii religii*.

LATITUDINE, s. f. *szerokość*. = *Geogr. szerokość geograficzna, odległość miejsca jakiegokolwiek ziemi od równika*.

LATO, s. m. *bok*. Il — manco, bok lewy. Il — destro, bok prawy. = *strona*. Egli mandò in ogni —, *rozestął na wszystkie strony*. = *Lati del triangolo*, *boki trójkąta*. = *A lato*, *allato*, *av. obok, przy*.

LATORE, s. m. *noszący*. — di teggi, *prawodawca*.

LATRABILE, ad. m. f. *zdolny do szczekania*.

LATRABILITÀ, s. f. *zdolność szczekania*.

LATRARE, v. n. *szczebrać*. = *fig. warczeć, burczeć, fukać*.

LATRATO, LATRAMENTO, s. m. *szczekanie*.

LATRATORE, s. m. *szczechacz*.

LATRIA, s. f. *część Bogu tylko należna*.

LATRINA, v. LATERINA.

LATROCINIO, s. m. *kradzież*.

LATROCINO, —NA, ad. *obrzydły, ohydny*. [na]

LATTA, s. f. *blacha (pobiela-*

LATTAIO, —IA, ad. + *mle-*

czny. Nutrice buona lattaia, *mam-*

ka mająca dużo mleka. = s. m.

v. LATTARO, = *blacharz*.

LATTAUOLA, s. f. Bot. *mle-*

czaj, loczyga. [czny]

LATTAUOLO, s. m. *zab mle-*

LATTANTE, ad. m. f. *Fanciullo*

—, *dziecko przy piersi*. Donna

—, *mamka*.

LATTARE, v. n. *dawać pierś,*

karmić pierśią. = *ssać*.

LATTARO, —RA, s. *mleczarz,*

mleczarka.

LATTATA, s. f. *napój z cukru, jęczmienia i nasienia melonowego używany w febrze*. Fare una —, fig. *każać przynieść po jedzeniu innego wina i inne kieliszki*.

LATTATO, —TA, ad. *mleczny*.

LATTATRICE, s. f. *mamka*.

LATTE, s. m. *mleko*. — *rap-*

preso, mleko zsiadłe, kwaśne.

Capo di —, *śmietana*. = *fig. **

dzieciństwo, wiek dziecienny.

Ch'or foss' io spento al — Petr.

Avere il — alla bocca, *mieć jeszcze*

mleko pod nosem. = *Latte di*

gallina, fig. *ptasie mleko*. E non

vi manca — di gallina, L. Lipp.

Malm. = *Pesci di latte, mleczak,*

samiec (o rybach).

LATTEGGIANTE, ad. m. f.

mleczny. [cy mlekiem]

LATTENTE, ad. m. f. *karmią-*

LATTEO, —TEA, ad. *mle-*

czny, podobny do mleka. Via

lattea, Astr. *droga mleczna*.

Vene lattee, Anat. *naczynia*

rozprzewadzające chyl.

LATTERUOLO, s. m. *potra-*

wa z mleka kwaśnego.

LATTICINIO, s. m. *nabiał,*

mleczyno.

LATTICINOSO, —SA, ad. *wy-*

dający mleko (o niektórych ro-

ślinach). = *mleczny, biały jak*

mleko.

LATTIFICCIO, s. m. *biały*

sok fig niedojrzałych i innych

roślin.

LATTIME, s. m. *ciemieniucha*.

LATTIMOSO, —SA, ad. *ma-*

jący ciemieniuchę.

LATTONZO, —ZOLO, s. m.

cielę niemające roku.

LATTOSO, —SA, ad. *mleczny*.

LATTOVARIO, LATTOARIO, —

RO, s. m. *elektuarz, powidła*.

LATTUGA, s. f. *sałata*. Dar

la — in guardia a' paperi, prov.

v. PAPERIO.

LAUDA s. f. *hymn, pieśń*.

LAUDABILE, ad. m. f. *chwa-*

lebny.

LAUDABILMENTE, av. *chwa-*

lebnie.

LAUDANO, s. m. *laudanum*.

LAUDARE, ec. v. LODARE, ec.

LAUDEVOLEZZA, s. f. *chwa-*

lebność.

LAUREA, s. f. *wieniec wa-*

wrzynowy. = *stopień doktora*.

LAUREANDO, —DA, ad. *ma-*

jący otrzymać stopień doktora.

LAUREATO, —TA, ad. *uwie-*

czony wieniec wawrzynowy.

Poeta laureato, *uwieńczo-*

ny poeta. = s. m. *ten który*

otrzymał stopień doktora.

LAUREAZIONE, s. f. *uwie-*

czenie wawrzynem.

LAUREO, —REA, LAURINO, —

NA, ad. *wawrzynowy, lawrowy*.

LAURO, s. m. *wawrzyn, lawr*.

LAUTAMENTE, av. *suto, hoj-*

nie, obficie.

LAUTEZZA, s. f. *przepych*

w ucztach.

LAUTO, —TA, ad. *wspania-*

ły, okazaty, przepyszny, wy-

smienity.

LAUZZINO, AUZZINO.

LÁVA, s. f. *lawo*.

LAVABILE, ad. m. f. *dający*

się obmyć.

LAVABO, s. m. *umywalnia*

po zakryściach. = *reżnik któ-*

rym kapłan obciera ręce.

LAVACAPO, s. m. *zmycie ko-*

mogłowy, tura, burka, kapituła.

LAVACECI, s. m. *pop. kiep,*

gamoń, duren, ciemięga, kulfon.

LAVACRO, s. m. *sadzawka*

w której piorą chusty. = *mycie,*

obmywanie. Il — della confes-

sione, fig. *spowiedź*. Sacro —,

chrzest.

LAVAGNA, s. f. *tupek*.

LAVAGNATO, —TA, ad. *si-*

wy, popielaty.

LAVAGNINO, —NA, ad.

w warstach podobnych do tu-

pku. [nik]

LAVAMANE, s. m. *umywal-*

LAVAMENTO, s. m. *mycie,*

obmywanie. — de' piedi, Eccl.

mycie nóg. = *Chim. płokanie*.

LAVANDA, s. f. *mycie*. = *Bot.*

lewanda.

LAVANDAIA, —RA, —DIERA,

s. f. *praczka*.

LAVARE, v. a. *myć; prać;*

płókać (szkła). — le piaghe,

obmywać, przemywać rany.

= *Fig. Lavar il capo a uno, zmyć*

komu głowę, zbuczeć, wyła-

jad; — (co' ciottoli, colle frombole), *ogadać, oszkalować*. — il capo all' asino, *wyświadczyć przysługę niewdzięcznemu*, v. ASINO. Lavarsi le mani d' alcuna cosa, *umywać od czego ręce*. Una mano lava l' altra, tutte due lavano il viso, *prov. ręka rękę myje, noga nogę podciera*.

LAVASCODELLE, s. m. *po-mywacz*.

LAVATIVO, s. m. *lewatywa*. LAVATOIO, s. m. *sadzawka w której piorą chusty*.

LAVATORE, s. m. — TRICE, s. f. *prac., pracza*.

LAVATURA, s. f. *mycie; pranie*. = *pomyje*. = *wódka do mycia się*.

LAVAZIONE, v. LAVAMENTO.

LAVEGGIO, s. m. (w Lombardyi), *garnek żelazny zawieszony nad ogniem do gotowania rosolu*. = (w Toskanii), *garnek napelniony żarem do grzania się w zimie*.

LAVENDULA, v. LAVANDA.

LAVINA, s. f. *śniegozwał*.

LAVINARE, v. n. *zawalić się, osypać się*.

LAVORACCHIARE, v. n. *trochę popracować i porzucić*.

LAVORACCIO, s. m. *peg. zła robota*.

LAVORANTE, s. m. *robotnik, rzemieślnik*.

LAVORARE, v. n. *pracować*. = v. a. Lavorare il podere, l' orto, *uprawiać grunt, ogród*. — alcuna cosa, *obrabiać, wyrabiać, glądzić, doskonalić*.

LAVORATIO, —TIA, —tivo, —va, ad. orny. = *Giorno lavoro, dzień roboczy*.

LAVORATO, s. m. *grunt uprawny*.

LAVORATO, —TA, ad. *obrobiony, wyrobiony, wypracowany*. = *Acqua lavorata, wódka*. = *Fuoco lavorato, fajerwerk*.

LAVORATORE, s. m. *robotnik; rolnik*. [ca.

LAVORATRICE, s. f. *robotniczka*.

LAVORAZIONE, s. f. *LAVORACCIO, s. m. robota około roli, uprawa roli*.

LAVORERIA, LAVORIERA, s. f. *grunta, pola uprawiane*.

LAVORETTO, LAVORIETTO, s. m. *dim. robotka*.

LAVORIO, s. m. *ciągła praca*. = *fabryka, laboratorium, warsztat*.

LAVORO, s. m. *praca, robota*. = *robota, wyrób*. Lavori di terra cotta, *ceglły, dachówki*.

LAZEGGIARE, v. n. *blaznować, dowcipkować*.

LAZZARONI, s. m. *pl. lazaroni, motloch neapolitański*.

LAZZERETTO, s. m. *lazaret*

zapowietrzonych. = *dom w którym się odbywa kwarantana*.

LAZZERO, s. m. *lazarz, nędzarz*.

LAZZERUOLA, s. f. *owoc drzewka: LAZZERUOLO, s. m. berrek? (Crataegus azarolus)*.

LAZZETTO, —TA, ad. *kwaskowaty*.

LAZZEZZA, LAZZITÀ, s. f. *kwaskowatość*.

LAZZO, —ZA, [lā-co], ad. *kwaśny, cierpki*. Ed è ragion, che tra gli lazzi sorbi si disconviene fruttare al dolce fico, *D. Inf.*

LAZZO, [lā-dzo], s. m. *blażenstwo, koncepta, śmieszki, któremi komedyanci żartują widzów*. Tenere il —, *znać się na żartach*.

LE, art. f. pl. *Le donne, kobiety*. = *pron. f. pers. jej, je*. La giovane cominciò a dubitare che vergogna le potesse tornare, *Bocc.* Ben le riconosco, *dobrze je poznaję*. Ten zaimek poprzedza MI, TI, SI, CI, VI, a następuje po ME, TE, SE, CE, VE. Le vi porgo, *ve le porgo, wam je ofiaruję*. Caro vi sarebbe che io ve le rendessi, *Bocc.* Czasem się kładnie przed, czasem po zaimek. Ne le fece una ghirlanda, *zrobił z nich dla niej girlandę*. Dopo molte riconfermazioni fattelene, *Bocc.*

LEALE, s. m. *ścieżka wzdłuż rzeki dla holowania statków*.

LEALE, ad. m. f. *wierny, prawy, uczciwy, zacy, rzetelny, słowny*. = *twardy, tegi*.

LEALMENTE, av. *wiernie, uczciwie, rzetelnie*.

LEALTA, LEANZA, s. f. *wierność, prawość, rzetelność, słowność*.

LEARDO, —DA, ad. *jasnosłowy (o koniu)*. — *pomato, rosato, moscato, siwo-jabłkowity*.

LEBRRA, LEBBROSIA, s. f. *trąd*.

LEBROSO, —SA, ad. *trędowaty*.

LECCAMENTO, s. m. *LECCATA, s. f. lizanie*.

LECCAPIATTI, —PESTELLI, s. m. *lizun, pieczeniarsz*.

LECCARDA, s. f. *brytwana*.

LECCARDIA, v. LECCORNIA.

LECCARDO, —DA, ad. *łasy, łakotliwy*.

LECCARE, v. a. *lizać*. = *Fig. drasnąć, zadrasnąć, lekko ranić*. La lancia in cima gli leccò la spalla, *Salvin. Iliad.* = *lizać się, łasić się*.

LECCATAMENTE, av. *pieszczotliwie, przysadnie*.

LECCATO, —TA, p. ad. *lizany, obliżany*. = *Parlare leccato, fig. przysadna, pieszczona mowa; ładna mowa*. Raccontaci

quella tua novella, *acciocchè questo mio Agnolo... fruisca la piacevolezza del tuo leccato parlare*, *Fir. As.*

LECCATORE, s. m. *łakotnik*. LECCATURA, s. f. *lizanie*. = *fig. zadrasnienie*.

LECCETO, s. m. *gaik więzozłotowy*. = *fig. kłopot, tarapata*.

LECCHERIA, v. LECCORNIA.

LECCHETTINO, s. m. *dim.*

lizanie się; słodkie, pochlebne wyrazy. [tka.

LECCHETTO, s. m. *dim.* *łakotnie*.

LECCIO, s. m. *więzozłot*.

LECCONCINO, s. m. *dim.* *łakotniś*.

LECCONE, s. m. —NESSA, s. f. *łakotnik, łakotnica*.

LECCORNIA, —NERIA, s. f. *łakotliwość*. = *łakocie, łakotka*. = *fig. chciwość, łakomstwo*.

LECCUME, s. m. *łakocie, łakotka*.

LECCERE, v. n. *ma tylko 3 os. licz. p. cz. ter. Lece, wolno, godzi się*.

LECITAMENTE, av. *godziwie, zgodnie z prawem*.

LECITO, s. m. *rzecz dozwolona*. Non è — di fare, *dire, nie wolno, niegodzi się robić, mówić*. Farsi —, *pozwolić sobie*. = *ad. godziwy, pozwolony, zgodny z prawem*.

LEDERE, LEDIRE, v. a. *obrazić, urazić*.

LEDO, s. m. *Bot. bagno*.

LEENA, v. LEONESSA.

LEGA, s. f. *liga, konfederacya, związek, przymierze, alians*. = *przysada, przymieszanie podległego kruszcza w monetach*. Dov' io falsai la lega suggellata del Batista, *D. Inf.* (to jest czerwone złote florenckie z wizerunkiem Jana Chrzciciela). = *trzy mile włoskie czyli mila polska*. = *milicya*.

LEGACCIA, s. f. —CIO, —CIOLO, s. m. *wiązadło*. — di paglia, *powrosto*. — per le calze, *podwiązka*. I legaccioli del peccato, *fig. więzy grzechu*.

LEGAGGIO, s. m. *nota, rachunek, rejestr, inventarz*.

LEGAGIONE, s. f. *wiązanie*.

LEGALE, ad. m. f. *prawny, zgodny z prawem*.

LEGALITÀ, s. f. *legalność, prawność*. = *poświadczenie aktu*. [częć akt.

LEGALIZZARE, v. a. *poświadczać*. LEGALIZZAZIONE, s. f. *poświadczenie aktu*.

LEGALMENTE, av. *legalnie, prawnie*.

LEGAME, s. m. *wiązadło*. = *Fig. węzeł, związek, np. przyjaźń*. = *więzy, pęta, niewola*.

LEGAMENTO, s. m. *wiąza-*

nie. = fig. *związek, skojarzenie, połączenie*. = Arch. *duże kamienie narożne służące do wzniesienia ścian*.

LEGANZA, + v. LEGA.

LEGARE, v. a. *wiązać, przywiązać*. — strettamente, *ciasno wiazać, skrepować*. Legar un libro, *oprawić książkę*. = Legar pietre in anella, *oprawiać kamienie w pierścionki*. Fig. *związać, uwikłać w więzy, spętać*. Che i be' vostr' occhi, donna, mi legaro, Petr. = *wiazać, obowiązywać*. Le parole, i contratti legano gli uomini, *słowa, umowy wiązą ludzi*. = Legar l'asino dove vuole il padrone, *prov. v. ASINO*. — l'asino, fig. *zasnąć*. È fatto un chiocciolo sul l'altro lato, le vien di nuovo l'asino legato, L. Lipp. Malm.... *znovu zasnął*. Essendo Gulfo entrato nel letto, quando fu per — l'asino, il compagno cominciò col mantaco a soffiare, Fr. Sacch. = *legować, zapisać testamentem*. = v. r. *związać się, złączyć się, zawrzeć przymierze*. = *zobowiązać się*. = Legarsela al dito, v. DIFO. [ryusz.]

LEGATARIO, s. m. *legatariusz*. LEGATO, s. m. *legat papieżki*. = *legat, rzędcą prowincji w państwie papieżkim*. = *legat, zapis*.

LEGATORE, s. m. *wiązący*. — di libri, *introligator*.

LEGATURA, s. f. *wiązanie*. = *podwiązanie, przewiązanie*. = *wiązadło*. = *wapno z piaskiem, kit mularski*. — di mattoni a scacchi, *robota mularska w szachownicę*. = *Legatura di libri, oprawa książek*.

LEGATUZZO, s. m. dim. *zapisnik testamentowy*.

LEGAZIONE, s. f. *poselstwo, legacja*. = *urząd legata w państwie papieżkim, tudzież prowincja pod jego rządem*.

LEGGE, s. f. *prawo, zakon*. La necessità non ha —, *prov. potrzeba prawo łamie*. = *przepis, prawidło*. = *nauka prawa*. = *prawo fizyczne*. Leggi del moto, *prawa ruchu*. — della natura, *prawa natury*.

LEGGENDA, s. f. *legenda, żywot świętego*. = *powieść, powiastka, bajka*.

LEGGENDAIO, s. m. *ten co sprzedaje legendy*.

LEGGIERAMENTE, LEGGERMENTE, v. LEGGIERMENTE.

LEGGERE, v. a. ir. *czytać, przeczytać, odczytać*. — speditamente, *czytać płynnie*. = *czytać, wykladać jako przedmiot*. = fig. *czytać w czem, przeniknąć myśl*.

LEGGEREZZA, s. f. *lekkość, szybkość*. = *lekkość, blahość*. = *lekkość, płochość, niestałość*.

LEGGIACCIA, s. f. *peg. złe prawo*. = *Dar delle leggiaccie, bass. odpowiedzieć od rzeczy*.

LEGGIADRAMENTE, av. *pięknie, ładnie, ślicznie, powabnie*.

LEGGIADRIA, s. f. *ładność, śliczność, wdzięk, lubość, powab, urok*.

LEGGIADRINO, — NA, — ETTO, — TA, ad. *ładniuchny, śliczniutki*.

LEGGIADRO, — DRA, ad. *ładny, śliczny, luby, miły, powabny*. = s. m. *galant, mizgus*.

LEGGIBILE, ad. m. f. *czytelny*.

LEGGICCHIARE, v. a. *bąkać, czytać*.

LEGGIERE, — RI, — RO, — RA, ad. *lekki*. = *lekki, łatwy*. = *lekki, szybki*. = *lekki, niestały, płocho, lekkomyślny*. = *lekki, mało znaczący, mało ważny*. = *Di leggieri, av. łatwo*.

LEGGIERMENTE, av. *lekko, lekkomyślnie, płocho*. = *łatwo*.

LEGGIO, s. m. *pulpit kościelny*. = *pulpit*. = *kozły, sztalugi malarskie*.

LEGGITORE, s. m. — TRICE, s. f. *czytelnik, czytelniczka*.

LEGIONARIO, — RIA, ad. *legionowy*. = s. m. *legionista*.

LEGIONE, s. f. *legia rzymska, z piechoty i jazdy, naprzód z trzech później za Mariusza z 6,000 złożona*. = fig. *mnóstwo, ogromna liczba*.

LEGISLATIVO, — VA, ad. *prawodawczy*.

LEGISLATORE, s. m. *prawodawca*.

LEGISLATURA, s. f. *władza prawodawcza*. = *ciało prawodawcze*.

LEGISLAZIONE, s. f. *prawodawstwo*.

LEGISTA, s. m. *prawodawca*. = *prawnik*.

LEGITIMA, s. f. *część z prawa przypadająca dzieciom*.

LEGITIMAMENTE, av. *prawnie*.

LEGITIMARE, v. a. *uprawnić, przyznać dziecko za swoje*.

LEGITIMAZIONE, — GIONE, s. f. *uprawnienie dziecka naturalnego*. = *usprawiedliwienie*.

LEGITIMITÀ, s. f. *prawność, zgodność z prawem*. = *prawość, władza, panowanie*. = *stan dziecka uprawnionego*.

LEGITTIMO, — MA, ad. *prawy, szuszy, godziwy*. = *prawy, zgodny z prawem*.

LEGNA, v. LEGNE.

LEGNAGGIO, s. m. *plemie, ród, familia*.

LEGNAIA, s. f. *stos drzewa*;

drewnia, drwalnia. = *miaśteczko pod Florencją stawne z dobrej kapusty*. Portare i cavoli a —, *prov. drwa do lasu wozic, tłusty polec smarować*.

LEGNAIUOLO, s. m. *cieśla; stolarz*.

LEGNAMARO, s. m. *cieśla*.

LEGNAME, s. m. *drzewo; budulec*.

LEGNARE, v. a. *řąbać drzewo na opał*. = *bass. dać palki, kije*.

LEGNE, pl. — GNA, s. f. *drzewo na opał*. = Fig. *Aggiunger legne al fuoco, podniecać do gniewu człowieka porywczego*. Tagliar le legne addosso ad uno, *ogadywać, obmawiać*. Un di coloro fu, ch' alla pancaccia taglian le legne addosso alle persone, L. Lipp. Malm. *Tagliarsi le legne addosso, samemu sobie zaszkodzić*.

LEGNERELLO, LEGNETTO, s. m. dim. *drewnienko*. = *bat, czółno*.

LEGNO, s. m. *drzewo, drewno*. — *lucido, próchno*. — *santo, gwajak*. Morire in su tre legni, *skończyć życie na szubienicy*. = *drzewo krzyża, krzyż*... quel frutto benegno, che l'aspra morte sostenne sul —, *per scampar noi dall' oscura caverna*, D. Rim. = *statek, okręt*. = *wóz, powóz, dróżka*.

LEGNOSETTO, — TA, ad. *nieco drewniasty*.

LEGNOSO, — SA, ad. *drewniasty, drewnisty, drzewiasty*.

LEGNUZZO, s. m. *drewna*.

LEGORIZIA, s. f. *lukrecja, v. REGOLIZIA*.

LEGULEIO, s. m. *jurysta znający wszystkie kruciki prawne*.

LEGUME, s. m. *warzywa strączkowe*.

LEGUMINOSO, — SA, ad. Bot. *grozdkowy, strączkowy*.

LEI, pron. pers. f. ona. *Di lei, a lei, jej*. Parlo di lei, *mówię o niej*. Risposi a lei, *odpowiedziałem jej*.

LELLARE, v. n. *bass. marudzić, guzdrać się*.

LEMBO, s. m. *brzeg sukni, poła*. Dare, porre il lembo, *lembuccio in mano altrui*, — fig. *odpawic kogo, odczepic się, odkaraskać się od kogo, dać komu krzyżyk na drogę*. = fig. *brzeg, kraweć, kraj*.

LEMBUCCIO, v. LEMBO.

LEMMA, s. m. *Geom. lemma, podanie przybrane z innej części matematyki*.

LEMME LEMME, av. *powoli, zwolna*.

LEMURI, s. m. pl. *duchy, strachy, upiory*.

LENA, s. f. *dech, odddech*. E come quel che con — affannata, ec. *D. Inf.* La — m'era dal polmon si smunta, ec. *D. Inf.* = fig. *moc, siła*. Essendo egli di pochissimo spirito e di gentilissima —, *Varch. Stor.* O Musa (la cicala), che ti metti al sol di state sopr' un palo a cantar con si gran —, *L. Lipp. Malm.*

LENDINE, s. f. *gnida*. = fig. *charlak, szubrawiec*.

LENDINOSO, —SA, ad. *gni-dzisty*.

LENIENTE, ad. m. f. *Med. łagodzący, kojący*.

LENIFICAMENTO, s. m. *złagodzenie, usmierzanie, ukojenie*.

LENIFICARE, v. a. *Med. złagodzić, usmierzyc ból*.

LENIFICATIVO, v. LENIENTE.

LENIMENTO, v. LENIFICAMENTO.

LENITA, s. f. *łagodność*.

LENITIVO, v. LENIENTE. = s. m. *środek łagodzący*.

LENO, —NA, ad. *miękki, rozlazły, słakowaty*. = *wolny, powolny*. Correr più leno, *zwinnie kroku*. = *Vino leno, słabe wino*. Il vino è leno, *beczka wina jest na schyłku*. = *giętki, gibki*.

LENOCINIO, s. m. *wdzięk, powab, poleta*.

LENSA, LENTA, v. LENA, LENTE.

LENTAMENTE, LENTEMENTE, av. *powoli*.

LENTARE, v. a. *zwolnić, opuścić, popoľgować*. = v. r. *spowolnić, ustawać*.

LENTE, s. f. *Bot. soczewica*. = *Oli. soczewka, szkiełko*. = *Lente del bilanciare, waga u wahadła w zegarze*. = *Lente palustre, Bot. rzęsa*.

LENTEZZA, s. f. *powolność*.

LENTICCHIA, v. LENTE.

LENTICOLARE, —FORME, ad. m. f. *soczewkowaty* [*piega*].

LENTIGGINE, —GLIA, s. f.

LENTIGGINOSO, —TICCHIOSO, —SA, ad. *piegowaty*.

LENTISCHIO, —SCO, s. m. *lentyszek, mastykowe drzewo*.

LENTO, —TA, ad. *powolny*. Cuocere, bollire a fuoco lento, *gotować na wolnym ogniu*. = *opieszaly, powolny, leniwy*. = *miękki, gibki*. = av. *powoli, zwolna*. Lento lento, *pomalusienku*.

LENZA, s. f. *włosień u wędki; wędka*. = *lampas płocienny*.

LENZOLETTO, s. m. dim. *prześcieradło*.

LENZUOLACCIO, s. m. *peg. grube prześcieradło*. Di un — li fecero una lunghissima veste, *Lasc. Nov.*

LENZUOLO, s. m. *prześcieradło*. Distendersi più che il —

non è lungo, prov. *więcej wydawać niż się ma dochodu*. = *calun.*

LEOFANTE, v. ELÉFANTE.

LEONATO, —TA, ad. *plowiy*. — seuro, *ciemnożółty*.

LEONCELLO, —CINO, s. m. dim. *lewek, lwie, lwiakto*. = v. MENSOLA.

LEONE, s. m. *lew*. Fig. Un cuore, un coraggio dà —, *lwie serce*. Fare le volte del leone, *far la leonessa*, fig. *czekać na kogo przechadzając się*. = *Astr. Lew, piąty znak zodiaku*.

LEONESSA, s. f. *lwica*.

LEONINO, —NA, ad. *lwi*. = Verso leonino, *wiersz łaciński rymowany średnich wieków*.

LEOPARDO, s. m. *Zool. lampart*.

LEPIDAMENTE, v. FACETAMENTE.

LEPIDEZZA, s. f. *żartobli-*

LEPIDO, —DA, ad. *żartobli-*

LEPORARIO, LEPORARIO, LE-
PRAIO, s. m. *zwierzyniec*. = *królikarnia*.

LEPORINO, —NA, ad. *zajęczy*.

LEPPARE, v. a. *pop. porwać, capnąć*. = v. n. *zemknąć, dra-*

LEPPO, s. m. *D. Inf. smród*

pochoďzący z palącej się tło-

ści.

LEPRE, s. m. f. *zając*. = *Prov.*

e fig. *Pigliarla — col carro, zwol-*

na, ostróżnie kolo czego cho-

dzić. Uno leva la —, e un altro la

piglia, jeden pracuje, drugi z je-

go pracy korzysta. Veder dove

la — giace, widzieć gdzie jest

sęk, gdzie trudność.

LEPRETTINO, LEPRATTO, LE-
PRONCELLO, LEPROTTINO, LEPROTTO,

s. m. dim. *LEPRETTA, LEPRICCUOLA,*

s. f. dim. *zajaczek*.

LERCIARE, v. a. *zbrudzić,*

zbrukać, zwałać.

LERCIO, —CIA, —SO, —SA, ad.

brudny, niechlujny.

LERO, s. m. *Bot. gęsia wyka*.

LESINA, s. f. *szydło*. = *ską-*

pstwo, sknerstwo. = fig. *skne-*

ra, kutwa.

LESIONE, s. f. *szkoda, krzy-*

wda; obraza, nadwyręzenie.

LESIVO, —VA, ad. *Contratto*

lesivo, kontrakt zawarty zpo-

krzywdzeniem jednej strony.

LESO, —SA, ad. *obrażony,*

nadwyrężony, uszkodzony. Es-

ser reo di lesa maestà, być win-

nyym zbrodni obrażonego ma-

jestatu.

LESSARE, v. a. *gotować*.

LESSATURA, s. f. *gotowanie*.

LESSICO, pl. —CI, s. m. *le-*

wykon, słownik.

LESSICOGRAFO, s. m. *lexy-*

kograf, słownikarz.

LESSO, s. m. *gotowanie*. =

sztuka mięsa. = fig. *potępie-*

niec. Ch' e' fanno ciò per li lessi

dolenti, D. Inf. = ad. *gotowa-*

ny, warzony. Fecce portare i due

capponi lessi, Boec. Chi la vuol

lessa, e chi arrosto, prov. jeden

lubi to a drugi owo.

LESTAMENTE, av. *lekko, zwa-*

wo, zwinnie, zręcznie.

LESTEZZA, s. f. *lekkość, szyb-*

kość, zwinność. = *zręczność,*

chytrość.

LESTO, —TA, ad. *lekki, sko-*

ry, zwaowy, rzeski, dziarski. =

chytły, przebiegły.

LETALE, ad. m. f. * *śmiertelny*.

LETAMAO, s. m. *kupa gnoj,*

gnojowisko. Pubblico —, seier-

wisko.

LETAMAIUOLO, s. m. *zamia-*

tacz ulic.

LETAMARE, v. a. *gnoić pole*.

LETAME, s. m. *gnoj, nawóz*.

LETAMINAMENTO, s. m. —

TURA, —ZIONE, s. f. *gnojenie*.

LETAMINARE, v. LETAMARE.

LETAMINOSO, —SA, ad. *gno-*

jony, wygnojony.

LETANIE, LETANE, s. f. pl. li-

tania. = fig. *długie a nudne*

wyliczanie, opowiadanie czego.

LETARGIA, s. f. LETARGO, s. m.

letarg, śpiączka. = fig. *letarg,*

obumierłość, odrętwienie.

LETARGICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *letargiczny*. = fig.

obumarły, zgnuśnialy, uspony.

LETIFICARE, v. a. *rozwe-*

selać.

LETIGGINE, —NOSO, v. LEN-

TIGGINE, ec.

LETIZIA, s. f. *radość, weselo-*

ść. LETIZIARE, v. n. † *radować*

się. [*czysko*].

LETTACCIO, s. m. *peg. łóz-*

LETTERA, s. f. litera, glo-

ska. = *słowo, wyraz*. Le sa-

gre Lettere, pismo święte. =

list. — di cambio, *wexel*. — di

credenza, list wierzitelny. =

Lettere, nauki.

LETTERALE, ad. m. f. *dosto-*

wony. Senso —, *znaczenie do-*

słowne.

LETTERALMENTE, av. *do-*

słownie, co do słowa. = † *do-*

brą łaciną, grammatycznie.

LETTERARIO, —RIA, ad. li-

teracki, naukowy.

LETTERATELLO, —TINO, —

TUCCIO, s. m. *nędzny literat*.

LETTERATISSIMO, —MA,

ad. sup. *bardzo uczony*.

LETTERATO, s. m. *literat*.

= ad. *uczony*.

LETTERATONE, s. m. *acér-*

wielki literat. [*tura*].

LETTERATURA, s. f. *litera-*

LETTERECCIO, —CIA, ad. łózkowy. [LO.]

LETTERELLO, v. LETTICCIUO-
LETTERETTA, —RINA, —
RUCCIA, —RUZZA, s.f. dim. —
RINO, s.m. dim. *łóscik*.

LETTERONE, —NA, s. accr. *duża litera*.

LETTERUTO, s.m. scherz. *literat*.

LETTICCIUOLO, LETTICELLO, s.m. *łószczko, sofka, kanapka*.

LETTIERA, s.f. *łóżko (bez pościeli)* = *mierzwa, postanie pod bydło, konie*.

LETTIGA, —CA, s.f. *lektyka*.

LETTIGHETTA, —GHINA, s.f. dim. *małenka lektyka*.

LETTIGHIERE, —RO, s.m. *lektykarz*. [czko.]

LETTINO, s.m. dim. *łóże-*

LETTO, s.m. *łóżko*. — portatile, *łóżko na pasach*. Stare in —, *leżeć w łóżku*. Andare a letto, *pójść do łóżka*. Essere, stare tra il — e il letticiuolo, *cherłać, kawęczać*. = Letto d'erba, *murwa*. = *łóże, koryto rzeki*.

LETTO, —TA, p. ad. *czytany*. LETTORATO, s.m. *Eccl. lektorstwo*.

LETTORE, s.m. *czytelnik*. = lektor, professor publiczny. = *Eccl. lektor*. = v. ELETTORE.

LETTORIA, s.f. *stopień profesora*.

LETTORICE, s.f. *czytelniczka*.

LETTUCCINO, —CCIO, s.m. dim. *łószczko*. = Lettuccio, *niećki*. Entrate nella soffitta, e quivi in sul — dove si pone il pane a levitare, dormendo, vi starete tanto, *ecc. Lasc. Nov.*

LETTURA, s.f. *czytanie*. = pl. *komentarz nad prawami*. = *cycero, litery drukarskie*. = v. LETTORIA.

LETTURINA, s.f. *szybkie odczytanie*. Dare una —, *szybko odczytać*. [łokwiat.]

LEUCANTEMO, s.m. *Bot. zło-*

LEUCOIO, s.m. *Bot. fiolek biały*.

LEUCOMA, s.m. *Chir. skal-*

LEUKO, v. LIUTO.

LEVA, s.f. *lewar, drąg, drąg do dźwigania*. Mettere o dare a —, *dźwignąć, podważyć*. Mettere la porta a —, *podważyć drzwi*, *podnieść drąg*. Mettere a — altrui, fig. *obruszyć kogo*. Mettere a — una starna, *ruszyć kuropatwę*. = Leva d'acqua, *kurmus, wodociąg*. = *zaciąg żołnierzy; pobór, nabór rekrutów*. Far — di soldati, *zaciągać wojsko*.

LEVABILE, ad. m. f. *dający się usunąć, znieść, skasować*.

LEVALDINA, s.f. *filiterne zaciapienie, porwanie*.

LEVAMENTO, s.m. *wschód słonec*. = *podniesienie*. = *odcięcie, zdjęcie, odjęcie, usunięcie, zniszczenie, skasowanie*. = Levamento d'un campo, d'un assedio, *zdjęcie obozu, wyruszenie z obozu, odstąpienie od oblężenia*.

LEVANTE, s.m. *Wschód, kraje wschodnie*. = *wiatr wschodni*.

LEVANTE, ad. m. f. *podnoszący, podnoszący się, wschodzący*. Sole —, *słońce wschodzące*.

LEVANTINO, s. e ad. m. *mieszkaniec Wschodu, rodem ze Wschodu*.

LEVARE, v. a. *podnieść*. — il capo, *podnosić głowę*; fig. *zadziierać głowę*. — a galla, *trzymać na wierzchu wody, niedać utonąć*. — il bollore, *la fiamma*, *zagotować się, zająć się płomieniem*. — del sacro fonte, *trzymać do chrztu*. = *zdyć, odjąć, pozbawić, odebrać, wyrzucić; usunąć, uchylić, uprzętnąć, oddalić; porwać, unieść, uchwycić*. — un anello del dito, *zdyć pierścień z palca*. Levatevi dal viso i duri veli, *si ch'io sfoghi 'l dolor*, *D. Inf.* A chi levò dal busto il capo netto, *Ar. Orl. Fur.* Gli levò la vita e la parola, *Ar. Orl. Fur.*

— ogni speranza, *odjąć wszelką nadzieję*. Sperando che quel parentado facesse quelle famiglie più unite, e levasse via le inimicizie e gli odj... *Mach. Stor. Fior.* — l'assedio, *odstąpić od oblężenia*. — le tende, *zwinąć namioty, wyruszyć z obozu*; fig. *zakończyć, ukończyć*. Al levar delle tende, *av. ukończyć, zakończyć*. — la pianta di edificj, *città, zdyć plan budynku, miasta*. — d'errore, *wyprowadzić z błęd*. Per — te d'errore, e me d'imaccio, *son contenta d'udirli*, *Guar. Past. Fid.* — di pericolo, *u-*

wolnić z niebezpieczeństwa. — di memoria, *wybieć z pamięci*. — di ragione, *obrać z rozumu, pozbawić rozumu*. — di sella, *zrzucić z konia*. Tu dei saper che ti levò di sella l'alto valor d'una gentil donzella, *Ar. Orl. Fur.* = *ruszyć*. — la lepre, *ruszyć zającą*. = *Levar genti, milizie, zaciągać wojsko*. = *Levar mercanzie, zakupować hurtem towary*. = *Questo cavallo non leva se non tanto, ten koni tyle tylko unieść może (w tem znaczeniu mówi się także o statkach i t.p.)*. = *być ważnym, wielkiej wagi*. Ciò poco leva, *to rzecz małej*

wagi, mniejsza o to. = *zaka-*
zać, zabronić. = v. r. *podnieść się, wstać*. = *wschodzić (o słońcu)*. = *ruszyć się, ustąpić, usunąć się, odejść, oddalić się*. E si levò di Scozia immanenten-
te, *Ar. Orl. Fur.* = *znovu się o-*
kazać; powrócić. = *powstać, zbuntować się*. Levarsi a romore, *powstać, zbурzyć się*. Levossi un grandissimo rumore, *po-*
wstał wielki rozruch. = *Levarsi i panni d'addosso, zdjąć suknie, rozebrać się*. — di bocca alcuna cosa, *wyjąć co sobie z gęby, od-*
jąć od ust; fig. *pozbawić się, ogolocić się*. E reputato avria cortesia sciocca, *per darla altrui*, *levarsela di bocca*, *Ar. Orl. Fur.* = *Levarsi alcuno d'innanzi, d'appresso, pozbyć się kogo; sprzątnąć z tego świata, za-*
bić, zgładzić. = *Levarene dal pensiero, wybić co sobie z głow-*
wy, przestać o czem myśleć. = *Levarsi a volo, v. VOLO*. = v. n. *Levarla, uciekać, zmykać*. Schizza con un salto, e levata fuori dell'aperta porta, *Fr. Sacch.*

LEVATA, s.f. v. LEVAMENTO. — del sole, delle stelle, *wschód słonec, gwiazd*. — dell'assedio, *odstąpienie od oblężenia*.

LEVATO, —TA, p. ad. v. LEVARE. A bandiere levate, *z roz-*
winiętymi chorągiewkami. Cogli orecchi levati, *z podniesionymi uszami*.

LEVATOIO, ad. Ponte —, *most zwodzony*.

LEVATORE, s.m. *chwalca*. — di sè stesso, *samochwalc*.

LEVATRICE, s.f. *baba, aku-*

szarka. LEVATURA, s.f. *Esser di po-*
ca —, nie mieć wiele oleju w głowie; być płochym, łat-
wym do namówienia na co.

LEVAZIONE, v. LEVAMENTO.

LEVE, —MENTE, —ZZA, v. LIEVE, ec.

LEVISSIMO, —MA, ad. sup. *leciuchny, leviutienki*.

LEVISTICO, s.m. *Bot. lub-*

czyk, lubiśnik. LEVITA, s.f. *lekkość, lekko-*
myślność, płochość.

LEVITARE, v. a. *rozczynić, ukwasic*. Far — la pasta, *roz-*
czynić ciasto.

LEVIERIA, s.f. *charcica*.

LEVIERIERE, —RI, —RO, s.m. *chart*.

LEVIERIERINO, —NA, s. dim. *charcik, charciczka*.

LEZIA, s.f. LEZIO, s.m. *pie-*

szczota. LEZIONCELLA, —CINA, s.f. dim. *lekcyjka*.

LEZIONE, s.f. *czytanie*. = *lekcyja*. = v. ELEZIONE.

LEZIOSAGGINE, s. f. pie-szczotliwość.

LEZIOSAMENTE, av. pie-szczotliwie.

LEZIOSO, —SA, ad. pieszczo-tilny, zniewieściaty, przy-sadny.

LEZZARE, v. n. śmierdzieć.

LEZZO, s. m. smród, fetor.

LEZZOSO, —SA, ad. śmier-dzący.

LEZZUME, s. m. brudy, plu-gastwo.

LI, av. tam. Di li, da li, zlamtąd. Infino a li, aż do o-wego czasu. Di li ztąd, ztego, przez to.

LI, pron. pers. ich, je. Li chiamo, wolam ich, je. = Uży-wa się zamiast GLI, jemu. Li dissi, powiedziałem mu. E indietro venir li convenne, D. Inf. = Da-wniej używano LI zamiast LE, jej, od niej. Dimandandoli pane, Esop. Fav. żądając od niej chleba; zamiast LORO, im. Tro-vando cagioni non vere a darli (alle rane), Esop. Fav.

LIBAMENTO, s. m. LIBAGIONE, —ZIONE, s. f. lanie wina i t. p. na część bóstwa.

LIBARE, v. a. lać wino na część bogom pokosztowawszy go uprzód. = pokosztować.

LIBBIA, s. f. odcięta gałązka oliwna.

LIBBRA, s. f. funt, we Flo-rencyi 11 uncyi. = rodzaj po-datku.

LIBECCIO, s. m. wiatr połu-dniowo zachodni. [larz.]

LIBELLISTA, s. m. paszkwi-

LIBELLO, s. m. paszkwił. = książeczka. = żądanie na pi-smie zanesione przed sąd.

LIBENTE, ad. m. f. rad, chętny.

LIBERALACCIO, s. m. peg. brzydki marnotrawca.

LIBERALE, ad. m. f. hojny, szczodry, szczodroblivy. = ludzki, uczynny, dobroczynny. = miły, grzeczny. = Liberale di parole, di atti, wolnomowny, rozwiązły, rozpustny. = Arti liberali, sztuki wyzwolone.

LIBERALI, s. m. pl. liberali-ści, stronnicy rządu konsty-tucyjnego. [lizm.]

LIBERALISMO, s. m. libera-

LIBERALITÀ, s. f. hojność.

LIBERALMENTE, av. hojnie.

LIBERAMENTE, av. wolno, dobrowolnie. = otwarcie. = zupełnie, całkowicie, bez wy-jątku. = v. LIBERALMENTE.

LIBERARE, v. a. uwolnić, oswobodzić. — dal giego, uwol-nić od jarzma. = Liberare all' incanto, oddać na licytacji wię-ciej dającemu. = v. r. uwolnić się.

LIBERATORE, s. m. — TRICE, s. f. uwolniciel, oswobodziciel.

LIBERAZIONE, s. f. — MENTO, s. m. uwolnienie, oswobodze-nie, wybawienie.

LIBERO, —RA, ad. wolny, swobodny, niepodległy. = szcze-ry, otwarty. = Aria libera, wol-ne, otwarte powietrze. L'occhio libero, gołe oko. Via libera, wol-na droga. = Alla libera, bez ce-remonii.

LIBERTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. wolność. Roma da principio ebbe i re, da Lucio Bruto la — e il consolato, Davanz. Tac. An. = v. LIBERALITÀ.

LIBERTA, s. f. wyzwolenica.

LIBERTINAGGIO, s. m. roz-wiązłość, rozpusta. Uomo dato al —, człowiek oddany roz-puszcie.

LIBERTINO, —NA, ad. syn, córka wyzwolenca. = pop. roz-pustnik.

LIBERTO, s. m. wyzwoleniec.

LIBIDINE, s. f. lubieżność.

LIBIDINOSAMENTE, av. lu-bieżnie. [żny.]

LIBIDINOSO, —SA, ad. lubie-

LIBISTICO, v. LEVISTICO.

LIBITO, v. a. wola, upodoba-nie. A —, dó woli, do upodo-bania.

LIBRA, s. f. waga, v. BILAN- CIA. Tenere in —, trzymać w ró-wnowadze. = Astr. Waga, siódmy znak zodiaku.

LIBRACCIO, s. m. peg. brzyd-ka książka. [garz.]

LIBRAINO, s. m. lichy księ-

LIBRAIO, s. m. księgarz.

LIBRAMENTO, s. m. ważenie się, równowaga. = kotysanie się, bujanie. — della luna, v. LIBRAZIONE.

LIBRARE, v. a. ważyć. = v. r. ważyć się, trzymać się w ró-wnowadze. = Librarsi su l'ale, ptawić się, unosić się, bujać na skrzydłach. Pria sul Libano monte si ritenne, e si librò sull'ade-guate penne, Tass. Ger.

LIBRARIO, —RIA, ad. księ-żkowy.

LIBRAZIONE, s. f. della luna, Astr. ważenie się ciężca, po-chodzące od wahania się jego osi obrotu.

LIBRERIA, s. f. księgarnia, księgozbiór, biblioteka. = księ-garstwo. [tyka.]

LIBRETTINE, s. f. pl. arytm-

LIBRETTINO, LIBRETTO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

BRETTUCCINO, LIBRETTUCCIO, LI-

Parlare come un — stampato, mówić płynnie jak z książki, wytrząsać jak z rękawa. = Libro del quaranta, pop. talia kart.

LICCIO, s. m. sznurki z cię-żarkami wiszące pod warszta-tem tkackim, służące do pod-noszenia i opuszczania osno-wy.

LICENZA, —ZIA, s. f. pozwo-lenie, wolność. — poetica, wol-ność poetyczna. = pożegnanie, odprawienie, uwolnienie od służby wojskowej. Prendere —, pożegnać się. = za wiele sobie pozwalanie, śmiałość, zuchwa-łość. = swawola, rozpusta. = stopień licencyata w uniwer-sytecie.

LICENZIAMENTO, s. m. od-prawienie, pożegnanie, roz-puszczenie (wojska).

LICENZIARE, v. a. odprawić, pożegnać, rozpuścić (wojsko) = dać pozwolenie. = v. r. od-prawić się, pożegnać się. Mi licenziai dall'Italia, Bent.

LICENZIATO, s. m. licencyat. = p. ad. rozpuszczony (o woj-sku). [licencyata.]

LICENZIATURA, s. f. dyplom.

LICENZIOSAMENTE, av. roz-pustnie, swawolnie.

LICENZIOSITÀ, s. f. rozwią-żłość, rozpusta.

LICENZIOSO, —SA, ad. roz-pustny, swawolny, rozwiązły.

LICEO, s. m. lyceum, szkoła w Atenach w której Arystoteles dawał lekcje filozofii. = ly-ceum, wyższa szkoła.

LICERE, ec. v. LECERE, ec.

LICHENE, s. f. Bot. porost.

LIDIA, ad. f. Pietra —, ka-mień próbieńczy.

LIDO, s. m. brzeg, nadbrze-że, brzeg morza. = *kraj, kraina.

LIENTERIA, s. f. oddawanie pokarmów niestrawionych.

LIETAMENTE, av. wesolo.

LIETEZZA, s. f. wesolność.

LIETO, —TA, ad. wesoly, ra-dosny. = Erba lieta, trawa zie-lona, gesta i bujna. Paese lieto, kraj wesoly. = Terreno lieto, grunt żyzny, urodzajny. = LI-ETA, s. f. płomień jasny bez dymu.

LIEVA, v. LEVA. = Lieva lieva, interi. strzeż się! umykaj! z drogi! na bok!

LIEVE, ad. m. f. lekki. = Fig. łatwy, snadny. = lekki, płochy, lekkomyślny. = lekki, blahy, małoważny. = nędzny, lichy, ubogi. = podły, nikczemny. = av. lekko. Ben vedi omai... quan-to all'alma bisogna ir — al peri-glioso varco, Petr.

LIEVEMENTE, av. lekko. =

powoli. = lekko, szybko. = łatwo. = lekko, łagodnie.

LIEVEZZA, s. f. lekkość.

LIEVITARE, v. LEVITARE.

LIEVITO, s. m. kwas, rozczyn. = fig. podżoga, podnieta.

LIGAME, v. LEGAME.

LIGAMENTO, s. m. Anat. wiązadło.

LIGAMENTOSO, —SA, ad. Anat. wiązadłany.

LIGIO, —GIA, ad. poddany pana lennego, wassal.

LIGNEO, v. LEGNOSO.

LIGUSTICO, v. LEVISTICO.

LIGUSTRO, s. m. Bot. ligustr. LILA, s. f. Bot. lilak, bez turcecki, bez włoski.

LIMA, s. f. pilnik. — sorda, cichy pilnik; fig. z cicha pęk; obmowny. Far lima lima, strugać komu marchew, drwić z kogo. Chi nudo scappa fuori, e non fa stima che dietro gli sia fatto lima lima, L. Lipp. Malm. Ma non per questo maltrattar si dee, né farle lima lima, e vella vella, Fort. Ricc. = fig. męka, udreczenie, katusza. Ahi, angosciosa e dispietata — che sordamente la mia vita scemi, D. Rim. = rozdaj ziemi lekkiej i chudej. = Ict. gatunek ślądy.

LIMACCIO, s. m. mul, il, błoto, kał.

LIMACCIOSO, —SA, ad. mulisty, błotnisty, szlamowaty.

LIMAMENTO, s. m. —TEZZA, s. f. pilowanie pilnikiem. = fig. gladzenie.

LIMARE, v. a. pilować pilnikiem. = Fig. gladzić, oczyszczać. = gryźć, dręczyć. Sol questa nuova donna il cor gli lima, Bern. Orl. = naprzykrzać się, dokuczać, nalegać. La balia le ricorda, e rode e lima, Ar. Orl. Fur. [ko, starannie.

LIMATAMENTE, ad. fig. gładko.

LIMATURA, s. f. v. LIMAMENTO. = opilki. Viver di —, żyć psim swędem, lada czem.

LIMBELLO, —LUCCIO, s. m. skrawek skóry surowej, odkryjony w kształcie języka przez garbarza. = (przez podobieństwo), język. Rizzato in pie... in tal modo cavò fuori il limbello, L. Lipp. Malm... tak zaczął mówić.

LIMBICCARE, v. LAMBICCARE.

LIMBICO, s. m. alembik.

LIMBO, s. m. przedpiekle.

LIMITARE, v. a. odgraniczyć, rozgraniczyć; ograniczyć, określić, ścieśnić.

LIMITARE, s. m. próg. = il — della vecchiezza, fig. początek starości. [niczenie.

LIMITATAMENTE, av. ogra-

LIMITATIVO, —VA, ad. ograniczający, ścieśniający.

LIMITAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. ograniczenie, określenie.

LIMITE, s. m. kopiec, granica. Porre i limiti, posypać kopce, postawić słupy graniczne.

LIMITROFO, —FA, ad. po-graniczny, ościenny.

LIMO, s. m. il, mul, błoto. = fig. gлина z której człowiek ulepiony. Amor nasce in tre modi in vostro —, D. Purg.

LIMONATA, —NEA, s. f. limonada.

LIMONCELLO, —LLINO, —CINO, s. m. dim. cytrynka.

LIMONE, s. m. cytryna i drzewo cytrynowe.

LIMONELLA, s. f. Bot. cytrynówka.

LIMOSINA, s. f. jałmużna. = pl. miłosierne uczynki.

LIMOSINARE, v. a. prosić o jałmużnę. = dać jałmużnę.

LIMOSINARIO, —RIA, —NIERO, —RA, ad. dający jałmużnę, świadczący biednym.

LIMOSINATIVO, —VA, ad. tygający się jałmużny.

LIMOSINATORE, s. m. —TRICE, s. f. jałmużnik, jałmużnica.

LIMOSINIERE, s. m. jałmużnik, kapelan.

LIMOSINUCCIA, s. f. dim. malenka jałmużna.

LIMOSITA, s. f. mulistość.

LIMOSO, —SA, ad. mulisty, błotnisty.

LIMPIDEZZA, —DITÀ, s. f. czystość, klarowność płynów. — di coscienza, fig. czystość sumienia.

LIMPIDO, —DA, ad. czysty, przezroczysty.

LIMULA, LIMUZZA, s. f. dim. pilniczka.

LINARIA, s. f. Bot. linianka.

LINCE, s. m. Zool. ryś, ostrowidz. Aver gli occhi di —, fig. mieć bystry wzrok.

LINCIO, —CEA, ad. ryś, ostrowidzowy. Occhi lincei, fig. oczy ostrowidzowe, wzrok bystry.

LINCI, av. ztamtąd.

LINDA, s. f. diopatra, celownica.

LINDAMENTE, av. gładko, pięknie, wytwornie.

LINDEZZA, LINDURA, s. f. strojność, ozdobność, wytworność.

LINDO, —DA, ad. strojny, ozdobny, wytworny, czysty, chędogi, śliczny, ładny. = Compenimento lindo, dzieło gładzone, poprawiane, starannie wykończone.

LINEA, s. f. linia. — retta o diritta, curva, linia prosta, krzywa. — verticale, perpendicolare,

orizzontale, linia prostopadła, pozioma. = Linea di scrittura o di stampa, wiersz pisany, drukowany. = Linea d'esercito in battaglia, linia bojowa. = ród, plemię, dzielnica. — retta, collaterale, linia prosta, poboczna. = Linea equinoziale, równik.

LINEALMENTE, av. w linii prostej.

LINEAMENTO, s. m. linie nakreślone. = pl. rysy twarzy.

LINEARE, —RIO, —RIA, ad. liniowy. [kreślić.

LINEARE, v. a. rysować.

LINEATO, —TA, ad. rysowany. = prążkowany, paskowaty.

LINEATURA, —ZIONE, s. f. porysowanie, pokreślenie.

LINEETTA, LINEUZZA, s. f. dim. linijka.

LINFIA, s. f. lat. woda. = Med. wilgoć.

LINFATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wodnisty, wilgotny.

LINGUA, s. f. język. Aver il cervello nella —, mówić dobrze a źle działać. Aver sulla punta della —, mieć co na końcu języka. La — batte dove il dente duole, v. DENTE. Lasciar la — a casa, al beccajo, zapomnieć języka w gębie. — che taglia e fora, uszczypliwy język. Metter la — in molle, rozpuścić język, trzepać, pyłtować językiem. Non morir la — in bocca, mieć wyprawny język, umieć się wygadać. Perché non gli moria la — in bocca, ricominciò quest'altra filastrocca, L. Lipp. Malm. Mala —, tabana, złośliwy język. Aver la — lunga, mieć długi język. = język, mowa. = język, naród. = wiadomość. Avere, prender, chieder —, zaścignąć, powziąć języka. Dar —, uwiadomić, donieść. = koniuszek płomienia. = języczek u wązki. = Lingua di terra, klin, cypel ziemi. = Bot. Lingua di cane, v. CINOGLOSSA. — serpentina, v. OFIOGLOSSO.

LINGUACCIA, s. f. złośliwy język.

LINGUACCIUTO, —TA, LINGUARDO, —DA, ad. wyszczekany; obmowny.

LINGUAGGIO, s. m. mowa, język.

LINGUALE, ad. m. f. Anat. językowy.

LINGUATTOLA, s. f. Jct. język, v. SOGLIA. [rare.

LINGUEGGIARE, v. CHIACCHIERARE.

LINGUELLA, s. f. filtr pilśniowy.

LINGUETTA, s. f. języczek. = filtr, v. LINGUELLA. = płomień u lampy. = falc, kant do

wpuszczania w fugę. = stroik u klarynetu, oboju.

LINGUETTARE, v. n. belkotac językiem, zajękiwać się, szeplenić. = v. a. precedzić plyn przez filtr pilśniowy.

LINGUISTA, s. m. lingwista.

LINGUOSO, LINGUOTO, v. LINGUACCIUTO.

LINIMENTO, s. m. masę rzadka, olejek łagodzący.

LINO, s. m. len. = ad. lnia-ny. Panno lino, płótno lnia-ny.

LINSEME, s. m. siemię lnia-ny.

LINTIGGINE, ec. v. LENTIGGINE, ec. [jednorożec.

LIOCORNO, s. m. Zool. = lct.

LIOFANTE, v. ELEFANTE.

LIONATO, v. LEONATO.

LIONE, ec. v. LEONE, ec.

LIOPARDO, v. LEOPARDO.

LIPPA, s. f. Bot. owies głu-
chy, owsik, owsiucha.

LIPPIDOSO, —TUDINE, v. CISPOSO, CISPITA.

LIPPO, —PA, ad. kaprawy. = zezowały. = mający krótki wzrok.

LIQUABILITÀ, s. f. topność.

LIQUAMENTO, v. LIQUEFAZIONE. [objasnić.

LIQUARE, v. a. wyjaśnić.

LIQUATIVO, LIQUEFATTIVO, —VA, ad. topnisty, topny.

LIQUEFARE, v. a. topić, roztopić. = v. r. roztopić się.

LIQUEFAZIONE, s. f. topienie, roztopienie.

LIQUAMENTE, av. jasno. = łatwo.

LIQUIDARE, v. a. topić, roztopić. = likwidować.

LIQUIDAZIONE, s. f. topienie, roztopienie. = likwidacja, obrachowanie.

LIQUIDIRE, v. n. ir. topić się, roztopić się.

LIQUIDITÀ, —DEZZA, s. f. płynność, ciekość.

LIQUIDO, —DA, ad. ciekły, płynny. = jasny. = Lettere liquide, spółgłoski L, M, N, R. = s. m. plyn, ciecz.

LIQUIRIZIA, v. REGOLIZIA.

LIQUORE, s. m. plyn, ciecz. = likwor. [likworek.

LIQUORETTO, s. m. dim.

LIRA, s. f. lira, pieniądz srebrny, w Toskanii wart 12 kracyt, czyli zł. 1. gr. 12. Spen-der la sua — per venti soldi, fig. odebrać lub wiedzieć co się należy. = lira, instrument muzyczny. = Lira, konstellacya północna.

LIRICA, s. f. poezya liryczna.

LIRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. liryczny.

LISCA, s. f. październik. = ość u ryb. = fig. fraszka.

LISCEZZA, s. f. gładkość.

LISCIA, s. f. gładyszka, gładzido; żelazko do prasowania.

LISCIAIENTE, av. gładko.

LISCIAIMENTO, s. m. gładzenie. = fig. pochlebianie.

LSCIAPIANTE, s. m. gładzido szewskie.

LSCIARDA, —DIERA, s. f. —DIERACCIA, s. f. peg. kobieta która się różuje, blanszuje.

LSCIARE, v. a. gładzić, polerować. —la coda al diavolo, fig. napróżno pracować. = kłaść róż na twarz. = fig. cackać, pieścić, pochlebiać. = v. r. różować się, blanszować się.

LSCIATOIO, s. m. gładzido.

LSCIATORE, s. m. —TRICE, s. f. gładziciel; kobieta używająca blanszu.

LSCIATURA, s. f. muskanie się, blanszowanie; strój wymuskany. Egli ha perduta la —, fig. napróżno się starał, niedopięł swego, niewskórał.

LISCIO, s. m. blansz, róż. = gładzenie, muskanie.

LISCIO, —IA, ad. gładki, równy. —Fig. La cosa non è liscia, rzecz nie jest jasna. Passarsela liscia, gładko się z czego wywinąć.

LISCIVA, s. f. ług.

LISCOSO, —SA, ad. ościsty. LISIMACHIA, s. f. Bot. tojeść, bażanowiec.

LISSIVAZIONE, s. f. Chim. ługowanie.

LISSIVALE, —VOSO, —SA, ad. ługowy. [łuć.

LISSIVIARE, v. a. en. ługować.

LISTA, s. f. listwa, szlak, pas, prążek, smuga. = lista, spis, katalog. Andare, essere in capo di —, wodzić prym, być pierwszym do czego. = v. LISTELLA.

LISTARE, v. a. obszyć galonami, szamerować.

LISTELLA, s. f. Arch. listwa.

LITARGIRIO, —LIO, —RO, s. m. Chim. białokrusz, glejta, niedokwas ołowiu.

LITE, s. f. spór, zwada, sprzeczka, kłótnia. = sprawa, proces.

LITIASI, s. f. Med. kamień.

LITIASIA, s. f. jęczmień na powiece.

LITIGAMENTO, s. m. kłócenie się, v. LITE.

LITIGARE, v. n. prawować się, pieniać; wymyslać kruzczki, sprzeczać się.

LITIGATORE, s. m. —TRICE, s. f. pieniać, pieniaćka.

LITIGGINE, LITIGINE, —NOSO, v. LENTIGGINE, ec.

LITIGIO, s. m. spór, zwada, sprzeczka, kłótnia.

LITIGIOSO, —SA, ad. pie-
niachi.

LITO, v. LIDO.

LITOFAGO, s. m. robaczek żyjący w łupku.

LITOFITO, s. m. Stor. nar. litofit, roślina skamieniała.

LITOGRAFIA, s. f. opisanie kamieni. = litografia, rycie na kamieniu.

LITOGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. litograficzny.

LITOGRAFO, s. m. opisujący kamienie. = litograf.

LITOLOGIA, s. f. nauka o kamieniach.

LITOLOGO, pl. —GI, s. m. naturalista, trudniący się nauką o kamieniach.

LITORALE, ad. m. f. nadbrzeżny, nadmorski. = s. m. brzegi nadmorskie.

LITOSPERMA, s. m. Bot. nawrot, wróble proso.

LITOTOMIA, s. f. sztuka wydobywania kamienia z pęcherza.

LITOTOMO, s. m. Chir. narzędzie używane w operacjach kamienia pęcherzowego. = e LITOMISTA, s. m. chirurg robiący tę operacyę.

LITTERA, LITTERALE, ec. v. LETTERA, ec.

LITTORALE, v. LITORALE.

LITTORANO, —NA, ad. + mieszkający nad brzegiem morza, rzeki, i t. p. Di quella valle fu io littorano, D. Par.

LITTORE, s. m. lictor, poprzedzający urzędników rzymskich z toporem obciążanym różgami.

LITURA, s. f. skrobanina.

LITURGIA, s. f. Eccl. liturgia.

LITURGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. liturgiczny.

LITURGISTA, s. m. liturgista.

LIUTAIO, LIUTIERE, s. m. fabrykant instrumentów rzeź-
nych. [czółno.

LIUTO, s. m. lutnia. = bal,

LIVELLA, s. f. srodwaga, gruntuaga, v. TRAGUARDO.

LIVELLARE, v. a. zrównać, wyrównać płaszczyznę; ułożyć do poziomu, równoważyć.

LIVELLARIO, s. m. dzierżawca emfiteutyyczny. = ad. emfiteutyyczny, czynszowy.

LIVELLATORE, s. m. właściciel gruntu puszczanego w dzierżawę emfiteutyyczną. = równający płaszczyznę, układający do poziomu.

LIVELLAZIONE, s. f. układanie, ustawianie do poziomu, równoważenie.

LIVELLO, s. m. czynsz, = poziom, płaszczyzna pozioma. Di, a —, poziomo.

LIVIDASTRO, —TRA, ad. si-
nawny.

LIVIDEZZA, s. f. siność, si-
niak. = fig. v. LIVORE.

LIVIDO, —DA, ad. siny. = D.
Inf. czarny, smętny, pośepny.
= s. m. siniak.

LIVIDORE, —DURA, v. LIVI-
DEZZA, LIVORE.

LIVIDUME, s. m. siniak.

LIVORE, s. m. zazdrość, za-
wist; nienawiść, uraza, ansa,
chrapka na kogo.

LIVOROSAMENTE, av. nie-
nawistnie, zazdrośnie, żurząco.

LIVOROSO, —SA, ad. zazdro-
śny, zawistny, zawzięty.

LIVREA, s. f. liberya, barwa.
= służby, służba. = pałac.

LIZZA, s. f. ostrokoł, palissa-
da. = szranki, placwalki, plac
wyscigów konnych.

LO, pl. GLI, art. m. używa się
przed imionami na s z następną
spółgłoską, tudzież przed zaczy-
nającymi się na samogłoskę. Lo
spirito, duch; l'amore, miłość.

LO, pron. pers. m. go, to. Ven-
nir lo vide disarmato, Bocc. Sallo
amor, lo sanno i numi, wie o tem
miłość, wiedzą o tem Bogowie.
Poprzedza zaimki mi, ti, si, ci,
vi, a następuje po me, te, se, ce,
ve. Non è più da celarloti, Bocc.
Fattoselo chiamare, Bocc. kaza-
wszy go sobie przywołać. = Ve
lo prometto, obiecuję ci to. Se
parlo in ridicolo vorrai non isper-
ar che tel perdoni mai, Cast.
An. parl.

LOBATO, —TA, LOBOLATO, —
TA, ad. Bot. e Stor. nat. klap-
kowaty, klapkowy.

LOBETTO, LOBULO, s. m. dim.
klapka.

LOBO, s. m. Anat. klapka
serca, wątroby. [waty]

LOBULARE, ad. m. f. klapko-

LOCALE, ad. m. f. miejscowy.

Memoria —, pamięć lokalna.

Costumi locali, obyczaje miej-
scowe.

LOCALITÀ, s. f. miejscowość.

LOCALMENTE, av. miejsco-
wo.

LOCANDA, s. f. stancja z me-
blami; gospoda.

LOCANDIERE, —RA, s. go-
spodarz, gospodyni.

LOCARE, v. a. lokować, umie-
ścić. [tman.]

LOCATIERE, s. m. Mar. ro-

LOCAZIONE, s. f. umieszcze-
nie, położenie. = najęcie, wy-
najęcie domu.

LOCHII, s. m. pl. Med. oczy-
szczenie kobiet po porożu.

LOCO, pl. —CHI, s. m. * miej-
sce. = czas, pora, okazja.

LOCOMOTIVA, s. f. lokomo-
tywa, parowóz.

LOCOMOTIVO, —VA, ad. u-
łatwiający przenoszenie się
z miejsca na miejsce. [NENTE.]

LOCOTENENTE, v. LUOGOTE-

LOCUPLETAZIONF, s. f. zbo-
gacenie się.

LOCUSTA, s. f. szarańcza, =
langusta (rak morski).

LOCUTORIO, s. m. lokutarz,
izba po klasztorach do rozmó-
wy z przychodniami.

LOCUZIONE, s. f. sposób mó-
wienia. = pomowienie, rozmó-
wienie się, rozmowa.

LODA, v. LODE.

LODABILE, ad. m. f. chwale-
nobilny. [bny.]

LODABILITÀ, s. f. chwale-
bność.

LODAME, s. m. liczne po-
chwały. [nie.]

LODAMENTO, s. m. chwale-
nobilny.

LODARE, v. a. chwalić, wiel-
bić. Lodato sia Dio, niech będzie
Bóg pochwalony. = wydać wy-
rok połączony. = pochwalać,
potwierdzać. = Lodarsi d'uno,
być zadowolonym z kogo.

LODATAMENTE, av. chwa-
lebnie.

LODATORE, s. m. —TRICE,
s. f. chwalcza.

LODE, s. f. pochwała. = pl.
Lodi, laudes, nabożeństwo po
jutrzni.

LODEVOLE, ad. m. f. chwa-
lebnny.

LODEVOLMENTE, av. chwa-
lebnie.

LODO, s. m. v. LODE. = sąd,
wyrok połączony.

LODOLA, s. f. skowronek,

LODOLETTA, —TTINA, s. f.
dim. skowroneczek.

LOFFA, LOFFIA, s. f. bzda.

LOGARITMICO, —CA, pl. —
CI, —CHE, ad. logarytmowy.

LOGARITMO, s. m. Mat. lo-
garytm, liczby składające po-
stęp arytmetyczny odpowia-
dające liczbom postępu geometry-
cznego.

LOGGIA, s. f. ganek, balkon
przykryty, krużganek. = dom,
mieszkanie; izba, sala, ko-
mnata. Tenere a —, fig. wo-
dzić, durzyć, tumanić.

LOGHICCIUOLO, s. m. dim.
folwareczek. Con la moglie e
brigata se n'era ito di fuori a uno
suo picciolo —, Lasc. Nov.

LOGICA, s. f. logika, nauka
ściślego rozumowania.

LOGICALE, ad. m. f. logiczny.

LOGICAMENTE, av. logicznie.

LOGICARE, v. n. pozornie
lub subtelnie rozmawiać.

LOGICO, pl. —CI, s. m. logik.
= ad. logiczny.

LOGLIO, s. m. kółko.

LOGGIOSO, —SA, ad. kółko-
listy.

LOGOGRIFO, s. m. logogryf,
rodzaj zagadki.

LOGORANZA, s. f. + zużycie,
spowiewieranie.

LOGORARE, v. a. zużyć, wy-
szarzać, spowiewierać suknie,
fig. zużyć. E vede quanto m'è
grave quest'ozio di oscuro e fred-
do egoista in cui logoro tutti
i miei giorni, U. Fosco. = zużyć,
wydać, wypotrzebować. E lo-
gori questi cinquanta ducati, ne
converrà andare accattando, Lasc.

LOGORATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. ten, ta co zużywa,
poniewiera.

LOGORIZIA, v. REGOLIZIA.

LOGORO, s. m. ptak wypcha-
ny, którym się przywabia sokół.

LOGORO, —RA, ad. zużyty,
wytarty, wyszarżany, spo-
niewierany. Quando un vestito è
logoro e bisogna deporlo, che im-
porta dovunque sia gettato? Silv.
Pel. M. P.

LOGUCCIO, s. m. dim. małe
miejsce.

LOIA, s. f. plugawstwo.

LOLLA, s. f. plewa.

LOLLIGINE, s. f. lct. sepia,
czernica.

LOLO, av. pop. bardzo często.

LOMBAGINE, s. f. ból w łę-
dźwiach.

LOMBALE, —RE, ad. m. f. łę-
dźwiowy. [ca.]

LOMBARDA, s. f. rodzaj tań-
ca.

LOMBARDO, s. m. Lombard-
czyk. = lombard.

LOMBO, s. m. Anat. lędźwie;
caber. — del cervo, caber jeleni.

LOMBRICO, pl. —CHI, s. m.
glista ziemna.

LOME, s. m. światło, v. LUME.

Non fiere gli occhi suoi lo dolce
—? D. Inf.

LOMIA, s. f. rodzaj cytryny
niemającej wiele soku.

LONGANIMITÀ, —TADÉ, —TA-
TE, s. f. długocierpliwość, po-
wólność.

LONGEVITÀ, s. f. długowie-
czność.

LONGEVO, —VA, ad. długo-
żyjący. [za.]

LONGINQUITÀ, v. LONTANAN-

LONGINQUO, —QUA, ad. od-
dalony, odległy.

LONGITUDINALE, ad. m. f.
podłużny.

LONGITUDINE, s. f. długość.

= Geog. długość geograficzna,
odległość jakiego miejsca na
kuli ziemskiej od pierwszego
południka.

LONTANAMENTE, av. daleko,
zdaleka.

LONTANANZA, —NEZZA, s. f.
oddalenie, odległość.

LONTANARE, v. a. v. ALLON-
TANARE, = v. n. trwać.

LONTANETTO, —TA, ad. przysiadłszy, dosyć daleki.

LONTANO, —NA, ad. odległy, oddalony, daleki. Star lontano, być gdzieś daleko, niebyć obecnym. Tener = oddalić. = długi. Di cui la fama ancor nel mondo dura, e durerà quanto 'l mondo lontana, *D. Inf.* = Fig. różny, wcale inny. = niechętny, nieskłonny. = av. daleko. — di qui, daleko stąd. — alle nostre contrade, *Bocc.*

LONTRA, s.f. Zool. wydra.

LONZA, s.f. Zool. ryś, ostrowidz. = lampart. = ogon, głowa i nogi pozostałe przy skórze zabitego bydłęcia.

LONGO, —ZA, ad. miękki jak flak, rozlazły.

LOPPA, s.f. plewa. Non è —, fig. to nie łatwo.

LOPPOSO, —SA, ad. plewisty, plewny.

LOQUACE, ad. m. f. gadatliwy, wielomowny.

LOQUACEMENTE, av. gadatliwie.

LOQUACITÀ, s.f. gadatliwość, wielomowność.

LOQUALE, s.f. język, mowa.

LORDAMENTE, av. brudno.

LORDARE, v. a. zbrudzić, zbrukać, splamić, zwałać.

LORDARELLO, —LA, ad. nieco brudny.

LORDEZZA, LORDIZIA, s.f. brud, nieczystość.

LORDEZZACCIA, s.f. peg. brudzisko, plugastwo.

LORDO, —DA, ad. brudny, zbrukany, zwałany, powalany, niechlujny. — di sangue, krwią zbroczony. = sprośny.

LORDUME, s.m. LORDURA, s.f. brud, plugastwo. = fig. plugawy, sprośne mowy lub postęпки.

LORICA, s.f. pancerz, kirys.

LORICATO, —TA, ad. pancerny.

LORO, pr. pl. ich, swój. Loro fratello, di loro, a loro, o nich, im. Non ragioniam di loro, *D. Inf.* nie mówmy o nich.

LOSCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. niedowidzący, krótkiego wzroku. = jednooki. Sur un grande elefante un duce losco. *Petr.* = fig. tępy, głupi.

LOTARE, v.a. Chim. kitować.

LOTATURA, s.f. kitowanie.

LOTO, s.m. kal, błoto. = kit do oblepienia naczyń, korków. = brud, plugastwo. = Bot. lotusowe drzewo, obrośnięta.

LOTOLENTE, —TO, —TA, LOTOSO, —SA, ad. błotnasty.

LOTTA, s.f. zapasy, szermierka. = fig. bój, walka, spór. = usiłowanie. Far le sue

lotte, wysilić się, wysadzić się.

LOTTARE, LOTTEGGIARE, v. n. pasować się, walczyć.

LOTTATORE, s.m. zapasnik.

LOTTO, s.m. loteryja. = numer wygrywający.

LOZANGA, s.f. Geom. czworobok podłużny.

LOZANGATO, —TA, ad. mający kształt czworoboku podłużnego.

LOZIO, v. ORINA.

LOZIONE, s.f. obmywanie, opłókiwanie. = Chim. płókanie.

LUBRICARE, v. a. zrobić ślisko. — il corpo, rozwinąć żółdki.

LUBRICATIVO, —VA, ad. rozwałniający.

LUBRICHEZZA, LUBRICITÀ, s.f. lubieżność. = wolność żółdka.

LUBRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. śliski. = śliski, niepewny. = łatwo wpadający w grzech. = mający wolny żółdek. = s.m. miejsce śliskie.

LUCETTO, s.m. dim. szczupaczek.

LUCCHETTO, s.m. kłódka.

LUCCIANTE, s.m. scherz. oko.

LUCCICARE, v. n. błyszczeć się, lśnić się, polyskiwać. = s.m. blask, polysk. Il — dell'armi, *Dav. Tac. Ann.*

LUCCIGLIO, s.m. błyszczenie się, polyskiwanie, miganie się światła.

LUCCIO, s.m. szczupak.

LUCCIOLA, s.f. błyszcząca mucha, świecąca w nocy jak s.Janski robaczek. Far vedere le lucciole a uno, uderzyć kogo tak żeby mu aż świeczki w oczach stanęły. = Spacciar, mostrar lucciole per lanterne, prov. pokazywać komu gruszki na wierzbie, dudki na kościele, puszczać blichtry, tumanic.

LUCCIOLATO, s.m. s. Janski robaczek.

LUCCIOLETTA, s.f. dim. muszka błyszcząca. Le lucciolette, che son de' fanciulli i più soavi e semplici trastulli, *Fort. Ricc.*

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCE, s.f. światło. = Fig. trzenica. = pl. oczy. = Luci del cielo, gwiazdy. = dzień.

la medesima —, *Ar. Orl. Fur.* tegoż samego dnia. = Petr. życie. = La verace —, *D. Par.* prawdziwe światło, Bóg. = Dare, mettere in luce, wydać na świat, ogłosić dzieło. Venire in —, wyjść (na świat), okazać się. = Ritornare un' arte in —, odnowić, wprowadzić na nowo jaką sztukę, kunszt. = Mettere una cosa in chiara —, objaśnić co, rzucić na co jasne światło. = twór, okno.

LUCENTE, ad. m. f. świetły, świecący. = fig. świetny, sławny.

LUCENTEMENTE, av. jasno.

LUCENTEZZA, v. LUCIDEZZA.

LUCERE, v. n. i. f. świecić, błyszczeć się, polyskiwać. = fig. świecić, jaśnieć.

LUCERNA, s.f. lampka, kaganiec. = Fig. światło, blask, jasność. = przewodnik. = * oko; stonice.

LUCERNATA, s.f. ile się zmiesci oleju w lampie.

LUCERNETTA, —NINA, —NUZZA, s.f. dim. lampeczka, lampka, kaganek.

LUCERNIERE, s.m. postument lampy. Servir da —, fig. służyć komu za narzędzie, ułatwiać komu załatwy.

LUCERTA, —TOLA, s.f. jaszczurka.

LUCERTOLONE, —TONE, s.m. accr. duża jaszczurka.

LUCHERA, —RIA, s.f. wzrok.

LUCHERARE, v. n. † grozić oczyma. [czyż]

LUCHERINO, s.m. Ornit.

LUCIDAMENTE, av. jasno.

LUCIDARE, v. a. objaśnić, wyjaśnić, rozjaśnić. = przerysować przez przezroczysty papier.

LUCIDAZIONE, s.f. objaśnienie. = przerysowanie za pomocą przezroczystego papieru.

LUCIDETTO, —TA, ad. dość jasny.

LUCIDEZZA, s.f. blask, jasność, światłość. = fig. świetność.

LUCIDITÀ, s.f. światłość. = fig. jasność, zrozumiałość.

LUCIDO, —DA, ad. świetły, jasny, świecący. Stelle lucide, gwiazdy jasne (w odróżnieniu od mgławic). = jasny, wyraźny, zrozumiały. = Lucidi intervalli, chwile w których wariat zdaje się być przy zdrowych zmysłach. = s.m. papier przezroczysty do przerysowywania.

LUCIFERO, s.m. Astr. planeta Wenus, gdy jest ranna zorza. = Lucyfer, starszy czart.

LUCIFICARE, v. LUCIDARE.

LUCIGNOLATO, —TA, ad. skrócony jak knot.

LUCIGNOLO, s.m. —LETO, —LINO, dim. knot, knocik. = Lucignolo, len, wetna nawinięta na kądziel.

LUCRARE, v. GUADAGNARE.

LUCRATIVO, —VA, ad. zyskowy.

LUCRO, s.m. zysk, korzyść.

LUCROSAMENTE, av. zyskownie.

LUCUBRARE, v. a. pracować

w nocy przy świetle. = glądzić, polerować.

LUCUBRATO, —TA, p. ad. wypracowany, wykończony.

LUCULENTO, v. LUCENTE, LUMINOSO.

LUDERE, v. SCHERZARE.

LUDIBRIO, s. m. pośmiewisko, uragowisko, szyderstwo.

LUDIFICARE, v. a. żartować, drwić, nasmiewać się.

LUDIFICAZIONE, s. f. ludzenie, oszukiwanie, drwiny.

LUDO, s. m. gra, igrzysko. Un trambusto di danze, e di guerrier cantici e ludi, Mont.

LUE, s. f. zaraza, morowe powietrze. = Lue gallica o venerea, franca.

LUFFO, s. m. stos, kupa (kłaków, wełny, bawełny, sukien, i t. p.).

LUFFOMASTRO, s. m. marszałek dworu królewskiego.

LUGLIATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dojrzewający w lipcu (o winogronie).

LÜGLIO, s. m. lipiec.

LUGLIOLO, —LA, ad. Uva, vite lugliola, v. LUGLIATICO.

LUGUBRE, ad. m. f. * smutny, żalobny, posepny, pomury.

LUI, s. m. Ornit. mysikról (pokrzewka).

LUI, pron. pers. m. jego, go. E lui dichiara la ragione e il fatto pubblico impiego a sostenere non atto, Cast. An. parl. Di lui, a lui, da lui, con lui, jego, jemu, od niego, z nim. La donna disse lui, kobieta rzekła do niego. Morto lui, po jego śmierci. Regnando lui, za jego panowania. Poveretto lui! felice lui! co to za biedny! szczęśliwy człowiek!

LUIGI, s. m. huidor.

LUISSIMO, ad. sup. on sam.

LULLA, s. f. klepka z dna beczki.

LUMACA, s. f. ślimak. Scala a —, schody kręcone.

LUMACHELLA, —CHETTA, m. —CUZZA, s. f. dim. —CHINO, s. m. dim. ślimaczek.

LUMACHISTA, s. m. amator muszel.

LUMACONE, s. m. duży ślimak. = fig. pop. człowiek skryty.

LUME, s. m. światło, blask, jasność. = światło dzienne. = fig. światło, oświecenie, oświata. = fig. światło, pochodnia wieku. Varrone il terzo gran romano. = gwiazda. Fra tanti amici lumi, Petr. = * oko. Vive faville uscian de' duo bei lumi, Petr. = światło (świeca, lampka zapalona, i t. p.). = kwiat jasnego koloru. Di mille vaghi lumi colorito (il giardino),

Bern. Orl. = Far lume, poświęcić, przyświecać komu. Farsi — con le mani, iść pomacku. Il giovane... cominciò a camminare per la sala, facendosi — con le mani, Lasc. Nov. = Fig. Dar lume, oświecić, wyjaśnić, rzucić na co światło. Pigliar —, raggiungere światła, objaśnić się. Dar nei lumi, wpaść w złość. = Pitt. światło w obrazie.

LUMEGGIAMENTO, s. m. Pitt. rozkład światła w obrazie.

LUMEGGIARE, v. a. Pitt. rozdzielić, rozłożyć światło w obrazie.

LUMETTO, s. m. dim. światelko. — di ragione, fig. światelko rozumu.

LUMIA, v. LOMIA.

LUMICINO, s. m. dim. światelko. Esser al —, fig. dogorywać, kończyć.

LUMIERA, s. f. pochodnia. = światło. — di verità, fig. światło prawdy. Dagli occhi suoi gitava una — la qual pareva un spirito infiammato, D. Rim. = świecznik, pajk. = kopalnia alunu.

LUMINARE, s. m. światło (słońce i xieżycy).

LUMINARIA —RA, s. f. v. LUMINARE. A muover le stelle e le pianete e le altre luminarie, Genes. = wiele światel zapalnych.

LUMINATIVO, —ZIONE, v. IL-LUMINATIVO, ec.

LUMINELLO, s. m. rurka w lampie na knot.

LUMINIERA, s. f. światło. = v. LUCERNIERE.

LUMINOSAMENTE, av. jasno.

LUMINOSITÀ, s. f. jasność.

LUMINOSO, —SA, ad. jasny, świecący, lśniący, połyskujący, błyszczący. = jasny, światły, rzucający światło.

LUNA, s. f. xieżyc, gwiazda ziemską przez się ciemną, błyszcząca światłem od słońca rzucaniem, odległa od środka ziemi 51694,5 mil geog., a przeto blisko 406 razy bliższa ziemi jak słońce, 49 razy mniejsza od ziemi. — nuova, crescent, scema, xieżyc na nowiu, xieżyc dwurożny, xieżyc w ostatniej kwadrze. Fig. Mostrar la — nel pozzo, pokazywać dudki na kościele, durzyć, tumać. La — non cura l'abbaiar de' cani, psy wyją, a niesiąc święci, v. CANE. Più sù sta mona —, trafił jak kulą w płot; nie okpiasz, znamy się na farbowanych lisach. = Mezze lune, Fort. luneta, półszaniec.

LUNAGIONE, —MENTO, v. LUNAZIONE.

LUNARE, s. m. v. LUNAZIONE. = ad. xieżycowy.

LUNARIA, s. f. Bot. miesięcznica, miesięcznik.

LUNARIO, s. m. kalendarz.

LUNARISTA, s. m. autor kalendarza.

LUNATA, s. f. falda w kształcie półksiężyca.

LUNATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. lunatyczny, lunatyk. Più lunatico de' granchi, prov. bardzo niestaly, kapryśny, chimeryczny. = s. m. astronom znający bieg i odmiany xieżycy.

LUNATO, —TA, ad. półksiężycowy.

LUNAZIONE, s. f. lunacya, przeciąg czasu od nowiu do nowiu.

LUNEDÌ, s. m. poniedziałek.

LUNETTA, s. f. miesięczek. = Arch. okienko w sklepieniu.

Fort. luneta, półszaniec.

LUNGA, s. f. dłużce, pas rzeźmienny który wiażywano do pęty sokoła. = długość, długi-na. Dare la —, je lunghe, andar per le lunghe, mandar in —, marnudzić, zwlekać, odwlekać, zwłoczyc, odkładać na potem. Per —, w końcu, z czasem. Da, dalla —, z daleka. Di gran — daleko więcej, bardzo, bez porównania, nierównie. = dzwon rozkołysany, przewlokłe dzwoniennic. Suonar la —, fig. być głośnym.

LUNGACCIO, —CIA, ad. bardzo długi, przydługi.

LUNGAGNOLA, s. f. sieci na zwierzęta. = długie, rozwlekłe opowiadanie.

LUNGAMENTE, av. długo.

LUNGARNO, s. m. wyrzeź, ulica wzdłuż rzeki Arno we Florencji i Pizie.

LUNGE, av. daleko. Riuscir —, chybić, zawieść, omylić. Gli era l' avviso riscuito — di trovarla al castel di... Ar. Orl. Fur. = prep. Lunge dal vero, daleko od prawdy.

LUNGHERIA, s. f. długość.

LUNGHESSO, prep. wzdłuż, obok, przy.

LUNGHETTO, TA, ad. przydłuższy.

LUNGHEZZA, s. f. długość. = długie trwanie, rozwolekłość. = Geog. długość geograficzna, v. LONGITUDE.

LUNGHIERA, s. f. rozwolekła mowa, rozwolekłe opowiadanie.

LUNGI, av. daleko. Farsi —, oddalić się. = prep. Lungi a, da, al, dal, z daleka, daleko od, z dala od czego. — da voi m'aggro, krążyć z daleka od was.

LUNGIFERITORE, s. m. ten co rani z daleka.

LUNGITANO, —NA, ad. † *daleki, odległy*. [gosc.]

LUNGO, pl. —GHI, s. m. *dlugo*.

LUNGO, —GA, ad. *dlugi*. Silaba lunga, *zgłoska długa*. = *daleki, odległy*. = Brodo lungo, *rosół rzadki*. = Uomo lungo, *człowiek opieszaty, marudny*.

LUNGO, prep. *wzdłuż*. — il, al, del Rodano, *wzdłuż Rodanu*. Il cammino — l quale sen giva un rivo chiaro molto, *D. Vit.* = *av. długo*. Aspetto —, *czekam długo*. Andare, mandare in —, *v. LUNGA*.

LUNULA, s. f. *Geom.* figura utworzona przez łuki dwóch kół przecinających się z sobą.

LUOGACCIO, s. m. *pęg, brzydkie miejsce*.

LUOGHETTO, LUOGHICCIUOLO, LUOGUCCIO, s. m. *dim. male miejsce*.

LUOGO, pl. —GHI, s. m. *miejsce* które ciału zajmuje w przestrzeni. = *miejsce, plac, strona*. = *ród, familia*. Un Milanese d'assai orrevol luogo. = *Luogo di Scrittura*, d'autore, *miejsce pisma s. a.*, *autora*. = *miejsce, plac, urząd, posada*. = *Luogo forte, miejsce obronne, warowne*. = *wygoda*, *potrzeba*. = *Aver luogo, mieć miejsce, nastąpić, zdarzyć się, zająć*. Avere il — innanzi gli altri, *mieć miejsce przed innymi*. Dar —, *przestać, zaprzestać, wstać*. Tener —, *mieć pierwsze miejsce, starsze miejsce*. Cedere il — *ustąpić miejsca, kroku*. Lasciar —, *pozwolić*. = *In luogo, zamiast*. A — e tempo, *w swoim miejscu i czasie*. = *Luogo di Monte, bilet bankowy, obligacya skarbowa*.

LUOGOTENENTE, s. m. *namiestnik; porucznik*. — *generale, general lieutenant*. — *ammiraglio, viceadmiral*.

LUOGOTENENZA, s. f. *namiestnictwo; porucznikostwo*.

LUPA, s. f. *wilczyca*. = *fig. nierządnicza*.

LUPACCIO, s. m. *wilczyisko*. = *fig. żartok*.

LUPAIO, s. m. *myśliwy polujący na wilki*.

LUPATTELO, LUPATINO, LUPATO, LUPETTO, LUPICINO, LUPACCHINO, LUPACCHIOTTO, s. m. *dim. wilczek, wilczę, wilczątko*.

LUPESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, LUPIGNO, —GNA, ad. *wilczy*. I tiranni lupigni, *fig. tyranzi chciwi krwi, okrutni*.

LUPINO, s. m. *Bot.* *lubin*, *wilczy groch*. Non valer un —, *nie być wart funta kłaków*. = *odcisk, nagniotek*.

LUPINO, —NA, ad. *wilczy*. Voce lupina, *głos chrapliwy*. = *wilczaty (o koniu)*.

LUPO, s. m. *wilk*. Prov. Chi ha il — in bocca, *io ha sulla coppa, albo il — è nella favola, o wilku mowa a wilk tuż, o wilku gadka a wilk w sieci*. Delle pecore annoverate mangia il —, *i liczone wilk bierze*. Chi pecora si fa, il — se la mangia, *na pochyle drzewo i kozy skaczą*. Chi ha il — per compare, *portii il can sotto il mantello, kiedy idziesz do wilka na ucztę, weź psa z sobą*. Il — cangia il pelo, *ma non il vizio, natura wilka do lasu ciągnie*. A carne di — zanne di cane, *trafila kosa na kamien*. La fame caccia il — dalla tana, *v. FAME*. Dar la pecora in guardia al —, *zrobić wilka pastuchem*. Il — non mangia della carne di —, *ogni carne mangia il —, e la sua lecca, krak krakowi oka nie wykole*. Non si grida mai al —, *ch'ei non sia in paese, nie darmo ludzie o tem gadają, musi to być prawda*. = *czarna maska*. = *Lupo cerviere, ostrowidz, rys*. = *Lupo mannaro, wilkolek*.

LUPPOLO, s. m. *chmiel*. LURCO, —CA, pl. *CHI*. —CHE, ad. *obżarty, opity, chciwy, lakomy*. E come là tra i Tedeschi lurchi, *D. Inf.*

LURCONE, ad. *accr. niezmiernie obżarty*.

LURIDO, —DA, ad. *blady*. Zóttaw, *śniady, siny*. = *straszny, okropny*. Vede luride forche e capi mozzi, *Mont.*

LUSIGNUOLO, s. m. *słowik*.

LUSINGA, s. f. *pochlebstwo*. Tirar con lusinghe, *przyłudzac*.

LUSINGAMENTO, s. m. *pochlebianie*.

LUSINGARE, v. a. *pochlebiać*. = *v. r. poclebiać sobie*.

LUSINGATORE, s. m. —TRICE, s. f. *pochlebca, pochlebница*.

LUSINGHERIA, s. f. *udzielenie przez pochlebstwa*.

LUSINGHEVOLE, ad. m. f. *pochlebiający, pochlebny*.

LUSINGHEVOLMENTE, av. *pochlebnie*.

LUSINGHERE, —RO, —RA, s. e ad. *pochlebca, pochlebница; pochlebny*.

LUSSARE, v. a. *wywichnąć*.

LUSSAZIONE, s. f. *Chir.* *zwichnienie, wywichnienie*.

LUSSO, s. m. *zbytek, przepych*.

LUSSUREGGIARE, —REGGIARE, v. n. *oddać się rozpucie, wylac się na rozpustę, prowadzić życie rozwiązłe*.

LUSSURIA, s. f. *lubieżność, rozwiązłość, zbytek*.

LUSSURIANTE, ad. m. f. *oddany zbytłom, rozkoszom, zbytłujący*. = *zbyt bujny, gę-*

sty, rozkoszny (o roślinach).

LUSSURIARE, v. n. *v. LUSSUREGGIARE*. = *bujać, wybujać*.

LUSSURIOSAMENTE, av. *lubieżnie*. = *zbytłownie*.

LUSSURIOSO, —SA, ad. *lubieżny*.

LUSTRA, s. f. *łożysko, legowisko* *dzikiego zwierza*.

LUSTRARE, v. a. *oświecać*. O Febo che l gran mondo lustrì, *Ar. Or. Fur.* = *polerować, glansować*. = *poostrzyć pilnik*. = *v. n. świecić, błyszczyć, polyskiwać, lsknić*.

LUSTRASTIVALI, s. m. *chłopic glansujący bity*.

LUSTRATORE, s. m. *glansownik, glansownik*.

LUSTRATURA, s. f. *glansowanie, polerowanie*.

LUSTRE, s. f. pl. *farbowane lisy, blichtry*. Far le —, *puszczać blichtry, ganić niby żeby lepiej pochwalic; przymilać się o co, v. MOINE*.

LUSTRINO, s. m. *lustryna*. = *bajorek, szych*.

LUSTRO, s. m. *blask, jasność*. = *potysk, lustr, glans*. Dar il — a un drappo, *glansować, maglować sukno, materię*. = *polor marmuru, i t. p.* = *fig. blask, świetność*.

LUSTRO, s. m. *Antiq. rom.* *przeciąg lat pięciu po upłynieniu których czyniono błagane ofiary koncem oczyszczenia ludu*. = *v. LUSTRA*.

LUSTRO, —TRA, ad. *lskniący*.

LUSTRORE, v. *SPLENDORE*.

LUTARE, ec. v. LOTARE, ec.

LUTERANISMO, s. m. *luteranizm*.

LUTERANO, —NA, s. e ad. *luter, luterka, luterski*.

LUTERIZZARE, v. n. *złutrzec*.

LUTIFIGOLO, s. m. *Bocc. garmcarz, zdun*.

LUTO, s. m. *głina; mul, błoto*. = *kit*.

LUTOSO, —SA, ad. *blotnisty*.

LUTTA, v. LOTTA.

LUTTARE, v. n. † *jęczeć, narzekać, oplakiwać*. I son essa che lutto, madre, alla tua ruina, *D. Purg.*

LUTTO, s. m. *żałoba*. = *żał, smutek, płacz, narzekanie*.

LUTTOSO, LUTTUOSO, —SA, ad. *smutny, żałosny, oplakany*.

LUTTUOSAMENTE, av. *smutnie, żalosnie, bolesnie*.

LUTULENTO, —TA, ad. *blotny, blotnisty; zabłocony*.

M

MA, cong. *lec*z, *ale*. Ma parliamo della guerra, *ale* mówimy o wojnie. = *ba nawet*, *a nawet*. Il più delle volte, ma quasi sempre avviene, najczęściej *ba nawet* zawsze zdarza się. = *Ma che*, jeżeli nie, tylko, wyjąwszy, *jeno*. Nè si dimostra ma che per effetto, *D. Parg.* = s.m. *ale*. Non ci sarà alcun ma, nie będzie tam żadnego *ale*. Non sa lodare senza qualche ma, nie umie chwalić bez *ale*.

MACCA, s. f. obfitość. A —, podostatkiem, *suto*. Alla — di cotali larghezze correva il volgo, *Dav. Tac. Stor.* zbiegał się gmin na hojny takich dobrodziejstw szafunek. = *darmo*, bezpłatnie. Il mangiare a — mi piace sempre più il doppio, *Lasc.*

MACCATELLA, s. f. zakata, wada, przywara.

MACCHERONE, s. m. makaron włoski. = *cymbał*, *czop*.

MACCHERONEA, s. f. wiersz makaroniczny, w którym łacińska jest przeplatana wyrazami innego języka.

MACCHERONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. makaroniczny.

MACCHIA, s. f. makula, plama. — solare, plama na słońcu.

= *Macchie della pelle, delle piume, centki na skórce, na piórach, nakrapianie, sprokaczna, pstroczna*. = *Macchia dell'occhio, plamka, skatka na oku*. = fig. plama, zakata; grzech; nagana. = *znamię przrodzone*. = *Pitt. koloryt, cień*.

MACCHIA, s. f. krzaki, zaroście. = *Dipingere alla —*, malować z pamięci, niemając oryginału przed sobą; fig. scherz. wyskoczyć z krzaków na kogo. Ed è di quei pittor, ch' i viandanti con lo stioppo dipingono alla —, *L. Lipp. Malm.* [plamsko].

MACCHIAACCIA, s. f. peg.

MACCHIARE, v. a. plamic, poplamici. = fig. splamic, zrobić zakale. = v. r. splamic się.

MACCHIARELLA, —ERELLA, —ETTA, —CHIUZZA, s. f. dim.

plamka, plameczka. Spruzzolato di macchiette, nakrapiany, centkowany, pstry, srokaty.

MACCHIAVELLISMO, s. m. machiawelizm, zasady sławnego publicysty Machiawela, wyłożone w dziele jego del Principe. [Machiavelista].

MACCHIAVELLISTA, s. m.

MACCHIAVELLISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. machiawelski.

MACCHINA, s. f. machina. = *gmach*. = *samoruch, automat*. = v. *MACCHINAZIONE*.

MACCHINALE, ad. m. f. machinalny. [chinalnie].

MACCHINALMENTE, av. machinalnie.

MACCHINAMENTO, v. *MACCHINAZIONE*. [wac].

MACCHINARE, v. a. knuć, kno-

MACCHINATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. knowacz, intrygant.

MACCHINAZIONE, s. f. machinacya, praktyka, knowanie spisków, spisek. = † machina wojenna. [chinka].

MACCHINETTA, s. f. dim. ma-

MACCHINISTA, s. m. mecha-

nik. [gromna machina].

MACCHINONE, s. m. accr. o-

MACCHINOSO, —SA, ad. knu-
jący spiski. = należący do ma-
chiny.

MACCHIONE, s. m. geste krzaki, zaroście. Star saldo al —, nie dać się zwabić z krzaków na lep (o ptakach); fig. nie dać się zwieść, mieć się na ostrożności. Avendo avuto innanzi la lezione, si stette sempre mai sodo al —, *L. Lipp. Malm.*

MACCHIOSO, —SA, ad. plamowaty, pstry, nakrapiany, centkowany, moragowaty.

MACCIANGHERO, —RA, ad. krepy, przysadkowaty. = prostakowaty, gburowaty.

MACCO, s. m. lemiuszka z rozartego bobu. = *rzeź, rozlew krwi*. = Esser macco di una cosa, mieć czego dużo i tanio. A —, av. oficje, podostatkiem, dużo, bez liku, *suto*.

MACE, s. f. muszkatolowa skórka. [źnik].

MACELLAIO, —ro, s. m. rze-

MACELLAMENTO, s. m. rze-

zanie bydła.

MACELLARE, v. a. rznąć by-

dło. = fig. zepsuć.

MACELLESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. rzeźniczy.

MACELLO, s. m. rzeźnica,

rzeźnia, jatki rzeźnicze. =

rzeź. = fig. *rzeź, rozlew krwi*.

Andare al —, iść na rzeź. Far —, sprawić wielki rozlew krwi,

wyciąć w pień. = Condurre al-
trui al —, fig. przyprawić kogo
o zgubę.

MACERARE, v. a. macerować,

moczyć w czem. — il lino, la ca-

napa, rosic len, moczyć konopie. = fig. martwić, macerować

ciało.

MACERATOIO, s. m. staw,

sadzawka w których się mo-

czą konopie.

MACERAZIONE, s. f. —MENTO,

s. m. macerowanie, maceracya,
moczenie. = fig. macerowanie,
martwienie ciała.

MACERIA, v. *SFASCIUME*.

MACERO, —RA, ad. moczony,
namoczony, wymoczony. =

s. m. moczenie, maceracya.

MACIA, s. f. stos kamieni do
murowania; mur suchy z ka-

mieni. = fig. kryjówka.

MACIGNO, s. m. kamień młyn-

ski. = kamień, głaz. Pietra ma-

cigna, bardzo twardy kamień.

Coor di —, fig. kamienne serce.

MACILENTE, ad. m. f. blady,

wyblady, chudy, wychudy.

MACILENZA, s. f. chudość.

MACINA, v. *MACINE*.

MACINAMENTO, s. m. miele-

nie, mlewo.

MACINARE, v. a. mleć. — a due

palmenti, mleć na dwa kamie-

nie; fig. zyskać dwa razy na

czem; jeść za dwóch; spółko-

wać z kobietą. = rozcierac

tluc, potluc. = *Pitt. rozcierac*

farby.

MACINATA, s. f. ilość oliwek

razem wziętych do roztarcia.

= mlewo zboża.

MACINATO, —TA, p. ad. mie-

lony, zmielony. = rozarty,

potłuczony. = fig. zniszczony,

zrujnowany, przywiedziony do

niebezpiecznego stanu. = s. m. mle-

wo, męka.

MACINATOIO, s. m. młyn

oliwny.

MACINATORE, s. m. rozcie-

rający farby.

MACINATURA, s. f. melcie,

mieleń, mlewo.

MACINAZIONE, s. f. mienienie.

= rozcieranie, tłuczenie.

MACINE, s. f. kamień młyn-

ski. Essere alla —, fig. pojsć

z torbami, skapcaniec.

MACINIO, s. m. melcie, miele-

nie, mlewo.

MACIS, v. *MACE*.

MACIULLA, s. f. cierlica, tar-

lica, miedlica.

MACIULLARE, v. a. trzeć,

miedlic len, konopie. = pop-

zuć, zajądać.

MACOLA, ec. v. *MACULA*, ec.

MACRO, —CRA, ad. chudy,

= fig. czczy, pusty, jałowy;

wyzuty, ogołocony.

MACULA, s. f. makula, plama.

= fig. plama, zakata.

MACULARE, v. a. plamic, po-

plamic; fig. splamic, zhanbić.

= zbić kogo bez litości.

MACULATO, —TA, p. ad.

splamiony. = nakrapiany, cen-

tkowany, moragowaty.

MACULATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. plamiący, plamiąca.

MACULAZIONE, s. f. pla-

mienie.

MACULETTA, —LUZZA, s. f. dim. plamka, plameczka.
MACULO, v. **MACULATO**.
MACULOSO, —SA, ad. plamowaty, nakrapiany.
MADAMA, s. f. pani (o kobietach i do kobiet wysokiego urodzenia).
MADAMIGELLA, s. f. panna.
MADDALEONE, s. m. walek, laska maści.
MADERNALE, v. **MADORNALE**.
MADERNALOCCIO, —CIA, ad. gruby, duży, spory.
MADIA, s. f. dziecka, dziecka.
MADIDO, —DA, ad. mokry.
MADIE, **MADESI**, **MADIÒ**, inter. † dalibóg.
MADONNA, s. f. pani, dziecko, dziecka. Donna e —, zupełna pani. Il re di questo regno giunto a morte, la mia cugina qui... lasciò donna e —, L. Lipp. Malm. = Najświętsza Panna.
MADORE, s. m. pot, wilgoć.
MADORNALE, ad. m. f. macierzysty, macierzynski. —pierwszy, główny, walny; najgrubszy, największy. = urodzony z prawego małżeństwa.
MADRE, s. f. matka. = samica. = fig. przyczyna, początek. = przelozona po klasztorach. = forma do odlewania. = lagier winny. = Anat. macica. = muterka, v. **MADREVITE**. = Dura, pia madre, Anat. dwie błony mózgowe, błona twarda, błona cienka.
MADREGGIARE, v. n. wdać się w matkę.
MADREPERLA, s. f. perłowa macica.
MADREPORA, s. f. Stor. nat. madrepora, koralik.
MADRESELVA, v. **ABBRACCIABOSCHI**.
MADREVITE, s. f. macica gwintowana, mutra, muterka.
MADRIGNA, s. f. macocha.
MADRINA, s. f. baba, akuszerka. = matka chrzestna.
MADRONE, s. m. Mal di —. ból w boku.
MAESTA, **MAESTADE**, **MAESTATE**, s. f. majestat, majestatyczność. = Maestà divina, bożki majestat. = tytuł dawany monarchom: Najjaśniejszy Pan, Jego Królewsko lub Cesarska Mość.
MAESTEVOLTE, ad. m. f. majestatyczny.
MAESTEVOLMENTE, **MAESTOSAMENTE**, av. majestatycznie.
MAESTOSO, —SA, ad. majestatyczny, wspaniały; dostojny.
MAESTRA, s. f. pani. = ochmistrzyni, nauczycielka. = główny sznur do nastawienia sieci. = główny korzeń. = ług z którego się mydło robi.

MAESTRALE, s. m. wiatr północno-zachodni na brzegach morza Śródziemnego.
MAESTRALEGGIARE, v. n. plynąć na zachód.
MAESTRAMENTO, s. m. przyjęcie w poczet doktorów lub mistrzów.
MAESTRANZA, s. f. robotnicy użyty do jakiej roboty. Noi le selve, la —, i ferramenti e tutto, che sia lor di mestiero apprestremo, Car. En. = v. **MAESTRIA**.
MAESTRARE, v. a. przyjąć za doktora, za majstra. = v. **AMMAESTRARE**.
MAESTRATO, s. m. magistrat, urząd miejski.
MAESTRESSA, † v. **MAESTRA**. = majstrowa.
MAESTREVOLE, ad. m. f. mistrzowski, kunsztowny, mistrzerny, sztuczny.
MAESTREVOLMENTE, av. sztucznie, kunsztownie, mistrzernie.
MAESTRIA, s. f. biegłość. Con —, kunsztownie, mistrzernie. = chytrność, fortel, podstęp. = wyższość, władza.
MAESTRO, s. m. mistrz, biegły w jakiej sztuce, w jakim kunszcie, w jakiej nauce. = metr, nauczyciel. = majster. = doktor. = Maestro di casa, marszałek domu. — di bottega, kupiec, rzemieślnik majster. = Maestro di cerimonie, mistrz ceremonii. — di capella, kapelmajster. = wiatr północno-zachodni.
MAESTRO, —TRA, ad. biegły, doświadczony. Colpo maestro, dzieło mistrzowskie. = główny. Strada maestra, główny trakt, bity gościniec. Penne maestre, lotki, najdłuższe pióra w skrzydle ptaka. = Mal maestro, wielka choroba.
MAESTRONE, s. m. wielki, zawołany mistrz.
MAGA, s. f. czarownica.
MAGAGNA, s. f. kalestwo, skaleczenie. = wada, skaza, ułomność; plama, zakala, przywara.
MAGAGNAMENTO, —TURA, v. **MAGAGNA**.
MAGAGNARE, v. a. zepsuć, nadwyrężyć, naruszyć, skaleczyć.
MAGAGNATO, s. m. kaleka. = p. ad. zepsuty, nadwyrężony, uszkodzony; skaleczony, ułomny. = fig. udany, zmyślony, obudany, [zynier].
MAGAZZINIERE, s. m. maga.
MAGAZZINO, s. m. magazyn.
MAGGESE, **MAGGIATICO**, s. m. —CA, s. f. odlóg, ugor.

MAGGIO, s. m. maj. — ortolano, assai paglia e poco grano, prov. maj jest dżdżysty, będzie dużo słomy a mało ziarna. Signor di —, hołysz udający panna. Non siam di —, ja nie rządź, nie powtarzam.
MAGGIO, ad. m. † większy.
MAGGIORANZA, —ZIA, s. f. wyższość, zwierzchność, władza, panowanie, przodkowanie, naczelnictwo, starszeństwo, pierwszeństwo. = znaczniejsza wielkość. = większość, większa część.
MAGGIORDOMO, s. m. marszałek dworu.
MAGGIORE, s. m. większa część. = major. = starszy, przełożony, naczelnik. = Dare il suo —, wysilić się, wysadzić się na co. = s. m. f. starszy, starsza wiekiem. = pełnoletni, pełnoletnia. = pl. **MAGGIORI**, przodkowie. = s. f. —Log. główne założenie w syllogizmie.
MAGGIORE, ad. m. f. większy, główniejszy. Stato —, sztab główny. Altar —, wielki ołtarz. = starszy. Fratello —, brat starszy.
MAGGIOREGGIARE, v. n. przewodzić, rej wodzić, burmistrzować.
MAGGIORELLO, —LA, —ETTO, —TA, ad. nieco starszy wiekiem; nieco większy.
MAGGIORENTI, s. m. pl. starsi, starszyzna, przedniejsi panowie.
MAGGIORIA, v. **MAGGIORANZA**.
MAGGIORMENTE, av. więcej, tym więcej, bardziej.
MAGGIORNATO, s. m. starszy wiekiem.
MAGHERO, v. **MAGRO**.
MAGIA, s. f. magia, czarodziejstwo. [czny].
MAGICALE, ad. m. f. magicznie.
MAGICAMENTE, av. magicznie.
MAGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. magiczny, czarodziejski.
MAGIO, s. m. mag. La festa de' Magi, święto trzech królów.
MAGIONCELLA, —NETTA, s. f. dim. domek, domeczek.
MAGIONE, s. f. dom, mieszkanie. = Magion di Dio, fig. kościół katolicki. E, ben guardi alla Magion di Dio, ch' arde oggi tutta, Petr.
MAGISTERIATO, s. m. stopień magistra.
MAGISTERO, s. m. dzieło mistrzowskie, dzieło sztuki. Nel suo mirabil —, Petr. w dziele stworzenia świata. = biegłość, zdolność; kunszt, sztuka. = machina, narzędzie,

sprężyna. = przepis, nauka, prawidło. = v. MAGISTERIATO. = Chim. precipitat, osad.

MAGISTRALE, —TREVOLE, ad. m. f. nauczycielski (ton, głos). = wielki, wspaniały, okazały.

MAGISTRALITÀ, s. f. nauka, zdolność nauczycielska.

MAGISTRALMENTE, av. po nauczycielsku. = głównie.

MAGISTRATO, s. m. urzędnik sądowy lub administracyjny. = sąd, trybunał, sędziowie. = magistrat, senat, rada. [stratura.]

MAGISTRATURA, s. f. magi-

MAGLIA, s. f. oko, oczko w sieci, w pończosze. = Le maglie d'una catena, ogniewa łańcucha. = oczko koleczej zbroi; koleczuga, kolecza zbroja. = bielmo konskie.

MAGLIATO, —TA, ad. związany, skrepowany.

MAGLIO, s. m. młot drewniany. = baba, kafar. = pałka okuta po obu końcach z kijem po środku do popychania kuli w pewnej grze. = Anat. młotek w uchu. [zrenicy.]

MAGLIOLINA, s. f. plamka na MAGLIUOLO, s. m. szczep winny. = sęk w drzewie.

MAGNAMENTE, v. MAGNIFICAMENTE.

MAGNANIMAMENTE, av. wielkomyślnie.

MAGNANIMITÀ, s. f. wielkomyślność, wspaniałomyślność.

MAGNANIMO, —MA, ad. wielkomyślny, wspaniałomyślny.

MAGNANO, s. m. śłószarz, zamkarz.

MAGNARE, v. a. pop. jeść.

MAGNATE, s. m. magnat.

MAGNATIZIO, —ZIA, ad. magnacki.

MAGNESIA, s. f. magnezja.

MAGNETE, s. m. magnes.

MAGNETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. magnetyczny, magnesowy. [tyzm.]

MAGNETISMO, s. m. magnetyzm.

MAGNETIZZARE, v. a. magnetyzować.

MAGNETIZZATORE, s. m. magnetyzer.

MAGNIFICAMENTE, —CATTAMENTE, av. wspaniale. = dużo, wiele, obficie.

MAGNIFICAMENTO, s. m. wychwalanie, uwielbianie.

MAGNIFICARE, v. a. chwalić, wychwalać, wielbić, uwielbiać.

MAGNIFICATORE, s. m. —TRICE, s. f. chwalcza, chwalczyni. [wspaniały.]

MAGNIFICENTE, ad. m. f. MAGNIFICENTEMENTE, av. wspaniale.

MAGNIFICENZA, —ZIA, s. f. wspaniałość, przepych, okazałość. = świetna pochwała.

MAGNIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wspaniały, przepyszny, okazały.

MAGNILOQUENZA, s. f. szumność, napuszystość stylu.

MAGNILOQUO, —QUA, ad. szumny, napuszysty.

MAGNITUDINE, s. f. wielkość.

MAGNO, —GNA, ad. wielki. Carlo magno, Karol Wielki. = v. MAGNIFICO.

MAGO, pl. —GI, —GHI, s. m. czarodziej. = ad. czarodziejski.

MAGOGA, v. GOGA.

MAGOLATO, s. m. rowek między bródami.

MAGONA, s. f. huta żelazna, hamernia. = skład na wiele rzeczy. = wielka obfitość.

MAGRAMENTE, av. chudo.

MAGRETTO, —TA, MAGRICIUTOLO, —LA, MAGRINO, —NA, ad. chudorlawy.

MAGREZZA, s. f. chudość. = jałowość, nieurodzajność gruntu. = brak, niedostatek.

MAGRISSIMO, —MA, ad. sup. chudziusiutki, chudziutki.

MAGRO, —GRA, ad. chudy, wychudły. = jałowy, nieurodzajny, płonny. = chudy, szczupły, nędzny. = Far magro, pościć, być z postem.

MAI, av. nigdy. = Sempre mai, na zawsze. Mai sempre, zawsze, nieustannie, ciągle. = Mai più, na koniec, nareszcie, naostatek. = kiedy. Se mai degno ne fui, lo sono adesso, Met. = Mai che, zamiast Se non, tylko. Non avea pianto mai che di sospiri, D. Inf. (non v'era pianto se non di sospiri). = Mainò, wcale nie, ureczam że nie. Maisi, tak jest, proszę mi wierzyć. Służą do odpowiadania na wątpliwe pytania. Tu hai errato? mainò, aleś się może pomylił? ureczam że nie. Tu non andasti? maisi, aleś może nieposzedł? owszem, proszę mi wierzyć że tam był. = nie. Mai di ciò che ora mi parli dubitai, Bocc. I Perugini mai si vollero dichiarare, M. Vill.

MAIALE, s. m. wieprz; wieprzowina.

MAIO, s. m. Bot. złoty deszcz, wielkokwiat, drzewko rosnące w Alpac (Cytisus laburnum). = wszelkie drzewo. = maj, który wieśniacy wtykają pierwszego Maja przy drzwiach swych panów i kochanek. Appiccar il — ad ogni uscio, fig. kochać się we wszystkich kobietach.

MAIOLICA, s. f. fajans, tak nazwany po polsku że mieszkający Foenzy pierwsi wprowadzili go do Włoch z wyspy Majorki. [ran.]

MAIORANA, s. f. Bot. majo-

MAIORASCATO, —SCO, s. m. majorat, ordynacja. [litera.]

MAIUSCOLA, —LA, ad. główny, znaczny. Error maiuscolo, gruby błąd. = Carattere maiuscolo, lettera maiuscola, wielka litera.

MAIZ, s. m. kukuruzą.

MALABILE, ad. m. f. niezdatny, niezręczny.

MALACCIO, s. m. peg. chorobsko. Messero queste parole paura ai circostanti, ch'ei non fosse morto di qualche cattivo —, Lasc. Nov.

MALACCONCIO, v. SCONCIO.

MALACCORTO, —TA, ad. nieroztropny, nierozważny.

MALACREANZA, s. f. niegrzeczność, nieobyczajność.

MALADETTAMENTE, av. przekleście, bardzo źle.

MALADETTO, —TA, p. ad. przeklęty. = zły, niegodziwy.

MALADIRE, —DICERE, ec. v. MALEDIRE, ec.

MALAFATTA, s. f. skaza na suknie, na płótnie; błąd.

MALAFFETTO, —TA, ad. niezycliwy, niechętny.

MALAFITTA, s. f. ziemia grzeška, grzeż.

MALAGEVOLE, ad. m. f. niełatwy. = nieużyty, uparty. = av. trudno.

MALAGEVOLEZZA, s. f. niełatwość. [dno.]

MALAGEVOLMENTE, av. trudno.

MALAGIATO, —TA, ad. niedostatni, ubogi.

MALAGURATO, —TA, ad. złowieszczy, nieszczęśliwy.

MALAGURIO, s. m. —RA, s. f. zła wieszczba, zła przepowiednia.

MALAGUROSO, —RIOSO, —SA, ad. złowrogi, złowieszczy.

MALALINGUA, s. f. zły język, obmowa.

MALAMENTE, av. złośliwie. = zbytyczny, niezmiernie.

MALANCONIA, ec. v. MALINCONIA, ec.

MALANDARE, v. n. przyjąć na zły koniec, przepaść, zginąć, skapcanieć.

MALANDRA, s. f. strupy końskie w pecinach.

MALANDRINESCO, —CA, —DRINO, —NA, —DRO, —DRA, ad. rozbójniczy, zbójcki, rabusiowski. Alla malandrinesca, av. po zbójcku, jak zbójca.

MALANDRINO, s. m. rozbój-

nik, zbójca, rabuś, hajdamaka.
MALANNO, MAL ANNO, s. m. bieda, nędza, niedola, lichy. Dare il — a qualcuno, przeklinać kogo, życzyć mu wszelkiego złego. — che ti colga, niech cię kaduk porwie, niech cię lichy porwie. Cacciare con il —, przepędzić do licha, na cztery wiatry.
MALAPPROPOSITO, av. nie stosownie, niewporę, nie na swoim miejscu.
MALARDITO, —TA, ad. zu chwały, bezczelny.
MALARE, v. AMALARE.
MALARRIVATO, —TA, ad. który przyszedł na zły koniec, nędzny, nieszczęśliwy. = w złym czasie lub nie w porę przybyły.
MALASSETTO, —TA, ad. zepsuty, będący w nieładzie.
MALATICCIO, —CIA, ad. chorowity, słabowity.
MALATO, —TA, s. e ad. chory, słaby.
MALATOLTA, MALA TOLTA, s. f. zdzierstwo.
MALATTIA, s. f. choroba.
MALATTIUCIA, —UZZA, s. f. dim. lekka choroba.
MALAUGUROSAMENTE, av. pod złą wieśczęcią, nieszczęśliwie.
MALAUGUROSO, MALAURIO SO, MALAUROSO, v. MALAGUROSO.
MALAVENTURA, MALA VEN TURA, s. f. nieszczęśliwy traf, nieszczęśliwa przygoda.
MALAVOGLIA, —GIENZA, s. f. niechęć, nieżyczliwość.
MALAVVEDUTAMENTE, av. nieprzezornie, nieostrożnie.
MALAVVEDUTO, —TA, ad. nieostrożny, nieroztropny, nierozważny.
MALAVVENTUROSAMENTE, av. nieszczęśliwie.
MALAVVENTUROSO, —SA, —RATO, —TA, ad. nieszczęśliwy.
MALAVVEZZO, —ZA, ad. źle wychowany. [Życzliwy.
MALBIGATTO, —TA, ad. nie-
MALCADUCO, s. m. padaczka.
MALCAPITATO, —TA, ad. zgubiony, zrujnowany.
MALCAUTO, v. MALAVVEDUTO.
MALCOMPOSTAMENTE, av. w nieporządku, w nieładzie.
MALCOMPOSTO, —TA, ad. popsuty.
MALCONCIO, —CIA, ad. zbity, wybity, wytłuczony, skołatany. = powalany, zbrukany, poszarpany, pozmiechany, podarty.
MALCONDESCENDENTE, ad. m. f. niegrzeczny, nieusłuszny.
MALCONDOTTO, v. MALCON CIO.

MALCONOSCENTE, ad. m. f. niewdzięczny.
MALCONSIGLIATO, —TA, ad. nieroztropny, nierozważny.
MALCONTENTO, —TA, ad. niekontent.
MALCORRISPONDENTE, ad. m. f. nieodpowiedni, niestosowny.
MALCORRISPOSTO, —TA, ad. nieodwzajemniony.
MALCOSTUMATO, —TA, ad. nieobyczajny; rozwiązły.
MALCREATO, —TA, ad. źle wychowany, nieobyczajny.
MALCUBATO, —TA, ad. choro wity, słabowity.
MALCURANTE, ad. m. f. o nic niestojący, niedbający.
MALDETTO, —TA, ad. ogadany. [mowny.
MALDICIENTE, ad. m. f. ob-
MALDICIENZA, s. f. obmowa, potwarz, oszczerstwo.
MALDITTORE, s. e ad. ob-
malowca, potwarca.
MALDISPOSTO, —TA, ad. niechętny; nieżyczliwy.
MALDUREVOLE, ad. m. f. krótkotrwały.
MALE, s. m. złe. = choroba. = strata, szkoda. = trud, fa-
tyga. = złoczynstwo. = niedo-
ła, nieszczeście. = ból, cier-
pienie, dolegliwość. = Får male, agir —, parlar —, źle robić, źle postępować, mówić źle. Far —, ad alcuno, szkodzić, zaszkodzić, urazić, sprawić nieprzy-
jemność. Dir — ad alcuno, łajać kogo, żyć. Dir — d' alcuno, ob-
mawiać, ogadywać kogo. Farsi —, skaleczyć się; zaszkodzić sobie. Avere a, per —, recarsi a —, wziąć co za złe, urazić się czem. Chi l'ha per mal si scinga, mniejsza o to jeżeli się kto tem urazi.
MALE, av. źle. = ze szkoda, że stratą, z ujmą. = trudno, z trudnością. Padre mio, voi siete oggimai vecchio, e potete — durar fatica, Bocc. = Często się tłumaczy przez nie. Mal sapea che dire, niewiedział co powie-
dzie. Ch'agli amorosi fatti mal s'accorda, Petr. = Star male con alcuno, być z kim w poróżnie-
niu, być źle u kogo położonym. — in ordine, rozstrojony, cier-
piący, niedomagający, źle u-
brany, i t. d. Saper — altrui d'una cosa, urazić się na kogo.
MALEBOLGE, s. m. tak na-
zwana przez Danta jedna z o-
siemnaście piekielnych.
MALEBRANCHE, s. m. pl. D. Inf. czarci, szatani (od ostrych pazurów).
MALEDDETTO, —TA, p. ad. przeklęty. = potępiony, potę-
piony.

pieniec. Itene, maledetti, al vo-
stro regno, Tass. Ger. [ZA-
MALEDICENZA, v. MALDICIEN-
MALEDICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. obmowny.
MALEDIRE, —DICERE, v. a. ir.
złorzecz, kląć, przeklinać.
MALEDIZIONE, s. f. złorzę-
czenie, przekleństwo. = zaraza.
MALEFATTA, v. MALAFATTA.
MALEFICAMENTE, av. zło-
śliwie.
MALEFICENZA, v. MALEFICIO.
MALEFICIATO, —TA, ad. u-
rządzony.
MALEFICIO, s. m. złoczyn-
stwo, występki. = czary, uro-
ki, urzeczenie. [czynny.
MALEFICIOSO, —SA, ad. zło-
MALEFICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. złoczynny, zły,
szkodliwy. = szkodliwy zdro-
wiu. Fungo malefico, grzyb bę-
dący trucizną. = nalezający do
czarów, do uroków.
MALEMERITO, —TA, ad. nie-
godzien nagrody.
MALENCONIA, —CONICO, v.
MALINCONIA, ec.
MALEO, —LEA, ad. chorowi-
ty, słabowity.
MALERBA, s. f. chwast, ziel-
sko. Esser conosciuto più che la
—, fig. być znanym jak zły
szeląg.
MALESCIO, —IA, MALESCO, —
CA, ad. Noce malescia, orzech
trudny do wyluskania. = cher-
lający, kawczący.
MALESTANTE, ad. m. f. bie-
dny, ubogi, chudy pacholek.
MALESTRUO, —UA, ad. +bro-
jący wiele złego.
MALEVEDERE, s. m. nieży-
czliwość, niechęć.
MALEVOGLIENTE, ad. m. f.
niechętny, nieżyczliwy.
MALEVOGLIENZA, s. f. nie-
chęć, nieżyczliwość.
MALEVOLO, —LA, ad. niechę-
tny, nieżyczliwy, zazdrośny.
MALFACENTE, —CIENTE, ad.
m. f. złoczynny; szkodliwy.
MALFACIMENTO, s. m. zło-
czynność.
MALFARE, v. n. ir. źle postę-
pować, źle czynić.
MALFATTO, —TA, p. ad. v.
MALFARE. = niekształtny, szpe-
tny, brzydki. = s. m. v. MISFATTO.
MALFATTORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. złoczyńca.
MALFATTORIA, s. f. urok.
MALFERUTO, s. m. spleć,
spłeczenie konia.
MALFONDATO, —TA, ad.
chwiejący się.
MALGOVERNO, s. m. D. Inf.
v. SCEMPIO, STRAGE.
MALGRADITO, —TA, ad. źle
przyjęty.

MALGRADO, prep. *mimo, pomimo, ubrew czyjej woli.* — *mio, tuo, suo, nostro, vostro, pomimo mojej, i t.d. woli.* — *di lei, pomimo jej woli.* = s. m. *przykrość, nieukontentowanie.* — *che voi ne abbiate riavro' colei ch'è meritamente mia, Bocc.*
MALGRAZIOSO, —SA, ad. *niegrzeczny, nieokrzesany.*

MALIA, s. f. *czary.*
MALIARDO, —DA, s. *czarownik, czarownica.*

MALIFICIO, ec. v. *MALEFICIO*, ec. [bula.]

MALIGIA, s. f. *czerwona cema.*
MALIGNAMENTE, av. *złośliwie.*

MALIGNARE, v. n. *złościć się.* = v. a. *ostro się obchodzić.*

MALIGNITA, s. f. *złość, złośliwość.* = *szkodliwość.*

MALIGNO, —GNA, ad. *zły, złośliwy, niepocziw, jadowny, zjadliwy.* = *szkodliwy.* = *Febbre maligna, maligna, zapalenie mózgu.* = s. m. *zły duch.*

MALIGNOSO, v. *MALIGNO.*
MALIGNUZZO, —ZA, —ETTO, —TA, ad. *nieczo złośliwy.*

MALIMPIEGATO, —TA, ad. *złe użyty.*

MALINCONIA, s. f. *melancholia.* = *smutek, zmartwienie, frasunek.* *Dare, indur —, zasmucić, zafrasować.* *Darsi —, wpaść w melancholię; zasmucić się, zmartwić się, frasować się.*

MALINCONIACCIA, s. f. *peg. czarna melancholia.*

MALINCONICO, —LICO, —CA, pl., —CI, —CHE, ad. *melancholizny, posępny, ponury.*

MALINCONIOSO, —KOSO, v. *MALINCONICO.*

MALINCORPO, —CUORE, A —, av. *poniewolnie, niechętnie.* *E così male in corpo portandolo, quasi ammorbati lo posarono sulla bara, Lasc. Nov.*

MALINTESO, —SA, ad. *złe zrozumiany, źle nauczony.*

MALIOSO, —SA, ad. *czarodziejski.*

MALISCALCO, pl. —CHI, s. m. *feldmarszałek.* = *wielki pan.* = *kowal.*

MALISTALLA, s. f. *masztalna, maszta.*

MALITO, —TA, ad. *chorowity, słabowity.*

MALIVOGLIENZA, ec. v. *MALEVOGLIENZA*, ec.

MALIZIA, s. f. *złość, przekora.* A —, na *złość, na przekorę.* = *chytrość, fortel, podstęp.* = *choroba.* = *zaraża.*

MALIZIARE, v. n. *narowić się, znarowić się (o koniu).*

MALIZIATAMENTE, v. *MALIZIOSAMENTE.*

MALIZIATO, —TA, ad. *złośliwy; chytry.* = *sfatszowany.*

MALIZIETTA, s. f. *dim. złołka, mała przekora.*

MALIZIOSAMENTE, av. *złośliwie; fortelnie, zřecznie.*

MALIZIOSETTO, —TA, *MALIZIUTO, —TA, ad. *dim. nieco złośliwy; pusty, swawolny; sprytny, dowcipny, filuterny, figlarny.**

MALIZIOSITÀ, v. *MALIZIA.*

MALIZIOSO, —SA, ad. *złośliwy, zły, psotny, figlarny.*

MALLEABILE, ad. m. t. *dający się rozplaszczyc pod młotem.*

MALLEABILITÀ, s. f. *rozplaszczalność.*

MALLEO, v. *MARTELLO.*

MALLEOLO, s. m. *Anat. kostka u nogi.*

MALLEVADORE, s. m. *ręczyciel, rękojmia.* *Chi del suo vuol esser signore non entri —, prov. kto ręczy, jęczy; kto ręczy tego diabeł meczy.*

MALLEVARE, v. n. *ręczyć.*

MALLEVERIA, —VADORIA, s. f. *poręka, rękojmia.*

MALLO, s. m. *łupina zielona na orzechu włoskim lub na migdale.*

MALMAESTRO, v. *MALCADUCO.*

MALMENARE, v. a. *złe traktować, źle się z kim obchodzić; jeździć po kim; wybić, wytłuc, przetrzepać, wytrzeć, i t. d. = pomieć, zmiąć, pozmiechać.* = *fig. dręczyć.*

MALMERITO, s. m. *złe przyśłużenie się komu.*

MALMETTERE, v. a. ir. *strwonić, zmarnować.* [piekło.]

MALMONDO, s. m. *D. Inf.*

MALNATO, —TA, ad. *złe urodzony.* = *fig. źle nabyty.* *E dov'hai posto spene? nelle malnate ricchezze tante? Petr.* = *niegodziwy, nieczny, występny.*

Chè in cor bennato amor malnato è breve, Mont.

MALNATURATO, —TA, ad. *słabiej kompleksy.*

MALNOTO, —TA, ad. *nieznany.*

MALO, —LA, ad. *zły.* — *esempio, zły przykład.*

MALORA, *MALORCIA*, s. f. *zguba, ruina, pohybel.* *Andare in, alla —, zruynować się, zgubić się, zginąć, przepaść.* *Via in —, vada in —, idź do licha, na zlamanie karku, na cztery wiatry.* *Mandar in — alcuna cosa, zaprzepaścić co, zatracić, zgubić.*

MALORDINATO, —TA, ad. *nieporządkny, będący w nieładzie, zepsuty, popsuty.*

MALORE, s. m. *choroba.* = *fig. pomieszanie, niespokojność.*

MALOTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *szkodliwy zdrowiu, niezdrowy, jadowny.*

MALPARATO, —TA, ad. *przywiedziony do złego stanu; obdarty, obszarpany; obity, wybity, poszturchany, wytłuczony.* [ka dziura.]

MALPERTUGIO, s. m. *brzydym.*

MALPIGLIO, s. m. *zmarszczenie się, zżzymanie się.*

MALPRATICO, v. *INESPERTO.*

MALPREPARATO, —TA, ad. *złe przygotowany.* [wda.]

MALPRO, s. m. *szkoda, krzywd.*

MALPROCEDERE, s. m. *złe obejście się.*

MALPROPRIO, —IA, ad. *niewłaściwy.*

MALPROVVEDUTO, —TA, ad. *złe w co opatrzoney.*

MALSALDATO, —TA, ad. *złe zagojony.*

MALSANIA, s. f. *złe zdrowie.*

MALSANICCIO, —CIA, ad. *chorowity, słabowity.*

MALSANO, —NA, ad. *chory, słaby.* = *niezdrowy, szkodliwy zdrowiu.* = *obłąkany, mający pomieszane zmysły.*

MALSICURO, —RA, ad. *niepewny, niebezpieczny.*

MALSINCERO, —RA, ad. *nieszczery.*

MALSOFFERENTE, ad. m. f. *niecierplivy.*

MALTA, s. f. *mul, szlam, błoto.* = *wapno z piaskiem.*

MALTALENTO, s. m. *niechęć, złe chęci, ansa, chrapka.*

MALTEMUTO, —TA, ad. *którego się nikt nie obawia.*

MALTESSUTO, —TA, ad. *złe utkany.* = *fig. źle zrobiony, źle urządzony.*

MALTOLTO, *MAL TOLTO*, s. m. *zdzierstwo, łupieżtwo.* = *właśność wydarta komu.*

MALTORNITO, —TA, ad. *chropowaty, niegładki, nieokrzesany.*

MALTRATTAMENTO, s. m. *zły traktament, złe obejście się; uciężenie, gniebienie, ucisk.*

MALTRATTARE, v. a. *złe traktować, źle się z kim obchodzić, jeździć po kim.*

MALTROVAMENTO, s. m. *złośliwy wynalazek, potwarz.*

MALURIA, ec. v. *MALAGURIO*, ec.

MALUSATO, —TA, ad. *złe użyty.* [choroba.]

MALUZZO, s. m. *dim. lekka*

MALVA, s. f. *Bot. słaz.*

MALVACEO, —CEA, ad. *Bot. podobny do słazu.*

MALVAGIA, s. f. *małmazya.* = v. *MALVAGITÀ.*

MALVAGIAMENTE, av. *złośliwie.*

MALVAGIO, —GIA, ad. *zły,*

złośliwy, niepoczciwy, niegodziwy. Cuore malvagio, złe serce.

MALVAGIONE, s. m. accr. niepoczciwiec, niegodziwiec.

MALVAGITA, s. f. złość, złośliwość, niepoczciwość, niegodziwość.

MALVAGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. nieskory, niecierpliwy. Ize słazem.

MALVATO, —TA, ad. nalany

MALVAVISCHIO, v. ALTEA.

MALVEDERE, v. a. ir. patrzeć krzywym okiem, nienawidzić.

MALVERSARE, v. n. przeniewierzyć się na urzędzie.

MALVERSAZIONE, s. f. prze-niewierzenie się.

MALVESTITO, —TA, ad. źle odziany.

MALVISSUTO, —TA, ad. który prowadził złe życie.

MALVISTO, —TA, ad. źle widziany, nienawidzony.

MALVIVENTE, ad. m. f. źle żyjący, rozwiązły, rozpustny.

MALVIVO, —VA, ad. na pół umarły.

MALVIZZO, s. m. Ornit. gatunek kwiczoła.

MALVOGLIENTE, ad. m. f. niechętny, niezyczliwy.

MALVOLERE, s. m. niechęć.

MALVOLUTO, —TA, ad. nienawidzony, niecierpliw.

MAMMA, s. f. mama. —cycka, pierś. = Mamma del vino, lagier winny.

MAMMALE, v. MAMMIFERO.

MAMMANA, s. f. ochmistrzy-nia. = baba, akuszerka.

MAMMARIO, —RIA, ad. Anat. cyckowy.

MAMMELLA, —ILLA, s. f. cycka, pierś. Dar le mammelle, dawać pierś, karmić piersią. = fig. bok, strona. Però scendemmo alla destra mammella, D. Inf.

MAMMELLETTA, —LLINA, s. f. dim. cycekzka.

MAMMIFERO, —RA, ad. Zool. mający cycki, ssący.

MAMMILLARE, ad. m. f. cyckowaty.

MAMMINA, s. f. dim. mamunia, matunia, matula.

MAMMOLA, s. f. dziecko. = Violetta —, mammoletta, wonny fiatek.

MAMMOLINO, —NA, ad. dziecinny.

MAMMOLO, —LA, s. dzieciątko, dziecięczonek. = ad. e. s. wonny fiatek; winogron czerwony.

MAMMONA, —NE, s. m. (wyraz syryjski), mamona, bóg

skarbow. = Mammone, kocz-kodan (gatunek małpy).

MAMMOSO, —SA, ad. cyckowaty. = cyncasty, cyncasta.

MAMMUCCIA, s. f. mamunia, matunia. = Fare alle mammuc-cie, bawić się lalkami, cacka-mi, fraszkami. [jsko.]

MANACCIA, s. f. peg. ręczy-MANANTE, ad. m. f. płynący.

MANATA, s. f. garsć, przy-garsć czego. = wiązka. = garsć zboża użętego.

MANATELLA, —TINA, s. f. dim. małeńka przygarsć.

MANCAMENTO, s. m. ubytek, brak, niedostatek. — di forze, ubytek sił, upadek na siłach. = uchybienie. = wada.

MANCANZA, s. f. zemdle-nie, mdłość. = v. MANCA-MENTO.

MANCARE, v. n. braknąć, zabraknąć, niedostawać. Niu-na cosa è mancata a questo con-vito, Bocc. = Manca poco, nie-wiele brakuje, o mało co, mało nie, mało co, mało że nie, o-mało. Poco mancò ch'io non ri-masi in cielo, Petr. = omie-szkać, zaniechać. Da me non manca, non mancherà, nieomie-szam. = Mancar di fede, di speranza, d'animo, niedotrzy-mać słowa, stracić nadzieję, odważyć. = ująć, zmniejszyć, ubliżyć. Non ti mancheremo del nostro aiuto, nie ubliżymy ci naszej pomocy. = uchybić.

MANCATORE, s. m. —TRICE, s. f. uchybiający przyrzecze-niu, niesłowny.

MANCEPPARE, v. a. uwolnić, wypuścić z władzy ojcowskiej.

MANCEPPAZIONE, s. f. uwol-nienie z władzy ojcowskiej.

MANCHEVOLE, ad. m. f. u-łankowy, niezupełny, niecały; niedostateczny, błędny, ułomny.

MANCHEVOLEZZA, s. f. nie-zupełność, niecałość.

MANCHEVOLMENTE, av. nie-zupełnie, w ułamkach, niedo-kladnie.

MANCHEZZA, v. MANCANZA.

MANCIA, s. f. tryngiel, ku-ban, łapowe, porękawiczne, dar, prezent, podarunek. = Non ho anco presa la prima —, jeszcze dziś nie utargowałem. = garsć czego.

MANCIATA, s. f. garsć, przy-garsć.

MANCIATELLA, s. f. dim. małeńka przygarsć, garstka.

MANCINO, s. m. mańkut. —

manritto, obureczny.

MANCINO, —NA, ad. lewy.

A —, na lewo, w lewo.

MANCINOCCO, —LA, ad. +

zyzowaty na lewe oko. [nik.]

MANCIPIO, s. m. lat. niewol-

MANCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. ułankowy, niezupełny, niekompletny, niecały, nie-dokładny. — d'una mano, bez ręki. = przecięty, krótki. Però i di miei fien lagrimosi e manchi, Petr. = nieszczęśliwy, nie-szczesny. = lewy. Da man manca, z lewej strony, po lewej ręce. = mniejszy. = s. m. brak, niedostatek. — di voto, D. Par. niedopełnienie ślubu.

MANCO, av. mniej. Venir, ven-nirsi —, zabraknąć, ubywać, ubywać; zemdleć, omdleć. = Ven-nir —, umrzeć. Che non fu mai la più beata morte, che se per man di lei venisse —, Ar. Or. Fur. = Venir — del detto suo, niedotrzymać słowa. Nè il no-stro imperator credo vogli anco venir del detto suo per questo —, Ar. Or. Fur. = z przecze-niem, ani nawet. Non ci ho — pensato, anim nawet o tem nie-pomyślał.

MANDAFUORA, v. BUTTAFUO-RI, SCENARIO.

MANDAMENTO, s. m. rozkaz, polecenie, zlecenie.

MANDARE, v. a. postać. — per uno, postać po kogo. — via, odesłać, odprawić. — via tutta la servitù, odprawić wszystkich służących. — in bando, postać na wygnanie. — all'altro mon-do, wysłać, wyprawić na drugi świat. — sano altrui, pozbyć się kogo, odczepić się, odka-ruskać się. — da Erode a Pilato, odsłać od Anasza do Kaifasza. = Mandar fuori voce, odo-re, wydawać głos, zapach. = Mandare ad effetto, a compimen-to, skutecznie, przyprowadzić do skutku. — Mandar giù, oba-lić, wywrócić, zwać; polknąć, pochłoniąć; fig. znieść (zniewa-gę). = Mandare in lungo, od-kladać, odwiekać. = Mandare alla memoria, nauczyć się na pamięć. = Mandare a male, roztrwonić, zmarnować, ze-psuc, znieweczyć, zrujnować. = Mandare a fondo, zatopić, utopić. = Mandare in pezzi, rozbić na drobne kawałki. = Mandarla buona, poszczęścić, zdarzyć szczęście. Iddio ve la mandi buona, niech wam Bóg poszczęści. = rozkazać, polecić. = zesać, złać, udzielić.

MANDARINO, s. m. manda-ryn, urzędnik chiński.

MANDATA, s. f. postanie, missya.

MANDATARIO, s. m. poslan-nik, posel, deputowany. = a-gent, mandataryusz.

MANDATO, s. m. mandat, zlecenie, polecenie, rozkaz. =

posłaniec. Non torna nè il messo nè il —, prov. nie widać ani posła ani osła.

MANDATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co posyla, rozkazuje, poleca.

MANDIBOLA, —BULA, s. f. Anat. szczęka. [szczękowy.]

MANDIBOLARE, ad. m. f.

MANDIRITTO, s. m. cięcie z prawej ku lewej stronie.

MANDOLA, s. f. mandora, bandura.

MANDORLA, s. f. migdał. = czworobok podłużny.

MANDORLATO, s. m. mleko migdałowe. = ciasto migdałowe. = krata w czworoboki podłużne.

MANDORLINO, —NA, ad. migdałowy.

MANDORLO, s. m. drzewo migdałowe.

MANDRA, s. f. trzoda, stado. — di cavalli, stado (ogierzy i klaczy). = owczarnia. = zgraja, banda, gromada ludzi.

MANDRACCHIA, s. f. nierządnicza, kurwa.

MANDRACCHIOLA, s. f. dim. kurewka.

MANDRAGOLA, —RA, s. f. Bot. pokrzywa, wilcze jagody.

MANDRIA, v. MANDRA.

MANDRIALE, —NO, s. m. pastuch; stadnik.

MANDRITTO, v. MANDIRITTO.

MANDUCARE, v. MANGIARE.

MANE, s. f. rano, ranek. Sta — dziś rano. [piga.]

MANECCHIA, s. f. kłęk, cze. MANEGGEVOLE, MANEGGIABILE, ad. m. f. dający się obracać na wszystkie strony. = gielki, powolny.

MANEGGIAMENTO, s. m. obracanie w rękę.

MANEGGIARE, v. a. dotykać, dotknąć się ręką, obracać w rękę. = używać czego, kierować czym; trudnić się, zajmować się czym. — un cavallo, zażywać, ujeżdżać konia. — le armi, władać, robić orężem. = v. r. ruszać się, być w ruchu.

MANEGGIATORE, s. m. ten który się czym trudni.

MANEGGIO, s. m. interes, sprawa. = zarząd, kierunek, sprawowanie czego. Aver il — di alcuna cosa, zarządzać, zaawdować czym. = Maneggio occulto, tajemne knowanie, polityka, spisek, kabala, intryga. = manesz.

MANELLA, s. f. garść zboża użętego.

MANESCALCO, v. MANISCALCO.

MANESCAMENTE, av. rękami, wręcz. Combattere —, bić się wręcz.

MANESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. ręczny, przypadający do ręki. Lancia manesca, grót ręczny. = nietrzymający rąk przy sobie, skory do bójki.

= mający długie ręce, spryt w rękach, lubiący schaptelować. = podręczny. Se tu avessi testè i danari maneschi, potresti tu fuggirte, Lasc. Nov. = będcy na doręczu, napodoredziu.

Robe manesche, L. Lipp. Malm. rzeczy łatwe do zagarnienia.

MANETTE, s. f. pl. kajdanki na ręce.

MANEVOLE, ad. m. f. giętki.

MANFANILE, s. m. dzierzak, cepisko.

MANGANARE, MANGANEGGIARE, v. a. ciskać z kuszy. = maglować. = zgruchotać, rozgnieść. [wanie.]

MANGANATURA, s. f. maglo-

MANGANELLA, s. f. —LLO, s. m. kusza ręczna. = Mangel, stale, ławki na około chóru.

MANGANESE, s. m. mangan (metall).

MANGANO, s. m. kusza wojenna. = magiel. [jadalny.]

MANGERECCIO, —CIA, ad. MANGIAFERRO, s. m. junak.

MANGIAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. jedzenie, jadanie.

MANGIAGUADAGNO, s. m. wyrobnik, żyjący z zarobku.

MANGIAPANE, s. m. chlebojad, darmojad.

MANGIAPELO, s. m. mól gryzący futra.

MANGIAPEPE, s. m. Ornith. pieprzojad, v. TUCANO.

MANGIARE, v. a. e n. jeść, zjeść. — a crepa pelle, a crepa corpo, v. CREPARE. — in pugno, przekąsić naprędce. = Fig. Mangiare col capo nel sacco, o nic nie stać, o nic nie dbać. — del pan pentito, v. PANE. = fig. przeświadczać, strwonić. = v. r. Mangiarsi uno cogli occhi, pożerać kogo oczyma, z pożądliwości patrzeć na kogo. = s. m. jedzenie, jadanie.

MANGIATA, v. CORPACCIATA.

MANGIATIVO, —VA, ad. jadalny.

MANGIATOIA, s. f. żłób. Alzar la —, fig. bass. wjąć komu obrok, jadła; uchylić komu pomocy. = scherz. stół do jedzenia.

MANGIATORE, s. m. —TRICE, s. f. jedzący, żarłok.

MANGIERIA, s. f. zdzierstwo.

MANGIONE, s. m. żarłok.

MANGIUCCHIARE, v. a. jeść rozłaszać.

MANIA, s. f. mania, szal.

MANIACO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. maniak, szalony.

MANIATO, —TA, ad. pogniut, bniusienki, wykapany, v. MIATO. Il quale fantoccio vestito de' panni del pedagogo, tutto maniato pareva lui, Lasc. Nov.

MANICA, s. f. rękaw. = v. MANICO. [wisłko.]

MANICACCIA, s. f. peg. rękaw.

MANICAMENTO, s. m. jedzenie. — di stomaco, rznięcie w żołądku. RE, ec.

MANICARE, ec. v. MANGIARE.

MANICARETTO, s. m. potrawka.

MANICHETTO, s. m. dim. rączka, trzonek. Fare un — o manichino, fig. drwić z kogo z dodaniem stosownego giestu.

MANICHINO, s. m. v. MANICHETTO. = mankiet u koszuli. = zarekawek z futra. = osoba drewniana na której malarze i snycerze próbują draperji.

MANICO, pl. —CHI, s. m. rękójść, rączka, trzonek, dzierzak. — dell' aratro, kłęk, czepiga. — d' un vaso, ucho u naczyń.

— di violino, di chitarra, szyja u skrzypców, gitara. Dimenarsi nel —, fig. guzdrać się.

MANICOTTO, s. m. zarekawek. [wiszący.]

MANICOTTOLO, s. m. rękaw.

MANIERA, s. f. sposób, tryb. = rodzaj, gatunek. = sposób postępowania, prowadzenia się. = zwyczaj, obyczaj. = wielkość, wspaniałość, świetność. = Pitt. e Scult. maniera, tryb właściwy każdemu artyście. = Di — che, tak iż.

MANIERARE, v. a. upięknąć, przyozdobić. = manierować, ubiegać się za wyszukaniem ozdóbami.

MANIERE, —RO, s. m. pałac.

MANIERISTA, s. a. wymuszony, nienaturalny w swych dziełach artysta.

MANIERO, ad. m. Falcione —, dobrze ułożony sokół.

MANIEROSO, —SA, ad. dobrze ułożony, obyczajny, grzeczny. [czny.]

MANIFATTO, —TA, ad. re-

MANIFATTORE, —TTURIERE, s. m. rękodzielnik.

MANIFATTURA, s. f. robota ręczna. = sztuka, kunszt. = robienie czego. — d' una lettera, napisanie listu. = fabryka, rękodzielnia.

MANIFESTAMENTE, av. jawnie, otwarcie.

MANIFESTARE, v. a. pokazać na jaw, objawić.

MANIFESTATORE, s. m. —TRICE, s. f. objawiciel, obia-

wicielka.

MANIFESTAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. objawienie.

MANIFESTO, s. m. manifest,
oświadczenie. = raport, do-
niesienie.

MANIFESTO, —TA, ad. wi-
doczny, oczywisty, jawny. =
av. jawnie, wyraźnie, dobitnie,
dokładnie. Si ch'ei distinto e —
intese, Tass. 6er.

MANIGLIA, s. f. bransoletka.
= rączka u pily. = manil
w grze Lombra.

MANIGLIO, s. m. bransoletka.

MANIGNONE, s. m. odziebli-
na na rękach. [stwo.]

MANIGOLDERIA, s. f. lotro-

MANIGOLDO, s. m. kat. =
lotr, rakarz, łajdak.

MANIGOLDONE, s. m. accr.
— DACCIO, s. m. peg. łajdaczysko.
MANIMESSO, —SA, ad. za-
częty, napoczęty.

MANINA, s. f. —NO, s. m. dim.
rączka. [NIA, ec.]

MANINCONIA, ec. v. MALINCO-

MANINCONICO, —CA, pl. —

GI, —CHE, ad. melancholizny,
smutny, posępny. = fig. czczy,
jałowy.

MANIPOLARE, v. a. manipu-
lować, robić ręką.

MANIPOLATORE, s. m. —

TRICE, s. f. manipulator.

MANIPOLAZIONE, s. f. ma-
nipulacja.

MANIPOLO, s. m. garść użę-
tego zboża, snopek. = Eccl.
manipularz. Baciare il —, fig.
upokorzyć się.

MANISCALCO, pl. —CHI, s. m.
kował, konował.

MANNA, s. f. manna. = chleb,
pokarm. Da oggi a noi la coti-
diana —, D. Purg. = smaczna
potrawa, przysmaczek. Ch' un
diavol cotto ancor mi parrà —,
L. Lip. Malm. = garść zboża,
sноп, wiązka.

MANNAIA, s. f. topór, siekie-
ra. = topór katowski.

MANNAIETTA, s. f. dim. to-
porek, siekierka.

MANNARO, ad. m. v. LUPO

MANNARO.

MANNERINO, s. m. baranek
wyrznięty.

MANO, s. f. ręka. = Fig. po-
moc, wsparcie. = ręka, pismo,
charakter. = moc, władza. =
stan, urodzenie. = kupa, gro-
mada. = pewna liczba. Con
picola — d'armi, z małą gar-
stką ludzi zbrojnych. = Allar-
gar la —, otworzyć rękę; fig.
hojnie rozdawać. Alzar le mani,
podnieść ręce; zamierzyć się,
podnieść rękę na kogo. Avere
per le mani, mieć dużo, do wy-
boru. Aver buono in —, mieć
w rękę. Aver la —, mieć starsze

miejscę; być na ręce, zaczynać
grę. Capitar nelle mani, dostać
się w czyje ręce. Cadere in — di
alcuno, wpaść w czyje ręce. Ca-
var di — altrui, wyminąć, wy-
mukać co od kogo. Dar — e pas-
so, ustąpić kroku. Darvi dentro
colle mani e co' piedi, chwycić
się czego rękami i nogami. Dar
la —, podać rękę, dłoń. Dar di
—, jąc, chwycić, uchwycić. Dar
nelle mani, in —, oddać w ręce,
włożyć, doręczyć. Dar nelle
mani, fra —, nawinąć się pod
rękę, wpaść w ręce. Dar la pri-
ma —, rozpocząć co, wziąć się
do czego. Dar una o più mani,
kilka razy co poprawiać, prze-
rabiać (w malarstwie, snycer-
stwie i t. p.). Dar l'ultima —, po-
raz ostatni co poprawić, wy-
kończyć, wydoskonalić. Dar la
buona —, dać na wodkę, na piwo.
Fare man bassa, wyciąć w pięń;
złupić, porwać, zagarnąć. Fuor
di —, nie podrekać. Giurar nelle
mani, złożyć przed kim przy-
siega. Levare —, wstać od robo-
ty. Giuocare di —, smykać, chap-
tesować, kraść. Menar le mani,
bić co wlezie; ciąć, rąbać; zre-
cznie kraść. Metter le mani ad-
dosso altrui, porwać, uchwycić
kogo za kark, ściagnąć rękę na
kogo, targnąć się na kogo. Met-
ter le mani in pasta, wziąć się do
roboty. Mettere, por —, zacząć
co. Mettere, porre tra le mani,
oddać w czyje ręce. Mordersi le
mani, fig. zalać czego. Ma
sommen (me ne sono) anche poi
morse le mani, L. Lipp. Malm.
Portare in palmo di — alcuno,
fig. nosić kogo na rękach, wy-
nosić pod niebiosa, wychwalać.
Star colle mani a cintola, stare
a sedere con le mani in —, fig.
stać z założonymi rękami, sie-
dzieć jak malowany. Stretto di
—, skąpy. Toccare con —, do-
tknąć ręką; fig. pojąć dokła-
dnie. Far toccare con —, fig. ja-
sno i zrozumiale wytłumaczyć.
Ugnere le mani, fig. v. UGNERE.
Uscir di —, wymknąć się z rąk.
Venire alle mani, pobić się, po-
czubić się, stoczyć bitwę, ze-
trzeć się z sobą. Vincer la —,
ubiedzić, uprzędzić. Una mano
lava l'altra e le due il viso, prov.
v. LAVARE. = av. A mano, pod
ręką, na doreczu. A — manca,
stanca, po lewej ręce, na lewo,
w lewo. A man dritta, po pra-
wej ręce, na prawo, w prawo.
A man piene, garściami, obfi-
cie, hojnie, suto, dowoli. A man
salva, bezpiecznie. A man vote,
z próżnemi rękami, z niczem.
Di mano in mano, a mano a ma-
no, powoli, stopniami, niezna-

cznie, następnie, kolejno, ja-
dno po drugiem.

MANOLETTO, s. m. † pach-
tek, stuga. Questa figliuola dell'
oste mandò al frate per un suo —
una scatola di confetto, Fior.

MANOMESSA, s. f. przedaż
wina z napoczętej beczki

MANOMESSO, —SA, p. ad.
napoczęty, zaczęty. = wyzwo-
lony, wolnością darowany (nie-
wolnik).

MANOMETRO, s. m. mano-
metr, barometr użyty do mie-
rzenia samej tylko sprężystości
w powietrzu zamkniętym.

MANOMETTERE, v. a. ir. na-
począć, zacząć (postać sukna,
beczkę wina i t. p.). = fig. zle
traktować, skrzywdzić, nadwy-
rężyć, uszkodzić, zgniebić, po-
gnębić, uciemiężyć. = wyzwo-
lić, wolnością niewolnika da-
rować.

MANOPOLA; s. f. żelazna
rękawica. = półrękawek. =
rękawiczka dla ochrony ręki
w ciężkiej jakiej robotcie.

MANOSCritto, s. m. manu-
skrypt, rękopis. = ad. pisa-
ny ręką.

MANOSO, —SA, ad. dający
się obrąć w rękę, giętli, wygo-
dny w użyciu.

MANOVALDERIA, s. f. opieka.

MANOVALDO, v. MONDUALDO.

MANOVALE; s. m. robotnik.
= mularczylk. = ad. v. MANUALE.

MANOVELLA, s. f. drąg, le-
war. = Mar. korba, rękojeść
rudla.

MANOVRA, s. f. Mar. Man. u
żagli i wszystko co służy do
kierowania okrętem.

MANOVRARE, v. a. e n. ma-
nevrować okrętem.

MANRITTA, v. MARRITTA.

MANROVESCIO, s. m. ude-
rzenie, cęcie na odlew.

MANSARDA, s. f. okno w da-
chu, stercza pod dachem.

MANSARE, v. AMMANSARE.

MANSIONARIO, s. m. Eccl.
mansjonarz. [szkanie.]

MANSIONE, s. f. † dom, mie-

MANO, s. m. grunt, włość.

MANO, —SA, ad. łagodny,
oswojony.

MANSUEFARE, v. a. ir. oswoić,
ugłaskać, ulagodzić. Roma in
antico conquistò e mansuefice il
mondo colla spada e colle leggi,
Giob.

MANSUESCERE, v. n. difett.
lat. zacząć się oswajać, dać się
ugłaskać, zlagodzić.

MANSUETAMENTE, av. łą-
godnie, łaskawie, spokojnie.

MANSUETO, —TA, ad. łago-
dny, cichy, spokojny. Dolce man-
sueti riso, Petr.

MANSUETUDINE, s. f. łagodność, łaskawość, cichość. [dąc.]
MANTACARE, v. a. w miech
MANTACO, —CHETTO, —CUZZO, v. MANTICE.

MANTECA, s. f. pomadła.
MANTELLACCIO, s. m. peg. płaszczysko.

MANTELLARE, v. ā. okryć płaszczem. = fig. okryć płaszczkiem, v. PALLIARE. = v. r. okryć się; obwinąć się płaszczem. = fig. okryć się płaszczkiem.

MANTELLETTA, s. f. płaszczyk; płaszczyk biskupi, księży po pas.

MANTELLETO, s. m. płaszczyk. = machina wojenna pod zasłoną której postępowało do szturmu.

MANTELLINA, s. f. płaszczyk, v. MANTELLETTA.

MANTELLINO, s. m. płaszczyk. = firanka, zasłona przed obrazem.

MANTELLO, s. m. płaszcz. = fig. płaszczyk, pokrywka. = Ricopirsi col — d'altri, zwaćć winę na kogo innego. Aver — a ogni acqua, przystać na wszystko, nie przebierać, nie być wymyślnym. Cavarne cappā o —, wykroić z czegoś co można. Voltar —, zwinąć chorągiewkę, zmienić zdanie, przekabacić się. Nè di state nè di verno non andar senza —, mieć się zawsze na ostrożności, nie dać się podejść. = maść koni.

MANTELLONE, s. m. accr. okolisty płaszcz.

MANTELLOTO, —UCCIO, s. m. dim. płaszczyk.

MANTELLUCCIACCIO, s. m. dim. peg. płaszczyna. [NENTE.]

MANTENENTE, v. IMMANTIMENTENERE, v. ā. ir. trzymać, utrzymywać; dawać na utrzymanie, żywić. = Mantenerne la parola, dotrzymać słowa. — in isola, fig. trzymać w zawieszeniu. = twierdzić, utrzymywać. = i suoi dritti, bronić swych praw, obstawać przy swych prawach. = v. r. utrzymywać się, żywić się. = Mantenersi nel suo stato, utrzymywać się w swoim stanie.

MANTENIMENTO, s. m. utrzymanie. — dell' ordine, utrzymanie porządku. — in possesso, utrzymanie przy posiadaniu.

MANTENITORE, s. m. —TRICE, s. f. utrzymywacz. = di dottrina, obrońca jakiej nauki. — d' una donna, utrzymujący kobietę. [v. MANTENERE.]

MANTENUTO, —TA, p. ad.

MANTICE, s. m. miech, miešek. — dell' organo, miech u or-

ganów. — del calesso, składana buła i powozu. = fig. podmostwa, podłoga; podmowca, podżegacz. [szek.]

MANTICETTO, s. m. dim. mianticciaro, s. m. fabrykant miechów, mieszków, i sprzedający takowe.

MANTIGLIA, s. f. mantyla.

MANTILE, s. m. gruby obrus.

MANTO, s. m. MANTINO, s. m. dim. płaszcz; kief, welon, zastlona. = Manto reale, imperiale, papale, płaszcz królewski, cesarski, papiezszy. = mantyla. = fig. płaszczyk, pokrywka. Sotto il manto della religione, pod płaszczykiem religii.

MANTORE, av. † nieraz.

MANTRUGGIARE, v. ā. pomagać, pozmiechać.

MANUALE, ad. m. f. ręczy.

MANUALITÀ, s. f. stan rzeczy od ręki zrobionej.

MANUALMENTE, av. ręcznie.

MANUBRIO, s. m. rączka, rękojeść, korbą, trzonek, ucho.

MANUCARE, v. MANGIARE.

MANUCCIA, —ZZA, s. f. dim. rączka

MANUMISSIONE, s. f. wyzwolenie niewolnika.

MANUMISSORE, s. m. MANUMITTENTE, ad. m. f. wyzwolicieł.

MANTENZIONE, s. f. Leg. utrzymanie.

MANZA, s. f. metresa, kochanka. Perchè il detto Galgano sempre vestiva e portava la divisa della detta sua —, Fior. Pecor. = krowa.

MANZO, s. m. wół; wołowina.

MAOGANI, s. m. mahon.

MAOMETTANO, —NA, ad. es. mahomettański, mahometanin.

MAOMETTISMO, s. m. mahometanizm.

MAPPAMONDO, s. m. mappa całego świata.

MARACHELLA, s. f. szpiegostwo; fig. chyłtrość, fortel, podstęp, oszukanstwo.

MARAGNUOLA, s. f. stóg, stózek siana.

MARAME, s. m. wybiórki, dran, śmiecie. Da quale di costoro hai tu compro questo —? Fir. As. = mnóstwo czego.

MARANGONE, s. m. Ornit. nurek. = nurek, który wydobywać coś z wody. = stolarczyk.

MARASCA, s. f. trześnia, czereśnia.

MARASMO, s. m. wycieńczenie, chudnienie.

MARAVIGLIA, s. f. dziw, dziwo, cud, cudo. Le sette maraviglie del mondo, siedm cudów świata. Tal par gran —, e poi si sprezza, Petr. = zadziwienie, podziwienie. Far —, zadziwić,

zdumieć. Far maraviglie, cudo robić, cudów dokazywać. Far maraviglie d'una cosa, wychwalać co, wynosić pod niebiosa. Farsi —, zdziwić się, zdumieć. A —, av. cudownie, cudnie, wybornie, przedziwnie.

MARAVIGLIABILE, —BOLE, —GIEVOLE, ad. m. f. cudowny, zadziwiający, zdumiewający. MARAVIGLIAMENTO, s. m. zdumienie, zadziwienie.

MARAVIGLIARE, v. n. e. r. dziwić się, zadziwić się.

MARAVIGLIOSAMENTE, av. cudnie, przedziwnie.

MARAVIGLIOSO, —SA, ad. cudny, przedziwny. = zadziwiony, zdumiały, zdziwiony.

MARCA, s. f. marchia, prowincya pograniczna.

MARCA, s. f. dawny pieniądz złoty i srebrny. = kopiec pograniczny. = znak, cecha, stępel. = piętno na koniu.

MARCARE, v. a. znaczyć, naznaczyć. = v. n. graniczyć.

MARCASSITA, s. f. Min. marmasyt.

MARCESCIBILE, ad. m. f. uległy zgnilizni.

MARCHESA, —NA, s. f. margrabina, markizowa.

MARCHESATO, s. m. margrabstwo. [bia, markiz.]

MARCHESE, s. m. margra

MARCHESINO, —NA, s. m. miody margrabia, margrabianka.

MARCHIANA, s. f. duża wiśnia. = coś ogromnego.

MARCHIARE, v. a. znaczyć, piętnować, cechować.

MARCHIO, s. m. znak, piętno, cecha, stępel. = piętno do wypalania ramion żołnierców, i piętno wypalone.

MARCIA, s. f. marsz, pochód. — forzata, nagły marsz.

MARCIA, s. f. ropa, otok.

MARCIAAMENTO, s. m. maszerowanie.

MARCIAPIEDE, s. m. chodnik.

MARCIARE, v. ā. gnoić. = v. n. maszerować.

MARCIATA, s. f. marsz, pochód. = marsz, muzyka przegrywająca w marszu.

MARCIDO, —DA, ad. zgnity.

MARCIGIONE, s. f. zgnilizna.

MARCIO, s. m. dubeltowa

stanika.

MARCIO, —CIA, ad. zgnity. = Fig. zepsuty, skażony. = podły, nieczemny. = A marcia forza, a marcio dispetto, mimo czego oporu, w brew czujnej woli, gwałtem. = Cotto marcio, cotta marcia, szalenie zakochany, zakochana.

MARCIOSO, —SA, ad. ropiasty, ropisty.

MARCIRE, v. n. ir. gnić; narwać, naciągnąć (o wrzodach), ropić się. = fig. zepsuć się.

MARCUME, s. m. zgnilizna. = ropa biaława. = fig. podłość, nieczemność, tajdactwo.

MARCO, pl. —CHI, s. m. grzywna, 8 uncji srebra. = v. MARCHIO. [szczyr.

MARCORELLA, s. f. Bot. MARE, s. m. morze. = fig. wielka obfitość. — di lagrime, potoki łez. [rza.

MAREA, s. f. wezbranie marmareggiare, v. n. pływać pomorzu, unosić się na morzu. — di sangue, pływać we krwi. Tutta allor mareggiò di cittadino sangue la Gallia, Mont. = v. n. e r. cierpieć chorobę morską.

MAREGGIATA, v. MAREA.

MAREGGIO, s. m. kormysanie się morza.

MAREMMA, s. f. kraj nadmorski, pomorze; niższa część Toskanii i państwa papieżkiego. = France maremma, gdzieś bardzo daleko, na końcu świata.

MAREMMANO, —NA, ad. nadmorski; bagnisty. [szalek.

MARESCIALLO, s. m. marmaresco, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. nadmorski.

MARESE, s. m. staw, bagno. MARETTA, s. f. lekka fala na morzu. [kować.

MAREZZARE, v. a. marmurmarezzo, s. m. flader na drzewie, słój. = marmurek, papier marmurkowy.

MARGA, s. f. margiel.

MARGHERITA, MARGARITA, s. f. perla. Gettar le margherite ai porci, fig. rzucić perły świniom, dawać coś drogiego tym co się na tem nie znają. = D. Par. więzić i planeta Merkuryus. = tortury. Toccar le margherite, być na torturach. = Bot. stokroć.

MARGHERITINA, s. f. Bot. stokroć. = fałszywa perla.

MARGINALE, ad. m. f. marginesowy, na marginesie zapisany.

MARGINATO, s. m. Bot. wcięcie, wykrojenie, wyłobienie w liściach, owocach, nasionach. = ad. mający margines, brzeg. = zagojony (o ranie).

MARGINE, s. f. blizna, ślad rany. = s. m. e. f. margines. = brzeg, krawędź.

MARGO, s. m. * brzeg strumyka, rzeki.

MARGOTTA, s. f. MARGOLATO, s. m. latorośl przygięta i zakopana w ziemię żeby się przyjęła.

MARGOTTARE, v. a. przygiąć i zakopać w ziemię latorośl.

MARGUTTO, —TA, ad. brzydko i złośliwie.

MARICELLO, s. m. mała zatoka. = Il maricello del cuore, fig. niespokojność serca.

MARINA, s. f. morze. = brzeg morski. = Fig. La marina è turbata, gniewać się. Far —, udawać nędzę żeby pobudzić do litości. = av. Marina marina, wzdłuż brzegów morza. Andarsene marina marina, płynąć wzdłuż brzegów morza.

MARINAIO, —RO, s. m. marynarz, majtek.

MARINARE, v. a. marynować. = osadzić okręt pojmany swoimi ludźmi. = v. n. gryźć się, mieć zmartwienie.

MARINARESCAMENTE, av. po żeglarsku.

MARINARESCO, MARINESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. żeglarski. L'arte marinare sca, sztuka marynarska.

MARINERIA, s. f. marynarka, żegluga. = siła morska.

MARINO, s. m. wiatr morski, wiatr zachodni. = Alzare a —, prov. drapnąć, zemknąć. = ad. morski, marynarski. = Le zucche marine! to niepodobna!

MARIOLARE, v. a. szachrować w grze.

MARIOLERIA, s. f. szachrajstwo, szalbierstwo w grze.

MARIOLO, v. MARIUOLO.

MARISCALCO, v. MANISCALCO.

MARITACCIO, s. m. peg. meżyisko, zły mąż.

MARITAGGIO, —MENTO, s. m. —GIONE, s. f. małżeństwo.

MARITALE, ad. m. f. małżeński. [wydaniu.

MARITANDA, s. f. panna na MARITARE, v. a. żenić, ożenić, wydać za mąż. = fig. złączyć. — la vite all'olmo, złączyć winną latorośl z wierzem. = v. r. pójść za mąż.

MARITATO, —TA, p. ad. v. MARITARE. = s. żonaty, mężatka.

MARITO, s. m. mąż. Dar —, wydać za mąż. Esser da —, być na wydaniu.

MARITTIMA, s. f. v. MARINA. = Pitt. obraz wystawiający widok morski.

MARITTIMO, —MA, ad. nadmorski, morski.

MARIUOLA, s. f. rodzaj rośliny. = filutka, oszustka.

MARIOLERIA, v. MARIOLERIA.

MARIUOLO, s. m. oszust, szalbierz, filut, tot.

MARIZZARE, v. MAREZZARE.

MARMAGLIA, s. f. motloch.

MARMAGLIACCIA, s. f. peg. halastra, szuja.

MARMATO, —TA, ad. powleczony sztukiem.

MARMISTA, s. m. marmurnik.

MARMO, s. in. marmur.

MARMOCCHIO, s. m. dzieciak.

MARMORARE, v. a. marmurować, wykładać marmurem. = marmurkować. [stwo.

MARMORARIA, s. f. snycerz.

MARMORARIO, —IO, s. m. snycerz.

MARMORATO, s. m. marmurowanie, wykładanie marmurem.

MARMOREO, —REA, MAR-MORINO, —NA, ad. marmurowy. = Marmorino, s. m. sztuk podobny do marmuru.

MARMORIZZATO, —TA, ad. marmurkowany.

MARMOROSO, —SA, ad. marmurowaty.

MARMOTTA, s. f. —TO, s. m. Zool. bobak, świszcz.

MAROSO, s. m. fala, bałwan morski. = fig. wzburzenie umysłu, niepokojność. = bagno.

MARRA, s. f. motyka, graca. = kopyś do rozrabiania wapna. — da calcina, deszczulka mularska do wyrównywania wapna narzucanego na mur. = Ferro di due, di quattro marre, kotwica. = Spada di marra, floret do fechtowania.

MARRAIUOLO, s. m. saper, pionier, podkopnik.

MARRANO, s. m. zdrajca, wiarołomca.

MARREGGIARE, v. a. robić motyką, gracować.

MARRETTO, s. m. dim. motyczka. [ka, prawica.

MARRITTA, s. f. prawca.

MARRITTO, s. m. cięcie lub uderzenie prawą ręką, lub z prawej ku lewej. = robiący prawą tylko ręką.

MARROBBIASTRO, s. m. Bot. szanta czarna.

MARROBBIO, MARRUBBIO, s. m. Bot. szanta, krzeczina.

MARROCCHINO, s. m. safian. = wyprawiający skóry na safian.

MARRONE, s. m. —CELLO, dim. motyka. = kasztan. = fig. błąd, błąk, omyłka. Far (un) marrone, wystrzelić błąk, poszukić się.

MARRONETO, s. m. miejsce zasadzone kasztanami.

MARROVESCOIO, v. MANROVESCOIO.

MARRUFINO, s. m. komisant w handlu sukienym, bławatnym.

MARTE, s. m. Astr. Mars, czwarty z porządku planeta, mniejszy od ziemi, obraca się około słońca w przeciagu ro-

ku 1, dni 321, godzin 17, a o-
kolo swej osi w godzinach 24,
minutach 39, na 32 milionów
mil geogr. odległy od słońca.
= Mitol. Mars, bóg wojny.

MARTELLI, s. m. woterek.

MARTELLACCIO, s. m. peg.
młociśko.

MARTELLARE, v. a. bić
młotem, kuć, klepać. = fig. bić,
grzmocić; dręczyć, dokuczać.
Tramortito per lo grave dolor che
lo martella, Bern. Ort. = v. n.
dzwonić na gwałt. = drgać
(o sercu). = rwać, narywać
(o urzodzie).

MARTELLATA, s. f. uderze-
nie młotem. = fig. wstrząśnię-
cie umysłu.

MARTELLETTO, —LLINO, s.
m. dim. młotek, młoteczek.

MARTELLINA, s. f. młotek
mularski. = młotek do obra-
biania twardych kamieni.

MARTELLO, s. m. młot. Il —
d'argento spezza le porte di ferro,
złoto otwiera wstęp do
wszystkiego. — della porta, ko-
łatka u drzwi. Essere tra l'in-
cudine e il —, prov. v. INCUDINE.

= fig. strapienie, udreczenie.
Reggere al —, nieupadać pod
ciosem, męźnie ko znosić. Sta-
re a —, być jak należy. = So-
nare a —, dzwonić na gwałt.

= fig. klin w głowie, kłopot;
zazdrość. Aver —, być zazdro-
śnym (o kochanku i mężu). Ch'
altro non è il martel ch'una paz-
zia, Fir.

MARTELLONE, s. m. accr.
duży młot. [prostak.]

MARTIGNONE, s. f. + gbur,
MARTINACCIO, s. m. gatu-
nek dużego slimaka.

MARTINELLO, s. m. drag,
lewar. [czka.]

MARTIRA, s. f. męczenn-
nica.

MARTIRE, s. m. męczennik.

MARTIRE, s. m. męka, katu-
sza. = fig. męka, katusza, u-
dręczenie.

MARTIRIO, —RO, s. m. mę-
czeństwo, męka, śmierć mę-
czeńska. = katusza, katownia,
katowanie; tortury. = fig. v.

MARTIRE.

MARTIRIZZAMENTO, s. m.
męczenie, umęczenie.

MARTIRIZZARE, MARTIRARE,
v. a. męczyć, umęczyć.

MARTIROLOGIO, s. m. ka-
talog męczenników.

MARTORA, s. f. —RO, s. m.
Zool. kuna. = skóra kuny.

MARTORE, s. m. v. MARTIRE,
= scherz. + chłop, gbur.

MARTORELLO, s. m. biedny,
umęczony człowiek, biedna o-
fiara. [RIZZARE.]

MARTOREZZARE, v. MARTI-

MARTORIAMENTO, v. MAR-
TORIO.

MARTORIARE, v. a. kato-
wać, zadawać torturę. = mę-
czyć, umęczyć. = fig. dręczyć.

MARTORIO, —RO, s. m. tor-
tury, katusza. Chi mi sicura che
io non sia preso e posto al mar-
toro? Lasc. Nov. = umęczenie,
męcznienie.

MARZA, s. f. zraz, szczep.

MARZAIUOLO, —LA, ad.
marcowy. [pan.]

MARZAPANE, s. m. marcy-
MARZEGGIARE, v. n. mówić

się o pogodzie marcowej, kie-
dy deszcz ze śniegiem pada
a potem słońce świeci.

MARZENGIO, s. m. jara psze-
nica. [wy, wojenny.]

MARZIALE, ad. m. f. marso-
MARZO, s. m. marzec.

MARZOCCO, pl. —CHI, s. m.
—CHINO, dim. lew wykuty z ka-
mieniu, ulany z brązu, lub

odmalowany. = fig. czop, bal-
wan, cymbał, kulfon, rura,
duda.

MARZOLINO, —NA, ad. mar-
cowy. = s. m. ser włoski ro-
biony w marcu.

MARZUOLO, —LA, ad. po-
siany w marcu, jary.

MASCAGNO, —GNA, ad. chy-
try, przebiegły.

MASCALCIA, s. f. kowalstwo,
konowalstwo. = sedno; fig.
wada, skaza.

MASCALZONE, s. m. drab,
żołnierz obdarty. = hajdamaka,
rozbojnik; lotr, łajdak.

MASCELLA, s. f. szczeka. =
policzki, lice. = pyszczek kur-
ka na skatkę.

MASCELLARE, ad. m. f. szczę-
kowy. Dente —, ząb trzonowy.

MASCELLONE, s. m. accr. du-
ża szczeka. = tegi policzek.

MASCHERA, s. f. maska. =
maska, osoba zamaskowana.
= fig. maska, pokrywka. Gittar
la —, cavarsi la —, zrzucić ma-
skę. Far le maschere, udawać.

MASCHERACCIA, s. f. peg.
maszkara. E in sulla vetta della
croce vi era una — contraffatta,
la più spaventosa cosa del mondo,
Lasc. Nov.

MASCHERAIO, s. m. przeda-
jący maski. [skowanie się.]

MASCHERAMENTO, s. m. ma-
SCHERARE, v. a. masko-
wać. = fig. osłaniać, zakrywać,
taić pod pokrywką. = v. r. ma-
skować się. [rada.]

MASCHERATA, s. f. maska-
MASCHERETTA, s. f. dim.
maseczka. [siniec.]

MASCHERIZZO, s. m. siniak,
MASCHERONE, s. m. duża
maska. = głowa z otwartą gę-
bą, przez którą woda wytry-
ska z fontany.

MA SCHIAMENTE, av. w ro-
dzaju męzkim, po męzku.

MASCHIEZZA, s. f. mężkość,
pleć męzka.

MASCHILE, ad. m. f. męzki.
= Il maschile, Gram. rodzaj
męzki. = samcowy, samczy.

MASCHILMENTE, v. MASCHIA-
MENTE.

MASCHIO, s. m. samiec. =
męczyzna. I fatti son maschi e
le parole son femmine, prov.
gdzie potrzeba czynów tam
słowa nie znaczą.

MASCHIO, —CHIA, ad. sam-
czy; męzki. Figliuolo maschio,
syn, chłopiec. Ebbero tre figliuoli
maschi, ed una femmina, Lasc.
Nov. = fig. silny, jędrny, mo-
cny. = wielki, ogromny.

MASCOLINITA, s. f. pleć
męzka.

MASCOLINO, MASCOLINO, —
NA, MASCOLO, —LA, ad. męzki,
rodzaju męzkiego. = Mascolo,
s. m. samiec; męczyzna.

MASNADA, s. f. oddział zbroj-
nych ludzi. = zgraja, banda.
= familia.

MASNADIERE, s. m. zbójca,
rozbojnik, hajdamaka. = + żoł-
nierz.

MASSA, s. f. massa, kupa.
Far —, skupić, zmasować.

MASSACRO, s. m. Arald.
głowa jelenia z rogami.

MASSAIA, —RA, s. f. gospo-
dyni, gosposia, klucznica.

MASSAIO, —RO, s. e. ad. pod-
skarbi. = gospodarz, człowiek
gospodarny. = stary, podsta-
rzały.

MASSERIA, s. f. chudoba, do-
bytek. = duża ilość towarów.
= + chata, chatupa.

MASSERIZIA, s. f. grosz o-
szczędzony. = gospodarność,
oszczędność. La — della casa, go-
spodarstwo domowe; sprzęty
domowe. = towary.

MASSERIZIACCIA, s. f. peg.
stare graty.

MASSERIZIOSO, —SA, ad.
gospodarny, oszczędny.

MASSICCIO, —CIA, ad. lity,
niewydrążony wewnątrz. =
fig. główny, ważny. Errore mas-
siccio, gruby błąd. [kowcy.]

MASSILARE, ad. m. f. szczę-
MASSIMA, s. f. maxyma. =
Mus. nota znacząca cztery ta-
kty.

MASSIMAMENTE, MASSIME,
MASSIMO, av. nade wszystko, gło-
wnie, szczególnie, zwłaszcza.

MASSIMO, —MA, ad. najwię-
kszy. Cerchio massimo, Geom.
kolo wielkie dzielące kulę na
dwie równe części.

MASSO, s. m. skala, glaz, opoka.

MASTACCO, v. ATTICCIATO.

MASTELLO, s. m. —LA, s. f. kubel, szaflik.

MASTICA, v. MASTICE.

MASTIACCHIARE, v. a. e n. żuć powoli, jeść bez apetytu.

MASTICAMENTO, s. m. żucie, żwanie.

MASTICARE, v. a. żuć, żwać. = Fig. Masticare le sillabe, mówić niewyraźnie jakby miał kłaki w gębie. — bene una cosa, dobrze co przetrwać, dobrze się nad czym namyśleć, zastanowić. — male una cosa, nie miedź znieść czego, przewieść na sobie.

MASTICATICCIO, s. m. kawalek pożyty. [tytuł.

MASTICATORE, s. m. żujący MASTICATORIO, —RIA, ad. służący do żucia.

MASTICATURA, s. f. żucie, żwanie. = pokarm pożyty.

MASTICAZIONE, v. MASTICAMENTO.

MASTICE, —co, s. m. mastyx, żywica ciekąca z mastykowego drzewa.

MASTICINO, —NA, ad. mastyzowy.

MASTIETTARE, v. a. przybić zawiasy, okuć drzwi.

MASTIETTO, s. m. czopek, haczyk. [dys.

MASTINO, s. m. kundel, kon-

MASTIO, s. m. samiec. = czop, hak. = maty moździerza do strzelania. = gwintownica.

MASTRICE, v. MASTICE.

MASTRO, s. m. pan, v. MAESTRO. — di strade, nadzorca drogowy. = ad. główny. Mastra sala, mastra porta, ec.

MASTRUSCIERE, s. m. woźny, odźwierny.

MATASSA, s. f. motek. Ritrovare il capo della —, fig. rozplątać coś zawikłanego. Arruffar le matasse, fig. bass. v. ARRUFFARE, = fig. kupa, gromada.

MATASSATA, s. f. wiele motków. = fig. zawikłanie, plątanina. [czek.

MATASSINA, s. f. dim. motek.

MATATESI, v. METATESI.

MATEMATICA, s. f. matematyka. = + urożenie.

MATEMATICALE, ad. m. f. matematyczny.

MATEMATICALMENTE, —

CAMENTE, av. matematycznie.

MATEMATICO, pl. —CI, s. m. matematyk. = ad. matematyczny.

MATERASSAIO, s. m. materacnik. [materac.

MATERASSO, s. m. —SA, s. f.

MATERIA, s. f. materya,

ciato. = materya, rzecz, przedmiot. Entrare in —, zacząć o czym mówić. Uscir di —, odstąpić od przedmiotu, bredzić, gadać od rzeczy. In — di checcchia, co się tyczy, względem, w przedmiocie. = powód, okazyja, przyczyna. Dare —, dać powód, pochop, okazyja. = materya, ropa.

MATERIALACCIO, —CIA, —LISSIMO, —MA, ad. gburzysko.

MATERIALE, s. m. materyał.

MATERIALE, ad. m. f. materyalny, powstały z materyi.

MATERIALE, ad. m. f. materyalny, powstały z materyi. = nieokrzesany, gburawaty.

MATERIALISMO, s. m. materializm.

MATERIALISTA, s. m. materialista. [alność.

MATERIALITÀ, s. f. materyalność.

MATERIALMENTE, av. materyalnie; niekształtnie.

MATERIATO, —TA, ad. + materyalny, złożony z materyi.

MATERIOSO, —SA, ad. + dający pochop do czego.

MATERNALE, ad. m. f. macierzysty, macierzynski.

MATERNAMENTE, av. po macierzynsku.

MATERNITÀ, s. f. macierzystwo. [rzyński.

MATERO, —NA, ad. macierzysty.

MATEROZZOLO, s. m. kawalek drzewa do którego pęk kłuców jest przyczepiony.

MATITA, s. f. ołówek czerwony lub czarny.

MATTATOIO, s. m. sztuczek na ołówek.

MATRACCIO, s. m. retorta.

MATRE, + v. MADRE.

MATRICALE, —RIA, s. f. Boi, rumianek, maruna.

MATRICE, s. f. macica.

MATRICIDA, s. m. matkobójca. [bójstwo.

MATRICIDIO, s. m. matkobójstwo.

MATRICIOSO, —SA, ad. cierpiący bole histeryczne.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRICOLA, s. f. wpisane, opłata do cechy, = matrykula.

MATRONA, s. f. matrona. = zaufana sługa, powiernica.

MATRONALE, ad. m. f. dotyczący się matrony.

MATRONALE, ad. m. f. dotyczący się matrony. = Viola matronale. Bot. wieczerzik damski.

MATRONIMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. nazywający się po matce.

MATTA, s. f. + mata na której spali i modlili się mnisi. = trzoda, zgraja.

MATTACCINO, s. m. kuglarz tańczący w masce.

MATTACCIO, —CIA, ad. e s. peg, ogromny wariat, ogromna waryatka.

MATTACCIUOLO, —LA, ad. postrzelony, mający bzika.

MATTAFIONI, MATTAFUNI, s. m. pl. Mar. rabandy.

MATTAMENTE, av. po waryacku.

MATTANA, s. f. znudzenie, nuda. Dar —, nudzić, naprzykrzać się. Sonare a —, nudzić się niezmierznie.

MATTARE, v. a. + matować, dąć mata w szachach.

MATTEA, s. f. Ucellare, minchionare la —, drwić, kpić, żartować, blaźnować. Dondolare la —, v. DONDOLARE.

MATTERELLO, s. m. walek, walcownica do ciasta.

MATTERELLO, —RULLO, —LA, ad. mający bzika, prawie wariat.

MATTERIA, v. MATTEZZA.

MATERONE, —NA, v. MATACCIO.

MATTEZZA, MATTIA, s. f. waryacja, pomieszenie myślowe.

MATTINA, s. f. —NO, s. m. ranek, poranek. = wschód. E volta nostra poppa nel mattino, D. Inf.

MATTINARE, v. a. zagrać komu na dzień dobry. = spiewać jutrznią.

MATTINATA, s. f. cały ranek. = granie na dzień dobry przed oknami kochanki.

MATTINATORE, s. m. grający na dzień dobry.

MATTO, —TA, ad. e s. waryat, waryatka. = fig. niezmierny, ogromny, straszny, niewypowiedziany. Andar matto di checcchia, szaleć, przepadać za czym.

MATTONAMENTO, s. m. wykładanie ceglami. [ceglami.

MATTONARE, v. a. wykladać.

MATTONATO, s. m. posadzka ceglana. Restare in sul —, fig. zostać na bryku.

MATTONCELLO, —CINO, s. m. dim. cegielka.

MATTONO, s. m. cegla.

MATTONIERO, s. m. ceglarz, strycharz.

MATTUGIO, —GIA, ad. *ma-*
leniki (o ptakach).

MATTUTINALE, ad. m. f. *ran-*
ny, poranny.

MATTUTINO, s. m. *ranek, po-*
ranek. = jutrznia. = ad. ran-
ny, poranny. [le.]

MATURAMENTE, av. *dojrza-*
maturationem, s. m. *doj-*
rzewanie owoców. = wystanie
się wrzodu.

MATURARE, v. n. *dojrzewać,*
dojrzeć. = wystać się, nacią-
gnąć (o wrzodzie). = v. a. *do-*
prowadzić do dojrzałości; wy-
trawić, przetrawić. Io medita
lungamente queste idee, e le ma-
turai in silenzio, *Giob. = zmyś-*
lać, osłabić. Sicché la pioggia
non par che 'l maturi, *D. Inf.*

MATURATIVO, —VA, ad.
przypieszcający dojrzewanie.
= *sprawiający ropienie* (o ma-
ściach).

MATURAZIONE, s. f. *przy-*
spieszczenie dojrzłości.

MATUREZZA, s. f. *dojrzałość.*

MATURITÀ, s. f. *dojrzałość.*
= *Fig. wiek dojrzały. = wy-*
trawność rozumu.

MATURO, —RA, ad. *dojrza-*
ły. = wystały (o wrzodzie). =
Fig. dojrzały, doskonały. =
mądry, dojrzały, wytracony.

MAUSOLEO, s. m. *grobowiec.*

—d' Adriano in Roma, *grobo-*
wiec Adriana w Rzymie, dziś
zamek S. Aniola.

MAYI, ad. e s. *jasnoblękitny.*

MAZZA, s. f. *trzcina, laska,*
pręt; kij, pałka; maczuga. Men-
nar alla —, *prowadzić na rzek.*
E come il conducezzero alla —,
Ar. Orł. Fur. Alzaro la —, *fig.*
zagrozić karą. = Menar la —
tonda, postępować bez żadnej
ceremonii. Mettere troppa —,
zadaleko się posunąć, prze-
brać miarę.

MAZZACAVALLO, s. m. *śó-*
raw studzienny.

MAZZACCHERA, s. f. *narzę-*
dzie do łowienia żab i wogo-
rzów.

MAZZAFRUSTO, s. m. *pałka*
z procą do ciskania kamieni.
= *fig. członek mężk.*

MAZZAMURRO, s. m. *okru-*
chy sucharów.

MAZZAPICCHIARE, v. a. *stu-*
kac młotkiem.

MAZZAPICCHIO, s. m. *młot-*
tek drewniany o dwóch głów-
kach. = tłuk, stępor do ubija-
nia ziemi. = fig. członek mężk.

MAZZASETTE, s. m. *junak,*
zawadyk.

MAZZATA, s. f. *uderzenie*
maczugą, pałką. Conventi ga-
stigare con le mazzate, *Bern. Orł.*
Mazzate sudice, da ciechi, un ca-

rico di mazzate, *tegie kije, pałki.*
Per la spada d' Orlando, che non
hanno, e forse non sono anco per
avere, queste mazzate da ciechi
si danno, *Gal. Sag.*

MAZZERANGA, s. f. *tluk, stę-*
por do ubijania ziemi.

MAZZERANGARE, v. a. *ubi-*
jać stęporem. = fig. zdeptać,
podeptać.

MAZZERARE, v. a. *wrzucić*
do wody związawszy ręce i
nogi, i uwiązawszy kamień do
szyi. E mazzerati presso alla Ca-
tolica per tradimento d' un tirano
fello, *D. Inf.*

MAZZERO, s. m. *pałka glo-*
wiasta. = przasnik.

MAZZETTA, s. f. *młotek sny-*
cerski.

MAZZETTINO, s. m. *dim. bu-*
kietek, pęczek.

MAZZETTO, s. m. *pek, wiąz-*
ka. Un — di fiori, *pek kwiatów,*
bukiet.

MAZZICARE, v. a. *pałkować.*
= *kuć żelazo.*

MAZZICATORE, s. m. *kowal.*

MAZZIERE, s. m. *bedel nio-*
sący łaskę na uroczystościach.

MAZZO, s. m. *pek, wiązka.*
— di carte, *talía kart. = plik.*
— di lettere, *plik listów. = bu-*
kiet. = młot, v. MAGLIO. = Fig.
Meitersi in —, wtrącić się do
czego. Alzare i mazzi, *wziąć*
nogi za pas, uciec, zemknąć.

MAZZOCCHIAIA, s. f. *fry-*
zierka. = v. MAZZOCCHIO.

MAZZOCCHIO, s. m. *warkocz,*
kosa. = wiązka, pek czego. =
łodyga dzikiej cykoryi, endy-
wii. = gatunek pszenicy. = pał-
ka, = kaptur; fig. głowa.

MAZZOCCHIUTO, —TA, ad.
głowiasty. [kietek.]

MAZZOLINO, s. m. *dim. bu-*

MAZZUOLA, s. f. *dim. lase-*
czka, pręcik. = stracenie zło-
czyńcy przez uderzenie w łeb
maczugą.

MAZZUOLO, s. m. *dim. bukie-*
tek. = wiązeczka, pakietek. =
młotek snycerski. = pałka do
rozbijania grudy na polu.

ME, pron. pers. *mnje, mi.* Po-
przedza zawsze inne zalniki lo,
li, gli, la, le, ne, formując MEL,
MELO, MELI, MEGLI, MELA, MELE,
MENE lub MEN. Mel direte, *powie-*
ście mi to. Ancor men duol pur
ch'io me ne rimembri. = W wy-
krzyknikach znaczy ja. O me
beato sovra gli altri amanti, *Petr.*

ME', av. * *zamiast MEGLIO, zło-*
piej. = s. m. dobro, pożytek.
Ond'io per lo tuo me' penso e
discerno, *D. Inf.*

ME' * *zamiast MEZZO, środek.*

MEANDRO, s. m. *zakręt, za-*
łom.

MEARE, v. n. *przenikać.* Co-
me a raggio di sol che puro mei
per folta nube, *D. Par.*

MEATO, s. m. *meat, rurka,*
kanal. — orinario, kanal ury-
nowy.

MECCANICA, s. f. *mechanika.*
MECCANICAMENTE, av. *me-*
chanicznie.

MECCANICO, pl. —CI, s. m.
rzemieślnik. = mechanik. = ad.
mechaniczny. [nizm.]

MECCANISMO, s. m. *mecha-*
MECO, ze mną.

MECONIO, s. m. *sok narko-*
tyczny wydobyty z maku.

MEDAGLIA, s. f. *medal, star-*
ry pieniądz, numizmat, medal
bity na pamiątkę czego. Il ro-
vescio della —, *fig. zła strona*
w czem, rzecz całkiem prze-
cioną.

MEDAGLIETTA, s. f. *dim. ME-*
DAGLIO, s. m. dim. medalik.

MEDAGLIONE, s. m. *accr.*
medalion.

MEDAGLISTA, s. m. *łubo-*
wnik medalów. [samo.]

MEDESIMAMENTE, av. *tak*
MEDESIMEZZA, s. f. tosamosc.

MEDESIMO, —MA, ad. *ten*
sam, ta sama, tenże, taż, ta-
kiż, takież, jednaki, jednaka.
= av. *Medesimo, tak samo.*

MEDIANA, MEDIA, s. f. *Anat.*
żyła środkowa w ramieniu.

MEDIANO, —NA, ad. + *śre-*
dni, środkowy; mierny.

MEDIANTE, prep. *za pośred-*
nictwem, za pomocą czego
przez. = wśród, spośród, mię-
dzy, pomiędzy.

MEDIARE, v. n. *środkować.*
Tra la quiete, e qualisla grado
di velocita mediano infiniti gradi
di velocita minori, *Gal. Dial.*

MEDIASTINO, s. m. *Anat.*
blona międzypiersiowa.

MEDIATAMENTE, *MEDIATE,*
av. *pośrednio.*

MEDIATO, —TA, ad. *pośre-*
dni, środkowy, średni. = do-
godny.

MEDIATORE, s. m. —TRICE,
s. f. *pośrednik, pośredniczka.*

MEDIAZIONE, s. f. *pośredni-*
ctwo. [ni, licerna.]

MEDICA, s. f. *Bol. dziecieli-*
MEDICABILE, ad. m. f. daję-
cy się uleczyć. [kurz.]

MEDICACCIO, s. m. *łichy le-*
MEDICAMENTARIO, —RIA,
ad. *traktujący o lekarskich.*

MEDICAMENTO, *MEDICAME,*
* s. m. *lekarstwo.* [lekarstk.]

MEDICAMENTOSO, —SA, ad.
MEDICARE, v. a. leczyć, ku-
rować; fig. zaradzić, zapo-
biedzić.

MEDICASTRO, —STRONE, —
STRONZOLO, s. m. *łichy lekarz.*

MEDICATO, —TA, p. ad. v. MEDICARE, = Vino medicato, nalewka winna.

MEDICATORE, s. m. —TRICE, s. f. lekarz, lekarka.

MEDICAZIONE, s. f. leczenie, kuracja.

MEDICEO, —CEA, ad. Medycusów. I planeti Medicei, 4 satelity Jowisza odkryte i tak nazwane przez Galileusza 1610 r.

MEDICHESSA, s. f. lekarka.

MEDICHEVOLE, ad. m. f. mogący uleczyć.

MEDICHINO, s. m. lekarczyk.

MEDICINA, s. f. medycyna, sztuka leczenia. = lekarstwo. Per — (z przeczeniem), ani na lekarstwo, ani żadnego, nie zgola. Non veggendosi per le strade un testimonio per —, tornossene in casa, e aperse la scarsella di colui, Lasc. Nov. = Cercar il mal per —, samochać nabawić się czego złego. = fig. lekarstwo, środek.

MEDICINALE, s. m. lekarstwo. = ad. m. f. lekański. = Vasi medicinali, naczynia, słoje na lekarstwa.

MEDICINALMENTE, av. po lekańsku. = jak chory.

MEDICO, pl. —CI, s. m. lekarz. = ad. lekański.

MEDICONE, s. m. biegły lekarz.

MEDICONZOLO, —ZOLINO, MEDICUCCIO, s. m. lekarzyna, doktorzyna.

MEDIETA, s. f. połowa.

MEDIO, —DIA, ad. m. f. średni, środkowy, pośredni. Medio proporzionale, Geom. (wyraz) średnio proporcjonalny. = Medio evo, średnie wieki. = s. m. średni palec.

MEDIOCRE, ad. m. f. mierny, poniekąd, średni.

MEDIOCREGGIARE, v. n. być miernym w czem. = utrzymywać się w mierności, w miernym stanie.

MEDIOCREMENTE, av. miernie, średnio.

MEDIOCRITA, s. f. mierność, mierny stan. = mierność, brak zalet.

MEDITAMENTO, s. m. rozmyślanie, rozpamiętywanie, dumanie. = myśl.

MEDITARE, v. n. rozmyślać, dumać, rozpamiętywać, zatapić się w myślach, zamyślać się. = zamyślać co, uktadać sobie co. [myślenie.]

MEDITATAMENTE, av. rozmyślnie, rozmyślająco.

MEDITAZIONCELLA, s. f. dim. krótkie namyślenie się.

MEDITAZIONE, s. f. rozmyślanie, dumanie, rozpamiętywanie.

MEDITERRANEO, s. m. morze Śródziemne. = ad. śródziemny. Città mediterranea, Bocc. miasto położone w głębi kraju.

MEFITICO, —CA, pl. CI, —CHE, ad. zaraźliwy, smrodliwy. [we wyziewy.]

MEFITISMO, s. m. zaraźliwość.

MEGLIO, av. lepiej. Di bene in —, coraz lepiej. = s. m. rzecz lepsza.

MELA, s. f. jabłko. Conoscere il pesco dalla mela, prov. v. MELO. = bania, gatka na kopule. = pl. półdupki.

MELACCHINO, —NA, ad. słodziuchny (o winie białym).

MELACITOLA, v. MELISSA.

MELACOTOGNA, s. f. pigwa (owoc). [osłodzony miodem.]

MELADDOLCITO, —TA, ad.

MELAGRANA, —NATA, s. f. granat. [natowe drzewo.]

MELAGRANO, s. m. Bot. gra-

MELANCOLIA, ec. v. MALINCIA, ec.

MELANGOLA, s. f. zielona, twarda pomarańcza.

MELANGOLO, s. m. drzewo takie pomarańcze wydające.

MELANSAGGINE, s. f. glistwo, glistota.

MELANTRO, —TIO, s. m. Bot.

v. GITTATIONE, NIGELLA.

MELANZANA, s. f. Bot. gruska młotna.

MELARANCIA, s. f. pomarańcza. = fig. bajka, zmyślenie.

MELARANCIO, s. m. drzewo pomarańczowe. Far d' un pruno un —, prov. chcieć coś niepodobnego.

MELARIO, s. m. ul.

MELASSA, s. f. melas.

MELATA, s. f. miodowica, miodowa rosa. = marmelada z jablek.

MELATO, —TA, ad. zaprawiony miodem. = fig. słodki, miodowy.

MELE, s. m. miód. Non si può avere il — senza le pecchie o le mosche, prov. niemasz róży bez cierniów.

MELENSO, —SA, ad. głupi.

MELETO, s. m. sad jabłoni. = scherz. zadek. [reli.]

MELIACA, s. f. gatunek moreli.

MELIACO, s. m. gatunek drzewa morelowego.

MELICERIDE, s. f. Med. ogni-pióro, słodki strup.

MELICHINO, s. m. jablecznik.

MELICO, v. MELODICO.

MELIFERO, MELLIFERO, —RA,

ad. miodorodny.

MELIGA, —CA, v. SAGGINA.

MELLILOTO, MELLILOTO, s. m. Bot. melilot, nostryk.

MELINA, s. f. —NO, s. m. biała ziemia z wyspy Melos, używana w malarstwie.

MELISSA, s. f. Bot. rojownik, matecznik. [miód.]

MELLIFICARE, v. n. robić

MELLIFICIO, s. m. robota pszczela w ulu.

MELLIFLUAMENTE, av. miodopłynnie.

MELLIFLUO, —FLUA, ad. miodopłynny. = fig. słodkopłynny. [stwo, głupota.]

MELLONAGGINE, s. f. glistwo.

MELLONAIIO, s. m. grzędę melonów.

MELLONCELLO, —CINO, s. m. dim. melonek.

MELLONE, s. m. melon. = fig. głupiec, czop, jolop, balwan, rura, duda. [szlam.]

MELMA, MELMETTA, s. f. mul.

MELMOSO, —SA, ad. mulisty, szlamowaty.

MELO, s. m. jabłoń. Noi conosciamo il — dal pesco, prov. znamy się na farbowanych lisach.

MELOCOTOGNO, s. m. pigwove drzewo.

MELODIA, s. f. melodia.

MELODIOSAMENTE, av. melodyjnie, dźwięcznie.

MELODIOSO, —SA, MELODICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. melodyjny, słodkobrzmiący.

MELODRAMMA, s. m. melodrama.

MELODRAMMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. melodramatyczny.

MELOTE, —TA, s. f. skóra owcza z runem. [blon.]

MELUGGINE, s. f. dzika jamelume, s. f. śnieć padająca na winorośl.

MELUZZA, MELUZZOLA, s. f. dim. jableczko.

MEMBRANA, s. f. błona, pliva. = pargamin.

MEMBRANACEO, —CEA, —NOSO, —SA, ad. błoniasty, płukowaty.

MEMBRANETTA, —NUZZA, s. f. dim. błonka, płuka.

MEMBRARE, v. n. pamiętać, pominieć, przypominać sobie. Arsi di sdegno membrando, che per lei Troia cadea, Car. En.

MEMBRETO, s. m. MEMBRICUOLO, MEMBRINO, MEMBROLINO, s. m. dim. mały członek.

MEMBRO, pl. f. —BRA, s. m. członek, część ciała. = pl. m. —BRI, fig. członek, część czegoś.

MEMBRO, s. m. członek towarzyszący, zgromadzenia, i t. p. = Arch. członek, jako to : pedestal, ko-

lumna, kapitel, i. t. d. = Alg. wyraz zrównania.

MEMBRONE, s. m. accr. duży członek.

MEMBRUTO, —TA, ad. krępy, przysadkowaty.

MEMORABILE, MEMORANDO, —DA, MEMOREVOLE, ad. pamiętny. MEMORABILMENTE, av. pamiętnie. [minac].

MEMORARE, v. a. przypominать. MEMORATIVA, s. f. władza pamięci.

MEMORATIVO, —VA, ad. przypominający.

MEMORIA, s. f. pamięć. —fe-de-le, locale, pamięć wierna, lokalna. Imparare a —, uczyć się na pamięć. = pamięć, przypomnienie, pamiętka. Di buona —, świętej pamięci, sławnej pamięci. = nota, notatka.

MEMORIACCIA, s. f. peg. zła pamięć.

MEMORIALE, s. m. nota, notatka. = pamięć, przypomnienie, pamiętka. = memoriał. = ad. m. f. należący do pamięci.

MEMORIOSO, —SA, ad. pamiętny, godzien pamięci.

MEMORIUCIA, s. f. krótka pamięć.

MENA, s. f. sprawa, interes, negocjacja. = knowanie, praktyka. = stan, rodzaj, gatunek. E vidivi entro terribile stipa di serpenti, e di sì diversa mena, ec. D. Inf.

MENADITO, sapere, conoscere a —, umieć, znać co na palcach.

MENAGIONE, s. f. rozwołanie żółdka, biegunka.

MENALE, s. f. windówka.

MENAMENTO, s. m. prowadzenie. = poruszenie, wstrząśnienie.

MENARE, v. a. prowadzić. — il cieco, prowadzić ślepego. — per il naso, prowadzić, wodzić za nos. — via, uprowadzić. — donna, o mogile, pojąc za żonę, ożenić się. — la vita, prowadzić życie. — i giorri, przepędzać dni. = sprawić rozwołanie żółdka. = trząść, wstrząsać, ruszać, poruszać. — il capo, trząść głową, kiwać głową. — le labbra, ruszać wargami. = ciągnąć za sobą, sprawić, zrządzić. = traktować o czym; knuć spiski. = Menare un pugno, uderzyć kulakiem, szturchnąć. — colpi, zadąć cios, ugodzić, uderzyć. Messer Antonio e Stefano dall'altra parte assalirono Lorenzo, e menatogli più colpi d'una leggiera ferita nella gola lo percossero, Mach. Stor. — la frusta in su la schiena, chłostać, ćwiczyc po grzbie-

cie. — la spada, ciąć palaszem. Menare, assol. ciąć, bić, rąbać, grzmocić. = pędzić, porywać. Così quel fiato gli spiriti mali, di qua, di là, di giù, di su gli mena, D. Inf. — di punta, zranić ostrzem. — a capo, przywieść do skutku. — le calcole, v. CALCOLE. — le mani, bić, walić*, grzmocić rękami; spieszyć się, chcieć się przedko z czem uwinąć. — le gambe, zbierać nogami, biedz co tchu; wziąć nogi za pas, uciec, zemknąć. — delle calcagna, zbierać pięty, zmykać co tchu. — per la lunga, odkładać, odwołać. — per parole, uwodzić kogo, łudzić obietnicami. Non può più menarla in lungo, nie po-ciągnie dłużej, przedko skończy życie. — buono, potwierdzić, pochwalić. — trattato, czynić praktyki.

MENARROSTO, s. m. koło do obracania różna.

MENATA, v. MANATA. = v. MENAMENTO.

MENATOIO, s. m. wszelkie narzędzie służące do poruszenia, nadania ruchu. = fig. członek mężki.

MENATORE, s. m. —TRICE, s. f. przewodnik, przewodniczka.

MENATURA, s. f. staw. = poruszenie, wstrząśnienie.

MENDA, s. f. błąd, omyłka, wada. = wynagrodzenie szkody. [uy].

MENDACE, ad. m. f. kłamliwy. MENDACEMENTE, av. kłamliwie.

MENDACIO, s. m. lat. kłamstwo. = kłamca.

MENDARE, v. a. wynagrodzić szkodę.

MENDICAGGINE, —GIONE, — —NZA, v. MENDICITÀ.

MENDICANTE, ad. e s. żebrak, żebraczka. = Mendicanti, cztery zakony żebrzące, jako to: franciszkanie, karmelici, augustianie i kapucyni.

MENDICARE, v. a. żebrać. = fig. żebrać, błagać, upraszać. MENDICATAMENTE, av. po żebracku.

MENDICATORE, s. m. —TRICE, s. f. żebrak, żebraczka.

MENDICATORIO, —RIA, ad. żebracki.

MENDICAZIONE, s. f. żebranie, żebraniina.

MENDICITÀ, s. f. żebractwo, żebraniina.

MENDICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. e s. żebracki, żebrak, żebraczka.

MENDICUME, s. m. żebractwo, żebracy.

MENDO [mén-do], s. m. wynagrodzenie szkody.

MENDO [mén-do], s. m. na-lóg, narów, wada.

MENDOSO, —SA, ad. błędny, pelen błędów. = Costole mendose, Anat. 5 żeber mniejszych.

MENINGE, s. f. Anat. nazwisko dwóch błon mózgowych, z których jedna twarda, dura madre, druga cienka, pia madre.

MENIPOSSENTE, ad. m. f. mniej potężny.

MENNO, s. e ad. m. kastrat, rzezaniec. = mężczyzna który nie zarastając zdaje się być wyurzytnym.

MENO, ad. comp. mniejszy. Senz'esso fora la vergogna —, D. Purg. = s. m. mniejsza część. Come dal suo maggiore è vinto il —, D. Purg. Dal più al meno, mniej więcej.

MENO, av. mniej. Nè più nè —, ani mniej ani więcej. Venir —, mdlec, zemdleć, omdlec. Io sentia dentro al cor già venir — gli spiriti che da voi ricevon vita, Petr. Venir meno di forze, upadać na siłach. Esser da — di alcuno, być niższym od kogo, nie wyrównywać mu w czem.

MENOMABILE, ad. m. f. dający się zmniejszyć.

MENOMAMENTO, s. m. ujęcie, zmniejszenie.

MENOMANZA, s. f. zmniejszenie, umniejszenie, uszczuplenie. = brak, niedostatek. = v. ABBASSAMENTO.

MENOMARE, v. a. zmniejszyć, ująć, uszczuplić.

MENOMO, —MA, ad. najmniejszy.

MENOMUCCIO, —CIA, ad. najmniejszy ze wszystkich.

MENOVILE, ad. m. f. podły, podłego urodzenia.

MENSA, s. f. stół jadalny. = Mensa episcopale, dochody biskupie.

MENSALE, s. f. Geom. czworobok nieforemny.

MENSETTA, s. f. dim. stolik.

MENSOLA, s. f. Arch. krokoszty.

MENSTRUALE, ec. v. MESTRU-
ALE, ec. [czny].

MENSUALE, ad. m. f. miesięczny.

MENTA, s. f. Bot. mieta.

MENTALE, ad. m. f. umysłowy.

MENTALMENTE, av. myślą, w myśli.

MENTASTRO, s. m. dzika mieta.

MENTE, s. f. umysł, rozum, pojęcie. = pamięć. Tenere, sapere a —, zatrzymywać pamięć, umieć na pamięć. Uscir di —, wyjść z pamięci. Imparare a —, uczyć się na pamięć. Por mente, baczyc, uważać, zważać, pamiętać. Pregoti, ch' alla — altrui

mi rechi, *D. Inf.* = *myśl*. Mi va, mi corre, mi viene, mi cade una cosa per la —, *przychodzi mi na myśl, snuje mi się w myśli*. = *duch, dusza*. = *Teol. Bóg; istota rozumna*. = *wola, chęć, myśl*. Acconciate le menti vostre nel piacer di Dio, *skłaniajcie serca, myśli wasze do woli Boga*.

MENTECATTAGGINE, *s. f.* *szalenstwo, głupstwo, nierozum*.

MENTECATTO, —TA, *ad. szalony, wariaty, obrany z rozumu*.

MENTICARE, *v. d. DIMENTICARE*.

MENTIRE, *v. n. ir. i. gac, kłamać*. — per la gola, per la strozza, *bezczelnie i gac*. — altrui, *zadac komu kłamstwo*. = *v. a. sfalszować*.

MENTITA, *s. f. zadanie kłamstwa*. Dare una —, *zadac komu kłamstwo*. Toccare una —, *mieć sobie zadane kłamstwo*.

MENTITAMENTE, *av. kłamliwie*.

MENTITO, —TA, *p. ad. v. MENTIRE*. = *falszywy, udany*. E poi tira via m'apparve quel traditor in si mentite larve, *che più saggio di me ingannato avrebbe, Petr.*

MENTITORE, *s. m.* —TRICE, *s. f. i. gacz, kłamca*.

MENTO, *s. m. podbródek*.

MENTOSTO, *av. później*.

MENTOVARE, *v. a. wzmiankować, nadmienić*.

MENTOVAZIONE, *v. MENZIONE*.

MENTRE, *av. podczas, tymczasem*. — *che, pod czas gdy; aż póki*. Sappi, che se' nel mondo girone... e sarai mentre che tu verrai nell'orribil sabbione, *D. Inf.* = *s. In quel, in questo*. — *tym czasem, podczas gdy to się dzieje*.

MENTIONARE, *v. MENTOVARE*.

MENTIONE, *s. f. wzmianka*.

MENTOGNA, *s. f. i. gartstwo, kłamstwo*. = *zmyślenie, fikcja*. Una verità ascosa sotto bella —, *D. Conv.*

MENZOGNATORE, *v. MENTITORE*.

MENZOGNERAMENTE, *av. kłamliwie*.

MENZOGNERE, —RO, —RA, *ad. kłamliwy, zmyślny, fałszywy, złodziezy, udany*.

MENZONARE, *v. MENTOVARE*.

MENZONIERE, —RO, *v. MENZOGNERE*.

MERAMENTE, *av. tylko, jeno, jedynie, li tylko*.

MERAVIGLIA, *ec. v. MARAVIGLIA, ec.*

MERCANTARE, —TEGGIARE, *v. n. kupczyć, handlować*.

MERCANTE, *s. m. kupiec. Fa-*

re orecchie di —, *udawać głuchego*.

MERCANTESCO, —CA, *pl. —CHI, —CHE, ad. kupiecki, handlowy*.

MERCANTESSA, *s. f. kupcowa*.

MERCANTEVOLE, —TILE, *ad. m. f. kupiecki, handlowy*. Città mercantile, *miasto handlowe*. Alla mercantile, *av. po kupiecku*.

MERCANTILMENTE, *av. po kupiecku*.

MERCANZIA, *s. f. towar*. = *handel*. = *trybunał handlowy we Florencji*.

MERCANZIUOLA, *s. f. dim. drobny towar*. = *drobny handel*.

MERCARE, *v. n. handlować, kupczyć*. Guerreggio in Asia, e non vi cambio o mercu, *Tass. Ger. wojuje w Azji, handlow nie wiode i nie przekupuje*. = *v. a. kupić, nabyć, dostac*. E questa è quella spada che tu cerchi, che tua sarà se con virtù la merchi, *Ar. Or. Fur.* = *v. r. przeławac się*. Là dove Cristo tutto di si merca, *D. Par.*

MERCATABILE, *ad. m. f. dający się zbyć, sprzedac*.

MERCATANTARE, *v. n. handlować, kupczyć, prowadzić handel*.

MERCATANTE, + *ec. v. MERCANTE, ec.*

MERCATANTONE, *s. m. bogaty kupiec*.

MERCATANTUOLO, —TUZZO,

—TUZZOLO, *s. m. dim. kupczyzna*.

MERCATANZIA, *v. MERCANZIA*.

MERCATARE, *v. n. handlować, prowadzić handel*. = *targować towar*.

MERCATO, *s. m. targ, targowisko, rynek*. = *ludzie kupujący i sprzedający na targu*. = *kupno i sprzedaż*. = *fig. targ, umowa, ugoda*. = *Far — di checchessia, handlować czem*. Far buon —, *tanio kupić; fig. nie dbać o co*. Tre donne fanno un —, *prov. dosyć trzech kobiet żeby narobić wiele halasu*.

MERCATURA, *s. f. handel*.

MERCE [mér-cze], *s. f. towar*.

MERCE [—czè], MERCEDE, *s. f. nagroda, zapłata*. Render —, *nagrodzić*. Che di mal' opra li gastigo è mercede, *Fort. Ricc.* = *dzięki*. Render —, *złożyć dziękę*. = *dobry uczynek, zasługa*. E s'egli hanno mercedi, non basta, perch' e' non ebber battesimo, *D. Inf.* = *pomoc, laska*. Andare all'altrui mercede, *Żebrać wsparcia, pomocy*. Rimettersi alla mercede altrui, *zdać się na łaskę czyjś*. = *łitość, zlitowanie, miłosierdzie, przebaczenie*. Piacciavi omai di que-

sto (cor) aver mercede, *Petr.* Mercè nè donna nè donzella trova, *Ar. Or. Fur.* = *Merce ché, Segner-dla tego że, ponieważ*. MERCENARIAMENTE, *av. najemniczo*.

MERCENARIO, —NAIO, —NNAIO, —NNAIO, *s. m. najemnik*. = *ad. najemniczy, najemny, najety*.

MERCENNUME, *s. m. + najeta robota*.

MERCERIA, *s. f. handel drobnych towarów jako to: płótna, wstążek, taśemek, i t. p.* = *sklep z takimi towarami*.

MERCIAIO, —DRO, *s. m. handlujący drobnymi towarami*.

MERCIAIUOLO, *s. m. kramarz obnoszący drobne towary*. [zany handel.

MERCIMONIO, *s. m. zakaz*.

MERCOLEDI, *s. m. środa*. Guardare verso —, *fig. gapić się, gawronić się, zapatrzeć się na co*. [szczyr.

MERCORELLA, *s. f. Bot.*

MERCURIALE, *ad. m. f. merkuryalny*. = *fig. żywy jak żywe srebro*.

MERCURIO, *s. m. merkuriusz, żywe srebro*. = *Astr. Merkuriusz, planeta najbliższy słońcu, obraca się około niego w przeciągu 87 dni, 23 godzin, odległy od słońca 8 milionów mil geogr.*

MERDA, *s. f. łajno*.

MERDOSO, —SA, *ad. powalany łajnem*. = *fig. brudny, plugawy*.

MERENDA, *s. f. podwieczorek*.

MERENDARE, *v. n. jeść podwieczorek*.

MERENDONE, —ACCIO, *s. m. batwan, jolop, czop, rura, duda*.

MERETRICARE, *v. n. krowić się*. [ca, krowia.

MERETRICE, *s. f. nierządnica*.

MERETRICIAMENTE, *av. po kurewsku*.

MERETRICIO, *s. m. nierząd, kurewstwo*. = *dom nierządnicy*.

MERETRICIO, —CIA, *ad. kurewski*.

MERETRICOLA, *s. f. kurewka*.

MERGERE, *v. a. ir. lat. zamurzyć, zatopić*. = *fig. stracić, pogryźć*.

MERGO, *s. m. Ornit. nurek*.

= *gałązka przysięgi i zakopana w ziemię żeby się przysięga*.

MERIDIANO, *s. m. Astr. południk, płaszczyzna koła wielkiego przechodząca przez zenith miejsca, przez bieguny świata, i środek ziemi*.

MERIDIANO, MERIGGIANO, —NA, MERIDIONALE, *ad. południowy*.

MERIGGIARE, *v. n. spać, spoczywać w południe; siedzieć w chłodzie w południową godzinę*.

MERIGGIO, s. m. *miejsczewy-stawione na południe*. = *południe*, *strona południowa świata*. = *południe*, *godzina południowa*, *moment w którym południk miejsca przechodzi przez środek słońca nad poziomem*. = *ad. południowy*.

MERIGIONE, av. w cieniu, w chłodzie o południu.

MERITAMENTE, av. *sluszenie, sprawiedliwie*. [da.]

MERITAMENTO, s. m. *nagro-MERITARE*, v. a. *nagrodzić*.

Per — *Castruccio del servizio fattogli, G. Vill.* = v. a. n. *zastugiwać na co, być godnym czego* = *placić procent*. = *uczynić godnym*. L'umiltà merita all'uomo la grazia, pokora czyni człowiekowi godnym taski = *Meritar d'uno, zasłużyć się komu*.

MERITEVOLE, ad. m. f. *zasługujący na co, godny czego*.

MERITEVOLMENTE, av. *sluszenie, sprawiedliwie*.

MERITO, **MERTO**, * s. m. *zasługa, zaleta*. = *nagroda*. Dio ve ne renda merito, Bóg zapłać. = *procent*. = *owoc*. = *Merito della causa, dowody na których jest oparta jaka sprawa*. Entrare nei meriti, roztrząsać, zgłębiać jaką sprawę, dochodzić na czem ona jest oparta.

MERITORIAMENTE, av. *zasłuzenie*.

MERITORIO, — **RIA**, ad. *zasługujący na względu, godzien nagrody*.

MERITOSO, — **SA**, ad. *zasługujący na co, godzien czego*.

MERLARE, v. a. *blankować, porobić blanki na murze*.

MERLATA, s. f. *blanki na murze*.

MERLATURA, s. f. v. **MERLATA**.

= *roboty w zagłębki, zagłębkiowanie*.

MERLETTO, s. m. *koronka*.

= *galon, taśma, burt*.

MERLO, s. m. *blanki na murze*.

= *koronka*.

MERLO, s. m. **MERLA**, s. f. *Ornit. kos. Il — ha passato il Po, prov. młodość upłynęła, piękność znikła, starość nadeszła*. E già di là del rio passato è il merlo, *Petr.*

MERLOTTO, — **TA**, s. *młody kos.* = *fig. kiep, duren, czop, jolop*. Credi tu pur ch'io sia così merlotto, *L. Lipp. Malm.*

MERLUZZO, s. m. *koronka*.

= *szkolisz*.

MERO, — **RA**, ad. *czysty, szczery*. = *Mero imperio, Leg. władza nieograniczona*.

MESATA, s. f. *cały miesiąc*.

= *zapłata miesieczna*.

MESCERE, v. a. n. *mieszać*.

= *nalewać do picia*.

MESCHIAMENTO, s. m. *mieszanie*.

MESCHINA, s. f. *slużebnica*. E quei che ben conobbe le meschine della regina dell'eterno pianto, guarda, mi disse, le feroci Erine, *D. Inf.*

MESCHINACCIO, — **CIA**, ad. *chudy pacholek*.

MESCHINAMENTE, av. *nędźnie, lichy, biednie*.

MESCHINELLO, — **LA**, — **TTO**, — **TA**, ad. *nieborak, nieboraczka, biedak, biedaczka*.

MESHINIA, — **ITA**, s. f. *bieda*.

MESCHINO, — **NA**, ad. *biedny, nędzny, lichy*.

MESCHITA, s. f. *meczet*.

MESCIBILE, ad. m. f. *dający się z czem mieszać*.

MESCIROBA, s. f. *nalewka*.

MESCITORE, s. m. *nalewacz*.

MESCOLAMENTO, s. m. *mieszanie*.

MESCOLANZA, s. f. *mieszanina*. = *salata z różnych ziół*.

MESCOLARE, v. a. *mieszać, zmieszać, pomieszać*. — *le carte, i colori, tasować karty, rozetrzeć kolory*. = v. r. *łączyć się, parzyć się*. [mieszanie]

MESCOLATAMENTE, av. *po-*

MESCOLATO, s. m. *kilka gatunków wełny razem mieszane; sukno z takiej wełny*. = *mieszanina*. = p. ad. *pomieszany, zmieszany*.

MESCOLATURA, v. **MESCOLANZA**. [na.]

MESCOLIO, s. m. *mieszanie*.

MESE, s. m. *miesiąc*. Non aver tutti i suoi mesi, *fig. nie-mieć piątej klepki w głowie*. = *miesieczka*.

MESENTERICO, — **CA**, pl. — **CI**, — **CHE**, ad. *należący do błony kiszkiowej*.

MESENTERIO, s. m. *Anat. błona kiszkiowa cienka*.

MESENTERITE, s. f. *Med. zapalenie błony kiszkiowej*.

MESERAICO, v. **MESENTERICO**.

MESSA, s. f. *wprowadzenie, wstęp*. = *summa wniesiona przez każdego spółnika*. = *odrośl, wypustek, wyrostek*. = *danie na stół*.

MESSA, s. f. *msza*. [stwo.]

MESSAGGERIA, s. f. *posel-*

MESSAGGERIA, s. f. *posłannica, posłanka*.

MESSAGGERE, — **RO**, s. m. *posłaniec*.

MESSAGGIO, s. m. *poselstwo, zlecenie*. = *poset, posłannik*.

Per li messaggi dell'eterno regno, *D. Purg.*

MESSALE, s. m. *mszał*.

MESSE, s. f. *żniwo*.

MESSERATICO, s. m. *tytuł*

mościpana.

MESSERE, s. m. † *pan, jego-mość*. Dar del —, *mościwać, dawać tytuł pana*. = *pan domu*. Far il —, *rządzić, burmistrzować, przewodzić*. = *tył, zadek*. Io sono di parere che... le vada uno di noi dietro al —, *głi altri da' fianchi*, *Fort. Ricc.*

MESSIA, s. m. *Messyas*.

MESSIONE, v. **MISSIONE**.

MESSITICCIO, s. m. *odrośl, wypustek, parostek*.

MESSO, s. m. *posłaniec, poset*. = *woźny, komornik*. = *danie na stół*. [Tere.]

MESSO, — **SA**, p. ad. v. **MET-**

MESSORE, v. **MIETTIRE**.

MESTARE, v. a. *mieszać, wymieszać warzechę lub rękę*.

= *pomieszać*. = *fig. rządzić, zawiadywać*. = v. r. *mieszać się, wtrącać się*.

MESTATOIO, s. m. *kopystka, lopatka do mieszania*. [jęcy.]

MESTATORE, s. m. *miesz-*

MESTICA, s. f. *pierwszy grunt dany na płótnie lub drzewie do malowania*.

MESTICARE, v. a. *dać grunt na płótnie lub drzewie przed malowaniem*.

MESTICHINO, s. m. *kopystka do mieszania i zbierania farb rozrobionych*.

MESTIERE, — **RO**, s. m. *rzemieślo, powołanie*. Strapazzar il —, *robić co byle zbyć*. = † *D. Vit. ezekwie, nabożeństwo żałobne*. = v. **MESTIERI**.

MESTIERI, s. m. *potrzeba*. Aver, esser, far —, *być potrzebnym*. Non è —, *niepotrzeba*. Fa —, *potrzeba*.

MESTIZIA, s. f. *smutek*.

MESTO, — **TA**, ad. *smutny*.

= *fig. ciemny, posępny*.

MESTOLA, s. f. *warzechy*.

= *palant*. = *kielnia*. = *rqczka lub kopystka do zgartywania pieniędzy w banku*. = *fig. Bocc. cymbał, głupec*.

MESTOLATA, s. f. *pełna warzechy czego*. = *uderzenie warzechy*.

MESTOLONE, s. m. *cymbał, głupec, balwan*. = v. **PALETTONE**.

MESTUALE, ad. m. f. *miesięczny* (o regularności miesięcznej kobiet).

MESTRUANTE, — **ATA**, ad. f. *mająca miesiączkę*.

MESTRUO, s. m. *miesiączka*. = *Chim. roztrwarzacz*. = ad. v. **MESTUALE**. = *miesięczny*.

MESTURA, s. f. *mieszanina*.

META, s. f. *polowa*.

META, s. f. *meta, kres*.

META, s. f. *lajno*. — *del bue, lajno wolu*.

METACARPO, s. m. *Anat. średni rządek kości ręki*.

mestino —

METAFISICA, s. f. metafizyka, nauka o duszy i Bogu, o władzach umysłowych, o świecie w ogólności, jego początku, celu, i t. d.

METAFISICALE, ad. m. f. metafizyczny. [tafizycznie]

METAFISICAMENTE, av. metafizycznie. [tafizycznie]

METAFISICARE, v. n. rozprawić metafizycznie.

METAFISICO, pl. —CI, s. m. metafizyk. = ad. metafizyczny.

METAFORA, s. f. Rett. metafora, przenośnia.

METAFORICAMENTE, av. przenośnie.

METAFORICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. metaforyczny, przenośnie.

METAFORIZZARE, —REGGIARE, v. n. używać przenośni.

METALLICO, —CA, pl. —CI, —CHE, —NO, —NA, ad. metaliczny, kruszcowy.

METALLIERE, s. m. ludwisarz. = metalurg. [szec]

METALLO, s. m. metal, kruszec.

METALLURGIA, s. f. metalurgia, sztuka wydobywania kruszców.

METALLURGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. metalurgiczny. [m. metalurg.]

METALLURGO, pl. —GI, s. m. metamorfoza, —SI, s. f. przemiana, przeobrażenie.

METATARSO, s. m. Anat. średni rząd kości stopy.

METATESI, MATATESI, s. f. Gram. przekładnia liter, np. Giugnere zamiast Giugnere, i t. d.

METEMPSICOSI, s. f. metempsychoza, przechodzenie dusz.

METEORA, s. f. meteor, twór napowietrzny.

METEORICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. meteoryczny.

METEOROLOGIA, s. f. meteorologia, znajomość odmian atmosfery, to jest zimna lub ciepła, gęstości i sprężystości powietrza, kierunku wiatrów, i t. d.

METEOROLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. meteorologiczny. = s. m. meteorolog.

METEOROLOGO, pl. —GI, s. m. meteorolog.

METICCIO, —CIA, ad. mieszaniec, mieszanka, z Europejczyka i Indyjanki.

METODICAMENTE, av. metodycznie.

METODICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. metodyczny.

METODIZZARE, v. n. ułożyć metodycznie. [sty porządek]

METODO, s. m. metoda, scimonia, figura w której się bierze rzecz zawierająca za zawartą i na odwrót.

METRICAMENTE, av. wierszem miarowym.

METRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. metryczny, miarowy. = s. m. wierszopis, poeta.

METRO, s. m. metr, dziesięć milionowa część ćwierci południka ziemskiego, czyli odległości bieguna od równika, 3 stopy, 5 cali, 8 linii. = metr, miara wiersza. = wiersz.

METROMANIA, s. f. mania pisania wierszów.

METROPOLI, s. f. stolica. = kościół metropolitalny.

METROPOLITA, s. m. metropolita.

METROPOLITANO, —NA, ad. metropolitalny.

METROPOLITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. należący do metropolity.

METTERE, v. a. ir. kłaść, położyć, włożyć, postawić, posadzić. = puszczać parostki, odrastać. = Mettere a entrata, położyć do dochodu; fig. wwieźć. — al di sotto, uciągnąć, przyciągnąć. — in esecuzione, in opera, in pratica, przywieść do skutku, wykonać. — in fuga, zmusić do ucieczki. — al niente, zniszczyć, zniweczyć. — a petto chicchessia, postawić kogo przeciw komu. — a petto, porównywać. — in non cale, v. CALE. — un abito, ec. wdziać suknię. — a bottino, wydać na łup, złupić, zrabować. — a sqquadro, sossopra, przewrócić do góry nogami, pomieszać. — bene, dopomódz. — nel capo, nakłaść w głowę, nawrócić. — il cervello a bottega, siłić się na co. — compassione, wzbudzać litość. — da banda, odłożyć na stronę, pominąć, zaniechać. — cuore, dodać odwagi, zachęcić. — in cuore, przekonać, namówić. Mettersi in cuore, zdecydować się. — conto, być dogodnym, być komu na rękę. — cura, strzedz się. — fece, capo, wpadać (o rzekach.) — fuoco, zapalić. — gual, jęczeć, płakać. — fuori, dostać, wydobyć. — la testa fuori, wytknąć, wysadzić głowę. — i denti, wyrzynać się (o zębach). — mano alla spada, ściągnąć rękę do palasza. — in campo, v. CAMPO. — a rischio, narażać, puścić na los niepe- wny. — in abbandono, opuścić, zaniebierać. — in cielo, fig. wynosić pod niebiosa. — in faccende, dostarczyć roboty, zatrudnić, zająć. — in forse, powątpiewać. — insieme, zebrać, złączyć. — in mezzo, położyć, postawić między dwoma; od- kładać, zwlekać; oszukać,

zwieść. — in molle, namoczyć — in obbligo, puścić w zapomnienie. — in puntelli, podeprzeć. — male, poróżnić osoby. — grida, strida, krzyczeć, wydawać krzyki. — un sospiro, westchnąć. — mestizia, terrore, paura, zasmuścić, nabawić strachu. — in ferri, okuć w kajdany. — in dubbio, podać w wątpliwość. — in serbo, schować, zachować. — all' incanto, puścić na licytację. — pegno, dać zastaw, założyć się o co. — piede, stanąć gdzie nogą, wejść. — romore narobić hałasu. = v. r. Mettersi a lavorare, zasiąść do roboty. — a tavola, usiąść do stołu. — a correre, zacząć biec. — in dosso alcuna cosa, wdziać co na siebie. — in istrada, puścić się w drogę. = v. n. wychodzić, prowadzić (o drodze, drzewiach). — wpadać (o rzekach). Dove presso a Bordeaux mette Garonna, Ar. Orl. Fur.

METTILORO, s. m. robotnik dający pozłote na drzewie.

METTITORE, s. m. kładący. = Stamp. robotnik układający druk w stronie.

MEU, s. m. Bot. kopr, oleśnik.

MEZZADO, + v. MEZZANINO.

MEZZADRIA, s. f. dzierzawa z której połowa dochodu przypada na właściciela gruntu, a druga połowa na dzierżawcę.

MEZZADRO, MEZZAIUOLO, s. m. dzierzawca dzielący się połową dochodu z właścicielem ziemskim. [ko.]

MEZZALANA, s. f. półskien.

MEZZALUNA, s. f. Fort. półszaniec, luneta. = półksiężyc, herb turecki.

MEZZANA, s. f. tafla ceglana. = średnia strona u skrzypców, lutni. = żagiel masztu tylnego.

MEZZANAMENTE, av. mier- nie.

MEZZANETTO, —TA, ad. średniej wielkości.

MEZZANINO, s. m. między piętze.

MEZZANITÀ, s. f. średniość, mierność. = pośrednictwo.

MEZZANO, s. m. v. MEZZANINO. = kępa na środku rzeki.

MEZZANO, s. m. pośrednik, faktor, swat. = ad. średni, środkowy, pośredni. = średni, mierny.

MEZZANOTTE, s. f. północ, moment w którym południk miejsca przechodzi przez środek słońca pod poziomem.

MEZZATINA, s. f. Pitt. kolor między jasnym i ciemnym.

MEZZEREON, s. m. Bot. wilcze lyko.

MEZZETTA, s. f. pewna mia-

ra ziemi. = półtory kwaterki (1/4 di fiasco fiorentino).

MEZZINA, s. f. dzbanek.

MEZZO [mè-dzo], s. m. środek.

Mezzo mezzo, sam środek. Produrre in —, wytoczyć na środek, wystąpić z czem. Tener la via di —, trzymać środek, iść środkiem, unikać ostateczności. Togliere di —, sprzątnąć, uprzętnąć, zgładzić. Mettere in —, oszukać. Andarne di —, umieścić się w co, oberwać po plecach wplatawszy się w co. Metter tempo in —, odkładać, odwolewać. In quel, in questo —, tymczasem, gdy się to dzieje lub działo. = środek, sposób. Aver —, mieć środek, sposób. Non c'è —, niemasz środka, sposobu. = połowa. A —, w połowie, na połowę. = pośrednictwo. Esser di —, pośredniczyć.

MEZZO, —ZA, ad. pół. Una mezz' ora, pół godziny. Mezza luna, półksiężyc. Una mezza dozzina, pół tuzina. Una dozzina e mezzo, półtora tuzina. Una mezza libbra, pół funta. Una libbra e mezzo, półtora funta. = średni. Di mezza età, średniego wieku. Di mezza statura, średniego wzrostu. = środkowy, pośredni. Mezzo tempo, wiosna lub jesień. I Romani, domi tutti i popoli mezzì fra loro e i Cartaginesi, Mach. Disc. Dec. T. L. Rzymianie pokonawszy wszystkich ludzi i t. d. = av. na pół, po połowie, w połowie.

MEZZO, —ZA [mè-co], ad. zwiędły; zgniły. Non era in lui di sano altro che nome; corrotto tutto il resto, e più che mezzo, Ar. Orł. Fur. [sie.]

MEZZOBUSTO, s. m. popier.

MEZZOCERCHIO, s. m. półkole.

MEZZODÌ, s. m. południe.

MEZZOGIORNO, s. m. południe, strona świata; kraj południowy. = południe, moment w którym południk miejsca przechodzi przez środek słońca nad poziomem. = wiatr południowy.

MEZZOQUARTO, s. m. pół ćwierci funta.

MEZZORILEVIO, s. m. pół płaskorzeźba.

MEZZULE, s. m. średnia klepka dna beczki.

MI, pron. pers. mnie, mi. Dimmi qualche cosa, powiedz mi co. Lo duca mio mi prese per la mano, D. Inf. Przed ne, LO, LA, LE, zamienia się na ME. Me ne scrivo, me lo dice, pisze mi o tem, mówię mi to. Poprzedza zaimki TI, SI, CI, VI, tudzież TE NE, SE NE, VE NE, CE NE. Potendomi ti celare,

mi ti feci palese, Bocc. Następuje zaś po zaimkach IL, LO, LI, GLI, LA, LE. Nè negare il mi puoi... e per torglimi d'addosso, Bocc. = Czasem tłumaczy się na polskie przez sobie. Io mi son giovinetto, jestem sobie młody. Io mi credo, myślę sobie. Qui mi sto solo, Petr. Eson pur quel ch'io m'era, Petr. Czasem się wcale nie tłumaczy. Io medesimo non so quel ch'io mi voglio, Petr.

MIAGOLARE, MIAGULARE, v. II. miauczeć. = fig. jeczeć.

MIAGOLATA, s. f. miauczenie.

MIAGOLIO, s. m. miauczenie wielu kotów razem.

MIAGRO, MIARO, s. m. Bot. Inianka.

MIAO, s. m. miau.

MIASMA, s. m. miazma, wyziew zarazliwy.

MICA, av. neg. wcale nie, nic.

MICA, s. f. okruszyna, odrobina. = mika, tyszczać.

MICACEO, —CEA, ad. zawierający mikę.

MICANTE, ad. m. f. błyszczący, lśknący.

MICCA, s. f. † v. MINESTRA.

MICCIA, s. f. lont. = oślica.

MICCICHINO, —NA, ad. maluchny, malutki, malutki, malusienki. = av. troszeczkę, odrobinę. Tu non hai pacienza un miccichino, Buon. Tanc.

MICCINO, —NINO, s. m. troche, troszka, nieco, odrobina. Dammene un —, daj mi tego odrobinę. = av. Aspetta tanto ch'io torni un —, poczekaj chwilę póki niepowrócę. Fare a — d'una cosa, używać czego po odrobinie, niezmiernie oszczędzać. Favellare a —, cędzik przez zęby, mówić półgębkiem.

MICCIO, s. m. osioł.

MICHELACCIO, s. m. len, dar-mojad.

MICIDIALE, s. e ad. zabójca, zabójczy.

MICINO, s. m. dim. kotek.

MICIO, —CIA, s. kot, kotka.

MICOLINO, s. e ad. m. odrobina. = av. troszka.

MICRANICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. od bólu głowy.

MICROCOSMO, s. m. mikroskosmos, świat w miniaturze, człowiek.

MICROMETRO, s. m. drobniemierz, narzędzie astronomiczne służące do mierzenia średnicy gwiazd.

MICROSCOPICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. mikroskopiczny.

MICROSCOPIO, s. m. drobnowidz, mikroskop.

MIDOLLA, s. f. miększy chleba. = e MIDOLLO, s. m. szpik

w kościach. = Anat. mleczyk pa-cierzowy. = Midolla d'un albero, drdzeń, rdzeń. = fig. trzęść.

MIDOLLARE, ad. m. f. szpikowy. [glupowaty.]

MIDOLLONACCIO, —CIA, ad. MIDOLLOSO, —SA, ad. pełen szpiku. = Pane midolloso, chleb mający dużo miększy.

MIELE, s. m. miod.

MIETERE, v. a. żęć. Di mia semenza cotal paglia mieto, D. Purg. = fig. zbierać owoce, skarbić sobie. = allora, zbierać wawrzyny. Vera donna, ed a cui di nulla cale se non d'onor che sov' ogni altra miete, Petr.

MIETITORE, s. m. —TRICE, s. f. żniwiarz, żniwiarka.

MIETITURA, s. f. żniwo, żęcie. = żniwa, żniwo pora.

MIETUTO, —TA, p. ad. żęty.

MIGA, av. neg. v. MICA.

MIGLIACCIARE, v. n. objadać się potrawą zwaną Migliaccio.

MIGLIACCIO, s. m. buzeń z krwi wieprzowej z jajami.

MIGLIAIO, pl. m. —AJ. f. —IA, s. m. około tysiąca, tysiące, krocie. A migliaia, av. tysiącami. = mila.

MIGLIASOLE, s. m. Bot. wróble proso. [dunst.]

MIGLIAROLA, s. f. brok,

MIGLIO, s. m. proso.

MIGLIO, pl. m. —GLI, f. —GLIA, s. m. mila. — d'Italia, mila włoska których idzie 60 na stopień geograficzny, ćwierć mili polskiej.

MIGLIORAMENTO, s. m. polepszenie, = fig. sam wybór.

MIGLIORANTE, ad. m. f. przychodzący do zdrowia.

MIGLIORANZA, s. f. lepszość.

MIGLIORARE, v. a. polepszyć, ulepszyć. = v. r. polepszyć się. = odzyskiwać zdrowie, przychodzić do siebie.

MIGLIORATIVO, —VA, ad. polepszający.

MIGLIORE, ad. m. f. lepszy.

MIGLIORMENTE, av. lepiej.

MIGNA, s. f. mnóstwo kwiatów oliwnych.

MIGNATTA, s. f. pijawka. = fig. łapigrosz; pijawka. Perchè ambidui furon mignatte delle borse altrui, L. Lipp. Malm.

MIGNELLA, s. m. kutwa.

MIGNOLARE, v. n. kwitnąć (o drzewach oliwnych).

MIGNOLI, s. m. pl. kwiaty oliwne.

MIGNOLO, s. m. mały palec.

MIGNONE, s. m. —CELLO, s. m. dim. ładny, śliczny; faworyt, pieszczoszek.

MIGRANA, s. f. migrena, ból w połowie głowy. [ju.]

MIGRARE, v. n. wyjść z kra-

MILA, pl. di MILLE, *tysiące*.
 Cento —, *sto tysięcy*.
 MILENSAGGINE, s. f. *glupstwo, głupota*.
 MILENOSO, —SA, ad. *glupi*.
 MILIARE, ad. m. f. *Med. podobny do ziarnek prosa, krupkiasty. Febrre —, febra z wysypką, szkarlatyna*.
 MILIONE, s. m. *milion*.
 MILONESIMO, —MA, ad. *milijonowy*.
 MILITANTE, ad. m. f. *walczący, wojujący. Chiesa —, kościół wojujący*.
 MILITARE, ad. m. f. *wojskowy; wojenny*.
 MILITARE, v. n. *służyć wojskowo. = walczyć za co; fig. mówić za czem, służyć na poparcie. — contro, walczyć przeciw czemu; zbijac. Ragioni che militano contro di noi, dowody które są przeciw nam*.
 MILITARMENTE, av. *wojskowo*.
 MILITATORE, s. m. *wojak*.
 MILITE, s. m. lat. *żołnierz*.
 MILIZIA, s. f. *wojsko, milicya. = zastępy antobio. Quella — del celeste regno, D. Par. = szluka wojenna. = walka, wojna. La vita dell' uomo è una — sulla terra, fig. życie człowieka jest walką na ziemi*.
 MILLANTA, —MILLE, ad. num. *bez liku*.
 MILLANTAMENTO, MILLANTATURA, MILLANTO, v. MILLANTERIA.
 MILLANTARE, v. a. *chwalić, wychwalać, zachwalać. = v. n. er. chwalić się, chęłpic się*.
 MILLANTATORE, s. m. —
 TRICE, s. f. *chęłpiwiec, samochwał, chęłpicielek*.
 MILLANTERIA, s. f. *chęłpliwosć, samochwalstwo*.
 MILLE, s. nam. *tysiąc. A mille a mille, av. tysiącami. Per lagrime ch'io spargo a mille a mille, convien che l' duol per gli occhi si distille, Petr. = Stare in sul —, przybierać ton pański*.
 MILLEFIORI, s. m. *gatunek tabaki. = urna króvia używana w lekarstwach. = Acqua vite di —, wódka z różnych kwiatów*.
 MILLEFOGLIE, s. f. *Bot. krwawnik*.
 MILLENARI, s. m. pl. *zwoleńnicy sekty chrześcijańskiej, utrzymujący że po sądzie ostatecznym cnotliwi panować będą na ziemi przez lat tysiąc*.
 MILLENARIO, —RIA, ad. *zawierający w sobie tysiąc*.
 MILLUPIEDI, s. m. *Stor. nat. tysiącnóg*.
 MILLESIMO, s. m. *tysiąc lat. = ad. tysiączny*.

MILZA, s. f. *sledziōna. Tirare, stracchiare le milze, fig. klepać biedę*. [gięsta]
 MIMICA, s. f. *mimika, migi*.
 MIMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, MIMESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *mimiczny, na migi*.
 MIMMA, s. f. *dziewczętna*.
 MIMO, s. m. lat. *komedyanł*.
 MIMOSA, s. f. *Bot. czulek*.
 MINA, s. f. *waga u Greków, sto drachm attyckich. = kopalnica kruszców. = mina, podkop*.
 MINACCEVOLE, ad. m. f. *groźny*. [groźnie]
 MINACCEVOLMENTE, av.
 MINACCIA, s. f. —MENTO, s. m. *groźba, pogroźka, groźenie*.
 MINACCIARE, v. n. *grozić, pogrozić, odgrażać się*.
 MINACCIATORE, s. m. —
 TRICE, s. f. *groźiciel, groźciela*.
 MINACCIATURA, MINACCIO, v. MINACCIA. [źnie]
 MINACCIOSAMENTE, av. *grominaccioso, —SA, MINACE, ad. groźny, odgrażający się*.
 MINARE, v. a. *robić miny, podkopy*. [kopnik]
 MINATORE, s. m. *minier, podminatorio, —RIA, ad. grozący*.
 MINCHIATE, s. f. pl. *gra w karty których jest 96, z których 56 zowią się cartacce, 40 Tarocchi, a jedną il matto*.
 MINCHIONARE, v. a. *drwić, kpić, szydzić*.
 MINCHIONATORE, s. m. *szydlerca, kpiarz, drwinkarz*.
 MINCHIONATURA, s. f. *drwinki, kpiniki, szyderstwo*.
 MINCHIONCELLO, s. m. *fircyk, wierscipęta*.
 MINCHIONE, s. m. *kiep, dureń. Minchione minchione, ten co udaje głupiego*.
 MINCHIONERIA, s. f. *kpiniki, drwinki. = fraszka, furda. = gruby błąd, głupstwo, niedorzeczność*.
 MINCIABBIO, s. m. *podpiepie*.
 MINERALE, s. m. *mineral. = ad. mineralny, kopalny. Acque minerali, wody mineralne*.
 MINERALISTA, s. m. *mineralog*. [logia]
 MINERALOGIA, s. f. *mineralologia*.
 MINERALOGISTA, s. m. *mineralog*.
 MINERARIO, s. m. *górnik*.
 MINESTRA, s. f. *zupa*.
 MINESTRACCIA, s. f. *peg. zła zupa*. [rozdaje zupę]
 MINESTRAIO, s. m. *ten co MINESTRARE, v. a. robić, rozddawać zupę. = v. AMMINISTRARE*.
 MINESTRELLA, —INA, —UCIA, s. f. dim. *zupka*.

MINGHERLINO, —NA, ad. *chudorlawy*.
 MINIARE, v. a. *malować miniatury. = v. r. blanszować się, różnować się*.
 MINIATO, —TA, p. ad. v. *MINIARE. = podobniusiemi. Il quale vestito poi minutamente di tutti i panni snoi, tutto miniato pareva lui, Lasc. Nov.*
 MINIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *malarz, malarka miniatur*.
 MINIATURA, s. f. *miniatura*.
 MINIERA, s. f. *mina, kopalnica. = kruszec surowy, ruda*.
 MINIMAMENTO, MINIMARE, v. MENOMAMENTO, ec.
 MINIMI, s. m. pl. *minimusy, zakon założony w Kalabrii przez S. Franciszkę di Paola, w XV wieku*.
 MINIMO, —MA, ad. *najmniejszy. = s. m. odrobina*.
 MINIO, s. m. *mina, niedokładnie czterowój ołowi. = miniatura*. [nistryalny]
 MINISTERIALE, ad. m. f. *MINISTERIO, —RO, s. m. pomoc, wsparcie, pośrednictwo. = czyn, dzieło. = urząd ministra; ministeryum, rząd; ministrowie*.
 MINISTRARE, v. n. *sprawaować urząd. = v. a. dostarczyć, udzielić, opatrzyć w co. = rządzić, zarządzać, załatwywać. = robić służbę około dziala*.
 MINISTRATIVO, —VA, ad. *mogący udzielić, dostarczyć*.
 MINISTRATORE, s. m. —TRICE, s. f. *administrator, administratora*.
 MINISTRAZIONE, s. f. *administracja*.
 MINISTRIERE, s. m. + dworak. = *ministrel, śpiewak i poeta w średnich toiekach*.
 MINISTRO, s. m. *wykonawca woli, służa, agent. — d' uno stato, minister stanu*.
 MINORANZA, s. f. *mniejszość. = zmniejszenie, uszczuplenie*.
 MINORARE, v. a. *zmniejszyć, uszczuplić*.
 MINORASCO, s. m. *część spadku przypadająca na młodszego brata*.
 MINORATIVO, —VA, ad. *drobny, drobniaty. = nieco rozwalniający*.
 MINORE, ad. m. f. *mniejszy, niższy. = młodszy. — figliuolo, młodszy syn. = matoletni. = Frai minori, franciszkanie, obserwanci. = s. f. Log. minor, drugie z porządku założenie w syllogizmie*.
 MINORINGO, pl. —GHI, ad. e s. m. *mniejszy, niższy*.
 MINORITA, s. f. *Leg. małoletność*.

MINUALE, ad. m. f. gminny, gminnego urodzenia.

MINUETIA, —TINA, s. f. —TTO, s. m. menuet.

MINUGIA, s. f. —GIO, s. m. pl. —GIA, —GE, kiszka, jelito. = Minuge, stróny z kiszek.

MINUGIAIO, s. m. robiący stróny z kiszek.

MINUIRE, v. a. ir. zmniejszyć. = v. n. zmniejszyć się.

MINUSCOLO, —LA, ad. mniejszy. Lettere minuscole, lityry mniejsze.

MINUTA, s. f. minuta pisma.

MINUTAGLIA, s. f. drobiazg, drobnostka. = drobny lud, społeczeństwo.

MINUTAMENTE, av. po trochu, po odrobini. = szczegółowo, po szczegółole.

MINUTERIA, s. f. drobiazg, drobnostka. = drobniejsze jubilerskie roboty.

MINUTEZZA, s. f. drobnostka, drobny szczegół. = malenkość, maluczość.

MINUTIERE, s. m. jubiler.

MINUTISSIMO, —MA, ad. sup. drobnuchny, drobnusienki, drobnutenki.

MINUTO, s. m. minuta, 1/60 godziny lub stopnia kąta. = zupa z drobnych ziół. = owce, świnię, kozę.

MINUTO, —TA, ad. drobny, mały. = cienki, szczipny, delikatny. = drobny, pomniejszy, drobiazgowy. = gminny, niskiego urodzenia. = szczipny, chudy. = szczegółowy, dokładny.

MINUTO, av. drobno, drobiazgowo. Minuto minuto, drobnuchno, drobnutko, drobnutenko. [bnostka.]

MINUZIA, —ZIUCOLA, s. f. dro-
MINUZAME, s. m. —AGLIA, s. f. drobne kawałki, okruszyny. = drobne żelaztwo.

MINUZZARE, v. a. drobno posiekać, podrobić, rozdrobić. = fig. wyluszczyć najdrobniejszy szczegół.

MINUZZATA, s. f. liście i kwiaty któremi uścielają ulice w pewne święta.

MINUZZO, —ZZOLO, s. m. —LINO, s. m. dim. krzta, okruszyna chleba. = av. nic a nic.

MIO, s. m. moje.

MIO, MIA, pl. MIEI, MIE, pron. poss. mój, moja, moi, moje.

MIOLOGIA, s. f. miologia, nauka o muszkulach.

MIOPE, s. m. krótkowidz.

MIOPIA, s. f. krótki wzrok.

MIRA, s. f. cel, celik na strzelbie. Togliere di —, brać na cel, celować. = fig. cel, za-

miar. Por, aver la —, zmierzać do czego, mieć co na celu. Pigliar, toglier di — alcuno, v. pigliare. Coglier la —, trafić, osiągnąć cel.

MIRABILE, ad. m. f. cudny, przedziwny.

MIRABILMENTE, av. na podziw, cudnie, przedziwnie.

MIRACOLO, s. m. cud. Far, operar —, uczynić cud. = dziw, чудо. Far miracoli, dokazywać cudów.

MIRACOLONE, s. m. schetż. wielki cud, cudowisko.

MIRACOLOSAMENTE, av. cudem, cudownie.

MIRACOLOSO, —SA, ad. cudowny, stynący cudami. = cudny, przedziwny.

MIRADORE, v. MIRATORE.

MIRAGIO, s. m. zjawisko zdarzające się w pustyniach Wschodu, przedstawiające jakoby obszar wody. [dlo.]

MIRAGLIO, s. m. + zwierciar-

MIRAMENTO, s. m. pilne patrzenie, wpatrywanie się.

MIRANDO, v. MIRABILE.

MIRARE, v. a. pilnie patrzeć, wpatrywać się, przypatrywać się. = celować, przybliżać się do celu. = fig. rozważać, uważać. = s. m. patrzenie.

MIRATORE, s. m. widz. = zwierciadło.

MIRADE, s. m. 10 tysięcy.

MIRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. przedziwny, cudny.

MIRMICOLEONE, s. m. Entom. mrówkolew.

MIRRA, s. f. mira, wonna guma zielona i gorzka.

MIRRATO, —TA, ad. zaprawiony mirą; nalany mirą. = fig. zaprawniony goryczą; strapiiony, zbolaty.

MIRTEO, —TEA, MIRTINO, —NA, ad. mirtowy. [wy.]

MIRTETO, s. m. gaik mirtu.

MIRTILLO, s. m. jagoda mirtowa.

MIRTO, s. m. Bot. mirt.

MISALTA, s. f. wieprzowina solona. [przowinę.]

MISALTARE, v. a. solić wie-

MISANTROPIA, s. f. mizantropia, nienawiść ludzi.

MISANTROPO, s. m. mizantrop, odludek.

MISAVVEDUTAMENTE, av. niespodzianie, znenacka.

MISAVVENIMENTO, s. m. MISAVVENTURA, s. f. nieszczęśliwy przypadek, przygoda.

MISAVVENIRE, MISCADERE, v. n. ir. nieposzczęścić się, źle się zdarzyć.

MISCEA, s. f. mieszanina, zbiór ciekawości. = szafa.

MISCELLANEA, s. f. rozma-

tości, zbiór rozmaitych pism.

MISCELLANEO, —NEA, ad. pomieszany, zmieszany.

MISCHIA, s. f. utarczka rączna, ubijatyka. = zowada.

MISCHIAMENTO, s. m. MISCHIANZA, MISCHIATA, s. f. mieszanina. = Mischiata, tasowanie kart.

MISCHIANTE, ad. m. f. miesający. = kłótniarz.

MISCHIARE, v. a. mieszać, zmieszać, pomieszać. = fig. kłócić się, narobić halasu, wyrabiać brdwerę. = v. r. mieszać się w co, utraćć się do czego. [mieszanie.]

MISCHIATAMENTE, av. pomieszanie.

MISCHIATO, —TURA, v. MISCHIAMENTO.

MISCHIO, s. m. mieszanina, zamieszanie. = marmur różnobarbny.

MISCHIO, —IA, ad. pstry, nakrapiany, różnobarbny.

MISCIBILE, ad. m. f. dający się z czem mieszać.

MISCONOSCENTE, ad. m. f. niewdzięczny.

MISCONOSCERE, v. n. ir. nie znać, nie chcieć znać.

MISCONTENTO, —TA, ad. niekontent.

MISCREDENTE, ad. m. f. niedowierzający, niewierny. = s. niedowiarek. [wiarstibo.]

MISCREDENZA, s. f. niedowierzenie, niewierzenie.

MISCREDERE, v. n. niedowierzać, niewierzyć.

MISCUGLIO, s. m. mieszanina. = rozbeltany napój. = Miscuglio di più colori, pstrokaczna, srokaczna.

MISDIRE, v. a. ir. obmawiać, ogadywać. = suprzeczac.

MISERABILE, ad. m. f. nędzny, biedny, nieszczęśliwy. = bardzo mały, bardzo ciasny.

MISERABILITÀ, v. MISERIA.

MISERABILMENTE, av. nędznie, biednie.

MISERACCIO, —CIA, s. nędzarz, biedak, biedaczka.

MISERAMENTE, av. nędznie, biednie, smutno, boleśnie. Che piangean tutte (le anime) assai —, D. Inf. = do żywego, okrutnie.

MISERANDO, v. MISERABILE.

MISERAZIONE, v. MISERABILE, ec.

MISERELLO, —LA, ad. dim. biedulek, biedaczka.

MISEREVOLE, ec. v. MISERABILE, ec.

MISERIA, s. f. bieda, nędza. = skapstwo.

MISERICORDEVOLE, —DIEVOLE, ad. m. f. go dzien politowania. = litościwy, miłosierny.

MISERICORDEVOLMENTE,

— DIEVOLMENTE, — DIOSAMENTE, av. *łitościwie*, *miłosiernie*.

MISERICORDIA, s. f. *łitość*, *miłosierdzie*, *poliowanie*. Aver —, mieć *łitość*, *łitować się*. Gridar, chiedere —, *wzywać łitości*. MISERICODIOSO, —SA, ad. *łitościwy*, *miłosierny*.

MISERO, —RA, ad. *niezdny*, *biedny*. = *zły*, *łichy*. = *maty*, *ciasny*, *łichy*. = *Mach*. *skąpy*.

MISERONE, ad. e s. m. *accr. niedzny*, *nikczemnik*. = *skąpiec*.

MISERRIMO, —MA, ad. *sup. bardzo biedny*.

MISERTA, v. MISERIA.

MISFARE, v. n. i. r. *wyrzucić co złego*. = v. CONTRAVVENIRE. [zbrodnia.]

MISFATTO, s. m. *występek*.

MISFATTORE, v. DELINQUENTE.

MISGRADITO, —TA, ad. *złe przyjęty*.

MISLEA, s. f. + v. MISCHIA.

MISLEALE, ad. m. f. *wiarołomny*, *niewierny*. = *Argento* =, fig. *podłe srebro*.

MISLEALTÀ, MISLEANZA, v. DISLEALTÀ. [narz.]

MISSIONARIO, s. m. *missyomissionario*, s. f. *posłanie*. = *missya* do opowiadania *wiary* *Chrystusa*. = *Med*. *puszczenie krwi*.

MISSIVO, —VA, ad. *Lettera missiva*, *list*, *pismo*.

MISTAMENTE, av. *w pomieszaniu*.

MISTERIALMENTE, MISTERIOSAMENTE, av. *tajemniczo*.

MISTERIO, —RO, s. m. *tajemnica*.

MISTERIOSO, —SA, ad. *tajemniczy*, *tajemny*.

MISTIA, v. MISCHIA.

MISTIANZA, s. f. *mieszanina*.

MISTICAMENTE, av. *mystycznie*.

MISTICHITÀ, s. f. *mystyczność*, *tajemniczość*.

MISTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *mystyczny*, *alegoryczny*.

MISTIERI, v. MESTIERI.

MISTIO, v. MISCHIO.

MISTIONE, s. f. *mieszanina*.

MISTO, —TA, ad. *zmieszany*, *pomieszany*. = *mieszany*, *złożony*. Corpo misto, *ciało złożone*.

MISTURA, s. f. *mieszanina*. MISTURATO, —TA, ad. *mieszany*, *sfalszowany*, *rozbełtany* (o winie).

MISURA, s. f. *miara*. = *cel*. Pigliar la —, *celować*. = *miara*, *rytm*. = *Mus*. *takt*. = *fig*. *środek*, *sposób*, *krok przedsięwzięty*. = *miara*, *umiarkowanie*. Fuor di —, *oltre* —, *nad*

miarę. Esser tagliati ad una —, *być z kim na jedno kopyto*.

MISURABILE, ad. m. f. *dający się zmierzyć*. [rzenie.]

MISURAMENTO, s. m. *mię-*

MISURANZA, s. f. + *rozmiar*.

MISURARE, v. a. *mierzyć*. = *stosować*, *miarkować*, *porównywać*. = v. r. *miarkować się*, *ograniczać się w wydatkach*.

MISURATAMENTE, av. z u-
miarkowaniem, w miarę.

MISURATEZZA, s. f. *umiarkowanie*.

MISURATO, —TA, p. ad. v.

MISURARE, = s. m. *rzecz mierzona*.

MISURATORE, s. m. *mierzący*. — di terre, *mierniczy*. — del tempo, *Gal. Lett.* *zegar astronomiczny*, *chronometr*.

MITE, ad. m. f. *lat. cichy*, *spokojny*, *łagodny*.

MITEMENTE, av. *łagodnie*.

MITERA, s. f. *mitra* *papierowa* którą kładziono na głowę złoczyńcom stojącym u progu drzwi lub wodzonym na osłach. = e MITERINO, —NA, ad. e s. *szubienicznik*.

MITIDIO, s. m. *pop. rozsządek*, *rozgarnienie*, *umiarkowanie*.

MITIGAMENTO, s. m. *usmierzanie*, *uspokojenie*, *złagodzenie*. = Mitigamento del tempo, *ocieplenie*.

MITIGARE, v. a. *usmierzyc*, *ukoić*, *złagodzić*; *zwolnić*, *ulżyć*.

MITIGATIVO, —VA, ad. *łagodzący*, *usmierzający*.

MITIGATORE, s. m. —TRICE, s. f. *łagodziciel*, *łagodzicielka*.

MITIGAZIONE, s. f. *złagodzenie*, *usmierzanie*.

MITOLOGIA, s. f. *mitologia*.

MITOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *mitologiczny*.

MITOLOGISTA, MITOLOGO, pl. —GI, s. m. *mitolog*.

MITRA, MITRIA, s. f. *mitra*.

MITRARE, MITRIARE, v. a. *włożyć mitrę na głowę*. = *fig.* *ukoronować*.

MITRIDATO, s. m. *antydot przeciw truciznie*.

MIVA, s. f. *lekarstwo z miodu i z soku pigwowego*. [teraz.]

MO, skrót. z łacín. MODO, av.

MOBILARE, v. a. *meblować*.

MOBILE, s. m. *ruchomość*, *dobra ruchome*. = *ciało ruchome*. = ad. m. f. *ruchomy*. Feste mobili, *święta ruchome*. = *fig.* *pluchy*, *zmienny*, *niestały*. Femmina è cosa mobil per natura, *Petr.*

MOBILITÀ, s. f. *ruchomość*, *własność ruchu*. = *fig.* *płochosc*, *zmiennosc*, *niestałość*. [TOIO.]

MOCCATOIO, v. SMOCOLA-

MOCCCECA, pl. —CHI, s. m. *pop. blazen*, *kiep*, *smarkacz*. = s. f. *lenistwo*; *mazgajstwo*.

MOCCICAIA, s. f. *materya lipka*, *klejka*. [się.]

MOCCICARE, v. n. *usmarkać*

MOCCICHINO, s. m. + *chustka do nosa*.

MOCCICONE, s. m. *zasmarkanie*, *mazgaj.*

MOCCICONERIA, s. f. *glupstwo*, *mazgajstwo*.

MOCCICIOSO, —SA, ad. *smarkaty*. = *mazgajowaty*.

MOCCIO, s. m. *smark*, *smarkiel*. Affogar ne' mocchi, *nie umieć sobie dać rady*, *nie umieć trzech zliczyć*. Il terzo tanto pauroso e pigro, che sempre pareva che affogasse ne' mocchi, *Fir. Disc.* = *nosaczna końska*.

MOCCOLAIA, s. f. *grzybek na knocie u lampy* lub *świecy*.

MOCCOLETTO, —LINO, s. m. *dim.* *świeczka*.

MOCCOLO, s. m. *ogarek*. = *świeczka woskowa*. = *pop.* *końiec nosa*.

MOCCOLONE, s. m. *accr. duży kawałek świecy*. = v. MOCCICONE.

MOCO, pl. —CHI, s. m. *wyka*. Aver gli occhi a mocchi, *prov. pilnować się*, *mieć się na ostrożności*.

MODA, s. f. *moda*. Alla —, av. *modnie*.

MODALE, ad. m. f. *Log. warunkowy*, *określony*.

MODANO, s. m. *narzędzie astronomiczne do mierzenia wielkości gwiazd*. = *deszczulka* na której się robią *oka sieci*. = *forma*, *kaliber*. = *Arch.* *modul*, *miara do oznaczenia stosunków między częściami budowy*, *brana z długości średnicy spodu kolumny*.

MODELLAMENTO, s. m. *modelowanie*. [wać.]

MODELLARE, v. a. *modelować*, *modelować*, *modelować*, *modelować*.

MODELLETO, —LLINO, s. m. *dim.* *modelik*.

MODELLO, s. m. *model*. = *żywy model w sali rysunków*. = *fig.* *model*, *wzór*, *przykład*.

MODERAMENTO, —RANZA, v. MODERAZIONE.

MODERARE, v. a. *miarkować*, *umiarkować*, *powściągać*, *usmierzac*. = v. r. *miarkować się*, *umiarkować się*.

MODERATAMENTE, av. z u-
miarkowaniem.

MODERATORE, s. m. *moderator*, *rzędcą*.

MODERAZIONE, —TEZZA, s. f. *umiarkowanie*, *wstrzemięźliwość*.

MODERNAMENTE, av. *nie-dawno, nowocześnie*. [nośc.]
MODERNITA, s. f. *nowoczesny*.
MODERNO, —NA, ad. *nowoczesny, nowożytny*. [mie.]
MODESTAMENTE, av. *skromnie*.
MODESTIA, s. f. *skromność*.
MODESTO, —TA, ad. *skromny*.
MODICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *szczypty; mierny*.
MODIFICARE, v. a. *modyfikować, umiarkować*.
MODIFICATIVO, —VA, ad. *miarkujący, łagodzący*.
MODIFICAZIONE, s. f. *modyfikacja, umiarkowanie*.
MODO, s. m. *sposób, tryb, środek*. Trovar —, *znaleźć* *środek*. Aver il —, *mieć* *środki*, *mieć* *z czego*. In che —, in veruno —, *jakim sposobem, jakim sposobem*. Ad ogni —, *wszelkim sposobem, koniecznie*. Di — che, in — che, in quel — che, *tak iż, tak dalece że*. — wola, *upodobanie, widzim się*. Fare a suo —, *zrobić co po swojemu*. — miara, *umiarkowanie*. — *zwyczaj, obyczaj, postępowanie*. Cangiar modi, *odmienić sposób postępowania*.
MODULARE, v. a. *urabiać głos, robić przejścia z tonów do tonów*.
MODULAZIONE, s. f. *urabianie głosu, modulacja*.
MODULO, s. m. v. MODELLO. = *średnica numizmu*. = Arch. v. MODANO.
MOGGIATA s. f. *kawał ziemi który zasiąć można miarą zwaną Moggio*.
MOGGIO, s. m. *miara sześcienna, we Florencyi 24 staje*. v. STAIO.
MOGIO, —GIA, ad. *ślamażarny, rozlazły, nieglaźny, ospały, mazgajowaty*.
MOGLIAZZO, s. m. † *małżeństwo, wesele*.
MOGLIE, s. f. *żona*. Dar —, *ożenić*. Aver —, *być żonatym*. Pigliar, menar, toglier —, *pojąć żonę, ożenić się*. Doglia di — *morta dura fino alla porta*, *prov. niedługo trwa żal po straconej żonie*. [MOGLIE].
MOGLIERA, —RE, —RI, † v. MOINE.
MOINE, s. f. pl. *pieszczoły, przymilanie się*. Far —, *przymilać się*.
MOINIERE, s. m. *umiejący przymilić się, przypochlebiać się*.
MOLA, s. f. *kamień młyński*. — *toczydło*. = *zasiad, zasniad*.
MOLARE, ad. m. f. *trzonowy*. Dente —, *zęb trzonowy*.
MOLATO, —TA, ad. *wystrzony na toczydło*.
MOLCERE, v. a. lat. * *ma tylko*

3 os. l. p. *MOLCE, miękzyć, łagodzić, koić*. Fuor di man di colui che punge e molce, *Petr.*
MOLE, s. f. *gmach, pomnik* *uspaniały*. Ogn' ampia mole breve sarebbe al suo gran nome augusto, *Menz.* = *wielkość, ogrom*. La — *immensa della sfera stellata*, *Gal. Dial.* = *rzecz wielkiej wagi, wielkie a trudne przedsięwzięcie*. Di tanta — *fuil dar principio alla romana gente*, *Car. En.*
MOLECOLA, s. f. *drobne ciało, atom, proszek*.
MOLENDIA, v. MULENDA.
MOLESTAMENTE, av. *przykro*. Sopportar —, *z przykrością* *znosić*.
MOLESTAMENTO, s. m. *naprzykrzenie*.
MOLESTARE, v. a. *naprzykrzać się, trapić, dręczyć, dokuczać*.
MOLESTATORE, s. m. *człowiek naprzykrzony*.
MOLESTIA, s. f. *przykrość, naprzykrzenie*. Dar — *ad alcuno*, *naprzykrzać się komu*. Dar si —, *grzyć się, trapić się, frasaować się*.
MOLESTO, —TA, ad. *przykry, naprzykrzony, uprzykrzony, nudny, natrętny, nieprzyjemny*.
MOLLA, s. f. *sprężyna*.
MOLLACCIO, —CIA, ad. *rozmiekkły, łakowaty, rozlazły*.
MOLLAME, s. m. *miękuś*.
MOLLARE, v. a. *zwołnić, popuścić*. = v. n. *zwołnić, rozmięknąć*.
MOLLE, ad. m. f. *mokry, wilgotny*. — di sudore, *spocony*. Tener o mettere in —, *namoczyć, rozmoczyć*. = *miękki*. = Fig. *cichy, powolny, łagodny*. = *miękki, delikatny*. = *miękki, powolny na czyje żądania*. E come a quel fu molle suo re, *cosi fia a lui chi Francia regge*, *D. Inf.*
MOLLE, MOLLI, s. f. pl. *szczypczyki do ognia*.
MOLLEGGIANTE, ad. m. f. *sprężysty*. [sprężystość].
MOLLEGGIARE, v. n. *mieć*.
MOLLEMENTE, av. *miętko, rozlazłe, łagodnie*. = *miętko, rozkosznie, zniewieściale*.
MOLLETTA, s. f. *sprężynka przy sznurze u studni*.
MOLLETTE, s. f. pl. *szczypczyki*.
MOLLETTINA, s. f. dim. *sprężynka*. = pl. *szczypczyki*.
MOLLEZZA, s. f. *miękość*. = Fig. *łagodność, powolność*. = *miękość, delikatność, zniewieścialsłość*. [ba].
MOLLICA, s. f. *miękiśz chle*.
MOLLICCHIOSO, —SA, ad. *miękuchny*.

MOLLICCICO, —CA, pl. —CHI, —CHE, MOLLICCIO, —CIA, ad. *miękawy*. = *nico wilgotny*.
MOLLICELLO, —LA, ad. *mięciuchny; kruchy, pulchny; giętki, gibki*.
MOLLIFICAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *zmiekczenie*.
MOLLIFICARE, v. a. *zmiekczyć*.
MOLLIFICATIVO, MOLLITIVO, —VA, ad. *zmiekczać*.
MOLLISSIMO, —MA, ad. sup. *miękusieńki*.
MOLLIZIE, s. f. *miękość, zniewieścialsłość*.
MOLLORE, MOLLUME, s. m. *wilgoć po deszczu*.
MOLLUSCO, s. m. *Stor. nat.* *mięczak*. Vermi molluschi, *mięczaki*. [w porcie].
MOLO, s. m. *tamą kamienną*.
MOLOSSO, s. m. *brytan*.
MOLTANGOLARE, ad. m. f. *wielokątny*.
MOLTICCIO, s. m. *szlam, mul*.
MOLTIFORME, ad. m. f. *wielokształtny*.
MOLTILATERO, —RA, ad. *wieloboczny*.
MOLTILOQUENZA, s. f. *MOLTILOQUIO*, s. m. *wielomowność*.
MOLTILOQUO, —QUA, ad. *wielomowny*.
MOLTIPARO, —RA, ad. *wielorodny*.
MOLTIPLICABILE, ad. m. f. *mnożny*.
MOLTIPLICAMENTO, s. m. *mnożenie*.
MOLTIPLICANDO, s. m. *Arit.* *mnożnia*.
MOLTIPLICARE, v. a. *mnożyć, rozmnażać, pomnażać*.
MOLTIPLICATAMENTE, av. *wielekroć*.
MOLTIPLICATORE, s. m. *mnożyciel*. = *Arit.* *mnożnik*.
MOLTIPLICAZIONE, s. f. *Arit.* *mnożenie*. = *pomnażanie, rozmnażanie*.
MOLTIPLICE, ad. m. f. *mnogi, wieloraki, rozliczny*.
MOLTIPLICEMENTE, av. *wielorako*.
MOLTIPLICITÀ, s. f. *mnożność, mnóstwo*.
MOLTIPLUDINE, s. f. *mnóstwo*.
MOLTO, —TA, ad. *mnogi, li czny, znaczny, wielki*. Molti fanciulli, *wiele dzieci*. Molti cavalli, *wiele koni*. Molti libri, *wiele książek*. Molti anni, *wiele lat*.
MOLTO, av. *wiele, znacznie, wielce, obficie, bardzo, nader*. Più che —, *zanadto, za wiele*. Uomo da —, *człowiek pełen zalet*. = s. m. *wiele*.
MOMENTANEAMENTE, av. *w momencie, nagle*.

MOMENTANEO, —NEA, ad. momentalny, chwilowy, przemijający.

MOMENTO, s. m. moment, chwila. = *Mec. ciężar, siła ciężkości. Cosa di —*, di gran —, *fig. rzecz wielkiej wagi.*

MONA, v. MONNA. [nica.]

MONACA, s. f. mniszka, zakon-
MONACALE, MONACHILE, ad. m. f. mniszy, zakonny.

MONACANDA, s. f. kobieta mająca zostać mniszką.

MONACATO, s. m. mnichostwo.

MONACAZIONE, s. f. obłożyny, wzięcie habitu.

MONACELLO, —LA, MONACHETTO, —TA, s. m. mniszek, młoda mniszka. = *Monachetto, skobel.* = *Arch. podpora w wiązaniu dachu.*

MONACHINA, s. f. dim. młoda mniszka. = *pl. iskierki palącego się papieru. Tornerà bene il farne una baldoria, che le daranno almen qualche diletto le monachine, quando vanno a letto, L. Lipp. Malm.*

MONACHINO, s. m. mniszek. = *Ornit. gil.* = ad. szary, siwy.

MONACHISMO, s. m. mnichostwo.

MONACO, pl. —CI, s. m. mnich, zakonnik. *L'abito non fa il —*, *prov. habit niestanowi mnicha.* = *Ornit. gil.*

MONACORDO, v. MONOCORDO.

MONACUCCIA, s. f. dim. małeńka mniszka.

MONADE, s. f. *Filos. jednostka, monada z których podług Leibnica mają się składać wszystkie istoty.* [monarcha.]

MONARCA, pl. —CHI, s. m. MONARCALE, MONARCHICO, —CA, ad. monarchiczny.

MONARCHIA, s. f. monarchia. [chista.]

MONARCHISTA, s. m. monarchista. v. MUGNAIO.

MONASTERIO, —RO, s. m. monaster, klasztor.

MONASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. klasztorny, zakonny.

MONCHERINO, MONCHINO, s. m. kikut. = *odcięta ręka.*

MONCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. bez ręki lub ze skróconą ręką. = *ucięty. E cni del braccio e chi del naso è monco, Mont.* = *fig. niezupełny.*

MONCONE, v. MONCHERINO.

MONDAMENTE, av. czysto, chędogo.

MONDAMENTO, s. m. czyszczenie, chędogo.

MONDANAMENTE, av. światowo. [wość.]

MONDANITÀ, s. f. światowość.

MONDANO, —NA, ad. należący do systematu świata. *Corpi mondani, Gal. Dial. ciała niebieskie.* = *światowy, doczesny.* = *świecki.* = s. f. nierządnicza.

MONDARE, v. a. czyścić, chędogo. — *il grano, czyścić zboże* = *obrać z czego.*

MONDATORE, s. m. czyszciciel.

MONDATURA, s. f. czyszczenie, chędogo, obieranie z czego. = *śmiecie, co pozostaje po oczyszczeniu czego.*

MONDAZIONE, s. f. czyszczenie, chędogo.

MONDEZZA, s. f. czystość, chędogość, ochędogość.

MONDEZZAIO, s. m. kupa gnoju, miejsce gdzie wywożą nieczystości.

MONDIALE, ad. m. f. światowy. *La macchina —*, *świat.*

MONDIFICAMENTO, —CA-RE, ec. v. MONDAMENTO, MONDARE, ec.

MONDIGLIA, s. f. *śmiecie, plugawstwo.* — *di grano, przesiewki, przesiewiny, posład, zgoniny.* = *podły kruszec, miedź. El m'indussero a battere i fiorini, ch'avevan tre carati di —, D. Inf.*

MONDISSIMO, —MA, ad. sup. czyszcuchny, czysciutki, czysciusienki.

MONDIZIA, s. f. czystość.

MONDO, s. m. świat cały, świat powszechny. = *świat ziemski, ziemia. L'antico —, dawny świat. Il nuovo —, nowy świat. Uscir dal —, zejść z tego świata. Dar al —, wydać na świat, powić, urodzić.* = *L'altro —, tamten świat, przyszłe życie. Mandar nell'altro —, posłać na drugi świat.* = *fig. świat, ludzie, rzeczy tego świata. Pigliar il — come e' viene, brać rzeczy jak są.* = *Un mondo, fig. dużo, mnóstwo, bez liku.*

MONDO, —DA, ad. czysty, oczyszczony, przebrany.

MONDUALDO, s. m. opiekun kobiet.

MONELLERIA, s. f. filuterya, oszukiństwo. = *nagabanie, przekomarzanie się.*

MONELLESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. filuterny.

MONELLO, s. m. filut, lotr, oszust. = *swawolnik, pustak.*

MONETA, s. f. moneta, pieniądź. — *bianca, srebrne pieniądze.* — *di rame, miedzianki. Corre la —, moneta kursuje.*

MONETAGGIO, s. m. koszta bicia monety.

MONETARE, v. a. en. bić pieniądze.

MONETARIO, —RIA, ad. monetowy.

MONETIERE, s. m. mincarz. — *falso, fałszerz monety.*

MONETINA, MONETUZZA, s. f. dim. pieniążek.

MONILE, s. m. złoty lancuszek na szyję, sznurek pereł.

MONIMENTO, s. m. pomnik grobowy, grobowiec. = *pomnik.* = *napomnienie.*

MONIRE, MONITORE, v. AMMONIRE, ec.

MONITORIO, s. m. monitorium, kościelne napomnienie.

MONIZIONE, v. AMMONIZIONE. = v. MUNIZIONE.

MONNA, s. f. dodawano ten wyraz do imion kobiet stanu niższego. — *cionna, ludaco kobieta. Un certo diavol d'una — cionna, figliuola d'un guidone ignudo e scalto, ne venne presto a farle dar lo sbalzo, L. Lipp. Malm.* = *Zool. koczokodan. Pigliar la —, upić się. Cotto come una —, pijany jak bela, jak sztok.*

MONNINO, s. m. dim. małpeczka. = *pl. ucińki, przycinki.*

MONNONE, s. m. duża malpa.

MONNOSINO, —NA, ad. v. GRAZIOSO. = s. m. małpie.

MONNUCCIA, s. f. dim. małpeczka.

MONOCOLO, s. m. jednooki. = *ad. Cannocchiale —, lornetka.*

MONOCORDO, s. m. Mus. monokord.

MONOCROMATO, ad. m. jednokolorowy. *Quadro —*, obraz malowany jednym tylko kolorem. [stivo.]

MONOGAMIA, s. f. jednożeń-

MONOGAMO, s. m. jednoże-

nięcie. MONOGRAMMA, s. f. monogrammat, cyfra złożona ze spletanych liter.

MONOLITO, s. m. monolit, piramida, obelisk z jednego tylko kamienia.

MONOLOGO, pl. —GHI, s. m. monolog.

MONOMACHIA, s. f. monomachia, pojedynek.

MONOMANIA, s. f. monomania, obłąkanie zależące na zajęciu się jedną tylko myślą.

MONOMANIACO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. chory na monomanię.

MONOPETALO, —LA, ad. Bot. jednolistny.

MONOPOLIO, MONIPOLIO, s. m. monopol.

MONOPOLISTA, s. m. monopolista.

MONOSILLABA, s. f. —BO, s. m. wyraz jednozgłoskowy.

MONOSILLABO, —BA, ad. jednozgłoskowy.

MONOTELITA, s. m. Ecll. jednocolca.

MONOTONIA, s. f. monotonia, jednotonność.

MONOTONO, —NA, ad. jednotonny, jednostajny.

MONSIGNORE, s.m. tytuł dawany pralatom.

MONSONE, s. m. Mar. wiatr peryodycznie wiejący dla żeglujących do Indyi.

MONSTRO, ec. v. MOSTRO.

MONTA, s. f. skakanie samców na samice, stanowienie klaczy.

MONTAGNA, s. f. góra.

MONTAGNACCIA, s. f. peg. górzyisko.

MONTAGNETTA, —UOLA, —OLA, s. f. dim. górka, pagórek.

MONTAGNOSO, —SA, ad. górzysły.

MONTAMBANCO, pl. —CHI, s. m. kuglarz rynkowy.

MONTAMENTO, s. m. iście pod górę.

MONTANARO, —RA, s. góral, góralka.

MONTANELLO, s. m. Ornit. czeczolka.

MONTANESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, —NINO, —NA, ad. e s. górny; góral, góralka.

MONTANO, —NA, ad. górny.

MONTANZA, s. f. iście pod górę. = wysokość, wyniosłość. = fig. godność, dostojenstwo.

MONTARE, v. n. e. a. iść pod górę, wchodzić na co, wstępować na co, wleźć, wyleźć na co. — sopra l'albero, wyleźć na drzewo. — a cavallo, wsiąść na konia. — skakać (o samcach).

I galli montan le galline, koguty skaczą na kury. = wynosić tyle a tyle (o summach). = pójść w górę (o cenie). = podnosić się, rość, rosnąć. = Montar la stizza, la collera, la bizzarria, wpaść w gniew. — in furore, wpaść wściekłość. — in superbia, wzbić się w dumę. = znaczyć, być ważną rzeczą.

Nulla monta, nie nie znaczyć. Quel che monta più, co ważniejsza. Una sol' alma in così grave e grand' affare che monta?

Car. En.

MONTATA, s. f. ścieżka, schody, droga pod górę. = iście pod górę. = wzrost; podniesienie się.

MONTATILE, ad. m. f. na który można wstąpić, wyleźć.

MONTATO, —TA, p. ad. v.

MONTARE. Ben montato, mający pod sobą dobrego konia; dobrze siedzący na koniu.

MONTATOIO, s. m. kamień lub kłoc z którego się wsiada na konia.

MONTATORE, s. m. ogier.

MONTE, s. m. góra. Promettere mari e monti, obiecywać złote góry. = stos, kupa. Un

— di checchessia, kupa czego. = Porre, buttare a monte alcuna cosa, porzucić co, zaniechać. Andar a —, rozchwiać się, speliąć na niczem, pójść z dymem. = lombard.

MONTICELLO, —LLINO, s. m. dim. wzgórek, pagórek.

MONTIERA, s. f. kaszkiet, kapelusz hiszpański.

MONTONCELLO, —CINO, s. m. dim. baranek. MONTONGINO, baranek, skórka barania.

MONTONE, s. m. baran. Cercar cinque piedi al —, prov. v. CERCARE. = barania skóra. = złote runo. = fig. barania głowa. = turan, dawna machina do łamania murów. [stość.

MONTUOSITA, s. f. górzy.

MONTUOSO, —SA, ad. górzysły.

MONUMENTO, v. MONIMENTO.

MONZICCHIO, s. m. stos, kupi.

MORA, s. f. morwa. = Mora prugnola, jeryzyna. = stos kamieni. ... sopra la sua fossa per ciascuno dell'oste gittato una pietra; onde si fece una grande — di sassi, G. Vill. Sotto la guardia della grave —, D. Purg. = kupa chróstu, gałęzi. = odwołka. Esser in —, Leg. nie zapłacić na terminie. = zabawa w której szybko otwierając palce ręki każe się drugiemu zgadywać ile utworzonych a ile zamkniętych. Fare alla —, grać w taką grę.

MORAIUOLA, s. f. morwa.

MORALE, s. m. dobre obyczaje, moralność. = ad. m. f. moralny. Dottrina —, nauka moralna.

MORALISTA, s. m. moralista.

MORALITA, s. f. moralność.

MORALIZZARE, MORALEGGIARE, v. n. moralizować, prawić moralny. [ralizowanie.

MORALIZZAZIONE, s. f. moralizowanie.

MORALMENTE, av. moralnie.

MORATO, —TA, ad. czar-niawy.

MORBETTO, s. m. dim. lekka choroba. = urwis, wścielec.

MORBIDAMENTE, av. miękko, delikatnie. [kzenie.

MORBIDAMENTO, s. m. zmię.

MORBIDETTO, —TA, ad. miękuchny, pulchny.

MORBIDEZZA, s. f. miękkość, giętkość. = fig. miękkość, delikatność, pieszczotliwość, znie-wieszciałość. = Pitt. delikatność pęzła.

MORBIDO, —DA, ad. miękki, giętki, pulchny. = fig. miękki, delikatny, pieszczony, znie-wieszciały. = Pitt. malowany delikatnym pęzlem.

MORBIDOTTO, —TA, ad. mię-kuchny, pulchnutki.

MORBIFERO, —RA, MORBIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sprzodadzący chorobę.

MORBILLO, s. m. kur, odra.

MORBINO, s. m. swawola, pustota. [chorowity.

MORBOSCIATO, —TA, ad.

MORBO, s. m. choroba. = morowe powietrze, zaraza. = smród, fetor. [wicie.

MORBOSAMENTE, av. choro-

MORBOSO, —SA, ad. niezdroicy, chorobie podległy.

MORCHIA, MORCIA, s. f. fus oliwny. Poi di putrida morchia il tutto sparga, Alam. Colt.

MORCHIOSO, —SA, ad. pełen usów oliwy.

MORDACCIA, s. f. knebel.

MORDACE, ad. m. f. kąsający, szczypiący, gryzący, ostry (o humorach i lekarstwach). = fig. uszczyplivy, jadowny.

MORDACEMENTE, av. szczypiący, gryzący. = fig. z przekąsem, uszczypliwie.

MORDACETTO, —TA, ad. nieco szczypiący. = fig. nieco uszczyplivy.

MORDACITA, s. f. własność szczypiąca, gryząca. = fig. uszczypliwie.

MORDENTE, s. m. kompozy-cya używana w złoceniu i posrebrzaniu. = ad. m. f. kąsający.

MORDERE, v. a. ir. kąsać. = szczypać, gryźć. = fig. u-gryźć kogo, przycięć komu. = v. n. gryźć się. = v. r. Mordersi le mani, il dito, fig. żalować czego.

MORDICAMENTO, s. m. kąsanie. = szczypianie, gryzie-nie po ciełe.

MORDICANTE, —TIVO, —VA, ad. gryzący, szczypiący.

MORDICARE, v. n. gryźć, szczypać.

MORDICAZIONE, s. f. szczypianie po ciełe.

MORDIGALLINA, s. f. Bot. kurzymor, kurzysłep.

MORDIMENTO, s. m. kąsanie, ukąszenie. = fig. przycin-ki, obmowa.

MORDITORE, s. m. —TRICE, s. f. kąsający, kąsająca. = fig. uszczyplivy, uszczypliva.

MORDITURA, v. MORSURA.

MORDUTO, —TA, p. ad. u-kąsany.

MORELLA, s. f. Bot. psianka.

MORELLO, —LA, ad. czar-niawy, śniady. Cavallo di pelo morello, koń kary. Di pel morello e da tre piè balzano, Ar. Orl.

MORESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. maurytański, od

Maurów przyjęty. = s. f. rozdaj tania.

MORFIA, s. f. bass. gęba.

MORFIRE, v. n. bass. obżerać się.

MORFONDUTO, s. m. ochwat.

MORIA, s. f. morowe powietrze, mor, pomorek we Florencji 1348, opisany przez Bokayusza.

MORIBONDO, —DA, ad. u. mierzający, konający. [liska.

MORICCIA, s. f. gruzy, zwa-

MORICE, pl. —CI, s. f. hemoroidy.

MORICINO, —NA, s. e ad. murzynek, murzynka.

MORIENTE, ad. m. f. umierający.

MORIGERARE, v. a. uczyć obyczajności. [czajność.

MORIGERATEZZA, s. f. oby-

MORIONE, s. m. przyłbica.

MORIRE, v. n. ir. umrzeć, skonać. = umierać z czego, ginąć od czego. — di fame, di sete, di sonno, umierać z głodu, i t. d. — delle risa, umierać ze śmiechu. = v. a. zabić.

Il qual m'ha due fratelli e 'l padre morto, Ar. Orl. Fur. Chè questo è il colpo di che Amor m'ha morto, Petr.

MORISCHI, s. m. pl. Mauroowie pozostali w Hiszpanii po obaleniu ich państwa.

MORMORACCHIARE, v. n. obmawiać, ogadywać.

MORMORAMENTO, s. m. mruczenie, szemranie, szmer.

MORMORARE, v. n. mruczeć, szemrać, szeleścić, szumieć (o wodzie, wietrze, liściach). = szeptać, gwarzyć.

= szemrać przeciw komu, sarkać na kogo. = obmawiać, ogadywać. = mruczeć, brzdąkać pod nosem, markotać.

MORMORATORE, s. m. — TRICE, s. f. mruk, mruczydło. = obmowca.

MORMORAZIONE, s. f. mruczenie, szemranie, sarkanie. = szmer, gwar. = obmowa.

MORMOREGGIARE, v. n. brzęczeć (o owadach). = szmer wydawać, szeleścić. = mruczeć, szemrać, gwarzyć. = brzdąkać pod nosem, markotać.

MORMOREVOLE, ad. m. f. mruczący. = obmawiający.

MORMORIO, s. m. mruczenie, szemranie, szmer, szelest. = głuhy szmer, gwar. = brzęczenie owadów. = szmer wody, strumienia. = obmowa. [wo.

MORO, s. m. morowe drzewo.

MORO, —RA, s. e ad. Murzyn, Murzynka. = Maur. = czarny. [roidalny.

MOROIDALE, ad. m. f. hemo-

MOROIDE, v. MORICE.

MOROLA, s. f. morwa.

MOROSO, —SA, ad. marudny.

MORSA, s. f. pl. MORSE, kamienie wystające w murze do których się później ma co przy-murować. = dudki na konia. = śrubszlak.

MORSECCHIARE, MORSEGGIARE, MORSICARE, v. a. gryźć, gło-dać, obkasywać.

MORSECCHIATURA, MORSI-CATURA, s. f. ukąszenie. [ka.

MORSELLETTO, s. m. pigul-

MORSO, s. m. ukąszenie. Dar di —, ukąść. E molto meno si dee porgere pera, o altro frutto, nel quale tu avrai dato di —, Cus. Galat. = znak od ukąszenia.

= zgryzota, wyrzuty sumienia. = wędzido. = kęs, kąsek. = ból, szczypanie. = Primo o secondo —, duże zęby konskie. = p. ad. ukąszony.

MORSURA, s. f. ukąszenie. = szczypanie, gryzienie po ciełe. = fig. pokusa.

MORTADELLA, s. f. —LLO, s. m. kielbaska bonońska.

MORTALETTO, s. m. dim. moździerz.

MORTAIO, s. m. moździerz. Pestar l'acqua nel mortaio, prov. v. acqua. = Artigl. moździerz.

MORTALE, s. m. człowiek śmiertelny, śmiertelnik. I mortali, ludzie. = ad. m. f. śmiertelny. Malattia —, choroba śmiertelna. Nemico —, śmiertelny nieprzyjaciel. Peccato —, grzech śmiertelny. = ziemski, ludzki. Se mortal velo il mio veder appanna, Petr.

MORTALITÀ, s. f. śmiertelność. = śmiertelność, natura śmiertelna. = rzeź, rozlew krwi.

MORTALMENTE, av. śmiertelnie. Peccare —, grzeszyć śmiertelnie. = niezmiernie, okropnie, kadcuznie. [le.

MORTAMENTE, av. obumar-

MORTARETTO, s. m. mały

moździerz, wiwalcówka.

MORTE, s. f. śmierć, zgon, skon. Articolo o punto di —, godzina śmierci. Esser colla — in bocca, być śmiertelnie chorym. Andare alla —, iść na śmierć. Campar da —, uniknąć śmierci. Dar —, porre a —, zadąć śmierć. Giudicare a —, skazać na śmierć. Odiare a —, fig. śmiertelnie nie-nawidzić. Essere una —, fig. śmierci się równać, być nieszo-śnem, nie dozniesienia. = Morte civile, Leg. śmierć cywilna, po-zbawienie praw obywatelskich.

MORTELLA, —ETTA, s. f. Bot. czernica, borówka.

MORTICCIO, —CIA, ad. obu-

marly. Color morticcio, blady kolor.

MORTICINO, —NA, ad. Car-ne, lana morticina, mięso, welna ze zdechłej owcy. = Legname morticino, drzewo uschłe.

MORTIFERO, —RA, ad. śmiertelny, zadający śmierć.

MORTIFICAMENTO, s. m. martwienie ciała.

MORTIFICARE, v. a. kruszyć mięso. = Fig. martwić ciało. = zmartwić kogo. = v. r. Med. zamienić się w gangrenę.

MORTIFICAMENTE, av. z umartwieniem.

MORTIFICATIVO, —VA, ad. kruszący; martwiący.

MORTIFICAZIONE, s. f. umartwienie ciała. = fig. zmartwie-nie, frasunek. = Med. zmartwie-łosc, odrętwienie pochodzące z gangreny.

MORTO, s. m. umarły, trup, ciało. Andare al —, iść na czyj pogrzeb. Sonare a —, dzwonić na pogrzeb. Guardare un —, siedzieć przy ciełe. = Trovar il morto, fig. znaleźć skarb. = ad. umarły, zmarły. Corpo morto, trup. = Fig. Lingua morta, język umarły. Carbone morto, zgusłe węgle. Danaro morto, leżące pie-niądze. Mano morta, niemoż-ność alienowania dóbr nule-żących do jakiej korporacji. Pianta morta, uschła roślina. Piazza morta, żołd który kapitan pobiera na zmarłego żoł-nierza. Fuoco morto, apertura. Essere morto o innamorato morto d'alcuno, szalenie się w kim za-kochać, przepadać za kim z mi-łości. = smutny, bolesny. Tacito vo', che le parole morte farian piangere la gente, Petr.

MORTORIO, —RO, s. m. exe-kwie, pogrzeb. = grób.

MORVIGLIONE, s. m. ospa wietrzna, wietrznica.

MOSAICO, v. MUSAICO.

MOSCA, s. f. mucha. = Fig. Le-vari le mosche d'intorno a naso, niedać sobie pod nosem brzdą-kać, niedać sobie w kaszę na-pluć. Saltar la —, mieć muchy w nosie, rozgiewać się, obru-szyć się. Salta la — subito a co-lui, Bern. Orl. Essere o restare come — senza capo, pozostać gołym jak bizun, jak siwoły tu-recki. Le mosche si posa o ad-dosso a cavalli magri, prov. v. CAVALLO. In bocca chiusa non entrò mai —, prov. pieczone go-ląbki nie leżą do gąbki. — cieca, ciuciubabka. Menare, zombare a — cieca, grzmocić co wlezie, bić do upadłego. Con quel bat-tochio zomba a — cieca senza riguardo, L. Lipp. Malm. Darla

a — cieca, wgadadywać o kim co ślina do gęby przyniesie. — cu-laia, uprzykrzona mucha; fig. natręt, przyczepa.

MOSCADA, s. f. muszkatolowa gatka.

MOSCADATO, —TA, ad. piśmowany.

MOSCADELLO, s. m. —LLA, s. f. muszkata, rodzaj winogron; wino muszkatolowe.

MOSCADO, s. m. piżmo. — v. MOSCADA.

MOSCAIO, s. m. roje much. = fig. nuda, uprzykrzenie.

MOSCAIOLA, —IUOLA, s. f. szafa z siatką od much.

MOSCARDINO, s. m. cukierek pachnący piżmem. = e MOSCARDO, Ornit. krogulec.

MOSCATO, ad. e s. m. nakrapiany (o koniu).

MOSCHEA, s. f. meczet.

MOSCHERINO, MOSCERINO, s. m. muszka. = Montare o venire il —, o lada co obruszyć się. Levarsi i moscherini dal naso, nie dać sobie po nosie jeździć.

MOSCHETTA, s. f. dim. muszka. = v. MOSCHETTO.

MOSCHETTARE, v. a. zastrzelić, zabić z muszkietu.

MOSCHETTATA, s. f. wystrzał z muszkietu, postrzał z niegoż.

MOSCHETTERIA, s. f. oddział muszkietierów. = strzały, pukania z muszkietów.

MOSCHETTIERE, s. m. muszkielnik, muszkietier.

MOSCHETTINA, s. f. dim. muszka.

MOSCHETTO, s. m. muszkiet.

MOSCHETTONE, s. m. accr. duży muszkiet.

MOSCHINO, MOSCINO, s. m. muszka. [lony]

MOSCIAMÀ, s. m. tuńczyk somo-CIO, v. vizzo.

MOSCIONE, s. m. owad lęgący się w moszczu (culex vinarius) = scherz. moczymorda.

MOSCOLO, s. m. † mech. = muskul.

MOSCONACCIO, MOSCONE, s. m. accr. muszysko, muszysa.

MOSSA, s. f. ruch, poruszenie. — in avanti, indietro, ruch naprzód, w tył.

MOSSÉ, s. f. pl. miejsce z którego puszczają się konie w gonitwach. Dar le —, dać znak do wypuszczenia koni. = Fig. Pi-gliar le —, puścić się, wyruszyć w drogę. Non potere star alle —, siedzieć jak na szpilkach, niecierpliwie się, nie móc już wytrzymać z niecierpliwości.

Queste son buon —, nareszcie doczekalem się. Furar le —, podchwycić kogo, v. uovo; ubiedz,

uprzędzić kogo. Stare in sulle —, być na wychodnem, na wyjeźdźnem, na wylocie. Ho poi saputo ch' e' sta sulle — per Roma, U. Fosc. Dar le — a' tre-muoti, scherz. v. GIRANDOLA.

MOSSO, —SA, p. ad. v. MUOVERE. = spadły, upadły. La terza pareo neve testè mossa, D. Purg.

MOSSOLINO, v. MUSSOLINO.

MOSTACCIO, s. m. wos.

MOSTACCIACCIO, s. m. peg-twarzysko.

MOSTACCIATA, s. f. policzek.

MOSTACCINO, —UZZO, s. m. dim. twarzyczka.

MOSTACCIO, s. m. twarz.

MOSTACCIONE, s. m. legi-policzek.

MOSTAIA, s. f. rodzaj słodkich winogron.

MOSTARDA, s. f. musztarda.

Far venir la — al naso, fig. dokuczyć, rozgniewać.

MOSTO, s. m. moszcz.

MOSTOSO, —SA, ad. zawierający moszcz.

MOSTRA, s. f. okaz, okazanie. = wystawa towarów w oknie sklepowem. = próbka. = wyłogi u sukni. = cyferblat. = rewija, musztra, parada. = fig. pozór.

MOSTRABILE, ad. m. f. dający się pokazać.

MOSTRAMENTO, s. m. okazywanie. = oznaka; fig. pozór.

MOSTRARE, v. a. pokazywać, pokazać. — a dito, pokazywać, wykładać palcem. — il viso, coraggio, pokazać zęby, ostro się postawić. — buon viso, przyjęć kogo dobrze. — esempio, pokazać przykład, dać przykład. = wykazać co, dowieść czego. — con evidenza, dowodnie okazać.

pokazywać, uczyć. = v. r. okazać się, pokazać się. = v. n. udawać, uduc.

MOSTRATORE, s. m. —TRICE, s. f. okaziciel, okazicielka.

MOSTRAZIONE, v. MOSTRAMENTO.

MOSTRO, s. m. potwór, dziwulgg. = dziko, nadzwyczajne stworzenie. [so, ec.]

MOSTROSO, ec. v. MOSTRUO-

MOSTRUOSAMENTE, av. potwornie.

MOSTRUOSITÀ, s. f. potworność.

MOSTRUOSO, —SA, ad. potworny. = ogromny, nadzwyczajny. = brzydki, szpetny.

MOTA, s. f. bajor, kaluża.

MOTIVARE, v. a. wyluszczyć powody.

MOTIVO, s. m. powód, pochop, przyczyna. = rozruch, poburzenie. = ad. mogący poruszyć.

MOTO, s. m. ruch. — retto, ruch po linii prostej. — circolare, ruch kołisty, to jest po obwodzie koła. — annuo della terra, obrót roczny ziemi. — diurno, obrót jej dzienny.

MOTORE, s. m. poruszyciel, siła poruszająca. L'eterno —, Bóg przedwieczny.

MOTOSO, —SA, ad. błotnisty, szlamowaty.

MOTRICE, ad. f. Causa —, siła nadająca ruch.

MOTTA, s. f. osunienie, osypanie się ziemi; zakłębłość, jama, dół.

MOTTEGGIAMENTO, s. m. żartowanie, żarty.

MOTTEGGIARE, v. n. żartować, docinać, przycinać uszczypliwie ale nieznacznie.

MOTTEGGIATORE, s. m. żartownik.

MOTTEGGIO, s. m. żart.

MOTTEGGIOSO, —SA, —GGEVOLE, ad. żartobliwy.

MOTTETTO, s. m. żarcik. = krótka poezja dawnych pisarzy toskanskich.

MOTTO, s. m. wyraz, słowo.

Fare o toccar un —, przemówić słowo, wzmiarkować, napomknąć. Non far —, milczeć.

Talor risponde, e talor non fa —, Petr. Non far nè — nè tutto, pup. ani ust nie otworzyć, ani pisać. = żartobliwe słowo, żarcik; przypowieść. Tu, che dell' umil stil contento sei gl' idiotismi ed i proverbi e i motti pur della plebe in mente aver tu dei, Menz. Art. poet.

MOTTOZZO, MOTTUZZO, s. m. żarcik. Fare un —, żartować.

MOTUPROPRIO, s. m. ustawa wydana z własnej woli papieża lub samowładnego monarchy.

MOVENTE, ad. m. f. poruszający. = pochodzący, biorący początek. = rzutki, lekkie, zwinne. = giętki, gibki.

MOVENZA, s. f. ruch.

MOVERE, v. MUOVERE.

MOVEVOLE, MOVIBILE, ad. m. f. ruchomy. = łatwy do poruszenia, do nakłonięcia.

MOVIMENTO, s. m. r ch, poruszenie. = rozruch, zaburzenie. = źródło, początek. = Movimenti della fortuna, zmiany, koleje losu. = Di proprio —, z własnego powodu.

MOVITIVA, v. MOVIMENTO.

MOVITIVO, s. m. początek, źródło, przyczyna.

MOVITORE, ec. v. MOTORE, ec.

MOVIZIONE, MOZIONE, s. f. ruch, poruszenie, wzruszenie.

MOZZAMENTO, s. m. odcięcie, ucięcie. = Gram. wyrzutnia

= fig. odjęcie, ujęcie, wyzucie.
MOZZARABO, s. m. chrześcianin pochodzący od Arabów w Hiszpanii.

MOZZARE, v. a. odciąć, uciąć. — il capo, ściąć głowę. — un discorso, le cerimonie, skrócić mowę, dać pokój ceremoniom. = fig. odłączyć, oddzielić.

MOZZETTA, s. f. kusy płaszczik pralatów.

MOZZICODA, s. m. kuc, kucyk, kurta.

MOZZICONE, s. m. kikut.

MOZZINA, ad. e s. m. chytry.

MOZZO [mó-co], s. m. miejsce w którym co odcigło. = Mozzo di stalla, chłopak stojenny. = Mar. młody majtek na statku. = ad. odcięty, ucięty. = fig. przecięty, skrócony. E fur tutte le lunghe mozze, Ar. Ori. Fur. = odcięty. Perchè ricalcitrate a quella voglia, a cui non puote il fin m' il esser mozzo? D. Inf.

MOZZO [mó-dzo], s. m. kawał czego np. smoly, wosku i t. p. odcięty od swej massy. = Mozzo della ruota, piasta.

MOZZORECCHI, s. m. bass, szelma, skurczyupka.

MUCCHIERELLO, —ETTO, s. m. dim. kupka.

MUCCHIO, s. m. kupa, stos.

MUCCIARE, v. n. † żartować. = wykręcać się, szukać wybiegów. Dilli, che non mucci, D. Inf. = v. n. e r. umknąć.

MUCIA, **MUSCIA**, s. f. kotka.

MUCIDO, —DA, ad. miękki. = spleśniały, stęchły, kwitnący (o mięsie i t. p.). Saper di mucido, trwać stęchliźnie. = wilgotny, mokry. = fig. rozlazły.

MUCILAGGINE, s. f. klej roślinny.

MUCILAGGINOSO, **MUCOSO**, —SA, ad. klejkowaty.

MUCINO, —NA, s. kotek, kotka. I mucini hanno aperto gli occhi, fig. znamy się na farbowanych lisach.

MUCOSITÀ, s. f. klejkowatość.

MUDA, s. f. lenienie, pierzenie się ptaków. = klatka w której się pierzy. = wieża w której Pizanie zamknęli hr. Ugolino z dwoma synami i tyluż wnukami, i gdzie ich głodem umorzyli. Breve pertugio dentro dalla —, D. Inf. = v. MUTA.

MUDAGIONE, v. MUDA.

MUDARE, v. n. lenić, pierzyć się (o ptakach). = zrzucić rogi i dostać nowych (o jeleniu).

MUFFA, s. f. pleśń, stęchliźna. Aver —, stęchliźnie czuć. = Venire la —, fig. rozgniewać się.

MUFFARE, **MUFFEGGIARE**, v. n. butwieć, pleśnieć, stęchnąć.

MUFFATICCIO, —CIA, ad.

nadbutwieć, nadpleśniać, przylechć.

MUFFETTO, s. m. wymuskany galancik. [stęchły]

MUFFO, —FA, ad. spleśniały.
MUGGHIAMENTO, s. m. ryczenie.

MUGGHIARE, v. n. ryczeć. = Fig. ryczeć, szumieć (o morzu).

= ryczeć, beczeć, wrzeszczeć.
MUGGHIO, s. m. ryk.

MUGGINE, s. f. lot. tępogłówny.

MUGGIOLARE, **MUGIOLARE**, v. MUGOLARE.

MUGGIRE, **MUGGITO**, **MUGLIARE**, ec. v. MUGGHIARE, ec.

MUGHETTO, s. m. Bot. konwalia.

MUGNAIO, s. m. młynarz. = Ornit. v. GABBIANO. = ad. młyński. Mola mugnaia, kamień młyński.

MUGNERE, v. a. ir. doić. — una vacca, doić krowę. = fig. doić, ssac, skubać. = wyćiskać. La divina giustizia... in eterno munge le lagrime che col bollar disserra a Rinier da Corneto, D. Inf.

MUGNITRICE, s. f. dójka.

MUGOLAMENTO, s. m. skomlenie, skowyczenie.

MUGOLARE, v. n. skomleć, skowyczeć. = mruczeć, ryczeć. Irato mugolò il tuono, Mont.

MUGOLIO, s. m. ciągłe skomlenie, skowyczenie. = Mugolio della tempesta, świst wiatru. = Mugolio delle persone, głuchość.

MULA, s. f. mulica. Far da —, far — di medico, fig. czekać długo na kogo stojąc; niecierpliwie oczekiwać. = pantofel, sandał. = pantofel papieża ze znakiem krzyża.

MULACCHIA, s. f. wrona.

MULACCHIAIA, s. f. mństwo wron. = fig. szczebiotanie, paplanie. [sko.]

MULACCIO, s. m. peg. multi-
MULAGGINE, s. f. uporczywość.

MULATTIERE, s. m. mulnik.

MULATTO, —TA, —ZZO, —ZA, s. e ad. urodzony z murzyną i z białej, lub z białego i murzynki, mulat, mulatka.

MULENDA, s. f. zapłata od młina.

MULIEBRE, ad. m. f. lat. kobiecy, niewieści.

MULINAIO, —RO, s. m. młynarz.

MULINARE, v. FANTASTICARE.

MULINELLO, s. m. dim. mlyn. = narzędzie do odrywania zamków. = drąg do podnoszenia ciężarów. = wir wody lub wiatru. = fig. fortel.

MULINO, s. m. młyn. — da

acqua, młyn wodny. — da braccio, żarna. — da vento, wiatrak. — da olio, młyn oliwny. — da polvere, młyn prochowy, prochownia. Tirare l'acqua al suo —, prov. na swoje kolo wodę ciągnąć.

MULINO, —NA, ad. muli.

MULO, s. m. mul. = fig. bękarł. [pity.]

MULSA, s. f. —so, s. m. miód

MULTA, s. f. lat. wina pieńżna.

MULTARE, v. a. skazać na winy pieniężne.

MULTIPLICARE, ec. v. MOLTIPLICARE, ec.

MULTIVALVO, —VA, ad. Bot. e Stor. nat. wieloluszczykowy, wieloklapowy, wieloskorupowy.

MUMMIA, s. f. mumia u Egipcjan. = mumia, czarny i wyschły jak szczepa. = Far le mummie, pokazywać się i chować się.

MUNGERE, v. MUGNERE.

MUNICIPALE, ad. m. f. municypalny, miejski.

MUNICIPIO, s. m. lat. municipium w dawnem państwie rzymskiem, miasto municypalne rządzące się własnymi prawami, ludzież mające przywilej obywatelstwa rzymskiego.

MUNIFICENTE, ad. m. f. hojny, szczerobłówny.

MUNIFICENTEMENTE, av. hojnie.

MUNIFICENZA, —ZIA, s. f. hojność, szczerobłowność.

MUNIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. hojny, szczerobłówny.

MUNIMENTO, v. MONIMENTO.

MUNIRE, v. a. ir. obłożyć murem, szansem. = v. r. obwarować się, wzmocnić się, uzbroić się.

MUNITO, —TA, p. ad. obwarowany, warowny.

MUNIZIONE, s. f. obwarowanie, uzbrojenie. = Munizione da guerra, amunicja, prowiant, żywność.

MUNTO, —TA, p. ad. doiony, wydojony. = fig. suchy, chudy, wyschły. = Munto di senno, fig. obrany z rozumu.

MUNUSCOLO, s. m. dim. podarunek.

MUOVERE, v. a. ir. ruszać, ruszyć, poruszać, poruszyć. Quando vede il pastor calar i raggi del gran pianeta... move la schiera sua soavemente, Petr. — la testa dal sonno, podnieść głowę ze snu. Non spero che giammai dal pigro sonno mova la testa per chiamar ch' uom faccia, Petr. Colui che muove 'l cielo e l'altre stelle, D. Par. — parole,

wyrzec wyrazy, mówić. Disperare parole indarno muovi, Alf. = Fig. poruszyć, pobudzić, skłonić, podniecić. = wzruszyć, poruszyć, rozczulić. — a pietà, a compassione, pobudzić do łitości. = czerpać, zasięgnąć. Amor, che muovi tua vertù dal cielo, come 'l sol lo splendore, D. Rim. = odmienić, zmienić. = Muover guerra, podnieść wojnę, wydać wojnę. = Muover lite, wytoczyć proces. — dubbio, quistione, rzucić wątpliwość, wszczynać kwestyę. = Muover il corpo, rozwałniać żołądek. = v. n. brać początek, wypływać, pochodzić. Scorrer l'Egitto e penetrar sin dove fuor d'incognito fonte il Nilo muove, Tass. Ger. = ruszyć, wyruszyć. — con un poderoso esercito contro il nemico, wyruszyć z potężnym wojskiem przeciw nieprzyjacielowi. = puszcząć liście, parostki, rość, rosnąć. = v. r. ruszać się. — in giro, obracać się do koła. = fig. poruszyć się, skłonić się. MURACCIO, s. m. murzysko. MURAGLIA, s. f. mur. MURAGLIONE, s. m. mur grubý.

MURALE, ad. m. f. murowy. Corona —, Stor. rom. wieniec murowy, który dawano temu co pierwszy skoczył na mury nieprzyjacielskie.

MURAMENTO, s. m. mrowanie, mury.

MURARE, v. a. mrować. — e piastre è dolce impoverire, prov. kto się buduje i prawuje ten się powoli zrujnuje. — una porta, finestra, zamurować drzwi, okno. — a secco, v. secco. = Murare nido, słac gniazdo. = v. r. skleić się. = Murarsi una casa, mrować sobie dom. — in casa, zamknąć się w domu.

MURATA, s. f. więzienie w twierdzy.

MURATO, —TA, p. ad. mrowany. = skleiony.

MURATORE, s. m. mularz.

MURATORIO, —RIA, ad. mularski. [mularka.]

MURATURA, s. f. mrowanie, MURELLO, MURICCILO, —TOLO, s. m. podmurek, przy-murek.

MURIATI, s. m. pl. Chim. solany, kombinacy kwasu solnego z zasadą alkaliczną, ziemną lub metaliczną.

MURIATICO, pl. —CI, ad. m. Acido —, kwas solny.

MURICCIA, s. f. stos kamieni.

MURICE, s. m. Stor. nat. skorpionak z kolczastą konchą.

MURO, pl. m. MURI, f. MU-

RA, s. m. mur. Le mura d'una città, mury, wały na około miasta. — a secco, mur kamienny bez wapna. — soprammat-tone, mur ceglany. Essere o stare a muro a muro, mieszkac z kim o ścianę. Dar la testa nel —, uderzyć łbem o ścianę. Parlare al —, fig. groch na ścianę rzucić, gadać jak do ściany.

MUSA, s. f. Mitol. muza. = poeta. Se fede merta nostra maggior musa (Virgilio), D. Par. = dudy, multanka. = rodzaj jabłka. = v. muso. Stare alla —, gapić się, gawronić się.

MUSAICO, s. m. mozajka. — di legnami, formowanie z drzewa w różne kolory.

MUSARDO, —DA, ad. gapiący się, gawroniący się.

MUSARE, v. n. gapić się, gawronić się. Ma tu chi sei, che 'n sullo scoglio muse? D. Inf.

MUSATA, s. f. wykrzykiwanie gęby, skrzywienie się.

MUSCATO, MUSCHIATO, —TA, ad. piżmowany. [méch.]

MUSCHIO, s. m. piżmo. = MUSCHIOSO, MUSCOLO, —SA, ad. obrosły mechem, zamazoný.

MUSCO, s. m. Bot. mech. MUSCOLARE, ad. m. f. muszkulowy.

MUSCOLEGGIARE, v. a. Pitt. e Scult. wyrazić muszkulę.

MUSCOLETTA, —LINO, s. m. dim. ma y muszkuł.

MUSCOLO, s. m. Anat. muszkuł. [lo muszkulach.]

MUSCOLOGIA, s. f. nauka MUSCOLOSO, —SA, ad. muszkulowy.

MUSEO, s. m. muzeum.

MUSERUOLA, s. f. kaganiec. = częś uździenicy na nozdrzu. [czek.]

MUSETTO, s. m. dim. pysz-

MUSICA, s. f. muzyka. = pop. klótnia, sprzeczka. Finiamo questa —, zakończmy ten spór.

MUSICALE, ad. m. f. muzyczny. [zyczenie.]

MUSICALMENTE, av. muzyk-

MUSICARE, v. n. grać na jakimś instrumencie.

MUSICHEVOLE, ad. m. f. muzyczny.

MUSICHINO, —ETTO, s. m. dim. mały muzyk.

MUSICO, —CA, pl. —CI, —CHI, —CHE, s. m. muzyk, muzykantka. [muzyk.]

MUSICONE, s. m. sławny

MUSINO, s. m. dim. pyszczek. = mały węgorz.

MUSO, s. m. pysk, morda, = pysk człowieka. Forcere il —, wykrzywić gębę, krzywić się, dąsać się. = ad. v. MUSARDO.

MUSOLIERA, s. f. kaganiec.

MUSONE, s. m. wycięcie w pysk. = ad. m. f. nadgśnany; hardy. Fare il —, v. CHETICHELLI.

MUSORNO, s. m. gap, gawron.

MUSSOLINA, s. f. —NO, —LO, s. m. mustin. [wqśsik.]

MUSTACCHINO, s. m. dim. MUSTACCHIO, s. m. wqś.

MUSTACCHIONI, s. m. pl. accr. wqśiska.

MUSTELLA, s. f. Zool. łasica.

MUSTELLINO, —NA, ad. łasiczy. [wie.]

MUSTIO, s. m. mech na drzewie

MUSULMANO, —NA, s. m. muzulman, muzulmanka.

MUTA, s. f. odmiata, zmiana. A muta a muta, kolejno. = Muta a quattro, a sei, czwórka, szóstka koni. = Mil. łozowanie warty. Dar la —, złożować warte; odmienić garnizon.

MUTABILE, ad. m. f. zmienny, niestaly.

MUTABILITÀ, s. f. zmienność, niestalość.

MUTABILMENTE, av. zmiennie, niestale.

MUTAMENTO, s. m. odmianie, odmiana, zmiana.

MUTANDE, s. f. pl. galki.

MUTARE, v. a. odmienić, zmienić, przemienić. — la guardia, odmienić wartę. — opinione, odmienić zdanie. = odmienić miejsce, mieszkanie. = przetłumaczyć z jednego języka na drugi. = v. r. odmienić się.

Questa buona donna si mutò tutta ai costumi, Fr. Sacch. = Mutarsi, assol. zmienić bieleżnę, przewlec się, przewdziać się.

MUTATAMENTE, av. odmiennie. [niacz.]

MUTATORE, s. m. odmien-

MUTAZIONE, s. f. odmiana, zmiana, przemiana.

MUTEVOLE, — MENTE, v. MUTABILE, ec.

MUTILAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. odcięcie, ucięcie, skaleczenie, kalectwo.

MUTILARE, v. a. odciąć, uciąć członek, skaleczyć.

MUTILATORE, s. m. odcinacz.

MUTILO, —LA, ad. odcięty, ucięty, skaleczony.

MUTO, —TA, ad. e s. niemy, niema. = pozbawiony czego.

Io venni in luogo d'ogni luce mutato, D. Inf. = Personaggi muti, osoby niemówiące na scenie. = Mute, mutole, Gram. litery nieme, niewymawiające się. = Conversare alla muta, rozmawiać na migi.

MUTOLEZZA, MUTEZZA, s. f. niemota, niemota.

MUTOLO, —LA, ad. niemy.

MUTUAMENTE, av. wzajemnie, obopólnie.

MUTUARIO, —RIA, MUTUAN-
TE, ad. e s. Leg. zaciągający
pożyczkę. [mnośc.]

MUTUAZIONE, s. f. wzajem-
MUTUO, s. m. Leg. pożyczka.
MUTUO, —TUA, ad. wzajem-
ny, obopólny.

MUZZO, —ZA, ad. kwasko-
wato słodkowaty.

N

NABISSARE, v. n. hałasować,
wybrabiać braweryę. = v. a.
wywrócić, w niewecz obrócić.

NABISSO, s. m. przepaść,
otchłań. = pop. złośliwy dzie-
ciak, istny szatan.

NACCHERA, s. f. kotły. =
perłowa macica. = pl. grze-
chołka.

NACCHERINO, s. m. ten co
w kotły bije. = bebenek, kocio-
łek. = ładne dziecko, ładne
zwierzátko.

NADIR, s. m. Asł. nadir, punkt
w którym linia wierzchołkowa
przeciętniona przez środek
ziemi, przecina kulę niebieską
w stronie nam niewidzianej.

NAFTA, s. f. Min. nafta, klej
kamienny.

NANERELLO, NANEROTTOLO,
NANETTO, NANUZZO, s. m. dim. kar-
lę, kurlik, karzelek, karłatko.

NANFA, v. LANFA.

NANNA, s. f. Ninna —, (wy-
raz używany przez niunki ko-
łyszące dzieci), lulu. Far la nan-
na, lulać, spać.

NANNI, s. m. Far —, udawać
głupiego.

NANO, —NA, s. e ad. karzel,
karlica, karłowaty.

NAPO, v. NAVONE.

NAPPA, s. f. kutas, fontaż.

NAPPELLO, s. m. Bot. czar-
nobyl. [kutasik.]

NAPPETTA, NAPPINA, s. f. dim.

NAPPO, s. m. czara. = mie-
dnica, miska.

NAPPONE, s. m. accr. duży
kutas.

NARCISO, s. m. Bot. narcyz.

NARCOTICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. narkotyczny, usy-
piający. [wy.]

NARDINO, —NA, ad. nardo-
NARDO, s. m. Bot. narda,

narduszek.

NARICE, s. f. nozdrze.

NARRAGIONE, —MENTO, v.

NARRAZIONE.

NARRARE, v. a. opowiadać.

NARRATIVA, s. f. opowiada-
nie; powieść.

NARRATIVAMENTE, av. przez
opowiadanie.

NARRATIVO, —VA, —TORIO,
—RIA, ad. opowiadający, wła-
ściwy opowiadaniu.

NARRATORE, s. m. —TRICE,
s. f. opowiadacz, opowiadaczka.

NARRAZIONCELLA, s. f. dim.
powiastka. [nie; powieść.]

NARRAZIONE, s. f. opowiada-
NASACCIO, s. m. peg. nosisko.

NASAGGINE, s. f. scherz. nosal.

NASALE, s. m. część helmu
zakrywająca nos. = Med. pro-
szek na kichanie. = ad. m. f.

nosowy. Lettera —, litera no-
sowa.

NASARE, v. ANNASARE.

NASATA, s. f. sinfa, bura.

NASCENTE, ad. m. f. rodzący
się, poczynający się, powsta-
jący, nowo nastający, wschodzą-
cy. Luna —, wieżyc w nowiu.

NASCENZA, s. f. urodzenie.
— delle piante, wschodzenie ro-
ślin. = narośl, gula, czerak.

NASCERE, v. n. ir. rodzić się,
urodzić się. Dama, nascono in
questo paese solamente galline

senza gallo alcuno? Bocc. = ro-
snać, wschodzić (o roślinach).

L'erba nasce, trawa wschodzi.
= wschodzić (o gwiazdach). =

poczynąć się, wypływać ze źró-
dła, brać początek (o rzekach);

wytrysnąć (o źródłach). = fig.

powstać, stać się, zdarzyć się;
nastąpić, nastąpić; wynikać, wy-
pływać, pochodzić. Non voglio

tacere certa maraviglia, che mi
nasce nell'animo, Gul. Lett. La

maraviglia nasce da ignoranza,
Fort. Ricc. = s. m. rodzenie się,

urodzenie.

NASCIMENTO, s. m. urodze-
nie. = początek. — dei nervi,
początek nerwów.

NASCITA, s. f. urodzenie; u-
rodziny. = urodzenie, stun,
ród. Esser di buona, di bassa —,

być dobrego, podłego urodzenia.

NASCITO, s. m. Astrol. stan
nieba w chwili urodzenia dzie-
cka. [jący się urodzić.]

NASCITURO, —RA, ad. ma-
NASCONDELLO, s. m. kry-
jówka.

NASCONDERE, v. a. ir. kryć,
skryć, ukryć, zakryć. = v. f.

kryć się, skryć się, ukryć się.

NASCONDEVOLLE, ad. m. f.
mogący ukryć.

NASCONDIGLIO, s. m. kry-
jówka. — delle fiere, pieczara,

jaskinia zwierząt. — di ladri,
jaskinia łotrów.

NASCONDIGLIUOLO, s. m.
dim. kryjóweczka.

NASCONDIMENTO, s. m. kry-
cie, ukrywanie. = schronienie,

ukrycie, kryjówka.

NASCONDITORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. ukrywacz i t. d.

NASCOSAMENTE, —STAMEN-
TE, av. skrycie, pokryjłomu.

NASCOSO, —SA, —STO, —STA,
p. ad. skryty, ukryty, zakryty.

Di nascosto, av. ukradkiem, po-
kryjłomu.

NASELLO, s. m. dim. nosek.
= osoba z małym noskiem. =

skobel. = Ict. willinek.

NASETTO, s. m. dim. nosek.
= osoba z małym nosem.

NASEVOLE, ad. m. f. scherz.
nosowy.

NASINO, s. m. dim. nosek.

NASO, s. m. nos. = Fig. Me-
nar, pigliar per il —, wodzić za

nos. Restar, rimanere con un pal-
mo di —, con tanto di —, odejść

z nosem, dostać nosa, odejść
z kwitkiem. Dar di — per tutto,

wszcibiać wszędzie nos. Dar nel
—, nepodobać się. Dar di — in

tasca, nudzić kogo. Venir la muf-
fa al —, urazić się.

NASONE, —RRE, s. m. accr.
duży nos.

NASPARE, v. ANNASPARE.

NASPO, s. m. motowidło.

NASSA, s. f. więcierz.

NASSO, s. m. cis (drzewo). =

wyspa Naxos gdzie Ariadna
była opuszczona przez Tezeu-
sza. Rimanere in —, osiąść na

koszu. [nik, wstążkarz.]

NASTRAIO, s. m. wstążecz-
NASTRIERA, s. f. fontaż. =

pudełko na wstążki.

NASTRINO, s. m. dim. wstą-
żeczka.

NASTRO, s. m. wstążka.

NASTURCIO, —ZIO, s. m. Bot.
rukiew. — d'India, nasturcya.

NASUTO, —TA, ad. nosaty.

NATALE, s. m. urodzenie, u-
rodziny. = Boże Narodzenie.

= ad. rodem zjad a zjad. =
rodzinny. Il paese, la terra —,

kraj rodzinny. Il di —, dzień
rodzinny.

NATALIZIO, —ZIA, ad. ojezy-
sty, rodowy, rodzinny. = s. m.

urodziny. [cy.]

NATANTE, ad. m. f. pływają-
NATARE, v. NOTARE.

NATATORIA, s. f. staw, sa-
dzawka. = pletwa u ryb.

NATATORIO, —RIA, ad. słu-
żący do pływania.

NATICA, s. f. półdupek.

NATICUTO, —TA, ad. dupia-
sty.

NATIO, —TIA, ad. rodem
zjad. = rodzinny. = wrodzo-
ny, naturalny. [nie.]

NATIVAMENTE, av. natural-
NATIVITA, —TADE, —TATE, s. f.

urodzenie, urodziny. = La
natività di Cristo, Boże naro-
dzenie. = Astrol. horoskop.

NATIVO, —VA, ad. *rodem* z kąd. = *naturalny*. Il calor nativo, *ciepło naturalne*.

NATO, —TA, p. ad. *urodzony*. Esser nato vestito, *prov. w czepku się urodzić*. = s. lat. *syn*, *córka*; pl. *nati*, *dzieci*. Israele col padre, e co' suoi nati, *D. Inf.* [psota]

NATTA, s. f. *figiel*, *psikus*.

NATURA, s. f. *natura*, *przyrodzenie*, *przyroda*. = *stan naturalny człowieka*. = *świat cały*, *natura*. = *wolność wrodzona*, *charakter naturalny*. = *skłonność naturalna*, *natura*. = *części płciowo żeńskie*.

NATURACCIA, s. f. *peg. zła natura*, *zły charakter*.

NATURALE, s. m. *natura*, *charakter*, *skłonność*, *usposobienie*. = *naturalista*. = *Pitt. model wzięty z natury*. Dipingere, *ritrarre dal* —, *malować z natury*. = *wielkość naturalna*. = ad. m. f. *naturalny*, *wrodzony*, *przyrodzony*. Legge —, *prawo natury*. Desiderio —, *żądza przyrodzona*. Storia —, *historia naturalna*. Produzioni naturali, *plody natury*. Morte —, *śmierć naturalna*. = *naturalny*, *z nieprawego łoża*. = *naturalny*, *niewytworny*, *niewymuszony*. = *naturalny*, *nieszluczny*, *niefabrykowany*.

NATURALEGGIARE, v. a. *wyobrazzić tak jak co jest w naturze*.

NATURALEZZA, —LITÀ, s. f. *naturalność*, *stan naturalny*.

NATURALISTA, s. m. *naturalista*, *badacz natury*.

NATURALIZZARE, v. a. *naturalizować*, *nadać naturalizacyę*.

NATURALIZZAZIONE, s. f. *naturalizacya*, *indygenat*.

NATURALMENTE, av. *naturalnie*.

NATURANTE, ad. m. f. *Cagione* —, *pierwsza przyczyna*.

NATURARE, v. a. *zamienić w naturę*. = v. r. *przyswyczać się do czego*.

NAUFRAGARE, v. n. *rozbić się z okrętem*. [okrętu]

NAUFRAGIO, s. m. *rozbięcie* NAUFRAGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. e s. *rozbity*, *rozbitek*.

NAUFRAGOSO, —SA, ad. *na którym łatwo może rozbić się okręt*.

NAUSEA, **NAUSA**, s. f. —MENTO, s. m. *kliwosc*, *nudność*.

NAUSEABONDO, —DA, ad. *mający kliwosc*.

NAUSEARE, v. a. *wzbudzać kliwosc*. = v. n. *brzydzić się*, *dostać kliwosci*. *mieć nudności*.

NAUSEOSO, —SA, **NAUSEATI**VO, —VA, ad. *kliwcy*, *obrzydlivi*.

NAUTA, s. m. lat. *żeglarz*.

NAUTICA, s. f. *żeglarsstwo*.

NAUTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, **NAUTILE**, ad. *żeglarski*.

Carta nautica, *karta żeglarska*.

NAUTILIO, s. m. *Stor. nat. głębiak*, *żeglarczyk*.

NAVALE, ad. m. f. *morski*.

Battaglia —, *bitwa morska*. = s. m. *warsztat okrętowy*, *dok*.

NAVATA, s. f. *ładunek okrętu*. = *nawa kościelna*, v. **NAVE**.

NAVE, s. f. *okręt*, *statek*. = *nawa kościelna*. [uny.]

NAVICABILE, ad. m. f. *żeglowny*. **NAVIGAMENTO**, s. m. *żeglowanie*, *żegluga*.

NAVICANTE, ad. m. f. *żeglujący*. = s. m. *żeglarz*.

NAVICARE, v. n. *żeglować*, *plynać*. — a vele spiegate, *plynąć z rozwiniętymi żaglami*.

— a seconda, *pomyślną mieć żeglugę*. — secondo i venti, *fig. słosować się do okoliczności*.

— per perduto, *zdać się, puścić się na los szczęścia*. = v. a. *splawiać*.

NAVICATORE, s. m. —TRICE, s. f. *żeglarz*, *żeglarka*.

NAVICAZIONE, s. f. *żegluga*.

NAVICELLA, s. f. *dim. łódź*, *czółno*. = *puszka na kudzidło*.

NAVICELLAIO, **NAVALESTRO**,

NAVICHIERE, s. m. *przewoźnik*.

NAVICELLO, s. m. *dim. łódka*, *czółno*.

NAVICOLARE, **NAVIFORME**, ad. m. f. *czolenkowaty*, *łódkowaty*.

NAVIGARE, ec. v. **NAVICARE**, ec. **NAVIGATORIO**, —RIA, ad.

od żeglugi. L'arte *navigatoria*, *sztuka żeglarska*.

NAVIGIO, s. m. *okręt*, *statek*.

NAVIGLIO, **NAVILIO**, s. m. *okręt*, *statek*. = *flota*.

NAVILE, ad. m. f. *morski*. = s. m. *statek*, *okręt*.

NAVOLO, s. m. *najem statku*.

NAVONE, s. m. *rzepa* [brassica napus]. = *fig. gamon*, *kul/lon*.

NAZIONALE, ad. m. f. *narodowy*. = s. m. *rodak*. [wosc.]

NAZIONALITÀ, s. f. *narodowość*.

NAZIONE, s. f. *naród*. = *urodzenie*, *ród*.

NÈ, cong. neg. *ani*, *nie*. Nè vecchiazza, *nè infermità*, *nè paura di morte*, *Bocc.* Czasem ma za sobą drugie przeczenie. Leggieria nè beltade tanta non vide il sol, *Petr.* = *lub*, *albo*. Se gli occhi suoi ti fur doici nè cari, *Petr.* = *Nè pure*, *nè anche*, *nè meno*, *nè ancora*, *ani* *nawet*.

Non te lo direi nè anche se mi pagassi, *niewpewiedziatbym ci tego*, *nawet* *choćbyś mi zapłacił*.

Non ci pensa nè meno, *Menz.* *Sat.*

NE, pron. pers. *jego*, *jej*, *ich*.

Evvi animal si ardito e si gagliardo che sostenerne (del leone) possa il solo sguardo? *Cast. An. parl.* = *znich*. Tre ne stramazza a terra, e due ne schiaccia, *ne getta uno lontan dugento braccia*, *Cast. An. parl.* = *nam*, *dla nas*. Il mandarlo fuori di casa nostra ne sarebbe gran biasimo, *Bocc.* = *nas*. Perché crudo destin ne disunisci tu, s' amor ne stringe? Sole in tanta afflizione n' hanno lasciate, *Bocc.* = *o nim*, *o nich*. Son vari i gusti e disputarne è vano, *Cust. An. parl.* = *z niego*, *z nich*, *z tamtąd*, *z tego*, *z tam, za to*, *o to*, *i. d.* Ne seguirebbe, *z tegoby wynika*. Al bosco corse Diana ed Ellice caccionne, *do gaju pobiegła Diana i Elizę z niego wygnata*. Le donne mi davan sì poco salaro ch'io non ne poteva neppure pagare i calzari, *Bocc.* Di quelli alcuni rami colti ne le fece una ghirlanda, *Bocc.* = *Poprzedza zaimki i. o.*, *GLI*, *LA*, *LE*, z którymi się spaja. Voi dovete pregarnelo, *powinienes go o to prosić*. E avendo alcun danajo ed avendonegli alquanto prestato, *Bocc.* Następuje po zaimkach *ME*, *TE*, *SE*, *CE*, *VE*, z którymi się zrasza. L'abate avisando che questo accorto non sene fosse, *Bocc.*.... *że on tego nie postrzegł*. Vene chieggo perdonno, *proszę was za to o przebaczenie*. = Czasem jest partykuła zapiehniająca zdanie i nie tłumaczy się na polskie. La donna sene venne.... e del buon uomo domandò che ne fosse, *Bocc.* *kobieta odeszła i zapytywała tego dobrego czyteka co by to było*. Se ne parti, *odszedł*, *odjechał*, *wyjechał*. Quello a guisa d' un corpo santo nella Chiesa maggiore ne portarono, *Bocc.* *Del corpo lunare sempre ne è la metà della superficie tocca d' raggi del sole*, *Gal. Lett.*

NEBBIA, s. f. *mgła*. Imbottarla —, *fig. mitrzyć czas*, *marudzić*. = *fig. ciemnotą*.

NEBBIONE, s. m. *accr.* —NACCIO, *peg. gesta mgła*, *brzydka mgła*.

NEBBIOSO, —SA, ad. *mglisty*, *zamglony*.

NEBULA, s. f. lat. *mgła*. A me parve vedere nella mia camera una — di color di fuoco, *D. Vit.* = *fig. plama*, *przycimienie*.

NEBULETTA, s. f. *dim. lekka mgła*.

NEBULOSO, —SA, ad. *mglisty*, *zamglony*. = *Stelle nebuloze*, *Astr. mgławidła*, v. **NUBILOSA**. = *fig. ponury*, *posepny*.

NECESSARIAMENTE, *av.* koniecznie.

NECESSARIO, *s. m.* przewet, tranzet; gabinet na stolec.

NECESSARIO, —RIA, *ad.* potrzebny, konieczny.

NECESSITÀ, *s. f.* potrzeba, konieczność. = *Prov.* Far di — virtù, z potrzeby cnotę robić. La — non ha legge, potrzeba prawo łamie. La — fa la vecchia trottare, bieda ma nogi, *v.* BISOGNO.

NECESSITANTE, *ad. m. f.* Grazia —, *Teol.* łaska niewołająca. [zniewolić.]

NECESSITARE, *v. a.* zmusić. NECESSITOSO, —SA, *ad.* będący w potrzebie, biedny.

NECROLOGIO, *s. m.* nekrolog. NEFANDEZZA, —DIGIA, —DITA, *s. f.* niesłychana zbrodnia, okropna zbrodnia.

NEFANDO, —DA, *ad.* niegodzinny, obrzydły, przeklęty, nieczny, haniebny.

NEFARIAMENTE, *av.* niegodziwie, występnie.

NEFARIO, *v.* SCELLERATO.

NEFASO, —TA, *ad.* (*u Rzymian*, o dniach w których nie wolno było pretorowi sądzić spraw), oplakany, smutnej pamięci. Giorni nefasti, dni nieszczęśliwe, pamiętne jakimś nieszczęściem, klęską.

NEFRALGIA, NEFRITIDE, *s. f.* Med. nerzane bólesci.

NEFRITICO, —CA, *pl.* —CI, —CHE, *ad.* nerkowy, od bólu nerek. = cierpiący ból w nerkach. [się zaprzeczyć.]

NEGABILE, *ad. m. f.* dający

NEGAMENTO, *v.* NEGAZIONE.

NEGARE, *v. a.* przeczyć, zaprzeczyć. = zaprzec co, zapierać się czego. = *s. m.* zaprzeczanie. Il contradiere alla geometria è un — scopertamente la verità, *Gal. Sag.*

NEGATIVAMENTE, *av.* przeciwnie.

NEGATIVO, —VA, *ad.* przeciwny, zaprzeczający, odmowny. = *Mat.* ujemny. = *s. f.* negatywa. = przeczenie; odmowa, odmówienie.

NEGATORE, *s. m.* zaprzeczający.

NEGAZIONE, *s. f.* przeczenie, zaprzeczenie. = przeczenie, wyrzuc przeczcy.

NEGHITTOSAMENTE, NEGLETTAMENTE, *av.* niedbale, o pieczę.

NEGHITTO, —SA, *ad.* niedbale, opieszale.

NEGLETTO, —TA, *ad.* zaniedbany, zaniechany.

NEGLEZIONE, *s. f.* + *v.* NEGLIGENZA.

NEGLIGENTARE, *v. n.* zaniedbać się, opuścić się.

NEGLIGENTE, *ad. m. f.* niedbale. [dbane.]

NEGLIGENTEMENTE, *av.* nie-

NEGLIGENTONE, *s. m.* acer.

—TACCIO, *peg.* ogromny niedbalec, nygus.

NEGLIGENZA, —ZIA, *s. f.* niedbalstwo.

NEGLIGERE, *v. a. ir. lat.* zaniedbać, zaniechać, niedbać.

NEGOSSA, *s. f.* —so, *s. m.* sieć na ryby zawieszona na tyłce.

NEGOZIANTE, *s. m.* kupiec.

NEGOZIARE, *v. n.* kupczyć, handlować. = negocjować, traktować. = spółkować z kobietą.

NEGOZIATIVO, —VA, *ad.* dotyczący się handlu lub negocjacji. [negocjacja.]

NEGOZIATO, *s. m.* umowa.

NEGOZIATORE, *s. m.* kupiec. = negocjator.

NEGOZIAZIONE, *s. f.* negocjacja, układy.

NEGOZIETTO, —UCCIO, *s. m.* dim. handelek. = interesik.

NEGOZIO, *s. m.* handel, kupiectwo. = sprawa, interes, rzecz. [ty interesami.]

NEGOZIOSO, —SA, *ad.* zaję-

NEGREGGIARE, *v. n.* wpadać w czarny kolor. Far —, poczernić. [niawy.]

NEGRETTO, —TA, *ad.* czar-

NEGREZZA, *s. f.* czarność.

NEGRO, —GRA, *ad.* czarny. = fig. smutny, ponury, posępny, czarny. Or tristi auguri e sogni e pensieri negri mi danno assalto, *Petr.* = *s.* murzyn, murzynka.

NEGROFUMO, *s. m.* kopeć.

NEGROMANTE, *s. m.* —TESA, *s. f.* czarnoksiężnik, czarnoksiężniczka.

NEGROMANTICO, —CA, *pl.* —CI, —CHE, *ad.* czarnoksiężniczy.

NEGROMANZIA, *s. f.* czarnoksiężstwo. [czarny kolor.]

NEGRORE, *s. m.* czarność.

NEMBO, *s. m.* ulewa. = chmura, cma, mnóstwo. Un — di palle, grad kul. Dopo Turno venia di fanti un —, *Car. En.*

NEMBOSO, —SA, *ad.* ulewony.

NEMICAMENTE, NEMICHEVOLMENTE, *av.* po nieprzyjacielsku.

NEMICARE, *v.* NIMICARE.

NEMICHEVOLE, *ad. m. f.* nieprzyjacielski, krwawy, okrutny. Battaglia —, krwawa bitwa.

NEMICO, —CA, *pl.* —CI, —CHE, *s.* nieprzyjaciel, nieprzyjaciółka. = *Il gran* —, czarł, szatan. = *ad.* nieprzyjaczny, przeciwny szkodliwy.

NEMISTA, *v.* NIMICIZIA.

NEMMENO, *av.* ani nawet.

NENIA, *s. f.* pienia pogrzebowe u Rzymian.

NENUFAR, *v.* NINFEA.

NEO, *s. m.* plamka na ciele, pieprz. = muszka którą sobie damy przylepią do twarzy. = fig. wada, skaza.

NEOFITO, *s. m.* nowochrześcienie, wychrząta, przechrząta.

NEOLOGIA, *s. f.* Gram. wyraz nowo utworzony, kucie nowych wyrazów.

NEOLOGICO, —CA, *pl.* —CI, —CHE, *ad.* nowo utworzony.

NEOLOGISMO, *s. m.* tworzenie nowych wyrazów.

NEOMENIA, *s. f.* Astr. pierwszy dzień nowiu.

NEPITELLA, *s. f.* Bot. kocia miętka, krzeczina. [wieki.]

NEPITELLO, *s. m.* brzeg pot-

NEPOTE, *s. m. f.* synowiec, siostrzeniec; synowica, siostrzenica; wnuk, wnuczka.

NEPOTINO, —NA, *s. m. f.* młody synowiec, młoda synowica, i t. d.

NEPOTISMO, *s. m.* wpływ synowców panującego papieża do spraw publicznych. = obśadzanie urzędów krewnymi.

NEPPURE, *av.* ani nawet.

NEQUISSIMO, —MA, *ad.* bardzo ładco.

NEQUITA, *s. f.* niegodziwość, nieczny postępek, złość.

NEQUITOSO, —SA, *ad.* niegodziwy, występny, zdradny.

NEQUIZIA, NEQUITAZZA, + *s. f.* niegodziwość, złość, zdradność.

NERBARE, *v. a.* wysmagać bykowiec. [bykowiec.]

NERBATA, *s. f.* wysmaganie

NERBO, *s. m.* nerw. = fig. siła, tęgosc, jedrność. Esser di buon —, aver buon —, być bardzo silnym. Il — delle genti, wy-

bór wojska. = bykowiec, byczy korzeń. = strona.

NERBOLINO, *s. m.* dim. mały nerw.

NERBORUTO, —TA, NERBOSO, —ROSO, —SA, *ad.* nerwisty, silny, jedrny.

NERBOSAMENTE, *av.* silnie, tęgoc, jedrnie.

NERBUO, —TA, *ad.* mający nerwy. = *v.* NERBORUTO.

NEREGGIAMENTO, *s. m.* czarność.

NEREGGIARE, *v. n.* wpadać w czarny kolor, czernieć.

NERETTO, —TA, *ad.* czarniawy.

NEREZZA, *s. f.* czarność.

NERICANTE, *ad. m. f.* czarniawy.

NERICCIO, —CIA, *ad.* czarniawy, śniady, smagławy.

NERICIGLIA, s. e ad. f. czar-nobroica.

NERIO, v. OLEANDRO.

NERISSIMO, —MA, ad. sup. czarniuchny, czarniutki, czarnusieńki.

NERO, s. m. czarny kolor. Vestire a —, di —, ubierać się czarno, nosić żałobę. — di fumo, czarny proszek z upalanej kości słoniowej. = murzyn, negr. = ad. czarny. = ciemny. Pan nero, notte nera, chleb czarny, i. t. d. = fig. czarny, występny, zbrodniczy. Ei son tra l'anime più nere, D. Inf. = L'angelo nero, czarł, szatan. = Di neri, dni postne. Far di nero, pościć. Giorni neri, dni feralne, nieszczęśliwe.

NERVATA, v. NERBATA.

NERVEO, —VEA, ad. nerwo-wy. Fibre nervee, włókna nerwowe.

NERVETTO, —TTINO, s. m. dim. muleńki nerw.

NERVO, s. m. nerw. = fig. siła, moc, jedność, sprężyna. Le infanterie sono il — degli eserciti, Mach. II — dell'età, siła wieku. Far checchessia di buon —, z calem wyłączeniem nad czym pracować. = ciężwa luku. Sibila il teso —, e fuori spinto vola il pennuto stral, Tass. Ger.

NERVOSO, s. f. siła, moc, jedność.

NERVOSO, —SA, ad. nerwo-wy. Febbre nervosa, febra nerwoisa. Temperamento nervoso, temperament nerwowy. = fig. jedrny, dobitny, silny. Parole nervose, orazione nervosa, wyrazy dobitne, mowa jedrna.

NERVUTO, —TA, ad. nerwi-stry, silny, jedrny.

NESCIENTE, ad. m. f. nie-swiadomy. [świadomiej.

NESCIENTEMENTE, av. nie-NESCIENZA, s. f. nieświado-mość, niewiadomość.

NESCIO, —IA, ad. nieświa-domy. Fare il nescio, udawać że się czego nie wie.

NESPOLA, s. f. niesplik, nie-szpułka (owoc). = okrągły dzwonek z galeczką metalu wewnątrz. = wygrzmoczenie, poszturchanie. Dar nespole, wygrzmocić, wybić jak w bęben. Ed appiccogli una — acerba, tanto che tutto pel colpo traballa, L. Pulc. Morg. = Non mandare nespole, fig. nie mieć wiele oleju w głowie.

NESPOLINA, s. f. dim. nie-szpułeczka.

NESPOLO, s. m. Bot. nie-szpułka, niesplik.

NESSO, s. m. Giob. węzeł, spójność.

NESSUNO, —NA, ad. żaden, nikt. Nessuna cosa, nic. = jaki. Quando s'accampano in nessuno luogo per cagion di guerra. = w zapłaniach, kto. C'è egli stato nessuno? czy był tu kto?

NESTAIUOLA, s. f. szkółka drzewek.

NESTARE, v. ANNESTARE.

NESTO, s. m. szraz, szczep. = szczepienie.

NETTACESSI, s. m. czyszcza-cy tranzety.

NETTAMENTE, av. czysto, chędogo. = fig. szczerze, otwar-cie.

NETTAMENTO, s. m. czyszczenie, chędogenie.

NETTAPANNI, s. m. ten co wy-walbia płamy z sukien.

NETTARE, s. m. Mitol. nek-tar, napój bogów.

NETTARE, v. a. czyścić, chędogić. — una piaga, obmyć ranę. = fig. drapnąć, zemknąć.

NETTAREO, —REA, ad. nek-tarowy.

NETTATIVO, —VA, ad. Med. przeczyszczający; obmywają-cy ranę.

NETTATOIO, s. m. ścierka, lub co innego czem się czyści.

NETTATURA, v. PURGATURA.

NETTEZZA, s. f. czystość, o-chędogostwo. = fig. szczerłość, otwartość.

NETTISSIMO, —MA, ad. sup. czyściuchny, czyściutki, czy-sciutenki.

NETTO, —TA, ad. czysty, chędogi, ochędogi. = Fig. czy-stry, prawy. = prędki, szybki. = Giuocar netto, ostrożnie po-ste-gować. = Farla netta o netto, gładko okpić. = av. czysto. = Al netto, Com. po odrzuceniu kosztów, w czystym zysku. = Tagliare, portar via di —, odciąć gładko za jednym zamachem; wszystko zagarnąć. Raddoppia il colpo il valoroso, e — gli tronca dalle spalle il capo ignudo, Tas-son. Sech.

NETTUNO, s. m. Astr. Ne-ptun, planeta odkryty 1846 r. przez Leverrier w Paryżu, a wkrótce potem dostrzeżony przez Galla w Berlinie, 30 ra-zy odleglejszy od słońca niżeli ziemia, odbywający swój obrót około niego w przeciągu 164 lat i 8 miesięcy. = Mitol. Neptun, bōżek morza.

NE UTI NE PUTI, av. e ad. ni z pierza ni z mięsa.

NEUTRALE, v. NEUTRO.

NEUTRALITA, s. f. neutral-ność.

NEUTRALMENTE, av. neu-tralnie.

NEUTRO, —TRA, ad. neu-

tralny, obojętny. = Gram. nie-jaki.

NEVAIO, NEVAZIO, NEVAZZO, s. m. ogromna ilość śniegu spadła od razu.

NEVARE, v. imp. † śnieżyć. Già su per l'Alpi neva d'ogni in-torno, Petr.

NEVATO, —TA, ad. oziębio-ny śniegiem lub lodem.

NEVE, s. f. śnieg. Fare alla —, grac w śnieżki. Bianca — è il bel collo, e il petto latte, fig. Ar. Orl. Fur. Aver pisciato in più d'una —, prov. bass. nie z je-dnej dzięży lub pieca chleb jeść, obiedz wiele świata.

NEVICARE, v. imp. śnieżyć.

NEVICOSO, NEVOSO, —SA, ad. śnieżny, śniezysty.

NEVISCHIO, s. m. —IA, s. f. prośszenie śniegu, drobny śnieg.

NEVOSITA, s. f. śnieżnica.

NEVRALGIA, s. f. nevralgia, ból nerwów.

NIBBIO, s. m. Ornit. kania. Dire come il —, powiedzieć że co jest moje (dla tego że głos tego ptaka podobny jest do brzmienia wyrazu Mio). = Nuovo nibbio, fig. gawron, bawian.

NICCHIA, s. f. framuga.

NICCHIARE, v. n. stękać, je-czyć (o kobietach w pologu). = płakać z cicha, jęczeć, narze-kać. Quindi sentimmo gente, che si nicchia nell'altra bolgia, D. Inf.

NICCHIETTA, s. f. dim. fra-mużka.

NICCHIO, s. m. skorupa, kon-cha, muszla. = części wstydliwe kobiety. [rupka, muszelka.

NICCHIOLO, s. m. dim. sko-

NICCOLO, s. m. Min. onyx.

NICOZIANA, s. f. Bot. tytuł.

NIDIACE, ad. m. f. gniazdosz (sokol) wyjęty z gniazda. = fig. fryc, młokos.

NIDIATA, NIDATA, s. f. cale gniazdo piskląt. = fig. cała kompania.

NIDIFICARE, v. n. robić gniazdo, gniezdzic się, wysiad-ywać pisklętą. = fig. osiąść.

NIDIO, NIDO, s. m. gniazdo. = fig. gniazdo ojcyste, dom, mie-szkanie, siedziba. E'l vicario di Cristo con la soma delle chiavi e del manto al nido torna, Petr. Non è questo il mio nido ove nu-drito fui sì dolcemente? Petr. = Nido fatto, gaza morta, prov. sroka umarła gdy sobie gniazdo usłała.

NIDIUZZO, s. m. dim. gnia-zdeczko. = fig. lichy domek, ciupa.

NIEGO, s. m. odmowa.

NIELLARE, v. a. dawać dese-nie na naczyniach srebrnych, złotych.

NIELLO, s. m. *dezeń na srebrze, złocie.*

NIENTE, s. m. *nic, nicłość, nicestwo.* — affatto, wcale *nic, nic a nic.* Aver per —, *za nic mieć; nabyć zabezpiecz.* Mettere al —, *w niwecz obrócić.* Tornare in —, *spełnić na niczem.* = troche, *nieco, cokolwiek.* Come ella vede un giovane — *ri-guardevole, ella s'accende delle sue bellezze, skoro tylko zobaczy młodzieńca cokolwiek przy-stojnego i t. d.* = w zapyta-niach, co, v. NULLA.

NIENTEDIMENO, —MANCO, NIENTEMENO, —MANCO, av. *nie mniej jednak, wszakże, jednakże, a przecież.*

NIENTISSIMO, s. m. sup. *nic a nic, nic zgola.* [szka.]

NIGELLA, s. f. Bot. *czarna-nighthitoso, ec. v. NEGHIT-TOSO, ec.*

NIMICARE, v. a. *nienawi-dzić, prześladować.* = v. r. *ściągnąć na siebie czyje nie-przyjaźń, poróżnić się z kim.*

NIMICHEVOLE, ad. m. f. *nie-przyjacielski, nieprzyjazny.*

NIMICHEVOLMENTE, av. *po nieprzyjacielsku.*

NIMICIZIA, NIMISTA, s. f. *nie-przyjaźń.*

NIMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, s. ead. *nieprzyjaciel, nie-przyjaciółka.*

NINFA, s. f. Mitol. *nimfa.* Far la —, fig. *mizgusiować, wiercić piętą.* = Entom. *poczwarka.* = Anat. *Ninfe, nimfy.*

NINFEA, s. f. Bot. *grzybien, wodna lilia.*

NINFERNO, s. m. pop. *piekło.*

NINFETTA, s. f. *mała nimfa.* = *ładna kobielka.*

NINNA, s. f. *(wyraz dziecin-ny) lulu.* Far la — *nanna, koły-sać dziecko śpiwając lulu.* Tu vuoi la —, *kpiśz, dajże pokój, odczep się odemnie.* = *dzie-wczynka.*

NINNARE, v. a. *kołysać dzie-cko.* = *Ninnarla, marudzić, ociągnać się.*

NINNARELLA, s. f. *piosne-czka do usypiania dzieci.*

NINNOLARE, v. n. *bawić się bzdurstwami.*

NIPOTE, ec. v. NEPOTE.

NIQUITÀ, v. INIQUITÀ.

NIQUITASAMENTE, av. *ze złością, z gniewem.*

NIQUITOSO, —SA, ad. *zły, niepocieszny.*

NISSUNO, v. NESSUNO.

NITIDO, —DA, ad. lat. *jasny, lśkniący.*

NITORE, s. m. *jasność, blask.*

NITRATO, s. m. Chim. *sale-trzan, sól powstająca z połą-*

czenia kwasu saletrowego z za-sadą.

NITRENTE, ad. m. f. *rżący.*

NITRICO, ad. m. Chim. *Acido —, kwas saletrowy.*

NITRIRE, v. n. ir. *rżać.*

NITRITO, s. m. *rżenie.*

NITRITORE, s. m. *koń czę-sto rżący.*

NITRO, s. m. *saletra.* [ród.]

NITROGENO, s. m. *saletro-*

NITROSITA, s. f. smak sale-

trowy. [trżany.]

NITROSO, —SA, ad. *sale-*

NIUNO, v. NESSUNO.

NO, av. *nie.*

NOBILE, s. *szlachcic, szla-*

chcianka. = ad. *szlachecki.* = fig. *szlachetny, wspaniały.*

NOBILEZZA, NOBILITÀ, v. NO-BILITÀ.

NOBILITARE, v. a. *nadać szlachectwo, uszlachcić.* = fig. *uszlachetnić.* = v. n. e ir. *wzniesić się, wstawić się.*

NOBILITATORE, s. m. *na-dający szlachectwo.* [tnie.]

NOBILMENTE, av. *szlache-*

NOBILITÀ, s. f. szlachectwo. = *szlachta.* = Fig. *szlache-tność.* = *wyborność, wyśmien-ność.*

NOCCA, s. f. *kłykieć.*

NOCCHIERE, —RO, s. m. *sternik.*

NOCCHIO, s. m. *sęk.* = *ka-myk w owocach.*

NOCCHIOSO, NOCCHIEROSO, —SA, NOCCHIERUTO, NOCCHIOLUTO, NOCCHIUTO, —TA, ad. *sękowaty, kłykieciasty.*

NOCIOLO, s. m. *pestka, ja-dro.* = *ziarno w jagodzie winogronu.* = Fig. *Due ani-me in un —, dwie dusze w jed-nem ciele, nierozróżniane przy-jaźń.* Tu non vali una man di noccioli, *niejesteś zdalny do niczego.* = *gruczoły, ból gar-dla.* = pl. *gra dziecinna w pe-stki brzoskwiniove znana je-szcze u Greków i Rzymian (lu-dus ocellatarum).* [stkojowy.]

NOCCHIOLUTO, —TA, ad. pe-

NOCCIUOLA, s. f. *orzech laskowy.*

NOCCIUOLO, s. m. *leszczy-na, orzeszyna.*

NOCCHO, Qui giace —, prov. *w tem tu sęk.*

NOCE, s. m. *orzech włoski (drzewo).* — di Benevento, *ty-sa góra, gdzie się czarownice zbierają.* = s. f. *orzech wło-ski.* = *owoc twardy różnych drzew.* — di galla, *galus.* — della terra, *orzech ziemny, ga-lucha.* = *ta część kuszy na któ-rą się zakłada cięciwa.* La corda è in sulla —, fig. *lęk jest napięty, rzecz napięta.* = *Aver*

mangiato noci, fig. docinać je-zykiem, mieć złośliwy język. Stare in sul nocte, fig. *kryć się przed uwięzieniem.* = *kul, ko-stka u nogi.*

NOCELLA, s. f. *orzech la-skowy.* = *główołka cyrklia.*

NOCE MOSCADA, s. f. *mu-szkatolowa gałka.*

NOCENTE, NOCEVOLE, ad. m. f. *szkodliwy.*

NOCENTINO, s. m. *podrzutek, chłopak wychowany u dzie-ciątka Jezus.*

NOCERE, v. NUOCERE.

NOCEVOLMENTE, NOCIVA-MENTE, av. *szkodliwie.*

NOCIMENTO, s. m. *szkoda.*

NOCINO, —NA, ad. *orzech-o-woy.* = *Lingua nocina, złośliwy język.*

NOCITORE, s. m. *szkodnik, szkodiciel.*

NOCIVO, —VA, NOCITIVO, —VA, ad. *szkodliwy.*

NOCUMENTO, s. m. *szkoda.*

NOCUMENTUCCIO, s. m. *dim. mała szkoda.*

NODELLO, s. m. Anat. *staw.* = *kolanko w łodydze rośliny.*

NODEROSO, —SA, NODERUTO, —TA, ad. *sękowaty, kolanko-waty.* [taż.]

NODETTO, NODINO, s. m. *fon-*

NODO, s. m. węzeł. — *scorso-*

io, petta, petlica. = *staw, ar-*

tykulacja. = *kolanko w łody-*

dze rośliny. = *sęk w drzewie.* = Fig. *węzeł, związek.* — *marita-*

le, węzeł małżeński. — *d'una*

comedia, węzeł w komedyi, in-

triga. = *Far — nella gola, za-*

пчаć się, zakać się, zająć

krwią, maleryą. = *fig. udu-*

szczenie, zaduszenie. Degno di non so che, *degnu d'un —,*

Bern. Orl. = *Astr. węzeł, punkt przecięcia ekliptyki z drogą*

jakiego ciała niebieskiego, np. dwa punktu w których droga

ziężyca przecina drogę ziem-

ską. — *ascendente, węzeł pod-*

niesienia, jeden z dwóch pun-

któw do którego przyszedłszy

ziężyc, zaczyna wznosić się

nad ekliptykę. — *discendente*

węzeł spadania, drugi punkt

przecięcia, od którego ziężyc

zaczyna się zniżać pod ekli-

ptykę.

NOIOSITÀ, s. f. *sękowatość.*

NODOSO, NODEROSO, —SA, ad

sękowaty.

NODRICE, NODRIRE, ec. v. NU-

TRICE, NUTRIRE, ec.

NOI, pron. pers. pl. *my.*

NOIA, s. f. *nuda, przykrość.*

Recarsi, avere a —, *nudzić się*

czem, przykrzyć sobie. Dar —,

nudzić, naprzykrzać się. Darsi —,

troszczyć się, turbować

się. Venire a —, nudzić, nie-podobać się.

NOIARE, v. a. nudzić, doku-
zać, naprzykrzać się. [bieta.

NOIATRICE, s. f. nudna ko-
noievole, noioso, —sa, ad.
nudny, naprzykrzony.

NOIOSAMENTE, av. nudnie.
NOL, skróc. z NON IL, NON LO.
Nol so, nie wiem tego. Nol dico,
nie mówię tego. [statek.

NOLEGGIARE, v. n. nająć.
NOLEGGIATORE, s. m. naj-
mujący okręt u kogo.

NOLEGGIO, s. m. najęcie o-
kretu.

NOLO, s. m. v. NOLEGGIO. =
najęcie, najem. Pigliare i libri a
—, najmować książki do czy-
tania. [kie imię.

NOMACCIO, s. m. peg. brzyt-
NOMADE, ad. m. f. koczują-
cy. NOMADI, s. m. pl. ludy ko-
czujące.

NOMARE, ec. v. NOMINARE, ec.

NOME, s. m. imię. A mio, in
suo —, w mojem, w jego imie-
niu. Aver —, nazywać się. =
Mł. hasło, hasło do boju. =
imię, własność. Aver —, mieć
imię. Acquistar —, zrobić sobie
imię. Portar mal —, mieć złe
imię, złą reputację. = Gram.
imię. — proprio, imię własne.

NOMENCLATORE, s. m. au-
tor nomenklatury. = nomen-
klatura. [nomenklatura.

NOMENCLATURA, s. f. no-

NOMIGNOLO, v. SOPRANOME.

NOMINA, s. f. nominacja.

NOMINALE, ad. m. f. imienny.

NOMINANZA, s. f. sława,
dobre imię.

NOMINARE, v. a. zwać, na-
zwąć, dać imię. = wymienić
po imieniu. = Nominare alcuno per
suo nome, fig. lżyć, znieważać
kogo. = mianować na urzęd.

NOMINATAMENTE, av. po
imieniu, imiennie. = miano-
wicie.

NOMINATIVO, s. m. Gram.
pierwszy przypadek.

NOMINATO, —TA, p. ad. na-
zwany, mianowany. = sławny.

NOMINATORE, s. m. ten co
daje imię. = mianujący na
urząd.

NOMINAZIONE, s. f. nazy-
wanie, nazwanie. = miano-
wanie na urzęd. = sława, do-
bre imię.

NON, av. nie.

NONAGENARIO, —RIA, ad.
dziewięćdziesiętletni.

NON CHE, av. nietylko, coś
dopiero. Let a dispartio non che
secura, Petr. Spero trovar pietà,
non che perdono, Petr. = nie
tak jednak aby nie. E solo e a
più fu a dileguarsi presto non che

commission prima non lasci a un
suo scudier... Ar. Orf. Fur. =
także, równie, tudzież. Utile
non che dilettevole impressa,
Cust. An. parl. = Non che altro,
przynajmniej.

NONCURANTE, ad. m. f. nie-
dbający, nie stojący o co.

NONCURANZA, s. f. niedba-
łość, niedbalstwo, zaniedbanie.

NONDIMENO, —MANCO, av.
niemniej, jednakże, przecież,
wszelako.

NONE, s. f. pl. Antig. rom.
siódmy dzień marca, maja, lip-
ca i października w których
lidy przypadły na 15ty, in-
nych zaś miesięcy dzień piąty
w których przypadły na 13ty,
tak nazwane że było dziewięć
dni środkujących między No-
nami i Idami.

NON FORSE, cong. aby nie.
— avvenga, aby się nie zdarzy-
ło. Guardati — caschi, patrz
abyś nieupadł.

NONNA, s. f. babka. = pl.
torba sflrzana do trzymania
nóg w cieple. [starzec.

NONNO, s. m. dziad. = dziad.

NONNULLA, s. f. nic. Far l
metà di —, nie nie robić.

NONO, —NA, ad. dziewiąty.

NONOSTANTE, av. pomimo,
chociaż. Ciò —, mimo to jednak.

NON PERCIO, non perció di
MENO, non però di meno, non per-
tanto, av. nieprzeto jednak,
v. NONDIMENO.

NON SO, niewiem. = s. m.
Un — che, coś; jakiś, ktoś.

NONUPLO, —PLA, ad. dzie-
więćkrotny.

NONUSO, s. m. nieużywanie.

NORCINO, s. m. chirurg le-
czący choroby części rodnych.

NORD, NORDE, NORTE, s. m.
północ, strona nieba.

NORMA, s. f. węgielnica. =
wzór, prawidło, reguła.

NOSCO, z nami.

NOSTALGIA, s. f. choroba
z tęsknoty do kraju.

NOSTRALE, ad. m. f. nasz,
krajowy. Vino nostrale, wino
krajowe. [szemu.

NOSTRALMENTE, av. po na-

NOSTRO, —TRA, pron. poss.
nasz, nasza. = s. m. nasze

dobra, nasz majątek. = pl.
I nostri, nasi rodzice, kre-
wni, i t. p.

NOTA, s. f. nota, przypis,
przypisek. = nota muzyczna.

= skaza, plama, zakata. =
pl. fig. glosy. Ora incomincian
le dolenti note a farmisi sentire,
D. Inf. Note degli eterni giri,
D. Purg. harmonia niebieska.

= A chiare note, av. jasno, ja-
wnie.

NOTABILE, s. m. wyraz,
zdanie godne uwagi. = I nota-
bili, przedniejsi obywateli. =
ad. m. f. znaczny, znamienity.
— differenza, znaczna różnica.

NOTABILMENTE, av. zna-
cznie, widocznie. [rysz.

NOTAIO, —ro, s. m. nota-

NOTAMENTO, s. m. ply-
wanie. [uwagi.

NOTANDO, —DA, ad. godny

NOTANTEMENTE, NOTAMEN-
TE, av. mianowicie.

NOTARE, v. a. notować, za-
pisywać. = zanotować, uwa-
żać. = dać złą notę, zadawać
co komu, osławiać. Or Rodomonte,
che notar si vede dinanzi a
quei signor... Ar. Orf. Fur. =
pisać noty muzyczne; śpiewać
z not.

NOTARE, v. n. pływać. — nel
lardo, fig. opływać jak pączek
w maśle. [TERIA.

NOTARIA, NOTARIATO, v. NO-

NOTARO, v. NOTAIO.

NOTATAMENTE, av. miano-
wicie. [bi.

NOTATOIO, s. m. pęcherz ry-

NOTATORE, s. m. —TRICE,
s. f. pływacz, pływaczka.

NOTATURA, s. f. pływanie.

NOTERELLA, s. f. notatka.

NOTERIA, s. f. notaryusz-
stwo.

NOTEVOLE, ec. v. NOTABILE, ec.

NOTIFICAMENTO, s. m. —
GIONE, —ZIONE, s. f. zawiadomie-
nie, uwiadomienie.

NOTIFICARE, v. a. zawiado-
mić, uwiadomić.

NOTIFICATORE, s. m. uwia-
domiciel.

NOTIZIA, s. f. znajomość,
wiadomość. Dar —, uwiadomić,
dać znać. — prima, pierwsze
początki jakiej nauki, pewnik.

NOTIZIETTA, s. f. dim. wia-
domostka.

NOTO, —TA, ad. znany.

NOTO, s. m. wiatr południo-
wy.

NOTOLA, NOTULA, NOTOLETTA,
s. f. dim. notka, notatka.

NOTOMIA, s. f. anatomia. =
Far — d' una cosa, fig. rozbić

co, wchodzić w najdrobniejsze
szczegóły. Far —, posiekać, po-
rąbać, rozśiekać kogo. Ne vo-
glion far salsiccia e —, Bern. Orf.

NOTOMISTA, s. m. anatomik.

NOTOMIZZARE, v. a. anatomi-
zować, rozbić, rozczłon-
kować. = fig. rozbić jakie

pismo, zrobić jego recenzję.

NOTORIAMENTE, av. wido-
cznie, oczywiście.

NOTORIETÀ, s. f. powszech-
na wiadomość, głośność, jaw-
ność.

NOTORIO, —RIA, ad. znany,

powszechnie wiadomy, głośny, jawny.

NOTOSO, —SA, ad. mający złą notę, notowany.

NOTRICAMENTO, ec. v. NUTRICAMENTO, ec.

NOTTAMBULO, s.m. chodzący po nocy, lunatyk.

NOTTATA, s. f. cała noc.

NOTTE, s. f. noc. Di —, di — tempo, w nocy. Di prima —, w pierwszyp. Mezza —, północ. = Fig. Dir buona —, pożegnać się z tym światem. Buona — pagliericcio, niema rady, trzeba umierać.

NOTTETEMPO, NOTTE TEMPORE, av. v. nocy.

NOTTIVAGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. włóczący się po nocy.

NOTTOLA, s. f. zasuwka u drzwi i okien. = niedoperz.

NOTTOLATA, s. f. cała noc.

NOTTOLINA, s. f. —NO, s. m. dim. v. NOTTOLA. = scherz. gardziel, krtani. Serrare il nottolino, zadusić, zadławić.

NOTTOLONE, s. m. nocny włóczęga. Dove vuoi tu andar testè —? Fir. As.

NOTTURNO, —NA, ad. nocny. = av. w nocy. Io esco vespertino, e tornerò notturno, Buon. Fier. = s. m. Eccl. nokturn.

NOVALE, ad. m. f. Campo —, ugor, odłóg.

NOVAMENTE, v. NUOVAMENTE.

NOVANTA, s. m. dziewięćdziesiąt.

NOVANTENA, s. f. dziewięćdziesiąt czego.

NOVATESIMO, —MA, ad. dziewięćdziesiąty.

NOVARE, v. a. i. wprowadzać nowe rzeczy, wznowiać.

NOVATORE, s. m. nowator.

NOVAZIONE, s. f. Leg. odnowienie kontraktu.

NOVE, s. num. dziewięć.

NOVECENTO, s. num. dziewięćset.

NOVELLA, s. f. powieść. = baśń, brelnia, androny. = wiadomość. Come cre' che Fabbrizio si faccia lieto udendo la —, Petr. = części wstydlive kobiety. = Mettere in novelle, wysnuć, wyszydzić.

NOVELLAMENTE, av. nowo, świeżo, niedawnio; znów.

NOVELLAMENTO, s. m. opowiadanie powieści.

NOVELLARE, v. n. opowiadać powieści. = bając, paplać. = ogadywać. = v. n. e. r. odnawiać się. Quando la luna viene in sul —, gdy jest więźny w nowiu.

NOVELLATA, s. f. powieść, baśń, bajka, banieluka.

NOVELLATORE, s. m. opowiadacz powieści.

NOVELLETTA, —INA, —UCCIA, —UZZA, s. f. dim. powiastka, bajeczka.

NOVELLIERA, s. f. opowiadaczka powieści.

NOVELLIERE, —RO, s. m. bazarz, nowiniarz. = plotkarz, papla. = postaniec, v. MESSO.

NOVELLINITA, s. f. nowość.

NOVELLINO, —NA, NOVELLISMO, —MA, ad. nowusienki, nowinki, nowotlenki.

NOVELLISTA, s. m. pisarz powieści. = gazeciars, nowiniarz.

NOVELLIZIA, s. f. nowalia.

NOVELLO, —LA, ad. nowy. = młody. = wół w trzecim roku. = Vendere o comprare a novello, sprzedać lub kupić na piwu. [powieść.

NOVELLOZZA, s. f. śmieszna

NOVEMBRE, s. m. listopad.

NOVERARE, v. a. liczyć.

NOVERATORE, s. m. —TRICE, s. f. liczący, i t. d.

NOVERAZIONE, s. f. liczenie.

NOVERO, v. NUMERO.

NOVESIMO, —MA, ad. dziewięty. [życa.

NOVILUNIO, s. m. now wieg.

NOVISSIMO, —MA, ad. sup. najnowszy, najświeższy. = ostatni.

NOVITÀ, s. f. nowość.

NOVIZIA, s. f. odbywająca nowicyat. = młoda mężatka.

NOVIZATO, —TICO, s. m. nowicyat (czas i miejsce).

NOVIZIO, s. m. odbywający nowicyat. [usz.

NOVIZIO, —ZIA, ad. nowicy-

NOVO, v. NUOVO.

NOZIONE, s. f. znajomość, wiadomość.

NOZZE, s. f. pl. wesele. Far —, sprawić wesele. = Fig. Andar a —, iść śmiało, wesoło jak do tańca. Aver più che un paio di —, być obarczonym interesami. Far le — coi funghi, prov. v. FUNGO.

NOZZERESCO, —CA, pl. —GHI, —CHE, ad. weselny, ślubny.

NOZZOLINE, s. f. pl. skromne wesele.

NUBE, s. f. chmura.

NUBILE, ad. m. f. mający wiek zdolny do zamęścia lub ożenienia.

NUBILETTA, v. NUVOLETTA.

NUBILITÀ, —TADÉ —TATE, s. f. pochmurność.

NUBILO, —LA, NUBILOSO, —SA, ad. pochmurny. = NUBILOSA, s. f. Astr. mgławica. Una — non è altro, che un aggregato di molte stelle minute invisibili a noi, Gal. Sag.

NUCA, s. f. kark. = D. Inf. kość pancerzowa.

NUCLEO, s. m. Giob. zawijek, zarodek.

NUDAMENTE, av. goło, nago. = fig. wręcz, bez ogródki, nie obwijając w bawetnę.

NUDARE, v. a. obnażyć. = fig. obnażyć, ogolocić.

NUDELLO, —LA, ad. prawie nagi.

NUDISSIMO, —MA, ad. sup. golusienki, nagutenki.

NUDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. gołota, nagość.

NUDO, —DÌ, ad. goły, nagi.

NUDRIMENTO, v. NUTRIMENTO.

NUDRIRE, v. a. ir. karmić, żywić, hodować. = Fig. cho-

wać, żywić w sercu, przechowywać. = wychowywać. E' l gran Chirone il qual nudrì Achille,

D. Inf. = v. r. karmić się, żywić się. = Nudrirsì di speranza,

fig. karmić się nadzieją.

NUDRIRE, s. m. —TRICE, s. f. karmiciel, karmicielka.

NUDRITURA, v. NUTRITURA.

NUGOLA, —LO, —LAGGIA, —LATO, —LOSITÀ, v. NUVOLO, ec. = chmara, gromada. Nugolo di colombi, di stormi, stado goł-

bi, i t. d. Venne d'api una nugola a posarsi, Car. En. Veggo di barbari immenso un —, Mont.

NUGOLOSO, —SA, ad. pochmurny.

NULLA, s. m. nic, nicosć, nicstwo. Io mi rammento di —, nic

sobie nieprzypominam. Ridurre in —, u niccz obrócić, zni-

wieć. Mandare in —, znieść, skasować, unieważnić. Non ne

perder —, być bardzo do kogo podobnym. — sarebbe del tor-

nar mai suso, D. Inf. nie byłoby

żadnego sposobu na tamten

świat powrócić. — più, nic wię-

cej, nic nadto. Una ragazza bella

che — più, dziewczyna rzad-

kiej piękności. = co, cokolwiek.

Domandala e scongiurata se ella

vuol — date, Lasc. Nov. Hai tu

— sopra coscienza? czy masz co

na sumieniu?

NULLADIMENO, av. niemniej

jednak, a przecież, wszelako.

NULLEZZA, s. f. + nicosć, ni-

cestwo.

NULLITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. nieważność, nicosć.

NULLO, —LA, ad. żaden.

Nulla nube vela il cielo, żadna

chmura nie zastania nieba. = s. m. nikt.

NUME, s. m. bóstwo, Bóg. =

dusza bogostawiona, święty

niebieski. Che fe' de' cari a Dio

beati numi, Ar. Orł. Far.

NUMERABILE, ad. m. f. dają-

cy się śliczy.

NUMERALE, ad. m. i. *liczbowy, liczebnik*. [bnie.]

NUMERALMENTE, av. *liczeniowo*.

NUMERARE, v. a. *liczyć*.

NUMERARIO, —RIA, ad. *liczebnik*. Valor numerario, *wartość liczebna (o pieniądzu)*.

NUMERATIVO, —VA, ad. *liczący*.

NUMERATORE, s. m. *liczyiciel*. = Arit. *licznik*.

NUMERAZIONE, s. f. *liczenie*.

NUMERICAMENTE, av. *liczebnie*.

NUMERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *liczbowy, liczebnik*.

NUMERO, s. m. *liczba*. = *liczba, cyfra, numer*. = *liczba, ilość*. = *rytm, miara wiersza*.

Libro de' Numeri, *Numeri*, *4ta księga Mojżesza*. = *Numero aureo, liczba złota (pozostała po podzieleniu pewnej liczby lat więcej 1 przez 19 to jest przez lata okręgu ziemskiego)*.

i tak rok 1855 skaże nam 97 upłynionych okręgów ziemskiego

od Ery chrześcijańskiej i *liczbę* (złotą 13).

NUMEROSAMENTE, av. *liczeniowo*.

NUMEROSITÀ, s. f. *znaczna liczba*. = *hurmonia w wierszu*.

NUMEROSO, —SA, ad. *liczny, mnogi*. = *harmonijny*.

NUMISMATICA, s. f. *numizmatyka*.

NUMISMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *numizmatyczny*.

NUMMO, s. m. *pieniądz*, *dawna moneta rzymska złota lub srebrna*.

NUMMOLARIA, s. f. *Bot. pieńgżek, pieniężnik*.

NUNCIARE, ec. v. NUNZIARE, ec. NUNCUPATIVO, —VA, ad. *Leg. słowny, nie na piśmie (o testamentach)*.

NUNZIA, s. f. *Tass. Ger. posłannica, oznajmicielka*.

NUNZIARE, v. a. *oznajmiać, obwieścić, donieść, zwiastować*.

NUNZIATORE, s. m. *oznajmiciel*.

NUNZIATURA, s. f. —ro, s. m. *urząd nuncjusza*.

NUNZIO, s. m. *poseł, posłaniec, oznajmiciel*. = *apostolic, nuncjusz papieżki*.

NUOCERE, v. n. ir. *szkodzić*.

NUORA, s. f. *synowica*.

NUOTARE, v. n. *plywać*.

NUOTATORE, s. m. *plywacz*.

NUOTO, s. m. *plaw*. Passare a —, *przebyć w plaw, przepłynąć*. [domość.]

NUOVA, s. f. *nowina, wiadomość*.

NUOVAMENTE, av. *nowo, świeżo, niedawno*.

NUOVO, —VA, ad. *nowy, świeży, nowo zrobiony, nowo nastaly*. Nuovo anno, *nowy rok*.

Esser nuovo in un luogo, *świeżo dokąd przybyć*. Nuova luna, *nowy miesiąc*.

nowy, *nowoczesny, nowożytny*. = *nowocześnie*. = *zadziwiający, dziwny*. Questa cosa mi giunge nuova, *to dla mnie nowina, to mnie zadziwia*. Mostrarsi o farsi nuovo d'alcuna cosa, *udawać że się czego nie wie, okazywać udane zadziwienie*. = *Nuovo giorno, dzień następny, nazajutrz*.

Di nuovo, *znowu*. Di bel nuovo, *jeszcze raz*.

NUTAZIONE, s. f. *Astr. wahanie się, kołysanie się osi ziemi, i innych planet*.

NUTRIBILE, ad. m. f. *pożywny, posilny*. = *dający się żywić*.

NUTRICAMENTO, s. m. *żywienie, karmienie*. [mici.]

NUTRICARE, v. a. *żywić, karmić*.

NUTRICATORE, s. m. —TRICE, s. f. *karmiciel, karmicielka*.

NUTRIZIONE, s. f. *żywienie, żywienie się*.

NUTRICE, s. f. *mamka*. = *fig. karmicielka*. Dell'Eneida dico, *la qual fummi — poetando, D. Purg.* = *s. m. nauczyciel*.

NUTRICHEVOLE, NUTRIMENTALE, NUTRIMENTOSO, —SA, NUTRITIVO, —VA, ad. *pożywny, posilny*.

NUTRICIO, v. *NUTRITORE*.

NUTRIMENTO, s. m. *żywność, pokarm, żywienie*.

NUTRIRE, v. *NUTRIRE*.

NUTRITO, —TA, p. ad. *żywiony, karmiony*. = *fig. wychowany, pożywiony czem*.

NUTRITORE, s. m. *żywiiciel, karmiciel*.

NUTRITURA, —ZIONE, s. f. *żywienie, karmienie*. = *żywność, pokarm*.

NUVOLA, s. f. *chmura, obłok*.

NUVOLAGIA, s. f. *dużo chmur, chmury*.

NUVOLATO, s. m. *dużo chmur*. = *pochmurność, zachmurzenie*. = *ad. ciemnobłękitny*.

NUVOLETTA, s. f. —tto, s. m. *dim. chmurka*.

NUVOLO, s. m. *chmura, obłok*. —di buriana, *mgła, pomroka*. = *męty w płynie*. = *fig. chmara, zgłaza, gromada, kupa*.

NUVOLONE, s. m. *duża, gęsta chmura*.

NUVOLOSITÀ, s. f. *zachmurzenie, pochmurność*.

NUVOLOSO, —SA, ad. *pochmurny*. = *fig. cmiący*.

NUVOLUZZO, s. m. *dim. chmurka*.

NUZIALE, ad. m. f. *ślubny, weselny, małżeński*.

NUZIALMENTE, av. *jak na wesele*. Vestito —, *ubrany na wesele*.

O

O, oh, interi. o!

O, cong. albo, lub. Przed samogłoską przybiera czasem literę d. Qualche tu sii od ombra od uom certo, *D. Inf.*

OASI, s. f. *(obszar ziemi okryty roślinami wśród piaszczystych pustyń Afryki), wyspa lądowa*.

OBEDIENTE, ad. m. f. *posłuszny*. [słusznie.]

OBEDIENTEMENTE, av. *posłuszenie*.

OBEDIENZA, —ZIA, s. f. *posłuszeństwo*.

OBEDIRE, v. n. ir. *być posłusznym, słuchać*. v. UBBIDIRE.

OBEDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *posłuszny, posłuszna*.

OBEDIENTE, ec. v. OBEDIENTE.

OBBIETTARE, v. a. *zarzucać, zrobić zarzut*.

OBBIETTIVO, —VA, ad. *Filos. przedmiotowy*. = *Obj. przedmiotowy*. Vetro obbiettivo, *szkło przedmiotowe (wypukłe)*.

OBBIETTO, s. m. *przedmiot*. = *przedmiot, cel*. = *powód, przyczyna*. = *przeszkoda*. Ma puossi a voi (occhi) celar la vostra luce per meno —, *Petr.*

OBBIETTO, —TA, ad. *zarzucony*.

OBBIEZIONE, s. f. *zarzut*.

OBBIOSO, —SA, v. UBBIOSO.

OBBLATORE, —ZIONE, v. OBBLATORE, ec.

OBBLIAMENTO, s. m. *zapomnienie*.

OBBLIARE, v. a. *zapominać*. = *v. r. zapomnieć się*.

OBBLIATORE, s. m. *zapominający*.

OBBLIGAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. *zobowiązanie się*.

OBBLIGANTE, ad. m. f. *obowiązujący, wkládający obowiązki*. = *obowiązujący, grzeszny, usługny*.

OBBLIGANTEMENTE, av. *uprzejmie, grzecznie*.

OBBLIGARE, v. a. *zobowiązać, włożyć obowiązki, skłonić, znieślić*. = *zobowiązać sobie kogo*. = *v. r. zobowiązać się*.

OBBLIGATAMENTE, av. *z obowiązku, w skutku zobowiązania się*.

OBBLIGATO, —TA, p. ad. *obowiązany; znievolony*.

OBBLIGATORIO, —RIA, ad. *obowiązujący*. [wiążanie.]

OBBLIGAZIONE, s. f. *zobowiązanie*.

OBLIGO, pl. —GHI, s. m. obowiązek, powinność. Far l'— suo, pętnić powinność.

OBBLIO, s. m. zapomnienie.

OBBLIOSO, —SA, ad. zapominający.

OBLIQUAMENTE, av. ukośnie, skośnie. [śnie.]

OBLIQUARE, v. n. iść ukośnie, skośnie. **OBLIQUITA**, s. f. ukośność. = Obliquità dell' ecclittica, Ast. e Geogr. nachylenie ekliptyki do równika, kąt pod którym ekliptyka przecina równik, a którego miarą jest odległość każdego zwrotnika od równika, czyli 23° 28'.

OBLIQUO, —QUA, av. ukośny, skośny. I raggi più obliqui illuminano meno, Gal. Dial. = fig. niesłuszny, niesprawiedliwy. = Gram. Casi obliqui, wszystkie przypadki oprócz pierwszego.

OBLITO, —TA, ad. lat. zapomniany. [OBBLIO, ec.]

OBLIVIONE, **OBLIVIOSO**, v. **OBBROBRIATO**, —TA, ad. zhanbiony, zelżony.

OBBROBRIO, s. m. hanba, zniewaga, sromota, zakala.

OBBROBRIAMENTE, av. haniebnie, sromotnie.

OBBROBRIOSO, —SA, ad. haniebnie, sromotnie, obelżywy, zelżony.

OBBROBRIUZZO, s. m. dim. mały zniewaga.

OBBUMBARE, v. a. zaćmić, przyćmić.

OBBUMBRAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. zaćmienie, przyćmienie.

OB DURATO, —TA, ad. stwardniały, zatwardziały.

OB DURAZIONE, s. f. stwardniałość, zatwardziałość.

OBEDIENTE, **OBEDIRE**, ec. v. **OBBEDIENTE**, ec.

OBELISCO, pl. —CHI, s. m. obelisk.

OBESITA, s. f. otyłość.

OBE SO, —SA, ad. otyły.

OBICE, s. m. zawada. = Mil. granatnik. [RE, ec.]

OBIETTARE, ec. v. **OBIETTARE**.

OBISTA, s. m. oboista.

OBIURGAZIONE, s. f. łajanie.

OBIZZO, s. m. granatnik.

OBLATO, s. m. bractiszek, laik.

OBLATORE, s. m. ofiarujący.

Il principe mal consigliato disprezza l'offerte, e l'— in vece di premio, e di grazie, ne riporta disturbo, e vilipendio, Gal. Lett. = postępujący cenę na licytacji.

OBLAZIONE, s. f. ofiara.

OBLIARE, **OBLIO**, ec. v. **OBLIARE**, ec.

OBLIQUAMENTE, **OBLIQUARE**, ec. v. **OBLIQUAMENTE**, ec.

OBLITERARE, v. a. zatrzeć, zamazać; zgładzić, zagładzić.

OBLIVIONE, s. f. zapomnienie.

OBLUNGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. podłużny, podługowaty.

OBOE, s. m. obój.

OBOLO, —LE, s. m. obol, miedziany pieniążek grecki.

OBRIZZO, s. m. czyste złoto (wyraz używany w Pismie Ś.).

OBTRETTAZIONE, s. f. Lor. Med. v. DETRAZIONE.

OBBUMBARE, ec. v. **OBBUMBARE**, ec.

OCA, s. f. gęś. = Fig. Cervel d'oca, cielęca głowa, ciapa. Non è o non pare un'oca, nie w ciemnie bity. E' non è tempo di far fieno a oche, nie pora bawić się fraszkami. Parere un'oca impastojata, nie umieć sobie w niczem dać rady. Tu se l'oca, staniesz się pośmiewiskiem wszystkim. Far il becco all'oca, dokończyć roboty, dokończyć dzieła. Presa che l'ha, gli è fatto il becco all'—, che subito dottela pregna infin sopra agli occhi, L. Lipp. Malm. I paperi vogliano menar l'ocche a bere, prov. jaja chcą być mędrze niż kury.

OCCASIONALE, ad. m. f. sprawujący co. Causa —, przyczyna sprawująca skutek.

OCCASIONALMENTE, av. przy zdarzonej okazji.

OCCASIONARE, v. a. sprawić, rzucić, dać okazję, pochoch, powód do czego.

OCCASIONE, s. f. okazja, pochoch, powód, przyczyna. Dare, porgere —, dać okazję, pochoch, powód do czego. Usare l'—, Głec korzystać z okazji.

OCCASO, s. m. zachód słońca. = zachód, strona nieba. = fig. koniec, śmierć.

OCCHIACCIO, s. m. peg. oczysko. Fare occhiacci, fig. patrzeć krzywym okiem; wytrzeszczać oczy.

OCCHIAIA, s. f. dołek oczny. = śmiałość pod okiem.

OCCHIALAIO, —LISTA, s. m. okularnik.

OCCHIALE, s. m. okulary. = ad. m. f. oczny. Dente —, ząb podoczny. [tka.]

OCCHIALETTO, s. m. lorne. **OCCHIARE**, v. a. upatrywać.

OCCHIATA, s. f. rzut oka. Dare un'—, rzucić okiem.

OCCHIATELLA, —TINA, s. f. dim. mały rzut oka.

OCCHIATO, —TA, ad. oczkowaty, oczasty. [spojrzenie.]

OCCHIATURA, s. f. wzrok, **OCCHIAZZURRO**, —RA, ad. mający błękitne oczy.

OCCHIBAGLIOLO, s. m. + zamknięcie oczu, oślnienie.

OCCHIEGGIARE, v. n. strzelać oczyma, spojrzeć miłośnie.

OCCHIELATURA, s. f. dziurki na guziki u sukni.

OCCHIELLO, s. m. dziurka na guzik.

OCCHIETTINO, —TTO, s. m. dim. oczko. = **OCCHIETTO**, pętka.

OCCHIO, s. m. oko. = fig. oko, wzrok, wejrzenie, spojrzenie. = oczko w drzewie, w latościach. = okno okrągłe lub owalne. = czarna plamka na fasoli. = Negli, in su gli occhi d'uno, w czyich oczach, przed oczyma, w obec kogo. In mezzo di tant'occhi, w obliczu, w przytomności tylu osób. A chius'occhi, na oślepe. Andare a chius'occhi, iść gdzie na oślepe, bez obawy. Passare a chius'occhi chechessia, pominąć, lekceważyć. A occhi aperti, uważnie. A quattro occhi, na cztery oczy, na osobności. Non aver rasciutto gli occhi, mieć jeszcze mleko pod nosem. Aver gli occhi nella collottola, v. COLLOTTOLA.

Aver innanzi agli occhi, mieć co przed oczyma. Buttare la polvere negli occhi, zamydlić komu oczy. Cavarsi gli occhi, wydrzeć sobie oczy. Chiuder gli occhi, zamknąć oczy, umrzeć; udawać że się czego nie widzi, przez szparę na co patrzeć. Chiuder l'—, przysmrzyć oko. Costare un —, drogo kosztować. Dar d'—, mrugać, mrugnąć. Dar nell'—, wpaść w oko, podobać się. Cadere sotto gli occhi, wpaść w oczy. Esser l'— d'alcuno, być czymś prawem okiem. Far gli occhi rossi, mieć łzy w oczach. Guardare colla coda dell'—, v. CODA. In un batter d'—, w mgnieniu oka. Perder l'—, stracić glans, lustr. Perder d'—, stracić z oka. Stare cogli occhi addosso ad alcuno, mieć na kogo oko; niepuszczać z oka. Star coll'— teso, pilnie czuwać, pilnować. = Annestare a —, oczkować, okuliżować. Prov. L'— del padrone ingrassa il cavallo, v. CAVALLO. In terra de' ciechi beato chi ha un —, v. CIECO. Lontano dagli occhi, lontano dal cuore, co z oka to i z myśli. Occhio di gatta, Min. kocię oko, gwiazdeczka.

OCCHIOLINO, s. m. dim. oczko. Far l'—, mrugać, mrugnąć.

OCCHIONE, s. m. accr. duże oko.

OCCHIUCCIO, —ZZO, s. m. dim. oczko.

OCCHIUTO, —TA, ad. ocz-

sty (o ogonie pawia). = mający dużo pączków (o winorośli).

OCCIDENTALE, ad. m. f. zachodni. [strona świata.

OCCIDENTE, s. m. zachód.

OCCIPITALE, ad. m. f. od tyłu głowy.

OCCIPITE, —zio, s. m. tył głowy, potylicy, zatylek.

OCCORRENTE, ad. m. f. nadchodzący, zdarzający się. = s. m. wszystko czego potrzeba.

OCCORRENZA, s. f. traf, zdarzenie, przypadek. = potrzeba.

OCCORRERE, v. n. ir. pokazać się, stanąć przed. = zdarzyć się, nastąpić się, nastąpić. = przychodzić na myśl, nasuwać się, nastąpić się. = być potrzebnym. Che ti occorre? czego ci potrzeba?

OCCORRIMENTO, s. m. zdarzenie, wypadek. = przypomnienie.

OCCORSO, —SA, p. ad. v. **OCCORRERE**. = s. m. traf, zdarzenie, przypadek, wypadek.

OCCULTAMENTE, av. skrycie, pokryjomi.

OCCULTAMENTO, s. m. —zione, —TEZZA, s. f. ukrywanie, przechowywanie. = Occultazione, Astr. zakrycie gwiazdy przez inną.

OCCULTARE, v. a. kryć, ukrywać, zakrywać. = v. r. kryć się.

OCCULTATORE, s. m. —TRICE, s. f. ukrywacz, i t. d. —de' talenti, ten co zakopuje swe talenty.

OCCULTO, —TA, ad. ukryty, zakryty, utajony, skryty, tajemny. = s. m. skrytość, tajemnica. Perciocchè solo Iddio sa gli occulti, Wit. SS. Pad.

OCCUPAMENTO, s. m. zajęcie w posiadanie.

OCCUPARE, v. a. zająć w posiadanie. = zająć nieprawnie, zagarnąć. = zajmować tyle a tyle miejsca. = zatrudnić, zająć czem. —l' animo, zająć umysł.

OCCUPATORE, s. m. —TRICE, s. f. zaborca, przywłaszczyciel. = Leg. pierwszy zaborca, który co przed innymi zajął w posiadanie.

OCCUPAZIONE, s. f. zajęcie, zatrudnienie. = zabór, przywłaszczenie. [ro.

OCCURSIONE, v. **OCCORRIMENTO**.

OCEANO, s. m. ocean. = fig. ogrom.

OCCLOCRAZIA, s. f. panowanie młotochu.

OCCONE, s. m. accr. duża gęś.

OCRA, **OCRIA**, s. f. okra, żółta farba.

OCULARE, ad. m. f. oczny. = naoczny. Testimonio —, świadek naoczny. = rozważony.

OCULARMENTE, —TAMENTE, av. naocznie, na własne oczy. = Ocultamente, fig. bacznie, uważnie.

OCULATEZZA, s. f. baczność, czujność.

OCULATO, —TA, ad. naoczny. Testimonio oculato, naoczny świadek. = fig. mający bystry wzrok, przezorny.

OCULISTA, s. m. okulista.

OD, zamiast **O**, przed samogłoską, cong. albo.

ODA, **ODE**, s. f. oda.

ODIARE, v. a. nienawidzić.

ODIATORE, s. m. nienawistnik.

ODIERNAMENTE, av. dziś.

ODIERNO, —NA, ad. dzisiejszy.

ODIEVOLE, **ODIBILE**, **ODIABILE**, ad. m. f. godzien nienawieści, obmierzły.

ODIO, s. m. nienawiść, wstręt, odraza. [wistnie.

ODIOSAMENTE, av. nienawistnie.

ODIOSITA, s. f. nienawistość.

ODIOSO, —SA, ad. obmierzły, nieznośny. Ma le comparazion son tutte odiose, Bern. Or. l.

ODIRE, v. UDIRE.

ODOMETRO, s. m. narzędzie do mierzenia drogi. przebieżonej. [zębów.

ODONTALGIA, s. f. Mea. ból

ODORABILE, ad. m. f. który można powąchać. = Senso —, v. ODORATO.

ODORAMENTO, s. m. wąchanie. = zapach.

ODORARE, v. a. wąchać, powąchać. = fig. wywąchać, przewąchać co. = v. n. pachnąć.

ODORATIVO, —VA, ad. mogący wąchać. [wonienia.

ODORATO, s. m. zmysł powonienia.

ODORE, s. m. woń, zapach. Fig. reputacja, sława. —di santità, świętość, świętość. = poszlaka, poznaka.

Avere —d' una cosa, przewąchać co.

ODORIFERO, —RA, **ODORIFICO**, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wonny, pachnący. [pachy.

ODORISTA, s. m. lubiący zapach.

ODOROSAMENTE, av. z zapachem.

ODOROSETTO, —TA, ad. dość przyjemnie pachnący.

ODOROSO, —SA, ad. wonny, pachnący.

OFFA, s. f. lat. kęś.

OFFELLA, s. f. andrut, ciasteczko nakształt opłatków.

OFFELLARO, s. m. ciastecznik.

OFFENDERE, v. a. ir. razić, obrazić. Altri (animali) però che 'l gran lume gli offende, non escon fuor se non verso la sera, Petr. = obrazić, urazić, skrzywdzić. = v. ir. obrazić się, urazić się. [czepny.

OFFENDEVOLE, ad. m. f. za

OFFENDIBILE, ad. m. f. dający się obrazić, uszkodzić.

OFFENDIMENTO, s. m. obrażenie, obraza.

OFFENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. obraziciel, obrazicielka.

OFFENSIONE, s. f. obraza, uraza. = szkoda. = grzech, przewinienie.

OFFENSIVAMENTE, av. zaczepnie. [czepny.

OFFENSIVO, —VA, ad. za

OFFENSORE, s. m. obraziciel.

OFFERIRE, v. a. ir. ofiarować, dać w ofierze, przynieść w ofierze, poświęcić Bogu na ofiarę. = v. r. stanąć przed oczyma, nawinąć się przed oczy; ofiarować się, okazać się gotowym.

OFFERITORE, s. m. przynoszący ofiarę.

OFFERTORIO, —RIA, ad. należący do ofiary.

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFFERTO, —TA, p. ad. ofiar.

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFFERTO, —TA, p. ad. ofiar.

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFFERTO, —TA, p. ad. ofiar.

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFFERTO, —TA, p. ad. ofiar.

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFFERTO, —TA, p. ad. ofiar.

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTORIO, s. m. Eccl. oferta, ofertorium. = ad. ty

OFFERTA, s. f. ofiara, dar, podarunek. = Offerta all' incanto, postępowanie ceny na licytacji. = Offerta di bocca, słowna obietnica. = ofiara poświęcona Bogu. [rowany.

OFIGLOSSO, s. m. *Bot. języcznik, nieszczęsal.*

OFTALMIA, s. f. *choroba oczu.*

OFTALMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *oftalmiczny, od choroby oczu.* [GOGA.]

OGA MAGOGA, v. GOGA MA-

OGGETTARE, v. a. *zarzucać.*

OGGETTO, v. OBBIETTO.

OGGI, av. *dziś, dzisiaj.* — ad otto, od dziś za tydzień. D' — in domane, od dziś do jutra. D' — in poi, d' — innanzi, na potem, na przyszłość, od tej chwili, oddł. = Prov. Cavami d' — e mettini in domani, żyć z dnia na dzień. Non esser più d' — e di ieri, nie być wczorajszym, nie być już młodym.

OGGIDI, OGGIORNO, av. *dziś, dzisiaj, za dni naszych.*

OGGIMAL, v. ORAMAI.

OGLIARO, s. m. *oliwiarz.*

OLIO, v. OLIO.

OGNI, ad. m. f. *każdy.* — cosa, wszystko. Il giovanetto gli disse — cosa, Bocc. — dove, wszędzie. Ad — modo, wszelkimi sposobami, koniecznie.

OGNIDI, av. *codziennie.*

OGNISANTI, s. m. *dzień Wszystkich Świętych.*

OGNI VOLTA CHE, OGNIQUAL-

VOLTA, av. *ile razy.*

OGNORA, OGNOTTA, av. *zawsze, zawsze.* — che, *ile razy.*

OGNUNO, pron. m. sing. *każdy.*

OGNUNQUE, + v. QUALUNQUE.

OHIMÉ, oimé, interi. *niestety!*

OIBO, interi. *ba, wcale nie, gdzieś tam, ale właśnie.* = Stulży także do wyrażenia obryzzenia.

— che schifezza è questa, co za plugastwo. = tudzież do nagany i strofowania. —, non fate tal cosa, psie, nie rób tego.

OISÈ, interi. *co za biedak!*

co za nieborak!

OITE, o tū, interi. *o jak jesteś nieszczęśliwy!*

OLA, interi. *hola!*

OLEACEO, —CEA, ad. *olejowaty, oleisty.*

OLEANDRO, s. m. *Bot. płochowiec, oleander.*

OLEASTRO, s. m. *dzikie oliwne drzewo.*

OLENTE, ad. m. f. *wonny.*

OLEOSITA, s. f. *oleistość.*

OLEOSO, —SA, ad. *olejowaty, oleisty.*

OLEZZARE, v. n. *pachnąć.* E si fer manto di molli erbette e d'olezzanti fiori, Mont.

OLFARE, v. ODORARE.

OLFATTORE, ad. Nervo —, Anat. jeden z nerwów powonienia.

OLFATTORIO, —RIA, ad. *węchowy.*

OLIANDOLO, s. m. *oliwiarz.*

OLIATO, —TA, ad. *zaprawiony oliwą.*

OLIBANO, s. m. *kadzidło białe. = drzewko, kadzidłowiec.*

OLIGARCHIA, s. f. *oligarchia, możnoludztwo.*

OLIGARCHICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *oligarchiczny, możnoludny.*

OLIMPIADE, s. f. *olimpiada, przeciąg lat czterech między igrzyskami olimpijskimi.*

OLIMPICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *olimpijski.*

OLIO, s. m. *oliwa; olej.*

OLIOSO, —SA, ad. *olejowaty, oleisty.*

OLIRE, v. n. ir. *pachnąć.* Prendendo la campagna lento lento su per lo suol che d'ogni parte oliva, Bocc. Il timo e la viola, onde il b' l' suolo soavemente d'ogni parte oliva, Mont.

OLITORIO, —RIA, ad. *warzywny.*

OLIVA, s. f. *olivka. =* drzewo oliwne.* Incoronato di fronde d' —, wienieczoney gąłką oliwną. Venir coll' —, fig. przyjsz z gąłką oliwną, godłem pokoju.

OLIVARE, ad. m. f. *podobny do oliwki.* Corpi olivari, Anat. gruczoły.

OLIVASTRO, —TRA, ad. *olichowaty, oliwkowy.*

OLIVETO, s. m. *gąłk oliwny. = ogród, góra oliwna za bramami Jeruzalem.*

OLIVO, s. m. *oliwne drzewo.*

OLLABA, interi. *o do stu kato! =* [wy.]

OLMETO, s. m. *lasek wiozowy.*

OLMO, s. m. *wioz, brzość.*

OLOCAUSTO, s. m. *calopalenie.*

OLOGRAFO, —FA, ad. *własnoręczny (o testamentie).*

OLOSTIO, s. m. *Bot. mokrzyca.* [oc.]

OLTRA, OLTRACHÈ, v. OLTRÈ.

OLTRACCIO, OLTR' A CIÒ, av. *oprócz tego, nadto.*

OLTRACOTANZA, s. f. + śmiałość, zuchwałość. Ond' esta — in voi si alletta, D. Inf. v. TRACOTANZA.

OLTRACOTATO, —TA, ad. *zarozumiały, dumny.* D'oltracotata schiatta, D. Par.

OLTRAGGIARE, v. a. *lżyć, znieważać.*

OLTRAGGIATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *obelżyciel, obelżycielka.*

OLTRAGGIO, s. m. *krzywda, szkoda. = zniewaga, obelga.* A —, av. *bez miary, niezmiernie.*

OLTRAGGIOSAMENTE, av.

obelżywie. = bez miary, szbylecznie.

OLTRAGGIOSO, —SA, ad. *obelżywy. = niepomiarowany, szbylczny.*

OLTRAMARAVIGLIOSO, —SA, ad. *niezmiernie zadziwiający.*

OLTRAMARE, v. OLTRÈMARE.

OLTRAMARINO, —NA, ad. *zamorski. = Azzurro oltramarinò, ultramarina, farba jasno-błękitna robiona z lapis lazuli.*

OLTRAMIRABILE, ad. m. f. *nad podziw.*

OLTRAMISURA, OLTRANODO, v. OLTRÈMISURA, ec.

OLTRAMONDANO, —NA, ad. *nadziemski, niebieski.*

OLTRAMONTANO, —NA, ad. *zagórny.*

OLTRAPAGATO, —TA, ad. *przeplacony.*

OLTRAPASSARE, v. a. *przekroczyć, przestąpić.*

OLTRAPOSSENTE, ad. m. f. *przemozny.*

OLTRARO, s. m. *część miasta Florencji po lewym brzegu rzeki Arno.*

OLTRASELVAGGIO, —GIA, ad. *niezmiernie dziki.*

OLTRE, prep. za, po za. Cadere — il ginocchio, spadać po za kolana. D'oltre, z poza. Molti ambasciatori d'estere potenze d'oltre i monti veniano e d'oltre i mari, Cast. An. parl. = więcej niż, z górą, z okładem. — alle tre parti degli abitanti, Bocc. = nad. Fiorenza oltra ogni città bellissima, Bocc. -- le belle bella, piękniejsza nad wszystkie inne. = Oltre a ciò, oprócz tego, nadto. = Di oltre in oltre, av. *uskrósł, na wyłot.* = av. *gdzieś bardzo daleko. = dalej, naprzód. = Colà oltre, w tamtej górzys stronie.*

OLTRECHÈ, av. *oprócz tego że. = nadto, z resztką.*

OLTREDICHE, v. OLTRÈCHÈ.

OLTRACCIO.

OLTRAMARAVIGLIOSO, v.

OLTRAMARAVIGLIOSO.

OLTRÈMARE, av. *za morzem.*

OLTRÈMIRABILMENTE, av. *nad podziw.* [rg.]

OLTRÈMISURA, av. *nad miarą.*

OLTRÈMODO, av. *niezmiernie, nadzwyczajnie.*

OLTRÈMONTI, av. *za górami.*

OLTRÈNUMERO, av. *bez liku.*

OLTRÈPASSARE, v. OLTRÈPASSARE.

OMACCINO, s. m. dim. *człeczek, człeczyna.*

OMACCIO, s. m. *niepoczęty człowiek.*

OMACCIONE, s. m. *accer. dryblas, dytag. — da bene, da gar-*

bo, dobre czelczyko. Far l'—, dodawać sobie znaczenia.

OMACCIOTTO, s.m. kuc, kurdupel.

OMAGGIO, s. m. hold was-sala. = hold, uszanowanie, czolobitność.

OMAI, av. teraz; już. Lagrime — dagli occhi uscì non ponno, Petr.

OMBE, av. więc, tedy, owoż. OMBELICALE, ad. m. f. pępkowy.

OMBELICATO, —TA, ad. pępkowaty.

OMBELICO, OMBELLICO, OMBELICO, pl. —CHI, s. m. pępek. = srodek. Siede Parigi in una gran pianura, nell' ombilico a Francia, anzi nel core, Ar. Orl. Fur. na wielkiej równinie miasto Paryż leży, prawie w środku Francji.

OMBRA, s. f. cień. Disputar dell'— dell' asino, prov. sprzeczać się o fraszke. = Ombra vana, cień, mara, widmo, strach. Ombre di morti, cienie zmarłych. = Pitt. cień w obrazie. = Fig. cień. S'alcun — di colpa i suoi gran vanti rende mendaci, Tass. Ger. = cień, skrzydło, tarcza, zastona, opieka. E sotto l'— delle sacre penne governò 'l mondo, D. Pur. = pozor; podejrzenie.

OMBRACOLO, —CULO, s. m. altanka, szalas z gałęzi. = fig. cień, opieka.

OMBRAMENTO, s. m. ocienienie, zaciemnienie; cień.

OMBRIARE, v. a. ocienić, zaciemnić. = Pitt. cieniować. = v. n. strachac się (o koniu). Come falso veder (fa rinculare) bestia quand' ombra, D. Inf. = fig. mieć podejrzenie, niedowierzac.

OMBRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. + podejrzliwy, nieufny.

OMBRATILE, ad. m. f. przywidziany, urojony. [nie.]

OMBATURA, s. f. cieniowa-OMBRAZIONE, s. f. zaciemnienie.

OMBREGGIAMENTO, s. m. ocienienie, ciemność.

OMBREGGIARE, v. n. ocienić, zaciemnić. = Pitt. cieniować. = fig. zakryć, zastonić, osłonić. = strachac się (o koniu).

OMBRELLA, s. f. mały cień. = parasol. = Bot. balduszek.

OMBRELLAIO, —LLIERE, s. m. fabrykant parasolów.

OMBRELLIFERO, —RA, ad. Bot. balduszkowaty.

OMBRELLINO, s. m. dim. parasolik.

OMBRELLO, s. m. parasol.

OMBRIFERO, —RA, ad. cienisty.

OMBRILUNGO, —GA, ad. rzucający długi cień.

OMBRINA, s. f. mały cień. = Ict. lipień.

OMBROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. cieniistość. = fig. ciemność, ciemnota; niepewność, wątpliwość.

OMBROSO, —SA, ad. cienisty. = Fig. tęklawy, płochliwy (o koniu). = nieufny, podejrzliwy.

OMEI, s. m. pl. jeki, narzekania. Di gioia insieme, e largitor d'—, Menz. [nie.]

OMELIA, s. f. homelia, kazamento, s. m. Anat. blona tłuszczowa.

OMERALE, ad. m. f. Anat. łopatkowy.

OMERO, s. m. barki, plecy. = Anat. kość wyższa ramienna, od łopatki do łokcia.

OMESSO, —SA, p. ad. opuszczony.

OMETTERE, v. a. ir. opuścić.

OMETTO, OMETTOLO, OMICIATTOLO, OMICCIATTOLO, OMICCIUOLO, OMICCELLO, s. m. dim. czelczyk, czelczyka, kawałek czelka.

OMICIDA, s. m. morderca, zabójca. = ad. Coltello —, noż morderczy.

OMICIDALE, OMICIDIARIO, —RIA, ad. morderczy, zabójczy.

OMICIDIO, s. m. morderstwo, zabójstwo.

OMISSIONE, s. f. opuszczenie.

OMMETTERE, ec. v. OMETTERE, ec.

OMNIVORO, —RA, ad. wszystkożerny.

OMOGENEITÀ, s. f. jednorodność.

OMOGNEO, —NEA, ad. jednorodny.

OMOLOGARE, v. a. polwierdzić akt.

OMOLOGAZIONE, s. f. polwierdzenie aktu zrobionego przed notariuszem.

OMOLOGO, —GA, pl. —GI, —GHE, ad. Geom. podobny, podobnie położony.

OMONIMO, —MA, ad. jednoimienny.

OMOPATA, s. m. Anat. łopatka.

ONAGRA, s. f. dzika oślica. = Bot. wiesiołek, świeca nocna.

ONAGRO, s. m. dziki osioł.

ONCIA, s. f. uncja, u nas 1/16, we Włoszech 1/12 część funta. = cal.

ONCINO, v. UNCINO.

ONDA, s. f. fala, balwan, woda. A onde, ciurkiem, strumieniem. Le goccioline del sudor del sangue scorrevano a onde, krwawy pot lał się strumie-

niem. = Drappo o tela a onde, materya, płótno w desenie podobne do fali. = A onde, wahać się, kołysać się. Andare a onde, fig. chwiać się, wahać się. = * morze. = * lzy. Qual foco non avrian già spento e morto l'onde che gli tristi occhi versan sempre? Petr.

ONDATA, s. f. fala morska.

ONDATO, —TA, ad. w desenie podobne do fali.

ONDE, av. skąd. = kedy, którędy. Intanto a quella stretto — si varca alla fata più bella è Rugger giunto, Ar. Orl. Fur. = jakim sposobem. = przez co, dla czego, dla tego, przeto, zatem. = zamiast zaimku względnego: z którego, z której, z których, przez które, któremi i t. d. Di quei sospiri ond'io nutriva il core, Petr. L'asta — trafitto portava il petto, Car. En. = aby, ażeby, dla tego aby.

ONDECHÉ, av. skądkolwiek.

ONDEGGIAMENTO, s. m. kołysanie się fali. = przelewianie się pływ powietrznego. = kołysanie się, powiewanie.

ONDEGGIANTE, ad. m. f. kołyszący się, powiewający, powiewny, bujący.

ONDEGGIARE, v. n. pływac po wierzchu wody, mścić się wrzaz z wodą. = łuc się, plynąć. E sulle tue catene... un rio di pianto ondeggia, Menz. = Far —, kołysać fale morskie, zboże, kity nuszyszkowi i t. d. = kołysać się, powiewać. Tricolor cimiero gli ondeggiava sul capo, Mont. = fig. chwiać się, wahać się.

ONDOSO, —SA, ad. falisty.

ONDULAZIONE, s. f. kołysanie się, wahanie się.

ONDUNQUE, av. zewsząd.

ONERARIO, —RIA, ad. Leg. mający włożony na siebie pewien ciężar lub obowiązek.

ONEROSO, —SA, ad. uciążliwy.

ONESTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. uczciwość, zacność; skromność, cnota.

ONESTAMENTE, av. uczciwie; noliwie. = wygodnie. = należycie, dostatecznie.

ONESTARE, v. a. okryć pozorem uczciwości. = v. ORNARE, ABBELLIRE.

ONESTEGGIARE, v. n. działać uczciwie.

ONESTO, —TA, ad. zacny, uczciwy; noliwy, skromny. = s. m. uczciwość. = av. uczciwie; skromnie.

ONFACINO, s. m. oliwa z niedojrzałych oliwek. [onich.]

ONICE, ONICHINO, s. m. Mm.

ONNINAMENTE, av. zgola, całkiem, zupełnie.

ONNIPOTEnte, ONNIPOSSENTE, ad. m. f. wszechmocny. = s. m. *Bóg wszechmocny*.

ONNIPOTEntEMENTE, av. wszechmocnie.

ONNIPOTENZA, s. f. wszechmocność. [wiedziwo.]

ONNISCENZA, s. f. wszech-
ONOMATOPEIA, —PEA, s. f. naśladowanie dźwięku naturalnego.

ONORABILE, ONORANDO, —DA, ad. szanowany, czcigodny.

ONORANZA, v. ONORE.

ONORARE, v. a. czcić, szanować, poważać; zaszczycać. Alzando lei che ne' miei detti onoro, Petr.

ONORARIO, —RIA, ad. honorowy (tytuł i t. p.). = s. m. honorarium, nagroda lekarza, prawnika i t. p.

ONORATAMENTE, av. zaszczytnie; zacnie.

ONORATO, —TA, p. ad. szanowany, uczczony. = szanowny; zacny; zaszczytny.

ONORATORE, s. m. —TRICE, s. f. oddający, oddająca cześć.

ONORE, s. m. cześć, szacunek, uszanowanie. Far — nel ricevere un personaggio, przyjmować kogo z wszelką uczciwością. Con gran festa ed — dalla donna fu ricevuto, Bocc. = cześć, chwala. = chwala, zaszczyt. Quei, ch'è de' poeti — e lume, Menz. = honor, cześć, imię, reputacja. Non l'altrui fama, e non sporcâr l' — nelle stae tue, Menz. Art. poet. = godność, dostojenstwo, stopień, zaszczyt. = pompa pogrzebowa. Con grandissimo — fu portato alla sepoltura, Bocc. = Farsi —, chlubić się, szczyć się. = Uscire a —, wyjść z czego z honorem. = Uomo d' —, człowiek zacny, szanowny. Punto d' —, punkt honoru.

ONOREVOLE, ad. m. f. zacny, szanowny, czcigodny. = wspinały, okazały. = Stare sull' —, przestrzegać swej godności.

ONOREVOLEZZA, s. f. zaćność, szanowność. = wspinałość, okazałość.

ONOREVOLMENTE, av. zacnie, zaszczytnie. = wspina-
le, okazałe. [RE, ec.]

ONORIFICARE, ec. v. ONORAR.

ONORIFICO, —CA, pl. —CI, —

CHE, ad. honorowy, zaszczytny.

ONOSMA, s. m. Bot. długosz.

ONTA, s. f. wstyd, hańba.

Prendersi ad —, mieć sobie za hańbę. Ad —, pomimo, wbrew, na przekór, na wzgardę.

ONTANETO, s. m. olszyna.

ONTANO, s. m. olsza, olcha.

ONTARE, v. DISONORARE.

ONTOLOGIA, s. f. ontologia, nauka o jestestwach.

ONTOSAMENTE, av. hanie-
bnie, sromotnie.

ONTOSO, —SA, ad. hanie-
bny, sromotny. = zawstydzony.

ONUSTO, —TA, ad. lat. obar-
czony, obciążony.

OOLITE, s. f. Min. ikrzyca.

OPACITÀ, s. f. nieprzezro-
czystość.

OPACO, —CA, pl. —CHI, —
CHE, ad. nieprzezroczysty.

OPALE, —LO, s. m. Min. opal.

OPEFICE, s. m. rzemieślnik,
robotnik.

OPERA, s. f. praca, robota.
= robotnik. In questo lavoro ci

vuol dieci opere, do tej roboty

trzeba 10 robotników. = ro-
bota, coś zrobionego. = plód

umysłowy; dzieło sztuki. =

opera, sztuka teatralna ze

spiewem i muzyką. = interes,

sprawa, rzecz. La signoria pa-
rendole piena informazione aver

dell'opera, Bocc. = cech rzemie-
ślniczy. = robota fortifikacyj-
na, szanca. = Dare opera, do-
kładać starania. Mettere in —,

przywieść do skutku, uskutecz-
nić. Seguendo questa verità...

cercai di metterla in —, Varch.
Boez. Chi ben comincia è alla
metà dell' —, prov. dobry po-
czątek jest połową dzieła.

OPERABILE, ad. m. f. dają-
cy się zrobić.

OPERACCIA, s. f. peg. zła
robota, złe dzieło.

OPERAIO, OPERIERE, s. m. ro-
botnik. = Operaio di chiese,

skarbnik parafii.

OPERAMENTO, s. m. robie-
nie, działanie.

OPERARE, v. a. robić, dzia-
łać. = sprawić skutek, skutko-
wać. = używać.

OPERATIVO, —VA, OPERATO-
RIO, —RIA, ad. działający, sku-
teczny, skutkujący. = roboczy,

pracowity.

OPERATORE, s. m. dzialacz;
robotnik. = Chir. operator.

OPERAZIONCELLA, s. f. dim.
robotka. = lekki purgans.

OPERAZIONE, —GIONE, s. f.
działanie, robota, dzieło. =

Chir. operacja.

OPERETTA, OPERUCCIA, s. f.
dim. robotka. = dziełko.

OPEROSO, —SA, ad. robo-
czy, pracowity. = Operoso di

brighe, di tradimenti, intrygant,
zdywca.

OFIFICIO, s. m. dzieło, robota.

OPIMO, —MA, ad. tłusty, ży-
zny, bogaty, obfity. Spoglie opi-
me, bogate łupy.

OPINABILE, ad. m. f. podo-
bny do prawdy.

OPINABILMENTE, av. podług
podobieństwa do prawdy.

OPINARE, v. n. sądzić, mnie-
mać, myśleć. = dać swe zdanie.

OPINATIVO, —VA, ad. dają-
cy swe zdanie; myślący.

OPINIONE, s. f. opinia, zda-
nie, mniemanie. Avere buona —,

mieć dobrą opinią, tuszyć so-
bie. Aver grande — di sé, być

zamiernym, zarozumiałym
o sobie.

OPPIARE, v. a. zadąć opium.
— la mente, fig. odurzyć, oszo-
łomić.

OPPIATO, —TA, p. ad. zmie-
szany z opium. = s. m. Med.
opiata.

OPPIALARE, v. a. zatkać ka-
nały w ciele.

OPPILATIVO, —VA, ad. Med.
zatykający.

OPPILAZIONE, s. f. zatkanie
kanału w ciele.

OPPIO, s. m. Bot. derzeń bia-
ły. (viburnum opulus). = opium.

OPPONENTE, ad. m. f. prze-
ciwny, opierający się czemu.

OPPONIMENTO, v. OPPOSIZI-
ZIONE.

OPPORRE, v. a. ir. stawić co
naprzeciw czemu. — un argine

all' anarchia, Cast. An. Parl.
położyć tamę anarchii. = v. r.

opierać się, stawić opór; sta-
wić na przeszkodzie; niepo-
zwalać; zachodzić w drogę;

sprzeciwiać się, zaprzeczać.

OPPORTUNAMENTE, —NA-
TAMENTE, av. w czas, w porę.

OPPORTUNITÀ, s. f. okazja,
zręczność, pora, pogoda. = po-
trzeba.

OPPORTUNO, —NA, ad.
w czas przychodzący, dogodny,

sposobny, pożądany. = potrze-
bny. = s. m. potrzeba.

OPPOSITAMENTE, av. prze-
ciwnie.

OPPOSITO, —TA, ad. naprze-
ciw leżący, stojący, położony.

= przeciwny, sprzeciwiający
się. = s. m. rzecz przeciwna.

OPPOSITORE, s. m. przeci-
wnik.

OPPOSIZIONE, s. f. przeciw-
położenie, przeciwstawienie,

przeciwległość. = opór, sprze-
ciwianie się, zaprzeczenie,

przeszkoda. = opozycja w ciu-
łach obradujących. = Astr. po-
łożenie dwóch ciał niebieskich

odległych od siebie o 180°, np.
gdy słońce jest w znaku Bara-
na, a wieży w znaku Wagi.

OPPOSTO, —TA, p. ad. v.
OPPORRE. — naprzeciw stojący.

= przeciwny, odwrrotny. = s.
m. rzecz przeciwna.

OPPRESSARE, v. a. *gnieść, przgniatać; sprawiać ciężkość, dusić w piersiach.* = fig. *uciskać, gniebić, ciemiężyć.*

OPPRESSATORE, v. *OPPRESSORE.*

OPPRESSIONE, —*SSURA*, s. f. *ciężkość w piersiach, duszność.* = fig. *ucisk, gniebienie, uciemiężenie.*

OPPRESSIVO, —*VA*, ad. *gnębiący, uciskający, uciemiężający.*

OPPRESSO, —*SA*, p. ad. v. *OPPRIMERE.*

OPPRESSORE, s. m. *ciemiężca, ciemięzyciel, gniebiciel.*

OPPRIMERE, v. a. *ir. gnieść, uciskać, gniebić, ciemiężyć.*

OPPUGNARE, v. a. *szturmować, dobywać.*

OPPUGNATORE, s. m. —*TRICE*, s. f. *napastnik, napastnica.*

OPPUGNAZIONE, s. f. —*MEN-TO*, s. m. *szturm; walka.*

OPPURE, av. *albo, czyli.*

OPRA, *OPRARE*, v. *OPERA*, ec.

OPULENTE, —*TO*, —*TA*, lat. ad. *bogaty, zamożny.*

OPULENZA, s. f. *bogactwo.*

OPUSCOLO, s. m. *dzielo.*

OR, v. *ORA.*

ORA, s. f. *godzina. Una mezz' ora, pół godziny. Un' ora e mezzo, półtóry godziny. = czas, godzina. L'ora della cena venuta, Bocc. Anzi ora, przed czasem. Di buon' ora wcześniej, rychło. Ogni ora, co godzina. D'ora in ora, ora per ora, od godziny do godziny, od czasu do czasu. Non veder l'ora, pragnąć widzieć co jak najprędzej, niecierpliwie oczekiwać, korcić.*

ORA, av. *teraz. Per ora, na teraz, tą razą. Or ora, ad ora ad ora, zaraz, niebawonie, wkrótce, za chwilę. = Or... or, jużto... jużto; raz... to znów. Il capo or ne descrive ed or la coda, or la criniera ed or il deretano, Cast. An. parl. = owoż, tedy (itaque).*

ORA, s. f. * *wietrzyk, zefir. ORACOLISTA*, s. m. *wydajcy wyrocznie.*

ORACOLO, s. m. *wyrocznia. = przepowiednia. = v. ORATORIO.*

ORAFIO, v. *OREFICE.*

ORAGANO, s. m. *burza.*

ORAMAI, av. *teraz; już. Io sono — vecchia e stanca, U. Fosc. = odtąd, nadal.*

ORARE, v. a. *modlić się. = czcić, wielbić. E che altro è da voi all' idolatre, se non ch'egli uno, e voi n'orate cento? D. Inf. = mieć mowę.*

ORARIO, —*RIA*, ad. *godzinny. = obserwujący godzinę.*

ORATA, s. f. *lct. złotek.*

ORATO, —*TA*, p. ad. v. *ORARE. = złocony. = s. m. rzecz pozłacana.*

ORATORE, s. m. *modliciel. = mowca. Sacro —, kaznodzieja. = + posel. [mowienie.]*

ORATORIAMENTE, av. *wy-*

ORATORIO, s. m. *modlnica, oratoryum. = śpiew kościelny z muzyką. = ad. krasomowski.*

ORAZIONCELLA, —*CINA*, s. f. *dim. krótka mowa. = Orazioncina, bura.*

ORAZIONE, s. f. *modlitwa. Fare —, modlić się. = prośba na piśmie. = mowa ustna lub pisana.*

ORBACCA, s. f. *bobek. = bobka owcza lub kozia.*

ORBARE, lat. v. *PRIVARE.*

ORBATO, —*TA*, ad. *osierocony, wyzuty, ogolcony. = oślepiiony.*

ORBE, s. m. *kula, sfera, glob. ORBICOLARE, ORBICULATO — TA*, ad. *kulisty, sferyczny.*

ORBICULO, s. m. *krążek, blok.*

ORBITA, s. f. *kolej wozu. = Astr. krąg, droga przebiegana przez ciało niebieskie. = dołek oczny.*

ORBITÀ, —*TADE*, —*TATE*, s. f. *ślepoty. = fig. osierocenie, ogolcenie.*

ORBO, —*BA*, ad. e s. *ślepy. Per niente l'orbo non canta, prov. boli gardło śpiewać darmo. = fig. osierocony, ogolcony, pozabawiony.*

ORCA, s. f. *lct. beczka.*

ORCETTO, s. m. *dzbanuszek.*

ORCHESTRA, s. f. *orkiestra.*

ORCIO, s. m. *dzban na oliwę, na wodę. Far fuoco nell' —, fig. z cicha co knować. Tanto va l' — per l'acqua ch'egli si rompe, prov. do czasu dzban wodę nosi, aż się ucho urwie.*

ORCIOLAIO, s. m. *garniarz.*

ORCIOLETTA, —*LINO*, s. m. *dim. dzbanuszek.*

ORCIUOLO, s. m. *dzbanek, garniec. Fig. Non conoscere gli uomini dagli orciuoli, nie umieć rozróżnić pięści od nosa. Essere come l' — de' poveri, blazgonić. Sgocciolar l' —, wygadać się ze wszystkiego.*

ORDA, s. f. *horda.*

ORDIGNO, *ORDEGNO*, s. m. *machina, narzędzie, instrument, sprzęt. = kształt, struktura, budowa, porządek. = praktyka, knowanie.*

ORDIMENTO, s. m. *osnowanie płótna. = uknowanie czego.*

ORDINALE, ad. m. f. *zwyyczajny, pospolity. = Numero —, imię liczbowe porządkowe.*

ORDINALMENTE, av. *porządkowo, porządkiem.*

ORDINAMENTO, s. m. *uporządkowanie, uszykowanie; szyk, porządek.*

ORDINANDO, s. e ad. m. *kleryk mający być święconym.*

ORDINANTE, s. e ad. m. *ordynujący, wyświęcający.*

ORDINANZA, s. f. *rozkaz; sankcja, potwierdzenie. = szyk wojskowy. Stare in —, stać w szyku bojowym. Mettere in —, sprawić, uszykować do boju.*

ORDINARE, v. a. *uszykować, uporządkować, porządnie ułożyć. Mondo si suppone dall' autore esser perfettamente ordinato, Gal. Dial. = urządzić, uregulować. = rozkazać, rozporządzić, przepisać. = ordynować, wyswieszczyć. = przyrządzić, przygotować jedzenie.*

Dove fatto aveva — una splendida cena, Lasc. Nov.

ORDINARIAMENTE, av. *ordynaryjnie; zwyczajnie, pospolicie.*

ORDINARIO, —*RIA*, ad. *zwyyczajny, zwykły, pospolity. = prosty, ordynaryjny. = zwyyczajny (o urzędnikach w służbie zwyczajnej). = zwyczajny, naturalny. = s. m. zwyczaj właściwy komu, czemu. = Eccl. biskup we swej dycezyi. = kurjer zwyczajny. = av. D' —, zwykłe, zwyczajnie.*

ORDINATA, s. f. *Geom. prostopadła spuszczone z obwodu linii krzywej do jej osi, lub z obwodu półkola do średnicy.*

ORDINATAMENTE, av. *porządnie.*

ORDINATIVO, —*VA*, ad. *porządkowy.*

ORDINATORE, s. m. —*TRICE*, s. f. *rządca, zawiadowca, gospodarz.*

ORDINAZIONE, s. f. *rozporządzenie; rozkaz. = uszykowanie, uporządkowanie. = ordynowanie, wyswieszczenie.*

ORDINE, s. m. *porządek, ład. = przyrzadzenie jedzenia. = szyk, szereg. — di battaglia, szyk bojowy. = pasmo, szereg. = rozkaz. = zakon, reguła. = święcenie duchownego. = Ordini Generali, Stany Generalne. = Arch. porządek. = reguła, prawo, sposób.*

In — a checchessia, w przedmiocie, względem, co się tyczy. = order. Conferire un —, ozdobić orderem.

ORDINGO, v. *ORDIGNO.*

ORDIRE, v. a. *ir. snuć przędzę, osnuć. Il vate ordiva... di regali sventure e di delitti una terribil tela, fig. Mont. = fig. knuć spisek, zdradę. = budo-*

wać. D'intorno inosservabile e

confuso ordin di logge i demon
fabri ordiro, *Tuss. Ger.*

ORDITO, s. m. *osnowa tkacka*. = L'ordito del ragno, *pa-
jęczyzna*. = fig. początek. = p.
ad. osnowany. = fig. osnowa-
ny, zaczęty.

ORDITOIO, s. m. snowidło,
snownica, snowalnia.

ORDITORE, s. m. snijący. =
fig. knowacz. [snucie.]

ORDITURA, s. f. snowanie,
ORECCHIARE, v. n. podstlu-
chować. [w ucho.]

ORECCHIATA, s. f. uderzenie
ORECCHIETTA, s. f. dim.
uszek. [zansznicu.]

ORECCHINO, s. m. kuleczyk,
ORECCHIO, pl. m. CHI, f. —

CHIE, — CHIA, s. m. ucho. =

Dare o prestar orecchi, porger l'—,
nastawić, skłonić ucho.

Stare cogli orecchi tesi o levati,
stare in orecchi, nastoperczyć

uszy, słuchać pilnie, przyslu-
chować się. Gonfiar gli orecchi,
głaskić uszy, pochlebnić. Tira-

re, riscaldare gli orecchi, na-
trzeć komu uszy. Torre gli orec-

chi, zagłuszyć. Sufolare altrui
negli orecchi, szeptać do ucha,

podpowiadać. Sturar gli orecchi
ad uno, odelknąć komu uszy.

Vènire alle orecchie, dojść do
uszu. Fare orecchie da mercan-

te, v. MERCANTE. Entrare una
pulce nell'orecchia, v. PULCE.

ORECCHIONE, s. m. accr.
duże ucho. = pl. wrzód za-

usznny. [szaty.]

ORECCHIUTO, —TA, —ad. u-
REFICE, s. m. złotnik.

OREFERIA, s. f. złotnictwo.

ORERIA, s. f. naczynia złote.

ORETTA, s. f. dim. godzinka.

OREZZA, s. f. orezzo, OREZZA-

MENTO, s. m. wietrzyk.

ORFANELLO, —LA, —ETTO,
s. e ad. dim. sierotka, sierocy.

ORFANITA, —TADÉ, —TATE,
s. f. sieroctwo.

ORFANO, —NA, s. sierota.

ORGANALE, ad. m. f. orga-
nowy. = Vene organali, żyły

garnitu.

ORGANARE, v. ORGANIZZARE.

ORGANETTO, s. m. dim. orga-
nerek. [uczenie.]

ORGANICAMENTE, av. orga-

ORGANICO, —CA, pl. —CI,
—CHE, ad. organiczny.

ORGANISTA, s. m. organista.

ORGANIZZARE, v. a. orga-
nizować, urządzać.

ORGANIZZATORE, s. m. or-
ganizator.

ORGANIZZAZIONE, s. f. or-
ganizacja, skład, układ, bu-

downa, porządek.

ORGANO, s. m. organ. = or-
gany. = fig. organ, pośrednik.

ORGANUTO, —TA, ad. opa-
lrzony organami.

ORGASMO, s. m. Med. burze-
nie się, wrzenie krwi.

ORGIE, s. f. pl. święta na
część Buchusa.

ORGOGLIARE, v. n. e. r. + py-
sznić się. [ma.]

ORGOGLIO, s. m. pycha, du-
ORGOGLIOSAMENTE, av. py-
sznie. [dim. pysznić.]

ORGOGLIOSETTO, —TA, ad.

ORGOGLIOSITÀ, s. f. py-
szność.

ORGOGLIOSO, —SA, ad. py-
szny, dumny, bitny.

ORGOGLIUZZO, s. m. dim.
pyszka.

ORIAFIAMMA, ORIFIAMMA, s.
f. chorągiew na której był wy-

malowany płomień w płu Nio-
tem. Pacifica —, D. Par. Naj-

świętsza Panna.

ORICALCO, pl. —CHI, s. m.
mosiadź. = naczynie mosię-

zne. = pl. trąby, surmy. E fa
gridarlo al suon degli oricalchi

vincitor della giostra, Ar. Or.
Fur. [z ułomnościami.]

ORICANNO, s. m. flaszcza

ORICICCO, pl. —CHI, s.
m. klej, wiśniewy, śliwowy.

ORICRINITO, —TA, ad.
Menz. Art. poet. złotoloty.

ORIENTALE, ad. m. f. wscho-
dni.

ORIENTARE, v. a. obrócić,
skierować na wschód. = v. r.

orientować się.

ORIENTE, s. m. wschód, stro-
na nieba. = Wschód. Già sesto

anno volgea ch'in — passò il
campo cristiano, *Tuss. Ger.*

ORIFICIO, —zio, s. m. otwór.

ORGANO, s. m. Bot. lebi-
dka, macierzyna.

ORIGINALE, s. m. oryginal,
pismo oryginalne; wzór w szt-

kach pięknych. = ad. m. f. ory-
ginalny, pierwotny, początko-

wy. Peccato —, grzech pierw-
otny. = Uomo —, oryginal.

ORIGINALITÀ, s. f. orygi-
nalność.

ORIGINALMENTE, —RIAMEN-
TE, av. pierwotnie, początkowo.

ORIGINAMENTO, v. ORIGINE.

ORIGINARE, v. a. dać począ-
tek. = v. n. brać początek.

ORIGINARIO, —RIA, ad.
pierwotny, początkowy, pier-

wiastkowy. = dający początek.

ORIGINE, ORIGINAZIONE, s. f.
początek, źródło, przyczyna.

ORIGLIARE, v. n. podstlu-
chować.

ORIGLIERE, v. GUANCIALE.

ORINA, s. f. szczyzny, urna.

ORINALE, s. m. —ETTO, —LI-
NO, dim. urnal, urnalik.

ORINARE, v. n. szczać.

ORINARIO, —RIA, ORINOSO,
—SA, ad. urnowy.

ORINATIVO, —VA, ad. pę-
dzący urnę.

ORINCI, av. gdzieś bardzo
daleko. Andare, mandare in —,
zająć, zasłać tam gdzie pieprz

rośnie.

ORIOLAIO, ORIOLAIO, s. m.
zegarmistrz.

ORIONE, s. m. Astr. Orion,
konstellacja półkuli południo-
wej.

ORIULO, ORIULO, s. m. ze-
garek, zegar. — a sole, kom-
pas, zegar słoneczny.

ORIZZONTALE, ad. m. f. po-
ziony. [ziomo.]

ORIZZONTALMENTE, av. po-

ORIZZONTE, s. m. Astr. po-
zium, horyzont, widnokrąg.

ORLARE, v. a. obrabić.

ORLATURA, s. f. obrabianie;
ubrąbek.

ORLICCIO, s. m. przylepka.
= brzeg, krawędź.

ORLICCIUZZO, —ZZINO, s. m.
dim. przylepka.

ORLO, s. m. obrąbek, szlak,
krajka. = brzeg, krawędź.

ORMA, s. f. ślad, trop. = fig.
wzór, przykład. Dar l'—, po-

kazać, nauczyć.

ORMAI, ORMAI.

ORMARE, v. n. tropić.

ORMATORE, s. m. myśliwy

trojący zwierza.

ORNAMENTALE, ad. m. f.
ozdobny.

ORNAMENTO, s. m. ozdoba.

ORNARE, v. a. zdobić, ozdo-
bić. [unie.]

ORNATAMENTE, av. ozdo-

ORNATO, —TA, p. ad. ozdo-
biony. Ornato dicitore, ozdobny

moceat. = s. m. ozdoba.

ORNATORE, s. m. —TRICE,
s. f. ozdobiiciel, ozdobiicielka.

ORNATURA, —TEZZA, s. f. o-
zdoba, ozdobność. [dek.]

ORNITOGALO, s. m. Bot. śnie-

ORNITOLOGIA, s. f. ornito-
logia, nauka o pt. kł.

ORNITOLOGO, pl. —GI, s. m.
ornitolog.

ORNO, s. m. grab, grabina.

ORO, s. m. złoto. Tutto ciò
che riluce non è —, prov. nie

wszystko złoto co się świeci.

OROBANCHE, s. m. Bot. wilk
zieleny, zaraza. [jęczy.]

OROBO, s. m. Bot. groch za-

OROLOGIO, s. m. zegar.

OROSCOPO, s. m. Astrol. ho-
roskop.

ORPELLARE, v. a. ozdobić
błyskotkami. = fig. ubarwić, o-
kryć fałszywym pozorem.

ORPELLO, s. m. szych, świe-
cidelko. = fig. błyskotka. Accen-

accenclar ben l' — che Carlo toglieva per oro quello, *L. Pulc. Morg.* — e tresche credi, che sien paludamento regio, *Menz. Art. poet.*

ORPIMENTO, s. m. auripigment, złotokost.

ORRANZA, s. f. zaszczyt, szacunek. Questi chi son, ch' hanno cotanta —? *D. Inf. v. ONORANZA.*

ORRENDAMENTE, av. strasznie, okropnie.

ORRENDO, —DA, ad. straszny, okropny. [LE, ec.

ORREVOLE, ec. v. ONOREVOLE.

ORRIBILE, ad. m. f. straszny, okropny. [okropność.

ORRIBILITÀ, s. f. straszność, ORRIBILMENTE, av. strasznie, okropnie. [RORE.

ORRIDENZA, ORRIDITÀ, v. ORRIDO, —DA, ad. straszny, okropny.

ORRORE, s. m. strach, przestach, przerażenie, wzdrzanie się, zgroza. = przerażająca ciemność. Un solitario — d'ombrosa selva, *Petr.* = wstąpił, obrzydzenie. Aver in —, brzydzę się.

ORSA, s. f. niedźwiedzica. = Orsa maggiore, minore, *Astr.* większa i mniejsza Niedźwiedzica.

ORSACCHIO, ORSACCHINO, ORSACCHIOTTO. ORSATTO, ORSETTO, ORSICELLO, s. m. dim. niedźwiedź.

ORSACCIO, s. m. póg. niedźwiedź, ORSATA, s. f. mruczenie, szmeranie, sarkanie. [dzi.

ORSINO, —NA, ad. niedźwiedzi.

ORSO, s. m. niedźwiedź. = Fig. Menar l' — a Modina, *tuasty* polec smarować. Pigliar l' —, upić się. Vender la pelle dell' — prima di pigliarlo, *prov.* przedawac skórę niedźwiedzia nim go się zlowi, przed niewodem ryby łapać. L' — sogna pere, każdy marzy o tem o czem myśli.

ORSŮ, av. m. f. dalej, żywioło.

ORTAGGIO, s. m. ogródowi-
na, warzywo. [wy.

ORTENSE, ad. m. f. ogród-
ORTICA, s. f. pokrzywa.

ORTICELLO, —CINO, s. m. dim. ogródek warzywny.

ORTICHEGGIARE, v. a. sparszyć, wysmacać pokrzywą.

ORTICHEŮ, ORTICAO, s. m. miejsce zarosłe pokrzywą.

ORTICOLTURA, s. f. ogrodnictwo.

ORTO, s. m. ogród warzywny. = Non è erba del tuo orto, *fig. v. ERBA.*

ORTO, s. m. * wschód, stro-
na nieba. = wschód słońca lub
planety.

ORTODOSSIA, s. f. prawowierność.

ORTODOSSO, —SA, ad. prawowierny.

ORTOGRAFIA, s. f. ortografia, pisownia. = Arch. elewacya.

ORTOGRAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. ortograficzny.

ORTOGRAFIZZARE, v. a. pisać ortograficznie.

ORTOLANO, s. m. ogrodnik. = Ornit. trznadel. = ad. ogrodowy.

ORTOPEDIA, s. f. Med. ortopedia, sztuka prostowania ułomnych dzieci.

OR VIA, v. ORSŮ.

ORVIETANO, s. m. orwielan, antydot.

ORZA, s. f. Mar. lina przywiązana do drąga żaglowego po lewej stronie okrętu. Da —, no lewo. Or da poggia or da —, b. Purg. to z prawej to z lewej strony.

ORZAIUOLO, s. m. jęczmień na oku. [w lewo.

ORZARE, v. n. Mar. płynąć.

ORZATA, —DA, s. f. tyżana z jęczmienia. = pęczek jęczmienny.

ORZATO, —TA, ad. zmieszany z jęczmieniem.

ORZO, s. m. jęczmień. L' — non è fatto per gli asini, *prov.* nie dla psa kielbasa.

OSANNA, hozanna, wyraz hebrajski znaczący: zbaw nas Panie, proszę cię.

OSANNARE, v. n. spiewać hozanna.

OSARE, v. n. śmieć. [S

OSACENANTE, av. sprośnię, wszetecznie.

OSCENTITÀ, s. f. spośność, wszeteczność.

OSCENO, —NA, ad. sprośny, wszeteczny, plugawy.

OSCILLARE, v. n. Mecc. wahać się, kołysać się.

OSCILLATORIO, —RIA, ad. wahający się.

OSCILLAZIONE, s. f. wahanie się, kołysanie się.

OSCIO, s. m. kuglarz.

OSCURABILE, ad. m. f. dający się zaciąć.

OSCURAMENTE, av. ciemno.

OSCURAMENTO, s. m. zaciemnienie.

OSCURARE, v. a. zaciąć, zaciemnić. = fig. przyciemnić, rzucić ciemność. = v. r. zaciemnić się, zaciąć się. La mia vista si oscura, *cmi się mi w oczach.* = pelznąć (o kolorach).

OSCURATORE, s. m. —TRI
CE, s. f. zaciemniający, i t. d.

OSCURAZIONE, s. f. zaciemnienie.

OSCURITÀ, —EZZA, s. f. ciemność. = fig. ciemnota.

OSCURO, —RA, ad. ciemny. = Fig. smutny, posępny, pochmurny. = ciemny, niejasny. = niski, podły (o urodzeniu).

OSPEDALE, s. m. szpital. —de' pazzi, dom wariatów.

OSPITALE, OSPITABILE, ad. m. f. gościnny.

OSPITALITÀ, s. f. gościnność.

OSPITALMENTE, av. gościnnie. [gość.

OSPITE, s. m. gospodarz. =

OSPIZIO, s. m. gospoda. Doloroso, —, dom boleści, piekło.

O tu che vieni al doloroso —, *D.*

OSSACCIO, s. m. pég. kości-
sko. — senza polpa, fig. chudak, chudaczek.

OSSAIO, s. m. ten co wyrabia różne rzeczy z kości.

OSSALIDA, s. f. szczaw.

OSSAME, s. m. kości. = Arch. cztery ściany budynku.

OSSARIO, s. m. kości-
nica.

OSSATURA, s. m. kościokład. = zgrub, wiązanie.

OSSECRARE, v. a. błagać, zaklinać. [modły.

OSSECRAZIONE, s. f. gorące

OSSEO, —SEA, ad. kościany.

OSSEQUIARE, v. a. okazywać głębokie uszanowanie.

OSSEQUIO, s. m. uszanowanie, posłuszeństwo, uległość. = pl. ezekiye.

OSSEQUIOSAMENTE, av. z uszanowaniem, uniżenie.

OSSEQUIOSO, SA, ossi: QUENTE, ad. pelen uszanowania, uniżony, pokorny. *Fosberg*

OSSEQUELO, s. m. dim. kostka, kosteczka. = pestka.

OSSERVABILE, ad. m. f. dający się obserwować, widzialny; godzien uwagi.

OSSERVAGIONE, s. f. —
MENTO, s. m. uważanie = zachowywanie, przestrzeganie.

OSSERVANDISSIMO, —MA, ad. wielce szanowny.

OSSERVANTE, ad. m. f. przestrzegający, ściśle zachowujący. = Eccl. regularny. = s. m. obserwant, reformit.

OSSERVANZA, —ZIA, s. f. zachowywanie, przestrzeganie. = obserwacya, uwaga, posirzeżenie. = uszanowanie, względy. = Eccl. obrządek, ceremonja. = reguła, obserwacya u zakonników.

OSSERVARE, v. a. uważać, zastanawiać się. = robić postreżenia, obserwację. = dochowywać słowa, przyrzeczenia.

Dogliendosi della fede che gli era stata mal osservata, *Bocc.*

= zachowywać prawo, prze-

pis, regulę. = zważać, uważać. = pilnować, strzedz, czuwać. = Osservare alcuno, czcić, szanować, poważać.

OSSERVAMENTE, av. uważnie, ostrożnie.

OSSERVATIVO, —VA, ad. godny uwagi.

OSSERVATORE, s. m. —TRICE, s. f. obserwator. = dostrzegacz, postrzegacz. = przestrzegacz, dochowawca, dochowywacz.

OSSERVATORIO, s. m. obserwatorium.

OSSERVAZIONCELLA, —LUCCIA, s. f. dim. mała uważka.

OSSERVAZIONE, s. f. uważanie, postrzeganie. = zachowanie, przestrzeganie. = uwaga, postrzeżenie.

OSSESSO, —SA, ad. opętany od szatana. = mający duszność w piersiach.

OSSETTO, OSSICELLO, OSSICINO, s. m. dim. kostka, kosteczka.

OSSIA, av. albo, czyli.

OSSIACANTA, s. f. Bot. głóg.

OSSIDO, s. m. Chim. niedokwas. [śnieć.

OSSIFICARE, v. n. e. r. skostniczenie, s. f. skostnienie. [gnat.

OSSIFRAGA, s. f. Ornit. łomik. OSSIGENARE, v. a. Chim. kwasic. [kwaszenie.

OSSIGENAZIONE, s. f. Chim.

OSSIGENO, —NE, s. m. Chim. kwasoród.

OSSIMELE, s. m. napój z octu, wody i miodu.

OSSO, pl. m. —SI, f. —SA, s. m. kość. Prov. e fig. Egli è — e pelle, chudziuteńki, tylko go skóra i kości. Coll' arco e col midollo dell' —, z całej siły, rękami i nogami. Non va mai carne senz' —, nie masz niczego bez ale. Torre o rodere un — duro, mieć twarde orzech do zgryzienia. Aver l' — del poltrone, mieć lenia.

OSSOSO, —SA, OSSUTO, —TA, ad. kościsty.

OSSUARIO, s. m. kościelnia.

OSTACOLO, s. m. przeszkoda.

OSTAGGIO, s. m. zakładnik.

OSTARE, v. a. stać na przeszkodzie, opierać się, sprzeciwiać się. Gli ostano i Fati, Car. En.

OSTATORE, s. m. przeciwnik.

OSTE, s. m. gospodarz, oberżysta. Fare il conto senza l' —, fig. postanowić co nie pomówiwszy z osobą do której to głównie należy. = Lasc. Nov. dziedzic, pan.

OSTE, s. m. e. f. wojsko. Andare, venire a —, wyruszyć w pole.

OSTEGGIARE, v. n. leżeć obozem. = v. a. uderzyć na nieprzyjaciela. [OSTELLO.

OSTELLIERE, v. oste. = v. OSTELLO, s. m. dom, mieszkanie. = Fig. ciał ludzkie, mieszkanie duszy. = siedziba, siedzisko. Ah! serva Italia di dolore —, D. Par. E poi immaginate s'io son d'ogni dolore — e chiave, D. Son. Io ti conforto che al paterno —, più tosto che tu puoi, vogli redire, Ar. Or. Fur.

OSTENSIBILE, ad. m. f. mogący być okazany.

OSTENSORIO, s. m. monstrancja.

OSTENTARE, v. a. popisywać się z czem. [pluiwiec.

OSTENTATORE, s. m. chel. OSTENTAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. chelpliwosc.

OSTENTO, s. m. dziw, cudo. OSTEOLOGIA, s. f. osteologia, część anatomii o kościach.

OSTERIA, s. f. austerya.

OSTESSA, s. f. gospodyni, karczmarka. = gospodyni, pani. Io ti darò un carlino, e vo' che domattina per tempo tu vada a Firenze, e dia questa lettera in mano alla tua —, Lasc. Nov.

OSTETRICE, v. LEVATRICE.

OSTETRICCIA, s. f. sztuka

polożnicza.

OSTETRICCIO, —CIA, ad. polożniczy.

OSTIA, s. f. ofiara poświęcona Bogu. = hostya, kommunkant. = oplatek.

OSTICHEZZA, s. f. cierpkosc.

OSTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. cierpki, kwaśny. = fig. nieprzyjemny, nieśmieszny, przykry. Ostico gli pareva e molto strano, ed in particolare a Floriano, L. Lipp. Malm. L'andare così pel mondo è pure ostico, L. Pulc. Morg.

OSTIERE, —NO, s. m. gospo-da. = gospodarz.

OSTILE, ad. m. f. nieprzyjajny, przeciwny, szkodliwy.

OSTILITÀ, s. f. nieprzyjaźń, niechęć. = kroki nieprzyja-cielskie.

OSTILMENTE, av. po nieprzyja-cielsku.

OSTINARSI, v. r. uprzeć się.

OSTINATAMENTE, av. upor-nie. [nieco uporny.

OSTINATELLO, —LA, ad.

OSTINATO, —TA, ad. upor-ny, uporczywy.

OSTINAZIONE, s. f. —NCELLA, dim. upor, uporczywość.

OSTRACISMO, s. m. ostracyzm, sąd w Atenach przez który lud skazywał na dziesięcioletnie wygnanie obywateli, których się zbytniej potę-

gi obawiał, albo których o zamysły jednynowładztwa poga-dzał.

OSTRACOLOGIA, s. f. nauka o skorupiakach.

OSTRICA, s. f. ostrzyga.

OSTRICHETTA, s. f. dim. ma- lenka ostrzyga.

OSTRO, s. m. purpura. = wiatr południowy. [zatkać.

OSTRUIRE, v. a. ir. zapchać, OSTRUTTIVO, —VA, ad. sprawiający zatwardzenie.

OSTRUZIONE, s. f. —NCELLA, dim. zatwardzenie, obstrukcja.

OSTUPEFARE, v. a. wprawić w osłupienie.

OTRE, s. m. bukłak; wór skórzany. = Otre pien di vino, fig. opój.

OTRELLO, OTRICELLO, s. m. dim. bukłaszek.

OTTA, s. f. + godzina. A —, czasem. A bell' —, w czas. A un' —, w tymże czasie, zarazem. [śmieszcian.

OTTAEDRO, s. m. Geom. o-

TTAGESIMO, —MA, ad. ośm-

dziesiąty.

OTTAGONO, s. m. Geom. ośmiobok, ośmiokąt.

OTTALMIA, s. f. ból oczu.

OTTALMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. od bólu oczu.

OTTANGOLARE, ad. m. f. ośmiokątny.

OTTANGOLO, s. m. Geom. ośmiokąt. [siat.

OTTANTA, s. num. ośmdzie-

OTTANTE, s. m. Astr. oktant, ósma część kola czyli 45°.

OTTANTESIMO, —MA, ad. ośmdziesiąty.

OTTARDA, s. f. Ornit. drop.

OTTATIVO, s. m. Gram. tryb życzyjny.

OTTAVA, s. f. oktawa, prze-ciąg ośmiu dni; oktawa, ósmy dzień. = Mus. oktawa. = strofa ośmiowierszowa.

OTTAVO, —VA, ad. osmy.

OTTEMPERARE, v. n. być po-słusznym.

OTTENEBrARE, v. a. zaćmić. —la vista, zaćmić wzrok.

OTTENERE, v. a. ir. otrzy-mać, osiągnąć, dostać, dopiąć.

OTTENIBILE, ad. m. f. dają-cy się otrzymać.

OTTENIMENTO, s. m. otrzy-manie. [trzymane.

OTTENUTO, —TA, p. ad. o-

TTICA, s. f. Fis. optyka.

OTTICO, —CA, ad. optyczny.

OTTILE, s. m. Astr. odległość planety od słońca, lub jednego od drugiego na 45°.

OTTIMAMENTE, av. bardzo dobrze.

OTTIMATI, s. m. pl. przed-niejsi obywatele.

OTTIMO, —MA, ad. *bardzo dobry*.

OTTO, s. num. *ośm.* = *ósemka*.

OTTOBRE, s. m. *październik*.

OTTOCENTESIMO, —MA, ad.

ośmsetny.

OTTOCENTO, s. num. *ośmset*.

OTTODECIMO, —MA, ad.

ośmnasty.

OTTOGENARIO, —RIA, ad.

ośmdziesiątletni.

OTTONAIO, s. m. *mosiężnik*.

OTTONE, s. m. *mosiądz*.

OTTUPLO, —PLA, ad. *ośmiornasobny*.

OTTUSANGOLO, ad. m. *Geom.*

rozwartokątny.

OTTUSIANGOLO, s. m. *Geom.*

kąt rozwarty. [pośc.]

OTTUSITA, OTTUSEZZA, s. f. *tę*.

OTTUSO, —SA, ad. *tępy*.

Geom. rozwarty. = *fig. tępy*,

przytępiony.

OVAIA, s. f. *jajecznik u samicy*.

= *Cascar l' —, stracić odwagę, opuścić ręce*.

OVALE, ad. m. f. *jajowaty, owalny*.

OVARIO, s. m. v. OVAIA. = *Bot.*

torebka nasienna.

OVATO, —TA, ad. *owalny*. =

s. m. oval.

OVAZIONE, s. f. *mniejszy tryumf u Rzymian, tak nazwany dlatego że się kończył ofiarą owcy (ovis) w kościele Jowisza Kapitońskiego*.

OVE, av. *gdzie*. = *byle tylko, jeżeli tylko*. = *gdy tymczasem, zamiast żeby*. = *gdy, kiedy*. I

cadrei morto — più viver bramo, Petr. = *gdy, w którym, w którym, w których*.

= *Ove che, ove che sia, gdziekolwiek, wszędzie*.

OVIDUTTO, s. m. *kanal jeczny*. [wały]

OVIFORME, ad. m. f. *jajko-*

ovile. = *s. m. owczarnia*. =

spólne mieszkanie.

OVIUCCIO, s. m. dim. *owczarenka*. [dny]

OVIPARO, —RA, ad. *jajoro-*

ovoło. = *s. m. Arch. ozdoba jajkowata*.

OVRA, ec. † v. OPERA, ec.

OVUNQUE, av. *gdziekolwiek, wszędzie*.

OVVERO, OVVERAMENTE, av.

albo, czyli.

OVVIARE, v. n. *zapobiedz*.

OVVIATORE, s. m. —TRICE,

s. f. zapobiegający. [żenie]

OVVIAZIONE, s. m. *zapobie-*

ovvio. —VIA, ad. *pospolicie*.

OZIO, s. m. *próżnowanie*. L'

= *è il padre di tutti i vizj, prov.*

próżnowanie jest matką wszystkich występków. = *wczas, wypoczynek*.

OZIOSAMENTE, av. *próżnu-*

jąc. = *fig. niepotrzebnie*.

OZIOSETTO, —TA, ad. *lubiący trochę popróżnować*.

OZIOSITA, —TADE, —TATE,

OZIOSAGGINE, s. f. próżniactwo.

OZIOSO, —SA, ad. *próżnu-*

jący, próżniacki. = *niepotrze-*

bny, zbyteczny.

OZZIMO, s. m. *Bot. bazylią*.

P

PACATAMENTE, av. *spokojnie*.

PACATEZZA, s. f. *spokojność*.

PACATO, —TA, ad. *spokojny*.

PACCA, s. f. *bass. cięcie, rana*.

Rilevare delle pacche, ode-

brać rany.

PACCHIAMENTO, s. m. *uczta, hulanka*.

PACCHIARE, v. n. *bass. żreć*.

PACCHIAROTTO, PACCIANO,

s. m. bass. gamon, jolop.

PACCHIONE, s. m. *żarłok*.

PACCIAME, PACCUME, v. PAT-

TUME.

PACCIOTTA, s. f. *obżarstwo*.

PACE, s. f. *pokój, spokojność*.

Darsi —, *uspokoić się*. Dio vi dia

—, *niech cię Bóg prowadzić, błogostawi*. Dio gli faccia —, *daj*

mu Panie pokój wieczny, Panie

świeć nad jego duszą. In santa

—, *w pokoju, spokojnie*. Far —,

pogodzić się, pojednać się. Lasciare uno in —, *dać komu po-*

koję. Con buona —, *za pozwoleniem*. Sia detto colla vostra —,

z przeproszeniem, uczciwszy

uszy. Pigliar alcuna cosa in —,

spokojnie co znosić. Darsi l'a-

nimo in —, nie myśleć już o

czem więcej. = *pokój po wojnie*.

PACHETTO, s. m. *pakiet*.

PACIFERO, —RA, ad. *przy-*

noszący pokój.

PACIFICABILE, ad. m. f. *da-*

jący się uspokoić. [nie]

PACIFICAMENTE, av. *spokoj-*

nie. —PACIFICAMENTO, s. m. —zio-

ne, s. f. uspokojenie, pacyfi-

kacja.

PACIFICARE, v. a. *uspokoić*.

PACIFICATORE, s. m. *uspoko-*

icieli.

PACIFICO, —CA, pl. —CI, —

CHE, ad. spokojny.

PACIOZZA, s. f. *pokój, zgoda,*

pojednanie. E fecero insieme una

bella —, scusandosi ciascuno, e

versando tutta la broda addosso a

Nepo, Lasc. Nov.

PADELLA, s. f. *patelnia*. Prov.

Cader dalla — nella brace, v.

BRACE. La — dice al pajuolo, fatti

in là, che tu mi tigni, kocioł

garnkowi przygania, a oba smolą. Aver un occhio alla —, *e uno alla gatta, v. GATTA*. = *jablko goleniowe, czaszka goleniowa*. = *wnętrze alembika*. = *naczynie miedziane do potrzeby naturalnej dla chorych*.

PADELLAIO, —RO, s. m. *fabrykant patelni*. [telnia]

PADELLATA, s. f. *pełna pa-*

PADELLETTA, —LLINA, s. f.

dim. —LLINO, —LLOTTO, s. m. dim.

patelnienka.

PADELLONE, s. m. *accr. duża*

patelnia.

PADIGLIONE, s. m. *pawilon,*

namiot. = *Mar. flaga, pawilon, bandera*.

PADRE, s. m. *ojciec*. = *fig.*

ojciec, twórca, sprawca. = *Santi*

Padri, Ojcowie Kościoła. I padri

cappuccini, ojcowie kapucyni.

PADREGGIARE, v. PATRIZZA-

RE. [ni]

PADRONA, —NESSA, s. f. *pa-*

PADRONANZA, s. f. panowa-

nie, władza.

PADRONATO, —NAGGIO, —NA-

TICO, s. m. —NERIA, s. f. kolator-

stwo. = *v. PROTEZIONE*.

PADRONCINO, —NA, s. *młody pan, młoda pani*.

PADRONE, s. m. *pan*. — d'una

casa, pan domu. — di casa, *gospodarz*. = *kapitan statku, szyp-*

per. = *kolator*. = *opiekun, protektor*. = *Padrone di cause, pa-*

tron, adwokacj.

PADRONEGGIARE, v. n. *pa-*

nować, władać, rządzić, rej

wodzić, przewodzić.

PADULE, ec. v. PALUDE, ec.

PAESANO, s. m. *wieśniak*. =

= ad. rodak, ziomek. Un cava-

liere mio —, Alf. Vit.

PAESE, s. m. *kraj*. Tanti pae-

si, tante usanze, prov. co kraj to

obyczaj. = *powiat, prowincja,*

strona, okolica, wieś. = *ojczy-*

zna. = *Scoprire il —, pójść na*

zwiady, oglądać pozycyę. Sco-

prire —, fig. zasięgnąć języka,

dowiedzieć się. = *Pitt. krajo-*

braz.

PAESELLO, PAESETTO, PAESINO,

PAESUCCIO, s. m. dim. mały kraj,

mała okolica, partykularz.

PAESETTO, s. m. *krajobraz*.

PAESISTA, s. m. *malarz kra-*

jobrazów.

PAFFUTO, —TA, ad. *pocuto-*

wały, pyzaty. Occhi azzurri,

guance pari alle rose, fresca, can-

dida, paffutella, U. Fosc.

PAGA, s. f. *placa, pensya,*

zöld. = *żołnierz*. = *Paga morta,*

stary sługa na łaskawym

chlebie.

PAGABILE, ad. m. f. *mający*

się zapłacić.

PAGAMENTO, s. m. *placenie,*

placa, zapłata. Dare un canto in —, zapłacić na świętego Jura, jak rak ścisnie.

PAGANAMENTE, PAGANICAMENTE, av. po pogańsku.

PAGANESIMO, PAGANESMO, *, s. m. pogaństwo, religia pogańska. = poganie.

PAGANICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pogański.

PAGANIZZARE, v. n. żyć w pogaństwo.

PAGANO, —NA, s. pogańin, pogańska. = ad. pogański.

PAGARE, v. a. płacić. — di contanti, zapłacić gotówką. — in sul tappeto, zapłacić w skutku wyroku sądowego. = Pagare il fio o la pena di alcuna cosa, v. fio. — di buona, di mala moneta, fig. oddać wet za wet. — lo scotto, v. scotto. = odplacić, zemścić się.

PAGATISSIMO, —MA, ad. sup. bardzo rad, bardzo kontent.

PAGATORE, s. m. płatnik.

PAGATORELLO, s. m. nie lubiący płacić.

PAGGERIA, s. f. mroństwo pażów, pacholstwo.

PAGGETTO, —ISO, s. m. dim. mały paż. = calus, buziak.

PAGGIO, s. m. paż, pacholek.

PAGHERO, s. m. Com. obłity, rewers, bilet.

PAGINA, s. f. stronica, karta.

PAGLIA, s. f. słoma. Fig. Aver — in becco, knuc coś. Rompere il collo in un fil di —, nie umieć sobie dać rady. Col tempo e colla — si maturan le nespole, cierpliwością wszystkiego dokazać można. [sko.]

PAGLIACCIA, s. f. peg, słom.

PAGLIACCIO, s. m. sieczka. = pajac.

PAGLIAIO, s. m. kupa słomy. = bróg, styra zboża. Dar fuoco al —, fig. zapalić dom.

PAGLIAIUOLO, s. m. sprzedający słomę.

PAGLIARESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. słomiany.

PAGLIATO, —TA, ad. palio- wy.

PAGLIERICCIO, s. m. sieczka, mierzwa. = pajac. = siennik. [u wółow.]

PAGLIOLAIA, s. f. podgurdle

PAGLIONE, s. m. mierzwa.

PAGLIOSO, —SA, ad. słomisty. = fig. wylany na rozpusztę.

PAGLIUCA, —COLA, —ZZA, s. f. słomka.

PAGLIUOLA, s. f. słomka. = łstek złota. [ma.]

PAGLIUOLO, s. m. mięta słopagnotta, s. f. bochenek.

PAGO, —GA, pl. —GHI, —

GHE, ad. rad, kontent, zadowolony, zaspokojony. = s.

m. + placa. Essere, avere —, odebrać należność. Non aver —, być nieopłaconym (o rzeczach).

PAGOLINO, t. PAOLINO.

PAGONAZZICCO, —CIA, PAGONAZZO, PAGONE, ec. v. PAVONE, ec.

PAIO, pl. f. PAIA, s. m. para. Un — di stivali, d' nova, di forbici, para bótów i t. d. Un — di carte, di scacchi, talia kart, szachy.

PAIOLATA, s. f. pelen kocioł.

PAIUOLA, s. f. przedziona.

PAIUOLO, —ETTO, s. m. kociółek. = pelen kociółek. = Negare il paiuolo in capo, fig. zapierać się w żywe oczy.

PALA, s. f. łopata. Chi non è nel forno è in sulla —, prov. być blizkim zguby, wisieć za jedną nogę. = deszczka kula młynskiego.

PALADINESCO, —CA, ad. rycerski.

PALADINO, s. m. paladyn, błędny rycerz w średnich wiekach: tytuł dany przez Karola W. dwunastu bohaterom, którzy towarzyszyli w jego wyprawach (comites palatini). = zbierający błoto po ulicach.

PALAFITTA, s. f. palisada w rzecze.

PALAFITTARE, v. a. bić pale.

PALAFITTATA, s. f. palisada, ostrokół.

PALAFRENIERE, —RO, s. m. masztalerz.

PALAFRENO, s. m. koń wierzchowy. [lacyk.]

PALAGETTO, s. m. dim. PALANCA, s. f. pal, kół.

PALANCATO, s. m. tania z pulów na rzecze; palisada.

PALANDRANA, s. f. —NO, s. m. płaszcz od słoty, oponcza.

PALARE, v. a. bić pale.

PALATA, s. f. palisada, ostrkół. = zamurzenie wszystkich wiosel w wodę. = pelna łopata. = uderzenie łopatą.

PALATINA, s. f. futerko które damy noszą na szyi.

PALATO, s. m. podniebienie. = + palisada.

PALAZZO, —GIO, s. m. palac.

PALAZZONE, s. m. accr. duży palac.

PALAZZOTTO, —ZINO, s. m. dim. palacyk. [podłogę.]

PALCATO, —TA, ad. mający

PALCHETTO, s. m. mala podłoga; most, rusztowanie mularskie lub mularskie. = Palchetti del teatro, łoża.

PALCO, s. m. posadzka. = krokiew. = suf. E così là prese per la mano, e menolla in una anticamera e mostrolle un giovane ch' era impiccato per la gola al

—, Fior. Pecor. I palchi eran azzurri pien di stelle. L. Pule. Morg. = piętro. I conversi, per veder bene ogni cosa se n' erano andati sul — di sopra, Lisc. Nov. = rusztowanie. = Palco de ciarlarie, stół z tarcie na którym kuglarze lub komedjanci bawią lud. = Palco di teatro, łoża. = scenico, teatr, scena. Produrre in —, wystawić na scenie. = rogi jelenie.

PALCUTO, —TA, ad. rogaly.

PALEGGIAMENTO, s. m. szu-

fłowanie zboża ze statku.

PALEO, s. m. egga, fryga, wartulka. = Ból. persz.

PALEOGRAFIA, s. f. paleo-

grafia, sztuka czytania dawnych rękopismów.

PALESAMENTO, s. m. objawienie, wyjawienie.

PALESARE, v. a. objawić, odkryć, odstąpić, wyjawić. = un segreto, wyjawić tajemnicę.

PALESTORE, s. m. —TRICE, s. f. objawiciel, objawicielka.

PALESE, ad. m. f. jawny. = e PALESAMENTO, av. jawnie.

PALESTRA, s. f. szkoła rycerska gdzie sposobił młodzię do ćwiczeń ciała. = zapasnictwo, ćwiczenia zapasnicze. = fig. walka, zapasy.

PALESTRITA, s. m. zapasnik.

PALETTA, —INA, s. f. łopulka do ognia. = Pitt. paletta.

PALEITO, s. m. mały pal. = kłamka.

PALETTONE, s. m. Ornit. lyszczak, gęścio.

PALIFICARE, v. a. opalisadować.

PALINGENESIA, s. f. odrodzenie się świata po jego zniszczeniu.

PALINODIA, s. f. odpiewanie; odwołanie, odszczerkanie.

PALIO, s. m. płaszcz. = baldachim. = sztuka sukna lub materij dawana w nagrodę temu który pierwszy dobiegł do mety. = Fatta la festa, e corso il palio, fig. już po wszystkim, już po sprawie.

PALIOOTTO, s. m. dim. płaszczki. = zastona albo firanka z przodu ołtarza.

PALISCHERMO, —CALMO, s. m. łódz, łódka.

PALIZZATA, PALIFICATA, s. f. palisada, ostrokół.

PALLA, s. f. kula. — dà schioppo, kula karabinowa. — dà cannone, kula armatnia. = pilka.

Aspettar la — al balzo, fig. czekać dogodnej pory. = gułka.

PALLARE, v. n. grać w piłkę, w kulę. = v. a. podtrząsać jak piłkę. = ruszać, wstrząsać.

PALLATA, s.f. uderzenie piłką, *spieźka*. Di buone pallate toccarono nelle tempie e nel viso, *Lasc. Nov.*

PALLEGGIARE, v. n. odbijać piłkę, podawać sobie nawzajem piłkę nie grając. = fig. odzytyć od Anasza do Kajusza; żartować z kogo.

PALLENTE ad. m. f. bledniejący.

PALLESKO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. należący do kuli, do piłki. = PALLESCHI, s. m. pl. stronnicy Medyceuszów tak nazwani od herbu tej rodziny mającego sześć kul w tarczy.

PALLETTA, s. f. dim. kulka. = piłeczka. = guleczka.

PALLIAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. osłonięcie.

PALLIARE, v. a. osłonić pozorem, ubarwić.

PALLIATIVO, —VA, ad. Med. uśmierzający na chwilę.

PALLIDACCIO, —CIA, ad. wyblady.

PALLIDAMENTE, av. blade.

PALLIDETTO, —TA, —DICCIO, —DUCCIO, —CIA, ad. bladawy. [bladłość]

PALLIDEZZA, —DITÀ, s. f. PALLIDO, —DA, ad. blady.

PALLIDUME, —DORE, s. m. bladłość.

PALLINA, s. f. dim. kulka. = piłeczka. = kartacz.

PALLINO, pl. —NI, s. m. brok.

PALLIO, v. PALIO.

PALLONACCIO, s. m. peg. balonisko. = fig. człowiek na dęty.

PALLONARE, v. n. grać w balonik.

PALLONCINO, s. m. dim. balonik. [nia]

PALLONE, s. m. balon do gry.

PALLORE, s. m. bladłość.

PALLOTTA, s. f. dim. kulka. = piłeczka. = guleczka.

PALLOTTOLA, s. f. kula, kulka karabinowa. = galka. Non accozzare tre pallottole in un bacino, fig. nie umieć trzech zliczyć, fig. nie umieć sobie dać rady. = bila. Aver faccia di —, fig. mieć czolo wystarte.

PALLOTTOLETTA, —LINA, s. f. dim. kulka, kuleczka. = guleczka. Le pallottoline del rosario, paciorki różańca.

PALMA, s. f. palma, gatunek palmowa. = fig. palma. — del martirio, palma męczéniska. = dłoń. Fig. il male si dee portar in — di mano, nie potrzeba tuić swej choroby chcąc być wyleczonym. Portare uno in — di mano, nosić kogo na rękach.

PALMARE, ad. m. f. Anat. dloniowy.

PALMATA, s. f. uderzenie

w dłoń. Dare, prendere la —, fig. posmarować komu łapę, wziąć kabanę.

PALMATO, —TA, ad. Bot. dloniasty. = Zool. dloniatonogi.

PALMENTO, s. m. tloczarnia winogron. = młyn. Macinare a due palmenti, mleć na dwa kamienie; fig. jeść za dwóch, v. MACINARE. [woy.]

PALMETO, s. m. gaik palmowy.

PALMIERE, s. m. pielgrzym. = drzewo palmowe.

PALMIPED, s. m. ptak pletwonogi.

PALMIZIO, s. m. drzewo palmowe. = palma w wierzbą niedziele.

PALMO, s. m. pięść. Rimanere con un — di naso, v. NASO.

= Palmo di terreno, pięść ziemi. Difendere sino all' ultimo — di terreno, bronić ostatniej pięści ziemi.

PALMONE, s. m. żerdź lepiwa na ptaki.

PALO, s. m. pał, kół. Saltare di — in frasca, v. FRASCA.

PALOMBO, s. m. siniak, dziłki gołęb.

PALPABILE, ad. m. f. namacalny, dotykalny. = fig. jawny, widoczny.

PALPABILMENTE, av. namacalnie, dotykalnie.

PALPAMENTO, s. m. macanie, dotykanie.

PALPARE, v. a. macać, dotykać. = Fig. głaskać, pieścić. = dotknąć czego palcem, przekonać się.

PALPATIVO, —VA, ad. mający zmysł dotykania.

PALPATORE, s. m. —TRICE, s. f. dotykający, dotykająca. = fig. pochlebca, pochlebnička.

PALPEBRA, s. f. powieka.

PALPEGGIARE, v. a. macać, dłużyć, gmerać.

PALPEGGIATA, —TINA, s. f. lekkie dotknięcie.

PALPITANTE, ad. m. f. drżący, drgający.

PALPITARE, v. n. drgać, bić (o sercu).

PALPITAZIONE, s. f. PALPITO, PALPITAMENTO, s. m. drganie, bicie serca. [bracki]

PALTONATO, —TA, ad. żebrak, chłatek, obdartus.

PALTONEGGIARE, v. n. żebrac, włóczyć się.

PALTONERIA, s. f. żebraniśna. = rozpusta.

PALTONIERE, s. m. v. PALTONER, = rozpustnik.

PALUDALE, PALUDANO, —NA, ad. bagnisty, błotnisty.

PALUDAMENTO, s. m. woj-

skowy płaszcz starożytnych Rzymian.

PALUDE, s. m. f. bagno, błoto.

PALUDOSO, —SA, PALUSTRE, ad. bagnisty, błotnisty.

PALVESE, v. PAVESE.

PAMPANO, PAMPINO, s. m. liście winnej latorośli. Assai pampani e poca uva, prov. wiele zachodu a mało przychodu.

PAMPANOSO, —SA, PAMPANUTO, —TA, PAMPINO, —NEA, PAMPINOSO, —SA, ad. okryty winnymi liśćmi.

PAMPINIFERO, —RA, ad. wydający winne liście.

PANA, v. PANIA.

PANATA, s. f. uderzenie bochenkiem chleba. = zupa z chleba.

PANATTIERA, s. f. kosz chlebowy. = torba pasterska, tobołka.

PANATTIERE, s. m. v. FORNAIO, = szafarz.

PANCA, s. f. ława, ławka. Rizzarsi a —, fig. podnieść się, stanąć znowu na nogach, znowu przyjść do dobrego stanu.

PANCACCIA, s. f. ławka. = grono osób siedzących na ławie i bawących się rozmową w chłodzie wieczorną.

PANCACCIERE, s. m. ten co siada na ławce w miejscach publicznych dla pogadanki.

PANCALÉ, s. m. sukno dla przykrycia ławki.

PANCATA, s. f. osoby siedzące na ławce. = rząd szczepów winnych.

PANCERONE, s. m. accr. duży pancerz. [szek]

PANCETTA, s. f. dim. brzuch.

PANCETTA, —TINA, s. f. dim. ławeczka.

PANCIA, s. f. brzuch, kądun, wianuch. Grattarsi la —, fig. v. GRATTARE. La pelle della —, skóra z brzucha, brzusek.

PANCIERA, s. f. pancerz.

PANCIOLLA, s. f. brzuch garnka. Tenere, stare a —, leżać do góry brzuchem, prożnować. Acciò... allegro, a piè pari, ed in pancia senza briga vivesse in pace, e in ozio, L. Lipp. Malm. [chaty]

PANCIUTO, —TA, ad. brzuch.

PANCOLI, s. m. pl. tapczan.

PANCONCELLATO, —TA, ad. obity łatanami.

PANCONCELLATURA, s. f. obicie łatanami.

PANCONCELLO, s. m. łata.

PANCONE, s. m. tarcica. = rodzaj bardzo twardej ziemi. = warsztat stolarski. [ba]

PANCOTTO, s. m. zupa z chleba.

PANCREAS, s. m. Anat. gruczoł żółdkowy.

PANDETTE, s. f. pl. *pandekta*, *decyzje prawników rzymskich zebrane z rozkazu Justyniana*.

PANE, s. m. *chleb*. Mangiare il — a tradimento, darmo jeść chleb, nie być wartym kawałka chleba. Mangiare il — pentito, żałować swoich własnych dobrych uczynków. Cercar inglor — che di grano, v. GRANO. Dire al pan pane, nazywać wszystko po imieniu. Esser come — e cacio, być czym nierozdzielny przyjacielem. Dare altrui il — colla balestra, żałować czego komu. Render — per focaccia, render tre pani per coppia, v. FOCACCIA. Lasciare andare due pani per coppia, puszczać co płazem, omijając, zostawić jak jest. = głowa cukru; krązek mydła. = ziemia przylegająca do korzeni. = Pane zamiast Panie, pl. di Pania, lep, smola, D. Inf.

PANEGIRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. panegiryczny, pochwalny. = s. m. panegiryk, pochwała.

PANEGIRISTA, s. m. chwalcą.

PANELLO, s. m. *gałgany namoczone w oleju, i służące do illuminacji*. Si fecero per tutto feste, ma la sera non s'arsero panelli per difetto d'olio, Varch. Stor. Trovato avendo il suo fratello.... più lordo e più unto d'un —, L. Lipp. Malm. [ca.]

PANERECIO, s. m. *zanokci*. PANERINA, PANERUZZOLA, s. f. PANERINO, PANERUZZOLO, s. m. dim. *koszyk, koszyczek*.

PANGRATTATO, s. m. *chleb utarty*.

PANIA, s. f. lep. = *gałzka opleciona lepem dla brania ptaków*. = *Amorose panie*, fig. *sidla, więzy miłości*. Chi mette il piè sull'amorosa — cerchi ritrarlo, e non v'invishi l'ale, Ar. Orl. Fur. = La pania non tiene, to się na nic nie przyda, nic z tego nie będzie.

PANIACCIO, —LO, s. m. *skóra w którą się chowają gałzki oplecione lepem*. Io son troppo rinvolto nel paniaccio, fig. Buon. Tanc. [dzieci.]

PANICCIA, s. f. *papka dla*. PANICCIO, s. m. *zlepek*. PANICHINA, s. f. *nierządnica*. PANICO, s. m. Bot. *ber, prosa*. PANICO, —CA, ad. *Timore* —, *trwoga, popłoch*.

PANICOLATO, —TA, ad. Bot. *kiciasty*.

PANICOLO, s. m. Bot. *kita, wiecha*. [ka.]

PANIERA, s. f. *kosz, koszal*. PANIERAIO, s. m. *koszałkarz*. PANIERE, s. m. *kosz, koszal*

ka. Fig. Chi fa l'altrui mestiere, fa la zuppa nel —, *nic ten nie robi, kto się porywa do tego na czym się nie zna*. Far la zuppa nel —, *bicz z piasku kręcić, wodę czerpać przetakiem*. Chi del mio fa capitale, diss'egli, fa la zuppa nel —, L. Lipp. Malm. *kto liczy na to co mu dam, ten nic nie wskóra*.

PANIERETTO, —RINO, —RONCINO, —RUZZO, s. m. —RINA, —RUZZOLA, s. f. dim. *koszyk, koszałeczka*. Assettar l'uova nel panieruzzolo, fig. *dobrze pokierować swe interesa*.

PANIONE, PANIUZZO, s. m. PANIUZZA, PANIUZZOLA, s. f. *gałzka lepowa*.

PANNA, s. f. Mar. Mettere in —, *sztachować, zastanowić okret*.

PANNACCIO, s. m. *paklak*. PANNAIUOLO, s. m. *sukiennik*.

PANNATURA, s. f. PANNEGGIAMENTO, s. m. Pitt. *draperya*.

PANNEGGIARE, v. a. Pitt. *daować draperyz*.

PANNELLO, s. m. *plócienko*. = *kawałek płótna*.

PANNICELLO, s. m. *kawałek sukna*. = *Pannicelli d'un bambino, pieluszki*. = pl. *tachmany*. = *Pannicelli caldi*, fig. *lekarkstwo które ani pomoże ani zaszkodzi*.

PANNICOLO, s. m. v. PANNICELLO. = Bot. v. PANICOLO. = Anat. *blona podpiersiowa*.

PANNIERE, s. m. *sukiennik*. PANNILINO, s. m. *bielizna*.

PANNINA, s. f. *postaw sukna*. Esser della medesima —, prov. *być z kim na jedno kopyto*.

PANNO, s. m. *sukno*. = *Panno di lino, płótno*. Panni lini, *chusty, bielizna*; *gatki*. = pl. *Panni, suknie, odzież, odzienie*. = *Non poter stare ne' panni, nieposiadać się z radości*. Starsi ne' suoi panni, *przestawać na swoim*. I panni rifanno le stanghe, *suknia zdobi człowieka*. In questo — non c'è taglio, *z tego się nam nic nie okroi*. Iddio manda il freddo secondo i panni, v. FREDDO. Serrare i panni addosso ad alcuno, *przycisnąć kogo, zmusić do czego*. Vestirsi, *mettersi i panni altrui, oblec się w czyją skórę, postawić się na czyjem miejscu*. Signori miei, si degnino di mettersi ne' miei panni, Manz. P. S. Non si fare stracciar i panni, *nie dać się ciągnąć za rękaw, nie dać się długo prosić*. Venire a panni d'alcuno, *iść za kim*. Però va oltre io ti verrò a panni, D. Inf. = *bielmo na oku*. = *skórka pływająca po wierzchu wina*.

PANNOCCHIA, s. f. *kiść, kita, wiecha u prosa, sitowia i t. p.* E spicca i capi come una — di panico, o di miglio, o di saggina, L. Pulc. Morg. [czka.]

PANNOCCHIETTA, s. f. *kite*. PANNOCCHIUTO, —TA, ad. *kiciasty*.

PANNUME, s. m. Med. *co zaślania wzrok*. [la.]

PAN PORCINO, s. m. Bot. *gdu*. PANTALONE, s. m. *maska w komediach włoskich przedstawiająca Wenecyanina*. = pl. *pantalony, pludry*.

PANTANACCIO, s. m. *peg. błotisko*.

PANTANO, s. m. *bagno, błoto*. PANTANOSO, —SA, ad. *bagnisty, błotniste*. = *Pantanoso nel viso*, fig. *blaszowany*.

PANTEISMO, s. m. *panteizm, uznawanie Boga w całej naturze*.

PANTEISTA, s. m. *panteista*.

PANTEON, s. m. *panteon, świątynia wzniesiona w Rzymie, przez Agryppę zięcia Augusta, na cześć wszystkich bogów, dziś kościół zwany Rotonda*.

PANTERA, s. f. Zool. *lampart*. = *sieć na kuropatwy*.

PANTERINO, —NA, ad. *lamparci*.

PANTOMIMO, s. m. *aktor grający pantominy*.

PANTRACCOLA, s. f. *bajka, baśń*.

PANTUFOLA, PANTOFOLA, s. f. *pantofel*.

PANUNTO, s. m. *pop. fig. grzanka*.

PANZA, v. PANCIA.

PANZANE, s. f. pl. *androny, banialuki, duby smalone*. Dar —, v. INFINOCCIARE, DAR PASTO.

PANZERONE, s. m. *accr. duży pancierz*. [szek.]

PANZETTA, s. f. dim. *brzuca*. PANZIERA, s. f. PANZERUOLA, dim. *pancerz*.

PAOLINO, s. m. *jakiś ptak*. Fig. Nuovo —, *gap, gawron; fryc, dudek*. Gente paolina, *gapie, gawrony*.

PAOLO, s. m. *pawel, pieniądz srebrny rzymski i tokański wartości 8 kracy, 28 gr. pol.*

PAONE, PAONEGGIARE, PAONESA, ec. v. PAVONE, ec.

PAPA, s. m. *papież*.

PAPABILE, ad. m. *mający być obrany papieżem*.

PAPAFICO, s. m. Mar. *maszt nad bocianiem gniazdem*.

PAPALE, ad. m. f. *papieżki*.

PAPASSO, s. m. *pop pogański*. = *rodzaj gry dziecięcej*.

PAPATO, s. m. *papieżwo*.

PAPAVERO, s. m. Bot. *mak*.

PAPERELLO, —RINO, s. m. dim. *gesie, gąsiątko*.

PAPERINO, —NA, ad. *gesi*. = *papieżki*. Alla paperina, av. *wspaniale, okazale*.

PAPERO, s. m. —RA, s. f. *gąsiak, gaska*. = Dar la lattuga in guardia a' paperi, prov. *zrobić wilka pastuchem*. I paperi voglion menare a ber le oche, v. oca.

PAPERONE, —OTTO, s. m. accr. *spory gąsiak*.

PAPESCO, v. PAPALE.

PAPIGLIONACEO, PAPILIONACEO, —CEA, ad. Bot. *motylkowy, groszkowy*.

PAPILIONE, v. FARFALLA.

PAPILLA, s. f. *brodawka cyckowa*. [dawczaty]

PAPILLARE, ad. m. f. *bro-*

PAPIRO, s. m. *papier, drzewo egipskie, na którego liściach dawniej pisano, i z których robiono knoty do lamp i t. p.*

PAPISMO, s. m. *papizm*.

PAPISTA, s. m. *papista*.

PAPPA, s. f. *papka dla dzieci*.

PAPPACCHIONE, s. m. *żarłok*.

PAPPACCO, s. m. *kaptur, kapuza uopornicy lub płaszcza*.

Spadacce al fianco aveano... e cappelline in testa e pappacchi, Tasson. Secc'h.

PAPPAGALESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *papuży*.

PAPPAGALLO, s. m. *papuga*.

PAPPAGALESSA, s. f. *papuga (samica)*.

PAPPALARDO, —DONE, s. m. *świętoszek*. = *żarłok*. = *nuni-ka, ciapa, muniu*. [stwo]

PAPPALECCO, s. m. *obżar-*

PAPPARDELLE, s. f. pl. *łazanki gotowane w rosole z mięsem lub krwią zającą*. Condotto delle —, scherz. *gardło*.

PAPPARE, v. n. *żyć, zajądąć*. [dzenie]

PAPPATA, s. f. *smaczne je-*

PAPPATACI, s. m. *Mach. mąż patrzący przez szpary na nierząd żony za smaczne jado*.

PAPPATOIO, s. m. *drąg żelazny w hucie szklanej do mieszania roztopionego szkła*.

PAPPATORE, s. m. *żarłok*.

PAPPATORIA, s. f. *bass. obżarstwo*. [kowe]

PAPPINA, s. f. *lody śmietan-*

PAPPINO, s. m. *śluga szpi-*

PAPPO, s. m. *chleb (w języku PAPPOLATA, s. f. mięso roz-*

gotowane. = *fig. banialuka, czcza gadanina*.

PAPPONE, —LONE, s. m. *ob-*

żarłuch.

PAPPUCCIA, s. f. *papuc*.

PARABOLA, s. f. *Geom. pa-*

rabola, linia krzywa otwarta, niemająca żadnego środka, któ-

rej oś jest nieskończona. = *pa-*

rabola, podobieństwo. = *baśń, zmyślenie*.

PARABOLANO, s. m. *łgarz, gaduła, samochwał*. = *ad. zmyślony, fałszywy, próżny*.

PARABOLICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *Geom. paraboliczny*.

PARACENTESI, s. f. *Chir.*

przekłócie brzucha mającemu wodną puchlinę.

PARACLETO, —LITO, s. m.

duch pocieszyciel, Duch Święty.

PARACRONISMO, s. m. *omył-*

ka przeciw chronologii, zale-żająca na położeniu wypadku później niż się zdarzył.

PARADISO, s. m. *raj*. — ter-

restre, *raj ziemski*. Mettere una cosa in —, *wynosić co pod nie-*

biesa. = *fig. najwyższe szczę-*

ście. = *paradyś, galeria*.

PARADOSSO, s. m. *paradox*.

= *ad. paradozalny*.

PARAFERNA, s. f. *ruchomości*

które żona przynosi mężowi oprócz posagu.

PARAFERNALE, ad. m. f. *nad-*

posagowy.

PARAFIMOSI, s. m. *Chir. na-*

brzmienie napletka.

PARAFRASARE, v. a. *wykła-*

dać text z dodatkami, pisać

parafrazę do textu.

PARAFRASI, s. f. *parafraza,*

obszerniejszy wykład textu.

PARAFRASTE, —SATORE, s. m.

autor parafrazy.

PARAFULMINE, s. m. *kandu-*

ktor chroniący od piorunu, wy-

naleziony przez Franklina.

PARAGGIO, s. m. *porówna-*

nie. Sobieski invito, al cui — io

scerno ogn' altro eroe famoso

scemo di gloria, Menz. = *Mar.*

przeszreń morza. = *Uomo*

d'alto, di basso —, człowiek wy-

sokiego, nizkiego urodzenia.

PARAGONABILE, ad. m. f.

dający się porównać.

PARAGONARE, v. a. *poró-*

wynywać. = *v. r. porównywać się*.

PARAGONE, s. m. *kamień*

próbierczy. Oro di —, czyste

złoto. = *Fig. próba, doświad-*

czenie. Più volte s'eran già non

pur veduti, ma al — dell' arme

combatuti, Ar. Orł. Fur. = po-

rownanie. Un cavaliere... che di

prodezza non ha —, Bern. Orł...

który nie ma sobie równego. A

—, av. w porównaniu.

PARAGRAFO, s. m. *paragraf*.

PARAGUANTO, s. m. *poręka-*

wiczne, kuban.

PARALASSE, —LLASSE, s. f.

Astr. paralaksa, różnica między

rzetelnem a pozornem położe-

niem ciał niebieskich.

PARALELLAMENTE, av. *ró-*

w nolegle.

PARALLELEPIEDO, s. m. *Geom. równoległoscian*.

PARALELLO, —LA, ad. *ró-*

w nolegly. = *s. m. porównanie*.

PARALLOGRAMMO, s. m.

Geom. równoległobok.

PARALISI, —SIA, s. f. *paraliż*.

PARALITICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *ruszony paraliżem*.

PARALLELISMO, s. m. *Geom.*

równoległość.

PARALOGISMO, s. m. *Log.*

fałszywe rozumowanie, w któ-

rem przypuszcza się to co jest

dane do dowiedzenia.

PARALOGIZZARE, v. n. *fał-*

szywie rozumować.

PARAMENTO, s. m. *ornaty*

kapłańskie. = *bogate obicie*. =

bogata szata. = *czaprak*.

PARAMOSCHE, s. m. *oga-*

niaczka.

PARANGONE, s. m. *Stamp.*

parangon.

PARANINFO, —FA, s. *dru-*

żba, drużka.

PARANOMASIA, s. f. *igra-*

sza słów podobnie brzmią-

cych, a mających różne zna-

czenie, v. BISTICCIO.

PARAPETTO, s. m. *Arch. pa-*

rapiet, przedpiersien.

PARAPIGLIA, s. f. *ciężba, tłok*.

PARARE, v. a. *odpobić*. =

obić, dać obicie. = *nadstawić*.

Chi ti dà in una gota, para l'altra,

kti ci dà w jeden policzek nad-

staw mu drugi. = *odbić pchnię-*

cie, ciecnie, uderzenie. = *Parare*

il lume, il sole, la vista, zastan-

iać światło i t. d. = *Parare le*

mosche, oganiać muchy. = *v. r.*

Pararsi dinanzi ad alcuno, stan-

nać przed kim, przedstawić się,

pojawić się, okazać się, nawi-

nać się. — *altrui dinanzi una co-*

sa, nasunąć się, stawać w u-

mysle, stanąć w myśli, przyjąć

na myśl. = *zastanów się, schro-*

nić się. = *v. n. Non saper dove*

una cosa voglia andare a —, nie

wiedzieć do czego co zmierza,

na czym się skłóczy. E sette

aspettando, dove andassero a —

questi preamboli, Manz. P. S.

PARASELENE, s. f. *złudze-*

nie żięźyców pobocznych, które

w czasie tegich mrozów przy

wypogodzonem niebie widzieć

się dają.

PARASITO, —TA, ad. Bot. e

Stor. nat. pasożytny.

PARASOLE, s. m. *parasol*.

PARASSITICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. *pasożytny*.

PARASITO, s. m. —TACCIO,

—TONACCIO, s. m. *peg*. —TONE, s.

m. accr. pasibrzech, darmojad,

pasożyt, pieczeniarsz.

PARATA, s. f. *Milit. wał, sza-*

niec, zasłona. = *parada woj-*

skowa. = Veder la mala —, fig. widzieć niebezpieczeństwo. = Far la —, opatrzyć się w potrzebę rzeczy. = Restare in —, mieć się na ostrożności (w sechtowaniu).

PARATO, s. m. —TINO, dim. obicie.

PARATURA, s. f. strój, ozdoba. = obicie.

PARAVENTO, s. m. parawan. PARCA, s. f. Mitol. parka, których było trzy: Kłoto, która nawijała przędzę, Lachesi, która przędła, i Atropos która uciniała nić życia ludzkiego.

PARCAMENTE, av. oszczędnie, skąpo.

PARCIA, —TADÉ, —TATE, s. f. oszczędność, skąpstwo.

PARCO, pl. —CHI, s. m. park, zwierzynek = park artyleryi. PARCO, —CA, ad. oszczędny, umiarkowany, wstrzemięźliwy. = skąpy.

PARDO, v. LEOPARDO.

PARACHI, —IE, ad. pl. kilka, kilkanaście.

PARAGGIABILE, ad. m. f. dający się porównać.

PARAGGIAMENTO, s. m. zrównanie, ustalenie równo.

PARAGGIARE, v. a. równać, zrównać, porównać. = ustawić równo jedno przy drugim, ustawić do poziomu. = v. r. zrównać się, dorównać, wyrównać. — a uno, porównywać się z kim.

PARAGGIATURA, s. f. miejsce zrównane.

PARAGGIO, s. m. równanie.

PARLLO, —GIO, s. m. zgłuszenie słone pobocznych.

PARENTADO, —TAGGIO, s. m. pokrewieństwo, powinowactwo. Far —, spokrewnić się. Far un —, ożenić się, wyjść za mąż. = krewni, powinowaci. = ród, urodzenie. = rodzina, familia. In —, av. w rodzinie, między krewnymi.

PARENTE, ad. m. f. krewny. Le donne parenti e vicine, kuzynki i sąsiadki. M'è più vicino il dente che il —, prov. v. DENTE. = pl. rodzice. E li parenti miei furon Lombardi, D. Inf.

PARENTELA, s. f. v. PARENTADO. = związek, podobieństwo.

PARENTESI, s. f. nawiasy.

PARENTEVOLE, ad. m. f. serdeczny. [serdecznie.]

PARENTEVOLMENTE, av. PARERÉ, s. m. zdanie, opinia, mniemanie; rada. Esser di —, być zdania. Al mio, al tuo —, mojem, twojem zdaniem. Bel — mi avete dato, Manz. P. S. = zdanie sędziów.

PARERE, v. n. ir. zdawać się. — il secento, pięknie się wydawać. Non so se a voi quello se ne parrà, che a me ne parrebbe, nie wiem czy ci się zdawać będzie o tem to co by mnie się zdawało. — mill'anni che segua alcuna cosa, niecierpliwie oczekiwać, wyglądać z utęsknieniem. = okazywać się. = v. r. D. Inf. okazać się.

PARETAIO, s. m. miejsce gdzie jest rozpięta sieć na ptaki.

PARETE, s. m. f. ściana. = sciana, powierzchnia wewnętrzna naczyń, żołądka. = fig. zasłona, ściana. Dinne, com'è che fai di te — al sol? D. Purg. = sieć na ptaki. [ka.]

PARETELLO, s. m. dim. ścian. PARGOLEGGIARE, v. n. dziecinnieć się.

PARGOLETTA, s. f. dzieciny. [ciątko.]

PARGOLETTO, s. m. dzieciny. PARGOLETTO, —TA, ad. malenki, maluczki.

PARGOLEZZA, —LITÀ, s. f. dzieciństwo, wiek dziecienny.

PARI, ad. m. f. parzysty. Numero —, liczba parzysta. Giuocare a — o casso, v. CAFFO. = równy, podobny. — mio, mia, nostro, nostra, ec. równy, równa mnie, nasz równy, równi nasi. Par pari, równiśienki. = av. równo, na jednej równi, w równi, zarówno. Andar di pari, al pari, iść z kim w równi. Levarla del pari, wyjść bez zysku ani straty. Poi che Madonna... riconobbe e vide gir di pari la pena col peccato, b-nigna mi ridusse al primo stato, Petr.

PARIALE, ad. m. f. Osso —, kość skroniową.

PARIETARIA, s. f. Bot. pomurnik, pomurne ziele.

PARIGLIA, s. f. równa liczba ok na kilku kostkach. = odwet. Rendere la —, oddać wet za wet.

PARIMENTE, av. równie, podobnie.

PARITÀ, —TADÉ, TATE, s. f. równość, podobieństwo.

PARLAMENTARE, v. n. radzić, obradować. = parlamentować, układać się z nieprzyjacielem.

PARLAMENTARIO, s. m. członek parlamentu.

PARLAMENTO, s. m. mowa; rozmowa. Farà venirli a seco, D. Inf. = parlament, senat. = zgromadzenie ludu. Far —, zwolcać lud.

PARLANTE, ad. m. f. mówiący. Mal —, ogadujący.

PARLANTINA, s. f. gadatliwość. Ha una buona —, jest wygadany.

PARLANTINO, —NA, ad. gadatliwy.

PARLARE, v. a. e n. mówić. — a mezza bocca, mówić półgłosem. — fra i denti, cedzić przez zęby. — riserbato, mówić ostrożnie. — risentito, mówić z czuciem, z mocą. = pop. zalecać się do panny. Il giovane che mi parlava, młodzieniec który się starał o moją rękę. = s. m. mówienie, mowa. [mowa.]

PARLATA, s. f. —TO, s. m. mowa.

PARLATORE, —DORE, † s. m. mówca. Bel —, człowiek płynnie mówiący.

PARLATARIO, s. m. izba pa klusztorach dla rozmowy z przychodzącymi. = parlament.

PARLATRICE, s. f. kobieta wielomówna. [mowa.]

PARLATURA, —DURA, † s. f.

PARLETICO, s. m. drganie głowy i rąk starców.

PARLETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. tknięty paraliżem.

PARLEVOLE, ad. m. f. rozpowiadający. = dający się wyrazić. Con dolor non —, z żalem niepodobnym do wyrażenia. [plotka.]

PARLIERE, s. m. † papla, PARLOTTARE, v. n. gwarzyć.

PARMIGIANO, s. m. okoliczność miasta Parmy. = ser parmezan.

PARNASO, —SSO, s. m. Parnas, góra w Focydzie poświęcona Apollinowi.

PARODIA, s. f. parodia, komiczne przerobienie poważnego przedmiotu.

PAROLA, s. f. słowo, wyraz. = mowa, woladza mówienia. Qvivi perdè la vista e la —, D. Purg. = głos, ton. = maxyma, zdanie, słowo wyrażone przez kogo. = słowo dane komu, obietnica. = Ammazza le parole, polykać słowa. Avere, chiedere, domandar la —, mieć czyje słowo, prosić o dotrzymanie słowa. E Martinazzo, dicendogli che aveva allogata la figliuola, gli domandò la —, Lase. Nov. Aver parole con alcuno, przemówić się z kim. Dar —, dać komu słowo. Dar parole, wodzić, łudzić plonemi obietnicami. Pigliar in —, uchwycić za słowo. Pigliar la —, zabrać głos. Pigliar —, odebrać rozkaz. Rompere le parole in bocca, przerwać komu mowę. Riscaldarsi di parole, venire a parole, pokłócić się. Uomo di sia —, człowiek słowny. Le parole non s'infilzano, prov. słowo wiatr, pismo grunt. = Milit. hasło. Dar la —, dać hasło. Pigliar la —, odebrać hasło.

PAROLACCIA, s. f. *peg. wyraz grubijanski. = wyraz sprośny, wścieczny.*

PAROLAIO, s. m. *gadula.*

PAROLETTA, —LINA, —LINETTA, —LUCCIA, —LUZZA, s. f. *dim. słowko. Dar paroline, farle paroline, obciyciwać gruski na wierzbie.*

PAROLI, s. m. *parol, zagięcie karty na potrójną sławkę w grze faraona.*

PAROLONE, s. m. —NA, s. f. *wyraz szumny.*

PAROLOZZA, s. f. *wyraz grubijanski.*

PAROSISMO, s. m. *paroxizm.*

PAROSIDE, s. f. *Anat. gruczoly za uchem.*

PARRICIDA, s. m. *ojcobójca.*

PARRICIDIO, s. m. *ojcobójstwo.*

PARROCCCHIA, s. f. *parafia.*

PARROCCCHIALE, ad. m. f. *parafialny.*

PARROCCCHIANO, s. m. *paroch, pleban. = pl. parafianin.*

PARROCO, pl. —CHI, s. m. *paroch, pleban, proboszcz.*

PARRUCCA, s. f. *peruka.*

PARRUCCACCIA, s. f. *peg. peruczysko.*

PARRUCCHIERE, s. m. *perukarz.*

PARRUCCHINO, s. m. *dim. peruczka.*

PARSIMONIA, s. f. *oszczędność; skąpstwo.*

PARSO, —SA, p. ad. v. *PARERE.*

PARTE, s. f. *część. Mettere alcuno a — di chechessia, przypuścić kogo do części, dać udział w czym. Io l'ho messo a — con me del regno mio, e di me stessa, Car. En. = częścią, porządek; jedni, drudzy. — presi in battaglia e — uscisi, — feriti da pungenti strali, Petr. = strona. Da — o per — d'alcuno, z czyjej strony. Dalla — mia, tua, ec. z mojej, z twojej strony. Star, tirar da —, stać na stronie, wziąć na stronę. Porre da —, odłożyć na stronę. A —, osobno, oddzielnie. Da parte a parte, a parte a parte, wskrós, na wyłot. La luce che m'arde e strugge dentro a parte a parte, Petr. = miejsce, strona, kraj, kraina. = partya, stronnictwo, falka. S'incominò a divider tutta l'Italia a — di Chiesa e d'Imperio, G. Vill. = strona pracująca się. Esser giudice e —, być sędzią i stroną. = powinność, obowiązek. Fate voi la — vestra ch'io farò la mia, petr. słow. powinność a ja dopełnić mojej. = przymiot, zaleta. Le rare parti dell'ingegno e dell'animo, Giob. = PAR-*

TECHÈ, *cong. podczas gdy. — lo scolare questo diceva, Boc.*

PARTECIPARE, v. n. *uczestniczyć, mieć udział. = podzielać, dzielić z kim. = v. a. udzielić wiadomości.*

PARTICIPATORE, s. m. *uczestnik.*

PARTICIPAZIONE, —PANZA, s. f. —MENTO, s. m. *uczestnictwo, udział.*

PARTECIPE, ad. m. f. *uczestnik. Far —, udzielić wiadomości.*

PARTEFICE, ad. m. f. v. *PARTECIPE. = ten który się z kim czem podzielił. Partefici divennero del poder di Masetto, Bocc.*

PARTEGGIAMENTO, s. m. *podział.*

PARTEGGIARE, v. n. *należać do jakiej partyi.*

PARTENZA, s. f. *odjazd, wyjazd.*

PARTEVOLE, **PARTIBILE**, ad. m. f. *podzielny.*

PARTIGELLA, —CINA, s. f. *dim. cząstka, cząsteczka. = Particella, Gram. partykula.*

PARTICIPARE, ec. v. *PARTICIPARE, ec.*

PARTICIPIO, s. m. *Gram. imiesłowo.*

PARTICOLA, s. f. *cząstka. = Gram. partykula. = hostya.*

PARTICOLARE, ad. m. f. *szczególny, osobliwy. = cieka- wy. = s. m. szczegół. Dar qualche — sopra una cosa, dać o czym szczegóły. In —, av. w szczególności.*

PARTICOLAREGGIAMENTO, s. m. *wyszczególnienie.*

PARTICOLARITA, —TADÈ, —TATE, s. f. *szczegół. = szczególne zdarzenie.*

PARTICOLARIZZARE, —REGIARE, v. a. *wyszczególnić.*

PARTICOLARMENTE, av. *szczególnie, w szczególności.*

PARTICULA, —CULARE, ec. v. *PARTICOLA, ec.*

PARTIGIANA, s. f. *partyzan- tka.*

PARTIGIANATA, s. f. *ukłócić partyzantą.*

PARTIGIANO, s. m. *party- zant, stronnik.*

PARTIGIONE, s. f. *podział.*

PARTIMENTO, s. m. *podział.*

PARTIRE, v. a. *ir. dzielić, podzielić, rozdzielić. Udrallo il paese che Appenin parte e l'mar circonda e l'Alpe, Petr. = podzielić się z kim. = rozjąć, rozbroić, rozłączyć bijących się. Quando pur vede che l'pregar non vale, di partirle per forza si dispone, Ar. Orl. Fur.*

PARTIRE, v. n. *er. odjechać, wyjechać, odejść. = oddalić się,*

odłączyć się. Partiti da cotesti che son morti, D. Inf. Partirsi (dal mondo), zejść ze świata. La bella donna che cotanto amavi subitamente s'è da noi partita, Petr. = krując się, pokać. I', che temo del cor che mi si parte, Petr.

PARTITA, s. f. *odjazd, wyjazd, odejście. Ultima —, śmierć. = część, porcja. = oddział partyzantów. = artykuł w rachunkach kupieckich. = partya w grze. Fare una —, grać partyję. Vincere una —, wygrać partyję.*

PARTITAMENTE, av. *oddzielnie, osobno, odrębnie.*

PARTITANTE, s. m. *party- zant, stronnik.*

PARTITO, s. m. *sposób. Pen- sò far pace con alcun —, Dittam.*

Avere il cervello a —, mieć olej w głowie. = umiara, ugoda, uwarunek. = postanowienie, decyzja. = reciso, niezmiennie postanowienie. A — preso, po dojrzałym namyśleniu się. = stół, położenie, niebezpieczeństwo. Vedi a qual — e' m'ha ridotto, patrz do jakiego przywiódł mnie stan. A mal —, w tym stanie, w niebezpieczeństwie. Ridurre a mal —, przywieść do złego stanu, do przykrego położenia. Mettere a —, urazić na niebezpieczeństwo. Egli è il meglio che noi ci stiamo pianamente con questo poco che noi abbiamo, che tu lo metta più a —, Fior.

Pecor. = Andare, mandare, mettere a —, fare il —, zbierać glosy, wota, kreskę. Rendere il —, dać glos, kreskę; glosować, wotować. Vincere il —, przekreślować, przegłosować. =

Ingannarsi a —, grubo się po- mylić. = partya, małżeństwo pod względem majątku. = Fem- mina di —, nierządnicza.

PARTITO, —TA, p. ad. v. *PARTIRE. = podzielony, roz- dzielony. A che verranno li citadin della città partiti? D. Inf.*

PARTITORE, s. m. *rozdziel- ca. = Arif. liczba dzielnca. =*

oddzielający się od kogo, roz- stający się z kim. = sprawca poróżnienia. (tytura.

PARTITURA, s. f. *Mus. par- tycja.*

PARTIZIONE, s. f. *podział.*

PARTO, s. m. *pológ. Donna di —, położnica. Esser di —, fare il —, leżeć w pologu, odpra- wiać pológ. Star sopra —, być w pologu. Dolori del —, bole przy porodzeniu. Nati o pro- dotti a un —, bliźnięta. Morire di —, umrzeć z pologu. = po- wite dziecko. = fig. twór, n-*

twór, plód. Questo piccol — del mio ingegno, *Gal. Lett.* = pokot, pomiot. [łożnica.

PARTORIENTE, s. i. e. ad. po-
PARTORIRE, v. a. ir. urodzić, powić, wydać plód na świat. = fig. zrodzić, sprawić. — odio, sospetto, ec. sprawić nienawiść, i t. d.

PARTORITRICE, s. f. położnica. = fig. sprawczyni. Quanto di male fu partoritrice! *But.* [stać, kształt.

PARUTA, —TA, f. D. Purg. po-
PARUTO, —TA, p. ad. v. PARERE.

PARVENZA, s. f. małość. = fig. pl. D. Par. gwiazdy.

PARVIFICARE, v. a. zmniejszyć. [zmniejszenie.

PARVIFICAZIONE, s. f. PARVIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. lichy, nędzny.

PARVITA, s. f. małość.

PARVO, —VA, ad. lat. mały.

PARVOLO, PARVULO, PARVOLETTO, PARVOLINO, s. m. dim. dziecko, dzieciętko.

PARZIALE, ad. m. f. parcyalny, stronny. = częściowy.

PARZIALEGGIARE, v. n. przyłączyć się do stronnictwa, wziąć czyję stronę, okazać się parcyalnym.

PARZIALITÀ, s. f. stronność, parcyalność.

PARZIALMENTE, av. stronnie, parcyalnie. [nocny.

PASCALE, ad. m. f. wielkanoc.

PASCERE, v. a. pasć, karmić. Quale sovvr' esso il nido si riggira poichè ha pasciuto la cignia i figi. D. Par. = pasć się. Da fame costretta a — erbe si diede, *Bocc.* = v. r. fig. pasć się, karmić się. — d'aria, di fumo, fig. karmić się próżnemi nadziejami. Ch' io mi pasco di lagrime tu il sai, *Petr.*

PASCIETOLA, ad. e. s. głupec.

PASCIMENTO, s. m. pasienie. = fig. pasza, pokarm.

PASCIONA, s. f. pasza. = obfitość rzeczy potrzebnych do życia.

PASCITORE, s. m. —TRICE, s. f. pasterz, pasterka.

PASCIUTO, —TA, p. ad. pasiony, karmiony.

PASCO, s. m. *żer, pasza.

PASCOLAMENTO, s. m. pasienie; pasza.

PASCOLARE, v. PASCERE.

PASCOLO, s. m. pastwisko. = pasza, pastwa, pokarm. — alla passione, fig. nasycenie namiętności.

PASQUA, s. f. pascha, Wielkanoc. Dar la mala —, fig. życzyć komu złego.

PASQUALE, ad. m. f. wielkanocny.

PASQUILLO, s. m. —NATA, s. f. paszkwil.

PASQUINO, s. m. posąg gladiatora w Rzymie, na którym przylepiano paszkwile.

PASSABILE, ad. m. f. niezgorszy.

PASSAGGIERE, —ro, ad. e. s. m. pasażer.

PASSAGGIO, s. m. przejście, przechód. — da questo mondo, zejście z tego świata. = przejście, miejsce przechodu. = przewóz; przewozowe. = Mus. pasaż.

PASSAMANAIO, —IA, s. szmuklerz, szmuklerka. [sma.

PASSAMANO, s. m. burt, ta-

PASSAMENTO, s. m. przechodzenie.

PASSAPORTO, s. m. paszport.

PASSARE, v. n. przechodzić, przejść. — a nuoto, a guazzo, przebyć w pław, w bród. — in un luogo, pójść dokąd. = uchodzić, mijac, przemijać. Il tempo, il duolo, ec. passano, czas uchodzi, ból przemija. Cosa bella e mortal passa e non dura, *Petr.* = Passar di vita, umrzeć. Passa la bella donna e par che dorma, *Tass. Ger.* = Vi passa una differenza, zachodzi w tem różnica. = Passar per uno sciocco, uchodzić za głupiego. = v. a. przesyć, przebić. — uno colla spada, przesyć kogo szpadą. — da banda a banda, przebić na wylot. = Passar la strada, uñ fiume, przejść przez ulicę, przebyć rzekę. = Passar il tempo, przepędzać czas. — la notte, przepędzić noc. — gli anni, przepędzić, przeżyć lata. *Pasarla bene*, przepędzać czas wesolo. = Passar i termini, wyjść z granic. = Passar per le armi, rozstrzelać. = Passar a rassegna, odbywać przegląd wojska. = Passarsela leggermente, tacitamente, pominąć co, zamilczeć o czem. = Passar di bellezza, di sapere, przewyższać w piękności i t. p.

PASSATA, s. f. Fare una — con uno intorno a qualche negozio, wdać się z kim w jaki interes. = Dar —, udawać głuchego lub odpowiadać nie do rzeczy. = Far — negli onori, nelle lettere, postąpić na wyższy stopień, uczynić postęp w naukach. = Far una, due passate, mieć za- trzymanie miesięczki przez jeden, dwa miesiące.

PASSATEMPO, s. m. przepędzenie czasu, rozrywka.

PASSATO, —TA, p. ad. przeszły, upłyniony, i t. d. = s. m.

czas przeszły, przeszłość. = pl. przodkowie.

PASSATOIO, s. m. kładka. = ad. łatwy do przejścia.

PASSATORE, s. m. przechodzień.

PASSEGGIARE, v. n. przechadzać się. = v. a. Passeggiare un cavallo, przeprowadzać konia.

PASSEGGIATA, s. f. —MENTO, s. m. przechadzka.

PASSEGGIATORE, s. m. —TRICE, s. f. przechadzający się.

PASSEGGERE, —RO, s. m. podróżny, przechodzień. = strażnik komory celnej. = przewoźnik.

PASSEGGERO, —RA, ad. przechodni. = służący do przewozu. = fig. przemijający.

PASSEGGIO, s. m. przechadzka, spacer.

PASSERA, s. f. —RE, —RO, s. m. wróbel. Cacciar le passere, fig. odpędzać smutek.

PASSERAIO, s. m. świertowanie wróblów. = fig. gwar wielu osób.

PASSERETTA, —RINA, s. f. —RINO, s. m. dim. wróbelik.

PASSEROTTO, s. m. wróbel z gniazda. Dire, fare un —, fig. wystrzelić bakę.

PASSETTO, —TA, ad. nadwiedzi, nadplesniały.

PASSIBILE, ad. m. f. cierpieliwy. [wość.

PASSIBILITÀ, s. f. cierpieli-

PASSINO, s. m. miara długości we Florencji (3 braccia) których idzie tysiąc na miłę. = kawał płótna. = dim. kroczek.

PASSIONARE, v. a. dręczyć. = v. n. cierpieć.

PASSIONATAMENTE, av. namiętnie.

PASSIONATO, —TA, p. ad. męczony. = namiętny.

PASSIONE, s. f. ból, cierpienie, męka. — di G. C. męka Chrystusa Pana. = namiętność.

PASSIVAMENTE, —VE, av. biernie.

PASSIVITÀ, s. f. bierność.

PASSIVO, —VA, ad. bierny, odbierający wrażenia. = Gram.

Verbo passivo, słowo biernie.

PASSO, s. m. krok. Andare di —, iść wolnym krokiem. Uscire di —, studiare il —, przyspieszyć kroku. Muovere il —, stąpić krok, postąpić, iść. — non moverai, che l'ombra mia non ti sia intorno, *Car. En.* A passo a passo, passo innanzi passo, passo passo, noga za nogą, powoli, stopniami, jedno po drugim. Passo passo andavam senza sermone, *D. Inf.* Passo passo si va a Roma, prov. powoli najdalej zajdziesz. = Fig. Ultimo —, śmierć. Pigliare

i passi (innanzi), **przedsiewziąć** kroki. Fare un — falso potknąć się, pobiłdzieć. = **przechód**, przejście. = **przelot**. Ucelli di —, ptaki przelotne. = miejsce w dziele, w autorze. = Alto passo, otwarte morze, ocean. = I passi del tempo, * bieg czasu. = Io ti vo' dire un — più là, więcej ci jeszcze powiem.

PASSO, —SA, ad. zwiędły, uschły, zeschły. = ten który ucierpiał. [ki.]

PASSOLA, —ULA, s.f. rodzin. **PASSURO**, —RA, ad. mający cierpieć.

PASTA, s. f. ciasto. Col rime-narla pasta, il pan s' affina, prov. uwprawa prowadzi do doskonałości. = kompozycja nasładowująca drogie kamienie. = Fig. Di buona —, dobroduszny. Uomini di grossa —, Cas. Galat. ludzie ograniczeni, głupi; zakute, kapuściane głowy. Mettere mano in —, wdać się w co, wtrącić się do czego.

PASTACCIO, v. **PASTRICCIANO**.

PASTADELLA, s. f. chrust.

PASTAIO, s. m. fabrykant makaranu.

PASTEGGIABILE, ad. m. f. stołowy (o winie). [dło.]

PASTEGGIAMENTO, s. m. ja. **PASTEGGIARE**, v. n. dawać jeść, żywić, traktować. = razem jadać.

PASTELLO, s. m. kawalek ciasta. = Pitt. pastel.

PASTICCERIA, s. f. sklep pa-sztetnika.

PASTICCIERE, **PASTELLIERE**, s. m. pasztetnik.

PASTICCIO, s. m. pasztecik. = Pitt. kopia obrazu wielkiego mistrza. — Mus. opera z po-zbieranych kawalków.

PASTICCIOTTO, —CETTO, s. m. dim. pasztecik.

PASTIGLIA, **PASTICCA**, s. f. —co, s. m. trocizka. = wonny cukierek.

PASTINACA, s. f. pasternak. Ficcar pastinache, fig. igać.

PASTO, s. m. jadło, pokarm, strawa, = obiad, wieczerza. Mangiare a —nell' osteria, sto-łować się w austeryi. Fare a —, żądać tyle od osoby. = ucza, biśnada. = letkie, płuca by-dlece. Dar — fig. durzyć, zwo-dzić piękniemi obietnicami, obie-cywać gruszek na wierzbie, lu-dzić próżną nadzieję. = fig. pokarm. La pazienza è — del poltrone, Bern. Orł. = A tutto —, av. ciagle, ustawicznie.

PASTO, —TA, ad. * nakar-miony, nasycony.

PASTOCCHIA, s. f. gruszki na wierzbie, dudki na kościele.

= Dar pastocchie, obiecywać gruszek na wierzbie, v. **PASTO**. **PASTOCCHIATA**, v. **PAPPO-LATA**.

PASTOIA, s. f. pęto. = fig. przeszkoda, zawada.

PASTONA, s. f. chleb podlu-gowaty z kasztanów.

PASTONE, s. m. accr. duży kawał ciasta.

PASTORALE, s. m. **pastorał**. = s. f. sielanka, pasterka. = ad. m. f. pasterski. = pasterski, od pasterza duchownego.

PASTORALMENTE, av. **popa-stersku**.

PASTORE, s. m. **pasterz**. = fig. **pasterz duchowny**.

PASTORECCIO, —CIA, ad. **pasterski**. [czka.]

PASTORELLA, s. f. **pastere-PASTORELLO**, —TTO, s. m. **pastuszek**, **pasterek**. [stwo.]

PASTORIZIA, s. f. + **paster-PASTOSITA**, s. f. Pitt. deli-katność kolorytu.

PASTOSO, —SA, ad. **kłaj-strowaty**, miękki jak ciasto, pulchny. = Colorito pastoso, deli-katny koloryt.

PASTRANO, s. m. **oponcza**.

PASTRICCIANO, s. m. dziki **pasternak**. = fig. pop. **nunia**, **gamon**, **ciapa**, **cymbał**, **czop**, **rura**, **duda**. Egli un cotal — e noi astuti come il diavolo, Fir. Disc. Buon —, dobre czelczyisko.

PASTUME, s. m. **ciasta**.

PASTURA, s. f. **pastwisko**, **pastewnik**. = **pasza**. Essere in —, być na paszy. Tenere in —, fig. v. **PASTO**. = **pastwa**, **po-karm**. Mori ad un tratto — e di marin vitello che la mirò cadere, fu —, Fort. Rice. = **tajno jele-ni**, **sarny**, **wilków**, **dzików**.

PASTURALE, s. m. **pecina**. = **pastorał**.

PASTURARE, **PASTORARE**, v. a. e n. **paść** bydło.

PASTUREVOLE, ad. m. f. **pa-steuwny**.

PATACCA, s. f. —co, s. m. dawna drobna moneta. Non va-lere una —, nie być wartym szeląga. = mały statek przy większych.

PATATA, s. m. **kartofel**.

PATELLA, s. f. **muszla**. = Anat. czaszka goleniowa.

PATENA, [—tè-na], s. f. **pa-tyna**. = [pà-te-na], Pitt. sko-rupa jaką się z czasem obraz powleka.

PATENTE, s. f. **patent**. = ad. m. f. **jawny**, **widoczny**. = Por-ta —, drzwi otworem stojące.

PATENTEMENTE, av. **jawnie**.

PATERECCIO, —CIOLO, s. m. **zanokica**.

PATERINO, s. m. **pataryn**,

heretyk XI wieku, jeden z tych którzy za Manichejów poczy-tywani, znani byli gdzie in-dziej pod nazwiskiem bulga-rów, dobrych ludzi (bos homos).

PATERNAMENTE, av. **po oj-cowsku**.

PATERNITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. **ojcowstwo**. = **wielebność**.

PATERNO, —NA, **PATERNALE**, ad. **ojcowski**. Beni paterni, do-bra ojczyście.

PATERNOSTRO, s. m. **ojcze-nasz**. = pl. wielkie ziarna ro-żancowe; rożaniec.

PATETICAMENTE, av. **pate-tycznie**.

PATETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. **patetyczny**, **czuły**, **rozrzuwający**, **rozczulający**.

PATIBOLO, s. m. **szubienica**.

PATIMENTO, s. m. **cierpienie**.

PATINA, s. f. v. **TONDO**. = po-włoka gryszpanowa na sta-rych medalach.

PATIRE, v. n. ir. odbierać wrażenia od działacza, znaj-dować się w stanie biernym. = **cierpieć**. —forza, **cierpieć** gwałt. —di renella, di stomaco, **cier-pieć** na kamień, na żółdek. Il grano ha patito, zboże przycier-piało. = **cierpieć**, **znosić**. —freddo, caldo, patirsi la fame, la sete, **znosić** zimno, i t. d. = Patir d' una cosa, **cierpieć** niedo-statek czego. = Patir la voglia di chechessia, **nie móż** zaspoko-ić swej żądzdy. = Non patir dimora, indugio, **nie** **cierpieć** zwłoki.

PATITORE, s. m. **cierpiący**.

PATOLOGIA, s. f. **patologia**, **nauka o chorobach**.

PATOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. **patologiczny**.

PATRASSO, s. m. **scherz**. Man-dare a — (ad patres), **posłać** na drugi świat. Andare a —, u-mrzeć.

PATRIA, s. f. **ojczyzna**.

PATRIARCA, pl. —CHI, s. m. **patryarcha**.

PATRIARCALMENTE, av. **pa-tryarchalnie**. [archat.]

PATRIARCATO, s. m. **patry**.

PATRIARCHIA, s. f. **stolica**

patryarchy.

PATRIGNO, s. m. **ojczym**.

PATRIMONIALE, ad. m. f. **oj-czysty**, **dziedziczny**.

PATRIMONIO, s. m. **ojcowi-zna**, **majątek** **ojczysty**. Il — della Chiesa, **dobra kościelne**.

PATRINO, s. m. **ojciec** **chrze-sny**. = **sekundant**.

PATRIO, —IA, ad. **ojczysty**.

PATRIOTTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. **patryotyczny**.

PATRIOTTISMO, s. m. **pa-tryotyzm**.

PATRIOTTO, PATRIOTA, s. m. patryota.

PATRIZIATO, s. m. patrycyat.

PATRIZIO, s. m. patrycyusz, szlachcic rzymski. = ad. patrycyuszowski.

PATRIZZARE, v. n. mieć co z ojca, wdać się w ojca.

PATROCINARE, v. a. opiekować się, mieć w swojej opiece.

PATROCINATORE, s. m. opiekun, obrońca. [obrona.

PATROCINIO, s. m. opieka,

PATRONA, s. f. patronasz.

PATRONIMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. pochodzący od ojca (o imieniu).

PATRONO, —NA, s. patron, obrońca sądowy, = patron, patronka (o świętych).

PATTARE, v. n. skwitować się. = v. a. porównać rok węgryczywy ze słonecznym.

PATTEGGIAMENTO, s. m. godzenie się, umawianie się.

PATTEGGIARE, v. n. godzić się, umawiać się.

PATTEGGIATORE, s. m. zawierający umowę.

PATTI, ad. m. pl. Restar — e pagati, skwitować się.

PATTINO, s. m. łyżwa do ślizgania się.

PATTO, s. m. ugoda, umowa. Rompere i patti, zerwać umowę. Stare a' patti di checclessia, przystać na co, zgodzić się na co. Patti chiari, amicizia lunga, prov. kochajmy się jak bracia, a rachujmy się jak żydzi. = warunkiem aby. Ad ogni —, koniecznie. A — nessuno, żadnym sposobem.

PATTONA, s. f. placek z maki kasztanowej.

PATTOVIRE, PATTUIRE, v. n. ir. godzić się, umawiać się.

PATTUGLIA, s. f. patrol.

PATTUME, s. m. śmiecie, plugastwo.

PAURA, s. f. bojaźń, obawa, strach. Mettere —, nabawić strachu. Stare in —, lękać się. Entrare —, przestraszyć się. Gli entrò tanta — addosso, tak się przelęknął.

PAURICCIA, s. f. dim. nieco strachu. E avevano anzi che no un po' di —, Lasc. Nov. [wie.

PAUROSAMENTE, av. lekli-

PAUROSETTO, —TA, ad. nieco lekliwy, płochliwy.

PAUROSO, —SA, ad. lekliwy, bojaźliwy, trwożliwy, przelekły. Volse gli occhi verso quella parte ove io era molto pauroso, D. Vit. = D. Inf. straszny. Io discerneva una figura d'un Signore di pauroso aspetto, D. Vit.

PAUSA, s. f. pauza, przestank.

PAUSARE, v. n. zrobić pauzę, zatrzymać się, stanąć, wypocząć.

PAVE, * tylko w 3 os. licz. p. cz. ter. od słowa łacińskiego PAVEO, boi się.

PAVEFATTO, —TA, ad. przestraszony.

PAVENTARE, v. n. bać się.

PAVENTEVOLE, ad. m. f. straszny.

PAVENTO, s. m. strach.

PAVENTOSAMENTE, av. lekliwie.

PEVENTOSO, —SA, ad. straszny. = lekliwy, bojaźliwy.

PAVESIO, —RO, s. m. żołnierz uzbrojony pawężą.

PAVESE, s. m. pawęża, paieża, puklerz.

PAVIDO, —DA, ad. bojaźliwy, lekliwy, trwożliwy.

PAVIMENTARE, v. a. brukować. = układać podłogę z cegły lub tarcic.

PAVIMENTO, s. m. bruk. = podłoga, posadzka.

PAVONAZZICCIO, —CIA, ad. fioletowy. [let.

PAVONAZZO, —CCIO, s. m. fio-

PAVONCELLA, s. f. Ornith. czajka.

PAVONCELLO, —CINO, s. m. dim. pawie, pawiątko.

PAVONE, s. m. paw.

PAVONEGGIARE, v. n. e. r. nadymać się jak paw, pysznić się, buńczuczyc się. = v. a. upięknąć, przozdobić, ubarwić.

PAVONESSA, s. f. pawica.

PAZIENTE, ad. m. f. cierpliw. = s. pacjent, pacjentka.

PAZIENTEMENTE, av. cierpliwie.

PAZIENZA, —ZIA, s. f. cierpliwość. Rinnegar la —, stracić cierpliwość.

PAZZACCIO, s. m. peg. ogromny waryat. [nemu.

PAZZAMENTE, av. po szalony waryat.

PAZZEGGIARE, v. n. szaleć, waryować.

PAZZERELLO, PAZZARELLO, —LA, s. e. ad. dim. mały waryat, i t. d.

PAZZERESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. szalony, waryacki. Alla pazzeresca, av. po szalonomu.

PAZZERICCIO, —CIA, ad. postrzelony przez głowę, mający bzika w głowie.

PAZZERONE, s. m. napół waryat. Voi siete una gabbata di pazzeroni, Lasc. Com.

PAZZESCAMENTE, av. po szalonomu.

PAZZESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. szalony, waryacki.

= Alla pazzesca, av. po szalonomu. [waryacja.

PAZZIA, s. f. szalenstwo.

PAZZIARE, v. n. szaleć, waryować. [gacy bzika.

PAZZICCIO, —CIA, ad. ma-

PAZZIUOLA, PAZZIUAZA, s. f. dim. malenka waryacja.

PAZZO, —ZA, ad. e. s. waryat. — da catena, da bandiera, taki waryat że mu głowę ogolić i związać trzeba. = szalona palka, sowizdrzał. = Essere o andare pazzo di checclessia, szaleć, przepadać za czym.

PECCA, s. f. grzech, wino, skaza. L' uom che nacque e visse senza —, D. Inf. [szny.

PECCABILE, ad. m. f. grze-

PECCADIGLIO, s. m. grzeszek. [grzeszny.

PECCAMINOSO, —SA, ad.

PECCARE, v. n. grzeszyć, popełnić grzech. = błędzić, pobłądzić.

PECCATACCIO, s. m. peg. brzydki grzech.

PECCATO, s. m. grzech. = wino, przewinienie. — confessato mezzo perdonato, prov. wino wyznana na pół darowana. = Che —! che gran —! co za szkoda!

PECCATORACCIO, s. m. peg. wielki grzesznik.

PECCATORE, s. m. —TRICE, s. f. grzesznik, grzeszniczka.

PECCATORELLO, —TUCCIO, —TUZZO, s. m. dim. grzeszek.

PECCHERO, s. m. puhar.

PECCHIA, s. f. pszczoła.

PECCHIARE, v. a. ssać, smoktać. = fig. chlać, ściąpać.

PECCHIONE, s. m. truten.

PECCIA, v. PANCIA.

PECCIATA, s. f. uduszenie nogą w brzuch.

PECE, s. f. smoła. Esser macchiati d' una —, fig. mieć z kim jedne wady. [fony.

PECIOSO, —SA, ad. zsmo-

PECORA, s. f. owca. Una — marcia ne guasta un branco, prov. jedna parszywa owca całą trzodę zarazi. Carta di —, par gamin.

PECORACCIA, s. f. peg. owczyso. = fig. barania głowa.

PECORAGGINE, s. f. głupestwo, nierozzgarnienie.

PECORAIO, —IA, s. owczarz, owczarka.

PECORARE, v. n. beczet.

PECORECCIO, s. m. fig. Entrar nel —, zaplątać się w mowie, nie umieć skończyć dyskursu. Uscir del —, wybrnąć z kłopotu.

PECORELLA, s. f. owiczka.

PECORILE, s. m. owczarnia. = ad. m. f. owczy.

PECORINA, s. f. *młoda owieczka*. = *bobka owcza*.

PECORINO, s. m. *jagnię*. = *bobka owcza*. = ad. *owczy*. = fig. *głupowaty*.

PECORONE, s. m. *accr. duża owca*. = fig. *barania głowca*. Entrare nel —, *uprzeć się, zaciąć się*. Studiare il —, *być ostem*.

PECULATO, s. m. *kradzież skarbu publicznego*.

PECULIARE, ad. m. f. *właściwy, szczególny*. [gólnie]

PECULIARMENTE, av. *szczególne*. PECULIO, s. m. *trzęda*. = *zarobek osoby będącej pod władzą innej*. Aver fatto un po' di —, *uciulać trochę grosza*.

PECUNIA, s. f. *pieniądz*.

PECUNIALE, —RIO, —RIA, ad. *pieniężny*.

PECUNIOSO, —SA, ad. *pieniężny, mający pieniądze*.

PEDAGGIÈRE, s. m. *mytnik*.

PEDAGGIO, s. m. *myto*.

PEDAGNUOLO, —LA, ad. *ścięty na pniu*. [TERIA]

PEDAGOGHERIA, v. PEDAN-

PEDAGOGIA, s. f. *pedagogia*.

PEDAGOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *pedagogiczny*.

PEDAGOGO, pl. —GHI, s. m. *pedagog, nauczyciel*.

PEDALE, s. m. *pień*. = *dzierżak cepa*. = *pedał w fortepianu, u organów*. = *pociąg szlowski*. [wozu]

PEDANA, s. f. *stopień u pedantysty*.

PEDANTACCIO, s. m. *peg. obmierzły pedant*.

PEDANTE, s. m. —TELLO, —TUCCIO, —TUCOLO, —TUZZO, dim. *pedant, szkolarz*. = *pedagog, nauczyciel*.

PEDANTERIA, —TAGGINE, s. f. *pedanteria*.

PEDANTESCAMENTE, av. *po pedacku*.

PEDANTESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *pedacki*.

PEDATA, s. f. *śląd*. Seguitar le pedate di alcuno, *iść w trop za kim*; fig. *wstępować w czyje ślady, naśladować*. = *uderzenie nogą*. = *krok, chód, stąpanie*. Ed ecco s'ode un rumor di pedate nella stanza vicina, *Manz. P. S.*

PEDESTRE, ad. m. f. *piechotny, pieszy*. Gente —, *piechota*. Statua —, *posąg pieszy*. = fig. *pokorny, uniżony*.

PEDICCUOLO, s. m. *ogonek, szypułka*.

PEDICELLATO, —TA, ad. *Bot. szypułkowaty*.

PEDICELLO, v. PELLICELLO.

PEDICULARE, ad. m. f. *wszawy*. Morbo —, *choroba wszawca*. = s. f. *Bot. gnidosz*.

PEDIGNONE, s. m. *odzieblina na nogach*. [nóg]

PEDILUVIO, s. m. *moczenie*.

PEDINA, PEDONA, s. f. *pión w szachach*. Fare una pedina a uno, fig. *podstawić komu nogę, odsadzić kogo od czego*. = *warcab*. = fig. *scherz. prostaczka*.

PEDISSEQUO, —QUA, ad. *postępujący w ślad za kim*. La sapienza umana, se vuol far cose che durino, dee essere pedissequa della divina, *Giob.*

PEDONAGGIO, s. m. —GLIA, s. f. *piechota*.

PEDONE, s. m. *człowiek pieszy*. = *pieszy żołnierz*.

PEDOTO, PEDOTTO, PEDOTTA, s. m. *sternik*.

PEDOVARE, v. n. *iść piechoto*.

PEDUCCIO, s. m. *odcięta noga barana, wieprza*. = dim. *nóżka*. Far —, *potakiwać, potwierdzać co kto powiedział*.

PEDULE, s. m. *stopa ponczochy*.

PEGGIO, ad. m. f. *gorszy*. E temo no l'secondo error sia —, *Petr.* = av. *gorzej*. Di male in —, *coraz gorzej*. Alla —, *jak najgorzej*. Al —de' peggi, *w najgorszym razie*. Andare a —, *pogorszać się*. [gorszenie]

PEGGIORAMENTO, s. m. *po-*

PEGGIORARE, v. a. *pogorszyć*. = v. n. *pogorszyć się*. Onde il Sere, peggiorando forte, perdè la sera al tramontar del sole, *la favella, Lasc. Nov.*

PEGGIORATIVAMENTE, av. *coraz gorzej*.

PEGGIORATIVO, —VA, ad. *pogorszający*.

PEGGIORE, s. m. *rzecz gorsza*. E veggio il meglio ed al —m' appiglio, *Petr.* = ad. m. f. *gorszy*.

PEGGIORMENTE, av. *gorzej*.

PEGNO, s. m. *zakład, zastaw*. Dar in —, *dać na zastaw*. Metter —, *położyć zakład*. = fig. *znak, dowód, rękojmia*. In —d' amicizia, *d' amore, na znak przyjaźni, miłości*. Dar la fede in —, *ślubować wiarę*.

PEGNORARE, v. a. *zagrabić majątek dłużnika*.

PEGOLA, s. f. *pięrzga*.

PELACANE, s. m. *garbarz*.

PELACUCCHINO, s. m. † *Non ne darei un —, nie dałbym za to funta kłaków*.

PELAGO, s. m. *topiel, bezden, ton*. Per non entrar in un —, *infinito di problemi a me insolubili, voglio far qui fine*, *Gal Lett.*

PELAGE, ocean. = fig. *kłopot*.

PELAMANTELLI, s. m. *oszust*.

PELAME, s. m. *kolor szerści, maść*. Esser di un —, *fig. być z kim na jedno kopyto*.

PELAMENTO, s. m. *skubanie*.

PELANIBBI, s. m. *zdzierca*.

PELAPIEDI, s. m. *bass. szubrawiec*. [nia]

PELAPOLLI, s. m. *ciapa, mu-*

PELARE, v. a. *skubać*. = fig. *skubać, drzeć ze skóry, obdzierać*. = v. r. *opadać (o liściach)*.

PELATINA, s. f. *Med. wypadanie włosów*.

PELATURA, v. PELAMENTO.

PELETTA, s. m. *dim. włossek; puch*. [rzysko]

PELLACCIA, s. f. *peg. skó-*

PELLAME, s. m. *skóry*.

PELLE, s. f. *skóra*. = Fig. e prov. *Non capir nella —, ledwie ze skóry niewyskoczyć z radości*. E le donzelle non capiscono per gioia nella —, *Fort. Ricc.*

Lasciar la —, *zdrzeć nogi, umrzeć*. Salvar, scampare la —, *ocalić skórę*. Scherzare, ec. sopra la — d' alcuno, *zaprawiać się na czyjej skórze*. Esser osso e —, *tylko skóra i kości*. Io son pronto a dar la — pel mio padrone, *Manz. P. S.* *gotów jestem nastawić skórę za mego pana*. = Pelle pelle, av. *powierzchu*.

PELLEGRINAGGIO, s. m. —ZIONE, s. f. *pielgrzymka*.

PELLEGRINARE, v. n. *pielgrzymować*. [wość]

PELLEGRINITÀ, s. f. *osobli-*

PELLEGRINO, —NA, s. *pielgrzym, pielgrzymka*. = *wes.* = ad. *obcy, cudzy*. Che fan qui tante pellegrine spade? *Petr.* = *rzadki, osobliwy*. Pellegrine composizioni, *Bent.* = *piękność osobliwa*. Mosse una Pellegrina il mio cor vano, *Petr.* = *Falcone pellegrino, sokot pelegryn czyli przelotnik*.

PELLICANO, s. m. *Ornit. pelikan*.

PELLICCERIA, s. f. *kuśnierstwo*. = *ulica we Florencji na której mieszkali kuśnierze*. Rivedersi in —, *zobaczyć się na drugim świecie*. Addio Cupido, dove tu ti sia, a rivederci ormai in —, *L. Lipp. Malm.*

PELLICCIA, s. f. *futro, szuba*.

PELLICCIAIO, —IUOLO, —IERE, s. m. *kuśnierz*.

PELLICCIARE, v. a. *podszyc futrem*.

PELLICCIONE, s. m. *duża szuba, kiereja*. Scuotere il —, *fig. spółkować*.

PELLICELLA, —CINA, —COLA, s. f. *dim. skóra, pliułka, błonka*.

PELLICELLO, s. m. *Stor. nat. rozłocz, świerzbowiec*.

PELLICEO, —CEA, ad. *skórny, futrzany*.

PELLICIATO, s. m. *skórka, płótno lub kitajka na których się smaruje plaster*.

PELLICINO, s. m. ucho za które się bierze paka, worek i t. p. Scutereil —, fig. wygadać, wypaplać, wyśpiewać wszystko. = matnia u niewodu.

PELLOLINA, s. f. dim. skórka.
PELLUCIDO, —DA, ad. przezroczysty.

PELO, s. m. włos. = szerść. = włos na suknie, kutner. = Fig. włos, krzta, odrobina. = stan, stopień, urodzenie. = ryś, szpara. = Pelo dell'acqua, bieg wody. = Non aggiungere — a un discorso, ani na włos nie dodawać. Fu quel che dico e non v'aggiungo un —, Ar. Orl. Fur. Cangiare il —, starzeć się, siwieć. Di di' n di vo cangiando il viso e l' —, Petr. II — si cangia, e l' costume non mai, Fort. Ricc. v. Lupo. Tondo di —, v. TONDO. Andare a —, przypadać do gustu, podobać się. Lasciarsi del —, stracić na czym, drogo co przypłacić. Vedere o conoscere il — nell' uovo, dostrzec najdrobniejsze szczegóły. Non torcere un — ad alcuno, postępować z kim łagodnie, żeby mu ani włos z głowy nie spadł. = A pelo, av. dobrze, doskonale.

PELOLINO, PELUZZINO, PELUZZO, s. m. dim. włoszek.

PELONE, s. m. accr. gruby włos.

PELOSITÀ, s. f. kosmatość.
PELOSO, —SA, ad. kosmaty, wlochaty.

PELTRATO, —TA, ad. pobielany cyną.

PELTRO, s. m. cyna oczyszczona żywym srebrem. = pieniądze, skarby. Questi non pascerà terra, nè —, ma sapienza, ec. D. Inf.

PELURIA, s. f. puch, mech.

PELVI, s. f. Anat. miednica.

PENA, s. f. kara. — del capo, della vita, kara gardła, kara śmierci. = ból, cierpienie. = trud, praca, móżół. A —, a gran —, a mala —, av. zaledwie.

PENACE, ad. m. f. dolegliwy.

PENALE, ad. m. f. karny.

PENALITÀ, s. f. karność.

PENALMENTE, av. pod karą.

PENANTE, ad. m. f. cierpiący, bolejący.

PENARE, v. n. a venire, ociągając się z przyjściem. = ciężko pracować, biedzić się, móżolić się. Penò a ravvisarmi, U. Fosc. z trudnością mię poznała. = cierpieć, boleć. = v. a. dręczyć.

PENDAGLIO, —GLIA, s. dyna. = obladra przy pendencie. = firanka u wierzchu kotary.

PENDENTE, s. m. spadziste miejsce. = drogi kamień wiszący u kulczyków lub na szyi.

= v. PENDAGLIO. = ad. m. f. wiszący. = toczący się, nieosądzony (proces). = zawisły. = wątpliwy, niepewny. Stare, restare in —, być w zawieszaniu.

PENDEMENTE, av. pochylony.

PENDENZA, s. f. zwiesistość, pochylność. = fig. skłonność.

PENDERE, v. n. wisieć. = nachylać się, przechylać się. = zawisnąć. = toczyć się (o procesie). = wpadać (o kolorach). Di carnagione tanto ulivigna, che pende in bruno, Lasc. Nov.

PENDEVOLÉ, ad. m. f. zwieszysty, obwisły.

PENDICE, s. f. PENDIO, s. m. pochylność, spadzistość góry. = Pigliar il pendio, prov. zwinąć chorągiewkę.

PENDOLO, —DULO, s. m. wahadło, perpendyкул u zegara. = ad. wiszący, zawieszony.

PENDOLONE, v. SPENZOLONE.

PENDONE, v. PENDAGLIO.

PENDUTO, —TA, p. ad. powieszony, zawieszony.

PENETRABILE, ad. m. f. przenikający, przenikliwy. = dający się przeniknąć.

PENETRABILITÀ, s. f. przenikliwość ciała.

PENETRAGIONE, —MENTO, v. PENETRAZIONE.

PENETRARE, v. a. przenikać; przedrzeć się dokąd. = fig. przeniknąć, zgłębić, dociec, gruntownie pojąć. = v. r. przeniknąć się, przejąć się.

PENETRATIVO, —VA, PENETREVOLE, ad. przenikający. = przenikliwy, bystry.

PENETRATORE, s. m. —TRI-CE, s. f. ten, ta co przenika.

PENETRAZIONE, s. f. przenikliwość. = fig. przenikliwość, bystrość umysłu.

PENETREVOLMENTE, av. przenikliwie.

PENISOLA, s. f. półwyspa.

PENITENTE, ad. e s. m. f. pokutujący.

PENITENZA, —ZIA, s. f. pokuta. = żal za grzechy. = kara. Perchè egli temesse pubblica —, Mach. Stor.

PENITENZIALE, s. m. Eccł. rytuał pokuty. = ad. m. f. pokutny. Salmi penitenziali, psalmy pokutne.

PENITENZIARE, v. a. naznaczyć pokutę.

PENITENZIARIO, —ZIERE, s. m. Eccł. penitencyaryusz. = ad. Neol. poprawczy, mający na celu moralną poprawę skazanych na więzienie przestępców.

PENITENZIERIA, s. f. godność i rezydencja penitencyaryuszów w Rzymie.

PENITENZIUCIA, s. f. dim. lekka pokuta.

PENNA, s. f. pióro. Dar di —, wymazać, przekreślić. Come la — getta, jak pióro bieży. Lasciar nella —, zapomnieć o czym pisać. A — e calamaio, starannie, dokładnie. Testo a —, rękopism. = Penne maestre, lotki.

PENNACCHIERA, s. f. —CHIO, s. m. kita z piór, pióropusz.

PENNACCHINO, —CHIETTO, —CHIUOLO, s. m. dim. kitka, kiteczka. PENNAIUOLO, s. m. piórnik. = przedający pióra.

PENNAMATTA, s. f. puch.

PENNATA, s. f. tyle atramentu ile na raz pióro utrzymać może.

PENNATO, —TA, ad. okryty pierzem. = s. m. siekierka.

PENNECCHIO, s. m. kądziel. = scherz. włosy. Dietro gli grida: gli abbrucia il —, L. Lipp. Malm.

PENNELARE, v. —LLEGGIARE, v. a. pracować pezlem, malować.

PENNELATA, s. f. pociągnięcie pezlem.

PENNELLETTO, —LLINO, s. m. dim. pezelek, pezik.

PENNELLO, s. m. pezel. Toccar i pennelli, malować, być malarzem. = Fig. Avere o tenere l'occhio al —, mieć się na ostrożności. Fare alcuna cosa a —, doskonale co zrobić. Fatto a —, podobny, wykpany.

PENNELLONE, s. m. accr. duży pezel. [pletwa u ryb.

PENNETTA, s. f. piórko. =

PENNINO, s. m. ozdoba z dyamentów na głowę.

PENNITO, s. m. laseczka cukru jęczmiennego.

PENNONCELLO, s. m. chorągiewka przy lancy. = kita na hełmie.

PENNONE, s. m. chorągiew.

PENNONIERE, s. m. chorąży.

PENNUTI, s. m. pl. * ptaki, ptactwo. [rzysty.

PENNUTO, —TA, ad. pie-

PENNUZZA, —UCCIA, s. f. dim.

piórko. [cień.

PENOMBRA, s. f. Astr. przy-

PENOSO, —SA, ad. męczący, móżolny; przykry, bolesny. =

Settimana penosa, wielki tydzień.

PENSAMENTO, s. m. —GIONE, s. f. myślenie, myśl. M' incominciaron molti e diversi pensamenti a combattere ed a tentare, D. Vit.

PENSARE, v. n. myśleć, rozmyślać. Dar che —, dąć do myślenia. = umyślić, postanowić. = myśleć, sądzić, mniemać.

PENSATA, s. f. myśl. Per la non —, av. niespodzianie.

PENSAMENTO, av. roz-

myślnie, umyślnie.

PENSATOIO, —IA, ad. *dający do myślenia*. = s. m. Mettere nel —, *dać do myślenia* — *nabawić niespokojności*. L' amor m' ha messo 'n un gran —, *Buon. Tanc.*

PENSATORE, s. m. —TRICE, s. f. *człowiek myślący, kobieta myśląca*.

PENSEVOLE, ad. m. f. + Non —, *nieprzewidywany, niespodziany*.

PENSIERACCIO, s. m. *peg. zła myśl*. [myślony]

PENSIERATO, —TA, ad. za-
PENSIERETTO, —RINO, —RUZZO, s. m. *dim. mała myśl*.

PENSIERO, —RE, s. m. *myśl*. Mettere in —, *przywieść na myśl*. Andare, essere, stare sopra —, *zamyslać się*. Darsi — di alcuna cosa, *dbać, stać, troszczyć się o co*. Chi di piacere, o di dispiacere altrui non si dà alcuno —, *è zottico e scostumato, e disavvenente*. *Cas. Galat.* Non aver — di nulla, *Fir. As. nie troszczyć się, nie bój się o nic.* — *troška, frasunek*. Niun — non pagò mai debito, *prov. nigdy żal nie wrócił straty*.

PENSIEROSO, —SA, ad. *zamysłony*. [zwieszony]

PENSILE, ad. m. f. *wiszący*, **PENSIONARE**, v. a. *pensjonować, wyznaczyć pensję*.

PENSIONARIO, s. m. *pobierający pensję*. = v. **TRIBUTARIO**.

PENSIONCELLA, s. f. *dim. pensyjka*.

PENSIONE, s. f. *pensja*.

PENSOSO, —SA, **PENSIVO**, —VA, ad. *zamysłony*.

PENTACOLO, s. m. *talizman, nošenje na szyi*.

PENTAGONO, s. m. *Geom. pięciobok, pięciokąt*.

PENTAMETRO, s. m. *pentametr, wiersz z pięciu stóp*.

PENTATEUCO, s. m. *pentateuch, pięcioro ksiąg Mojżeszowych*.

PENTECOSTE, **PENTECOSTA**, **PENTICOSTA**, s. f. *Zielone świątki*.

PENTERE, v. **PENTIRSI**.

PENTIMENTO, s. m. *żał, żal za grzechy*.

PENTIRSI, v. r. *żałować czego; żałować za grzechy*. Ch' assolver non si può chi non si pente, *nie pentere e volere insieme puossi*. *D. Inf.*

PENTOLA, s. f. *garnek*. = Fig. Bollire in —, *warzyć się, knuć się*. Ci bolle qualcosa in —, *cos się kluje, knuje*. Saper quel che bolle in —, *wiedzieć co się dzieje u kogo w domu*. Schiumar la —, *zabrać dla siebie co najlepszego*. Portar a pentole, *wziąć kogo na barana*.

PENTOLACCIA, s. f. *peg. garnczyško*.

PENTOLAIO, —RO, s. m. *garncarz, zdun*. Far come l' asino del —, *fig. zatrzymywać się z każdym dla pogawędzenia*.

PENTOLATA, s. f. *uderzenie garnkiem*.

PENTOLETTA, —LINA, s. f. *dim. garnuszek*.

PENTOLINO, s. m. *garnuszek*. = fig. *chudopacholski obiadek*.

PENTOLONE, s. m. *accr. duży garnek*. = fig. *czop, cymbał*. = pop. *okara, brzuhał*.

PENTUTO, —TA, p. ad. v. **PENTIRSI**.

PENULTIMAMENTE, ad. *na przedostatnim miejscu*.

PENULTIMO, —MA, ad. *przedostatni*.

PENURIA, s. f. *brak, niedostatek*. — e abbondanza mettono in prezzo, e avviliscono le cose, *Gal. Dial.*

PENURIARE, v. n. *cierpieć niedostatek*.

PENURIOSO, —SA, ad. *cierpiący niedostatek*.

PENZOLANTE, ad. m. f. *dyn-dający, zwisty, obwisły*.

PENZOLARE, **PENZIGLIARE**, v. n. *dyndać, kołysać się wisząc*.

PENZOLO, s. m. *pek gałgązek winnych z gronkami*. Fare —, *pop. dyndać na szubienicy*.

PENZONE, —NI, av. *dyndając, kołysząc się*.

PEONIA, s. f. *piwonია*.

PEPAIUOLA, s. f. *pieprzniczka*.

PEPATO, —TA, ad. *Pan pepato, pieprnik*.

PEPE, s. m. *pieprz*. Fig. Far pepe, *dmuchać w palce*. Di —, *chytry, szcwany, kuty*. Come di —, *av. tak właśnie jak potrzeba*.

PEPERINO, s. m. *Min. kamień wulkaniczny, dobry do budowy (lapis albanus)*.

PER, prep. *przez*. Passare per l' Italia, *przejechać przez Włochy*. Per me si va nella città dolente, *D. Inf.* = *przez, ze, z*. Ha fatto questo per timore, *zrobił to z bojaźni*. Io parlo per ver dire, non per odio d'altrui né per disprezzo, *Petr.* = *dla*. Io farei tutto per mio padre, *uczyniłbym wszystko dla mego ojca*. = *po*. Andate per vino, andate per un medico, *idź po wino, i t. d.* = *po*. S' aggirò pensieroso per l' orto, *U. Fosc.* Per spelonche deserte e pellegrine, *piansi molti anni, Petr.* Molti giorni andò cercando invano pe' boschi ombrosi e per lo campo aprico, *per ville, per città, per monte e piano*. *Ar. Orli. Fur.* = *za*. Per gli ca-

pegli presolo, *wziąwszy go za włosy*. = *za*. Reputato per santo, *pocztytywany za świętego*. Avei alcuna per moglie, *mieć kogo za żonę*. = *przez, przez przeciąg*. Per giorno, *przez dzień, na dzień*. = *Per tali parole rispose, odpowiedział takimi słowami*. Per ventura, *przypadkiem*. Per parte di, *ze strony czyjej*. Da per me, *ec. z mojej strony, i t. d.* Per mio avviso, *mojem zdaniem*. Per modo che, *tak iż*. = *Per quanto è possibile, o ile można*. Per quanto, *chociaż, jakkolwiek*. Per quanto sia astuto, *jakkolwiek jest chytry*. = *Per Dio, per amor di Dio, przebóg, dla Boga*. Io te ne scongiuro per il nostro amore infelice, *per le lagrime che abbiamo sparse, U. Fosc.* = *Esser per fare, cadere, partire, morire, ec. mieć co zrobić, o mało co nie upaść, być na wyjeźdnem, być bliskim śmierci*. = *Przed trybem bezokolicznym: aby, żeby, ażeby*. Mente il legal per guadagnare la lite, *mente il reo per nascondere il delitto, Cast. An. parl.* Per ritrovare, *ove 'l cor lasso appoggi fugo, Petr.*

PERA, s. f. *gruszka*. Fig. Aver la — mezza, *mieć szczęście*. Dar la —, *wypłatać komu figla*. L' orso sogna pere, *prov. v. orso. = sakwa, torba*.

PERCETTIBILE, ad. m. f. *dający się dostrzedz*.

PERCEZIONE, s. f. *pojmoowanie*.

PERCHÈ, cong. *czemu, dla czego*. = *dla tego że*. Si perchè... come perchè, *już to dla tego że... już znowu dla tego że*. = *gdyż, bo, bowiem, albowiem, ponieważ*. = *dla tego też, jakoż, przeto*. Il tale commise un tale peccato, — *gli furono cavati gli occhi*. = *aby, ażeby*. = *że*. Che vi fa egli — ella sopra quel veron si dorma, *Bocc.* = *+ lubo, chociaż*. Perchè ne' vostri visi guati, non riconosco alcun, *D. Purg.* Perchè 'io viva, di mille un non scampa, *Petr.* = *dla którego, dla której, dla których*. Essendo quei begli occhi asciutti, perchè 'io lunga stagion cantai ed arsi, *Petr.* Cacciando il lupo e i lupicini al monte, — *i Pisan veder Luca non ponno, D. Inf.* = *s. m. przyczyna*. Colui che si nasconde il suo primo —, *D. Purg.* Tu visite non fai senza un —, *Cast. An. parl.*

PERCHIO, v. **CHIAVISTELLO**.

PERCIO, av. *dla tego, przeto, więc*. = *jednak*. Non perciò, non perciò di meno, *nie przeto jednak*.

PERCIOCCHÈ, cong. gdyż, ponieważ. Perciofossecosachè, bo, ponieważ. = aby, żeby.

PERCORRERE, v. a. ir. przebiegać, przebieść. — un libro, przebieść książkę.

PERCOSSA, s. f. uderzenie.

PERCOSSO, —SA, p. ad. uderzony.

PERCOTIMENTO, s. m. PERCOSSIONE, PERCUSSIONE, s. f. uderzenie.

PERCOTITOIO, s. m. cep.

PERCOTITORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co uderza.

PERCUTERE, v. a. ir. uderzyć. = fig. dotknąć, obić się o uszy. = v. n. e. r. uderzyć o siebie. [rzający.]

PERCUSSIVO, —VA, ad. udercowski. PERCUSSORE, s. m. v. PERCUTITORE. = zabójca.

PERCUZIENTE, ad. m. f. uderzający.

PERDERE, v. a. tracić, stracić, zgubić. — di vista, d'occhio, spuścić z oka, z uwagi. — di traccia, stracić trop, ślad. — la scherma, zbicić się z tropu, zaplątać się, zmieszać się. = stracić, źle wyjść na czym. = tracić, trwonić, marnować. = przegrać. = zgubić, zrynować, zniszczyć. = v. n. tracić siłę, słabnąć. Era nella stagion che il ghiaccio perde. = v. r. Perdersi in alcuna cosa, przepadać za czym.

PERDIGIORNO, —NATA, s. m. len, leniuch, próżniak.

PERDIMENTO, s. m. strata, zguba, szkoda. = zguba, zatracenie.

PERDITA, s. f. strata, zguba; przegrana. [traci.]

PERDITORE, s. m. ten co PERDIZIONE, s. f. zatrata, zatracenie.

PERDONABILE, ad. m. f. godzien przebaczenia.

PERDONAMENTO, s. m. przebaczenie.

PERDONANZA, s. f. przebaczenie. = odpust.

PERDONARE, v. a. przebaczać, darować winę. — la vita, la testa, darować życie. = przebaczać, oszczędzać. La morte che a nessun perdona, śmierć która nikomu nie przebacza. Non — a spesa, a fatica, nie szędzić, nie żałować nakładu, nie szędzić trudu. Amor, che a nullo amato amar perdona, D. Inf.

v. AMARE.

PERDONATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co przebacza.

PERDONO, s. m. przebaczenie. = kościół w którym dostąpić można odpustu. = odpust.

PERDUCERE, PERDURRE, v. a. ir. prowadzić, doprowadzić.

PERDURABILE, PERDUREVOLE, ad. m. f. trwały.

PERDURABILITÀ, —TADÈ, —TATE, s. f. trwałość. = upor.

PERDURABILMENTE, av. trwale, nieustannie, wiecznie.

PERDURARE, v. n. prze-trwać. [wiąże.]

PERDUTAMENTE, av. roz-

PERDUTO, —TA, p. ad. stracony, zgubiony; przegrany. = Fig. Perduto della persona, dotknięty paraliżem. Esser perduto del corpo, della mente, stracić władzę w członkach, być słabym na umyśle. Tenersi per perduto, mieć się za straconego, za umarłego. Esser perduto di (dietro ad) alcuna persona, przepadać za kim. Esser perduto, podupać zupełnie na siłach. Perduta opera, daremna praca.

PEREGRINARE, v. n. pielgrzymować, wędrować.

PEREGRINAZIONE, s. f. —NAGGIO, s. m. pielgrzymka, wędrownica. = pielgrzymka na tej ziemi.

PEREGRINO, —NA, ad. cudzy, obcy. = s. m. pielgrzym.

PERENNE, ad. m. f. ciągły, ustawiczny, wieczny. Sorgente —, źródło niewyczerpane.

PERENNEMENTE, av. ciągle, wiecznie.

PERENNITÀ, s. f. wieczność.

PERENTORIAMENTE, av. Leg. rokiem zawitym.

PERENTORIO, —RIA, ad. Leg. ostateczny. = s. m. rok zawity. [wy.]

PERETO, s. m. sąd gruzzko-

PERFECITORE, s. m. dokonawca. [skonał.]

PERFETTAMENTE, av. doskonale.

PERFETTIBILE, ad. m. f. doskonały. [skonałość.]

PERFETTIBILITÀ, s. f. doskonałość.

PERFETTIVO, PERFEZIONATIVO, —VA, ad. doskonalący.

PERFETTO, —TA, ad. dokonany. Tempo perfetto, Gram. czas dokonany. = doskonały. = s. m. doskonałość.

PERFEZIONAMENTO, s. m. doskonalenie.

PERFEZIONARE, v. a. doskonaląć, wydoskonalić. = v. r. doskonalić się.

PERFEZIONATORE, s. m. —TRICE, s. f. ten, ta co doskonali.

PERFEZIONE, s. f. doskonałość. Condurre a —, dar —, doprowadzić do doskonałości. Venire a —, przyjść do doskonałości. = ukonczenie, udoskonalenie.

PERFICIENTE, ad. m. f. prowadzący do doskonałości.

PERFIDAMENTE, PERFIDIOSAMENTE, av. wiarołomnie.

PERFIDIA, s. f. wiarołomstwo, zdrada. = upor, zaciętość. [zaciąć się.]

PERFIDIARE, v. n. uprzeć się, PERFIDIOSO, —SA, ad. uparty, zacięty.

PERFIDO, —DA, ad. niewierny, wiarołomny.

PERFINO, PERFIN, av. aż, nawet. D'acqua perfino v'era difetto, nawet tam wody brakowało. [dziurawienie.]

PERFORAMENTO, s. m. prze-

PERFORARE, v. a. przewiercić, przedziurawić.

PERFORATA, s. f. Bot. dziurawiec, Sto jankskie ziele.

PERFORAZIONE, s. f. przewiercenie, przedziurawienie.

PERGAMENA, s. f. pergamin. papier do obwijania kądzieli. = bania na kopule.

PERGAMO, s. m. ambona.

PERGIURARE, ec. v. SPERGIURARE, ec.

PERGOLA, s. f. —TO, s. m. szpaler winny.

PERGOLESE, s. f. winogrona ze szpaleru.

PERGOLETTA, s. f. altanka.

PERICARDIO, s. m. Anat. oserce. [rebka nasienna.]

PERICARPIO, s. m. Bot. to-

PERICOLARE, PERICLITARE, v. n. lat. być w niebezpieczeństwie. = Pericolare, v. a. narazić na niebezpieczeństwo, przyprowadzić o zgubę.

PERICOLO, s. m. niebezpieczeństwo. Mettere, porre in —, narazić na niebezpieczeństwo. Correr —, stare in —, narazić się na co.

PERICOLOSAMENTE, av. niebezpiecznie. [bezpieczny.]

PERICOLOSO, —SA, ad. nie-

PERICONDRIO, s. m. Anat. błona przychrząstkowa.

PERICRANIO, s. m. Anat. błona czaszkowa.

PERIELIO, s. m. Astr. dostoniecznik, punkt dostonieczny czyli punkt największego zbliżenia planety do słońca.

PERIFERIA, s. f. Geom. okrąg, obwód koła.

PERIFRASARE, PERIFRASI, v. PARAFRASARE, ec.

PERIGEO, s. m. Astr. punkt doziemny, największe zbliżenie słońca albo wiatyca do ziemi.

PERIGLIO, ec. v. PERICOLO.

PERIMETRO, s. m. Geom. obwód figury.

PERINEO, s. m. Anat. międzykrok, międzynoże.

PERIODICAMENTE, av. periodycznie.

PERIODICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. peryodyczny.
 PERIODO, s. m. Cron. peryod, okres. — Gram. peryod, okres. — Astr. peryod, czas obrotu planety około słońca, lub satelity około swego planety. — solare, lunare, okrąg słoneczny, miesięcowy.
 PERIOSTIO, s. m. Anat. przykość, błona przykostna.
 PERIPATETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. perypatetyczny. = s. m. perypatetyk, zwolennik Arystotelesa.
 PERIPATETISMO, s. m. perypatetyzm, szkoła Arystotelesa.
 PERIPEZIA, s. f. wypadek odmienający postać rzeczy.
 PERIPLŌ, s. m. Geogr. ant. opłynienie brzegów kraju.
 PERIRE, v. n. ir. ginąć, zginąć. = v. a. zgubić.
 PERISCI, s. m. pl. Geogr. wokolocienni, mieszkańcy obudwóch pasów ziemskich, którzy gdy mają dzień, słońce im niezachodzi, ale się ciągle kręci nad poziomem; a zatem ich cień obraca się wokół.
 PERISTALTICO, —CA, ad. Moto peristaltico, ruch robaczkowy postępujący żołądka i kiszek.
 PERISTILIO, s. m. Arch. plac w około otoczony kolumnami, krążanek.
 PERITAMENTE, av. biegle.
 PERITANZA, s. f. wstydlivość, nieśmiałość.
 PERITARSI, v. r. wstydzić się, nieśmiec. Perciocché io mi perito, risposi, salutare una donna che io non conosco, Fir. As.
 PERITO, —TA, ad. biegly. = p. ad. v. PERIRE.
 PERITONEO, s. m. Anat. błona brzuchowa wodnista.
 PERITOSO, —SA, ad. wstydlivy, nieśmiały. [komy.
 PERITURO, —RA, ad. zni-periurio, —RO, v. SPERGIURNO, ec.
 PERIZIA, s. f. biegłość.
 PERIZOMA, s. m. f. (wyraz grecki), zastana część wstydlivych. Si che la ripa ch'era — dal mezzo in giù, ne mostrava ben tanto di sopra, ec. D. Inf.
 PERLA, s. f. perla [ty.
 PERLAGIONE, s. f. lustr per-perlato, —TA, ad. perlowy.
 PERLETTA, PERLINA, s. f. dim. perelka.
 PERLINO, s. m. dim. perelka. = fig. v. SENNINO.
 PERLONE, s. m. len, leniuch.
 PERMALOSO, —SA, ad. obraźliwy, opryskliwy.
 PERMANENTE, PERMANEVOLE,

—VA, ad. stały, nieustający, niezmienny.
 PERMANENTEMENTE, v. STABILMENTE.
 PERMANENZA, s. f. ciągłe trwanie, nieustający byt.
 PERMANERE, v. n. ir. ciągle trwać, nieustawać.
 PERMEABILE, ad. m. f. prze-siękający, przeciekający.
 PERMEAZIONE, s. f. przesiekanie, przeciekanie.
 PERMISSIVO, PERMISSIVO, —VA, ad. pozwalający.
 PERMESSO, —SA, p. ad. pozwolony. = s. m. pozwolenie.
 PERMETTERE, v. a. ir. [po-zwalać.
 PERMISCHIAMENTO, s. m.
 PERMISTIONE, s. f. przemieszenie. = zamieszanie, rozruch.
 PERMISCHIARE, v. a. prze-mieszać.
 PERMISCUO, —CUA, ad. po-mieszany. [nie.
 PERMISSIONE, s. f. pozwole-
 PERMISSIVAMENTE, av. za pozwoleniem.
 PERMOVIMENTO, s. m. poru-szenie. — d'ira, obruszenie.
 PERMUTABILE, ad. m. f. od-mienny.
 PERMUTAMENTO, s. m. PER-MUTA, s. f. odmiana.
 PERMUTARE, v. a. zamieniać, odmieniać, zmieniać.
 PERMUTAMENTE, av. przez zamianę. [mienny.
 PERMUTATIVO, —VA, ad. za-permutatore, s. m. —TRI-CE, s. f. facyendarz, facyen-darka.
 PERMUTAZIONE, s. f. zamia-na, facyenda. = zmiana, od-miana.
 PERNICE, s. f. kuropatwa.
 PERNICIOSO, PERNIZIOSO, —SA, ad. zgubny, szkodliwy.
 PERNICIOTTO, s. m. młoda kuropatwa.
 PERNICONE, s. m. lubaszka.
 PERNIZIE, s. f. zguba, zatra-cenie, ruina.
 PERNO, PERNIO, s. m. czop, kolek, biegun na którym się co obraca. = fig. biegun, zawiasa, filar, podpora.
 PERNOTTARE, v. n. czuwać w nocy, przepędzić noc na czem: przenocować. [wo].
 PERŌ, s. m. gruszka (drze-
 PERŌ, cong. dlatego, przeto, zatem. — che, dlatego że. = jednak, atoli, wszelako.
 PEROCCHIE, cong. bo, gdyż, ponieważ. = aby, ażeby. = chociaż. [leniowa.
 PERONE, s. m. Anat. kość go-
 PERONEO, —NEA, ad. gole-niowy (o muszkułach).
 PERORARE, v. n. kończyć mo-

wę. = mieć mowę, przemawiać.
 PERORAZIONE, s. f. Rett. do-mówienie.
 PERPENDICOLARE, ad. m. f. prostopadły, pionowy.
 PERPENDICOLARMENTE, av, prostopadle.
 PERPENDICOLO, s. m. pion, ołowianka. = linia prostopa-dła. A —, av. pionowo.
 PERPETRARE, v. a. Leg. po-pelnić co, dopuścić się czego.
 PERPETUALMENTE, PERPE-TUAMENTE, av. wiecznie.
 PERPETUARE, v. a. uwiecz-nić. = v. r. uwiecznić się.
 PERPETUATORE, s. m. Tass. ten co uwiecznia.
 PERPETUAZIONE, —GIONE, s. f. uwiecznienie.
 PERPETUITA, —TADE, —TA-TE, PERPETUALITÀ, s. f. wieczność.
 PERPETUO, —TUA, PERPE-TUALE, + ad. wieczny. In perpetuo, av. na wieki, na wieczne czasy.
 PERPLESSITÀ, —TADE, —TA-TE, s. f. pomieszanie umysłu, wątpliwość.
 PERPLESSO, —SA, ad. po-mieszany, niespokojny. = za-wikłany, poplątany.
 PERQUISITIVO, —VA, ad. śledczy, badawczy.
 PERQUISIZIONE, s. f. śledz-two, poszukiwanie.
 PERSA, s. f. Bot. majeran.
 PERSECUTORE, s. m. —TRI-CE, s. f. prześladowca, prze-śladowczyni.
 PERSECUZIONE, s. f. prześladowanie.
 PERSECUTIONCELLA, s. f. dim. male prześladowanie.
 PERSECUZIONE, PERSEGUI-GIONE, s. f. PERSEGUIMENTO, s. m. prześladowanie.
 PERSEGUIRE, v. a. ir. prze-śladować.
 PERSEGUITARE, v. a. ścigać, gonić, pędzić. = prześladować. = dalej ciągnąć, dalej, rzecz prowadzić.
 PERSEGUITAZIONE, PERSE-GUIZIONE, s. f. dalsze prowadze-nie rzeczy. = prześladowanie.
 PERSEGUITO, —TA, ad. ści-gany, goniony. = prześlado-wany. [TORE.
 PERSEGUITORE, v. PERSECUTORE.
 PERSEVERANTE, ad. m. f. wytrwały, dotrwały.
 PERSEVERANTEMENTE, PER-SEVERAMENTE, av. wytrwale.
 PERSEVERANZA, —ZIA, PER-SEVERAZIONE, s. f. wytrwałość, dotrwałość.
 PERSEVERARE, v. n. wy-trwać, dotrwać. = v. a. dalej ciągnąć, nieustawać.
 PERSICA, —CO, v. PESCA, PESCO.
 PERSICARIA, s. f. Bot. rdest pchłany.

PESCIAIUOLO, PESCIVENDOLO, s. m. przekupień ryb.
PESCIOŠO, PESCOŠO, —SA, ad. rybny. [(drzewo).]

PESCO, s. m. brzoskwinia
PESO, s. m. waga. Comprare, vendere a —, kupować, sprzedawać na wagę. Moneta di —, pieniądz ważny. = ciężar. Pigliare, e portar di —, dźwignąć, podnieść ciężar z ziemi. — terreno, * ciało ludzkie. = Fig. ważność. = ciężar, uciążliwość. = stan, stopień. [LONE.]

PESOLO, PESOLONE, v. PENZO
PESSIMAMENTE, av. sup. najgorzej. [szy.]

PESSIMO, —MA, ad. najgor-
PESTA, s. f. ślad, trop; ścieżka, bita droga. Andar per la —, iść bitą drogą. = deptanie, tłoczenie. = słońk, natłok. Lasciare, rimanere nelle peste; fig. zostawić, zostać w kłopotcie. Se ne andò alla patria sua, lasciando il suo scolare, come si dice, nelle peste, Gal. Sag.

PESTAMENTO, s. m. tłuczenie. = deptanie.

PESTAPEPE, s. m. kulfon, ciemięga, safandula.

PESTARE, v. a. tuc. = zbić, wytłuc. = deptać, tłoczyć. Sdraiatevi su i vostri prati, se ne avete, e non venite a — l'erba degli altri, U. Fosc. — le orme di alcuno, wstępować w czyje ślady. Questi, l'orme di cui pestar mi vedi, D. Inf.

PESTAROLA, s. f. siekacz. Che fig tagliò quella testaccia riccia con una — da salsiccia, Tasson. Secch.

PESTATA, v. PESTAMENTO.

PESTE, s. f. morowe powietrze. = fig. zaraza, trucizna. = smród, fetor.

PESTELLO, PESTATOIO, s. m. tłuczek.

PESTIFERO, —RA, ad. zarażony; zaraźliwy. = fig. zgubny, jadowity.

PESTILENTE, ad. m. f. zaraźliwy. = fig. niegodziwy, jadowity. Lingua —, jadowity język.

PESTILENZA, v. PESTE.

PESTILENZIALE, —ZIOSO, —SA, ad. zaraźliwy.

PESTIO, s. m. tupanie, deptanie.

PESTO, —TA, ad. utłuczony. = podeptany, zdeptany. = zbić, potłuczony. Ma tante volte al lardo vanno i gatti, che ci son colti e pesti tutti quanti, Fort.

PESTONE, s. m. tłuczek. = tłuk do ubijania ziemi.

PETACCHINA, s. f. patynki.

PETACCIUOLA, s. f. Bot. babka.

PETALO, s. m. Bot. plutek, listek kwiatu.

PETARDO, s. m. pierdola. = petarda. [żnik.]

PETASITE, s. f. Bot. lepie-

PETECCHIA, s. f. v. PETECCHIE. = s. m. pop. kutwa, sknera.

PETECCHIALE, ad. m. f. Febre —, szkarlatyna.

PETECCHIE, s. f. pl. Med. przystudzenie. [ca.]

PETERECCHIO, s. m. zanokci-

PETITORE, s. m. żądający. = Leg. powód.

PETIZIONE, s. f. PETITO, s. m. prośba, petycja.

PETO, s. m. piard. Riavere il —, bass. przyjść do zdrowia.

PETRAIA, s. f. stos kamieni.

PETRELLA, PETRICCIUOLA, s. f. dim. kamyk, kamycek. = Petrelle, formy do wylewania naczyń cynowych. [RE.]

PETRIFICARE, v. PIETRIFICA-

PETRIFICAZIONE, s. f. skamieniałość.

PETRIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zamieniający w kamień.

PETRIGNO, —GNA, PETRINO, —NA, ad. kamienisty. = fig. twardy, uparty. [mienny.]

PETROLIO, s. m. olej ka-

PETRONE, s. m. duży kamień.

PETROSELLINO, —SELLO, —SEMOLO, —SILLO, s. m. pietruszka.

PETROSO, —SA, ad. kamienisty. = fig. kamienny.

PETRUCIOLA, —COLA, —ZZA, s. f. dim. kamyk, kamycek.

PETTATA, s. f. uderzenie piersią lub w pierś. = bass. przykra droga pod górę.

PETTEGOLA, s. f. szczebiotka, plotka.

PETTEGOLEGGIARE, v. n. biegać za dziewczkami. = szczebiotać, paplać, bawić się plotkami.

PETTIERA, v. PETTORALE.

PETTIGNONE, —GLIONE, s. m. podpiepie, podpepcze.

PETTINARE, v. a. czesać. = Fig. wybić, wyczubić, wytłuć. Dove io sono stato pettinato come voi potete vedere, Bocc. — all'insu, podczesać, wyskubać kogo z ostatniego. — col pettine e col cardo, pop. jeść i pić dużo. Avere da —, mieć wiele kłopotów, być w obrotach, w tarapacie.

PETTINARO, PETTINAGNOLO, s. m. grzebieniarz.

PETTINATORE, s. m. ten co czesze. — di lana, greplarz.

PETTINUATRA, s. f. czesanie. = grepłowanie wełny.

PETTINE, s. m. grzebień. = grzebień, szczotka do łnu, ko-

nopi. = płochy, berdo tkackie. = Venir il nodo al —, fig. napotkać na trudność. Ogni nodo viene al pettine, prov. zły postępek prędzej lub później zostaje ukarany.

PETANIERA, s. f. futerał na grzebień.

PETTO, s. m. piers. Aver a — un bambino, mieć dziecko przy piersiach. Darsi nel —, zranic się w piersi. Stare a —, stać na przeciwno. Dar di —, uderzyć, trącić o co. = fig. serce, odwaga, mężstwo. Uomo di —, człowiek mężny. Pigliare, avere a — checchezza, wziąć co do serca, dbać, troszczyć się o co. Porsi la mano al —, świadczyc się sumieniem. Aver in —, mowić się o papieżu, kiedy zamysła mianować kardynałów.

PETTOCCIO, s. m. acer. duża pierś.

PETTORALE, s. m. napierśnik konia. = ad. m. f. piersiowy. = Giudizio —, sąd dorywczy, doraźny.

PETTORALMENTE, av. dorywczo, doraźnie.

PETTOREGGIARE, v. a. e. r. uderzyć piersią o pierś.

PETTORUTO, —TA, ad. piersisty. = fig. nadęty, pyszny.

PETULANTE, ad. m. f. swawolny.

PETULANTEMENTE, av. swawolnie.

PETULANZA, —ZIA, s. f. swawola, zuchwałość.

PETUZZO, s. m. dim. cichy piard.

PEUCEDANO, s. m. Bot. gorysz, gorycznik, wieprzyniec.

PEVERA, s. f. lewarek.

PEVERADA, s. f. rosół z pieprzem.

PEVERE, s. m. pieprz.

PEVERO, s. m. potrawka z pieprzem.

PEZZA, s. f. kawałek płótna, materyi, i t. d. Mettervi le pezze e l'unguento, fig. trudzić się dla kogo i dolożyć jeszcze ze swojej kieszeni. = sztuka płótna, postaw sukna. = Gran —, buona —, dużo, wiele. E gran —, od dawna. Si ciarlò lunga —, U. Fosc. długo się gawędziło.

PEZZACCIO, s. m. duży kawał. — di poltrone, ogromny leniuch.

PEZZAME, s. m. kawałki.

PEZZATO, —TA, ad. Cavallo pezzato, koń srokaty. = nakrapiany (o marmurze).

PEZZENDO, Andar —, żebrac.

PEZZENTE, ad. e s. m. żebrak, chłatek.

PEZZETTA, s. f. dim. sztuczka. = kawałek płótna ufar-

bowanego karmazynowo, którym dawniej rużowały się ko-bieci.

PEZZETTINO, —rto, s. m. dim. kawaleczek.

PEZZO, s. m. kawał, kawałek, sztuka. Tagliare a pezzi, po-ciąć, pokrajać, porąbać, po-sie-kać w kawałki. Cadere in pezzi, rozlecieć się w kawałki. Levare i pezzi d'uno, fig. szarpać, ob-mawiać, nicować kogo. = ka-wał czasu. È un — che vi aspetto, od dawna, długo czekam na cie-bie. = kawał drogi. Avendo fuggito un gran — tirò fuori la spada, ubiegłszy kawał drogi, dobył szpadę. = Pezzo d'asino, di ribaldo, ośliko, łajdaczysko. = Pezzo d'artiglieria, działo.

PEZZOLATA, s. f. pocięcie na kawałki.

PEZZOLINA, s. f. —no, s. m. dim. kawaleczek.

PEZZUOLA, s. f. chustka do nosa. = kawaleczek.

PIACENTARE, v. a. pieścić, pochlebiać, lizać się.

PIACENTE, ad. m. f. podo-bający się. Dio —, jeżeli się Bo-gu podoba.

PIACENTEMENTE, av. mile, przyjemnie. = chętnie.

PIACERE, s. m. rozkosz, u-ciecha, przyjemność. Dar, ar-re-car —, sprawić przyjemność. Far —, robić co dla podobania się, dla przyjemności. = wola, upodobanie. Far il — altrui, stosować się do czyjej woli. Far il suo —, robić podług swej woli. = usługa. Esser al — d'al-cuno, być gotowym na czyje usługi.

PIACERE, v. n. ir. podobać się. Piacesse a Dio, dałby to Bóg, oby, bodajby. = podobać co so-bie, lubić. = v. r. Piacersi di al-cuna cosa, upodobać sobie co.

PIACEROSO, —SA, ad. ustu-żny.

PIACERUCCIO, —zzo, s. m. dim. mała przyjemność.

PIACEVOLE, ad. m. f. miły, luby, słodki, przyjemny.

PIACEVOLEGGIARE, —LARE, v. n. żartować, igrać, bawić. Onde cominciò a dire alcuna can-zonetta, e a — per cavargli la ma-ninaccia, Fior. Pecor. = v. a. pieścić, cackać, przymilać się; łagodne się z kim obchodzić.

PIACEVOLEZZA, s. f. słod-ycz, uprzejmość. = wesoty żart. = rzecz zabawna. A ognuno che a casa gli capitava... raccontava questa —, Lasc. Nov.

PIACEVOLINO, —NA, ad. dość przyjemny.

PIACEVOLMENTE, av. miło, przyjemnie.

PIACEVOLONE, —LACCIO, —CIA, ad. bardzo ucieśny, bardzo zabawny.

PIACIMENTO, s. m. wola, upodobanie. [PIACERE.]

PIACIUTO, —TA, p. ad. v. PIAGA, s. f. rana. = fig. ra-na. Rinfrescare le piaghe, od-swieżać rany. Aver unguento ad ogni —, prov. mieć masę na ka-żdą ranę.

PIAGARE, v. a. ranić.

PIAGGIA, s. f. pochyłość góry. = brzeg morski płaski. Andar piaggia piaggia, płynąć wzdłuż brzegów morza. = *kraina.

PIAGGIAMENTO, s. m. ła-szenie się, lizanie się.

PIAGGIARE, v. n. płynąć wzdłuż brzegów morza. = v. a. fig. pochlebiać, lasić się, lizać się. = godzić, jednać. Poi appresso conven... che l'altra (la parte de'Neri) sormonti, con la forza di tal, che testè piaggia (piaggerà), D. Inf. [lizin.]

PIAGGIATORE, s. m. lizus, PIAGHETTA, s. f. dim. ranka.

PIAGNERE, PIANGERE, v. n. ir. płakać. = wydawać głos podo-bny do jęków płaczącego. Dove rotte dal vento piangon l'onde. = Piagnere indosso, fig. źle le-żeć (o sukniach). = v. a. opla-kivać. Quel ch' in Tessaglia ebbe le man si pronte a farla del civil sangue vermiglia, pianse morto il marito di sua figlia, Petr. = v. r. płakać, narzekać na kogo. Che se tu a ragion di lui ti piangi, D. Inf.

PIAGNIMENTO, PIAGNEVOLE, PIAGNEVOLMENTE, v. PIANGI-MENTO, ec.

PIAGNISTEO, —STERO, s. m. płacz wielu osób razem.

PIAGNONE, —NA, s. płaczki najęte na pogrzeb. = nazwisko zwolenników mnicha Savona-rola we Florencji.

PIAGNUCOLARE, v. n. mazać się, z cicha płakać.

PIAGUCCIA, —zza, s. f. dim. ranka.

PIALLA, s. f. hebel.

PIALLACCIO, s. m. deska zje-dnej strony, opilowana.

PIALLARE, v. a. heblować.

PIALLATA, s. f. heblowanie.

PIALLATURA, s. f. heblowiny.

PIALLETTO, s. m. dim. he-belek.

PIALLONE, s. m. duży hebel.

PIAMADRE, v. MADRE.

PIAMANTE, av. pobożnie.

PIANA, s. f. belka. = kiel

koński.

PIANAMENTE, av. cicho. =

powoli. = oszczędnie.

PIANARE, v. a. równać. =

fig. v. APPIANARE.

PIANELLA, s. f. papuś. — di sughero, sandał, treпка. = pla-ska dachówka. = dawne uzbro-jenie głowy.

PIANELLAIO, s. m. papuciarz.

PIANELLETTA, —LINA, —LUZ-zo, s. f. —LINO, s. m. dim. pan-tofelek.

PIANEROTTOLO, s. m. ustę-pek na schodach.

PIANETA, s. f. ornat.

PIANETA, s. m. planeta.

PIANETTO, av. powoli.

PIANEZZA, s. f. v. PIANURA. = gładkość, równość. — di coscen-za, fig. spokojność sumienia.

PIANGERE, v. PIAGNERE.

PIANGEVOLE, ad. m. f. opla-kany. [czem.]

PIANGEVOLMENTE, av. z pla-

PIANGIMENTO, s. m. płacz.

PIANGITORE, s. m. —TRICE,

s. f. plaksa. [LARE.]

PIANGOLARE, v. PIAGNUCO-

PIANGIGIANO, —NA, ad. z ró-

wniny, na równinie. = s. mie-

szkaniec równiny.

PIANO, s. m. v. PIANURA. =

Mat. płaszczyszna. — orizzon-

tales, inclinato, verticale, płas-

zczyszna pozioma, i t. d. =

piątro. = In piano, av. pozio-

mo. = ad. płaski, równy. Super-

ficie piana, powierzchnia pla-

ska. In piana terra, na równej

ziemi. Andar per la piana, iść

drogą równą, prostą. = jasny.

La mia scrittura è piana, D. Purg.

= cichy, spokojny.

PIANO, av. cicho, pocichu. =

powoli, pomalu. = Piano pian-

issimo, pian piano, pian piani-

no, jak najciszej; jak najpo-

wolniej, noga za nogą. Pian

piano si va ben ratto, prov. po-

woli prędzej zajdziesz.

PIANOFORTE, s. m. fortepian.

PIANTA, s. f. roślina, drzewo.

= przodek. = stopa, podestwo.

= grunt na którym stoi budy-

nek. = plan budynku. Far la —,

levar la —, zdjąć plan budynku.

= Far checchessia di —, na nowo

co rozpocząć. Rinnovare di —,

odnowić z gruntu.

PIANTABILE, ad. m. f. mo-gący być posadzonym.

PIANTADOSO, —SA, ad. okry-

ty roślinami. [ka.]

PIANTAGGINE, s. f. Bot. bab-

PIANTAGIONE, —ZIONE, s. f.

—MENTO, s. m. sadzenie roślin.

= uprawa tytoniu, trzciny cu-

krowej i t. p. w Ameryce.

PIANTANIMALE, s. m. zwie-

rzokrzew.

PIANTARE, v. a. sadzić, po-

sadzić. — una vigna, gli alberi,

sadzić winnice, drzewa. — ca-

rote, fig. łąć, durzyć, zwodzić.

= ubić, wsadzić, wetknąć; fig

utopić w kim wzrok, wlepić w kogo oczy. = postawić, zatonąć działa. = Piantare le insegne, zatknąć chorągwie. = odbiedź, zostawić gdzie kogo. = wstać od gry będąc wygranym. = v. r. stanąć (o wojsku).

PIANTATA, s. f. szereg szcze-pów.

PIANTATORE, s. m. sadziciel, sadzca. — di dadi, fig. szachraj w grze kości.

PIANTERELLA, PIANICELLA, s. f. dim. roślina, szczepek.

PIANTO, s. m. placz. = p. ad. v. PIANGERE.

PIANTONCELLO, —CINO, s. m. dim. młody szczepek.

PIANTONE, s. m. szczepek, płonka. = fig. potomek.

PIANURA, s. f. płaszczyna, równina. [kach].

PIARE, v. n. kwilić (o pta-PIASTRA, s. f. blacha. = pancerz blaszany. = piast, we Florencji wart 7 lir. [szku].

PIASTRETTA, s. f. dim. bla-PIASTRICCIO, s. m. gadanina, bawialuka, balamucio.

Che piastricci mi fate? Manz. P.

PIATIRE, v. n. ir. pieniać. = kłócić się. = Piatire il pane, mrzeć głód. — co' cimiteri, stać jedną nogą w grobie. Piatisce coi cimiteri, e cerca di moglie, Lasc. Com.

PIATTORE, s. m. pieniacz. = kłótniarz.

PIATO, s. m. proces, sprawa. = spór, kłótnia. = troska, kłopot. Darsi — de' fatti altrui, wtrącać się do cudzych interesów. = partya. Gli fu arretrato alle mani molti buoni piati di parentado, Morell. Cron.

PIATTA, s. f. statek płaski.

PIATTAFORMA, s. f. Fort. taras, pomost.

PIATTELLATA, s. f. uderzenie płazem.

PIATTELLETO, —LLINO, s. m. dim. talerzyk.

PIATTELLO, s. m. talerz. — LLONE, accr. duży talerz.

PIATTERIA, s. f. naczynia stołowe.

PIATTO, s. m. półmisek. = potrawa, danie. = stół, wikt.

PIATTO, —TA, ad. płaski. Di piatto, av. płazem szablą, szpadą. = leżący płakiem na ziemi, skulony. Di piatto, av. pokryjomu.

PIATTOLA, s. f. Entom. tarakan. = mendowieszka. = Dare in piattole, v. CIAMPANELLA.

PIATTOLOSO, —SA, ad. wsza- wy.

PIATTONARE, v. a. plazować.

PIATTONATA, s. f. plazowanie.

PIATTONE, s. m. accr. duży półmisek. = Di —, av. płazem. Colselo in sulla testa di —, Bern. Orf. = mendowieszka.

PIAZZA, s. f. plac, rynek. Far il bello in —, zbijać bruki. Sono di quella cosa piene le piazze, całe miasto wie o tem. = plac, miejsce. = Piazza d' arme, warownia, twierdza; plac broni. = giełda. Che fa la —? jaki jest kurs papierów? jaka cena towarów? = Piazze morte, żołnierze ubyli z kompanii.

PIAZZATA, s. f. Fare una —, wpaść na języki.

PIAZZEGGIARE, v. n. przechadzać się po placach, zbijać bruki.

PIAZZETTA, s. f. placzyk. = plama. Certe piazzette della luna, plamy na wieżycu. [uraza].

PICCA, s. f. pika, dzida. =

PICCANTE, ad. m. f. kolący, szczypiący. Vino —, kwaśne wino, lura. Sapor —, smak ostry, kwaśny. = Motto —, uszczypliwe słówko.

PICCARE, v. a. klucć, ukłuć, kolnąć. = szczypać (o czym kwaśnem). = fig. dotknąć, urazić, obrazić. = v. r. Piccarsi di alcuna cosa, mieć pretensję do czego. — con uno, przesadzać się z kim.

PICCATA, s. f. uklucie piką.

PICCATIGLIO, s. m. siekani- na.

PICCHETTATO, —TA, ad. cętkowany, nakrapiany.

PICCHETTO, s. m. pikietta, gra w karty. = Mil. pikietta.

PICCHIAMENTO, s. m. stukanie, pukanie.

PICCHIAPETTO, s. m. świętoszek, jezusek. = krzyżyk na piersiach.

PICCHIARE, v. a. stukać, pukać, kłotać do drzwi. = stuknąć, uderzyć, grzmotnąć kogo. = Picchiare co' piedi, — l'uscio co' piedi, fig. przyjść do kogo z podarunkami. = v. r. bić się.

PICCHIATA, s. f. stuknięcie, uderzenie. = fig. strata, szkoda.

PICCHIATO, —TA, p. ad. v. PICCHIARE. = cętkowany, nakrapiany.

PICCHIERE, s. m. pikinier.

PICCHIERELLA, s. f. pop. Fare o dare la —, stuknąć, palnąć, gruchnąć. = Aver la —, Eg. idknąć.

PICCHIETTARE, v. a. cętkować, nakrapiać.

PICCHIETTATURA, s. f. nakrapianie, srokaczyna.

PICCHIETTO, PICCHIO, s. m. Ornit. dzięcioł.

PICCHIO, s. m. stuknięcie.

Dare un —, stuknąć, pukać.

PICCIA, s. f. kilka chlebowo-razem zrostłych.

PICCINO, PICCININO, —NA, ad. maluchny, maluczki. Diventar piccino piccino, unżyć się, stracić odważę. [kość].

PICCIOLEZZA, s. f. malen-ki, drobny. = s. m. dawny pie- niążek florencki, których szło 4 na quattrino.

PICCIOLO, —LA, ad. malen-ki, drobny. = s. m. dawny pie- niążek florencki, których szło 4 na quattrino.

PICCIONCELLO, —CINO, s. m. dim. gołąbek.

PICCIONE, s. m. gołąb. = fig. kiep, dudek.

PICCIUOLO, s. m. —LETTO, dim. ogonek, szypulka u owo- ców. = uszko u guzika. = Star bene o male, esser forte o debolo sui picciuoli, fig. być mocnym lub słabym w nogach.

PICCO, s. m. szczyt urwistej góry.

PICCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. ukluty, ubodzony. = A picco, av. prostopadle.

PICCOLAMENTE, av. mało, szczipło. = lichy, nędznie.

PICCOLELLO, —LA, picco-LETO, —TA, PICCOLINO, —NA, ad. maluchny, maluczki.

PICCOLEZZA, s. f. szczipłość, malenność. La — di questa mia casetta, Fir. As.

PICCOLO, —LA, ad. mały. = krótki. In piccola ora appresso, w godzinę potem.

PICCONE, s. m. oskard. = długa pika.

PICCONIERE, s. m. pionier.

PICCOSO, —SA, ad. urażliwy.

PICCOZZA, s. f. —ZZINO, s. m. siekierka, toporek.

PICEA, s. f. świerk.

PIDOCCHIERIA, s. f. sknerstwo. = bzdurstwo.

PIDOCCHIETTO, —INO, s. m. dim. weszka. —ACCIO, peg. wszy- sko.

PIDOCCHIO, s. m. wesz. Scorticare il —, fig. kutwić, liczyć krupy.

PIDOCCHIOSO, —SA, ad. wszawy.

PIEDE, PIÈ, s. m. noga. = pień, łodyga, odziomek. Far —, przyjąć się (o roślinach); fig. założyć mocne fundamenta. = roślina, flanca. = stopa, 12 calów. = stopa, miara wiersza. = stopa, spód. Piè del monte, spód góry. = podstawa, oparcie. A piede, appiede, a' piedi, appiè, av. piechoto; u stop, u dół, na dół. Gente a piede, piechota. A piè giunti, a piè pari, av. równemi nogami; fig. łatwo, wygodnie. Serviti delle buone

vivande, bene acconce, e stagionate, se ne stettero a piè pari, *Lasc. Nov.* Piede innanzi piede, noga za nogą, powoli, pomalu. Con piè secco, av. suchą nogą; fig. na oślepię, bez zastanowienia. Battere i piedi, tupać nogami. Dar de' piedi, uderzyć nogą. Essere, stare, rimanere in piedi, stać na nogach; fig. pozostać, trwać w całości, w całym stanie. Fare i piè gialli, skwaśnieć (o winie). Levarsi in piedi, powstać, wstać. Mettere il piede, i piedi, por piede in qualche luogo, postać gdzie nogą, wejść dokąd. Mettersi la via tra' piedi, wziąć nogi za pas, puścić się w drogę. Trarre il piede d'alcun luogo, wyjść z kąd, wycofać się. Stare in punta di piede, stać, stanąć na palcach. Tener fermo il piede, stać mocno, dotrzymywać placu. = Fig. Andare a piè d'Idio, umrzeć. Guardarsi a' piedi, rozpatrzyć się w sobie samym nim się zaczęnie przyganiac drugim. Por piedi innanzi ad alcuno, przewyższąć, zakasować kogo. Tenare il piede in due, in più staffe, na dwóch stólkach siedzieć, nosić płaszcz na obu ramionach.

PIEDESTALLO, s. m. Arch. piedestał, podstupie.

PIEDICA, s. f. sidło na ptaki. = koźły trawczów, sztaluga.

PIEDINO, s. m. dim. nóżka.

PIEGA, s. f. fald. Fig. Essere in —, dar —, cofnąć się, ustąpić. Prender —, wziąć pewien obrot. Onde stassene (la Volpe) attenta e vigilante qual — ad osservare prenda le cose, *Cast. An. Parl.*... uważając pilnie jaki obrot wezmą rzeczy. Secondo la — che piglieranno le cose, *Bent.* Prendere o pigliare mala —, skłaniać się do złego.

PIEGAMENTO, s. m. zwiżanie, składanie materji i t. p.

PIEGARE, v. a. faldować, składać materję i t. p. — le mani, złożyć ręce. = zgiąć, ugiąć, nagiąć, nachylić. — il collo sotto il giogo, nachylić kark pod jarzmo. — l'orecchio a chechessia, skłonić ucho do czego. = v. n. e r. zgiąć się, skulić się, spać się. = fig. skłonić się do czego; ustąpić, cofnąć się.

PIEGATURA, s. f. fald, faldowanie; zgięcie.

PIEGHEGGIARE, v. a. Pitt. wyobrazić fałdy sukni.

PIEGHETTA, PIEGOLINA, s. f. dim. faldzik.

PIEGHETTO, s. m. dim. pakieć listów.

PIEGHEVOLE, ad. m. f. giętki, gibki. = fig. giętki, powolny.

PIEGHEVOLEZZA, s. f. giętkość, gibkość. = fig. giętkość, powolność. [tko.]

PIEGHEVOLMENTE, av. giętkiego, pl. — GHI, s. m. pakiet listów.

PIENA, s. f. powódz. = nawał, tłum. Andersene colla —, być uniesionym przez tłum ludzi; fig. iść ślepo za panującym zwyczajem.

PIENAMENTE, av. zupełnie.

PIENEZZA, s. f. pełność, zupełność.

PIENISSIMO, —MA, ad. sup. pełniusiński, pełniuteński.

PIENITUDINE, s. f. pełność, zupełność. = sytość.

PIENO, s. m. pełność. Avere, esservi il suo —, fig. mieć wszystkiego do woli. = głębi, śróddek. Nel — della notte, del verno, w głębi nocy, w środku zimny. = ad. pełny. Un fiasco pieno di vino, szafka pełna wina. = Fig. Avere piena memoria di chechessia, mieć co w żywej pamięci. Avere il suo pieno respiro, mieć wolny oddech. In pieno popolo, w obec wszystkich. Pieno d'anni, pelen lat, stary. = syl, nasycony. Avere pieno lo stefano, najęść się do woli. = syl, zadowolony. Portar piene le voglie, zaspokoić swe chęci. = Colpo pieno, botta piena, ugodzenie, trafienie. Corre in pieno o in piena, ugodzić tam gdzie kto mierzyl. = Luna piena, pełnia. Fiore pieno, kwiat pełny.

PIENOTTO, —TA, ad. dość pełny. = pulchny. Mano pienotta, ręka pulchna.

PIETA [pię-ta], s. f. * boleść, żal, smutek. La notte, ch'io passai con tanta —, *D. Inf.* Non odi tu la — del suo pianto? *D. Inf.* = miłość, przywiązanie do rodziców (pietas). Nè dolcezza di figlio, nè la — del vecchio padre, *D. Inf.*

PIETA, —TADE, —TATE, s. f. miłość rodziców, ojczyzny. = pobożność. = liłość.

PIETANZA, s. f. porcja po klasztorach.

PIETICA, v. PIEDICA.

PIETOSAMENTE, av. liśnie, załośnie, boleśnie.

PIETOSETTO, —TA, ad. dim. tknięty nieco liśnię.

PIETOSO, —SA, ad. liśnawy. = pobudzający do liśności. = nabożny, pobożny. Canto l'armi pietose e il capitano, *Tass. Ger.*

PIETRA, s. f. kamień. = kamień w pęcherzu. = Pietra di paragone, kamień probierczy. = Pietra filosofale, v. FILOSOFALE. = Pietra di scandalo, fig. kamień obrazy.

PIETRA, s. m. stos kamieni.

PIETRATA, s. f. uderzenie kamieniem.

PIETRELLA, —UZZA, —UZZOLA, UZZOLINA, s. f. dim. kamylk, kamyczek.

PIETRIFICARE, v. a. zamienić na kamień. [FICAZIONE.]

PIETRIFICAZIONE, v. PETRIPIETTRONE, s. m. accr. duży kamień. [nistry.]

PIETROSO, —SA, ad. kamiepievano, s. m. pleban.

PIEVE, s. f. plebana.

PIFARA, s. f. fujarka, piszczalka. Fra il suon d'argute trombe e di canore pifare, *Ar. Or. Fur.*

PIFFERARE, v. n. grać na piszczalce. = fig. wygrzmocić.

PIFFERELLO, s. m. węgielnicza.

PIFFERO, s. m. fujarka, piszczalka. = piszczyk.

PIFFERONE, s. m. accr. duża fujara.

PIGIARE, v. a. tłoczyć, deptać. — le uve, tłoczyć winogrona.

PIGIATORE, s. m. tłokarz.

PIGIATURA, s. f. tłoczenie.

PIGIO, s. m. tłok, natłok.

PIGIONALE, —NANTE, ad. es. lokator, komornik.

PIGIONE, s. f. komorne. Stare a —, mieszkać w najętym domu. Pigliare a —, nająć od kogo mieszkanie. [ujecie.]

PIGLIAMENTO, s. m. branie, pigliamento, s. m. Ornit. mucholówka.

PIGLIARE, v. a. brać, wziąć; jąć, ująć, pojąć, pojąć; chwycić; wpaść, łowić. — aria, przewietrzyć się. — moglie, pojąć za żonę, ożenić się. — sopra di sé, wziąć co na siebie. — un impegno, podjąć się czego. — diletto, mieć w czym upodobanie. — diporto, przechadzać się. — la fuga, uciec. — lingua, zasięgnąć języka. — in parola, brać, chwycić, wziąć za słowo. — la febbre, il sonno, dostać febrę, i t. d. — errore, pomylić się. — in cambio, wziąć jedno za drugie. — la via, puścić się w drogę. — fiato, odetchnąć. — riposo, odpocząć. — a male, wziąć za złe. — partito, postanowić. — di mira, celować, zmierzać, mieć co na celu; upatrzyć co do kogo, brać za cel czego. — terra, wyładować. — animo, nabrać odwagi. — in fastidio chechessia, nabrać do czego obrzydzenia. Pigliarla, pigliarsela con alcuno, zadziarać, szukać zaczepki, przycepić się do kogo. — il panno pel verso, brać się dobrze do czego.

Pigliarla per uno, *wziąć czyje strong.* = *zwieść, oszukać.* = *wybierać.* Le femmine pigliano sempre il peggio. = *zacząć.* Pigliar a fare, a dire, *zacząć robić, mówić.* = v. r. Pigliarsi ai capelli, *wodzić się za lby, czubić się.* — pena d'alcuno, *trośczyć się o kogo.* = Si piglia ella giuoco di me? *Manz. P.S. czy pan żartujesz ze mnie?*

PIGLIATO, —TA, p. ad. *wzięty, i t. d.* = s. m. *rzecz wzięta.* PIGLIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *biórący, biorąca.* — d'animi, fig. *umyjący umysł, serca.*

PIGLIO, s. m. *ująć.* Dar di —, *ująć, uchwycić, porwać, ściagnąć rękę, targnąć się na co.* Gli diede a prima giunta ella di — in mezzo il petto e da terra levollo, *Ar. Orl. Fur.* Ei son tiranni, che dier nel sangue, e nell'aver di —, *D. Inf.*; fig. *zacząć, przedsięwziąć.* = *wzrok, spojrzanie.* Col — minaccioso ed iracundo, *z groźnem i gniewliwem spojrzeniem.* Lo duca a me si volse con quel — dolce, ec. *D. Inf.*

PIGMEO, s. m. *pigmejczyk, karzeł.*

PIGNA, s. f. *Arch. izbica.*

PIGNATTA, s. f. *garnek.*

PIGNATELLO, —TTINO, s. m. *dim. garnuszek.*

PIGNERE, v. PINGERE.

PIGNONE, s. m. —NCELLO, *dim. podmurowanie brzegu rzeki.*

PIGOLARE, v. n. *piszczeć (o pisklętach).* = *piszczeć, skwierczeć, utyskiwać na niedostatek.*

PIGOLONE, s. m. *skwierczek.*

PIGRAMENTE, av. *leniwie.*

PIGRIZIA, PIGREZZA, s. f. *gnuśność, lenistwo.*

PIGRO, —GRA, ad. *gnuśny, leniwy, opieczętany.*

PILA, s. f. *pal pod mostem.* = Pila dell'acqua santa, *kropielnica.* = koryto kamienne do napawania koni, *bydła;* naczynie kamienne na wodę. = *kadz kamiennea w której się wytycska oliwa.* = *spodnia część stępla mennicznego.* = Pila del Volta, *Fis. stos Wolty.*

PILASTRATA, s. f. *szereg filarów.*

PILASTRO, s. m. *Arch. filar.*

PILATRO, s. m. *Bot. s. f. jańskie ziele, dziurawiec.*

PILIERE, s. m. *stup, pal.*

PILLACCHERA, s. f. *bloto którem się kto obryzał.* = Fig. *plama, zakata, przywara.* = *kutwa, sknera, zmind.*

PILLACOLA, s. f. *bobka wczes, kozia.*

PILLARE, v. a. *thuc, utuc.*

PILLO, s. m. *thuk, thuczek.*

PILLOLA, s. f. *pigulka.* Inghiotir la —, fig. *połknąć pigulkę, znieść afront.*

PILLOLETTA, —LINA, s. f. *dim. piguleczka.*

PILLONE, s. m. *thuk, stępor.*

PILLOTTA, s. f. *balon do grania.*

PILLOTTARE, v. a. *polewać tłustością pieczyste.* = fig. *doskwierać, dokuczać, dopiekać.*

PILORO, s. m. *Anat. otwór spodni żołądka przez który pokarm przechodzi do kiszek.*

PILOSO, —SA, ad. *kosmaty, włochaty.*

PILOTA, —TO, s. m. *sternik.*

PILUCARE, v. a. *obrywać jagody z winnego grona.* = fig. *skubać, dręczyć, pożerać.* La piaga della giustizia, che si gli pilucca, *D. Purg.* = *poszczy-pać.* Questo rovaiccio m'ha tutto piluccato il viso, *Lasc. Com.*

PILUCONE, s. m. *tapigrosz.*

PIMACCIO, v. PRIMACCIO.

PIMACCIUOLO, v. PIMUMACCIUOLO. [drzeniec.]

PIMPINELLA, s. f. *Bot. bie-pina, s. f. szyszka sosnowa.*

— ostrokrąg brązowy zdjęty z grobu Adriana i postawiony przed dawnym kościołem S. Piotra w Rzymie. La faccia sua mi pareva lunga e grossa, come la — di san Pietro a Roma, *D. Inf.* [dynku.]

PINACOLO, s. m. *szczyt budynku.*

PINACOTECA, s. f. *galerya obrazów.*

PINCA, s. f. *podługowaty o-pincione, s. m. Ornit. zięba.*

PINCONE, s. m. *kiep, kulfon.*

PINEALE, ad. f. *Glandula —, Anat. gruczołek mózgowy.*

PINETA, s. f. —TO, s. m. *so-śnina.*

PINGERE, v. a. *ir. malować.*

— pchać, popychać, pędzić. — il viso, *zapuścić wzrok.* Fa che pinghe, mi disse, un poco 'l viso più avanti, *D. Inf.* = v. r. *pomknąć się, postąpić na przód.* Ed io, seguendo lei, oltre mi pinsi, *D. Purg.*

PINGUE, ad. m. f. *lat. tłusty.*

PINGUEDINE, s. f. *tlustość.*

PINGUEDINOSO, —SA, ad. *Med. tłuszczowy.* [rodny.]

PINIFERO, —RA, ad. *sosnowy.*

PINNA, s. f. *pletwa u ryb.*

PINO, s. m. *sosna.*

PINOCCHIATO, s. m. —TA, s. f. *pinelki, pinele.*

PINOCCHIO, s. m. *nasienie sosnowe.* [popęd.]

PINTA, s. f. *pchnięcie.* = fig. *PINTO, —TA, p. ad. malowany = pchnięty.*

PINTORE, ec. v. PITTORE, ec.

PINZACCHIO, v. TONCHIO.

PINZO, —ZA, ad. *pełnusię.*

PINZOCHERA, s. f. *kobieta świecka ale nosząca habit zakonny, dewotka.*

PINZOCHERATO, —TA, ad. *zatopiony w wogoteryi.*

PINZOCHERO, s. m. —RONE, s. m. *accr.* —NA, s. f. *świętoszek, bigotka.*

PIO, PIA, ad. *nabożny. = litościwy.*

PIOGGERELLA, PIOGETTA, s. f. *dim. deszczyk.*

PIOGGIA, s. f. *deszcz.* La — cade a secchi, *deszcz leje jak z wiadra.* = fig. *co spada z góry w wielkiej ilości.* Una — di fior sopra 'l suo grembo, *Petr.*

PIOGGIOSO, v. PIOVOSO.

PIOMBAGGINE, s. f. *otówek.*

— Bot. *otownica.*

PIOMBARE, v. n. *stać pionowo. = spaść z góry na dół.* — addosso ad uno, *rzucić się na kogo.* = v. a. *ustawić pionowo. = strącić, pogrzążyć w przepaść. = miotać pociski. — colpi, grzmocić, wygrzmocić.* = v. r. *ciążyć.*

PIOMBATO, —TA, p. ad. v. PIOMBARE. = *obity ołowiem. = siny. = ciężki jak ołów.*

PIOMBINARE, v. a. *mierzyć głębokość ołowianką; pionować mur. = czyścić kloaki.*

PIOMBINO, s. m. *ołowianka, ciężarek ołowiany uwieszony na sznurku, pion, sonda. = klocek do robienia koronki, galonów. = ciężarek zawieszony na bezmianie. = obrączki ołowiane u spodu niewodu. = narzędzie do czyszczenia kloaków. = ad. ołowiasty, siny. Ma-tita piombina, otówek.*

PIOMBO, s. m. *otów. A —, av. pionowo. Uscir di —, wyjść z kierunku pionowego, stać pochylto. = Andare col calzar o piè di —, prov. postępować ostrożnie. = pion, ołowianka mularska.* [jak otów.]

PIOMBOSO, —SA, ad. *ciężki.*

PIOPPA, s. f. —PO, s. m. *topola.* [sadzone topolami.]

PIOPPETO, s. m. *miejsce za-piorno, —NA, ad. + prze-siękły wodę. E come l'aere quando è ben pignore, D. Purg.*

PIOTA, s. f. *darni. = stopa.*

Forte spingava con ambe le piete, *D. Inf.*

PIOTARE, v. a. *odarnić.*

PIOVA, s. f. + *deszcz.* Io sono al terzo cerchio della — eterna, *D. Inf.*

PIOVANATO, s. m. *plebania.*

PIOVANO, s. m. *pleban.*

PIOVANO, —NA, ad. *deszczowy.*

PIOVERE, v. n. ir. *padać* (o deszczu). — a bigonce, *łać jak z cebra*. — a paesi, *stronami padać*. = fig. *łać się, ciec, plynąć strumieniami*. Piovonmi amare lagrime dal viso, *Petr.* = *spasć z nieba*. Piamma dal ciel su le tue treccie piova, *malvagia, Petr.* = v. a. *sytać, sygnąć czem* (o kulach, pociskach, it. p.). Dardi e saette addosso ognun gli piove, *Bern. Orl.* Volavano scintille da tutte le parti, e sembrava che il cielo le piovesse, *Silv. Pel. M. P.* = *zlewać, zsyłać, spuszczać*. Se l'eterno Giove della sua grazia sopra me non piove, *Petr.* Là dove il ciel tutte le grazie piove, *Tasson. Secch.*

PIOVEVOLE, ad. m. f. *padający jak deszcz*.

PIOVIFERO, —RA, ad. *spruwadzący deszcz*.

PIOVIGGINARE, **PIOVICCIARE**, v. n. *pokrapiać, mżyć* (o drobnyim deszczu).

PIOVIGINOSO, —SA, ad. *zwilżony deszczem*.

PIOVITURA, s. f. + *ślota*.

PIOVOSO, —SA, ad. *dżdżysty*.

PIOVUTO, —TA, p. ad. da

PIOVERE. = *spadły z nieba*. Io vidi più di mille in sulle porte dal ciel piovuti, *D. Inf.* Il demonio dal cielo è piovuto oggi, *Ar. Orl. Fur.*

PIPA, s. f. *lulka, fajka*.

PIPARE, v. n. *kurzyć, palić lulkę*.

PIPERITE, s. f. *Bot. pieprzypistrello*, s. m. *Zool. nietoperz*.

PIPITA, s. f. *zadzier na palcu*. = *pypeć u kur*. Egli ha la —, fig. *zapominać języka w gębę*.

PIPPIO, v. *BECCUCIO*.

PIPPIONATA, v. *PAPPOLATA*.

PIPPIONE, s. m. —ACCIO, accr. —NCINO, dim. *golqb.* = fig. *kiepi, dudek*. Pelare un —, *oskubać dudka*.

PIRA, s. f. *łać. stos na którym palono umarłych*. = *Arch. urna z której zdać się wybuchać płomień*.

PIRAMIDALE, —DATO, —TA, ad. *piramidalny*.

PIRAMIDALMENTE, av. *piramidalnie*.

PIRAMIDE, s. f. *piramida*. = *Geom. ostrostup*.

PIRATERIA, s. f. *rozbój po morzu*.

PIRATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *rozbójniczy, korsarski*.

PIRATO, —TA, s. m. *rozbójnik morski, korsarz*.

PIRITE, s. f. *Chim. piryty, siarczek żelaza lub miedzi*.

PISCIA, s. f. *szczyny*.

PISCIACCHERA, **PISCIALETTO**, s. f. pop. *siksa* (o nowo narodzonej dziewczynie). Partorigli una bella piscialetto, che fusti tu, *L. Lipp. Malm.* [nie.]

PISCIAMENTO, s. m. *szczapisciare*, v. n. *szczać*. Mentre il can piscia la lepre se ne va, *prov. v. CANE*.

PISCIATOIO, s. m. *urynał*. = *miejsce do szczania*. = *członek mężski*. E ponzato alquanto, sdilacciandosi la brachetta, cacciò mano al —, *Lasc. Nov.*

PISCIATURA, s. f. *szczanie*. = *szczyny*.

PISCINA, s. f. *probatka, sadzawka obok kościoła Jerozolimskiego, w której myto owce przeznaczone na ofiarę, i gdzie także kąpali się chorzy*. = *sadz rybny*.

PISCIOSO, —SA, ad. *szczoch, siksa*. = *obeszczany*.

PISCOSO, —SA, ad. *rybny*.

PISELLAIO, s. m. *grzędą grochu*.

PISELLO, s. m. *groch*.

PISPIGLIARE, v. n. *szeptać*. Che ti fa ciò che quivi si pispiiglia? *D. Purg.*

PISPIGLIO, s. m. *szept*.

PISPINO, s. m. —NELLO, dim. *wodotrysk*.

PISPISSARE, v. n. *szczebotać* (o jaskółkach). = *szeptać*. **PISPOLA**, s. f. *Ornit. skowronek leśny*. Uccellare a pispole, fig. *upędzać się za drobnymi zyskami*.

PISSIDE, s. f. *puszka na hostye*. = *naczynie*. = *wkleśłość*.

PISSI PISSI, s. f. *szept*. Far —, *szeptać*.

PISTACCHIO, s. m. *Bot. pistacya* (owoc i drzewo). Non valer un —, pop. *nie być wartym funta kłaków*.

PISTAGNA, s. f. *szlarka, falbana*.

PISTILLO, s. m. *Bot. słupek, organ samiczy kwiatów*.

PISTOLA [pl-sto-la], s. f. *list*.

PISTOLA [—sto-la], s. f. *pistolet*.

PISTOLESSA, s. f. *list długi, lub źle napisany*.

PISTOLETTA, s. f. dim. *liścik*. = *pistolecik*.

PISTOLETTATA, s. f. *wystrzał i postrzał z pistoletu*.

PISTRINO, s. m. *żarna, stępa*.

PITAFFIO, s. m. *nagrobek*.

PITALE, s. m. *stolec w stancyi chorego*.

PITOC CARE, v. n. *żebrac*.

PITOCCHERIA, s. f. *żmindaćtwo*.

PITOCOCCO, pl. —CHI, s. m. *żebrak*. = *rodzaj dawnego płaszczu*.

PITTIMA, s. f. *plaster z aromaty cznych ziół i wina*. = pop. *żminda, łapigrosz*.

PITTORE, s. m. *malarz*.

PITTORELLO, —RUZZO, s. m. *niezdany malarz*. [łowiczko.]

PITTORESCAMENTE, av. *malpittoresco, —CA, pl. —*

CHI, —CHE, ad. *malarski; malowniczy*.

PITTRICE, s. f. *malarka*.

PITTURA, s. f. *malarstwo*. = *malowidło, obraz*.

PITTURACCIA, s. f. *brzydkie malowidło, bohomaż*.

PIÙ, av. *więcej*. Służu da tworzienia, stop. wyż. — forte, mocniejszy. Una donna più bella assai che l' sole, *Petr.* = *dlużej*. Quasi più viver non dovesse, *Bocc.* Il più, *najwięcej*. Il più, per lo più, często, najczęściej. Più volte, *più* dni, *il più* delle volte, bardzo często, najczęściej. Non più, *dosyć*.

PIUMA, s. f. *puch*. = *pióro*. = *mech na brodzie*. Molle — dal mento appena usciva, *Tass. Ger.* = fig. *miękkosć*. La gola e l' sonno e l' oziose piume hanno del mondo ogni virtù sbandita, *Petr.*

PIUMACCIO, —ETTO, v. *PRIMACCIO*.

PIUMACCIUOLO, s. m. *materacyk, poduszeczka*. = *Chitr. materacyk, kompresza*.

PIUMATO, —TA, *piumoso*, —SA, ad. *pierzasty*.

PIUMINO, s. m. *pióro damskie*.

PIUOLÒ, s. m. *kotek*. Porre, tenere a —, *postawić kogo kotkiem*. Stare a —, *stać kolkiem, długo czekać*. Scala a piuoli, *drabina*. Piuoli di scala, *szczeble u drabiny*.

PIUTTOSTO, av. *prędzej, rychlejš, wcześniej*. Come —, *skoro, jak tylko*. Il quale come — mi vide, *disse, Fir. As.* = *raczej*.

PIVA, s. f. *dudy, kobza*.

PIVIALE, s. m. *Eccł. kapa*.

PIVIERE, s. m. *parafia*. = *Ornit. siewka*.

PIZZAGALLINA, s. f. *Bot. mokrzyca, ptasia mięta*.

PIZZICAGNOLO, s. m. *stoniarniż*. [kłótniarniż.]

PIZZICAQUESTIONI, s. m. *PIZZICARE, v. a. *dziobać*. = *szczytać*. = v. n. *świerzbic*.*

Mi pizzicano le mani, fig. *świerzbą mnie ręce*. — di checcnessia, *trącić czem, zakręcać na co*. — dell' eresia, *trącić kacerstwem*. Ed alle risse incitata talmente, ch' ella pizzica poi dell' insolente, *L. Lipp. Malm.*

PIZZICATA, s. f. *Mus. palcami na stronach a nie smyczkiem*. = *drobne cukierki*.

PIZZICO, s. m. *szczypta*. = v. PIZZICOTTO.
 PIZZICORE, s. m. *świerzb*. = fig. *świerzbiczka, chętką*.
 PIZZICOTTATA, s. f. —COTTO, s. m. *uszczyplenie*. Lo quale... voleva darle non so in qual parte un pizzicotto. *Fort. Rice*.
 PLACABILE, ad. m. f. *dający się ubłagać*. L'anno — del Signore, *rok odpustu*.
 PLACABILMENTE, av. *blagownie*.
 PLACAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *blaganie*.
 PLACARE, v. a. *błagać*. — lo sdegno, *przebłagać gniew*. = v. r. *dać się przebłagać, ukoić się*. [żysko].
 PLACENTA, s. f. Anat. *łożnica*.
 PLACIDAMENTE, av. *łagodnie, spokojnie*.
 PLACIDEZZA, PLACIDITÀ, s. f. *łagodność, spokojność*.
 PLACIDO, —DA, ad. *łagodny, spokojny, cichy*.
 PLACIARIO, ad. e s. m. *złodziej literacki*. [dztwo].
 PLAGIO, s. m. *pismokradzina*.
 PLANETARIO, —RIA, ad. *planetarny*.
 PLANIMETRIA, s. f. *Geom. planimetria, nauka o płaszczyznach*.
 PLANISFERIO, s. f. *sfera prostokątna, karta wyobrażająca dwie połowy kuli na powierzchni płaskiej*.
 PLASTICA, s. f. *plastyka, lepienie z gliny, z gipsu*. [ny].
 PLASTICARE, v. a. *lepić z gliny*.
 PLASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *plastyczny*.
 PLATANO, s. m. *jalowiec*.
 PLATEA, s. f. *grunt budynku*. = *parter w teatrze*.
 PLAUSIBILE, ad. m. f. *pozyorny, mający pozór prawdy*.
 PLAUSO, s. m. *okłask*.
 PLEBAGLIA, —CCIA, s. f. *mołoch, pospólstwo*.
 PLEBE, s. f. *lud, gmin*.
 PLEBEAMENTE, —IAMENTE, av. *gminnie*.
 PLEBEISMO, s. m. *gminny sposób mówienia*.
 PLEBEO, —BEA, PLEBEIO, —IA, av. *gminny, pospolity*. = s. *plebejusz*.
 PLEIADI, s. f. pl. Astr. *plejady, siedm gwiazd między Bukiem a Baranem*. [nie].
 PLENARIAMENTE, av. *zupelnym*.
 PLENARIO, —RIA, ad. *zupelnym*.
 PLENIPOTENZA, s. f. *plenipotencja, pełnomocnictwo*.
 PLENIPOTENZIARIO, s. m. *plenipotent, pełnomocnik*.

PLENITUDINE, v. PIENEZZA.
 PLEONASMO, s. m. *pleonazm*.
 PLETORA, s. f. Med. *obfitość krwi, humorów*.
 PLETTRO, s. m. lat. *brzękadło do liry*.
 PLEURA, s. f. Anat. *pleura, błona piersiowa*.
 PLEURISIA, PLEURITIDE, s. f. Med. *pleura, zapalenie błony piersiowej*.
 PLEURITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *chory na pleurę*.
 PLICA, s. f. Med. *koltun*.
 PLICO, pl. —CHI, s. m. *plik listwo*.
 PLINTO, s. m. Arch. *podstępie, tablica na postawku kolumny*. = Arald. *tabliczka malowana lub metalowa w tarczy*.
 PLOIA, s. f. + deszcz. = fig. *wylew łaski Ducha S.*
 PLORARE, v. n. *plakać*. Di fuor mostro allegrezza, e dentro dallo cor mi struggo e ploro, D. Son.
 PLURALE, ad. e s. Gram. *liczba mnoga*.
 PLURALITÀ, s. f. *większość liczebną; wielość*.
 PLURALMENTE, av. w liczbie mnogiej. [wy].
 PLUVIALE, ad. m. f. *deszczopneuma, s. f. dech, duch, dusza*.
 PNEUMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *pneumatyczny (o machinie)*.
 PNEUMATOCELE, s. f. Med. *wydecie worka jądrowego*.
 PNEUMONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *plucowy*.
 PO', av. *skrót. z poco, mało*.
 POANA, s. f. Ornith. *myszolów*.
 POCANZI, poc' ANZI, av. *niedawno, tylko co*.
 POCETTO, POCETTINO, POCCHINO, s. m. dim. *bardzo mało, odrobina*.
 POCHEZZA, s. f. *mało, brak, szczupłość*.
 POCO, pl. —CHI, s. m. *mało*. Un uomo da —, v. DAPPOCO. Molti pochi fanno un assai, prov. v. ASSAI. = ad. *szczupły, nieliczny, mało, kilka*. Poco danaro, *mało pieniędzy*. Pochi giorni, *kilka dni*. Poco tempo, *mało czasu*. Per poco tempo, *na krótki czas*. Poco sole, *słońce nad zachodem*. Prima che 'l poco sole omai s'annidi, D. Purg. A poco andare, *nieszadługo*. = av. *mało*. Un poco, *trochę, nieco*. A poco a poco, *po trochu, zupolna*. Poco stante, *poco dopo, niebawem, wkrótce potem*. Poco fa, *niedawno*. Da poco, *od niedawnego czasu*. Ogni poco, *co chwila*.

POCOLINO, v. POCETTO.
 PODAGRA, s. f. *podagra*.
 PODAGRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, *podagroso*, —SA, ad. *podagryczny*. [sita].
 PODERE, s. m. *władza, moc*.
 PODERE, s. m. *folwark z gruntami, włości*.
 PODERETTO, —RINO, s. m. —RUCCIO, —RUZZO, dim. *folwarczek, zaścianek*.
 PODERONE, s. m. *accr. duża włość*.
 PODEROSAMENTE, av. *mocno, silnie, potężnie*.
 PODEROSO, —SA, ad. *mocny, silny, potężny*.
 PODESTA, s. m. *burmistrz*. Prov. Il — nuovo caccia il vecchio, *nowe siłko na kolku*. Fare come il — di Sinigaglia, *che comanda e fa da sé, chuda fara sam, ciędz pleban dzwoni, sam pan sam sługa*.
 PODESTA, —TADÉ, —TATE, s. f. *moc, władza*. Venire in — d' altrui, *dostać się w czyję moc*.
 PODESTERIA, s. f. *urząd burmistrza; jego rezydencja; czas jego urzędowania*.
 PODICE, s. m. *otwór kanału odchodowego*.
 POEMA, s. m. *poema, poemat*.
 POEMETTO, s. m. dim. *poemacik*.
 Poesia, s. f. *poezja*. = *poezja, wiersze*.
 POETA, s. m. *poeta*.
 POETACCIO, POETASTRO, POETINO, POETUCCIO, POETUZZO, s. m. *peg. lichy poeta, wierszokiel*.
 POETARE, POETEGGIARE, POETIZZARE, v. n. *pisać wiersze*. = Poetarsi, v. r. *zostać wienionym poetą*.
 POETESSA, s. f. *poetka*.
 POETICA, s. f. *poetyka*.
 POETICO, —CA, pl. —CI, —CHE, POETESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *poetyczny*.
 POGGERETTO, POGGETTINO, POGGETTO, s. m. dim. *wzgórek, pagórek*.
 POGGIA, s. f. Mar. *lina uwiązana do drąga żaglowego z prawej strony okrętu*.
 POGGIARE, v. n. *ić pod górę*. = fig. *wznieść się, wzbudzić się w górę, wzlecieć, podnieść się*. E fui l' uccel che più per l' aere poggia, *alzando lei che ne' miei detti onoro*, Petr. = v. a. *podpierać*.
 POGGIO, s. m. *wzgórek*.
 POGGIOLINO, POGGIUOLO, POGGIUOLA, v. POGGERETTO.
 POI, av. *potem*. Molto poi, *długo potem*. Poco poi, *wkrótce potem*. D' allora in poi, *od owego czasu, nadal*. Del senno di

poi ne son piene le fosse, *Manz. P. S. każdy mądry po niewczasie.* = *zamiast Poichè, gdy. Poi fummo dentro al soglio della porta, D. Purg.*

POICHÈ, cong. *gdy, kiedy.* = *gdyż, ponieważ.*

POLA, s. f. *wrona.*

POLACCA, s. f. *polonez.*

POLACCO, pl. —CHI, s. m. *Polak.*

POLARE, ad. m. f. *biegunowy. Circoli polari, kola biegunowe. Stella —, gwiazda biegunowa.*

POLARITÀ, s. f. *polarność, własność magnesu obracania się ku biegunowi północnemu.*

POLEDRO, ec. v. PULEDRIO.

POLEGGIO, v. PULEGGIO.

POLEMICA, s. f. *polemika, spór teologiczny lub literacki.*

POLEMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *polemiczny.*

POLEMONIA, s. f. *Bot. koziołek, wielosil.*

POLENTA, —DA, s. f. *małyga.* [łoscian]

POLEDRO, s. m. *Geom. wielopiętrowy.*

POLIGALA, s. f. *Bot. krzyżownica, mlecznica.*

POLIGAMIA, s. f. *wielonożstwo.* [niec]

POLIGAMO, s. m. *wielonożca.*

POLIGLOTTO, —TA, ad. *wielojęzyczny.* = s. f. *Biblia w kilku językach.*

POLIGONO, s. m. *Geom. wielokąt, wielobok.* = *Bot. rdost wodny.* = ad. *wielokątny.*

POLIPO, s. m. *polip, gatunek zwierzęcy.* = *Med. polip.*

POLISILLABO, —BA, ad. *wielozgłoskowy.*

POLITEISMO, s. m. *politeizm, wielobóstwo.* [ca]

POLITEISTA, s. m. *wielobóstworczy.*

POLITICA, s. f. *polityka, sztuka rządzenia.* = *zręczność, obrotność.* [tycznie]

POLITICAMENTE, av. *politycznie.*

POLITICASTRO, —CUZZO, s. m. *zły polityk.*

POLITICO, pl. —CI, s. m. *polityk.* = ad. *polityczny.* = *zręczny, obrotny.*

POLITICONE, s. m. *accr. wielki polityk.*

POLITO, v. PULITO.

POLIZIA, s. f. *czystość, chędogość.* = *policya.* [ka]

POLIZZA, s. f. *ceduła, kart-pollizzetta.* —ZINA, s. f. *dim.* —ZINO, —ZOTTO, s. m. *dim. cedułka, karteczka.*

POLLA, s. f. *źródło, zdroj.*

POLLAIO, s. m. *kurnik.* Io ho scopato già forse un —, *L. Pulc. Morg. dosyć już nakradłem.* = *Fig. pop. Cascar da —,*

skapcanie; umrzeć. Andare a —, *pójść spać.* = *siedziba, gniazdo ojczyste.*

POLLAILOLO, —IUOLO, s. m. *handlujący drobiem.*

POLLAME, s. m. *drób.*

POLLANCA, s. f. —CHETTA, dim. *indyge.*

POLLARE, v. RAMPOLLARE.

POLLASTRA, s. f. *pularda.*

POLLASTRIERO, —RA, s. m. *nosiciel biletów miłosnych.*

POLLASTRO, s. m. —ELLO, —INO, dim. *kurczę, kurczak.*

POLLASTRONE, s. m. *accr. kurczak.* = *fig. chłystek, mlókos.*

POLLASTROTTO, s. m. dim. *kurczak.* = *fig. muni, niunia, ciapa.*

POLLEBRO, s. m. *pop. gamon, ciemięga.*

POLLERIA, s. f. *kurnik.* = *targ na drób.*

POLLICE, s. m. *wielki palec u ręki.* = *cal.*

POLLINA, s. f. *łajno kurze.*

POLLINARO, v. POLLAILOLO.

POLLINO, s. m. *wesz ptasia.* = ad. *Pidocechio pollino, kurza wesz.*

POLLO, s. m. *kogut i kura.* = *mlode zwierzę.* = *Fig. Conoscere chi sono i suoi polli, Buon. Fier. wiedzieć z kim się ma do czynienia.* Essere o stare a — pesto, mangiar — pesto, być bardzo chorym na ciele lub umyśle. = *bilecik miłosny.* Portar polli, nosić bilety miłosne.

POLLONE, s. m. —CELLO, dim. *latorośl, odrośl, wyrostek.* = *fig. gałąź, odnoga.*

POLLUTO, —TA, ad. *splamiony, zmazany, skalany.*

POLLUZIONE, s. f. *pollucya.* —volontaria, *samogwałt.* [cowy]

POLMONARE, ad. m. f. *plu-*

POLMONARIA, s. f. *Bot. miodunka, płucnik.*

POLMONARIO, —RIA, ad. *plucowy.* = s. chory na płuca.

POLMONE, s. m. —CELLO, dim. *płuca.* [gun]

POLO, s. m. *Geogr. Astr. bie-*

POLONIA, s. f. *Polska.*

POLPA, s. f. *Anat. mięksiz.*

—della gamba, *łytka.* = *ciao.*

Mentre ch'io forma fui d'ossa e di polpe, *che la madre mi diè, D. Inf.* = *mięksiz w owocach.*

POLPACCIO, s. m. *łytka.*

POLPACCIUTO, polputo, —TA, *polposo.* —SA, ad. *mięsisty.*

POLPASTRELLO, s. m. *koniec mięsisty palca.*

POLPETTA, s. f. *galka z sie-*

kanego mięsa. Ne avrebbe fatto polpette, *fig. posiekałby go na*

kawałki.

POLSEGGIAMENTO, s. m. *bi-*

cie pulsu. [tka]

POLSETTO, s. m. *bransola-*

POLSO, s. m. *puls.* = *prze-*

gub ręki. = *fig. siła, moc, po-*

łoga. Mercante di buon —, *za-*

możny kupiec. Ingegno di —, *silny, potężny gieniusz.* Non

troverai un libro di — uscito da

questa officina, Giob. Toccare il

— a chicchessia, macac, badać

kogo.

POLTIGLIA, s. f. *papka.* = *muł, błoto.*

POLTIGLIOSO, —SA, ad. *blo-*

tnisty, mulisty.

POLTRACCHIO, s. m. —ELLO, dim. *żrebie, żrebiątko.*

POLTRIRE, POLTREGGIARE, v. POLTRONEGGIARE.

POLTRO, —TRA, ad. *†młody*

(o koniach). Ond'io mi scossi

come fan bestie spaventate e pol-

tre, D. Purg. La bestia ch'era

spaventosa e poltra senza guar-

darsi i piè, corse a traverso, Ar.

Orl. Fur. v. POLEDRO. = *leniwy.*

E più mi piace di posar le poltre

membra, ec. Ar. Sat.

POLTRONACCIO, —CIA, s. m. *accr.*

leniuch, próźniaczko.

POLTRONCELLÒ, —LA, s. m. *dim. leniek.*

POLTRONE, s. m. *leni, leni-*

wiec, próźniak. = *chartak, szu-*

brawiec. = *тчорз.*

POLTRONEGGIARE, v. n. *gnu-*

śnieć, próźnować.

POLTRONERIA, s. f. *gnu-*

śność, próźniactwo, lenistwo.

= *тчорзство.*

POLTRONESCAMENTE, av. *gnu-*

śnie, leniwie.

POLTRONESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. *gnuśny, leni-*

wy, próźniaki.

POLTRONIERE, —RO, v. POL-

TRONE. [oślątko]

POLTRUCCIO, s. m. *†żrebie,*

POLVE, s. f. **proch.*

POLVERACCIO, s. m. *gnój*

owczy.

POLVERE, s. f. *proch, pył,*

kurz, kurzawa. = *proch strze-*

lecki. = *fig. Buttar la — negli*

occhi ad alcuno, v. OCCHIO. Scuot-

te la — ad alcuno, wytrząść

kogo. Convertirsi in —, pójść

z dymem, spełzną na niczem.

POLVERIERA, s. f. v. POLVE-

RIO. = *prochownia.*

POLVERINO, s. m. *piaseczni-*

czka. = *podsyпка.*

POLVERIO, s. m. *tuman py-*

łu, kurzawa.

POLVERISTA, s. m. *fabry-*

kant prochu.

POLVERIZZABILE, —ZZEVO-

LE, ad. m. f. *dający się zetrzeć*

na proch.

POLVERIZZAMENTO, s. m. — zżazzone, s. f. starcie, utłuczenie na proch.

POLVERIZZARE, v. a. zetrzeć, utłuc na proch.

POLVEROSO, —SA, ad. zapylony, zakurzony.

POLVIGLIO, s. m. pylek. = poduszcza z wonnemi ziółami.

POMATA, s. f. pomada.

POMATO, —TA, ad. zasażony jabloniami. = v. POMELATO.

POME, s. m. +jabłko. Come al fanciul si fa, ch'è vinto al —, D. Purg. [kowioty.]

POMELLATO, —TA, ad. jabł-

POMELLO, s. m. dim. jabłuszko. = guz, gula, galka.

POMETO, POMARIO, POMIERE, —ro, s. m. sad jabłonny.

POMICE, s. f. pumec, kamień purchaty. Più arido che la —, fig. sknera, kutwa.

POMICIARE, v. a. glądzić pumexem. [rodny.]

POMIFERO, —RA, ad. jabłko-

POMO, pl. m. POMI, f. POME,

POMA, s. m. jabłko. = piers kobieca, cycka. = Pomo d'Adamo, Anat. grdyca, grdyka. = Pomo della spada, della sella, galka u szpady; kula, kolba u siódła.

POMOSO, —SA, ad. jabłczysty.

POMPA, s. f. pompa, wystawa, okazałość. = duma, próżność.

POMPEGGIARE, v. n. paradować. = v. r. stroić się okazale.

POMPOSAMENTE, av. pompatycznie.

POMPOSITÀ, —TATE, —TATE, s. f. pompatyczność.

POMPOSO, —SA, ad. pompatyczny.

PONDERABILE, ad. m. f. dający się ważyć.

PONDERARE, v. a. ważyć. = fig. rozważać, zastanawiać się.

PONDERATAMENTE, av. poważnie.

PONDERAZIONE, s. f. ważenie. = Pitt. rozkład części w obrazie. [= fig. ważność.]

PONDEROSITÀ, s. f. ciężkość.

PONDEROSO, —SA, ad. ciężki. = fig. ważny.

PONDI, s. m. morzysko, rznięcie w brzuchu, krwawa biegunka. [ważność.]

PONDO, s. m. ciężar. = fig.

PONENTE, s. m. zachód, strona świata. = wiatr zachodni.

= kraj zachodni.

PONERE, v. PORRE.

PONIMENTO, s. m. kładzenie, położenie. — di pianta, sadzenie rośliny. — del sole, zachód słońca. [sadzący.]

PONITORE, s. m. kładący. =

PONSÒ, s. m. kolor ponsowy.

PONTAGGIO, s. m. mostowe.

PONTARE, v. a. przecisnąć, naciskać, ciężzić, opierać się na czym.

Piede su cui l'uman tronco si ponta, Mont.

PONTE, s. m. most. — levatoio, most zwodzony. — di barche, most na łyżwach. = rusztowanie mularzy i malarzy.

PONTEFICE, s. m. najwyższy kapłan u dawnych Rzymian. = papież.

PONTICELLO, s. m. dim. mostek. = podstawek u skrzypców.

PONTIFICALE, ad. m. f. pontyfikalny. = s. m. pontyfikał.

PONTIFICAMENTE, av. pontyfikalnie. [złwo.]

PONTIFICATO, s. m. papie-

PONTIFICIO, —CIA, ad. papieński.

PONTONE, s. m. ponton.

PONZAMENTO, s. m. parcie, silenie się.

PONZARE, v. a. v. PONTARE.

= v. n. silić się, nateżać się, wyprężyć się (o kobiecie rodzącej lub o osobie siedzącej na stole u mającej zatwardzenie żołądka). = fig. mówić z trudnością. [lanek.]

POPLITE, s. m. Anat. podko-

POPLITEO, —TEA, ad. Anat.

podkolankowy, podgoleniowy (o muszkule).

POPOLACCIO, s. m. —GLIA,

s. f. gmin, motloch.

POPOLANO, —NA, s. e ad. parafianin. = mieszczanin; mieszkaniec. = ludowy, gminny.

POPOLARE, ad. m. f. gminny.

= popularny, kochany od ludu.

POPOLARE, v. a. zaludnić.

POPOLARESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. gminny.

POPOLARITÀ, s. f. popularność. [MENTE, av. gminnie]

POPOLARMENTE, —RESCA-

POPOLATORE, s. m. ten który zaludnia.

POPOLAZIONE, s. f. ludność.

POPOLAZZO, s. m. pospólstwo.

POPOLESCO, —CA, pl. —CHI,

—CHE, ad. popularny. = Luogo popolesco, miejsce uczęszczane.

= gminny, pospolity.

POPOLO, s. m. lud, gmin.

Reggersi a —, rzadzić się gminowładnie. = lud, naród. = parafianie. = mnóstwo. Il — delle api, rój pszczół.

POPOLOSO, —SA, ad. ludny.

POPONAIO, s. m. przekupień melonów. = miejsce zasadzone melonami. [melon.]

POPONE, s. m. POPONCINO, dim.

POPPIA, s. f. cycka. Poppe vi-

ze, miękkie, obwisłe cycki. Dar

le poppe, dawać piersi.

POPPIA, s. f. tył okrętu, rufa.

POPPACCIA, s. f. peg, duża

cyca.

POPPARE, v. a. ssać.

POPPATOLA, s. f. lalka.

POPPATORE, s. m. cycal, cy-

coch, sysak, sysuń.

POPELLINA, s. f. dim. cy-

ceczka. [cycata.]

POPPUTO, —TA, ad. cycaty,

PORARE, v. n. wsiąkać przez

porę.

PORCA, s. f. brózdza; grzędza.

= maciora. = śladra.

PORCACCIO, s. m. świniuch.

PORCAIO, —RO, s. m. świ-

niarz.

PORCASTRO, s. m. wieprzek.

PORCELLA, s. f. młoda ma-

ciora.

PORCELLANA, s. f. Bot. portu-

laka, kurza noga. = ziemia

porcelanowa, porcelana.

PORCELLETO, —LINO, s. m. dim. prosiątko. = Porcellino

d'India, świnka morska. = Por-

cellino terrestre, Stor. nat. wil-

gotnik, stonóg, prosionek.

PORCELLO, s. m. prosię.

PORCELLOTTO, s. m. pro-

siak, podświnek.

PORCHEGGIARE, v. n. po

świniuku robić.

PORCHERECCIO, —CIA, ad.

świński. = Spiedo porchereccio,

oszczep.

PORCHERIA, s. f. świnistwo.

PORCHETTA, s. f. —to, s. m.

prosię.

PORCILE, s. m. świnińiec.

PORCINO, —NA, ad. wie-

przowy. = fig. świński, zaświ-

niowy.

PORCO, pl. —CI, s. m. wieprz,

świnia. Comprare il —, kupić

wieprza; fig. zemknąć. = fig.

świnia, niechluj. = Zool. świ-

nia morska, (delfin). = Porco

spino, jeź.

PORCONE, s. m. accr. duży

wieprz. = fig. ogromny świni-

uch.

PORFIDO, s. m. porfir.

PORGERE, v. a. ir. nadstawić,

wyciągnąć, podać. — la mano,

podać rękę. — l'orecchio, nad-

stawić ucho. — le guance, nad-

stawić policzki. Porsi per lui le

guance lagrimose, D. Purg. =

dać, udzielić, podać. — aiuto,

dać pomoc. — conforto, cieszyć

— credenza, dać wiarę. Ove

porge ombra un pino alto ad un

colle, talor m'arresto, Petr. =

Porger omaggio, złożyć hold. —

prieghi, zasylać modły, zano-

sić prosby. = v. r. przedstawić

się, okazać się. Si pia l'ombra

d'Anchise si porse, D. Par. = s.

m. Bel porgere, mal porgere,

piękne, złe wystowienie.

PORGIMENTO, s.m. *podanie*.
 PORO, s. m. *por*, *dziurka* w skórze zwierząt i w roślinach. [tość.]

POROSITÀ, s. f. *dziurkowanie*.
 POROŠO, —SA, ad. *dziurkowały*.

PORPORA, s. f. *purpura*, *skorupiak morski* (murex) z którego krwi otrzymywali starożytni *farbę purpurową*. = *purpura*, *szkarłat*. = *sukno* lub *materya tegoż koloru*. = *fig. purpura*, *godność królewska*, *królewskalska*.

PORPORATO, —TA, ad. *odziany purpurą*. = s. m. *karodynat*.

PORPÖREGGIARE, v. n. *wpadać w kolor purpurowy*.

PORPORINO, —NA, ad. *purpurowy*.

PORRATA, s. f. *zupa z porów*.
 PORRE, v. a. ir. *kłaść*, *położyć*, *przyłożyć*. = *il piede*, *stając nogą*, *postać gdzie nogą*. = *a fuoco*, *przystawić garnek do ognia*. = *la chioceia*, *posadzić kure* na jajach. = *da canto*, *da un lato*, *odkładać*, *odłożyć na bok*. = *da parte*, *składać pieczędło*. = *giù*, *złożyć*, *położyć na ziemi*. = *ad alcuna arte*, *oddać na naukę do jakiego rzemiosła*. = *a freno la lingua*, *powściągać język*. = *a sacco*, *a ruba*, *złupić*, *zrabować*. = *in bando*, *wygnać z kraju*. = *in campo*, *in mezzo*, v. CAMPO. = *in croce*, *wbić na krzyż*; *fig.* *dreć*, *dokuczać*. = *in luce*, *wydać na świat*, *ogłosić*. = *in oblio*, *puścić w niepamięć*. = *in pratica*, *in uso*, *in opera*, *wykonać*. = *ogni arte in uso*, *używać wszelkich sposobów*. = *in effetto*, *uskutecznić*. = *mente*, *zważać*, *baczyć*, *pomnieć*. = *l'animo*, *ułożyć się na co*, *poślanowić*. = *in non cale*, *nie dbać o co*. = *mano*, *przyłożyć rękę do czego*, *zacząć robotę*. = *le mani addosso*, *porwać kogo za kark*. = *l'occhio*, *gli occhi addosso a checchessia*, *upatrzyć sobie co*, *kusić się co*. = *modo*, *miarkować*, *hamować*, *położyć tamę*. = *fine*, *położyć koniec*. = *silenzio*, *nokazać milczenie*. = *nome*, *dać imię*, *nazwać*. = *caso*, *przypuścić*. = *wskażać*, *wyznaczyć*. *Luogo certo non c'è posto*, *D. Purg.* = *v. n.* *uradzić*, *umyślić*. *E dice che tra loro hanno posto d'ucciderni*. = *siedzieć na jajach*. *L'antra che ha posto non è sì buona ad usare*. = *wylądować*. *Non ardiro di porre né a Nizza, né a Marsilia*, *anzi arrivare all'Agumorta*. = *przypuszczać*, *Poniamo che tu mi*

ami. = v. r. *Porsi* (a sedere) *usiść*. *Tutti sopra la verde erba si posero*, *Bocc.* *Porsi giù*, *a letto*, *położyć się w łóżku*, *zachorować*. = *Porsi con alcuno*, *spoufać się z kim*; *przyjąć służbę u kogo*. = *Porsi in cuore*, *umyślić*, *postanowić*. = *Porsi a fare qualche cosa*, *zacząć co robić*. *Si poser trame e cabale ad ordine*, *per fare il conte Babbuin partire*, *Cast. An. parl.*

PORRO, s. m. PORRETTA, s. f. *por*. *Fig. e prov.* *Por porri*, *marudzić*, *guzdrać się*, *gawronić się*. *Predicare a' porri*, *groch na ścianę rzucić*. *Manglarsi il porro per la coda*, *zaczynać co od końca*, *na opak*. *brac się do czego*. = *fig.* *brodawka na ręce*. = *krostka na owocach*.

PORTA, s. f. *brama*, *wrota*, *drzwi*. = *dwór*, *państwo na Wschodzie*. *Tosto gli dei d'abisso in varie torme concorron d'ogni lato all'alte porte*, *Tass. Ger.* = *ujście rzeki*. *Per sette il Nilo sue famose porte*, *Tass. Ger.* = *fig.* *wchód*, *wrota*. *Non basta, perch' e' non ebber battesimo ch'è porta della fede che tu credi*, *D. Inf.* = *Vena porta*, *Anat.* *żyła wrotna prowadząca krew ze śledziony do wątroby*.

PORTABILE, ad. m. f. *dający się nieść*. = *znośny*.

PORTACAPPELLO, s. m. *fuierał* na kapelusze.

PORTAFIASCHI, s. m. *kosz na flaszkę*.

PORTAFOGLI, PORTALETTERE, s. m. *pulwers*.

PORTAMANTELLLO, PORTACAPPE, s. m. *tlumok*, *waliza*.

PORTAMENTO, s. m. *noszenie*. = *noszenie się*, *ubieranie się*. = *chód*, *krok*, *postawa*. = *postępowanie*, *sprawowanie się*.

PORTANTE, ad. m. f. *niosący*. = s. m. *krocz*, *trucht*. = *konkrocak*, *szlak*.

PORTANTINA, s. f. *lektyka*.

PORTANTINO, s. m. *lektykarz*.

PORTARE, v. a. *nieść*, *nosić*. = *in collo*, *nosić na barana*. = *la mano a checchessia*, *sięgać ręką po co*. *Chi sei che al brandito mio porti l'ardita destra?* *Mont.* = *via*, *unieść*. *porwać*. = *przytaczać*. *Il Galileo porta l'autorità d'Archimede*. = *zamykać*, *zawierać*. *Tanto ch'io vidi delle belle cose che porta il ciel*, *D. Inf.* = *skłaniać*. *L'amor proprio lo porta a disprezzarmi*. = *trzymać*. *Onde portar convenni il viso basso*, *D. Purg.* = *prowadzić* (o *drodząc*). *Questa strada porta a Roma*, *questo sentiero porta alla strada maestra*. = *Por-*

tare alcuno, *wspierać kogo*. = *in pace znosić cierpliwość*. = *invidia*, *zazdrość*. = *odio*, *nie-nawidzić*. = *la pena*, *być ukaranym*. = *la fede in grembo*, *niedotrzymywać słowa*. = *l'arme alla sepoltura*, *umrzeć ostatnim z rodziny*. = *il basto*, *slużyć za popychadło*. *Portarla alta*, *przybierać ton pański*. = *opinione*, *mieć opinię*. *Come il corpo stea nel mondo su nulla scienzia porto*, *D. Inf.* = v. n. *przydać się*. *O frate, l'andar su che porta?* *D. Purg.* = v. r. *Portarsi in qualche luogo*, *udać się dokąd*. = *postępować*, *prowadzić się*.

PORTATA, s. f. *raport*. = *stan*, *stopień*. = *ladunek statku*. = *dosięgłość pocisku*, *kuli*.

PORTATILE, PORTATIVO, —VA, ad. *dający się nosić*.

PORTATO s. m. *noszenie* *piodu*. = *pomiot*. = *fig.* *zamiar*. *Questo invidioso — convenne partorisce dolorosa fine* *G. Vill.*

PORTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *nosiciel*; *oddawca*. *I portatori mi trovarono in letto afflittissimo*, *Gal. Lett.* = *cierpliwie znoszący*.

PORTATURA, s. f. *noszenie*. = *opłata za przyniesienie*, *za przesłanie*. = *krój sukni*, *odzienie*. = *pomiot*.

PORTENTO, s. m. *culo*, *dziwo*.

PORTENTOSO, —SA, ad. *dziwny*.

PORTICELLA, PORTICCIUOLA, PORTELLA, PORTICINA, s. f. *dim. drzwiczki*.

PORTICO, pl. —GI, s. m. *portyk*, *kruszganek*.

PORTIERA, s. f. *zasłona u drzwi*.

PORTINAIA, s. f. *odźwiernia*.

PORTINAIO, —NO, PORTIERE, odźwierny. *Frata portinaio, furtyan*.

PORTO, s. m. *port*. *Venire a —*, *zawinąć do portu*. *Condurrre, venire a buon —*, *fig.* *zaprowadzić*, *przybyć szczęśliwie*. = *przewóz*, *dostawa*. = *prom*, *krypa*. *Per altre vie, per altri porti ver-rai a spiaggia*, *D. Inf.*

PORTOLANO, PORTULANO, s. m. *sternik wprowadzający okręty do portu*. = *książka o portach*. = *łodziowny*.

PORTONE, s. m. *brama*, *wrota*.

PORTELACA, v. PORCELLANA. PORTUOSO, —SA, ad. *portowy*. [częstka.]

PORZIONCELLA, s. f. *dim.*

PORZIONE, s. f. *porcja*, *część*.

POSA, s. f. *odpoczynek*, *wy-tchnienie*. *Dare —*, *dać wypocząć*. *Non spero del mio affanno*

aver mai —, Petr. = ustaniek, przestaniek. = Gram. punkt, przerwania.

POSAMENTO, s. m. odpoczywanie. = podstawa.

POSANZA, † v. POSA.

POSAPPIANO, s. m. człowiek powoli chodzący. = znak na pakach z rzeczami łomkami.

POSARE, v. a. położyć na ziemi. = Posare le guardie, le sentinelle, rozłożyć warty, straż. = ustawać się. Si lasci — lo spazio d'un' ora, potrzeba temu plynowi dać się ustać przez godzinę. = dać wypocząć. Tutta la gente alleggerisce al bosco, e quivi la posa per tutto il giorno, Ar. Or. Fur. = fig. spoczywać na niewzruszonej zasadzie. = v. n. e. r. odpoczywać. = dać pokój. Posa posa Scarmiglione, D. Inf. = Posarsi dal parlare, przestać mówić.

POSATA, s. f. przestaniek, ustaniek. = nóż, tyłka i grabki.

POSATAMENTE, av. powoli.

POSATEZZA, s. f. spoczynek, spokojność.

POSATO, —TA, p. ad. v. POSARE. = spokojny, stateczny, statkujący. [wsklatce.]

POSATOIO, s. m. siadło

POSATURA, s. f. osad, fus, grzyby.

POSCIA, av. potem —CHE, cong. (potem) gdy, ponieważ.

POSCRITTA, s. f. —TO, s. m. przypisek do listu. [jutrze.]

POSDOMANE, —NI, av. POSITIVAMENTE, av. pewnie, niezawodnie. = umiarkowanie. = rzeczywiście, istotnie.

POSITIVO, s. m. pozytywna. = rzecz pewna, niewątpliwa.

POSITIVO, —VA, ad. pewny, niewątpliwy. = Gius o diritto positivo, prawo pisane. = rzeczywisty, istotny. = skromny w ubraniu. Abito positivo, suknia powszechna. = Gram. stopień równy.

POSITURA, s. f. położenie, postawa.

POSIZIONE, s. f. położenie miejsca. = stan, położenie. = stanowisko, pozycja. = propozycja.

POSOLATURA, s. f. POSOLINO, s. m. podogonie.

POSPAŃTO, s. m. wety.

POSPORRE, v. a. ir. kłaść poczem. = mniej szacować, poniżać.

POSPPOSITIVO, —VA, ad. kładziony po czem.

POSPOSIZIONE, s. f. położenie po czem.

POSPPOSTO —TA, p. ad. v. POSPORRE.

POSSA, POSSANZA, s. f. moc, siła, władza, potęga. [dać.] POSSEDERE, v. a. ir. posiadać. POSSESSIMENTO, s. m. posiadanie.

POSSESSITORE, s. m. —TRICE, s. f. posiadacz, posiadaczka.

POSSEDUTO, —TA, p. ad. posiadający.

POSSENTE, ad. m. f. mocny, silny, potężny. = zdatny, zdolny, dostateczny. [jeno.]

POSSESSAMENTE, av. mo-
POSSSESSIONCELLA, s. f. dim.

malenka posiadłość.

POSSESSIONE, s. f. posiadanie. Entrare in — di alcuna cosa, wejść w posiadanie czego. Prendere la —, zająć co w posiadanie.

— = dobra, grunta z mieszkaniem na wsi.

POSSESSIVO, —VA, ad. Gram. dzierżawczy.

POSSESSO, s. m. posiadanie. Porre in —, wprowadzić w posiadanie. Stare in —, posiadać.

POSSESSORE, s. m. posiadacz.

POSSESSORIO, ad. m. Leg. Giudice —, sędzia wprowadzający w posiadanie.

POSSIBILE, ad. m. f. mogący być lub zdarzyć się, możliwy. = s. m. rzecz możliwa.

POSSIBILITÀ, POSSIBILITÀ, —TAD, —TATE, s. f. możność, możebność. [być może.]

POSSIBILMENTE, ad. jak POSTA, s. f. miejsce

odpoczynku. = klatka na konia w stajni. = stacja pocztowa. = odległość od jednej stacji do drugiej. = poczta listowa. Correr la —, andare in —, per le poste, jechać pocztą. = miejsce lub czas zejścia się. Darsi la —, wyznaczyć czas i miejsce widzenia się. = zasadzka. Far la —, zasadzić się na kogo. = każdy artykuł w rachunku. = ferma, ukończony interes. = cel, zamiar. A —, a bella —, umyślnie. — fatta, rozmyślnie. = dogodna pora, zrzeczność. = ślad, trop. Ond'io dagl'incarcerati mi parti' dietro alle poste delle care piante, D. Inf. = stawa. Vincere la —, wygrać stawkę. Reggere a ogni —, grać o wszelką stawkę. = A posta d'alcuno, podług czyjej woli, podług czyjego upodobania. Io voglio mostrar a te, ed a ciascuno, come io so dare e torre ogni cosa a mia —, Mach. Belf. Digi ch'io sono apparecchiata a ogni sua —, Fior. Pecor. = Di questa —, tyli, tak duży.

POSTA, s. f. położenie. = postawienie, posadzenie,

POSTCOMUNE, s. m. modlitwa którą kapłan odmawia przy mszy po komunii.

POSTEMA, s. f. wrzód.

POSTEMATO, —TA, ad. narwany (o wrzodzie).

POSTEMOSO, —SA, ad. o-wrzoździły.

POSTERGARE, v. a. zostawić co z tytu; fig. odrzucić, zaniechać. [wie.]

POSTERI, s. m. pl. potomkowie.

POSTERIORE, s. m. tył, tyłek. = ad. m. f. tylny, zadni. = późniejszy, następny.

POSTERIORMENTE, av. później, potem.

POSTERITÀ, —TAD, —TATE, s. f. potomność. = późniejszość.

POSTICCIO, —CIA, ad. przyprawny, dorobiony.

POSTICIPARE, v. a. odłożyć na później

POSTICIPAZIONE, s. f. odłożenie na później.

POSTIERE, s. m. pocztmistrz.

POSTIGLIONE, s. m. postyllion.

POSTILLA, s. f. dopisek na marginesie czyjego pisma. = wizerunek odbity w szkło lub wodzie. Quali per vetri trasparenti.... o per acque nitide tornan de' nostri visi le postille, D. Par.

POSTILLARE, v. a. dopisać co na marginesie czyjego pisma. [piśnik.]

POSTILLATORE, s. m. przy-

postyllatura, s. f. dopisywanie czego na marginesie. = nota na marginesie.

POSTLIMINIO, s. m. Leg. prawo powrotu do ojczyzny po upłynionym czasie wygnania. = Buon. Fier. powrót z niewoli.

POSTO, s. m. miejsce. = stanowisko. Prendere o pigliar —, zająć stanowisko. Tener gran —, fig. żyć szumnie, po pańsku.

POSTO, —TA, p. ad. v. PORRE.

POSTOCHE, cong. przypuszczenia że; w przypadku gdyby; chociażby. [tni.]

POSTREMO, —MA, ad. ostatni.

POSTRIBOLO, s. m. bórdeł.

POSTULANTE, ad. e s. żądający; kandydat.

POSTULARE, v. a. żądać urzędu. [żądanie.]

POSTULATO, s. m. Geom.

POSTULAZIONE, s. f. żądanie urzędu.

POSTUMO, —MA, s. e ad. pogrobowiec. = Opera postuma, dzieło wydane po śmierci autora.

POSTURA, s. f. położenie, postawa, postać. = spiszek, zmowa.

POTABILE, ad. m. f. pitny.

POTAGIONE, —ZIONE, s. f. POTAMENTO, s. m. *obcinanie winnej macicy.*

POTARE, v. a. *obcinać winną macicę; krzesać drzewa. = ciąć; obciąć, odciąć.*

POTASSA, s. f. Chim. *potaż.*

POTASSIO, s. m. Chim. *potass, metal wydobyty z alkali potażem zwanego.*

POTATOIO, s. m. *siekierka do obcinania gałęzi.*

POTATORE, s. m. *obcinacz.*

POTATURA, s. f. v. POTAGIONE. = *gałęzie obcięte. = czas obcinania winnej macicy lub drzew.*

POTENTATO, —TARIO, s. m. *mocharz, potentat. = możnowładztwo.*

POTENTE, ad. m. f. *mocny, silny, potężny, możny. = s. m. możny pan.*

POTENTEMENTE, av. *mocno, silnie, potężnie, dzielnie.*

POTENTILLA, s. f. Bot. *srebrnik, pieperst.*

POTENZA, —ZIA, s. f. *moc, siła, potęga. = siła zbrojna. Accolsono la loro — a cavallo e a piede, G. Vill. = mocharstwo, państwo. = Mat. potęga. = Filos. władza umysłowa.*

POTENZIALE, ad. m. f. *zawierający w sobie siłę ukrytą. POTENZIALMENTE, av. silnie, potężnie.*

POTERE, v. n. ir. *módz. Non — la vita, le polizze, nie módz ustać na nogach. Sia che si può, fosse che potesse, niech co chce będzie. A più —, a più non posso, z całej siły, ile możliwości. Prov. Chi non può, sempre vuole, kto nie może ten zawsze chce. Chi non fa quando e' può, non fa quando e' vuole, potrzeba korzystać z dogodnej okazji. = dochodzić (o promieniach słońca i o wietrze). = s. m. moc, siła, władza. Fare il suo —, robić co jest w naszej mocy.*

POTESTÀ, —TADÉ, TATE, s. f. *władza. = regia, władza królewska. = v. PODESTÀ.*

POTTA, s. f. *części wstydlive kobiety. = Tak nazywa przez żart Tassoni burmistrza modenskiego zamiast PODESTÀ. Tenże poeta utworzył wyraz POTTICIDIO, wyrznięcie mieszkanców Modeny. Fe' de' nemici un — orrendo, Tasson. Secch.*

POTUTO, —TA, p. ad. v. POTERE.

POVERACCIO, —CIA, ad. peg. *nędzarz.*

POVERAGLIA, s. f. *biedactwo, holota, szuja.*

POVERAMENTE, POVERETTA-MENTE, av. *biednie, ubogo.*

POVERELLO, —LA, POVERETTO, —TA, POVERINO, —NA, ad. dim. *biedaczek, biedaczka. = nieboraczek, nieboraczka, niebożę, niebożętko.*

POVERO, —RA, ad. *biedny, ubogi. = Fig. lichey, nędzny. Povera terra, nędzny grunt. Povero stato, nędzny stan. Aver povero cuore, nie mieć serca, odwagi. Povero stile, nędzny styl. = biedny, nieszczęśliwy. Povera ragazza, biedna dziewczyna. Povera Italia, da tanti tiranni oppressa, nieszczęśliwe Włochy, gnębione przez tyłu tyranów. = Sotto pover cielo, D. Purg. pod piebem bez gwiazd.*

POVERTÀ, —TADÉ, TATE, s. f. *ubóstwo.*

POZIONE, s. f. *napój.*

POZIORE, ad. m. f. Leg. *poprzedni.*

POZIORITÀ, s. f. *poprzedniość.*

POZZA, s. f. *bajor, kałuża.*

POZZANGHERA, s. f. *kałuża na drodze, wybój pelen wody. = kałuża w której się dzik tarz.*

POZZETTA, s. f. dim. *mała kałuża. = dołek na twarzy.*

POZZO, s. m. *studnia.*

POZZOLANA, s. f. *pocolana, ziemia wulkaniczna z okolic Wezuwiuzsu i Rzymu, używana w malarstwie.*

PRAMMATICA, s. f. *prawo dla ukroczenia zbytków. = Prammatica sanzione, sankcja pragmatyczna, opisująca następstwo na tron, jaką była Karola VI w Niemczech 1713-1720, ostatniego z młodszej linii Habsburgów.*

PRANZARE, v. n. *jeść obiad.*

PRANZO, s. m. *obiad.*

PRATELLINO, PRATELLO, s. m. dim. *łączka.*

PRATERIA, s. f. *łaki, błonie.*

PRATICA, s. f. *praktyka, wykonanie. Porre in —, wprowadzić w praktykę, wykonać. = zyczaj, używanie, wprawa. Far —, nabyć wprawy. = bywanie u kogo, przestawianie, obcowanie. Trattener la —, utrzymywać z kim stosunki. = praktyki, knowanie. Far le pratiche, praktyki czynić. Nè cessò molte pratiche far poi per inclinarla ai desiderj suoi, Ar. Orf. Fur. = Mar. pozwolenie wylądowania.*

PRATICABILE, ad. m. f. *da-jący się wykonać. = Passo —, miejsce któredy przejść można.*

PRATICABILMENTE, av. *w sposób podobny do wykonania.*

PRATICAMENTE, av. *praktycznie.*

PRATICARE, v. a. *praktykować, wykonywać, używać, zajmować się czem. Le piante, ec. si conoscono per praticarle, nabywamy znajomości roślin i t. d. zajmując się nimi. = traktować, negocjować. = Praticare insieme, v. n. bywać u kogo, przestawać z kim, widywać się. [czka.]*

PRATICELLO, s. m. dim. *łq-PRATICO, —CA, ad. świadomy, wprawny, doświadczony. E prendono per guida un contadino pratico di que' luoghi, Fort. Ricc. = praktyczny.*

PRATO, s. m. *łaka.*

PRAVAMENTE, av. *źle, przeciwnie.*

PRAVITÀ, TADÉ, —TATE, s. f. *zepsucie, skażenie; złość, przeciwność.*

PRAVO, —VA, ad. *zły, przeciwny. = s. m. niegodziwiec. Calcando i buoni e sollevando i pravi, D. Inf.*

PREACCENNARE, v. a. *naprzd wskazać.*

PREALEGATO, —TA, ad. *wprzd przytoczony.*

PREAMBOLORE, v. n. *zrobić przedmowę.*

PREAMBOLO, —BULO, s. m. *przedmowa, wstęp.*

PREBENDA, s. f. Eccl. *prebenda. = zapas żywności, pieniędzy; strawa, jadlo. = obrok. PREBENDARIO, s. m. prebendarz.*

PREBENDATO, —TA, ad. *magający prebendę. = s. m. dochód z prebendy.*

PRECARIAMENTE, av. *przez uproszenie, z łaski.*

PRECARIO, —RIA, ad. *uproszony, jakby z łaski dany.*

PRECAUZIONE, s. f. *ostrożność.*

PRECE, s. f. *prośba, modlitwa.*

PRECEDENTE, ad. m. f. *poprzedni.*

PRECEDENTEMENTE, av. *wprzd, poprzednio.*

PRECEDENZA, s. f. *poprzednictwo, przodkowanie.*

PRECEDERE, v. a. *poprzedzać. [pierwszy kantor.]*

PRECENTORE, s. m. Eccl. *PRECESSIONE, s. f. Astr. poprzedzanie czyli cofanie się punktów równonocnych.*

PRECESSORE, s. m. *poprzednik. [zwac.]*

PRECETTARE, v. a. Leg. *poprzedzający przepisy. = prawomocny.*

PRECETTO, s. m. *przepis. = regula, prawidło. = Leg. pozew.*

PRECETTORE, s. m. *nauczyciel.*

PRECETTORELLO, s. m. *li-
chy nauczyciel.*

PRECIDERE, v. a. ir. *przeciąć.
— le lunghe, przeciąć, skrócić
zwłokę.*

PRECINTO, s. m. *obwód, opa-
sanie. = ad. opasany, otoczony.*

PRECIPITAMENTO, s. m. *rzu-
cenie się w przepaść. = obale-
nie, wyrzucenie.*

PRECIPITANZA, s. f. *pospiech.*

PRECIPITARE, v. a. *strącić
w przepaść, pogrążyć w prze-
pąści. O figlia mia, tu vuoi dun-
que—teco noi tutti? U. Fosc. =*

*naglić, przyspieszać. — gl' in-
dugi, przerwać zwłokę. Preci-
pitò dunque gl'indugi, e tolse
stuol di scelti compagni, Tass.*

*Ger. = v. n. Chim. osiadać na
spodzie, tworzyć osad. = sko-
czyć z góry, rzucić się, runąć.*

*= v. r. Precipitarsi in uno, sko-
czyć, rzucić się na kogo. = fig.*

*zanadto się spieszyć, działać na
oslep.*

PRECIPITATAMENTE, av. *na-
gle, spiesznie.* [osad.]

PRECIPITATO, s. m. *Chim.*

PRECIPITAZIONE, s. f. *strą-
cenie w przepaść. = skwapli-
wość. = Chim. precipitacja.*

PRECIPITE, ad. m. f. *pedzą-
cy na leb na szyję. A freno sciol-
to così il timor precipiti gli cac-
cia, Tass. Ger.*

PRECIPITOSAMENTE, av. *na-
gle, spiesznie.*

PRECIPITOSO, —SA, ad. *ur-
wisty. = fig. porywczy, popę-
dliwy. = nierozważny, nieroz-
myślny. Precipitoso giudizio,
nierozważny sąd.*

PRECIPIZIO, s. m. *przepaść.*

*= Fig. Mandare in —, strącić
w przepaść, zgubić. Andare in
—, zginąć, przepaść. = upa-
dek. Ed a' voli tropp' alti e re-
pentini sogliono i precipizi esser
vicini, Tass. Ger. = pęd, impet,
szybkość.*

PRECIPUAMENTE, av. *gło-
wnie.*

PRECIPUO, —PUA, ad. *gło-
wny, szczególnie.*

PRECISAMENTE, av. *ściśle.*

PRECISIONE, s. f. *ściśłość,
dokładność.*

PRECISO, —SA, p. ad. *prze-
cięty, odcięty. Allor errai quando
l'antica strada di libertà mi fu
precisa e tolta, Petr. = treści-
wy; ścisły, dokładny. = av.*

ściśle. [świetnie.]

PRECLARAMENTE, av. *prze-
świeźle, —RA, ad. prze-
świeży, znakomity, sławny.*

PRECLUDERE, v. a. ir. *zamy-
kać co przed kim, zagrozić
drogę do czego.*

PRECOCE, ad. m. f. *ranny,*

*dojrzewający przed czasem (o
owocach). = przedwczesny.*

PRECOCITARE, v. *PREMEDI-
TARE.*

PRECONIO, s. m. *pochwała.*

PRECONIZZARE, v. a. *wy-
chwalać, zachwalać, prze-
chwalać. = oznajmić w kon-
systorzu nominację biskupa (o
papieżu).* [chwalca.]

PRECONIZZATORE, s. m.

PRECONIZZAZIONE, s. f. *wy-
chwalanie. = oznajmienie uc-
zynione przez papieża w kon-
systorzu o nominacji kogo na
biskupstwo.* [wiedzenie.]

PRECONOSCENZA, s. f. *prze-
wiedzieć naprzód.*

PRECONOSCERE, v. a. ir.

PRECORDII, s. m. pl. *Anat.*

*trzewa leżące w bliskości
serca.*

PRECORRERE, v. a. ir. *u-
bież, uprzedzić.*

PRECORRITRICE, s. f. *po-
przedniczka.*

PRECORSO, —SA, p. ad. v.

PRECORRERE. [dnik.]

PRECURSORE, s. m. *poprze-*

PREDĀ, s. f. *łup, zdobycz.*

*Far —, łupić, rabować. Dare in
—, wydać na łup. Darsi in —
alle passioni, fig. poddać się na-
miętnościom.*

PREDACE, ad. m. f. *łupieżki.*

PREDAMENTO, s. m. *łupież-
two.* [wać.]

PREDARE, v. a. *łupić, rabo-
wać.*

PREDATORE, s. m. —TRI-

CE, s. f. *łupieżca, rabuś.*

PREDATORIO, —RIA, ad. *łu-
pieżny, rozbójniczy.*

PREDECESSORE, s. m. *po-
przednik. I nostri predecessori,
nasi przodkowie.*

PREDĒLLA, s. f. *ławka*

w kształcie skrzyni. = stolec.

*= krzesło na którym się sadza
kobieta podczas porodu. = sto-
pa ołtarza. = ławka w kon-
fesyjonałach. = cugle. Guarda
com'essa fiera è fatta fella per
non esser corretta dagli sproni,
poi che ponesti mano alla —,
D. Purg.*

PREDĒLLINA, —LUCCIA, s. f.

—LINO, s. m. dim. *zedelek.*

*Portare uno a predĒllina, nieść ko-
go we dwóch na podłożonych
pod niego rękach.*

PREDĒLLONE, s. m. *zedel.*

PREDĒSTINARE, v. a. *Teol.*

*przenaznaczyć na wieczne
zbawienie.*

PREDĒSTINAZIONE, s. f. *PRE-
DESTINO*, s. m. *przenaznaczenie.*

PREDĒTERMINARE, v. a. *Teol.*

kierować wolą ludzką.

PREDĒTERMINAZIONE, s. f. *kierunek woli ludzkiej przez
Boga.*

PREDĒTTO, —TA, p. ad. *prze-
powiedziany. = wyż rze-
czony.*

PREDICA, s. f. *kazanie. =
fig. perora, napomnienie.*

PREDICAMENTO, s. m. *opo-
wiadanie nauki. = Log. ka-
tegoria.*

PREDICARE, v. a. *opowia-
dać słowo Boże, kazać. = pra-
wić moralę. = ogłaszać. = u-
praszać. = zachwalać. = roz-
głaszać.* [dykać.]

PREDICATO, s. m. *Log. pre-*

PREDICATORE, s. m. *kazno-
dzieja.*

PREDICATORELLO, s. m. *li-
chy kaznodzieja.*

PREDICAZIONE, s. f. *opo-
wiadanie nauki.*

PREDICIMENTO, s. m. *prze-
powiadanie.* [wiadacz.]

PREDICITORE, s. m. *przepo-*

PREDICUCCIA, **PREDICHETTA**,

s. f. dim. *krótkie kazanie.*

PREDILETTO, —TA, ad. *uko-
chany.* [łowanie.]

PREDILEZIONE, s. f. *zami-*

PREDILIGERE, v. n. ir. *szcze-
gólnie sobie upodobać, ukochać,
zamiłować.*

PREDIMOSTRAZIONE, s. f. *u-
przednie okazanie.*

PREDIO, s. m. *folwark, włość.*

PREDIRE, v. a. ir. *przepo-
wiewać.* [wiednia.]

PREDIZIONE, s. f. *przepo-*

PREDOMINANTE, ad. m. f. *gó-
rujący.*

PREDOMINARE, v. n. *góro-
wać, panować, przemagać,
mieć wyższość.* [szłość.]

PREDOMINIO, s. m. *wyż-*

PREDONE, s. m. *rozbójnik,
łupieżca.*

PRECECELLENTE, ad. m. f. *celu-
jący nad innymi.*

PREELEGGERE, v. a. ir. *u-
przednio wybrać, przekładać.*

PREEMINENZA, v. *PREMI-
NENZA.*

PRESISTENTE, ad. m. f. *wprzód
istniejący.*

PRESISTENZA, s. f. *poprze-
dnie istnienie.*

PRESISTERE, v. n. *istnieć
przed czym.*

PREFATO, —TA, ad. *wyż
wyrzeczony.*

PREFAZIO, s. m. —ZIONE, s. f. *przedmowa. = Prefazio, mo-
dliwa we środku mszy.*

PREFAZIONCELLA, s. f. dim. *krótka
przedmowa.*

PREFERENZA, s. f. —RIMEN-
TO, s. m. *pierwszeństwo dane
komu, czemu.*

PREFERIBILE, —REVOLE, ad. *m. f. zasługujący na pierwszeń-
stwo.* [sić, przekładać.]

PREFERIRE, v. a. ir. *przeno-*

PREFETTO, s. m. *prefekt*.
PREFIGGERE, v. a. ir. *postanowić*. = v. r. *umyślić*. — uno scopo, *złożyć sobie cel*.
PREFIGGIMENTO, s. m. *postanowienie uprzednie*.
PREFIGURAMENTO, s. m. *wyobrażenie sobie czegoś mającego nastąpić*.
PREFISSO, —SA, p. ad. v. *przefiggiere*.
PREGARE, v. a. *prosić*. = *Pregare felicità o malanno*, *życzyć szczęścia, nieszczęścia*.
PREGATORE, s. m. *proszący*.
PREGHEVOLE, ad. m. f. *blagający*.
PREGHIERA, s. f. *prośba*. = *modlitwa*.
PREGIABILE, **PREGHEVOLE**, ad. m. f. *szacowny*. [wność]
PREGIABILITÀ, s. f. *szacowność*.
PREGIARE, v. a. *cenić, szacować*. = *oceniać, oszacować*. = v. r. *szczyć się*.
PREGIATISSIMO, —MA, ad. sup. *bardzo szacowny*.
PREGIATORE, s. m. *szacownik*.
PREGIO, s. m. *cena, wartość*. = *wartość, zaleta*. *Tenere, avere in —*, *cenić, szacować*. *Venire, essere in —*, *być szacowanym*. = *Meritare, portare, valere il —*, *być wartym fatygi, zachodu*. [dźić]
PREGIUDICARE, v. n. *szko-*
PREGIUDICATIVO, —VA, *pregiudizioso*, —SA, *pregiudyciel*, ad. *szkodliwy*.
PREGIUDICIO, —ZIO, s. m. *szkoda, ujma, uszczerbek*.
PREGNANTE, ad. e s. f. *ciężarna, brzemienna*.
PREGNEZZA, s. f. *cięża, ciężarność, brzemiennosc*.
PREGNO, —GNA, ad. *ciężarna, brzemienna*. = *pelen czego, napelniony, obciążony*. *Sicché 'l prego aere in acqua si converse*, *D. Purg. Gli occhi pregni di largime*, *Petr.*
PREGO, s. m. *prośba; modlitwa*. [pokosztować]
PREGUSTARE, v. a. *naprzód*
PRELATIZIO, —ZIA, ad. *pralacki*.
PRELATO, s. m. *pralat*. = *przełożony*.
PRELATURA, s. f. *pralatura*. = v. *PRELAZIONE*.
PRELAZIONE, s. f. *wyższość, pierwszeństwo*.
PRELEVARE, v. a. *odebrać część naprzód*.
PRELIBARE, v. a. v. *pregustare*. = *fig. zlekka czego dotknąć*.
PRELIMINARE, ad. m. f. *przedwstępny; przedugodny*. = s. m. *punkta przedugodny*.

PRELODATO, —TA, ad. *wyż wymieniony*.
PRELUCERE, v. n. ir. *ić naprzód ze światłem, przyswiecać*.
PRELUDIO, s. m. *Mus. przegrawka*. = *wstęp do czego*.
PREMATURAMENTE, av. *przedwcześnie*.
PREMATURO, —RA, ad. *przedwcześnie*.
PREMEDITARE, v. a. *wprzód się nad czym namyslać*.
PREMEDITATAMENTE, av. *rozmyślnie*. [mysl]
PREMEDITAZIONE, s. f. *rozprementovato*, —TA, ad. *wyż wzmiankowany*.
PREMERE, v. a. *cisnąć, wyciskać*. = *Premere co' piedi, depatć, tłoczyć nogami*. = *fig. gnębić, gnieść, cisnąć, uciskać*. = *naglic, nalegać*. = v. n. *cisnąć się, tłoczyć się*. *Questa gente che preme a noi è molta*, *D. Purg.* = *korcić, obchodzić, zajmować*. *Una fanciulla che le preme assai*, *Manz. P. S. dziewczyna która pana mocno obchodzi*. *E non può aver più ferma e maggior cura che unir tesoro, e questo soli gli preme*, *Ar. Orl. Fur.* *Che hai tu che ti preme? co cię tak korci?*
PREMESSA, s. f. *Log. założenie (major i minor)*.
PREMETTERE, v. a. ir. *naprzód położyć, przełożyć*. = *wprzód co powiedzieć, założyć*.
PREMIARE, v. a. *nagradzać*.
PREMIATIVO, —VA, ad. *mogący nagrodzić*.
PREMIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *nagrodziciel, nagrodzicielka*.
PREMINENTE, ad. m. f. *wyższy, celujący*.
PREMINENZA, —ZIA, s. f. *wyższość, pierwszeństwo*.
PREMIO, s. m. *nagroda*.
PREMITO, s. m. *kurcz żółtka*.
PREMITURA, s. f. *wyciskanie*. = *sok wyciśnięty*.
PREMONIZIONE, s. f. *uprzednie napomnienie*.
PREMORIENZA, s. f. *zejście z tego świata przed kim*.
PREMORIRE, v. n. ir. *umrzeć przed kim*.
PREMOSTARE, v. a. *naprzód okazać, przepowiedzieć*.
PREMUNIRE, v. a. ir. *obwariować, zabezpieczyć, zapobiedz*. = v. r. *zabezpieczyć się*.
PREMURA, s. f. *skwapliwość, troskliwość*. *Ho — di parlargli*, *chciałbym koniecznie z nim pomówić, mam pilny interes do niego*.
PREMUROSAMENTE, av. *pilno, skwapliwie*.

PREMUROSO, —SA, ad. *pilny, nagły, skwapliwy*.
PRENARRARE, v. a. *naprzód opowiedzieć*.
PRENARRAZIONE, s. f. *uprzednie opowiedzenie*.
PRENCE, ec. v. *PRINCIPE*, ec.
PRENDERE, v. a. ir. *wziąć, brać*. = *Prender abbaglio, pomylić się*. — *animo, ardire, baldanza, nabrać odwagi, ośmieszyć się*. — *aria, przewietrzyć się*. — *il cammino, la via, puscirć się w drogę*. — *campo, v. CAMPO*. — *cibo, posilić się*. — *cura, mieć staranie*. — *forma di checchesia, przemienić się w co*. = *przejąć, przeniknąć (o ziemie)*. *Onde mi prese un gielo, qual — suol colui, che a morte vada*, *D. Purg.* = *Prendere bene o male, zdarzyć się dobrze lub źle*. *Se non fosse il gran prete a cui mal prenda*, *D. Inf.*, *którego niech pomsta ogarnie*. = v. n. *zaczęć*. *Presi a bacciarla, zaczętem ją całować*. = *krzepnąć, zsiadać się*. = v. r. — *pensiero, troszczyć się, turbować się*. — *dell' amor di alcuno, zakochać się w kim*. — *giuoco d' uno, żartować z kogo*. — *maraviglia, zdziwić się*. — *piacere, nabrac w czem upodobania*. — *pietà, litować się*. — *scandalo, zgorzyszyć się z czego*.
PRENDIBILE, ad. m. f. *dający się wziąć*.
PRENDIMENTO, s. m. *branie, wzięcie*.
PRENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *biorący, biorąca*.
PRENOME, s. m. *imię chrzestne*.
PRENOMINATO, —TA, ad. *wyż mianowany*.
PRENOTARE, v. a. *wprzód zanotować*.
PRENOZIONE, s. f. *uprzednia wiadomość*.
PRENUCIARE, —ZIARE, v. a. *przepowiedzieć, zwiastować*.
PREOCCUPARE, v. a. *zająć uprzednio, uprzedzić*. = v. r. *Preoccuparsi d'una persona, uprzedzić się o kim*.
PREOCCUPAZIONE, s. f. *uprzednie zajęcie, uprzedzenie*.
PREORDINARE, v. *PREDESTINARE*. [ować]
PREPARARE, v. a. *przygotować*.
PREPARATIVO, —VA, —TORIO, —RIA, ad. *przygotowawczy*.
PREPARATORE, s. m. —TRICE, s. f. *przygotowywacz*.
PREPARAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *przygotowanie*.
PREPONDERANTE, ad. m. f. *przeważający*.
PREPONDERANZA, —RAZIONE, s. f. *przewaga*.

PREPONDERARE, v. a. wię-
cej zaważyć. = fig. przeważać,
przemagać.

PREPORRE, v. a. ir. przelo-
żyć kogo nad czem; przekła-
dać, przenosić nad co.

PREPOSITIVO, —VA, ad. po-
łożony przed czem.

PREPOSIZIONE, s. f. Gram.
przymek.

PREPOSTERAMENTE, av.
naopak, nawspak, opacznie.
PREPOSTERO, —RA, ad. o-
paczny.

PREPOSTO, —TA, p. ad. v.
PREPORRE, = s. m. przelożony.

PREPOTENTE, ad. m. f. prze-
możny.

PREPOTENZA, s. f. przemo-
żność.

PREPUZIO, s. m. napletek.

PREROGATIVA, —ZIONE, s. f.
prerogatywa.

PRESA, s. f. wzięcie, pojma-
nie, złapanie. —d'una città, d'u-
na fortezza, wzięcie, zdobycie
miasta, i t. d. Venire alle prese,
zewrzeć się, pobić się. = doza
lekarstwa, ile się go na raz za-
żywa. = niuch, szczypta taba-
ki. = zwierzyzna złowiona, lub
zabita. = ujęcie, uszko, anta-
ba. = Dare le prese, dać do wy-
boru. Aver le prese, mieć dane
do wyboru.

PRESAGIO, s. m. przepo-
wiednia.

PRESAGIRE, v. a. ir. prze-
powiadać, wróżyć.

PRESAGO, —GA, pl. —GHI,
—GHE, s. wróżbiarz, wróżka.

PRESAME, s. m. podpuszczu-
dło, podpuszczka. Il convito è
—d'amistà, fig. biesiada krzepi
przyjaźń.

PRESBITA, s. m. Ott. widzą-
cy lepiej zdaleka niż zblizka.

PRESBITERALE, ad. m. f. ka-
planski.

PRESBITERATO, s. m. ka-
planstwo.

PRESBITERIANO, —NA, ad.
prezbiteriański.

PRESBITERIO, s. m. prezbite-
ryum, chor. = duchowien-
stwo świeckie.

PRESCIENTE, ad. m. f. wie-
dzący naprzód.

PRESCIENZA, —ZIA, s. f. Teol.
wiedza przyszłości.

PRESCIUTTO, s. m. szynka.

PRESCRITTO, ad. m. f. Leg.
ulegający przedawnieniu.

PRESCRITTO, s. m. przepis.
= p. ad. przepisany, nakazany.

PRESCRIVERE, v. a. ir. prze-
pisać, nakazać. = v. n. nabyć
przez przedawnienie.

PRESCRIZIONE, s. f. przepis.
= przepis lekarski, = Leg.
przedawnienie.

PRESEDERE, v. n. ir. prezy-
dować.

PRESEGGENZA, s. f. przed-
kownienie, przewidywanie.

PRESENTAGIONE, s. f. przed-
stawienie. = pl. kancelarya
sądowa.

PRESENTANEO, —NEA, ad.
przedki, skuteczny.

PRESENTARE, v. a. ofiaro-
wać. = podać, oddać. = przed-
stawić, wprowadzić. = Presen-
tare l'arme, prezentować broń.
— una battaglia, stawić pole,
wyzwać do boju. = v. r. przed-
stawić się. — innanzi agli occhi,
stać przed oczyma.

PRESENTATORE, s. m. przed-
stawiacz.

PRESENTAZIONE, s. f. przed-
stawienie.

PRESENTE, s. m. dar, poda-
runek. = terażniejszość. = s.
f. list niniejszy.

PRESENTE, ad. m. f. obecny,
przylotny. = terażniejszy. =
skuteczny (o lekarstwach). =
prep. — di lei, — agli occhi miei,
w jej obecności, w moich o-
czach. = av. Di —, al —, teraz.

PRESENTEMENTE, av. teraz,
obecnie. = osobiście. = na-
tychmiast.

PRESENTIMENTO, s. m. prze-
czucie. [wać.

PRESENTIRE, v. a. przecz-
pu. **PRESENTUCCIO**, —uzzo, s.
m. dim. podarumeczek.

PRESENZA, —ZIA, s. f. obe-
ność, przylotność. = Uomo
di poca —, człowiek niepocze-
sny.

PRESENZIALE, ad. m. f. obe-
cny, przylotny.

PRESENZIALMENTE, av. o-
blicznie, osobiście.

PRESEPE, **PRESEPIO**, s. m.
stajnia, obora. = ziób, jasła.

PRESERELLA, s. f. dim. ma-
lenka szczypta.

PRESERVAMENTO, s. m. za-
chowanie, ocalenie.

PRESERVARE, v. a. zacho-
wać, ocalić, ochronić. — da ogni
male, zachować od wszelkiego
złego.

PRESERVATIVO, —VA, ad.
ochraniający, zapobiegający.
= s. m. konserwatywa.

PRESERVAZIONE, s. f. za-
chowanie, ochranianie. [ty.

PRESICCIO, —CIA, ad. wzię-
ty.

PRESIDE, **PRESIDENTE**, s. m.
prezes, prezydent. [cy.

PRESIDENZA, s. f. prezyden-
towanie.

PRESIDIARE, v. a. zostawić
załogę w mieście.

PRESIDIO, s. m. załoga.
PRESIMONE, s. m. samotok,
samotność.

PRESSO, —SA, p. ad. wzięty,
pojmany. = zaczęty, przed-
sięwzięty. Presso dalla fame, dal
sonno, dalla stanchezza, zdjęty
głodem, snem, zmęczony. =
= Errore presso, błąd popełnio-
ny. = zakochany.

PRESSONTUOSAMENTE, av.
zarozumiale.

PRESSONTUOSO, —SA, ad.
zarozumiały.

PRESSA, s. f. ciężba, tłok,
tłum. = pośpiech. = nalega-
nie. Far —, nalegać.

PRESSANTE, ad. m. f. nale-
gający. = nagły, pilny.

PRESSAPPOCO, av. mniej
więcej, prawie. [nalegać.

PRESSARE, v. a. naciskać.

PRESSATURA, s. f. naciska-
nie, naleganie.

PRESSEZZA, v. VICINITÀ.

PRESSIONE, s. f. ciśnienie.
— atmosferica, ciśnienie at-
mosfery.

PRESSO, —SA, ad. blizki.

PRESSO, prep. przy, obok.
= blizko, około. = w poró-
wenaniu. = u. Presso gli Ate-
niesi, u Atenczyków. = av.
blizko. Di presso, da presso,
z blizka. L'anno da —, w rok
potem. Pressochè, niemal, pra-
wie. La giovane riman presso che
morta, quand' ode che il suo a-
mante è così lunge, Ar. Or. Fur.
Presso a poco, a un di presso,
bezmata, mniej więcej. Presso
presso, blizkucho, blizutko,
blizutkowo.

PRESSORE, s. m. cisnący.

PRESSURA, s. f. ciśnienie. =
fig. ucisk, uciśnienie.

PRESTANTE, av. przedko.

PRESTAMENTO, s. m. po-
życzka.

PRESTANTE, ad. m. f. lat.
wyborny, znakomity, celujący.

PRESTANZA, s. f. pożyczka.
= podatek.

PRESTANZONE, s. f. podatek.

PRESTARE, v. a. pożyczyc
komu. — ad usura, pożyczyc
na lichwę. = udzielić, uży-
czyć. — orecchie, skłonić ucho.
— obbedienza, słuchać, być
posłusznym. — omaggio, zło-
żyć hold. — fede, dać wiarę,
uwierzyć. — mano, podać rękę,
dopomódz. = v. n. rozcią-
gać się (o materji, skórze,
stronach, i t. p.) [chwiaż.

PRESTATORE, s. m. li-
st.

PRESTAZIONE, v. PRESTANZA.

PRESTEZZA, s. f. szybkość,
prędkość.

PRESTIGIARE, v. a. maja-
czyć, tumańczy. [glarz.

PRESTIGIATORE, s. m. ku-
larz.

PRESTIGIO, s. m. czary, u-
rok, złudzenie, omamienie.

PRESTIGIOSO —SA, ad. *czarodziejski, uroczy.*

PRESTITO, **PRESTO**, s. m. **PRESTITA**, s. f. *pożyczka.* Dare in prestito, *pożyczyć komu.* Prendere, togliere in —, *pożyczyć od kogo.* = Presto, lombard.

PRESTO, —TA, ad. *prędki, skory, szybki, chyży.* Una lonza leggiera e presta molto, *D. Inf.* = *gotów.* = *nagły.* = av. *prędko, szybko.* Quanto più —, *jak najprędzej.* = *prędko, wkrótce.*

PRESUMERE, v. n. ir. *być zarozumiałym, uprzedzonym o sobie.* = *mniemać, myśleć, sądzić.*

PRESUMITORE, **PRESUNTORE**, s. m. *człowiek zarozumiały.*

PRESUNTIVO, —VA, ad. *domniemany.* [zarozumiały]

PRESUNTUOSAMENTE, av. **PRESUNTUOSELLO**, —LA, ad. *niewożumiały.*

PRESUNTUOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *zarozumiałość.*

PRESUNTUOSO, —SA, ad. *zarozumiały.*

PRESUNZIONE, s. f. *zarozumiałość.* = *domniemanie, domysł.*

PRESUPPORRE, v. n. ir. *na-przód przypuszczać.*

PRESUPPOSIZIONE, s. f. **PRESUPPOSITO**, **PRESUPPOSTO**, s. m. *uprzednie przypuszczenie.*

PRESURA, s. f. *areszt, uwięzienie.* = *wzięcie, złapanie.* = *podpuszta.* [żysko]

PRETACCIO, s. m. *peg. księ.* **PRETAIO**, —IA, ad. *lubiący księży.*

PRETARIA, s. f. *rój księży.* **PRETAZZUOLO**, s. m. *księżyna.*

PRETE, s. m. *ksiądz.* Prov. *Dà bere al — ché il chierico ha sete*, v. **CHIERICO**. *Erra il — sull' altare, koń ma cztery nogi a potknie się.* *Non è un male che il — ne goda*, *niewielkie to nieszczęście, będzie on zdrow dla tego.* = *kleryk, fialek.* *Avea seco un suo nipote, anch' egli —*, *ma giovane tanto, che non diceva ancora messa.* *Lasc. Nov.*

PRETELLE, s. f. *pl. forma kamienna do odlewania naczyń cynowych.*

PRETENDERE, v. a. ir. *rościć prawo, wymagać.* = *ubiegać się, starać się.* = *użyć czego za pozór.*

PRETENSIONE, **PRETENDENZA**, s. f. *pretensya.*

PRETERIRE, v. a. ir. *pominąć, zaniechać.*

PRETERITO, —TA, ad. *przeszły.* = s. m. *przeszłość.* = *Gram. czas przeszły.*

PRETERIZIONE, s. f. *Rett. pominienie, kiedy mowca zapowiada że pominie jaki przedmiot, a jednak o nim mówi.*

PRETERMETTERE, v. a. ir. *opuścić, zaniechać.*

PRETERMISSIONE, s. f. *opuszczenie, zaniechanie.*

PRETERNATURALE, ad. m. f. *nadprzyrodzony.*

PRETESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *księży.*

PRETESTO, s. m. *pozór, pretekst, pokrywka.*

PRETOSEMOLO, **PRETOSELLO**, **PRETESEMOLO**, s. m. *pietruszka.*

PRETTEMENTE, av. *czysto.*

PRETTO, —TA, ad. *czysty, szczery (o winie).* = *Puro e pretto, pretto sputato, wykpany.* *A pretto mezzogiorno, na samo południe.*

PREVALENZA, s. f. *wyższość wartości.*

PREVALERE, v. n. ir. *przewagać, przeważać.* = v. r. *korzystać.* — *delle grazie d'alcuno, korzystać z czyjej łaski.*

PREVALSO, —SA, p. ad. v. **PREVALERE.**

PREVARICARE, —LICARE, v. a. en. *przestąpić, przekroczyć.*

PREVARICATORE, s. m. *przekroczyciel.*

PREVARICAZIONE, s. f. —**MENTO**, s. m. *przekroczenie.*

PREVEDERE, v. a. ir. *przewidywać.* [SIONE]

PREVEDIMENTO, v. **PREVI-PRIVEDUTO**, —TA, p. ad. *przewidywany.*

PREVENIMENTO, s. m. *uprzedzenie.*

PREVENIRE, v. a. ir. *uprzedzić, ubiedz.* = *Prevenire il desiderio d'alcuno, uprzedzać czyje życzenia.* = *zabiegać, zapobiegać, zapobiedz.* *Qual è la miglior maniera di — i delitti?* *Beccar. D. e P.*

PREVENTO, **PREVENUTO**, —TA, p. ad. v. **PREVENIRE.** = *Prevenuto, posądzony, obwiniony.*

PREVENZIONE, s. f. *uprzedzenie, ubiezenie.* [cié]

PREVERTIRE, v. a. ir. *odwrócić.*

PREVIDENZA, —ZIA, **PREVISIONE**, s. f. *przewidywanie, przewidzenie.* [dni]

PREVIO, —VIA, ad. *uprzedzający.*

PREVISO, —SA, **PREVISTO**, —TA, p. ad. *przewidywany.*

PREVOSTO, s. m. *przełożony.*

PREZIOSAMENTE, av. *wspaniale.* = *kosztownie.*

PREZIOSITÀ, s. f. *kosztowność.*

PREZIOSO, —SA, ad. *kosztowny, drogi.* *Pietra preziosa, drogi kamień.* = s. f. *kobieta pełna smiesznej przysady.*

PREZZABILE, ad. m. f. *szacowny.*

PREZZACCIO, s. m. *bezcen.*

PREZZARE, v. a. *cenic, szacować.* [wnik]

PREZZATORE, s. m. *szacownik.*

PREZZEMOLO, v. p. **PRETOSK-MOLO.** [groda, zapłata]

PREZZO, s. m. *cena.* = *na-*

PREZZOLARE, v. a. *nająć.*

PRIA, av. *wprzód.* — **che**, **nim.** [RA, ec]

PRIEGO, —GARE, v. **PREGHIE-PRIGIONARE**, v. a. *uwięzić.*

PRIGIONE, s. f. *więzienie.*

Mettere in —, osadzić w więzieniu. *Star in —, siedzieć w więzieniu.* = *Fig. cialo, więzienie duszy.* = *wieży miłości.* = s. m. *więzień; jeniec.*

PRIGIONIA, —NERIA, s. f. *uwięzienie, niewola.*

PRIGIONIERE, —RO, s. m. *więzień; jeniec.* = *dozorca więzienia.*

PRIMA, s. f. *Eccl. pryma.*

PRIMA, av. *wprzód, na-przód, pierwiej.* — *di fare o dire pensa a quello, che può seguire, prov. wprzód nim co zrobisz lub powiesz, pomysł o tem co może nastąpić.* *Come —, skoro tylko, jak tylko.* = *prep. przed.* — *di tutto, przedewszystkiem.*

Pochi giorni prima, przed kilku dniami. *Levarsi — del sole, wstać przed wschodem słońca.* — *della sua fuga, przed jego ucieczką.*

PRIMACCIO, —CIOLO, s. m. *poduszka w kształcie walka szerokości łóżka.*

PRIMACHE, **PRIMA CHE**, av. *nim.* — *il sol tramonti, nim słońce zajdzie.*

PRIMAIO, —IA, ad. *† pierwszy.* = *Da primaio, od początku.*

PRIMAMENTE, **PRIMARIAMENTE**, av. *naprzód, głównie, przedewszystkiem.*

PRIMARIO, —RIA, ad. *pierwszy, główny.* [cypat]

PRIMASSO, s. m. *scherz. prync.*

PRIMATE, s. m. *prymas.*

PRIMATICCIAMENTE, av. *wczesnie.*

PRIMATICCIO, —CIA, ad. *wczesny (o owocach).* = *Verno primaticcio, wczesna zima.* = *pierwszy.*

PRIMATO, s. m. *prym, przodek, pierwszeństwo.* *Tenere il —, v. PRIMEGGIARE.*

PRIMAVERA, s. f. *wiosna.* = *fig. kwiaty wiosenne.* *E vidi lume... intra due rive dipinte di mirabil —, D. Par.* [stwo]

PRIMAZIA, s. f. *prymas.*

PRIMAZIALE, ad. m. f. *prymasowski.*

PRIMEGGIARE, v. n. *prym wodzić, przodkować, mieć pierwszeństwo*. Le due nazioni che oggi di primeggiano nella vita politica sono gl' Inglese e gli Americani boreali, *Giob.*

PRIMERAMENTE, av. *na-przód*. [wszyscy]

PRIMIERO, —RA, ad. *pier-*
PRIMIPILO, s. m. *Antiq. rom.* dowódzca pierwszej kompanii pulku rzymskiego. = tak nazywa Dante S. Piotra jako głowę Kościoła katolickiego. Comincia' lo dall' alto —, *D. Par.*

PRIMITIVAMENTE, av. *pierwiastkowo*.

PRIMITIVO, —VA, ad. *pierwiastkowy, początkowy*. = *Gram.* Nome primitivo, imię pierwotne.

PRIMIZIA, s. f. *pierwociny*. = *przodek*. Ditemi dunque, cara mia —, quai furo i vostri antich, *D. Par.*

PRIMO, —MA, ad. *pierwszy*. = *pierwszy, główny*. = s. pl. I primi, *przodkowie*. Poi disse: Fieramente furo avversi a me, e a' miei primi, *D. Inf.*

PRIMOGENITO, —TA, s. *pierworodny*.

PRIMOGENITURA, s. f. *pierworodność, pierworództwo*. = *prawo starszego syna*. = *majorat, ordynacja*.

PRIMORDIALE, ad. m. f. *pierwotny, pierwiastkowy*.

PRINCIPALE, ad. m. f. *pierwszy, główny*. [wówczas]

PRINCIPALMENTE, av. *głównie*.
PRINCIPATO, s. m. *księstwo*.

= *Mach. naczelne dowództwo*. = *fig. przodek, pierwszeństwo*.

PRINCIPE, s. m. *książę*. = *monarcha, król*. = *królewicz*.

PRINCIPESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *książęcy*.

PRINCIPESSA, s. f. *księżna*.

PRINCIPIAMENTO, s. m. *zaczęcie*.

PRINCIPIANTE, ad. m. f. *zaczynający, poczynający*.

PRINCIPIARE, v. a. *zacząć*.

PRINCIPIATORE, s. m. *początkodawca*. [złotko]

PRINCIPINO, s. m. *dim. księ-*
PRINCIPIO, s. m. *początek*.

Far, dar —, zacząć, dać początek. = *pl. początki nauki*.

PRIORATICO, s. m. + *rada*
priorów w Rzpłitej florenckiej.

PRIORATO, s. m. v. *PRIORATICO*. = *przeorstwo*.

PRIORÉ, s. m. *prior*. = *przeor*.

PRIORIA, s. f. *kościół pod władzą przeora*.

PRIORITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *pierwszość, poprzedność*.

PRISCAMENTE, av. *dawno*.

PRISCO, —CA, pl. —CHI, —

CHE, ad. lat. *dawny, starożytny*.
PRISMA, s. m. *Geom. graniastosłup*. = *Fis. pryzma, szkło trójkątne*.

PRISMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *graniastosłupowy*.

PRISTINAMENTE, av. *dawno*.

PRISTINO, —NA, ad. lat. *dawny*. [vazione]

PRIVAGIONE, —MENTO, v. *PRIVANZA*, s. f. + *łaska u wielkiego pana*.

PRIVARE, v. a. *pozbawić czego, ogolocić, wyzucić z czego*.

— di vita, *pozbawić życia*. = v. n. + *mieć łaskę u wielkiego pana*. = v. r. *Privarsi di qualche cosa, odmawiać sobie, żałować sobie czego*. [sztok]

PRIVATA, s. f. *kłoka, ryn-*
PRIVATAMENTE, av. *poufale, zażyłe*. = *prywatnie*.

PRIVATIVAMENTE, av. *z wyłączeniem innych*.

PRIVATIVO, —VA, ad. *pozbawiający*.

PRIVATO, s. m. *prywatny*. = *człowiek prywatny*. = *faworyt króla*.

PRIVATO, —TA, p. ad. *pozbawiony, ogolony*. = *ad. prywatny*. = *szczególny*. = *ukryty*. In privato, *prywatnie, poufale*.

PRIVATORE, s. m. —TRICE, s. f. *ten, ta co pozbawia kogo czego*.

PRIVAZIONE, s. f. *pozbawienie, ogolnienie, wyrzucenie z czego; brak, niedostatek*.

PRIVILEGIARE, v. a. *nadać przywilej, uprzywilejować*. = *nadać łaskę*.

PRIVILEGIO, s. m. *przywilej*.

PRIVO, —VA, ad. *pozbawiony, ogolony, wyrzuty*. D'ogni baldanza privo, *Ar. Orl. Fur.*

PRIZZATO, —TA, ad. *nakrapiany, cętkowany*.

PRO, s. m. *korzyść, użytek, pożytek*. A pro, in pro, *na czyj korzyść, na czyj użytek*. Buon pro vi faccia, *niech ci to wyjdzie na pożytek, na zdrowie*. Dare il buon pro, *życzyć, winaować komu*. Tornare a pro, *przynieść korzyść, wyjść na dobre*.

PRO, skróć. z *PROBE*, ad. v. *PRODE*. [prababka]

PROAVO, —VA, s. *pradziad*, *PROBABILE*, ad. m. f. *prawdopodobny*.

PROBABILITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *prawdopodobieństwo*.

PROBABILMENTE, av. *prawdopodobnie, zapewne*.

PROBITA, —TADE, —TATE, s. f. *prawość, uczciwość*.

PROBLEMA, s. m. *Geom. zagadnienie*. = *zagadnienie, zadanie*.

PROBLEMATICAMENTE, av. *zagadkowo*.

PROBLEMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *zagadkowy, wątpliwy*.

PROBO, —BA, ad. *prawdy, uczciwy*. [nia]

PROBOSCIIDE, s. f. *trąba słobocacciamiento*, s. m.

PROCCACCIA, + s. f. *staranność, starunek*; *wystaranie się, dostanie czego*.

PROCCACCIANTE, *PROCCACCEVOLE*, ad. m. f. *staranny, zbiegły, przemysłny*.

PROCCACCIARE, v. a. *biegać za czym, starać się o co*. — *fama ad uno, zjednać komu sławę*. E perciò *proccacciate di farmi divenir santo, Bocc.* = v. r. *wystarać się, dostać czego, zjednać sobie co*. *Proccacciarsi la benevolenza, l'affetto, zjednać sobie względy, miłość*.

PROCCACCIATORE, s. m. *człowiek staranny*.

PROCCACCIO, s. m. *zapas*. = *użytek, korzyść*. = *kuryer wożący listy i przesyłki od miasta do miasta*. = *Andare in —, chodzić po kweście*.

PROCACE, ad. m. f. *swawolny, zuchwały, bezwstydy*.

PROCANTO, s. m. *przemowa*.

PROCEDERE, v. n. *iść, postępować naprzód*. = *dalej co robić, dalej rzecz prowadzić*. = *dobrze iść, być na dobrej drodze*. = *obchodzić się z kim źle lub dobrze*. = *Procedere contro alcuno, postępować przeciw komu sądownie*. = *pochodzić, brać poczętek*. = *s. m. postępowanie*. Il proceder tuo non mi piace, *twoje postępowanie nie podoba mi się*.

PROCEDIMENTO, s. m. *postępowanie naprzód*.

PROCELLA, s. f. *burza, nawalnica*. = *Fig. niebezpieczeństwo*. = *tłum, nawal*. Ma improvvisamente una — di Bolognesi, *ec. Tasson. Secch.*

PROCELLOSO, —SA, ad. *burzliwy*.

PROCESSARE, v. a. *prawować, procesować*.

PROCESSIONALMENTE, av. *procesjonalnie*.

PROCESSIONE, s. f. *procesja*. Andare a —, *iść za procesją*. = *Teol. pochodzenie Duchą Ś. od Ojca i od Syna*.

PROCESSIVO, —VA, ad. *postępujący*.

PROCESSO, s. m. *postęp*. In — di tempo, *w postępie czasu*. = *proces, sprawa*. *Far —, zrobić proces*. = *Anat. wypukłość kości*. = *Chim. proces chemiczny*.

PROCESSURA, s. f. procedura.
 PROCINTO, s. m. opasanie. =
 Essere in —, *zabierać się do*
czego. L' uno fuggiasco della sua
casa, l' altra in — di abbandonarla,
Manz. P. S. [cyt.]
 PROCLAMA, s. m. proklama.
 PROCLAMARE, v. a. ogłosić.
 PROCLIVE, s. m. skłonność.
 = ad. m. f. skłonny.
 PROCLIVITÀ, s. f. pochylność.
 PROCO, pl. —CI, s. m. za-
 lotnik.
 PROCOMBENTE, ad. m. f.
 Bot. *pochyły (o lodydze).*
 PROCONSOLO, s. m. pro-
 konsul. = *Pescare per il —, na-*
próżno pracować.
 PROCRASTINARE, v. a. od-
 kladać na jutro.
 PROCREAMENTO, s. m. —
 zione, s. f. płodzenie dzieci.
 PROCREARE, v. a. rodzić,
 płodzić.
 PROCREATORE, s. m. —TRI-
 CE, s. f. rodzic, rodzicielka.
 PROCURA, s. f. prokuracja,
 plenipotencya.
 PROCURAGIONE, s. f. pro-
 kuracja, urząd prokuratora.
 PROCURARE, v. a. starać się
 o co, dostać czego. = *sprawo-*
wać czyje interesa. = baczyć,
uważać.
 PROCURATORE, s. m. pro-
 kurator, plenipotent, adwokat.
 = *sprawca, przyczyna.*
 PROCURAZIONE, s. f. stara-
 nie, piecza. = *wikt biskupa*
gdy objęddza swą dycezyę.
 PROCURERIA, s. f. prokura-
 torstwo.
 PRODA, s. f. brzeg. = *przód*
okrętu.
 PRODE, s. m. korzyść, poży-
 tek. *Non saprei dir quanto mi ie-*
ce —, D. Purg.
 PRODE, ad. m. f. dzielny,
 waleczny, mężny.
 PRODEMENTE, av. mężnie.
 PRODEZZA, s. f. dzielność,
 waleczność, męstwo. — *czyn*
waleczny. Far prodezze, doka-
zywać cudów waleczności.
 PRODIGALITÀ, —TADÉ, —
 TATE, s. f. rozrzutność, marno-
 trawstwo.
 PRODIGALIZZARE, v. n. trwo-
 nić, marnotrawić.
 PRODIGALMENTE, PRODIGA-
 MENTE, av. rozrzutnie.
 PRODIGO, s. m. cudo, dzi-
 wowisko. = *dziwoląg, potwór.*
 PRODIGIOSAMENTE, av. dzi-
 wnie.
 PRODIGIOSITÀ, s. f. dzi-
 wność. [wny.]
 PROD'IGIOSO, —SA, ad. dzi-
 widog, —GA, pl. —GHI,
 —GHE, ad. rozrzutny, marno-
 trawny.

PRODITORIO, —RIA, ad.
 zdradziecki.
 PRODOTTO, s. m. Aril. mno-
 gość. = *plód. = Chim. produkt.*
 = p. ad. wydany, spłodzony. =
wydobyty, otrzymany, i t. d. =
przytoczony. = Linea prodotta
da un punto, linia wychodząca
z punktu.
 PRODUCENTE, ad. m. f. pro-
 dukujący.
 PRODUCIBILE, ad. m. f. mo-
 gący być produkowanym.
 PRODUCIMENTO, v. PRODU-
 ZIONE. [DUTTORE.]
 PRODUCITORE, ec. v. PRO-
 DURRE, v. a. ir. spłodzić,
 wydać plód. = *produkować,*
wydawać. Vedi l' erbeta, i fiori,
e gli arboscelli che quella terra
sol da se produce, D. Purg. =
zrodzić, sprawić. — buono o
cattivo effetto, sprawić dobry
lub zły skutek. = wydobyć, o-
kazać. Ciascuno produce fuori il
suo anello, każdy wydobywa i
pokazuje swój pierścień. =
przylaczać. — un esempio, przy-
toczyć przykład. = Geom. po-
prowadzić linię. E questo si
rappresenterà col — altre linee dal
punto A, Gal. Dial.
 PRODUTTIVO, —VA, ad. pro-
 dukcyjny.
 PRODUTTORE, s. m. —TRI-
 CE, s. f. produktor, i t. d.
 PRODUZIONE, s. f. produkcyja.
 PROEMIALE, ad. m. f. wstęp-
 ny. [pnie.]
 PROEMIALMENTE, av. wstęp-
 nie.
 PROEMIARE, PROEMIZZARE,
 v. n. zrobić wstęp, powiedzieć
 co na wstępie.
 PROEMIO, s. m. wstęp, przed-
 mowa.
 PROFANAMENTE, av. z neu-
 szanowaniem rzeczy świętych.
 PROFANAMENTO, s. m. —
 zione, s. f. profanacyja.
 PROFANARE, v. a. profa-
 nować, spospolitować rzeczy
 święte. [fanator.]
 PROFANATORE, s. m. pro-
 profano, —NA, ad. e. s. świe-
 cki. Autor profano, autor świe-
 cki. = *nieszanujący rzeczy*
świętych. [ku.]
 PROFENDA, s. f. porcja obro-
 tów.
 PROFENDARE, v. a. dać
 obrok. [PROFFERIRE, ec.]
 PROFFERIRE, PROFERTA, v.
 PROFESSA, s. f. profeska.
 PROFESSARE, v. a. wyznać
 co publicznie. = *Professor un'*
arte, trudnić się jakim rze-
miosłem. = nauczać publicznie.
 PROFESSIONE, s. f. wyznanie
 publiczne. — *di fede, wyznanie*
wiary. = stan, powołanie,
rzemiosło. = śluby zakonne.
 PROFESSO, s. m. profes.

PROFESSORE, s. m. profes-
 sor.
 PROFETA, s. m. prorok.
 PROFETARE, —TEGGIARE, —
 TIZZARE, v. a. prorokować.
 PROFET SSA, s. f. prorokini.
 PROFETICAMENTE, av. pro-
 roczy, po prorocku.
 PROFETICO, —CA, pl. —CI,
 —CHE, PROFETALE, ad. proro-
 cki, proroczy.
 PROFEZIA, s. f. proroctwo.
 PROFFERENZA, s. f. wyma-
 wianie. = *ofiara.*
 PROFFERIMENTO, s. m. wy-
 mawianie.
 PROFFERIRE, v. a. ir. wyma-
 wiać. = *odkryć, wymurzyć. =*
ofiarować. = v. r. przedstawić
się, nastreczyć się.
 PROFFERITO, PROFFERTO, —
 TA, p. ad. v. PROFFERIRE.
 PROFFERITORE, s. m. wy-
 mawiający, = *ofiariusz.*
 PROFFERTA, s. f. ofiara.
 PROFICIENTE, ad. m. f. do-
 skonalczy się.
 PROFILARE, v. a. odrysow-
 wać w profilu.
 PROFILATO, —TA, p. ad.
 odrysowany w profilu. *Naso*
profilato, nos spiczasty.
 PROFILO, s. m. Pitt. profil.
 = *Arch. widok budowy z boku.*
 PROFITTABLE, PROFICUO,
 —CUA, PROFITTEVOLE, ad. użyte-
 czny, korzystny.
 PROFITTARE, v. n. korzy-
 stać. = *przynosić korzyść.*
 PROFITTEVOLMENTE, av.
 użytecznie, korzystnie.
 PROFITTO, s. m. korzyść,
 zysk, pożytek.
 PROFLUVIO, s. m. plynie-
 nie. — *di sangue, krwotok. —*
di ventre, biegunka. = Proflu-
vio di parole, fig. obfitość wy-
razów.
 PROFONDAMENTE, av. głą-
 boko. = *Dormire —, twardo*
spać. = fig. głąboko, grunta-
wnie. Investigare —, zgłębiać.
 PROFONDAMENTO, s. m. po-
 grążenie w głębi.
 PROFONDARE, v. n. pogrą-
 żyć się, zatonać. = v. a. po-
 grążyć. = *kopać w głąb. = v.*
r. pogrążyć się, pójść na dno.
 = *fig. zgłębiać się, zatapiać*
się w czem. [głęboko.]
 PROFONDAMENTE, av.
 PROFONDATO, —TA, p. ad.
 pogrążony, zatopiony. = *Città*
profondata, miasto zburzone.
 PROFONDAZIONE, s. f. kopa-
 nie w głąb.
 PROFONDERE, v. a. ir. roz-
 lać, wylać. = *fig. hojnie sza-*
fować, rozdać. Che il più bello,
il più grande e prezioso hai lor
profuso de' celesti doni, Mont.

skory. — ad ogni cenno, gotów na każde skinienie. Aver in pronto, mieć co na pogotowiu. Lo spirito è pronto ma la carne è stanca, Petr. = ochoczy, pochopny.

PRONUBA, —BO, s. + swaszka, družka, swat, družba, dziewoślęb.

PRONUNCIARE, ec. v. PRONUNZIARE, ec.

PRONUNZIA, s. f. —MENTO, s. m. wymawianie. = ogłoszenie wyroku.

PRONUNZIARE, v. a. wymawiać. = przepowiadać. = ogłosić wyrok.

PRONUNZIATORE, s. m. wymawiający.

PRONUNZIAZIONE, s. f. wymawianie. = ogłoszenie wyroku.

PROPAGABILE, ad. m. f. dający się rozkrzewić.

PROPAGANDA, s. f. propaganda, zgromadzenie w Rzymie dla rozkrzewienia wiary. = propaganda, upowszechnienie zasad.

PROPAGARE, v. a. rozkrzewiać, upowszechniać. = v. r. krzewić się.

PROPAGATORE, s. m. rozkrzewiacz.

PROPAGAZIONE, s. f. rozkrzewianie, upowszechnienie. = rozrodzenie się, rozmnożenie się. = Propagazione della luce, del suono, Fis. rozchodzenie się światła, głosu.

PROPAGGINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. rozkrzewianie winorośli ścieląc na ziemi niedościete gałązki.

PROPAGGINARE, v. a. rozkrzewiać winorośli, v. PROPAGGINAMENTO. = zakopać żywcem głową na dół (kara średnich wieków, v. D. Inf. XIX, 49).

PROPAGGINE, s. f. winna gałązka przycięta do ziemi żeby się przyjęła. = Anat. rozgałęzienie arteryi, nerwów.

PROPALARE, v. a. objawić, rozgłosić. [siciel.]

PROPALATORE, s. m. rozgł. PROPENDERE, v. n. ir. mieć skłonność do czego.

PROPENSIONE, s. f. dążenie ciała do środka ziemi. = fig. skłonność, najczęściej do złego.

PROPIAMENTE, PROPRIETA, ec. v. PROPRIAMENTE, ec. [zko.]

PROPINQUAMENTE, av. bli- PROPINQUITA, —TADÉ, —TATE, s. f. bliskość. = pokrewieństwo. [zki.]

PROPINQUO, —QUA, ad. bli- PROPIZIARE, v. a. ubłagać.

PROPIZIATORE, s. m. blagający.

PROPIZIATORIO, s. m. wieko złote arki przymierza.

PROPIZIATORIO, —RIA, ad. blagalny. [nie.]

PROPIZIAZIONE, s. f. blaga- PROPIZIO, —ZIA, ad. miłościwy, laskawy. = pomysłny (wiatr).

PROPOLI, s. f. pierzga.

PROPONENTE, ad. m. f. proponujący.

PROPONIMENTO, s. m. zamysł, zamiar, cel. Pigliare un —, umyślić, postanowić. Rompere un —, odmienić zamiar.

PROPOSITORE, s. m. proponujący.

PROPORRE, v. a. ir. proponować, przełożyć, przedstawiać. — un problema, zadać zadanie. = v. n. e. r. zamierzyć, złożyć sobie.

PROPORZIONALE, ad. m. f. proporcjonalny.

PROPORZIONALITÀ, s. f. proporcjonalność.

PROPORZIONALMENTE, — NATAMENTE, av. proporcjonalnie. PROPORZIONARE, v. a. zachować proporcję.

PROPORZIONE, s. f. proporcja. = Mat. proporcja. Regola di —, prawidło do znajdowania do trzech danych liczb czwartej proporcjonalnej.

PROPORZIONEVOLE, —VOLMENTE, v. PROPORZIONALE, ec.

PROPOSITO, s. m. cel, zamiar, zamysł. = rzecz, przedmiot, materya. Stare nel —, trzymać się swego przedmiotu. A —, dorzeczy, stosownie. Favellare, rispondere a —, mówić, odpowiadać dorzecznie. = Venire a —, przyjść w sam czas. Tornare a —, stać w przyczynie, przydać się w razie potrzeby. = powód, przyczyna.

PROPOSIZIONE, s. f. propozycja, przełożenie, przedstawienie, zdanie. La qual — a tutti piacque, Bocc. = zamysł, postanowienie. La mia bellezza fu cagione di rompere le mie proposizioni, Bocc. = Log. propozycja, część zdania, syllogizmu. = Pane di —, chleb pokładny, w starym zakonie.

PROPOSTA, s. f. propozycja, projekt podany. = postanowienie. = Sciocca — non vuol risposta, prov. jakie pytanie taka odpowiedź.

PROPOSTO, s. m. + prowost. = prezydent rady we Florencyi. = wódz, naczelnik.

PROPOSTO, —TA, p. ad. v. PROPORRE. = s. m. v. PROPOSITO.

PROPRIAMENTE, av. właściwie, właśnie, jak należy.

PROPRIETA, s. f. własność,

przymiot. = własność, rzecz posiadana. [siciel.]

PROPRIETARIO, s. m. właściciel.

PROPRIO, —IA, ad. własny. = właściwy. = s. m. własność. = właściwy przymiot. Lasciare il — per l'appellativo, omettere il — per il nome. = av. właśnie. E veggendoli venire — alla sua volta, a widząc ich idących wprost ku sobie. = całkiem, zupełnie, słowo w słowo, jak ułat, rychtyk.

PROPUGNACOLO, —CULO, s. m. lat. tarcza, zasłona, przedmurze.

PROPUGNARE, v. a. bronić, walczyć w obronie czyjej.

PROPUGNATORE, s. m. — TRICE, s. f. obrońca, obronicielka.

PROPUGNAZIONE, s. f. walka w obronie czego, kogo.

PROPULSARE, v. a. lat. odpydzać, oddalić od siebie. [dla.]

PROQUOIO, s. m. trzoda by- PRORA, s. f. przód okrętu.

PROROGA, —ZIONE, s. f. odroczenie, odłożenie, limita. E ben vero, che a un silenzio di due anni poca giunta è la — d'un mese, Gal. Lett.

PROROGARE, v. a. odroczyć.

PROROGATIVA, s. f. pycha; zuchołość.

PROROMPERE, v. n. ir. wy- paść, wylecieć z trzaskiem; wybuchnąć. — in pianto, roz- płakać się. — in invettive contro alcuno, z hukiem na kogo powstać. — in detti, odezwać się raptem. Marco allora con frenetico voce proruppe, Ver. N. R. = v. r. Prorompersi in fellonia, posunąć się do zdrady.

PROROMPIMENTO, s. m. wy- padnienie z trzaskiem.

PROROTTO, —TA, p. ad. v. PROROMPERE.

PROSA, s. f. proza.

PROSAICO, PROASTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. prozaiczny.

PROSAISMO, s. m. prozaiczność.

PROSAPIA, s. f. linia rodu.

PROSARE, v. a. e. n. pisać prozą. = Prosare alcuno, wydrukować kogo.

PROSATORE, s. m. prozator.

PROSCENIO, s. m. miejsce przed sceną.

PROSCIOLIERE, ec. v. SCIOGLIERE, ec. [suszyć.]

PROSCIUGARE, v. a. prze-

PROSCIUTTO, s. m. szynka.

PROSCRITTO, —TA, p. ad.

v. PROSCRIVERE. = s. dotknięty

praskrypcją.

PROSCRIVERE, v. a. ir. wy- wołać z kraju. = fig. znieść, zakazać.

PROSCRIZIONE, s.f. proskrypcja, wywołanie z kraju z konfiskacją majątku.

PROSEGGIARE, v. n. pisać proz. [stępn.]

PROSEGUENTE, ad. m. f. na-proseguimento, s.m. dalszy ciąg.

PROSEGUIRE, —TARE, v. a. dalej ciągnąć, dalej rzecz prowadzić. — il discorso, dalej mówić. — la via, dalej iść. — una cosa intralasciata, wziąć się na nowo do czego.

PROSELITO, s.m. prozelita.

PROSODIA, s. f. prozodya, iloczus.

PROSONE, s. m. pieszczący się w mowie.

PROSONTUOSO, ec. v. PRE-SONTUOSO, ec.

PROSOPOPEA, —FEIA, s. f. Rett. prozopopea, figura przez którą mowca wprowadza osobę lub rzecz jakoby przemawiającą do słuchaczy. = przysada. = wzór, zbiór wszystkich zlego.

PROSPERAMENTE, av. szczęśliwie, pomyślnie.

PROSPERARE, v. a. poszczęścić, zdarzyć szczęście. = v. n. szczęścić się, dobrze się powodzić.

PROSPERAZIONE, s.f. szczęśliwe powodzenie. [RO.]

PROSPEREOLE, v. PROSPER-PROSPEREVOLMENTE, —

ROSAMENTE, av. pomyślnie, szczęśliwie.

PROSPERITÀ, —TADE, —TATE, s. f. pomyślność, dobre powodzenie. = czerstwość zdrowia, dobra tusza.

PROSPERO, —RA, ad. pomyślny, szczęśliwy. = pomyślny (o wietrze) = s. m. stan pomyślny.

PROSPEROSO, —SA, ad. v. PROSPERO. = czerstwy.

PROSPETTARE, v. n. sięgać daleko okiem.

PROSPETTIVA, s. f. perspektywa, część optyki ucząca rysować przedmioty tak jak się w oddaleniu oku przedstawiają.

PROSPETTIVISTA, s. m. malarz perspektyw.

PROSPETTO, s. m. obraz przedstawiający jaki widok. Il — di Napoli, widok Neapolu. = widok, zamysł, zamiar.

PROSSIMAMENTE, —MANAMENTE, av. blisko, niedawno, wkrótce, niezadługo. La notte — passata, przeszła noc.

PROSSIMANO, —NA, ad. blizki. = blizki krewny.

PROSSIMITÀ, —TADE, —TARE, s. f. bliskość. = pokrewień-

stwo, powinowactwo. La prossimità è seme d'amistà, D. Conv.

PROSSIMO, s. m. bliźni. = ad. blizki. = blizki krewny.

PROSTATÀ, s. f. Anat. gruczoł prostatyczny, w szyi pęcherza. [NARS.]

PROSTERNARSI, v. COSTER-PROSTERNAZIONE, v. COSTERNAZIONE.

PROSTERNERE, PROSTENDERE, v. a. obalić, powalić, rzucić, zwalić na ziemię. = v. r. oddawać pokłon, bić czołem, upaść na twarz, stać się pod nogi. = fig. rozciągać się, rozciągać się w mowie.

PROSTESO, —SA, p. ad. v. PROSTENDERE. Prosteso a' piedi, rozciągnięty u nóg czyich.

PROSTITUIRE, v. a. wydać na nierząd, puścić na frymark. = upodlić, frymarczyć czem, zaprzędać. = v. r. na nierząd się udać, nierządu patrzeć.

PROSTITUTA, s. f. nierząd-nica.

PROSTITUZIONE, s. f. nierząd, wszeczeństwo. = frymark, upodlenie.

PROSTRARE, v. a. obalić na ziemię. = fig. spodlić. = v. r. upaść na twarz, paść na kolana, bić czołem.

PROSTRATO, —TA, p. ad. obalony na ziemię, leżący pomostem; leżący u nóg czyich. = Prostrato di forze, upadły na siłach. — in letto, złożony obojętnie chorobą. Trovomi in circa un mese in qua sommamente afflittu, e prostrato in letto, Gal. Lett. = nachylony ku ziemi. Dio fece le bestie prostrate, Caval. Frutt. ling.

PROSTRAZIONE, s. f. obalenie na ziemię. = pokłon, bicie czołem. = upadek na siłach, niemoc, bezwładność.

PROTEGGERE v. a. ir. protegować, wspierać, wspomagać, opiekować się.

PROTEGGITORE, v. PROTETTORE.

PROTENDERE, v. a. ir. rozciągać, wyciągać. = v. r. wyciągać się, przeciągać się.

PROTERVAMENTE, av. zuchwale, bezczelnie.

PROTERVIA, PROTERVITÀ, s. f. zuchwałość, hardość, upor, krnąbrność.

PROTERVO, —VA, ad. zuchwały, hardy, krnąbrny; swa wolny. Le capre rapide e proterve, D. Purg.

PROTESO, —SA, p. ad. v. PROTENDERE.

PROTESTA, —GIONE, —ZIONE, s. f. protestacya.

PROTESTANTE, s. m. protestant (od protestacyi zaniesionej przez Lutraprzeciwno wyrokowi Karola V 1529 r.).

PROTESTARE, v. a. oświadczyć, wynurzyć, wyznać. — la guerra, wypowiedzieć wojnę. = v. a. e. n. protestować (się). = zaprotestować wezwał.

PROTESTO, s. m. protesta-cya. = zaprotestowanie wezwał.

PROTETTO, —TA, p. ad. v. PROTEGGERE.

PROTETTORALE, ad. m. f. protektorski.

PROTETTORATO, s. m. protektorat.

PROTETTORE, s. m. —TRICE, s. f. protektor, opiekun, obrońca, patron, dobroczyńca. = święty patron.

PROTEZIONE, s. f. protekcya, opieka. Pigliare in —, wziąć pod swą opiekę.

PROTO, s. m. mistrz, majster. = Stamp. prot.

PROTOCOLLO, s. m. protokół notaryuszów. = protokół obrad pełnomocników na kongresie.

PROTOMEDICO, PROTOFISICO, s. m. naczelny lekarz.

PROTONOTARIO, s. m. protonotaryusz, naczelnik kancelaryi papieżkiej.

PROTOTIPO, s. m. prototyp, pierwotny oryginał. = ad. oryginalny, wzorowy.

PROTRAERE, PROTRARRE, v. a. ir. kreslić linie, figury.

PROTRAZIONE, s. f. kreslenie. **PROTUBERANZA**, s. f. guz, gula, wypukłość, garb.

PROVA, s. f. próba, doświadczenie. Dare, torre a —, dać, wziąć na próbę. Far la —, próbować, doświadczać. Intender per —, znać z doświadczenia. Ove sia chi per — intenda amore spero trovar pietà, Petr. A —, w zawody, na wyścigi, kto lepiej. Cantare a —, spiewać w zawody, v. GARA. A tutta —, jak najmocniej, jak najhartowniej. Ch' a Giove tolte son l'arme di mano temprate in Mongibello a tutta —, Petr. = próba, dowód waleczności. Porsi in —, venire in —, stanąć do rozprawy, spróbować się, zmierzyć się z kim. Anch' io vorrei vincere la —, lodeval prove, Ar. Or. Fur. = zawada, przeszkoda. Vincere la —, dopiąć, dokazać swego. E non lo bramo tanto per diletto, quanto perchè vorrei vincere la —, Ar. Or. Fur. Io vincerò la pruova, D. Inf. ja pokonam tę przeszkodę. = dowód, świadectwo. = świadek. = Arit. próba. = repetycja sztuki teatralnej lub

muzyki. = próba ognia, wody wrzającej, rozpalonego żelaza w wiekach średnich. = Far prova, przyjąć się (o roślinach); fig. pójść pomyślnie, udać się. = Far prova, sprawić skutek.

PROVAGIONE, s. f. próba, doświadczenie. = dowód.

PROVAMENTO, s. m. dowodzenie. [zacięty]

PROVANO, —NA, ad. uparty,

PROVANZA, v. PROVA.

PROVARE, v. a. n. doświadczać, próbować. — un abito, przymierzyć suknię. = próbować, kosztować. = doświadczać, doznawać. = molto dispiacere, doznać wielkiej nieprzyjemności. = doświadczać, macać, badać, dociekać. = dowodzić. Come ho io finora in questa fiorentissima e celebre accademia provato, *Salvin. Disc.* = v. n. przyjąć się. L'ulivo non prova in ogni luogo, drzewo oliwne nie przyjmuje się w każdym miejscu.

PROVATAMENTE, av. po spróbowaniu, po doświadczeniu.

PROVATIVO, —VA, ad. dowodzący, dowodny.

PROVATORE, s. m. —TRICE, s. f. doświadczyciel.

PROVATURA, s. f. ser bawoli.

PROVAZIONE, v. PROVAGIONE.

PROVECCIARE, —CHIARE, v. n. r. opatrzyć się w co, opatrzyć się potrzeby życia, zarabiac na życie. Povera gen. e... che 'n terra e 'n acqua a proveccchiarsi attende, *Tasson. Secch.*

PROVECCIO, s. m. zysk, zarobek. [DERE, ec.]

PROVEDERE, ec. v. PROVVE-
PROVENIENTE, ad. m. f. pochodzący z kąd.

PROVENIMENTO, s. m. wypadek, zdarzenie.

PROVENIRE, v. n. ir. pochodzić, wynikać. = przyjąć się, rosnąć, krzewić się.

PROVENTO, s. m. prowent, produkt, plód.

PROVERBIALE, ad. m. f. przysłowiowy.

PROVERBIALMENTE, av. przysłownie.

PROVERBIARE, v. a. łajać, przymawiać, przycinać. Sempre t'odo proverbiarmi, *Buon. Tanc.* = v. r. łajać się, przycinać sobie nawzajem.

PROVERBIATORE, s. m. łajacz.

PROVERBIO, s. m. przysłowie. = przysłowiek, przysłowka.

PROVERBIOSAMENTE, av. z gniewem, ze złością.

PROVERBIOSO, —SA, ad. obelżywy,

PROVERBISTA, s. m. zbieracz przysłówiów. = lubiący używać przysłówiów.

PROVETTO, —TA, ad. podeszły.

PROVIANDA, s. f. prowiant.

PROVIDAMENTE, av. opatrnie.

PROVIDENZA, —ZIA, s. f. opatrność boska. = obaczność, oględność, przezorność.

PROVIDO, —DA, ad. obaczny, opatrny, oględny, przezorny.

PROVINCA, s. f. Bot. barwinek.

PROVINCIA, s. f. prowincja.

PROVINCIALE, s. m. mieszkaniec prowincji. = prowincyal. = ad. prowincjonalny.

PROVOCAMENTO, s. m. wyzwanie.

PROVOCARE, v. a. wyzywać, podniecać, pobudzać. = Provocarsi l'amicizia d'alcuno, zjednać sobie przyjaźń.

PROVOCATIVO, —VA, ad. sprawiający (o lekarstwach).

PROVOCATORE, s. m. wyzywacz.

PROVOCAZIONE, s. f. wyzwanie, zaczepka.

PROVVEDERE, v. a. ir. opatrzyć w co. = opatrzyć środki, zarządzać, zapobiegać. — a una necessità, opatrzyć potrzeby. — alla salute, opatrzyć zdrowie. Mentre all'altro disordine io provveggo, *Ar. Orl. Fur.* Non sia adunque V. Maestà negligente in — alla sua salute, veggendo il pericolo manifesto, *Fir. Disc.* = wynagrodzić. = baczyc, zważać. = obmyślić środki, rozporządzić. = v. r. opatrzyć się w co.

PROVVEDIMENTO, s. m. —DIGIONE, s. f. opatrzenie, obmyślenie środków; ustawa, rozporządzenie. = opatrnie.

PROVVEDITORE, s. m. + prowedytor, urzędnik w Wenecji i Florencji; w Wenecji jeden ze szlachty cudzoziemskim kondottierom do boku dodany. = liverant.

PROVVEDUTAMENTE, av. obacznie, opatrnie, oględnie, przezornie.

PROVVEDUTO, —TA, p. ad. opatrzony. = ad. obaczny, opatrny, oględny, przezorny.

PROVVIDENTE, ad. m. f. przewidujący, przezorny.

PROVVISARE, —TORE, v. im-

PROVVISARE, ec.

PROVVISIONALE, ad. m. f. tymczasowy.

PROVVISIONALMENTE, av. tymczasowo.

PROVVISIONARE, v. a. wyznaczyć pensyą.

PROVVISIONATO, —GIONATO, —TA, p. ad. pensjonowany, platny.

PROVVISIONE, —GIONE, s. f. zasób, zapas. Provvisioni da guerra e da bocca, zapasy amunicji, żywności. = pensya. = dobra wyznaczone na utrzymanie. = Com. komissowe. = opatrzenie środków, zarządzenie, zapobieżenie. = ustawa, rozporządzenie. = Per modo di —, av. tymczasowo.

PROVVISIONIERO, s. m. liverant.

PROVVISTO, —TA, p. ad. opatrzony. = obmyślony, zarządzony, zapobieżony. = uprzedzony, nauczony. La donna già provvista non gli cede in dir menzogne, *Ar. Orl. Fur.*

PRUA, s. f. przód okrętu.

PRUDENTE, ad. m. f. roztropny. [tropnie]

PRUDENTEMENTE, av. roz-

PRUDENZA, s. f. roztropność.

PRUDENZIALE, ad. m. f. ty-

czący się roztropności.

PRUDERE, v. n. świeżbieć.

PRUDORE, s. m. —DURA, s. f. świeżb.

PRUGNA, s. f. śliwka (owoc).

PRUGNO, s. m. śliwka (drzewo).

PRUGNOLA, s. f. tarnosiłwka (owoc). —LO, s. m. tarnosiłwka (drzewo).

PRUINA, s. f. szron.

PRUINOSO, —SA, ad. okryty szronem.

PRUNAIA, s. f. —IO, s. m. tarnisko, ciernisko.

PRUNAME, s. m. tarnina, ciernie.

PRUNELLA, s. f. Bot. żywokost, głowienki.

PRUNETO, s. m. plot tarniowy, tarnina.

PRUNO, s. m. tarni, i każdy krzew ciernisty. — albo, o białoc, glóg. = Ogni prun fa siepe, prov. wszystko się może przy-

dać. [sty.]

PRUNOSO, —SA, ad. cierni-

PRUOVA, v. PROVA.

PRURIGINE, s. f. świerzb.

PRURIGINOSO, —SA, ad. świerzbiący. [biec.]

PRURIRE, v. n. ir. świerz-

PRURITO, s. m. świerzb.

Chi si sente il — si gratti, prov. na złodzieju czapka gore. = fig. chętko świerzbiącza.

PRUSSICO, ad. m. Acido —, Chim. kwas pruski, kwas wodorowy.

PRUZZA, s. f. świerzb.

PSICOLOGIA, s. f. psychologia, nauka o duszy.

PSICOLOGICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. psychologiczny.

PSILIO, v. PULICARIA.

PUBBLICAMENTE, *av. publicznie.*

PUBBLICANO, *s. m. celnik.*

PUBBLICARE, *v. a. publikować, ogłosić, obwieścić. — la guerra, wydać wojnę. — un libro, wydać, ogłosić dzieło.*

PUBBLICARE, *s. m. oglosiciel.*

PUBBLICAZIONE, *s. f. — MENTO, s. m. publikacja, ogłoszenie.* [cysta.]

PUBBLICISTA, *s. m. publicysta.*

PUBBLICITA, *s. f. jawność.*

PUBBLICO, —CA, *pl. —CI, —CHE, ad. publiczny, powszechny. = publiczny, jawny. = s. m. publiczność.*

PUBE, *s. m. kość łonowa.*

PUBERTA, —TADE, —TATE, *s. f. wiek młodzieńczy.*

PUBESCENTE, *ad. m. f. lat. dorastający lat młodzieńczych.*

PUDENDE, *s. f. pl. części wstydlive.* [dlitwie.]

PUDICAMENTE, *av. wstydlivo.*

PUDICIZIA, *s. f. wstydlivość.*

PUDICO, —CA, *pl. —CI, —CHE, ad. wstydlivy, skromny.*

PUDORE, *s. m. wstydl.*

PUERILE, *ad. m. f. dziecienny.*

PUERILMENTE, *av. dzieciennie.*

PUERIZIA, —LITÀ, *s. f. dzieciństwo, wiek dziecienny. = dzietństwo, dzieciennosc.*

PUERPERA, *s. f. położnica.*

PUERPERIO, *s. m. połóg.*

PUGILATO, *s. m. walka na kulaki.*

[v. PUGILATO.]

PUGILE, *s. m. kutaćnik.*

PUGILLATORE, *v. PUGILE.*

PUGILLO, *s. m. szczypta ziół.*

PUGNA, *s. f. bitwa, walka.*

PUGNACE, *ad. m. f. bitny.*

PUGNACEMENTE, *av. bitnie.*

PUGNALATA, *s. f. pchnięcie pugnałem.*

PUGNALE, *s. m. pugnał.*

PUGNALETTO, —LINO, *s. m. dim. pugnalik.*

PUGNARE, *v. n. bić się, walczyć, potykać się. = fig. walczyć, sprzeciwiać się, opierać się.* [s. f. bojownik.]

PUGNATORE, *s. m. —TRICE, —ETTO, s. m. —ETTO, dim. garść, garstka.*

PUGNENTE, *ad. m. f. kłący, szczypiący. = fig. dolegliwy, dojmujący. = ostry, uszczypliwy. = Freddo —, przenikające zimno.*

PUGNERE, *v. a. ir. kłuć, ukuć, kółnąć. = fig. ukuć, ubość, uszczypnąć, przyciąć komu. = Pugnarsi in qualche affare, brnąć się do czego na pazury.*

PUGNERECIO, —CIA, *ad. ostry, kłący.*

PUGNETTO, *s. m. v. PUNGOLO.*

= v. PUGNELLO.

PUGNIMENTO, *s. m. klucie.*

= *fig. skrucha, żal za grzechy.*

PUGNITICCIO, —TOIO, *s. m. bodziec, oścień.* [krzew.]

PUGNITOPO, *s. m. Bot. ostop.*

PUGNITURA, *s. f. klucie.*

PUGNO, *pl. m. —GNI, f. —GNA, s. m. pięść, kulak. Avere o tenere in —, mieć co w garści; fig. mieć co w ręku, w swej mocy. De' regnanti sta il cor nel — di quel Dio, ec. Mont. L'Austria avea in — tutta la penisola. Giob. Mettere le pugna in su i fianchi, wziąć się pod boki. Mangiar in —, na przedce przekąsić. Serrar le pugna, pop. ścisnąć pięści, umrzeć. = uderzenie pięścią. Dare un —, uderzyć pięścią. Dare un — in cielo, fig. zachciewać niepodobnych rzeczy. E il cavarmi di mano adesso un pelo, sarebbe un voler dare un — in cielo, L. Lipp. Malm. Dar dove un calcio, dove un —, fig. krzytać się. v. CALCIO. = garść czego. = reka, pismo, podpis. La ricevuta è di suo —, rewers jest przez niego podpisany. Questo libro è scritto di mio proprio —, ta książka jest pisana moja własną ręką.*

PUGNUOLO, *s. m. garstka.*

PULA, *s. f. pleva.*

PULCE, *s. f. pchła. Mettere una — all'orecchio, fig. zabić komu ćwiek, klin w głowę, sęć komu zadac, nawarzyć piwa. E a me nondimeno era entrata una — nell'orecchio non piccola, Fir. As.*

PULCELLA, *s. f. —LETTA, dim. prawiczka, panna, panienka.*

PULCELLAGGIO, *s. m. prawiczeństwo, panienstwo.*

PULCELLONA, *s. f. stara panna.*

PULCELLONE, *av. Star, esser —, zestarzec się panną.*

PULCESECCA, *s. f. znak od uszczyplienia.* [nel.]

PULCINELLA, *s. m. poliszy.*

PULCINETTO, *s. m. dim. kurczak.*

PULCINO, *s. m. kurczę. Più impacciato che un pulcin nella stoppa, fig. osoba nieumiejąca sobie dać rady. Pare un pulcin rivolto nella stoppa, L. Lip. Malm. = piskie innych ptaków.*

PULCIOSO, —SA, *ad. pchlisty.*

PULCRO, —CRA, *ad. lat. piękny. La faccia pulcra, angelica, modesta, L. Pulc. Morg.*

PULEDRINO, —RUCCIO, *s. m. dim. żrebiątko.*

PULEDRO, *s. m. żrebie.*

PULEDROCCIO, —OTTO, *s. m. żrebak.*

PULEGGIA, *s. m. blok.*

PULEGGIO, *s. m. Bot. polej.*

= *Pigliar — (zamiast pileggio), drapnąć, zemknąć. Dar —, odprawić.*

PULICA, —GA, *s. f. bulka w szkłe.* [nik.]

PULICARIA, *s. f. Bot. piesz-*

PULIMENTO, *s. m. polerowanie; polor.*

PULIRE, *v. a. ir. czyścić, chędożyć. = polerować. = fig. gładzić, poprawiać dzieło. = pochlebiać.*

PULITAMENTE, *av. czysto, chędogo.*

PULITEZZA, *s. f. czystość, chędogość, ochędostwo. = grzeczność, obyczajność. = wytworność, elegancja.*

PULITO, —TA, *p. ad. czysty, chędogi, ochędożny. = polerowany. = grzeczny, obyczajny. = elegancki, wytworny. = przystojny, przyzwoity. I Parigini vedendo la sua pulita vita, Franc. Sacch. = gładki, wytworny (o stylu). = av. czysto, chędogo. = elegancko, wytwornie. Parlar —, wytwornie mówić. Far —, dobrze co zrobić, jak należy.*

PULITORE, *s. m. gładziciel, polerownik.*

PULITURA, *s. f. politura. = gładkość stylu.*

PULIZIA, *v. POLIZIA.*

PULLULAMENTO, *s. m. —ZIONE, s. f. krzewienie się roślin.*

PULLULARE, *v. n. puszczać parostki, krzewić się. = fig. mnożyć się. Io mi sento — da tante bande tanti dubbj, che ec. Gal. Dial. = wzdymać się (o wodzie)... sotto acqua ha gente, che sospira, e fanno — quest'acqua al summo, D. Inf.*

PULLULATIVO, —VA, *ad. krzewiący się.*

PULMONARIO, —RIA, *ad. plucowy.*

PULPITO, *s. m. ambona.*

PULSATILE, *ad. m. f. bijący. Vene pulsanti, żyły pulsowe.*

PULSATILLA, *s. f. Bot. sanka.*

PULSATORIO, —RIA, *ad. Do-*

lore —, ból rwący.

PULSAZIONE, *s. f. bicie pulsu. = Pulsazione d'invidia, u-*

czucie zazdrości.

PULZELLA, *ec. v. PULCELLA, ec.*

PUNGA, *s. f. D. Inf. zamiast*

PUGNA, *bitwa.*

PUNGELLO, *s. m. oścień. = fig. bodziec, podnieta. Achitofel non fe' più d'Absalone e di David co' malvagi pungelli, D. Inf.*

PUNGEMENTENTE, *av. dosadnie, dobitnie.*

PUNGERE, *v. PUGNERE.*

PUNGETTO, *v. PUNGELLO,*

PUNIGLIONE, s. m. ościen. = żądło; szpon na końcu ogona niedźwiadka. = fig. bodziec, podnieta.

PUNIGLIOSO, —SA, ad. kolący.

PUNGIMENTO, v. PUGNIMENTO.

PUNGITOIO, s. m. ościen.

PUNGOLARE, v. a. bość, kłuć, ukłuć, kolnąć.

PUNGOLO, s. m. ościen. Ricalcitare contro il —, fig. przeciwko ościeniowi wierząć. = fig. bodziec, podnieta.

PUNIBILE, ad. m. f. karalny.

PUNIGIONE, s. f. —MENTO, s. m. karanie, kara.

PUNIRE, v. a. ir. karać, ukarać.

PUNITORE, s. m. —TRICE, s. f. który, która karze.

PUNIZIONE, s. f. karanie; kara.

PUNTA, s. f. kolec, koniec ostrzy, ostrze. La — del naso, koniec nosa. La — del desio, fig. bodziec żądzy. Avere alcuna cosa sulla — della lingua, fig. v. LINGUA. Star punta a punta, fig. klócić się zęb za zęb, iść na udry, koty z kim drzeć. Menar di —, zranić ostrzem. = ukłucie, znak od ukłucia. = koniec czego, cypel. Stare in — di piedi, stać na palcach. Voltar le punte ad alcuno, poróżnić się z kim. — di terra, cypel ziemi. = pleura. = Punta di soldati, bestiami, oddział żołnierzy, trzoda bydła. = Parlar per —, mówić wprost do kogo. Volgendo suo parlare a me per —, D. Purg. = Pigliar la —, kwaśnić (o winie).

PUNTAGLIA, s. f. + bitwa, walka. Tener la —, dotrzymać kroku, stawić mężnie czoło. Ma stetter poi così fiuto alla sera, per mostrar di non ceder la —, Tasson. Secch.

PUNTAGUTO, —TA, ad. + kończący.

PUNTALE, s. m. szyćcik przy tasimce. Puntaletto di fodero della spada, skówa u dotu pochwy od szpady. = Puntaletto di fibbia, trzpień.

PUNTALMENTE, av. od deski do deski, od a do z. = ostrzem. = razem.

PUNTAMENTO, s. m. Mar. oznaczenie na karcie morskiej miejsca w którym okręt znajduje się na morzu. = Artigl. celowanie działa.

PUNTARE, v. a. punktować. = wytknąć na karcie morskiej miejsce gdzie się okręt znajduje. = Puntare i cannoni, wycełować działa. = wbić ostrze. = usłować, starać się.

PUNTATAMENTE, v. PUNTALMENTE.

PUNTATO, PUNTEGGIATO, —TA, p. ad. punktowany. = cętkowany, nakrapiany, kropkowany. E sulla groppa erano tutti punteggiati di quattordici punti. Red. Ins.

PUNTATURA, —ZIONE, s. f. PUNTEGGIAMENTO, s. m. punktacja. [pala.]

PUNTAZZA, s. f. ostry koniec

PUNTAZZO, s. m. klin, przyładek. [wać.]

PUNTEGGIARE, v. a. punktować.

PUNTEGGIATURA, s. f. nakrapianie, kropkowanie.

PUNTELLARE, v. a. podpieścić. = fig. wspierać.

PUNTELLINO, s. m. dim. podpórka.

PUNTELLO, s. m. podpora, wsparcie.

PUNTERUOLO, s. m. szydelko, szwajca, przetyczka. = czerw żytny, wolek.

PUNTIGLIO, s. m. sprzeczka o drobnostki. = punkt honoru. = dzika pretensja. Star sul —, niechcieć odstąpić od swych pretensji, niechcieć ustąpić komu pierwszego kroku.

PUNTIGLIOSO, —SA, ad. nieodstępujący od swych pretensji w materji honoru.

PUNTINO, s. m. dim. punkcik. Tutto a —, wszystko jak najlepiej, jak najdokładniej.

PUNTISCritto, s. m. znak na bieżźnie.

PUNTO, s. m. Geom. punkt. = Punto (fermo), punkt, kropka. — ammirativo, interrogativo, znak wykrzyknienia, zapytania. = Far —, przestać, skończyć. = chwila, moment. = sęk, trudność, kwestja, pytanie. Questo è — legale, jestto kwestja prawna. Qui sta o consiste il —, w tem tu sęk. = artykuł, punkt, paragraf instrukcji i t. p. = stan, położenie. Essere in buon —, być w dobrem zdrowiu. In buono o in mal —, szczęśliwie lub nieszczęśliwie. = scieg w szyciu. = szew; haft; koronka. = punkt (w kartach). Accusare il —, liczyć swe punkta. = Collegiere, corre al —, oszukać. = Mettere in —, uporządkować, przygotować. In —, na pogotowiu. Tenere in —, trzymać na pogotowiu. = Punto per punto, di punto in punto, od deski do deski, od a do z. E seguendo narrò di punto in punto ciò che per lui fatto Ruggier aveva, Ar. Orl. Fur. = Di punto in bianco, Artigl. rdzennie; fig. wręcz, bez ogródk. Dar nel — in bianco, trafić do celu rdzennie. = A un — presso, w sam czas. In un

—, razem. Col balenar tona in un —, Petr.

PUNTO, —TA, p. ad. kluty, ukłuty.

PUNTO, av. z przeczeniem, wcale nie, zgola nie. = nieco, trochę. Punto punto, choć trochę. Chi della pelle ha punto punto cura, L. Lip. Malm. = Punto punto, nè — nè poco, wcale nie. Non potendo prevalermi nè — nè poco della vista, è forza ch'io aspetti ec. Gal. Lett.

PUNTONE, s. m. gruby koniec. = ostrze. = av. ostrzem.

PUNTALE, ad. m. f. punktualny.

PUNTUALITÀ, —TADE, —TATE, s. f. punktualność.

PUNTUALMENTE, av. punktualnie.

PUNTURA, s. f. —ETTA, dim. klucie, ukłucie. = Fig. dotkliwość, dolegliwość. = przytyk, przycinek. [czaty.]

PUNTUTO, —TA, ad. koń-

PUNZECCHIARE, v. a. kłuć, ukłuć, kolnąć. — col gomito, szturchać, trącać łokciem. = kropkować, nakrapiać. = pobudzać, podniecać.

PUNZECCHIATURA, s. f. klucie, ukłucie. = kropkowanie, nakrapianie.

PUNZELLAMENTO, s. m. klucie, ukłucie. = fig. pobudzanie, podniecanie. [RE.]

PUNZELLARE, v. PUNZECCHIARE.

PUNZIONE, s. f. klucie.

PUNZONE, s. m. szturchniec. = patrycja, litera na wyurót w stali wyryta, którą potem w miedzi wybijają i przez to matrycę lub macię formują. = v. TORSELLO.

PUPAZZO, s. m. dzieciuch, smerda, młokos. Ma a queste donne, che piace e che garba in que' lor mostaccini da pupazzi? Fort. Ricc.

PUPILLA, s. f. źrenica. Tener conto di chechessia, come della — degli occhi, strzedz czego jak źrenicy w oku. = v. PUPILLO. [ciński.]

PUPILLARE, ad. m. f. siero-

PUPILLETTA, —LUZZA, s. f. dim. źreniczka.

PUPILLO, —LA, s. sierota pod opieką.

PURAMENTE, av. czysto, szczerze, po prostu.

PURCHE, av. byle tylko.

PURE, partykuła zwana RIPIENO, nie tłumaczy się zazwyczaj na polskie. Or pure avvenne un di, ec. owoż zdarzyło się pewnego dnia, i t. d. E glielo raccomandò pure assai, i bardzo mu go polecił. = av. e cong. także, też, tudzież. = tylko. E vidile guardar

per maraviglia pur me, *D. Purg.*
Pur ier mattina, *dopiero wczoraj rano.* Non pure... ma, *nie tylko... ale.* = jednak, atoli, *wszelako.* = Non... pure, *nawet nie.* Non sapere pure, *nawet nie wiedzieć.* = Se pure, *jeżeli nawet, chociaż nawet.* E se egli si pur confessa, i suoi peccati son tanti, *ec.* Pur troppo, *aż nadto, bardzo dobrze.* = *pewnie, niewątpliwie.* Consenzia fusca, o della propria o dell' altrui vergogna pur sentirà la tua parola brusca, *D. Par.*

PURETTO, —TA, PURELLO, —LA, ad. czysty. Vino puretto, *wino czyste.*

PUREZZA, s. f. czystość.

PURGA, s. f. przeczyszczenie. = pl. v. PURGAGIONE.

PURGACAPPO, s. m. proszek na kichanie.

PURGAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. czyszczenie, oczyszczenie. — de' peccati, fig. oczyszczenie z grzechów. = Mestruali purgagioni, *czyszczenia miesięczne.*

PURGANTE, ad. e s. m. przeczyszczający. = lekarstwo na przeczyszczenie. = dusza pokutująca w czyscu.

PURGARE, v. a. e n. czyścić, chędożyć. = fig. oczyścić, uwolnić od winy. = Purgare gl' indizj, *oczyścić się z zarzut.* = il debito, *splacić część długu.* = dāc na przeczyszczenie. = v. r. przeczyszczyć się.

PURGATAMENTE, av. czysto, poprawnie.

PURGATIVO, —VA, ad. przeczyszczający.

PURGATO, —TA, p. ad. oczyszczony, przeczyszczony i t. d. = Fig. czysty, poprawny (o stylu). = Orecchie purgate, *delikatne uszy.*

PURGATORE, s. m. czyściciel. = folusznik.

PURGATORIO, s. m. czyściciel. = fig. czyściciel, męka.

PURGATORIO, —RIA, ad. czyszczący. [ści.]

PURGATURA, s. f. nieczystość.

PURGAGIONE, s. f. przeczyszczenie. = oczyszczenie się z zarzut.

PURGAGIONE, s. f. przeczyszczający. = pl. v. PURGAGIONE. [purgans.]

PURGHETTA, s. f. dim. lekki PURGO, s. m. folusz.

PURIFICARE, v. a. czyścić, oczyścić. = sprawdzić. = v. r. oczyścić się.

PURIFICATOIO, s. m. chustka do wyłarcia kielicha po komuni.

PURIFICAZIONE, s. f. oczyszczenie. = oczyszczenie N. Panny.

PURITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. czystość, niewinność. — di scrittura, *czystość stylu.*

PURITANO, s. m. purytan, surowy kalwin szkocki.

PURO, —RA, ad. czysty, szczery. = fig. czysty, niepokalany. = czysty, jasny.

PURPUREO, —REA, ad. purpurowy. = okryty purpurą.

PURULENTO, —TA, ad. ropiasty się. [się.]

PURULENZA, s. f. ropienie

PUSIGNARE, v. n. jeść po wieczerzy.

PUSIGNO, s. m. jedzenie po wieczerzy. [bojaźliwie.]

PUSILLANIMAMENTE, av. pusillanimità, —TADÉ, —TATE, s. f. słabość serca, zajęcze serce.

PUSILLANIMO, —MA, —ME, ad. małego serca, bojaźliwy, lekliwy. [lichosć.]

PUSILLITÀ, s. f. małość.

PUSILLO, —LA, ad. maluchny. = podły, lichy.

PUSTULA, —OLA, s. f. bąbel, pryszcz.

PUSTULETTA, —TINA, s. f. dim. bąbelek, pryszczek.

PUTATIVO, —VA, ad. domniemany (o ojcu).

PUDENTE, PUTOLENTE, PUTIDO, —DA, PUTIGLIOSO, —SA, † ad. śmierzający. [tor.]

PUTIDORE, s. m. smród, fet.

PUTIRE, v. n. ir. śmierdzić.

Sarei mai io che putessi, che voi mi guardate così fiso? *Lasc. Nov.*

PUTREDINE, s. f. zgnilizna.

PUTREDINOSO, —SA, ad. gnijący. [v. n. gnić.]

PUTREFARE, v. a. gnoić. = PUTREFATTEVOLE, —TIBILE, ad. m. f. ulegający zgniliznie.

PUTREFATTIVO, —VA, ad. gnójący (o maściach).

PUTREFAZIONE, PUTRESCENZA, † s. f. gnicie; zgnilizna.

PUTRIDAME, —DUME, s. m. zgnilizna. [zgnić.]

PUTRIDIRE, v. n. ir. gnić.

PUTRIDITÀ, v. PUTREDINE.

PUTRIDO, —DA, ad. zgnity.

PUTTA, s. f. † kurwa. Contr' a' tuoi fondatori alzi le corna, putta sfacciata (Roma), *Petr.* = córka, dziewczyna. Tre putte fanno un mercato, *prov. v. MERCATO.*

PUTTA, s. f. sroka gadająca. — scodata, fig. szeszwany łs, chytry szpaczek.

PUTTANA, s. f. kurwa.

PUTTANACCIA, s. f. peg. kurwisko.

PUTTANEGGIARE, v. n. przestawiać z kurwami. = kurwić się. = † G. e M. Vill. nadsk-

kiwać, przypochlebiać się. = frymarzyć godnościami kościelnymi dla przypodobania się panom świeckim. Di voi pastor s' accorse il Vangelista, quando colei (la Chiesa) che siede sovra l'acque — co' regi a lui fu vista, *D. Inf. v. SIMONEGGIARE.*

PUTTANEGGIO, s. m. kurwstwo; latanie za kurwami.

PUTTANESCO, —CA, ad. kurwski.

PUTTANIA, PUTTANERIA, s. f. PUTTANESIMO, —NISMO, s. m. kurwstwo. [wiarz.]

PUTTANIERE, s. m. kur-

PUTTELLA, PUTTINA, s. f. dziewczynka. [piec.]

PUTTO, PUTTINO, s. m. chłop.

PUTTO, —TA, ad. Gli occhi putti, *D. Inf.* oczy kurewskie.

PUZZA, s. f. ropa. = v. PUZZO.

PUZZARE, v. n. śmierdzić.

PUZZO, s. m. smród, fetor.

PUZZOLA, s. f. rodzaj grzyba. = Zool. tchórz.

PUZZOLENTE, PUZZEVOLE, † ad. m. f. śmierzący. = plugawość, paskudny. [dzący.]

PUZZOSO, —SA, ad. śmierdzący.

PUZZURA, s. f. smród, fetor. = plugastwo, paskudztwo.

Q

QUÀ, av. tu. Quà e là, *tu i tam; tędy i tamędy; to i owo.* Di quà, *z tej strony; na tym świecie; przed (co do czasu).* Più non si desta di quà dal suon dell' angelica tromba, *D. Inf.* Di quà del fiume, *z tej strony rzeki.* Al di quà e al di là, *z jednej i z drugiej strony.* Di quà, di là, di sù, di giù, *ze wszystkich stron.* In quà, *z tej strony; dotąd, do tej chwili.* Da indi in quà, *odtąd, od tego czasu, nadal.*

QUACCINO, s. m. podpalek, podplomyk. [tularz.]

QUADERNACCIO, s. m. rap-

QUADERNARIO, —NALE, s. m. czterowieśz.

QUADERNO, s. m. sextern, zeszyt. — di cassa, *księga kasowa.* = kwatern, *gdy obie kości rzucone odkryją po cztery punkta.* = kwatera *w ogrodzie.* = libra papieru.

QUADRA, s. f. ćwiartka okręgu kola. = Dar la — drwić, żartować.

QUADRABILE, ad. m. f. kwadrujący z czem.

QUADRAGENARIO, —RIA, ad. czterdziestoletni. [MA.
QUADRAGESIMA, v. QUARESIMA.
QUADRAGESIMALE, ad. m. f. wielkopostny.

QUADRAGESIMO, —MA, ad. czterdziesty. [TURA.

QUADRAMENTO, v. QUADRANGOLARE, ad. m. f. czworokątny.

QUADRANGOLO, s. m. Geom. czworokąt, czworobok.

QUADRANTE, s. m. Geom. e Astr. kwadrans, ćwiartka okręgu koła podzielona na 90°. = cyferblat.

QUADRARE, v. a. nadać formę kwadratową. = v. n. kwadrować, podobać się. Queste ragioni non quadrarono ad alcuno, Davil. Stor. = przypadać do twarzą, dobrze leżeć. — a capello, leżeć jakby ułat.

QUADRARO, s. m. handlujący obrazami.

QUADRATAMENTE, av. kwadratowo.

QUADRATINO, s. m. Stamp. kwadracik. [drat.

QUADRATO, s. m. Geom. kwadratowy. Arif. Numero quadrato, kwadrat, liczba powstająca z rozmnożenia samej przez się. Radice quadrata o quadra, pierwiastek kwadratowy. = Aspetto quadrato, Astr. v. QUADRATURA. Nell'aspetto quadrato dell'emisfero lunare esposto agli occhi nostri ne è la metà illuminata, Gal. Lett. = Quadrati, cztery zęby przednie konia, dwa dolne i dwa górne.

QUADRATRICE, s. f. Geom. linia krzywa mająca służyć do kwadratury koła.

QUADRATURA, s. f. Geom. kwadratura koła. = Astr. kwadra, odległość jednego planety od drugiego na 90°, np. więzycyca od słońca.

QUADRELLARE, v. SAETTARE.

QUADRELLO, pl. m. —LI, f. —LA, s. m. strzala kuszna, grot, pocisk. = cegła, tafla kwadratowa, kafel. = płyt marmuru. = rodzaj sitowia.

QUADRERIA, s. f. zbiór obrazów.

QUADRETTINO, s. m. naczynko szklanne. = dim. obrazek.

QUADRETTO, s. m. dim. cegielka kwadratowa. = obrazek. [lecie.

QUADRIENNIO, s. m. czterodobny do kwadratu.

QUADRILATERO, —RA, ad. czworoboczny. = s. m. czworobok.

QUADRILUNGO, s. m. Geom. czworobok podłużny.

QUADRIMESTRE, s. m. przeciąg czterech miesięcy.

QUADRINOMIO, —MIA, ad. e s. Alg. formuła algebraiczna ze czterech wyrazów.

QUADRIPARTIRE, v. a. podzielić na cztery części.

QUADRIPARTIZIONE, s. f. podzielenie na cztery części.

QUADRISILLABO, —BA, ad. czterogłoskowy. [że.

QUADRIVIO, s. m. czworodrogo.

QUADRO, s. m. Geom. kwadrat. A quadri, a quadretti, w kostki, w kratki. = Pitt. obraz. = Quadri, kwatery w ogrodzie. = dzwonka (w kartach). = + stół jadalny. Avendo fatto intorno al letto accomodare un quadro... cenò allegrementemente, Lasc. Nov. = ad. kwadratowy.

Radice quadra, pierwiastek kwadratowy. = głupi. = A braccia quadre, fig. suto, obficie.

QUADRONE, s. m. accr. duży obraz. = gatunek grubego płótna. = pochodnia z białego wosku.

QUADRUCCIO, s. m. cegła.

QUADRUPEDE, —do, ad. e s. czworonożny, zwierzę czworonożne.

QUADRUPLICARE, v. a. pomnożyć przez cztery, dać w czwórność. = v. n. pomnożyć się w czwórność.

QUADRUPLICATAMENTE, av. w czwórność.

QUADRUPLICAZIONE, s. f. pomnożenie przez cztery.

QUADRUPLICITÀ, s. f. pochworność.

QUADRUPLIO, —PLA, QUADRUPLICE, ad. czterokrotny, czwórny.

QUAENTRO, av. tu wewnątrz.

QUAGGIÙ, QUAGGIUSO, av. tu na dole, tu na dół. = na tym świecie, na tym padole płaczu. Ma la sua voce ancor quaggiù rimbomba, Petr.

QUAGLIA, s. f. przepiórka. Spennar la — senza farla strillare, prov. v. GAZZA.

QUAGLIAMENTO, s. m. —TURA, s. f. zsiadanie się mleka.

QUAGLIARE, v. n. zsiadać się, krzepnąć.

QUAGLIERE, —RI, s. m. wabik na przepiórki.

QUAGLIO, s. m. Ornit. chróściel, derkacz. = słaz w cielegciu, podpuszczka (kwas zwierzęcy lub roślinny od którego się mleko zsiada).

QUAL, skróć. z QUALE.

QUALCHE, ad. pron. m. f. indecl. jakiś, niejaki, pewny. — cosa, coś. Dopo — tempo, po nie-

jakim czasie. — arcano qui si nasconde, jakaś tajemnica tu się ukrywa. = którykolwiek, jakikolwiek. — la cagione si sia, jakakolwiek tego przyczyna.

QUALCHEDUNO, QUALCUNO, —NA, ad. e s. ktoś, pewna osoba, jakiś, jakaś.

QUALCOSA, s. f. coś.

QUALE, pron. relat. m. f. który, jaki. Gli uomini i quali (che) voi amate, ludzie których kochasz. II servo al quale (a cui) date la preferenza, sługa którego dajesz pierwszeństwo. Qual io fui tu sei, qual io son tu sarai, jakim ja byłem takim ty jesteś, jakim ja jestem takim ty będziesz. Non so qual idea mi viene in testa, nie wiem jaka myśl przychodzi mi do głowy. Egli è meglio tale quale, che senza nulla stare, prov. lepszy rydz jak nic. Qual rabbia! co za szaleństwo! Qual tumulto è questo? coto za zgiełk? Quale ampia materia al mio pennello! Pind. Ma con qual fasto il disse, con qual fiera zła! Met. = kto, ktokolwiek. Folle è qual crede che per suoi consigli rimuover possa l'ordine del cielo, glupi kto mniema i t. d. = Quale... quale, jeden... drugi, ten... inny. Qual se n'andò in contado, qual quà e qual là, jeden odszedł na wieś, drugi tu, inny tam. Qual presso a fonte canta con dolce e diletto stile; qual d'un arbore all'ombra, e qual d'un monte, o gioca, o danza, Ar. Orl. Fur. Qual torna a casa, e qual s'annida in selva, Petr. = s. m. jakości, przymiot, własność. E vidi l' buon accoglitore del quale, Dioscoride dico, (który pisał o własnościach roślin i t. p.), D. Inf.

QUALIFICARE, v. a. kwalifikować, uznać, nazwać. = tytułować.

QUALIFICATO, —TA, p. ad. v. QUALIFICARE. = Persona qualificata, osoba znakomita.

QUALIFICATORE, s. m. kwalifikator, dawny urzędnik ś. inkwizycji w Hiszpanii.

QUALIFICAZIONE, s. f. kwalifikacja, uznanie, osądzenie rzeczy za taką a taką, nazwanie tak a tak. = tytuł.

QUALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. jakość. = własność, przymiot, zaleta. = stan, tytuł, stopień osoby.

QUALITATIVO, —VA, ad. oznaczający przymiot.

QUALMENTE, av. jak, jakim sposobem.

QUALORA, av. gdy, ile razy.

QUALSISIA, QUALSIVOGLIA, ad. jakikolwiek, którykolwiek. Qual-

sivoglia cosa, *cokolwiek bądź*. Stimai più l'onor mio che qualsivoglia cosa del mondo, *Ver. N. R.*

QUALUNO, v. QUALUNQUE.

QUALUNQUE, ad. m. f. indecl. *ktokolwiek, którykolwiek, jakikolwiek, każdy*. Sappia — il mio nome dimanda, ch'io mi son Lia, *D. Purg.* Mandami in — tempo, in — luogo il tuo ritratto, *U. Fosc.* — animale alberga in terra... tempo da travagliare è quanto è il giorno, *Petr.* — altro, *ktokolwiek inny*. — sia, *ktokolwiek bądź*. — ora, volta, *ileraży*.

QUALVOLTA, av. *ileraży*.

QUANDO, cong. e av. gdy, kiedy. = *czasem*. Quando a pie, e quando a cavallo, *czasem piechoto, a czasem konno*. Di quando in quando, od czasu do czasu, kiedy, *niekiedy*. = Quando che sia, *kiedykolwiek bądź*.

QUANDOCHÈ, cong. gdy, kiedy, *zamiast że*.

QUANDUNQUE, av. *ileraży*.

QUANQUAM, s. m. lat. Fare il —, stare in sul —, *nadawac sobie jakieś znaczenie*.

QUANTITÀ, —TADÈ, —TATE, s. f. ilość, wielkość. = *ilość, liczba*. = *mnóstwo, wiele czego*. = *iloczas*.

QUANTITATIVO, —VA, ad. zawierający pewną ilość.

QUANTO, —TA, ad. jak wielki, jaki, *ili*. = Z zapytaniem: *ile, jak dawno, jak daleko*. Quanto danaro, quanti libri, quante persone? *ile pieniędzy, i. t. d.*? Quant' è che tu venisti? *D. Purg.* jak dawno przyszedłeś? Quanto c'è di qui a...? jak daleko zjść do...? = Tutti quanti, *wszyscy ile ich tylko jest*. = s. m. *ile, ilość*. = Quanto, av. *ile, jak wiele, wszystko co*. — *occhio può veder, wszystko co może widzieć oko*. — può piacere allo sguardo, *wszystko co może podobać się oku*. Quanto... tanto, *ile... tyle*. — i suoi trionfi lo innalzarono sopra ciascuno, tanto si compiace discendere alla eguaglianza comune, *Ver. N. R.* — egli più l'ama... tant' ella odia più lui, *Ar. Orf. Fur.* = *tak długo jak*. = Quanto a me, *co do mnie, i. t. d.* = Quanto prima, *jak najprędzej, jak najrychlej*.

QUANTOCHÈ, cong. *chociaż*. = V. QUANTO.

QUANTUNQUE, ad. m. f. indecl. *zamiast QUANTO, ile; tylko, co tylko*. In te s'aduna — in creatura è di bontade. = *jakikolwiek*.

QUANTUNQUE, cong. *lubo, chociaż, aczkolwiek*. = av. *ile, jak wiele*. [dziesięci.

QUARANTA, s. num. *czter-*

QUARANTAMILA, s. num. *czterdzieści tysięcy*.

QUARANTANA, s. f. *przeciąg czterdziestu dni*.

QUARANTESIMO, —MA, ad. *czterdziesty*.

QUARANTINA, s. f. *czterdziestek*. = *kwarantana*. Far —, *odbywać kwarantanę*.

QUARANTORE, s. f. pl. *czterdziestogodzinne nabożeństwo*.

QUARANTOTTO, s. num. *czterdzieści ośm*.

QUARE, av. e s. lat. dla czego, przyczyna. Non sine —, *nie bez przyczyny, nie bez ale*.

QUARESIMA, s. f. *wielki post*.

QUARESIMALE, ad. m. f. *wielkopostny*. = s. m. *kazanie wielkopostne*.

QUARTA, s. f. *Astr. ćwiartka obwodu koła, czyli trzy znaki zodyaku*. = Farla di —, *wypłatać komu figla*.

QUARTANA, s. f. —NACCIA, peg. —ELLA, dim. *czwartaczka (febra)*.

QUARTANARIO, —RIA, ad. e s. *mający czwartaczkę*.

QUARTATO, —TA, ad. *szeroki w krzyżach*. = *ćwiertowany*.

QUARTERONE, s. m. *kwadra więzica*.

QUARTERUOLA, s. f. *ćwierć korca zwanego Staio*. [man.

QUARTERUOLO, s. m. *licz-*

QUARTETTO, s. m. *Mus. kwartet*.

QUARTIATO, —TA, ad. *szlachcic mający zapelnione wszystkie cztery ćwiartki tarczy swego herbu, szlachcic z dzia- da przadiada*.

QUARTICELLO, s. m. *kwadransik*.

QUARTIERE, s. m. *ćwiartka, ćwierć*. = *kwartał, część miasta*. = *mieszkanie, pokoje*. = *kwatery wojskowe*. — d' estate, d' inverno, *leże letnie, zimowe*. Tener —, stare a —, *stać na kwatery*. = *pardon*. Chiedere, dar —, *prosić o pardon, dać pardon*; *żądać kwatery, dać kwatery*.

QUARTIERMASTRO, s. m. *kwatiermistrz*. = *podoficer w marynarce*. [papieru.

QUARTINO, s. m. *ćwiartka*

QUARTO, s. m. *ćwiartka, ćwierć*. = *ćwierć korca, v. QUARTERUOLA*. = *ćwiartka tarczy herbowej*. = *format ćwiartkowy, kwarto*. = *Quarto della casacca, pota sukni*. = *Quarto della luna, kwadra więzica*. = *Quarto d'ora, kwadrans*.

QUARTO, —TA, ad. *czwarty*.

QUARTODECIMO, —MA, ad. *czternasty*.

QUARTOGENITO, —TA, ad. *czwarty syn, czwarta córka*.

QUARTUCCIO, s. m. 1/64 część korca zwanego staio. = *miara wina, 1/4 flaszki*.

QUARZO, s. m. *Min. kwarc*.

QUASI, QUASIMENTE, av. *jakby, prawie, niby, nakształt*.

QUASIMODO, s. m. *niedziela przewodnią*.

QUASSÙ, QUASSUSO, av. *tu na górze*.

QUATERNARIO, s. m. v. QUADERNARIO. = ad. *czworaki, paczówny*.

QUATERNITÀ, s. f. *całość złożona ze czterech części*.

QUATTAMENTE, av. *milczkiem, cichaczem*.

QUATTO, —TA, QUATTONE, ad. *przyczajony*. Quatto quatto, quotton quattone, *cichuteńko, dybkim, chytkim*.

QUATTORDECIMO, —DICESIMO, —MA, ad. *czternasty*.

QUATTORDICI, s. num. *czternaste*.

QUATTRIDUANO, —NA, ad. *czterodniowy, czterodzienny*. Simile alla luna quattriduana, *Gal. Létl*. = *zmarty i pogrzebany od czterech dni (Łazarz)*.

QUATTRINATA, s. f. *to czego można dostać za kwatryna, v. QUATTRINO*.

QUATTRINO, s. m. *kwatryna, pieniędzy miedzianych, 1/5 krajcy, prawie grosz polski*. Non aver un —, un becco di —, *nie mieć grosza przy duszy*. Fino ad un —, *co do grosza*. — risparmiato due volte guadagnato, *prov. oszczędność lepsza od zysku*.

pl. Quattrini, *grosze, pieniądze*.

QUATTRINUCCIO, —NELLO, s. m. dim. *szeląg*.

QUATTRO, s. num. *cztery*. = Andare in —, *chodzić na batyku, raczkować*. Far — passi, mangiar — bocconi, *ujść kilka kroków, przekąsić trochę*. Esser quattro e quattr'otto, *jak dwa a dwa cztery*. A —, av. *suto, obficie*. = *Quattro tempi, quattro tempora, suchedni*. = Non dir quattro se non l'hai nel sacco, *prov. nie mów hyc póki nie przeskoczysz, przed niewodem ryb nie trzeba łowić*.

QUATTROCENTO, s. num. *czterysta*. [ry tysiące.

QUATTROMILA, s. num. *czte-*

QUEGLI, pron. dimost. uży-

wa się tylko mówiąc o mężczyźnie, i stoi zawsze bez rzeczownika, *ten, tamten*. Questi fa remi, e — volge sarte, *ten robi wiosła, a tamten zwija liny*. — vuole una, e questi ne vuole un' altra, *tamten chce tego a ten czego innego*. Ed io altresì

son nata per madre di — da Vallecchio, *Bocc.* —, perplesso nel rimirarla, taceva, *Ver. N. R.*

QUEI, *skrót. QUE*, v. QUEGLI. Quei fu al mondo persona orgogliosa, *D. Inf.*

QUEL, *skrót. z QUELLO*, używa się przed wyrazami zaczynającymi się od spółgłoski wyjąwszy S, *ten*. Quand' era in parte altr'uomo da quel ch' i' sono, *Petr.* Quel che, *to* *co*. Quel ch' è peggio, *co* *gorssa*. Fa quel che vuoi, *rób co chcesz*. Non è bel quel che è bello, ma quel che piace, *nie to piękne co piękne, lecz co się podoba*. Il pazzo non si sa mai quel che vuole, *Fort. Ricc.* S' amor non è, che dunque è quel ch' io sento? *Petr.* = Per quel che, *o ile*. Così, per quel ch' io me ne sappia, *stimo...* *Ar. Ori. Fur.* = Quel che si sia, *Queichesisia, jakkolwiek bądź, cokolwiek*. = s. m. Quel d' altri, *cudze*. = Quel, *ościnnny kraj, pogranicze*. Questo trifoglio si trova oggi copioso nell' Elba, e in quel di Pietrasanta.

QUELLO, —LA, *pron. dimost. tamen, tanta; ów, owa; ten, ta*. Uno di quelli libri, *jedna z tamtych książek*. Tutto quello che potrà fare, *wszystko to co będę mógł zrobić*. Quello di cui m' avete parlato, *to o czem mi mówiłeś*. Essa, udito quello che le diceva il fratello, proruppe in amarissimo pianto, *ona, usłyszawszy co jej mówił brat, zalała się gorzkiemi łzami*. La novità di quello spettacolo e la egregia maestosa natura di quelle immense selve, laghi e dirupi moltissimo mi trasportavano, *Alf. Vit.* = Z imionami osób lub w ich zastępstwie. Narrai a quel grande Italiano la storia della mia passione, *U. Fosc. Sire*, io sono stato quello che ho promosso tutto questo affare, *Car. Lett.* Quell' è Giasone, e quell' altra è Medea, *Petr.* = In quello, in quella, *av. tym czasem, gdy się to działo lub dzieje*. = Quelle, s. f. pl. Far —, *Buon. Fier.* wyrabić figle; wykrzywiać głę. Dari di —, *drwić, żartować*.

QUERCETO, s. m. *dąbrowa*. QUERCIA, s. f. *dąb*. Far —, *pop. stanąć na głowie, do góry nogami*. [*wy.*]

QUERCINO, —NA, *ad. dębowski*. QUERCIUOLA, s. f. —LO, —ETTO, s. m. *dim. dąbek, dębczak*. Far querciuola, v. QUERCIA. Mandare alcuno a far querciuolo, *zabić kogo*. = Querciuola, v. CANEDRIO.

QUERELA, s. f. *skarga, na-*

rzekanie, użalenie, lament, jęki, płacz. = Porre, dar — ad alcuno, *zanieść na kogo skargę do sądu*.

QUERELANTE, *ad. m. f. querelatore, —trice, s. skarżyciel, powód*.

QUERELARE, v. a. *skarżyć, obżalować*. = v. r. *skarżyć się, żalić się*.

QUERELATORIO, —RIA, *ad. tycczący się oskarżenia. [jęc.]* QUERENTE, *ad. m. f. pyta-*

QUERIMONIA, s. f. *żał, uskarżanie się, narzekanie*.

QUERULO, —LA, *ad. żaloszny, płaczący*. = często się żalący, *użykujący*.

QUERULOSO, QUERELOSO, —SA, *ad. żaloszny, płaczący*.

QUESITO, s. m. *pytanie*.

QUESTI, *pron. dimost. m. używa się gdy jest mowa o mężczyźnie, i stoi zawsze bez rzeczownika, ten, ten człowiek*. Chi è — che mostra il cammino? *D. Inf.* — cinge la toga, e quei la spada, *Cast. Nov.* — è colui, che va schernendo il di e la notte la mia persona; — è quegli il quale, *ec. Fir. As.* = Zastępuje czasem imiona zwierząt. Questi (leone) pareva che contra me venisse, *D. Inf.*

QUESTIONARE, *ec. v. questionare, ec.*

QUESTO, —TA, *pron. dimost. ten, ta*. Questo garzoncello s' incominciò a domesticare con questo Federigo, *Bocc.* Accogli questi miei versi, *przyjm te moje wiersze*. Vorrei vendere questa mia casa, *chciałbym sprzedać ten mój dom*. = Questo, *to*. Che vuol dir questo? *co to znaczy?* Può esser questo? *czy to być może?* = In questo, in questa, in questo mentre, in questo mezzo, in questo stante, *tym czasem, gdy się to dzieje*. = Con tutto questo, *z tem wszystkiem*.

QUESTUAZIONE, s. f. *kwestowanie*. [*nie.*]

QUETAMENTE, *av. spokoj-*

QUETARE, v. a. *zatrzymać, zastanowić*. = *uciszyć, uspokoić*. = v. QUITARE, = v. n. e. r. *zatrzymać się, stanąć; odpocząć; uciszyć się, uspokoić się*.

QUETO, —TA, *ad. cichy, spokojny*. L' aria era queta, e di vapori sgombra, *Mont.* = *uspokojony*. Allora fu la paura un poco queta, *D. Inf.*

QUI, *av. tu*. Qui mi sto solo, *Petr.* Di qui, *stąd*. Qui e qua, *tu i tam*. Per qui, *tedy*. Fin qui, *dotąd*. Qui... qui, *tu... tam*. Qui cantò dolcemente, e qui s' assise, *qui si rivolse, e qui rat-*

tenne il passo, ec. Petr. = Da qui innanzi, *odtąd, nadal, na-*

przyszłość. Da qui a otto di, *od dziś za osm dni*. Da qui a poco, *wkrótce, niebawnie*.

QUIA, *Stare al quia, uspo-*

koić się. State contenti, umana gente, al quia, *D. Purg. po-*

ostrzymajcie się od badania

przyczyn. = Ma venghiamo al quia, *Red. Lett. ale przystąpmy do rzeczy*. [*wngłr.*]

QUICENTRO, *av. tu we-*

QUICI, *av. tu oto*.

QUICIRITTA, v. QUIRITTA.

QUIDITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *(qui est), istota rzeczy*.

Fai come quei che la cosa per nome apprende ben; ma la sua quiditate veder non puote, *D. Par.*

QUIDITATIVO, —VA, *ad. stanowiący istotę rzeczy*.

QUIESCENTE, *ad. m. f. sp-*

czywający.

QUIESCERE, v. n. lat. *spo-*

czywać. [*nie.*]

QUIETAMENTE, *av. spokoj-*

QUIETANZA, v. QUITANZA.

QUIETARE, v. QUETARE.

QUIETATIVO, —VA, *ad. u-*

spokajający. [*jenie.*]

QUIETAZIONE, s. f. *uspokoi-*

QUIETE, s. f. *spoczynek*. = *pokój, spokojność, cisza*.

QUIETISMO, s. m. *kwietyzm*,

zupełna nieczynność ducha z zaniedbaniem uczynków.

QUIETISTA, s. m. *eccl. kwie-*

tysta.

QUIETO, —TA, *ad. cichy, spo-*

kojny. Tempo, mare quieto, *czas*

spokojny, morze spokojne. = *cichy, spokojny, nie burzący*

nicizej spokojności. = *av. ci-*

cho, spokojnie. Star quieto, *za-*

chować się spokojnie.

QUILIO, *av. Cantare in —, śpiewać piskliwym dyszkan-*

tem.

QUINAMONTE, *av. tam opo-*

dal na górze.

QUINARIO, s. m. *skład pię-*

ciu rzeczy lub pięciu liczb.

QUINAVALLE, *av. tam opo-*

dal na dole.

QUINCI, *av. stąd*. — e quin-

di, stąd i zowąd. L' un — il

punge, e l' altro quindi afferra,

Ar. Ori. Fur. = *tedy*. Quinci

non passa mai anima buona, *D.*

Inf. = *poczem, potem*. Quinci

rivolve in ver lo ciel il viso, *D.*

Par. = *dla tego, przeto*. = Da

quinci innanzi, odtąd, nadal,

na przyszłość. [*to.*]

QUINCIOLTRE, *av. tu naoko-*

QUINDECAGONO, s. m. Geom.

piętnastobok, piętnastokąt.

QUINDECIMO, QUINDICESIMO,

—MA, *ad. piętnasty*.

QUINDI, *av. ztamtąd*. Vengo

da Napoli e — sono, przyby-

wam z Neapolu i z tamtąd jestem. = tamtędy. Alberto aperse una finestra.... e quindi si gettò nell' acqua, Bocc. = potem, poczem. Una sua sorella giovanetta gli diede per moglie, e — gli disse, Bocc. = stąd, przeto, dla tego. — parliamo e — ridiam noi, D. Purg. = odtąd, od tego czasu. — a pochi di, od owego czasu za kilka dni. Di — innanzi, odtąd, nadal, na przyszłość.

QUINDICI, s. num. piętnaście. Il di — del mese, piętnasty dzień miesiąca.

QUINDI' OLTRE, QUINOLTRE, av. tam gdzieś, w tamtych stronach.

QUINGENTESIMO, —MA, ad. pięćsetny.

QUINQUAGENARIO, —RIA, ad. pięćdziesiątletni.

QUINQUAGESIMA, s. f. niedziela zapustna. = Zielone świątki.

QUINQUAGESIMO, —MA, ad. pięćdziesiąty.

QUINQUOLENI, ad. m. f. pięćioletni, trwający lat pięć, lub przypadający co lat pięć.

QUINQUENNIO, s. m. pięcioletcie.

QUINQUESILLABO, —BA, ad. pięćzłogłoskowy.

QUINTA, s. f. Mus. kwinta.

QUINTADECIMA, s. f. pełnia.

QUINTANA, s. f. osoba dremniana do której gonili ćwiczący się w konnych turniejach.

Questa gente non era da giostrare alla —, Tasson. Secch.

QUINTAVOLO, s. m. pradiad pradziada.

QUINTERNO, s. m. —ETTO, dim. zeszyt z pięciu kartek.

QUINTESENZA, s. f. najczystszy ekstrakt. = sama istota, treść. Cercar la — d' alcuna cosa, zgłębiać co.

QUINTETTO, s. m. Mus. kwintet.

QUINTO, —TA, ad. piąty. = s. m. piąta część. = av. popiąte.

QUINTODECIMO, —MA, ad. piętnasty.

QUINTUPLICARE, v. a. w pięćciornasób pomnożyć.

QUINTUPLO, —PLA, ad. pięćkrotny, pięciokrotny.

QUI PRO QUO, s. m. omyłka, wzięcie jednego za drugie.

QUIRINALE, ad. e s. m. góra Kwirynalska, jedna z gór rzymskich, na której Romulus miał kościół, dziś Monte Cavallo z pałacem papiezkim.

QUIRITTA, av. tu właśnie.

QUISQUIGLIA, QUISQUILIA, s. f. śmiecie, gałgany które się wyrzucają na ulicę. = fig. pl. drobne rybki.

[VOLE.]

QUISTIONALE, v. QUISTIONE-QUISTIONAMENTO, QUISTIONE-NEGGIAMENTO, s. m. sprzeczka.

QUISTIONARE, QUISTIONE-GIARE, v. n. sprzeczać się.

QUISTIONATORE, s. m. —TRICE, s. f. sprzecznik, kłótniarz.

QUISTIONCELLA, —CINA, s. f. dim. małe pytanie, mała sprzeczka.

QUISTIONE, s. f. sprzeczka, kłótnia, spór, zwada. Aver —, mieć zajście, zatargę, spór z kim. = pytanie, zapytanie. Far —, zadać pytanie. = wtpliwość. Mettere in —, podać w wtpliwość. = sprawa, proces. Essere in —, prawować się.

QUISTIONEVOLE, ad. m. f. sporny.

QUITANZA, s. f. cessya. = kwit.

QUITARE, v. a. kwitować.

QUIVI, av. tam.

QUOTA, s. f. kwota, ilość.

QUOTIDIANAMENTE, av. codziennie.

QUOTIDIANEGGIARE, v. n. stać się codziennym.

QUOTIDIANO, —NA, ad. codzienny, powszedni.

QUOTO, s. m. v. ORDINE. = skrócić z COGITATO, myśl, pomysł. Non ti maravigliar, perch' io sorrida, mi disse, appresso i tuoi periti —, D. Par. [raz.]

QUOZIENTE, s. m. Arit. il-

R

RABACCHIO, —CHIOLO, s. m. —CHINO, dim. dzieciuch, dzieciak.

RABARBARO, —BERO, s. m. rabarbarum.

RABBALLINARE, v. a. upakować. Le candele ed ogni altra cosa rabballinarono, e portaron via, Lasc. Nor.

RABBARUFFARE, v. a. kudłać, pokudłać, rozczochrać, najeżyć. = pomieść, pozmiechać.

RABBASSAMENTO, s. m. zníženie.

RABBASSARE, v. a. znížić, zmniejszyć. — v. r. znížić się.

RABBATTERSI, v. r. znów napotkać. = v. a. v. socchiudere.

RABBATTUTO, —TA, p. ad. v. RABBATTERE. = odbity.

RABBATUFFOLARE, v. a.

zwalic na kupę, zwinąć, zrobić zawiniątko.

RABBELLIRE, v. a. ir. znów upięknąć. = v. n. e. r. wypięknąć.

RABBERCIARE, v. a. latać stare szmaty, szukawać stare gałgany.

RABBERCIATIVO, —VA, ad. trudniący się samą tylko łataniną.

RARBIA, s. f. psia wścieklizna. = Fig. wściekłość, szal, szaleństwo. Aver la — in dosso, wściekać się ze złości. Morire di —, pękać ze złości. = żądzza niepomahowana. = La — de' venti, rozchukanie wiatrów.

RABBINICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. rabiniczny.

RABBINISTA, s. m. rabinista.

RABBINO, s. m. rabin.

RABBIOSAMENTE, av. wściekle.

RABBIOSETTO, —TA, ad. nieco zajadły.

RARBIOLO, —SA, ad. wściekły. = fig. wściekły, szalony, zajadły. = niezmierny, ogromny. Fame rabbiosa, gwałtowny apetyt.

RABBOCCARE, v. a. chwycić znów zębami. = Rabboccare fiaschi, ponalewać flaszki.

RABBONACCIARE, v. n. e. r. uspokoić się, uciszyć się (o morzu). = uspokoić się, udobrochać się. = pogodzić się.

RABBORDARE, v. a. znów wskoczyć na statek nieprzyjacielski.

RABBRACCIARE, v. a. powtórnie uściskać.

RABBRENCIARE, v. a. naprawiać.

RABBREVIARE, v. a. jeszcze raz skrócić.

RABBRIVIDIRE, v. n. ir. dostać dreszczu, wdrygać się. Far —, przejąć zgrozę, przerazić.

RABBRUSCAMENTO, s. m. zachmurzenie.

RABBRUSCARSÌ, v. r. zachmurzyć się, zasępiać się.

RABBRUSCATO, —TA, p. ad. zachmurzony, zasępiony. = Fronte rabbruscato, fig. czoło zasępione, zmarszczone.

RABBRUZZARSI, —ZZOLARSI, v. r. zachmurzyć się, zaćmiec się.

RABBUFFAMENTO, s. m. rozczochranie włosów.

RABBUFFARE, v. a. rozczochrać, pokudłać, najeżyć. = grozić (o burzy). = v. r. rozczochrać się, najeżyć się. = zachmurzyć się, zaćmiec się. = wodzić się za lby, pojsć w czubki. = dręczyć się. Perché l'umana razza si rabbuffa, D. Inf.

RABBUFFO, s. m. sfukanie,

złajanie. Far un solenne — a qualcuno, zburzyć, wybużować kogo.

RABBUIARE, v. n. e. r. zmierzchnąć się, ściemnić się.

RABESCAME, s. m. mnóstwo arabsków.

RABESCARE, v. a. ozdobić arabskimi. = Farfalla rabescata, motyl czarno nakrapiany.

RABESCO, pl. — CHI, s. m. arabski, ozdoby w guście arabskim.

RABICANO, s. m. koń dereszowaty, deresz.

RABIDO, — DA, ad. wściekły, szalony.

RACCANTUCCIARE, v. n. e. r. schować się w kącie.

RACCAPEZZARE, v. a. składać do kupy, zebrać. = pojąć, zrozumieć.

RACCAPITOLARE, v. a. zebrać i powtórzyć w krótkości.

RACCAPELLARE, v. n. d. dołożyć oliwek lub winogron do tłoczni. = fig. znówu zacząć. Vedendo poi ch' il flusso raccappella, ... comincia a gridar: guar dia, la padella, L. Lipp. Malm.

RACCAPRICCIAMENTO, s. m. dreszcz, drzączka; zgroza, wzdręgnięcie się na co.

RACCAPRICCIARE, v. a. nabawić dreszczu, przejąć zgrozę, przerazić. Lo cui rossore ancor mi raccapriccia, D. Inf. = v. n. e. r. dostać dreszczu ze strachu, wzdręgać się na co. Ho veduto i fanciulli — e nascondersi all' aspetto travisato delle loro nutrici, U. Fosc.

RACCAPRICCIO, s. m. drzączka, dreszcz, przestrach.

RACCATTARE, v. a. i. r. odzyskać. — la sanità, odzyskać zdrowie. = odkupić, wykupić. = zebrać, zgromadzić. = Essere il mal raccattato, być źle przyjętym.

RACCENCIARE, v. a. latać, sztukować stare galgany. = v. r. ubrać się w swoje galgany. = fig. przyjść do siebie, odzyskać dawną świeżość.

RACCENDERE, v. a. i. r. znówu zapalić. = fig. zapalić, obudzić, wzniecić. = v. r. znówu się zapalić.

RACCENDIMENTO, s. m. powtórne zapalenie.

RACCENNARE, v. a. skinąć, wskazać.

RACGERCHIARE, v. a. znówu obić obręczami. = otoczyć, opasać.

RACCERTARE, v. a. zapewnić, upewnić, utwierdzić w pewności. = v. r. nabrać otuchy.

RACCESO, — SA, p. ad. znówu zapalony.

RACCETTARE, v. a. przyjąć do domu, dać mieszkanie.

RACCETTATORE, s. m. przyjmujący do domu. = Raccettator di vizj, e cacciator di virtù, człowiek mający wszystkie wady a żadnej cnoty.

RACCETTO, v. RICOVERO.

RACCETARE, v. a. utulić w żalu, pocieszyć. = uciszyć, uśmierzyć, uspokoić. = v. r. uciszyć się, uspokoić się.

RACCETTA, s. f. rakieta do grania w piłkę.

RACCETTIERE, s. m. Artigl. rakietnik.

RACCHIUDERE, v. a. i. r. znówu zamknąć. — il passo, zamknąć przejście. = zamykać, zawiierać w sobie.

RACCHIUSO, — SA, p. ad. v. RACCHIUDERE.

RACCIABATTARE, v. a. latać.

RACCOCCARE, v. a. jeszcze raz uderzyć, docierać.

RACCOGLIERE, v. a. i. r. zbierać, zebrać, podnieść z ziemi. E qui raccolse le sue membra sparte, Fort. Ricc. = zbierać z pola, zbierać owoce. Per li campi, dove ancora le biade abbandonate erano, senza essere, non che raccolte, ma pur segate, Bocc. = Raccogliere il freno, le redine, ściągnąć wędzidło, zebrać, skrócić cugle. = zbierać, zebrać, zgromadzić. Fu rotto l' esercito raccolto da tutta la nobiltà e d' uomini valorosi, Guic. Stor. = przyjmować, schronić. Or, quale, o terra o mare, o loco altrove sarà che mi raccolga? Car. En. = przyjąć do siebie, mieścić w sobie, zawiierać, obejmować. E se l' infimo grado in sè raccoglie si grande lume, D. Par. = zrozumieć, pojąć, pomiarkować, domyślić się. Il che udite queste parole raccolse bene la cagione del convito delle Galerie, Bocc. = zbierać glosy, wola, kreski. = Arit. zbierać, dodawać. = Raccogliere le vele, le sarte, zebrać, zwinąć żagle; fig. zakończyć swój zawód, dobiegłszy do mety. = Raccogliere lo spirito o l' alito, na nowo odetchnąć; fig. przyjść do zdrowia. = Raccogliere il parto, odebrać płód. = Raccogliere la mente in Dio, zebrać ducha, wejść w siebie, obrócić myśl do Boga. = v. r. schronić się. = Raccogliersi insieme, zbierać się, zebrać się, zgromadzić się.

RACCOLGIMENTO, s. m. zbieranie zboża, owoców. = stos, kupa. = przyjęcie. = Raccoglimento di cuore, fig. zebranie ducha, myśli; wejście w siebie.

RACCOGLITICCIO, — CIA, ad. zbierany, pozbierany z różnych stron, z różnych kawałków.

RACCOGLITORE, s. m. — TRICE, s. f. zbieracz, zbieraczka. = akuszer, akuszerka.

RACCOLTA, s. f. zebranie, podniesienie z ziemi. = zbiór różnych pism. = przyjęcie. = odwrót, rejterada. Sonare a —, dzwonić na kazanie; trąbić, na odwrót, do odrotu. = Macinare a —, czekać z mliwem póki woda nie przybierze; fig. czekać póki się nie zbierze, żeby lepiej popęd płciowy zaspokoić.

RACCOLTO, — TA, p. ad. v. RACCOGLIERE.

RACCOLTORE, v. RACCOGLIERE. RACCOMANDAGIONE, s. f. — MENTO, s. m. rekomendacja, polecenie.

RACCOMANDARE, v. a. polecić, poruczyć. — l' anima sua a Dio, polecić duszę Bogu. — l' anima, polecić duszę czyje Bogu, dysponować na śmierć. = przywiązać, zawiesić, przyczepić. E con due altri fili alla medesima scatola aveano (i bruchi) raccomandate le spalle, Red. Ins. = v. r. polecać się, poruczać się lasce czyjej.

RACCOMANDATIVO, — VA, — TORIO, — RIA, ad. polecający, rekomendacyjny.

RACCOMANDATORE, s. m. protektor, opiekun.

RACCOMANDAZIONE, s. f. polecenie, rekomendacja. Lettera di —, list rekomendacyjny. = Fare o mandare raccomandazioni, zasylać ukłony.

RACCOMANDIGIA, s. f. list rekomendacyjny.

RACCOMODARE, ec. v. RACCONCIARE, ec.

RACCOMAGNARE, v. a. powtórnie komu towarzyszyć, doprowadzić.

RACCOMUNARE, v. ACCOMUNARE.

RACCONCIAMENTO, s. m. naprawa.

RACCONCIARE, v. a. naprawiać. — gli errori di uno, poprawić czyje błędy. = fig. pogodzić, pojednać. = v. r. wypogodzić się, wyjaśnić się. = Racconciarsi il capo, ubrać głowę, utrefić włosy.

RACCONCIATORE, s. m. — TRICE, s. f. naprawiacz, naprawiaczka.

RACCONCIO, s. m. — CIATURA, s. f. naprawa, naprawka, reparacja.

RACCONCIO, — CIA, ad. naprawiony.

RACCONFERMARE, **RACCONFORTARE**, **RACCONSEGNARE**, **RACCONSIGLIARE**, **v. RICONFERMARE**, **RICONFORTARE**, **ec.**
RACCONSOLEARE, **ec. v. CONSOLARE**, **ec.**
RACCONTABILE, **ad. m. f. dający się opowiedzieć.**
RACCONTAMENTO, **s. m. opowiadanie.**
RACCONTARE, **v. a. opowiadać.** = **v. r. pogodzić się, pojeźdnąć się.** [wiadacz.
RACCONTATORE, **s. m. opowiadacz.**
RACCONTO, **s. m. opowiadanie, powieść.** = **ad. * opowiadany.** E dice queste e molte altre parole che non mi par bisognò esser racconto, *Art. l. Fur.*
RACCOPIARE, **v. ACCOPIARE.**
RACCORCIAMENTO, **s. m. skrócenie.**
RACCORCIARE, **v. a. skrócić.** = **v. r. skrócić się.**
RACCORCIO, **—CIA**, **ad. skrócony.**
RACCORDARE, **v. a. v. RICCORDARE**, **ec. = pogodzić.** = **v. r. pogodzić się.**
RACCORDERSI, **v. r. postrzedz swój błąd, sprostrzedz się.**
RACCORRE, **v. RACCOGLIERE.**
RACCORTARE, **v. RACCORCIARE.**
RACCOSCIARSI, **v. r. uścisnąć kucyki, przyćupnąć.** = **ścisnąć udami konia.** Ond' io tremando tutto mi raccoscio, *D. Inf.*
RACCASTARE, **v. ACCASTARE.**
RACCOZZAMENTO, **s. m. zebranie.**
RACCOZZARE, **v. a. zebrać, pozbierać.** — **ricchezza e stato.** Mach. łącząc bogactwa z władzą. E' non raccozzerebbe tre palottole in un bacino, *fig. v. PALLOTTOLA.*
RACCRESCERE, **ec. v. ACCRESCERE**, **ec.**
RACCLARE, **v. RINCULARE.**
RACCUSARE, **v. a. powtórnie oskarżać.**
RACEMIFERO, **—RA**, **ad. rodzący grona winne.** = **Bot. mający grona.** [nisty.
RACEMOSO, **—SA**, **ad. grobachitico**, **—CA**, **pl. —CI**, **—CHE**, **ad. mający skrzyżowaną kość pacierzową.**
RACHTIDE, **s. f. Med. skrzywienie kości pacierzowej.**
RACIMOLARE, **v. a. zbierać pozostałe po winobranii winne grona.** = **fig. zbierać resztki.**
RACIMOLETTO, **—LUZZO**, **s. m. dim. winne gronko.**
RACIMOLO, **s. m. winne grono.** = **fig. reszta, ostatek.** Roma spaurita,.... chiedeva, che si

tagliasse la via a L. Vitello...., e si troncasse questo — di guerra, *Tac. Stor. Davanz.* Rzym bojaźliwy nalegał o uprzedzenie powracającego z wojskiem L. Vitelliusza, i zattumienie ostateków wojny.
RACQUETARE, **RACQUIETARE**, **v. ACCHETARE.**
RACQUISTAGIONE, **—ZIONE**, **s. f. —MENTO**, **s. m. odzyskanie.**
RACQUISTARE, **v. a. odzyskać.**
RACQUISTATORE, **s. m. ten który odzyskał co był stracił.**
RACQUISTO, **s. m. odzyskana strata.**
RADAMENTE, **av. rzadko.**
RADDENSARE, **v. a. znów zgęścić.** = **v. r. znów zgęścić.**
RADDIMANDARE, **v. RADDOMANDARE.**
RADDIRIZZAMENTO, **s. m. wyprostowanie.**
RADDIRIZZARE, **v. a. wyprostować, podnieść.** = **wyciągnąć w linii prostej.** = **fig. kształcić, krzesać, tresować.**
RADDOLCARE, **v. n. zelźić, zwolnić, ocieplić się (o czaisie).** = **v. a. v. RADDOLCIRE.**
RADDOLCIMENTO, **s. m. złagodzenie ostrości humorów.**
RADDOLCIRE, **v. a. ir. —CIARE**, **v. a. ostodzić.** = **fig. łagodzić, uśmierzyć, ukoić, ostodzić.** Oh come la beatitudine d'essere amato raddolcisce qualunque dolore! *U. Fosco.*
RADDOMANDARE, **v. a. żądać zwrotu, upominać się.**
RADDOPIAMENTO, **s. m. podwojenie.** [dwoić.
RADDOPIARE, **v. a. podwoić.**
RADDOPIATAMENTE, **av. podwójnie.**
RADDORMENTARE, **v. a. na nowo usnąć.** = **v. r. znów zasnąć.** [na plecy.
RADDOSSARE, **v. a. wziąć**
RADDOSSATO, **—TA**, **ad. Soldati raddossati, żołnierze w ściśniętych szeregach.**
RADDOTTO, **s. m. grono osób.** = **reduta, miejsce zebrania.**
RADDRIZZARE, **v. a. prostować.** — **le gambe ai cani**, **fig. kusić się o rzeczy niepodobne.**
RADDURRE, **v. RIDDURRE.**
RADERE, **v. a. ir. golić.** — **la barba**, **golić komu brodę i golić się.** = **golić, ciąć jak brzytwą.** Ma benchè il brando sia tagliente e rada, punto non nuoca al Conte, ch'è fatato, *Bern. Orf.* = **fig. ogolić, oskubać kogo.** = **skrobać.** = **strychować zboże.** = **przechodzić wzdłuż ocierając się o co.** = **przytykać, dotykać.** Ma quindi e quindi l'altra pietra rade, *D. Purg.*

RADETTO, **—TA**, **ad. rzadki, obrzedny.**
RADEZZA, **s. f. rzadkość, niegęstość.** = **rzadkość, nieczęstość.**
RADIALE, **ad. m. f. tyjący się promieni.** = **promienisty.** = **Anat. piszczelowy, v. RADIO.**
RADIANTE, **ad. m. f. promienisty.**
RADIARE, **v. RAGGIARE.**
RADIARI, **s. m. pl. Zool. promieniaki.**
RADICA, **s. f. korzonek.**
RADICALE, **ad. m. f. korzeniowy.** = **fig. radykalny, korzenny, fundamentalny.** = **Gram. wyraz pierwotny.** = **Mat. e Alg. znak pierwiastkowy (✓).** = **Leg. Nullità.** — **nieważność aktu, niedająca się uprawnić.** = **s. m. radykalista.**
RADICALMENTE, **av. korzeniowo.** = **fig. radykalnie, gruntownie.**
RADICAMENTO, **s. m. korzeniecie się.** = **fig. grunt, ugruntowanie.**
RADICARE, **v. n. e. r. korzenieć się, rozkorzenieć się.** = **fig. ukorzenieć się.** Odio radicato, ukorzeniona nienawiść.
RADICAZIONE, **s. f. korzeniecie się.** [korya.
RADICCHIO, **s. m. Bot. cykadice**, **s. f. korzeń.** Sveltere alcuna cosa dalla —, **wyrwać co z korzeniem, wykorzenieć.** = **fig. źródło, początek.** Questo fu del mio mal prima —, *Car. En.* = **szczep, rodzice.** Qui fu innocente l'umana —, *D. Purg.* D'una — nacqui ed io ed ella, *D. Purg.* = **rodziciel.** = **Mat. Radice quadrata, cuba o cubica, pierwiastek kwadratowy, szescienny.** = **Radice delle parole, źródłosłów.** = **Radice di monti, stopa gór.**
RADICELLA, **—ETTA**, **s. f. dim. korzonek.** [dzać.
RADIFICARE, **v. a. rozrzedzić.**
RADIMADIA, **s. f. skrobaczka piekarska.**
RADIO, **s. m. Ott. promień.** = **Anat. piszczel ręki, kość ramieniowa mniejsza.**
RADIOLO, **—SA**, **ad. promienisty.**
RADITURA, **s. f. skrobanie.**
RADO, **—DA**, **ad. rzadki, niegęsty.** = **rzadki, nieczęsty.** = **rzadki, niepospolity.** = **av. rzadko.** Di rado, rzadko.
RADUNAMENTO, **s. m. zebranie.**
RADUNARE, **v. a. zebrać, zgromadzić.** = **v. r. zebrać się.**
RADURA, **s. f. goliźnia w lesie.**
RAFANO, **s. m. chrzan.**

RAFFACCIARE, ec. v. RINFACCIARE, ec. [DELLARE.

RAFFARDELLARE, v. AFFARFARE, v. ARRAFFARE.

RAFFAZZONARE, v. a. ozdobić, ustroić. = Arch. Pitt. e Scult. naprawić, zreparować. = uczcić swą obecnością. = ustroić się.

RAFFERMA, —ZIONE, s. f. utwierdzenie.

RAFFERMARE, v. a. utwierdzić, potwierdzić; upewnić.

RAFFERMO, —MA, ad. Macchie rafferme, stare plamy. Pan raffermo, chleb czerstwy.

RAFFIBBIARE, v. a. podwoić, powtórzyć (cięcie, wyraz).

RAFFIDARSI, v. r. ufać, zawiierać.

RAFFIGURABILE, ad. m. f. łatwy do poznania.

RAFFIGURAMENTO, s. m. poznanie po rysach twarzy.

RAFFIGURARE, v. a. poznać po rysach twarzy, i t. d. Raffigurato alle fattezze conte, Petr. Non — più una cosa, nie móż już dojrzeć. Come aquila suole... sorvolando ir tanto presso al sole, che nulla vista più la raffigura, Tass. Ger. = porównywać.

RAFFILARE, v. a. ostrzyć. = obcinać, obrzynać.

RAFFILATURA, s. f. obrzynanie, obcinanie. = obrzynki, okrawki.

RAFFINAMENTO, s. m. —TURA, s. f. rafinowanie, oczyszczenie; wydoskonalenie.

RAFFINARE, v. a. rafinować, oczyszczać; wydoskonalic.

RAFFINATEZZA, s. f. wyrafinowanie, subtelność. — d'ingegno, subtelność umysłu.

RAFFINATO, —TA, p. ad. v. RAFFINARE. = Virtù raffinata, doskonała cnota. Uomo raffinato, człowiek wyrafinowany. Gusto raffinato, gust delikatny.

RAFFINATORE, s. m. —TRICE, s. f. rafinator, rafinatorka. RAFFINERIA, s. f. rafinerya cukru, saletry.

RAFFINIRE, v. n. ir. stać się delikatniejszym, subtelniejszym.

RAFFIO, s. m. bosak, hak żelazny. [jąc.

RAFFITTARE, v. a. znowu naraffondare, v. a. głębiej kopać.

RAFFORZARE, v. a. wzmacniać. [nić.

RAFFREDDAMENTO, s. m. oziębienie. = zaziębienie, przeziębienie się. = fig. oziębłość.

RAFFREDDARE, v. a. oziębić. = v. n. e. r. zaziębić się, przeziębić, zakatarzyć się. = wystygnać, oziębić się. = fig. ostygnać, stać się oziębłym.

RAFFREDDATOIO, s. m. ochłodnik w hutach szklanych. RAFFREDDO, —DA, ad. oziębiony, wystygły.

RAFFREDDORE, s. m. przeziębienie się, katar.

RAFFRENAMENTO, s. m. powściągnięcie, pohamowanie.

RAFFRENARE, v. a. trzymać krótko uździenicę. = fig. powściągać, wstrzymywać, hamować, trzymać na wodzy, ukroć, uskromić. = v. r. hamować się, powściągać się.

RAFFRENATORE, s. e ad. m. powściągacz, powściągający.

RAFFRESCAMENTO, s. m. ochłodzenie. [RE.

RAFFRETTARE, v. AFFRETTARE. RAFFRONTAMENTO, s. m. spotkanie.

RAFFRONTARE, v. a. znowu stawić czoło. = v. a. e. r. spotkać. = zgadzać się na jedno.

RAFFUSCATO, —TA, ad. zasępiiony, zaćmiony.

RAFFUSOLARE, v. a. naprawić. [tka.

RAGANELLA, s. f. grzecho. RAGAZZA, s. f. dziewczyna.

RAGAZZACCIO, —CIA, s. peg. chłopczyśko, dziewczynisko.

RAGAZZAGLIA, s. f. —ZAME, s. m. działwa. = Ragazzaglia, tłum prożniackich sług, kupcańskich żołnierzy.

RAGAZZATA, s. f. dziecinstwo, dziecinne postępek.

RAGAZZETTO, —TA, —ZINO, —NA, —ZUCCIO, s. dim. chłopczyk, chłopczyzna, dziewczynka.

RAGAZZO, s. m. chłopiec, pacholek. = chłopiec, młodzik.

RAGAZZONA, s. f. dziewczka.

RAGAZZONE, s. m. duży chłopak.

RAGAZZOTTO, s. m. dość duży chłopak.

RAGGAVIGNARSI, v. r. czepiać się rękami i nogami, gramolić się.

RAGGELARSI, v. CONGELARSI. RAGGENTILIRE, v. a. ir. okrzesać, wykształcić, upieknąć.

RAGGHIARE, v. n. ryczeć (o osle). [wić się.

RAGGHIGNARE, v. n. skrzyragghio, s. m. ryk osła.

RAGGIANTE, ad. m. f. promienisty.

RAGGIARE, v. n. promienić, rzucić promienie. = fig. rzucać blask.

RAGGIO, s. m. promień światła. = Geom. promień kota.

RAGGIORNARE, v. n. dzień, świtać. Pensa che questo di mai non raggiorna, D. Purg. pomyśl że ten dzień nigdy nie zaświta.

RAGGIOSO, —SA, ad. promienisty.

RAGGIRAMENTO, s. m. krążeństwo, kołowanie.

RAGGIRARE, v. n. e. r. krążyć, kołować, kręcić się w koło. I quattro pianeti Medicei, li quali in cerchi diversi si raggirano continuamente intorno alla stella di Giove, Gal. Lett. = v. a. toczyć, obracać w myśl. Ma nel suo cor maligno altri raggira pensieri acerbi, Fort. Ricc.

RAGGIRATORE, s. m. —TRICE, s. f. kręciel, matacz, mataczka.

RAGGIREVOLE, ad. m. f. obrotowy, potoczysty.

RAGGIRO, s. m. kręcielstwo, mataczko.

RAGGIUGNERE, RAGGIUNGERE, v. a. ir. dogonić, dopędzić, dosięgnąć. Ma già ti raggiuns' io mentre fuggivi, Petr. = złaczyć, spoić. = złaczyć się z kim. = v. r. złaczyć się.

RAGGIUNIMENTO, s. m. połączenie, złaczenie.

RAGGIUNTO, —TA, p. ad. v. RAGGIUNGERE. = tłusty koło nereku. = wzdęty, nabrzmiały (z rękach). [myk.

RAGGIUOLO, s. m. dim. promienisty.

RAGGIUSTARE, v. a. naprawić.

RAGGOMITOLARE, v. a. e. r. zwinąć na kłębek; zwinąć się w kłębek. = zawiąć, zrobić zawiątko. [RE.

RAGGRANDIRE, v. AGGRANDIRE. RAGGRANELLARE, v. a. zbierać ziarno po ziarku. = zebrać, uciąć.

RAGGRAVARE, v. a. zrobić jeszcze cięższym.

RAGGRICHIAMENTO, s. m. skurczenie się, skulenie się.

RAGGRICCHIARE, —CCIARE, v. a. skurczyć. = v. r. skurzyć się, skulić się od zimna, strachu. Stupì, si raggriccio, tremante e fioco divenne il Troian duce, Car. En.

RAGGRINZAMENTO, s. m. zmarszczenie, skurczenie.

RAGGRINZARE, v. a. marszczyć, kurczyć. — le labbra, skrzywić usta. = v. r. marszczyć się, kurczyć się. Altri (bruchi) non fanno bozzoli, ma si raggrinzano, e s'induriscono, e si trasformano in crisalidi, o aurelle, Red. Ins. = fig. tracić odwagę.

RAGGRINZATO, —ZITO, —TA, p. ad. zmarszczony. [TARE.

RAGGROTTARE, v. AGGROTTARE. RAGGRUPPARE, v. a. zawiązać węzeł lub co w węzełku, zwinąć, zawiąć. = v. r. zwinąć się w kłębek, skulić się; skurczyć się.

RAGGRUPPATO, —TA, p. ad.

v. RAGGRUPPARE. = fig. *zawikla-
ny, zawity.*

RAGGRUPPO, s. m. *klęb, zwój,
skrzęt.*

RAGGRUZZARE, v. n. e. r. *sku-
lić się, skurczyć się, zwinąć się
i przytulić się, przycupnąć.*

RAGGRUZZOLARE, v. a. *ciuć-
lać, uciąć.* = v. r. v. RAGGRUZZARE.

RAGGUAGLIAMENTO, s. m. *wyrównanie, zrównanie.*

RAGGUAGLIANZA, v. AGGUAGLIANZA.

RAGGUAGLIARE, v. a. *wy-
równać, zrównać, ustawić
równo.* = *porównywać, poró-
wnać.* = *zainformować, uwia-
domić, donieść.* — *per lettera,
listownie uwiadomić.* = *Rag-
guagliar le scritture, porządnie
utrzymywać książki handlowe.*
= *Ragguagliar le costure altrui,
pop. wytoić, wygarbować ko-
mu skórę.*

RAGGUAGLIATAMENTE, av. *jedno z drugim, w przecięciu.*
Un anno — coll' altro, rok w rok,
rok rocznie.

RAGGUAGLIATORE, s. m. *uwiadomiciel.*

RAGGUAGLIO, s. m. *poró-
wnanie.* = *wiadomość, zdanie
sprawy, relacja, informacja.*

RAGGUARDARE, ec. v. RIGUARDARE, ec.

RAGIA, s. f. *żywica.* = fig. *za-
sadzka, podstęp, sidło, zdrada.*
L' uccello... perchè non gli
scoprisse la —, presolo per gli
becco, mosse l'ali verso quel mon-
te, ec. *Fir. Disc.*

REGIONALE, v. RAGIONEVOLE.

RAGIONAMENTO, s. m. *mo-
wa, rozmowa.* = *rozumowanie.*

RAGIONARE, v. n. *mówić,
rozmawiać.* = *rozumować, roz-
prawiać.* = *wyrozumować.* =
obliczyć, obrachować. = s. m.
mowa, rozmowa. Seguitò ne'
suoi privati ragionari ancora di
rifutare simili adoramenti, *Dav.*
Tac. An.

RAGIONATAMENTE, av. *stus-
znie, sprawiedliwie.*

RAGIONATIVO, —VA, ad. *ro-
zumny, obdarzony rozumem.*
La potenza ragionativa, *władza
rozumu.*

RAGIONATO, —TA, p. ad. o
czem się mówiło. = *rozgłoszo-
ny.* = *rozumny.* = *oparty na ro-
zumowaniu, wyrozumowny.*

RAGIONATORE, s. m. *roz-
prawiacz.*

RAGIONCELLA, —CINA, s. f.
dim. *wątył wodów, słabe rozu-
mowanie, blaha przyczyna.*

RAGIONE, s. f. *rozum.* *Met-
tere alla —, nauczyć rozumu.* =
powód, racja, przyczyna. Non

ho — alcuna nè di pentirmi, nè
d'arrossir, *Met.* Per saper la —
delle cose e la cagion d'esse,
Bocc. Udire le ragioni d'alcuno,
*wysłuchać czyich pretensyi, do-
wodów.* = *stusznosc, racja.* A,
con —, *stusznie, sprawiedliwie.*
Senza —, *niestusznie, niespra-
wiedliwie.* = *prawo.* — nel no-
stro idioma suona anco legge e
diritto, *Giob.* Aver — in alcuna
cosa, *mieć prawo do czego.* Il
re chiede al Cirasso, che — ha
nel cavallo, *Ar. Orl. Fur.* — di
stato, *interes państwa.* Ragion
di stato, che ragion non ode, pre-
miò il delitto, *incoraggiò la frode,*
Cast. An. parl. — di guerra, *prawo
wojny.* — civile, canonica,
prawo cywilne, kanoniczne. =
sprawiedliwość, sąd, trybunał.
Tener o rendere —, *wymierzać
sprawiedliwość, sądzić spra-
wy.* Andersene alla —, *udać się
do sądu.* = *zdanie sprawy.*
Render — d'alcuna cosa; *zdać
z czego sprawę.* Render —,
odpowiadać za co. Quivi mi misi
a far baratteria di che i' rendo —
in questo caldo, *D. Inf.* = *stoso-
nek.* Si vende a — di tanto, *prze-
daje się po tyle a tyle.* = *ra-
chunek.* Libro delle ragioni, *księ-
ga rachunkowa.* = *firma han-
dlowa.* = *mowa, rozmowa.* Ma
tosto ruppe le dolci ragioni un
alber che trovammo in mezza
strada, *D. Purg.* = *rodzaj, ga-
tunek.* E a tavola gli presentò di
più ragioni vini, *Fior. Pecor.*

RAGIONEVOLE, ad. m. f. *ro-
zumny, obdarzony rozumem.*
= *stuszny, sprawiedliwy.* Co-
me è —, *jak stuszna.* = *stoso-
wny, umiarkowany.*

RAGIONEVOLEZZA, s. f. *stus-
zność, sprawiedliwość.*

RAGIONEVOLMENTE, av. *stus-
znie, sprawiedliwie.* = *umi-
arkowanie.*

RAGIONIERE, s. m. *biegły
rachmistrz.* = *kontroler.*

RAGIOSO, —SA, ad. *żywi-
czny.*

RAGLIARE, v. RAGGIARE.
RAGLIO, s. m. *ryk osła.* —
d'asino non arriva mai in cielo,
prov. v. ASINO.

RAGNA, s. f. *sieć na ptaki.*
= fig. *sidło, zasadzka, pod-
stęp.* Dar nella —, *wpaść w si-
dło.* = *pajk.* = *pajeczyna.*

RAGNAIA, s. f. *miejsce gdzie
się towią ptaki siatką.*

RAGNARE, v. a. *roztawić sie-
ci.* = fig. *porwać, ukraść.* =
v. n. *latać na okolo siatki (o
ptakach).* = *zachmurzyć się.*
= *mszyć się (o materyach);
wytrzeć się, wyszarzać się (o
sukniach).*

RAGNATELA, s. f. *pajeczyna.*
RAGNATELO, s. m. *pajk.*
= *pajeczyna.* Inciampare ne' ra-
gnateli, fig. v. CIALDA.

RAGNATELUCCIO, —ZZO, s.
m. dim. *pajczek.*

RAGNO, s. m. *pajk.* = *pa-
jeczyna.* [pajk.]

RAGNOLO, RAGNUOLO, s. m.

RAGUNAMENTO, —NANZA,

RAGUNARE, v. RADUNAMENTO, ec.

RAGUNATA, s. f. *zbiór.*

RAGUNATICCIO, —CIA, ad.
zebrany na przedce. Gente,
marmaglia, truppa, ec. *raguna-
taccia, zebrana na przedce cha-
lastra.*

RAGUNATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *zbieracz.* [znie.]

RAGUNAZIONE, s. f. *zebra-
na.*

RAI, s. m. pl. *promienie.*

= * *oczy, światło oczu.* Serenò
allora i nubilosì — Armida, *Tass.*
Ger. In me movendo de' begli
occhi i —, *Petr.* E all'uom di-
schiusi sul suo dritto i —, *Mont.*

RAIARE, + v. RAGGIARE.

RALLARGAMENTO, s. m.
rozszerzenie.

RALLARGARE, v. a. *rozsze-
rzyć, rozprzestrzenić.* = fig.
powiększyć, rozwinąć. = v. r.
rozszerzyć się. = fig. *zhojnieć.*

RALLARGATORE, s. m. *roz-
szerzyciel.*

RALLEGGIARE, v. a. *użyć
cieżaru, sprawić ulgę.*

RALLEGRAMENTO, s. m.

RALLEGRANZA, RALLEGRATURA, s.
f. *rozweselenie.*

RALLEGRARE, v. a. *rozwe-
selać.* = v. r. *rozweselić się.*
= fig. *wyjaśnić się, wypogo-
dzić się.* = *Rallegrarsi con al-
cuno di qualche felice avveni-
mento, cieszyć się z kim z ja-
kiego szczęśliwego wypadku,
winszować mu tegoż.*

RALLEGRATIVO, —VA, ad.
rozweselający.

RALLEGRATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *rozweselacz.*

RALLELEGRO, Dare il mi —,

winszować komu.

RALLENTAMENTO, s. m.

zwolnienie.

RALLENTARE, v. a. *zwolnić,
sfolgować, popuścić.* = fig. *dać
wytchnienie.* — l' animo, *dać
wypoczynek umysłowi.*

RALLEVARE, v. a. *wycho-
wywać.* [re.]

RALLIEVARE, v. RALLEGGIA-

RALLIGNARE, v. n. *znowu*

się wkorzenić.

RALLUMINARE, v. a. *oświe-
cić.* = fig. *otworzyć komu o-
czy, wytknąć mu jego błędy.* =
przywrócić wzrok. = v. r. *od-
zyskać wzrok.* [żyć.]

RALLUNGARE, v. a. *przedłu-*

RAMA, s. f. + *gałąź*.
RAMACCIA, v. RAMAZZA.
RAMACE, ad. m. f. Uccello —, młody sokół.

RAMAIUOLO, RAMAIUOLO, s. m. warzecha.

RAMARRO, s. m. zielona jaszczurka. Aver l'occhio del —, fig. mieć żywe, biegające oczy. = bedel, prowadzący processy.

RAMATA, s. f. łopata upleciona z łożyny, do przybijania ptaków, gdy się nań połuje ze światłem. A —, av. dużo, bez liku. = Ramatare, v. a. bić ptaki taką łopatą. = Ramatar le borse, fig. obrzynać sakiewki.

RAMAZZA, s. f. rodzaj suknika na których podróżni spuszczały się z gór.

RAME, s. m. miedź. Intagliare in —, rżnąć na miedzi. = miedziaki. Cosa che sa di —, pop. rzecz droga. = rycina na miedzi, miedzioryt.

RAMERINO, s. m. rozmaryn.

RAMETTO, RAMICELLO, s. m. dim. gałązka. = Ramicelli d'acqua, odnogi wody.

RAMIERE, s. m. kotlarz.

RAMIFICARE, v. n. e. r. rozgałęzić się.

RAMIFICAZIONE, s. f. rozgałęzienie. [ny]

RAMINA, s. f. żużel miedzi. RAMINGO, —GA, pl. —GHI, —GHE, ad. przelatujący z gałęzi na gałąź (o młodych sokółkach). = błędny, obłąkany, zabłąkany. Andar —, błąkać się, tulać się. Star —, tulać się po świecie. [dziany]

RAMINO, s. m. dzban miedzi. RAMISCELLO, s. m. dim. gałązka.

RAMMANTARE, v. a. odziać płaszczem. = fig. osłaniać, wspierać. = v. r. stroić się.

RAMMANZO, s. m. —ZINA, s. f. bura, wylajanie.

RAMMARCO, v. RAMMARICO.

RAMMARGINARE, v. a. zagoić ranę. = złutować. = v. r. zrość się, zagoić się.

RAMMARICAMENTO, s. m. użalanie się.

RAMMARICARSI, v. r. żalić się, użalać się, uskarżać się, utyskiwać. — di gamba sana, prov. v. GAMBA. = stękać, jęczeć.

RAMMARICATORE, s. m. rozwodzący żale.

RAMMARICAZIONE, s. f. —NCELLA, dim. użalanie się.

RAMMARICHEVOLE, ad. m. f. żaloszny. [jęki]

RAMMARICHIO, s. m. ciche

RAMMARICO, pl. —CHI, s. m. żal, skarga, narzekanie.

RAMMARICOSO, —SA, ad. użalający się, rozwodzący żale. [rac]

RAMMASSARE, v. a. nazbierać. RAMMATTONARE, v. a. dać znowu ceglaną posadzkę.

RAMMEMORARE, v. a. przypomnieć.

RAMMEMORATO, —TA, p. ad. wspomniony.

RAMMEMORAZIONE, s. f. przypomnienie. [wić]

RAMMENDARE, v. a. naprawić.

RAMMENTAMENTO, s. m. —TANZA, s. f. przypomnienie.

RAMMENTARE, v. a. przypomnieć. = v. r. przypomnieć sobie, pomnieć na co. La gloria antica rammentatevi omal, Met.

RAMMENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. przypominać.

RAMMENTIO, s. m. ciągle przypominanie, ciągle ojednym klektanie.

RAMMEZZARE, v. a. podzielić na połowę.

RAMMOLLARE, v. a. —LLIRE, v. a. ir. rozmiękczyć. = fig. zmiękczyć. = v. n. rozmięknąć. = fig. zmięknąć.

RAMMONTARE, v. a. nakłasić na kupę.

RAMMORBIDARE, v. a. —DIRE, v. a. ir. skruszyć, rozmiękczyć. = fig. zmiękczyć.

RAMMORVIDARE, —DIRE, v. RAMMORBIDARE.

RAMMUCCHIARE, v. a. zważyć na kupę. = v. r. skupić się.

RAMO, s. m. gałąź. Avere un — di pazzo, o di pazzia, nie mieć piątej kleпки w głowie. = ramie, odnogi rzeki. = oddział drogi. = Rami de' cervi, rogi, rozsochy jelenia. = gałąź familii.

RAMOGNA, s. f. + podróż. Così a se e a noi buona — quell' ombre orando, andavan, ec. D. Purg.

RAMOLACCIO, s. m. chrzan.

RAMORUTO, —TA, ad. gałęzisty. [łązka]

RAMOSCELLO, s. m. dim. ga-

RAMOSITÀ, s. f. gałęzistość.

RAMOSO, —SA, ad. gałęzisty. = rozsochaty (o rogu jelenia).

RAMPA, s. f. pazur, szpona.

RAMPANTE, ad. m. f. Arald. wspięty na zadnich nogach (o lwie w tarczy). Ed hanno ritrovato per cimiero un mezzo orso con le zampe rievate, e rampanti, Fr. Sacch. [pazurem]

RAMPARE, v. a. zadrasnąć.

RAMPICARE, v. n. e. r. grzmolić się, czepiać się, uczepić się za co.

RAMPICONE, s. m. Mar. hak. = v. RAMPONE.

RAMPINO, s. m. hak, bosak.

RAMPO, s. m. hak. Fatto a —, hakowaty.

RAMPOGNA, s. f. —MENTO, s. m. gdyranie, zrządzenie, wyrzół.

RAMPOGNARE, v. a. gdyrać, zrządzać, lajać, robić wyrzuty. = v. r. narzekać, użalać się.

RAMPOGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. zrzęda, gdyracz, gdyraczka. [zrzedny]

RAMPOGNOSO, —SA, ad. RAMPOLLAMENTO, s. m.

wytryskiwanie.

RAMPOLLARE, v. n. trykskać, wytryskać. = fig. wchodzić, wyrastać, krzewić się. = v. a. zrodzić, wydać.

RAMPOLLO, s. m. wytrysk.

= latorośl. = fig. potomek.

RAMPONE, s. m. hak, bosak. = kłamra, zwora.

RAMUCCIO, —CELLO, —SCELLO, —SCOLO, s. m. dim. gałązka, róższeczka.

RANA, s. f. żaba.

RANCARE, RANCHETTARE, v. n. kuleć, chromać, utykać.

RANCIATO, —TA, ad. pomarańczowy.

RANCIDEZZA, —DITÀ, s. f. —DUME, s. m. zgorzkniałość.

RANCIDO, —DA, ad. zgorzkniały, przysmiardły, oślisły. = fig. stary (o osobie). = wyszły z użycia, przestarzały (o wyrazach).

RANCIO, —CIA, ad. v. RANCIDO. = pomarańczowy. = s. m. Bol. v. FIORRANCIO.

RANCIOSO, —O, ad. —CHI, —RANCO, —GA, pl. —CHI, —CHE, ad. kulawy.

RANCORE, s. m. ansa, chrapka, zawziętość.

RANCURA, s. f. + troska, strapienie, frasunek. = v. RANCORE.

RANCURARSI, v. r. + użalać się, narzekać. E si vestito andando mi rancuro, D. Inf.

RANDA, av. A randa a randa, D. Inf. wzdłuż, brzegiem.

RANDAGINE, av. Andar —, włóczyć się, waleśać się.

RANDAGIO, s. m. włóczęga.

RANDELLARE, v. a. okładać pałką. [wanie]

RANDELLATA, s. f. pałko-

RANDELLO, s. m. krepulec, knebel do krepowania. = patka, kij. = Randello della sella, tęg u siódła.

RANDIONE, s. m. Ornit. raróg.

RANELLA, s. f. żabka. = Anat. żaba, brodaweczki pod językiem.

RANGO, s. m. ranga, stopień.

RANGOLA, s. f. RANGOLO, —CULO, s. m. + troska, niespokojność; pospiech.

RANGOLARE, —GULARE, v. a. † krzotać się, wijać się, spieszyć się. = wrzeszczeć na całe gardło.

RANGOLOSO, —SA, ad. skrzętny, zwinny, skwapliwy.

RANINO, —NA, ad. żabi. = Appio ranino, Bot. jaskier wodny. = Vene ranine, Anat. żabi żyły, podjęzyczne.

RANNATA, s. f. ług.

RANNESTARE, v. a. na nowo zaszczepić. = fig. na nowo przywiązać, złączyć.

RANNICCHIARE, v. a. skurczyć, schylić, przygiąć. La grave condizione di lor tormento a terra gli rannicchia, D. Purg. = v. n. e. r. skurczyć się, skulić się, zwinąć się w kłębek i przytulić się, przycupnąć. E sbigottita (la belva) si rannicchia, e interna entro il covil della natia caverna, Cast. An. parl. Stassi a sedere tutta rannicchiata, Fort. Ricc.

RANNIERE, s. m. szalik który się cedił ług z żołnika.

RANNO, s. m. Bot. szklak.

RANNO, s. m. ług. Prov. Fuggire il — caldo, unikać kłopotów. Perdere, gettar via il — e il sapon, wyjść na czem jak Zabłocki na mydle. Rovesciare il — in capo altrui, fig. oddać komu wet za wet, zemścić się.

RANNODAMENTO, s. m. związanie.

RANNODARE, v. a. na nowo związać. = złączyć, spoić. = fig. odnowić związki, odświeżyć znajomość, wrócić do tego co się zaniechało; pogodzić, pojednać. = zebrać rozproszonych żołnierzy. = v. r. zebrać się na nowo, sformować się.

RANNOSO, —SA, ad. ługowy.

RANNUVOLAMENTO, s. m. zachmurzenie.

RANNUVOLARE, —GOLARE, v. n. e. r. zachmurzyć się. = zasepić się.

RANOCCHIA, s. f. —CCHIO, s. m. żaba. Promettere carponi e dar ranocchie, prov. wiele obiecać a nic nie dotrzymać.

RANOCCHIELLA, —ETTA, s. f. dim. —ETTO, m. żabka.

RANOCCHIONE, s. m. accr. duża żaba.

RANTO, RANTOLO, s. m. Med. charłok śmiertelny.

RANTOLOSO, RANTICOSO, —SA, ad. chrupliwy, ochrzypły.

RANULA, s. f. Med. v. RANELLA.

RANUNCOLACEE, ad. e. s. f. pl. Bot. jaskrowate.

RANUNCOLO, —CULO, s. m. Bot. jaskier.

RAPA, s. f. rzepa. Di — sangue non si può cavare, fig. z ho-

łysha nie można nic wykolatać.

RAPACCIONE, s. m. rzepak.

RAPACE, ad. m. f. drapieżny

RAPACEMENTE, av. drapieżnie.

RAPACITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. drapieżność, łupieżstwo, dzierstwo.

RAPERÉ, v. a. difett. porwać, ciągnąć za sobą. Dunque costui che tutto quanto rape l'altro universo seco, ec. D. Par.

RAPERONZO, —ZOLO, s. m. Bot. rapunkul dziki, zerwa, rozponka.

RAPIDAMENTE, av. szybko.

RAPIDITÀ, —TADÉ, —TATE, —DEZZA, s. f. szybkość, chyżość.

RAPIDO, —DÀ, ad. szybki, chyży. = v. RAPACE.

RAPIMENTO, s. m. porwanie. = fig. uniesienie, zachwycenie.

RAPINA, s. f. drapieżstwo, łupieżstwo. = łup, zdobycz. Uccello di —, ptak drapieżny. = szybkość, chyżość. La bufera infernal... mena gli spiriti con la sua —, D. Inf. v. RAPIDITÀ.

RAPINOSO, —SA, ad. szybki, gwałtowny.

RAPIRE, v. a. ir. porwać, uchwylić. = wydrzeć. Non ho rapito il pane agli orfani ed alle vedove, U. Fosc. = ujmować, zachwycać. Essendo il suo aspetto, e la sua nascita di quelle cose, che subito rapiscono gli animi, Gal. Lett. Esser rapito in ispirito, być w zachwyceniu.

RAPITORE, s. m. porywca.

RAPONTICO, s. m. Bot. rapontyk.

RAPPA, s. f. pęknięcie skóry na kolanie koniakiem. = fig. choroba. = Rappa di finocchio, bal-daszek kopru.

RAPPACIARE, RAPPACIFICARE, v. PACIFICARE. = v. r. pogodzić się.

RAPPALLOTTOLARE, —ZZOLARE, v. a. związać na kłębek. = v. r. zwinąć się w kłębek, skulić się, skurczyć się. Sei de' sud-detti bachi si raggrinzaron e si rappallottolarono e divennero come tant' uova appuntate e gobbe di color di ruggine, Red. Ins. = La lingua non gli si rappallottola in bocca, fig. język mu się nie zaplącze w gębie, ma wyprawy język.

RAPPARECCHIARE, v. a. znowu przygotować.

RAPPARARE, v. n. ir. znowu się pokazać.

RAPPATTUMARE, v. a. pojednać, pogodzić. = v. r. pojednać się, pogodzić się.

RAPPELLARE, v. a. przywołać, odwołać. = v. n. odwołać

się do wyższego sądu, założyć apellacyę.

RAPPEZZAMENTO, s. m. —TURA, s. f. łatanina, sztukowanie. = fig. łatanina, zbieranina.

RAPPEZZARE, v. a. latać, sztukować.

RAPPEZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. latacz. [wnać]

RAPPIANARE, v. a. wyro-

RAPPIASTRARE, v. a. złączyć, spoić na nowo. = v. r. fig. pogodzić się, pojednać się.

RAPPIATTARSI, v. APPIAT-TARSI.

RAPPICCARE, v. a. znowu przywiązać, przyczepić, przy-lepić, przykleić, zawiesić. = Fig. Rappicare il sonno, znowu zasnąć. — la battaglia, na nowo rozpocząć bitwę. = v. r. Rappiccarsi il fuoco, znowu się zając. = szczepić się, zeorzyć się z kim. Poi si riebbe, e con lui si rappicca, L. Pulc. Morg.

RAPPICCATURA, s. f. złą-czenie, spojenie.

RAPPICCINIRE, —COLIRE, —COLARE, v. a. zmniejszyć, scien-czyć, uszczuplić.

RAPPIGLIAMENTO, s. m. zsiadanie się, krzepnięcie.

RAPPIGLIARE, v. a. sprawić zsiadłość. = oddać wet za wet, zatrzymać co komu. = v. r. zsiadać się, krzepnąć. = ochwacić się (o koniu). = znowu jąć się czego.

RAPPORTAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. raport, doniesienie.

RAPPORTARE, v. a. donieść; opowiadać. = sprawić, przy-nieść. = na nowo sprowadzić. = wyobrazić, nosić na sobie cechę. = przenieść. = v. r. Rap-portarsi ad altrui, zdać się, spu-szczyć się na kogo.

RAPPORTATORE, s. m. —TRICE, s. f. donosiciel, dono-sicielka.

RAPPORTO, s. m. raport, zdanie sprawy. = stosunek, wzgląd. Per —a, co się tyczy.

RAPPRENDERE, v. a. ir. na nowo wziąć. = odwetować. = v. RAPPIGLIARE.

RAPPRENDIMENTO, s. m. odnowienie, odświeżenie.

RAPPRESAGLIA, s. f. rzecz odebrana, oddita, odzyskana. = odwet, wet za wet.

RAPPRESAGLIARE, v. n. od-wetować, samemu sobie wynagrodzić szkodę.

RAPPRESENTABILE, ad. m. f. dający się wyobrazić.

RAPPRESENTAMENTO, s. m. wyobrażenie, wizerunek, o-braz. = przystawienie, przy-tożenie.

RAPPRESENTANTE, s. e ad. reprezentant.

RAPPRESENTANZA, v. RAPPRESENTAZIONE.

RAPPRESENTARE, v. a. okazywać, przedstawiać. = wyobrażać, wyrażać co. = kreślić, rysować figury wyobrażające co. = wyobrażać kogo, zastępować jego miejsce. = Rappresentare le commedie, grać komedye. = v. r. okazać się, przedstawiać się. — in giudicio, stawiać się przed sądem. = wyobrażać sobie.

RAPPRESENTATIVA, s. f. talentu dobrego przedstawienia, wyobrażenia czego.

RAPPRESENTATIVO, —VA, ad. wyobrażający, przedstawiający (o rzeczach).

RAPPRESENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. przedstawiciel.

RAPPRESENTAZIONCELLA, s. f. dim. krótka komedijka.

RAPPRESENTAZIONE, s. f. wyobrażenie, wizerunek, obraz. = przedstawienie teatralne. = Leg. prawo dziedziczenia po kim.

RAPPRESENTIVOLE, ad. m. f. mogący przedstawić.

RAPPRESO, —SA, p. ad. v. RAPPRENDERE. = zsiadły, skrzepły. = zdrętwiały. = scierpły.

RAPPRESSARE, v. a. znowu zbliżyć. = v. r. zbliżyć się znowu. [żyć się]

RAPPROSSIMARSI, v. r. zbliżyć. **RAPPUNTARE**, v. a. znowu zaostriżyć koniec.

RAPPURARE, v. APPURARE. **RAPSODIA**, s. f. rapsodia, utwór z poematów Homera. = zbieramina, ramota.

RAPSODO, —DISTA, —DIATORE, s. m. rapsod, śpiewak publiczny swoich lub cudzych poezji u Greków. = wierszokleta.

RARAMENTE, av. rzadko.

RAREFARE, v. a. ir. rozrzedzić. = v. r. rozrzedzić się.

RAREFATTO, —TA, p. ad. rozrzedzony. = s. m. rozrzedzenie. **RAREFAZIONE**, s. f. rozrzedzenie.

RAREZZA, v. RARITÀ.

RARIFICARE, v. RAREFARE.

RARIFICATIVO, —VA, ad. rozrzedzający.

RARITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. Fis. rzadkość. = rzadkość, osobliwość, rzecz rzadka. = rzadkość, brak, niedostatek.

RARO, —RA, ad. rzadki, niegesty. = mały. = szczupły. = wolny, powolny. E rivolgesi a me con passi rari, D. Inf. = rzadki, osobliwy, niepospolity. = av. rzadko.

RASCHIA, s. f. +świerzb.

RASCHIARE, v. a. skrobać, drapać. = zadrasnąć. = v. n. krzkać, odkrzakać. Poi raschia e spurga, e con smorfie parecchie imitar le maniere e l'importura dei reverendi arringatori procura, Cast. An. Parl.

RASCHIATOIO, v. RASTIATOIO.

RASCHIATURA, s. f. skrobanie. = oskrobiny.

RASCIA, s. f. rasa, materya wełniana.

RASCIUGARE, —TTARE, v. a. obetrzeć, otrzeć, zetrzeć. = osuszyć, wysuszyć.

RASCIUTTO, —TA, ad. obarty, otarty. Non aver rasciutti gli occhi, prov. v. OCCHIO. = wyschły, suchy.

RASENTARE, v. a. iść wzdłuż czego, ocierać się o co. = drasnąć, zadrasnąć. Gli rasentò la estremità delle dita, Fir. As.

RASENTE, av. wzdłuż, tuż obok czego. Tutti e due camminavano — il muro, Manz. P. S. — la terra, tuż przy ziemi, ponad samą ziemią.

RASIERA, s. f. strychulec. = skrobaczka.

RASO, —SA, p. ad. da RADERE, ogolony. = wyskrobany, zarty. = Fig. pozbawiony, ogolony. Le ciglia avea rase d'ogni baldanza, D. Inf. = wylarty, wyszarżany. = równy, wyrównany. Misura rasa, miara w strych, pod strych. = Fiumicello raso, spokojny strumyk.

RASO, s. m. atlas. = skrobak.

RASOIACCIO, s. m. peg. ladaco brzytwa.

RASOIO, s. m. brzytwa. Chi affoga, s'attaccherebbe a' rasoi, prov. tonący brzytwy się chwytą.

RASPA, s. f. raszpla. = skrobaczka piekarska.

RASPANTE, ad. m. f. skrobący. = VINO —, wino drapiące po gardle.

RASPARE, v. a. skrobać nogą ziemię jak koń. = skrobać, glazdować. = fig. porwać, ściągnąć, zwać.

RASPATO, —TINO, s. m. lura.

RASPATOIO, s. m. skrobaczka. [nie]

RASPATURA, s. f. skrobienie. **RASPERELLA**, s. f. Bot. v. EQUISETO.

RASPO, s. m. winne grono. = grono bez jagód. = v. RASPOLLO. = psia wieszka.

RASPOLARE, v. a. zbierać gronka pozostałe po winobranii.

RASPOLLO, s. m. gronko pozostałe po winobranii.

RASSAGGIARE, v. a. znowu pokoszować.

RASSALIRE, v. a. ir. znowu napasać, natrzeć.

RASSEGARE, v. n. krzepnąć.

RASSEGNA, s. f. rewia, przegląd.

RASSEGNARE, v. a. oddać, uręczyć, poruczyć. = oddać, złożyć. Le rassegnò il mio ossequio, składam panu moje uszanowanie. = Rassegnare i soldati, lustrować żołnierzy; wywołać z szeregu każdego po imieniu. Il doge gli fece annoverare e — per li nomi loro, Fior. Pecor. = Rassegnare il preterito, przywołać na pamięć przeszłość. = v. r. zdać się na wolę czyjś. = stawać, stawiać się.

RASSEGNETAMENTE, av. z rezygnacją.

RASSEGNASTORE, s. m. inspektor wojska.

RASSEGNAZIONE, s. f. zdanie się na wolę Boga.

RASSEMBRAMENTO, s. m. —ERANZA, s. f. podobieństwo.

RASSEMBRANTE, ad. m. f. podobny.

RASSEMBRARE, v. n. być podobnym. = v. a. zbierać, zgromadzać. = porównywać.

RASSERENAMENTO, s. m. wyjaśnienie, wypogodzenie.

RASSERENARE, v. a. prop. e fig. wyjaśnić, wypogodzić. — la fronte, wypogodzić czoło. = v. r. wyjaśnić się, wypogodzić się. Ridono i prati e 'l ciel si rasserenò, Petr. Quando io sto con lei, la mia fisionomia si va rasserenando, U. Fosc.

RASSETTAMENTO, v. ASSETTAMENTO.

RASSETTARE, v. a. poprawić co było w nieładzie, uszykować, uporządkować, ułożyć lub ustawić znowu na swoim miejscu. = zebrać, zgromadzić co się rozproszyło, co upadło na ziemię. Attendeva detto Duca — gente d' arme, Mach. Sta dietro a tutti, e mostra lor le strade, per — se qualche cosa cade, Bern. Or. — le olive, zbierać z ziemi opadłe oliwki. = v. r. ogarnąć się, poprawić nieład w ubraniu, ustoić się. = usiąść. E poi che con Astolfo rassettossi, e prese il freno, ec. Ar. Or. Fur. = E non sa rassettarsi nella mente, come l'abbate fosse suo parente, L. Pulc. Morg. nie może mu się pomieścić w głowie, i t. d.

RASSETTATORE, s. m. naprawiacz. [wa]

RASSETTATURA, s. f. naprawienie. **RASSISCURARE**, v. a. dodać otuchy, odważyć. = v. r. nabierać otuchy, odważać. [dzenie]

RASSODAMENTO, s. m. stwar-

RASSODARE, v. a. *stwardzić, zęścić*. = fig. *utwierdzić, uściślić*.
RASSODIA, v. RAPSODIA.
RASSOMIGLIAMENTO, s. m. —ANZA, s. f. *porównanie; podobieństwo*. [podobny].
RASSOMIGLIANTE, ad. m. f. **RASSOMIGLIARE**, v. n. *być podobnym*. [ad. podobny].
RASSOMIGLIATIVO, —VA, **RASSOTTIGLIARE**, v. a. *znówu ścięczyć, uszczuplić*. = fig. *zrobić subtelniejszem*. = v. r. *zeszczuplić*.
RASTA, **RASTIA**, s. f. *graca*.
RASTELLO, s. m. *grabie*. = *Fort. ostrokoł*. [lwanie].
RASTIAMENTO, s. m. *graco*.
RASTIAPAVIMENTI, s. m. *chartak, szubrawiec*.
RASTIARCHIVI, s. m. *Buon. Fier. ten co drabuje, przetrząsa archiwu*.
RASTIARE, v. a. *skrobać, gracować*. = *pop. drapnąć, zemknąć*.
RASTIATOIO, s. m. *żelazko zakrzywione do mieszania topiących się kruszców*. = *pilnik jubilerski*.
RASTIATURA, v. **RASCHIATURA**.
RASTRELLARE, v. a. *grabić*. = fig. *kraść*.
RASTRELLATA, s. f. *ilość siana, zboża, którą można zająć grabiami*.
RASTRELLIERA, s. f. *drabina w stajni lub w oborze*. = *półka w kuchni*. — *Mil. kotki na oparcie broni*.
RASTRELLIO, s. m. *grabie*. *Menareil* —, fig. *zagarnąć, złupić, grabieżyć*. = *Fort. ostrokoł*. = *Mil. kotki na oparcie broni*. = *Arald. dodatki w herbie przybierane przez młodszych synów*.
RASTRO, s. m. *grabie*. = *rastrum, narzędzie mosiężne do robienia linii do nót*.
RASURA, s. f. *skrobanie*. = *skrobanina, skrobanka*. = *oskrobiny*. = *tonsura, pleszka wygolona na głowie księży*.
RATA, s. f. *część na każdego przypadająca*.
RATAFIA, s. f. *ratafia*.
RATIFICAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *ratyfikacja, potwierdzenie*.
RATIFICARE, v. a. *ratyfikować, potwierdzić*. = *stwierdzić dawniejsze zeznanie (w indy-gacjach kryminalnych)*.
RATIO, av. *Andar* —, *szukać wozdziej*.
RETIRE, v. n. *ir. mieć charakter*.
RATO, —TA, ad. *Leg. potwierdzony*.

RATTACCAMENTO, s. m. *przywiązanie*.
RATTACCARE, v. a. *na nowo przywiązać*. = *Rattaccare un trattato, un discorso, fig. odnowić przymierze, wejść na nowo w rozmowę*.
RATTACCONAMENTO, s. m. *łatanie obuwia*. = *łachmany, galgany*.
RATTACCONARE, v. a. *łatać obuwie*.
RATTAMENTE, av. *szybko*.
RATTEMPERARE, v. a. *umiarkować, pohamować, uskromić, uśmierzyć, ulagodzić*. = v. r. *umiarkować się*.
RATTENERE, v. a. *ir. po-wstrzymać, zatrzymać*. = v. r. *zatrzymać się*.
RATTENIMENTO, s. m. *po-wstrzymanie, zatrzymanie*.
RATTENITIVA, s. f. *pamięć*.
RATTENITIVO, s. m. *poręcz namocnie, nadprzepaścią, i. p.*
RATTENUTA, s. f. v. **RATTENIMENTO**. = *palisada*. *Anticam-ente il fiume d'Arno aveva in più luogora rattenute e paduli, G. Vill.*
RATTENUTO, —TA, p. ad. *zatrzymany*. = *baczny, roz-tropany, ostrożny, umiarko-wany*. [złączyć].
RATTESTARE, v. a. *spoić*.
RATTEZZA, s. f. *prędkość, szybkość, chyżość, pośpiech*. *In quel mezzo il Sig. Sciarra Colonna partissi con gran — di Roma, Varch. Stor.* = v. **ERTA**, **RIPI-DEZZA**.
RATTIEPIDARE, —DIRE, v. a. *prop. e fig. ostudzić, ochlo-dzić*.
RATTIVO, —VA, ad. *pory-wający, drapieżny*.
RATTIZZARE, v. a. *roznie-cić, rozdmuchać ogień*. = fig. *rozniecić, rozdmuchać*.
RATTO, —TA, ad. *prędki, szybki, chyży, rączy*. = *urwi-sły, stromy*. *Così s' allenta la ripa che cade quivi ben ratta dall' altro girone, D. Purg.* = *porwany, uniesiony*. *Quando fur ratto al sommo concistoro, D. Purg.* = av. *prędko, szybko*. *Perch' io mi mossi, ed a lui ven-ni —, D. Inf. Amore a un cuor gentil — s' appiglia, Menz. Rat-to ratto, prędziuchno, prędziu-tenko.* = *raptem, z naglą*.
RATTO, s. m. *łupież*. = *po-rwanie*. *Il — d' Elena, d' una vergine, porwanie Heleny, pan-ny.* = *woda płytka ale bystro płynąca*. = *uniesienie, za-chwycenie*. = *szczer*. [łanie].
RATTOPPAMENTO, s. m. *ła*.
RATTOPPARE, v. a. *łatać*.
RATTORCERE, v. a. *ir. okre-cać, skrećić, obwinąć*.

RATTORE, v. **RAPITORE**.
RATTORNIARE, v. a. *prop. e fig. opasać, otoczyć, okrążyć*.
RATTORTO, —TA, p. ad. *skrecony, kręty*.
RATTRAIMENTO, v. **RAT-TRAPPATURA**.
RATTRAPPARE, —PIRE, v. n. *skurczyć się (o nerwach)*. = v. r. *skurczyć się, skulić się*.
RATTRAPPATURA, s. f. *kurcz nerwów*.
RATTRARRE, v. n. *ir. skur-czyć się (o nerwach)*.
RATTRATTO, —TA, p. ad. *skurczony*. = *iknieły parali-żem*.
RATTRISTARE, v. a. *zasmu-cić*. = v. r. *zasmucić się*.
RATTURA, s. f. *porwanie kobiety*.
RAUCEDINE, s. f. *chrypka*.
RAUCO, —CA, pl. —CI, —CHI, —CHE, ad. *chrypliwy*.
RAUMILIARE, v. a. *ukorzyć, ukoić, ulagodzić*.
RAUNARE, ec. v. **RADUNARE**, ec. **RAUNCINATO**, —TA, ad. *za-gięty jak hak*.
RAVAGLIONE, s. m. *wietrzna ospa, wietrznice*. [chrzan].
RAVANO, **RAVANELLO**, s. m. **RAVERUSTO**, **RAVIRUSTO**, s. m. *dzika winorośl*.
RAVIGGIUOLO, **RAVEGGIUOLO**, s. m. *ser koz*.
RAVIUOLI, s. m. pl. *pirogi włoskie*.
RAVIZZONE, s. m. *rzepak*.
RAVALORARE, v. a. *dodać siły, mocy, odwagi*. = v. r. *na-brnąć sił, odważyć*.
RAVVEDERE, v. n. e. r. *ir. upa-miętać się, postrzedz się*. *Far — uno, upamiętać kogo*.
RAVVEDIMENTO, s. m. *upa-miętanie*.
RAVVEDUTO, —TA, p. ad. *upamiętany, ustatkowany*.
RAVVIAMENTO, s. m. *napro-wadzenie na dobrą drogę*.
RAVVIARE, v. a. *naprowa-dzić znowu na dobrą drogę*. = *poprawić nielad*. = *przy-wrócić dawną wziętość, sła-wę*. = v. r. *puścić się w dalszą drogę*.
RAVVICINARE, v. a. *zbliżyć, przysunąć*. = v. r. *zbliżyć się*.
RAVVILIRE, v. a. *ir. nape-dzić strachu, odjąć odwagę*.
RAVVILUPPARE, ec. v. **AVVI-LUPPARE**. [mięknąć].
RAVVINCIDIRE, v. n. *ir. roz-
RAVVINTO, —TA, ad. *skre-powany, związany*.
RAVVISARE, v. a. *prze-strzedz, dać znać, donieść*. = *poznać po rysach twarzy*.
RAVVISTO, —STA, v. **REVVE-DUTO**.*

RAVVIVAMENTO, s. m. od-
życie, ożywie.

RAVVIVARE, v. a. ożywić. =
fig. ożywić, dodać życia, odwa-
gi. = v. r. nabrać życia, od-
wagi.

RAVVOLGERE, v. a. ir. za-
winąć, obwinąć, określić. =
kreślić, toczyć, obracać. — un
disegno in sè, obracać w glo-
wie projekt. = v. r. okryć się,
obwinąć się; fig. okryć się.
Mentre il mondo tutto.... nel
pianto ravvolgesi e nel lutto, *Cast.*
An. parl. = kreślić się, obra-
cać się. = kreślić się, błakać
się. = fig. długo opowiadać.

RAVVOLGIMENTO, s. m. —
TURA, s. f. obwinienie, okre-
ślenie. = kręcenie się, płaćnie
się, kolowanie. [RE.]

RAVVOLTARE, v. **RAVVOLGE-**
RAVVOLTO, —TA, p. ad. za-
winąć, obwinąć, określić.
= zwinąć w kłębek, skreco-
ny, splątany. = kręty, krzywy.
= koślawy. = fig. zawikłany,
zawity.

RAZIOCINAMENTO, —NIO, s.
m. —ZIONE, s. f. rozumowanie.

RAZIOCINARE, v. n. roz-
mawiać.

RAZIONABILE, ec. v. **RAGIO-**
NEVOLE, ec. [ny.]

RAZIONALE, ad. m. f. rozum-
RAZIONALITÀ, s. f. rozumu-
ność. [cy.]

RAZIONE, s. f. racja, por-
RAZZA [rà-ca], s. f. rasa, ple-
mie, ród. = rodzaj, gatunek. A
niuna parte d' Italia cedelo To-
scana che ne produce (di vini)
di mille razze, *Salvin. Disc.* = Raza
di cavalli, stado koni.

RAZZA [rà-dza], s. f. Ica. raja.
= szprycha.

RAZZARE [dza-re], **RAZZEG-**
GIARE, v. n. promienić.

RAZZARE [cà-re], v. n. grze-
bać, kopać nogą ziemię (o ko-
niu). [cy, o winie.]

RAZZENTE, ad. m. f. szczypt-
RAZZIMATO, —TA, ad. u-
strojony.

RAZZO, s. m. promień. =
szprycha. = raca, rakieta.

RAZZOLARE, v. a. grzebać (o
kurach). Prov. Cantar bene e
male, dobrze mówić a źle ro-
bić. Chi di gallina nasce convien
ch' e' razzoli, v. **GALLINA**. = roz-
grzebać, przewracać. = fig.
grzebać, szperać.

RAZZOLATA, s. f. —LIO, s. m.
grzebanie.

RAZZUFFARSI, v. r. znowu
się pobić.

RAZZUAGLIA, v. **MARMAGLIA**.

RAZZUOLO, s. m. promyk. =
Razuoli delle ruote, szprychy.

RE, pl. **RE**, s. m. król. = król,

głowa, naczelnik. Quei (dice
Nepo) è il re degli usurai, *L. Lip.*
Malm. = król w szachach. =
Re di picche, di fiori, król win-
ny, żółędny. = Re quaglio o delle
quaglie, *Ornit.* chrusciel, der-
kacz.

REALDIRE, v. a. ir. sądzić
powtórnie sprawę.

REALE, ad. m. f. królewski.
Alla —, av. po królewsku; fig.
szczerze, otwarcie. = rzeczy-
wisty, rzetelny, istotny. = ot-
warty, szczerzy. = *Leg.* rze-
czowy, majątkowy. = e **REALI-**
STA, s. m. royalista.

REALMENTE, av. po królew-
sku. = rzeczywście, istotnie.
= szczerze, otwarcie.

REALTÀ, —TADE, —TATE, s. f.
rzeczywistość.

REAME, s. m. królestwo.

REAMENTE, av. niegodziwie,
występnie.

REASSUMERE, v. **RIASSUMERE**.

REATINO, s. m. *Ornit.* mysz
królik.

REATO, s. m. lat. wina, wy-
kroczenie, przestępstwo.

REAZIONE, s. f. reakcja, od-
działywanie.

REBBIO, s. m. ząb u widel
lub widelca. [BELLO, ec.]

REBELLE, **REBELLIONE**, v. **RI-**

RECADIA, v. **RICADIA**.

RECALCITRANTE, ad. m. f.
odwierzgający, krnąbrny, u-
party.

RECAMENTO, s. m. przynie-
sienie, sprawienie. — di gioia,
sprawienie radości.

RECAPITARE, —TO, v. **RICAP-**
PITARE, ec.

RECAPITOLARE, —ZIONE, v.
RICAPITOLARE, ec.

RECARE, v. a. e r. przynosić,
przynieść. — soccorso, nieść,
przynieść pomoc. — danno, przy-
nieść, sprawić szkodę. — fasti-
dio, sprawić nudę, nudzić. —
meraviglia, sprawić zadziwie-
nie. = przypisywać. — a colpa,
przypisywać winę. Dunque suso
a Macon recar mi giova il miracol
dell' opra, *Tass. Ger.* = przy-
wieść do czego, skłonić, nakło-
nić. = sprowadzić, zreduko-
wać. = przynieść wiadomość,
oznajmić. = Recare ad effetto,
przynieść do skutku. — a di-
struzione, a niente, zniszczyć,
w niwecz obrócić. — in uno, in
una, znieść do kupy, oddać do
spólnego użycia. — d' una lin-
gua in un' altra, przełożyć z je-
dnego języka na drugi. — a fine,
a perfezione, doprowadzić do
konca, do doskonałości. — a
luce, wydać na świat, ogłosić.
— in servitu, przywieść do nie-
woli. — in carta, przynieść na

papier, napisać. = Recarsi, u-
dać się dokąd. — addosso, in
spalla, wziąć na plecy. — ad-
dosso alcuna cosa, podjąć się
czego. — in braccio, in mano,
wziąć na ręce, w rękę. — un'
inguria o recarsela, mieć się za
obrażonego. — a gloria, poczy-
tywać sobie za chwałę. — a
mente, a memoria, przywozić
sobie na pamięć. — a noia, za-
cząć się czem nudzić, brzydzić.
— le mani al petto, położyć ręce
na piersiach. — sopra di sè, stać
o swej mocy. — insè stesso, tować
w siebie, zebrać swe myśli, du-
cha. — una cosa in buona o in
cattiva parte, brać co za dobre,
za złe.

RECATA, s. f. przyniesienie.
— di piatti sulla mensa, danno na
stół. = Recate della morte, char-
kot śmiertelny.

RECATORE, s. m. —TRICE,
s. f. przynosiciel.

RECATURA, s. f. opłata za
przyniesienie, przywiezienie.

RECCHIATA, s. f. **RECCHIONE**,
s. m. v. **ORECCHIATA**.

RECEDERE, v. n. ustąpić
w tył, cofnąć się. = odstąpić od
czego, zaniechać pretensyi.

RECEDIMENTO, s. m. ustą-
pienie w tył, cofnięcie się.

RECENTE, ad. m. f. świeży,
niedawny.

RECENTEMENTE, av. świe-
żo, niedawno.

RECERE, v. n. bluć, bluwać.

RECESSO, s. m. ustęp. = u-
stronie, zakąt, kryjówka. =
Recesso di febbre, *Med.* ustanie
febry. [COLO.]

RECETTACOLO, v. **RICETTA-**
RETTIVO, —VA, ad. od-
bierający, przyjmujący.

RECETTO, —TA, ad. * przy-
jęty.

RECETTORE, s. m. gospo-
darz przyjmujący w swym do-
mu. [v. **RICETTA**.]

RECEZIONE, v. **RICEVIMENTO**.
RECIDERE, v. a. ir. odciąć. =
zgladzić, wytepić. Pria tu l'in-
degna stirpe recidi, *Filic.*

RECIDIVA, s. f. recydywa,
wypadnienie na nowo w choro-
bę, w grzech.

RECIDIVO, —VA, ad. ten co
dostał recydywy; wypadający
na nowo w grzech. [krąg.]

RECINTO, s. m. obwód, o-
brot.

RECIPE, s. m. recepta.

RECIPIENTE, s. m. *Chim.* re-
cypiens, przyjmnik, naczynie
podstawione pod dziób alembi-
ka albo retorty, i służące do
odbierania plynu destylowa-
nego. = dzwón w machinie
pneumatycznej.

RECIPIENTE, ad. m. f. odbi-

rający. = fig. ujmujący, uprzejmy.

RECIPROCAMENTE, av. obopólnie, wzajemnie.

RECIPROCAZIONE, s. f. — MENTO, s. m. wzajemność. — del pendolo, v. VIBRAZIONE.

RECIPROCO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. wzajemny, obopólny. = Verbo reciproco, Gram. słowo zaimkowe.

RECISO, —SA, p. ad. odcięty, ucięty, podcięty. Capo reciso, odcięta głowa. E già morendo Eurialo cadea... qual reciso dal vomero languisce purpureo fiore, *Car. En.* = przecięty. Come chi trova suo cammin reciso, *D. Par.* = fig. krótki, zwięzły. Con recisa risposta... se gli tolse dadosso, *Bocc.*

RECITA, s. f. granie sztuki na teatrze.

RECITABILE, ad. m. f. mogący być granym na teatrze.

RECITAMENTO, s. m. opowiadanie.

RECITARE, v. a. opowiadać. = recytować, wydawać lekcję. — una commedia, grać komedję. — l'offizio, odmawiać pacierze.

RECITATIVO, s. m. Mus. spiew z muzyką w którym się wyśpiewują dobitniej wyrazy.

RECITATORE, s. m. mówiący z pamięci, aktor. = v. RELATORE.

RECITAZIONE, s. f. opowiadanie. = recytowanie, deklamowanie.

RECITICCIO, s. m. blwociny. = fig. paskudstwo.

RECLAMARE, v. n. krzyknąć na co, zwać że się na to nie pozwala.

RECLAMO, s. m. —MAZIONE, s. f. reklamacya.

RECLINARE, v. a. oprzeć na czym. = v. r. oprzeć się na czym.

RECLINATORIO, s. m. miejsce odpoczynku.

RECLUTA, s. f. pobór rekrutów. = rekrut.

RECLUTARE, v. a. brać rekrutów. = fig. zastąpić, dopełnić. [stać]

RECOGITARE, v. n. rozmyślać. **RECOGNIZIONE**, v. r. ROGNIZIONE. [godny]

RECOLENDI, —DA, ad. czci. **RECONCIGLIARE**, ec. v. RICONCIGLIARE, ec.

RECONDITO, —TA, ad. ukryty, tajemny, niedociekły, niezbadany. I reconditi secreti di natura, *Gal. Lett.*

RECREARE, **RECRIARE**, v. r. CREARE. [waka, zabawa.]

RECREAZIONE, s. f. rozry-

RECRIMINARE, v. a. Leg. nawzajem oskarżać oskarżyciela.

RECRIMINAZIONE, s. f. Leg. oskarżenie skarżącego, domaganie się aby oskarżyciel za potwarz był skazany.

RECUPERARE, v. a. znowu odzyskać, powetować szkodę.

RECUPERAZIONE, s. f. odzyskanie. = Recuperazione della salute, odzyskanie zdrowia, wyzdrowienie.

RECUSA, v. RICUSA.

RECUSABILE, ad. m. f. zasługujący na odrzuceniu.

RECUSANTE, ad. m. f. odrzucający, nieprzyjmujący.

RECUSARE, v. RICUSARE.

RECUSAZIONE, s. f. odrzucenie, odmówienie, zaprzeczenie. [dziczka.]

REDA, s. m. f. dziedzic, dzie-

REDAGGIO, s. m. dziedzictwo.

REDARE, v. EREDITARE.

REDARGUIRE, v. a. ir. zbijać dowody, zaprzeczać. Nè manca chi redarguisca tutto quello che si dice di Costantino e di Silvestro, *Guic. Stor.* = ganić, strofować, wyrzucać.

REDARGUZIONE, s. f. naganie, zgromienie. [czka.]

REDATRICE, s. f. dziedzic.

REDDIRE, v. n. ir. + powrócić. E se tu mai nel dolce mondo regge, dimmi! *D. Inf.* E nullo forse de' nemici rediva onde si mosse, *Mont.*

REDE, v. REDA.

REDETO, —TA, p. ad. odkupiony.

REDETORE, s. m. Zbawiciel, odkupiciel. [cielka.]

REDETRICE, s. f. odkupienie

REDEZIONE, s. f. wykupienie z niewoli, wykupno. = odkupienie, zbawienie. = ratunek. Quasi senza alcuna — tutti morivano, *Bocc.*

REDIFICARE, v. RIEDIFICARE.

REDIFICATORE, s. m. ten który co odbudował, do dawnego przywrócił stanu.

REDIFICAZIONE, s. f. odbudowanie.

REDIMERE, v. a. ir. odkupić, wykupić. = v. r. wykupić się, uwolnić się.

REDIMIBILE, ad. m. f. mogący być odkupionym.

REDIMIBILITÀ, s. f. możność odkupienia.

REDIMIRE, v. a. ir. uwieńczyć. Di seconda corona redimita fu per Onorio... la santa voglia d'esto archimandrita, *D. Par.*

REDINE, s. f. pl. lejce. = fig. wodza, hamulec.

REDINTEGRARE, —ZIONE, ec. v. REINTEGRARE, ec.

REDIRE, v. REDDIRE, ec.

REDITÀ, **REDITAGGIO**, v. REDITAGGIO.

REDITURO, —RA, ad. mający powrócić.

REDIVIVO, —VA, ad. odżyły, zmartwychwstały.

REDUCE, ad. m. f. powracający, przybyły z kąd na swe dawne miejsce.

REEDIFICARE, v. RIEDIFICARE.

REFAIUOLO, s. m. niciarz.

REFE, s. m. nić kręcona. Cucire a — doppio, prov. jednego i drugiego wyprowadzić w pole.

REFERENDARIO, s. m. referendarz. = szpieg.

REFERIMENTO, s. m. odniesienie, zdanie sprawy. = Referimento di grazie, złożenie dzięków, dziękczynienie.

REFERIRE, v. RIFERIRE.

REFERTO, s. m. doniesienie, raport, relacya; opowiadanie, powieść. [ktarz.]

REFETTORIO, s. m. refektoryj.

REFEZIONARE, v. n. jeść, posilać się.

REFEZIONE, s. f. naprawienie, nagrodzenie szkody. = posilenie się, posiłek, jadło.

REFIZIARE, v. a. posilić, pokrzepić siły jedzeniem.

REFLESSARE, v. a. Pitt. wyrzucić odbicie światła.

REFLESSATO, —TA, ad. odbity.

REFLESSIBILE, ad. m. f. odbijający się (o światło).

REFLESSIBILITÀ, s. f. odbijanie się światła.

REFLESSIONE, s. f. odbicie światła. = fig. uwaga, reflexya.

REFLESSIVO, —VA, ad. odbijający.

REFLESSO, s. m. odbicie światła. = światło odbite. = p. ad. odbity. I raggi riflessi, promienie odbite.

REFLETTERE, v. a. ir. odbijać światło. = Reflettere in altrui la colpa, zwać na kogo winę. E facilmente ogni scusa s'ammette quando in amor la colpa si riflette, *Ar. Orl. Fur.* = v. a. reg. rozważać, zastanawiać się, namyslać.

REFLUSSO, s. m. odplyw morza.

REFOCILLARE, v. a. posilić, pokrzepić. = v. r. posilić się, nabrać sił.

REFOLO, s. m. nagły wzdych wiatru z brzegów morskich.

REFRANGERSI, v. r. ir. łamać się (o światło).

REFRANGIBILE, ad. m. f. łamiący się.

REFRATTARIO, —RIA, ad. wyłamujący się z karności woj-

skowej, niepostulujący, krnąbrny.

REFRATTO, —TA, p. ad. złamany (o promieniach światła).

REFRAZIONE, s. f. łamanie światła.

REFRIGERANTE, ad. m. f. chłodzący. = s. m. ochłodnik przy alembiku.

REFRIGERARE, v. a. chłodzić. = v. r. ochłodzić się.

REFRIGERATIVO, —VA, —TORIO, —RIA, ad. chłodzący.

REFRIGERAZIONE, s. f. chłodzenie. [ulg.]

REFRIGERIO, s. m. ochłoda.

REFUGGIO, —GIO, s. m. ucieczka, schronienie, przystulek.

REFULGERE, v. RIFULGERE.

REGALABILE, ad. m. f. wartobyć ofiarowanym.

REGALARE, v. a. ofiarować, darować, podarować. = Regalar le vivande, i piatti, zaprawiać potrawy.

REGALATO, —TA, p. ad. ten któremu co podarowano. = zaprawiony. Vivanda, cosa regalata, przysmaczek.

REGALE, ad. m. f. królewski. = Acqua —, v. REGIO. = s. m. regal, pozytywka.

REGALIA, s. f. prawo służące dawniej królom pobierania dochodów z wakujących biskupstw, opactw i t. d.

REGALISTA, s. m. trzymający beneficjum duchowne z którego dochód należał do króla. = rojalista.

REALMENTE, v. REALMENTE.

REGALO, s. m. dar, podarunek.

REGALUCIO, s. m. dim. podarunczek. [dziach.]

REGATA, s. f. wysługi na lo-
REGE, s. m. król.

REGENERARE, v. a. odrodzić.

REGENERAZIONE, s. f. odro-

dzenie.

REGGE, s. f. + brama, drzwi.

REGGENTE, s. m. f. regent, regientka państwa. = rektor szkoły.

REGGENZA, s. f. regencya.

REGGERE, v. a. er. ir. utrzymywać, podpieścić, dzwigac, podeprzeć, oprzeć. E con le mani si regge la faccia, Fort. Ricc. = rządzić, władać. Resse la terra dove l'acqua nasce, D. Purg. I' mi fido in colui che 'l mondo regge, Petr. = wytrzymywać, wytrzymać. Ai colpi lor non reggerian le incudi, Ar. Orl. Fur. — al tormento, wytrzymać torturę. — alle fatiche, wytrzymać, znieść trudy. Reggerrebbero i miei vecchi genitori a tanta sventura? Silv. Pel. M. P. = żywić się, utrzymywać się. Di

frutte colte or d'una or d'altra pianta, e d'acqua pura la sua vita resse, Ar. Orl. Fur. Non tiran paga, reggonosi d'accatto, L. Lipp. Malm. = wycierpieć, znieść cierpliwie. E poi io ho retto più d'un anno questa vedovanza. = Reggere con alcuno, żyć z kim w zgodzie. = Reggere fra mano, wspierać, dopomagać. = Reggere al martello, rozciągać się pod młotem. = trwać, utrzymywać się. La podestà de' dieci non resse oltre a due anni, wladza dziesięciu nie trwała dłużej jak przez dwa lata. = Reggersi in piede, trzymać się na nogach, ustać na nogach.

REGGIA, s. f. pałac królewski.

REGGIBILE, ad. m. f. mogący wytrzymać co.

REGGIMENTO, s. m. rząd. = podpora, podstawa. = pulk. = + ruch, giest. La divina luce più espeditamente raggia, cioè nel parlare e negli atti, che reggimenti e portamenti sogliono essere chiamati, D. Conv.

REGGITORE, s. m. —TRICE, s. f. rządcą, rządczyni.

REGIAMENTE, av. po królewsku.

REGICIDA, s. m. królobójca.

REGICIDIO, s. m. królobójstwo.

REGINA, s. f. królowa. = królowa w szachach.

REGIO, —GIA, ad. królewski. = Acqua regia, Chim. woda królewska, kwas saletro-solny.

REGIONE, s. f. kraj, kraina. = strona nieba. Nel detto anno... apparve in cielo la stella cometa... quasi nella — del segno del Tauro, G. Vill.

REGISTRARE, v. n. zapisać w registr.

REGISTRATURA, s. f. registratura.

REGISTRO, s. m. registr. = registr w organach. Mutar —, odmienić zdanie, tryb życia; zmienić plan; odmienić rozmowę.

REGNANTE, ad. m. f. panujący. = s. m. król, monarcha.

REGNARE, v. n. królować, panować. = panować (o wie-
trze). = fig. panować nad czem. Regnano i sensi, e la ragione è morta, zmysły panują a rozum jest bezwładny.

REGNATORE, s. m. —TRICE, s. f. król, królowa.

REGNICOLO, —LA, ad. e s. obywatel królestwa.

REGNO, s. m. królestwo. = Regno celeste, królestwo niebieskie. Dante nazywa czyściec il secondo regno. E canterò di

quel secondo regno, ove l'umano spirito si purga, D. Purg. = Regno animale, vegetale, minerale, królestwo zwierząt, i t. d. = tyara. Dirò come Papa Clemente, per salvare i regni con tutta la quantità della Camera Apostolica, mi fece chiamare, Cell. Vit. v. TRIREGNO.

REGOLA, s. f. regula, prawidło. = regula zakonna. = klasztor, zakon. = Arit. Regola aurea, la — del tre, regula złota, regula trzech. = dieta. Stare a —, o sulla —, być na diecie. [lamin.]

REGOLAMENTO, s. m. regul.

REGOLARE, v. a. regulować. = v. r. prowadzić się, postępować.

REGOLARE, ad. m. f. regularny, foremny. = regularny, postępujący podług pewnych prawideł. = regularny, porządkny. Truppa —, wojsko regularne. = regularny, akuratywny, dokładny. = regularny, zakonny.

REGULARITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. regularność. = regularność, foremność. = ściśle przestrzeganie prawideł. = zakon, życie zakonne.

REGOLARMENTE, —TAMENTE, av. regularnie.

REGOLATORE, s. m. regulator, dyrektor. = regulator, machina hydrauliczna, do mierzenia pędu wody w rzecze. = regulator, sztuka w machinach, zegarach, nadająca jednolitość ruchu.

REGOLATRICE, s. f. regulatorka.

REGOLETTO, s. m. dim. listewka. = Arch. listewka, obwódka.

REGOLINA, s. f. stragan w którym sprzedają w poscie ryby smażone, i t. d.

REGOLIZIA, s. f. lukrecya.

REGOLO, s. m. królik. = potomek królów. = bazyliżek, wąż. = linia do linowania. Arch. obwódka, listewka. = listwa w robotach stolarskich. REGRESSO, s. m. powrót. = Leg. regres, prawo powrócenia do beneficjum którego się zerkeło. Aver —, mieć prawo do zwrotu czego, do dobrzychich.

REGURGITARE, v. n. lać się przez wierzch, wylać, wezbrać. [cony.]

REIETTO, —TA, ad. odrzu-

REINA, s. f. królowa. = karp.

REINCIDENZA, v. RICADUTA.

REINTEGRARE, v. a. przywrócić do dawnego stanu, do posiadania.

REINTEGRAZIONE, s. f. przywrócenie do dawnego stanu, do dóbr.

REINUITARE, v. a. na nowo zaprosić.

REITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s. f. karogodność. = złość, grzech, przewinienie, wina.

REITERABILE, ad. m. f. mogący być powtórzoną.

REITERARE, v. a. powtarzać, powiadać.

REITERATAMENTE, av. kilkakrotnie.

REITERAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. powtórzenie.

RELASSAMENTO, s. m. rozwołnienie.

RELASSARE, v. a. rozwołać, rozpuścić. = odpuszczyć, przebaczyć, darować, v. RILASCIARE. = v. RISTORARE.

RELASSAZIONE, s. f. rozwołnienie. = darowanie winy, zmniejszenie kary. = o pieszałość.

RELASSO, s. m. Eccl. na nowo popadły w herezję.

RELATIVAMENTE, av. względnie. [względny]

RELATIVO, —VA, ad. Gram.

RELATORE, s. m. —TRICE, s. f. zdający sprawę, donoszący o czym.

RELAZIONCELLA, s. f. dim. krótka powieść.

RELAZIONE, s. f. relacja, raport, zdanie sprawy. = opowiadanie, powieść. = względ, stosunek.

RELEGARE, v. a. postać na wygnanie.

RELEGATORE, s. m. posyłający na wygnanie. [nie]

RELEGAZIONE, s. f. wygnanie.

RELIGIONARIO, s. m. wyznający religię reformowaną.

RELIGIONE, s. f. religia, cześć oddawana Bogu. = religia, wyznanie, wiara. —dominante, religia panująca. = reguła, zakon. Entrare alla —, wstąpić do zakonu. [gijnie]

RELIGIOSAMENTE, av. religijnie.

RELIGIOSITÀ, s. f. religijność.

RELIGIOSO, —SA, ad. religijny. —s. m. zakonnik.

RELIGIA, RELIGIA, s. f. reszta, szczątek, ostatek. = Reliquie, pl. relikwie.

RELIGIARIO, —QUIERE, s. m. relikwiarz.

RELUCERE, v. RILUCERE.

RELUTTANZA, s. f. opór, wstręt.

REMA, s. f. Med. katar.

REMAIO, s. m. ten co robi wiosła.

REMARE, v. a. płynąć za pomocą wiosel.

REMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. zakatarzony. = fig. dziwny. Parmi ben che il ciel predica un evento più rematico, Red. Bacc.

REMATISMO, v. REUMATISMO.

REMATORE, s. m. wioslarz.

REMEGGIO, s. m. wiosła u statku.

REMENSO, —SA, ad. zmierzony. = rozważony.

REMIGANTE, ad. REMIGATORE, s. m. wioslarz. [slem]

REMIGARE, v. n. robić wiosła.

REMIGIO, v. REMEGGIO.

REMINISCENZA, —ZIA, s. f. przypominanie, wspomnienie.

REMINISCITIVA, s. f. władza przypominania.

REMISSIBILE, ad. m. f. odpustny.

REMISSIONE, s. f. odpuszczenie grzechów, darowanie winy. = sfolgowanie, zwolnienie. = zwolnienie choroby.

REMITO, REMITORIO, + v. ROMITO, ec.

REMO, s. m. wiosło. = kara na galerach. Uom che al — è dannato, skazany na galery.

REMORA, s. f. Ict. trzymonau.

REMOTO, —TA, ad. odległy.

REMOZIONE, s. f. oddalenie.

REMUNERAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. wynagrodzenie, nagroda. [grodzić]

REMUNERARE, v. a. wynagrodzić.

REMUNERATORE, s. m. wynagrodziciel.

REMUNERATORIO, —RIA, ad. Leg. tyżący się wynagrodzenia.

RENA, s. f. piasek. Fondare, seminare in —, fig. budować na piasku.

RENACCIO, s. m. piaszczyna.

RENAIO, s. m. piaskownia.

RENAIOLO, —IOLO, s. m. przedający piasek.

RENALÉ, ad. m. f. nerkowy.

RENDERE, v. a. ir. oddać, zwrócić. —colpo per colpo, pan per focaccia, la pariglia, oddać wet za wet. = wydawać, przynosić zysk (o gruntach, domach, summach, i t. p.). = oddać, poddać. —una città, una fortezza, poddać miasto, twierdzę. Z przymiotnikami znaczy: zrobić, uczynić —vano, uczynić próżnem, nadaremnie. —più chiaro, wyjaśnić. —avviso, wiadomić. = wykladać, tłumaczyć. Alcuno la terra e l'mare e l'ciel misura, e render sa tutte le cose a pieno, ec. Ar. Orl. Fur. = spuszczać (o piórze).

Render aria, przypominąć kogo, być podobnym. —grazie, złożyć dzięki. —un

buon servizio, oddać usługę. —l'anima, lo spirito, oddać ducha. —l'onore, wrócić honor.

—lume, rzucać światło. —odore, wydawać woń. —partito, voto, dać głos, kreskę. —ragione, v. RAGIONE. —suono, wydawać głos (o instrumentach).

—testimonianza, złożyć świadectwo, zeznać. —voce, risposta, odpowiedzieć. = v. r. Rendersi, poddać się, uleść. —vinto, uznać się za zwyciężonego.

Renditi vinto, e per tua gloria basti, che dir potrai che contra me pugnasti, Tass. Ger. = Rendersi in un luogo, udać się dokąd. = stać się, zostać. —monaco, zostać mnichem. [LE]

RENDEVOLE, v. ARRENDEVOLE.

RENDIMENTO, s. m. oddanie, zwrócenie. = Rendimento di grazie, złożenie dzięków, dziękczynienie. —di conti, zdanie rachunków, zdanie sprawy. [ta]

RENDITA, s. f. dochód, intra

RENDITORE, s. m. oddawca.

RENDITUZZA, s. f. dim. intratka.

RENDUTO, —TA, p. ad. oddany, v. RENDERE.

RENE, s. m. RENI, pl. m. e f. nerka, nerki. = Le reni, krzyż, plecy. Ed andavam col sol nuovo alle reni, D. Purg. Dar le reni, fig. podać tył, uciec.

RENELLA, s. f. piaseczek. = Med. piasek z którego się kamień tworzy. Le renelle... appoco appoco si agglutinano insieme, e ne producono i calcoli, Red. Cons. med.

RENICCIO, s. m. piasek na brzegach rzek.

RENISCHIO, —CHIA, RENISTIO, —TIA, ad. piasczysty. = s. m. piaszczyna.

RENITENTE, ad. m. f. uparty.

RENITENZA, s. f. uporczywość.

RENNA, s. f. Zool. renifer.

RENOSICCIO, —CIA, ad. piaszkowaty.

RENOSITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s. f. piaszczystość. [sty]

RENOSO, —SA, ad. piaszczysty.

RENUNZIA, s. f. zrzeczenie się. [ziare, ec]

RENUNZIARE, ec. v. RINUNZIARE.

RENUZZA, s. f. piaseczek.

REO, REA, ad. obwiniony. = winny, występny. = zły, przewrotny, niegodziwy. Perché morte fura prima i migliori e lascia stare i rei? Petr. = nie szczęśliwy. Interromper conven questi anni rei, Petr. = szkodliwy. Gite con lor, ch' e' non saranno rei, D. Inf. idziecie z nimi, oni wam nic złego nie zrobią. = zły, lichy, nędzny.

Della novella etade e della vecchia scorri in pria gli scrittori o buoni o rei, *Menz. Art. poet.* = s. m. *wina, występek.* = *winowajca.*
REOBAREBARO, s. m. *rubarbarum.*

REPARABILE, ad. m. f. *dający się naprawić.*

REPARARE, v. a. *naprawić.* = *powetować stratę.*

REPARATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *wynagradzający, wetujący.*

REPARAZIONE, s. f. *naprawa, reparacja.* = *powrócenie krzywd, wynagrodzenie szkody.* = *środek, lekarstwo.*

REPARTIRE, v. *RIPARTIRE.*

REPATRIARSI, v. r. *powrócić do ojczyzny.*

REPATRIAZIONE, s. f. *powrót do ojczyzny.*

REPELLERE, v. a. ir. *odepchnąć, odrzucić; odrzucić, usunąć.*

REPENNARE, v. *RIMPENNARE.*

REPENTAGLIO, s. m. *niebezpieczeństwo.* Mettere a —, *narazić na niebezpieczeństwo, na szwank, na uszczerbek.*

REPENTE, ad. m. f. *nagły, niespodziany.* = *prytkry, urwisty, stromy.* = *av. nagle.* Di —, *znagła.*

REPENTEMENTE, av. *nagle.*

REPENTINO, — **NA**, ad. *nagły, niespodziany.*

REPERE, v. n. lat. *pełzać, człapać; ślać się po ziemi (o roślinach).*

REPERIBILE, ad. m. f. *mogący być znalezionym.*

REPERIRE, v. *RITROVARE.*

REPERTO, — **TA**, p. ad. *znaleziony.* Fede ed innocenza son reperte solo ne' pargoletti, *D. Par.* [torum.

REPERTORIO, s. m. *reper-*

REPETERE, v. a. *powtarzać.*

REPETIO, REPITIO, s. m. *† kłótnia, sprzeczka.* = *żał, smutek.*

REPETITORE, s. m. *powtarzacz.* = *repetytor.* = *krytyk.*

REPETIZIONE, s. f. *powtarzanie.*

REPLETO, v. *RIEMPIUTO.*

REPLEZIONE, s. f. *Med. przeładowanie żółdka.* = *zbytnia obfitość humorów.*

REPLICA, s. f. — **MENTO**, s. m. *powtórzenie.* = *replika, odpowiedź.*

REPLICARE, v. a. *wrócić do czego, powtórzyć.* = *v. n. odpowiedzieć, odrzec.* = *odpowiadać, rezonować, sprzeczać się.*

REPLICATAMENTE, av. *kilka nawrotami.*

REPLICAZIONE, s. f. *powtarzanie, wracanie do czego.* = *odpowiadanie, odpowiedź.*

REPOSITORYO, s. m. *skład.*

REPRENSIBILE, ad. m. f. *napganny.* [NE.

REPRENSIONE, v. *RIPRENSIO-*

REPRENSORIO, — **RIA**, ad. *tyczący się nagany.*

REPRESSO, — **SA**, *REPRIMATO*, — **TA**, p. ad. v. *REPRIMERE.*

REPRIMENTO, s. m. *przytlumienie, powściągnięcie, pohamowanie, uskromienie.*

REPRIMERE, v. a. ir. *przytlumić, powściągnąć, pohamować, uskromić, ukrocić.*

REPROBABLE, ad. m. f. *napganny.*

REPROBO, — **BA**, ad. *potępiony od Boga.*

REPROMISSIONE, s. f. *pozwolenie przyobiecanie.*

REPROVARE, — **BARE**, v. a. *potępiać, zganić, zgromić.* = *potępić, skazać na potępienie wieczne.*

REPROVAZIONE, — **BAZIONE**, s. f. *zganienie, zgromienie, potępienie.* = *wieczne potępienie.*

REPUBBLICA, s. f. *rzeczpospolita.*

REPUBBLICANO, — **NA**, ad. e s. *republikanski, republikański.*

REPUBBLICANTE, ad. m. f. *żyjący w Rzeczypospolitej.*

REPUBBLICONE, s. m. *zapalony republikański.*

REPUDIARE, v. a. *odrzuścić, odepchnąć, nieprzyjąć.* = *odprawić żonę, rozwieść się.*

REPUDIO, s. m. *odprawienie żony.*

REPUGNANTE, ad. m. f. *odpychający, odrażający, sprzeczny, przeciwny.*

REPUGNANTEMENTE, av. *ze wstrętem, z odrazą.*

REPUGNANZA, — **ZIONE**, s. f. *wstręt, odraza.* = *sprzeczność, niezgodność.*

REPUGNARE, v. n. *sprzeciwiać się, niezgadzać się.* Questo repugna all'esperienza, *Gal. Dial.*

REPULSA, s. f. *odmówienie.*

REPULSARE, v. a. *odpychać, odrzucać, odmawiać.*

REPULSAZIONE, **REPULSIONE**, v. *RIPULSIONE.*

REPULSIVO, — **VA**, ad. *odpychający, odstręczający, odrzucający.* = *odpierający, dający odpor.*

REPULSO, — **SA**, ad. *odpchnięty, odparty, odrzucony.*

REPUTARE, v. a. e n. *sądzić, poczytywać, mniemać.* Copernico reputa la terra esser un globo simile ad un pianeta, *Gal. Dial.*

REPUTAZIONE, — **ANZA**, s. f. *sąd, zdanie, mniemanie.* = *dobre imię, wziętość, reputacja.*

Venire in —, *nabyć dobrego imię-*

nia, wziętości. Stare in sulla —, *dbać o swą reputacyę.*

REQUIARE, v. n. *odpoczywać.*

REQUIE, — **IA**, s. f. *spoczynek.* = *wieczny odpoczynek.* Messa da —, *msza żałobna.*

REQUISITO, — **TA**, ad. *wymagany, żądany, potrzebny.* = *s. m. potrzebne przymioty, usposobienie.*

REQUISIZIONE, s. f. *wymaganie, żądanie.* [sta.

RESA, s. f. *poddanie się mia-*

RESCINDERE, v. a. ir. *odciąć, uciąć.* = *fig. znieść, skasować, obalić.*

RESCISSIONE, s. f. *odcięcie, ucięcie.* = *fig. zniesienie, skasowanie, obalenie.*

RESCISSO, — **SA**, p. ad. v. *RESCINDERE.*

RESCISSORIO, — **RIA**, ad. *Leg. tyczący się skasowania.*

RESCRITTO, s. m. *reskrypt, postanowienie.* = *p. ad. v. RESCRIVERE.*

RESCRIVERE, v. a. ir. *przepisać, przekopiarować.* = *odpisać, odpowiedzieć na piśmie na prośbę.* [rzynać.

RESECARE, v. a. *odcinać, ob-*

RESERVARE, v. *RISERBARE.*

RESERVAZIONE, s. f. *Leg. zastrzeżenie sobie czego.*

RESIDENTE, ad. m. f. *mieszkający, osiadły.* = *s. m. rezydent przy obcym dworze.*

RESIDENZA, — **ZIA**, s. f. *mieszkanie, rezydencya.* = *Med. siedlisko choroby.* = *osad, fus.* = *baldachim.* = *całun, kir.*

RESIDENZIALE, ad. m. f. *rezydencyonalny.*

RESIDUALE, ad. m. f. *resztujący, pozostały.*

RESIDUARE, v. a. e n. *zostać resztę.*

RESIDUO, — **DUA**, ad. *pozostały.* = *s. m. reszta, ostatek, szczątek.*

RESILIENZA, s. f. *odskok.*

RESINA, v. *RAGIA.*

RESINIFERO, — **RA**, ad. *wydający żywicę.* [czny.

RESINOSO, — **SA**, ad. *żywicowy.*

RESINISCENZA, s. f. *postrzeżenie się w błędzie, upamiętnienie się.* [pór.

RESISTENZA, s. f. *opór, od-*

RESISTERE, v. n. *opierać się, stawiać opór, dać odpór.* = *wytrzymać co.* — *al taglio*, *być twardym do rąbania.*

RESO, — **SA**, p. ad. v. *RENDERE.*

RESOLUTAMENTE, av. *koniecznie.* = *rezolutnie, śmiało.*

RESOLUTIVO, — **VA**, ad. *rozpuszczający, rozpędzający humory.* = *Metodo resolutivo, metoda analityczna, rozbiórowa.*

RESOLUTO, — **TA**, p. ad. *roz-*

puszczony. = av. v. **RESOLUTA-MENTE.**

RESOLUTORIO, —RIA, ad. Leg. rozwiązujący umowę.

RESOLUZIONE, s. f. rozpuszczenie, rozkład ciała. = rozwiązanie kwestyi, decyzja. = rezolucya, determinacja.

RESOLVERE, v. RISOLVERE.
RESPETTIVAMENTE, av. względnie.

RESPETTIVO, —VA, ad. względny, odnoszący się do każdego w szczególności. = nieśmiały.

RESPIGNERE, —NGERE, v. a. ir. odepchnąć, odeprzeć.

RESPINTO, —TA, p. ad. party. Così fur quei che pria spingean, respinti, *Cas. An. parl.*

RESPIRABILE, ad. m. f. oddychalny. [dech.]

RESPIRAMENTO, s. m. od-
RESPIRARE, v. n. oddychać. = fig. żyć. = odetchnąć, wypocząć. = wyizwiać, wyparować. = D. Par. + przemówić do kogo. [wciążący]

RESPIRATIVO, —VA, ad. ozy-
RESPIRAZIONE, s. f. oddy-
chanie. = odetchnienie.

RESPIRO, s. m. dech, oddech. = wolność działania. = pauza, przestanek. = oczekiwanie wyplaty.

RESPITTO, v. RISPITTO.
RESPONSIONE, RESPONSO, v.

RISPOSTA.
RESPONSIVO, —VA, ad. za-
wierający odpowiedź.

RESSA, s. f. naleganie, na-
trętna prośba. = tłum, ciżba. = v. **RISSA.**

RESTA, s. f. puzyra, waga, ość u kłosa. = ość ryby, pa-
cierz od głowy do ogona. =
wianek cebuli, czosnku. = tok.
Mettere la lancia in —, włożyć
kopię do laku. E al terzo suon
mette la lancia in —, *Ar. Or. Fur.* = liżać na nogach koń-
skich. = przestanek. Senza —,
bez przestanku.

RESTANTE, s. m. reszta. =
ad. m. f. resztujący, pozostali.

RESTARE, v. n. być, zоста-
wać. In quel castel non resta
anima viva, *Bern. Or.* = prze-
stać, ustać. La bufera infernal
che mai non resta, *D. Inf.* = za-
trzymać się, stanąć. — in die-
tro, przystać się, zостаć z ty-
łu. Non t'incresa — a parlar me-
co, *D. Inf.* = poprzestąć, zanie-
chać, dać pokój. Sono ancora
molti che non sanno — di dire,
Cas. Galat. = Restare ad avere,
należeć się jeszcze komu. — in
piedi, prop. e fig. stać, trzymać
się na nogach. — d' accordo,
zgadzać się na co. — in asso v.

NASSO. — contento, morto, ma-
ravigliato, być rad, i t. d. =
+ zgodzić się, umówić się. E re-
stati di quel che far dovevano,
n' andarono alle faccende, *Lasc. Nov.* Avete voi mandato ad ef-
fetto quanto noi restammo? *Lasc. Com.* = v. r. zatrzymać się,
stanąć.

RESTATA, s. f. reszta, koniec.
RESTAURAMENTO, s. m. re-
staurowanie.

RESTAURARE, v. a. restau-
rować, naprawić, odnowić. =
odczyścić. = poprawić wadę,
błąd. = wynagrodzić szkodę.

RESTAURATORE, s. m. —
TRICE, s. f. restaurator, odno-
wiciel.

RESTAUZIONE, s. f. re-
stauracja, odnowienie, odbu-
dowanie. = wynagrodzenie
szkody. = fig. odkupienie, zba-
wienie.

RESTAURO, v. RISTORO.

RESTIAMENTE, av. upornie.

RESTICCIUOLO, s. m. dim.
reszka.

RESTIO, —TIA, ad. narowi-
sty (o koniach, mulach). = fig.
krnąbrny, uparty, zacięty. Al
mal fui pronto, al ben restio,
Filic. = s. m. upor. [rużenie]

RESTITUIMENTO, v. RESTI-
RESTITUIRE, v. a. ir. zwrócić,
oddać. = przywrócić kogo do
czego, przywrócić co do dawnie-
go stanu. — la fama, la sanità,
przywrócić komu sławę, zdro-
wiecie. = v. r. wrócić dokąd.

RESTITUTORE, s. m. ten co
zwierca co wziętego. = przy-
wróciiciel.

RESTITUZIONE, s. f. resty-
tucya, zwrot, zwrócenie. =
Asir. powrót planety do punktu
z którego wyszedł.

RESTO, s. m. reszta, ostatek,
szczętek. — di una pezza di
panno, reszta po starcu sukna.
= Far del —, stawić resztę na
kartę; fig. gonić ostatekami. Ave-
re il suo —, odebrać resztę. =
Dare il —, zupełnie skończyć.
E' mi ha dato il mio —, dał mi
się we znaki, stanął mi kością
wo gardle. = av. Del resto, z re-
szty, wreszcie.

RESTOSO, —SA, ad. ościsty
(o kłosach).

RESTREMAZIONE, s. f. Arch.
zwożenie kolumny u góry.

RESTRIGNERE, RESTRINGERE,
v. a. ir. ścieśniać, ścisnąć.

RESTRITTIVO, —VA, ad. ście-
śniający.

RESTRIZIONE, s. f. ścieśnie-
nie, zwężenie. = ścieśnienie
znaczenia. = Restrizione men-
tale, *Teol.* restrykcya, zastrze-
żenie sobie w myśl czego.

RESUDARE, v. n. potnieć.

RESULTARE, ec. v. RISULTA-
RE, ec.

RESUPINO, —NA, ad. leżący
do góry brzuchem.

RESURGERE, v. RISURGERE.

RESURRESSIONE, —ZIONE, s.
f. zmartwychwstanie. Pasqua di
—, wielkanoc.

RESUSCITARE, RISUSCITARE.

RETAGGIO, s. m. dwa dziedzi-
ctwo, prawo dziedziczenia. =
dziedzictwo, dobra dziedzic-
zne.

RETARE, v. a. Pitt. krátko-
wać papier, płótno, dla dokła-
dniejszego przekopiowania ry-
sunku.

RETATA, s. f. zarzucenie sieci.

RETATO, v. RETICOLATO.

RETE, s. f. sieć. = siatka na
głowę. = krata dróciasta. =
fig. sieć, sidło. Esser preso a ri-
manere alle sue reti, wpaść we
własne sidła. = *Anal. v.* EPI-
PLOO, OMENTO. = Pitt. kratki, v.
RETARE.

RETENTIVA, s. f. władza za-
trzymywania w pamięci.

RETENTIVO, —VA, ad. za-
trzymujący.

RETICELLA, s. f. —LO, s. m.
dim. siatka. = siatka na wło-
sy. E' n' reticella d' oro il crin mi
lega, *Ar. Or. Fur.*

RETICENZA, s. f. zamilcze-
nie, przemilczenie. [czka]

RETICINO, s. m. dim. siate-
RETICOLATO, —CULATO, —
TA, ad. siatkowaty. = s. m. tkan-
ka siatkowa.

RETICOLO, s. m. czepec,
drugi żółtek zwierząt prze-
żuwających.

RETINA, s. f. Anat. błonka
siatkowa, plecionka otaczają-
ca płyn szklisty w oku.

RETORE, s. m. krasomowca.

RETORICARE, v. n. pisać o
retoryce.

RETORTA, s. f. Chim. retorta.

RETRAERE, v. RITRARRE.

RETRIRUIRE, v. a. ir. nagro-
dzić, zapłacić.

RETRIBUITORE, —BUTORE, s.
m. wynagrodziiciel.

RETRIBUZIONE, s. f. RETRI-
BUIENTO, s. m. nagroda, zapłata.

RETRIVO, —VA, ad. wstecz-
ny.

RETRO, av. z tyłu. Pregando
Stazio che venisse —, *D. Purg.*

RETROATTIVO, —VA, Leg.
wsteczny, działający na prze-
szłość. [nie wsteczne]

RETROAZIONE, s. f. działu-

RETROCEDERE, v. n. ir.
wstecz się cofnąć. = v. a. na-
powrót co odstąpić.

RETROCEDIMENTO, s. m. —
SSIONE, s. f. odstąpienie. = Re-

troceSSIONE, odstąpienie czego napowór.

RETROCESSO, —SA, p. ad. v. RETROCEDERE.

RETROGRADARE, v. n. *wstecz się obracać* (o planetach gdy się zdaje że odbywają swój obrot przeciw porządkowi znaków niebieskich).

RETROGRADAZIONE, s. f. Astr. *wsteczność obrotu*.

RETROGRADO, —DA, ad. Astr. *wsteczny*. = idący w tył, zostający w tyle.

RETROGUARDIA, s. f. —DO, s. m. *tylna straż*.

RETROIGNERE, v. a. ir. *popchnąć w tył*.

RETORSO, av. lat. *w tył, wstecz*. Veramente Giordan volto — più fu, e il mar fuggir, quando Dio volse, mirabile a veder, che qui il soccorso, D. Par. Sallo il fiume che corse un dì —, Mont.

RETTA, s. f. *trwanie*. Far —, *wstrzymać co*. = Dare —, *bażyć, zwać, pilnie słuchać; zezwolić*.

RETTAMENTE, av. *dobrze, porządknie; słusznie, mądrze*.

RETTANGOLO, s. m. Geom. *prostokąt, figura mająca cztery boki a kąty proste*. = ad. *prostokątny*. [gac.]

RETTARE, v. n. *pętać, człotrettezza*, v. RETTITUDINE.

RETTIFICARE, v. a. *prostować błędy*. = *oczyszczyć, łagodzić*. Avicenna dice che la rosa rettifica il puzzo del sudore, Cresc. = Chim. *rektyfikować płyn*. = Retificare linee curve, Mat. *wyprostować linię krzywą, znaleźć linię prostą równą krzywej*.

RETTIFICATORE, s. m. *prostujący*.

RETTIFICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *prostowanie*. = Chim. *rektyfikacja, powtórzona kilkakrotnie destylacja*. = Mat. *wynalezienie linii prostej równej danej linii krzywej*.

RETTILE, s. m. *gad*. I rettili, gady.

RETTILINEO, —NEA, ad. Geom. *prostokreślny*.

RETTITUDINE, s. f. *prostota*. linii. = *prawota*.

RETTO, —TA, p. ad. v. REGERE. = *ad. prosty*. Linea retta, *linia prosta*. = fig. *prawy, sprawiedliwy*. = Intestino retto, Anat. *kiszka odchodowa*.

RETTORATO, s. m. *rząd*.

RETTORE, s. m. *rządca, władca*. = *rektor*.

RETTORIA, s. f. *rektorstwo*.

RETTORICA, s. f. *retoryka, krasnomowstwo*.

RETTORICAMENTE, av. *retorycznie*.

RETTORICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *retoryczny, krasnomowski*. = s. m. *retoryk, krasnomowca*.

RETTORICUZZO, s. m. dim. *lichy krasnomowca*.

RETRICE, s. f. *rządczyni*.

RETUNDERE, v. RINTUZZARE.

REUMA, v. REMA.

REUMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *reumatyczny*. = s. m. *chory na reumatyzm*.

REUMATISMO, s. m. *reumatyzm*.

REVELARE, v. a. *odstąpić, objawić*. [ciel.]

REVELATORE, s. m. *objawiciel*.

REVELAZIONE, s. f. *objawienie, wyjawienie*. = *objawienie uczynione komu przez Boga; objawienie, religia objawiona*.

REVELLENTE, ad. m. f. Med. *odwracający*.

REVELLERE, v. a. Med. *odwrócić przyczynę choroby z części ciała będącej jej siedliskiem*.

REVERBERARE, ec. v. RIVERBERARE, ec.

REVERENDISSIMO, —MA, ad. *przewielebny*. [nowy.]

REVERENDO, —DA, ad. *sza-*

REVERENTE, —ZIALE, ad. m. f. *pełen uszanowania*.

REVERENTEMENTE, av. *z uszanowaniem*.

REVERENZA, —ZIA, s. f. *uszanowanie*. Con —, *za pozwoleniem, uczciwszy uszy*. = *ukłon*. = *wielebność*.

REVERIRE, v. a. ir. *szanować, oddawać cześć, kłaniać się*.

REVISIONE, s. f. *rewizja, przegląd*.

REVISORE, s. m. *rewizor*. = *cenzor*. [wołałny.]

REVOCABILE, ad. m. f. *od-*

REVOCARE, —ZIONE, v. RIVOCARE, ec. [NE.]

REVOLUZIONE, v. RIVOLUZIONE.

REVULSIONE, s. f. Med. *odwrócenie przyczyny choroby z jakiej części ciała*.

REVULSIVO, v. REVELLENTE.

REZZA, s. f. *siatka do haftowania*. = *siec na ryby*. = Rezza di cipolle, *główka cebuli*.

REZZO, s. m. *ciem*. Stare al —, *stać w cieniu*. Ed io tremava nell'eterno —, D. Inf. Ed era sparo il tenebroso —, Ar. Ori. Fur.

RIABBASSARE, RIABBATTERE, RIABELLIRE, v. RABBASARE, ec.

RIABILITARE, v. a. *rehabilitować, przywrócić do dawnego stanu, do dawnych praw*.

RIABILITAZIONE, s. f. Leg. *rehabilitacja*.

RIABITARE, v. a. e n. *na nowo zamieszkać*. = *zrobić znowu zdolnym do mieszkania; na nowo załudnić*.

RIACCENDERE, RIACCETTARE, RIACCOCCARE, RIACCOMODARE, RIACCONCIARE, RIACCOSTARE, RIACCOZZARE, RIACCRESERE, RIACQUISTARE, RIADDOMANDARE, RIADDORMENTARE, RIAFFERMARE, RIAGGRAVARE, v. RACCENDERE, ec.

RIADIRARSI, v. r. *znowu się rozgniewać*.

RIADORNARE, v. a. *na nowo przyzdobić*. = v. r. *na nowo się ustroić*.

RIALLOGARE, v. a. *znowu umieścić*. = Buon. Fier. *znowu wydać za mąż*.

RIALTO, s. m. *wzgórek, wyniosłość; wydatność, wypukłość*. = Rialto, *wyspa i most w Wenecji*. = ad. *podniesiony, wzniesiony*.

RIALZAMENTO, s. m. *podniesienie, podwyższenie*.

RIALZARE, v. a. *podnieść, podwyższyć*. = v. r. *podnieść się, wstać, powstać*.

RIAMANTE, ad. m. f. *wzajemnie kochający*. [jemnie.]

RIAMARE, v. a. *kochać wzajemnie*.

RIAMICARE, v. a. *na nowo poprzyjaźnić*.

RIAMMALARE, v. n. er. *znowu zachorować*.

RIAMMESSO, —SA, p. ad. *na nowo przypuszczony*.

RIAMMETTERE, v. a. ir. *na nowo przypuścić, znowu przyjąć*. [znu ożenić.]

RIAMMOGLIARE, v. a. *znoriammonire*, v. a. ir. *na nowo przestrzedz, upomnieć*.

RIANDAMENTO, s. m. *poszukiwanie, doświadczenie*.

RIANDARE, v. n. ir. fig. *przechodzić, przebiegać myślą*.

RIANNESTARE, v. a. *znowu zaszczyć drzewo*.

RIAPPARIRE, v. n. ir. *znowu się okazać*.

RIAPPASSIRE, v. n. ir. *znowu zwiędnąć*.

RIAPPENDERE, RIAPPICCARE, v. RAPPICARE.

RIAPRIMENTO, s. m. RIAPRITURA, RIAPERTURA, s. f. *powtórne otwarcie*. = de' tribunali, *otwarcie na nowo sądów*.

RIAPRIRE, v. a. *znowu otworzyć*.

RIARARE, v. a. *na nowo orać*.

RIARDERE, v. a. ir. *znowu spalić, wypalić, wysuszyć, spieć, zwarczyć* (o upałach, mrozie, ostrości humorów).

RIARDIMENTO, s. m. *spalenie, spiecenie, zwarczenie roślin*.

RIARGUTO, —TA, ad. *złajany, sfukany*. [uzbroić.]

RIARMARE, v. a. *na nowo*

RIARRICCHIRE, v. a. ir. *na nowo wzbogacić*.

RIARSO, —SA, p. ad. spalony, spieczony, zwarzony. = Fig. Esser riarso da invidia, da collera, być pożerany, trawionym przez zawiść, paląc gniewem. Gentiluomini riarisi, zubożala szlachta.

RIASCIUGARE, —TTARE, v. a. na nowo osuszyć, obetrzeć.

RIASCOLTARE, v. a. na nowo słuchać. [RASSALIRE, ec.

RIASSALIRE, RIASSETTARE, v.

RIASSICURARE, v. a. na nowo ubezpieczyć. = v. r. nabrać znówu otuchy, odwagi.

RIASSORBIRE, v. a. ir. znówu wciągnąć w siebie.

RIASSUMERE, v. a. ir. znówu odebrać. = zebrać w krótkości, reasumować.

RIASSUNTO, —TA, p. ad. v. RIASSUMERE.

RIATTACCARE, v. a. znówu przywiązać. — cavalli alla carrozza, buoi al carro, znówu zaprząść konie do karety, woły do wozu.

RIAVERE, v. a. ir. na nowo dostać, odzyskać, wydobyć, wydestak. — i prigionii, G. Vill. odzyskać jeńców. Nè l'avea potuto anco riavere, Ar. Orl. Fur. — il fiato, odetchnąć, przyjść do siebie, ochłonąć z czego, uspokoić się. — le parole, na nowo zacząć mówić, dalej rzecz prowadzić; fig. odzyskać siły, wyzdrowieć. = v. r. przychodzić do siebie, wyzdrowieć. Cominciare a riaversi, zacząć przychodzić do zdrowia. = v. n. mieć znówu mieszkczkę. [nie.]

RIAVUTA, s. f. wyzdrowienie.

RIAVVICINARE, v. a. znówu zbliżyć.

RIBACCIARE, v. a. na nowo ucałować. — il barlotto, L. Pulc. Morg. znówu wziąć się do flaszki.

RIBADIRE, v. a. ir. nitować, zanitować. = D. Inf. okreć się z drugiej strony (o węzu). = Fig. wbić w pamięć. Troppo ho già inteso, e ribadito il chiodo, Buon. Fier. Essersi ribadito in capo un'opinione, wbić co sobie w głowę. = potakiwać, basować, wtórować. = odfuknąć, odciąć się, odburknąć. = poprawić uderzenie, bić lub szarpać ze swojej strony. Più presto che non va strale a bersaglio, il can s'avventa anch'egli e ribadisce, L. Lipp. Malm.

RIBADITURA, s. f. —MENTO, s. m. nitowanie, zanitowanie.

RIBAGNARE, v. a. znówu zmoczyć, zwilżyć, zrosić.

RIBALDACCIO, s. m. pegłajdaczysko.

RIBALDAGLIA, s. f. zgraja łajdaków.

RIBALDEGGIARE, v. n. łajdaczyc się.

RIBALDELLO, —LA, s. dim. łajdaczek, łajdaczka.

RIBALDERIA, —DAGGINE, s. f. łajdactwo.

RIBALDO, s. m. † żołnierz z ruchałki. I ribaldi e ragazzi dell'oste nostro avrebbero vinto, G. Vill. = s. e ad. lotr, łajdak; lotrowski, łajdacki. = nędzny, lichy, ubogi.

RIBALDONACCIO, **RIBALDONE**, v. **RIBALDACCIO**.

RIBALLARE, v. n. znówu tańczyć.

RIBALTA, s. f. potrzask.

RIBALTARE, v. a. wywrócić (o powozie).

RIBALZAMENTO, s. m. odskoczenie. [wac.]

RIBALZARE, v. n. odskaki-

RIBALZO, s. m. odskok.

RIBANDIMENTO, s. m. przywołanie z wygnania.

RIBANDIRE, v. a. ir. na nowo wygnać z kraju. = † przywołać z wygnania.

RIBARBARE, v. n. znówu się korzenieć. [ny.]

RIBASSO, s. m. niżenie ce-

RIBASTONARE, v. a. znówu obić kijem. = oddać komu kije za kije.

RIBATTERE, v. a. znówu zbić. = znówu pobić nieprzyjaciela. = stępić, osłabić. Il ghiaccio per sè solo non nuoce all'ambra; ma alterato con sale, ... ribatte di maniera la sua virtù, che, ec. Sagg. nat. esp. = odbić pocisk, pchnięcie. Ribatte il colpo e quindi e quindi gira, Ar. Orl. Fur. — le ragioni, fig. zbijać, zaprzeczać. = Ribatter la moneta, przebić na nowo pieniądze. = v. r. odbijać się (o świetle). Chi mi domandasse quale è la cagione che il lume non riscaldi, se non si ribatte e ripiega, Varch. Lez.

RIBATTEZZAMENTO, s. m. powtórne ochrzczzenie.

RIBATTEZZARE, v. a. na nowo ochrzcić.

RIBATTIMENTO, s. m. odbicie uderzenia. = odbicie się.

RIBATTITURA, s. f. powtórne bicie. = klepanie, klektanie.

RIBATTUTAMENTE, av. dobitnie, dosadnie.

RIBEBA, **RIBECA**, s. f. † gitara.

RIBECARE, v. a. uszczypnąć nawzajem, odciąć się, przyciąć nawzajem.

RIBELLAGIONE, —MENTO, v. **RIBELLIONE**.

RIBELLANTE, ad. m. f. buntowniczy.

RIBELLARE, v. a. buntować. = v. n. e r. buntować się. = przekabacić się.

RIBELLIONE, —LAZIONE, s. f. bunt. Cadere in —, zostać ogłoszonym za buntownika.

RIBELLO, s. m. buntownik.

RIBENEDIRE, v. a. zdjąć kłytwę. = darować winę. Inginochiatiomi, lo pregai che mi ribenedisse dell'omicidio, e d'altri ch'io avevo fatti in quel castello in servizio della Chiesa, Cell. Vit.

RIBENEDIZIONE, s. f. darowanie winy. = nowe pobłogosławienie.

RIBENEFICARE, v. a. odplacić dobrodzieństwo.

RIBERE, v. n. ir. znówu się napić.

RIBES, s. m. porzeczka.

RIBOBOLARE, v. n. gadać koncepta, facecyonować.

RIBOBOLETTO, s. m. dim. konceptik. [facecy.]

RIBOBOLO, s. m. koncept.

RIBOCCARE, v. n. lać się przez wierzech. = optywać w co, mieć czego do zbytku, znajdować się w wielkiej obfitości. — di ricchezze, optywać w bogactwa.

RIBOCOCCO, s. m. lanie się przez wierzech. A —, av. do zbytku.

RIBOLLIMENTO, s. m. wrzenie, kipienie.

RIBOLLIO, s. m. v. **RIBOLLIMENTO**. = gwar, zgiełk.

RIBOLLIRE, v. n. na nowo zaurzeć, zakipieć. = zagrzać się, zaprzeć, zepsuć się. = fig. oburzyć się, obruszyć się, wrzeć ze złości. Mi sento tutta drento —, Buon. Tanc.

RIBREZZARE, v. n. czuć dreszcz w ciele.

RIBREZZO, s. m. dreszcz. = fig. wstręt, odraza, wzdrzgnięcie.

RIBURLARE, v. n. znówu zażartować, żartem na żart odpowiadać. [rzucenie.]

RIBUTTAMENTO, s. m. od-

RIBUTTARE, v. a. odrzucić, odeprzeć. — uno, odepchnąć, odrzucić kogo od siebie. = blwać.

RIBUTTO, s. m. bhoanie, wymioty.

RICACCIA, s. f. —MENTO, s. m. odpędzenie, odegnanie, powtórne wygnanie.

RICACCIARE, v. a. na nowo odpędzić. = wypchnąć, wytrącić. = v. r. zapędzić się znówu w głąb. Così dicendo, nella torta via dell'intricata selva si ricaccia, Ar. Orl. Fur. = Pitt. mocno zaciemniać obraz.

RICADENTE, ad. m. f. spadający. La Fiametta, li di cui

capelli erano crespi, lunghi, d'oro, e sopra li candidi e delicati omeri ricadenti, Bocc.

RICADERE, v. n. ir. *znovu upaść*. E così detto ricadde in terra, Bocc. = *Fig.* Ricadere nel peccato o in fallo, *popaść* potwornie w grzech, w błąd. — nel male, *zapaść* w chorobę. — in alcuno pensiero, *upaść* *znovu* na tę samą myśl. = *Leg.* spadać, spaść na kogo. Il regno ricade alle donne in mancanza di maschi, *berta spada na kobiety* w braku linii męskiej. = *wyledz* (o zbożu).

RICADIA, s. f. *recydywa*. = *troska*, *przykróść*, *frasunek*, *zmartwienie*. Io vi priego per Dio che vi piaccia levarmi questa — e questa pena daddosso, Fior. Pecor.

RICADIMENTO, **RICAGGIMENTO**, s. m. *RICADUTA*, s. f. *recydywa*, *upadnienie* *znovu* w chorobę lub w grzech.

RICADIOSO, —SA, ad. *przykry*, *miśny*, *naprzykrzony*.

RICADUTO, —TA, p. ad. v. *RICADERE*. = *ostabiony*, *podupadły*, *wycieńczony*, *wychudły*. Ver è, che il mio caval, come ogoun vede, è molto magro e stracco e ricaduto, L. Pulc. Morg.

RICAGNATO, v. *RINCAGNATO*.

RICALARE, v. n. *znovu zejść na dół*. = *spuścić się i uśiąść* na pięści *myśliwca* (o sokole). = v. r. *wracać*, *powracać*.

RICALCARE, v. a. *znovu deptać*. — l'istesse vestigia, tśe na powrót tym samym śladem.

RICALCITRAMENTO, s. m. *wierzganie*; *opór*, *upór*, *krnąbrność*.

RICALCITRANTE, ad. m. f. *wierzgający*; *uporny*, *uparty*, *uporczywy*, *krnąbrny*.

RICALCITRARE, v. n. *wierzgać*. = *fig.* *wierzgać* przeciw czemu, *opierać się*, *być krnąbrnym*, *nieposłusznym*.

RICALZARSI, v. r. *znovu się obuć*.

RICAMAMENTO, s. m. *hafto*.

RICAMARE, v. a. *haftować*.

RICAMATO, —TA, p. ad. *haftowany*. = Il ciel di stelle ricamato, *fig.* *niebo utkane gwiazdami*.

RICAMATORE, s. m. —TRICE, s. f. *haftciarz*, *haftciarka*.

RICAMATURA, s. f. *haft*.

RICAMBIARE, v. a. *odwzajemnić się*, *wy wzajemnić się*.

RICAMBIO, s. m. *zamiana*. = *wzajemność*. — Arme, funi e simili di —, *broń*, *liny i t. p.* *trzymanie w zapasie dla odmiannych*.

RICAMETTO, s. m. *dim. haftcik*.

RICAMMINARE, v. n. *puścić się znovu w drogę*.

RICAMO, s. m. *haft*.

RICANCELLARE, v. a. *znovu zmaczać*, *przemazać*, *wymazać*.

RICANGIARE, v. r. *RICAMBIARE*.

RICANTARE, v. a. *znovu zapiewać*. = *odszczeakać*, *odwołać*. [kanie, odwołanie]

RICANTAZIONE, s. f. *odszczękanie*.

RICAPARE, v. a. *wybrać co najlepszego*.

RICAPITARE, v. a. *przesłać*, *odstawić*, *oddać*. = *odebrać* *się* *należność*. = v. n. *dojść*, *dość* *się* *do rąk* (o liście).

RICAPITO, s. m. *przesłanie*, *adres pod którym się przesyła*.

— di lettera, *dostanie się do rąk listu*. = *Ricapito* di mercanzie, *odchód*, *odbyt towarów*. = *zadosyć uczynienie*, *zadowolenie*. = Uomo di —, *człowiek zdalny*, *zdolny*. = Dar — a una persona, *przyjąć kogo do domu*, *pomieścić kogo u siebie*.

Dar — a una faccenda, *skończyć*, *zakończyć* *interes*.

RICAPITOLARE, v. a. *rekapitulować*, *powtórzyć*, *zabrać w krótkości*.

RICAPITOLAZIONE, s. f. *rekapitulacja*.

RICAPOFICCARE, v. n. *Buon. Tanc.* *upaść drugi raz głową na dół*.

RICAPRUGGINARE, v. a. *porobić znovu wątory w klepkach beczki*.

RICARDARE, v. a. *na nowo greplować*.

RICARICARE, v. a. *znovu naładować*. = *znounabić* *strzelbę*. = *włożyć co jeszcze na co*.

RICARMINARE, v. a. v. *RICARDARE*. = *fig.* *machac*, *wywojać*.

RICASCANTE, ad. m. f. *spadający*, *wiszący*.

RICASCARE, v. n. *upaść drugi raz*; *zapaść drugi raz w chorobę*. In pochi giorni ricascò in istato peggiore, nel quale ancora mi ritrovo, Gal. Lett.

RICATTAMENTO, s. m. *powetowanie*.

RICATTARE, v. a. è r. v. *RICASCARE*. = *odzyskać*.

RICATTATORE, **RICATTO**, v. *RISCATTATORE*, ec. *Far bandiera di ricatto*, *powetować*, *zemszczyć się*.

RICAVALCARE, v. n. *znovu wsiąść na konia*, *jeszcze raz przejechać się na koniu*.

RICAVARE, v. a. *ciągnąć z czego korzyść*, *dobywać*, *dostawać co z czego*. = *przerysować*, *przekopiować*. = *ściągnąć ku sobie szpadę* (wsechłowaniu).

RICCACCIO, s. m. *ogromny bogacz*.

RICCAMENTE, av. *bogato*.

RICCHEZZA, s. f. *bogactwo*.

Far ricchezza, *zbogacić się*.

RICCIACULA, s. f. *Red. Insett.* *mrówka z zadartym zadkiem*.

RICCIAIA, s. f. *skład na zerwane kasztany ażeby dojrzaly*. = *kędziory*, *włosy utrefione*.

RICCIO, s. m. *rupina kasztana*. = *kędziór*, *lok*. = j. — *marino*, *jeż morski*.

RICCIO, —CIA, ad. *kędziarzawy*. = Oro, argento riccio, *bajorek złoty*, *srebrny do haftowania*. = Velluto riccio, *axamił strzyżony*. = s. m. *pieniądz srebrny tokański tak nazwany od kędziarzawej głowy X. Alex.*

Medicenza, v. *TESTONE*.

RICCIOLINO, s. m. *kędziorek*.

RICCIUTELLO, —LA, —TINO, —NA, ad. *nico kędziarzawy*.

RICCIUTTO, —TA, ad. *kędziarzawy*.

RICCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *bogaty*.

RICCONE, s. m. *wielki bogacz*.

RICERCA, s. f. —MENTO, s. m. *poszukiwanie*, *badanie*, *śledzenie*.

RICERCARE, v. a. *szukać potwornie*, *wyszukiwać*. = *obchodzić*, *odwiedzać*. — le sentinelle, *obchodzić strażę*, *warty*. = *poszukiwać*, *badac*, *dociekać*, *dochodzić czego*. = *wypytywać się*, *dotypywać się*. = *przeniknąć*, *przepięć*, *przeszyć* *wskrós*. Per colmarmi di doglia e di desir, e ricercarmi le midolle e gli ossi, Petr. = *potrzebować*, *wymagać*, *żądać*. Lo ricercò che facesse venire la nipote a Marsilia, Guic. Stor.

RICERCARE, s. m. *Mus. prze-graotka*, *preludium*.

RICERCATA, s. f. v. *RICERCARE*. = *poszukiwanie*, *dociekanie*.

RICERCATAMENTE, av. *umysłnie*.

RICERCATO, —TA, p. ad. v. *RICERCARE*. = *zapytany*. Madama Margherita, ricercata se si contentava di prendere il re di Navarra per suo sposo, non proferì mai parola alcuna, Davil. Stor. = *wyszukany*, *wysmienity*, *wyborny*. = *wyszukany*, *wikwinny*, *wymuszony*.

RICERCATORE, s. m. —TRICE, s. f. *poszukiwacz*, *poszukiwaczka*. Poiché nè sono stato marinaio, nè anco ricercatore di luoghi remoti, Gal. Lett.

RICERCHIARE, v. a. *znovu obić obęczami*.

RICERCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *wyszukany*.

RICERNERE, v. a. *na nowo przesiedzieć*. = *fig.* *objasnić*. Tu dubbi, ed hai voler che si ricerna in

si aperta e e si distesa lingua lo dicer mio, *ec. D. Par.*

RICESSELLARE, v. a. *znowu dlużować.*

RICESSARE, v. n. *stanąć.*

RICETTA, s. f. *recepta.*

RICETTACOLO, —CULO, s. m. *schronienie, przytułek.*

RICETTAMENTO, s. m. *przyjęcie.* = v. **RICETTACOLO.**

RICETTARE, v. a. *przyjąć do domu, schronić.* = *napisać receptę.* = v. r. *schronić się.*

RICETTARIO, s. m. *formularz recept.*

RICETTATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *dający schronienie.*

RICETTIVO, —VA, ad. *mogący przyjąć.*

RICETTO, s. m. *schronienie, przytułek.* = *przedpokój.* = ad. *schroniony, przyjęty.*

RICETTORE, v. **RICEVITORE.**

RICEVERE, v. a. *odebrać.* = *przyjąć.* — ad *albergo, przyjęć do gospody.* = *przyjmować, podejmować.* = *przyjąć do zgromadzenia, przybrać do grona.* [cy *przyjąć.*

RICEVEVOLE, ad. m. f. *mogący odebrać.*

RICEVIMENTO, s. m. *odebranie, pobieranie dochodu, dochód.*

= *przyjęcie.* = *podejmowanie, traktowanie.*

RICEVITORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *przyjmujący, przyjmująca.* = s. m. *poborca.*

RICEVUTA, s. f. *odebranie, zakwitowanie.* = *przyjęcie.*

RICEVUTO, —TA, p. ad. *odebrany.* = *przyjęty.*

RICEZIONE, s. f. *odebranie.* = *przyjęcie do grona.*

RICHIAMARE, v. a. *przywołać.* — dall' *esilio, przywołać z wygnania.* — alla *vita, przywołać do życia, przywrócić życie, ożywić, wskrzęsić.* — alla *memoria, przywołać na pamięć.* = *odwołać z urzędu, z jakiego miejsca.* = *powołać przed sąd, zapoznać.* = v. r. *upominać się o co.* Io son venuto a richiamarmi di lui d' una valigia, *Bocc.*

RICHIAMATA, s. f. *przywołanie, odwołanie.*

RICHIAMATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *przywołujący, przywołująca.* = *odwracający, odwracająca od dobrego uczynku.*

RICHIAMO, s. m. *przywołanie, odwołanie.* = fig. *żer, nęł, przynęta dana ptakom.* — del *falcone, przywołanie ptaka łowczego do powrotu.* = *Leg. skarga o co, upominanie się o co.* *Porre* — a *corte, zanieść skargę do sądu.* = *skarga, narzekanie.*

RICHIEDERE, v. a. *ir. zażądać zwrotu czego, upominać się*

o co. A chi più è dato, più è richiesto. = *zapytać.* = *żądać, prosić o co.* I Perugini richiesero il soccorso de' Romani. = *żądać, wymagać.* Nulla cosa richiede Iddio così dal monaco giovane, *ec.* Lo richiede della fede data, *Mach.*

Belf. *Żądał od niego aby mu dotrzymał danego słowa.* Quanta prudenza si richiede negli uomini! = *Richiedere di battaglia, wyzwać do boju.* = *powołać do sądu, zapoznać.* E fu consigliato (il duca d'Atene) piuttosto li richiedesse, che pigliasse, *Mach. Stor.* = *głęboko orać ziemię.*

RICHIEDIMENTO, s. m. *żądanie.*

RICHIEDITORE, s. m. *żądający, wymagający, pytający.*

RICHIESTA, s. f. *żądanie, wymaganie, pytanie, prośba, wezwanie.* = *pozwanie, pozw.* = *Aver* —, *mieć odbył, pokup, być pokupnym (o towarach).*

RICHISTO, —TA, p. ad. *żądany, wymagany, i. t. d.* = *zwołany (o radzie).* = *pozwany, stawiony przed sąd.* Io mai più non fui richiesto a corte alcuna per qualsivoglia minimo peccatuzzo, *Fir. As.*

RICHINARSI, v. r. *schylić się, sklonić się, unizić się, spuścić głowę.*

RICHIUDERE, v. a. *ir. zamknąć znowu, zamknąć drzwi za sobą.* Ed entrò dentro, e l'uscio richiuse, *Bocc.* = *zamknąć.* = *zagoić ranę.* La piaga che Maria richiuse ed unse, *D. Par.*

RICHIUIMENTO, s. m. *zamknięcie, zamknięcie.*

RICHIUOSO, —SA, p. ad. v. **RICHIUDERE.**

RICHISURA, s. f. *zagroda.*

RICIDERE, v. a. *ir. obcinać, obciąć, odciąć.* = *rozczepić, rozłupać.* = *Ricidere le parole, przerwać komu mowę, skrócić rozmowę.* = *puścić się najkrótszą drogą, iść na przelaj.* = v. r. *padać się, pękać (o materjach).*

RICIDIMENTO, s. m. *prop. e fig. obcięcie, odcięcie.*

RICIDITURA, s. f. *przecięcie, rozcięcie.* = *zgięcie, zagięcie, przegub.* La — tra la coscia e il corpo, *przegub między udem a brzuchem.*

RICIDIVO, v. **RECIDIVO.**

RICIGNERE, v. a. *ir. opasać, otoczyć.*

RICIMENTARE, v. a. *na nowo próbować, doświadczać.* = v. r. *jeszcze raz sił swoich doświadczać.*

RICINO, s. m. *Bot. kleszczowina.* = *Stor. nat. kleszcz.*

RICINTO, s. m. *obwód, opasanie, otoczenie.* = p. ad. *opasany, otoczony, obwiedziony.*

RICIONCARE, v. n. *znowu się napić.*

RICIPIENTE, ad. m. f. v. **RICIPIENTE.** = *dostaatni, zamożny.* = *grzeczny, uprzejmy.*

RICIRCOLARE, —CULARE, v. n. *krążyć, włóczyć się, wałęsać się.* = *powrócić po obieźeniu.*

RICISA, s. f. *przecięcie, odcięcie.* = *najkrótsza droga, przelaj.* A, alla —, *na przelaj; fig. bez upamiętania.* = *wciąż, ciągle.* Cantare a —, *pop. spiewać bez ustanku.*

RICISAMENTE, av. *jednym cięciem.* = *ściśle, dokładnie.* = *najkrótszą drogą.*

RICISO, —SA, p. ad. *przecięty na dwoje.* = *przelarty na składzie (o suknie, i. t. d.).* = *prędko, szybko, nagły.*

RICOGLIERE, **RICORRE**, v. a. *ir. zbierać, zgromadzać.* = *zbierać głosy, kreski, wota.* = *zbierać z pola zboże, owoce.* = *odebrać co się należy.* = *wykupić zastaw, fant.* = *pojąć, zrozumieć.* E per queste parole, se ricolte l'hai come dei, *ec. D. Par.* = *Ricogliere il fiato, odetchnąć.* = *Ricogliere il parto, odebrać płód, dziecko.* = v. r. *schronić się.* = *Ricogliersi da alcuna cosa, uwolnić się, odczepić się od czego.* = *odejść, oddać się.* Così mi disse ed indi si ricolse al suo collegio, *D. Par.* = *Ricogliersi in cuore, wejść w siebie, zebrać swe myśli.* — in Dio, *zatopić się w rozmyślaniu o Bogu.*

RICOGILIMENTO, s. m. *zbierranie, zebranie.* = *zbiór.* = *Ricoglimento di cuore, zebranie ducha, myśli.*

RICOGLITORE, s. m. *zbierracz.* = *poborca.* = *kompilator.*

RICOGLITRICE, s. f. *zbierraczka.* = *akuszerka.*

RICOGNIZIONE, s. f. *poznanie.* La — dei falli è principio di ammenda, *Giob.* — di scrittura, *poznanie swego pisma, przyznanie się do swojej ręki.* = *na-groda, zapłata.* = *czynsz, dziesięcina.* = *Mil. rekonesans.*

RICOGNOSCIMENTO, **RICOGNOSCERE**, v. **RICOGNIZIONE**, **RICOGNOSCERE.**

RICOLARE, v. a. *znowu przedzić.*

RICOLLEGARSI, v. r. *wejść powtórnie w przymierze.*

RICOLLOCARE, v. a. *położyć na dawnym miejscu.*

RICOLMARE, v. a. *napelnąć pod wierzch, zasypać.* = *fig. obsypać dobrodziejstw, obda-*

rzyc, udarować. — d' allegria, napelnić radością.

RICOLMO, —MA, ad. *pelen, napelniony pod wierzch. = s. m. pl. grunta z których morze ustąpiło.*

RICOLORIRE, —RARE, v. a. *znowu kolorować.*

RICOLTA, s. f. *zbiór zboża, żniwo. = zboże zebrane. Fare la —, zebrać zboże, sprzątnąć z pola. = odwrót, rejterada. Suonare, battere a —, trąbić, bębnić na odwrót.*

RICOLTO, —TA, p. ad. *zebrany. = s. m. v. RICOLTA.*

RICOMBATTERE, v. a. *znowu bić się. = sprzeciwiać się.*

RICOMINCIAMENTO, s. m. —

TURA, s. f. *rozpoczęcie na nowo.*

RICOMINCIARE, v. a. *znowu zacząć.*

RICOMMETTERE, v. a. ir. *una colpa, znowu popełnić winę. = na nowo poruczyć.*

RICOMPARIRE, v. n. ir. *znowu się okazać.*

RICOMPARSO, —SA, p. ad. v. *RICOMPARIRE.*

RICOMPENSA, —ZIONE, s. f. —MENTO, —SO, s. m. *wynagrodzenie, nagroda. = fig. kara.*

RICOMPENSARE, v. a. *na-grozić.*

RICOMPERA, —GIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *odkupienie. = wykupienie, wykupno.*

RICOMPERARE, v. a. *odkupić co się sprzedato. = fig. przypłacić za co. = wykupić. = v. r. odkupić się, wykupić się.*

RICOMPERATORE, s. m. *odkupujący na powrót. = odkupiciel, zbawiciel. [odkupny.]*

RICOMPEREVOLE, ad. m. f. *RICOMPIERE*, v. a. *dopełnić obowiązku. = wynagrodzić szkodę. [groda.]*

RICOMPIMENTO, s. m. *na-RIOMPORRE, v. a. ir. *na nowo złożyć. = znowu zebrać, złączyć, spoić. = umiarkować.**

RICOMPOSTO, —STA, p. ad. v. *RICOMPORRE. [ec.]*

RICOMPRA, ec. v. *RICOMPERA*, **RICOMUNICA**, —ZIONE, s. f. *zdjęcie klątwy.*

RICOMUNICARE, v. a. *zdjąć klątwę, pojednać się.*

RICONCEDERE, v. a. r. e ir. *na nowo zezwolić, udzielić.*

RICONGENTAMENTO, s. m. *sproszczenie do środka, skupienie w jedno.*

RICONGENTRARE, v. a. *spro-wadzić do środka, skupić w jedno. = v. r. zebrać się w środku. = fig. wejść w siebie, zastanowić się nad sobą.*

RICONCEPIRE, v. n. ir. *zno-wu zająć w ciężę.*

RICONCIARE, v. a. *naprawić, zreperować. = znowu zaprawić potrawę. = pogodzić, pojednać. = v. r. Riconciarsi il tempo, znowu się wypogodzić.*

RICONCILIARE, v. a. *poje-dnać, pogodzić. = v. r. poje-dnać się, pogodzić się.*

RICONCILIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *pojednawca.*

RICONCILIAZIONE, —GIONE, s. f. —MENTO, s. m. *pojednanie, pogodzenie.*

RICONCIMARE, v. a. *znowu wygnoić ziemię.*

RICONCIO, —CIA, ad. *zaprawiony, przyprawiony.*

RICONDANNARE, v. a. *zno-wu potępić.*

RICONDENSARE, v. a. *zno-wu zgęścić.*

RICONDIRE, v. a. ir. *znowu zaprawić. = fig. ozdobić.*

RICONDITO, —TA [-di-to], p. ad. v. *RICONDIRE. = [-kòndi-to], ad. v. RECONDITO.*

RICONDOTTA, s. f. *odprowa-dzenie. = nowy ciąg wojska. Faceva ogni diligenza per indurre l' Alviano alla —, Guicc. Stor.*

RICONDOTTO, —TA, p. ad. *odprowadzony. = znowu zaciągnięty na żółd. Ricondotto di nuovo il numero di 12000 cavalli, Morell. Cron.*

RICONDURRE, —DUCERE, v. a. ir. *odprowadzić, przyprowadzić. = znowu zaciągnąć na żółd. = Ricondurre un podere, wziąć znowu grunt w dzierżawę. = v. r. powrócić. Umuna cosa è il deviar; celeste il ricondursi sul cammin diritto, Mont.*

RICONFERMARE, v. a. *znowu potwierdzić, utwierdzić.*

RICONFERMAZIONE, **RICONFERMA**, s. f. *potwierdzenie, po-wtórne upewnienie.*

RICONFESSARSI, v. r. *znowu się wyświadać.*

RICONFICCARE, v. a. *znowu wetknąć, wbić.*

RICONFORMARE, v. a. e r. *na nowo zastosować lub zastosować się.*

RICONFORTARE, v. a. *na nowo pokrzepić, posilić. = pocieszyć, ulżyć. = dodać otuchy, odważyć.*

RICONFORTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *pocieszyciel, pocieszycielka.*

RICONFRONTARE, v. a. *na nowo skonfrontować.*

RICONGIUGNERE, **RICONGIUGNERE**, v. a. ir. *(znowu) złączyć, spoić. = v. r. zrosnąć się (o ranie).*

RICONGIUGNIMENTO, s. m. *RICONGIUNZIONE*, s. f. *złączenie, spojenie.*

RICONGIUNTO, —TA, p. ad. v. *RICONGIUGNERE. [netę.]*

RICONIARE, v. a. *przebić mo-ROCONSCENTE, ad. m. f. *wdzięczny.**

RICONOSCENZA, s. f. *rozpoznanie, poznanie. — del fallo, przyznanie się do winy. = wdzięczność. = zapłata, nagroda, odwet, wzajemność.*

RICONOSCERE, v. a. ir. *roz-poznać, poznać. = Riconoscere una cosa da alcuno, wyznaczyć, że znać że się co odebrało od kogo. = Riconoscere un errore, un peccato, przyznać się do błędu, grzechu. = Riconoscere alcuno, zarodzić, wynagrodzić. = Riconoscere alcuno per signore, uznać kogo za pana. = Mil. wyjechać na rekonesans. = v. r. wejść w siebie, postrzedz swój błąd.*

RICONOSCIBILE, ad. m. f. *da-jący się poznać.*

RICONOSCIMENTO, s. m. *po-znanie, rozpoznanie, rozeznanie. = żal za co, upamiętanie się. — del peccato, dell' errore, przyznanie się do grzechu, do błędu. = wdzięczność, wzajemność.*

RICONSCITORE, s. m. *wy-słany na rekonesans.*

RICONSCIUTO, —TA, p. ad. v. *RICONSCERE. — per re, uzna-ny za króla.*

RICONQUISTA, s. f. *odzyska-nie zaborów; nowe zdobycie.*

RICONQUISTARE, v. a. *na nowo zdobyć; odzyskać zabo-ry. = na nowo pozyskać.*

RICONSEGNARE, v. a. *zwró-cić to co u nas było złożonym.*

RICONSIDERARE, v. a. *na nowo rozważać.*

RICONSIGLIARE, v. a. *znowu radzić, poradzić. = v. r. po-stanowić, zdecydować się.*

RICONSOLAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *pocieszenie, pociecha.*

RICONSOLARE, v. a. *znowu cieszyć.*

RICONTARE, v. a. *na nowo policzyć. = opowiadać.*

RICONTO, s. m. *zebranie w krótkości. = v. EPILOGO.*

RICONVENIRE, v. n. ir. *Leg. odpozwac.*

RICONVENZIONE, s. f. *prze-konanie kogo jego własnymi wyrazami. = Leg. odpozew.*

RICONVERTIRE, v. a. r. e ir. *znowu na co obrócić, naurócić.*

RICONVITARE, v. a. *znowu zaprosić. [wu nakryć.]*

RICOPERCHIARE, v. a. *zno-RICOPERTA*, s. f. *przykrycie, nakrycie. = fig. pokrywka.*

RICOPERTAMENTE, av. *skry-cie.*

RICOPIARE, v. a. przekopi-
jować. = kopijować, naślado-
wać.

RICOPIATURA, s. f. kopia.

RICOPRIBILE, ad. m. f. da-
jący się ukryć.

RICOPRIMENTO, s. m. na-
krycie, przykrycie, ukrycie.

RICOPRIRE, v. a. ir. nakry-
wać, przykrywać, nakryć,
pokryć, skryć. = fig. pokryć,
ukryć. Con l'altrui colpa guatate
di — i vostri falli, Bocc.

RICORCARE, v. a. znowu po-
łożyć. = obsypywać ziemią
rośliny, v. PROPAGGINARE. = v. r.
znowu się położyć. = zacho-
dzić, zająć (o słońcu).

RICORDAGIONE, **RICORDAN-
ZA**, s. f. — **MENTO**, s. m. przypo-
mnienie. = Ricordanza, upo-
minek.

RICORDARE, v. a. przypo-
minać. = wspominać, wzmi-
nając. = v. r. przypominać
sobie. Nessun maggior dolore che
ricordarsi del tempo felice nella
misericordia, D. Inf. E di chiamarmi
a sé non le ricorda, Petr.

RICORDATORE, s. m. ten
który sobie co przypomina.

RICORDAZIONE, s. f. przy-
pomnienie.

RICORDEVOLÉ, ad. m. f. pa-
miętny, godzien pamięci. =
pomny, pamiętny.

RICORDINÓ, s. m. dim. ma-
ły upominek.

RICORDO, s. m. pamiątka.
Far —, wspominać. = upom-
nienie, przestroga. = upomi-
nek.

RICORICARE, v. **RICORCARE**.

RICORRE, v. **RICOGLIERE**.

RICORREGGERE, v. a. ir. zno-
wu poprawić, wydoskonalić.

RICORRERE, v. n. ir. zno-
wu pobić. = Ricorrere alla
mente, przyjść na myśl, stanąć
w umyśle. = odpływać. = u-
ciekać się, uciec się do kogo.
Oppresso di stupore, alla mia
guida mi volsi come parvol, che
ricorre sempre colà dove più si
confida, D. Par. = Arch. cią-
gnąć się na okolo, otaczać (o
gzymsach i t. p.)

RICORRETTO, — **TA**, p. ad.
drugi raz poprawiony.

RICORRIMENTO, s. m. po-
wrotne pobieżenie. = odpły-
wanie.

RICORSO, s. m. odpływ. =
ucieczka do kogo. = Leg. re-
kurs do innego sądu.

RICORSO, — **SA**, p. ad. v. **RI-
CORRERE**.

RICORSOIO, s. m. Bollire a
—, wrzeć, kipieć.

RICOSTEGGIARE, v. n. zno-
wu płynąć wzdłuż brzegów.

RICOSTITUIRE, v. a. ir. zno-
wu umieścić, położyć lub po-
stanowić. [budować.]

RICOSTRUIRE, v. a. ir. od-
budować.

RICOTONARE, v. a. znowu
kutnerować.

RICOTONATURA, s. f. po-
wrotne kutnerowanie.

RICOTTA, s. f. powtórne
przetogowanie, odgotowanie.
= ser twaróg. La — altro non
è che il fiore del siero rappreso
al fuoco, Red. Inset.

RICOTTO, — **TA**, p. ad. da **RI-
CUOCERE**, na nowo przegotowa-
wany. = Fig. wywarzony, wy-
trawiony, przetrawiony. =
podeszły w latach.

RICOVERAMENTO, s. m. od-
zyskanie. = della sanità, wy-
zdrowienie.

RICOVERARE, **RICOVERARE**,
v. a. odzyskać. = przywrócić
do łaski. = przywieść, skłonić
do czego. = uwolnić, ocalić,
wyratować. = v. n. udać się,
ruszyć dokąd. Lo re Pipino di
Francia ricoverò al soccorso della
Chiesa santa. = v. r. schro-
nić się.

RICOVERATORE, s. m. od-
zyskujący.

RICOVERO, s. m. odzyska-
nie. = schronienie, przytułek.
= Ricovero del male, siedlisko
choroby. [NE.]

RICREAMENTO, v. **RICREAZIO-
NARE**, v. a. orzeźwić,
pokrząpić, posilić. Con ottimo
vino e soavissime vivande le ri-
creò, Fir. As. = bawić, rozry-
wać. = stworzyć na nowo. =
v. r. rozzerwać się. = pokrząpić
się, posilić się.

RICREATIVO, — **VA**, ad. roz-
rywający, rozweselający.

RICREATORE, s. m. orze-
źwiający. = Zbawiciel.

RICREATRICE, s. f. orze-
źwiająca, rozweselająca. Be-
vanda —, napój orzeźwiający.

RICREAZIONCELLA, s. f. dim.
mala rozrywka. [wka.]

RICREAZIONE, s. f. rozry-
wiec. **RICREDENTE**, ad. m. f. prze-
konany o błędzie. Far —, wy-
wieść z błędu.

RICREDERE, v. n. przeko-
nać się o błędzie, wyjść z błę-
du, otworzyć oczy. = Non po-
tersi —, nie móż się dosyć
wydziwić czemu. = Ricredersi
con alcuno, wylać się, wynu-
rzyć się przed kim; przyznać
się do winy.

RICREDUTO, — **TA**, p. ad.
wywiedziony z błędu, z myl-
nej nadziei. Poi si parti (gente),
siccome ricreduta, D. Purg.

RICRESCENTE, ad. m. f. na
nowo rosnący, podrastający.

RICRESCENZA, s. f. narośl
na ciełe.

RICRESCERE, v. a. ir. nadać
wzrost, powiększyć. = v. n.
wzrastać, rosnąć, powiększać
się, wzmacniać się.

RICRESCIMENTO, s. m.
wzrost. [RICRESCERE.]

RICRESCIUTO, — **TA**, p. ad. v.
RICRIAMENTO, — **ARE**, —
AZIONE, v. **RICREAZIONE**, ec.

RICROCIFISSO, — **SA**, ad. po
wtórnie ukrzyżowany.

RICUCIMENTO, s. m. **RICUCI-
TURA**, s. f. zszycie, latanie.

RICUCIRE, v. a. ir. zszyc,
zaszyć dziurę. = fig. zagoić
ranę. Con tal cura conviene e
con tal pasti che la piaga di sez-
zo si ricucia, D. Purg. [ty.]

RICUCITO, — **TA**, p. ad. zszy-
wany.

RICUCITORE, s. m. — **TRICE**,
s. f. latacz, lataczka.

RICUCOCERE, v. a. ir. przego-
tować, przewarzyć. = prze-
trawić. = Fig. przetrawiać,
rozważać, roztrząsać. = tra-
wić, pożerać.

RICUPERAMENTO, s. m. —
ZIONE, s. f. odzyskanie.

RICUPERARE, v. a. odzys-
kać. — la sanità, odzyskać
zdrowie. — gli spiriti, przyjść
do siebie, odzyskać przytom-
ność. = odegrać.

RICURVO, — **VA**, ad. zagię-
ty, zakrzywiony. Ed hanno
spade larghe e ricurve all' uno de'
lati, Tass. Ger.

RICUSA, — **ZIONE**, s. f. od-
mówienie, zaprzeczenie. =
wykluczenie sędziego.

RICUSARE, v. a. odmówić,
zaprzeczyć. = odrzucić, wy-
kluczyć sędziego lub świadków
dla ważnych przyczyn.

RIDAMARE, † v. **RIAMARE**.

RIDARE, v. a. dać znowu;
oddać, zwrócić.

RIDDA, s. f. oberłas.

RIDDARE, v. n. tańcować
oberłas. = obracać się, kre-
cić się, wirować. Come fa l'
onda là sovra Cariddi... così con-
vien, che qui la gente riddi,
D. Inf.

RIDDONE, s. m. v. **RIDDA**. =
miejsce gdzie się tańczy ober-
łas.

RIDENTE, ad. m. f. śmiejący
się. La — fortuna, fig. uśmie-
chające się szczęście.

RIDERE, v. n. ir. śmiać się.
Far —, śmieszyć, rozśmie-
szać. Dar da —, śmiech z sie-
bie uczynić, na śmiech się
wystawić. — ad alcuno, uśmie-
chać się do kogo. — di voglia,
serdecznie się uśmiechać. = Fig.
uśmiechać się. Ridondo i prati,
e il ciel si rasserenà, Petr. Rido-

no or per le piagge erbette e fiori, *Petr.* = cieszyć się, *weselić się*. Lodata passa e vagheggiata Armida.... nol mostra già, benchè in suo cor ne rida, e ne disegni alte vittorie e prede, *Tass. Ger.* = uśmiechać się, *sprzajać*. — pięknie się wydwajać. Frate, diss' egli, più ridon le carte che penneleggia Franco Bolognese, *D. Par.* = Ridere agli angeli, *śmiać się nie wiedzieć z czego, sam do siebie*. = v. n. e. r. śmiać się, *naśmiewać się*. Quando il povero dona al ricco il diavolo se ne ride, *Cell.*

RIDESTARE, v. a. prop. e fig. znówu wzniecić, obudzić, *wzbudzić*.

RIDESTO, —TA, *skróć.* z RIDESTATO, ad. znówu obudzony, *pobudzony*.

RIDETTO, —TA, p. ad. da RIDERE, *powtarzany, powtórzony*.

RIDEVOLE, ad. m. f. śmieszny. Motto —, śmieszny słowo, *żarcik*. [sznie.]

RIDEVOLMENTE, av. śmiedridICIMENTO, s. m. powtarzanie, *klektanie*.

RIDICITORE, s. m. —TRICE, s. f. *plotka, papla*.

RIDICOLO, RIDICULO, —LA, ad. śmieszny. = s. m. śmieśność.

RIDICOLOSAGGINE, —SITÀ, s. f. śmieśność, *rzecz śmieszna*. [śmiesznie.]

RIDICOLOSAMENTE, av. RIDICOLOSO, —SA, ad. śmieszny. [DARE.]

RIDIMANDARE, v. RIDOMANDARE, —TA, ad. *jeszcze raz zmniejszony*.

RIDIRE, v. a. ir. *powtarzać*. = *powiedzieć*. I non so ben ridir com' i v' entrai, *D. Inf.* = *Trovare a* — a *checcessa, ganić, przyganiać, mieć co do powiedzenia, do zarzucenia*. = v. r. *zaprzec się, cofnąć słowo, odwoływać co się powiedział*.

RIDIRITTO, —TA, ad. *wyprostowany, sprostowany*.

RIDIRIZZARE, v. a. *wyprostować*. = fig. *sprostować, naprowadzić na dobrą drogę, przywrócić do dawnego stanu*.

RIDISCORRERE, v. a. ir. *znówu zacząć o czym mówić*.

RIDISEGNARE, v. a. *znówu odrysować*.

RIDISPUTARE, v. a. e n. *zaczęć się znówu kłócić*.

RIDISTENDERE, v. a. ir. *znówu rozciągnąć*.

RIDISTINGUERE, v. a. ir. *znówu odróżnić, lepiej objaśnić*.

RIDITORE, s. m. *wyśmiewacz*.

RIDIVIDERE, v. a. ir. *znówu podzielić*. = *jeszcze raz podzielić części z podzielonej całości*. [COLARSI.]

RIDIVINCOLARSI, v. DIVINCOLANTE, OLIRE.

RIDOLERSI, v. r. (znówu) *żalić się, uskarżać się*.

RIDOLO, s. m. *drabinki u wozu*.

RIDOMANDARE, v. a. *zażądać zwrotu, upominać się o co*.

RIDONARE, v. a. (znówu) *oddać*.

RIDONDAMENTO, s. m. RIDONDANZA, s. f. *przepelnienie, zbytnia obfitość*. = *tłum wyrazów*.

RIDONDANTE, ad. m. f. *przepelniony, zbyteczny*.

RIDONDARE, v. n. *być zbytecznym, niepotrzebnym*. Tronca ciò, che ridonda, e la chiaraza sia compagna a' tuoi scritti, *Menz. Art. poet.* = *splywać, spadać na kogo*. — in onore, in pregiudizio d'alcuno, *wyjsc komu na dobre, na zle*. = *wynikać, następować*.

RIDONE, s. m. *Buon. Fier. śmieszek*.

RIDOSSO, av. *na wierzchu*. = *oklep. Cavalcare a* —, *jechać oklep, v. BARDOSSO*.

RIDOTTO, —TA, p. ad. v. RIDURRE. = s. m. *zakątek, przytułek, schronienie*. = *szulernia*. = *Fort. redua*.

RIDRIZZARE, v. RIDIRIZZARE. RIDUBITARE, v. n. *znówu powątpiewać*.

RIDUCIBILE, ad. m. f. *dający się zredukować*.

RIDUCIMENTO, s. m. *redukcya, zmieszczenie*. = *obrócenie, przemienienie na co*. = *podbić, ujarzmić*, v. RIDURRE.

RIDURRE, RIDUCERE, v. a. ir. *przywieść, sprowadzić, zgromadzić, zebrać*. Ma il Valentino ammalato gravemente in Palazzo, ridusse intorno a sè tutte le sue genti, *Guicc. Stor.* Il ciel gli diè favor, e sotto ai santi segni ridusse i suoi compagni erranti, *Tass. Ger.* = *zmusić, zniewolić*. — all'ubbidienza, in potestà, *zmusić do posłuszeństwa, podbić pod swą władzę*. = *zredukować, zamienić, obrócić na co*. — in polvere, *zamienić, zetrzeć na proch*. — in tavole, *ułożyć w tablice, zrobić z czego tabelle*. = *Ridurre dal grande in piccolo, zmniejszyć*. = *przeprowadzić, przywieść*. Ogni luogo di poveri è fecondo, perchè i principi omai con le gabelle hanno ridotto a mendicar il mondo, *Salv. Ros. Sat.* — al

primo stato, *przywrócić do pierwszego stanu*. Benigna mi ridusse al primo stato, *Petr.* — in isperanza, *przywrócić nadzieję*. = v. r. *zgrupować się, zebrać się*. Riduconsi presso a Campidoglio, *M. Vill.* = *Ridursi a poco, podupaść, zubożeć*. = *przybyć, stanąć gdzie*. A Reggio si ridusse a salvamento, *Bern. Orl.* = *schronić się, szukać przytułku*. Non si volle altrove che sotto le braccia del re Carlo ridurre, *G. Vill.* = *dochodzić*. Ne' maggiori stridori del nostro inverno si riduce a 17 e 16 gradi, *Sagg. nat. esp.* = *redukować się do czego, zawierać się w czym*. A questi due comandamenti si riduce tutto il Decalogo. = *Ridursi alla memoria, przywozić sobie na pamięć*. — alla sanità, *wrócić do zdrowia*.

RIDUZIONE, v. RIDUCIMENTO. RIEDERE, v. n. difett. *powracać*. Dice che l'alma alla sua stella riede, *D. Par.* [wać.]

RIEDIFICARE, v. a. *odbudować*. RIEDIFICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *odbudowanie*.

RIEMENDARE, v. a. *znówu poprawić*.

RIEMPIBILE, ad. m. f. *dający się napelnić*.

RIEMPIERE, RIEMPIRE, v. a. (znówu) *napelnić*. = *Riempiere le piazze, il popolo di checchessia, fig. rozgłosić co między ludźmi*. = *Riempiere la tela, tkąć płótno*. [nienie.]

RIEMPIMENTO, s. m. *napelnienie*.

RIEMPITIVO, —VA, ad. *dopelniający*. = *Particella riempitiva, Gram. v. RIPIENO*.

RIEMPITORE, s. m. *napelniaacz*.

RIEMPITURA, s. f. *napelnienie*. = *łatanina w wierszu dla miary lub rymu*.

RIEMPIUTO, —TA, p. ad. *napelniony*. [brzmieć.]

RIENFIARE, v. n. *znówu narientramento, s. m. powtórne wejście, powrót*.

RIENTRARE, v. n. *znówu wejść*. — *wrócić do domu*. = *Rientrare in sè stesso, dentro a sè, fig. wejść w siebie samego*. = *zejść się, zbiedz się, skurczyć się*. = *wrócić do swej dawnej karty*.

RIEPILOGARE, v. a. *zebrać w krótkości*.

RIEVACUATO, —TA, ad. *na nowo wypróżniony*.

RIFABBRICARE, v. a. *odbudować*.

RIFACIMENTO, s. m. *naprawienie*. [wicieli.]

RIFACITORE, s. m. *napra-*

RIFALLO, s. m. nowy błąd.

RIFARE, v. a. ir. znówu co zrobić. = przerobić, naprawić. — i letti, postać łóżka. — I danni, wynagrodzić szkody. E non glielo palesar mai, insinochè ei non fosse rifatto del danno, *Fr. Disc.* = Rifar sicuro, certo, na nowo upewnić, zaręczyć. = v. r. przychodzić do zdrowia, przyjść do siebie. = odzyskać stratę, powetować szkodę; poprawić swe interesy. Nella prima battaglia fu rotto, rifeosi e riprese il reame, *Dav. Tac. An.* Tristo a coloro, che si voglion — in sulla dote della lor moglie, *Cell.* = Rifarsi dritto, wyprostować się.

RIFASCIARE, v. a. znówu obwinąć, obwiznąć, przewiązać ranę, przepowijać dziecko.

RIFATTO, —TA, p. ad. v. **RIFARE**. = pokrzepiony, posilony, odrodzony. Io ritornai dalla santissim' onda rifatto sì, come piante novelle rinnovellate di novella fronda, *D. Purg.*

RIFAVELLARE, v. a. znówu pomówić z kim.

RIFAZIONE, s. f. v. **RIFACIMENTO**. — d'una città, odbudowanie miasta.

RIFECONDARE, v. a. znówu zapłodnić.

RIFEDIRE, v. a. ir. powtórnie zramić.

RIFENDERE, v. a. ir. znówu rozłupać, rozkłóć. — le piaghe, otworzyć na nowo ranę. — i campi, radlic rołą. = trzeć, pilować wzdłuż drzewo.

RIFERENDARIO, v. REFERENDARIO.

RIFERIRE, v. a. ir. opowiadać rzeczy widziane lub słyszane. = odnosić do kogo, przypisywać, przyznawać komu. = Riferire grazie, złożyć dzięki, podziękować. = v. r. odnosić się, stosować się, ściągnać się do czego. = odnieść się, odwołać się do kogo.

RIFERMARE, **RIFERMA**, v. **RAFERMARE**, **OC.** [kuć]

RIFERRARE, v. a. znówu o-riferto, v. **REFERTO**.

RIFEZIONE, v. **REFEZIONE**.

RIFFILO, s. m. brzydła, koczodan. [płotnąc]

RIFIAMEGGIARE, v. n. palić, **RIFIANCHEGGIARE**, v. a. znówu wzmacnić, ukrzepić.

RIFIATAMENTO, s. m. oddychanie.

RIFIATARE, v. n. oddychać. = fig. odetchnąć, odpocząć.

RIFICARE, v. a. uelknąć, wbić na nowo. = Rificare la mente, gli occhi a checcchia, fig. zwrócić na co myśl, oczy.

= bass. rozgadać, rozpowie-dzieć, rozpalać. [wierzać]

RIFIDARE, v. n. e. r. ufać, za-RIFIEDERE, v. a. * na nowo zranić. = + godzić na co, zmierzzać do czego, mieć co na widoku. Ma dimmi della gente, che procede, se tu ne vedi alcun degno di nota, che solo a ciò la mia mente rifiede, *D. Inf.* (w niektórych wspaniałościach risiede).

RIFIGGERE, v. a. ir. znówu wbić, wtłoczyć. Rifisse la civil furia l'acciaio nel sen fraterno, *Mont.*

RIFIGLIARE, v. a. e n. przy-płodzić dzieci. = fig. odradzać się, krzwić się, pomnażać się. = ropić się jeszcze po zagojeniu się (o ranach).

RIFINARE, v. n. e. r. przestać, ustać, zaprzestać. Nè di pian-gere la sua ventura non rifinò, *Bocc. Col.* gridando pure e scuotendosi, non rifinava di ripren-derlo e di garrirlo, *Lasc. Nov.*

RIFINIMENTO, s. m. znuzenie.

RIFINIRE, v. n. ir. v. **RIFINARE**. = v. a. skończyć, ukończyć. = znękać, znuzić; w niwecz obrócić, przywieść do nędznego stanu.

RIFINITO, —TA, p. ad. skoń-czony. = znękany, znuzony, zmęczony, zmordowany. = zgubiony, zrujnowany.

RIFIORENTE, ad. m. f. na nowo kwitnący.

RIFIORIMENTO, s. m. odkwi-tanie. = przyozdobienie.

RIFIORIRE, v. n. ir. odkwi-tać. = fig. przyjść znówu do kwitnącego stanu. = potakiwać, v. **RIBADIRE**. = v. a. ukwiecić, ubarwić. = Pitt. odświeżyć o-braz.

RIFISSO, —SA, p. ad. wbito, przybito. = fig. wlepiony, zwró- cony na co (o oczach, uwadze). Già eran gli occhi miei rifissi al volto della mia donna, *D. Par.*

RIFIUTABILE, ad. m. f. mogący być odmówionym.

RIFIUTAGIONE, s. f. —MENTO, s. m. odmówienie. = zrzeczenie się.

RIFIUTANZA, s. f. odmówie-nie. = odprawienie żony, roz-wód.

RIFIUTARE, v. a. odmówić, odrzucić, nieprzyjąć, zrzec się. — il padre, wyrzec się ojca. — l'eredità, zrzec się spadku. Li-berthà va cercando, ch'è sì cara, come sa chi per lei vita rifiuta, *D. Purg.* In prima gli fece — la signoria, *G. Vill.*

RIFIUTATORE, s. m. —TRI-CE, s. f. odmawiający, odma-wiająca.

RIFIUTO, s. m. odmowa, od-rzucenie. = wyrzutek, brak, śmiecie. = odprawienie żony, rozwód.

RIFLESSAMENTE, av. przez odbicie.

RIFLESSARE, v. a. Pitt. ozna-czyć odbicie światła w obrazie.

RIFLESSIBILE, ad. m. f. od-bijający się (o świetle).

RIFLESSIONE, s. f. odbicie światła. = fig. uwaga, refleksya. Far —, zastanawiać się, namyslać się. Fu mancamento di debita riflessione, *Segn. Pred.*

RIFLESSIVO, —VA, ad. uwa-żny, baczny.

RIFLESSO, s. m. odbicie świa-tła. = fig. uwaga, refleksya. = Pitt. odbicie światła w obrazie.

RIFLESSO, —SA, p. ad. v. **RIFLETTERE**.

RIFLETTERE, v. a. ir. odbi-jać światło. = v. n. zastanawiać się, zwracać uwagę, namyslać się. = v. r. odbijać się (o świetle).

RIFLUIRE, v. n. ir. odpływać.

RIFLUSSO, s. m. odpływ, od-lew morza.

RIFOCILLAMENTO, s. m. po-krzepienie, posilenie.

RIFOCILLARE, v. a. pokrze-pić, posilić, orzeźwić. Mentre la si stava rifocillando al fuoco, esso le preparava due pani bigi, *U. Fosc.*

RIFONDARE, v. a. na nowo zalażyć. = znówu kopać. = wzmacnić fundamenta.

RIFONDARE, v. a. ir. przelać, odlać. = znówu rozlać. = v. r. rozlać się, wylać się.

RIFONDIMENTO, s. m. och-wat.

RIFORBIRE, v. a. ir. odpole-rować. = v. r. ogarnąć się, u-stroić się.

RIFORMA, s. f. reforma, po-prawa, przekształcenie na lepsze. = reforma polityczna. = reforma wojsku.

RIFORMABILE, ad. m. f. da-jący się poprawić lub potrze-bujący poprawy.

RIFORMAGIONE, s. f. —MEN-to, s. m. zreformowanie, po-prawienie.

RIFORMARE, v. a. przekształ-cić na lepsze, poprawić, spro-sztować nadużycia, zaprowa-dzić lepszy porządek. — le leg-gi, zreformować prawa. = Ri-formar le milizie, le spese, zmniejszyć liczbę wojska, ogra-nić wydatki. = v. r. przy-brać dawny kształt, wrócić do dawnego stanu. Ma poich' al po-co il viso riformossi, *D. Purg.*

RIFORMATORE, s. m. **TRI-CE**, s. f. reformator, reforma-torka.

RIFORMAZIONE, v. RIFORMA.
RIFORMIRE, v. a. ir. *znowu dostarczyć, opatrzyć w co.* = v. r. *znowu się w co opatrzyć.*
RIFORTIFICARE, v. a. ir. *na nowo wzmocnić.* [RE.]

RIFRANCARE, v. RIFRANCARE.
RIFRANGERE, RIFRAGNERE, v. a. ir. *łamać promienie światła.*
RIFRANGIBILE, ad. m. f. *łamiący się (o świetle).*

RIFRANGIBILITÀ, s. f. *właśność łamania się światła.*
RIFRATTIVO, —VA, ad. *łamiący.*

RIFRATTO, s. m. RIFRAZIONE, s. f. *łamanie się światła, refrakcja.*

RIFREDDAMENTO, RIFREDDARE, v. RAFREDDARE, ec.

RIFRENAMEUTO, RIFRENARE, —ZIONE, v. RAFFRENARE, ec.

RIFRIGERARE, RIFRIGERATIVO, RIFRIGERATORIO, RIFRIGERIO, v. REFRIGERARE, ec. [życ.]

RIFRIGGERE, v. a. ir. *odsmażać.*
RIFRITTO, —TA, p. ad. *odsmażany.*

RIFRONDIRE, v. RINFRONZIRE.
RIFRUGARE, v. a. *znowu macać.*

RIFRUSTA, s. f. *szukanie, szperanie.*

RIFRUSTARE, v. a. *szukać, przeuracać, szperać, myszkować.* — il mare, paesi, szukać po morzu, obiegać kraje. = *wygrzmocić, okładać kijem.*

RIFRUSTO, s. m. v. CARPICCIO.
RIFUGGENTE, ad. m. f. *uciekający się.*

RIFUGGIRE, v. n. e. r. *uciekać się do kogo.* = *uniknąć, umykać, uchodzić.* = *cofać się, wydrugać się.* E nel pensarlo ancor l'alma rifugge, Mont.

RIFUGGITO, —TA, p. ad. *schroniony.*

RIFUGIO, s. m. *schronienie, przystulek.*

RIFULGENTE, ad. m. f. *jaśniejący, błyszczący.*

RIFULGERE, v. n. ir. *jaśnieć, błyszczeć, lśnić się.* [wody.]

RIFUTARE, v. a. *zbijać do.*
RIFUTAZIONE, s. f. *zbijanie dowodów, zarzutów.*

RIGA, s. f. *linia, wiersz.* = *ryga, jedna z linii na których się piszą noty muzyczne.* = *linia do liniowania papieru.* = *szereg żołnierzy* = *pasek, prążek, smuga (na materyach, na skórze zwierząt).*

RIGAGLIA, s. f. *akcydens, obrywek.*

RIGAGNO, —GNOLO, s. m. *strumień.* = *rynsztok wzdłuż ulicy.* [ka.]

RIGALIGO, s. m. Bot. *ostróż.*
RIGAMO, s. m. Bot. *lebiodka.*

RIGARE, v. a. *kropić, polewać.* Elle (le vespe) rigavan lor di sangue il volto, D. Inf. = *liniować papier.* — *diritto, v. ARARE.* = *dawać prążki, paski.*

RIGATO, —TA, p. ad. v. RIGARE. = *Canna, archibuso rigato, lufa strzelby w prążki, w paski.* Panno o drappo rigato, materya w paski. La Zebra per lo suo rigato manto asin ti sembra in abito di gala, Cast. An. parl.

RIGATTATO, —TA, ad. *urwis, wisielec.* [ciarz.]

RIGATTIERE, s. m. *tandem.*
RIGENERARE, v. a. *odrodzić, odnowić.*

RIGENERATORE, s. m. — TRICE, s. f. *odrodziciel, odnowiciel, onowiciela.*

RIGENERAZIONE, s. f. *odrodzenie.* [RE.]

RIGENTILIRE, v. RINGENTILIRE.
RIGERMOGLIARE, v. n. *odrastać, puszczać nowe odrostki.*

RIGETTAMENTO, s. m. *odrzuć.*

RIGETTARE, v. a. *odrzuć.* — la colpa sopra uno, zwałać winę na kogo. = *wyrzucać z siebie, bluwać, womiłować.*

RIGETTATORE, s. m. — TRICE, s. f. *odrzucający, odrzucający.*

RIGETTO, s. m. *odrzuć.*

RIGHETTA, s. f. dim. *linijka, maty pasek, prążek.*

RIGIACERE, v. n. ir. *znowu się położyć.* [surowo.]

RIGIDAMENTE, av. *ostro.*

RIGIDETTO, —TA, ad. *przystry, przysurowy.*

RIGIDEZZA, s. f. *ostrość, surowość.*

RIGIDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *tęgość, sztywność, wytyżenie, wyprężenie.* = *ostrość, surowość.*

RIGIDO, —DA, ad. *twardy, tęgi, sztywny.* = *ostry, przykry.* = *ostry, surowy, ścisły.*

Giudice rigido, surowy sędzia.

RIGIRAMENTO s. m. *kręcenie się, krążenie.*

RIGIRANTE, ad. m. f. *kręcący, oszukujący.*

RIGIRARE, v. a. *okręzać, obracać.* = *Rigirare altrui, fig. brać kogo w obroty, łudzić, uwodzić.* = *Rigirare danari, un negozio, obracać pieniędzmi, i. t. d.* = *v. n. e. r. krążyć, kręcić się, obracać się koto czego.* Quale sov'esso il nido si rigira... la cicogna, D. Par.

RIGIRATORE, s. m. — TRICE, s. f. *kręciel, matacz.*

RIGIRAZIONE, s. f. *kręcenie się, krążenie, obracanie się.*

RIGIREVOLE, ad. m. f. *obrotny, wartki.*

RIGIRO, s. m. *krętanina, zakręt.* = *obrót, kręcielnictwo, matactwo.* = *sprężyna, machina.* = *intryga miłosna, romans.* [nie.]

RIGITTAMENTO, s. m. *błwa.*

RIGITTARE, ec. v. RIGETTARE, ec.

RIGIUCARE, v. a. *znowu grać.*

RIGIUGNERE, ec. v. RAGGIUGNERE, [v. ANNITIRE.]

RIGNARE, v. RINGHIARE, = RIGNO, v. RINGHIO.

RIGO, pl. —GHI, s. m. v. RIGA. = *rowek do ścieku wody.*

RIGODERE, v. n. *znowu używać przyjemności.*

RIGOGLIO, s. m. *śmiałość, zuchwałość.* = *duma, pycha.*

= *bujność roślin.* = *wilki na drzewie.* = *wysokość sklepienia.* [mnie, pysznie.]

RIGOGLIOSAMENTE, av. *du.*

RIGOGLIOSO, —SA, ad. *du.*

mny, pyszny. = *silny, mocny, krzepki, czerstwy, jedyny.*

bujny. Rigogliose erbette, bujne trawki.

RIGOGOLO, s. m. —LETO, dim. Ornit. *wilga.* Il quale pareo uno — più tosto, che persona, Fr. Sacch.

RIGOLETTO, s. m. *obertas.* = v. RIGOGOLO.

RIGONFIAMENTO, s. m. *na-*

brzmienie, wzdęcie, wezbranie wod. [dę.]

RIGONFIARE, v. a. *wydcę, na-*

RIGONFIO, —FIA, ad. wzdęty, nadęty, odcęty, nabrzękły, na-

brzmiały.

RIGORE, s. m. *twardość, tę-*

gość. = *rygor, ostrość, surowość praw.* = Il — della stagione, dell'inverno, *ostrość pory roku, tęgość zimy.* = *dresszcz w febrze.*

RIGORISMO, s. m. Teol. *ry-*

goryzm. [gorysta.]

RIGORISTA, s. m. Teol. *ry-*

RIGOROSAMENTE, av. ostro,

surowo.

RIGOROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *tęgość, twardość.* = *fig. o-*

strość, surowość, ścisłość.

RIGOROSO, —SA, ad. *tęgi,*

silny. Inverno rigoroso, *tęga zi-*

ma. = *ostry, surowy, ścisły.* Un rigoroso conto renderete, Bern. Ori.

[ny, zroszony.]

RIGOSO, —SA, ad. *skropio-*

RIGOVERNARE, v. a. pomy-

mywanie naczyń. = *pomyje.*

RIGRIDARE, v. n. *znowu krzy-*

czuć. = v. a. *zawołać.*

RIGUADAGNARE, v. a. *odzy-*

skać stratę.

RIGUALCATORIO, s. m. Artigl. *wycior, wyszor.*

RIGUARDAMENTO, s. m. *patrzenie, wzrok.* = *przezorność, ostrożność.*

RIGUARDANTE, ad. m. f. *patrzący.* = *obrócony ku czemu.*

RIGUARDARE, v. a. *patrzeć.* — *indietro, patrzeć w tył, oglądać się.* = *fig. patrzeć w którą stronę, być obróconem ku czemu, wychodzić na co.* Posta la luna tra il sole, e la terra nulla vediamo dell' emisfero lunare illustrato dal sole, perchè ci è avverso, e solo riguarda verso noi l' altro emisfero lunare non tocco dallo splendor del sole, *Gal. Lett.* Verone che riguarda sopra ad un giardino, ganek wychodzący na ogród. = *mieć wzgląd, uszanowanie.* = *uważać, postrzegać, mieć na względzie, na uwadze.* = *uważać, poczytywać za co, za kogo.* = *Riguardare ad alcuna cosa, zmniejszać do czego, tyczyć się czego.* = *Riguardare una cosa, szanować co, ochraniać, oszczędzać.* = *v. r. wystrzegać się, chronić się czego szkodliwego zdrowiu.* = *mieć się na ostrożności.* Brunel non avea mente a riguardarsi, *Ar. Orl. Fur.*

RIGUARDATO, —TA, p. ad. v. *RIGUARDARE.* = *schowany, zachowany.* = *przezorny, ostrożny.* = *v. RIGUARDEVOLÉ.*

RIGUARDATORE, s. m. — TRICE, s. f. *patrzący, patrząca, widz, spektatorka.*

RIGUARDEVODE, ad. m. f. *godny uwagi, osobliwy.* = *zaczyn, szanowny.*

RIGUARDEVOLEZZA, s. f. *zaczność, szanowność.*

RIGUARDEVOLMENTE, av. *ostrożnie.* = *z uszanowaniem.*

RIGUARDO, s. m. *wzrok, spojrzenie.* = *widok czego.* = *wzgląd, uszanowanie, szacunek.* Persona di —, *szanowna, znakomita osoba.* = *ostrożność, pilnowanie się.* Feciono scendere gente a cavallo e a piè a monte Carelli, ec. per dare diversi riguardi ai Fiorentini, *G. Vill.*... aby zmusić mieszkanców Florencyi do pilnowania się ze wszystkich stron. Tenere in —, *doglądać, mieć oko na kogo.* E lo guardava come una fanciulla in casa, facendo intendere al padre, quanto fosse da tenerlo in — e non gli lasciar pigliar pratiche, *Lasc. Nov.* = *przeostroga, ostrzeżenie, zakaz.* Quando venimmo a quella foce stretta ov' Erocle segnò li suoi riguardi, *D. Inf.* = *Stare a —, mieć się na ostrożności; wy-*

strzegać się rzeczy szkodliwych zdrowiu. [strożnie.]

RIGUARDOSAMENTE, av. o. *RIGUARDOSO.* —SA, ad. obaczny, ogledny, ostrożny.

RIGUARIRE, v. n. ir. *znovu się wyliczyć.*

RIGUIDERDONAMENTO, s. m. *wynagrodzenie.*

RIGUIDERDONARE, v. a. *wynagrodzić.*

RIGURGITARE, v. n. *wylać się, rozlać się, przelać się.* La quale (bile) di quando in quando rigurgita allo stomaco, *Red. Lett.*

RIGUSTARE, v. a. *znovu skosztować.*

RILASCIARE, v. a. *odpuścić, darować winę.* = *uwołnić od czego.* = *uwołnić z więzienia, wypuścić na wolność.*

RILASCIO, s. m. *darowanie, odpuszczenie, uwołnienie.*

RILASSAMENTO, s. m. *połogowanie sobie w pracy, przerwa, rozrywka.* = *rozwołnienie obyczajów.*

RILASANTE, ad. m. f. *Med. rozwalniający.*

RILASSARE, v. a. *rozwołnić, osłabić.* = *puścić, popuścić, wypuścić.* = *v. r. rozwołnić się, rozprząść się.* = *rozsypywać się (o roli).*

RILASSATEZZA, RILASSAZIONE, s. f. *rozwołnienie, rozprężenie obyczajów, karności.*

RILASSO, —SA, ad. *rozlazły, niegładny, leniwy.* = *s. m. stacya pocztowa.* Cavalli di —, *konie przemiesnione na stacyi.*

RILAVARE, v. a. *znovu myć.*

RILAVORARE, v. a. *jeszcze raz porać, poradzić.*

RILEGAMENTO, s. m. *powtórne związanie.*

RILEGARE, v. a. *znovu związać.* = *odestać na wygnanie.*

RILEGGERE, v. a. ir. *odczytywać.*

RILENTAMENTO, s. m. *zwolnienie, połogowanie.*

RILENTE, —to, av. *wolno, zwolna, powoli.* Andar, star a —, *powoli brać się do czego, marudzić, namyślać się, postępować ostrożnie.*

RILENTO, —TA, ad. *wolny, letni.* A forno rilento, *na wolnym ogniu.* [czytany.]

RILETTO, —TA, p. ad. od.

RILEVAMENTO, s. m. *podniesienie, podwyższenie.*

RILEVANTE, ad. m. f. *podnoszący.* = *ważny, wielkiej wagi.*

RILEVARE, v. a. *podnieść, postawić na nogach.* = *podnieść, podwyższyć.* = *Fig. podnieść, podwyższyć.* = *pocieszyć, sprawić ulgę; pomagać,*

przydać się. Ma niente rilevava, *ale nie niepomagało.* Il sempre sospirar nulla rilevava, *Petr.* = *zależeć, być ważnem, wiele znać.* Poco rilevava lo esporre ora o dopo, *mało na tem zależeć, czy to wam teraz czy później wyłożę.* Queste cose di anore si erano vanità e pazzie, le quali non rilevavano nulla, *Cell. Vit.* = *wyrozumieć, dorożumieć się, pomiarkować, pojąć, domyślić się.* = *składać głoski, wymawiać wyrazy po przesylabizowaniu.* = *dobawac, odbywać działanie dobawania.* = *wychowywać.* = *Rilevare uno, uwołnić kogo z kłopotu dawoszy za niego porękę.* = *Rilevar percosse, ingiurie, oberwać po skórze, odnieść zniewagę.* Che chi fra lor si mette al fin rilevava da tutte due, *Bern. Orl.* — una ferita, *odnieść ranę.* = *v. r. podnieść się, stanąć na nogach.* = *Fig. wziąć się do czego z większym zapalem.* = *powstać z grzechu.* = *v. n. e. r. wystawać, odstawać, być wydatnem.*

RILEVATAMENTE, av. *wydatnie, wypukło.* = *wystawnie, wspaniale.*

RILEVATO, —TA, p. ad. *podniesiony, podźwigniony.* = *podźwigniony, wywyższony z niskiego stanu.* = *wyszywany, haftowany złotem, srebrzem.* = *wzniosły, wysoki; świetny, znakomity.* Dell' alto e rilevato stato della casa de' Visconti di Milano. = *podniesiony, odstający, wydatny, sterczący.* Con fronte crespata e rilevate ciglia, *Poliz. St.* = *tegi, porządny.* Una beffa rilevata, *tegi figiel, psikus.* = *s. m. wydatność, wypukłość.*

RILEVATORE, s. m. *podźwigający, przynoszący ulgę.* = *zbawca, zbawiciel.*

RILEVO, s. m. *ostatki schodzące ze stołu.* = *v. RILIEVO.*

RILIBERARE, v. a. *znovu uwolnić.*

RILIEVO, s. m. *wydatność, wypukłość.* = *Basso rilievo, płaskorzeźba. Mezzo rilievo, pół płaskorzeźbi.* = *Cosa di rilievo, rzecz ważna.* Dar rilievo, *podnieść, podwyższyć.* = *ostatki, okruszyny ze stołu.* Quando la crostata fu mangiata tutta, senza far — nemo de' topi, *Fr. Sacch.*

RILIMARE, v. a. *znovu pilować; fig. znovu gładzić, poprawiać.*

RILOGARE, v. a. *położyć, postawić znovu na swem miejscu.*

RILUCCICARE, v. *LUCCICARE.*

RILUCENTE, ad. m. f. *lśnić, błyszczyć.*

RILUCENTEZZA, s. f. blask, jasność.

RILUCERE, v. n. ir. lśnić się, błyszczeć, polyskiwać, zabłysnąć, zajaśnieć. = jaśnieć, oświecać się w całym blasku. = *Rilucere il pelo*, fig. nabrać ciała, porość w pierze, spanoszyć się.

RILUSTRARE, v. a. znowu wypolerować, wygłansować. = fig. dodać nowego blasku.

RILUTARE, v. a. znowu oblepić kilem.

RILUTTANTE, ad. m. f. opierający się, sprzeciwiający się.

RILUTTANZA, s. f. opór, sprzecznosc, wstręt, odraza.

RILUTARE, v. n. opierać się, wzbraniać się.

RIMA, s. f. rym. = wiersze, poezya. = fig. spiew, pienia. = *Rispondere alle rime*, fig. odciąć się.

RIMACINARE, v. a. znowu zemieć, utrzeć, zetrzeć.

RIMANDARE, v. a. odstąpić. = odprawić, dać odprawkę. = zwracać, wómitować. = odprawić żonę, rozwiść się. = *Rimandarsela*, potakiwać, basować komu.

RIMANDO, s. m. odbicie piłki. *Di —*, av. na nowo, znowu.

RIMANEGGIARE, v. a. znowu co obracać w rękę. = macać, dotykać. = fig. poprawiać, wykończyć.

RIMANENTE, ad. m. f. zostający, pozostający. = s. m. reszta, ostatek. *Del —*, z resztą, naostatku. *Buon uomo del —*, z resztą dobry człowiek.

RIMANENZA, s. f. pobyt, mieszkanie. = v. *RIMASUGLIO*.

RIMANERE, v. n. ir. resztować, zostawać, pozostawać. = zostać gdzie, pozostać się, zamieszkać. *Mandò il principe per sei capitani, offerse loro, se volevano con esso lui —*, *Varch. Stor.* = zostawać w czyjej mocy, zależeć od kogo. *Sa che sol per Rinaldo era rimasto d'averla cento volte e più nel letto*, *Ar. Orl. Fur.* = przestać, ustać. = *Rimane*re al di sopra, *wziąć górę*, zwyciężyć, pobici. — al di sotto, być pobitym, pokonanym. — *bianco*, con un palmo, di naso, v. *NASO*. — *nelle secche*, sulle seckie, v. *SECCA*. = umówić się, v. *RESTARE*. = v. r. zaprzestać, zaniechać, odzwyczaić się. *Preghendovi che voi v'ingegniate del tutto di rimanervene*, *Cas. Galat.* *Rimanti* adunque di più dolerti, *Car. En.* *Rimannersi*, *rimanerci*, *assol.* ośłupieć, stanąć jak wryty, niewiedzieć co począć, co powiedzieć.

RIMANGIARE, v. a. znowu zacząć jeść. [ca.]

RIMANTE, s. m. rymotwór. **RIMARCABILE**, — *CHEVOLE*, ad. m. f. godny uwagi, znaczny, znakomity.

RIMARE, v. n. rymować, stać wiersze. = rymować, stanowić rym z drugim wyrazem.

RIMARGINARE, v. *RAMMARGINARE*. [rymów.]

RIMARIO, s. m. dykcjonarz.

RIMARITARE, v. a. wydać za mąż wdowę. = v. r. wyjść powtórnie za mąż. = fig. złączyć się. *L'anima sua nel ciel si rimarita*, *L. Pulc. Morg.*

RIMASO, s. m. v. *RIMASUGLIO*. = p. ad. v. *RIMASTO*.

RIMASTICARE, v. a. przeżuwać. = fig. przetrawiać w myśli. **RIMASTO**, — *TA*, p. ad. v. *RIMANERE*. = ocalony, wyratowany. *Tu noi rimasti al ferro, al fuoco, all' onde... accogli*, *Car. En.*

RIMASUGLIO, s. m. reszta, ostatek, szczątek. [ca.]

RIMATORE, s. m. rymotwór.

RIMATURA, s. f. rymowanie.

RIMBALDANZIRE, v. n. ir. znowu się ośmielić.

RIMBALDERA, s. f. bass. grzeszne ale wymuszone przyjęcie.

RIMBALZARE, v. n. podskakiwać. = odskakiwać, odbijać się od czego. = fig. spadać, spływać na kogo, wyjść na szkodę. = zaszłapać, zaplątać się (o koniu).

RIMBALZO, s. m. podskok, odskok. *Di —*, av. przez odbicia, ukośnie, skielzem, na skielz; fig. mimochodem, z boku. *Udir una cosa di —*, styścić o czem z boku. *E tremando ciascuno a me si volse con altri, che l'udiron di —*, *D. Inf.*

RIMBAMBIRE, v. n. ir. zdzićcinieć.

RIMBARBOGITO, — *TA*, ad. zdzićciniały.

RIMBASTIRE, v. a. ir. przyfastrygować.

RIMBECCARE, v. a. odbić piłkę; zostawać w sprzeczności, stanowić sprzeczność. *E sappi che la colpa, che rimbecca... al- cun peccato con esso insieme qui suo verde secca*, *D. Purg.* = dziobnąć, bronić się dziobem. = fig. odpędzić, odeprzeć. = v. r. fig. odburknąć, odkuknąć. = *Rimbeccarsela*, potakiwać, basować komu.

RIMBECCO, av. *Di —*, z odburkniem, ofukniem.

RIMBELLIRE, v. n. ir. wypięknić. = v. a. upięknąć.

RIMBERCIARE, v. *RABBERCIARE*.

RIMBERCIO, s. m. mankieta.

RIMBIANCARE, v. a. znowu pobielić, wybielić.

RIMBIONDIRE, v. a. ufarbować na blond włosy. = v. n. zostać blondynem.

RIMBOCCARE, v. a. przewrócić naczynie otworem na dół. = założyć brzeg, zawinąć, zatoczyć, wywrócić. = przewracać. *E poich' è seminata la terra, la rimboccano sopra i semi, o coll' aratro o colla zappa*, *Cresc. Agr.* = wezbrać, wylać; fig. przepelnić się. *Io rimbocco d'allegrezza*, *jestem* przepelniony radością. = zrzucić, strącić.

RIMBOCCATURA, s. f. brzeg przeszcieradła zażyty i założony na koldrę.

RIMBOCCO, v. *RIBOCCO*.

RIMBOMBAMENTO, s. m. rozleganie się głosu.

RIMBOMBANTE, ad. m. f. rozlegający się.

RIMBOMBARE, v. n. rozlegać się, brzmieć, zabrzmieć. *Treman le spaziose atre caverne, e l'aer cieco a quel romor rimbomba*, *Tass. Ger.* = v. a. głosić, rozgłosić. *E se quassù la fama l' ver rimbomba*, *Poliz. Stanz.*

RIMBOMBEVOLE, ad. m. f. rozlegający się, brzmący, huczny.

RIMBOMBO, — *BIO*, s. m. odgłos, echo. = huk, hałas. = fig. rozgłos, sława. *Favola alle genti quel sì chiaro rimbombo al fin diventi*, *Tass. Ger.*

RIMBORSARE, v. a. schować do worka. = zapłacić, zwrócić koszt, wydatki.

RIMBORSAZIONE, s. f. *RIMBORSAMENTO*, *RIMBORSO*, s. m. zapłacenie długu, zwrócenie kosztów, wydatków.

RIMBOSCARSI, v. r. schować się w lesie.

RIMBOTTARE, v. a. wlać znowu do beczki. = wlać w siebie, wypić. *Mentre boccheggia tutto lo rimbotta*, *L. Lipp. Malm.* = *Rimbottar sulla feccia*, prov. v. *IMBOTTARE*.

RIMBROTTARE, v. a. burczeć, buzować, łajać, zręzdzić, gderać, fukać.

RIMBROTTATORE, s. m. zręzda, gderacz.

RIMBROTTEVOLE, *RIMBROTTO*, — *SA*, ad. lubiący łajać, zręzdny. = pelen wyrzutów.

RIMBROTTO, — *TROLO*, s. m. zręzdenie, gderanie, wyrzuty.

RIMBRUTTIRE, v. n. ir. brzydnąć, zeszpełnić.

RIMBUCARE, v. n. schować się w dziurę.

RIMBUONO, av. Di —, *jedno z drugim, w przecięciu.*

RIMBURCHIARE, RIMBURCHIO, v. RIMORCHIARE, ec.

RIMEDIABILE, ad. m. f. *dający się uleczyć.*

RIMEDIARE, v. n. *zapobiedz, zaradzić.*

RIMEDIATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *zapobiegający, zapobiegający.*

RIMEDICARE, v. a. *na nowo leczyć.* = v. r. *na nowo się leczyć.*

RIMEDIO, s. m. *lekarstwo.* = *środek, ratunek.* Por — a una cosa, *zapobiedz, zaradzić czemu.*

RIMEDITARE, v. n. *znowu się namyslać, rozważać.*

RIMEGGIARE, v. n. *rymować, pisać wiersze.*

RIMEMBRANZA, s. f. *przypomnienie, wspomnienie, pamięłka.*

RIMEMBRARE, v. n. e. r. *przypominać sobie, wspominać, pamiętać.* = v. a. *przypominać komu.* [RARE.]

RIMEMORARE, v. RANMEMORARE, v. a. *przyprowadzić, sprowadzić z sobą.* Zeffiro torna e l' bel tempo rimena, Petr. = *odpowiadać, zabrać z sobą.* Pregandolo di nascosto che non mi rimenesse a Pisa, Cell. = *obracać w rękę, macać, dotykać.* [wiać.]

RIMENDARE, v. a. *naprzącać, naprzącać.*

RIMENDATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *naprawiać, naprawiać.*

RIMENDATURA, s. f. **RIMENDO**, s. m. *naprawka, reparacja.*

RIMENJO, s. m. *trzęsienie.*

RIMENO, v. RITORNO.

RIMERITAMENTO, s. m. *na groda, zapłata.*

RIMERITARE, v. a. *nagrodzić, wynagrodzić.* Dio ve ne rimeriterà, Manz. P. S. Il cielo te ne rimeriti, U. Fosco.

RIMESCOLAMENTO, s. m. *zamieszka, zamieszanie, odmet, zamęt.* = *prześlawanie, zażyłość.* = *trwożenie, popłoch, przeleknięcie, przestraszenie.*

RIMESCOLANZA, s. f. *mieszanie.*

RIMESCOLARE, v. a. *znowu mieszać, zamieszać, pomieszzać.* = Fig. *zagmatwać, powikłać.* = *poprawić, przejrzyć i przerobić dzieło.* = *odgrzebywać, odświeżać dawne rzeczy.* v. RIMESTARE. = v. r. *zamieszać się, pomieszzać się z innymi osobami.* E prima ch' Agri can sia rimontato, s' era tra la gente sua rimescolato, Bern. Orl. = *zmieszać się, struchleć, zastraszyć się, przelać się.* Egli,

calculati tempo e aspetti del pianeta, pria si rimescolò, poi atterri, Dav. Tac. An. = uzburyć się, zawrzesć, zakiepić (o krwi). Ma il sangue allora mi si rimescolò, e stentai a non rompere in furore, Silv. Pel. M. P.

RIMESSA, s. f. *oddanie, wręczenie, odesłanie.* = *przywołanie z wygnania.* = *odrost, odrostek, wyrostek, wypustek, latorośl.* = *Rimessa di danari, wypłata pewnej summy przez przesłany wexel.* = *Rimessa della palla, odbicie piłki.* = *wznowienie.*

RIMESSAMENTE, av. *uniżenie, pokornie.*

RIMESSIBILE, ad. m. f. *odpuszczny.*

RIMESSIONE, s. f. *zdanie się na kogo.* = *odpuszczenie grzechu, darowanie winy, przebaczenie.* Bagnate tutte di pianto le gote, dimauidava a Turpin —, L. Pulc. Morg.

RIMESSITICCIO, s. m. *wypustek, odrostek, młoda latorośl.*

RIMESSO, — **SA**, p. ad. v. **RIMETTERE**, s. *trwożliwy; słaby; uniżony, pokorny.* = *cichy (o głosie).* = *powolny, opieszaly.*

RIMESTA, s. f. *mieszanie.* = v. RIMBROTTO.

RIMESTARE, v. a. *mieszać, wymieszać, zamieszać, pomieszzać.* = fig. *odgrzebywać, odświeżać dawne rzeczy.* Non si rimesti più, nie mówmy już o tem, dajmy temu pokój.

RIMETTERE, v. a. *ir. znowu położyć, włożyć, postawić.* = *znowu w co wtrącić, pogrzeżyć.* Se non fosse il gran prete, a cui mal prenda, che mi rimise nelle prime colpe, D. Inf. = *przywrócić do posiadania.* — in cervello, *upamiętać.* = *schoować, sprzątnąć.* = *zmniejszyć, osłabić, uszczuplić.* = *odeprzeć, odpędzić.* Chi volesse contrastare, sia rimesso colle ferite, Fir. As. = *darować winę, odpuścić grzech, przebaczyć.* Ogni ingiuria ricevuta rimise, Bocc. = *wziąć się znowu do czego, na nowo rozpocząć.* = *Rimettere una cosa ad uno, poruczyć co komu, zdać się na czyj sąd.* = *Rimettere cocchi, cavalli, zatoczyć wozy do wozowni, zaprowadzić konie do stajni.* = *Rimettere conto, zdać liczbę, kalkulacyę.* = *Rimettere in taglio, wyostrzyć, wywecować.* — in sesto, *narządzić, naprawić.* — in miglior stato, *przywieść do lepszego stanu.* — su, *na nowo wprowadzić w zwyczaj, w modę.*

— i fossi o le fosse, *czyścić przewidy.* — la palla, *odbić piłkę.* = *przesłać pieniądze przez wexel.* = v. n. *odmładzać się, puszczać nowe odrostki, nowe kły (o roślinach); odrastać (o włosach).* Mentre egli visse non gli rimessero (i capelli) già mai, Lasc. Nov. = *znowu powrócić (o jebrze).* = v. r. *zdać się na czyj sąd, na czyje zdanie.* Poi del re si rimettono al parere, Ar. Orl. Fur. Pure sempre mi rimetto ad ogni miglior consiglio, Red. Lett. = *Rimettersi in carne, nabrać znowu ciała.* — in forze, *nabrac znowu sił.* = *zwolnić, ochłonąć, ustawać wczem.* Non pur di tanto amor si fu rimesso, Ar. Orl. Fur.

RIMETTIMENTO, s. m. **RIMETTITURA**, s. f. *odpuszczenie.*

RIMETTITICCIO, v. RIMESSITICCIO.

RIMIAGOLARE, v. n. *znowu zamruzczać, zamiauczać.*

RIMIRARE, v. a. *przypatrywać się, przyglądać się, wpatrywać się.* = *patrzeć na co.*

RIMIRO, s. m. *wzrok, spojrzenie.*

RIMISCHIARE, v. a. *znowu zmieszać.*

RIMMISSIONE, v. RIMESSIONE.

RIMISURARE, v. a. *przemierzyć, odmierzyć.*

RIMMARGINARE, v. RANMARGINARE.

RIMOLLARE, v. a. *znowu zmoczyć, zwilżyć.*

RIMODERARE, v. a. *umodernować, umiarkować.*

RIMODERNARE, v. a. *przebrać, zastosić do nowej mody.*

RIMOLINARE, v. n. *kręcić się, wirować (o wietrze i wodzie).*

RIMONDAMENTO, s. m. — **TURA**, s. f. *oczyszczenie, ochłodzenie.*

RIMONDARE, v. a. *wyczyszczyć studnię, i t. p.* = *krzesać, obcinać drzewa.* = fig. *oczyszczać się z grzechu.* I fui Serese, rispose, e con questi altri rimondo qui la vita mia, D. Purg.

RIMONDO, — **DA**, ad. czysty.

RIMONTARE, v. n. *znowu wstąpić na górę.* Noi ci partimmo e su per le scale rimontò il duca mio e trasse mee, D. Inf. = *podskoczyć, podnieść się (o cennie).* = v. a. *wsadzić znowu kogo na konia.* = *naprawić, przyrządzić, przyszykować.*

RIMORCHIARE, v. a. *Mar. holować (o statku do którego inny jest przyczepiony).* = *pop. upominać po przyjacielsku.* = *użalać się, czynić wyrzuty miłosne.*

RIMORCHIATORE, s. m. (statek) holownik.

RIMORCHIO, s. m. holowanie. = żale, skargi, narzekania.

RIMORDENTE, ad. m. f. czyniący wyrzuty. = sprawujący zgryzotę.

RIMORDERE, v. a. ir. znouu ugryźć. = Fig. gryźć (o sumieniu). Là dov'io onestamente viva, nè mi rimorda d'alcuna cosa la coscienza, parli chi vuole in contrario, Bocc. = czynić wyrzuty. = v. n. e. r. czuć zgryzotę sumienia.

RIMORDIMENTO, s. m. zgryzota sumienia, żal za grzechy.

RIMORIRE, v. n. ir. obumierać.

RIMORMORARE, v. n. znouu mruczeć, szemrać.

RIMORSO, s. m. zgryzota sumienia, żal za grzechy.

RIMORSO, —SA, p. ad. znouu ugryziony. = zgryziony, żałujący.

RIMORTO, —TA, p. ad. obumary, wyblady. = jakby drugi raz umarły. E l'ombre che parean cose rimorte per le fosse degli occhi, D. Purg.

RIMOSO, —SA, ad. pęknięty, rozpadły.

RIMOSSO, —SA, p. ad. znouu poruszony, wzruszony. = usunięty, zdjęty, sprzątnięty. = oddalony, odsunięty, opodal stojący, leżący. Il luogo da fieno sia rimosso dalla villa, per tema del fuoco, sklad na siano niech będzie oddalony od folwarku, dla bojaźni ognia.

RIMOSTRANZA, s. f. przełożenie, przedstawienie.

RIMOSTRARE, v. a. przekładać, przedstawiać.

RIMOTAMENTE, av. daleko.

RIMOTO, —TA, ad. odległy, daleki, oddalony.

RIMOVIMENTO, s. m. RIMOZIONE, s. f. przeniesienie, usunięcie, oddalenie, uprzętnienie.

RIMOVITORE, s. m. oddalacz.

RIMPADRONIRSI, v. r. znouu opanować.

RIMPALMARE, v. a. oblewać smołą i dychtować okręty.

RIMPANNUCCIARSI, v. r. znouu sobie sprawić odzienie. = fig. znouu porość w pierze, znouu dorobić się majątku.

RIMPARARE, v. a. znouu się nauczyć.

RIMPASTARE, v. a. znouu przegnieść ciasto. = fig. przerobić, poprawić.

RIMPATRIARE, v. n. e. r. powrócić do ojczyzny.

RIMPAURARE, —RIRE, v. n. znouu się przestraszyć.

RIMPECIARE, v. RIMPALMARE.

RIMPEDULARE, v. a. dać nowe podeszwy obuwiu. = Avere, dare le cervella a—, v. CERVELLO.

RIMPENNARE, v. a. ubrać w nowe pióra. = v. r. znouu porość w pierze. = stawiać dęba (o koniach).

RIMPETTITO, —TA, ad. pierśisty. = fig. pyszny, bunczuczny.

RIMPETTO, av. Di, a—, naprzeciwno.

RIMPIAGARE, v. a. znouu zranic.

RIMPIAGNERE, v. n. ir. uskarżać się, użalać się.

RIMPIASTRARE, v. a. znouu oblepić, zalepić, polepić, obmazać, pomazać, zagwazdać. = naprawić, naporządzić.

RIMPIATTARE, v. a. skryć, ukryć, schować. = v. r. skryć się, przytulić się, skulić się.

RIMPIATTINO, s. m. chowanka.

RIMPIATTO, —TA, ad. skróć. z RIMPIATTATO, ukryty, schowany.

RIMPICCIOLIRE, —COLIRE, v. a. ir. zmniejszyć. = v. n. e. r. zmniejszyć się, zmaleć.

RIMPIQUARE, v. a. znouu utuczyc, ukarmić, upaść.

RIMPINZAMENTO, s. m. napchanie, natkanie, opchanie się czem. [opchać]

RIMPINZARE, v. a. napchać.

RIMPOLPARE, v. n. nabrać ciała, utyc. = odrastać. La piaga rimpolpa, cialo na ranie odrasta. = fig. nabrać siły, mocy. I generali non sono di alcun uso se non si rimpolpano di particolari, Giob.

RIMPOLPETTARE, v. n. potakiwać komu, v. RIBADIRE.

RIMPOPOLARE, v. a. znouu zaludnić.

RIMPOSTEMIRE, v. n. ir. znouu zacząć się ropic.

RIMPOVERIRE, v. n. ir. znouu zubożeć.

RIMPOZZARE, v. n. gnić (o wodach). [dare]

RIMPREGNARE, v. RINGRAVIARE.

RIMPROCCEVOLE, v. RIMPROVERABILE.

RIMPROCCIAMENTO, s. m. nagana, wyrzut.

RIMPROCCIARE, v. a. wyrzucać, wymawiać. = ganić.

RIMPROCCIO, s. m. wyrzut, nagana, zarzut. = v. DISPREGIO.

RIMPROCCIOSO, —SA, ad. wyrzucający co komu.

RIMPROMESSO, —SA, p. ad. znouu obiecany.

RIMPROMETTERE, v. a. ir. znouu obiecać.

RIMPROTTARE, —TTO, v. RIMPROCCIARE, ec.

RIMPROVERABILE, ad. m. . naganny.

RIMPROVERAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. wyrzut, nagana.

RIMPROVERARE, v. a. wyrzucać, wymawiać. = wytykać czyje wady, wykaląc oczy. = najgrowsić się, uragać się.

RIMPROVERATORE, s. m. —TRICE, s. f. robiący, robiąca wyrzuty.

RIMPROVERIO, —RO, s. m. wyrzut, nagana.

RIMUGGHARE, v. n. znouu zaryzczać. = ryczeć, beczeć.

RIMUGINARE, v. a. szperać, przewracać, przetrząsać, myszkować.

RIMULTIPICARE, v. a. znouu pomnożyć. [dzać]

RIMUNERARE, v. a. nagradzać.

RIMUNERATORE, s. m. —TRICE, s. f. nagrodziciel, nagrodzicielka.

RIMUNERAZIONE, —RANZA, s. f. —MENTO, s. m. nagroda, wynagrodzenie.

RIMUOVERE, v. a. ir. znouu wzruszać, przewracać, poruszać. — parole, fig. powtórzyć też same wyrazy. = wynieść, zdjąć, usunąć, sprzątnąć. Venuta la fine del desinare, le vivande e le tavole furon rimosse. = odwozić, odradzać. Nandò verso Roma per — i Romani, G. Vill. = uprzętnąć, usunąć, uchylić przeszkody, trudności. = v. r. oddalić się, usunąć się, uchylić się. — dal suo proposito, odstąpić od zamiaru.

RIMURARE, v. a. znouu zacząć murować. = zamurować drzwi, okna.

RIMURCHIARE, RIMURCHIO, ec. v. RIMORCHIARE, ec.

RIMUTAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. odmiana, zmiana.

RIMUTARE, v. a. odmienić, zmienić, przemienić.

RIMUTEVOLE, ad. m. f. niestaty, zmienny.

RINA, s. f. anioł morski (ryba).

RINACERBIRE, v. a. ir. znouu rozjątrzyć.

RINARRARE, v. a. znouu opowiadać.

RINASCENTE, ad. m. f. odradzający się.

RINASCERE, v. n. ir. odradzać się. = odmładzać się, znouu wyrastać, odrastać.

RINASCIMENTO, s. m. —SCENZA, —SCITA, s. f. odrodzenie.

RINATO, —TA, p. ad. odrodzony.

RINAVIGARE, v. n. znouu żeglować.

RINACCARE, v. a. odpędzić.

RINCAGNARSI, v. r. zmarszczyć się, skrzywić się.

RINCAGNATO, —TA, p. ad. zmarszczony, skrzywiony. = płaski (o nosie); mający płaski nos.

RINCALCIARE, v. RINCACCIA-
RINCALCINARE, v. a. znowu pobielić wapnem.

RINCALORIRE, v. a. ir. znowu ogrzać, zagrząć.

RINCALZAMENTO, s. m. —TURA, s. f. okopanie drzewa.

RINCALZARE, v. a. okopać drzewo. = Fig. wzmocnić, podprzeć, wesprzeć, ukrzepić. Or voglion quinci e quindi chi rincalzi gli moderni pastori, e chi gli meni, tanto son gravi, D. Par. = opatrzyć, uderować, obdarzyć. Non gli hai tu dato ciò ch' e' vuole, ed hai pieno e rincalzato d' ogni bene lui, e la famiglia sua? = nalegać, nastawać, dokuczać. = odeprzeć, odpędzić. = Andare a — i cavoli, il pino, ec. bass. zadrzeć nogi, umrzeć. = v. r. wzmocnić się, nabrać sił. = zbogacić się.

RINCALZO, s. m. v. RINCALZAMENTO. = fig. wsparcie, pomoc, obrona. = podpora, podparcie. Allora si ruppe lo comun —, D. Inf. (mówi tu o dwóch osobach które się opierały jedna o drugą). = poparcie, potwierdzenie nowym dowodem.

RINCANNARE, v. INCANNUC-
CIARE.

RINCANTARE, v. a. oddać znowu na licytację.

RINCANTUCCIARSI, v. r. zależeć w kąt, zwinąć się i przytulić się w kącie. Essendosi rincantucciati in un angolo della scatola, s' addormentarono, Red. Ins.

RINCAPONIRE, v. n. ir. znowu uprzeć się, zaciąć się.

RINCAPPARE, v. n. znowu wpaść, popaść w co.

RINCAPPPELLARE, v. a. włożyć znowu kapelusza na głowę. = znowu złożyć na kupe. = nalać starego wina do kadzi zwinogronami. = zapaść w chorobę.

RINCAPELLAZIONE, s. f. bu-
ra, wyłajanie.

RINCARARE, —RIRE, v. a. podrożyć, podnieść cenę. = v. n. podrożeć.

RINCARNARE, v. n. nabrać ciała, utyć.

RINCARTARE, v. a. okryć, powlec papierem. = dawać glans na materyi.

RINCATTIVIRE, v. n. ir. stać się gorszym.

RINCAVALLARE, v. a. wsadzić znowu na konia, dać nowego konia. = v. r. dostać nowego konia. = sprawić sobie sprzęty, odzienie.

RINCERCONIRE, v. n. ir. skwaśnieć (o winie).

RINCHINARE, v. a. znowu nagiąć, nachylić. = v. r. schylić się, uniżyć się.

RINCHIUDERE, v. RACCHIUDERE
RINCHIUDIMENTO, s. m. zamknięcie, zamknięcie.

RINCHIUSO, s. m. zagroda.

RINCIAMPARE, v. n. znowu się potknąć.

RINCIGNERE, v. n. ir. znowu zająć w ciążę.

RINCIPRIGNIRE, v. n. e. r. ir. znowu się rozjątrzyć.

RINCOLLARE, v. a. znowu przykleić, przylepić.

RINCOMINCIAMENTO, s. m. nowe zaczęcie.

RINCOMINCIARE, v. RICOMIN-
CIARE. [przeciwko.

RINCONTRA, av. Alla —, na-
RINCONTRARE, v. a. spotkać, napotkać. = v. r. spotkać się.

RINCONTRO, s. m. spotkanie. = v. r. RIPOVA, RISCOCONTRO. = prep. naprzeciwko.

RINCORAMENTO, s. m. zachęcenie, dodanie odwagi.

RINCORARE, v. a. zachęcić, dodać odwagi. = v. r. nabrać odwagi.

RINCORDARE, v. a. znowu nawigzać stróny.

RINCORPORAMENTO, s. m. powrót duszy do ciała.

RINCORPORARE, v. a. znowu wcielić. = v. r. powrócić do ciała.

RINCORRERE, v. n. pobiedz. = v. a. fig. przebiegać w pamięci.

RINCORSA, s. f. rozbieg, odbiegnięcie w tył żeby lepiej przeskokczyć.

RINCESCERE, v. n. e. r. ir. niepodobać sobie, doznawać przykrości. Mi rincesce, przykro mi, żal mi.

RINCESCEVOLE, ad. m. f. przykry, nudny, nieprzyjemny.

RINCESCEVOLMENTE, av. przykro, nudnie, nieprzyjemnie.

RINCRESCIMENTO, s. m. —SCEVOLEZZA, s. f. nuda, przykrość, nieprzyjemność, wstręt, odraża, żal, markotność.

RINCRESCIO, —SA, ad. nudzący się, pełen kwasów, nu-
tów.

RINRESPARE, v. a. znowu zmarszczyć, kędzierzawić.

RINCRUDIRE, v. a. ir. znowu rozjątrzyć.

RINCULAMENTO, s. m. —LA-
TA, s. f. cofanie się w tył. = odskok działu.

RINCULARE, v. a. cofać się.

RINEGARE, v. a. zaprzeczyć, wyprzeć się.

RINEGATO, s. m. renegat, zaprzaniec.

RINETTARE, v. a. odczyścić, odchedożyć.

RINETTATURA, s. f. —MENTO, s. m. czyszczenie, chędożenie.

RINETTO, —TA, ad. skróć. z RINETTATO, odczyszczony, odchedożony.

RINFACCIAMENTO, s. m. wy-
rzut, nagana.

RINFACCIARE, v. a. wyrzucać co komu.

RINFALCONARSI, v. r. rozochocić się, ucieńczyć się.

RINFAMARE, v. a. przywrócić dobre imię. E chieggott... ch' a' miei propinqui tu ben mi rinfami, D. Purg.

RINFANTOCCHIARE, v. n. zdziecinieć. = v. a. odziać, oporzadzić.

RINFARCIARE, v. RIEMPIERE.

RINFERRAIOLARE, v. a. okryć płaszczem. = v. a. okryć się płaszczem.

RINFERRARE, v. a. znowu okuć. = fig. naprawić, zrepara-
rować.

RINFERVORARE, v. a. dodać ognia, zapalić, gorliwość. = v. r. nabrać zapалу, gorliwości.

RINFIAMMAGIONE, s. f. po-
wótnie zapalenie.

RINFIAMMARE, v. a. prop. e
fig. zapalić, rozpalic.

RINFIANCAMENTO, s. m.
podpora, podparcie.

RINFIANCARE, v. a. pode-
przeć, wzmocnić.

RINFILARE, v. a. znowu na-
wlec, nanizać.

RINFIORARE, v. a. ozdobić
kwiatami. = v. n. znowu za-
kwitnąć. = fig. odmlodnieć. Nè
perchè faccia indietro april ritor-
no, si rinfiora ella mai (la nostra
vita) nè si rinverde, Tass. Ger.

RINFOCARE, v. a. rozognić,
rozpalić.

RINFOCOLAMENTO, s. m.
rozpalenie, zapalenie.

RINFOCOLARE, v. a. v. RIN-
FOCARE. = fig. zagrząć, zapa-
lić, podniecić, rozniecić. = v. r.
fig. zapalić się gniewem, wpaść
w zapal.

RINFODERABILE, ad. m. f.
dający się schować w pochwie.

RINFODERARE, v. a. dać no-
wą podszewkę. — un busto, dać
nowy przód do sukni. = v. r.
zbiedz się, skurczyć się.

RINFONDERE, v. a. ir. dolać,
dodać, przyczynić. = ochwa-
cić konia.

RINFONDIMENTO, s. m. do-
lanie. = fig. nuda, zmartwie-
nie, żal, smutek. = ochwał.

RINFORMARE, v. a. kształ-
cić; nowy nadać kształt.

RINFORMAZIONE, s. f. *nowe* *wiadomienie*.

RINFORNARE, v. a. *wsadzić* *znowu* *w piec*.

RINFORZAMENTO, s. m. *posiłki*, *wzmocnienie sił*.

RINFORZARE, —ZICARE, v. a. *wzmocnić*, *zasiłić*, *pokrzepić*.

RINFORZATA, RINFORZO, v. RINFORZAMENTO.

RINFOSCARSI, v. r. *znowu* *się ściemnieć*.

RINFRANCAMENTO, v. RINVIGORIMENTO.

RINFRANCARE, v. a. *umocować*, *przymocować*, *wzmocnić*, *pokrzepić*, *potwierdzić*. I pensieri d'Ipocrate, e di Galeno vengono giornalmente rinfrancati dalla esperienza, *Red. Cons. med.* = v. r. *powetłować* *szkody*.

RINFRANCESCARE, v. a. *potwarzać*, *ciągle* *jedno* *klektać*.

RINFRANGERE, v. a. i. r. *znowu* *stłuc*, *złamać*, *przerwać*.

RINFRANTO, s. m. *desen* *na* *bieliznie* *stolowej*.

RINFRATELLARI, v. r. *pobrać* *się* *z kim*, *wejść* *w* *ściąg* *przyjaźń*.

RINFRENARE, v. a. *znowu* *ochłodzić*; fig. v. RAFFRENARE.

RINFRENAZIONE, v. RAFFRENAMENTO.

RINFRESCAMENTO, s. m. *ochłodzenie*. = *napój* *chłodzący*. = *nowe* *posiłki* *wojskowe*. = *wypoczynek* *maszerujących* *żołnierzy*. = *żywność*, *zapasy* *żywności*.

RINFRESCARE, v. a. *ochłodzić*. = *odżywić*, *zasiłić*, *pokrzepić*. = *odświeżyć*, *odnowić*. Sospira e suda all'opera Vulcano, per — l'aspre saette a Giove, *Petr.* E la nova stagion che d'anno in anno mi rinfrasca in quel di antiche piaghe, *Petr.* = v. r. *posilić* *się*, *pożywić* *się*, *ochłodzić* *się*. Con frutte e con confetti in coppe d'oro alla gentil donzella e al cavaliere da ricensi e rinfrancesarsi diero, *Bern. Or.* = v. n. *ochłodzić* *się*, *stać* *się* *chłodnym* *(o* *wietrze)*.

RINFRESCATA, s. f. *ochłodzenie* *powietrza*, *chłód*, v. RINFRESCAMENTO.

RINFRESCATIVO, —VA, ad. *chłodzący*.

RINFRESCATOIO, s. m. *naczynie* *w* *które* *się* *wstawia* *wino* *do* *ochłodzenia*.

RINFRESCO, pl. —CHI, s. m. *napój* *ochładzający*, *lody*, *i* *t* *p*.

v. RINFRESCAMENTO.

RINFRIGIDARSI, v. r. *oziębć* *się*. [zmarszczony]

RINFRIGNATO, —TA, ad.

RINFRONZARE, v. a. *naprawić*, *naprzędzić*.

RINFRONZIRE, v. n. *puszczać* *nowe* *liście*. = v. r. fig. *ustroić* *się*, *wystroić* *się*.

RINFUSO, —SA, p. ad. *dolany*. = *napelniony* *z* *wierzbem*, *przepelniony*. = *pomieszany*, *zmieszany*. Alla rinfusa, av. *w* *nieładzie*, *nieporządknie*. = *ochwacać* *(o* *koniu)*.

RINGAGLIARDIRE, v. a. i. r. *wzmocnić*, *orzeźwić*, *pokrzepić*. = v. n. *nabrać* *sił*, *pokrzepić* *się*.

RINGALLUZZARSI, v. r. RINGALLUZZOLARE, v. n. *kokoszyć* *się*, *buńczuczyć* *się*.

RINGANGERARE, v. a. *osadzić* *na* *czopach*, *przybić* *zawiasy*. = fig. *złączyć*, *spoić*.

RINGAVAGNARE, v. a. v. AGGAVIGNARE. —la speranza, fig. *nabrać* *nadziei*. Lo vilanello a cui la roba manca... poi riede e la speranza ringavagna, *D. Inf.*

RINGENERARE, v. a. *odrodzić*.

RINGENTILIRE, v. a. i. r. *upięknąć*, *przyozdobić*.

RINGHIARE, v. n. *wyszczerezać* *zęby*, *warczeć*. Stavvi Minos orribilmente e ringhia, *D. Inf.*

RINGHIERA, s. f. *mołwnica*. = *kazalnica*, *ambona*.

RINGHIO, s. m. *wark*, *warczenie*. Indi a morsi venir, di rabbia ardenti, con aspri ringhi e rabbuffati dossi, *Ar. Or. Fur.*

RINGHIOSO, —SA, ad. *warkliwy*, *warczący*. Botoli trova poi venendo giuso ringhioli, *D. Purg.*

RINGHIOTTIRE, v. a. i. r. *znowu* *połknąć*, *pochłonąć*.

RINGIOIRE, v. n. i. r. *znowu* *się* *rozweselić*.

RINGIOVANIRE, —VENIRE, v. a. i. r. *odmładzać*. = v. n. *odmłodzić*, *odmładzać* *się*. E quando 'l verno sparge le pruine, e quando poi ringiovanisce l'anno, *Petr.* [weselić *się*.

RINGIOVIALIRE, v. n. i. r. *rozringirare*, v. RIGIRARE.

RINGOIARE, v. a. *znowu* *połknąć*, *pochłonąć*.

RINGORGAMENTO, RINGORGO, s. m. *wezbranie*, *wylew*, *rozlew*.

RINGORGARE, v. n. *wezbrać*, *wylać*, *rozlać*.

RINGRANARE, v. a. *znowu* *zasiać* *pole* *ziarnem*.

RINGRANDIRE, v. a. i. r. *powiększać*. —gli oggetti, *powiększać* *przedmioty* *(o* *soczewkach)*. [utyc]

RINGRASSARE, v. n. *znowu* *ringraavidamento*, s. m.

nowa *cięża*.

RINGRAVIDARE, v. n. *znowu* *zająć* *w* *ciężę*.

RINGRAZIAMENTO, s. m. *dzięki*, *dziękczynienie*, *podziękowanie*.

RINGRAZIARE, v. a. *dziękować*, *podziękować*. Sia ringraziato Iddio, *Bogu* *dzięki*.

RINGRAZIATORIO, —RIA, ad. *dziękczynny*. [czyść]

RINGRINZIRE, v. a. i. r. *marszringrossare*, v. a. *powiększać*. = v. n. *powiększać* *się*. La gragnuola ringrossava come grossi limoni, *Cell. Vit.*

RINGUAINARE, v. a. *włożyć* *znowu* *do* *pochwy*.

RINGUIGGIARE, v. a. *przystać* *obuwie*, *dać* *przyszwy*.

RINMILLARE, v. n. *D. Par.* *rozmnóżić* *się* *tyśmiacami*.

RINNAFFIARE, v. a. *znowu* *skropić*, *zrosić*.

RINNALZAMENTO, s. m. *podwyższenie*.

RINNALZARE, v. a. *podwyższyc*, *podnieść*. = *Pitt.* *podnieść* *koloryt* *obrazu*. = v. n. *podrastać*, *podrosnąć*. = v. r. *podnieść* *się*, *wznieść* *się*.

RINNAMORAMENTO, s. m. *powtórne* *zakochanie* *się*.

RINNAMORARE, v. a. *znowu* *rozkocharć*. = v. r. *znowu* *się* *zakochać*.

RINNEGAMENTO, s. m. *zaparcie* *się*, *wyparcie* *się*.

RINNEGARE, v. a. *zaprzec* *się*, *wyprzec* *się*, *odstąpić* *od* *wiary*. Rinnegò Cristo e la sua fede, *Passav.* = *wyrzec* *się*, *zrzec* *się* *czego*, *porzucić* *co*. E fatto un crocione alla bottega, ciascun di lor il suo mestier rinnega, *Menz. Sat.*

RINNEGATO, s. m. —TACCIO, peg. *renegat*, *zaprzaniec*. Can rinnegato, *zdrójca*, *nieczemnik*.

RINNESTAMENTO, s. m. *powtórne* *szczepienie*.

RINNESTARE, v. a. (znowu) *szczepić* *drzewo*. = fig. *znowu* *złączyć*, *spoić*.

RINNOVABILE, ad. m. f. *da* *jacy* *się* *odnowić*.

RINNOVAGIONE, RINNOVANZA, † RINNOVATA, RINNOVAZIONE, † RINNOVAMENTO, s. m. *odnowienie*.

RINNOVARE, RINNOVELLARE, v. a. *odnawiać*, *odnowić*. —ferite, *odnowić* *rany*. —alcuna cosa nella mente, *odnowić*, *odświeżyć* *pamięć* *czego*. = v. r. *odnawiać* *się*.

RINNOVATORE, RINNOVELLATORE, s. m. —TRICE, s. f. *odnowiciel*, *odnowicielka*.

RINNOVELLAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *odnowienie*.

RINOCERONTE, s. m. *Zool.* *nosorożec*. [ny, *wstawiony*.

RINOMABILE, ad. m. f. *staw-*

RINOMANZA, RINOMINANZA, s. f. sława, słynność.

RINOMARE, RINOMINARE, v. a. sławić.

RINOMATO, RINOMINATO, —TA, p. ad. v. RINOMARE. = sławny, słowny.

RINOVARÉ, RINOVELLARE, ec. v. RINNOVARE, ec.

RINQUARTATO, —TA, ad. ćwiartowany. = podzielony na cztery części; poczwórny. = pełny, napełniony.

RINSACCAMENTO, s. m. trzęsienie się na koniu.

RINSACCARE, v. a. schować w worek. = v. n. e. r. trząść się, podskakiwać na koniu. Così correndo tutto si rinsacca, L. Lipp. Maim.

RINSALDAMENTO, s. m. uwierzenie, ustalenie.

RINSALVATICCHIRE, v. n. ir. znowu zdziżyć. = znowu zarosić cierniem, głogami.

RINSANGUINARE, —GUIGNARE, v. a. znowu zbroczyć krewią. = odnowić ranę, rozrznąć. = v. a. e. n. bass. opatrzyć w pie-niądze; dostać pieniędzy.

RINSANICARE, v. a. uzdrowić, wyleczyć. [wied.]

RINSANIRE, v. n. ir. wyzdrowieć. RINSAVIRE, v. n. ir. zmędrzeć, wrócić do rozumu, upamiętać się, poprawić się.

RINSEGNARE, v. a. znowu nauczyć. = rozpowiadać, objaśnić w czym.

RINSELVARSİ, v. r. zarość znowu lasem. = wejść znowu do lasu. E minacciata e lenta si rinselva, Ar. Orl. Fur.

RINSERRARE, v. a. zamknąć.

RINSIGNORIRSİ, v. r. ir. znowu ópanować.

RINTANARSİ, v. r. schować się, skryć się do jamy, do jaskini. = przycupnąć, schować się, ukryć się.

RINTASARE, v. a. zatknąć, zaszpunktować.

RINTEGRARE, v. a. spoić części, naprawić co było rozbitem, zburzonem. E là i Pagani le difese loro gian rinforzando tremule e cadenti, e rintegrando le già rotte mura, Tass. Ger. = Rintegrare in un posto, przywrócić na dawne miejsce.

RINTEGRAZIONE, s. f. odnowienie. = Leg. przywrócenie do dóbr.

RINTENDERE, v. n. znowu słyszeć.

RINTENERIRE, v. a. ir. znowu skruszyć. = fig. znowu rozczulić, rozrzewnić. = v. r. rozczulić się, rozrzewnić się.

RINTERRAMENTO, RINTERRIMENTO, s. m. zasypywanie ziemią.

= odsep, odsepisko, ziemia nanie-siona przez wodę.

RINTERRARE, v. a. obsypać, zasypać ziemią.

RINTERROGARE, v. a. znowu zapytać.

RINTERZARE, v. a. potroić.

RINTIEPIDARE, v. a. zleźnić. = v. n. znowu zleźnić.

RINTIEPIDIRE, v. a. ir. v. RINTIEPIDARE. = fig. ukoić, uśmierzyc, ulżyć.

RINTOCCARE, v. a. dzwonić uderzając sercem dzwonu w jedną tylko stronę.

RINTOCCO, pl. —CHI, s. m. odgłos dzwonu.

RINTONACARE, v. a. znowu potynkować.

RINTOPPAMENTO, s. m. spokłanie; v. RINTOPPO.

RINTOPPARE, v. a. spotkać, napotkać, natrafić, natknąć się na co, trafić o co. = D. Inf. ła-tać, szubkować.

RINTOPPO, s. m. przeszkoda, zawada, opór. Di — agli altri, D. Inf. obrew przeciw zdaniu innych.

RINTORNO, s. m. obwód, okrag. [śledzenie.]

RINTRACCIAMENTO, s. m. RINTRACCIARE, v. a. tropić,

iść za śladem, wysledzić, wy-tropić. [dzicieli.]

RINTRACCIATORE, s. m. śle-RINTRONAMENTO, RINTRONO, s. m. zagłuszenie.

RINTRONARE, v. a. zaglu-szyć. = v. n. huczeć, rozlegać się. Di fischì, e bussi tutto l' bosco suona, del rimbombar de' corni il ciel rintruona, Poliz. Stanz.

RINTUZZAMENTO, s. m. przytępienie, przytłumienie.

RINTUZZARE, v. a. stępić, zatepić, przytępić. Sol morte rintuzzar la punta può de' miei mali, Filic. — gli altrui detti, fig. zamknąć komu gębę. = fig. polożyć tamę, powściągnąć, ukrócić, pohamować. E mille volte ad ogni incontro inmote l' ire de' venti han rintuzzate e dome, Tass. Ger. — l' orgoglio, ukrócić, poniżyć, upokorzyć dumę. Or ha l' orgoglio lor Dio rintuzzato, Tasson. Secch. = v. r. osłabnąć, zwłgleć. Si rintuzzaron le loro forze. = fig. zo-stać upokorzonym, poniżonym.

RINTUZZATO, —TA, p. ad. stepiony, zatepiiony. = fig. tę-py, przytępiiony, ograniczony.

RINUMIDIRE, v. a. ir. od-wilżyć. [czenie się.]

RINUNZIA, —GIONE, s. f. zrze- RINUNZIAMENTO, s. m. v.

RINUNZIA, = doniesienie, uwi-a-domienie, opowiedzenie, zda-nie sprawy.

RINUNZIARE, v. a. zrzec się, wyrzec się. = odmówić, za-przeczyć. = donieść, uwiadomić, opowiedzieć, obwieścić.

RINUNZIATORE, s. m. —TRICE, s. f. zrzekający się, zrzekająca się. = donosiciel, donosicielka.

RINUNZIAZIONE, v. RINUNZIA. RINVALIDARE, v. a. nadac znowu ważność.

RINVENIBILE, ad. m. f. łatwy do wynalezienia.

RINVENIMENTO, s. m. wy-nalezienie.

RINVENIRE, v. a. ir. wyzna-leźć, znaleźć. = ocucić, o-trzeźwić. E spogliatolo, per ve-dere di rinvenirlo, lo trovarono morto, Lasc. Nov. = v. n. przy-jść do siebie, ochłonąć ze strachu, odzyskać przytomność umysłu. E quando sarà rinvenuta badate bene di non farle paura, Manz. P. S. = napećnić (o czym su-chem namoczonym w wodzie); fig. zmięknąć, uleść, skłonić się.

RINVENUTO, —TA, p. ad. v. RINVENIRE. [RARE.]

RINVERBERARE, v. RIVERBE-

RINVERDIMENTO, s. m. za-zielenienie się.

RINVERDIRE, v. a. ir. zazielenić. = fig. odnowić, odświe-żyć, ożywić. Che studio di ben far grazia rinverda, D. Purg. = v. n. zazielenić się. = fig. od-młodnieć, odmłodzić się. Nè, perchè faccia indietro april ritor-no, si rinfora ella mai (la vita) nè si rinverde, Tass. Ger.

RINVERGARE, v. a. szperać, myśzkować; odszukiwać, zna-leźć. = v. RISCOSTRARE.

RINVERGATO, —TA, ad. pa-skowany, pęgowany, v. VER-GATO.

RINVERMIGLIARSİ, v. r. po-czerwieniec.

RINVERTIRE, v. n. ir. zwró-cić się w tył, cofnąć się. = sprawdź się. = zamieniać.

RINVERZARE, v. a. wsta-wiać kawałki drzewa dla za-tłknięcia szpar w popekanem drzewie.

RINVERZICARE, v. n. zazielenić się. = v. a. odnowić, odświeżyć. [nić się.]

RINVERZIRE, v. n. zazielenić.

RINVESCARE, v. a. znowu pomazać lepen.

RINVESCIARE, v. n. bawić się plotkami, paplać.

RINVESTIMENTO, s. m. po-wtórna inwestytura.

RINVESTIRE, v. a. ir. znowu nadac inwestyturę. = Rinvestire

una cosa in un' altra, *zamienić co na co.* = włożyć w co pieńdże, umieścić na procent. = fig. mieniać, facyendować.

RINVIARE, v. a. odesłać, odprawić.

RINVIGORIMENTO, —RAMENTO, s. m. wzmocnienie, pokrzepienie.

RINVIGORIRE, —RARE, v. a. wzmocnić, pokrzepić. = v. n. pokrzepić się.

RINVILIARE, v. a. zniżać cenę. = v. n. spaść z ceny, stanąć.

RINVILIRE, v. AVVILIRE.

RINVILUPPARE, v. a. znówu obwinąć, zawinąć.

RINVITARE, v. a. znówu zaprosić. [szenie.]

RINVITO, s. m. nowe zaproszenie.

RINVIVIRSI, v. r. ir. odżyć, ożeźwieć.

RINVOLGIARE, v. a. rozochocić, dodać ochoty.

RINVOLGERE, v. a. ir. obwinąć, zawinąć. [niętko.]

RINVOLGOLO, s. m. zawińnięcie.

RINVOLTARE, v. RINVOLGERE.

RINVOLTO, —TA, p. ad. obwinęty, zawińnięty. = s. m. zawińnięcie.

RINVOLTURA, s. f. zawińnięcie, obwinianie; obwinienie, obwinika.

RINZAFFARE, v. a. zalepić szpary, poukładać, pozatykać. = dać pierwszy tynk na murze.

RINZAFFATURA, s. f. pierwszy tynk na murze.

RINZEPARE, v. a. v. RINZAFFARE. = powbijać kliny dla wzmocnienia czego.

RINZEPPATURA, s. f. utkanie klakami.

RIO, s. m. strumień. Un rio di pianto, fig. strumień łez. = * rzeka. E pronti sono al trapassar del rio, D. Inf. = stawa. Poi vidi genti che di fuor del rio tenean la testa, D. Inf.

RIO, s. m. + grzech, wina, przewinienie. Io son Virgilio: e per null' altro rio, lo ciel perdei, che per non aver fe, D. Purg. v. REITA. = winowajca. Lo duca dunque: o di' degli altri rii, D. Inf.

RIO, RIA, ad. winny, występnny, niegodziwy. = zły, przeciwny, niepomyślny. Ria fortuna, los srogi, okrutny. Di rio in buono, av. jedno z drugim, w przeciwnu. [ro.]

RIOBARBARO, v. REOBARBARO.

RIOBBLIGARE, v. a. znówu zobowiązać.

RIONE, s. m. jedna z 14 części na które Rzym jest podzielony.

RIORDINAMENTO, s. m. —

zione, s. f. uporządkowanie, urządzenie, narządzenie.

RIORDINARE, v. a. uporządkować, urządzić, narządzić.

RIORDINATORE, s. m. urządzić.

RIOSERVARE, v. a. znówu postrzegać.

RIOTTA, s. f. + klótnia, hałas, sprzeczka, rozruch. Prima con parole, grave e dura — incominciarono, Bocc.

RIOTTARE, v. n. + klócić się, sprzeczkać się, hałasować.

RIOTTOSAMENTE, av. + klótliwie.

RIOTTOSO, —SA, ad. + klótliwie, sprzeczny, uparty.

RIOZZOLO, s. m. strumyk.

RIPA, s. f. brzeg morski, brzeg rzeki. = grobla, tama. = urwisko, przepaść.

RIPARABILE, ad. m. f. dający się naprawić.

RIPARAMENTO, s. m. naprawa, naprawienie. = zapobieżenie, zarządzenie. = wał, mur.

RIPARARE, v. a. naprawić. Perchè i Saracini rompesono le mura il dì, la notte eran riparate e stoppate, G. Vill. = zapobiegać, zarządzić. — al danno, zapobiedz szkodzie. = bronić, zastaniać. = fig. ożywić. = zastawiać, bronić, zastawiać się. Rinaldo il colpo riparò col scudo, Bern. Orl. = schronić. Dopo varia burrasca alfin nel porto riparasti la nave a salvamento, Mont. = v. n. e. r. udać się dokąd, schronić się. = chodźcie często dokąd, bywać gdzie.

RIPARATORE, s. m. —TRICE, s. f. zapobiegający, zapobiegająca.

RIPARAZIONE, —TURA, s. f. naprawienie. = fig. wynagrodzenie krzywdy, zadosyć uczynienie.

RIPARLARE, v. a. jeszcze raz mówić, pomówić z kim.

RIPARO, s. m. srodek, lekarstwo, sposób na co, przeciw czemu. Chè scettro e regno contro gli anni non son — e schermo, Cast. An. parl. = schronienie, zasłona, tarcza, przedmurze. Far —, bronić się, zastawiać się przeciw czemu. Tempo non mi pareva di far — contra colpi d' Amor, Petr. = grobla, tama. = wał, szaniec. Come quando si dà di fuor l' assalto ad un qualche — o bastione, Ar. Orl. Fur.

RIPARTIMENTO, s. m. —GIONE, —ZIONE, s. f. rozkład, podział, rozdzielenie na wielu.

RIPARTIRE, v. a. ir. rozdzielić, na wielu rozłożyć.

RIPARTITAMENTE, av. ściśle dzieląc, rozkładając na kazdego. [porodzić.]

RIPARTORIRE, v. n. znówu napasać, nakarmić. = fig. karmić duszę.

RIPASSARE, v. n. (znówu) przechodzić.

RIPASSATA, s. f. powrót tą samą drogą. = Fig. Dare una —, przejrzeć co, przegladnąć. Fare una — ad alcuno, wytrzeć komu kapitulę, natrzeć uszu.

RIPASSEGGIARE, v. n. znówu się przejść.

RIPATIRE, v. n. ir. znówu cierpieć.

RIPATRIARE, v. n. e. r. powrócić do ojczyzny. = v. a. przyprowadzić z wygnania. Avea in animo di — gli usciti, Mach. Stor. [zgrzeszyć.]

RIPECCARE, v. n. znówu

RIPENSAMENTO, s. m. przebieganie myślg.

RIPENSARE, v. n. przebiegać myślg, zastanawiać się, przypominać sobie, namyslać się.

RIPENTAGLIO, s. m. niebezpieczeństwo.

RIPENTIMENTO, s. m. ża za grzechy.

RIPENTIRSI, v. r. żalować. Che non ben si ripente dell' un mal, chi dell' altro s' apparecchia, Petr.

RIPENTITORE, s. m. —TRICE, s. f. żałujący, żałująca.

RIPENTUTO, —TA, p. ad. + żałujący, przejęty żalem. Quale i fanciulli... con gli occhi a terra, stannosi ascoltando... e ripentuti; tal mi stav' io, D. Purg.

RIPERCOSSA, s. f. odbicie dźwięku, i t. p.

RIPERCOSSO, —SA, p. ad. jeszcze raz uderzony. = odbity.

RIPERCUOTERE, v. a. ir. jeszcze raz uderzyć. = nawzajem uderzyć, oddać wet za wet, odbić uderzenie. = odbijać (promienie światła, dźwięk). Il disco lunare illuminato dal sole, è potente a — i raggi di quello, Gal. Lett. = Med. wpędzić wewnątrz ciała humory. = v. r. odbijać się (o świetle, głosie).

RIPERCUOTIMENTO, —COMENTO, s. m. odbicie uderzenia. — di raggi, odbicie promieni.

RIPERCUSSIONE, s. f. odbicie uderzenia. = Med. wpędzenie wewnątrz ciała humorów. = odbicie światła, dźwięku.

RIPERCUSSIVO, —VA, ad. Med. wpędzający wewnątrz ciała.

RIPERCUSSO, —SA, p. ad.
v. RIPERCOSSO. [stracić.
RIPERDERE, v. a. znowu
RIPERELLA, s. f. niski brzeg.
RIPESARE, v. a. znowu wa-
żyć, przeważać. = fig. znowu
rozważać.
RIPESCAMENTO, s. m. wy-
ciągnięcie z wody. = fig. od-
zyskanie czego.
RIPESCARÈ, v. a. wyciągnąć
z wody co w nią wpadło. =
fig. odszukać, wynaleźć, od-
zyskać. [tluc.
RIPETARE, v. a. znowu u-
RIPETERE, v. a. powtarzać.
RIPETIMENTO, s. m. po-
wtarzanie.
RIPETTO, s. m. + klótnia,
sprzeczka, zwada. [tytor.
RIPETITORE, s. m. korrepe-
RIPETITURA, —ZIONE, s. f.
powtarzanie. = zwrotka na
końcu strofy. = Oriuolo a ri-
petizione, repeties.
RIPEZZAMENTO, s. m. —TU-
RA, s. f. łatanie, sztukowanie.
RIPEZZARE, v. RAPPEZZARE.
RIPEZZATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. łatacz, łataczka.
RIPIACERE, v. n. ir. znowu
się podobać.
RIPIACIMENTO, s. m. nowe
upodobanie, nowa przyjem-
ność.
RIPIAGNERE, RIPIANGERE, v.
n. ir. znowu zacząć płakać. =
żałować, oplakiwać.
RIPIANTARE, v. a. znowu
sadzić drzewa, i t. p. = znowu
umieścić, postawić gdzie. — il
campo, przenieść obóz na inne
miejsce.
RIPICCHIARE, v. n. znowu
zastukać. = fig. znowu rozpo-
cząć, wrócić do czego.
RIPICCHIO, RIPICCO, pl. —CHI,
s. m. oddicie uderzenia.
RIPIDEZZA, s. f. przykrość
góry.
RIPIDO, —DA, ad. przykry,
stromy, urwisty.
RIPIEGAMENTO, s. m. za-
gigicę, załamanie. — della luce,
łamanie się światła.
RIPIEGARE, v. a. zwiąć,
składać. — le insegne, zwinąć
chorągwie; fig. zwinąć chorą-
giewkę; pop. zdrzeć nogi. —
uno, zabić (o doktorze). Fa
sopr'all' inferno una bottega, e
poi il più delle volte lo ripiega,
L. Lipp. Malm. = v. r. cofać się,
ustępować (o wojsku). = Ripie-
garsi ne vizj usati, na nowo po-
paść w też same wady. [to.
RIPIEGATURA, v. RIPIEGAMEN-
RIPIEGO, pl. —GHI, s. m.
środek, sposób, lekarstwo, for-
tel, wybieg. = schronienie,
prztyulek.

RIPIENEZZA, s. f. pełność.
RIPIENO, s. m. to co służy
tylko do zapełnienia miejsca,
a bez czego się obejść można. =
wyraz wtrącony do wiersza dla
miary lub rymu. = wótek tkac-
cki. = Arch. kamienie kładzione
wewnątrz muru. = Gram. par-
tykuła dopełniająca. = ad. pel-
ny, napełniony.
RIPIGLIAMENTO, s. m. roz-
poczęcie na nowo, odnowienie,
powtórzenie. = wyrzuty, zgry-
zota sumienia.
RIPIGLIARE, v. a. wziąć na
nowo, odbrać, odzyskać. Cia-
scun ritroverà la trista tromba,
ripigliarà sua carne e sua figura,
D. Inf. = zacząć, powtórzyć
od początku. Dico la bella storia
ripigliando, Ar. Orl. Fur. = zga-
nić, zgromić. = Ripigliare alcu-
no, znowu sobie ująć kogo. =
v. r. znowu się z kim zewrzeć,
zetrzeć. Anch'io con Mandrigar-
do mi ripiglio, Ar. Orl. Fur. =
v. n. odrzec, odpowiedzieć.
RIPIGLIO, v. RIPRENSIONE.
RIPIGNERE, RIPINGERE, v. a.
ir. odepchnąć, odtrącić, ode-
przeć, odpedzić.
RIPILOGARE, v. RIEPILOGARE.
RIPINTO, —TA, p. ad. odpar-
ty, i t. d. = skryty, ukryty,
schowany. Gli angelletti ripinti
tra le foglie, piaszcza ukryte
między liśćmi.
RIPIOVERE, v. n. imp. znowu
padać (o deszczu). = fig. spa-
dać w drobnych kroplach.
RIPISCIARE, v. n. znowu na-
szczać. Prese per miglior partito
di gittar via quella (orina) e di
ripisciarvi una altra volta, Lasc.
Nov.
RIPLACARE, v. a. znowu
przeblagać, ulagodzić. = v. r.
dać się przeblagać.
RIPOPOLARE, v. a. znowu
załudnić.
RIPORGERE, v. a. ir. znowu
podać, przedstawić.
RIPORRE, RIPONERE, v. a. ir.
położyć na dawnym miejscu. =
pokładać w czym co, zakładać
co na czym. — la sua gloria in
chechessia, zakładać swą sławę
na czym. A che ripon più la
speranza in lui? Petr. Tutta ri-
pongo la mia speme in Dio, Fort.
Ric. = schować. — il corpo, po-
chować ciało. Ed ella poichè ri-
posto l' ebbe disse, Bocc. = scho-
wać, sprzątnąć, ukryć. = fig.
odbudować. A Poggibonizi ri-
pose il castello in sul poggio. = u-
mieścić, policzyć w rzędzie. Se
bene intendi perchè la ripose tra
le sustanze, e poi tra gli argo-
menti, D. Inf. = Riporre in mano

altrui chechessia, oddać co w rę-
ce czyje. = v. r. Riporsi a far
chechessia, na nowo zasiąść
do czego. E riposesi a sedere,
Bocc. i znowu usiadła. = And-
are a riporsi, schować się w ką-
t, uznać się za zwyciężonego.

RIPORTAMENTO, s. m. do-
niesienie.

RIPORTARE, v. a. odnieść,
zanieść na dawne miejsce. Tor-
nò per la cassa sua, e colà la ri-
portò ove levata l'avea, Bocc. =
donieść, uwiadomić. = odnieść,
otrzymać korzyść, zwycięstwo.
= odłożyć na inny czas. = Ri-
portar grazie, złożyć dzięki.

RIPORTATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. donosiciel, donosićka.

RIPORTO, s. m. raport, do-
niesienie. = rodzaj haflu złot-
tego lub srebrnego.

RIPOSAMENTO, s. m. odpo-
czynienie.

RIPOSARE, v. n. e. r. spoczy-
wać, odpoczywać. Quante il vil-
lan che al poggio si riposa vede
luciole giù per la vallea, D. Inf.
= przedstawiać, ustawać. Ma ri-
posandosene già il ragionar delle
donne, Bocc. = Riposare in un
luogo, spoczywać gdzie na wie-
ki. Qui riposa, qui giace, tu spo-
czywa, tu leży. = Fig. Ripo-
sarsi sopra uno in alcuna cosa,
polegać w czym na kim. — sulla
fede d'un amico, polegać na
wierności przyjaciela. = v. a.
dać odpoczynek. = złożyć gdzie
na nowo. [kójnie.

RIPOSATAMENTE, av. spo-
RIPOSATO, —TA, ad. spo-
kojny. Lieta e riposata vita, we-
sote i spokojne życie.

RIPOSATORE, s. m. dający
wypocząć. = odpoczywający.
RIPOSEVOLE, ad. m. f. spo-
kójny.

RIPOSIZIONE, s. f. Chir.
wstawienie zwiecznych kości.

RIPOSO, s. m. spoczynek, od-
poczynek. Giornata —, dzień
odpoczynku. Dar —, dać wypo-
cząć. Dar il —, uwolnić kogo od
służby z przyznaniem pensji
dożywotnej. = miejsce odpo-
czynku. = Gram. przestanek.

RIPOSTA, s. f. położenie cze-
go na dawnym miejscu. = Mil.
zapasy żywności. Far la —, o-
patrzyc się w żywność.

RIPOSTAMENTE, av. skrycie,
pokryjomo.

RIPOSTIGLIO, —GNOLO, s. m.
kryjówka.

RIPOSTO, —STA, p. ad. zło-
żony na dawnym miejscu, i t. d.
= schowany, ukryty. Luogo ri-
posto, miejsce ukryte, ubocze.
Come riposto lupo alla macchia
il capriuolo attende, Ar. Orl. Fur.

== Pianta riposta, roślina na nowo posadzona.

RIPREGARE, v. a. znowu prosić.

RIPREMERE, v. a. znowu ciśnąć, tłoczyć. = fig. tłumić, przytłumić. Io stava come quei che'n sè ripreme la punta del disio, D. Par. = v. r. odstąpić od swego zamiaru, odmienić zdanie.

RIPRENDERE, v. a. znowu wziąć. Quando ebbe detto ciò, cogli occhi torti riprese il teschio misero co' denti, D. Inf. = odebrać na powrót, odzyskać. Saladino avea ripreso Gerusalemme, G. Vill. = ganić, zgromić, strofować. = v. r. poprawić się.

RIPRENDEVOLE, RIPRENSIBILE, ad. m. f. naganny.

RIPRENDEVOLMENTE, RIPRENSIBILMENTE, av. nagannie.

RIPRENDIMENTO, s. m. RIPRENSIONE, s. f. nagana.

RIPRENDITORE, RIPRENSORE, s. m. —TRICE, s. f. ganićiel, ganićielka.

RIPRESA, s. f. rozpoczęcie na nowo, powtórzenie. = bura, nagana. = pieniądze za sprzedane owoce, warzywo. = Mus. znak wskazujący powtórzenie kawatki. = Ripresa d'una città, odebranie na powrót wziętego miasta. [GLIA.]

RIPRESAGLIA, v. RAPPRESENTARE, ec. v. RAPPRESENTARE, ec.

RIPRESO, —SA, p. ad. v. RIPRENDERE. [PREMERE.]

RIPRESSO, —SA, p. ad. v. RIPRESTARE, v. a. znowu komu lub od kogo pożyczyc.

RIPREZZO, s. m. dreszcz. = przestrach. Poscia vid'io mille visi cagnazzi fatti per freddo, onde mi vien —, D. Inf. v. RIBREZZO.

RIPRINCIPIARE, v. a. znowu zacząć.

RIPRISTINARE, v. a. przywrócić dawny porządek.

RIPRODURRE, v. a. ir. reprodukcować.

RIPROFONDARE, v. n. e. r. znowu się pograżyć, zanurzyć. RIPROMESSO, —SA, p. ad. znowu obiecać.

RIPROMETTERE, v. a. ir. znowu obiecać. = v. r. obiecywać sobie, spodziewać się.

RIPROMISSIONE, v. REPROMISSIONE. [zapropnować.]

RIPROPORRE, v. a. ir. znowu

RIPROVA, s. f. próba, doświadczenie, dowód. Stare alla —, poddać się pod próbę.

RIPROVARE, v. a. znowu dowieść. = zganić, zgromić, potępić, odrzucić. = zbijać dowody. = v. r. znowu próbować.

RIPROVAZIONE, —GIONE, s. f. zgromienie, nagana. = Teol. wieczne potępienie.

RIPROVEDERE, —VVEDERE, v. a. ir. znowu opatrzyć w co. = znowu przejrzeć, przeglądnać.

RIPROVEDUTO, —TA, p. ad. v. RIPROVEDERE.

RIPRUOVA, v. RIPROVA.

RIPUDIARE, v. a. Leg. nieprzyjąć spadku. = odprawić żonę, rozwieść się z żoną.

RIPUDIO, s. m. rozwód. = rozbrat, poróżnienie.

RIPUGNANTE, ad. m. f. przeciwny, sprzeczny, niezgodny.

RIPUGNANZA, RIPUGNAZIONE, s. f. przeciwność, sprzeczność, wstręt, odraza, obrzydzenie.

RIPUGNARE, v. a. e. n. sprzeciwiać się czemu.

RIPUGNERE, v. a. ir. znowu ukląć.

RIPULIMENTO, s. m. polerowanie; politura.

RIPULIRE, v. a. ir. odpolerować. = fig. poprawić, wygładzić dzieło. = przywołać wyśła żeby szukał w tyle pozostałej zwierzyny.

RIPULITURA, s. f. politura.

RIPULLULARE, v. n. znowu rozkrzewiać się.

RIPULSA, s. f. odepchnięcie, odmówienie, odrzucenie. Dar —, odmówić, odrzucić.

RIPULSARE, v. a. odepchnąć, odrzucić, odtrącić, odmówić, odprzeć. [charie.]

RIPULSIONE, s. f. Fis. odpychanie. RIPULSIVO, —VA, ad. Fis. odpychający.

RIPURGA, s. f. powtórne przeczyszenie. [MENTO.]

RIPURGAMENTO, v. RIPULIRIPURGARE, v. a. znowu przeczyścić.

RIPURGATIVO, —VA, ad. dobrać na przeczyszenie.

RIPUTAMENTO, s. m. sąd, zdanie, mniemanie.

RIPUTARE, v. a. sądzić, mniemać, poczytywać. = przypisywać, przyznawać.

RIPUTATO, —TA, p. ad. uważany, poczytywany za co. Per esser ragionevole sono stato riputato poco men che eretico, Gal. Lett. = sławny, znakomity. [NE.]

RIPUTAZIONE, v. REPUTAZIONE, ec.

RIRALLEGRARSI, v. r. znowu się rozweselić.

RISA, s. f. śmiech zbyteczny. = s. f. pl. di riso, śmiechy.

RISAETTARE, v. a. odpierać pociski pociskami.

RISAGALLO, v. RISIGALLO.

RISAIA, s. f. ryżowisko.

RISALDAMENTO, s. m. —TURA, s. f. złutowanie. = zasklepienie rany.

RISALDARE, v. a. znowu złutować. = zasklepić, zagoić ranę.

RISALIMENTO, s. m. nowe wstąpienie na górę.

RISALIRE, v. n. ir. znowu iść pod górę. = sięgać początku. Questa dottrina risale a Socrate e a Platone, Giob.

RISALTARE, v. n. znowu skakać. = odskakiwać, odskoczyć. = Arch. wystawać, wyskakiwać, być wydatnem. = Far —, fig. podnieść, dodać blasku.

RISALTO, s. m. brzeg, listewka wystająca. = Arch. część wystająca budynku.

RISALUTARE, v. a. znowu powitać.

RISALUTAZIONE, s. f. wzajemne powitanie, odклонienie się. [się ulecczy.]

RISANABILE, ad. m. f. dający RISANAMENTO, s. m. uleczenie, wyleczenie.

RISANARE, v. a. uleczyć, wyleczyć, uzdrowić. = v. n. wyleczyć się, przejść do zdrowia, uzdrowieć.

RISAPERE, v. n. ir. 'dowiedzieć się o czym. [plę.]

RISARCHIARE, v. a. znowu RISARCIMENTO, s. m. naprawienie, naprawka. = fig. wynagrodzenie szkody, krzywdy.

RISARCIRE, v. a. ir. naprawić. — un danno, fig. wynagrodzić szkodę.

RISATA, s. f. śmiech głośny. = pośmiej, pośmiewisko, urągowsko.

RISBADIGLIARE, v. n. znowu poziewać.

RISCAGLIARE, v. a. znowu cisnąć, rzucić.

RISCALDAMENTO, s. m. ogrzanie, rozgrzanie. — del sangue, rozgrzanie krwi. = fig. upadnięcie w zapal, w passję. = wysypka pochodząca z rozgrzania krwi.

RISCALDANTE, ad. m. f. rozgrzewający.

RISCALDARE, v. a. ogrzewać, rozgrzewać. = Fig. Riscaldare gli orecchi a uno, natrzeć komu uszu. — uno, dogrzewać komu, nalegać na kogo, prosić usilnie. = v. n. zagrażać się, przeć (o zbożu). = v. r. grzać się, rozgrzać się, nagrząć się. = fig. rozgrzać się, wpaść w zapal.

RISCALDATIVO, —VA, ad. rozgrzewający.

RISCALDATO, —TA, p. ad. v. RISCALDARE, = spanoszony, wzbogacony.

RISCALDAZIONE, s. f. ogrzewanie.

RISCAPPARE, v. n. znówu się wymknąć.

RISCAPPINARE, v. a. dać nowe podeszwy u bótów.

RISCATTARE, v. a. wykupić z niewoli. = v. r. Riscattarsi nel giuoco, odegrać się. = powetować, oddać wet za wet.

RISCATTATORE, s. m. wykupiciel, odkupiciel.

RISCATTO, s. m. wykupienie, odkupienie, wykupno. = pieniądze dane za wykupienie, wykupno. = odbicie, powetowanie. = zemsta.

RISCEGLIERE, **RISCIERRE**, v. a. ir. znówu wybrać.

RISCEGLIMENTO, s. m. nowe wybranie, nowy wybór.

RISCHELTO, —TA, p. ad. znówu wybrany.

RISCHIARAMENTO, —RIMENTO, s. m. wyjaśnienie, objaśnienie. = fig. radość, wesołość, rozweselenie.

RISCHIARARE, —RIRE, v. a. uścielić. = wyjaśnić, objaśnić. = v. u. e. r. wyjaśnić się. = stać się czystym, nabrać czystości (o głosie).

RISCHIEVOLE, **RISCHIOSO**, —SA, ad. ryzykowny.

RISCHIO, s. m. niebezpieczeństwo. = ryzyko, los szczęścia. Andare a —, puścić się na los szczęścia.

RISCIACQUARE, v. a. płókać, optłokać, wyptłokać. — il bucato a uno, fig. zmýć komu głowę, dać burę, wybużować.

RISCIACQUATA, s. f. zmycie komu głowy, zbużowanie.

RISCIACQUATOIO, s. m. upust przy mýnie.

RISCOLO, v. s. o. d. a.

RISCOMUNICARE, v. a. znówu wykląć.

RISCONTARE, v. a. odtrącić, odciągnąć, odjąć.

RISCONTRARE, v. a. napotkać, nadybać. = Riscontrare scritture, konfrontować pisma, porównywać kopię z oryginałem. = Riscontrare la moneta, znówu przeliczyć pieniądze. = porównywać jedno z drugim. = v. r. napotkać się, spoić się. = sprawdzić się, zgadzać się.

RISCONTRO, s. m. spotkanie. = skonfrontowanie, porównanie. = przykład, dowód, odkrycie. = ślad, poślaka, poznaka. Trovar —, znaleźć, odkryć. = Riscontro di stanze, szereg izb ze drzwiami w jednej linii. = galon, haft wyszywany na sukni. = rewizja kassy.

RISCORRERE, v. n. ir. znówu przebiegać, przebieść. = kilka razy przebiegać pismo, odczytywać.

RISCORRIMENTO, s. m. bieganie.

RISCORTICARE, v. a. znówu obedyrzeć ze skóry.

RISCOSSA, s. f. odebranie, odzyskanie. = odsiecz. Di stare alle riscosse han l'impresa, Bern. Orł. Ma in altra parte ond'è secreta uscita, sta preparato alle riscosse Argante, Tass. Ger. = Stare alle riscosse, stać na stronie z której pilkę odbijają; fig. odcinać się, odpuścić.

RISCOSSIONE, s. f. —TIMENTO, s. m. odebranie pieniędzy.

RISCOSSO, —SA, p. ad. v. riscuotere. = oddity, uwolniony (o jeńcu). E tutti fanno prove di gigante, perchè la bella donna sia riscossa, Bern. Orł.

RISCOTITORE, s. m. odbierający. = poborca.

RISCRITTO, v. RESCRITTO.

RISCRIVERE, v. a. ir. przepisać, przekopiować. = odpisać, dać odpowiedź na pismie. = odpowiadać na podane prozby.

RISCUOTERE, v. a. ir. odebrać zapłatę; fig. oberwać po plecach. = odbić więźnia, jenić. = wykupić z zastawu; wydobyć, wydostać, uwolnić. E prima riscosse il suo poderetto, Lasc. Nov. v. riscattare; fig. odkupić, zgładzić, zmýć. Costui riscosse la vergogna, e il fallo del suo figliuolo con tanta vittoria. = Fig. zjednać sobie, dostąpić, otrzymać. — l'assenso universale, l'approbazione, zjednać sobie powszechnie przyzwolenie, pochwałę. E ovunque grandi applausi avea riscossi, i wszędzie otrzymał wielkie okłaski. Perché il merito in corte, o presto o tardi, sempre riscuote i debiti riguardi, Cast. An. parl. = obudzić. = v. r. otrząsać się, otrząsnąć się. = Riscuotersi da un alto sonno, ocknąć się ze snu głębokiego. = odegrać się, powetować przegrany; odciąć się, oddać wet za wet. = uwolnić się od czego. = wzdręgnąć się, struchleć, drzeć ze strachu. Oh me dolente! come mi riscossi quando mi prese (il nero Cherubino), ec. D. Inf.

RISDALERO, s. m. talar niemiecki.

RISDEGNARSI, v. r. znówu się rozgniewać.

RISDECARE, v. a. odciąć, odkryć.

RISECCARE, v. a. osuszyć, wysuszyć. = v. r. wyschnąć, oschnąć.

RISECCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. wyschły, suchy.

RISEDERE, v. n. rezydować.

= Risedere bene, mieć piękną posadę. = usiąść na powrót. In piedi alzatosi, si stava, e poi tornava a —, Salvini. = osiadać, opadać. l'videa lei (la pece) che 'l bollor levava, e gonfiar tutta, e riseder compressa, D. Inf. = fig. mieć w czem siedlisko, zawisnąć. La virtù e la scienza, nelle quali risiede il colmo del perfetto vivere civile, Giob. [SEDERE.]

RISEDUTO, —TA, p. ad. v. RI-

RISEGA, s. f. Arch. zmniejszenie grubości muru na każdym pięttrze domu.

RISEGARE, v. a. odciąć, odrybać. = obcinać, krzesać drzewa. = fig. oddalić, usunąć, uchylić od siebie. = v. r. zwaćzać się. Noi eravamo al sommo della scala, ove secondamente si risega lo monte, D. Purg.

RISEGATURA, s. f. odcięcie, odrybanie, obcinanie.

RISEGNA, s. f. odstąpienie, cessya, zrzeczenie się.

RISEGNARE, v. a. odstąpić, zrzec się. = pościwiadczyć, podpiąć.

RISEGNAZIONE, s. f. rezygnacya, zdanie się na wolę Boską.

RISEGUIRE, v. n. dalej ciągnąć, dalej rzecz prowadzić.

RISEMBRARE, v. a. być podobnym. [posiść.]

RISEMINARE, v. a. znówu

RISENSARE, v. n. e. r. + przyjąć znówu do siebie, odzyskać przytomność umysłu. E dopo molto appena risensando, mirommi, e così disse, Car. En.

RISENTIMENTO, s. m. uczucie urazy, gniew. = lekkie uczucie odnawiającego się bólu.

RISENTIRE, v. a. znówu usłyszeć. = * brzmieć, rozlegać się.

Il cantar nuovo e 'l pianger degli augelli in sul di fanno risentir le valli, Petr. = v. r. obudzić się, ocknąć się ze snu. La giovane, prima che alcun de' suoi, si risentì. Bocc. = Fig. rozwiać się, rozkwitać. Al subito apparir del primo raggio si desta e si risente, Guar. Past. fid. = przychodzić do siebie, ocknąć się z zadziwienia lub przestachu, odzyskać przytomność, ocucić się. E dopo alquanto risentita levatasi... Bocc.

Io era come quei che si risente di visione obblita, D. Par. =

Risentirsi dell' ingiuria, uczuć urazę, rozgniewać się. Gl' Icen fur primi a risentirsene, Dav. Tac. Ann. = dać się uczuć, odezwąć się. Si risenti in Roma un morbo pestilenziale, Cell.

RISENTITAMENTE, av. z gniewem.

RISENTITO, —TA, p. ad. v. **RISENTIRE**. = obudzony, ocknioty. = mocny, tegi, wytraony (o winie). = srogi, ostry, uszczypliwy, gniewliwy. = av. z gniewem.

RISERBA, **RISERBAGIONE**, **RISERBANZA**, **RISERBAZIONE**, s. f. zachowanie, schowanie.

RISERBARE, v. a. zachować na później. = odkładać na później. = zachować, ocalić. = mieć wzgląd na co, uważać.

RISERBATO, —TA, p. ad. v. **RISERBARE**. = ostrożny, baczny, przeczny.

RISERBO, s. m. v. **RISERBA**. = straż. = zastrzeżenie, wyjątek. **RISERRAMENTO**, s. m. ścisnienie.

RISERRARE, v. a. schować, sprzątnąć, zamknąć. = ścisnąć, ołoczyć, osaczyć, okrażyć. = una fortezza, un corpo di nemici, ścisnąć oblężeniem twierdzą, i t. d.

RISERVA, s. f. v. **RISERBA**. = zastrzeżenie sobie czego, zachowanie. = rezerwa, siły odwodowe. = wyłączenie, wyjątek.

RISERVARE, ec. v. **RISERBARE**. **RISERVIRE**, v. a. odstąpić. **RISFORZO**, s. m. nowe uśiłowanie. [spojrzenie.]

RISGUARDAMENTO, s. m. **RISGUARDARE**, v. a. patrzeć, spozierać, poglądać. = Non —, nie uważać, nie baczny na co, nie mieć na co względu. Non — nè Domenica, nè Pasqua, nie obchodzić, nie świętować ani niedzieli ani wielkanocy. = Risguardare alcuna cosa, ściągając się, odnosić się do czego. = patrzeć w którą stronę, być do niej obroconym. La superficie lunare che risguarda verso la terra è montuosa, e ineguale, Gal. Lett.

RISGUARDATORE, **RISGUARDEVOL**, **RISGUARDO**, v. **RISGUARDATORE**, ec.

RISIBILE, ad. m. f. obdarzony możliwością śpiania się.

RISIBILITÀ, s. f. możność śmiania się.

RISICARE, v. a. odważyć, ryzykować. Chi non rischia non rosica, prov. kto chce wygrać kaczora musi stawić gęsiara. = v. n. znajdować się w niebezpieczeństwie.

RISICO, v. **RISCHIO**. **RISICOŚO**, —SA, ad. ryzykowny.

RISIGALLO, s. m. realgar, siarczyk arseniku.

RISINO, s. m. słodki uśmiech. **RISIPOLA**, s. f. Med. róża.

RISIPOLATO, —TA, ad. chory na różę.

RISISTERE, —TENZA, v. **RESISTERE**, ec.

RISMA, s. f. ryza papieru, 500 arkuszy. = D. Inf. gromada.

RISO, pl. m. —SI, f. —SA, s. m. śmiech, uśmiech. Far le risa grasse, śmiać się na cale gardło. Crepar, morir, sganasciarsi, smascellarsi delle risa, pękać, umierać, zanosić się od śmiechu, śmiać się do rozpuku. = * usta uśmiechające się. Quando leggemmo il disiato — esser baciato da cotanto amante, D. Inf.

RISO, s. m. ryż.

RISO, —SA, p. ad. v. **RIDERE**. = uśmiechany, wyszydzony.

RISOFFIARE, v. a. znowu dąć, dmuchać.

RISOGGETTARE, v. a. znowu podbić.

RISOGNARE, v. n. znowu śnić się.

RISOLARE, v. a. podzelać, dąć nowe podeszwy.

RISOLATURA, s. f. podzelowanie.

RISOLINO, v. **RISINO**.

RISOLLETICARE, v. a. znowu taskotać, lechtac.

RISOLUBILE, ad. m. f. rozpuszczalny. = Mat. dający się rozwiązać.

RISOLUTAMENTE, av. rezolutnie, śmiało.

RISOLUTEZZA, s. f. rezolucya, śmiałość, odwaga.

RISOLUTIVO, —VA, ad. roztwarzający, rozpuszczający. = Metodo risolutivo, metoda rozbiorowa, analityczna.

RISOLUTO, —TA, p. ad. rozpuszczony, roztopiony. = znuzony, znekany. Vedi le membra di guerrier robuste... ch'or risoluto, e dal calore aduste giaciono, Tass. Ger. = rezolutny, śmiały, odważny.

RISOLUZIONE, s. f. rozpущenie, rozkład. = rozwiązanie pytania, trudności, wątpliwości. = rezolucya, śmiałość, odwaga.

RISOLVENTE, ad. es. m. Med. roztwarzający, rozpuszczający.

RISOLVERE, v. a. ir. rozpущać. = rozpuścić (wrzód). = rozwiązać, rozstrzygnąć. = postanowić.

RISOLVIBILE, ad. m. f. dający się rozwiązać, i t. d.

RISOLVIMENTO, s. m. rozpuszczenie, rozwiązanie, rozkład na swe pierwiastki.

RISOMIGLIARE, v. **RASSOMIGLIARE**.

RISOMMETTERE, v. **RISOTTO-METTERE**.

RISONANTE, ad. m. f. rozlegający się.

RISONANZA, s. f. rozleganie się głosu, odgłos. = brzmienie wyrazu, znaczenie.

RISONARE, v. a. znowu dzwonić. = rozbrzmieć, rozgłosić. rozstawić. = Non risonar le parole, nie wyraźnie wymawiać wyrazy. = v. n. brzmieć, rozlegać się. Quivi sospiri e pianti e alti guai risonovan per l'aer senza stelle, D. Inf.

RISORBIRE, v. a. ir. znowu pochłonąć.

RISORGERE, v. **RISURGERE**.

RISORGIMENTO, s. m. zmartwychwstanie.

RISORTO, s. m. + należyłość, oplata. = zwierchność, władza, sądownictwo.

RISORTO, —TA, p. ad. zmartwychwstały. = odżyły, wskrzeszony. E la già spenta, e morta speme è per te risorta, Filic.

RISOSPIGNERE, —PINGERRE, v. a. ir. odepchnąć, odrzucić od siebie, odeprzeć, odrzucić.

RISOSPINTO, —TA, p. ad. v. **RISOSPIGNERE**.

RISOTTERRARE, v. a. znowu zakopać, pogrzebać.

RISOTTO-METTERE, v. a. ir. znowu podbić.

RISOVENIRE, v. n. e r. ir. znowu sobie przypomnieć. Far —, przypomnieć komu.

RISOVVENUTO, —TA, p. ad. v. **RISOVVENIRE**.

RISPARMIAMENTO, s. m. oszczędzanie, oszczędność.

RISPARMIANTE, ad. m. f. oszczędzający, oszczędny.

RISPARMIARE, v. a. oszczędzać kogo, mieć wzgląd na co, szanować. = v. n. być oszczędnym, oszczędzać. = v. r. oszczędzać się, szanować swoje zdrowie.

RISPARMIATORE, s. m. —TRICE, s. f. człowiek oszczędny, kobieta oszczędna.

RISPARMIO, s. m. oszczędność. [zamiatać.]

RISPAZZARE, v. a. znowu wysłać, wyprawić.

RISPEGNERE, v. a. ir. znowu zgasić.

RISPENDERE, v. a. ir. nowe robić wydatki.

RISPENTO, —TA, p. ad. znowu zgaszony.

RISPERGERE, v. **COSPERGERE**.

RISPETTABILE, ad. m. f. szanowny.

RISPETTARE, v. a. szanować.

RISPETTEVOLE, ad. m. f. pełen uszanowania.

RISPETTIVAMENTE, av. względnie.

RISPETTIVO, —VA, ad. mający wzgląd. = względny.

RISPETTO, s. m. *względ*, *uszanowanie*. = Rispetti, *piośneczki które dawniej wieśniacy śpiewali pod oknami swych kochanek*. Ove son ora i romanzi e i rispetti, *L. Pulc. Morg.* = A, in, per —, *av. przez wzgląd, z powodu*. Per buon —, *dla ważnych przyczyn*.

RISPETTOSAMENTE, *av. z uszanowaniem*.

RISPETTOSO, —SA, *ad. pełen uszanowania*.

RISPIANARE, v. a. *znowu wyrównać, zrównać*. = objaśnić.

RISPIANATO, —TA, *p. ad. wyrównany, zrównany*. = s. m. *miejsce wyrównane*.

RISPIARE, v. a. *wypatrywać, szpiegować*.

RISPIGNERE, *RISPINGERE*, v. a. *ir. odpychać, odpiąć*.

RISPIGOLAMENTO, s. m. *po wtórne zbieranie kłosów*.

RISPIGOLARE, v. a. *znowu zbierać kłosy*.

RISPINTO, —TA, *p. ad. odepchnięty, odparty*.

RISPIRARE, —ZIONE, v. *RESPIRARE*, *ec.*

RISPITTO, s. m. *odetchnienie, odoczynek*. = † *uszanowanie*. Volsimi alla sinistra col —, *D. Purg.*

RISPLENDENTE, —VOLE, *ad. m. f. jaśniejący, błyszczący, świecący*.

RISPLENDENTEMENTE, *av. z blaskiem*.

RISPLENDERE, v. n. *jaśnieć, błyszczeć, świecić się*. Le stelle fisse risplendono di propria luce, *Gal. Sag.* = *Fig. jaśnieć, kwitnąć, słynąć (cnotami, nauką)*. = *żyć świetnie, okazać*.

RISPLENDIMENTO, s. m. —DENZA, s. f. *blask, świetność*.

RISPOGLIARE, v. a. *znowu rozebrać*.

RISPONDENTE, *ad. m. f. odpowiadający*. = *rozlegający się, brzmiący głosem odbitym*. = *odpowiedny, stosowny*. Fate dunque che alle vostre bellezze l'opere siano rispondenti, *Bocc.*

RISPONDENZA, s. f. *odpowiedniość, stosowność*.

RISPONDERE, v. a. *ir. odpowiadać, odpowiedzieć, dać odpowiedź ustną lub na piśmie*. = *odpowiadać, odpowiedzieć*. A che risposer tutte le carole, *D. Purg.* = *odpowiadać, być odpowiedniem, stosownem*. = *Rispondere al pagamento, wypłacić rzetelnie na terminie*. = *Rispondere in un luogo, wychodzić na...* (o drzewach, oknach, drogach). Una ricca camera, che sopra un bellissimo

giardino rispondeva, *Lasc. Nov.* = *odegrać w kolor (w grze w karty)*. = *fig. usłuchać, być posłusznym*. = *odpowiadać sobie nawzajem, zgadzać się z sobą*. Pare l'uomo essere bello, quando le sue membra debitamente rispondono, *D. Conv.*

RISPONDEVOLE, *ad. m. f. odpowiedni, stosowny*.

RISPONDIERO, —RA, *ad. który odpowiada, niezmilczy*.

RISPONDITORE, s. m. *odpowiadacz*.

RISPONSABILE, *ad. m. f. odpowiedzialny*.

RISPONSABILITÀ, s. f. *odpowiedzialność*.

RISPONSIONE, s. f. *odpowiedź*. = *fig. ręczytel, poręka*.

RISPONSIVO, v. *RESPONSIVO*.

RISPOSARE, v. a. *ponowić publicznie ślub tajemny*.

RISPOSTA, s. f. *odpowiedź*. Dare, fare, rendere la —, *dać odpowiedź*. [RISPONDERE.]

RISPOSTO, —TA, *p. ad. v. RISPRANGARE*, v. a. *latać garnki, talerze drótem*. = *fig. naprawić, narządzić*.

RISPREMERE, v. a. *znowu wycisnąć*. [splunąć.]

RISPUTARE, v. a. *znowu RISQUITTIRE*, v. a. *ir. wprawić pióro w skrzydło płaka łowczego na miejsce zepsutego*. = *fig. naprawić, narządzić*.

RISQUITTO, v. *RISPITTO*.

RISQUOTTIBILE, *ad. m. f. mogący się odzyskać*.

RISSA, s. f. *kłótnia, spór, zwada, swar*.

RISSANTE, *ad. m. f. kłótniwy, zwadliwy, swarliwy*.

RISSARE, v. n. *er. kłócić się, wadzić się*.

RISSOSO, —SA, *ad. kłótniwy, zwadliwy, swarliwy*.

RISTABILIMENTO, s. m. *przywrośnięcie do dawnego stanu*.

RISTABILIRE, v. a. *ir. przywrócić do dawnego stanu; naprawić, narządzić*.

RISTACCIARE, v. a. *znowu przesiewać*.

RISTAGNARE, v. a. *lutować cyną*. = *zatrzymać, zatamować (płynienie, cieczenie)*. = v. n. *er. przestać płynąć, zatamować się*. E si ristagna il sangue, e già i dolori fuggono dalla gamba e il vigor cresce, *Tass. Ger.*

RISTAGNATIVO, —VA, *ad. mogący zatamować płynienie*.

RISTAGNO, s. m. *zatrzymanie, zatamowanie płynienia*. = *zastanowienie, przestaniek w biegu interesów*.

RISTAMPA, s. f. *przedruk*. = *nowe wydanie*.

RISTAMPARE, v. a. *prze-drukować*.

RISTAMPATURA, s. f. *przedrukowanie*.

RISTANZA, s. f. † *prze-stanie, ustanie*.

RISTARE, v. n. *e ir. zatrzymać się, stanąć*. Alquanto colle guardie de' gabellieri si ristettero, *Bocc.* Non ristettero che giunsero a Roma, *Fior. Pecor.* Vedendoci calar ciascun ristette, *D. Inf.* = *przestać, ustać*.

RISTATA, s. f. *zatrzymanie się, przestaniek, odoczynek*.

RISTAURARE, *ec. v. RESTAURARE*.

RISTAURATORE, s. m. *restaurator, odnowiciel*.

RISTAURO, s. m. *restauracya, przywrócenie do dawnego stanu*.

RISTECCHIRE, v. n. *ir. schnąć, uschnąć, zeschnąć, schudnąć*.

RISTILLARE, v. a. *znowu przepędzić przez alembik*.

RISTIO, v. *RISCHIO*.

RISTITUIRE, v. *RESTITUIRE*.

RISTOPPARE, v. a. *utylkać kłakami*.

RISTOPPIARE, v. a. *znowu zbierać kłosy*.

RISTORAMENTO, s. m. *wynagrodzenie krzywd, szkody*. = *przywrócenie do dawnego stanu*.

RISTORARE, v. a. *wynagrodzić krzywdę, szkodę*. = *przywrócić do dawnego stanu, odnowić, poprawić, posilić, zasilić, sprawić ulgę*. = v. r. *przyjść do siebie, nabrać sił, pokrzepić się, posilić się*. = *odrodzić się*. E poi le genti antiche... si ristorar di seme di formiche, *D. Inf.*

RISTORATIVO, —VA, *ad. pokrzepiający, posilający*.

RISTORATORE, s. m. —TRICE, s. f. *restaurator, odnowiciel, odnowicielka*. = *lekarstwo wzmacniające*.

RISTORAZIONCELLA, s. f. *malenka ulga*.

RISTORAZIONE, s. f. *odnowienie, odbudowanie, restauracya*. = *ulga, ulżenie*.

RISTORO, s. m. *ulga, ulżenie, posilek*. Dar —, *ulżyć, sprawić ulgę*. Silvestre cibo e duro letto porse quivi alle membra mie posa e —, *Tass. Ger.*

= *wynagrodzenie krzywdy, szkody*. Dunque che render puossi per —? *D. Pur.*

RISTRETTAMENTE, *av. w skróceniu*.

RISTRETTIVO, —VA, *ad. ściśniający*.

RISTRETTO, s. m. *skrócenie, krótki zbiór*. = *ciasny kąt*,

zakątek. = kupka ludzi, grono osób. Giunto al ponte Sant' Angelo, vidi un — di molti uomini. *Cell. VII.*

RISTRETTO, —TA, p. ad. ściśnięty, ciasny. = zebrany, skupiony. = zatrzymany, zatrzymanowy. = zredukowany, zmniejszony. E le tre parti sue vidi ristrette ad una sola. *Petr.* = obtulony, utulony, zastłony, osłonięty. Raccolse gli occhi, andò nel vel ristretta...., *Tass. Ger.* = zamknięty, zawarty. = Ristretto con alcuno, zostający z kim dla pomówienia, dla naradzenia się.

RISTRIGNERE, RISTRINGERE, v. a. ir. ściśnić, zaciśnić. = skupić, zebrać, zgromadzić. E tutti in un drappello ristringono i suoi. *Car. En.* = zamknąć w szczuplejszym obrebie, określić, ograniczyć. = przymusić, zniewolić do czego. = ściśnić, zwięzić, zmniejszyć. = Ristrignere la briglia, przykrocić cugłów koniowi, wstrzymać konia. = Ristringer il ventre, sprawić zażowardzenie żołądka. = v. r. Ristrignersi con alcuno, fig. zbliżyć się do kogo, doprowadzić kogo na osobne miejsce, zejść się z kim dla pomówienia, dla naradzenia się. Indi Orlando col duca si ristringono, ed in che stato era la guerra intese. *Ar. Iorl. Fur. Ond'* io commiato all' indovino re chiedendo, seco mi ristringono, e gli dissi. *Car. En.*; zebrać się, zgromadzić się. E con quelli cittadini, i quali della patria e della libertà giudicavano amatori, si ristringono. *Mach. Stor.* = Ristrignersi a dire o a fare, ograniczyć się, poprzestać na powiedzeniu, na zrobieniu czego. = Ristrignersi nelle spalle, ścisnąć ramiona, ruszyć ramionami, podnieść ramiona (okazując wstręt, niechęć, przymus lub politowanie). Tutti, per non s' intrigare, si ristringono nelle spalle. *Dav. Tac. Ann.* = Ristrignersi nello spendere, ograniczać się w wydatkach.

RISTRIGNIMENTO, RISTRINGIMENTO, s. m. ściśnienie, ściskanie. = powściągnięcie, powstrzymanie, ukroczenie.

RISTROPICCIARE, v. a. znówu trzeć, nacierać.

RISTUCCARE, v. a. znówu pozatykać, pozalepiać gipsem, wapnem. = v. a. e. n. opchać, okarmić do obrzydzenia; sprawić ekliwość, obrzydzić. = nudzić, znudzić, naprzykrzać się.

RISTUCCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. opchany, nakarmiony do sytości. Per Dio, tu mangeresti una balena; non è cotesta gola mai ristucca. *L. Pulc. Morg.* = znudzony, pełen obrzydzenia.

RISTUDIARE, v. a. znówu uczyć się.

RISTUZZICARE, v. a. znówu pobudzać, podniecać.

RISUDAMENTO, s. m. powtórne pocenie się. = v. GEMITIVO.

RISUDARE, v. n. znówu się pocić. = szyć się, przeciekać, kapać.

RISUGGELLARE, v. a. znówu zapieczętować.

RISULTAMENTO, s. m. wypadek, wynikłość, rezultat.

RISULTANTE, ad. m. f. wypadający, wynikający.

RISULTARE, v. n. wynikać, pochodzić, wypływać, wypadać. = Risultare in danno, vergogna, wyjść na szkodę, na hanbę. [rezultat.]

RISULTATO, s. m. wypadek,

RISUPINO, —NA, ad. leżący na grzbiecie, do góry brzuchem.

RISURGENTE, ad. m. f. zmarłychychwstający; na nowo powstały; przychodzący do dawnego stanu.

RISURGERE, RESURGERE, RISORGERE, v. n. ir. powstawać, powstać, podnosić się, podnieść się. = zmarłychychwstać. Questi risurgeranno del sepolcro col pugno chiuso. *D. Inf.* = pochodzić, wynikać, wypływać.

RISURGIMENTO, RISURRESSO, s. m. RISURREZIONE, s. f. zmarłychychwstać.

RISUSCITAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. wskrzeszenie.

RISUSCITARE, v. a. wskrzesić. = fig. wskrzesić, ożywić, przywrócić do dawnego stanu. = obudzić, ocucić. = v. n. zmarłychychwstać, odżyć. = fig. przyjść do siebie, nabrać nowego życia, nowych sił.

RISUSCITATORE, s. m. wskrzesiciel.

RISVEGLIAMENTO, s. m. obudzenie, przebudzenie. = żywość, rzeźwość, hoźność.

RISVEGLIARE, v. a. obudzić, przebudzić. = fig. obudzić, pobudzić, wzniecić, podniecić. = v. r. obudzić się, przebudzić się, ocknąć się.

RISVEGLIATORE, s. m. —TRICE, s. f. budziciel, budzielielka.

RISVIARE, v. a. zwrócić z drogi, odwrócić od czego.

RITACCARE, v. a. znówu przywiązać.

RITAGLIARE, v. a. znówu obciąć. = obciąć, uciąć, odkroić. = fig. odjąć, porwać, unieść.

RITAGLIATORE, s. m. przedający sukno kawałkami.

RITAGLIO, s. m. kawałek odcięty, odkrawek. Vendere a —, przedawać kawałkami. Quando uscivano dalla puerizia i fanciulli sacrificavano.... i ritagli di loro chioma a qualche nume, *Salv. Disc.*

RITARDAMENTO, s. m. —DANZA, —DAZIONE, s. f. opóźnienie, odwołka, zwłoka.

RITARDARE, v. a. opóźnić, spóźnić; odkładać, odłożyć, zwlekać, zwlecząć.

RITARDATIVO, —VA, ad. opóźniający.

RITARDATORE, s. m. opóźniający; odkładający, zwlekający. [zwłoka.]

RITARDO, s. m. opóźnienie,

RITEGNO, s. m. zatrzymanie, przeszkoda. Glunse alla porta e con una verghetta l'aperse, che non v' ebbe alcun —, *D. Inf.* = wsparcie, podpora. = umiarkowanie, skromność. Senza —, bez umiarkowania. Ed il suo senza alcun — spendeva, *Bocc.*

RITEMENZA, s. f. (nowa) bojaźń, obawa.

RITEMERE, v. n. (znówu) się lękać, obawiać.

RITEMPERARE, v. a. znówu umiarkować. = umiarkować, złagodzić.

RITENDERE, v. a. ir. znówu rozciągnąć. = rozciągnąć, rozszerzyć, rozpostrzeć.

RITENENZA, s. f. zatrzymanie; dotrzymanie sekretu. E chi ti manifesta alcuna sua credenza, abbine —, *Brun. Tesor.* = ujęcie za co.

RITENERE, v. a. ir. zatrzymywać, zatrzymać, zatrzymać. = zatrzymać w więzieniu. = zatrzymać, przejąć. — i costumi d' alcuno, przejąć czyje zwyczaje. = zachować, zatrzymać co dla siebie. = zatrzymać w pamięci, zapamiętać. = Ritenere alcuna cosa udita dire, zatrzymać sekret, dotrzymać sekretu. = zatrzymywać u siebie, dać schronienie, przysłupek. Sempre riteneano i rubelli di Firenze, *G. Vill.* = Ritenere il dono, zatrzymać, przyjąć dar. = zatrzymać, zabawić. = rządzić, kierować. = v. r. zatrzymać się, przebywać, zostawać, mieszkąć. Cento e cent' anni e più l' uccel di Dio nello stremo d' Europa si ritene, *D. Par.* = przechowywać się, przechować się, dochować się.

Tale innocenza laggiù si ritenne, *D. Par.* = powstrzymywać się, powściągać się, pohamować się, posiadać się. Appena si ritenne il conte Orlando, *Bern. Orł.*

RITENEVOLE, ad. m. f. mogący zatrzymać w pamięci.

RITENIMENTO, v. RITEGNO.

RITENITIVA, s. f. władza zatrzymywania, pamięć.

RITENITOIO, s. m. grobla, tama, poręcz.

RITENITORE, s. m. — TRICE, s. f. zatrzymujący, zatrzymująca.

RITENTARE, v. a. znowu kuścić się o co, próbować czego. RITENUTA, s. f. v. RITEGNO. = zatrzymanie miesięczki.

RITENUTAMENTE, av. z umiarkowaniem, ostrożnie, roztropnie.

RITENUTEZZA, s. f. umiarkowanie, ostrożność, roztropność, skromność.

RITENUTO, —TA, p. ad. v. RITENERE. = zatrzymany w więzieniu, uwięziony. Nerone si ricordò di Epicari, ritenuta per indizio di Procolo, *Dav. Tac. Ann.* = Andar ritenuto in alcuna cosa, ostrożnie w czem postępować. = Battaglia ritenuta, porządnie stoczona bitwa.

RITENZIONE, s. f. zatrzymanie. = zatrzymanie pewnej części żołdu. = Ritenzione d'urina, zatrzymanie uryny.

RITESSERE, v. a. znowutkać, utkać, splatać, przetykać. = fig. powtarzać.

RITIGNERE, RITINGERE, v. a. ir. znowu ufarbować.

RITINTO, —TA, p. ad. znowu ufarbowany.

RITIRAMENTO, s. m. skurczenie. = v. RITIRO.

RITIRARE, v. a. (znowu) ciągnąć. = wciągnąć w siebie. E gli orecchi ritira per la testa come face (fa) le corna la lumaccia, *D. Inf.* = ściągnąć pieniądze, odebrać należność. = v. n. zbiedz się, skurczyć się. = v. r. schronić się, odejść na ustronie. = cofnąć się, ustąpić. = Ritirarsi di qua e di là per lasciare il passo ad uno, rozstąpić się przed kim. = skurczyć się (o nerwach). = odstąpić od czego, porzucić, zaniechać.

RITIRATA, s. f. rejterada, cofanie się, odwrót. Batter la, bębnić na odwrót; fig. odejść, ustąpić, wynieść się, uniknąć, usunąć się. = zacisze, ustronie, schronienie. Ne altro senatore gli tenne compagnia nella — di Rodi, *Dav. Tac. Ann.* = fig. wybieg, wymówka. La — non mi par sufficiente, *Gal. Dial.*

RITIRATAMENTE, av. na ustroniu, na uboczu.

RITIRATEZZA, s. f. odludność, oddalenie się od zgietku, upodobanie w życiu samotnem.

RITIRATO, —TA, p. ad. v. RITIRARE. = będący na ustroniu dla pomówienia z kim. = Vita ritirata, życie samotne, odludne. Uomo ritirato, człowiek żyjący na ustroniu.

RITIRO, s. m. ustronie, zacisze, ubocze.

RITMICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. rytmiczny. = s. m. poeta rytmiczny.

RITMO, s. m. rytm. = wiersz.

RITO, s. m. obrządek, zwyczaj. Rito sacro, obrządek religijny.

RITOCAMENTO, s. m. poprawienie dotykane. = podskoczenie ceny zboża. = poprawienie dzieła, pisma.

RITOCARE, v. a. znowu dotykać. = poprawiać plody umysłowe lub dzieła sztuki. Godo dappoi che V. S. mi dice, che cotesto semplice discorso della vita mia più vi soddisfa in cotesto puro modo che essendo rilinato e ritocco da altri, *Cell.* = kilkakrotnie uderzyć. = nalegać, naprzykrzać się, dokuczać, zawracać głowę. = Ritoccare una corda, fig. ciggle o czem klektać. = v. n. pójść w górę, podrożyć (o zbożu). = na nowo dotknąć, wrócić, powrócić (np. o zaraźliwych chorobach). = v. r. wystrzelić się, wystafirować się.

RITOCOCCO, pl. —CHI, s. m. natrętność. = Ritocco d'un'opera, poprawka dzieła. = podskoczenie ceny, podrożenie.

RITOCOCCO, —CA, ad. skróć. z RITOCATO, v. RITOCARE.

RITOGLIERE, RITORRE, v. a. ir. odebrać, odjąć. E perchè farci vedere e sentire la libertà e poi ritorceli per sempre? *U. Fosc.* = odwrócić, odwieść, odprowadzić.

RITOGILIMENTO, s. m. odebranie. [rajacy.]

RITOGILITORE, s. m. odbierający. RITOLTO, —TA, p. ad. odebrany, odjęty. [gło.]

RITONDAMENTE, av. okrągł. RITONDARE, v. a. zaokrąglać. = równo obciąć.

RITONDETTO, —TA, ad. okrągłutki, pulchny.

RITONDEZZA, —DITÀ, s. f. okrągłość, kulistość.

RITONDO, —DA, ad. okrągły. = s. m. okrągłość.

RITORCERE, v. a. ir. zakreślić, skreślić, wykreślić, zakrzywić, skrzywić. = odwrócić, zwrócić. — gli occhi verso un

luogo, zwrócić oczy w jaką stronę. — un argomento, odwrócić na samego przeciwnika jego zarzut, lub dowód. La donna francamente si difese, e le querele in lui tutte ritorse, *Tasson. Secch.* Qui... vuol — il mio medesimo argomento contro di me, *Gal. Sag.* = v. r. obrócić się, wykreślić się.

RITORCIMENTO, s. m. zakrzywienie, zakręcenie, skręcenie.

RITORCITURA, s. f. RITORCIMENTO. = część zakrzywiona.

RITORNAMENTO, s. m. powrót. = odpływ wody.

RITORNARE, v. n. wracać, wrócić, powrócić. Non ritorna mai la parola ch'è detta, siccome la saetta che va, e non ritorna, *Brun. Tesor.* = wrócić, powrócić do czego. Che lasciasse gli errori della fede giudaica, e ritornasse alla verità cristiana, aby porzucił błędy wiary żydowskiej, a powrócił do prawdy chrześcijańskiej. = Ritornare sano e fresco, wyzdrowieć. = Ritornare a sè, wejść w siebie samego, upamiętać się; przyjsz do siebie, odzyskać zmysły. = Ritornare in capo, spaść, zwałić się na kogo. = v. a. powrócić, przywrócić. Pregheremo Dio che in questa vita il ritorni, *Bocc.*

RITORNATA, s. f. powrót. Far —, powrócić.

RITORNATORE, s. m. będący z powrotem.

RITORNELLO, s. m. zwrotka przy końcu strofy.

RITORNEVOLE, ad. m. f. który można powrócić. = mogący powrócić.

RITORNO, s. m. powrót. Far —, powrócić. = obejście, objechanie w koło. = zysk na zmianie wozłów.

RITORRE, v. RITOGLIERE.

RITORTA, s. f. wiazadło, wiskrecona do związania czego. E di ritorte fu catenata la discordia, *Mont.* = węzeł, związek. = liny idące w drabinę od wierzchu maszlu. Dalla rabbia del vento, che si fende nelle ritorte escon orribil suoni, *Ar. Orł.* Fur. = Chim. retorta.

RITORTIGLIO, s. m. skręt nicy, nić skrecona.

RITORTO, —TA, p. ad. skręcony, pokręcony, zagięty, załamany, zakrzywiony, pokrzywiony. Promossi al grado fur di colonello l'orso robusto ed il capron barbuto, per le ritorte corna altero e bello, *Cast. An. parl.* = zwrócony, obrocony. Ch'io veggio, in rimembrar le

antiche offese, l' arco ch' io tesi, incontro a me ritorto, *Filic.*

RITORTOLA, s. f. wić skrecona do zwizczywania. Aver più ritortole che fastella, prov. mieć na wszystko środek na pogotowiu, umieć sobie zaradzić w każdym zdarzeniu.

RITORTURA, v. **RITORCIMENTO**.

RITOSARE, v. a. znowu ostrzydz.

RITRADURRE, v. a. ir. drugi raz przettumaczyć.

RITRAIMENTO, s. m. odciagnienie, oddalenie, wstręt, odraza. [lichwa.]

RITRANGOLA, s. f. —lo, s. m.

RITRANQUILLARE, v. a. znowu uspokoić. = v. r. znowu się uspokoić.

RITRARRE, v. a. ir. wyciągać, wydobywać. Dal suo dolce terren quanto più sanno, coll' onesto sudor ritraggon frutto, *Alam. Coll.* = fig. zasięgnąć wiadomości, dowiedzieć się. Come dal grido avemo e dalle spie fin qui ritratto, *Car. En.* = wydobyć, uchylić, wyzwoić, uwolnić. Dunque ora è 'l tempo da — il collo dal giogo antico, *Petr.* = malować, rysować portret. Ivi la vide e la ritrasse in carte, *Petr.* = fig. skreślić opisać; donieść. Voi potete andarne, e — a color che vi mandaro, che 'l corpo di costui è vera carne, *D. Purg.* = wyrazić, wyobrazić, przedstawić. Non può specchio ritrar sì dolce imago, *Tass. Ger.* = pociągnąć w tył, cofnąć. E come vespia, che ritragge l' agò, i jako osa która wciąga w siebie żądło. — il piede, cofnąć krok, ustąpić, odejść. = wciągnąć w co, nakłonić, namówić na co. Con false lusinghe gli uomini gentili alle cose vili e scelerate —, *Bocc.* = odciągnąć, odwrócić. Da mille atti inonesti l' ho ritratto, odciągnętem go od wielu niecných uczynków. Io ritrassi le ville circonstanti dall' empio colto che 'l mondo sedusse, *D. Par.* = v. n. Ritrar da alcuna cosa, zakrawać na co. — della origine, trącić początkiem. = v. r. cofnąć się, ustąpić. — in dietro, cofnąć się w tył. Li Romani, ch' erano meno in numero che li nemici... e sarebbonsi ritratti, *Tit. Liv.* = schronić się dokąd. Temette del popolo di Roma, e ritrassesi in Puglia, obawiał się ludu rzymskiego, i schronił się do Apulii. = odstąpić od czego, porzucić, zaniechać. E ritrassi dalla impresa non pareo lor onore, *G. Vill.* = odmienić zdanie, żalować. = uwolnić się od czego, pozbyć się czego, wycofać

się z czego. = odejść, odjechać, oddalić się.

RITRASCORRERE, v. n. ir. znowu przebiegać.

RITRASPORRE, v. a. ir. znowu przenieść.

RITRATTAMENTO, s. m. — zione, s. f. odwołanie, cofnięcie swych słów.

RITRATTARE, v. a. znowu o czym traktować. = odciągnąć, odwrócić, odradzić. = v. r. odwołać, cofnąć swe słowa.

RITRATTINO, s. m. dim. portrecik. [portretów.]

RITRATTISTA, s. m. malarz

RITRATTIVO, —VA, ad. wyobrażający.

RITRATTO, s. m. portret, wizerunek. Far — ad alcuna cosa, być podobnym do czego. = obraz, wyobrażenie, podobieństwo. = obraz, opis, opisanie. = cena za którą się co przedało, zwrot pieniędzy włożonych w handel. Far —, sprzedać co, odebrać za to pieniądze. Cominciò a vivere sotto la speranza dei ritratti che di Ponente e di Levante aspettava, *Mach. Belf.*

RITRATTO, —TA, p. ad. v. **RITRABBE**.

RITRECINE, s. f. sak, sieć na ryby. Andar a —, bass. skapcanieć.

RITREMARE, v. n. zdrześć.

RITREPPIO, s. m. fastryga.

RITRIBUIRE, v. **RETRIBUIRE**.

RITRINCIARE, v. a. znowu ciąć, krajać. = fig. odciąć, odjąć, znieść, skasować.

RITRINCIARSI, v. r. znowu się okopać, oszańcować.

RITRITARE, v. a. znowu zerześć, utrzeć, potłuc, utłuc.

RITROGRADARE, ec. v. **RETROGRADARE**, ec. [zatrabzić.]

RITROMBARE, v. a. znowu

RITROSA, s. f. wiewierz. Gabbia —, wiewierz na ptaki. = wir wody.

RITROSAMENTE, av. krnąbrnie, niesfornie.

RITROSELLO, —LA, **RITROSETTO**, —TA, ad. nieco wzdrągający się.

RITROSLA, —SAGGINE, —SITA, s. f. upor, uporczywość, krnąbrność, niesfornosc.

RITROSIRE, —SARE, v. n. zaciąć się, uprzeć się, dźwaczyć, wymyślać.

RITROSO, —SA, ad. odwrotny, wsteczny. = uparty, sprzeczny, opaczny, niesforny, na przekór robiący. Ritrosi sono coloro che voglionò ogni cosa al contrario degli altri, *Cas. Galat.* = nieochoczy, wzdrągający się. = hardy. Ed in don-

na amorosa ancor m' aggrada che 'n vista vada altera e disdegnosa, non superba e ritrosa, *Petr.* = kręcący się, wirujący (o wodzie). = A ritroso, av. wtył, wstecz, na wywrót, na odwrót, na wspak, na opak, opacznie.

RITROSO, s. m. otwór wiewierza. = wir wody.

RITROVABILE, ad. m. f. dający się wynaleźć.

RITROVAMENTO, s. m. wynalezienie, znalezienie, odkrycie, wynalazek.

RITROVARE, v. a. odszukać, znaleźć zgubę, wynaleźć, odkryć. = na nowo kopać. = Ritrovare un disegno, ec. poprawiać rysunek i t. p. = v. r. znaleźć się, wyrzec się gdzie. Mi ritrovi per una selva oscura, *D. Inf.*

RITROVATA, s. f. —to, s. m. rzecz znaleziona; wynalazek; odkrycie.

RITROVATORE, s. m. —TRICE, s. f. wynalazca, wynalazczyni.

RITROVIO, **RITROVO**, s. m. gro- no osób, kompania.

RITTAMENTE, av. prosto.

RITTO, s. m. lice, dobra strona, prawa strona materii, sukna, i t. p. Ogni — ha il suo rovescio, fig. każda rzecz ma swą złą stronę.

RITTO, —TA, ad. prosto stojący. Levarsi, star ritto, podnieść się, stać prosto. Ritto ritto, wyprostowany, prościutkeni; av. prościutkeno. Andrete ritto ritto in paradiso, *Bern. Rim.* = prosty, nie krzywy. = prawy. Allora il papa gli pose il piè ritto in sul collo, *G. Vill.*

RITTO, av. prosto, wprost, naprost.

RITTOROVESCIO, s. m. na wywrót, na wspak, na opak.

RITUALE, s. m. *Eccl.* rytuał.

RITUFFARE, v. a. znowu zanurzyć.

RITURAMENTO, s. m. zatykanie, zatkanie. = zatykanie dziur, dychtowanie.

RITURARE, v. a. znowu zatkanąć, pozatykać. = zatykać dziury, dychtować.

RITURBARE, v. a. znowu zamęcić, zamieszać.

RIUDIARE, v. a. znowu uślyszec. [upokorzyć.]

RIUMILIARE, v. a. znowu

RIUNGERE, v. a. ir. znowu namaszczyć, posmarować, pomazać, namazać.

RIUNIONE, s. f. **RIUNIMENTO**, s. m. złączenie, polączenie, związek. = Riunione d'amicizia, odnowienie przyjaźni, po-

jednanie się. = Riunione delle piaghe, *zagojenie*, *zrośnienie się ran.*

RIUNIRE, v. a. *złączyć*, *spoić*, *połączyć.* = *pojednać*, *pogodzić* *zwaśnionych.* = *sprawić zrośnienie się rany, zagoić.*

RIURTARE, v. a. *znovu stuknąć*, *uderzyć.*

RIUSCIBILE, ad. m. f. *mogący się udać.* Essendo riferito.... non esser — quella impresa, *Guicc. Stor.*

RIUSCIMENTO, s. m. *udanie się*, *skutek*, *powodzenie.*

RIUSCIRE, v. n. ir. *znovu wyjść.* = *Riuscire in un luogo*, *wychodzić na co* (o oknach, drzewiach, drogach). = *wyjść na co*, *zostać kim*, *czem.* — *un po' ladro*, *Alf. Vit.* Egli non dubitava, ch'esso avesse a — un san Pannuzio novello, *Fir. Disc.* = *zmierzać do czego*, *godzić na.* Io attendo dove voi vogliate —, *chciałbym wiedzieć do czego* *zmierzasz*, *co masz na celu.* = *udać się*, *udaować się*, *pójść dobrze*, *poszczęścić się*, *osiągnąć pomyślny skutek.* — *prospero*, *pójść pomyślnie*, *poszczęścić się.* — *in vano*, *spelzgnąć na niczem*, *pozostać bez skutku.* Che se passabilmente io vi riesco, mi dican pur poeta animalesco, *Cast. An. parl.* I tentativi fatti da un mezzo secolo per risorgere erano riusciti vani, *Giob.* = *dopełnić*, *dokonać czego*, *pozbyć się czego*, *uwolnić się od czego.* Essendo ciacuno della brigata della sua novella riuscito, conobbe Dioneo, che a lui toccava il dover dire, *Bocc.* = *wyknąć*, *splynąć na kogo.* E per la gloria ed accrescimento d' onore che ne dee — a V. M. cristianissima, *Cas. Lett.* = *okazać się*, *stać się*, *zostać być.* Questo particolare mi riesce nuovo, o tem d' uniegi niestyszale, to mnie zadziwia. La di lui compagnia mi riusciva ad un tempo di sollievo e d' angustia, *Alf. Vit.* Quantunque io l'abbia più e più volte rabberciare (le terzine) d' un sonetto), rinfrozite, raffazzonate, contuttociò sempre mai mi son riuscite brutte, lerce e svenevoli, *Red. Lett.*

RIUSCITA, s. f. *wyjście*, *wychód.* Un Nicol senza —, *Buon. Fier.* uliczka bez wychodu. Aver la — in alcun luogo, *wychodzić na jakie miejsce.* = *wypadek* (pomyślny), *skutek.* [SCIRE.]

RIUSCITO, —TA, p. ad. v. *RIURIVA*, s. f. *brzeg.* Riva riva, *av.* *wzdłuż brzegu.* = *fig.* *cel*,

port, *kres podróży*, *koniec życia.* Allora saranno i miei pensieri a —, *Petr.* Venire a riva d' un desiderio, *osiągnąć cel.* = v. *RIVO*, *RUSCELLO.*

RIVAGGIO, v. *RIVA.*

RIVALE, s. m. *rywal*, *współzalcownik*; *współzawodnik.*

RIVALERSI, v. a. ir. *przychodzić do zdrowia*, *wyzdrowieć.*

RIVALICARE, v. *RIVARCARE.*

RIVALITÀ, s. f. *ubieganie się*, *spółzawodnictwo.*

RIVANGARE, v. a. *znovu kopać rydlem.* = *Fig.* *zglebiać*, *dociekać* = *odgrzebywać dawne rzeczy.*

RIVARCARE, v. n. *znovu przebyć*, *przeprowadzić się.*

RIVEDERE, v. a. ir. *powtórnie widzieć się z kim.* A Dio riveggo, a babboriveggoli, *Bóg wie gdzie*, *na końcu świata*, *na drugim świecie.* = *przepatrywać*, *przezierać*, *przeglądać* — *una scrittura*, *i conti*, *przezierać*, *przeglądać pismo*, *rachunki.*

RIVEDIMENTO, s. m. *przeglądanie*, *przepatrywanie*, *przegląd wojska.*

RIVEDITORE, s. m. *rewizor*, *przeglądacz.*

RIVEDUTO, —TA, p. ad. *powtórnie zobaczony.* = *przejrzany*, *przepatrzony.* Riveduta sua gente, *zrobiwszy przegląd swego wojska.*

RIVELABILE, ad. m. f. *mogący być odsłonionym*, *objawionym.*

RIVELAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *odsłonięcie*, *wyjawienie*, *objawienie.*

RIVELARE, v. a. *odsłonić*, *wyjawiać*, *objawiać.*

RIVELATORE, s. m. —TRICE, s. f. *objawiciel*, *objawicielka.*

RIVELLINO, s. m. *Fort.* *szaniec zewnętrzny zastaniający korytnę*, *most*, *i t. p.* = *Dare*, *toccare un —*, *dać komu kiję*, *dać kiję.* Far un — ad alcuno, *fig.* *zmyć komu głowę*, *natrzeć komu uszy.*

RIVENDERE, v. a. *odprzedać* — *alcuno*, *fig.* *mieć od kogo więcej oleju w głowie*, *w pole kogo wyprowadzić.*

RIVENDERIA, v. *BARATTERIA.*

RIVENDIBILE, ad. m. f. *mogący być odprzedanym.*

RIVENDICARE, v. a. *znovu pomścić*, *zemścić.* = *Leg.* *wydobyc co z czyich rąk*, *odzyskać.* = v. r. *zemścić się.*

RIVENDITORE, s. m. —TRICE, —TORA, s. f. *przekupnik*, *przekupka.*

RIVENDUGLIOLO, s. m. —LA, s. f. v. *RIVENDITORE.*

RIVENIRE, v. n. ir. *wracać*, *powrócić.* = *pochodzić*, *wynikać*, *wypływać.* = *przychodzić da siebie*, *odzyskać zmysły.* Qual uom da cupo e grave sonno oppresso dopo vaneggiar lungo in sè rivenire, *Tass. Ger.* v. *RIVENIRE.*

RIVERBERAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. *odbicie światła*, *ciepla.* = *odskok kuli armatniej.* Ne erano feriti e morti molti dall' artiglieria o per proprio colpo o per riverberazione, *Guicc. Stor.*

RIVERBERARE, v. a. *odbijać światło*, *i t. p.* = *fig.* *przeziścić blaskiem*, *zasłepić.*

RIVERBERO, s. m. *odbicie światła.* = *lusterko metaliczne* *przy lampie odbijające światło.*

RIVERDIRE, v. *RINVERDIRE.*

RIVERENDO, —DA, ad. *szanowny.*

RIVERENTEMENTE, av. z u. *szanowaniem.*

RIVERENZA, s. f. *uszanowanie*, *poważanie.* Far —, *kłaniać się*, *ukłonić się.*

RIVERENZIALE, ad. m. f. *pełen uszanowania.*

RIVERIRE, v. a. ir. *szanować*, *poważać.* = *złożyć uszanowanie*, *kłaniać się*, *ukłonić się.* Da fare adesso altro non resta, se non ch'io riverisca gli ascoltanti, *L. Lipp. Malm.*

RIVERITISSIMO, —MA, ad. sup. *wielce szanowny*, *czcigodny.*

RIVERSARE, v. a. *znovu nalać*, *wylać*, *rozlać.* — *la colpa in uno*, — *la broda addosso ad alcuno*, *zwać na kogo winę.* = *wywrócić*, *obalić.* Tu ben sette a fondarlo (il trono) anni pugnasti, io sette giorni a riversarlo, *Mont.* = v. r. *rozlać się*, *wylać się.* = *na nowo uderzyć na nieprzyjaciela.* Come con infiniti colpi e fieri sopra Darete riversossi Entello, *Car. En.*

RIVERSIBILE, ad. m. f. *Leg.* *powracający do pierwotnego pana*, *dziedzica.*

RIVERSIBILITÀ, s. f. *możność powrotu do pierwotnego posiadacza.*

RIVERSO, s. m. *co się rozlało.* = *obalenie się*, *zwalenie się.* Ed in quel punto questa vecchia roccia, qui, ed altrove più, fece —, *D. Inf.* = *niedola*, *kłeska.* = *strona przeciwna.* = *uderzenie na odlew*, *tyłem łoni.* Di —, *na odlew.*

RIVERSO, —SA, p. ad. *prze-wrócony.* = *wrócony do dawnego stanu.* Già già le cose che di negro asperse, alle sem-

bianze prime eran riverse, *Fort. Ricc.* = Ordine riverso, porządek odwrotny.

RIVERTERE, v. a. ir. przewracać, wywracać. Faceva lui tener le labbra aperte, come l'etico fa, che per la sete, l'un verso 'l mento e l'altro in su riverte, *D. Inf.*

RIVESCIRE, v. a. przewrócić, obalić, v. ROVESCIARE. = Rivesciare una cosa in alcuno, fig. poruczyć co czyjej pieczy. = v. r. upaść na twarz, na kolana.

RIVESTIRE, v. a. ir. znowu odziać, przydziać, oblec, przyoblec. — le membra, *przyobleć ciało, zmartwychwstać. Come la carne gloriosa e santa fia rivestita, *D. Par.* Dove mori, dove sepolto fue, dove poi rivesti le membra sue, *Tass. Ger.* = v. r. odziać się, przyodziać się.

RIVIAGGIARE, v. n. puścić się w dalszą drogę.

RIVIERA, s. f. brzeg. Quando noi fermerem li nostri passi sulla trista — d'Acheronte, *D. Inf.* = pobrzeże, nadbrzeże. La — di Genova, *okolice Genui.* = rzeka. = kraj, kraina. = Un uomo da bosco e da —, człowiek i do tańca i do rożnania.

RIVILICARE, v. a. rozstrząsać, dociekać.

RIVINCERE, v. a. ir. znowu zwyciężyć. = odegrać się.

RIVINCITA, s. f. odegrana.

RIVINTA, s. f. odegrana. = nowe zwycięstwo.

RIVISITA, s. f. oddanie wizyty, oddana wizyta.

RIVISITARE, v. a. oddać wizytę. = znowu odwiedzić.

RIVISTA, s. f. przegląd. = przegląd wojska, rewia.

RIVISTO, —TA, p. ad. v. RIVEDERE. [RAVVIVARE.]

RIVIVARE, RIVIVIFICARE, v.

RIVIVERE, v. n. ir. odżyć, ożyć. In cui riviva la sementa santa di quei Roman, *D. Inf.* [ka.]

RIVO, s. m. strumień. = rzeka. **RIVOCABILE**, ad. m. f. odwołalny.

RIVOCAGIONE, s. f. — MENTO, s. m. odwołanie. = v. RIVOCAGIONE.

RIVOCARE, v. a. nazad przywołać. Rivocando nel cor l'usato ardire, *Ar. Orl. Fur.* — alla mente, przywołać na pamięć. = Rivocare in forse, in dubbio, podać w wątpliwość. = odwołać, znieść, skasować, uchylić. La consulta il decreto ha rivocato, *L. Lipp. Malm.*

RIVOCATORIO, —RIA, ad. odwołujący.

RIVOCAGIONE, s. f. przywo-

łanie na powrót. = odwołanie. = zniesienie, skasowanie, uchylenie.

RIVOLARE, v. n. odlatywać. **RIVOLERE**, v. n. ir. znowu chcieć.

RIVOLGERE, v. a. ir. obrócić. Poscia rivolsi alla mia donna il viso, *D. Par.* Perché ciascuno ha gli occhi in lei rivolti, *Fort. Ricc.* = przewrócić, zagiąć, zalać, przewrócić na drugą stronę. = określić, obwinąć. = nawrócić, przeciągnąć, pociągnąć na swoją stronę. Alcibiade che si spesso Atena come fu suo piacer volse e rivolsse, con dolce lingua e con fronte serena, *Petr.* = obrócić na co, przemienić. = obracać co w myśl. = odwrócić, odciągnać. S'ingegnò di rivolgerla di proponimento sì fiero, *Bocc.* = Rivolgere tutto l'animo ad alcuno, zwrócić na kogo całą myśl. = v. r. obracać się, obrócić się. Io mi rivolgo in dietro a ciascun passo, *Petr.* Sappiano pertanto, come intorno al corpo di Giove vanno perpetuamente rivolgendosi quattro stelle minori, *Gal. Lett.* = obrócić się przeciw komu, odcinać się komu, stawić czoło, opór. = Rivolgersi ad alcuno, przehylić się na czyję stronę, oświadczyć się za kim; zgłosić się, udać się do kogo po opiekę, i t. d. = odmienić zdanie. = skłamać (o winie).

RIVOLGIMENTO, s. m. obrót, okrąg. = przewrócenie porządku, wzruszenie, rewolucja. = obrót, kolej, zmiana, peryody. Dopo tanti rivolgimenti de' secoli, po upływie tylu wieków.

RIVOLO, s. m. dim. strumyk.

RIVOLTA, s. f. obrót, zwrot. Ad una —, d'occhi, jednym rzutem oka. = wyloga, obszłoga. = zmiana, odmiana, kolej losu. = bunt.

RIVOLTAMENTO, s. m. przewrócenie. = obrót, okrąg.

RIVOLTARE, v. a. przewrócić na drugą stronę. = fig. przewrócić porządek, obalić, zawichrzyc. = przebież, obbież kawał kraju. = v. r. obracać się, obrócić się. I tre giovani sembianti si rivoltavano dolcemente a guardarmi, *Silo. Pel. M. P.* = Rivoltarsi ad alcuno, odcinać się komu. = stępić się, zatepić się.

RIVOLTATINA, s. f. przewrócenie szyku. = mała zmiana.

RIVOLTO, —TA, p. ad. v. RIVOLGERE. = upytany, zeszyty.

RIVOLTOLAMENTO, s. m. krążenie, obrót, okrąg.

RIVOLTOLARE, v. a. obracać, toczyć. = v. r. obracać się, kręcić się, krążyć. — nel fango, tarzać się, walać się w błocie.

RIVOLTUOSO, —SA, ad. buntowniczy.

RIVOLTURA, s. f. przewrócenie porządku, wzruszenie, obalenie rządu, rewolucja. = fald, zagięcie. = wykręt, wybieg.

RIVOLUZIONE, s. f. rewolucja, wstrząśnienie polityczne. Le rivoluzioni di Francia del 1789, del 1830, del 1848. = bunt, wzburzenie, zamieszanie. = Astr. obrót ciał niebieskich około słońca.

RIVOLVERE, v. r. RIVOLGERE. = v. r. obracać się. Ma la bontà 'nfinita ha sì gran braccia, che prende ciò che si rivolva a lei, *D. Purg.*

RIVOMITARE, v. a. (znowu) ucomitować.

RIVOTARE, v. a. znowu wypróżnić.

RIVULSIONE, s. f. odwrócenie, odwracanie. [sienie.]

RIZZAMENTO, s. m. podnie-

RIZZARE, v. a. podnieść, postawić prosto. = wyprostować. = Rizzar battega, założyć sklep. = Rizzar la cresta, fig. podnosić czuba, zadzierać głowę. = v. r. podnieść się. — in piè, podnieść się, wstać, stanąć na nogach. = najeżyć się (o włosach).

ROB, **ROBO**, s. m. rob, syrop, aplecny.

ROBA, s. f. rzeczy, sprzęty, manatki; towary, ruchomości; majątek, dobra, własność. Un monte di —, mnóstwo czegośkolwiek. = sukna czerwonego koloru osób wyższego stanu i sędziów.

ROBACCIA, s. f. peg. rzecz plugawa, plugawo. = klępa, wszetecznicza.

ROBBIA, s. f. Bot. marzana. Dar di —, farbować w marzanie.

ROBICCIA, s. f. drobnostki, drobniactwo.

ROBICCIUOLA, s. f. drobniactwo, = licha sukienka.

ROBONE, **ROBBONE**, s. m. + sukna osób wyższego stanu.

ROBUSTAMENTE, av. silnie, mocno, krzepko.

ROBUSTEZZA, s. f. siła, moc, tęgosc, krzepkość.

ROBUSTO, —TA, ad. silny, mocny, krzepki. = Stile robusto, styl jedyny.

ROCCAGGINE, v. ROCHEZZA.

ROCCA, s. f. twierdza, urocznia, zamek. = skała, opo-

ka. = kopalnia rubinów, *dya-*
mentów. = Rocca del cammino,
komin nad dachem.

ROCCA, s.f. *prześlica.* Mandare uno sull' asino con duerocche, *oprowadzać po ulicach dwu-*
żenica na osle z dwiema prze-
ślicami za pasem (dawny zwy-
czaj w Florencyi).

ROCCATA, s. f. *wetna lub*
przedziwo na prześlity.

ROCCETTO, v. **ROCCETTO**.

ROCCETTA, s. f. dim. *prze-*
śliczka. = zameczek, forteczka.

ROCCHETTO, s. m. *cewka do*
zwijania nici. = rakieta, kom-
ża biskupia.

ROCCIO, s. m. *kloc drze-*
wa, kawał kamienia. Certo io
piangea poggiato ad un de' roccii
del duro scoglio, *D. Inf.* = ka-
wał kielbasy. Far roccii, fig.
posiekać, rozsiekać.

ROCCIA, s.f. *skała.* = *neczy-*
stości zbierające się na wier-
zchu czego, szumowiny.

ROCCO, pl. — **CHI**, s. m. *pa-*
storat. = wieża w sztachach.

ROCHEZZA, s. f. *chrypka.*

ROCO, — **CA**, pl. — **CHI**, —

CHE, ad. *ochrypły.* = Roco
mormorio dell' acque, fig. *głuchy*
szmer wody.

RODENTE, ad. m. f. *gryzący.*

RODERE, v. a. ir. *gryźć.* Che
legno vecchio mai non rose tarlo,
Petr. = *podmywać.* Rapido fiume
che d' alpestra vena rodendo
intorno... *Petr.* = *Rodere il fre-*
no o le mani, fig. tłumić gniew,
niechęć. = v. r. *gryźć się.* Fra lo
sdegno Tancredi e la vergogna
si rode, *Tass. Ger.*

RODIMENTO, s. m. *gryzienie.*
= fig. *zgryzota.*

RODITORE, s. m. — **TRICE**,

s. f. *gryzący, gryząca.*

RODITURA, s. f. *gryzienie.*

RODOMONTATA, — **TERIA**, s.

f. *samochowalstwo, junakierya.*

RODOMONTE, s. m. *samo-*
chwal, junak.

RODOMONTESCO, — **CA**, pl.
— **CHI**, — **CHE**, ad. *samocho-*
walczy, junacki. [mgła.]

ROFFIA, s. f. + **D. Par.** gesta

ROGARE, v. a. *spisać akt*
przed notaryuszem.

ROGATORE, s. m. *spisujący*
akt przed notaryuszem.

ROGATORIO, — **RIA**, ad. *Leg.*
wzywający. Commissione roga-

toria, *wzewanie od sędziego do*
sędziego o przedsięwzięcie ja-
kich kroków prawnych.

ROGAZIONI, s.f. pl. *dni krzy-*
żowe.

ROGGIO, — **GIA**, ad. + **D. Inf.**
e Purg. czerwony, ognisty. Che
tempesta fiamma par di vivi car-

boni e di fiammella, *Mont.*

ROGITO, s. m. *spisanie aktu*
przed notaryuszem. = *akt spi-*
sany przed notaryuszem.

ROGNA, s.f. *świerzb, krostka.*
Fig. Grattar la — ad alcuno, *dra-*
pnąć kogo kijem po plecach. E
lascia pur grattar dov' è la —, *D.*
Par. niech narzeka kto się po-
czuwa do winy. = fig. *zajście,*
zwada, zatarga. O cavalier, se
cerchi —, io te la gratterò se l' ti
bisogna, *Bern. Orl.*

ROGNACCIA, s. f. peg. *pa-*
skudna krostka.

ROGNETTA, s.f. dim. *krostka.*

ROGNOSO, — **SA**, ad. *krosta-*
wy. La rognosa pecora, *parszy-*
wa owca.

ROGO, pl. — **GHI**, s. m. *stos*
na którym palono ciała umar-
łych.

ROGO, s. m. *Bot. jeżyna.*

ROMA, s. f. *Rzym.* = *Prov.*
Roma e toma, obiecanka cacanka.
Colla bocca si va a Roma,
Rzym na końcu języka.

ROMAGNUOLO, s. m. *grube*
sukno z welny niefarbowanej.

ROMAIUOLO, s. m. *warzęcha.*

ROMANAMENTE, av. *porzym-*
sku.

ROMANO, s. m. *bezmian,*
przezmián.

ROMANO, — **NA**, ad. *rzym-*
ski. Numeri romani, *liczby rzym-*
skie. Beltà romana, *piękność*
rzymska. La Chiesa cattolica,
apostolica, romana, *kościół*
rzymsko katolicki. Lattuga ro-

mana, *sałata rzymska.*

ROMANTICISMO, s. m. *ro-*
mantyczność.

ROMANTICO, — **CA**, pl. — **CI**,
— **CHE**, ad. *romantyczny.*

ROMANZEGGIARE, v. n. *pi-*
sać romanse.

ROMANESCO, — **CA**, pl. —
CHI, — **CHE**, ad. *romansowy,*
właściwy romansom lub boha-
tyrom romansów.

ROMANIERE, **ROMANZATORE**,
s. m. *pisarz romansów.*

ROMANZO, s. m. *romans.*

ROMBARE, v. n. *szumieć, hu-*
czec, burzec, szeleścić. — gli
orecchi, *szumieć w uszach.*

ROMBAZZO, s. m. *huk, szum,*
hałas.

ROMBICE, v. **ROMICE.**

ROMBO, s. m. *szelest lecą-*
cego ptaka; brzęk owadu. Ove
s' udia l' rimbombo... simile a
quel che l' arnie fanno —, *D. Inf.*
= *ogłos, huk, hałas, tentent*
kopyt konskich i t. d. = *Geom.*
czworobok ukośny mający boki
przeciwne równoległe ale kąty
nieproste. = *Ict. skarp.*

ROMBOLA, ec. v. **FROMBOLA.**

ROMEAGGIO, s. m. + *piel-*
grzymka do Rzymu.

ROMEO, — **EA**, s. *pielgrzym,*
pielgrzymka.

ROMICE, s. m. *Bot. szczaw.*

ROMITACCIO, s. m. *peg. nie-*
godźwiy pustelnik.

ROMITAGGIO, s. m. *domek*
pustelniczy. = *życie pustelni-*
cze.

ROMITANO, s. m. *Augustya-*
nin bosy. = ad. *odludny, dziki,*
prostakowaty.

ROMITELLO, — **LA**, ad. *sa-*
motny. = s. m. dim. *maty pu-*
stelnik.

ROMITESCO, — **CA**, pl. — **CHI**,
— **CHE**, **ROMITICO**, — **CA**, pl. — **CI**,
— **CHE**, ad. *pustelniczy.*

ROMITO, s. m. *pustelnik.* =
ad. *samotny, odludny.* = *pu-*
sty; pustelnicy.

ROMITORIO, s. m. *domek pu-*
stelnicy.

ROMORE, s. m. *huk, szum,*
hałas, wrzawa, zgiełk. Metter
—, *hałasować.* Far — in capo o
in testa d' alcuno, *zagłuszyć ko-*
go hałasem. = *rozruch, zabu-*
rzenie. Levarsi a —, *powstać,*
zrobić rozruch. Sonare a —,
dzwonić na gwałt. = *wieść,*
pogłoska, sława. Far —, *wsta-*
wić się, narobić hałasu. Non è
il mondan — altro ch' un fiato di
vento, *P. Purg.*

ROMOREGGIAMENTO, s. m.
huczenie, hałasowanie.

ROMOREGGIANTE, ad. m. f.
huczny, szumny, głośny, ha-
łasujący.

ROMOREGGIARE, v. n. *hała-*
sować. = *huczeć, szumieć, sze-*
lescic. = *zrobić zgiełk, roz-*
ruch. Quando le legioni di Pan-

nonia romoreggiarono, *Dav. Tac.*
Ann.

ROMORIO, s. m. *ciągły ha-*
łas, ciągła wrzawa.

ROMOROSO, — **SA**, ad. *hu-*
czny, głośny, hałasujący. =

rozgłoszony.

ROMPERE, v. a. ir. *łamać,*
złamać. = *rwąć, zerwać, ur-*
wać, przerwać. — i ceppi, le
catene, *zerwać więzy, skru-*
szyc kajdany. Chi troppo tira,
la rompe, *prov. kto zbyt dużo*
zamierza, nic nie osiągnie. =
tluc, stłuc, zbić. Rompere eser-

citi, *rozbić, przelamać wojsko*
nieprzyjacielskie. Ei fu, che l'
Tracio stuolo ruppe, atterrò, di-

bocca, *przerwać komu mowę.* — l' uovo in bocca, fig. v. uovo. — il silenzio, *przerwać milczenie.* — il ghiaccio, fig. *nadmienić o czym żeby wybiadać kogo, spróbować czy się co uda.* — la testa o il capo altrui, *rozbić komu głowę; fig. klektać, zawracać komu głowę.* Che mi venite a — il capo con queste fandonie, Manz. P. S. — il collo, *skrećć kark.* Ma tanto fu della percossa il crollo, che la vita gli tolse e ruppe il collo, Ar. Or. Fur. — una lancia con alcuno, *kruszyć z kim kopie, potykać się z kim.* — la guerra, *wydać i rozpocząć wojnę.* Quando il re cattolico ruppe guerra a Francia, Mach. Ritr. Alem. = v. n. *rozbić się na morzu.* = v. r. *złamać się; urwać się, przerwać się; stłuc się, zbić się.* Un ne trova (di rami d' albero) che non si romperà certo alla prova, Fort. Ricc. Il mio deboletto sonno non potè sostenere, anzi si ruppe, e fui disvegliato, D. Vit. = *zanosić się na deszcz, na słotę.* In quello stante si ruppe appunto il tempo, e cominciò a piovere rovinosamente, Lasc. Nov. = *Rompersi con uno, zerwać z kim, poróżnić się,* = *Rompersi il cervello, suszyć sobie mózg nad czem, łamać sobie nad czem głowę.* = *rozgniewać się.* = *Rompersi a ridere, zrywać boki od śmiechu.*
ROMPEVOLE, ad. m. f. *lomki.*
ROMPICAPO, s. m. *człowiek nudny, natrętny, zawracający komu głowę.* = *rzecz trudna, mozolna.* = *ból głowy, zawrót głowy z huku, hałas.*
ROMPICOLLO, s. m. *karkołom.* A —, av. *na złamanie karku, na łeb na szyję.* = *urwis, urwipoteć.* Tutti i ribaldi, ladri e rompicolli, L. Lipp. Malm.
ROMPIMENTO, s. m. *łamanie, stłuczenie, zbitcie, urwanie, zerwanie, zerwanie.* = *Rompimento di capo, zawracanie głowy, naprzykrzanie się.* — di fede, *złamanie wiary.* = *niewiara, rozłargnienie.*
ROMPINOCCHIOLE, **ROMPINOCI**, s. m. *dziadek do tłuczenia orzechów.*
ROMPIATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *łomiciel.* — de' patti, *ugodolomca.* = *fig. przekroczyć, przekroczyć ciela.*
ROMPITURA, s. f. v. **ROMPI-MENTO.**
RONCA, s. f. *włócznia zakrzywiona.* E chi lascia lo spiedo e chi la —, Ar. Or. Fur. = *nóż zakrzywiony ogrodniczy.*
RONCARE, v. a. *wyrywać chwast.*

RONCHIONE, s. m. *pień, kłoda, kłoc.*
RONCHIOSO, — **SA**, **RONCHIUTO**, — **TA**, ad. *chropowaty, sekwaty.* Su per lo scoglio prendemmo la via, ch' era ronchioso, D. Inf.
RONCIGLIARE, v. a. *uchwyć hakiem, zahaczyć.*
RONCIGLIO, s. m. *hak.*
RONCIONE, v. **RONZONE.**
RONCOLA, s. f. **RONCO**, **RONCOLONE**, **RONCONE**, s. m. *nóż zakrzywiony, sierp ogrodniczy.*
RONDA, s. f. *Mil. ront, runt.* Andare in —, *chodźć dokola, krążyć, kołować.*
RONDINE, **RONDINELLA**, s. f. *jaskółka.* Una rondine non fa primavera, prov. *jedna jaskółka nie stanowi wiosny.*
RONDINETTA, s. f. dim. *jaskółeczka.*
RONDININO, s. m. *jaskółczę.* = ad. Fico —, *rodzaj figi.*
RONDONE, s. m. *Ornit. jeryk.* = Ella va di —, pop. *wszystko idzie jak z platka, гладко jakpo mydle.*
RONFA, s. f. *pewna gra w karty.* = *Accusare, confessar la — giusta, fig. opowiedzieć dokładnie, nie nie dając ani ujmując.*
RONFARE, v. **RONCARE.**
RONFIARE, v. **RUSSARE.**
RONZAMENTO, s. m. *brzęczenie lecącego owadu.*
RONZARE, v. n. *brzęczeć, bzikać (o owadach).* = *szeleścić, szumić, szmer wydawać.* = *burczeć (o kręcącej się wortalce).* = *włóczyć się, waleśać się, baki strzelać.*
RONZINO, s. m. — **NA**, s. f. *podjeżdżek.*
RONZIO, — **ZO**, s. m. *brzęczenie owadów.* = *szmer, gwar, wrzawa.*
RONZONE, s. m. *koń.* = *ogier.* = *bak, muszyca.*
RORANTE, ad. m. f. *roszący.* = *zroszony.* Luci roranti, oczy łzami zroszone.
RORARE, v. a. *rosić, zrosić.*
ROSA, s. f. *roża.* — *canina, psia róża, głóg.* Acqua di rose, *woda różana.* = *Fig. Cor la —, korzystać ze zrzeczności, z dogodnej pory.* Cor la — e lasciar star la spina, *wybrać co dobre, zostawić co złe.* S' ella è — fiorirà, s' ella è spina pugnierà, prov. *prawda z czasem wyjdzie na jaw.* = *miejsce zaczerwienione na ciele od pocałowania lub ukąszenia.* = *różyczka; kokarda.* = *Rosa d' oro, róża z listków złota którą papież rozsylał monarchom w czwartą niedzielę wielkiego postu.* = *otwór w lutni, gitarze.* = *Rosa*

de' venti, róża wiatrów, tablica na której oznaczone są 32 wiatry.
ROSA, s. f. *miejsce podmyte przez nurt wody.* (wy.)
ROSACEO, — **CEA**, ad. *różo-*
ROSAIO, s. m. *krzak róży.* = *rożaniec.*
ROSAIONE, s. m. accr. *duży krzak róży.*
ROSARIO, s. m. *rożaniec.*
ROSATO, — **TA**, ad. *różany, różowy.* Color rosato, *kolor różowy.* Acqua rosata, *woda różana.* Olio rosato, *olejek różany.* Pasqua rosata, *Zielonosiwki.* Labbra rosate, *fig. usta różowe, rumiane.* (RE.)
ROSECCHIARE, v. **ROSICCHIARE**
ROSELLIA, s. f. *kur, odra.*
ROSELLINA, s. f. *roża damasceńska.* = *Dar roselline, fig. pochlebiać.*
ROSEO, — **SEA**, ad. *różowy.*
ROSETO, s. m. *miejsce zasadzone różami.*
ROSETTA, s. f. *różyczka.* = *strug do obrzynamia kopyt konskich.* = *pierścień z dyamentami wysadzany w kształcie róży.* = *srebrne blaszki przy dyscyplinie którą się dawniej biczowano.* = *różyczka, fontał w kształcie róży.*
ROSICATURA, s. f. *gryzienie.*
ROSICCHIARE, **ROSICARE**, v. a. *głodać, gryźć, ogryzać.* Chi non risica son rosica, prov. v. **RISICARE.** = *fig. gryźć, pożerać, trawie.* E se natura le fe' brutte e riev, il dispetto le rosica ed incava, Fort. Rim.
ROSIGNUOLO, s. m. *słowik.*
ROSMARINO, s. m. *rozmaryn.*
ROSO, — **SA**, p. ad. v. **RODERE.**
ROSOLACCIO, s. m. *Bot. mak polny.* = *Menz. Sat. kokarda.*
ROSOLARE, v. a. *przypiekać, przyrumieniać.*
ROSOLIA, v. **ROSELLIA.**
ROSOLIO, — **LINO**, s. m. *likwor, wódka cukrowa.*
ROSONE, s. m. *duża róża.* = *Arch. róża.* = *Stamp. ozdoba na końcu książki dla zapelnienia próżnego miejsca.*
ROSPACCIO, s. m. *peg. rozpuszko.*
ROSPO, s. m. *ropucha.*
ROSASTRO, — **TRA**, **ROSSEGGIANTE**, ad. *czerwonawy.*
ROSSEGGIARE, v. n. *czerwienić się, wpadać w kolor czerwony.* = *czerwienić się.* Rosseggiò della donna il bianco viso, Fort. Ricc. = *s. m. rumienienie się, zarumienienie.* E in quel suo rosseggiar diven più bella, Fort. Ricc.
ROSSETTO, — **TA**, ad. *ruda-
 wy.* = *s. m. rudy, ryży.*

ROSSEZZA, s. f. czerwoność.
ROSSICARE, v. n. czerwienieć.

ROSSICCIO, —CIA, ROSSIGNO, —GNA, ROSSICANTE, ad. czerwony.

ROSSISSIMO, —MA, ad. ^{sup.} czerwoniuteńki, czerwoniuteńki.

ROSSO, —SA, ad. czerwony. Diventar rosso, farsi rosso, *zoczerwienić się*. Mar rosso, *morze czerwone*. = s. m. kolor czerwony. Rosso d' uovo, *żółtek*.

ROSSORE, s. m. czerwoność. = *rumieniec na twarzy*. Aver —, *rumienić się, zarumienić się*. Dar —, *zarumienić*. = *plamy czerwone na skórze*.

ROSSORETTO, s. m. plamka czerwona.

ROSTA, s. f. wachlarz; ogarnaczka much. E sopra i corpi morti si cacciava addosso a vivi, e la — menava. *L. Pulc. Morg.* = *gałż*. Ed ecco due... fuggendo si forte che della selva rompieno ogni — *D. Inf.* = *Far —, stanąć w kółko żeby niedopuszczyć lub zatrzymać kogo lub co*.

ROSTAIO, s. m. fabrykant wachlarzów.

ROSTICCI, s. m. pl. *żużel, zędra*.

ROSTRALE, ad. m. f. w kształcie dziobu okrętowego. Colonna —, *kolumna rostralna u starożytnych Rzymian, z wizerunkiem dziobu okrętowego*.

ROSTRATO, —TA, ad. *dziobisty*.

ROSTRI, s. m. pl. *Stor. rom.* *rostra*, mównica na placu publicznym w Rzymie, tak nazwana od dziobów okrętowych którymi Rzymianie, zdobywszy okręty na Ancyatach roku od założenia miasta 416, to miejsce przyzdobili.

ROSTRO, s. m. *dziób*. = *trąba słońca*.

ROSUME, s. m. *ogryzki*.

ROSURA, s. f. gryzienie, ogryzanie. = *ogryzki*. E' non fa —, *pop. on nie po sobie nie zostawia, wszystko zjada, pożera*.

ROTA, v. RUOTA.

ROTAIA, s. m. *kolej wozu*.

ROTAMENTO, s. m. *obracanie*.

ROTANTE, ad. m. f. *obracający się*.

ROTARE, v. a. *obracać, kręcić do kół*. = *łamać kołem*. = v. n. *er. obracać się, kręcić się*. = *fig. obracać się jak chora-giewka na dachu*.

ROTATORE, s. m. *kręcący, obracający*.

ROTATORIO, ad. es. m. *Anal.*

muszkul uda. = *muszkul służący do obracania oka*.

ROTAZIONE, s. f. *obrót*.

ROTEARE, v. n. *obracać się, kręcić się do kół*.

ROTEGGIARE, v. a. *obracać, kręcić do kół*.

ROTELLA, s. f. *tarcza okrągła*. = *kółko*. = *krążek, talerzyk okrągły*. = *plamka okrągła*. Entrò Marfisa su un destrier leardo, tutto sparso di macchie e di rotelle, *Ar. Orf. Fur.* = *Anat. czaszka goleniowa*.

ROTELETTA, s. f. dim. *kółko*. = *krążeczek, talerzyk*.

ROTELLONE, s. m. *accr. duży puklerz*.

ROTOLARE, v. a. *toczyć co okrągłego po ziemi*. E prende de' gran sassi e giù li rotola, *Fort. Ricc.* = v. n. *e r. toczyć się, obracać się, kręcić się*. E lascia un sasso andar fuor della fronda, che in sulla testa giungea rotolando, *L. Pulc. Morg.*

ROTOLO, s. m. *zwój, zwitek*. *miara wagi w Neapolu*, przeszło dwa funty krakowskie. = *walec do równania roli*.

ROTOLONE, —NI, av. *tocząc się, kręcąc się*. *iglic.*

ROTONDARE, v. a. *zaokrągać*. ROTONDEGGIARE, v. n. *zaokrąglać się*.

ROTONDEZZA, —DITÀ, s. f. *okrągłość*.

ROTONDISSIMO, —MA, ad. *sup. okrągły, okrągłutki*.

ROTONDO, —DA, ad. *okrągły*. = s. m. *okrągłość*.

ROTONE, s. m. *accr. duże koło*.

ROTTA, s. f. *złamanie, stłuczenie, zbiecie*. = *rozgrom, pogrom, rozbięcie wojska*. Mettere in —, *dar la —, rozgromić, po-bić na głowę*. Fuggire in —, *uchodzić, pierzchać w roty*. = *Esser in — con alcuno, venire alle rotte, poróżnić się z kim*. Partirsi a —, *odejść poróżniwszy się z kim*. E lo faceva disperare, fingendo diadirarsi e di partirsi a —, *Lasc. Nov.*

ROTTAME, s. m. *ułamki, okruszki, szczątki*. = *cukier mialki, kassonada*.

ROTTAMENTE, av. *gwałtownie, niezmiernie*.

ROTTO, s. m. *złamanie, przerwa, wyrwa*. Passarsela pel — della cuffia, *prov. łatwo się z czego wywinąć, wykrocić*. = *ROTTI, pl. Arit. ułamki*.

ROTTO, —TA, p. ad. da rompere, *złamany; stłuczony, zbity; przerwany*. Rotto dagli anni e dal cammino stanco, *Petr.* Strade rotte, *drogi poprzerywane, potne wybójów*. Numero rotto, *liczba niecała, ułamek*.

Parole rotte, *przerywane słowa*. = *Rotto ad alcuna cosa, skłonny do czego, oddany czemu*. = *gniewliwy, porywczy*. Uomo rotto, *passjonat*. = *mający rupturę*. = *rozbity, rozgromiony (o wojsku)*. = *rozbity, znużony, skolatany (o osobie)*. = *Cielo rotto, niebo zamurzone*. = *Guerra rotta, otwarta wojna*.

ROTTORIO, s. m. + *kauterium, apertura*.

ROTTURA, s. f. *złamanie, stłuczenie, przerwanie, przerwa*. = *otwór*. E menommi al cespuglio, che piangea per le rotture sanguinenti, *D. Inf.* = *Mil. wyłom*. = *zerwanie przyjaźni, poróżnienie*. = *złamanie, naruszenie*. = *kila, ruptura*.

ROTULA, s. f. *czaszka goleniowa*.

ROVAGLIONE, s. m. *ospa wietrzna, wietrznicę*.

ROVAIO, s. m. *wiatr północny*. Dar de' calci al —, *pop. dyndać na szubienicy*.

ROVAIONACCIO, ROVAIACCIO, s. m. *peg. ostrzy wiatr północny*.

ROVANO, —NA, ad. es. *dereszowaty, deresz*.

ROVELLO, s. m. —LA, s. f. *gniew, złość*. Di rovello, *z gniewem*. Come la —, *bass. dużo, mnóstwo*. Dove quel crudo balestrier d' amore tira frecciate, come la —, *L. Lipp. Malm.*

ROVENTARE, v. a. *rozpalić do czerwoności, rozżarzyć*.

ROVENTE, ad. m. f. *rozżarzany*. = *wrzący, gorący*. = *rozpalony, rozogniony, płonący*.

ROVENTEZZA, s. f. *rozpalenie, rozżarzenie*.

ROVERE, —RO, s. m. *gatunek dębu*.

ROVERETO, s. m. *miejsce zarostu dębin zwaną rovere*.

ROVESCIAMENTO, s. m. *wywrócenie, przewrócenie, obalenie*.

ROVESCIARE, v. a. *wywrócić, przewrócić, zwalić, obalić*. = *Rovesciar imprecazioni su alcuno, rzucić, miotać przekleństwem na kogo*. = *wywrócić na drugą stronę np. kieszenie*. — un sacco, *przewrócić worek, wysypać z worka*. E sopra un desco revesciato uno di quelli sacchetti, si accertò quegli essere tutti quanti fiorini d'oro, *Lasc. Nov.* = *rozbić, obalić*. Il suo squadrone fu con poca fatica disciolto e rovesciato, *Davil. Stor.* = v. r. *z walić się*. La pena di questo amore fatale si rovesci sopra di me, *U. Fosc.*

ROVESCIO, s. m. *wywrót*

zła strona, lewa strona materii. A —, na wywrót; wylt, wstecz. A — per la coda gli trasse, *Car. En.* Andare a —, pojsć na wspak, na opak, nie-udac się. La cosa è proprio tutta al —, *Manz. P. S.* rzecz wcale się ma inaczej, jest zupełnie przeciwna. = odwrót na strona medalu. Gran — di fortuna, wielki upadek, klęska. = deszcz nawalny, ulewa. — di sassi, fig. grad kamieni. = bu-
ra, wytajanie. Fare un —, zbuzrzeć, wytajać. = baja.

ROVESCIO, —IA, ad. odwró-
tny, przeciwny. = leżący brzuchem do góry. Dormir rovescio, spać na wznak.

ROVESCIONE, s. m. uderze-
nie na odlew. [wznak.]

ROVEZIONE, —NI, av. na —
ROVETO, s. m. miejsce za-
rosłe jeżyną.

ROVIGLIAMENTO, s. m. prze-
wracanie sprzętów, i t. p.

RIVIGLIARE, v. ROVISTARE.

ROVIGLIETO, s. m. szelest
w krzakach cierniowych.

ROVINA, s. f. upadek, zwa-
lenie się, obalenie się. = urwi-
sko, przepaść. = gruz, ruiny,
zwaliska. = Fig. upadek, ru-
na, zguba, obalenie, zniszcze-
nie, klęska. = przyczyna u-
padku, zguby. Il conte Orlando
fu la sua —, *Bern. Orl.* = gwał-
towna moc, gwałtowny pęd. Il
fiume d'Arno scendendo con
gran — sommerse, ec.

ROVINAMENTO, s. m. upa-
danie, upadek, spustoszenie,
zniszczenie.

ROVINANTE, ad. m. f. gro-
żący upadkiem, bliski upadku.
= spadający z gwałtownym
pędem.

ROVINARE, v. a. strącić, ze-
pechnąć na dół. E lega il Grasso
e nel fosso il ruina, *Fort. Ricc.*
= zwalić, obalić, zrujnować.
= przyprowadzić o zgubę, zni-
szczyć, zrujnować. Poco giovò
al pubblico, e rovinò molti,
Dav. Tac. Ann. = v. n. upaść,
runąć, obalić się, zapasć się.
= podupaść, zubożeć, zruj-
nować się. = Rovinarsi di ripu-
tazione, podupaść na reputacyi.

ROVINATICCIO, —CIA, ad.
neco zrujnowany.

ROVINATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. burzyciel, pustoszyiciel.
ROVINEVOLE, —VOLMENTE,
v. ROVINOSO, ec.

ROVINIO, s. m. zgiełk, ha-
łas, tartas. = urwisko, prze-
paść. = obalenie się, zwa-
lenie się.

ROVINOSAMENTE, av. gwał-
townie, z wielkim pędem, na-

walnie, ulewnie. Cominciò a
piovere —, *Lasc. Nov.*

ROVINOSO, —SA, ad. gwał-
towny, rozchukany. = pory-
wczy, popędliwy.

ROVISTARE, ROVISTIARE, RO-
VISTOLARE, v. a. przewracać,
przetrzęsać. —dall' alto al bas-
so, wszystko do góry nogami
przewrócić. (gustr.)

ROVISTICO, s. m. Bot. li-
ROVISTIO, s. m. przewraca-
nie, przetrząsanie.

ROVO, s. m. Bot. jeżyna. —
ideo, malina, v. LAMPONE. [ka.]

ROZZA, s. f. szkap, wywo-
ROZZACCIA, s. f. peg. szka-
psko.

ROZZAMENTE, av. grubo,
po prostu. = niegrzecznie, po
grubiańsku.

ROZZEZZA, ROZZITÀ, s. f.
ROZZUME, s. m. nieokrzesanie,
prostakowatość, grubiaństwo.

ROZZO, —ZA, ad. surowy,
nieobrobiony, nieociosany (o
drzewie, kamieniach, i t. p.).
Tela rozza, płótno surowe,
niebielone. = gruby, szorstki,
chropowaty. Panno rozzo su-
kną grube. = fig. nieokrzesany,
grubiański. = ciemny, nie-
oswiecony.

ROZZONE, s. m. accr. duża
szkap.

RUBA, s. f. kradzież, zło-
dzieństwo. = łupież, łupieżstwo,
rabunek. Andare a —, pojsć na
łup. = Andar via a —, zostać
rozschwyconem, rozkuponem.

RUBACCHIAMENTO, s. m.
drobna kradzież.

RUBACCHIARE, v. a. kraść
po trochu drobne rzeczy.

RUBACUORI, s. f. kobieta za-
lotna.

RUBALDA, s. f. helm.

RUBALDAGLIA, ec. v. RIBAL-
DAGLIA, ec.

RUBAMENTO, s. m. RUBAGIO-
NE, s. f. kradzenie, kradzież.

RUBARE, v. a. kraść, ukraść.
= łupić, rabować. E rubavano
la Chiesa e le sue possessioni, *G. Vill.* = rozbijać. = fig. przy-
właszczyć sobie czyje myśli.
= Rubare il cuore, podbić czy-
je serce. = Rubare il tempo,
zmitrzyć komu lub sobie czas.

RUBATORE, s. m. —TRICE,
s. f. złodziej, złodziejka.

RUBBIO, s. m. miara zboża
w Rzymie, przeszło 2 1/2 kor-
ca krakow.

RUBECCHIO, —CHIA, ad.
czerwony.

RUBELLAGIONE, RUBELLA-
ZIONE, RUBELLAMENTO, RUBELLA-
RE, v. RUBELLIONE, RUBELLARE.

RUBELLO, s. m. buntownik.
= nieprzyjaciel, przeciwnik.

RUBERIA, s. f. kradzież, zło-
dzieństwo. = zdzierstwo, lu-
piezstwo, rabunek.

RUBESTO, —TA, ad. dziki,
okrutny, straszny.

RUBICONDO, —DA, ad. czer-
wonny, rumiany.

RUBIDO, v. RUVIDO.

RUBIFICANTE, RUBIFICATIVO,
—VA, ad. czerwieniący, farbu-
jący na czerwono. [nic.]

RUBIFICARE, v. a. czerwie-
nig, rubienić.

RUBIGLIA, s. f. Bot. gęsia
wyka, soczewica.

RUBINO, s. m. rubin.

RUBINOSO, —SA, ad. rubi-
nowy. [dim. rubinek.]

RUBINUZZO, —ETTO, s. m.

RUBIZZO, —ZA, ad. czer-
stwony, jedyny (o starcach). Ben-
chè Bartolomeo fosse anzi che
no vecchietto alquanto, era non-
dimeno rubizzo, *Lasc. Nov.*

RUBO, v. ROVO.

RUBRICA [—bri-ka], s. f.
krótki zbiór, treść rozdzia-
łów dzieła, tytuł w księdze
prawa. = Eccl. rubryca.

RUBRICA [rù-bri-ka], s. f. ru-
bryka, lubryka, czerwona
glinka ciesielska.

RUBRO, —BRA, ad. czerw-
ony. = s. m. kolor czerwony.

v. ROVO.

RUGA, RUCHETTA, s. f. Bot.

rokielta (gatunek kapusty).

RUDE, v. ROZZO.

RUDIMENTO, s. m. początek
nauki, pierwsze zasady.

RUERE, v. n. lat. + biedz,
lecieć, pędzić. Non è fantin che
si subito rua col volto verso il
latte, *D. Par.*

RUFFA, s. f. zbiegowisko lu-
dzi zebranych żeby co zarwać,
między siebie rozchwycić. Fare
a ruffa ruffa, o ruffola raffola,
łap cap, chwytac, rwać, roz-
chwytować. Quel che vien di
ruffa in ruffa, se ne va di buffa
in balfa, prov. zły nabytek nie
idzie na pożytek.

RUFFIANA, s. f. rufianka,
rafjurma.

RUFFIANARE, v. n. rafjuro-
wać, stręczyć kobiety.

RUFFIANESIMO, s. m. —NE-
RIA, —NIA, + s. f. rufianstwo,
rafjurstwo.

RUFFIANO, s. m. rufian, raf-
fur. = ad. rufiański, rafjurski.

RUFFOLA, v. RUFFA.

RUFFOLARE, RUFOLARE, v.
n. jeść schyliwszy głowę jak
bydło.

RUGA, s. m. marszczka. =
+ ulica, = gasienica. [cy.]

RUGGERE, ad. m. f. ryczą-
RUGGERE, v. n. ir. + ryczeć.

= fig. skrzyć. Ruggeran sì
questi cerchi superni, ec. *D. Par.*

RUGGHIAMENTO, s. m. ry-
czenie. = burczenie w brzuchu.

RUGGHIANTE, ad. m. f. ry-
czący.

RUGGHARE, v. n. ryczeć (o
lwie). = trzeszczeć, pękać (o
ogniu). Poscia ch'è 'l fuoco al-
quanto ebbe ruggiato, *D. Inf.*
= burczeć (o brzuchu). = szu-
mieć (o wietrze). [wiatru].

RUGGIO, s. m. ryk. = szum

RUGGINE, s. f. rdza. =
fig. nienawiść, zawziętość. =
śniedź z zboża.

RUGGINENTE, ad. m. f. rdze-
wiejący. [wieść].

RUGGINIRE, v. n. ir. rdze-
rzedziewiać. = rdzawy.

RUGGINUZZA, s. f. dim. lek-
ka rdza. = fig. Bocc. gniew
prędko przemijający.

RUGGIRE, v. n. ir. ryczeć (o
lwie). Ruggirono i leon, mug-
ghiaro i tori, *Varch. Ercol.* =
krzakać (o dziku). = szumieć
(o wietrze); huczeć (o grzmo-
cie). Sotto il suo piè s'odono i
tuoni — profondamente, *Mont.*
= burczeć (o brzuchu). Se nel
ventre inferiore ruggisse, e bor-
botta, lo lasci borbottare, e —,
Red. Cons. med.

RUGGITO, s. m. ryk lwa. =
burczenie w brzuchu.

RUGHETTA, —TTINA, s. f.
dim. mała zmarszczka.

RUGIADA, s. f. rosa. = fig.
ulga, ochłoda. = tzy. Nè più
dagli occhi suoi cade —, *Fort.*
Ricc. = Pasqua rugiada, *Ziolo-*
nesvialki. = Rugiada del sole,
Bot. rosiczka.

RUGIADOSO, —SA, ad. ro-
sisty, zroszony. = fig. zroszo-
ny łzami.

RUGIOLONE, s. m. uderze-
nie pięścią.

RUGLIONE, s. m. Bot. gro-
szek, ledźwian. — szczyony.

RUGOSO, —SA, ad. zmar-
znięty.

RUGUMANTE, ad. m. f. prze-
żuwający. = fig. zamysłający
o zemście. Ma l'ira dell'inghiot-
tita offesa in quell'animo — (di
Tiberio) ribolli, *Dav. Tac. Ann.*

RUGUMARE, v. RUMINARE.

RUINA, RUINARE, ec. v. ROVI-
NA, ec.

RUIRE, v. n. lat. + pędzić, le-
cieć. Perché gridavan tutti: dove
rui Anfiarao? *D. Inf.*

RULLARE, v. n. puszczać fry-
gę, wartatkę. = kręcić się, obra-
cać się, kołysać się (o okręcie).

RULLIO, s. m. kołysanie się
okrętu.

RULLO, s. m. RULLA, s. f. krę-
giel i gra w kregle. = Dar he'
rulli, wyskakiwać, podskaki-
wać; fig. wyrabiać głupstwa.

= walec do wyrównywania
ziemi. = drzewo na kółkach po
którym się toczą kamienie, i t. p.
= Stamp. Rulli, walce w prasie
drukarskiej.

RUM, s. m. rum.

RUMINANTE, ad. m. f. prze-
żuwający.

RUMINARE, v. a. przeżuwać
(o bydle, owcach i koźtach).
= fig. przetrzącać w myśli
projekt, dumać, rozmyślać. Il
ruminante del giorno, m'è lo pas-
sava o dormicchiando, o rumi-
nando non saprei che, *Alf. Vit.*
Tutta questa notte sono andato
ruminando le cose di ieri, *Gal.*
Dial. [wanie].

RUMINAZIONE, s. f. przeżu-
wanie.

RUMORE, RUMOREGGIARE, ec.

v. ROMORE, ec.

RUNCIGLIO, v. RONCIGLIO.

RUOLO, s. m. lista imienna,
spis, kontrola wojskowa.

RUOTA, s. f. koło u wozu i
inne. Scricchiola sempre la più
trista —, la più cattiva — del car-
ro sempre cigola, prov. najgorsze
koło u wozu najczęściej skrzypi,
wiesz dla czego dzwon głośny,
dla tego że próżny. = koło, o-
krąg. Andare a —, far —, roz-
toczyć ogon (o pawiu); krząć;
szybować po powietrzu w kół-
ko (o ptakach drapieżnych). E
disse: Gerion, muoviti omai: le
ruote larghe e lo scender sia po-
co, *D. Inf.* = Ballare a —, tan-
cować w kółko. Alla fiata quei,
che vanno a —, muovon la voce,
rallegrano gli occhi, *D. Par.* Alle
ruote, *D. Par.* gorne kolowroty.
= Ruota della Fortuna, kółko For-
tuny. Però giri Fortuna la sua —
come le piace, *D. Inf.* = kółko
klasztorne. = kółko do łapania
kości. = rota, jurydykcyja ko-
ścielna w Rzymie, złożona z sę-
dów sądzących kolejno sprą-
wy.

RUOTOLO, RUOTARE, RUOTO-
LARE, ec. v. ROTOLO, ROTARE, ec.

RUPE, s. f. skała.

RUPINOSO, —SA, ad. skalisty.

RURALE, ad. m. f. wiejski.

RUSCELLETTO, LLINO, s. m.
dim. strumyk, strumyczek.

RUSCELLO, s. m. strumień.

RUSCO, s. m. RUSCHIA, s. f. Bot.
ostokrzew.

RUSIGNUOLO, s. m. słowik.

RUSPA, s. f. grzebanie kur.

RUSPARE, v. n. grzebać (o
kurach).

RUSPO, s. m. sekin, moneta
złota około 20 zł. pol. = ad. szor-
stki (o nowych pieniądzach).

RUSPONE, s. m. moneta zło-
ta tokańska, 3 zecchini, zł. 58,
groszy 23.

RUSSARE, v. n. chrapać.

RUSSO, s. m. chrapanie.

RUSTICAGGINE, v. RUSTI-
CIEZZA.

RUSTICALE, RUSTICANO, —NA,
—CHEVOLE, ad. wiejski, wie-
śniaczy.

RUSTICALMENTE, RUSTICA-
MENTE, av. po wiejsku.

RUSTICARE, v. n. mieszkac
na wsi.

RUSTICHELLO, —LA, RUSTI-
CHETTO, —TA, ad. nieco wieśni-
aczy.

RUSTICHEZZA, —CITÀ, s. f.
wieśniactwo, nieokrzestanie,
grubianstwo.

RUSTICO, —CA, pl. —CI, —
CHE, ad. wiejski, wieśniaczy,
nieokrzestany, grubiański. La
rozza voce e rustica in convene-
vole e cittadina ridusse, *Bocc.* =
Ordine rustico, Arch. porządek
wiejski.

RUTA, s. f. Bot. ruta.

RUTATO, —TA, ad. zapra-
wiony ruta.

RUTICARSI, v. r. z trudno-
ścią się ruszać.

RUTILANTE, ad. m. f. lśniący.

RUTILARE, v. n. błyszczeć,
lśnić się.

RUTTARE, v. n. odrzygać.

RUTTEGGIAMENTO, s. m.
częste odrzeganie.

RUTTEGGIARE, v. n. często
odrzyskać.

RUTTO, s. m. odrzeganie.

RUVIDAMENTE, av. po pro-
stu, po grubiańsku.

RUVIDENZA, s. f. prostactwo,
nieokrzestanie, grubianstwo. —
di stile, fig. niegładkość stylu.

RUVIDITÀ, s. f. szorstkość,
chropowatość.

RUVIDO, —DA, ad. szorstki,
chropowaty. = ostry, przykry,
cierpki. Vino ruvido, wino cier-
pkie. = fig. prostakowaty, gbu-
rowaty, nieokrzestany, gru-
biański.

RUVISTARE, v. ROVISTARE.

RUVISTICO, v. ROVISTICO.

RUZZAMENTO, s. m. gżenie
się, igranie.

RUZZARE, v. n. gzić się, igrac,
bawić się, swawolić. Ruzzando
messer lo monaco troppo colla
donna, *Bocc.*

RUZZO, s. m. gżenie się, igras-
zka, zabawka, swawola. Ca-
vare, levare il — (dal capo ad al-
cuno), wybić komu swawolę
z głowy. E così a tutti con suo
vanto, e fama, cavò di testa il —
della dama, *L. Lipp. Malm.* Uscire
il — del capo, odechcieć się swa-
woli, igraszek; fig. odechcieć
się, stracić ochotę do czego. Nè
in quei gran pensieri gli uscì del
capo il — degli amori, *Dav. Tac.*
Stor.

RUZZOLA, s. f. *bak, fryga, cyga, wartalka*.
 RUZZOLANTE, ad. m. f. *war-
 RUZZOLARE*, v. a. *puszczać
 baka*. = *zepchnąć okręt z war-
 ształu na wodę*. = v. n. *toczyć
 się, kręcić się*.
 RUZZOLONI, av. *tocząc się*.
 Andar giù —, *stoczyć się*.

S

SABATO, s. m. *sabat, szabas, sobota*. — *santo, wielka sobota*.
 SABBIA, s. f. *piasek*. *Seminare in —*, fig. *siąć na piasku*.
 SABBIARE, v. a. *posypać piaskiem*.

SABBIONE, SABBIONCELLO, s. m. *piaski*. *Cava di sabbione, kopalnia piasku*.

SABBIONOSO, SABBIOSO, — SA, ad. *piaszczysty*.

SABEISMO, s. m. *sabeizm, cześć ognia i ciat niebieskich*.

SABINA, s. f. *Bot. sawina*.

SABORDO, s. m. *Mar. strzelnica w burcie okrętowym*.

SACCA, s. f. *sakwa*. = *wydecie*. [sko.]

SACCACCIO, s. m. *peg. sakwi*.
 SACCAIA, s. f. *sakwa, torba*. = *Far —*, *nabrać, naciągnąć (o wrzodzie)*; fig. *chowac gniew w sercu*.

SACCARDELLO, s. m. *charłak, szubrawiec*.

SACCARDO, s. m. *ciura obozowy*. = *charłak*.

SACCARELLO, s. m. *dim. worzeczek*.

SACCENTE, ad. m. f. *mądry, rozumny*. *Ma io non son — se non di quel, ch'è vuole, Brun. Tes.* = *chytry, przebiegły*. *Far il ser —*, *udawać biegłego w czem*.

SACCENTEMENTE, av. *mądrze*. = *zarozumiale*. = *chytrze, przebiegle*.

SACCENTERIA, s. f. *mędrkstwo*.

SACCENTINO, — NA, SACCENTUZZO, — ZA, s. e ad. *mędek*.

SACCENTONE, s. m. *mędrał*.

SACCHEGGIAMENTO, s. m. *łupienie, rabowanie; łupież, rabunek*.

SACCHEGGIARE, v. a. *łupić, rabować, pustoszyć*.

SACCHEGGIATORE, s. m. *łupieżca, pustoszyiciel*.

SACCHEGGIO, s. m. *rabunek*.

SACCETTA, — TTINA, s. f. *dim. — TTINO, — TTO*. s. m. *dim. sakiewka, worzeczek*. *In una casetta trovarono una sacchettina,*

dov'erano dugento fiorini d'oro, Lasc. Nov. = *Sacchetto, ładunek do nabicia działa*. — *da mitraglia, puszka z kartaczami*. — *da trincea, wór szancowy*.

SACCHETTONE, s. m. *accr. dość spory worek*. [RIA.]

SACCIUTEZZA, v. SACCENTE-SACCIUTO, — TA, — ELLO, — LA, ad. e s. *przemądrzały*.

SACCO, s. m. *sak, wór, torba*. *Fig. Votare, scuotere il —*, *wygadać się ze wszystkiego*. *Sciorre il —*, *rozpuścić gębę, nagadać na kogo*. *Essere al fondo del —*, *gonić ostatkami*. *Traboccare il —*, *przepetnić się, przebrać miarę*. *La tua città, ch'è piena d'invidia si, che già trabocca il —*, *D. Inf. Colmare il —*, *dopełnić miary, przebrać miarę*. v. COLMARE. *Tenere il —*, *pomagać do złego, być pomocnikiem występku*. *Tornare colle trombe nel —*, v. TROMBA. *Essere due volpi in un —*, *być z kimjak pies z kotem, drzeć z kim koty, iść na udry*. *Mangiar col capo nel —*, *opływać we wszystko, o nic się nie troszczyć*. *Mettere in —*, *bass. wsadzić kogo w kózki rożek, pokonać w dyspucie, przegadać*. *Non dir quattro se non l'hai nel —*, *prov. v. QUATTRO*. = *miara zboża, prawie korzec krak.*

= *brzuch, kaldun, wautuch*. = *plótno na worki*. = *łup, łupież, rabunek*. *Dare il —*, *porze a —*, *wydać na łup, złupić, zrabować*.

SACCOCCHIA, s. f. *kieszeń*. = *torba, sakwa*. [czek.]

SACCOLO, s. m. *dim. wore*.
 SACCOMANNARE, SACCOMETERE, v. SACCHEGGIARE.

SACCOMANNO, s. m. *rabunek*. *Mettere a —*, *rabować*. = *rabuś*. = *ciura obozowy*.

SACCONACCIO, s. m. *peg. sienniczysko*.

SACCONCELLO, — CINO, s. m. *dim. sienniczek*. = *woreczek*.

SACCONE, s. m. *siennik*. = *wór*.

SACCUCCIO, SACCULO, s. m. *dim. worzeczek*.

SACERDOTALE, ad. m. f. *kapłański*.

SACERDOTALMENTE, av. *po kapłańsku*.

SACERDOTE, s. m. *kapłan*.

SACERDOTESSA, s. f. *kapłanka*.

SACERDOZIO, s. m. *kapłaństwo, stan duchowny*.

SACRA, v. SAGRA.

SACRAMENTALE, ad. m. f. *sakramentalny*. = *tajemniczy*.

SACRAMENTALMENTE, av. *sakramentalnie*.

SACRAMENTARE, v. a. *udzielać sakramentów*. = *przysięgać*. = v. r. *przyjmować sakramenta*.

SACRAMENTARIO, s. m. *sakramentarz, heretyk zaprzeczający obecność ciała i krwi Chrystusa w eucharystyi*.

SACRAMENTO, s. m. *sakrament*. = *przenajświętszy sakrament*. = *wzięcie welonu przez mniszkę*. = *przysięga*. *Fo — di non cinger spada finch'io non tolga Durindana al conte, Ar. Orl. Fur.*

SACRARE, v. a. *lat. poświęcić*. — *il corpo di G. C. konsekrować ciało i krew Chrystusa Pana*. = *wyświęcić na kapłana*.

SACRARIO, s. m. *zakrystya*. *Lorenzo... nel sacrario del tempio si rinchiuso, Mach. Stor.*

SACRATO, — TA, ad. *poświęcony*. *Ostia sacrata, poświęcona hostia*. = s. m. *miejsce święte, ziemia święta*.

SACRESTIA, v. SAGRESTIA.

SACRIFICAMENTO, s. m. — ZIONE, s. f. *poświęcenie*.

SACRIFICARE, v. a. *poświęcić*. = *odprawiać ofiarę świętą, mieć mszę świętą*. = *poświęcić co komu, uczynić z czego ofiarę*. — *la fortuna, la vita per qualcuno, poświęcić swój majątek, swe życie dla kogo*. = *Sacrificare il suo tempo a qualche cosa, poświęcać swój czas na co, czemu*. = v. r. *poświęcać się, poświęcić się*.

SACRIFICATORE, s. m. *ofiarnik, kapłan żydowski, pogański odprawiający ofiarę*.

SACRIFICIO, — ZIO, s. m. *ofiara*. — *dell' altare, ofiara ołtarza, msza święta*. = *poświęcenie, ślub uroczysty*. *Fare un — di alcuna cosa, poświęcić co, rzec się czego*.

SACRILEGAMENTO, av. *świętokradzko*.

SACRILEGO, — GA, pl. — GHI, — GHE, s. e ad. *świętokradzca, świętokradzki*. = *bezbożny*.

SACRISTIA, v. SAGRESTIA.

SACRO, — CRA, ad. *poświęcony Bogu*. = *święty*. *Le sacre carte, pismo święte*. *Sacro collegio, collegium kardynałów*. = *przeklęty*. *Perché non reggi tu, o sacra fame dell' oro, D. Purg.* = *Morbo sacro, kaduk, choroba Ś. Walentego*. = *Ossso sacro, Anat. kość krzyżowa, ostatni krzączek kolumny pancerzowej*.

SACROSANTO, — TA, ad. *przenajświętszy, nienaruszony, nieetykalny*.

SAEPPOLARE, v. SAETTOLOARE.
 SAEPPOLO, s. m. *łuk do strzelania*. = v. SAETTOLO.

SAETTA, s. f. strzala, bett. = piorun. = fig. promień światła. = puszczadło, lancet do puszczania krwi koniom. = świecznik w którym się pali piętnaście świec w czasie nabożeństwa w Wielki tydzień. = skazówka, index na cyferblacie zegara. = Bot. strzałka. = Astr. Strzala, konstellacya. = Saetta! niech to piorun trzaśnie.

SAETTAME, —MENTO, s. m. mnóstwo strzał. = puszczanie strzał.

SAETTANTE, ad. m. f. miotający strzałę.

SAETTARE, v. a. zranic strzałą. = v. a. en. puszczac, miotać, ciskać. — la luce, i raggi, rzucac światło, i t. d. Con bombarde che saettavano pallottole di ferro, G. Vill. = miotać pioruny. Ma quando piove, tempesta e saetta, Bern. Orł. = uderzyć. Lamenti saettaro me diversi, fig. różne jęki obily się o moje uszy.

SAETTATA, s. f. zranienie strzałą. = dosięgłość strzały.

SAETTATORE, SAETTIERE, s. m. łuczny strzelec.

SAETTATRICE, s. f. kobieta strzelająca z łuku. Chè non è degno un cor villano, o bella — che tuo colpo il tocchi, Tass. Ger.

SAETTIFORME, ad. m. f. Bot. strzałkowaty (o liściach).

SAETTOLARE, v. a. obciąć winną macię aż po pień.

SAETTOLO, s. m. gałązka przy samym pniu winnej macicy.

SAETTONE, s. m. Zool. pstróżka (węż).

SAETTUME, v. SAETTAME.

SAETTUZZA, s. f. dim. strzałka. = lancet. = ostrze świadra.

SAFFIRO, v. ZAFFIRO.

SAGA, s. f. czarownica.

SAGACE, ad. m. f. roztropny, sprytny, zmyslny, bystry.

SAGACENTE, av. sprytnie.

SAGACITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. bystrość, roztropność, roztargnienie, sprytność.

SAGAPENO, s. m. sagapenum, guma pochodząca z rośliny ferula persica.

SAGENA, s. f. klomia, klomla.

SAGEZZA, v. SAVIEZZA.

SAGGIAMENTE, av. mądrze.

SAGGIARE, v. a. próbować czystości złota i t. d. = kosztować.

SAGGIATORE, s. m. próbierz. = ważka próbiercza.

SAGGINA, s. f. gryka, hreczka, tataraka. [gryki]

SAGGINALE, s. m. łodyga

SAGGINATO, —TA, ad. zmieszany z gryką. = nakrapiany, cętkowany. Il suo cavallo... era

tutto rossigno e sagginato, Bern. Orł. = tuczny, utuczony.

SAGGIO, s. m. próba. Fecene far — e trovogli di finissimo oro, G. Vill. = próba, próbka. Dar per —, dać na próbę, dać próbkę czego. Ma qual Gherardo è quel, che tu, per — di' ch'è rimasto della gente spenta? D. Purg. = próba (tytuł pism). = E di pochi scaglion levammo i saggi, D. Purg. przebyliśmy kilka schodów.

SAGGIO, —GIA, ad. mądry. Far —, uwiadomić. = s. m. mędrzec. Aiutami da lei, famoso —, D. Inf.

SAGGIUOLO, s. m. buteleczka wina na próbę. = ważka, szalka.

SAGIRE, v. a. ir. + wprowadzić w posiadanie. E quando egli fu al tutto sagito del reame, G. Vill.

SAGITTALE, ad. m. f. strzałowy, strzałisty. Sutura —, Anat. szew strzałowy z przodu czaszki.

SAGITTARIO, s. m. kuszny strzelec. Sono gl' Inglesi sagittari, Tass. Ger. = Astr. Strzelec, dziewięty znak Zodiaku.

SAGITTATO, —TA, ad. Bot. strzałkowaty (o liściach).

SAGLIENTE, ad. m. f. wstępujący, idący na górę. = Angolo —, Fort. kąt wyskakujący, wydajny. = Arald. wspięty na tylnych nogach (o koźle w herbie).

SAGO, s. m. Bot. sagowina, mączna palma. = sago, mąka palmowa.

SAGOLA, s. f. Mar. ołowianka, sonda.

SAGOMA, s. f. ciężar przy bezmianie. = Artigl. wagomiar.

SAGRA, s. f. poświęcenie. = święto poświęcenia kościoła. = sakra, namaszczenie na króla. = + śmigownica. Qual —, qual falcon, qual colubrina sento nomar, Ar. Orł. Fur.

SAGRAMENTARE, v. SACRAMENTARE.

SAGRARE, v. SACRARE.

SAGRATINA, SAGRATONA, s. f. bass. wielki głód.

SAGRATO, s. m. miejsce poświęcone (kościół, klasztor) mające dawniej prawo dawania schronienia złoczyńcom. Ritrarsi in, sul —, schronić się do takiego miejsca. = ad. poświęcony.

SAGRAZIONE, v. SAGRA.

SAGRESTANO, —NA, s. z. krystyan, zakrystyanka.

SAGRESTIA, s. f. zakrystya.

SAGRIFICARE, ec. v. SACRIFICARE, ec.

SAGRO, s. m. sokoł (samica). = + śmigownica. Volsi certi pezzi di sagri e falconetti dove io vedevo il bisogno, e con essi ammazzai di molti uomini de' nemici, Cell. Vit.

SAGROSANTO, v. SACROSANTO.

SAIA, s. f. saja.

SAIETTA, s. f. saietta.

SAIETTO, s. m. dim. sajanik, kaftanik.

SAIME, s. m. + sadło.

SAIO, s. m. sajan, kaftan.

SAIONACCIO, s. m. peg. kaftanisko.

SAIONE, SAIOITO, s. m. kaftan. = płaszcz żołnierski.

SAIORNA, s. f. długa suknia.

SALA, s. f. sala, izba. — d'udienza, izba posuchalna. — da mangiare, izba jadalna. = Bot. rogoża. = oś u wozu.

SALACE, ad. m. f. jurny, lubieżny.

SALAMANDRA, s. f. Zool. salamandra, płaz o którym w starożytności bajano że żyje w ogniu. Di mia morte me pasco e vivo in fiamme, stranio cibo e mirabil —, Petr.

SALAME, s. m. mięso solone. = salceson.

SALAMISTRA, s. f. kobieta mająca pretensye do uczoności.

SALAMISTRARE, v. n. udawać uczonego.

SALAMISTRERIA, v. SACCENTERIA.

SALAMISTRO, s. m. człowiek udający uczonego.

SALAMOIA, s. f. słony sos, rosół w którym się marynuje ryba, grzyby i t. d.

SALAMONE, s. m. duży salceson. = Ict. łosoś.

SALARE, v. a. solić.

SALARIARE, v. a. płacić za pracę, za służbę.

SALARIO, —RO, + s. m. pensya, zapłata.

SALASSO, s. m. + puszczanie krwi.

SALATO, —TA, p. ad. solony, słony. Costar salato, być przesolonem, drogo kosztować. = s. m. mięso solone.

SALCE, v. SALTICO.

SALCETO, s. m. wierzbina, lasek wierzbowy. = fig. taramata.

SALCIGNO, —GNA, ad. wierzbowy. = tykowaty (o drzewie).

SALCIO, s. m. wierzba. — Davidico, di Babilonia, wierzba płacząca. — dalegare, wierzba złota, złotowierzba, złotocha, złotak. Far mazzo de' suoi salci, fig. myśleć o sobie, dbać o siebie.

SALDA, s. f. *guma rozpuszczona*, *karuk rozpuszczony*. = *krochmal rozpuszczony w wodzie*. Dar la — alla biancheria, *krochmalić bieleżnę*.

SALDAMENTE, av. tego, mocno.

SALDAMENTO, s. m. *lut, lutowanie*. = *obrachunek, obliczenie*.

SALDARE, v. a. *lutować*. = *krochmalić*. = *zagoić ranę*. = *dokonać, zakończyć*. = *Saldare ragioni o conti, obliczyć, obrachować, dopłacić co się należy po obliczeniu*.

SALDATO, —TA, p. ad. v. **SALDARE**. = *krochmalny, nakrochmalony*.

SALDATOIO, s. m. *żelazko do lutowania*.

SALDATURA, s. f. *lutowanie*. = *lut, metal roztopiony którym się co lutuje*. = *zlutowanie, miejsce gdzie zlutowano*. = *szew, rana zszyta i zagojona*.

SALDEZZA, s. f. *moc, tęgosc*. = *fig. stałość, stateczność; gruntność*. La — d'una dottrina, *gruntność nauki*.

SALDO, s. m. *obliczenie, obrachunek, dopłata po obliczeniu się*. = *stałość*. = *powaga*. Sul —, *serio*. Recarsi in sul —, *przybrać poważną minę*.

SALDO, —DA, ad. twardy, tegi, stały (niepłynny). = *cały, nienaruszony, nietknięty*. = *dotykany, materyalny*. Trattando l'ombre come cosa salda, *D. Purg.* = *lity, masywny*. Vogliam per sempiterna tua memoria un simulacro farti d'oro saldo, *L. Pulc. Morg.* = *stały, niezachwiany, niewzruszony*. Ma così salda voglia è troppo rada, *D. Par.* Ed io già fermo, e saldo nel proposito mio, pensier non muto, *Car. En.* Star saldo, *trzymać się tego, nieustąpić kroku*. = *zdrow*. = *obrachowany, obliczony (o rachunkach)*. = *av. tego, mocno*.

SALE, s. m. *sól*. = *Chim. sól, związek kwasu z niedokwasem czyli z zasadą czy to alkaliczną, czy ziemną, czy metaliczną*. — *acido, acido o soprassale, nadsól, sól nadsyconą kwasem*. — *neutro, sól obojętna*. Sottosale, *przysól, sól niedosyconą kwasem*. — *composto, sól podwójna, potrójna*. = *Fig. ocean, morze*. Metter potete ben per l'altro — vostro navigio, *D. Par.* = *rozum, olej w głowie*. Aver — in zucca, *mieć olej w głowie*. = *sól attycka, dowcip, dowcipne słowo*. Perchè ognuno è distinto in un

sonetto che 'l poeta ha ripien tutto di sali, *L. Lipp. Malm.* = *Saper di —, być słonym, gorzkim*. Tu proverai, siccome sa di — il pane altrui, *D. Par.* = *Manicarsi l'un l'altro col —, być jeden drugiemu solą w oku, kością w gardle*. Acconciarla senza —, *ogadywać, zgadywać co na kogo*. Apporre al —, *ganić, przyganić*. Senza mettervi su nè sal nè olio, *w oka mgnieniu, natychmiast; bez zastanowienia, bez przygotowania*. In questo paese ci farebbe il —, *kraj bardzo żyzny*. Nè anche —, *Buon. Fier. ani odrobiny, ani na jotę*. Dolce di —, *v. DOLCE*.

SALEGGIARE, v. a. *posolić*.

SALENTE, v. *SAGLIENTE*.

SALETTA, s. f. *dim. salka*.

= *zła sól*.

SALGEMMA, s. f. —MO, s. m. *sól lodowata, kopalna, rumowa, kamienna*.

SALIARE, ad. m. f. *wspaniały (o uczcie)*.

SALICA, ad. f. *Legge —, prawo salickie Franków, wyłączone pleć żeńską od dziedzictwa, później rozciągnięte do dziedzictwa tronu*.

SALICALE, s. m. *wierzbina, lasek wierzbowy*.

SALICASTRO, **SALIGARSTRO**, s. m. *iwą, wierzba palmoiva*.

SALICE, **SALICETO**, v. **SALCIO**, **SALCETO**.

SALICINA, s. f. *Chim. salicyn, gorzki pierwiastek z kory wierzbowej otrzymany, miejsce chinu w medycynie zastępujący*.

SALICONE, s. m. *wierzba pospolita*.

SALIERA, s. f. *solniczka*. = *v. SALINA*.

SALIFICABILE, ad. m. f. *Chim. tworzący sole z kwasami*. Bassi salificabili, *zasady solne*.

SALIGNO, —GNA, ad. *solny, słony*.

SALIMBACCA, s. f. *pieczęć na worach soli, i t. p.* = *pieczęć wisząca przy przywitaniach, dyplomach*. = *dżban*.

SALIMENTO, s. m. *ście pod górę*. — *di superbia, fig. wzbić się w dumę*.

SALINA, s. f. *solownia, warzelnia*. = *sól*.

SALINAROLO, —RUOLO, s. m. *solnik, warzelnik soli*.

SALIRE, v. a. e. n. ir. *ić pod górę, wstąpić na wyższe miejsce*. — *sul trono, wstąpić na tron*. Ella (la povertà) con Cristo salse (sali) in su la croce, *D. Par.* E la via di — al ciel mi mostra, *Petr.* A questo regno non sali mai chi non credette in

Cristo, D. Par. = *wznosić się, podnosić się*. Ben mille braccia verso il ciel saliva (il muro), *Bern. Orl.* — *in maggior potenza, wzbić się w potęgę, podnieść się, przyjsć do większej władzy*. Per te cresce, e in maggior pregio sale la maestà regale, *Filic.* = *Salire giù, zstąpić, zleść, zeskoczyć*. Del palafreno il cacciatore giù sale, *Ar. Orl. Fur.* = *wypaść, wyskoczyć z kąd*. Lo stare in dubbio era di gran periglio che non salisser gente della terra, *Ar. Orl. Fur.* = *s. m. isticie pod górę, i t. d.*

SALISCENDO, —DI, s. m. *klamka, zapadka, zasuwka*.

SALITA, s. f. *ścieżka pod górę*. = *isticie pod górę, wstępowanie na górę, wzbicie się w górę*. Far —, *wstąpić, wznieść się*.

SALITOIO, s. m. *drabina, schody*.

SALITORE, s. m. *wstępujący na co*.

SALIVA, s. f. *śliny*.

SALIVALE, **SALIVARE**, ad. m. f. *ślinowy*. Glandule salivari, *Anat. gruczołki ślinowe*.

SALIVARE, v. n. *ślinić się*.

SALIVATORIO, —RIA, ad. *sprawyjący ślinienie*.

SALIVAZIONE, s. f. *saliwacja, ślinienie*.

SALMA, s. f. *ciężar*. = * *brzemie cielesne, ciało ludzkie, zwłoki*. = *hip, zdobywca*.

SALMASTRO, —STRA, ad. *słonawy, słony*.

SALMEGGIAMENTO, s. m. *śpiewanie psalmów*.

SALMEGGIARE, v. a. *śpiewać psalm*. = *fig. stawieć, wychylać*.

SALMEGGIATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *śpiewający, śpiewający psalm*.

SALMERIA, s. f. *bagaze, wozy, pojeździ*.

SAL MI SIA, av. *uchowaj mnie Boże*.

SALMISTA, s. m. *autor psalmów, psalmista*. = *psalterz*. = *śpiewający psalm*.

SALMO, s. m. *psalm*.

SALMODIA, s. f. *śpiewanie psalmów*.

SALNITRATO, —TA, ad. *saletrzysty, zawierający saletrę*.

SALNITRO, s. m. *Chim. saletra, saletran potażu*.

SALONE, s. m. *salon*.

SALOTTINO, **SALOTTO**, s. m. *salka*. Poi dal frate furono menati per la sua camera in un' anticameretta, ed indi d'uno scrittoio in un salottino, *Lasc. Nov.*

SALPARE, v. n. *podnieść kciwiec*.

SALPRUNELLA, s. f. *Chim.* salebran potażu.

SALSA, s. f. sos. = fig. męka. Ma chi ti mena a si pungenti salse? *D. Inf.*

SALSAMENTO, s. m. rodzaj sosu.

SALSAPARIGLIA, s. f. *Bot.* salsaparylla, roślina Indyi zachodnich.

SALSEDINE, **SALSEZZA**, s. f. słoność. [*uoy.*]

SALSETTO, —TA, ad. słona.

SALSICCIA, s. f. kielbasa. Far — di chechessia, posiekać, rozsiekać co. [*snik.*]

SALSICCIAIO, s. m. kielbasa.

SALSICCIONE, —OTTO, s. m. salceson.

SALSICCIUOLO, s. m. kawałek kielbasy.

SALSO, —SA, ad. słony. = fig. uszczyplivy.

SALSUGGINE, v. **SALSEDINE**.

SALSUGGINOSO, —SA, ad. słonawy, słony.

SALSUME, s. m. solonka, mięso solone. = słoność.

SALTABECCARE, **SALTABELLARE**, v. n. podskakiwać, hać, pisać. Questo Luigi andava ogni giorno a saltabeccare con questo cavallo, *Cell. VII.*

SALTABECCHIO, s. m. podskok. [*skakując.*]

SALTACCHIONE, av. podskok.

SALTAMARTINO, s. m. działo jednosłowne. = fig. wierci-pięta. = śmieszna, niepozyczna figurka. Pareo un saltamartin proprio a vedere, *Tasson. Secc.*

SALTAMBARCO, s. m. odzieni wieśniackie bez rękawów, kładzione przez głowę.

SALTAMINDOSSO, s. m. scherz. zbyt obciśa, opięta sukna.

SALTANSECCIA, s. f. *Ornit.* gatunek pliszki. = fig. człowiek zmiennego charakteru.

SALTARE, v. n. skakać, skoczyć, przeskoczyć. = fig. odbijać się (o promieniach).

= przeskakiwać z czego do czego. = skakać, tańczyć. = przeskoczyć co, pominąć. E così figurando il Paradiso, convien saltar lo sagrato poema, *D. Purg.*

= Saltare in collera, wpasć w gniew. — di palo in frasca, v. **FRASCA**. — la granata, v. **GRANATA**. [*podskok.*]

SALTARELLO, s. m. dim.

SALTARIZZO, ad. m. skakun (koń). Egli al cavallo, ch'era —, feo far tal salto, *Fort. Ricc.*

SALTATIVO, —VA, ad. lubiący skakać, skoczny.

SALTATORE, s. m. —TRICE, s. f. skoczek.

SALTAZIONE, s. f. skakanie.

SALTEGGIARE, **SALTARELLARE**, v. n. skakać, podskakiwać, wy-skakiwać. [*skok.*]

SALTELLINO, s. m. dim. podskok.

SALTELLONE, —NI, av. podskakując, wyskakując, skacząc, w susach. = przerywanym sposobem (o głosie). Che tromba è quella, che si saltelloni suona come campana che rintocchi? *Buon. Fier.*

SALTERECCIO, —CIA, ad. skoczny. Ballo salterecio, taniec skoczny.

SALTERELLARE, v. n. podskakiwać.

SALTERELLO, s. m. podskok. = szmermel. = klawisz. = taniec gminny w Rzymie, i Wenecji.

SALTERIO, —RO, s. m. psalterz. = elementarz. = psalteryon, gęśl, cymbały. = welon zakonnic. [*RE.*]

SALTICCHIARE, v. **SALTARELLARE**.

SALTIMBANCO, s. m. kuglarz.

SALTO, s. m. skok. — mortale, skok karkołomny. = fig. pierwszy krok. È gran tempo ch'io presi il primier —, *Petr.*

= szybkość, prędkość. Onde conven ch'armato viva la vita che trapassa a si gran salti, *Petr.*

= taniec. Che per salti fu tratto a martiro (S. Giov. Battista), *D. Par.* = las. Non si vanno i leoni o i tori in —, *Ar. Orf. Fur.*

SALUBRE, ad. m. f. zdrowy (o powietrzu).

SALUBRITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. zdrowość powietrza.

SALUTARE, ad. m. f. zdrowy, zdrowiu służący. = zbawieniy.

SALUTARE, v. a. witać, powitać, przywitać. = Salutare alcuno in re, powitać kogo królem, obwołać królem. = Mil. salutować. — col cannone, powitać przy odgłosie dział.

SALUTATORE, s. m. —TRICE, s. f. witający, witająca.

SALUTAZIONE, s. f. pozdrowienie, witanie, powitanie. — angelica, pozdrowienie anielskie.

SALUTE, s. f. zdrowie. = całosć, bezpieczeństwo. = zbawienie. — eterna, wieczne zbawienie.

SALUTEVOLE, ad. m. f. zdrowy. = zbawieniy. = witający. Volsersi a me con salutevol cenno, *D. Inf.* [*wiennie.*]

SALUTIVOLMENTE, av. zbawieniy.

SALUTIFERO, —RA, ad. przynoszący zdrowie, zdrowy.

SALUTO, s. m. pozdrowienie, powitanie, ukłon. Render il —,

pozdrowić, ukłonić się, odłożyć się. = *Eccl.* błogosławienie ludu z wystawieniem przenajświętszego sakramentu. = Mil. salutowanie, oddawanie honorów wojskowych.

SALVA, s. f. salva, bicie z dział na powitanie lub z powodu jakiej uroczystości. = fig. oklaski. = kosztowanie przed kim potraw.

SALVADANAIO, s. m. karbonka na pieniądze.

SALVADORE, v. **SALVATORE**.

SALVAFIASCHI, s. m. puzderko na likwory.

SALVAGGINA, s. f. zwierzyzna żyjąca i zabita.

SALVAGGIO, s. m. nagroda za wydobyte z morza towary.

SALVAGGIO, —GIA, ad. dziki.

SALVAGGIUME, s. m. dzierzyna, zwierzyzna.

SALVAGIONE, v. **SALVAZIONE**.

SALVAGUARDIA, s. f. opieka, bezpieczeństwo, obrona, zabezpieczenie.

SALVAMANO, av. A —, bezpiecznie.

SALVAMENTE, av. bezpiecznie.

SALVAMENTO, s. m. całosć, ocalenie. A —, av. w całosći, bezpiecznie, w dobrym stanie, bez przypadku, szczęśliwie. A Reggio si ridusse a —, *Bern. Orf.*

Andare a —, ocalić się, uratować się, uciec.

SALVARE, v. a. ocalić, ochronić, uratować, zbawić, wyba-

wić, uwolnić. — la patria, ocalić, zbawić ojczyznę. — alcuno da periglio, uwolnić, wyratować kogo z niebezpieczeństwa.

Che diran poi... quando sapran, che... per salvar l'altrui regno, il tuo lasciasti, *Filic.* = zbawić, wyba-

wić. — le anime, zbawić dusze. = Dio ti salvi, Boże pomóż, daj Boże szczęście. = Salva salva, niech ucieka kto może. = v. r. schronić się, ocalić się, ratować się ucieczką. = pozyskać zbawienie wieczne. = Salvar la capra ed i cavoli, prov. v. **CAPRA**.

SALVASTRELLA, s. f. *Bot.* biedrzynek. = sowa strzala.

SALVATICAMENTE, av. dziko, w dzikim stanie.

SALVATICETTO, —TA, **SALVATICINO**, —NA, ad. nieco dziki.

SALVATICHEZZA, s. f. dzikość, brak oglady, nieokrzesanie.

SALVATICINA, v. **SALVAGGINA**.

SALVATICO, s. m. dzika okolica, las, bór. = dziki człowiek.

SALVATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. dziki. Bestia salvatica, dziki zwierz. = Via salva-

tica, droga pełna wybojów, wterpła. = fig. dziki, nieokrzesany.

SALVATICONE, —NA, ad. bardzo dziki.

SALVATICOTTO, —TA, SALVATICUCCHIO, —CIA, SALVATICUZZO, —ZA, ad. nieco dziki.

SALVATICUME, v. SALVATICBEZZA.

SALVATORE, s. m. zbawca, zbawiciel. = zbawiciel, Jezus Chrystus.

SALVATRICE, s. f. zbawicielka.

SALVAZIONE, s. f. ocalenie, zbawienie.

SALVEREGINA, s. f. Eccl. bądź pozdrowiona o królowo niebieska.

SALVEZZA, s. f. ocalenie, zbawienie. — dell' anima, zbawienie duszy.

SALVIA, s. f. Bot. szalwia.

SALVIATICO, —CA, SALVIATO, —TA, ad. zaprawiony szalwią.

SALVIETTA, s. f. serweta.

SALVIGIA, s. f. miejsce schronienia (kościół, klasztor).

SALVO, s. m. umowa, ugoda. = miejsce bezpieczne, schronienie. Mettere, porre in —, schronić, sprzątnąć.

SALVO, —VA, ad. cały, nie naruszony, nieknięty, bezpieczny. Sano e salvo, w dobrym zdrowiu, któremu się nic złego nie stało. = Salvo il vero, jeżeli się nie myli.

SALVO, av. wyjawszy.

SALVOCONDOTTO, s. m. glej, list żelazny, list bezpiecznictwa.

SAMBUCA, s. f. rodzaj pi-szczalki.

SAMBUCATO, —TA, ad. zaprawiony kwiatem bżowym.

SAMBUCHINO, —NA, ad. bżowy.

SAMBUCO, s. m. Bot. bez.

SAMPOGNA, s. f. piszczalka, dudka, fujarka.

SAN, ad. s. m. skróć. z SANTO, święty. San Giovanni, święty Jan.

SANABILE, ad. m. f. dający się uleczyć.

SANAMENTE, av. zdrowo. Intendere —, zdrowo o rzeczach sądzić.

SANARE, v. a. uzdrowić, wyleczyć. = wyrzucić, kastrować samca. = v. n. wyzdrowieć, wyleczyć się; zgoić się. Piaga, per alentar d' arco, non sana, Petr.

SANATIVO, —VA, SANATORIO, —RIA, ad. mogący uzdrowić.

SANATORE, s. m. lekarz.

SANAZIONE, s. f. wylecze-

nie, uzdrowienie, wyzdrowienie.

SANBENITO, s. m. (wyraz hiszp.), żółta suknia którą odziewano skazanych na stos przez ś. Inkwizycję.

SANCIRE, v. a. ir. uchwalić, postanowić.

SANCOLOMBANO, s. m. —NA, s. f. gatunek winnej macy i winogron.

SANCTIO, s. m. wyraz utworzony dla przedrzeźniania mieszkańców Sienny. Quando il bescio — udi questo, tutto svenne, Bocc.

SANDALO, s. m. sandał, sandałowe drzewo. = kupiecki okręt turecki. = sandał, pantofel biskupów.

SANDARACA, SANDRACCA, s. f. sandaraka, żywica sącząca się z drzewka thuia articulata. = siarczyk arseniku.

SANEDRIM, s. m. sanhedrym, trybunał żydowski złożony z 72 sędziów.

SANGIOVANNITA, s. m. kawaler zakonu ś. Jana, kawaler maltański.

SANGUE, s. m. krew. Emissione o cavata del —, puszczenie krwi. Sparger —, torrente di —, rozlać krew, i t. d. Bruttarsi le mani nel — di alcuno, zbroczyć ręce w czyjej krwi. A — freddo, z zimną krwią. A — caldo, z gorącą krwią, porywco. Far —, płynąć, cieć z nosa, i t. p. (o krwi); mieć prawo życia i śmierci. Uomo di —, człowiek krwawy. Agghiacciare il — nelle vene, ścinać krew w żyłach; v. r. zostać bez kropli krwi, paść trupem. Bollire il —, mieć krew wrzącą, gorącą. = Fig. Non rimaner — addosso, zbladnąć ze strachu. E per paura a chi non fu percosso non rimase in quel punto — addosso, L. Lipp. Malm.

= Andare a —, przypadać do smaku, podobać się. Aver a —, mieć wzgląd na co, stać o co. = krew, ród, plemię. Gentilezza di sangue, Petr. szlachetność rodu. = Sanguine di drago, krew smocza, krwawosok, guma czerwona otrzymywana z różnych roślin. = pl. miesiącza.

SANGUIFERO, —RA, ad. krwionośny. Vasi sanguiferi, Anat. naczyńia krwiste.

SANGUIFICARE, v. n. zamieniać się w krew.

SANGUIFICAZIONE, s. f. Fisiol. wyrobienie krwi, przemiana limfy i chylu na krew żylną.

SANGUIGNO, —GNA, ad. krwawy. = krwisty. = krwawy, zbroczony krwią. = krwa-

woczerny. Verdi panni, sanguigni, oscuri e persi, Petr. = Tigner di sanguigne il mondo, zbroczyć świat krwią. Che visitando vai per l'aer perso noi che tignemmo il mondo di sanguigne, D. Inf.

SANGUINACCIO, s. m. kiszka nadziana krwią.

SANGUINANTE, ad. m. f. zbroczony krwią.

SANGUINARE, v. n. cieć, płynąć (o krwi). = v. a. skrwawić.

SANGUINARIA, s. f. Bot. bodziszek czerwony. = rdest ptasi. = proso krwawe.

SANGUINARIO, —RIA, ad. krwawy, krwiożerczy.

SANGUINE, s. m. Bot. świdwa, świdwina, v. CORNIOLO.

SANGUINELLA, s. f. Bot. bodziszek błotny.

SANGUINEO, —NEA, ad. lat. krwisty, krwawy. = krewny.

SANGUINITA, —TADE, —TATE, s. f. pokrewieństwo. = krew, temperament, kompleksja.

SANGUINOLENTE, ad. m. f. krwawy, krwiożerczy. = skrwawiony. = zmieszany z krwią. Urine sanguinolenti, Red. Lett.

SANGUINOLENTEMENTE, —NOSAMENTE, av. krwawo.

SANGUINOSO, —SA, ad. krwawy, skrwawiony, zbroczony krwią. Battaglia sanguinosa, krwawa bitwa. = zmieszany z krwią. Sputi sanguinosi, płwociny zmieszane z krwią.

SANGUISORBA, s. f. Bot. krwiosąg.

SANGUISUGA, s. f. pijawka.

SANICAMENTO, s. m. + leczenie.

SANICARE, SANIFICARE, v. a. + leczyć. = fig. ulepszyć. Uomini i quali colla coltura sanificano la terra, Mach. Stor.

SANICULA, s. f. Bot. zankiel.

SANIE, s. f. Med. otok, ropa.

SANIOSO, —SA, ad. ropisty.

SANISSIMO, —MA, ad. sup. zdrowiuchny, zdrowiusienki, zdrowiuteńki.

SANITÀ, —TADE, —TATE, s. f. zdrowie. Dare in mala —, zapasć na zdrowiu, zachorować. Bere alla — di alcuno, pić czyje zdrowie.

SANITARIO, —RIA, ad. ty-czący się zdrowia. Cordone sanitario, kordon zdrowia. Regolamenti sanitari, przepisy dotyczące się zdrowia.

SANNA, v. ZANNA.

SANNITRIO, v. SALNITRO.

SANNUTO, —TA, ad. mający kły. = fig. zębaty.

SANO, —NA, ad. zdrów. Sta, state sano, bądź zdrów. = zdrowy (o powietrzu, klimacie i t. d.).

= *cały, nieuszkodzony*. = Fig. *zdrowy, zbawienny*. Tra' l' dubbio e 'l possibile, è da seguire il sano consiglio di S. Augustino. *Pass.* = *zdrowy (o rozsądku)*. Sano di mente, *zdrowo na umyśle*. O voi che avete gl' intelletti sani, mirate la dottrina, *D. Inf.* = *Mandar sano altrui, dać komu krzyżyk na drogę, odprawić kogo*. Ond' ogni altro ne fu mandato sano, *L. Lipp. Malm.* = *Chi va piano va sano, a passo passo si va a Roma, prov. v. PASSO.*

SANOFIENO, s. m. *Bot. sparceta*.

SANSA, SENSENA, s. f. *miazga z wytloczonych pestek oliwnych*.

SANSUCO, v. MAIORANA.

SANTA, —TADÉ, —TATE, s. f. + *zdrowie*. Far santà, *pocalować w rękę (o dzieciach)*. = *darować łapę (o pieskach)*. = *Farneticare a santà, gadać od rzeczy, postępować jak wariat będąc przy zdrowych zmysłach*.

SANTAGIO, —GIA, ad. pop. *marudny, nieglaźny, guzdrałski*.

SANTAMARIA, s. f. *Bot. marmiętka, szatwia rzymska*. = *rodzaj płaszka z zielonemi piórkami*.

SANTAMBARCO, v. SALTANBARCO.

SANTAMENTE, av. *święcie, świętobliwie*.

SANTERELLO, s. m. dim. *mały święty*.

SANTESE, s. m. + *dozorca kościoła*.

SANTESSA, s. f. *dewotka, bigotka*.

SANTIFICARE, v. a. *święcić, poświęcać*. = *uznać za świętego, kanonizować*. = v. n. e r. *zostać świętym*.

SANTIFICATORE, s. m. *poświęciiciel*.

SANTIFICAZIONE, s. f. *poświęcenie*.

SANTIMONIA, s. f. *świętość, świętobliwość*. [szek.]

SANTINFIZZA, s. m. *święto-*

SANTINO, s. m. *obrazek*.

SANTITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *świętość, świętobliwość*. = *świętobliwość, tytuł służący papieżowi*.

SANTO, s. m. *kościół. Entrare, andare, menare in —, iść do wywodu po pologu, prowadzić do wywodu*. = *obraz świętego*.

SANTO, —TA, ad. e s. *święty, błogosławiony*. = *święty, poświęcony, święcony*. Olio santo, *olej święty*. Acqua santa, *woda święcona*. Pila dell'acqua

santa, *kropielnica*. = *święty, świętobliwy, bogobojny*. = *Santo padre, cjeciec święty, papież*. = *Aver qualche santo in paradiso, mieć dobre plecy, silne wsparcie*. Avere una santa pazienza, *mieć świętą cierpliwość*. Battere d' una santa ragione, *porządnie wybić, wykiadać kijem*. = *Santa barbara, miejsce w okrecie na proch*. = *Scherza co' fanti e lascia stare i santi, prov. żartuj ze wszystkiego ale nie tykaj rzeczy świętych*.

SANTOCCHIERIA, s. f. *bigoterya*.

SANTOCCIO, s. m. *Bocc. czop, balwan*.

SANTOLINA, SANTOLMA, s. f. *Bot. bylica Boże-drzewko*.

SANTOLO, s. m. *ojciec chrzesny*.

SANTONICO, s. m. *Bot. sadzic, upatrek*.

SANTOREGGIA, s. f. *Bot. cząber*.

SANTUARIO, s. m. —RIA, s. f. *relikwia*. = *przybytek w kościele u żydów*. = *kościół lub miejsce gdzie są złożone zwoliki świętych*. [sna.]

SANTULA, s. f. *matka chrześcijańska, potwierdzenie*.

SAPA, s. f. *moszcz gotowany, powidła winogrodowe*.

SAPERÉ, s. m. *wiedza, znajomość, wiadomość*. La diversità de' giudizj nasce dalla diversità de' saperi, *Varch. Ercol.*

SAPERÉ, v. a. e n. *umieć, znać*. Non saper l'abbici, *nie umieć ani be ani me*. Non saper quanti piedi s'entrino in uno stivale, *nie umieć trzech zliczyć*. *nie wiedzieć o bożym świecie*. Saper a mente, *umieć na pamięć*. — di libro, di geometria, grammatica, *posiadać wiadomości naukowe, umieć geometryę, i t. d.* = *wiedzieć, znać*. Non ne co nulla, *nic o tem nie wiem*. — alcuna cosa di buono luogo, *wiedzieć co z dobrego źródła*. Non saper s' e' s' è carne o pesce, v. PESCE. Non saper che si fare, *che si dire, nie wiedzieć co począć*. Saper dove il diavolo tien la coda, v. CODA, DIAVOLO. — fare, tanto fare, potrafic, *dokazać, dopięć czego*. — grado di checchessia, *znać się do wdzięczności za co.* = *Fa, se tu sai, fate pur, se sapete, zrobić co tylko można*.

SAPERÉ, v. n. *mieć smak, smakować*. — bene, *przypadać do smaku, podobać się*. = *pachnąć*. Saper di rose, *pachnąć różą*. — di mille odori, *bardzo przyjemnie pachnąc*.

Non — di buono, *nie mieć przyjemnego zapachu*; fig. *zakrawać na co złego*. = *trącić, cuchnąć, śmierdzić*. E sapeva di vin come un arlotto, *L. Pulc. Morg.* = *fig. trącić czem, zakrawać na co*. Saper troppo di povero, *zakrawać na chłataka*.

SAPEVOLE, ad. m. f. *znający, wiedzający*.

SAPIDEZZA, s. f. *Fis. smak*.

SAPIENTE, ad. e s. *uczony, mądry*.

SAPIEMENTENTE, av. *uczenie, mądrze*.

SAPIENZA, —ZIA, s. f. *nauka, mądrość*. Dente della —, *zęb mądrości*. = *fig. mądrość przedwieczna, Bóg*. = *księga mądrości, przypisywana Salomonowi*. = *La Sapienza, uniwersytet rzymski*.

SAPONACEO, —CEA, ad. *mydlasty*.

SAPONAIA, SAPONARIA, s. f. *Bot. mydelnica, mydelnik*.

SAPONAIO, s. m. *mydlarz*.

SAPONATA, s. f. *mydlenie, mydliny*.

SAPONE, s. m. *mydło*. Pigliare, avere il —, *fig. wziąć kubana, dać się przekupić*.

SAPONERIA, s. f. *mydlarnia*.

SAPONETTO, s. m. dim. *mydelko*.

SAPORARE, v. a. *smakować, kosztować*.

SAPORE, s. m. *smak*. Di mezo —, *ani kwaśny ani słodki*. = *fig. smak, gust*.

SAPORETTO, s. m. dim. *przyjemny smak*. = *sos*.

SAPORIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *mający smak (o rzeczach)*.

SAPORITAMENTE, av. *smacznie*. = *przyjemnie*.

SAPORITO, —TA, ad. *smaczny*. = *fig. miły, przyjemny*.

Uomo saporito, *człowiek przyjemny, wesół; chytry, przebiegły*.

SAPOROSAMENTE, av. *smacznie*. Rider —, *serdecznie się uśmieć*. Bruto se ne rise —, *Vit. Plut.*

SAPOROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *smaczność, smakowitość*.

SAPOROSO, —SA, ad. *smaczny, smakowity*. = *fig. miły, przyjemny*.

SAPPIENTE, ad. m. f. *szczypiący język (o serze); zgorzkniały (o oliwie)*.

SAPUTA, s. f. *wiedza, wiadomość*. Di —, *za wiedzą*. Senza mia, tua, sua, —, *bez mojej, i t. d. wiedzy*.

SAPUTAMENTE, av. *dobrze wiedząc*.

SAPUTO, —TA, p. ad. v. SAPERE. La giovane saputo questo, Bocc. dziewczyna dowiedziawszy się o tem. = roztopny, rozgarniony. Onde la scorta mia saputa e fida mi si accostò, D. Purg. = biegły, umiejący.
SARACENICO, —CA, pl. —CI, —CHE, SARACENO, —NA, ad. saracenski. = tatarczany, gryczany.

SARACINARE, v. n. czernieć dojrzewając (o winogronach).
SARACINESCA, s. f. zamek na półtora spusta. = krata spustna w bramie fortecy.

SARACINESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. saracenski. Toppa saracinesca, zamek na półtora spusta.

SARACINO, s. m. v. QUINTANA. E come cavalier che al corre per carnovali, L. Lipp. Malm. = czerniejące winogrona. = s. e ad. Saracen, nazwisko Arabów po zdobyciu przez nich Afryki i południowej Hiszpanii.

SARCASMO, s. m. sarkazm, najgrawienie, szyderstwo.

SARCHIAGIONE, —TURA, s. f. —MENTO, s. m. pielienie.

SARCHIARE, v. a. e n. płeć.

SARCHIATORE, s. m. pielacz, plewiacz, plewiarz.

SARCHIELLARE, v. a. z lekka płeć, wyrzywać gdzieś chwasty.

SARCHIO, s. m. SARCHIELLA, s. f. dim. SARCHIELLINO, SARCHIELLO, SARCHIETTO, SARCHIOLINO, SARCHIONCELLO, s. m. dim. plewidło, pielidło, narzędzie do pielienia.

SARCOCELE, s. f. Chir. guz, rak na worku jądrowym.

SARCOCOLLA, s. f. sarkokolla, bieluga, tysy sok u Sienika, klej sączący się z krzewu afrykańskiego penaea sarcocolla vel mucronata.

SARCOEPIPOCELE, s. f. Med. kila, ruptura.

SARCOFAGO, pl. —GI, s. m. sarkofag, grób w którym składano ciała umarłych których nie palono.

SARCOLOGIA, s. f. Anat. nauka o mięsie.

SARCOMA, s. m. Chir. nowotwór mięsny.

SARCOTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sprawujący odświeżenie mięsa (o lekarstwach, masciach).

SARDA, s. f. Min. sardyń.

SARDELLA, SARDINA, s. f. Ict. sardella.

SARDONIA, s. f. Bot. jaskier jadowny. [donik.]

SARDONICO, s. m. Min. sar-

SARDONICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sardoniczny, szyderczy (uśmiech).

SARGANO, s. m. SARGINA, s. f. koc, dera.

SARGIA, s. f. płótno lub materia welniana na firanki i t. p.

SARMENTO, ec. v. SERMENTO, ec.

SARPARE, v. SALPARE.

SARROCCHINO, s. m. (od SAN ROCCO), skórzany płaszcz pielgrzymów.

SARTA, s. f. krawcowa.

SARTE, s. f. pl. Mar. karnaty, liny idące w drabinkę od wierzchu masztu. = żagle. Sciogliere le sarte, rozwinąć żagle.

SARTIAME, s. m. liny okrętu.

SARTO, SARTORE, s. m. krawiec.

SARTORA, s. f. szwaczka.

SARTORELLO, s. m. dim. krawczyk.

SASSAFRAS, SASSAFRASSO, s. m. Bot. sasafras.

SASSAIA, s. f. tama kamienia na rzekach.

SASSAIUOLA, s. f. bitwa na kamieniu, grad kamieni.

SASSAIUOLO, ad. m. Colombo —, goląb mieszkający w skalach. [mieniem.]

SASSATA, s. f. uderzenie kassATELLO, SASSELLO, SASSETTINO, SASSETTO, s. m. dim. kamyk, kamyczek. = Sassello, gatunek mniejszego kwiczoła.

SASSEFRICA, s. f. Bot. salsefia, koziobrod ogrodowy czyli porośnięci.

SASSEO, —SEA, ad. kamienisty; podobny do kamienia.

SASSIFICARE, v. a. zamienić w kamień.

SASSIFRAGA, —GIA, s. f. Bot. łomikamień.

SASSO, s. m. kamień. Fare a sassi, bić się kamieniami. = skata, opoka. = *grób kamienny. Dalla vita al — è un breve passo, prov. krótkie jest przejście z życia do grobu.

SASSOLINETTO, —LINO, s. m. dim. kamyk, kamyczek.

SASSOSO, —SA, ad. kamienisty. [m. szatan.]

SATAN, SATANA, SATANASSO, s. SATANICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. szatani.

SATELLITE, s. m. drabant, trabant, poplecznik, przybochnik. = Astr. satelita, ciężko planety.

SATELLIZIO, s. m. funkoya poplecznika, = zgraja popleczników.

SATIRA, s. f. satyra.

SATIRACCIA, s. f. —CIO, s. m. peg. brzydka satyra.

SATIREGGIARE, v. a. wyśmiać, wyszydzić, napisać satyrę na kogo.

SATIRESCAMENTE, SATIRICAMENTE, av. satyrycznie.

SATIRESCO, v. SATIRICO.

SATIRIASI, s. f. Med. chorobliwa erekcja członka męskiego.

SATIRICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. satyryczny, uszczypliwy. = s. m. poeta satyryczny.

SATIRIO, SATIRIONE, s. m. Bot. storczyk. [RE.]

SATIRIZZARE, v. SATIREGGIARE. SATIRO, s. m. Satyr, bóg leśny kozionogi. = fig. dzikosz, prostak. = poeta satyryczny.

SATISDAZIONE, s. f. lat. kaucya, poreka, rekompia.

SATISFARE, ec. v. SODDISFACERE, ec. [zaspokajający.]

SATISFATTORIO, —RIA, ad. SATIVO, —VA, ad. siany, sadzony. Campo sativo, pole gotowe do zasiania.

SATOLLA, s. f. tyle pokarmu ile potrzeba żeby się nasycić. Darsene, prenderne, torre una —, najęść się do sytu. = Dare ad alcuno una —, dać komu jedzenia do sytu; wybić kogo co wlezie. E il veloce destrier sprona — e disserra, per venirtene a dare una —, Lib. Son.

SATOLLAMENTO, s. m. nasycenie, sytość. = przesylenie żółdka.

SATOLLANZA, s. f. + sytość.

SATOLLARE, v. a. nasycić. = v. r. nasycić się.

SATOLLO, —LA, ad. syt, nasyciony, syty. Il satollo non crede al digiuno, prov. syty nie wierzy głodnemu. = fig. syt czego, mający czego do woli, zmudzony przez powtarzanie do uprzykrzenia. Quando egli fu satollo di piagnere. Vit. Plut.

SATURARE, v. a. Chim. nasycić.

SATURAZIONE, s. f. Chim. nasycenie, zobojętnienie.

SATUREIA, s. f. Bot. czqber.

SATURITA, v. SAZIETA.

SATURNALE, —LIZIO, —ZIA, ad. saturnowy, na cześć Saturna.

SATURNINO, —NA, ad. saturnowy. = ponury, posępny, tetryczny.

SATURNITÀ, s. f. ponurość, posępność, tetryczność.

SATURNO, s. m. Astr. Saturn, jeden z większych planet, 199 milionów mil geogr. odległy od słońca, a zatem blisko dwa razy dalszy od słońca niżeli Jowisz, a dziewięć przeszło razy niż ziemia, 1030 razy większy od ziemi, mający siedm satelitów i obracający się znie-

SBARBAZZATO, av. *zuchwa-
le*. I Greci potevan parlar non
pur libero, ma —, *Dav. Tac. Ann.*

SBARBICARE, v. a. *wyrwać
z korzeniem, wykorzenieć*. =
fig. *wyćpić, wygubić*. Che vi
sbarbichi Apollo e che vi sfron-
zi, *Menz. Sat.* A cagione che
egli si sbarbichi fino a' fondamen-
ti questa brutta fazione, *Fir. As.*

SBARCARE, v. a. *wysadzić
na ląd*. = v. n. *wylądować*.
= *przybyć*.

SBARCATOIO, s. m. *miejsce
do wylądowania*.

SBARCO, s. m. *wylądowanie*.

SBARDELLARE, v. n. *u-
żądać zrebce*. = fig. *przezwra-
cać, przetrząsać*. = *rozyglosić*.

SBARDELLATAMENTE, av.
bass. *niezmiernie, strasznie*.

SBARDELLATO, —TA, p. ad.
v. SBARDELLARE. = bass. *nie-
zmierny, straszny, ogromny*.
Allorail governatore mi disse e fe-
ce molte sbardellate braverie,
Cell. Voglia sbardellata, *nie-
zmierna ochota*. E gli messe
una voglia — di far battaglia, *L.
Lipp. Malm.*

SBARRA, s. f. *rogatka, ba-
rriera*. = fig. *tama, przeszkoda*.
= *knebel*. = Sbarra d'un
carro, *łuśnia*.

SBARRARE, v. a. *zaprzeć,
zatarasować*. — la strada, *za-
grodzić drogę*. Vede d'abisso
le potenze impure sbarrargli il
passo, *Mont.* Attendeva a — e
fortificare le bocche delle vie,
Guicc. Stor. = *otwaczać*. — gli
occhi, *wytrzeszczyć oczy*. =
rozdziawić. Sbarrava le mascel-
le, e dignando mostrava i
denti, *Car. En.* = v. r. Sbarrar-
si nelle braccia, sbarrar le brac-
cia, *rozłożyć, rozczepierzyć
ramiona*.

SBARRATO, —TA, p. ad. v.
SBARRARE. = *rozbity, rozgrom-
iony, rozproszony*.

SBARRO, v. SBARRA.

SBASOFFIARE, v. n. bass.
żreć. Che vuol ch' ognor si trin-
chi e si sbasoffi, *L. Lipp. Malm.*

SBASSARE, v. a. *zniżyć*. =
poniżyć, upodlić. Nè le persua-
sioni di Filippo gl' indussero mai
ad essergli amici senza sbassarlo,
Mach. Princ.

SBASTARE, v. a. *zdjąć siodło
z osła*.

SBATACCHIARE, v. a. *zgru-
chotać*. Chiappole per le code,
le sbatacchiai per quegli scogli,
e sbatacchiate scortico, *Buon.
Fier.* = fig. *dręczyć, dokuczać*.
= Sbatacchiare un campanel-
lo, *dzwonić*. Un fraticchion
che stia a sbatacchiare un cam-
panel di bronzo, *Menz. Sat.*

SBATTAGLIARE, v. n. *dzwonić*.
Quelle (le campane) si sa-
ch' ogni po' po' di festa durano a
sbattagliar tre settimane, *Sacch.
Rim.*

SBATTERE, v. a. *bić, kolu-
tać, stukać, gruchotać*. Il na-
viglio sbattuto tra gli scogli per
la forza dei venti, *okręt skolu-
tany o skały siłą wiatrów*. —
uova, *bić jaja na pianę*. = *ru-
szac, trząść, potrząsać*. — il
dente, *kłapać zębami, ruszać
szczęką*. = *odbić, odrzącić*.
Altri (dardi) furon da Venere
sbattuti, *Car. En.* = *odrzucić
od sumy*. = *zbijać zarzuty,
dowody*; *ując od tego co kto
w mowie przesadził*. = fig. *z-
martwić, zasmucić*. = v. r.
*rzucać się, przewracać się,
szamotać się*. = fig. *gryźć się,
trapić się, dręczyć się*.

SBATTEZZARE, v. a. *od-
chrzcić, przymusić do zrze-
czenia się chrztu*. E sbattezzar
vuol tutti i battezzati, *L. Pulc.
Morg.* = v. n. *wyrzecz się chrztu,
zbiśurmanić się*. = v. r. *prze-
chrzcić się, odmienić nazwisko*.

SBATTIMENTO, s. m. *wstrzą-
śnienie, wzruszenie*. = *Pitt.
rzut cienia*.

SBATTITO, s. m. v. SBATTI-
MENTO. = fig. *pomieszenie, nie-
spokojność, wzruszenie*.

SBATTUTO, —TA, p. ad. v.
SBATTERE. = *Occhi sbattuti, fig.
oczy podbite, omdlałe*. La dif-
forme pallidezza degli occhi sbat-
tuti, le ginocchia strache, ec.
febbrosa la mostravano in ogni
effetto, *Fir. As.* = *pomieszany,
zatrwożony, przerażony, za-
straszony*. = Nave sbattuta,
okręt burzą skolatany.

SBAVAGLIARE, v. a. *zdjąć
maskę lub kapuzę*. [nie.]

SBAVAMENTO, s. m. *ślinie*.
SBAVATURA, s. f. *ślina, pia-
na tocząca się z pyska*. = ślad
zostawiony przez ślimaka. =
*puch na orzechu jedwabnym
z którego się robi gruby jed-
wab*. Fece il suo bozzolo tutto
di seta bianca, con molta — di
seta all' intorno del bozzolo,
Red. Ins.

SBAVIGLIARE, ec. v. SBADI-
GLIARE, ec.

SBEFFAMENTO, SBEFFEGGIA-
MENTO, s. m. *drwinki, szyder-
stwo*.

SBEFFARE, SBEFFEGGIARE, v.
a. *drwić, szydzić*.

SBEFFEGGIATORE, s. m.
dwinkarz, szyderca.

SBELLICARE, v. n. e. r. *roz-
wiązać się, urwać się, (o pę-
pku)*. Sbellicarsi dalle risa, *pop-
pkać ze śmiechu*.

SBENDARE, v. a. *zdjąć ob-
wiązkę, bandaż*. = v. r. *roz-
wiązać się*.

SBERCIARE, s. m. *fryc, nowi-
cyusz*. Poi saravvi uno —, che
tenere non saprà in man la me-
stola, *Fag. Rim.*

SBERCIARE, v. n. *spudłować*.
SBERLEFFARE, v. a. *ciąć,
platać, rozkiereszować, zro-
bić szramę na twarzy*. = v. n.
przederżniać.

SBERLEFFE, —FO, s. m.
szrama, kresa. = *przeder-
żnianie*. Dietro gli fa sberleffi a
bocca piena, *Coppet. Rim. burl.*
SBERLINGACCIARE, v. n.
zapustować.

SBERNIA, s. f. + *salopa*. Chi
è l' giudeo che t' ha dato a pigio-
ne codesta —? *Buon. Fier.*

SBERRETTARE, v. n. e. r. *u-
chylić czapkę, czapkować*. Al
quale i' fo l' inchino e mi sber-
retto, *Alleg.*

SBERRETTATA, s. f. *czapko-
wanie*. [drwić.]

SBERTARE, v. a. *szydzić*.

SBEVAZZAMENTO, s. m. *upi-
janie się*.

SBEVAZZARE, v. n. *upijać
się, napijać się, tykać*.

SBEVERE, v. a. ir. *żłopać,
chlać, zalewać się trunkiem*.

SBEZZICARE, v. a. *dziobać,
kluć dziobem*.

SBIADATO, —TA, SBIADATEL-
LO, —LA, ad. *plowły, blade*.
Queste (farfalle), erano di color
capellino sbiadato, *Red. Ins.*

SBIANCARE, v. n. *zbieleć,
zblakować*.

SBIECAMENTE, av. *ukośnie,
skietsem*.

SBIECARE, v. n. *iść z ukosa,
pójść skietrem*. = *patrzyć ze-
zem*.

SBIECO, —CA, pl. —CHI, —
CHE, ad. *krzywy, ukośny, sko-
śny*. A sbieco, in sbieco, av. *krzy-
wo, ukośnie, z ukosa, skietsem*.
Guardare a sbieco, *zezem pa-
trzeć, krzywym okiem poglą-
dać*.

SBIETOLARE, v. n. bass. *pla-
kać, rozczulić się*.

SBIETTARE, v. a. *wyjść klin*.
= v. n. *zwinąć chorągiewkę,
wynieść się cichaczem, dra-
pnąć, zemknąć*. Sprona il caval-
lo... e sbietta, *L. Lipp. Malm.*

SBIGOTTIMENTO, s. m. *prze-
strach, trwoga, przerażenie,
struchlałość*.

SBIGOTTIRE, v. a. ir. *prze-
straszyć, zatrwożyć, przera-
zić*. = v. n. e. r. *przestraszyć
się, zatrwożyć się, przerazić
się, struchleć*.

SBIGOTTITAMENTE, av.
drząc ze strachu.

SBIGOTTITUCCIO, —CIA, ad. *nico* przeleknięty. A madonna... pareva già essere nelle mani di Malebranche, e stava mezza sbigottituccia, *Lasc. Nov.*

SBILANCIAMENTO, s. m. stracenie równowagi, naruszenie równowagi.

SBILANCIARE, v. a. przechylić wagę, naruszyć równowagę.

SBILENCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. krzywy, koślawy.

SBIRBATO, —TA, ad. wywieziony w pole, oszukany.

SBIRBONARE, v. *SBIRBONEGIARE*.

SBIRCIARE, v. a. e n. przypatrywać się przymrużywszy oczy (o osobach krótkiego wzroku). Sbircia di qua di là per le cittadi, nè altre guerre... discerne che battaglie di giuoco a carte, e a dadi, *L. Lipp. Malm.*

SBIRCIO, —CIA, ad. mający krótki wzrok. = zezowaty.

SBIRRAGLIA, *SBIRRERIA*, s. f. zgraja zbirców.

SBIRRO, s. m. zbir, siepacz.

SBISACCIARE, v. a. wyjąć z sakwy.

SBIZZARRIRE, v. *SCAPRICCIRE*.

SBOCCAMENTO, s. m. wylew, rozlew. = wyjście z wozu i t. p. na otwarte pole. = ujęcie rzeki. = zetknięcie się jednej ulicy z drugą.

SBOCCARE, v. n. uchodzić, wpadać (orzekach). = wyłać, rozłać (orzekach). L' Arno sboccò al fosso aronico, *G. Vill.* = wyjść z wozu lub z lasu na otwarte pole, z ulicy na plac. Volte a man manca, sboccate poi a man destra, *Ambr. Furt.* = fig. blazgonić. = v. a. Sboccare i vasi, nadłać, ułać cokolwiek płynu z naczynia. = utłuc szyjkę butelki. = Sboccar la trincea, *Mil.* zrobić wyłom w szanec. Essendosi battuto quasi tutto il giorno, fece sboccar la trincea, *Guicc. Stor.*

SBOCCATAMENTE, av. Parale, —, blazgonić.

SBOCCATO, —TA, p. ad. v. *SBOCCARE*. = twardy w pysku (o koniu). = fig. plugawomówny.

SBOCCATURA, s. f. ujęcie rzeki. = napoczęcie butelki. Essere alla quarta —, napocząć czwartą butelkę.

SBOCCIARE, v. n. rozkwitnąć, rozwinać się (o pączku).

SBOCCO, s. m. ujęcie rzeki. = *Mil.* punkt przez który się wychodzi na przestrzeń, z którego wojsko robi wycieczkę lub ukracza w kraj nieprzyjacielski. Andassero all' assalto di San Gregorio, perchè quello era il

principale — degli Austriaci alla campagna, *Bott. Stor.*

SBOCCONCELLARE, v. n. przekąsić przed jedzeniem.

SBOGLIENTARE, v. a. fig. burzyć, wicherzyć. = burzyć (o żołgdku). = v. r. wrzeć ze złości.

SBOZZONARE, v. a. druzgotać mury taranem. = strzelać z łuku, puszczać strzały, zranić strzałą. Cupido Amor, che tanti ha sbolzonato, berzaglio qui si giace della morte, *L. Lipp.*

Malm. = zetrzeć stępel monety.

SBOMBARDARE, v. a. bombardować. = fig. pierdzić.

SBOMBETTARE, v. a. wychylać kielichy, spełniać puhary, wytrząsać kufle.

SBONTADIATO, —TA, ad. † nic już nie wart, na nic już niezdatny.

SBONZOLARE, v. n. zwiśnąć, obwisnąć. = dostać kity. = najeść się po same dziurki. = zawałić się (o murze). = v. a. nabawić kogo kity, przypawić o kile. Ed egli artatamente lasciòtegli cadere addosso, fu quasi per isbonzolarlo, *Lasc. Nov.*

SBORCHIARE, v. a. zdjąć, odciąć guzy, galki z czego.

SBORDELLAMENTO, s. m. rozpusta, rozwiąźłość.

SBORDELLARE, v. n. chodzić do domów niemiarku. = halsować, hamiderować.

SBORRARE, v. a. e n. wykreć fletuch. = wygadać się ze wszystkiego, wysypiewać wszystko.

SBOBSARE, v. a. e n. wypłacić, zapłacić.

SBORSO, *SBORSAMENTO*, s. m. *SBORSATURA*, s. f. wypłata, zapłata.

SBOTTONARE, v. a. rozpiąć guziki. = v. n. fig. drwić, szydzić.

SBOTTONEGGIARE, v. a. e n. przypiąć komu łatkę.

SBOZZACCHIRE, v. n. ir. wschodzić, przyjmować się, krzewić się (o roślinach). = rosnąć (o zwierzętach).

SBOZZIMARE, v. a. odkrochmalić, wymyć z krochmalu, ze szlichty tkackiej.

SBOZZO, v. *ABBOZZO*.

SBOZZOLARE, v. a. e n. obierać miarkę za miewo. = pozbierać z gałęzi orzechy jedwabne. = fig. ogadywać kogo.

SBRACARE, v. n. e r. spuścić spodnie. = fig. siłić się, usiłować. Che nel dir mal d' ognun si sbraca e sfoggia, *Alleg.*

SBRACATAMENTE, av. nie troszczyć się, nie dbać o nic. Federigo sta bene e si gode della vita —, *Car. Lett.*

SBRACATO, —TA, p. ad. bez

portek. = fig. bogaty, wspaniały, kosztowny. = ogromny, niezmierny. = Vita sbracata, życie wolne od troski.

SBRACCIARE, v. a. zdjąć z ramienia. = v. r. zaloczyć rękaw. E sbracciatasi infin sopra al gomito, si sciolse una certa fascia. *Fir. As.* = fig. pop. brać się na wszystkie sposoby, usiłować czego dokazać, rozbić się o coś, czynić zabiegi. A fabbricare elogj ognun si sbraccia, *Salv. Ros. Sat.*

SBRACIA, s. m. chelpliwiiec, samochwał.

SBRACIARE, v. a. rozgarnąć żar. = Fig. hojnie szafować. — a uscita, roztrwoić, zmarnować. = chelplić się.

SBRACIATA, s. f. rozgarnienie żaru. = fig. chelpliwość, samochwałstwo.

SBRACIO, v. *SBRACIATA*.

SBRACULATO, —TA, ad. bez portek.

SBRAMARE, v. a. zaspokoić żądzę, zadowolić, nasycić. E per — tua voglia iniqua e fella io vo' morir, *Ar. Orl. Fur.* = v. r. spędzić ochotę, zaspokoić się.

SBRANARE, v. a. rozedrzeć, rozciągać. E molto men male esser dagli uomini straziata, che sbranata per li boschi dalle fiere, *Bocc.* = oderwać, oderżyć.

SBRANATORE, s. m. rozdzieracz.

SBRANCAMENTO, s. m. odłączenie od trzody.

SBRANCARE, v. a. odłączyć, oddzielić od trzody. = Sbrancare una congiura, fig. rozproszyć spiskowców. E sbrancò la congiura in sul cominciare, *Dav. Tac. Ann.* = obciąć galezie. = v. n. e r. odłączyć się od trzody. = rozpiezchnąć się. Gli alabardieri sbrancarono, *Dav. Tac. Stor.*

SBRANCATI, s. m. pl. *Mil.* żołnierze samopas wleśający się opodal od armii. Vigilantissimi... nell' arrestar i messi, nell' opprimere gli sbrancati, *Bott. Stor.*

SBRANDELLARE, v. a. odciąć kawałek, oderżnąć szmatę. = v. n. e r. rozlecieć się w kawałki. = fig. brać się na wszystkie sposoby, dokładać wszelkiego usiłowania.

SBRANO, s. m. rozdarcie.

SBRATTARE, v. a. wypróżnić, wyprzątnąć. = fig. uprzętnąć przeszkody, uwolnić. = Sbrattare il paese, wynieść się, zabrać manatki i drapnąć. Dice ch' ormai sbrattar vuol la campagna, *L. Lipp. Malm.* = v. r. oderżnąć się, uwolnić się.

SBRAVAZZONE, s. m. *junak*, *zawadyak*.

SBRICONEGGIARE, v. n. *hultaci się, tajdaczyć się, łotrwać*.

SBRICIO, —CIA, ad. *bass. niedzny, lichey, mizerny, podły*. **SBRICIOLARE**, v. a. *tluc, potłuc, utłuc, roztluc, rozetrzeć*. = *kruszyć chleb*. = fig. *wprawić w młodości, zawrócić głowę, odurzyć*. Credeva il mio fantoccio con un guardo di sbriciolar tutto il femminile sesso, *L. Lipp. Malm.*

SBRIGAMENTO, s. m. *pospiech, skwapliwość*.

SBRIGARE, v. a. *przyspieszać, naglić*. — ogni cosa, *ułatwić wszystko*. = v. r. *spieszyć się, kwapić się*. = *Sbrigarsi da uno, odczepić się, odkaraskać się od kogo*.

SBRIGATAMENTE, av. *prędko, spiesźnie*.

SBRIGATIVO, —VA, ad. *prędki, spieszny*.

SBRIGATO, —TA, p. ad. v. **SBRIGARE**. = *La più sbrigata via, najkrótsza droga*. = *Ell' è sbrigata, już po wszystkim, wszystko przepadło*. Ma a cui Dio vuol male, ell' è sbrigata, *G. Vill.* *kto nie ma łaski u Boga ten przepadł na zawiesz*.

SBRIGLIARE, v. a. *rozkiełznać, wyuzdać*. = v. *sciogliere*.

SBRIGLIATA, s. f. *zrywanie konia udzeczka*. = fig. *złajanie, zbuszowanie*.

SBRIGLIATO, —TA, p. ad. v. **SBRIGLIARE**. = *Fig. rozkiełznany, wyuzdany*. = *ogromny, niesmierny, niepomahomany, gwałtowny*. [TA.]

SBRIGLIATURA, v. **SBRIGLIASBRIZZARE**, v. a. *potamować drobne kawałki*. = *z lekka opryskać*. v. **SPRIZZARE**.

SBROBIARE, v. **SMACCARE**.

SBROCCARE, v. a. *ogryzać liście*. = fig. *gadać co ślina do gęby przyniesie*.

SBROCCO, v. **SPROCCO**.

SBROGLIARE, v. a. *rozpłętać*. = v. r. *wypłatać się, uwolnić się*. [czować.]

SBRONCONARE, v. a. *kar-* **SBRUCCARE**, v. a. *osmykać liście z gałęzi*. = fig. *oberwać, urwać*. Detteggi un pugno e sbrucogli l' orecchio, *L. Pulc. Morg.*

SBRUFFARE, v. a. *pryskać, prysnąć*. = *paruskać (o koniach)*. Con due corsier che... vampa e fuoco sbruffavan per le nari, *Car. En.*

SBRUFFO, s. m. *pryskanie, prysnienie*. = *odbijanie się trąbków*. Sbruffi fetenti scaricando e rutti, *L. Lipp. Malm.*

SBRUTTARE, v. a. *oczyścić, ochłodzić, obmyć*. = v. r. *oczyścić się*.

SBUCARE, v. n. *wyleźć z dziury*. Ecco di non so donde un lupo sbuca, *Tass. Am.* = *wyleźć z łóżka*. Ma non fa sì, che la sorella sbuchi, *L. Lipp. Malm.* = v. a. *wyjść, wydobywać z jamy (zakopane zboże)*. = *Sbucare la volpe dalla tana, wypędzić lisę z jamy*. = *wyciągnąć z dziury*. Ognun con carità lo sbuchi fuore, *L. Pulc. Morg.*

SBUCIARE, **SBUCCHIARE**, v. a. *łuskać, obłupać, zdjąć skórkę, łupinę*. = v. n. *łuskać się, łuszczyć się*. = *obleźć, wypadać (o włosach)*.

SBUCCIATO, —TA, p. ad. v. **SBUCIARE**. = *obluzły*. Enel guardare restò tutto sbucciato e mondo, e non gli rimase addosso nè un capello, nè un pelo, *Lasc. Nov.*

SBUDELLAMENTO, s. m. *wypatroszenie*. [troczyć.]

SBUDELLARE, v. a. *wypasbuffare*, v. n. *paruskać (o koniach)*. = *sapać z gniewu, fukać*. Di sdegno acceso soffiendo e sbuffando, *Bern. Orl.* Così Marte, che vede l' arini a un chiodo tutt' appiccate malamente sbuffa, *L. Lipp. Malm.* = *mówić z gniewem*. Fatto cuore, rientra in senato, e trova rinforzata l' accusa, i Padri —, *Dav. Tac. Ann.* = v. a. *wywierać gniew*. Pel campo se ne già sbuffando orrori, *Tasson. Secch.*

SBUFFO, s. m. *paruska*.

SBUGIARDARE, v. a. *przekonać o kłamstwie*.

SBULLETTARE, v. n. *pękać i opadać (o tynku)*.

SBUSARE, v. a. *ograć kogo*.

SCABBIA, s. f. *krosta, świerzbi, parch*.

SCABBIARE, v. a. *wyleczyć z krosty*. = fig. *wygładzić, wyrównać*. [różnica, dryakiew.]

SCABBIOSA, s. f. *Bot. świescabbioso*, —SA, ad. *króstawy, parszywy*. = v. **SCABRO**.

SCABINO, s. m. *ławunik*.

SCABRO, —BRA, ad. *szorstki, chropowaty*.

SCABROSITA, —TATE, —TATE, s. f. *szorstkość, chropowatość*.

SCABROSO, —SA, ad. *szorstki, chropowaty*. La superficie di questo nostro globo non è tutta scabrosa ed aspra, *Gal. Dial.* = fig. *trudny, niebezpieczny*.

SCACAZZAMENTO, **SCACAZZO**, s. m. *szarczka*.

SCACAZZARE, v. a. e r. *mieć szarczkę*. = fig. *przeszastać, wyszeptać się z grozą*.

SCACCATO, —TA, ad. *w szachownicę, w kratki*.

SCACCHI, s. m. pl. *szachy*. Giuocare a —, *grać w szachy*. A —, av. *w szachownicę, w kratki*. [mrzeć.]

SCACCHIARE, v. n. *bass. uszachowionica*. = *cień rzucony od kraty w więzieniu*. A —, av. *w szachownicę*.

SCACCIAMENTO, s. m. **SCACCIAGIONE**, s. f. *wypędzenie, wygnanie*.

SCACCIAMOSCHE, s. f. *oganiaczka od much*.

SCACCIARE, v. a. *wypędzić, wygnąć, odpędzić, odegnąć*. Scacciando dell' oscuro e grave core colla fronte serena i pensier tristi, *Petr.*

SCACCIATA, s. f. *wypędzenie, wygnanie*. Dare una —, *wypędzić*; fig. *przebiedz, przeczucić powierzchnię, rzucić na co okiem*; *zrobić co byle zbyć*.

SCACCIATORE, s. m. *wypędzający, wygnający*.

SCACCO, pl. —CHI, s. m. *kratka na szachownicy*. A scacchi, *w kratki, w kostki*. = *szach*. — matto, *szach mat*. = *Avere, ricevere, dare scacco, scaccomatto*, fig. *odebrać, zadać cios*. = *Vedere il sole a scacchi*, fig. *stędzic w więzieniu*. Operando in maniera ch' egli insacchi in luogo ove si vede il sole a scacchi, *L. Lipp. Malm.*

SCACIATO, —TA, ad. *Rimane —, odejść z nosem, zostać zawieszonym w swych nadziejach*.

SCADENTE, ad. m. f. *upadający*. = *nadchodzący, zbliżający się (o terminie)*.

SCADENZA, s. f. *podupadanie*. = *termin wypłaty*.

SCADERE, v. n. *tr. podupadać, chylić się do upadku*. = *przypaść, zdarzyć się, przytrafić się*. = *spasć, przyspaść na kogo, dostać się komu do spadku*. Di tutto ciò, che a lui per eredità scaduto era, il fece signore, *Bocc.* = *nie być ważnem*. Questa moneta scade, *ten pieniądz nie ważny*. = *upłynąć, przeminać*. = *wychodzić, przypadać (o terminie)*.

SCADIMENTO, s. m. *podupadanie, upadek*.

SCADUTO, —TA, p. ad. v. **SCADERE**.

SCAFFALE, s. m. *szafa dwutwarta z półkami na książki*.

SCAGIONARE, v. a. *usprawiedliwić, uniewinnić*.

SCAGLIA, s. f. *łuska*, v. **SQUAMA**. = *odłupek, odłam marmuru, kamienia*. = *proca*. Archi e balestro quello, e quello ha sca-

glie, *Buon. Fier.* = Scaglia de' metalli, żedra.

SCAGLIAMENTO, s.m. ciska-nie, rzucanie, miotanie.

SCAGLIARE, v.a. ciskać, rzu-cać, miotać. — sassi, ciskać ka-mienie. — un colpo, ugodzić, uderzyć. = Scagliar una nave, spuścić w wodę statek osiadły na mieliznie. = Scagliar via, odrzuć, zrzucić. = sprawić rybę. = fig. chlepieć się, igać. = Scagliar le parole al vento, gadać co ślina do ust przyniesie. = v. r. rzucać się, miotać się. Scagliarsi addosso ad alcuno, rzucić się obcas na kogo. Orlando allora se gli scagliava addosso, *L. Pulc. Morg.*

SCAGLIATORE, s. m. pro-cnik. Silla stava dalla man destra colla cavalleria, Aulo Manilio dalla sinistra con gli scagliatori, *Caran. Sallust.*

SCAGLIONE, s. m. schod, schodek, stopień schodów. = fig. szczebel. = *Mil. szewron, galon na ramieniu.* = *Arald. krokiew w tarczy herbowej.* = kiel koński.

SCAGLIOSO, —SA, ad. łusko-waty, łusczasty. = ułożony w łuske.

SCAGLIUOLA, s. f. —LO, s.m. dim. łuszcza. = *Min. kamień szklisty.* = *Bot. mysi ber, kanarkowa trawa.*

SCAGNARDO, —DA, ad. brzy-dki, szpetny, szkaradny.

SCALA, s. f. schody. — por-tatile o a piuoli, drabina. — a chiocciola, schody kręcone. — di corde, drabina ze sznurów. = *Mat. e Geogr. skala, podziałka. Mus. skala, następstwo tonów w muzyce.* = fig. szczebel, stopień. = miasto portowe na Wschodzie. Fare —, zawiązać do portu; fig. prowadzić stopniami, uślać drogę do czego.

SCALABRONE, s. m. Entom. szerszeń.

SCALACCIA, s. f. peg. zle schody, zła drabina.

SCALAMENTO, s. m. wdar-cie się na mur po drabinie.

SCALAPIARE, v. n. prop. e fig. wypłatać się z siatek.

SCALARE, v. a. wleźć po drabinie.

SCALCAGNARE, v. a. wyde-ptać pięty obuwia.

SCALCARE, v. a. CALCARE.

SCALCHEGGIARE, SCALCIARE, v. n. wierzgać. = fig. wierzgać przeciw czemu, opierać się, sprzeciwiać się.

SCALCHERIA, s. f. marszał-kostwo dworu.

SCALCINARE, v. a. odedrzeć tynk muru.

SCALCO, pl. —CHI, s. m. marszałek dworu, krajczy.

SCALDALETTO, s. m. szkan-dela do wygrzewania pościeli.

SCALDAMANE, s. m. rodzaj gry dziecięcej.

SCALDAMENTO, s. m. grza-nie, ogrzewanie.

SCALDARE, v. a. grzać, o-grzewać, rozgrzewać, przy-grzewać. — il letto, wygrze-wać łóżko. = fig. zagrzać, rozgrzać, zapalić. = v. r. grzać się.

SCALDATOIO, s. m. izba do grzania się w klasztorze.

SCALDATORE, s. m. grzej-cy, ogrzewający. = utrzymu-jący ogień pod machiną pa-rową.

SCALDAVIVANDE, s. m. na-czynię z żarem do ogrzewania potraw.

SCALDEGGIARE, v. a. za-grzać, podniecić.

SCALEA, s. f. schody przed kościołem lub inną budową.

SCALELLA, s. f. siódło na go-łębie.

SCALENO, ad. m. Geom. ró-żnoboczny. Triangolo —, trój-kąt różnoboczny.

SCALEO, s. m. † drabina.

SCALERA, s. f. † schody. Su-bito costui mi prese... e portom-mi in sul detto rialto delle scalere di San Pietro, *Cell. Vit.*

SCALETТА, s. f. dim. schodki. = rodzaj płaskiego piłnika.

SCALFIRE, v. a. ir. zadra-snąć skórę. Vitellio scalfittosi leggermente la vena morì d' an-goscia, *Dav. Tac. An.*

SCALFITTO, s. m. SCALFITTU-RA, s. f. zadrasnięcie.

SCALINA, s. f. dim. schodki.

SCALINATA, v. SCALEA.

SCALINO, s. m. stopień, gra-dus.

SCALMANARE, v. n. e. r. za-ziebić się po rozgrzaniu się. Chi ama di durar fatica in questo mondo, e di scalmanarsi a vanvera, corre rischio di perder la sani-tà, *Red. Lett.*

SCALOGNO, s. m. Bot. sza-lotka. = gatunek figi.

SCALPELLETTO, s. m. dim. dłotko.

SCALPELLO, s. m. dłotko sny-cerskie. = *Chir. e Anat. skal-pel, nóż do dyssekcji anatomicznych.*

SCALPICCIAMENTO, s.m. tu-panie. = zdeptanie, podeptanie; rozgniecenie nogami.

SCALPICCIARE, v. a. tupać. = zdeptać, podeptać.

SCALPICCIO, s. m. tentent, odgłos kroków. = stąpanie, tupanie.

SCALPITAMENTO, s. m. tu-panie. = zdeptanie, podeptanie.

SCALPITARE, v. a. tupać. = zdeptać, podeptać. = s. m. zde-ptanie, podeptanie. La piantarella nata si vuol guardare dallo scalpitar delle bestie, *Pallad.*

SCALPORE, s.m. żale, skargi.

SCALPRO, v. SCARPELLO.

SCALTERIMENTO, ec. v. SCAL-TRIMENTO, ec.

SCALTREZZA, s. f. SCALTRI-MENTO, s. m. chytrłość, przebie-głość.

SCALTIRE, v. a. ir. okrzę-sać, dodać sprytu, zrobić roz-garnionym. = nauczyć, oświe-cić, dać do poznania. Il parer di quel re vo' che mi scaltiri, *Ar. Orl. Fur.* = v. r. stać się sprytnym. = Scaltrito in guerra, bie-gły w wojnie.

SCALTRO, —TRA, ad. chy-try, przebiegły.

SCALZACANE, SCALZAGATTÒ, s. m. kapać, gągać.

SCALZAMENTO, s. m. rozzu-cie. = wykopanie dżewa z ko-rzeniem.

SCALZARE, v. a. rozzuć. = wykopać drzewo z korzeniem; fig. podkopać co. = Non esser atto a — chichessia, fig. ani się umyć od kogo, być bardzo niż-szym od kogo. = fig. wycią-gnąć na słowko, wybadać co od kogo. = v. r. rozzuć się. = fig. zostać mnichem. Scalzasi Egido, e scalzasi Silvestro, *D. Par.*

SCALZATOIO, s. m. Chir. narzędzie do obnażania zęba z dziąsła przed wyrwaniem.

SCALZATORE, s. m. rozzu-wający. = fig. umiejący zgra-bnie wyciągnąć kogo na słowko, wybadać co z kogo. Scalzator di negozi e di segreti. *Buon. Fier.*

SCALZATURA, s. f. rozzucie. = jama pozostała po wykopa-niu drzewa.

SCALZO, —ZA, ad. boso. Dal calzato allo scalzo le fortune mi-grar fur viste, *Mont. Andar* —, chodzić boso; fig. ostrożnie po-stopować. O vacci scalzo, *Menz. Sat.* = fig. nagi, оголоzony, bezbronny. Rinaldo vide un bel colpo da fare, e che scoperta aveva la mano e scalza, *L. Pulc. Morg.* = bosak, charkak.

SCAMARE, v. a. wiać zboże. SCAMATARE, v. a. trzepać wełnę, suknie.

SCAMBIA, s. f. pop. stone-cznik, v. GIRASOLE.

SCAMBIAMENTO, s. m. za-miana, odmiana, przemiana.

— di pena, zmienienie kary.

SCAMBIARE, v. a. odmienić,

zamienić, pomieniać się na co. = Scambiar la pena, zamienić karę na inną. = Scambiare alcuno, nastąpić na czyje miejsce, zastąpić kogo.

SCAMBIETTARE, v. a. często odmieniać, facyendować. = podskakiwać, dawać susy.

SCAMBIETTO, s. m. częsta zamiana. = skok, podskok, sus w tańcu. Il Genovese fa scambietti, lanciandosi in alto più destro che se fusse stato una lontra, Fr. Sacch.

SCAMBIEVOLE, ad. m. f. obopólny, wzajemny.

SCAMBIEVOLEZZA, s. f. obopólność, wzajemność.

SCAMBIEVOLMENTE, av. obopólnie, wzajemnie.

SCAMBIO, s. m. zamiana, facyenda. = rzecz dana w zamianę. = Mil. zastępca wojskowy. = In iscambio, av. zamiast. Pigliare in iscambio, wziąć jedno za drugie, pomylić się.

SCAMERITA, s. f. kawał wieprzowiny od uda.

SCAMICIATO, —TA, ad. bez koszuli. = w jednej koszuli.

SCAMOIARE, v. n. + drapnąć, zemknąć.

SCAMONEA, s. f. Bot. socznica, wilec lazujący (convolvulus scammonia). = skamoneum, guma z soku korzeni tej rośliny rosnącej w Syryi.

SCAMOSCIARE, v. a. skórę na zamsz wyprawić.

SCAMOSCIATORE, s. m. zamszownik.

SCAMPAFORCA, s. m. urwois, szubienicznik, wistelec.

SCAMPAMENTO, s. m. ocalenie się, wyratowanie się.

SCAMPANARE, v. n. dzwonić w wiele dzwonów.

SCAMPANATA, s. f. SCAMPANIO, s. m. dzwonienie w wiele dzwonów. [dzwonić.]

SCAMPANELLARE, v. a. e. n. SCAMPARE, v. a. ocalić, uratować, ochronić, uchronić, uwołnić, wybawić. Se dalle proprie mani questo n' avven, or chi fia che ne scampi? Petr. La madre per iscampare vergogna alla figliuola, trovò una bella damigella povera, G. Vill. = v. n. uniknąć, ocalać, ocalić się, uratować się. Perch'io viva, di mille un non scampa, Petr. Scamparla, wybiegać się od czego, uchronić się. = s. m. v. SCAMPAMENTO. [ca, wybawiciel.]

SCAMPATORE, s. m. wybawiciel.

SCAMPO, s. m. ocalenie, ratunek, wybawienie, uchronienie się, uniknienie. = wybieg, wykret.

SCAMPOLETTA, —LINO, s. m. dim. skrawek, okrawek. = fig. resztką pozostała od czego. Quello scampoletto del die chi' era in mezzo tra la luce e le tenebre, Guid.

SCAMPOLO, s. m. skrawek, okrawek. = kawalek. Mantello di cento scampoli, płaszcz pozostawiany z kawalków. = fig. reszta, ostatek.

SCAMUZZOLO, s. m. pop. odrobina, kawalek. Mettere insieme a —, składać po trochu, ciulać, uciulać.

SCANA, s. f. D. Inf. v. ZANNA.

SCANALARE, v. a. laskować, wyrzynać w rowki, w żłobki. = Scanalar una canna d' archibugio, drylować, wiercić lufę strzelby.

SCANALATURA, s. f. Arch. e Bot. rowek, żłobek, żłobkowanie, laskowanie.

SCANCELLAMENTO, s. m. zmazanie, wymazanie, przemazanie, przekreślenie, wykreślenie. = zniesienie, skasowanie.

SCANCELLARE, v. a. zmazać, wymazać, przemazać, przekreślić, wykreślić. = fig. wygluzować z pamięci, zatrzeć w pamięci.

SCANCELLATURA, —ZIONE, s. f. zmazanie, wymazanie.

SCANCELLO, s. m. szafa na papiery. [ny.]

SCANCERIA, s. f. stół kuchenny.

SCANCIA, s. f. półka, szafa na książki.

SCANCIO, v. SCHIANCIO.

SCANDAGLIARE, v. a. Mar. mierzyć głębokość, gruntować. = fig. zgłębiać, dociekać.

SCANDAGLIO, s. m. Mar. ołowianka, sonda. Andare allo —, żeglować po niebezpiecznym morzu. = fig. zgłębianie; obliczanie. Far lo —, zgłębiać, roztrząsać.

SCANDALEZZARE, —LIZZARE, —LEGGIARE, v. a. zgorszyć. = v. r. zgorszyć się. = rozgniewać się. Acciocchè Cristo non si scandalizzi, L. Pulc. Morg.

SCANDALIZZANTE, —LEZZANTE, ad. m. f. gorszący.

SCANDALIZZATORE, —LEZZATORE, s. m. gorsząciel.

SCANDALO, s. m. zgorszenie. Dar —, dawać zgorszenie. Prendere —, zgorszyć się. = zawada, przeszkoda. = niesława, hanba. Avere un grande — tolto via, Bocc. = niezgoda, niesnaska, rozterka. Seminatore di — e di scisma, D. Inf.

SCANDALOSAMENTE, av. ze zgorszeniem.

SCANDALOSO, —SA, ad. gor-

zący. Fui allora accusato di scandaloso e temerario scrittore, Gal. Lett.

SCANDELLA, s. f. orkisz. = Scandelle, kropie oliwy pływające po wodzie.

SCANDERE, v. a. leżać na górze. = skandować wiersze.

SCANDESCENZA, v. ESCANDESCENZA. [gliare.]

SCANDIGLIARE, v. SCANDASCANDIRE, v. a. ir. skandować wiersze.

SCANDOLEZZARE, ec. v. SCANDALEZZARE.

SCANFARDO, —DA, ad. galgan, charlak; galganka, flagdra. Sapendo come spesso si giacea con qualche scanfarda, Lasc. Nov.

SCANICARE, v. a. e. n. odlepić, obdrzeć tynk z muru; odlepić się, opadać (o tynku). = oberwać; urwać.

SCANNAFOSSO, s. m. Fort. galeria podziemna. Fortificando d'argini ogni sponda, con scannafossi e case matte, Ar. Or. Fur.

SCANNAMENTO, s. m. zarznięcie.

SCANNAMINESTRE, ad. m. f. darmojad, próżniak. = s. m. łotr, tajdak. E grida: ah feccia d' uomini codardi, si vilmente morir, scannaminestre! Tasson. Secch.

SCANNAPANE, SCANNAPIGNOTTE, s. m. indecl. łuszczycobchenek, darmojad, zawałidroga. O —, se voi non vi levate di costì... io ho qui due falconetti parati co' quali io farò polvere di voi, Cell. Vit.

SCANNAPIDOCCHI, s. m. indecl. wszarz, charlak.

SCANNARE, v. a. zarznąć, poderznąć gardło. = fig. nastąpić komu na gardło. = zwiąć na cewkę.

SCANNATIO, s. m. rzeźnia.

SCANNATOIO, s. m. rzeźnia. = fig. stek rzeźmieszków.

SCANNATORE, s. m. —TRICE, s. f. zarzynający, zarzynająca.

SCANNELLAMENTO, s. m. rowek, żłobek, żłobkowanie, laskowanie.

SCANNELLARE, v. a. zwiąć z cewek. = laskować, wyrzynać w żłobki, v. SCANALARE. = v. n. wytryskać.

SCANNELLO, —TTO, s. m. dim. zedelek. = Scannello, pulpit, biurko do pisania.

SCANNO, s. m. ławka, zedel. = mielizna, odmiata. = fig. tron, stolica niebieska.

SCANNONEZZARE, v. a. bić z dział.

SCANONIZZARE, v. a. ogłosić kanonizacyjną za nieważną.

SCARICARE, v. a. *zrzucić, zdjąć ciężar, wyladować.* = Scaricar l'arco, la balestra, *strzelać z łuku.* — archibuso, artiglieria, *strzelać z rusznicy, z dział.* = Scaricar il ventre, *wypróżnić żołądek.* = Fig. Scaricare la coscienza, *użyć swemu sumieniu.* = Scaricar miracoli, *opowiadać niestworzone rzeczy.* = v. r. *zdjąć, zrzucić z siebie ciężar.* = *wpadać (o rzekach).*

SCARICATO, —TA, p. ad. v. SCARICARE. = Molla scaricata, *ostabion spreżyna.*

SCARICATOIO, s. m. *odchód, ściek, i t. d.* = port handlowy, *skład towarów.* [MENTO.]

SCARICAZIONE, v. SCARICA-

SCARICO, s. m. *zrzucenie ciężaru.* = *ciężar zrzuceniony, lub który sam runął.* Così prendemmo via giù per lo scarco di quelle pietre, *D. Inf.* = *wypróżnienie się, stolec.* = fig. *usprawiedliwienie, zeznanie na obronę oskarżonego.* = Scarico di coscienza, *ulżenie sumieniu.* = Scarico di pioggia, *ulewa.*

SCARICO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *zdjęty, zrzuceniony, wyladowany.* = fig. *kontent, zadowolony, doznający ulgi.* = *jasny, pogodny (o niebie).* = Scarico (di colore), *jasny, czysty, przezroczysty (o płynach).* = Scarico di collo, *di gamba, mający wysmukłą szyję, nogę (o zwierzętach).* = Fig. Scarico d'ogni vigor, *Alam. Coll.* *wyszlony, wycieniony.* = Occhio scarico, *gole oko.* Quanto l'occhio mio scarico poteva vedere intorno, *Lasc. Nov.* Scarico di pensieri, *wolen trosk, spokojny, wesoty.* = *wyszlony, nienabity (o broni palnej).* Comandò a tutti i suoi, *camminassero ordinati, cheti, cogli archibusi scarichi, Botta.*

SCARIFICARE, v. a. *skaryfikować, lekko ponacinać skórę puszczadłem.*

SCARIFICATORE, s. m. *Chir. skaryfikator.*

SCARIFICAZIONE, s. f. *skaryfikacja przed postawieniem bantek.*

SCARLATTINA, s. f. *Med. szkarlatyna, febra z wysypką.*

SCARLATTINO, s. m. *szkarlat, szarlat, materya szkarlatna.*

SCARLATTO, —TA, ad. *szkarlatny.* = s. m. *szkarlat, szarlat.*

SCARMANA, s. f. *Med. pleura.*

SCARMANARE, v. n. e. r. *dość pleury, zaziębić się.* Si rimasero, l'uno all'osteria, e l'altro scarmanato allo spedale, *Lapp.*

SCARMIGLIARE, v. a. *gępić, wać wełnę.* = *rozszochrać, potargać.* = v. r. *targać się, czubić się z kim.*

SCARMIGLIATA, —TURA, s. f. *rozszochrane włosy; suknie potargane.*

SCARNAMENTO, s. m. *lekkie nacięcie skóry.*

SCARNARE, v. a. *z lekka naciąć skórę.* = *oblupić z kory, zdjąć skórkę.* = v. r. *spaść z ciała.*

SCARNASCIALARE, v. CARNASCIALARE. [cielisty.]

SCARNATINO, s. m. *kolor*

SCARNATO, —TA, p. ad. v.

SCARNARE. = *chudy, wychudły.* = cielisty. [rać mięso.]

SCARNIFICARE, v. a. *obdzia-*

SCARNIRE, v. a. ir. v. SCARNIFICARE. = fig. *schudzić, wychudzić.* [wychudy.]

SCARNO, —NA, ad. *chudy,*

SCARNOVALARE, v. CARNASCIALARE.

SCARPA, s. f. *trzewik.* = Arch. *pochyłość muru przy ziemi.* A —, av. *spadzisto, pochyłość.* = Fort. *eskarpa.*

SCARPACCIA, s. f. *peg. stary trzewik.*

SCARPELLARE, v. a. *obra- biał dłołem kamień.* = *rznać na kamieniu.* = v. r. *drapać się pazurami.* [dłołem.]

SCARPELLATA, s. f. *cięcie*

SCARPELLATORE, **SCARPEL-**

LINO, s. m. *kamieniarz.*

SCARPELLETTO, s. m. *dim.*

SCARPELLO, s. m. *dłoto.* = *samolotka na ptaki.*

SCARPETTA, s. f. *trzewik o jednej podeszwie.*

SCARPETTACCIA, s. f. *peg. stary trzewik.*

SCARPETTINA, s. f. *dim. trzewiczek.* Vengono snelle e pronte in bianca, in gialla, in rossa —, *Buon. Fier.*

SCARPETTINO, **SCARPINO**, s. m. *dim. trzewiczek.*

SCARPETTONI, s. m. *accr. duży trzewik.*

SCARPICCIO, s. m. *stopotanie.*

SCARRIERA, s. f. *Gente di —, stek łotrów, urwisów.* = Comprare o vendere per iscarrieri, *przedawać lub kupować przymycane towary.*

SCARRUCOLAMENTO, s. m. *windowanie.*

SCARRUCOLANTE, ad. m. f. *obracający się po krążku od windy.* = fig. *trzępiot, wietrznik.*

SCARRUCOLARE, v. n. *obra-*

cać się pa krążku windy.

SCARSAMENTE, av. *szczupło, skąpo.*

SCARSEGGIARE, v. n. *mieć*

czego szczupło. Quanto altri più scarseggia d'idee, tanto suole abbondare nelle parole, *Giob.* = v. a. *skąpić, kutwić, żałować.*

SCARSELLA, s. f. *kabza, kaleta.* Avere il granchio alla —, prov. v. GRANCHIO. = *dziurka odchodowa u raka.*

SCARSELLINA, s. f. *dim.* —NO, s. m. *dim. kaletka.* = Scarsellino, *ładownica.*

SCARSELLONA, s. f. —NE, s. m. *accr. duża kaleta.*

SCARSETTO, —TA, ad. *dim. szczupłuchny, szczupłutki.*

SCARSEZZA, **SCARSITA**, —TATE, —TATE, s. f. *skąpstwo.* = bruk, *niedostatek, szczupłość.*

SCARSO, —SA, ad. *szczupły, mały, ciasny.* Scarso di danari, *cierpiący niedostatek pieniędzy.* = skąpy. Non esser altrui scarso, fig. *nieśkapic, nieżalować komu czego.* Ma da che Dio in te vuol che traluca tanta sua grazia, non ti sarò scarso, *D. Purg.* Ed io d'aita scarso non vi sarò, *Car. En.* = *chciwy.* Un sasso a trar più scarso carne che ferro, *Petr.* = Moneta scarsa, *pieniądz nieważny.* = Cogliere scarso, *skielznąć się, pojsć skielzem (o ciosie, pocisku).* = ostro-

żny. Siate a' preghi ed a' pianti che vi fanno (i vostri amanti), per questo esempio, a credere più scarse, *Ar. Orl. Fur.*

SCARTABELLARE, v. a. *war-*

tować, przewracać książkę.

SCARTABELLO, **SCARTAFACCIO**, s. m. *stare papiery, szpar-*

gaty. Una certa unzion esala e spira fin dal lor scartafacci e scarabocchi, *Cast. An. parl.*

SCARTAMENTO, s. m. *odrzu-*

canie, wyrzucanie; v. SCARTO.

SCARTARE, v. a. *zrzucić zle-*

karty. = *odsunąć, odgarnąć, oddzielić, odłgzyć.* = *odrzu-*

cić, wyrzucić między wybiórki. = fig. *odrzuć, odmówić.*

SCARTATA, s. f. *to co się od-*

suwa, odkłada na bok. = v. SCARTO. Dare nelle scartate, fig. *powtarzać rzeczy oklepane; wpaść w gniew.*

SCARTO, s. m. *karty zrzuco-*

ne z ręki. = *wybiórki, wyrzutki.*

SCARZO, —ZA, ad. *szczupły, wysmukły.*

SCASARE, v. a. *wyrugować z domu.* [DEO.]

SCASIMODEO, v. SCASIMO-

SCASSARE, v. a. *wyjąć, wy-*

dobyc z kuzyni, z paki. = *rozbić, zdruzgotać, zgrucho-*

tać. = *trzebić, karczować.* = Scassare i fossi, *zasypać rowy, szance.*

SCASSINARE, v. a. *połamać, pogruchotać, rozwalić, popsuc.*

SCASSINATO, —TA, p. ad. rozbity, rozwalony. Pericoloso era l'assedio dentro mura vecchie e scassinate, *Dav. Tac. Stor.* = fig. zachwiany, skolotany. Druso acquistò non poca gloria col mettere tra Germanici discordia, e far Marobodu, già scassinato, cadere, *Dav. Tac. Ann.*

SCASSO, s. m. grunt wykarzowany.

SCATALUFFO, v. SCAPEZZONE. SCATARRARE, v. n. e. r. wykaszlać ślegmę. = fig. sypac jak z rękawa sentencjami.

SCATELLATO, —TA, ad. Rimaner —, zostać wystrychniętym na dudka.

SCATENAMENTO, s. m. zdjęcie łańcucha.

SCATENARE, v. a. zdjąć łańcuch. = v. r. zdjąć się z łańcucha. = fig. unieść się, wpaść w passyę. = rozhucać się (o wiatrach). = Diavolo scatenato, fig. diabeł spuszczonego z łańcucha.

SCATOLA, s. f. skrzynka, pudło, pudełko. — da tabacco, tabakierka. = Dire a lettere di scatole, di spziale, fig. powiedzieć co wyraźnie, bez ogródek. Cornelio Celso ne parla a lettere di —, *Red. Cons. med.*

SCATOLETTA, s. f. —LINO, s. m. dim. pudełeczko. — da tabacco, tabakierczka.

SCATOLIERE, SCATOLAIO, s. m. fabrykant pudelek, tabakier, tudzież sprzedający one.

SCATOLONA, s. f. —LONE, s. m. accr. duże pudło. — da tabacco, tabakiera.

SCATTARE, v. n. zeskoczyć, spaść, zepsnąć się, wypsnąć się, v. SCOCCARE. = przeminać, upłynąć (o czasie). = Scattare un pelo, un minimo che, fig. na włos przekroczyć dany rozkaz.

SCATTATOIO, s. m. haczyk żelazny u kuszy.

SCATTO, s. m. spust. = różnica, nierówność.

SCATURIENTE, ad. m. f. wytryskający.

SCATURIGINE, s. f. źródło.

SCATURIMENTO, s. m. wytryskanie.

SCATURIRE, v. n. ir. wytryskać. = sączyć się, płynąć (o łzach). = fig. pochodzić ze źródła. Nè già il nostro odio per la real podestà scaturì da chiara fonte, ma da impura, *Ver. N. R.*

SCAVALCARE, v. n. zsiąść z konia. = v. a. zrzucić, zsiąść z konia. = zdemontować działo. = Scavalcare altrui, fig. wysadzić kogo, odsadzić od scego.

SCAVALCATORE, s. m. zsia-

dający z konia. = fig. odsadzający kogo od czego.

SCAVALLARE, v. a. v. SCAVALCARE. = v. n. oddać się rozpustcie, na nierząd się udać.

SCAVAMENTO, s. m. SCAVAZIONE, SCAVATURA, s. f. kopanie w głąb.

SCAVARE, v. a. kopać.

SCAVATORE, s. m. kopacz.

SCAVEZZACOLLO, s. m. spadnienie na łeb. A —, av. na łeb na szyję, na oślep. = fig. kłopot, niebezpieczeństwo. = urwis, rozpustnik.

SCAVEZZARE, v. a. łamać, obłamywać, obcinać. Cotale Orlando attraversa, scavezza, urta, getta sossopra, strugge, uccide, *Bern. Orli.* Erano tutti gli alberbi mondi e scavezzati, *Cell.* Scavezzava allegramente i rami ancora verdi, *U. Fosc.* = v. r. złamać sobie kark. Va che tu crepi e che tu rompa il collo e quel ti si scavezzi, *Buon. Fier.* E chi troppo assottiglia si scavezza, *Petr.* [st.]

SCAVIGLIARSI, v. SCAPESTRARSCAVO, s. m. dół, jama, wydrążenie.

SCAZZELLARE, v. n. pop. gzić się, igrać.

SCEDA, s. f. minuta, oryginalna pisma. = żart, facecja. Ora si va con moti e con iscede a predicare, *D. Par.*

SCEDONE, s. m. Arch. śmieśna figura podpierająca balkę.

SCEGLIERE, SCERRE, v. a. ir. wybierać, wybrać. = s. m. wybranie, wybór. Allo scegliere del campo e del sito si vuole porre mente, *Pallad.*

SCEGLIMENTO, s. m. wybieranie, wybór. [biórki]

SCEGLITICCIO, s. m. wyseglitore, s. m. —TRICE,

s. f. wybierający, wybierająca.

SCELLERAGGINE, — TEZZA, s. f. niegodziwość, nieuczciwość.

SCELLERATAMENTE, av. niegodziwie.

SCELLERATO, —TA, ad. niegodziwy, nieuczciwy, występny.

SCELLERITÀ, —TADÉ, —TA-TE, v. SCELLERAGGINE.

SCELLINO, s. m. szeling, moneta srebrna angielska wartująca zupełnie dwa złote pol.

SCELTA, s. f. wybór. Far —, wybierać, wybrać. = wybór, dobór. La — e 'l fior d'ogni guerriero, *Ar. Orli. Fur.*

SCELTEZZA, s. f. wybór, dobór.

SCELTO, —TA, p. ad. wybrany, dobrany, doborny.

SCELTUME, s. m. wybiórki.

SCEMAMENTO, s. m. zmniejszenie, uszczuplenie, ubywa-

nie, ubytek, schylek. — di luna, ubywanie się.

SCEMANTE, ad. m. f. zmniejszający się, ubywający. Luna —, ziężyć ubywający.

SCEMARE, v. a. zmniejszyć, uszczuplić. = upuścić krwi. = v. n. e. r. zmniejszyć się, ubywać, ubyć. = wygotować się.

SCEMATÓ, —TA, p. ad. v. SCEMARE. = nadwyreżony, uszkodzony. Sentendo che il navilio del re di Francia era assai scemato, *G. Vill.*

SCEMATORE, s. m. —TRICE, s. f. zmniejszający, i t. d.

SCEMO, —MA, ad. zmniejszony, znizony. Quand'io m'accorsi che 'l monte era scemo, *D. Purg.* = wygotowany, zmniejszony przez wygotowanie. = pozbawiony, ogolony. Far scemo del capo, odciąć głowę. Festi del capo scemo il più ardito garzon, *Ar. Orli.* Enea al vacillar del suo legno s'accorse, che di guida era scemo, e di timone, *Car. En.* Il sacro busto del grande Impero augusto pareva tronco giacer del capo scemo, *Filic.* Per farla rimaner d'effetto scema, *Ar. Orli. Fur.* = pozbawiony, opuszczony. Ma Virgilio n'avea lasciati scemi di sé, *D. Purg.* lecz *Wirgiliusz zniknął i zostawił nas samych.* = Luna scema, ziężyć ubywający. = Scemo di senno, fig. mający nie pełną rozumu, obrany z rozumu. Sentire, aver dello scemo, nie mieć oleju, piętej klepki w głowie. = Far chichessia scemo di alcun desiderio, * zaspokoić czyje życzenie. = s. m. brak, niedostatek. Ed enne dolce così fatto —, *D. Par.*

SCEMPIAGGINE, SCEMPIETÀ, SCEMPIATAGGINE, SCEMPIATEZZA, SCEMPIEZZA, s. f. głupstwo, głupota.

SCEMPIARE, v. a. rozjąć, otworzyć, rozłożyć. = uprosić, wyjaśnić, wytłumaczyć. = dreczyć, męczyć, katować.

SCEMPIATAMENTE, av. głupio.

SCEMPIATO, —TA, p. ad. rozwinięty, rozłożony. = głupi, głupowaty.

SCEMPIO, s. m. rzeź, zagłada, wziępienie. Sulle teste rubelle del rinnovallo o tu l'antico —, *Filic.* Far —, zamordować; rozszarpać; pastwić się nad zabitym. = męka, udreczenie, katowanie. In terra, in aria, in mar solo io che patisco da te si crudo —, *Ar. Orli. Fur.*

SCEMPIO, —PIA, ad. prosty, niezłożony. Prima era scempio e ora è fatto doppio, *D. Purg.* = Dita scempie, *D. Purg.* palce u

ręki rozczepierzone. = Gote scempie, *D. Inf.* lica gładkie. = glupi.

SCENA, s. f. scena (na teatrze). = sztuka teatralna. = scena, część aktu. = dekoracje teatralne. = scena, miejsce gdzie się co dzieje. = Fig. Mutarsi la —, odmienić się. Venire, comparire in iscena, pokazać się na scenie.

SCENARIO, s. m. spis aktorów grających w jakiej sztuce, tudzież wyszczególnienie kiedy wychodzą mają na scenę. = Scenarj, dekoracje, kulisy.

SCENDENTE, ad. m. f. zstępnyjący. = s. m. pochodzenie. Io mi glorio d' aver lo — mio da uomini valorosi, *Cell. VII.*

SCENDERE, v. a. e. n. ir. zejść nadół, zstąpić, zleźć. — da cavallo, zsiść z konia. = zniżać się. Che l' una costa surge e l' altra scende, *D. Inf.* = spadać (o sukni, włosach i t. p.) Scendere (per) un fiume, spuścić się rzeką. = Scender sopra, napaść, uderzyć. = pochodzić (od przodków). = spaść, zniżyć się (o cenie). = fig. zezwolić, raczyć. Ad averne pietà non però scende, *Ar. Orf. Fur.*

SCENDIBILE, ad. m. f. po którym łatwo zejść, spuścić się. SCENDIMENTO, s. m. zejście na dół, zstąpienie.

SCENEGGIAMENTO, s. m. deklamacja teatralna.

SCENEGGIARE, v. n. deklamować na teatrze. [cznie]

SCENICAMENTE, av. scenie. SCENICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. sceniczny.

SCENOGRAPHIA, s. f. wystawa widoków w perspektywie.

SCERNERE, v. a. postrzedz, zobaczyć. Onde, siccome entro uno specchio, ei scerse ciò che lassuò è veramente in elle, *Tass. Ger.* Chè in atto scerse d' assaltatore, il cavaliere latino, *Tass. Ger.* = odróżniać pokazując palcem. Questi ch' io ti scerno col dito... fu miglior fabbro del parlar materno, *D. Purg.* = wybierać, wybrać. Lo — in questo caso pochi per avergli migliori, *Mach. Art. guer.*

SCERNIMENTO, s. m. rozpoznanie.

SCERPARE, v. a. szarpać, targać, rozdzierać. = v. r. rozdzierać się, rozedrzeć się.

SCERPELLATO, —TA, SCERPELLINO, —NA, ad. Occhio scerpellato, oko z wywroconą do góry powieką. E percióche essi erano avevzi a star tra il fumo, avevano quegli occhi scerpellini, *Fir. As.*

SCERPELLONE, s. m. bąk, błąd. Dire scerpelloni, v. FALLONE.

SCERRE, v. SCEGLIERE.

SCERVELLATO, —TA, ad. niemający pełna rozumu, pusta głowa.

SCESA, s. f. droga z góry na dół, pochylność, spadzistość. = v. SCENDIMENTO. = opadnienie kataru na piersi. = Prendere checcchia a — di testa, fig. usadzić się, zawziąć się na co.

SCESO, —SA, p. ad v. SCENDERE. = pochodzący od kogo. Sceso è "Gernando da" gran re norvegi, *Tass. Ger.*

SCETTICISMO, s. m. sceptycyzm.

SCETTICO, pl. —CI, ad. e. s. m. sceptyczny, powątpiewający o wszystkiem, sceptyk.

SCETRATO, —TA, ad. trzymający berło. E all' avara del Tebro meretrice dai scettrati suoi drudi abbandonata cadeano... le tre corone, *Mont.*

SCETTRIPOTENTE, ad. m. f. berłowladny.

SCETTRO, s. m. berło. = fig. władza królewska.

SCEVERAMENTO, s. m. SCEVERATA, s. f. odłączenie, oddzielenie.

SCEVERARE, SCEVRARE, v. a. odłączyć, oddzielić. = v. r. odłączyć się.

SCEVERATAMENTE, av. oddzielnie, odrębnie, osobno.

SCEVERO, SCEVRO, —RA, ad. odłączony, oddzielony, oddalony. Onde Beatrice ch' era un poco scevra, ridendo... tossia, *D. Par.* = wolny, wolen. E morì nondimeno scevro di taccia e di colpa, *U. Fosc.*

SCHEDA, s. f. —DULA, s. f. dim. cedula, karta, kartka.

SCHEGGIA, s. f. drzazga, trzaska, wiór. La — ritrae dal ceppo, prov. jak i szczep takie jabłko, syn wdaje się w ojca. Balzano i pezzi di piastra e di maglia come le scheggie d' intorno a chi taglia, *L. Pulc. Morg.* = *pien. Così di quella — usciva insieme parole e sangue, *D. Inf.* = drzazga zaszła w ciało. = odlamek kości. = urwista skała, grzbiet skały. E volti a destra sopra la sua —, da quelle cerchie eterne ci partimmo, *D. Inf.*

SCHEGGIALE, s. m. pas rzeźmienny ze sprzążką.

SCHEGGIARE, v. a. łupać, szczepać drzewo. = v. n. e. r. rozłupać się, pęknąć. = być urwistem.

SCHEGGIO, s. m. SCHEGGIONE, s. m. accr. urwista skała.

SCHEGGIOSO, —SA, ad. porąbany, rozbity na drzazgi. = Sassi scheggiosi, kamienie spiczaste.

SCHEGGIUOLA, —UZZA, s. f. dim. drzazeczka, wiórek.

SCHELETRIZZATO, —TA, ad. suchy jak szkielet.

SCHELETRO, s. m. szkielet, kościotrup.

SCHERANO, s. m. zbójca, rozbójnik, hajdamaka. = ad. lotrowski, hultajski, tajdacki. Che s' è fatto signor, di condottiero di gente disperata, empia e scherana, *Tasson. Secch.*

SCHERANZIA, v. SQUINANZIA.

SCHERETRO, v. SCHELETRO.

SCHERICATO, —TA, ad. z którego zdjęto święcenie (o księżach). = z obciętym wierzchołkiem (o drzewach).

SCHERMA, s. f. sztuka fechtowania. Maestro di —, fecht mistrz. = Perder la —, uscir di —, fig. stracić głowę, zbić się z tropu. Cavare altrui di —, fig. zbić kogo z tropu, zmieszać.

SCHERMAGLIA, s. f. bójka, ubijatyka.

SCHERMARE, v. SCHERMIRE.

SCHERMIDORE, —TORE, s. m. fecht mistrz.

SCHERMIGLIARE, v. a. v. SCARMIGLIARE. = v. n. bić się, czubić się. Considerato con quanti diversi modi la mia crudel fortuna mi straziava, mi risolsi di — con essa al mio solito, *Cell.*

SCHERMIGLIATO, —TA, ad. rozczochrany.

SCHERMIRE, v. n. ir. fechtować się, robić bronią, odbić pchnięcie. = v. r. bronić się, opędzać się, odcinać się, zastawiać się.

SCHERMO, s. m. obrona, zasłona, tarcza. Ben provvide Natura al nostro stato quando dell' Alpi — pose fra noi e la tedesca rabbia, *Petr.* = opór. Securo già da tutti i vostri schermi, *D. Inf.*

SCHERNEVOLE, ad. m. f. zelżywy, urągliwy. = godzien pogardy.

SCHERNEVOLMENTE, av. obelżywie, pogardliwie, urągliwie.

SCHERNIMENTO, v. SCHERNO.

SCHERNIRE, v. ir. szydzić, naśmiewać się, najgrać się, uragać się. = gardzić, pogardzać.

SCHERNITORE, s. m. —

TRICE, s. f. szyderca.

SCHERNO, s. m. szyderstwo, pośmiewisko, urągawisko. Avere a —, szydzić, uragać się. = wzgarda, pogarda. Avere a —, gardzić, mieć w pogardzie.

SCHERZAMENTO, s. m. żartowanie.

SCHERZARE, v. n. igrać, swawolić. Che sempre a guisa di fanciullo scherza, *D. Purg.* = żartować. = Scherzare in briglia, skarżyć się na niedostatek ophywając we wszystko.

SCHERZATORE, s. m. —TRICE, s. f. żartownik, żartownicza. [żarcik.]

SCHERZETTO, s. m. dim.

SCHERZEOLE, ad. m. f. puśty, swawolny, żartobliwy.

SCHERZEVOLMENTE, av. żartem.

SCHERZO, s. m. żart, figiel, pikus, psola. Da —, av. żartem, przez żart. [tobliwie.]

SCHERZOSAMENTE, av. żart-

SCHERZOSO, —SA, ad. puśty, swawolny, żartobliwy.

SCHIACCIA, s. f. polapka, samolówka. Fig. Giugnere alla —, złapać, ulowić. Rimanere alla —, wpaść w polapkę. = *Chir.* drecniana noga.

SCHIACCIAMENTO, s. m. spłaszczanie, rozgnięcie.

SCHIACCIARE, v. a. spłaszczyc. = rozgnieść. = trząskać, klaskać. = fig. tłumić, przytłumić. = pop. tłumić swój gniew.

SCHIACCIATA, s. f. placek.

SCHIACCIATO, —TA, p. ad. v. SCHIACCIARE. = plaski, plaskaty (o nosie). Con denti rari, e con naso schiacciato, *Bern. Or.*

SCHIACCIATURA, v. SCHIACCIAMENTO. [liczkować.]

SCHIAFFEGGIARE, v. a. poschiaffo, s. m. policzek, uderzenie w twarz. Dare uno —, dać w policzek.

SCHIAMAZZARE, v. n. gdać (o kurze). La gallina che schiamazza è quella che ha fatto l'uovo, *prov.* kto się bardzo usprawiedliwia jest częstokroć winny. = fig. wrzeszczeć, wykrzykiwać, hałasować. = v. r. dać narka z pluskiem (o ptakach wodnych).

SCHIAMAZZATORE, s. m. wrzaskun, krzykula.

SCHIAMAZZO, —zzio, s. m. wrzask, krzyk, hałas, harmider. = wab, wabik (ptak). = powab.

SCHIANCERIA, s. f. brud, plugastwo. Come una — son netto e mondo, *L. Pulc. Morg.*

SCHIANCIANA, s. f. Geom. przekątnia.

SCHIANCIO, s. m. ukos, poprzek, poprzecz. Di, per ischiancio, av. ukosnie, poprzecznie, w poprzek, skielzem.

SCHIANCIRE, v. n. ir. skielząc się, pojsć skielzem.

SCHIANTAMENTO, s. m. wyrwanie z korzeniem.

SCHIANTARE, v. a. wyrwać z korzeniem, wykorzenić. = spuszczać drzewo, wycinać, ściąć; tupać, szczepać, rozłupać, rozdrzeć. = porywać, chwytać. Ahi, morte ria, come a schiantar se' presta, *Petr.* = obrywać, oderwać, zerwać, urwać. Sicchè buon frutto rado se ne schianta, *D. Purg.* = fig. rozmijać się, rozminąć się, oddalić się. Se la memoria mia dal ver non ischianta, *Dittam.* = v. r. rozłupać się, pękać.

SCHIANTO, s. m. rozłupanie, pęknięcie, rysa, szpara. = hałas, trzask, łoskot, łomot. = fig. ból serca, żal, smutek.

SCHIANZA, s. f. łuska, skorupka z przyschlej rany, liszaja, krosty. Dal capo ai piè di schianze maculati, *D. Inf.*

SCHIAPPARE, v. a. tupać, szczepać drzewo. = Egli è grasso ch'egli schiappa, fig. omal nie pęknie od tłustości.

SCHIARARE, v. a. oświecać. Nel tempo che colui, che'l mondo schiara la faccia sua a noi tien meno ascosa, *D. Inf.* = fig. oświecić, objaśnić, rozjaśnić. Ma Febo non mi schiara lo 'ntelletto, *Fort. Ricc.* = v. n. e. r. rozwidnić się, rozjaśnić się. Schiarando il giorno, la gente cominciò ad andare al Prato, *G. Vill.* = fig. objaśnić się w czem.

SCHIARATORE, s. m. —TRICE, s. f. oświeciciel, oświecicielka.

SCHIARIMENTO, s. f. wyklarowanie się. = objaśnienie, wyjaśnienie.

SCHIARIRE, v. n. e. r. wyklarować się, wyczyścić się. = wyjaśnić się. = przzerzedzić się. Il re Carlo veggendo — e aprir la schiera degli Spagnuoli, *G. Vill.* = v. a. fig. wyjaśnić, objaśnić.

SCHIATTA, s. f. ród, plemię, pokolenie; urodzenie, familia; rodzina, potomstwo. = rodzaj, gatunek roślin, owoców.

SCHIATTARE, v. n. pękać, pęknąć.

SCHIATTIRE, v. SQUITTIRE.

SCHIATTONA, s. f. pyzata

SCHIAVA, s. f. niewolnica.

SCHIAVARE, SCHIAVELLARE, v. SCHIODARE.

SCHIAVESCO, —SCA, pl. —CHI, —CHE, ad. niewolniczy.

SCHIAVINA, s. f. suknia niewolnika i pielgrzyma. = grubą koldra wełniana.

SCHIAVITÙ, —TUDINE, s. f.

niewola. = * wiezy, pęta miłości.

SCHIAVO, s. m. niewolnik. = * amant, kochanek. = poddany.

SCHIAZZAMAGLIA, s. f. motloch, halastra.

SCHICCHERAMENTO, s. m. SCHICCHERATURA, s. f. bazgranie, gryzmołenie.

SCHICCHERARE, v. a. bazgrać, gryzmołić. [rożeń.]

SCHIDIONE, —DONE, s. m.

SCHIENA, s. f. grzbiet, krzyż, plecy. Fil della —, kość pancerzowa. = Schiena d'un monte, fig. grzbiet góry.

SCHIENALE, s. m. krzyżekonia, bydłecia. = krzyżówka, polewica.

SCHIENANZIA, v. SQUINANZIA.

SCHIENCIRE, v. SCHIANCIRE.

SCHIENELLA, s. f. nabrzmiałość na przednich nogach koniskich. = ból, dolegliwość.

SCHIENUTO, —TA, ad. grzbiecisty, szeroki w krzyżach, plectysty.

SCHIERA, s. f. hufiec, zastęp. = fig. orszak, grono, towarzystwo; tłum, gmin. Che non soccorri, che t'amò tanto, ch'uscio per te della volgare —! *D. Inf.* = gromada, mnóstwo. Bestie, serpenti e fiere, e pesci a grandi schiere, *Brun. Tesor.* L'innumerabile — di tutti i celesti corpi, *Gal. Dial.* = Schiere d'alberi, rzędy drzew.

SCHIERAMENTO, s. m. szykowanie.

SCHIERARE, v. a. szykować, sprawiać wojsko do boju. = v. r. szykować się, stawać do boju. [rze.]

SCHIETTAMENTE, av. szczer-

SCHIETTEZZA, s. f. szczer-

SCHIETTO, —TA, ad. czysty, szczerzy. Oro schietto, szczerze złoto. = równy, gładki. Non rami schietti, ma nodosi e'nvolti, *D. Inf.* = zwinny, obrotny, lekki, wysmykły. Di persona era grande, magro e schietto, *Bern. Or.* = fig. szczerzy, otwarty. Per dirla schietta, żeby szczerze powiedział.

SCHIFA 'L POCO, ad. przesadzonej i wymuszonej skromności (o kobiecie).

SCHIFAMENTE, av. brudno, plugawie. = skromnie.

SCHIFAMENTO, s. m. unikanie, wystrzeganie się czego. = obrzydzenie. [żniak.]

SCHIFANOIA, s. m. len, pró-

SCHIFANTE, ad. m. f. mający wstręt, obrzydzenie od czego.

SCHIFARE, v. n. e. a. unikać. La giovane senza schifar punto

il colpo, lui similmente cominciò ad amare, *Bocc.* = *nie chciać, odmówić*. Se di prendergli a questo officio non ischiferemo, *Bocc.* = *gardzić*. Quel poco che m'avanza fia ch'io nol schifi, *Petr.* = *brzydzić się*. Non ischifano nè l'lebbroso, nè l'peccatore, *Calvalc. Frutt. ling.*

SCHIFATORE, s. m. —TRICE, s. f. *unikający; brzydzący się*.

SCHIFETTO, s. m. dim. *łódka*. SCHIFEVOLE, ad. m. f. *brzydzący się*. Delle sue lodi —, volea, seguitando, alle prime proposte ritornare, *Bemb. Asol.* = *obrzydły, ohydny, plugawy*. Appena s'iam nati, che egli (Cristo) ci appresta un bagno, entro cui lavarci dalla lebbra — del peccato, *Segner. Crist. instr.*

SCHIFEZZA, s. f. *brud, plugastwo* = *ckliwość, obrzydliwość*. Egli avea sete, e non volea bere, per ischiffezza di quel lebbroso, *Vit. SS. PP.* = *wybrydnosć, wymyślność*. La fame richiede piccolo costo; la — e la ghiottonia lo richiede grande, *Sen. Pist.*

SCHIFILTA, s. f. *skromność*. = *wybrydnosć, fomry, fochy*. Ma io non la lodo già, che innanzi che ella ne sia voluta ire a letto, ell'abbia fatto tante —, *Mach. Mandr.* = v. SCHIFEZZA.

SCHIFILTOSO, —SA, ad. *wybrydny, wymyślny, wzdragający się*. Quanto più il re la sollecitava, tanto più contengosa e schifiltosa gli si mostrava, *Dav. Scism.*

SCHIFO, s. m. *łódz.* = *Arch. sklepienie łódkowate*.

SCHIFO, s. m. *ckliwość, obrzydzenie*. Avere a —, *mieć w obrzydzeniu, brzydzić się*. Venire a — *obrzydnąć, zmierzić sobie co*. Mettere —, *sprawić obrzydzenie*.

SCHIFO, —FA, ad. *brzydki, obrzydły, ohydny, plugawy*. Non sono da fare in presenza degli uomini le cose laide, o fetide, o schife, *Cas. Galat.* = *brzydzący się, obrzydliwy, wybrydny, wymyślny*. Era molto schifo d'udire o di vedere brutture, *Fr. Sacch.* = *stronący, unikający*. Poi come grue, ch'alle montagne Rife volasser parte, e parte inver l'arene, queste del giel, quelle del sole schife, *D. Purg.* = *stronący od zlego, unikający cienia nieprzyzwoitości*. E Laura mia con suoi santi atti schifi sediti in parte, e cantar dolcemente, *Petr.*

SCHIFOSO, —SA, ad. *brzydki, plugawy, ohydny*. Si beve

il sangue d'una fetida capra, sangue non meno pestifero che schifoso, *Segn. Pred.*

SCHIMBECIO, —CIA, *SCHIMBESCIO*, —SCIA, ad. *krzywonogi, kosławy*. A schimbecio, a schimbeci, ec. av. *wpoprzek, nauskos, na ukos, ukośnie*. E per non m'infangar l'vo' a schimbeci, *Burch. Son.*

SCHINANZIA, v. *SQUINANZIA*. SCHINIERA, s. f. —RE, s. m. *blacha na uda*.

SCHIODACRISTI, s. m. *lizio-brazek, świetoszek*.

SCHIODARE, v. a. *oderwać, chwycić*. = *fig. wygadać się ze wszystkiego, wszystko wypowiadać*. [nie chwycików.]

SCHIODATURA, s. f. *oderwa-*

SCHIOMARE, v. a. *rozczochrać włosy*. [strzelać.]

SCHIOPPETTARE, v. a. *roz-*

SCHIOPPETTIERE, s. m. *fizylier*. = *rusznikarz, puszkarcz*.

SCHIOPPETTO, s. m. dim. *fuzyka; karabinek*.

SCHIOPPPO, s. m. *strzelba*. —a due botte, da caccia, da munizione, *dubeltówka, strzelba do polowania, karabin*. Spianarlo —, *przyłożyć się, złożyć się, przymierzyć się, wziąć na cel*.

SCHISA, av. A. —, *krzywo*.

SCHISARE, v. a. *Arit. uprosić ulamek*.

SCHISTO, s. m. *Min. szyst, łupkowy kamień*.

SCHIUDERE, v. a. *ir. otworzyć, odemknąć*. = *wyłączyć, wykluczyć*. = v. r. *wymknąć się z zamknięcia*. Che mordendo correvan di quel modo che l'porco quando del porcil si schiude, *D. Inf.* = *otworzyć się, rozkwitnąć*.

SCHIUMA, s. f. *piana*. = *piana, ślina tocząca się z gęby*. Venir la — alla bocca, *toczyć pianę, pienić się*. = *Schiuma di metalli, piana na roztopionych kruszczach*. = *Fig. plama, skaza*. Se tosto grazia risolve le schiume di vostra coscienza, *D. Purg.* = *wyrzutek*. Io era il capo degli sciagurati, anzi la — di tutti i ribaldi, *L. Pulc. Morg.*

SCHIUMARE, v. a. *szumować, odszumować, zebrać pianę*. = *zebrać śmietankę*. = v. n. e. r. *pienić się*.

SCHIUMAROLA, s. f. —TOIO, s. m. *warzącha do szumowania*.

SCHIUMATO, —TA, p. ad. v. SCHIUMARE. = *fig. oczyszczony z wad, z błędów*.

SCHIUMOSO, —SA, ad. *pienisty, zapieniony*.

SCHIUSO, —SA, p. ad. v. SCHIUDERE.

SCHIVARE, v. a. *uniknąć, uniknąć*. = *ochronić, zachować, ustrzedz od czego*. Se da grandine il ciel sempre te schivi, *Ar. Orf. Fur.* = *oddalić co od kogo, wybawić od czego*. L'anel che le schivò più d'un disagio, *Ar. Orf. Fur.* = *uniknąć, zemknąć*.

SCHIVEZZA, s. f. *brud, plugastwo*. = *wstręt, odrazza*.

SCHIVO, —VA, ad. *nudny, przykry*. E ben la vita sua sdegnosa e schiva, spezzando a forza il suo ritegno frale... *Tass. Ger.* = *mający wstręt, wybrydny, wzdragający się*. E di calcar nessun si mostra schivo, *D. Purg.* = *unikający, wolny od czego*. Eran schivi di crudeltade, e degli altri atti villi, *Ar. Orf. Fur.* Schivo d'ogni pensier basso e servile, *Menz. Art. poet.* = *skromny, ostrożny*. Giovine schiva e vergognosa in atto, *Petr.* = *smutny, przykry, nieprzyjemny*. Quasi senza governo, e senz'antenna legno in mar, pien di pensier gravi e schivi, *Petr.* = *oczyszczony*. Schivi di pantano e lotto, *Ar. Orf. Fur.* *obmyci z brudów ziemskich, z nieczystości tego świata*. = s. m. v. SCHIFO.

SCHIZZARE, v. n. *tryskać, wytryskać, sikać, pryskać, bryzgare*. La vipera crudel tosto si rizza, e fuoco e toscio per bocca gli schizza, *L. Pulc. Morg.* Al fiero colpo s'aperse il teschio, si schiacciaron l'ossa, schizzò l'cerello, *Car. En.* = *prysnąć, skoczyć, wyskoczyć, wymknąć się*. E' mi schizzò una sverza d'acciaio... in l'occhio dritto, *Cell. Muggia*, urla per dolor, e affin dall'epa gli schizzan fuori le budella e crepa, *Cast. An. parl.* Il topo schizza fuori, il gatto schizza fuori, *Fr. Sacch.* = v. a. Schizzar il fango addosso ad alcuno, *obryzgać kogo blotem*. = *Pitt. szkicować*.

SCHIZZATA, s. f. *wytrysk*. = *obryzgame*. = *uderzenie*.

SCHIZZATOIA, s. f. *rura w piecu szmelcerskim do odlewania roztopionego kruszczu*.

SCHIZZATOIO, s. m. *skawka, szpryca*. —a vento, *dmuchawka do nadymania balonów*. = *syrynga, kanka*.

SCHIZZETTARE, v. a. *szprycować, nasikać, napryskać*.

SCHIZZETTINO, s. m. dim. *Chir. sikaieczka, szpryca*.

SCHIZZETTO, s. m. *szprycowanie, napryskanie*. = *szpryca*. = *karabinek*.

SCHIZZINOSAMENTE, av. *wybrydnie*.

SCHIZZINOSO, —SA, ad. *wybrydny*.

SCORIZZO, s. m. *wytrysk.* = obryzg. = *krzta, okruszyna.* = Pitt. szkic. = fig. *próbna.*

SCIA, s. f. ślad który statek za sobą zostawia.

SCIABICA, s. f. rodzaj sieci rybackiej. E le sciaabiche tendere e le ragne, Buon. Fier. = fig. *krótkie kazanie.* [bla.]

SCIABLA, SCIABOLA, s. f. szaszakora, s. f. Ornit. bekas.

SCIACQUARENTI, s. m. pop. przekąska. A lei fece quivi portar un po di —, o volete chiamarla colazione, L. Lipp. Malm.

SCIACQUARE, v. a. płókać.

SCIACQUATURA, s. f. pomyje.

SCIAGUATTAMENTO, s. m. *klócenie, bellanie.*

SCIAGUATTARE, v. a. *klócić, bellać.* = *przełać, przelewać.* = *spłókać, oplókać.*

SCIAGURA, s. f. *bieda, niedola.*

SCIAGURATAGGINE, —TEZZA, s. f. *ohydny postępek, szkara, niegodziwość, nieuczciwość, nikczemność.*

SCIAGURATAMENTE, av. *nie-szczęśliwie.* = *podle, nikczemnie.*

SCIAGURATO, —TA, ad. e s. *sciagurato.*

SCIAGURATELLO, —LA, dim. *biedny, nieszczęśliwy.* = *nędzny, podły, nikczemny.*

SCIAGURATONE, s. m. *accr. nędznik, nikczemnik.*

SCIAGUOSO, —SA, ad. *nie-szczęśliwy.*

SCIACQUAMENTO, s. m. *roztrwonienie, zmarnowanie.*

SCIACQUAMENTO della lingua, fig. *rozpuszczenie języka.*

SCIACQUARE, v. a. *trwonić, roztrwonić, zmarnować, zmarnotrawić.* = v. r. fig. *zlewać się (o wodach, rzekach).*

SCIACQUATAMENTE, av. *rozrzutnie.* = fig. *do zbytku.*

SCIACQUATO, —TA, p. ad. *roztrwoniony.* = *marnotrawny.* Alla sciacquata, *marnotrawnie.* = *zbyteczny.*

SCIACQUATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *SCIACQUATORACCIO, s. m. peg. marnotrawca, marnotrawczyzna.*

SCIACQUATURA, s. f. *SCIACQUO, —QUIO, s. m. marnotrawstwo, rozrzutność.*

SCIALAMENTO, s. m. *wyziew.*

SCIALLA, s. f. Bot. *jalapa.*

SCIALLARE, v. a. e n. *wyziewać, wyzionąć.* = v. r. *sprawić ulgę sercu, wylać się z czem.*

SCIALLARE, v. a. + *poblić mur, ścianę.* = v. r. fig. *okryć się pięknym pozorem, płaszczykiem prawdy, religii.*

SCIALBO, —BA, ad. + *pobielony.* = fig. *blady, wybladły.* Mi venne in sogno una femmina bal-

ba... colle man monche e di colore scialba, D. Purg.

SCIALO, v. *SCIALAMENTO.*

SCIALLUPA, s. f. Mar. *szq-lupa.*

SCIAMANNATO, —TA, ad. *nieschludny.* Alla sciamannata, av. *nieschludnie.*

SCIAMARE, v. n. *roić się.*

SCIAME, —MO, s. m. *rój czego.*

SCIAMITO, s. m. *axamit.* = *amarant (kwiat).*

SCIANCATO, —TA, ad. *roz-bity, mający rozbite biodra, kulawy.* = *z wybitą nogą (o psach).* = fig. *niezupelný, nie-caty.* [trzeć.]

SCIAPIDIRE, v. n. *wywie-*

SCIAPIDO, v. *SCIPIDO.*

SCIARAPPA, s. f. Bot. *jalapa.*

SCIARPA, s. f. *szarfa.*

SCIARPELLARE, —PARE, v. a. *wywracać powiekę do góry, wy-trzeszczać oczy.*

SCIARPELLERIA, v. *SCIOC-CHEZZA.*

SCIARPELLINO, s. e ad. m. *mający wywróconą do góry po-wiekę.*

SCIARRA, SCIARRATA, s. f. *bój-ka, ubijatyka.*

SCIARRAMENTO, s. m. *roz-proszenie, rozsyпка.* Lo — de' Giudei, *rozproszenie Żydów.*

SCIARRARE, v. a. *rozpędzić, rozproszyć.*

SCIATERICO, pl. —CI, s. m. *zegar słoneczny.*

SCIATICA, s. f. Med. *scy-tyka, ból kulszowy.*

SCIATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *scyatyczny, kulszowy; cierpiący ból kulszowy, chory na scyatykę.*

SCIATTAGGINE, SCIATTATAG-GINE, SCIATTEZZA, s. f. *nieschludność.* = *niezgrabność.*

SCIATTARE, v. a. *zepsuć, popsuć, spaskudzić, wnie-wiec obrócić.* Il Marucelli si ritrova qui malato.... e questi medici manescalchi lo sciattano a drit-tura, Magal. Lett. Che direm se un cerusico castrone storpia un braccio, una gamba, o sciatta un occhio, Sacch. Rim.

SCIATTERIA, s. f. *osoby i rzeczy nieschludne.*

SCIATTO, —TA, ad. *nieschludny.* Donna sciatta, *ślądra.* Acciocch' ei non la vegga sconda e sciatta, manda giù la impannata, e si rimpiaffa, L. Lipp. Malm. Se ne van per le strade unti e bi-sunti, sucidi, e barbuti, Salv. Ros. Sat.

SCIAURA, ec. v. *SCIAGURA, ec.*

SCIBILE, ad. e s. lat. *co mo-żna umieć.* Questo è un modo di contenere tutti gli scibili, Gal. Dial.

SCIENEMENTE, av. *z wie-dzą.* [miejetnie.]

SCIENTIFICAMENTE, av. u-

SCIENTIFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *umiejetny.*

SCIENZA, —ZIA, s. f. *nauka, umiejetność.* = *znajomość, wia-domość.*

SCIENZIATO, —TA, s. e ad. *uczony.*

SCIGNERE, v. a. ir. *odpasać.*

SCIGRIGNATA, s. f. + *kresa, szrama.*

SCILECCA, s. f. *psikus, figiel.* Volta, faccia vi gliacca, ch' io t' uccida, e ch' io t' insegni farmi le scilecche, L. Lipp. Malm.

SCILINGUAGNOLO, s. m. *Anat. wiązadło pod językiem.*

Fig. Romper lo —, *przemówić, odezwać się.* Aver rotto o sciolto lo —, *rozpuścić język, gębę.*

SCILINGUARE, v. n. *jąkać się, szeplenić.*

SCILINGUATO, —TA, s. e ad. *sciilinguato.*

SCILINGUATELLO, —LA, ad. dim. *jąkala, jąkluwy.*

SCILLA, s. f. Bot. *cebula morska.*

SCIOCCO, s. m. *strona po-ludniowo-wschodnia.* = *siroko, wiatr południowy na morzu sro-dziemnem.*

SCILOMA, s. m. *rozwekła mowa, czeza gadanina.*

SCIOLOPPO, v. *SCIROPPO.*

SCIOPPARE, v. a. *dodać sy-ropu.* = fig. *śłodzić, pieścić.*

Però il venne co' baci scilopando, L. Pulc. Morg.

SCIMIA, s. f. *malpa.* Far la —, *malpować.* Dir l' orazione della —, fig. v. *BERTUCCIA.*

SCIMATIICO, —CA, pl. —CI, —CHE, *SCIMIESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. malpi, malpiar-ski.*

SCIMIERIA, s. f. *malpowanie, malpiarstwo.*

SCIMETTA, s. f. dim. *mal-pieczka.*

SCIMIO, s. m. *malpa.* Avendo il lupo accusato la volpe di furto dinanzi allo — ec. *Esop. Fav.*

SCIMIOTTO, SCIMMIOTTO s. m. *mloda malpa.*

SCIMITARRA, s. f. *bulat.*

SCIMMIONE, s. m. *accr. duża malpa.* = *Bocc. glupiec.*

SCIMUNITAGGINE, s. f. *glu-pota, glupstwo.* [pio.]

SCIMUNITAMENTE, av. *glu-SCIMUNITO, —TA, ad. e s.*

SCIMUNITELLO, —LA, dim. *mający nie spełna rozum, glupowały; rura, duda, mazgaj, cymbał.*

SCINDERE, v. a. i. r. *rozczyć, rozłupać; oddzielić, odłączyć.* Quanto dal vero onor, fortuna, scindi! Petr.

SCINGERE, v. a. ir. *odpasać.*

= v. r. *wywinąć się, wymknąć się*. Tre volte il cavalier la donna stringe colle robuste braccia, ed altrettante da quei nodi tenaci ella si scinge, *Tass. Ger.*

SCINTILLA, s. f. *iskra*.

SCINTILLAMENTO, SCINTILLARE, s. m. *iskwienie się*. Lo delle stelle, *iskwienie się, miganie się gwiazd*.

SCINTILLARE, v. n. *iskrzyć się, błyszczeć*.

SCINTILLAZIONE, s. f. *iskwienie się, miganie się światła*.

SCINTILLETTA, —LUZZA, s. f. dim. *iskierka*. = *iskierka, światelko*.

SCINTO, —TA, p. ad. *odpasany*. Veggendo quella spada scinta, *Petr. = rozpasany*. E scinto e nudo un piè... *Tass. Ger.*

SCIOCCAGGINE, v. SCIOCCHEZZA.

SCIOCCAMENTE, av. *glupio, po glupiemu*.

SCIOCCHEGGIARE, v. n. *glupio gadać, postępować*.

SCIOCCHERELLO, —LA, SCIOCCINO, —NA, ad. e s. dim. *glupek, glupka*.

SCIOCCHEZZA, —CHERIA, s. f. *glupstwo*. = *szaleństwo, wariacja*.

SCIOCCHISSIMAMENTE, av. sup. *glupichno, glupiusienko, glupitenko*.

SCIOCCHISSIMO, —MA, ad. sup. *glupichny, glupiusienki, glupituki, glupitenki*.

SCIOCCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. bez smaku, niesmaczny. Tornato il marito a desinare, e assaggiando la sciocca vivanda, *Sacch. Nov. = glupi*.

SCIOCCONACCIO, SCIOCCONE, s. m. accr. *gluptas*.

SCIOGLIERE, SCIORRE, v. a. ir. *rozwiązać*. — i cani, *rozforować psy, spuścić psy z uwięzi*. = *odemknąć, otworzyć*. Chiedi umilmente che l'serrame scioglia, *D. Purg.* = *Fig. rozvolnić*. — il ventre, *rozvolnić żołądek, trztać, trznąć*. = *rozwiązać, uwolnić, rozgrzeszyć*. Chiunque voi iscioglierete sopra terra, sarà sciolto in cielo, *kogokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązany w niebie*. = *Sciogliere la vergogna, użyć ze wstydu*. Esso mi fé donna vagante, ed esso spronò l'ardire, e la vergogna sciolse, *Tass. Ger.* = *Sciogliere la lingua, przemówić; rozwiązać język, ośmielić do mówienia*. Amor che n'prima la mia lingua sciolse, *Petr.* = *Sciogliere il voto, dopełnić ślubu*. E qui l'armi sospende, e qui devoto il gran sepolcro adora e scioglie il voto, *Tass. Ger.* = *podnieść*

kontwicę, odplynąć. Enea, per riposar, pria che sciogliesse, s'era a dormir sopra la poppa agiato, *Car. En.* Quindi si parte il senator romano il dì medesimo che Bireno sciolse, *Ar. Orl. Fur.* Dal lido sciogli, sciogli dal lido, o piccioletta barca, *Menz. Art. poet.* = *Sciogliere le vele, rozwiązać żagiel*. — le vele al dolore, *fig. oddać się żalowi, smutkowi*. Indi sciogliendo al gran dolor le vele, il ciel... ingiusto chiama, *Ar. Orl. Fur.* = *Sciogliere l'assedio, odstąpić od oblężenia; uwolnić od oblężenia*. Ecco spoglie e bandiere a un tempo toglie, e l' duro assedio sciogli, *Filic.* = *Sciogliere i dubbi, rozwiązać, usunąć wątpliwość*. — il nodo, *fig. rozwiązać trudność*. = *Sciogliere la briglia ad alcuno, popuścić komu cuglow*. = v. r. *rozwiązać się, rozpuścić się, rozprządz się, rozprzążyć się*. Fermò le piante in terra ed in un punto saltò, e dal proposto lor si sciolse, *D. Inf.* — dall' obbligo, *uwolnić się od obowiązku*.

SCIOGLIMENTO, s. m. *rozwiązanie*. = *rozpuszczenie, roztworzenie*. — del ventre, *rozvolnienie żołądka*. [stuo.]

SCIOLEZZA, s. f. *medrko*.

SCIOLO, —LA, ad. e s. mę. *drek*.

SCIOLTAMENTE, av. *lekko, zwinnie*. Parlar —, *mówić płynnie*.

SCIOLTEZZA, s. f. *lekkość, zwinność*. = *Scioltezza di ventre, wolność żołądka*.

SCIOLTO, —TA, p. ad. *rozwiązany*. = *rozpuszczony, roztworzony*. = *fig. wolny*. D' ogni obbligo sciolto, *uwolniony od wszelkiego zobowiązania*. Perché ad uno consueto a vivere sciolto ogni catena pesa, ed ogni legame lo stringe, *Mach. Stor.* Il giogo, e le catene, e i ceppi eran più dolci che l' andare sciolto, *Petr.* = *rozpuszczony, rozwily*. Le belle treccie sopra l' collo sciolte, *Petr.* A briglia sciolta, *popuścisz cugli*. Sciolto di membra, *rachawy, lekki, zwinny*. = *Parole sciolte, parlare sciolto, mowa niezwiązana, proza*. Verso sciolto, *wiersz nierymowy*. = *Libro sciolto, książka nieoprawna*. = *Sciolto nel sonno, pogrążony we śnie*.

SCIONATA, s. f. SCIONE, s. m. *wicher kręcący się w kółko*.

SCIOPERAGGINE, SCIOPERAGGINE, —TEZZA, s. f. *próżnowanie, próżniactwo*.

SCIOPERARE, SCIOPRARE, v. a. *odrywać kogo od pracy*. Avete

con questo vostro romore sciope-
rati quanti uomini ha in questo
paese, *Fr. Sacch.* = v. n. e r. *od-
rywać się od pracy, porzu-
cić robotę, próżnować*. Or io
per non parere di —, mi son
provato di scrivere i casi di Lau-
retta, *U. Fosc.*

SCIOPERATAMENTE, av.
o próżnowaniu.

SCIOPERATO, —TA, SCIO-
PERATIVO, —VA, ad. *próżnują-
cy, próżniacki*.

SCIOPERATONACCIO, s. m.
peg. próżniaczysko.

SCIOPERATONE, s. m. accr.
ogromny próżniak.

SCIOPERIO, s. m. *próżnia-
ctwo*.

SCIOPERONE, s. m. *pró-
żniak*. = *cymbał, balwan, ru-
ra, duda, tyła*.

SCIORINAMENTO, s. m. *ro-
zesłanie; rozwieszenie, wy-
wieszenie dla przewietrzenia*.

SCIORINARE, v. a. *rozesłać,
rozwiesić, wywiesić dla prze-
wietrzenia lub wysuszenia*. =
rozwinąć na wiatr. E fece un
suo standardo —, *L. Pulc. Morg.*
= *Sciorinar libri, przewracać
kartki w książkach, wartować
książki*. = *fig. rozgłosić*. =
machać, wywijać. E cominciò a
— il battagliaio, *L. Pulc. Morg.* =
*Sciorinare figliuoli, płodzić dzie-
ci*. = *wydać na widok publi-
czny*. Dirà che alla mia musa
sia venuta la diarrea, mentre ogni
settimana sciorina un sonetto,
Magal. Lett. = v. r. *rozpiąć się,
rozmacać się*. = *fig. pofolgo-
wać sobie, wypocząć, wy-
tchnąć*. P'mando verso la di que-
sti miei a riguardar se alcun se
ne sciorina, *D. Inf.*

SCIORRE, v. SCIOGLIERE.

SCIPA, s. m. *Bocc. rura, du-
da, tyła*.

SCIPARE, v. a. *marnować,
zepsuć, popsuć, uszkodzić, po-
drzeć, sponiewierać, poźmie-
chać, i t. d.* = v. n. *poronić*.

SCIPATORE, s. m. —TRICE,
s. f. *marnotrawca, marno-
trawczyni*.

SCIPAZIONE, s. f. *marno-
trawstwo*.

SCIPIDEZZA, SCIPITEZZA, SCI-
PITAGGINE, s. f. *brak smaku*. =
fig. niedoręczność, glupstwo.

SCIPIDO, —DA, SCIPITO, —
TA, ad. *nie mający smaku*. =
*fig. niesmaczny, glupi, niedo-
rzeczny*.

SCIPIRE, SCIPIDIRE, v. n. ir.
*stracić smak, zwietrzeć, wy-
wietrzeć*.

SCIPITAMENTE, av. *bez sma-
ku*. = *fig. niesmacznie, glupio*.

SCIRIGNATA, v. SCIGRIGNATA.

SCIRINGA, s. f. Chir. sonda.
= syrynga.

SCIRINGARE, v. a. wprowadzić sondę do pecherza.

SCIROCCO, v. SCILCOCCO.

SCIROPPPO, s. m. syrop.

SCIRRO, s. m. Chir. skir.

SCIRROSO, —SA, ad. skirowany.

SCISMA, s. m. schizma, odszczepieństwo. = rozterka, niesnaska.

SCISMATICO, —CA, pl. —CI,

—CHE, ad. e s. schizmatyczny, schizmatyk. = kłótniwy.

SCISSILE, ad. m. f. łupki.

SCISSIONE, s. f. rozduwojenie, rozterka.

SCISSO, —SA, p. ad. da scindere, rozcięty, rozłupany, rozdarty.

SCISSURA, s. f. szpara, szczelina. = fig. rozduwojenie, rozterka. = Anat. rowek, żłobek, szpara.

SCIUGARE, v. a. obetrzeć, osuszyć, wysuszyć.

SCIUGATOIO, s. m. ręcznik.

SCIUPARE, SCIUPINARE, v. SCIPARE.

SCIUPIO, SCIUPINIO, s. m. marnotrawstwo. = popsucie, zepsucie; szkoda, sponiewieranie, dezolacja.

SCIVOLARE, v. n. syczeć (o wężu). = zeszliźnąć się, pośliznąć się, popsnąć się.

SCIVOLATA, s. f. zeszliźnienie się, popsnienie się.

SCLAMARE, v. n. zawołać, wykrzyknąć.

SCLAMAZIONE, s. f. wykrzyknienie.

SCLEROFTALMIA, s. f. Med. oftalmia z czerwonością, bólem i nieuchwornością oka.

SCLEROTICA, s. f. Anat. błona oka rogowa, nieprzezroczysta czyli białkowa.

SCOCCA 'L FUSO, ad. f. Monna —, próżniaczka.

SCOCCARE, v. n. zeskoczyć, spaść, zepsnąć się, wypsnąć się, zatrzaskać (o łuku, potłapce). Guarda se a tempo la trappola scocca, L. Pulc. Morg. = wyskoczyć, wybiedz, wypaść, wylecieć. Vennero a scoccar di quaggiù tutt' e due, Lasc. Gelos. = zabłysnąć, zajaśnieć. Già comincia apparire avanti il sole la bella aurora che da' monti scocca, Bern. Orl. = wybić, uderzyć (o godzinie). Io era appunto alla porta quando scoccaron le ventun' ore, Salv. Spin. Ma poi scoccato l'orivolo... si ritornò a dormire, Lasc. Nov. gdy wybiła godzina, i t. d. = fig. wyjść na jaw, objawić się. Molti han giustizia in cor, ma

tardi scocca, D. Purg. = fig. okazać się, objawić się. Taccia Lucano... ed attenda ad udir quel ch' or si scocca, D. Inf. = v. a. Scoccar l' arco, strzelać z łuku, wypuścić strzałę. Memmo vien dopo, e pon la mira, e scocca, Car. En. = miotać groty, pioruny. Fulmine par che 'l cielo ardendo scocca, Ar. Orl. Fur. = fig. wyrzec, objawić, wynurzyć. Scocca l' arco del dir, ch' n'fno il ferro hai tratto, D. Purg. powiedz śmiało co masz na koncu języka.

SCOCCATOIO, v. SCATTATOIO.

SCOCCATORE, s. m. puszczający strzałę.

SCOCCO, pl. —CHI, s. m. wypuszczenie strzały. = fig. bicie godzin. Fino allo — delle due ore, aż dopoki nie wybije druga godzina. Allo — delle tre ore, o trzeciej. [No.

SCOCCOBINO, v. SCONCOBRI-

SCOCCOLARE, v. a. zbierać

jagody jałowcu, bluszczu, i t. p. = Scoccolare barbarismi, fig. popętnić mnożstwo błędów grammatycznych.

SCOCCOLATO, —TA, p. ad. v. SCOCCOLAE, = fig. okragły, z okładem. E dipoi la fante andatasene a letto, v' aspettai io tre ore grosse e scoccolate, Lasc. Nov.

SCOCCOVEGGIARE, v. n. umizgać się. = v. a. szydzić, drwić. [i uszy.

SCODARE, v. a. uciąć ogon

SCODATO, —TA, p. ad. kury, kurt. Putta scodata, v. PUTTA.

SCODELLA, s. f. misa, miška. = pełna misa.

SCODELLARE, v. a. nalać w misę. = fig. obalić, wywrócić.

SCODELLETTA, —LLINA, —LUCCIA, s. f. dim. miseczka.

SCODELLINO, s. m. dim. miseczka. = panewka u strzelby.

SCODINZOLARE, v. n. kęcić ognem. [szczyć.

SCOFACCIARE, v. a. sple-

SCOGLIA, s. f. wyłina. = odzienie, odzież. = v. SCOGLIO.

SCOGLIATO, ad. m. wyrznięty, wyrzeźbiony, wykastrowany. [skaty.

SCOGLIERA, s. f. skaliska,

SCOGLIETTA, s. f. dim. wyłina z malego węża. = łuszcza.

SCOGLIETTO, —UZZO, s. m. dim. niewielka skala.

SCOGLIO, s. m. skala, szkopuł, rafa. Scogli pericolosi a fior d' acqua, szkopyły morskie równo z wodą. = łupina orzecha laskowego; fig. zastona, opona. Correte al monte a spo-

gliarvi lo — ch' esser non lascia a voi Dio manifesto, D. Purg. = wyłina. [listy.

SCOGLIOSO, —SA, ad. ska-

SCOGNOSCENZA, v. SCONOS-

SCENZA.

SCOIARE, v. a. obtłupić.

SCOIATTOLO, SCOIATTO, s. m. Zool. wewiórka.

SCOLAGIONE, v. SCOLAZIONE.

SCOLAMENTO, s. m. ociekanie, ściekanie.

SCOLARE, v. n. ociekać, ściekać, kapać. = v. a. dać ociec, odcedzić.

SCOLARE, SCOLARO, SCOLAIO, s. m. uczeń, student. = uczeń, chłopak na terminie.

SCOLAREGGIARE, v. n. postępować jak żak szkolny.

SCOLARELLO, —ETTO, —

RINO, s. m. dim. studentek, żaczek.

SCOLARESCO, —CA, ad. studentcki, szkolny, żakowski. = s. f. gromada studentów.

SCOLARMENTE, av. po studentku.

SCOLASTICA, s. f. scholastyka, filozofia, teologia scholastyczna.

SCOLASTICAMENTE, av. scholastycznie.

SCOLASTICO, —CA, ad. scholastyczny. = s. m. scholastyk.

SCOLARMENTE, av. po szkolnemu, po studentku.

SCOLATIVO, —VA, ad. sprawujący cieczenie.

SCOLATOIO, s. m. ściek. = durszłak.

SCOLATURA, s. f. fus pozostały po ocieczeniu.

SCOLAZIONE, s. f. Med. tryper. [ka.

SCOLETTA, s. f. dim. szkół-

SCOLIASTE, s. m. scholiasta, autor objaśnień, przypisków do autorów starożytnych.

SCOLIO, s. m. SCOLIA, s. f. scholia, przypisek, objaśnienie. = Geom. scholia, uwaga nad poprzedzającym jednym

lub kilku twierdzeniami, dająca poznać ich między sobą

związki, rozciągłość i użytek.

SCOLLACCIATO, —TA, ad. rozmamany, wygorsowany.

SCOLLARE, v. a. odkleić, odlepić. = odkryć szyję, wygorsować. [s. m. gors.

SCOLLATURA, s. f. SCOLLATO,

SCOLLEGAMENTO, s. m. rozwiązanie, rozłączenie.

SCOLLEGARE, v. a. rozwiązać, rozłączyć, rozdzielić.

SCOLLINARE, v. a. przejść pagórkami.

SCOLMARE, v. a. strychować czubek miary.

SCOLO, s. m. ściek, spływ.

Dare —, dać ściek, ulatwić ściekanie. = wyciekanie wina z beczki.

SCOLOPENDRA, s. f. Entom. wilgotnik, stonóg.

SCOLOPII, s. m. pl. Pijarowie włoscy, założeni przez Józefa Kalasantego Aragonczyka w 1617.

SCOLORAMENTO, s. m. zblakowanie, zblednienie.

SCOLORARE, v. a. odjąć kolor. Per più fiate gli occhi ci sospinse quella lettura, e scolorocci il viso, *D. Inf.* = v. r. zblakować, spłowieć, speltznąć, zbladnąć. Era l' giorno, ch' al sol si scolorar per la pietà del suo fattore i rai, *Petr.*

SCOLORIRE, v. n. ir. zblakować, speltznąć, zbladnąć.

SCOLPAMENTO, s. m. uniewinnienie.

SCOLPARE, v. a. uniewinniać. = v. r. uniewinniać się, oczyścić się z winy, z grzechu. Que che più ha colpa, vegg' io a coda d' una bestia tratto verso la valle ove mai non si scolpa, *D. Purg.*

SCOLPIMENTO, s. m. rżnięcie, wyrzynanie, dutowanie.

SCOLPIRE, v. a. ir. wyrzynać, wyrabiać dłutem z drzewa, kcmienia lub marmuru. = rycić na kamieniu lub metalu. = fig. wyrzycić, urazić. — nel core, wyrzyc w sercu. = wymawiać dobitnie, wyraźnie. = poznać. Ma Lionetto, com' e l' ha scolpito, inverso la città si ritornava, *L. Pulc. Morg.*

SCOLPITAMENTE, av. dobitnie, wyraźnie.

SCOLPITURA, s. f. v. SCULTURA. = wizerunek, obraz.

SCOLTA, s. f. żołnierz na podłuchach, wedeta.

SCOLTARE, v. ASCOLTARE.

SCOLTARESCO, —CA, pl. —

CHI, —CHE, ad. rzeźbiarski.

SCOMBAVARE, v. a. zaślubić.

SCOMBICCHERARE, v. a. bazarować, gryzmolić, zabazgrać, zagryzmolić papier. Di star tuttavia accigliati per non far altro che — fogli, *Car. Lett.* — le muraglie di fantocci, *Manz. P. S.* = s. m. bazarowanie, gryzmolenie. Vi dico il vero, che questo tanto — m'è venuto a noia, *Car. Lett.* [RE.]

SCOMBINARE, v. SCOMPIGLIARE. SCOMBINAZIONE, v. SCOMPIGLIO.

SCOMBRO, s. m. Ict. wrzeciennica. [PIGLIO.]

SCOMBUIAMENTO, v. SCOM-

SCOMBUIARE, v. a. rozpro-

szyc, rozpedzić.

SCOMBUIATO, —TA, p. ad. rozproszony. = przestraszony. = zaćmiony. [BUIARE.]

SCOMBUSSOLARE, v. SCOM-

SCOMMESSA, s. f. zakład.

Fare una —, złożyć się.

SCOMMESSO, —SA, p. ad. v.

SCOMMETTERE.

SCOMMETTERE, v. a. ir. rozłożyć, rozebrać, rozbić deski, tarcice które były spojone. = fig. rozdzielić, różnić, poróżnić, siać niezgodę. Il fosso, in che si paga il fio a quei che scommettendo acquistano carico, *D. Inf.* = v. n. zakładać się, złożyć się.

SCOMMETTITORE, s. m. idący w zakład. = rozsiewacz niezgody, wicherzyciel.

SCOMMEZZARE, v. a. rozdzielić na dwie połowy.

SCOMMIATARE, v. a. odprawić, odpuścić. = v. r. odprawić się, pożegnać się.

SCOMMIATATA, s. f. odprawa, pożegnanie.

SCOMMOVERE, SCOMMUOVERE,

v. a. ir. poruszyć, wzruszyć.

SCOMMOVIMENTO, s. m.

SCOMMOVIZIONE, SCOMMOZIONE, s. f.

poruszenie, zaburzenie, rozruch.

SCOMODARE, v. a. robić subiekcyj, trudzić, niepokoić, naprzykrzać się, dolegać. = v. r. czynić sobie subiekcyj.

SCOMODEZZA, —DITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. subiekcja, niedogodność, strata, szkoda.

SCOMODO, —DA, ad. niewygodny, niedogodny; trudzący, mordujący, zawadzający, nieznośny, przykry. = s. m. v. SCOMODEZZA.

SCOMPAGINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. naruszenie symetrii, porządku.

SCOMPAGINARE, v. a. naruszyć symetrię, porządek. =

odłutować, rozzerwać co było spojone. = v. r. zepsuć się,

rozchwiać się, rozlecieć się.

SCOMPAGNAMENTO, s. m.

rozłączenie, rozdzielenie.

SCOMPAGNARE, v. a. roz-

wieść parę, rozłączyć, rozdzielić, rozzerwać jedność. E così vada chiunque amor legittimo

scompagna, *Petr.*

SCOMPARIRE, v. n. ir. niknąć

w porównaniu z czem. Vedete ora come il sonetto, che a prima vista faceva qualche comparsa, è

scomparito, e quasi ridotto al niente, *Salvin.* = zniknąć.

SCOMPARTIMENTO, s. m.

przedział, podział. Nello — de' campi si riempia il fondo di sassi ammontati in colmo, *Soder. Colt.*

SCOMPARTIRE, v. a. ir. roz-

kładać, rozdzielać, podzielić

na części, podzielić między wielu. = v. r. podzielić się z kim, między sobą. Il restante si scompartirono i figliuoli, *Cell.*

SCOMPIGLIAMENTO, s. m.

przewrócenie porządku, nieład, zamieszanie, nieporządek.

SCOMPIGLIARE, v. a. poplątać, zaplątać. Infin che tu non

guasti, e non fornisci di — tutta questa matassa, *Salv. Granch.*

S' intriga a foggia d' una scompigliata matassa di refe aggrovi-

gliato, *Red. Oss. an.* = prze-

wrócić porządek, pomieszać, poprzewracać. Co' fieri denti e

con le bocche impure ghermir la preda, e ne lasciar di nuovo vote

le mense e scompigliate e sozze, *Car. En.* = rozproszyć. Tutta

la gente sbaraglia e scompiglia, *Bern. Or.* = Scompigliar la fantasia, fig. zamęcić umysł.

SCOMPIGLIAMENTE, av.

w nieporządku, w nieładzie.

SCOMPIGLIATO, —TA, p. ad.

v. SCOMPIGLIARE. Alla scompigliata, av. w nieporządku.

SCOMPIGLIO, s. m. niepo-

rzadek, nieład, zamieszanie. Subito il campo è tutto in iscompiglio, *L. Pulc. Morg.*

SCOMPIGLIUME, s. m. nie-

ład, zamęt, odmęt. Tante zizzanie e tanti scompigliumi, *Buon.*

SCOMPISCIARE, v. a. poszczać, oszczać. E scompisciò l' ubbraico con più urina che non

avea bevuto malvagia, *Fr. Sacch.*

SCOMPISCIARE, v. a. poszczać się, uszczać się. E per paura v' è chi si scompiscia, *Ciriff. Calv.*

— niezmiernie chceć szczać. — delle risa, bass. pękać ze śmiechu.

SCOMPISCIONE, s. m. bass.

gruby błąd.

SCOMPONIMENTO, s. m. nie-

ład, nieporządek.

SCOMPORRE, v. a. ir. rozto-

żyć, rozebrać, zepsuć, popsuć, pomieszać. = v. r. Scomporsi nel volto, fig. mienić się na twa-

rzy, zmieszać się.

SCOMPOSIZIONE, s. f. v.

SCOMPONIMENTO. = pomiesza-

nie. SCOMPOSTAMENTE, av. nie-

porządknie; nieprzyzwoicie.

SCOMPOSTEZZA, s. f. nie-

skromność, nieprzystojność.

SCOMPOSTO, —STA, p. ad.

v. SCOMPORRE.

SCOMPUZZARE, v. a. zamrozić. Co' loro fetidi aliti di parole maldicanti scompuzzano ogni assemblea, *Fr. Giord. Pred.*

SCOMUNICA, —GIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. Eccl. kłątwa.

SCOMUNICARE, v. a. wykłąć.

SCOMUNICATO, —TA, p. ad.

e s. wykłęty. = przekięty.

SCOMUNICATORE, s. m. *wy-klinajacy*.

SCOMUZZOLO, s. m. e av. *ani słowa, ani be ani me*.

SCONCACADO, —DA, ad. *zafajdany*. Tu l'hai fatto cavalier sconcacado, *Fr. Sacch.*

SCONCACARE, v. a. *zafajdać*. E di paura afflitti e sconcacati vanno mirando, *Tasson. Secch.*

— v. r. *zafajdać się*.

SCONCACATORE, —DORE, s. m. *ten co kogo zafajdał*. Da poichè mi conven vestire lo sconcacatore e gli sconcacati, *Sacch.*

SCONCERTAMENTO, v. SCONCERTO.

SCONCERTARE, v. a. *zepsuć harmonię*. = fig. *pomieszać komu szyki, przetrząść komu zamiany*. = v. r. *zmieszać się*.

SCONCERTATAMENTE, av. *nieporządknie*.

SCONCERTO, s. m. *zepsucie harmonii*. = *nieład, nieporządek, zamieszanie*.

SCONCEZZA, s. f. *nieschłudość, nieszykowność, zaniedbanie w stroju*. Né desiderate sconcezze, nè composte adornezze si convengono a uomo cristiano, *Amm. Ant.*

SCONCIAMENTE, av. *nie-składnie, nieszykownie, brzyd-ko*. = *haniebnie*. I Flaminghi ch' erano a oste sopra Tornai, se ne partirono —, *G. Vill.* = *nie-zmiernie, ogromnie, strasznie*. Perchè, accostata con la sfera in mano — di dietro lo batteva, *Bern. Or.* = *złe, nieporząd-nie*. I cavalieri trapassano quella sera il meglio possono con frutte salvatiche e erbe — condite, *Tav.*

SCONCIAMENTO, s. m. *nie-ład, nieporządek*.

SCONCIARE, v. a. *zepsuć, uszkodzić*. Non finì di piovere quasi del continuo, onde molto sconcio le ricolte, e guastò molto grano, *G. Vill.* = *uszczerbić, zaszkodzić sobie lub komu*. Rispose la donna che non voleva venderne punto, però che quel podere era la dote sua, e non la voleva scemare, nè — sè per accionciare altri, *Fior. Pecor.* = v. r. *zepsuć się*. = *szkaleczyć się*. — una gamba, *wywichnąć sobie nogę*. = *poronić*. La detta sua donna si sconcio di due figliuoli maschi, *Cell. Vit.*

SCONCIATAMENTE, v. SCONCIAMENTO.

SCONCIATURA, s. f. *poronie-nie*. E se pure s'avedesse alcuno ch' ella avesse partorito, dire ch' ella sia stata una —, *Varch. Suoc.* = fig. *niedojrzały płód umysłowy*. = *krzywulec, kuc-*

SCONCIO, s. m. *szkoda, ujma,*

uszczerbek. Le cirimonie sono di grande — alle faccende, e di molto tedio, *Cas. Galat.* Avere — di alcuna cosa, *mieć niedo-statek, potrzebować czego*.

SCONCIO, —CIA, ad. *złe u-brany, zaniedbany w stroju, nieschłudny*. Quando agli uomini vi mostrate, fate d'esser sempre acconce, benchè certe son più grate, quando altri le vede sconce, *Lor. Med. canz.* = *brzydki, szpetny, szkaradny*. Di corpo sconcio, e di viso sì fiero, ch' aria smarrito ogni anima si-cura, *Bern. Or.* = *szkaradny, haniebny, sromotny*. Fu in Pa-rigi uno scolaio, il quale per gli sconcì e gravi peccati ch' avea, si vergognava di venire alla confe-sione, *Passav.* = *niezmierny, zbyteczny, nieumiarkowany*. Avendo dimenticato a qual par-tito gli avesse lo sconcio spendere

altra volta recati, *Bocc.* = *brzydki, niecny, nieprzystojny, nie-przyzwoity, grubiański*. Se ne cominciò forte a turbare, e ad averne col marito di sconce pa-role, *Bocc.* = *chropowaty*. Quivi soavemente sposò il carico soave per lo scoglio sconcio ed erto, *D. Inf.* = *wywichnięty, złamany*.

Come dunque sarebbe stolto chi volesse innanzi sempre tenere il braccio sconcio? *Cavalc. Disc. spir.* = *obrzydły, ohydny, odrażający*. La vostra sconcia e fastidiosa pena, *D. Inf.* = *niegodziwy, bezbożny*. Piangerà Feltro ancora la diffalta dell' empio suo pastor che sarà sconcia, *D. Par.* = *zgnity, odkryty urzodami, i t. d.* Cercando lui tra questa gente sconcia, che è in questa bolgia, *D. Inf.* = *dzi-wny, niezwyčajny*. All' uscita di giugno fece fare una sconcia giustizia, *G. Vill.*

SCONCLUDERE, v. a. ir. *zer-wać umowę, negocjacyę*.

SCONCOBRINO, s. m. *kuglarz*.

SCONCORDANZA, s. f. *Gram. składnia nieregularna*.

SCONCORDIA, v. DISCORDIA.

SCONDITO, —TA, ad. *nie-przyprawny*. = fig. *niesmaczny, niedoręczny, głupi*.

SCONFERMARE, ec. v. CONFERMARE.

SCONFESSARE, v. a. *wyprzeć się, odwołać wyznanie*.

SCONFICCARE, v. a. *wyrwać gwoźdź, co było przybite cwiekami, odbić drzwi, zamki, i t. d.* La mattina, Michele dopo aver bussato e chiamato un pezzo alla porta, sconciccò il chiavistello, *U. Fos.* Quasi sconcicar la tesore-ria, *Dav. Tac. An.*

SCONFICCATO, —TA, p. ad.

odbity, oderwany. I chiavistelli sconcicati, *Manz. P. S.*

SCONFIDANZA, s. f. *nieu-fność*.

SCONFIDARE, v. n. *nieu-fać, niedowierzać*.

SCONFIGGERE, v. a. ir. *odbić zamek, drzwi*. Questo è quel ladro, che mi sconfisse e rubò la mia bottega, *Cell. Vit.* = *pobić na głowę nieprzyjaciela, roz-bić, rozgromić, pogromić*. Fu nella battaglia morto e il suo esercito sconfitto, *Bocc.* = fig. *przerazić, zmieszać*.

SCONFIGGIMENTO, v. SCON-FITTA.

SCONFITTA, s. f. *pobicie na głowę, rozbicie*. Dare o fare —, *pobić na głowę*.

SCONFITTO, —TA, p. ad. *odbity, oderwany*. = *na głowę pobity*.

SCONFONDERE, v. a. ir. *zmie-szać, zawstydzić, okryć hanbą*. Per mille volte lo dio Macometto ti sconfonda, *L. Pulc. Morg.* = v. r. *zmieszać się*.

SCONFORTAMENTO, s. m. *odstręczenie, zniechęcanie, odradzanie*.

SCONFORTARE, v. a. *odstrę-czać, zniechęcać, odjąć odwagę*. Forse che l'odio ch' a Rinaldo porta, a stare in sua presenza lo sconforta, *Bern. Or.* = *od-radzać*. = v. r. *stracić odwagę, oddać się smutkowi, żalowi*. Onde si sbigottisce e si sconforta mia vita, *Petr.* = *nieu-fać, nie-dowierzać*. Già del vostro valor non mi sconsorto, *Fort. Rice.*

SCONFORTO, s. m. *smutek*.

SCONGIUNGIMENTO, s. m. *rozłączenie*.

SCONGIURAMENTO, s. m. *zaklinanie, wypędzanie szatana*. = *zaklinanie, wywoły-wanie duchów*. = *zaklinanie, błaganie*.

SCONGIURARE, v. a. *zakli-nać, wypędzać szatana z opę-tanego*. = *zaklinać, wywoły-wać duchy*. = *zaklinać, bła-gać*. L'una (ombra) mi fa tacer, l'altra sconsiura ch' io dica, *D. Par.* [cysta.]

SCONGIURATORE, s. m. *exor-*

SCONGIURAZIONE, s. f. *wy-pędzanie szatana z opętanego*. = *przekleństwo, przeklinanie*.

SCONGIURO, s. m. *wypędza-nie szatana*. = *zaklinanie na imię Boga*. = *zaklinanie, bła-ganie*. = *przysięga*.

SCONNESSIONE, s. f. *brak spójności*.

SCONNESSO, —SA, p. ad. *bez związku, oderwany, u-rywkowy*.

SCONNETTERE, v. a. ir. *ro-*

zerwać, rozłączyć. = pisać lub mówić bez związku, bez sensu.
SCONOCCHIARE, v. a. wyprząść kądziel. = zjeść, zmieszać stołu.

SCONOCCHIATURA, s. f. rzęta kądzieli.

SCONOSCENTE, ad. m. f. niewdzięczny. = grubiański, nieokrzesany. = nieznany, niskiego urodzenia.

SCONOSCENTEMENTE, av. przez niewiadomość.

SCONOSCENZA, s. f. SCONOSCIMENTO, s. m. niewdzięczność.

SCONOSCERE, v. n. e. r. ir. nie znać się do wdzięczności.

SCONOSCIUTAMENTE, av. skrycie, pokryjono.

SCONOSCIUTO, —TA, p. ad. v. SCONOSCERE. = nieznany, niskiego stanu.

SCONQUASSATORE, s. m. burzyciel. [nie.]

SCONQUASSO, s. m. zburzenie
SCONSENTIMENTO, —RE, v.

DISCONSENTIMENTO, ec.

SCONSIDERATAMENTE, av. nierozważnie, nieroztropnie.

SCONSIDERATO, —TA, ad. nierozważny, nieroztropny. = av. nierozważnie.

SCONSIDERAZIONE, SCONSIDERATEZZA, SCONSIDERANZA, s. f. nieuwaga, niebaczność, nieroztropność. [dzać.]

SCONSIGLIARE, v. a. odradzać
SCONSIGLIATAMENTE, av. niebacznie, nierozważnie.

SCONSIGLIATEZZA, s. f. nieuwaga, niebaczność.

SCONSIGLIATO, —TA, p. ad. v. SCONSIGLIARE. = nieuważny, niebaczny, nierozważny.

SCONSOLARE, v. a. zasmucić.

SCONSOLATAMENTE, av. nie do pocieszenia.

SCONSOLATO, —TA, ad. strapiiony, stroskany. Vedova consolata in veste negra, Petr.

SCONSOLAZIONE, s. f. strapienie.

SCONTARE, v. a. spłacić, zapłacić. = odpłacić, odpokutować. Con lo digiuno le mie colpe sonto, Fort. Ricc. = dyskontować, zapłacić wexel przed terminem. = v. r. pomylić się w rachubie. Così s'io non mi sonto, eran venti per conto queste donne reali, Brun. Tesor.

SCONTENTAMENTO, s. m. nieukontentowanie.

SCONTENTARE, v. a. sprawić nieukontentowanie.

SCONTENTEZZA, s. f. SCONTENTO, s. m. nieukontentowanie.

SCONTENTO, —TA, ad. nieukontentowany, markotny.

SCONTO, s. m. spłacenie części długu. = dyskonto, potrą-

cenie, odrachowanie procentów od wexlu przed upłynieniem terminu wypłaty.

SCONTORCERE, v. a. ir. kręcić, skręcać, wykręcać, przekręcać. — il viso, il grifo, krzywić nos, krzywić się, zżywać się. = v. r. wykrzywiać się.

SCONTORCIMENTO, —cio, s. m. wykrzywianie. O che distender d'ossa e scontorcio di membra bieco e strano, Buon.

SCONTORTO, —TA, p. ad. v. SCONTORCERE. = skrzywiony, wykrzywiony, krzywonogi, koślawy.

SCONTRAFFATTO, —TA, ad. brzydki, szpetny.

SCONTRAMENTO, ś. m. spotkanie, starcie się.

SCONTRARE, v. a. spotkać, napotkać. = sprawdzać rachunki. = zetrzeć się z nieprzyjacielem. = Scontrar male, trafić na co złego. = v. r. spotkać się.

SCONTRATA, s. f. spotkanie.

SCONTRAZZO, s. m. + potyczka. = szczęśliwe spotkanie.

SCONTRO, s. m. SCONTRINELLO, dim. spotkanie. = przecinik.

SCONTURBARE, v. CONTURBARE.

SCONVENENZA, s. f. nieprzystojność, nieprzystojność. = niedogodność. = nierówność, dysproporcja.

SCONVENEVOLE, ad. m. f. nieprzystojny, nieprzystojny. = niesłowny, zbyteczny. Prezzo —, cena zbyteczna.

SCONVENEVOLEZZA, s. f. nieprzystojność, nieprzystojność.

SCONVENEVOLMENTE, SCONVENIENTEMENTE, av. nieprzystojnie, nieprzystojnie.

SCONVENIENTE, ad. m. f. nieprzystojny, nieprzystojny. = nie na swoim miejscu, nie w swoim czasie. [NENZA.]

SCONVENIENZA, v. SCONVENIRE, v. n. ir. nie być stosownym, przystojnym, przystojem.

SCONVOLGERE, v. a. ir. wykrzywiać, wyrwać. Dino sconvolge il suo gorgozzule, Fr. Sacch. = przewrócić porządek, zburzyć. = fig. odradzać, odwrócić od czego. = v. r. przewracać się, wzburzyć się, zaburzyć się. Quella bella Greca.. fu cagione, per la sua bellezza, che l'Asia e l'Europa si sconvol-gessero, Salvin. Disc.

SCONVOLGIMENTO, s. m. przewrócenie, zaburzenie, wstrząśnienie.

SCONVOLGITORE, s. m. burzyciel, wicherzyciel.

SCONVOLTO, —TA, p. ad. przewrócony, zaburzony, zawichrzony. = wyruszony ze stauu, zwiechnięty. = kręty, pokrecony, krzywy.

SCOPA, s. f. Bot. wrzos. = miotła. = chłostanie winowajców miotłami.

SCOPAMESTIERI, s. m. człowiek odmieniający często rzemiosła.

SCOPAPOLLAI, s. m. charłak, kapcan.

SCOPARE, v. a. zamiętać. = ćwiczyc. = Fig. zanostydzić.

= obiedź wiele kraju; szukać, przetrząsać. Scopato tutto avea quasi il Levante, Bern. Or. Viene l'usurario e l'mercantante e scopa tutto 'l mondo, Fr. Giord. Egli ha scopato più d'un cero, nie z jednego pieca chleb jadł, nie da się wywieść w pole.

SCOPARIA, s. f. Bot. miotła, miotlicza, żarnowiec miotłowy.

SCOPATORE, s. m. —TRICE, s. f. zamiętacz, i. t. d. = Scopatori, Eccl. rodzaj biczowników.

SCOPATURA, s. f. śmiecie, wymięciny. = ćwiczienie miotł.

= bura. Dare una —, dać burę.

Toccare una —, oberwać burę.

SCOPEAZIONE, + v. SCAPEZZONE.

SCOPERCHIARE, v. a. zdjąć nakrywą, odkryć. Con forte viso la coppa prese, e quella avendo scoperchiata, Bocc.

SCOPERTA, s. f. odkrycie. Alla —, av. jawnie, otwarcie. = odkrycie, rzecz odkryta. = Mil. zwiady. Marciava con diligenti scoperte, Davil. Stor.

SCOPERTAMENTE, av. otwarcie, jawnie.

SCOPERTO, —TA, p. ad. odkryty. Le cose belle, preziose e care... scoperte in man non si debbon portare, Bern. Or. = fig. otwarty, jawny. A fronte scoperta, z otwartem czołem.

Guerra scoperta, otwarta wojna. = s. m. miejsce odkryte.

SCOPERTURA, s. f. miejsce odkryte. = odkrycie.

SCOPETO, SCOPETINO, s. m. wrzosowina.

SCOPETTA, s. f. miotelka.

SCOPETTARE, v. a. chędożyć miotłką. [zamiar.]

SCOPO, s. m. cel. = fig. cel.

SCOPOLO, SCOPULO, s. m. szkopol, skala.

SCOPPETTIERE, s. m. karabinier. Appresentatis adunque gli scoppettieri alle due porte, Guic. Stor.

SCOPPETTO, s. m. karabin.

SCOPPIABILE, ad. m. f. mogący wybuchnąć, pęknąć.

SCOPPIAMENTO, s. m. *wybuchnienie, pękanie, trzaskanie*.

SCOPPIARE, v. n. *pękać, rozpęknąć, roztrząsać się*. Le artiglierie del ponte superiore due ore erano scoppiate, *Bot.* = Fig. *pękać z niecierpliwości, z żądzy*. Ma io scoppio dentro a un dubbio, s'io non me ne spiego, *L. Purg.* = *nie mógł wytrzymać*. Si scoppia'io sott'esso grave carco, fuori sgorgando lagrime e sospiri, *D. Purg.* = *wybuchać (o ogniu)*. Non altrimenti che nelle sotterranee e profonde mine il rabbioso fuoco scoppia con empito, *Sagg. nat. esp.* = *wybuchnąć (o powstaniu, rewolucji)*. La ribellione scoppie nella capitale, *powstanie wybuchnęło w stolicy*. = *wydzierać się, wymykać się*. Non so come ho potuto soffocare queste parole che mi scoppiavano dalle labbra, *U. Fosc.* = *wystrzelić się, wytryskać*. Per gli occhi fuori scoppia-va lor duolo, *D. Inf.* = *trząskać, klaskać*. E senza sproni al piede ha sferza nella man, che scoppia e fiede, *Chiabr.* = *wynikać, wypływać*. E come un pensier dall'altro scoppia, *D. Inf.* = *wystrzelić (o broni palnej)*. = *grzmieć, huczeć (o grzmocie)*. = fig. *pękać*. Scoppiare dalle risa, *pękać ze śmiechu*. Avevano sì gran voglia di ridere, che quasi scoppiavano, *Bocc.* — di rabbia, d'invidia, *pękać ze złości, z zazdrości*. Gan per invidia scoppia, *L. Pulc. Morg.* — il cuore, *pękać, krajać się (o sercu)*. = v. a. *rozrywać parę*.

SCOPPIATA, s. f. *trząska, huk, puk*.

SCOPPIATO, —TA, p. ad. *peknięty, roztrząskany*. = *peknięty, rozłupany, porysowany, rozpadły*. Labbra scoppiate, e risa di bertuccia, *Burch. Son.* = *uniesiony gniewem*. = *rozzerwany z parę*.

SCOPPIATURA, s. f. *pękanie, trzeszczenie*. = *rysa, szpara, rozpadlina, szczelina*.

SCOPPIETTARE, v. n. *pękać, trzeszczeć*.

SCOPPIETTATA, s. f. *peknięcie, trzaskanie*. = *strzał, wystrzał*.

SCOPPIETTERIA, s. f. *ogień karabinowy*. = *oddział karabinierów*.

SCOPPIETTERIE, s. m. *karabinier*.

SCOPPIETTIO, s. m. *peknięcie, trzeszczenie, palenie się z trzaskiem*.

SCOPPIETTO, s. m. *puk, trząska cicha*. = *pukawka z bzu*.

= *karabin*. A che aggiugnerei lo —, instrumento nuovo, *Mach. Art. guer.* = *kusza*. Colui ch'è drento assetta lo —; trasse uno strale a Rinaldo nel petto, *L. Pulc. Morg.*

SCOPPIO, s. m. *trząska, puk, huk*. = *odgłos*. Infino a Roma n'udirai lo —, *Petr.* = *strzał, wystrzał*. = *wybuch, wybuchnienie*. = Un violento — di pianto, *rozplakanie się, zalanie się łzami*. = Fare —, *pękać z hukiem*; fig. *zadziwić blaskiem, świetnością, odgłosem sławy*. Il medesimo pensiero e discorso, uscendo più d'una bocca che d'un'altra fa più — ed ha maggior forza e valore, *Salvin. Pros. Tosc.* Far lo — e l'baleno ad un tratto (*zagrmieć i błysnąć zarazem*), *zadziwić niespodziewanem dopięciem, pokazaniem czego*. = *karabin*.

SCOPRIMENTO, s. m. *odkrycie*.

SCOPRIRE, v. a. *ir. odkryć, rozkryć*. Tutta la donna, la quale fissamente dormiva, scoprese, *Bocc.* = *Scoprir paese o terra, odkryć kraj*; fig. *wybadać, dowiedzieć się*. = *Scoprir le difese, le artiglierie, odkryć, odsłonić baterie*. = *postrzedz, zobaczyć*. = *odkryć, dowiedzieć się*. = fig. *odkryć, objawić, wyjawić, odsłonić*. La tua gravidanza scoprirà il nostro fallo, *Bocc.* Le sue parole e l'ragionare antico scoperson quel che l'viso mi celava, *Petr.* = *Scoprire un altare per ricoprirne un altro, prov. pożyczyc od jednego żeby oddać drugiemu*. = *Scoprir gli altari, un embrice, fig. odkryć, wyjawić czyje fortele, tajemnice*. E quel ch'è peggio, io so — gli altari, *Menz. Sat.* = *Uno scopre la lepre, ed altro se la piglia, fig. v. LEPRE*. = v. r. *odkryć się*. Si ricuopro- no tutte (le viti) di terra smossa, scoprendosi poi nella stagione temperata, *Soder. Coll.* = *Scoprirsi la testa, odkryć głowę*. = *Scoprirsi ad alcuno, fig. odkryć się przed kim*.

SCOPRITORE, s. m. *odkrywacz*. Fu il primo — ed osservatore delle macchie solari, *Gal. Dial.*

SCOPRITURA, s. f. *odkrycie*. SCOPULO, v. SCOPULO. [sty]

SCOPULOSO, —SA, ad. *skal-* SCORAGGIAMENTO, SCORAM-

ENTO, s. m. *zniechęcenie, odstępczenie*. SCORAGGIARE, SCORARE, v. a. *odstręczyć, zniechęcić, zrazić*. = v. r. *odstręczyć się, zniechęcić się, zrazić się*.

SCORBACCHIAMENTO, s. m. *rozglaszanie cudzych wad*.

SCORBACCHIARE, v. a. *rozglaszać czyje wady, osławiać, ogadywać*.

SCORBACCHIATO, —TA, p. ad. *osławiony, okrzyty hanbą, zawstydzony*. E tutto scorbacchiato il pover uomo, *Mach. Cliz.*

SCORBIARE, v. a. *zwalac atramentem*.

SCORBIATO, —TA, ad. *zwalany atramentem*. = *nabazgrany, nagryzmolony*. Quand'anche producessero privileg amplissimi, etiam scorbati dalla mano del Monsulmano, *Magal. Lett.*

SCORBIO, s. m. *kleks, żyd na papierze*. Fate pur che le carte sian ben nette e da macchie e da scorbj, *Buon. Fier.*

SCORBUTICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *szkorbutyczny*.

SCORBUTO, s. m. *szkorbut*.

SCORCARE, v. n. e. r. *uścić z łóżka*. Quando il mattino vien, convien ch'iscorechi, *Burch. Son.*

SCORCIAMENTO, s. m. *skró-*

centie.

SCORCIARE, v. a. *skrócić, przykrócić*. Che fin all'ombilico ha lor le gonne scorciate non so chi poco cortese, *Ar. Or. Fur.* = *skrócić drogę*. E con la man la strada lor dimostra, perchè — possano la via, *Fort. Ricc.* = v. r. *skrócić, uciąć co sobie*. Fu di scorciarsi stretta i lunghi crini se sanar volse d'una piaga ria, *Ar. Or. Fur.*

SCORCIATOIA, s. f. *najkrót-sza droga, przelaz*. Entrarono in viaggio per la — più facile, *Fr. Giord. Pred.* Sai tu perchè i consigli si dicono vie scorciatoie di andare al cielo? *Segner. Mann. Marz.*

SCORCIO, s. m. *schylek, koniec, ostatek, reszta*. — del giorno, della fiera, *schylek dnia, koniec jarmarku*. Il fiume, nello — dell'autunno, d'assai piogge ingrossato, *Dav. Tac. Stor.* = *wykrzywanie twarzy, żymanie się*. E fa scori di bocca e voci strane, *L. Lip. Malm.* = *skrócenie, krótki zbiór*. = *Pitt. zachowanie perspektywy tak aby przedmiot widziany wprost zdawał się krótszym jak jest w istocie*. Tra tutte le figure, sola la sfera non si vede mai in iscorcia, *Gal. Dial.*

SCORCIO, —CIA, ad. *skróć. ze SCORCIATO, skrócony, obcięty, podcięty*. Fu di scorciarsi stretta i lunghi crini... e così scorcio errò per la foresta, *Ar. Or. Fur.* [pommienie.

SCORDAMENTO, s. m. *za-*

SCORDANTE, ad. m. f. niezgadający się, niezgodny. Ivi, senza nullo —, elessero a re de' Romani Arrigo, G. Vill.

SCORDANZA, s. f. niezgoda, różność zdań.

SCORDARE, v. a. rozstroić instrument. = v. n. niezgadzać się. Il liuto scorda col violino, lutnia nie zgadza się ze skrzypcami. = fig. niezgadzać się, różnić się w zdaniu. = v. r. zapominać, zapomnieć.

SCOREDO, s. m. Bot. gorczycznik, czosnaczek.

SCORDEVOLE, ad. m. f. niepamiętny, łatwo zapomniący. = łatwo zapomniany. Elle mi minacciano d'uno non iscordevole odio, Fir. Lett. = niezgadający się, niezgodny.

SCOREGGIA, s. f. bat, karczuk, harapnik. = pas rzeźmienny.

SCOREGGIARE, v. a. chłostać harapnikiem. = pierdzić.

SCOREGGIATA, s. f. chłostanie harapnikiem. = harapnik.

SCOREGGIATO, s. m. cep.

SCOREGGERE, v. a. ir. postrzedz, dostrzedz, zobaczyć, ujrzyć. Dirò dell'altre cose ch'io v'ho scorte, D. Inf. = Scorgere la voce, rozeznać, poznać czyj głos. Senza favellare in guisa, che iscorger si potesse la voce, Bocc. = Farsi scorgere un balordo, ignorante, tristo, być uznanym za głupca, i. t. d. = Farsi scorgere, wystawić się na pośmiewisko. Per non farsi tra que' forestieri — la rimisero nelli statichi, Dav. Tac. An. = eskortować, prowadzić. Da lei vien l'animosa leggiadria ch' al ciel ti scorge, Petr. È Beatrice quella che si scorge, D. Purg.

SCORGIMENTO, s. m. rozgarnienie, przeczność, roztropność.

SCORGITORE, s. m. postrzegacz, dostrzegacz. = przewodnik.

SCORIA, s. f. fus, szumowiny na metalu stopionym.

SCORIAZIONE, s. f. obrócenie metalu w pianę.

SCORIFICATOIO, s. m. miedniczka do zbierania szumowin z topionego metalu.

SCORNACCHIAMENTO, s. m. —CHIATA, s. f. krakanie wrony. = pośmiewisko, szyderstwo, uragowisko. Ancora seguitava di fare quella scornacchiata, Cell. Vit.

SCORNACCHIARE, v. n. krakać. = papiać. Eh egli ha sentito quelle donne e — quella vecchia maladetta, Fag. Com. = v. SCORBACCHIARE. = naśmie-

wać się, szydzić, uragać się.

SCORNARE, v. a. uciąć, odłamać rogi. = fig. przytrzeć rogów, okryć hanbą. Tornaronsi tristi e scornati a Prato, G. Vill. Onde tutto scornato si tornò indietro, Fr. Sacch. Rimaner scornato, dostać finię, zostać wyśmianym, zawstydzonym. Quando chicchessia ha vinto la pruova, cioè sgarato un altro, e fattolo rimanere o con danno o con vergogna, dicono a Firenze: il tale è rimasto beffato, scornato, o scornacchiato, Varch. Ercol. = v. r. zawstydzić się; okryć się hanbą. Sì, ch' avendo le reti indarno tese, il mio duro avversario se ne scorni, Petr.

SCORNATURA, s. f. odłamanie rogów.

SCORNEGGIARE, v. a. uboszyć rogami. = v. n. grać na rogu.

SCORNICIARE, v. a. Arch. porobić gzymsy.

SCORNO, s. m. wstyd, hanba, zniewaga, sromota. Ardere di —, żywo czuć zniewagę. Recarsi a —, wstydzić się. Ave-re a —, gardzić, pogardzać.

SCORONARE, v. a. obciąć wierzchołek drzewa [CIATA.

SCORPACCIATA, v. CORPAC-

SCORPARE, v. n. wypchać

kaldun, obeżreć się.

SCORPIOIDE, s. m. Bot. pacierzyczka.

SCORPIONCINO, s. m. dim. mały niedźwiadek. Partori, non undici scorpioncini... ma bensì trentotto, Red. Ins.

SCORPIONE, SCORPIO, s. m. Zool. niedźwiadek. = Astr. Niedźwiadek, ósmy znak zodiaku.

SCORPIONISTA, s. m. człowiek lubiący chwalić drugich w oczy a nasmiewać się po za oczyma.

SCORPORARE, v. a. odłączyć co było wcielone. = odzielić część z massy spadku, z kapitału.

SCORPORO, s. m. summa wzięta z kapitału. = Non si tratta di — di borsa, nie idzie tu o wydatek. Bramar dice una grazia, e che in essa non si tratta di — di borsa, L. Lipp. Malm.

SCORRAZZARE, v. n. biegać tu i owdzie, nieposiedzieć na miejscu. Quando, arrendo la sua casa, la notte scorrazzava qua e là senza guardia, Dav. Tac. An. = najeżdżać, napadać, zapuszczać zagony.

SCORREGGERE, v. a. ir. źle poprawić. = rozpuścić, zepsuć.

SCORRENZA, s. f. biegunka.

SCORRERE, v. n. ir. ciec, pty-

nąć. Un regio sangue scorre in queste vene, krew królewska płynie w tych żyłach. = obracać się (o kolach). = ściekać, spływać. = osuwać się, osypywać się (o ziemi). Ne' poggi ove la terra scorre, Soder. Coll. = zapuszczać zagony, zapędzić się w głąb kraju. Guasti i Tartari quelli paesi, scorsero infino in Alamagna, G. Vill. = zbiedz, zbiegać; fig. zejść, zstąpić. Benigne stelle, che compagne fersi al fortunato fianco quando 'l bel parto giù nel mondo scorre, Petr. = Scorrere il ventre ad alcuno, mieć biegunkę. = najeżdżać, napadać, plondrować po kraju. = Fig. Scorrer col cervello, waryować. = unieść się. Lasciarsi — in parole ingiuriose, unieść się aż do motiania obelg. = ubiegać, uchodzić, przemijać, upływać. = zabraknąć. Lasso! così m'è scorso lo mio dolce soccorso, Petr. = przebiegać myślą. Vien scorrendo ov'egli abiti, ov'egli usi, Ar. Orf. Fur. = v. a. przebiegać, przebieżać. Sé di saper ch'io sia ti cal cotanto, che tu abbi però la ripa scorsa, D. Inf. = przebież książkę, szybko przeczytać. = Scorrer la cavallina o il paese, bujać po świecie, chodzić samopas.

SCORRERIA, s. f. wycieczka, najazd, zagon. Tumultuando già tutto il paese di Roma per le scorrerie che i Colonnese facevano, Guicc. Stor.

SCORRETTACCIO, ad. e s. m. peg. bardzo niepoprawny. = pustak, rozpustnik.

SCORRETTAMENTE, av. niepoprawnie. = Vivere —, żyć rozwiążle.

SCORRETTIVO, —VA, ad. psujący. Senza mescolanza veruna di quelli ingredienti che da' medici son chiamati correttivi, ma da me con proprio vocabolo scorrettivi son appellati, Red. Lett.

SCORRETTO, —TA, ad. niepoprawny, pełen błędów. = fig. rozpustny, rozwiązły.

SCORREVOLE, ad. m. f. ciekący, płynący. = upływający, przemijający.

SCORREZIONE, s. f. niepoprawność pisma, błąd piśmienny.

SCORRIBANDA, —DOLA, s. f. kurs, przejeżdżka na koniu. Dare o fare una —, przejechać się. = wycieczka konnicza. Eran per tutto gualdane, giramenti, scorribande di cavalieri, Car. En. E mai non era di, che non facesero co' loro cavalli alcuna scorribandola, Varch. Stor.

SCORRIDORE, s. m. żołnierz wysłany na zwiady.

SCORRIMENTO, s. m. cieżenie, pływienie. = wycieczka, zagon.

SCORRITOIO, v. SCORSOIO.

SCORRUBBIARSI, v. r. roz-
złościć się, wpaść w passyżę.

SCORRUBBIOŚĆ, —SA, ad. gniewliwy, porywczy.

SCORSA, s. f. v. SCORRIMENTO.
= Dare una — a un libro, a una
scrittura *przebieść, przejrzyć*
książkę, pismo. — di penna,
ustęp, *zbożenie w piśmie*, v.
SCORSO.

SCORSERELLA, s. f. dim.
mały kurs, mała wycieczka.
Dare una —, *pobiedz, skoczyć*
dokąd blisko.

SCORSIVO, —VA, ad. spr-
awiający biegunkę.

SCORSO, s. m. usterk, błąd.
— di lingua, *usterk języka*. —
di penna, *usterk pióra*.

SCORSO, —SA, p. ad. v. SCOR-
RERE. = zepsuty. = upłyniony,
przeszły. = złupiony, splon-
drowany.

SCORSOIO, ad. m. Nodo —,
pętlica, pętka.

SCORTA, s. f. eskorta. Far la
—, *eskortować, konwojować*,
prowadzić. Ne rimandò gli am-
basciatori con iscorta di cavalli
stranieri, *Dav. Tac. An.* = prze-
wodnik, przewodniczka. Sicchè
la mia — mi disse; ancor se' tu
degli altri scocchi? *D. Inf.* Amor,
ch' a ciò m' invoglia, sia la mia —,
e n' insegni il cammino, *Petr.* =
żywność, i. t. d. prowadzona
pod eskortą. = Scorta di danari,
grosz oszczędzony, zapas pienię-
dzy. = zapomoga dana
przez właściciela gruntu swe-
mu dzierżawcy.

SCORTAMENTE, av. prze-
zornie, roztropnie, mądrze.

SCORTAMENTO, s. m. skró-
cenie.

SCORTARE, v. a. skrócić,
przykrócić. = v. r. skrócić się.

SCORTARE, v. a. eskortować,
konwojować, prowadzić.

SCORTECCIAMENTO, s. m.
obdarcie z kory, z łupiny.

SCORTECCIARE, v. a. obe-
drzeć kory, obłupić z kory.

SCORTESE, ad. m. f. niegrze-
czny.

SCORTESEMENTE, av. nie-
grzecznie.

SCORTESIA, s. f. niegrze-
czność. Usare, fare scortese,
niegrzecznie z kim postępować.

SCORTICAMENTO, s. m. ob-
łupienie ze skóry.

SCORTICAPIDOCCHI, s. m.
kultwa, żminda, liczykrupa,
smażywiec.

SCORTICARE, v. a. łupić,
obłupić ze skóry. = vivo, ży-
wcom obłupić ze skóry. = obe-
drzeć z łupiny, zdjąć łupinę. =
Fig. oskubać, podskubać kogo. =
zdzierać, obdzierać, z osta-
tniej skóry zdzierać. Scortica
chi governa i governati, scortica
i compratori il mercadante... gl'
imbelli il forte ed i habbei lo
scaltro, e in somma ognun che
può scortica l' altro, *Cast. An.*
parl. = Scorticare il palato,
drzeć, drapać podniebienie. =
Scorticare il pidocchio, v. PIDOC-
CHIO. = Prov. La coda è la più
difficile a —, *koniec najtrudniejsza*.
Tanto ne va a chi tiene,
quanto a chi scortica, i ten wi-
winien kto źle robi, i ten kto
mu dopomaga.

SCORTICARIA, s. f. włok,
niewód.

SCORTICASANTI, s. m. pl.
Tak Tassoni (Secch. rap.) na-
zywa Bononczyków, że podług
bajecznego podania mieli obłu-
pić żywcem Ś. Bartłomieja,
który umarł w Indyi.

SCORTICATIVO, —VA, ad.
zdzierający skórę. = drapią-
cy, sprawujący rżnięcie w żo-
łądku.

SCORTICATOIO, s. m. nóż
do łupienia skóry. = miejsce
gdzie łupią skóry ze zwierząt.
= zdarcie skóry, obdarcie,
zadraśnienie. = ad. ogromny,
opętany. Venimmo l' altro di a
Pontecorvo che sono quaranta-
quattro miglia scorticate, *Car.*
Lett.... czterdzieści cztery mil
z ogonem.

SCORTICATORE, s. m. łupi-
skóra. = fig. derus, zdzierca.
Ovunque il guardo osservator tu
giri, scorticatori e scorticati mi-
ri, *Cast. An. parl.* [wód.]

SCORTICATORIA, s. f. nie-
scorticatoria, s. f. star-
cie, zdarcie skóry, zadraśnie-
nie. = nacięcie skóry. = zdar-
ta, obłupiona skóra.

SCORTICAVILLANI, s. m.
zdzierca wieśniaków.

SCORTICAZIONE, v. SCORTI-
CAMENTO.

SCORTICHINO, s. m. nóż do
łupienia skóry. = pop. zdzierca.

SCORTINARE, v. a. Mil. zbu-
rzyć kortynę.

SCORTO, s. m. Pitt. v. scor-
cio. = ad. skrócony.

SCORTO, —TA, p. ad. da
SCORGERE, postrzeżony, do-
strzeżony, odkryty. = eskor-
towany, prowadzony. = pro-
wadzony, kierowany. Intanto
Erminia infra l' ombrose piante
d' antica selva dal cavallo è scorta,
Tass. Ger. = przeczorny,

ostrożny, roztropny, biegły.
Fu cominciare e maestro in di-
grossare i Fiorentini, e farli scor-
ti in ben parlare, *G. Vill.* Eless-
no cento cavalieri... con alquanti
masnadieri scorti e destri, *M. Vill.*
= Lingua scorta, *mowa zrozumiała*. Così lo sguardo mio le fa-
cea scorta la lingua, *D. Purg.*

SCORZA, s. f. kora, łub. =
skórka, łupina. = * zwłoki.
Lasciando in terra la terrena —,
Petr. = fig. powierzchnowość,
zewewnętrzna postać. E così qui
non vi fermate in queste scorze
di fuor, ma passate più innanzi,
Bern. Orł. Sotto — di religione,
Pallav. pod pokrywę religii.

SCORZARE, v. a. obedrzeć
kory, obłupić z kory, ze skór-
ki. = fig. obedrzeć, ogolocić.
Deh, perchè me del mio mortal
non scorza l' ultimo di? *Petr.* =
v. r. zrzucić z siebie skórę, wy-
lenić (o węžu). = fig. zrzucić
z siebie odzienię grzechu. S. Paolo disse: scorzatevi del vec-
chio peccato, e vestitevi di Gesu-
cristo, *Gr. S. Gır.*

SCORZATURA, s. f. miejsce
na drzewie z którego zdarto
kory.

SCORZONA, s. f. klepa. Lie-
ta e gentil, non burbera e scor-
zona, *Fort. Rice.*

SCORZONE, s. m. czarny
wąż włoski niezmiernie jado-
wity. = tegi chłop, tega dzie-
wka.

SCORZONERA, s. f. Bot. wę-
żymord. = salsefia.

SCORZUTO, —TA, ad. ko-
rzysty.

SCOSCENDERE, v. a. ir. spu-
szczać drzewo, obcinać gałę-
zie. = fig. obalić, zwalić. Ste-
se Troilo, stese Ettore, e lo sco-
scese, quasi infocato tuon pianta
silvestra, *Chiabr. Rim.* = v. n. e. r.
rozłupać się, pęknąć, rozpaść
się. A torre che rovina e si sco-
scende non ha poter sussidio d'
architetto, *Buon. Fier.*

SCOSCENDIMENTO, s. m.
rozpadlina; urwisko.

SCOSCESO, —SA, p. ad. v.
SCOSCENDERE. = stromy, urwi-
sty. Fra l' aspre spine e le rocche
scoscese cavalcato, *Bern. Orł.* =
rozwalony. Città disfatte,
villaggi scoscresi, *Buon. Fier.*

SCOSCIARE, v. a. wyruszyć
ze stawów udo, biodro. = v. r.
rozkrzączyć się.

SCOSCENZATO, —TA, ad.
niesumieny.

SCOSCIO, s. m. urwisko
przepaść. Allor fu' io più timi-
do allo —, *D. Inf.*

SCOSSA, s. f. trzęsienie,
wstrząśnienie. Dare una — ad

un' alberò da farne cadere qualche frutta, *trząść, otrząść* owoce z drzewa. = *trzęsienie powozu*. = *Scossa elettrica, wstrząśnienie elektryczne*. = Andare, volare a scosse, *iść nierównym chodem, lecieć nierównym lotem*. Il picchio v'era, e va volando a scosse, *L. Pulc. Morg.* = ulewa. = *zrywanie konia udezczką*.

SCOSSETTA, s. f. dim. *lekkie wstrząśnienie*.

SCOSSO, —SA, p. ad. *wstrząśnięty, i t. d.* v. SCUOTERE. = *ogolotony, wyzuty z czego*. Trovano a piè ferito (un cavaliere) e d'arme scosso, *Alam. Gir.*

SCOSTAMENTO, s. m. *odsunięcie, uchylenie, oddalenie*.

SCOSTARE, v. a. *odsunąć, odgarnąć, uchylić, usunąć, oddalić*. = fig. *odstręczyć od kogo stronników, przyjaciół*. = v. r. *odsunąć się, uchylić się, oddalić się*. — dalla verità, dal costume, fig. *oddalić się od prawdy, i t. d.*

SCOSTUMATAMENTE, av. *nieobyczajnie*.

SCOSTUMATEZZA, SCOSTUMATAGGIE, s. f. SCOSTUME, s. m. *nieobyczajność*.

SCOSTUMATO, —TA, ad. *nieobyczajny*. Chi di piacere, o di dispiacere altrui non si dà alcuno pensiero, è zotico e scostumato e disavvenente, *Cas. Galat.* SCOTANO, s. m. *Bot. perukowaty sumak, drzewo rosnące w Alpach*.

SCOTENNARE, v. a. *zetrzeć skórę, obłupić ze skóry*. E quello svena e quell'altro scotenna, *Bern. Orl.*

SCOTENNATO, s. m. *ślonina*.

SCOTIMENTO, s. m. *trzęsienie, wstrząśnienie*.

SCOTITOIO, s. m. *kosz w którym się otrząsa z wody salata*.

SCOTTITORE, s. m. —TRICE, s. f. *wstrząsający, wstrząsająca*.

SCOTOLA, s. f. *bijanka, bijak, kijanka*. Con iscotole la mondificazione (del lino) si compie, *Cresc.*

SCOTOLARE, v. a. *otrząsać len z paździerzy*. Sono i capelli della Tancia mia morbidi come un lino scotolato, *Buon. Tanc.* = *Scotolare i capelli a uno, wytargać kogo za włosy*. E col coltel da Pedrolin di legno su pel capo gli scotola i capelli, *L. Lipp.*

SCOTOMATICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *cierpiący zaćmienie oczu*.

SCOTOMIA, SCOTOMA, s. f. *Med. zaćmienie wzroku*.

SCOTTA, s. f. *serwatka*.

SCOTTAMENTO, s. m. *oparzenie, oparzelizna; wypalenie gorącym żelazem*.

SCOTTARE, v. a. *wypalić gorącym żelazem*. — con acqua bollente, *sparzyć, oparzyć ukropem*. = fig. *dokuczać, dolegać*. Alleggeri le riscossioni de' grani, ec. tolto via quelle che più scottavano, *Dav. Tac. Agr.* = La soglia scotta, fig. *mówiło się dawniej o tych którzy nie śmieli przestąpić progu domów przytulku lub kościołów, bojąc się być pojmanymi za długi lub popełnione przestępstwo*. Da sette volte in su s'è già condotta fin alla soglia, ma quel sasso scotta, *L. Lipp. Malm.* = v. r. *oparzyć się, sparzyć się*; fig. *sparzyć się na czym*. = Chi è scottato una volta l'altra vi soffia, prov. *kto się na gorącym sparzy to i na zimne dmucha*.

SCOTTATURA, v. SCOTTAMENTO.

SCOTTO, s. m. *jedzenie w oberży*. In tutte le terre passate non guadagnò soldi venti, che gli scotti gli erano costati più di centonovanta, *Fr. Sach.* = *zapłata za jedzenie w oberży*. Pagar lo —, *zapłacić za jedzenie w oberży*; fig. *przypłacić za coś*.

SCOVACCIARE, v. n. *wyleźć z jamy, z nory*.

SCOVARE, v. a. *wypędzić z jamy, z nory, z legowiska*. — la lepre, *ruszyć zająca*. = Scovare gli andamenti, i fatti d'alcuno, fig. *śledzić czyje kroki, postęпки*. Io nulla cerco d'intendere da te, ... nè scovo i fatti tuoi, *Salvin. Iliad.* [CHIARE.]

SCOVERCCHIARE, v. SCOPERSCOVIGLIA, s. f. *wymiecinie*.

SCOVOLATORE, scovoło, s. m. *Artigl. wycior, wyszor*.

SCOVRIRE, ec. v. SCOPRIARE, ec.

SCOZZARE, v. a. *tasować karty*.

SCOZZONARE, v. a. *ujeżdżać konie*. = fig. *przetrzeć, okrzesać, wykręsać, wytresować*. Era il Soldano uom molto scozzonato, *L. Pulc. Morg.*

SCOZZONATORE, scozzone, s. m. *ujeżdżacz koni*.

SCRANNA, s. f. *ławka*. = fig. *krzesło sędziowskie*. Or tu chi se', che vuoi sedere a —, per giudicar da lunge mille miglia con la veduta corta d'una spanna? *D. Par.*

SCREATO, v. SCRiato.

SCREDENTE, ad. m. f. *niewierzący, niewierny*. = *krnąbrny, nieposłuszny*. I soldati... scredenti... cominciarono a levare il capo, *Dav. Tac. An.*

SCREDERE, v. n. *niewierzyć*. SCREDITARE, v. a. *dyskredytować, osławić*.

SCREDITEVOLE, ad. m. f. *osławiony*.

SCREDITO, s. m. *dyskredyt, stracenie wiary, wiary, znaczenia*. [MENTO, ec.]

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCREMENTO, ec. v. ESCRE-

SCRINARE, v. a. rozpuścić włosy; przedzielić włosy na wierzchu głowy.

SCRITTA, s. f. pismo. = napis. = umowa na pismie, kontrakt. = intercyza ślubna.

SCRITTACCIO, s. m. peg. szpargal.

SCRITTARELLO, s. m. dim. Giob. pisemko.

SCRITTO, s. m. pismo. In, per iscritto, na pismie. Mettere in iscritto, napisać, ułożyć na pismie.

SCRITTO, —TA, p. ad. napisany. = w paski, w prążki.

SCRITTOIO, s. m. kancelarya. Ora che debbo io dire di quelli che escono dello — fra la gente colla penna nell' orecchio? Cas. Galat. = bióro do pisania.

SCRITTORE, s. m. pisarz, autor. = kancelista, kopista. = Scrittore in vetro, malarz na szkiele.

SCRITTORELLO, —RETTO, s. m. dim. lichy pisarz.

SRITTORIO, —RIA, ad. pi-sarski.

SCRITTURA, s. f. pismo. Mettere, recare in iscrittura, ułożyć na pismie, napisać. = Pismo S., Biblia. = artykuł zapisaný w księdze kupieckiej. Ragguagliar le scritture, przynieść artykuł z dziennika do wielkiej księgi.

SCRITTURALE, s. m. pisarz, kancelista, buchalter. = czytany w Pismie S. = ad. pi-sarski. SCRIVACCHIARE, v. a. e. n. bazgrać, gryzmolić.

SCRIVANERIA, SCRITTORIA, s. f. buchalterstwo.

SCRIVANO, s. m. pisarz, kancelista. = buchalter. = pisarz na statku. = pisarz piszący listy dla niepiśmiennych.

SCRIVERE, v. a. ir. pisać, napisać. = pisać, ukladać dzieło. = wpisać, zapisać, zaciągnąć do księgi. = przypisywać, przyznawać.

SCRIZIONE, s. f. pisanie.

SCROBA, s. f. dół, jama.

SCROBICOLATO, —TA, ad. Bot. opatrzone znakiem złobkowatym (o ziarnach).

SCROBICOLO, s. m. Anat. jamka, dołek. — de. cuore, komórka serca.

SCROCCARE, v. a. wydrwić, wykpić co od kogo. — un pranzo, wykpić obiad od kogo.

SCROCCATORE, s. m. darmojad, pieczeniarsz.

SCROCCHIETTO, s. m. dim. obrywka, chapanka.

SCROCCHIO, s. m. rodzaj spekulacji zależącej na tem, że aby dostać pieniądze kupu-

je się coś na kredyt drogo, a sprzedaje się za gotówkę za bezcen. Pigliar lo —, zostać oszukanym przez lichwiarza; fig. wyjść jak Zabłoci na mydło; omylić się. E tal che nel veder quello scompiglio, i' ho ben preso, dice, qui lo —, L. Lipp. Malm. Dar lo —, lichwić, okpiwać. Un servizio ad alcun non fece mai, se non col pegno, e dandogli lo —, L. Lipp. Malm. In dar scrochi egli ha malizia tanta, Menz. Sat.

SCROCCHIONE, s. m. lichwiarz.

SCROCCO, pl. —CHI, s. m. oszustwo. = szubrawiec. Avea dugento scrochi in sua schiera, mangiati dalla fame, e pidocchio-si, Tasson. Secch.

SCROCCONE, s. m. pieczeniarsz, darmojad, pasorzyt.

SCROFA, s. f. —ACCIA, s. f. peg. maciora, świnią. = nalożnica.

SCROFOLA, —FULA, s. f. skrofula.

SCROFOLARE, SCROFOLOSO, —SA, ad. skrofuliczny.

SCROFOLARIA, s. f. Bot. treg-downik. [pać, chrustać.]

SCROGLIOLARE, v. n. chruszcrollamento, s. m. trzęsienie. — di testa, trzęsienie, kiwanie głowy.

SCROLLARE, v. a. trząść, wstrząsać, potrząsać, chwiać. — il capo, trząść, kiwać głowę. = fig. zachwiać, wzruszyć.

SCROLLO, s. m. wstrząśnienie. = v. VIBRAZIONE.

SCROPOLO, v. SCRUPOLO.

SCROPULOSO, —SA, ad. chropowaty.

SCROSCIARE, v. n. chrupać, zgrzytać w zębach. Io mi sentivo — la vivanda sotto i denti, Cell. Vit. = pluszczyć (o deszczu). = glegotać, klekotać kipiąć. = chrobotać, chrzęścić. Tremarono le tombe, scrosciaron in suono secco le ossa dentro quelle, Ver. N. R. zadrzały groby, i w nich glucho zachrzęsty koście.

SCROSCIATA, s. f. chrupanie.

SCROSCIO, s. m. glegotanie, klekotanie wrzającej wody. Era quel bisbiglio simile a — d' acqua bollente, Ver. N. R. = plusk ulewne go deszczu. Poi nacque rumor d' ali e di piè che di molt' acque pareva lo —, Mont. = Lo scroscio d' un torrente, szmer strumyka. = Lo scrosciar delle secche foglie, szelest suchych liści. = stuk, łoskot, chrzęst. = Scroscio di risa, parsknięcie od śmiechu.

SCROSTAMENTO, s. m. zdjęcie lub opadanie skorupy.

SCROSTARE, v. a. zdjąć skorupę. [jądrowy.]

SCROTO, s. m. Anat. worek

SCRUNARE, v. a. odlamać uszko igły.

SCRUPOLEGGIARE, —LIZZA-RE, v. n. skrupulizować.

SCRUPOLETUCCIACCIO, s. m. dim. e peg. próżny skrupuł.

SCRUPOLO, s. m. skrupuł, zbyteczna sumienność, drobiazgowa dokładność. = skrupuł, 1/24 uncji, czyli 24 granów.

SCRUPOLOSAAMENTE, av. skrupulatnie.

SCRUPOLOSITÀ, s. f. skrupulatność. = zbyteczna dokładność.

SCRUPOLOSO, —SA, ad. skrupulatny. = za nadto dokładny.

SCRUPULO, ec. v. SCRUPOLO, ec.

SCRUTABILE, ad. m. f. dający się zbadać, dociec. I cuori umani sono sempre scrutabili all' occhio del grande Dio. Fr. Giord.

SCRUTATORE, SCRUTINATORE, s. m. badacz. Iddio, scrutator de' cuori degli uomini, Guic.

SCRUTINARE, SCRUTARE, v. a. badać, śledzić, zgłębiać, dociekać. = v. SQUITTINARE.

SCRUTINIO, s. m. badanie, śledzenie, dociekanie. Potremo passare allo — delle cose che sono in pro e contro al movimento annuo, Gal. Dial. = głosowanie, wotowanie.

SCUCCHIARARE, v. n. bass. brzękać łyżkami i widelcami. Ma sento — le forcine, segno che a cena il cuonier c' invita, Fort.

SCUCIRE, v. a. ir. rozszyc, rozpruć. [puklerzów.]

SCUDAIO, s. m. fabrykant

SCUDALE, ad. m. f. puklerzowy, tarczowy.

SCUDARE, v. a. † zasłonić puklerzem. = zasłaniać. Su per lo monte mi trasse alla cima, che da Levante Ierusalem scuda, Dittam.

SCUDATO, ad. e s. m. uzbrojony puklerzem. L' armi gravi sieno trecento scudi con le spade, e chiaminsi scudati, Mach. Art. guer.

SCUDERESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. należąco do giermka, koniuszego.

SCUDERIA, s. f. masztalnia królewska.

SCUDETTO, s. m. dim. mała tarcza. = oczko do okulizowania. = blacha zamkowa.

SCUDICCIUOLO, s. m. mała tarcza. = szlarki z białego płótna które dawniej kobiety nosiły przy sukni żałobnej. = guz po każdej stronie musztuka. = oczko do okulizowania.

SCUDIÈRE, s. m. *giernek*. I pietroci scudier già sono intorno con varj uffici al cavalier giacente, *Tass. Ger.* = *masztalarz*, *koniuszy*. = *stuga*.

SCUDIFORME, ad. m. f. *Anat. tarczowaty*.

SCUDISCIARE, v. a. *skropić, wytrzeć* *pretem*. = *uderzyć, ugodzić*. Sull'elmo si gran colpo gli scudiscia, che il brando gli levò netta una striscia, *Cirissf.*

SCUDISCIATA, s. f. *skropienie pretem*.

SCUDISCO, s. m. *pret*.

SCUDO, s. m. *tarca, puklerz*. = *tarca herbowa, herb*. = *fig. tarca, zastona, obrona*. = *skorupa żółwia*. = *szkud, moneta złota i srebrna, różnej w różnych krajach i czasach wartości*; dziś *szkud tokański wart zł. 8 gr. 10*.

SCUDONE, s. m. *accr. duża tarca*.

SCUFFIA, s. f. *czepek, kornet*. — della notte, *szlafmyca*. = *siatka żelazna którą noszono na głowie pod hełmem*. E scudo ed elmo e — e carne ed osso gli ruppe, *Ciriff. Calv.*

SCUFFIARA, s. f. *korneciarka*.

SCUFFIARE, v. n. *bass. żreć, pożerać*. Or mentre ch'ella scuffia a due palmenti, *L. Lipp. Malm.*

SCUFFINA, s. f. *pilnik snycerski, raszpła*. Col detto scarpello si conduce la statua sino alla lima, la quale si domanda lima raspa, o —, *Cell. Oref.*

SCUFFINARE, v. a. *gladzić pilnikiem*.

SCUFFIONE, s. m. *accr. duży czepek*.

SCUFFIOTTO, s. m. *czapka, kaszkiel*.

SCUCCIARE, v. a. *wytrzeć* *po zadku, dać plagi, dać w skórę*.

SCUCCIATA, s. f. — *CIONE*, s. m. *plagi, chłosta*.

SCULETTARE, v. n. *wiercić* *zadkiem*. = *bass. drapnąć, zemknąć*. Tosto che mi senti dire questa possente parola, vescicatorii, sculettò fuori del letto ec. *Red. Cons. med.*

SCULMATO, s. m. *spłeczenie konia*. [PIRE.]

SCULTARE, *SCULPERE*, v. *SCOL-SCULTO*, — *TA*, ad. *rznięty, wyrzynany*. = s. m. *posąg*.

SCULTORE, s. m. *snycerz*.

SCULTORIO, — *RIA*, *SCULTORESCO*, — *CA*, ad. *snycerski*.

SCULTRICE, s. f. *snycerka*.

SCULTURA, s. f. *snycerstwo*. = *snycerska robota*.

SCUMAROLA, s. f. *warzęcha*.

SCUOIARE, v. a. *obedrzeć ze skóry, obłupić*.

SCUOLA, s. f. *szkółka*. Andare a —, *chodzić do szkół*. Mettere a —, *oddać do szkół*. = *uczniowie szkoły, sala szkół*. = *szkółka żydowska, synagoga*. = *filozofia scholastyczna*. = *Eccel. bractwo*. = *szkółka malarstwa, muzyki*. = *Scuole pie, szkoły Pijarów*, v. *SCOLOPI*. = *chleb z anyżem w kształcie iglicy tkackiej, pieczony we Florencji w czasie wielkiego postu*. Quanti ci son, che vestono armatura, dottor di scherma e ingoiator di scuole. *L. Lipp. Malm.*

SCUOTERE, v. a. *ir. trząść, wstrząsać, potrząsać, wzruszać*. Accomandalo ad un palo si che, venendo vento, non lo possa —, *Soder. Colt.* Scuote la face Discordia insana, *Cast. An. parl.* — la testa, *trząść głowę, nie zezwalać na co. = otrząsnąć się z czego, uwolnić się od czego*. — il giogo, *fig. otrząsnąć z siebie jarzmo, zrzucić z siebie jarzmo. = otrząsnąć się z wad, przesądów, z jarzma namiętności*. I vizj nostri perocchè noi gli amiamo... e più tosto gli vogliamo scusare che —, *Amm. Ant.* = *wyuczyć, ogłodzić*. Che quand'io sia di questa carne scosso, sappia il mondo che dolce è la mia morte, *Petr.* = *Tu puoi —, assol. napróżno się silić, mówisz, i t. d. nic z tego nie będzie*. Se alcuno chiama un altro, e il chiamato o non ode, o non vuole udire, ec. si dice al chiamante ec. tu puoi —, che è in su buon ramo, *Varch. Ercol.* = *Scuoter le busse, le bastonate, nie dbać, nie stać o sturchance, o kije*. — la polvere ad uno, *fig. wytrzeć kogo. = v. r. zadrzeć ze strachu, wzdrygnąć się*.

SCUOTIMENTO, s. m. *wstrząśnienie*.

SCUOTITORE, s. m. *trząsący*.

SCURA, v. *SCURE*.

SCURAMENTO, s. m. — *ZIONE*, s. f. *zacięcie, przyćmienie*.

SCURARE, v. a. *zaciąć, przyćmić*. — la gloria, la riputazione, *zaciąć chwałę, sławę*. = v. n. e r. *zaciąć się*. Poco dianzi scurò la luna nel segno del Tauro, *G. Vill.* = *ćmić się w oczach*.

SCURE, s. f. *topór, siekiera*.

= *Prov. Gittare il manico dietro alla —, nie stać o rzecz mniejszą straciwszy co droższego*. Darsi della — in sul piè, *sobie samemu zaszkodzić*.

SCURETTO, — *TA*, ad. *dim. przyćmiony, ciemniawy*.

SCUREZZA, s. f. *ciemność, pomrok*.

SCURIADA, — *TA*, s. f. *bat, batóg, kańczug, harapnik*.

SCURICELLA, s. f. *dim. siekierka*.

SCURISCIARE, v. a. *batożyć*. Si staffili e scurisci, si pettini e si lisci, *Buon. Fier.*

SCURISCIO, v. *SCUDISCO*. *SCURISCIONE*, s. m. *accr. v. SCUDISCO*. = *fig. krzepki chłopak*. La diede per moglie a uno figliastro di un suo lavoratore... uno scuriscione, vi so dire, che le scosse la polvere, eg., *Lasc. Non.*

SCURITA, — *TADE*, *TATE*, s. f. *ciemność*. = *bladosc. = ciemność, zawilość, niezrozumiałość*. = *kłeska, nieszczęście*. Dissesi per li astrologhi, che la detta scurazione annunziò ec. l'abbassamento e scuritate che ebbe la Chiesa di Roma da Fedrigo imperadore. *G. Vill.*

SCURO, — *RA*, ad. *ciemny*. = *czarnobrunatny*. = *blady, wyblady*. = *ciemny, posępny*. = *ciemny, zawily, niezrozumiały*. = *nieznany, niskiego stanu*. = *dziki, straszny, okrutny*. = s. m. *ciemność*. *Pitt; cien.* = *av. ciemno, niejasno*. Più non dirò; e scuro so che parlo, *D. Purg.*

SCURRILE, ad. m. f. *blazeński*.

SCURRILITA, — *TADE*, — *TATE*, s. f. *blaznowanie, blażństwo*.

SCURRILMENTE, av. *po blażensku*.

SCUSA, s. f. *ekzusa, wymówka*. Fare —, *le scuse, przeproszać za co, prosić o przebaczenie*. Pigliare —, *wymówić się czem, złożyć się czem*. = *wybieg, pozór*. Sotto — di... *pod pozorem czego*.

SCUSABILE, *SCUSEVOLE*, ad. m. f. *dający się usprawiedliwić*.

SCUSABILMENTE, av. *do wy tłumaczenia, do darowania*.

SCUSAMENTO, *SCUSANZA*, *SCUSAZIONE*, v. *SCUSA*.

SCUSARE, v. a. *wymówić kogo przed kim, wytłumaczyć z czego, usprawiedliwiać, uniewinniać*. = *uwolnić od czego, wyręczyć w czem, zastąpić miejsce*. Se l'uova de' pavoni alle galline si pongano, scusa le madri dal covare, *Cresc.* Nè altrimenti vi si suona a gloria, perchè non vi è campane... e co' talcaini il suono iscusano, *Ciriff. Calv.* Scusò segretario il vescovo di Castellana, *Pallav. Ist. conc.* = v. r. *wymawiać się, tłumaczyć się, usprawiedliwiać się*.

SCUSATORE, s. m. *wymawiający, usprawiedliwiający*.

SCUSSO, — *SA*, ad. *ogółony, wyzuty, goty*. Sudici, scussi, brulli ed affamati, *Cant. carn.* = *Mangiare il pane scusso, jeść suchy chleb*.

SCUTICA, v. *SFERZA*.

SCUTO, s. m. *Mar. szkuta.*

SDARSI, v. r. *odwyknąć, za-
leżeć pole.* Malvolentieri ormai
s'inducea a maneggiar scarpello,
dal quale s'era,... sdato affatto,
Bald.

SDEBITARSI, v. r. *wyjąć z dłu-
gów, zapłacić dług. = uwolnić
się, uiszczyć się, dopełnić.* E l'om-
bra che di ciò dimandata era si
sdebitò così, *D. Purg.*

SDEGNAMENTO, s. m. *gniew.*

SDEGNANTE, ad. m. f. *gar-
dzący, pogardliwy.*

SDEGNARE, v. a. *gardzić.*
Sdegnando la virtù del servil con-
dizione ec. si partì, *Bocc. La Dea*
*sdegnava i voti miei, Alf. = po-
gniwać, poróżnić, rozgnie-
wać.* Troverà a sdegnar gli altri
altro consiglio, *Ar. Orl. Fur.* Se
tu lo sdegni, non si partirà da
te ec. *Segner. Mann. Sett. = v.*
*n. uyszać, niszczyć (o roślin-
nach) = v. n. e. r. gniewać się,
rozgniewać się.* Avvenne che il
marito se ne accorse e forte se ne
sdegnò, *Bocc. Avvegnachè si ve-
ga da noi spregiare, non isdegnà,
Passav. = mieć sobie za ujmę,
za ubliżenie.* Ciò fu causa, che
mio padre non si sdegnò di far
questa tal professione, *Cell. Vit.*
Gli uomini rei più si sdegnano se
hanno quei mali, che se hanno la
mala vita, *S. Ag. C. D.*

SDEGNATAMENTE, av. z *gnie-
wem.* [gniewany]

SDEGNATO, —TA, ad. roz-
SDEGNATORE, s. m. —RIZ-
CE, s. f. *pogardziciel, pogar-
dzicielka.*

SDEGNÒ, s. m. *gniew, obu-
rzenie.* Muover a —, *oburzyć,
obruszyć, pobudzić do gniewu.*
Prendere — d'una cosa, *rozgnie-
wać się o co.* E che i peccati lor
giungano al segno, che l'eterna
bontà muovano a —, *Ar. Orl. Fur. = pogarda, wzgarda.*
Avere, tenere a —, *gardzić, po-
gardzać.* Canterò com'io vissi
in libertade, mentre Amor nel
mio albergo a — s'ebbe, *Petr...
póki nie chciałem wpuścić mi-
łości do mego serca.*

SDEGNOSAGGINE, SDEGNOSI-
TÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *gniew.*

SDEGNOSAMENTE, av. z *gnie-
wem.*

SDEGNOSETTO, —TA, SDE-
GNOSELLO, —LA, ad. dim. *niesco za-
gniewany.* La qual, poichè l'uno
e l'altro un poco sdegnosetta
ebbe guatato, dirottamente co-
minciò a piangere, *Bocc.*

SDEGNOSO, —SA, ad. *roz-
gniewany.* Guardommi un poco,
e poi quasi sdegnoso mi dimandò,
*D. Inf. = gniewliwy. = szla-
chetnie dummy.* Baciommi l'

volto e disse: alma sdegnosa, be-
nedetta colei, che n'te s'incinse,
D. Inf. = czuły, dokładny. Ter-
ometro sdegnoso, *dokładny*
ciepłomierz.

SDEGNUZZO, s. m. dim. *mały*
gniew.

SDENTARE, v. a. *złamać, od-
łamać ząb jakiego narzędzia,
wyszczerebić.*

SDENTATO, —TA, p. ad. *wy-
szczerbiony. = szczerebaty. =*
bezzębny. Gli s'accostan le pe-
core e le lepri, e sdentate anche
il mordono, *Buon. Fier.*

SDIACCIARE, v. a. e n. *roz-
mrozić; rozmarznąć.*

SDICEVOLE, ad. m. f. *nie-
przystojny, nieprzystoły.*

SDILACCIARE, v. a. *rozsznu-
rować, rozwiązać. = v. r. roz-
sznurować się, rozpiąć się.*

SDILINQUIMENTO, s. m. *om-
dlenie, mdłość.*

SDILINQUIRE, v. n. *ir. topić*
się, rozpuszczać się, mięknać.
= młdeć, zemdleć. Perchè tal
cirimonia ec. sdilinquir ti fa tutto,
e venir meno, *Matt. Franz. =*
v. a. rozwolić, osłabić. Questi
sì fatti brodi... gli sdilinquiranno
e dilaveranno lo stomaco, *Red.*
Cons. Med.

SDIMENTICANZA, s. f. *zapo-
minanie.*

SDIMENTICARE, v. a. n. e. r.
zapominać, zapomnieć. Anche
la memoria ne sarebbe ita, se lo
— fosse in poter nostro come il
tacere, *Dav. Tac. Ann.*

SDIMENTICO, —CA, ad. *za-
pominający.*

SDIPIGNERE, v. a. *ir. zmasać*
malowidło.

SDIRE, v. *DISDIRE.*

SDIRICCIARE, v. a. *obierać*
z lupiny, łuskać kasztany.

SDISOCCHIARE, v. a. *scherz.*
wyhupić oczy.

SDIVEZZARE, v. *DIVEZZARE.*

SDOGANARE, v. a. *wyprowa-
dzić z komory celnej.*

SDOGLIARE, v. n. e. r. *prze-
stać cierpieć, ukoić się.*

SDOLCINATO, SDOLCIATO, —
TA, ad. *słodki ale bez mocy (o*
winie). = *delikatny, pieśczo-
tliwy (o osobach).*

SDOLERE, v. n. *ir. pozbyć się*
żału, przestać żalić się. Come
fu sdoluto, portò i papperi al ma-
estro Gabbadeo, *Sacch. Nov.*

SDONDOLARE, v. *DONDOLARE.*

SDONNARE, v. a. *uwolnić,
wyzwolić. = v. r. uwolnić się.*

SDONNEARE, v. n. + *przestać*
kochać kobietę.

SDONNINO, ad. m. *gniady.*
Tra falago e — era in mantello,
L. Pulc. Morg.

SDONZELLARSI, v. r. *dreptać,*

dryndać; marudzić, mitrzyć
czas.

SDOPPIARE, v. a. *rozwinąć,
rozłożyć. =* Sdoppiare le conso-
nanti, *podwajać spółgłoski.*

SDORMENTARE, v. a. *obu-
dzić. = v. r. obudzić się.*

SDOSSARE, v. a. *zdjąć z ple-
ców. = v. r. uwolnić się, pozbyć*
się.

SDOTTORARE, v. a. *odjąć*
stopień doktora.

SDOTTORATO, —TA, p. ad.
*mający sobie odjęty stopień do-
ktora. = fig. pozbawiony pe-
wnych ozdób.*

SDRAIARSI, v. r. *rozciągnąć*
się, rozwalić się, wyciągnąć się
jak długi. Si sdralaron sull'er-
betta tutti cotti come monna,
Red. Bocc.

SDRAIATA, SDRAIATINA, s. f.
Fare una —, *rozciągnąć się,
rozwalić się.*

SDRAIONE, av. *leżąc jak dłu-
gi.* Poi ritornando, t'ho vista —,
Buon. Tanc.

SDRISCIARE, v. a. e n. *smok-
tać, smoknąć na konia.*

SDRUCCIEVOLE, ad. m. f.
ślizki.

SDRUCCIOLAMENTO, s. m.
poślizgnięcie się.

SDRUCCIOLANTE, ad. m. f.
*ślizki. = fig. znikomy, prze-
mijający. =* *gladki, płynny, po-
toczysty.* Quanti mai fece versi
interi e rotti, tutti son belli e
sdrucciolanti e dotti, *Lasc. Rim.*

SDRUCCIOLARE, v. n. e. r.
ślizgać się, poślizgnąć się. → in
giù, zeslizznąć się. = wyslizznąć
się. Ella (l'anguilla) m'è schizza-
ta di mano, che sapete com'elle
sdrucciolano, *Sacch. Nov. = peł-
zać, czołgać się.* Per l'erba co-
me biscia sdrucciolava, *Bern.*
Orl. = fig. walić się, sypać się
z góry. Già poteste sentir come
rimbombe l'alto rumore nelle
propinque ville... e con spontoni
ed archi, e spiedi e frombe veder
da' monti sdrucciolarne mille, *Ar.*
*Orl. Fur. = fig. poślizgnąć się,
potknąć się, usterknąć się, po-
błądzić.* Ma noi in questa vita
mortale potemoci molte bene —,
Fr. Giord.

SDRUCCIOLENTE, v. *SDRUC-
CIOLANTE.*

SDRUCCIOLEVOLE, ad. m. f.
*ślizki. = fig. ślizki, niebezpie-
czny, łatwo mogący pobłądzić.*
Ed ora sosteneva la — adolescen-
za, *Fir. As.* Or se tu così igno-
rante delle sdruccirolevoli rivoltu-
re della fortuna? *Fir. As.*

SDRUCCIOLEVOLMENTE, av.
ślizko. = fig. łatwo, gładko.

SDRUCCIOLO, s. m. *ślizgaw-
ka.* Fare allo —, *ślizgać się na*

lodzie. = *posłiznienie się.* = *fig. usterk, potknięcie się.* = *Arch. węgiel ukośny.*

SDRUCCILOLO, —LA, ad. *ślizki*. = *Parola*, *voce sdruciolą*, *wyraz w którym akcent przypada na trzecią od końca zgłoskę*. Rime o versi sdruciolli, *wiersze włoskie dwunastozgłoskowe w których dwie ostatnie są krótkie.*

SDRUCCIOLONE, av. *ślizgający się; tocząc się.*

SDRUCCIOLOSO, —SA, ad. *ślizki, ślizgający się.* = *fig. ułotny, znikomy, przemijający.* = *lekki, niestaty.* = *Verso sdrucioloso, v. sdruciollo.*

SDRUCIO, s.m. *rozprócie.* = *rozporok.* = *otwór, dziura, szpara; szrama, krysa.*

SDRUCIRE, v.a.ir. *próc, rozpróc.* = *rozciąć, rozplatać, rozłupać.* = *v.n er. rozpróc się.* = *rozpaść się, pęknąć.* Essendo essi non guari sopra Maiolica sentirono la nave —, *Bocc.*

SDRUCITO, s.m. *rozporok.* = *fig. wargnienie.*

SDRUCITO, —TA, p. ad. *rozpróty, popróty.* Ma voglio anche cambiar teco il farsetto, perchè questo ch'io ho, tutto è sdrucito, *Bern. url.* = *peknięty, rozpadły, rozłupany.* Sopra la sdrucita nave si gettarono i padroni, *Bocc.* Vedi, che a poggia, e ad orza del Turco imperio la sdrucita barca piega. *Filic.*

SDRUCITURA, s.f. *rozporok.*
SDUCARE, v.a. *odebrać wadzę księgi.* Noi gli abbiamo sducati, e noi non avremo più duchi, *Cell. Vit.*

SE, cong. *jeżeli.* Se non andate a spasso, non v'andrò nemmeno io, *jeżeli nie idziecie na przechadzkę, i ja także nie pójdę.* Se non che, *jeżeli nie, tylko, jeno.* Non ho altro da dirvi, se non che la voglio così, *nie mam ci co innego do powiedzenia, tylko że tak chcę.* Io ho sempre sentito dire, che non trova se non chi cerca, e non ode se non chi ha orecchi, e non vede se non chi ha occhi, *Fir. Disc.* = *czy.* Come poss'io sapere s'ella mi ama, o se m'odia? *jak mogę wiedzieć czy ona mnie kocha czy nienawidzi?* = *gdyby.* Se tu sapessi, *gdybyś wiedział.* = *gdyby nawet, choćby nawet.* Si dispose, se morir ne dovesse, di parlarle esso stesso, *Bocc.* = *SE* zamiast *cosi, che, oby, bogdaj (sic, utinam),* Dante w wielu miejscach.

SE, pron. *się.* Quando la gelosia gli bisognava, del tutto se la spogliò, *kiedy mu potrzeba było zazdrości, całkiem się z niej*

wyzuł. = 2 przyp. di sè, *siebie.* Di sè, nascendo, a Roma non fe' grazia, *Petr.* wymże przypadku przybiera przed sobą przymiarki FUORI, VERSO, APPRESSO, SOPRA, CONTRO, *zewnątrz siebie, ku sobie, przy sobie, nad sobą, przeciw sobie.* In grande e onorevole stato appresso di sè il mentenno, *Bocc.* = 3 przyp. a sè, *sobie.* E a sè medesimo dispiacendo, *Bocc.* = 4 przyp. sè, *się, siebie.* E sè ad ogni suo servizio offerse, *Bocc.* wymże przypadku kładnie się także z różnymi przymiarkami. Ma ciascuno per sè, e poi tutti insieme apertamente confessorono, *lecz każdy z osobna, a potem wszyscy razem jawnie wyznali.* Stare da sè, *mieszkać osobno; być dla siebie, być sobą.* Non fur ribelli, nè fur fedeli a Dio, me per sè foro, *D. Inf.* Si è ucciso da sè stesso, *sam się zabił.* Ma ciascuna per sè pareva ben degna di poema chiarissimo, e d'istoria, *Bocc.* *lecz każda przez się, i t. d.* = 6 przyp. da sè, *od siebie, przez siebie, i t. d.* Cominciò una sua novella, la quale nel vero da sè era bellissima, *Bocc.* A cui rivolgo il mio debole stile pigro da sè, *Petr.* Come da sè, *jak gdyby sam przez się, jak gdyby z własnego popędu.* Da sè a lui, *sam na sam, na cztery oczy.* Bindo v'ando, e da sè a lui aperto gli mostrò tutti i suoi errori,... *i sam na sam wytknął mu wszystkie jego błędy.* In sè, in sè medesimo, *w sobie samym.* Ricciardo in sè medesimo godeva di queste parole, *Bocc.* Con sè, *z sobą samym, sam.* La passer pensierosa e solitaria che sol con seco starsi si diletta, *L. Pulc. Morg.* Seco lui, seco loro, *z nim, z nim.* = *Przed* *NE*, *kładzie się zamiast si.* Facendo vista di non avdersene, *udając że tego niepostrzegł.* Li tre giovani alle lor camere da quelle delle donne separate se ne andarono, *Bocc.*... *poszli sobie, odeszli.* = *Kładzie się przed zaimkami IL, LO, LI, GLI, LA, LE, i pisze się zazwyczaj se' L, a czasem SEL zamiast se IL.* Sel fece chiamare, e si gli disse, *Bocc.*

SEBBENE, *SE BENE*, cong. *choć, lubo, aczkolwiek.*

SECANTE, s.f. *Geom. sieczna.*

SECARE, v.a. *siec, ciąć.*

SECCA, s.f. *hak, odmiął, mielizna w morzu.* Rimanere nelle (sulle) secche, *osiąść, utknąć na mieliznie.* = *Gran secca*, *fig. ziemia* (et vocavit aridam terram, *Genesi, Cap. I. v. 10.*) E se' or sotto l'enisperio giunto, ched è opposto a quel che la gran secca

coperchia, D. Inf. = *fig. Rimanere, trovarsi sulle secche (di Barbaria), osiść na koszu, utknąć, uwięznąć.* Lasciare in sulle secche, in secco, *osadzić na koszu, odbiedz w niebezpieczeństwie.* Così tu, che intimasti la disfida, mi lasci a prima giunta in sulle secche, *L. Lipp. Malm.*

SECCABILE, ad. m. f. *dający się osuszyć.*

SECCAFISTOLE, s.m. *natręt, nudziarz.*

SECCAGGINE, s.f. *suchość, susza.* = *fig. natrętność, uprzykrzenie, naprzykrzenie.* Lasciami aprire, e entrare in casa, per liberarmi da questa —, *Lasc. Spir.* Dare —, *nudzić, naprzykrzać się.*

SECCAGGINOSO, —SA, ad. *usychający, uschły (o drzewach).*

SECCAGNA, s. f. v. **SECCA.**

SECCAMENTE, av. *sucho.*

SECCAMENTO, s. m. *suszenie; suchość.*

SECCARE, v.a. *suszyć, wysuszyć, osuszyć.* — *una pescaia, prov. zagłuszyć wielomównością.* = *Fig. wycierpać, wyścięńczyć, wyssać.* O Scevola, tu se' tenace a tutti, e niuno a te, e secchi i beni altrui, e niuno secca i tuoi, *Albert.* = *nudzić, naprzykrzać się.* Che se tutto descrivervi volessi, seccerei me e seccerei voi stessi, *Cast. An. parl.* Non vo'che voi diciate: tu ci secchi, *Bern. Rim.* = *v. r. schnąć, uschnąć.* Ed al sol venga in ira, talchè si secchi ogni sua foglia verde, *Petr.* = *uschnąć (o jakiej części ciała).*

SECCATICCIA, s. f. *suche drwa.*

SECCATICCIO, —CIA, ad. *przysuchy.*

SECCATIVO, —VA, ad. *suszący, osuszający.*

SECCATO, —TA, p. ad. *osuszony, wysuszony; zeschnięty, uschły, wyschły.* = *otarty, obtarty z potu, z wilgoci.* I sopravvenuti sudori, seccati con bianca benda, *Bocc.*

SECCATOIO, s. m. —IA, s. f. *suszalnia, suszarnia.*

SECCATORE, s. m. *suszący.* = *fig. natręt, nudnik, nudziarz.* I complimentosi, che non la finiscono mai, si possono a buona equità chiamare seccatori, e i medesimi complimenti seccaggini, *Salvin.*

SECCATRICE, s.f. *susząca.* = *fig. sekutnica.*

SECCATURA, s. f. *nuda, nudota, naprzykrzenie, uprzykrzenie.*

SECCAIONE, v. **SECCAMENTO.**

SECCHERECCIO, s.m. *susza*, *posucha*. = *usychanie roślin*.

SECCHERIA, s. f. *kultuwarstwo*, *żmindaćwo*. Oh questa è la più secca — ch'io sentissi giammai, *Cecch. Esalt Cr.*

SECCHERICCIO, —CIA, SECCHERECCIO, —CIA, ad. *napół suchy*, *prawie suchy*. = s.m. *uschle drzewo*, *suche galezie*. Da tre anni in là non si tocchi col pennato, ma con le mani si di-bruchi e levi il —, *Dav. Collt.*

SECCHENZA, s. f. *suchość*, *susza*, *posucha*, *posusza*. = fig. *suchość*, *oschłość* w pi-smiennictwie i pięknych sztukach. = Secchezza di spirito, *Teol. oschłość ducha*.

SECCHIA, s. f. *wiadro*, *wę-borek*. Fig. e prov. *Plover* a —, *lać jak z cebra*, *jak z konwi* (o deszczu). Far come le secchie, *ciggle się kręcić*, *szastać*, *nie posiedzieć na miejscu*. E vanno in giù e'n su come le secchie, *Ciriff. Calv.* Che tante volte al pozzo va la secchia, ch'ella vi lascia il manico o l'orecchia, *L. Lipp. Malm.* *dopóty dzban wodę nosi*, *póki się ucho nie urwie*.

SECCHIATA, s. f. *pełne wiadro*. = fig. *wielka ilość*, *bez liku czego*. Oh che — di cose per aria! *Buon. Fier.*

SECCHIELLO, s. m. dim. SECCHIATINA, SECCHIOLINA, s. f. dim. *wiadanko*. [pek.]

SECCHIO, s. m. *dojnica*, *sko-*
SECCHIONE, s.m. *accr. duże wiadro*.

SECCHISSIMO, —MA, ad. sup. *suchusieńki*, *suchutenki*.

SECCHITA, —TADE, —TATE, s. f. + *suchość*, *susza*, *posucha*.

SEC CIA, s. f. *ściern*, *ściernisko*, *rzyśko*, v. STOPPIA.

SECCO, s. m. *suchość*, *brak wilgoci*. = *suchość*, *susza*, *posusza*, *posucha*. In Puglia fu sì gran — che più di otto mesi stette, che non vi piovve, *G. Vill.* = *uschle drzewo*, *suche galezie*. A secco, av. *sucho*; *nic nie puszcz*; fig. *prosto*, *po prostu*, *bez ogródk*. = Mettere in —, *wyciągnąć statek na suche miejsce*. Muro a —, *mur z samych kamieni*, *bez wapna*. Murare a —, *murować bez wapna*; fig. *budować na piasku*. E i' murei la mia fabbrica a —, *Buon. Tanc.*; *scherz.* *nić nie pi-jać*. Rimanere in —, *oschnąć*, *osiąść*, *uknąć na mizianie*; fig. *osiąść na koszu*, *zostać o-puszczonym w złym razie*. Alla qual nuova corse a Maria ognuno, ed egli rimase in —, *Dav. Scism.*; *zaciąć się w mo-*

wie, *urwać*, *ustać*. = Saper di —, *trącić beczką* (o winie). = Fig. *Anfanare* a —, *naprawdę pracować*, *bicz z piasku kręcić*. Annestare in sul —, *dire di seco in secco*, *coraz z innej beczki dyskurs zaczynać*, *bredzić*.

SECCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *suchy*, *zeschły*, *wyschły*. = *suchy*, *chudy*, *chuderlawy*. = fig. *wyschły*, *oschły*, *wyczerpany*. Secca è la vena dell'usato ingegno, *Petr.* = *suchy*, *oschły* (o *stylu i dzielach sztuki*). = Danari secchi, *leżące pieniądze*. Il quale... secondo la pubblica fama, pensava essere ricchissimo, e sopra tutto di danari secchi, *Lasc. Nov.* = Sec-caserva, *suche drzewo*, *trum-na*. Ma io sarò sotterra in secca selva... prima ch' a sì dolce alba arrivi il sole, *Petr.*

SECCOMORO, s.m. *sykomor*, *figa adamowa*.

SECCORE, s. m. + *suchość*.

SECCUME, s. m. *suche gałęzie*. = *suszone owoce*.

SECEDERE, v. n. ir. *ustąpić*, *usiągnąć się*.

SECENTISTA, s. m. *pisarz włoski XVII wieku*.

SECENTO, s. num. *sześćset*. = fig. *osoba zarozumiała*. Pa-rere il —, *nadymać się*, *napu-szczać się*.

SECESSO, s. m. *ustąpienie*, *oddalenie się*, *odejście*. = u-stronie, *ubocze*. = Evacuare, *ributare per* —, *wypróżnić się przez stolec*.

SECO, zrostek *zaimka sè* z przymikiem *con*, *z sobą*, *z nim*, *z nią*, *z nimi*. Seco lui, *seco lei*, *z nim*, *z nią*. Kładzie się czasem z MEDESIMO, i STESSO, i *znaczy z sobą samym*, *z nim samym*. Czasem go poprzedza przymiek *con*: *Con seco*, *z so-bą*. In Susa con seco la menò, *Bocc.*

SECOLACCIO, s. m. *peg. zły*, *zepsuty wiek*. Quanti Tigelli conterebbe Orazio in questo —? *Salv. Ros. Sat.*

SECOLARE, ad. m. f. *światowy*. = *świecki*, *nie duchowny*, *świecki*, *niezakonny*. Se egli è chierico —, non può il vescovo dispensare con lui senza comando del papa, *Maestruz.* = *stoletni*, *wracający co lat sto*, *wiekowy*. Feste secolari, *święta obchodzone przez Rzymian co lat sto od założenia Rzymu*. Giuochi secolari, *igrzyska stoletnie*. Anno —, *rok stoletni*. = s. m. *osoba świecka*.

SECOLARESCAMENTE, av. *po świecku*.

SECOLARESCO, —CA, pl. —CHI, —CHE, ad. *świecki*, *nie-duchowny*. = *światowy*.

SECOLARITA, s. f. *Leg. juryz-dykcy świecka*, *sąd świecki*.

SECOLARIZZARE, v. a. *Eccel. sekularyzować*, *pozwolić wyjść z zakonu*.

SECOLARIZZAZIONE, s. f. *se-kularyzacya*.

SECOLO, s. m. *wiek*, *stulecie*. = *świat*, *życie doczesne*. La tua mirabil donna è partita di questo —, *D. Vit.* *Uscir di questo —, zejść z tego świata*. = *Uscir fuor del —, esser fuor del —*, fig. *dostać pomieszczenia zmysłów*, *zwarować*, *oszaleć*. Cavar del —, fig. *obrać z rozum*, *przy-wieść do szaleństwa*. = *świat*, *życie świeckie*, *światowe*. La mala vita, ec. e le sollecitudini del — *impediscono le nostre orazioni*, *Cavalc. Frutt.* = *bardzo długi przeciąg czasu*. È un — che non v'abbiam veduto, è un — che v'aspettiamo, *kopa lat jakesmy cię nie widzieli*, *od dawna cię oczekiwaliśmy*. = * *wiek*. — d'oro, d'argento, di ferro, *wiek złoty*, *i t. d.* Il — futuro, *immortale*, *życie przyszłe*, *wieczne*, *wieczność*. Ne' secoli de' secoli, *na wieki wie-ków*.

SECONDA, s. f. *pomoc*, *wspar-cie*. Andare a — de' fiumi, *plynąć z wodą*. Andare a — ad alcuno, fig. *starać się przypodobać komu*, *trafić w humor*. = *Anat. miejsce*, *czepiec*.

SECONDAMENTE, av. *po-wtóre*.

SECONDAMENTECHÈ, av. *po-dług tego jak*.

SECONDANI, s. m. pl. *żołnierze drugiej legii rzymskiej*.

SECONDARE, v. a. *iść za kim*. Ed un gran vecchio il secondava appresso, *Petr.* *Secondan quei che*, *posti inver l'aurora*, *nella costa asiatica albergono*, *Tass. Ger.* = fig. *stosować się do woli*, *trafić w humor*, *wtórować*, *potakiwać*, *dogadzać*, *ulegać*. Egli è troppo manifesto quanto popoli... volentieri imitino i fatti e secondino le voglie de' signori, *Borg.* = *iść*, *postępować za kim w myśli i mowie*. Maraviglia udi-rai, se mi secondi, *D. Purg.*

SECONDARIAMENTE, av. *po-wtóre*.

SECONDARIO, —RIA, ad. *drugiego rzędu*, *podrzędny*. = av. *powtórę*. [seconda]

SECONDINA, s. f. *Anat. v.*

SECONDINO, s. m. *pomoćnik stróża więzienia*.

SECONDO, —DA, ad. *drugi*, *wtóry*. = *Non aver secondo*, *nie*

mieć sobie równego. Che non ebbe secondo lo ben che nella quinta luce è chiuso, *D. Par.* A null'altro secondo, nikomu nie ustępujący pierwszego miejsca, równy każdemu. = *przychyliły, sprzyjający.* = s. m. *sekunda.*

SECONDO, prep. *podług, według, stosownie do.* — la sentenza di Platone, *D. Par.* = *o ile, jak na.* Buono uomo era, — laico, *G. Vill.* = *po.* Ravenna... era la maggiore città che fosse in Italia, e la più famosa — Roma, *G. Vill.* = *av. powtórę.* Quell'onorata man, che — amo. *Petr.* = *podług tego jak, jak.* Per gioco in somma qui facean — fan gli nimici capitali, *Ar. Orl. Fur.*

SECONDOCHE, av. *podług tego jak.*

SECONDOGENITO, —TA, ad. *młodszy.*

SECRETAMENTE, av. *sekretnie, tajemnie.*

SECRETARIO, s. m. *sekretarz.* = *sekretny, dotrzymujący sekretu.* Lo re Carlo manifestò lo suo secreto a uno de' suoi medici lo più — e confidente che egli avesse, *But. D. Purg.*

SECRETO, v. **SEGRETO**.

SECRETORIO, —RIA, ad.

Fisiol. sekrecyjny, przybytowy. **SECREZIONE**, s. f. *Fisiol. sekrecya, wyrabianie soków zwierzęcych.*

SECULARE, **SECULO**, v. **SECOLARE**, ec.

SECURAMENTE, **SECURARE**, **SECURO**, v. **SICURAMENTE**, ec.

SECURE, v. **SCURE**.

SECURITA, —TADE, —TATE, s. f. *bezpieczeństwo, spokojność, ufność.*

SED, zamiast *se*, przed następującą samogłoską, *jeżeli.* Sed egli è vero, *jeżeli jest prawdą.*

SEDANO, s. m. *Bot. seler.*

SEDARE, v. a. *uspokoić, uśmierzyć, ukoić, ulagodzić.*

SEDATAMENTE, av. *spokojnie.*

SEDATIVO, —VA, ad. *Med. łagodzący.* = s. m. *środek łagodzący.*

SEDE, s. f. *siedzenie, ławka, stolec, krzesło.* = La santa —, *stolica apostolska.* = Fig. *siedlisko.* — del male, *siedlisko choroby, złego złego.*

SEDECIMO, —MA, ad. *szesnasty.*

SEDENTARIO, —RIA, ad. *sedentarny, za wiele siedzący.* De quali (uomini di lettere) la testa è affaticata, e lo stomaco debole in riguardo della loro vita sedentaria e meditativa, *Salvin.* **Disc.** Far vita sedentaria, za wie-

le siedzieć, bawić się sedentaryą.

SEDERE, ad. m. f. *siedzący.*

SEDERE, v. n. *siedzieć.* — a mensa, *siedzieć u stołu.* Porsi a —, *usiąść; fig. osiąść, uspokoić się.* = *być położonem, leżeć, stać, znajdować się.* In mezzo 'l mar siede un paese guasto, *D. Inf.* Siede Parigi in una gran pianura, *Ar. Orl. Fur.* = *zasiadać, piastować urząd.* Tiberio pregò i Padri, che facessero Nerone... abile alla questura, senza esser seduto de' venti, *Dav. Tac. Ann.* — a banco, — giudice, — pro tribunali, *zasiadać w sądzie.* — a scranna, v. **SCRANNA.** = fig. *siedzieć na stolicy, panować.* Arrigo... con volontà e mandato di Clemente papa Quinto, il quale allora sedea, fu eletto re de' Romani, *Bocc. Vit. D.* = s. m. *siedzenie, stolec, i t. p.* = *siedzenie, zadek.* Avea un ciccione nel —, *Fr. Sacch. Nov.*

SEDIA, s. f. *stolec, krzesło.* = *tron, stolica.* — apostolica, *stolica apostolska.* Era stata vacante la — apostolica dieci mesi, *G. Vill.* Ma i cavalieri non nascono a cavallo, nè i maestri in cattedra, nè i re in —, *Fr. Giord.* = *Sedia curule, krzesło senatorskie.* = *siedziba, siedlisko.* Onde i mobili popoli, pochi rimasi, pensano di nuove sedie, *Bocc.* = *miejsce w niebie.* Potea innanzi lei andarne a veder prepar sua — in cielo, *Petr.*

SEDIADORO, ad. m. f. * *siedzący w złotem krześle (o jutrzence).* E risplende l'Aurora —, *Salvin. Odiss.*

SEDICESIMO, —MA, ad. *szesnasty.*

SEDICI, s. num. *szesnaście.*

SEDICIANGOLARE, ad. m. f. *szesnastokątny.* Voi sapete, signor, come la piazza è di figura —, *Buon. Fier.*

SEDILE, s. m. *stolec, ławka, zadek.* = *Sedili, legary, kętnary.*

SEDIMENTO, s. m. *fus, gręzy, męty, osad.* = *Chim. osad.*

SEDIMENTOSO, —SA, ad. *mętny.* Orine grosse e sedimentose, *Red. Cons.*

SEDO, v. **SEDE**, **SEDIA**.

SEDITORE, s. m. *siedzący wraz z innemi osobami u stołu.* E così... donava a' seditori agiate sedie, *Guid. G.*

SEDIZIONE, s. f. *bunt, rokosz.* = fig. *zaburzenie w ciele ludzkim.*

SEDIZIOSO, —SA, ad. *buntowniczy.*

SEDO, s. m. *Bot. rozchodnik.* — *fabaria, wronie masto.*

SEDOTTO, —TA, p. ad. *zwiedziony, uwiedziony.*

SEDUCENTE, ad. m. f. *zwo- dzący, ludzący.*

SEDUCIMENTO, s. m. *zwiedzenie, uwiedzenie.*

SEDUCTORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *zwo- dziciel, zwodzicielka.*

SEDURRE, v. a. *ir. zwodzić, uwodzić, podmawiać, namawiać na co złego.*

SEDUTO, —TA, p. ad. v. **SEDERE**.

SEDUTTORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *zwo- dziciel, zwodzicielka.*

SEDUTTORIO, —RIA, ad. *zwo- dzący, ludzący.*

SEDUZIONE, s. f. *zwo- dzenie, uwodzenie, namowa na złe.* — è inducimento del prossimo a malfare, *But. D. Inf.*

SEGA, s. f. *pila.* = *G. e M. Vill. pogłowne.*

SEGABILE, ad. m. f. *dający się piłować.* Legname —, *drzewo do piłowania.* = *mogący przepiłować, przeciąć.*

SEGALE, s. f. *żyto.*

SEGALIGNO, —NA, ad. *żytni.* = fig. *śniady, ciemny; suchy, chuderlawy.* Il segaligno e fredolososo Redi, *Red. Bacc.*

SEGALONE, s. m. *Ornit. tracz.*

SEGAMENTO, s. m. *piłowanie.* = Punto del —, *Geom. punkt przecięcia.*

SEGANTE, ad. m. f. *piłujący.* = s. f. *Geom. sieczna.*

SEGARE, v. a. *piłować.* = *przeciąć, rozciąć, przetrząć, odciąć.* Dormendo il padre, una notte gli segò le veni, *Pass.* Tu hai dallato quel di Becheria di cui segò Fiorenza la gorgiera, *D. Inf.* = *siec, żąć, kosić.* Il buon villano... segando i prati all'alto sole ardente, *Alam. Gir.* Le biade abbandonate erano, senza essere, non che raccolte, ma pur segate, *Bocc.* = *pruć morze (o okręcić).* Tosto che 'l duca ed io nel legno fui, segando se ne va l'antica prora, *D. Inf.* = *przecinać (o liniach).*

SEGATICCIO, —CIA, ad. *dobry do piłowania (o drzewie).*

SEGATORE, s. m. *pilarz, tracz.* = *kosarz, żeniec, żniwiarz.*

SEGATURA, s. f. *piłowanie.* = *trociny.* = *przecięcie pila, miejsce przez które pila przeszła.* = *Segatura delle biade, żęcie, żniwo.* — del fieno, *koszenie, kośba, kosowica.*

SEGAVERE, s. m. *zdzierca, łupieżca, derus.*

SEGENTE, ad. m. f. *siedzący.*

SEGGETTA, s. f. *SEGGETTINA*, dim. *lektyka.* = *stolec.*

SEGGETTIERE, s. m. *lektykarz.*

SEGGIA, s. f. *siedzenie, stółek, krzeszło*, v. *SEDIA*. Far lunga —, + *dlugo dosiadłować*.

SEGGIO, s. m. v. *SEDIA*, *SEDE*. = *grunt*. Brama il — *trovar profondo e grasso, schiava il sabbioso*, *Alam. Colt.*

SEGGIOLA, s. f. — *INA*, s. f. dim. — *INO*, s. m. dim. *krzesło oplecione stółką*, i t. p. = *lektyka*. = *Seggiola*, *Arch. podpora krokwi*.

SEGGIOLACCIA, s. f. *peg. krzesłisko, stołczyśko*.

SEGGIOLO, s. m. *stołek*.

SEGGIOLONE, s. m. *accr. duże krzesło z poręczami*.

SEGHETTA, s. f. dim. *pilka, piłeczka, pilniczek*, = *dawna fryzura kobiet*.

SEGHETTATO, — *TA*, ad. *Bot. pilkowany*.

SEGMENTO, s. m. *odcinek*.

SEGNACASO, s. m. *Gram. przyimek A, DI, DA, wskazujący przypadki*.

SEGNACCENTO, s. m. *Gram. kreska*.

SEGNACOLO, s. m. *znak, znamie, cecha, piętno*. = *wstążeczka w książce*. [nie.]

SEGNALANZA, s. f. + *znacze*

SEGNALARE, v. a. *odznaczyć*. = v. r. *odznaczyć się, wstawić się*.

SEGNALATAMENTE, av. *głównie, szczególnie, mianowicie*.

SEGNALATO, — *TA*, p. ad. *znaczący, znakomity, znamienity*.

SEGNALE, s. m. *znak, oznaka, cecha, znamie*. Niuno — *da potere rapportare le vide, fuori che uno ch'ella n'avea sotto la sinistra poppa*, *Bocc.* — *d'alfetto*, *znak, dowód miłości*. = *znak, wroźba*. = *Milit. znak, sygnał*. = *uryna chorego do pokazania doktorowi*. = *Astr. znak zodiaku*. Dio onnipotente fece sette pianete... e dodici segnali, *Brun. Tesor.* = *sygnał telegraficzny, żeglarski, tudzież na drodze żelaznej*.

SEGNALETTO, *SEGNALUZZO*, s. m. dim. *znaczek*.

SEGNARE, v. a. *znaczyć, naznaczyć, położyć lub postawić co na znak*. Quando venimmo in quella foce stretta, ov' Ercole segnò li suoi riguardi, *D. Inf.* — *le biancherie, znaczyć bieleżnę*. = *oznaczyć nazwiskiem, nazwać*. Della quale appellazione gli segna non solamente Nonno ma ancora altri poeti, *Salvin.* = *podpisać*. = *oznaczać czas (o latach)*. Quai fur gli anni che si segnaro in vostra puerizia? *D. Par.* = *znaczyć miary, ważyć na znak że są sprzączone*.

upatrzeć miejsc w które się ma ugodzić, celować. Giunselo appunto ove l'avea segnato, sotto al ginocchio, *Bern. Orl.* = *żegnać, błogosławić*. = *puścić krew*. Per guardare la sanità del cavallo, si dee quattro volte — della vena usata, *Cresc.* = v. r. *przeżegnać się*. = *fig. żegnać się*. Aspetta pur, che se tu gli vedrai, ti segnerai con più di cento croci, *Ciriff. Calv.*

SEGNATAMENTE, av. *mianowicie, głównie, zwłaszcza*. = *wyraznie*. = *umyślnie*.

SEGNATO, — *TA*, p. ad. *naznaczony, oznaczony krzyżem*. Lasciare, mandare uno segnato e benedetto, *dać komu krzyż na drogę*. = *napiętnowany, nacechowany*. = *podpisany*. = *jawny, wyraźny*. = *naznaczony*, *przeznaczony (dzień)*. = *wyrażony, wyryty, odlany, wyróżniony (posąg)*. O Niohe con che occhi dolenti vedev' io te segnata in sulla strada! *D. Purg.* = *Strada segnata, uторowana, ubita droga*. E sia presto a tentar tutte le strade non segnate d' altrui, *Alam. Colt.* Ch' ogni segnato calle provo contrario alla tranquilla vita, *Petr.* = *oznaczony, opisany, wskazany, przyłoczony*. = s. m. *cecha, piętno*.

SEGNATORE, s. m. — *TRICE*, s. f. *znaczący, znacząca*.

SEGNATURA, s. f. *znak, cecha*. = *podpis*. = *trybunał duchowny w Rzymie, złożony z siedmiu prałatów i kardynała*. [czek.]

SEGNETTO, s. m. dim. *znacze*. **SEGNÒ**, s. m. *znak, oznaka, cecha*. = *rysopis, opis rysów twarzy*. Del quale tutti i segni le disse, *Bocc.* = *pieczęć, piętno, odcisk*. Ma non ciascun — è buono ancorchè buona sia la cera, *D. Purg.* = *wizerunek, posąg*. O Roboam, già non par che minacci quivi il tuo —, *D. Purg.* Fermava il piè ciascun di questi segni sopra due belle immagini, *Ar. Orl. Fur.* Di cotai segni variato o sculto era il metallo delle regie porte, *Tass. Ger.* = *znak na niebie, zjawisko, cud*. Far segni, *czynić znaki, cuda*. = *Bianco* —, *blankiet z cynam podpisem*. = * *szlandar, chorągiew*. Poichè tu veggi con quanta ragione si muove contro 'l sacrosanto —, *D. Par.* = *ślad*. Or con si chiara luce e con tai segni errar non dessi in quel breve viaggio, *Petr.* = *cel*. Amor m'ha posto come — a strale, *Petr.* Io per me nacqui un — ad ogni stral delle sventure umane,

Bemb. Dare o trar nel —, *prop. e fig. trafić do celu*. Trar nel —, *fig. natrafić na kogo zdolnego do czego, upatrzeć go do czego*. = *znak na ciełe od zbicia, stłuczenia, siniak*. Ma ponete mente, se io ho — alcuno per tutta la persona di battitura, *Bocc.* = *Segno della croce, znak krzyża świętego*. = *znak, sygnał, hasło*. Già hanno mosso il campo, ordinato le squadre, dato il —, *Fir. As.* = *Fare stare a —, tenere a —, trzymać w ryzie, w klubach*. Ridurre al —, *nagiąć, przywieść do posłuszeństwa*. Stare al —, *być posłusznym, uległym, pełnym uszanowania*. Tornare a —, *wrócić do posłuszeństwa*. = *Astr. Segni celesti, znaki zodiaku*. = *A segno, doskonale*. A, in — che, *tak iż*. A questo —, *do tego stopnia, do tego punktu, tak dalece*. Chi avrebbe creduto che le cose potessero arrivare a questo —? *Manz. P. S.* = *Per filo e per segno, segno per segno, av. ze wszystkimi szczegółami, dokładnie, akuratnie, od a aż do z*. = *uryna z której lekarz poznaje chorobę pacjenta*. Io credo che bisogni, che voi veggiate il —, *Mach. Mondr.* Acciocchè la domenica stesse riposato, e poi il lunedì portasse il —, *Fr. Sacch.*

SEGNORE, — *RAGGIO*, — *RIA*, v. *SIGNORE*, ec.

SEGNUZZO, s. m. dim. *znaczek*. Senza un — *di barba*, *Fir. As.*

SEGO, s. m. *lój*, v. *SEVO*.

SEGOLA, v. *SEGALE*.

SEGOLO, s. m. *siekierka do obcinania drzew*.

SENONE, s. m. *accr. duża pila*. = v. *SEGOLO*. [odłączać.]

SEGREGARE, v. a. *oddzielać*. **SEGRENNÀ**, s. m. f. *bass. chuchraczek, chuchraczka, chudaczek, chudaczka*. Fingon la Fama sollazzante, vergine, ec. e l'Avvarizia una —, *Alleg.*

SEGRENUCCIACCIA, s. f. dim. *peg. kobieta chuda jak szczepa a złośliwa jak jedza*.

SEGRETA, s. f. *ściśle więzienie*. Trovasi in questo tempo nelle segrete, *Varch. Stor.* = *cicha modlitwa prz. mszy*. = *siatka żelazna na głowę*.

SEGRETAMENTE, av. *skrycie, tajemnie*.

SEGRETARIA, s. f. *powiernica*. = *kobieta dotrzymująca sekretu*.

SEGRETARIATO, s. m. *sekre-tarstwo*.

SEGRETARIESCO, — *CA*, *SEGRE-TARIZIO*, — *ZIA*, ad. *sekre-tarski*.

SEGRE-TARIO, s. m. *sekre-tarz*. — *di Stato*, *sekre-tarz sta-*

nu, minister. = powiernik, człowiek dotrzymujący sekretu. SEGRETRARIONE, s. m. accr. poufały powiernik.

SEGRETARIO, v. SEGRETARIO.

SEGRETERIA, s. f. sekretaryat. = osoby należące do sekretaryatu. = biurko.

SEGRETEZZA, s. f. sekretność, tajemniczość.

SEGRETIERE, s. m. + sekretarz. = człowiek dobry do sekretu.

SEGRETO, s. m. sekret, tajemnica. Tenere il —, dotrzymać sekretu. Al, di, in —, sekretnie, potajennie. = sekret, lekarstwo sekretne. = powiernik. = fig. serce, głab serca.

SEGRETO, —TA, ad. tajemny, tajny, skryty, ukryty, sekretny. = oddzielony, odrębny, opodal będący. Vide per avventura in una parte assai segreta di quella, il muro ec. Bocc. = av. skrycie, sekretnie.

SEGUACE, ad. e s. idący za kim, następnik. = zwolennik, stronnik. O Simon mago, o miseri seguaci, D. Inf. Per la superbia cadde il primo Angelo, e rovinò di cielo con tutti i suoi seguaci, Pass. = następujący. O nel mese dianzi o nel —, Ar. Orl. Fur.

SEQUELA, v. SEQUELA.

SEGUENTE, ad. m. f. następujący, następny. Di —, av. następnie. Per —, av. a zatem.

SEGUENTEMENTE, av. potem. = zatem, przeto, więc.

SEGUENZA, s. f. dalszy ciąg. = kupa, gromada, zgroma. — d' uccelli, di topi, ec. stado ptaków, gromada szczerurów.

SEGUGIO, s. m. gatunek psa gonczego. [to.]

SEGUIMENTO, v. SEGUIMENTO.

SEGUIRE, v. a. iść, postępować za kim lub za czem. Cominciarono a fuggire, e costoro a seguirgli, Bocc. — una strada, iść drogą, trzymać się drogi. — la via della virtù, iść drogą cnoty. — un certo modo di vivere, prowadzić pewien tryb życia. = dalej ciągnąć, dalej rzecz prowadzić, dalej opowiadać, nie ustawać. — il viaggio, pusić się w dalszą drogę. — il suo dire, dalej mówić, dalej rzecz ciągnąć. Mi conviene dire l'origine e la cagione, perchè Fiesole fu disfatta, e poi — la edificazione di Firenze, Fior. Pecor. Quella che cominciata avea, e mal seguita, senza finita, lasciò stare, Bocc. = iść za czyją wolą, być powolnym czyjej woli, życzeniu. Disposta sono in ciò di — il piacer vostro, Bocc.

= zdarzyć się, nastąpić. Oltre a questo ne seguì la morte di molti, Bocc. La battaglia seguì non molto lontano dalle mura della città, Bent.

SEGUITA, s. f. dalszy ciąg.

SEQUITABILE, ad. m. f. godzien naśladowania. [pnie.]

SEQUITAMENTE, av. nastę-

powanie za czem, trzymanie się czego. Che cosa è ragione? — della natura, Sen. Pist.

SEQUITANTE, ad. e s. naśladowca, stronnik, zwolennik.

SEQUITARE, v. a. iść, postępować za kim. — le pedate d' alcuno, wstępować w czyje ślady. = oddawać się czemu

— la gola, oddawać się bruchowi. = dalej ciągnąć, prowadzić, v. SEGUIRE. = dostąpić.

= ścigać, prześladować. = v. n. następować po czem, nastąpić.

= nastąpić, wynikać z czego. = kontynuować, dalej co robić, opowiadać i t. d. Seguitarono... gli altri Pontefici di batterla (quella moneta), Borg. La reina impose il — a Fiammetta, Bocc. = nastąpić, zdarzyć się.

SEQUITATORE, s. m. — TRICE, s. f. następnik, stronnik, zwolennik.

SEQUITO [sé-gui-to], s. m. poczet, orszak, towarzystwo. = następstwo, skutek.

SEQUITO, —TA [-gui-to], p. ad. v. SEGUIRE. = przytrafiony, zdarzony, zaszyty. Durò poscia a scrivere fino alla sua morte, seguita nel mese di ec. Red. Occh. = mający wziętość, poważany, szanowany. = s. m. co się zdarzyło, co się działo, co nastąpiło, wypadek, zdarzenie, skutek. Non doveva alla fine venir pubblicamente alla luce ec. il —? Fag. Com.

SEI, s. num. sześć.

SEICENTO, v. SECENTO.

SEIMILA, s. num. 6 tysięcy.

SEINO, s. m. dwie szóstki w grze w kości.

SELCE, s. f. Min. krzemień. = kamień.

SELCIARE, v. a. wykladać, brukować kamykami.

SELCIATA, s. f. droga, ulica brukowana.

SELCIOSO, —SA, ad. krzemienisty.

SELLA, s. f. siodło. Montare in —, wsiąść na konia; fig. przysięść do władzy, do znaczenia. Perchè Silio, montato in sella, non la spregiasse, Dav. Tac. An. Votar la —, wylecieć z siodła, zlecieć z konia (bijąc się konno). Stare in —, siedzieć na siodle; fig. być w dobrym sta-

nie. = Rimaner in —, fig. otrzy-
mać górę, wyższość. Vinca il
ver dunque e si mantenga in —,
Petr. = stolica, tron. Ahi, gen-
te, che dovresti esser divota e
lasciar seder Cesar nella —, D.
Purg. = stolec. Andare a —, iść
na stolec.

SELLAIO, s. m. siodlarz.

SELLARE, v. a. siodłać, kul-
baczyć. [ska.]

SELLARIA, s. f. ulica siodlar-
SELLATO, —TA, p. ad. osio-
dlany. = mający wklesły grzbiet
(o koniu). = gotów. Orlando disse:
io son sempre sellato, L. Pulc.

SELLETTA, s. f. sellino, s. m.
dim. siodelko.

SELVA, s. f. las. = Fig. kopie,
dzidy, maszy okretów gesto
wznoszące się naksztalt lasu.
Da strana circondate e fiera —
d'aste e di spade, Ar. Orl. Fur.
= gromda. La — dico, di spiriti
spessi, D. Inf. = zbiór wycię-
gów z dzieł.

SERVACCIA, s. f. peg. gesty,
ciemny las. = v. SELVA. In una —,
che aveva fatto, di luoghi d'auto-
ri ec. non ci aveva questi due.
Magal. Lett. [ko.]

SERVAGGIAMENTO, av. dzi-

SERVAGGINA, v. SALVAGGINA.

SERVAGGIO, —CIA, ad. dzi-
ki, leśny. = dziko rosnący. =
dziki, pusty. ...se vuoi campar
d'esto luogo selvaggio, D. Inf. =
dziki, nieokrzesany. = nie-
świadomy, obcy. La turba che
rimase lì, selvaggia parea del lo-
co, rimirando intorno, D. Purg.
= dziki, nieoswojony, nieobe-
znany. Egli e sua gente Catalana
erano ancora con loro selvaggi, G.
Vill. [lesny.]

SILVARECCIO, —CIA, ad.

SILVETTA, s. f. dim. lasek.

SILVOSO, —SA, ad. leśisty.

SEM, v. wielu miejscach u

Danta zamiast SIAMO, jesteśmy.

SEMBIANTE, s. m. twarz, o-
blicze, wejście. Fare strano

—, przyjąć z kwaśną twarzą.

Con — turbato un di le disse, Bocc.

= obraz duszy, myśl. Perchè

l'ombra si tacque e riguardommi

negli occhi ove l' — più si ficca,

D. Purg. = pozór, podobien-

stwo. Fare, mostrar —, udawać

co. Con falsi sembianti mostrava

amore a' cittadini, G. Vill. In, per

—, na pozór. = ad. podobny.

Di beltate e di lumi si sembianti,

Petr.

SEMBIANZA, s. f. twarz, o-
blicze. = znak, skinienie, o-
znaka. Poi mi volsi a Beatrice e

quella pronte sembianze femmi,

D. Purg. = pozór, podobien-

stwo. Una verità, ec. che ha di

menzogna —, Bocc. Serene avea-

no sembianze di femmine dal capo infino alla coscia, e dalle cosce in giù avevano — di pesce, *Brun.*
SEMBRAGLIA, *SEMBLEA*, s. f. + oddział jazdy, zbiegowisko.

SEMBRARE, *SEMBIARE*, + *SEMBLARE*, + v. n. zdawać się.

SEME, s. m. nasienie, ziarno. Ogni erba si conosce per lo —, fig. *D. Purg.* = nasienie wzrzące, v. *SPERMO*. Pinca da —, bass. czop, bahean. = fig. ród, plemie, rodzaj ludzki. Bestemiavano Iddio, e i lor parenti, l'umana spezie, il luogo, il tempo e l' — di lor semenza, *D. Inf.* = nasienie, potomstwo, plemie. Ma de' Saluri bisognava spegnere il —, *Dav. Tac. An.* = nasienie, przyczyna, początek. Ma se le mie parole esser den — che frutti infamia al traditor ch'io rodo, *D. Inf.* = masć w kartach.

SEMENTA, s. f. nasienie, ziarno. = fig. nasienie, początek, źródło. Quinci comprender puoi ch'esser conviene amor — in voi d'ogni virtute, *D. Purg.* = fig. plemie, potomstwo, v. *SEME*. = siew, zasiew. Al tempo della — furono superchie piove, sicché corrono la —, *G. Vill.* = siew.

SEMENTARE, v. a. siać.

SEMENTATORE, s. m. siewacz, siewiarz.

SEMENTINE, s. f. *Antiq. rom.* obsiewki.

SEMENZA, s. f. nasienie. = zasiew, zasiewy. L'acqua soverchio il terreno, e guastò ogni semenza, *G. Vill.* = plemie, potomstwo. = przyczyna, początek, źródło.

SEMENTAIO, s. m. nasiennik, skąd się przesadzają rośliny. = szkółka drzew.

SEMENTZETTA, s. f. dim. nasionko.

SEMENTZIRE, v. n. ir. wysypywać się, kłócić się. Colgonsi le rape del mese d'Ottobre, e... si piantano, accoché sementziscano la state seguente, *Cresc.*

SEMENTRALE, ad. m. f. półroczny.

SEMENTRE, s. m. półrocze. = komorne za pół roku.

SEMICANUTO, —TA, ad. na pół siwy, szpakowaty.

SEMICERCHIO, *SEMICIRCOLO*, s. m. półkole.

SEMICIRCOLARE, —CULARE, ad. m. f. w kształcie półkola, półkólny. [dnik.]

SEMICOLON, s. m. Gram. średnicmowa, s. f. Mus. półogonki. [pępek.]

SEMICUPIO, s. m. kąpiel po średnim, s. m. półbożek.

SEMIADIOMETRO, s. m. Geom. pół średnicy, promień.

SEMI DOTTO, —TA, ad. półuczony. [brzyma.]

SEMIGIGANTE, s. m. pół olseignorante, ad. m. f. niedouczony.

SEMIGNUDO, —DA, ad. półnagi. [cy.]

SEMILA, s. numi. sześć tysięcy. **SEMILUNARE**, ad. m. f. półwieczowy.

SEMIMETALLO, s. m. Chim. półkruszec. [zyka.]

SEMIMUSICO, s. m. półmuzykant, —LA, ad. półniemy.

SEMINAIO, s. m. nasiennik, jacecznik, v. *OVAIA*.

SEMINALE, ad. m. f. nasienny. Liqueur —, płyn nasienny. = Bot. siewny. Ne' boschi più spessi e ne' seminali campi più radi si pongoano, *Cresc.*

SEMINAMENTO, s. m. sianie, posianie, zasianie. = Seminamento di scandalo, fig. rozsiewanie niezgody.

SEMINARE, v. a. siać, posiać, zasiać. = fig. siać, rozsiewać, zasiać. Seminasti di stelle i firmamenti, *Mont.* Su' campi tuoi più culti semina stragi, e morti barbaro ferro, *Filic.* — la discordia o la ziania, rozsiewać niezgodę. = rozsiewać pogłoskę, rozgłaszać. — falsa dottrina, rozsiewać fałszywą naukę, błędy. = Seminare in sabbia, fig. siać na piasku, napróżno pracować. = Altri semina, altri poi raccoglie, prov. kto inny siewie, kto inny zbiera.

SEMINARIO, s. m. szkoła drzewek. = fig. szkoła. Francia è — di soldati, *Francia jest szkołą żołnierzy.* = seminarium.

SEMINARIO, —RIA, ad. nasienny, nasieniowy.

SEMINATAMENTE, av. tu i owdzie. [narzysta.]

SEMINARISTA, s. m. seminista, s. m. pole zasiane, zasiewy. = zboże na pniu.

In Terra di Lavoro nodi di venti abatterono ville e arbori e seminati, *Dav. Tac. An.* = Fig. Uscir del —, gadać od rzeczy, jak z gorączki, bredzić, pleść koszałki opaki; stracić rozum, zwariować. Cavare, trar dal —, obracć z rozumem, przywieść do szalenstwa; zbicć z tropu. = Tornare a bottega o sul —, prov. ciagle do swego powracać, ciagle o jednym kletać. = p. ad. posiany; fig. rozsiany, zasiany, ułany, utkany, przetykany. Essendo già le tavole messe, e ogni cosa d'erbuće odorose e di bei fiori seminata, ec. *Bocc.* Prese due grosse lance, con duo

pennoncelli d'oro lavorati, e seminati di vermiglie rose, *Bocc.*

SEMINATORE, s. m. siewacz, siewiarz. = Seminatore di scandalo, e di scisma, fig. *D. Inf.* rozsiewacz fałszywych wieści, niezgody. = machina do siania.

SEMINATRICE, s. f. siewiąca. = fig. początek, źródło, przyczyna.

SEMINATURA, —ZIONE, s. f. sianie, zasianie.

SEMPARABOLA, s. f. Geom. pół paraboli.

SEMIPOETA, s. m. tuzinkowy poeta.

SEMIROTONDO, —DA, ad. pół okrągły.

SEMISVOLTO, —TA, ad. na pół rozwinięty. [żyna.]

SEMITA, s. f. ścieżka, droga. **SEMITERETE**, ad. m. f. Bot. półwalcowaty.

SEMITUONO, s. m. pół tonu.

SEMIUOMO, s. m. człczek.

SEMIVESTITO, —TA, ad. na pół ubrany.

SEMI VIRTU, s. f. pół cnoty.

SEMI VIVO, —VA, ad. pół żywy.

SEMMENTO, s. m. Geom. odciinek kola.

SEMOLA, s. f. otręby. [ny.]

SEMOLAIO, —IA, ad. otrębiący.

SEMOLELLA, s. f. kaszka drobna.

SEMOLINO, s. m. dim. nasionko. = v. *SEMOLELLA*.

SEMOLOSO, —SA, ad. otrębiasty.

SEMOVENTE, ad. m. f. samoruchy, samoruszny. Beni semoventi, *Leg.* dobra ruchome.

SEMPITERNALMENTE, —NAMENTE, av. wiecznie, na wieki.

SEMPITERNARE, v. a. uwiecznić. [ność.]

SEMPITERNITÀ, s. f. wieczność.

SEMPITERNO, —CIA, **SEMPITERNALE**, ad. wieczny. In sempiterno, av. na wieki.

SEMPlice, s. m. f. prosty, pojedynczy, niezłożony. = goty. — promissione, — parola, gola obietnica, gole słowa. = prosty, szczery. = dobrućszy, łatwowiećny. = I semplici, ziola lekasckie.

SEMPlicELLO, —LA, —TTO, —TA, ad. dim. nieco prosty, łatwowiećny, niewinny.

SEMPlicEMENTE, av. prosto, poprostu. = jedyme, tylko.

SEMPliceZZA, v. **SEMPlicITÀ**.

SEMPlicIAccio, —CIA, ad. es. peg. bardzo prosty, bardzo łatwowiećny, prawie głupi.

SEMPlicIARIO, s. m. ksiązka o ziolach.

SEMPlicIONE, **SEMPliciotto**, ad. e s. m. accr. głupiec.

SEMPLICISSIMO, —MA, ad. sup. bardzo prosty. = bardzo prosty, łatwowierny. = Semplicissimi errori, grube błędy.

SEMPLICISTA, s. m. znajdujący się na ziolach, = ogród zielny.

SEMPlicità, —TADÉ, —TATE, s. f. prostota, pojedynczość. = nieroztropność, nierozgarnienie, głupota. Della sua — sovente gran festa prendevano, Bocc. = szczerze, dobroduszość. Era uomo d' una buona —, Fr. Giord. = szczerota, prostota, naturalność.

SEMPRE, av. zawsze, zawsze. Sempre che, ile razy; dopokąd, dopóki. = Sempre mai, mai sempre, * zawsze, ustawicznie. Per —, na zawsze.

SEMPREVIVA, s. f. Bot. rojnik, skoczek, rozchodnik więkkszy.

SENA, s. f. Bot. kasya sene-sowa, senes.

SENAPA, —PE, s. f. Bot. gorczyca.

SENAPISMO, s. m. synapizma.

SENARIO, —RIA, ad. złożony z sześciu.

SENATO, s. m. senat. Tenere il —, zgromadzić senat.

SENATOCONSULTO, s. m. uchwala senatu (rzymskiego).

SENATORE, s. m. senator.

SENATORESSA, —TRICE, s. f. senatorka. [stwo.]

SENATORIA, s. f. senator-

SENATORIO, —RIA, ad. senatorski.

SENIAZIONE, s. f. Bot. rze-rzucha, v. CRESCIONE.

SENE, s. m. starzec.

SENECIO, s. m. Bot. marzmyłodek, starzec.

SENETTA, SENETTÙ, —UDE, —UTE, s. f. starość.

SENICI, s. f. Med. nabrzmiałość gruczołów w gardle.

SENIŁE, ad. m. f. stary, zgrzybiały.

SENIO, s. m. zgrzybiałość.

SENNINO, s. m. osoba stateczna.

SENNO, s. m. sąd, rozsądek, rozum, mądrość, roztropność. Qui dimora Prudenza, cui la gente in volgare suole — chiamare, Brun. Tesor. Fece col — assai, e con la spada, D. Inf. Molto egli oprò col — e colla mano, Tass. Ger. Privo, munto di —, obrany z rozumu. Cresciuto innanzi al —, urosł duży a głupi. Esser in buon —, być przy zdrowym rozumie. Uscir di —, esser fuori di —, stracić rozum, zwaryować, oszaleć. Tu se' fuori del —, o Paolo, e parmi che la molta lettura ti fa uscire del —, Cavalc. Att. Apost. Del — di poi, ne son

ripiene le fosse, prov. mądry Polak po szkodzie. = zmysł. = sens, zdanie, myśl. = rada. = zdanie, mniemanie. Fare a — di alcuno, zrobić co podług czyjego zdania, za czyją radą. Se io debbo dire interamente il mio —, Cas. Let. = wola, upodobanie. = chytrłość, przebiegłość. = A senno, per senno, podług upodobania, do woli. Lasciali lagrimare pure a lor —, D. Inf. = Da senno, da buon senno, doprawdy, serio. In senno, przy zdrowych zmysłach. Essere in buon —, być przy rozumie, przy zdrowych zmysłach.

SENUCCIO, v. SENNINO.

SENO, s. m. łono, od szyi do pępka. = pazucha, zanadrze. Mettere in —, schować, włożyć w zanadrze. Trarre di —, wyciągnąć z zanadrze. = piersi kobiece, gors. = łono, żywot, macica. = kraj ojczysty, miasto rodzinne. Recati a mente il nostro avaro —, D. Inf. = Seno d' Abramo, Eccl. łono Abrahama, gdzie były dusze wybranych przed przyjściem Chrystusa. = odnoga morska, zatoka. Il mare detto — Adriatico chiamato oggi golfo di Vinigia, G. Vill. = Anat. zatoka kostna. = zagiecie sukni, fałd, pola złożona we dwoje. Osprezzator delle più dubbie imprese, e guerriera e pace in questo sen t' appor-tò, Tass. Ger.

SE NON, partic. eccet. wyjąwszy, oprócz. D' ogni cosa ec. fornito s'era — d' un palafreno, Bocc. = Se non che, se non fosse che, gdyby nie. = jeżeli nie, inaczej. Ditel costinci, —, l' arco tiro. D. Inf. = Se non se, chyba że, wyjąwszy.

SENSALE, s. m. faktor, barasnik. = s. f. faktorka, rafurka, stręczycielka.

SENSATAMENTE, av. za pomocą zmysłów. = mądrze, rozsądnie, roztropnie.

SENSATISSIMO, —MA, ad. sup. bardzo rozsądny, bardzo mądry. = bardzo widoczny. Questa sensatissima verità, Gal. Dial.

SENSATO, —TA, ad. podpadający pod zmysły, widoczny. = mądry, rozumny.

SENSAZIONE, s. f. czucie, uczucie, wrażenie które umysł odbiera od przedmiotów przez zmysły.

SENSERIA, s. f. faktorne, baraszne. = faktorstwo, barasznictwo.

SENSIBILE, ad. m. f. dający się czuć, uczuć, czyniący wrażenie

nie na zmysłach. Il mondo —, świat zmysłowy. = differenza, znaczna różnica. Dolore —, ból dotkliwy, dojmujący. = czujący, czuły, odbierający wrażenia przez zmysły, = czuły, tkliwy. = s. m. co się daje czuć.

SENSIBILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. czułość, władza czucia. = czułość, tkliwość.

SENSIBILMENTE, av. zmysłowo, za pomocą zmysłów. = osobliwie, cielesnie. Ad immortale secolo andò, e fu —, D. Inf.

SENSITIVA, s. f. władza czucia. = Bot. czulek.

SENSITIVAMENTE, av. przez czucie sprawione na zmysłach.

SENSITIVO, —VA, ad. czujący, oddarzony czuciem. = czuły, drażliwy.

SENSO, s. m. czucie, zmysł czucia, i sam zmysł czyli narzędzie czucia. = czułość, doskonałość narzędzi fizycznych. S'averà un termometro, ec. d' un — così squisito, ec. Sagg. Nat. esp. = zmysłowość. Regnano i sensi e la ragione è morta, Petr. = rozumienie, zdanie, sens wyrazu, myśl. Queste parole di colore oscuro vid' io scritte al sommo d' una porta, perche' lo maestro, il — lor m'è duro, D. Inf. = rozum, pojęcie. Vergine d' alti sensi, Petr. Senso comune, pospolitoy rozsądek. Il buon — c'era, ma se ne stava nascosto, per paura del — comune, Manz.

SENSORIO, s. m. narzędzie czucia. = część mózgu w której jest siedlisko uczuć.

SENSUALE, ad. m. f. zmysłowy, cielesny.

SENSUALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. zmysłowość. = pojęcie za pomocą zmysłów.

SENSUALMENTE, av. zmysłowo.

SENTACCHIO, —CHIA, † —CHIOSO, —SA, † ad. mający delikatny węch. Molto sentacchio pareva il cinghiale, L. Pulc.

SENTENTE, ad. m. f. czujący, słyszający. = fig. przeczuwający.

SENTENZA, —ZIA, s. f. wyrok sądowy. Dare — finale, wydać wyrok ostateczny, bez odwołania do wyższego sądu. — in contumacia, wyrok zaoczny. È meglio un magro accordo che una grassa —, prov. lepiej pogodzić się aniżeli wygrac sprawę. = wyrok potępiający, skazanie, potępienie. = zdanie, mniemanie, opinia. Tanti capi tante sentenze, ile głów tyle zdań. Nulla rispondea Tullio, ma con atteggiamento cortese indicava non opporsi alle mie sentenze, Ver.

Not. rom. = zdanie moralne, sentencya, maxyma. Spatar sentenze, sędzić się na sentencye. Voi mi parete una dottoressa: oh voi sputate tanze sentenze! Lasc. Streg. = In —, av. słowem.

SENTENZIALE, s. m. zbiór sentencyi.

SENTENZIALMENTE, av. sentencyonalnie.

SENTENZIARE, v. a. wyrokować, osądzić. = skazać wyrokami.

SENTENZIATO, —TA, p. ad. osądzony. = skazany wyrokami.

SENTENZIATORE, s. m. sędzia wydający wyrok.

SENTENZIEVOLMENTE, av. za wyrokiem.

SENTENZIOSAMENTE, av. zwięźle.

SENTENZIOSO, —SA, ad. zwięźły, sentencyonalny.

SENTIERO, —RE, s. m. ścieżka, drożyną. = fig. droga.

SENTIERUOLO, —RUZZO, s. m. dim. ścieżeczka, drożynka.

SENTIME, s. m. Med. ból dawny kiedy niekiedy czuć się dający.

SENTIMENTO, s. m. czucie, zmysłowe. = zmysł, czucie. La qual (luce vermiglia) mi vinse ciascun, D. Inf. Uscir del —, esser fuor del —, odchodzić od zmysłów, szaleć, wurywać. = pilność, staranie. Con più — cercando, trovò costei per certo non esser morta, Bocc. = rozum, mądrość. Fu di tanto — nelle leggi, che da molti valenti uomini uno armario di ragione civile fu riputato, Bocc. = zdanie, mniemanie, opinia. Alcuni erano di più crudel —, Bocc. I miei sentimenti circa il moto della terra, Gal. Lett. = znaczenie, sens.

SENTIMENTOSO, —SA, ad. Stile sentimentoso, v. SENTENZIOSO.

SENTINA, s. f. sam spód okrętu. = ściek, rynsztok. = fig. stek. La — di tutte le immondizie. Gal. Dial. O d'ogni vizio fetido —, dorini, Italia imbricata, ec. Ar. Or. Fur.

SENTINELLA, s. f. żołnierz na warcie. Stare in —, fare la —, stać na warcie. Mettere, posar, disporre le sentinelle, rozprowadzić, rozstawić warty. — morta, perduta, żołnierz posłany na zgubę imię.

SENTIRE, v. a. e n. czuć, u-czuć, poczuć. La donna sentiva si fatto dolore, che quasi n'era per impazzare, Bocc. Mi sento scorrere il gelido sangue in ogni vena, Met. = gratitudine, czucie, wdzięczność. = styścić, posły-

szcze, ustyszczyć. Senti amico, sluchaj przyjaciela. Ella senti un gran calpestio di gente andare, Bocc. Farsi —, dać się styścić; dać się uczuć (o zimnie, upale). = czuć smród lub zapach. Io sento il maggior puzzo, che mai mi paresse —, Bocc. = czuć smak, kosztować. = poczuć co przez dotykane. = widzieć, postrzedz. = mieć jaki smak. Il vino vecchio sente d'amaro, stare vino ma gorzki smak. = Sentire molto avanti in alcuna cosa, zgłębiać co, przenikać. = sędzić, mniemać, poczytywać. Non ti sento di si grosso ingegno, che, ec. Bocc. = zgodzić się, zezwolić. Confessarono che sentirono il trattato, G. Vill. = Egli sente della testa, brakuje mu piątej kleпки w głowie. = Sentire bene alcuna cosa, lubić co, mieć w czem upodobanie. = v. r. ocknąć się, obudzić się. = Sentirsi bene, czuć się w dobru zdrowiu, być zdrowym. Come vi sentite? jak się czujesz na zdrowiu? Sentendosi bene della persona, ec. deliberò d'andare a starsi alquanto con lei, Bocc. Sentirsi al braccio, ec. czuć ból w ręku, i t. d. Io me ne sentiro alla borsa parecchie settimane, fig. Cecch. Assiuol. — di mala voglia, niedomagac, cierpieć fizycznie lub moralnie. = Sentirsi d'alcuna cosa, popamiętać co. E sentironsi tanto di questa rotta, che lungamente stettero a casa, Stor. Eur. = Sentirsi o sentir di se, czuć się, mieć czucie swego bytu.

SENTITA, s. f. + czucie. = znajomość, biegłość.

SENTITAMENTE, av. ostrożnie, przestornie.

SENTITO, —TA, p. ad. v. SENTIRE. = mądry, rozumny, ostrożny. = poznany. Tale era io, e tale era sentito e da Beatrice, ec. D. Par. = dowcipny (o wyrazach, i t. p.).

SENTORE, s. m. czucie. = woń, zapach. Aver — di un progetto, fig. przewglądać co. Avendo il marchese, ec. avuto prima —, e poi certezza che, ec. Varch. Stor. = Stare in —, wyglądać, oczekiwać czego. = zgiełk, hałas. I vini vi furono ottimi e preziosi, e l'ordine bello e laudevole molto senza alcun — e senza noia, Bocc.

SENZA, prep. bez. = bez, oprócz. Avevano de' fiorini più di millanta nove, — quelli che egli aveva a dare altrui, Bocc. = Senz'altro, av. pewnie, niezawodnie. = Senza più, av. wnet, niebawem, bez zwłoki; tylko

sam, bez nikogo, bez innych. = Senza che, av. oprócz tego że; gdy nie, gdy ani. Senza che alcuno, o marinaio, o altri se ne accorgesse, una galea di corsari sopravvenne, Bocc.

SENZIENTE, ad. m. f. czujący, obdarzony czuciem.

SEPARABILE, ad. m. f. dający się odłączyć.

SEPARAMENTO, s. m. SEPARANZA, + s. f. odłączenie, oddzielenie.

SEPARARE, v. a. odłączyć, rozłączyć, oddzielić. = v. r. rozstać się, rozłączyć się.

SEPARATAMENTE, av. oddzielnie, odrębnie, osobno.

SEPARATIVO, —VA, SEPARATORIO, —RIA, ad. odłączający, oddzielający. Fegato, ec. come glandula separatoria della bile, Red. Cons.

SEPARAZIONE, v. SEPARAMENTO. [bowy.]

SEPOLCRALE, ad. m. f. grob. SEPOLCRO, s. m. grób. = grób Chrystusa. Li quali tornati erano dal —, Bocc.

SEPOLTO, —TA, p. ad. pogrzebany, pochowany. Fig. Sepolto in obbligo, zagrzebany w niepamięci. — in vino, nella libidine, pograżony w winie, i t. d. — in un alto sonno, pograżony w głębokim śnie.

SEPOLTURA, s. f. grób. = grzebanie umarłych, pogrzebanie, pogrzeb. Dar —, grześć, grzebać, pogrzebać, pochować. Portar l'arme alla —, v. PORTARE.

SEPPELLIMENTO, s. m. grzebanie umarłych.

SEPPELLIRE, v. a. ir. grześć, grzebać, pogrzebać umarłego. = fig. zagrzebać, zakopać. = v. r. zagrzebać się. In così profondo sonno si seppellì, che, ec. Fir. As.

SEPPELLITO, —TA, p. ad. SEPIA, s. f. Stor. nat. sepia, gatunek mięczaka.

SEPULCRO, ec. v. SEPOLCRO, ec. SEQUELA, s. f. dalszy ciąg, następstwo. = skutek. = naslednictwo.

SEQUENTE, ad. m. f. następujący, następny.

SEQUENZA, s. f. sekvens w karcach. = Eccl. hymn spiewany po graduale przed ewangelia.

SEQUESTRAMENTO, s. m. sekwestr. = fig. odłączenie.

SEQUESTRARE, v. a. sekwestrować. = oddzielić, odłączyć. Conosco di essermi alquanto sequestrato dalle strade trite e popolari, Gal. Dial. — alcuno, zamknąć kogo na osobności.

SEQUESTRAZIONE, v. SEQUESTRAMENTO.

SEQUESTRO, s.m. *sekwestr*, *zajęcie dóbr sądowe*.

SER, s.m. *skróć*. z SERE, kładzie się przed niektórymi imionami na znak pośmiwiska. Questi tali, ec. si chiamano ser saccienti, ser sacciuti, ser contrappoñi, ser vinciguerra, *Varch. Ercol.*

SERA, s.f. *wieczór*. Sopra sera, *nad wieczór*. Dare altrui la buona —, *powiedzieć komu dobrego wieczór*. = *noc*. = Ultima sera, fig. *śmierć*. Questi non vide mai l'ultima —, *D. Purg.*

SERACINESCA, v. SARACINESCA.

SERAFICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *seraficzny*. = z *zakonu Ś. Franciszka*.

SERAFINO, SERAFO, s.m. *serafin*, *anioł pierwszego rzędu*.

SERATA, s.f. *cały wieczór*. Far —, *przepędzić wieczór*.

SERBABLE, ad. m. f. *dający się zachować*.

SERBANZA, s.f. *schowanie, zachowanie, przechowanie*. E chi ti dà in prestanza sua cosa, o in —, *rendila sì a punto*, ec. *Brun. Tesor.*

SERBARE, v.a. *chować, zachować, przechować, na potem schować*. = *strzedz, zachowywać*. — in memoria, *zachować w pamięci*. = *Serbarla ad uno, pamiętać co komu*. E disse: va pur là che te la serbo, *L. Pulc. Morg.* = *dochować, dotrzymać słowa, wiary*. A canaglia si pèr fida e superbachemai fe non serbò, *fe non si serba, Cast. An. parl.* = *Serbarsi a chechessia, zachować się na co, żeby się czego doczekać*. O durate, magnanimi, e voi stessi serbate, *prego, ai prosperi successi, Tass. Ger.*

SERBATOIO, s.m. *schowanie na co*. — del fieno, *siennica*. — del ghiaccio, ec. *lodownia*, i.t. d. = *Anat. Serbatoio della bile, del chilo, delle lagrime, pęcherz żółciowy, i.t. d.* = *ad. dający się łatwo przechować, konserwować*.

SERBATORE, s.m. —TRICE, s.f. *ten, ta co chowa*.

SERBEVOLE, ad. m.f. *dający się konserwować*.

SERBO, s.m. *straż czego*. Dar chechessia a, in —, *dać co komu do schowania, na skład*. Tenere o avere in —, *strzedz czego, mieć co sobie oddane na skład*. = *pensya, klasztor pańien*.

SERE, s.m. *pan*. Risposi: siete voi qui, *ser Brunetto? D. Inf.* = *Używa się mówiąc o kieżach lub do nich, tudzież o notaryuszach*.

SERENA, s.f. *syrena, istota bajeczna, pół kobiety pół ryby*. Io son, cantava, io son dolce — che i marinari in mezzo 'l mar disnago, *D. Purg.*

SERENARE, v. a. *wyjaśnić, wypogodzić*. = *fig. uspokoić, uśmierzyć*. La quale era possente, ec. di — la tempestosa mente, *Petr.* = v.n. *obozować pod gołem niebem*. Il generale Bagdellone, dopo d'aver serenato due giorni sulle nevi delle più alte cime de monti, ec. *Botta.* = v.r. *wyjaśnić się, wypogodzić się*.

SERENATA, s.f. *jasność powietrza*. = *serenada*.

SERENISSIMO, —MA, ad. sup. *bardzo jasny*. = *fig. bardzo spokojny*. = *najjaśniejszy, tytuł dawany dawniej dożom weneckiemu i genueńskiemu, dziś użyżetom młodszej linii z dodaniem Altezza*.

SERENITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s.f. *jasność nieba*. = *fig. cisza, spokojność, pokój duszy, sumienia*. = *tytuł, v. SERENISSIMO*.

SERENO, s.m. *jasność nieba, powietrza*. Ne lucidi sereni sono le stelle ornamento del cielo, *Bocc.* = *para zimna powstająca po zachodzie słońca, rosa wieczorna, chłód wieczorny*. Giacere al —, *spać pod gołym niebem*. Non aveva dove porsi a sedere nè dove fuggire il —, *Bocc.* = *fig. jasność, blask*. Lume non è se non vien dal —, *D. Par.* (*tu znaczy jasność oblicza Boga*). = *Seren di verno, nugoło di state, e vecchia prosperitate duran poco, prov. dni jasne w zimie, pochmurne w lecie i pomyślność nie trwają długo*.

SERENO, —NA, ad. *jasny, pogodny*. = *fig. wesoty*. = *Gotta serena, Med. jasna ślepotą*. = *blekitny*. Occhio sopra 'l corso sereno, *Petr. Pietra serena, kamień blekitnawy znajdujący się w górach Toskanii, a mianowicie około Fiesole*.

SEREZZANA, v. SERENO. [ski. SERFACCENDA, s.m. *wścib*. SERFEDOCO, s.m. *jolop*, *łyta*. Facendo 'l babbione e' l —, *far vista d'avere pensato che ec. Salv. Granch.*

SERGEANTE, s.m. *sluga policyjny*. = *pieszy żołnierz*. Fecce armare i suoi cavalieri e sergenti, *G. Vill.* = *sierżant, podoficer*. = *maggiore, feldfebel*. = *kleszcze stolarskie*.

SERGONCELLO, v. CERCONCELLO.

SERGOZZONE, s.m. *kuks pod brodę*. [żartu.

SERIAMENTE, av. *serio, bez SERICO, —CA, ad. jedwabny*.

SERIE, s.f. *szereg, pasmo, rząd, następstwo*. = *Mat. postęp rosnący lub ubywający*.

SERIETA, —TADÉ, —TATÉ, s.f. *mina poważna, mina serio*. SERIO, —RIA, ad. *bez żartów, poważny*. = s.m. v. SERIETA. In sul —, *av. serio, bez żartów, do prawdy*.

SERIOGIOCOSO, —SA, ad. *poważno-żartobliwy*.

SERIOSAMENTE, av. *serio*. SERIOSO, v. SERIO.

SERMENTO, s.m. *sucha winna gałązka*. = v. TRALCIO.

SERMENTOSO, —SA, ad. *mający suche gałązki (o winnej macy)*. = *gąleziasty*.

SERMESTOLA, s.m. *jolop, łyta, rura, duda*.

SERMOLLINO, s.m. *Bot. mo-cierzanka*.

SERMONARE, v. a. *mieć kazanie; mieć mówę; perorę*.

SERMONATORE, s.m. *mowca*. SERMONCELLO, —CINO, s.m. *dim. krótka mowa*.

SERMONE, s.m. *kazanie*. = *mowa, rozmowa*. Passo passo andavam senza —, *D. Inf.* = *mowa, język, narzecze*. Tra lo stil de moderni e 'l sermon prisco, *Petr.* = *Ict. v. SALAMONE*.

SEROSITÀ, s.f. *Fisiol. wodnistość krwi*.

SEROSO, —SA, ad. *wodnisty*. SEROTINAMENTE, av. *późno*.

SEROTINE, SEROTINO, —NA, ad. *wieczorny*. Noi andavam ec. contra i raggi serotini e lucenti, *D. Purg.* = *późny (o owocach)*. = *fig. powolny, ociągający się*.

SERPAIO, s.m. *miejsce gdzie jest dużo węzów*.

SERPATA, s.f. *uderzenie wężem*. Mi dettero forse cento serpate, *Lasc. Nov.*

SERPATO, —TA, ad. *centkowany, nakrapiany*.

SERPE, s.f. *wąż*. Allevarsi la — in seno, *fig. węża w nadzru chować*. Prov. Ogni — ha il suo veleno, *każdy ma trochę złości*. Al tempo delle serpi le lucertole fanno paura, *kto się na gorącym sparzy ten i na zimne dmucha*. = *wężownica*.

SERPEGGIAMENTO, s.m. *wężykowość*. — di vasi sanguigni, *Red. Oss. an. wężykowość naczyń krwistych*. = *Mil. podkopy wężykowate*.

SERPEGGIARE, v. n. *wić się, kręcić się wężykami*.

SERPEGGIATO, —TA, p. ad. v. SERPEGGIARE. = *fig. przegrywany wężykowato*. Era sua gonnà di cerulee sete serpeggiata d'argento, *Chiabro*.

SERPENTACCIO, s.m. *peg. wężysko*.

SERPENTARE, v. a. *naprzykrzać się, dokuczać.*

SERPENTARIA, s. f. *Bot. kakt, opuncya. = wężownik.*

SERPENTARIO, s. m. *Astr. wężownik, konstellacya północna wyobrażana przez człowieka z wężem w ręku.*

SERPENTE, s. m. *Zool. wąż. = Serpente cappelluto, okularnik (gat.).* [wężyk.

SERPENTELLO, s. m. *dim.*

SERPENTIFERO, —RA, *ad. wężorodny.*

SERPENTIFORME, *ad. m. f. wężykowaty.* [żowy.

SERPENTILE, *ad. m. f. wę.*
SERPENTINO, s. m. *marmur czarny w zielone centki. = Chim. wężowica, wężowa rura w alembiku. = raca wylatująca wężykowato.*

SERPENTINO, —NA, *ad. wężowy, węży. Fig. Lingua serpentina, język jadowity. Ochio serpentino, czarujące oko. = Pietra serpentina, porfir, wężownik.*

SERPENTOSO, —SA, *ad. pełen wężów. = fig. opryskliwy.*

SERPERE, v. n. v. SERPEGGIARE.

SERPETTA, SERPICELLA, s. f. SERPICINO, s. m. *dim. wężyk.*

SERPICULATO, —TA, *ad. wężykowaty (o rurze alembikowej).*

SERPIGINE, s. f. *Med. liszaj.*

SERPIGINOSO, —SA, *ad. liszajowaty.*

SERPIGNO, —GNA, *ad. wężowy, węży.*

SERPILLO, SERPOLLO, s. m. *Bot. macierzanka.*

SERPOSO, v. SERPENTOSO.

SERQUA, s. f. SERQUETTINA, *dim. tuzin jaj, gruszek.*

SERRA, s. f. *pila v. SEGÀ. = wqwoz. Così passando noi di serra in serra giungemmo nel paese de' Bisanzi, Dittam. = podmurowanie obypływającej się ziemi; grobla, tuma. = nawał, naturalność uderzenia. Vedendo i Vitelliani non poter reggere a tanta — ec. diedono al mangano la pinta, Dav. Tac. Stor. = tłum, stółk, natłok, ciżba. Intorno all'uscio mio era sì grande la — ec. Varch. Suoc. = nastawianie, naleganie, natrętność. Far —, nastawać, nalegać, spieszyć, naglić. = Far leva leva, serra serra, rozpierzchnąć się, rozproszyć się. Che vedesti, più presto ch'io nol dico, un leva leva a un tratto, un serra serra, L. Lipp. Malm. = zdejmuj i chowaj. Fu subitamente gridato: armi armi, leva leva, serra serra, Varch. Stor. = Serra serra, hurra. Gli Italiani si spinse-*

ro innanzi, e gridando serra serra, a viva forza, ec. pigliarono ancora la chiesa, Varch. Stor.

SERRAFILA, s. f. *Mil. oficer lub podoficer stojący za trzecim szeregiem.*

SERRAGLIA, s. f. *zaporą, przedmurze. Da levante le serraglie delle Alpi dipartono gli Elvezzi dagl' Italiani, Petr. Uom. Ill.*

SERRAGLIO, s. m. *zaporą, zasiek. Quivi s'afforzarono con barre e con serragli, G. Vill. = klatka na dzikie zwierzęta. = każde zamknięte miejsce. Che quel — è con mirabil uso sempre all'entrare aperto, all'uscir chiuso, Tass. Ger. = seraj, harem. = zastąpienie drogi pannie młodej po ślubie. Penso subito, ee, di farle un —, Fir. Nov. = Arch. klucz sklepienia.*

SERRAME, s. m. *zamek u drzwi. — di cintura, klamra u pasa. = zamknięte miejsce.*

SERRAMENTO, s. m. *zamykanie, zamknięcie.*

SERRARE, v. a. *zamykać, zamknąć, zawrzeć, zaprzeć. — una borsa, un libro, zamknąć worek, it. d. — l'uscio sulle calcagna, zamknąć komu drzwi przed nosem. — gli occhi, zamknąć oczy, zawrzeć powieki, uprzeć. E tornatosi dentro, serrò la finestra, Bocc. = fig. zatrzymać (o pamięci). = kryć, ukrywać. Ma non si che tra gli occhi suoi e miei non dichiarasse ciò che pria serrava, D. Purg. = zamykać, kończyć. Nè posso il giorno che la vita serra antiveder per lo corporeo velo, Petr. = nacierać, nastawać, nalegać. Sai che la morte ne molesta e serra, L. Lipp. Malm. = ścisnąć. — la mano, ścisnąć rękę; fig. odmówić jatmużny. — una città, una fortezza, ścisnąć oblężeniem miasto. — le righe, ścisnąć szeregi. — il basto, o i panni addosso altrui, fig. przyćcisnąć kogo, nalegać, zmusić do czego. — alla vita, ścisnąć w stanie, obcisnąć (o sukniach). = Serrar calci, wierzyć. Senza che Carlo lo governi o guide, volta la groppa (il cavallo) e un par di calci serra, Bern. Orl. = v. r. ścisnąć się. Lo stagno, e l'argento, e l'oro stesso si serrano maggiormente in tutta la sostanza loro, Sagg. nat. esp. = Serrarsi addosso ad uno, o attorno a checchessia, rzucić się, ścisnąć się obcas na kogo, na co.*

SERRATAMENTE, *av. ciasno. Dormir —, fig. twardo spać. = ściśle, związle.*

SERRATESTE, s. m. *chustka do związywania głowy.*

SERRATO, —TA, *p. ad. v. SERRARE. = szczególnie przystający, obcisły. = Serrato di ghiaccio, ścięty lodem, zamarzły. = gesty, dychtowny. Panno serrato, geste płożno, sukno. = scisty, zwięzły. = osobny. Vedutoci la madre a questi serrati ragionamenti, si accostò a noi, Cell. Vit.*

SERRATOLA, s. f. *Bot. sierpik.*

SERRATURA, s. f. *zamek. — fig. zamknięcie, zakończenie.*

SERSACCENTE, s. m. *człowiek zarozumiały.*

SERTO, s. m. *wieniec.*

SERTULA CAMPANA, s. f. *nostrzyk zwyczajny, melilot.*

SERVA, s. f. *sluga.*

SERVABILE, *ad. m. f. dający się przechować.*

SERVACCIO, —CIA, s. *peg. ladaco służący, i t. d.*

SERVAGGIO, s. m. *niewola. Meglio amavono di morire alla battaglia, che vivere in —, G. Vill.*

SERVAMENTO, s. m. *zachowanie, dochowanie.*

SERVARE, v. a. *chować, zachować, przechować, dochować. Forse ancor ti serva Amore ad un tempo migliore, Petr. = strzedz, zachowywać, pilnować, bronić. Lo quale ha servata la mia virginità infino ad ora, Vit. S. Marg. = dotrzymać, dochować czego. — i patti, dochować warunków umowy. — la fede, dotrzymać wiarę, dane słowo, przyrzeczenie. Il re molto bene servò alla giovane il convenente, Bacc. Non servammo umana legge, D. Purg.*

SERVATORE, s. m. *zachowawca; przestrzegacz.*

SERVENTE, *ad. m. f. służący, posłuszny. Al ventre serventi, a guisa d'animali bruti. Bocc. = usłużny. — s. m. sluga. = amant, kochanek. = Mil. kanonier.*

SERVENTESE, s. m. *poetyza liryczna, z strof trzywierszowych złożona.*

SERVETTA, SERVICCIUOLA, SERVICELLA, SERVICINA, s. f. *dim. młoda służąca.* [slug.

SERVIDORAME, s. m. *roj*

SERVIDORE, s. m. *sluga.*

SERVIGIALE, s. + *sluga. = (dziś) sluga szpitalny, braci-szek lub siostra klasztorna do posług.*

SERVIGIO, —zio, s. m. *służba. Prender —, przyjąć służbę u kogo, przystać do pana na służbę. Partirsi dal —, wyjść ze służby, porzucić służbę. — divino, służba Panska, nabożństwo. Fare un viaggio, e due servigi, prov. za jednym zachodem dwa interesa zalać. = służba,*

slużyć. = czyn, uczynek. = przysługa, usługa, posługa. Par — ad alcuno, zrobić komu przysługę. Offerirsi, esibirsi al — altrui, ofiarować komu swe usługi. = użytek, potrzeba. Comperò un legnetto sottile da corseggiare, e quello d'ogni cosa opportuna al servizio armò e guerni, Bocc. = serwis, sprzęty stolowe. = ewekwie, nabożnictwo pogrzebne.

SERVIGIUZZO, s. m. dim. mała przysługa.

SERVILE, ad. m. f. służebny, służebniczy, niewolniczy.

SERVILEMENTE, —LAMENTE, av. służalczo, niewolniczo.

SERVILITÀ, s. f. służalstwo, służebnictwo.

SERVIMENTO, s. m. służenie, służba.

SERVIRE, v. a. służyć komu, u kogo. = usługiwać, wygodzić, pożytyć komu. Io non vi potrei — di mille, ma di cinquecento fiorini d'oro si bene, Bocc. = usługiwać koło czego, służyć. Servir le tavole, służyć do stołu. = służyć w wojsku lub marynarce. = być czym niewolnikiem. Che vedendosi giunta in forza altrui, morire innanzi, che —, sostenne, Petr. = zasłużyć na co, sięgnąć co na siebie. I nostri sudditi, che contro a noi hanno servita morte, domandan patti, G. Vill. = odplacić, wynagrodzić. = źle się komu przysłużyć, wyrządzić potęgę. Quel furfante asino m'ha servito, Cecch. Dot. = Servir di coppa e di coltello, być czym podcaższym i krajeżym; fig. pilnie, starannie komu służyć. = v. n. służyć do czego, na jaki użytek. Il fuoco serve a scaldare, ogień służy do ogrzewania. = v. r. Servirsi d'alcuna cosa, posługiwać się czem, używać czego.

SERVITO, s. m. służba. = danie na stół. = p. ad. v. SERVIRE.

SERVITORACCIO, s. m. pegzły sluga.

SERVITORE, s. m. —TRICE, s. f. sluga, służący.

SERVITORELLO, —RINO, s. m. dim. chłopak, pacholek.

SERVITU, —TUDÉ, —TUTE, —TUDINE, s. f. niewola, poddaństwo. = fig. mus, przymus, niewola. = służba, czeladź służebna. = zażyłość, poufałość z wyższymi. = Leg. służebność.

SERVIZIALE, s. m. enema, lewatywa. = + sluga. żny.

SERVIZIATO, —TA, ad. usłużewiony, v. SERVIGIO.

SERVIZIUCCIO, s. m. dim. mała przysługa.

SERVO, s. m. sluga. A tal si-

gnore tal —, prov. jaki pan taki kram.

SERVO, —VA, ad. służebny, niewolniczy. Signor che nella serva Italia è nato! Tass. Ger.

SESAMO, s. m. Bot. łogowa, sezamowe zielenie.

SESAMOIDE, s. f. Anat. kóstka stawowa.

SESELI, SESELIO, s. m. Bot. koprownik.

SESQUIALTERO, —RA, ad. Mat. półtoraczny.

SESQUIPEDALE, ad. m. f. półtorastopny. = fig. niezmiernie długi.

SESSAGENARIO, —RIA, ad. sześćdziesiątletni.

SESSAGESIMA, s. f. Eccl. niedziela miesopustna.

SESSAGONO, SESSANGOLO, s. m. Geom. sześciobok, sześciokąt.

SESSANGOLARE, ad. m. f. sześciokątny. [dziesięt-]

SESSANTA, s. num. sześćdziesiąt.

SESSANTAMILA, s. num. sześćdziesiąt tysięcy.

SESSANTAQUATTRESIMO, —MA, ad. 60ty czwarty.

SESSANTESIMO, SESSAGESIMO, —MA, ad. sześćdziesiąty.

SESSANTINA, s. f. sześćdziesiątka, kopa. = sześćdziesiąt lat.

SESSENNIO, s. m. sześćdziesiąt lat.

SESSILE, ad. m. f. Bot. bezszypulkowy, bestrzoneczkowy.

SESSIONE, s. f. posiedzenie.

SESSITURA, s. f. zakładka u dołu sukni. Aver poca —, fig. mieć mało oleju w głowie.

SESSO, s. m. plec. = części pociowe. = Bot. plec.

SESSUALE, ad. m. f. Stor. nat. pociowy.

SESTA, s. f. najczęściej w licz. mn. SESTE, cyrkiel. = Fig. A se-

sta, colle seste, av. z uwagą, z umiarkowaniem. Parlar colle se-

ste, mówić ostrożnie. Menar le seste, zbierać nogami.

SESTA, s. f. Eccl. sexta, szósta godzina po wschodzie słońca czyli 12ta.

SESTANTE, s. m. Astr. sextans, narzędzie astronomiczne zawierające szóstą część

obwodu koła czyli 60°.

SESTARE, v. a. przystawić, przymierzyć, przyszykować.

SESTERZIO, s. m. srebrny pieniądz rzymski, wartujący

naprzód 2 1/2 assa, później różnej wartości.

SESTIERE, —RO, s. m. pełna miara wina. = 1/6 część miara.

Chè divisa in sestieri è questa terra, Buon. Fier.

SESTILE, ad. e s. m. f. Astr. szósta część obwodu koła,

czyli 60°, mówiąc że dwie gwiaz-

zdy są od siebie o tę odległość, czyli o dwa znaki zodiaku. = Guardar di —, fig. z ukosa patrzeć. = s. m. miasiąc Sierpień u Rzymian przed Augustem.

SESTINA, s. f. piosneczka sześciostopowa.

SESTO, s. m. szyk, ład, porządek. Dar —, mettere in —, ustawić, uszykować, ułożyć,

uporządkować. Rimetter in —, przywieść do dawnego ładu.

Trovar — ad alcuna cosa, znaleźć na co sposób, zaradzić

czemu. = Arch. obłok, kablak arkady, sklepienia. = szósta część dawnej Florencyi. Gli anti-

tichi miei ed io pacqui nel loco dove si trova pria l'ultimo sesto,

D. Par. = szósta część. = format książki, = cyrkiel.

SESTO, —TA, ad. szósty. = poszostny, złożony z sześciu.

La sesta compagnia in duo si sce-

ma, D. Inf.

SESTODECIMO, SESTADECIMA, ad. szesnasty. [ściokrótly]

SESTUPOLO, —PLA, ad. szes-

SETA, s. f. jedwab. = materia jedwabna, bławat. = Bot.

jedwab na roślinach.

SETACEO, —CEA, ad. jedwabisty. = Bot. szczeciński.

SETAIUOLO, s. m. bławatnik.

SETE, s. f. pragnienie. Affogar, morir di —, umierać z pra-

gnienia. Spegner la —, ugasić pragnienie. Levare la — a' fiori, all'erbe, polewać kwiaty, ziola.

= fig. żądza, pragnienie.

SETERIA, s. f. jedwabie, bławaty.

SETOLA, s. f. szczecina, włosien. = pedzel. = szczo-

tka. = Chir. pierzchnienie ust, rąk, mianowicie padanie się

skóry na brodawkach cyckowych. = padanie się skóry na

nogach konskich. = Bot. szczecina. [ha szczecina.]

SETOLACCIA, s. f. peg, gruszetolaczka.

SETOLARE, v. a. chędożyć szczo-

tką.

SETOLATO, —TA, p. ad. v. SETOLARE. = mający przypra-

wioną szczecinę. Spago abbian-

perfetto e buono da due capi setolato, Cant. Carn.

SETOLETTA, —LINA, s. f. dim. szczecinka. [kars.]

SETOLINAIO, s. m. szczot-

SETOLONE, s. m. Bot. skrzy-

SETOLOSO, —SA, SETOLUTO, —TA, ad. okryty szczecinę. =

szczeciński. Ciglia ispidie e setolose, Buon. Fier. = Bot.

szczeciński.

SETONE, s. m. Chir. zawłoka.

SETOSO, —SA, ad. szczeci-

niasty. = spragniony. = Bot.

SETTA, s. f. sekta, osoby składające sekte. = fakeja, spisek, partya. = zgromadzenie. Dal mondo, per seguirli ec. fuggimmi ec. e promisi la via della sua —, D. Par.

SETTAGONO, SETTAGOLO, s. m. Geom. siedmiokąt.

SETTANGOLARE, SETTAGOLO, —LA, ad. siedmiokątny.

SETTANTA, s. num. siedmdziesiąt. = Versione di —, septuaginta, przekład starego testamentu z hebrajskiego na grecki język, wykonany w Egipcie przez 72 tłumaczy, z rozkazu Ptolomiesza Filadelfa.

SETTANTESIMO, —MA, ad. siedmdziesiąty.

SETTARIO, s. m. sektarz.

SETTATORE, s. m. zwolennik, stronnik.

SETTE, s. num. siedm. = Sette suo, sette vostro, bass. tym gorzej dla niego, dla ciebie. Segnar — e tagliar uno, prov. dużo się namyslać przed wykonaniem czego.

SETTEGGIANTE, ad. m. f. fakcyonista.

SETTEGGIARE, v. n. założyć sekte, należeć do sekty.

SETTEMBRE, s. m. wrzesień.

SETTEMBRECCIA, SETTEMBRESCA, s. f. jesień.

SETTEMBRINO, —NA, ad. wrzesniowy = słaby (owinie).

SETTEMILA, s. num. siedm tysięcy.

SETTENARIO, —RIA, ad. złożony z siedmiu.

SETTENNALE, ad. m. f. siedmioletni, trwający lat siedm, przypadający co lat siedm.

SETTENNIO, s. m. siedmioletcie. [północny]

SETTENTRIONALE, ad. m. f. SETTENTRIONE, s. m. północ, strona nieba.

SETTILE, ad. m. f. Bot. przegródzony, mający przegródki, jak np. główka maku.

SETTIMANA, s. f. tydzień. — santa, wielki tydzień. = + przeciąg lat siedmiu. Il quale (l'anno del giubileo) era ogni sette settimane, Com. D. Inf. co lat 49. [dmj.]

SETTIMANO, —NA, ad. siódmy.

SETTIMO, —MA, ad. siódmy.

SETTINA, s. f. siódemka. = + siedmiu urzędników skarbowych we Florencji.

SETTO, —TA, ad. lat. przecięty, odcięty, rozcięty; oddzielony, odłączony. Ogni forma sustanzial che setta è da materia, ec. D. Purg. = s. m. Anat. blona podpiersiowa.

SETTORE, s. m. Geom. wyścinek koła. = Astr. sektor, na-

rzędzie astronomiczne. = ad. m. dyssektor.

SETTOTRASVERSO, s. m. Anat. blona podpiersiowa.

SETTUAGENARIO, —RIA, ad. siedmdziesiątletni.

SETTUAGESIMA, s. f. niedziela starozapustna, trzecia przed wstępną.

SETTUPLO, —PLA, ad. siedemkrotny. = s. m. siedemnastob. Pagare il —, zapłacić siedemnasob. [ostro.]

SEVERAMENTE, av. surowo.

SEVERARE, v. a, + oddzielić.

SEVERITA, —TADÉ, —TATE, s. f. surowość, ostryść.

SEVERO, —RA, ad. surowy.

SEVIZIA, s. f. surowość, srogość, dzikość.

SEVO, s. m. łój.

SEVRO, —VRA, ad. odłączony, oddzielony, odrębny.

SEZIONE, s. f. Geom. sekcja, przecięcie bryty. Sezioni coniche, przecięcia ostrokątowe. = rozdział dzieła. È famoso il parere di Aristotele alla — trentesima, Salv. Disc. = Anat. dissekcja trupów. = Milit. sekcja, podział plutona.

SEZZO, —ZA, SEZZAIO, —IA, ad. + ostatni. Che l'ballo è giunto già alla sezza danza, Bern. Orf. Da sezzo, al da sezzo, av. naostatok, nakoniec.

SFACCENDATO, —TA, ad. niezajęty, niezatrudniony, próżniak. Queste cose dicevano e credevano gli sfaccendati, Dav. Tac. Ann.

SFACCIATACCIO, —CIA, ad. peg. obrzydliwie bezczelny.

SFACCIATAGGINE, —TEZZA, s. f. SFACCIAMENTO, + s. m. bezczelność.

SFACCIATAMENTE, av. bezczelnie.

SFACCIATO, —TA, ad. —TELLO, —LA, ad. dim. bezczelny. Cavallo sfacciato, koń tysi.

SFACIMENTO, s. m. rozwalenie, zburzenie, zniszczenie.

SFALDABILITÀ, s. f. Fis. lupkość.

SFALDARE, v. a. v. SFALDELARE, = v. r. lupać się, łuszczyć się.

SFALDATURA, s. f. lupanie się, łuszczenie się. = platki, listki odstające od siebie.

SFALDELLARE, v. a. wyskubac, rozplątać, wystrzępić, wysmukać. = potłuc, rozetrzeć. = v. r. v. SFALDARSI.

SFALLENTE, ad. m. f. chybiący, mylący się.

SFALLIRE, SFALLARE, v. a. e n. chybić, uchybić, mylić się, błędzić. — dal segno, chybić celu. Nè dal segno sfallii punto,

nè troppa punto fatica durai a tender l'arco, Salvin. Odiss. — la strada, zmylić drogę.

SFALSARE, v. n. załusnić się od pchnięcia, unknąć się, uchylić się (w fechtowaniu).

SFAMARE, v. a. zaspokoić głód, nasycić. = fig. nasycić żądze. = v. n. r. nasycić się. E pasciuta moi non sfama, Buon.

SFANFANARE, v. a. e n. + trawić, niszczyć. Io mi sento — d'amore, Buon. Tanc.

SFANGARE, v. a. wyciągnąć z błota. = oczyścić z błota. = v. n. chodzić po błocie. = v. r. wybrnąć z błota, oczyścić się z błota; fig. wybrnąć z biedy.

SFARE, v. DISFARE.

SFARFALLARE, v. n. przeluc orzech i wylecieć w kształcie motyla. = fig. prawić duby smalone.

SFARFALLONE, s. m. bqk, bład. Dire uno —, wystrzelić bqka. Non ho detto nè uno — nè uno sproposito, Red. Lett.

SFARINACCIATO, —LA, ad. mączysty, mialki, syпки. È da scegliere il campo grasso e sfarinacciato, che richiede poca fatica, Pallad.

SFARINAMENTO, s. m. roztarcie na mąkę, na proch.

SFARINARE, v. a. rozetrzeć na mąkę, na drobny proszek. = v. n. e r. rozspać się.

SFARINATO, —TA, p. ad. v. SFARINARE. = mączasty, syпки jak kasza (o ziemi i owocach).

SFARZO, s. m. pompa, wystawa, okazalność.

SFARZOSAMENTE, av. pompatycznie, wystawny, okazaty.

SFASCIARE, v. a. rozpowi-jać, rozwinąć z pieluch; rozwinąć ranę. = wyrbić drzwi, rozwalić mur, zburzyć. Con la nocca questa porta t'avrem presto sfasciata, Fort. Ricc. = zdjąć oprawę. Mi commesse ch'io le (le gioie) dovessi — tutte dell'oro in che ell' erano legate, Cell.

SFASCIATURA, s. f. pilowanie drzewa. = trociny, opitki.

SFASCIUME, s. m. rum, gruz, rozwaliny.

SFASTIDIARE, v. a. uwolnić od mudów, od przykrości. = v. r. nabrać smaku.

SFATAMENTO, v. DISPREGIO.

SFATARE, v. n. gardzić, uposledzać, pomiać, nasmiewać się. Astiano e sfatano i sapienti col nome di dottrinali, Giob.

SFATATO, —TA, p. ad. v. SFATARE. = ogromny, potężny, łęgi. Alla vendetta vien con una

mazza di ferro ec. ed una danne si sfatata e pazza sul capo di Rinaldo, *Fort. Ricc.*

SFATATORE, s. m. —TRICE, s. f. *gardziel, gardzielka.*

SFATTO, —TA, ad. obalony, zburzony, zniszczony; stopiony. = wygasty (o rodzinie). = mizerny, wycieńczony, zbiedzony.

SFAVILLAMENTO, s. m. iskrzenie się, blask.

SFAVILLANTE, ad. m. f. iskrzący się, błyszczący, jasny.

SFAVILLARE, v. n. iskrzyć się, błyszczeć, lśnić się. = fig. iskrzyć się, płonąć gniewem, miłością. Marte, che di ciò s'accorse, sfavillando corse in quella parte, *Bocc.* Ond'io sovente arrosso e disfavillo, *D. Par.* Che non bolle la polver d'Etiofia sotto 'l più ardente sol com'io sfavillo, *Petr.* Dagli occhi l'ira le sfavilla, *Ar. Orf. Fur.*

SFAVORIRE, v. a. ir. przedstawiać, zaszkodzić komu, złe się przysłużyć.

SFEDERARE, v. a. zdjąć poszewkę z poduszki.

SFENDERE, v. a. ir. rozłupać, rozplatać. Alla sua stirpe il cavalier non mente, che l're Grifaldo insino al petto ha sfesso, *Bern. Orf.* [nie.]

SFENDITURA, s. f. rozłupanie.

SFENISCO, s. m. Ornit. pleciwomur.

SFENOIDE, s. m. Anat. kość kliniasta w czaszce.

SFERA, s. f. Geom. kula (utworzona przez obrót półkola około swej średnicy). = Astr. sfera, nauka o ruchu ciał niebieskich.

SFERALE, ad. m. f. kulisty, sferyczny.

SFERETTA, s. f. dim. kulka.

SFERICAMENE, av. kulisto, sferycznie.

SFERICITÀ, s. f. kulistość, sferyczność.

SFERICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. kulisty, sferyczny.

SFEROIDE, s. f. Geom. sferoida (bryła owalna której jedna oś jest większa od drugiej).

SFERRA, s. f. podkova oderwana od kopyta konieskiego. = darmojad, zawahidroga. = Sferre, pl. starzyzna, stare graty.

SFERRARE, v. a. oderwać okucie. = rozkuć konia. = rozkuć kajdany. = rozwiązać. Brandimarte tornò dov'era Orlando, e lo sferrò dal laccio incontanente, *Bern. Orf.* = Sferrare l'anima ad alcuno, fig. wydrzeć komu duszę. Si lo strigne, lo batte e lo tempesta, che quasi il fiato e l'anima gli sferra, *Bern.*

Orl. = wyciągnąć żelazo z rany. = v. r. rozkuć się, zgubić podkowę (o koniu). = fig. rozłączyć się z ciałem (o duszy). Dico in quel punto che l'alma si sferra, *L. Pulc. Morg.* = zdjąć się z więzi, rozhucać się. Una furia infernal, quando si sferra, sembra Marfisa, *Ar. Orf.*

SFERRATURA, s. f. rozkucie się, zgubienie podkowy.

SFERVORATO, —TA, ad. wywrzaty, wykpiaty, ostudzony, ochłodzony. = fig. ostygły.

SFERZA, s. f. bicz, bat. = Sferza del caldo, fig. skwar, upał.

SFERZARE, v. a. chłostać, smagać, ćwiczyc. = fig. karać. Questo cinghio sferza la colpa della nvidia, *D. Purg.* = pobudzać, podniecać, dodawać bodźca. Ma'l vostro sangue piove più largamente ch'altr'ira via sferza, *Petr.* = bić, uderzać, dogrzewać (o słoncu).

SFERZATA, s. f. zacięcie biczem; wysmaganie. = fig. chłosta, plaga, kara. = krytyka.

SFERZATORE, s. m. —TRICE, s. f. chłostacz.

SFESSATURA, s. f. rozłupanie, rozpadlina, szpara.

SFESSO, —SA, p. ad. rozłupany, rozkłoty.

SFETTEGGIARE, v. a. krajać w platki, w talerzyki.

SFIANCARE, v. n. e. r. pknąć z boku.

SFIANCATA, s. f. ugodzenie w bok. = fig. silny bodziec.

SFIANCATO, —TA, ad. pęknięty po bokach. = poderwany, zużony. = zapadły po bokach, poderwany (o koniu).

SFIATAMENTO, s. m. wyziewanie, parowanie.

SFIATARE, v. n. wyziewać, parować. = v. r. ochrypnąć z krzyku.

SFIATATO, —TA, p. ad. zadyszany, zużony. = który wyzionął ducha.

SFIATATOIO, SFIATO, s. m. huft, otwór w formie, przez który powietrze wychodzi gdy się w nią kruszec leje. = Sfiatoio, Zool. pryskawka wielorybów.

SFIBBIARE, v. a. rozpiąć sprzążkę. — i bottoni, rozpiąć guziki. = zacząć rozwlekle opowiadać.

SFIBBIATO, —TA, p. ad. rozpięty. = fig. bez związku. Ma rannodando il mio ragionamento sfibbiato, *Alleg.*

SFIBRATO, —TA, ad. osłabiony, wycieńczony.

SFIDAMENTO, s. m. SFIDA, s. f. wyzwanie do boju, na pojedynkę. Che tu sfidi però, se ciò

t'aggrada, alcun guerrier nemico, io non ricuso, *Tass. Ger.* = uzbudzić nieufność. Quanto mi sfidano queste cose da una parte, tanto m'assicura dall'altra il sapere, *ec. Varch. Lez.* = Sfidaire alcuno, osądzić chorego za nieuleczonego. I medici l'hanno sfidato, lekarze go odstąpili. = v. r. niedowierzać, nieufać. Di questo non vi sfidate, che sicuro e gagliardo son io troppo, *Bocc.*

SFIDATORE, s. m. wyzywający do boju.

SFIDUCCIATO, —TA, ad. niedowierzający, nieufny.

SFIGURARE, v. a. oszpecić.

SFIGURATO, SFIGURITO, —TA, ad. oszpeczony, wybladły.

SFILACCIARE, v. a. strzępić. = v. n. e. r. strzępić się.

SFILARE, v. n. maszerować jeden za drugim, defilować. = przesunąć się, snuć się. Mi sfilavano dinanzi allamente tutte le mie sventure e tutte le mie speranze, *U. Fosc.* = v. r. opuścić szeregi, rozejść się, pójść w rozpyskę, rozproszyc się. Per la qual cosa gli usciti Guelfi, *ec.* si cominciarono a —, *M. Vill.* = Fare Marco sfila, drapnąć, zemknąć, uciec. E chi per lo timor fa Marco sfila, *Fort. Ricc.*

SFILARE, v. n. maszerować jeden za drugim, defilować. = v. r. przelamać sobie krzyże, poderwać się.

SFILATA, s. f. szereg, rzęd. Alla —, jeden za drugim. E tutti alla — giunser ne' boschi taciturni e neri, *Fort. Ricc.*

SFILATAMENTE, av. jeden za drugim. I soldati *ec.* cominciarono da sè stessi a sbandarsi. *Davil. Stor.*

SFILATO, s. m. tryper.

SFINGARDAGGINE, v. INFINGARDAGGINE.

SFINGE, s. f. sfinx, istota bajeczna z głową i piersiami kobiety, ciałem psa lub lwa. Okrzydłami orla. = zagadka.

SFINIMENTO, s. m. zmuczenie, omdlenie, mdłość.

SFINIRE, v. a. ir. ukończyć, rozstrzygnąć.

SFINITO, —TA, ad. dokonczony. = zemdlaty, omdlaty, zużony, osłabiony.

SFINTERE, s. m. Anat. muszkuł obrączkowy zamykający otwory w ciele. = della vescica, *ec.* muszkuł obrączkowy pęcherza, i t. d.

SFIOCCARE, v. a. wysmykać jedwab z materyi.

SFIOCCATO, —TA, ad. wysmykany, wystrzępiony. = mający fioki, czuby, kulasy.

SFIOCIARE, v. a. obrać ze skórki winne grona.

SFIONDARE, v. a. *ciskać z procy*. = v. n. fig. *łgać, strzelać bez prochu*. Non è bravo oggidì se non chi brava, e come diciam noi, chi sa —, *Tasson*.

SFIONATURA, s. f. *ciskanie z procy*. = fig. *wierutne łgarstwo*.

SFIORARE, v. a. *osmyknąć, oberwać kwiaty*. Grandine e pioggia abbatte e sfionda e sfiora l'erbe, *Bern. Orl.* Questa certo dell'anno è la vecchiezza, che sfiora ogni beltà, *Menz.* = fig. *zhańbić, splumić*. Mori fuggendo ed isforando il giglio, *D. Purg.*

SFIORIMENTO, s. m. — *TURA*, s. f. *okwitanie, przekwitnienie, kwiat opadły*.

SFIORIRE, v. n. ir. *okwitać, okwitnąć, przekwitnąć*. = *zwiądnąć, stracić kwiat, piękność*. Io non ti posi nome Rosa, perchè tu andassi sì sfiorita, e spicciolata d'ogni gentilezza, *Buon. Fier.* La fatal ruina dell'età fresca, che a sfiorir cammina, *Filic.*

SFITONARE, v. a. e n. *karzować*. [LARE.]

SFLAGELLARE, v. *SFRACELLARE*, **SFOCATO**, —TA, ad. prop. e fig. *ostudzoney*.

SFOCONATO, —TA, ad. *magający wychlastany zapal (o broń palną)*.

SFOCONATOIO, s. m. *przetyczka do zapalów dział*.

SFODERAMENTO, s. m. *wydobycie z pochwy*.

SFODERARE, v. a. *odpruć podszewkę*. = *wydobyc z pochwy*. Sfoderò il detto pugnale, *Dav. Tac. Ann.* = fig. *wypalić mowę, komplement*. Arringa soderò faconda tanto che Tullio non potea fare altrettanto, *Cast.*

SFOGAMENTO, s. m. *wylanie, wywarcie, wynurzenie; sprawienie ulgi, ulżenie*. Pare che sia alcuno — di dolore a' miseri il ricordar ec. le preterite prosperità, *Bocc.*

SFOGARE, v. n. e r. *wybuchać, wyziewać*. = *ciec, plynąć (o ranach, roślinach)*. = v. a. *Sfogar lo sdegno, il dolor, wyzionąć, wyrzucić gniew, wynurzyć żal, sprawić sobie ulgę*. Levatemi dal viso i duri veli, sì ch' i' sfoghi il dolor che 'l cor m'impregna, *D. Inf.* Ed in sospir e'n rime sfogo il mio incaro, *Petr.*

SFOGATO, —TA, p. ad. *wywarty, ulżony*. = *wystawiony na przewiew wiatru, otwarty*. = Stanza sfogata, pokoj wysoki.

SFOGATIOIO, s. m. *luft, otwór*. Mil. *przeciw podkop*.

SFOGGIARE, v. n. *stroić się okazałe*. Mirate costui, il quale

ora qui sfoggia con tanto lusso, *Segn. Pred.* = fig. *przebierać miarę*. Che nel dir mal d'ognun si sbraça e sfoggia, *Alleg.*

SFOGGIATAMENTE, av. *nad miarę, zbytecznie*.

SFOGGIATO, —TA, p. ad. *wystrojony; okazały, pyszny, przepyszny*. = *niezmierny, ogromny*. = av. *zbytecznie*. = s. f. *bogata szata*.

SFOGGIO, s. m. *zbytek, pompa, okazałość, wystawa*. = Non v'è sfoggi, to nie wielka sztuka. Ma per andare innanzi non v'è sfoggi, *Sacch. Rim.*

SFOGLIA, s. f. *listek, plutek, blaszka*. = *1. et. język, v. SOGLIA*.

SFOGLIARE, v. a. *osmyknąć liście*. = *polupać w blaszki, w płatki*. = fig. *obrać z ciała, wychudzić*. Però mi di' per Dio, che si vi sfoglia? *D. Purg.* = v. n. e r. *lupać się w płatki, łuszczyć się*. [STKI.]

SFOGLIATA, s. f. *ciasto w liście*. **SFOGLIATO**, —TA, p. ad. *osmukany, odarty z liści*.

SFOGLIAZIONE, s. f. *Chir.* *łuskanie się, odpadanie łuszek z kości nadgnitej*.

SFOGLIETTA, s. f. dim. *listeczek, pluteczek, blaszeczka*.

SFOGNARE, v. n. *wybrnąć z rynsztoku*. = fig. *bass. urodzić się, przyjść na świat*. Lo mostra il primo che sfognasse d'Eva, *Menz. Sat.*

SFOGO, s. m. *ujście, odchód, wyziew*. Avendo l'aria il suo — dal beccuccio aperto, *Sagg. nat. esp.* = fig. *ulga*. — d'ira, di dolore, wywarcie gniewu, wynurzenie żalu, ulga. = *Arch.* *wysokość sklepienia*. [SKANIE.]

SFOLGORAMENTO, s. m. *błysk*. **SFOLGORANTE**, ad. m. f. *rający blaskiem, jasny*.

SFOLGORARE, v. n. *razić blaskiem, błyszczyć, jaśnieć, świecić się*. = fig. *zabłyśnąć, zajaśnieć*. = v. a. *piorunem co zrobić*. = *rozproszyc, rozgromić*.

SFOLGORATAMENTE, av. *z blaskiem, w blasku*. = fig. *siarczyćście, niezmiernie, ogromnie*. — ricco, *niezmiernie bogaty*.

SFOLGORATO, —TA, p. ad. v. *SFOLGORARE*. = *niezmierny, ogromny*. = *nagły, szybki jak piorun*. = *pozbawiony dawnego blasku, nędzny, biedny*.

SFOLGOREGGIARE, v. *SFOLGORARE*.

SFOLGORIO, s. m. *błyśkanie*. = fig. *skok, płas, sus*.

SFONDAMENTO, s. m. *wybiecie dno*. = *wyrznięcie, wybicie*.

SFONDANTE, ad. m. f. *grzązki*.

SFONDARE, v. a. *wybić dno*. = *przebić, przeszyc na wylot np. zbroję, puklerz*. Adunque il spuntone ha sfondato il giaco, *Cell. Vit.* = *ciskać z procy*. = v. n. *zagrzeznąć, zatonać*.

SFONDATO, —TA, p. ad. v. *SFONDARE*. = *nienasycony*. Gola sfondata, *gardło nienasycone*. = *Sfondati camini, drogi wyboste*. = *Ricco sfondato, niezmierny bogacz*. = s. m. v. *SFONDO*.

SFONDATIOIO, s. m. *przetyczka u dział*.

SFONDO, s. m. *miejsce próżne zostawione na sklepieniu, suficie, na malowidło*.

SFONDOLARE, v. a. *wybić dno*. = *przebić, przeszyc na wylot*. Vorrei potergli sfondolar la pancia, *M. Bin. rim.* = v. r. *rzucić się z góry na dół*.

SFONDOLATO, —TA, p. ad. v. *SFONDOLARE*. = *nienasycony*. = *ogromny*. Ricco sfondolato, *strasznie bogaty*. Sapere sfondolato, *Alleg.* *niezgruntowana mądrość*.

SFORACCHIARE, v. a. *przeździurawić, podziurawić*. Tutto strambellato da morsi e sforacchiato dalle ferite, *Fir. As.*

SFORMARE, v. a. *przekształcić, oszpecić*.

SFORMATAMENTE, av. *niezmiernie, ogromnie*.

SFORMATO, —TA, p. ad. *niekształtny, szpetny, brzydki*. = *niezmierny, ogromny*. = *dziwny, nadzwyczajny*.

SFORMAZIONE, s. f. *niekształtność, brzydkość*.

SFORNARE, v. a. *wyjąć z pieca*. = *Sfornare il parto, fig. wydać płód*. Ma v'è più d'una putta sciaurata che sforna il parto, e quello iniqua ancide, *Menz.*

SFORNIMENTO, s. m. *obdarcie, ogolnienie*.

SFORNIRE, v. a. *obrać z czego, ogolocić*.

SFORNITO, —TA, p. ad. *pozbawiony, ogolony*. La città di Lucca era sfornita di gente d'armi, *G. Vill.* = *Mil.* *nieobsadzony, niewurowny*.

SFORTUNAMENTO, s. m. *nieszczęście*.

SFORTUNARE, v. a. *zrobić nieszczęśliwym*.

SFORTUNATISSIMO, —MA, ad. sup. *bardzo nieszczęśliwy*.

SFORTUNATO, —TA, *SFORTUNEOLE*, ad. *nieszczęśliwy*.

SFORZAMENTO, s. m. *gwałt, przymus*.

SFORZARE, v. a. *zmusić, przymusić*. = *opanować gwałtem*. Con intendimento de' principali sforzò la città reale e la cittadella accanto, *Dav. Tac. An.* = *zgwalt*.

cić kobietę. Le nostre donne cominciò a —, *L. Pulc. Morg.* = *pozbawić sił, osłabić*. Perocchè Amor mi sforza, e di saver mi spoglia, *Petr.* = *v.n. e r. siłiść się, usiłować*.

SFORZATAMENTE, *av. z wielką siłą, silnie, gwałtem.* = *potymownie*.

SFORZATO, —TA, *p. ad. przymuszony, zniewolony, przynaglony.* = *wysilony, osłabiony.* = *wymuszony, niesprawiedliwy.* E faceva criare e crescere nuove e sforzate gabelle, *G. Vill.* = *nadzwyczajny, niezmierny.* = *gwałtowny.* Morte sforzata, śmierć gwałtowna. = *wymuszony, naciągany.* = *wystrojony.* = *Rime sforzate, rymy zadane poecie do których ma dorobić wiersze.*

SFORZATORE, *s. m. gwałciiciel.*

SFORZEVOLE, *ad. m. f. używający gwałtu.* [nie.]

SFORZOLMENTE, *av. sił-* SFORZO, *s. m. wysiłek, usiłowanie.* = *poderwanie się, ruptura z poderwania.*

SFOSSARE, *v. a. wyjąć z jamy zboże.*

SFOSSATO, —TA, *p. ad. v. sfossare.* = *poprzerzynany rowami.* = *Occhi sfossati, oczy zakłesłe, zapadłe.*

SFRACASSARE, *v. FRACASSARE.*

SFRACASSATO, —TA, *p. ad. zgruchotany.* = *porębany, posiekany.*

SFRACELLARE, *SFRAGELLARE, v. a. druzgotać, zgruchotać.* = *fig. zniszczyć, zrujnować, zgubić.* Se Marcello cadeva, sfragellava un mondo di rei, *Dav. Tac. Stor.* = *v. r. rozbić się, rozłutć się na drobne kawałki.* Cadendo ella sfracellasi, e in più parti schizzan le membra infrante e i pezzi sparti, *Cast. An. parl.*

SFRANGIARE, *v. a. strzępić.* SFRANGIATURA, *s. f. strzępienie.*

SFRASCARE, *v. n. szeleścić (o gałęziach).* = *v. a. pozejmować z gałęzi orzechy jedwabne.* Allo — si vede quello che hanno fatto i bigatti, *prov. końskie dzieło chwali.* = *Sfrascare i capelli, rozczesać włosy.* E me' che sa i suoi capelli sfrasca, *Fort. Ricc.*

SFRATARE, *v. a. wymniszyć mnicha.* = *v. r. wymniszyć się, wywlec się, zrzucić habit.* Concedette a frati non sacerdoti la moglie, a' minori di 24 anni lo sfratarsi, *Dav. Scism.*

SFRATTARE, *v. a. wygnąć, wyrugować, wypędzić.* = *v. n.*

zwinąć manatki i wynieść się, zwinąć chorągiewkę.

SFRATTO, *s. m. ucieczka.* = *Dar altrui lo —, wygnąć, wypędzić kogo.*

SFREGACCIOLARE, *v. a. z lekka nacierać.*

SFREGACCIOLATA, *s. f. lekkie nacieranie.* = *fig. mała porawka.*

SFREGACCIOLO, *s. m. kawałek flaneli do nacierania.*

SFREGAMENTO, *s. m. tarcie, nacieranie.* [cierać.]

SFREGARE, *v. a. trzeć, na-*

SFREGIARE, *v. a. obnażyć z ozdób.* = *pokieroszować, zrobić szramę na twarzy, platinę przez twarz.* = *v. r. stracić ozdobę, zaletę.* Vostra gente onrata non si sfregia del pregio della borsa e della spada, *D. Purg.*

SFREGIO, *s. m. cięcie, szrama, kresa na twarzy, blizna.* Ha il gozzo, e da due sfregi il viso guasto, *L. Lip. Malm.* = *fig. plama, żakata, hanba.* Fare uno — in sul viso, zrobić komu afront.

SFRENAMENTO, *s. m. wyuzdanie, rozkielznanie.*

SFRENARE, *v. a. wyuzdać, rozkielznać.* = *Sfrenar la lingua, fig. rozpuścić język.* = *v. r. zdjąć się z uzdziennicy, rozkielznać się.* = *fig. wyuzdać się.*

SFRENATAMENTE, *av. wyuzdanie, niepohamowanie.*

SFRENATEZZA, SFRENATAGGINE, *s. f. wyuzdanie, rozwigołość.*

SFRENATO, —TA, *p. ad. rozkielznany.* = *fig. wyuzdany, niepohamowany.* Alla sfrenata, *av. niepohamowanie.* = *niezmierny, ogromny.* Il numero sfrenato, *bez liku.*

SFRENELLARE, *v. n. pluskać wiosłami odpływając.*

SFRIGGOLARE, *v. n. syczeć skwarząc się na patelni.*

SFRINGUERE, *v. n. świegotać (o ziębie).* = *fig. paplać, szczebiotać o kim.*

SFROMBOLARE, *v. a. ciskać z procy.* = *fig. rozrzucić, rozsypanąć, hojnie szafować.* E sfromboli zecchini e doppie snoccioli, *Buon. Fier.*

SFRONDAMENTO, *s. m. obrywanie liści.* = *Bot. opadanie liści.*

SFRONDARE, *v. a. obrywać liście.* = *v. n. tracić liście.*

SFRONDATORE, *s. m. obrywający liście.*

SFRONTARSI, *v. r. nabrać czola.* [czelnie.]

SFRONTATAMENTE, *av. bez-* SFRONTATEZZA, SFRONTAG-

GINE, s. f. bezczelność.

SFRONTATO, —TA, *ad. bezczelny.*

SFRONZARE, *v. SFRONDARE.* SFRUTTARE, *v. a. wywieńczyć grunt.* = *v. r. wyrodzić się, wysilić się, przestać rodzić.*

SFUCINATA, *s. f. bass. mnóstwo.*

SFUGGEVOLE, *ad. m. f. ulotny, znikomy, przemijający.* = *ślizki.*

SFUGGEVOLEZZA, *s. f. szybkość, ulotność.*

SFUGGIASCO, —CA, *ad. zbiegły, tulający się.* = *Alla sfuggiasca, av. ukradkiem, pokryjomo.* [nie.]

SFUGGIMENTO, *s. m. unikanie.* SFUGGIRE, *v. a. unikać, wybiegać się przed czym.* = *v. n. uchodzić, ująć uwagi, wymknąć się.* A un cor dolente sfuggon parole, a cui badar non vuolsi, *Alf.*

SFUGGITO, —TA, *p. ad. v. sfuggire.* = *zbiegły.* = *Alla sfuggita, av. ukradkiem, zlekka.*

SFUMARE, *v. n. e a. wyścieparować, parować; buchać czym.* E sfuma un poco il vin per la visiera, *Ciriff. Calv.* Quell' alito ec. che sfuma nel tagliar la buccia d' un cedrato acerbo, *Sagg. nat. esp.* = *fig. pójść z dymem, zniknąć, zatrzeć się.* Finché sfumi la memoria di questo vostro accidente, *Car. Lett.* = *Pitt. mieszać delikatnie kolory.*

SGABBIARE, *v. a. wypuścić z klatki.*

SGABELLARE, *v. a. wyprowadzić z komory celnej po opłaceniu cla.* = *v. r. Sgabellarsi di chechessia, uwolnić się, odczepić się, pozbyć się.*

SGABELLO, *s. m. —ETTO, —INO, dim. —ONE, accr. stolek bez poręczy, zedel, lawka.* Pittor da sgabelli, *lichy malarz.* Altri posseggono tutti i precetti del Vinci, e non saprebbero poi dipingere uno —, *Gal. Dial.* = *podnożek.* Quando una rivoluzione nel globo è matura, necessariamente vi sono gli uomini che la cominciano, e che fanno de' loro teschi sgabello al trono di chi la compie, *U. Fosc.*

SGAGLIARDARE, *v. a. odjąć odwagę.* [SGRAZIATO.]

SGALANTE, *v. SVENEVOLE.* SGALLINARE, *v. a. kraść kury.* = *v. n. hulać, bankietować.*

SGAMBARE, *v. n. zbierać nogami.* Sgambare via, *drapać, zemknąć.* = *v. r. podbić się, podupać na nogi.*

SGAMBATO, —TA, *p. ad. v. sgambare.* = *bez nogi.* = *fig. podbić, podupać na nogi.*

SGAMBETTARE, *v. n. wywijać nogami, podrygiwać, przebie-*

rać nogami. E misesi a — colle sue magre e lunghe pertiche si piacevolmente, che scoppiai dalle risa, *Silv. Pel. M. P.* = fig. *siedzieć z założonemi rękami, prożnować.*

SGAMBETTATA, s. f. SGAMBETTO, s. m. *podstawienie komu nogi żeby upadł, v. GAMBETTO.* = Dare degli sgambetti, dawać ostatnie podrygi. = Dar lo sgambetto ad alcuno, fig. *wykładź z kogo, wyrugować, odsadzić kogo od czego.* [bosy.]

SGAMBUCCIATO, —TA, ad. SGANASCIARE, v. a. *wyruszyć szcękę ze stawu.* = Sganasciar dalle risa, śmiać się do rozpuku, zrywać boki od śmiechu.

SGANGASCIAMENTO, s. m. *zrywanie boków ze śmiechu.*

SGANGASCIARE, v. n. śmiać się do rozpuku.

SGANGHERAMENTO, s. m. *wyruszenie z zawiasów.* = fig. *rozprzeżenie.*

SGANGHERARE, v. a. *wyruszyć z zawiasów.* — la scarsella, *wypuczyć z worka.* = wyruszyć, rozcheltać, zepsuć, wytłamać.

SGANGHERATAGGINE, s. f. *niegłażność.*

SGANGHERATAMENTE, av. *niegłaźnie.*

SGANGHERATO, —TA, p. ad. *wyruszony z zawiasów.* = fig. *niegłażny, niezgrabny.* A confusione de' moderni poetacci sgangherati, *Alleg.*

SGANNARE, v. a. *wyprowadzić z błędu.* = v. r. *wyjsć z błędu.*

SGARARE, v. a. *otrzymać górę, pokonać, przewyższyć.*

SGARBATAMENTE, av. *niegrzecznie.*

SGARBATEZZA, SGARBATAGGINE, s. f. SGARBO, s. m. *niegrzeczność.*

SGARBATO, —TA, ad. *niegrzeczny, nieobyczajny, grubiański.*

SGARGARIZZARE, v. GARGARIZZARE.

SGARIRE, v. a. v. SGARARE. = Sgarire un ragazzo, *uspokoić chłopca płaczącego za czem.*

SGARRARE, v. n. *zmylić drogę, błądzić.*

SGARRETTARE, v. a. *podciąć żyłkę pod kolanem.* A l'uno il petto aperse, sgherrettò l'altro, *Car. En.*

SGARRO, v. SBAGLIO.

SGARZA, s. f. Ornit. *czapla.*

SGATTAIOLARE, v. n. *wymknąć się, wykręcić się z czego.*

SGATTIGLIARE, v. a. *scherz.* *Car. Lett.* *wypuczyć z worka.*

SGAVAZZARE, v. n. *hulać, bankietować.*

SGEMMARE, v. a. *obedrzyć z klejnotów.*

SGHEMBO, s. m. *ukos.* A —, *ukośnie, skielzem.* Se non che a — la lancia lo prese, *L. Pulc. Morg. Sull' elmo a — giunse il colpo crudo, Bern. Orli.* = fig. *glupstwo.*

SGHEMBO, —BA, ad. *krzywy, kręty, ukośny.* = *koślawy.*

SGHERMIRE, v. a. *en. puścić, rozjać.*

SGHERMITORE, s. m. Lo caldo sghermitore subito fue, *D. Inf.* *wrzęca smola wnet rozjęła bijących się czartów.*

SGHERONATO, —TA, ad. *ukrojony ukośnie (o płótnie, suknie).* [TARE.]

SGHERRETTARE, v. SGARRETTARE.

SGHERRO, s. m. SGHERACCIO, *peg. junak, zawadyak.* = *zbojca, siepacz, oprawca.* = ad. *zbojecki.* Alla sgherra, *av. po zbojecku.*

SGHIACCIARE, v. a. e n. *roz-mrozić; rozmarznąć.*

SGHIGNAPAPPOLE, ad. e s. *chychot, chychotka.*

SGHIGNARE, v. a. e n. śmiać się z kogo; *uśmiechać się.*

SGHIGNAZZAMENTO, s. m.

SGHIGNATA, SGHIGNAZZATA, s. f. *chychy, śmiechy.* Io ho sentito per casa certi sghignazzamenti, *Mach. Cliz.* [tac się.]

SGHIGNAZZARE, v. n. *chychać.*

SGHIGNAZZIO, s. m. *ciągłe chychy.* Che — fu quel ch' allor s' udi, *Sacc. Rim.*

SGHIGNUZZO, s. m. *dim. lekki uśmiech.* Non si potette tanto contenere, che rivoltoseli con uno — adiracccio, non li dicesse, *Lasc. Nov.*

SGHIGNESCIO, v. SCHIMBESCIO.

SGOBBARE, v. a. e n. *dzwigać na plecach.*

SGOCCIOLARE, v. a. *wylać do kropli.* Fig. — le parole, *cedzić wyrazi przez zęby, mówić półgębkiem.* — il barletto, *v. BARLETTO, ORCIUOLO.* = v. n. *kapać, spadać kroplami.*

SGOCCIOLATOIO, s. m. *rynna.*

SGOCCIOLATURA, s. f. SGOC-CIOLO, s. m. *zlanie kroplami.* = Ridursi, giugnere alla sgocciolatura, *pop. wyszeptać się, wy-cieńczyć się, gonić ostatkami.*

SGOLATO, —TA, ad. *bez gardła.* = *wygorsowany, rozmamany.* = fig. *papla, plotka.*

SGOMBERAMENTO, SGOMBE-RARE, ec. SGOMBRAMENTO, *ec.*

SGOMBINARE, v. SGOMINARE.

SGOMBRAMENTO, s. m. *wy-przątanie, wypróżnienie.*

SGOMBARE, v. a. *wyprzą-*

tnąć, wypróżnić, wynieść sprzęty z domu. = Sgombrare il paese, *wynieść się z kraju.* A tutti fu comandato che sotto pena ec. dovessero — Lucca, *G. Vill.* = *odsunąć, uchylić, odgarnąć.* — i capelli dalla fronte, *odgarnąć włosy z czoła.* = *porwać, unieść, zagarnąć.* Vidi l' vittorioso e gran Camillo sgombrar l' oro, e menar la spada a cerco, *Petr.* = fig. *odpedzić, rozpedzić, uwolnić.* Di serenar la tempestosa mente, e sgombrar d'ogni nebbia oscura e vile, *Petr.* = *odpedzić od siebie, oddalić.* Quest' altra è quell' ombra per cui scosse dianzi ogni pendice lo vostro regno, che da sè lo sgombra, *D. Purg.* — la paura, *oddalić bojaźń.* Sgombra il timore dal tuo petto, *Fort. Rice.* E con parole e con alpestri note ogni gravezza del suo petto sgombra, *Petr.* Latin sangue gentile, sgombra da te queste dannose some, *Petr.* = v. n. *wynieść się, wyprowadzić się, wyjść, oddalić się.*

SGOMBRATORE, s. m. *wyprzątający, wypróżniający.*

SGOMBRO, s. m. *wyprzątanie, wypróżnienie.* = *wypędzenie.* = *1. wt. wrzeczennica.*

SGOMBRO, —BRA, ad. *wypróżniony, uprzątniony, próżny.* = fig. *wolny od ciężaru.* Poiché s' sgombro dalla maggior salma, l'altre puoi giusto agevolmente porre, *Petr.*

SGOMENTAMENTO, s. m. *przestraszanie, przeleknięcie.*

SGOMENTARE, v. a. *przestraszyć, przerazić, przeleknać, zmieszać.* Cacciator di quei lupi in su la riva del fiero fiume, e tutti gli sgomenta, *D. Purg.* = v. n. e r. *przestraszyć się, zmieszać się, struchleć.* Calandrino, io non voglio che tu ti sgomenti, *Bocc.*

SGOMENTEVOLE, ad. m. f. *przelekły, struchłaty.*

SGOMENTO, s. m. *przestrach.*

SGOMINARE, v. a. *przewrócić do góry nogami, porozrzucać.* Pare a te una favola avere a — tutta la casa, *Mach. Mandr.*

SGOMINIO, SGOMINAMENTO, s. m. *nielad, nieporządek, zamieszanie.*

SGOMINO, s. m. v. SGOMINIO. = *poróżnienie, zalarga.* Tancia, accorda tra lor questo —, *Buon. Tanc.* [Inać kłebek.]

SGOMITOLARE, v. a. *rozwi-*

SGONFIAMENTO, s. m. *stęchnienie puchliny.*

SGONFIARE, v. a. *rozpedzić puchlinę.* = fig. *uniżyć, upokorzyć.* Io non avrò satirico flagello, che la vostra superbia oppri-

ma e sgonfi, *Menz. Sat.* = bass. *zdmuchnąć kogo ze świata*. Io ti farò — dal mondo, *Cell. Vit.* = v. r. *stępnąć*.

SGONFIO, — FIA, ad. *otęchły*. = s. m. *wydełość, buchastość*.

SGONNELLARE, v. a. *zdjąć spodnicę*. = *zmiatać z przed siebie jadlo*.

SGORBIÀ, s. f. *dłoto*.

SGORBIARE, v. a. *powalać atramentem*. = *nakrapiać, centżkować*.

SGORBIO, s. m. *kleks, żyd*.

SGORGAMENTO, s. m. *rozlew, wylew*.

SGORGANTE, ad. m. f. *wytryskujący, plynący*. [fiscie.]

SGORGATEMENTE, av. ob.

SGORGARE, v. n. e. r. *rozlać się, wylać się, wytryskać, lać się*. = *wpadać (o rzekach)*. Da ove Tronto e Verde in mare sgorga, *D. Par.* = *plynąć, cieć (o łżach)*. Alfin sgorgando in lacrimoso rivo, *Tass. Ger.* = *wypaść, wygadać co.* = fig. *rozlać się, rozsypanie się po kraju*. = v. a. *wylewać, rozlewać*. Fuori sgorgando lagrime e sospiri, *D. Purg.* Si scoppiai io sott' esso grave carco, fuori sgorgando lagrime e sospiri, *Petr.*

SGORGO, pl. — GHI, s. m. *otwór, odchód, wyjście*. = A sgorgo, av. *obficie*.

SGOVERNATO, — TA, ad. *żle rządzony, źle traktowany*. = *niedbaty, nieporządkny*.

SGOZZARE, v. a. *poderżnąć gardło, zarznąć*. = *wypróżnić wolę kury*. = fig. *przenieść na siebie zniewagę, urazę*.

SGRADEVOLÈ, ad. m. f. *nieprzyjemny, odrażający*.

SGRADIRE, v. n. i. r. *niepodobać się, sprawić odrazę*.

SGRAFFIARE, v. a. *drapać, podrapać, drasnąć, zadrasnąć*. = fig. *chaptesować, grypsnąć*. = *Pitt. v. SGRAFFIO*.

SGRAFFIGNARE, v. a. *bass. grypsnąć, chaptesować*. Se il monello ha le man fatte a oncinio per gire a sgraffignar pel vicinato, *L. Lipp. Malm.*

SGRAFFIO, s. m. *udrapnienie, podrapanie*. = *Pitt. malowidło al fresco białe na czarnem dnie*.

SGRAFFIONE, s. m. *accr. duża szrama z podrapania*.

SGRAFFITO, *Pitt. v. SGRAFFIO*.

SGRAMATICARE, v. n. *mówić lub pisać przeciwko regułom grammatyki*. = *scherz. tłumaczyć grammatycznie*.

SGRAMUFFARE, v. n. *mówić po łacinie grammatycznie*.

SGRANARE, v. a. *wytrześć ziarno z kłosów, wyluskać ze*

strączka. = v. r. *rozsyypwać się (o ziemi)*.

SGRANCHIARE, v. a. e. n. *wyleżeć z dziury jak rak*. = fig. *otrząsnąć się z lenistwa*. Sgranchia e non esser lento, *Buon. Fier.*

SGRANELLARE, v. a. *obrywać jagody z grona*. = fig. *opowiadać jedno po drugim*.

SGRANOCCHIARE, v. a. *schrupać co w zębach*. Come la gatta quando ha preso il topo ec. te lo sgranocchia come un beccafico, *L. Lipp. Malm.* [dobać się.]

SGRATARE, v. a. e. n. *niepo-sgrawamento, s. m. zdjęcie ciężaru, ulżenie, ulga*.

SGRAVARE, v. a. *zdjąć ciężar, sprawić ulgę, ulżyć*. = v. r. *zrzucić z siebie ciężar, uwolnić się od ciężaru*. = *zleźć, porodzić*.

SGRAVIDANZA, s. f. *złężenie*.

SGRAVIDARE, v. n. *zlegnąć*.

SGRAVIO, s. m. *ulżenie, ulga*.

— di coscienza, *ulga sumienia*.

SGRAZIATAGGINE, s. f. *niezgrabność*.

SGRAZIATAMENTE, av. *niezgrabnie*. = *nieszczęśliwie*.

SGRAZIATELLO, — LA, ad. *nico niezgrabny*.

SGRAZIATO, — TA, ad. *niezgrabny, brzydki*. = *przykry, nieprzyjemny*. = *nieszczęśliwy*.

SGRETOLARE, v. a. *łamać, druzgotać, gruchotać*.

SGRETOLIÒ, s. m. *druzgotanie*. = *burzenie się*.

SGRETOLOSO, — SA, ad. *kruchy, syпки (o chlebie)*.

SGRICCHIOLARE, v. SGRIGIOLARE.

SGRIDAMENTO, s. m. *łajanie*.

SGRIDARE, v. a. *hałasować na kogo, łajać, bużować*.

SGRIDATORE, s. m. — TRICE, s. f. *łajacy, łajaca*.

SGRIDO, v. SGRIDAMENTO.

SGRIGIATO, — TA, ad. *siwy, popielaty, szary*.

SGRIGIOLARE, v. n. *chrzęścić, szczełkć, brzęczec*. = s. m. *Lo sgrigliolar dell' armi, szczełk oręża*.

SGRIGNARE, v. n. *drwić, kpić, naśmiewać się*. = *wyszczerszać zęby*. E come una bertuccia sgrigna, alza il muso, *Lall. En. trav.*

SGRIGNUTO, — TA, ad. *garbaty*. Uno che pare sgrignuto, zoppo, *Mach. Mandr.*

SGROPARE, v. a. *przelać krzyże, wpleczyc*.

SGROSSAMENTO, s. m. *ociosanie, okrziesanie*.

SGROSSARE, v. a. *ociosać, okrzesać*.

SGRUGNARE, v. a. *chlasnąć w pysk*. = v. r. *chlasnąć się po*

pyskach. Dove si sgrugnavao Rinaldo e il frate e i menti si pelavano, *Fort. Ricc.*

SGRUGNATA, s. f. SGRUGNO, SGRUGNONE, s. m. *uderzenie pięścią w pysk*. Orlando volle darle uno sgrugnone, quando la Fata a legarlo si mise, *Fort. Ricc.*

Fare agli sgrugnioni, *trzepać się po pyskach*. Però fa seco adesso agli sgrugnioni, *L. Lipp. Malm.* SGROUPARE, v. a. *rozwiązać*. [zoność, różnica.]

SGUAGLIO, s. m. *nieró-sguaiataggine, s. f. niezgrabność, niegłażność*.

SGUAIATAMENTE, av. *niezgrabnie, niegłaźnie*.

SGUAIATO, — TA, ad. *przykry, nudny*. O vanne, vanne, sguaiato, ché ci hai fradico, *Salv. Granch.* = *niezgrabny, niegłażny*.

SGUAINARE, v. a. *wydobyć z pochwy pałasz*. = fig. *wydobyć, wytknąć; wydać, wyrzec*. E nel medesimo tempo seppe che il senato gli sguainava terribil sentenza, *Dav. Tac. Ann.*

SGUALCIRE, v. a. *ir. mić, zmiechać*.

SGUALDRINA, s. f. — ELLA, dim. v. LANDRA.

SGUANCiare, v. a. *rozciąć*. [śnie.]

SGUANCIO, av. A —, uko-sguardamento, SGUARDATA, v. SGUARDO.

SGUARDARE, v. a. *patrzeć na co*. = *mieć wzgląd na co*.

SGUARDATORE, s. m. *patrzący*.

SGUARDATURA, s. f. *wzrok, spojrzanie*. Ed ella gli girava intanto tarde, bieche e tremende sguardature, *Lall.*

SGUARDEVOLÈ, v. RIGUARDEVOLÈ.

SGUARDO, s. m. *wzrok, spojrzanie, wejrzanie*.

SGUARNITO, — TA, ad. *odkryty, odsłoniiony, ogolony*.

SGUAZZARE, v. n. *brnąć, brodzić*. = *hulać, bankietować, biesiadować*. E credi tu venire a — qua, dove non è convenevole fare altro che piangere e lamentarsi? *Fir. As.* = v. a. *trwonić, marnować, marnotrawić*. E si il salario sguazzar bricconeeggiando? *Buon. Fier.*

SGUAZZATORE, s. m. *hulaka*.

SGUERCIATURA, s. f. *wzrok krzywy, ukośny*.

SGUERCIO, v. GUERCIO.

SGUERNIRE, v. a. *ir. odkryć, odsłonić, ogolocić*. = *odkryć miejsce warowne, wyprowadzić zalogę z twierdzy*. Truovano le tende de' Galli sguernite e senza guardia da tutte parti, *Liv.*

SGUFARE, SGUFONARE, v. a. *drwić sobie z kogo.*

SGUIGGIARE, v. a. *odedrzeć przyszwę obuwia.*

SGUINZAGLIARE, v. a. *rozsforsować, spuścić ze smyczy.* = fig. *poszczę kogo, wypuścić kogo na kogo.* Io gli sguinzaglierò i giganti addosso, *Chriff.*
SGUINZAGLIATO, —TA, p. ad. *rozsforsowany, spuszczone ze smyczy.* = fig. *wyszły z karbów posłuszeństwa.*

SGUIZZARE, v. n. *wymknąć się, wypsnąć się, wysliznąć się.*

= dalle mani, *wysliznąć się z rąk.* Fugge e sguiZZa il pagano, *Bern. Orł.* = v. a. *Sguizzar la spada, wymknąć szpadę z pochwy.* Orlando fuor la spada non isguizza, che conosciuta non sia da' baroni, *L. Pulc. Morg.* = *Sguizzar lanci, skakać, dąć susa.* Se si scuote un po' la briglia, prestamente in piè si rizza, e così due lanci sguizza, *Canf.*

SGUSCIARE, v. a. *luskąć, wyluskąć.* Quelle fave che son grosse, chetamente le sgusciate, *Lor. Med.* = v. n. *fig. wymknąć się, umykać.* E come anguille serpeggiando sgusciano, *Fag. R.*

SGUSTARE, v. *DISGUSTARE.*

SI, pron. *się, siebie, sobie.* Gran festa insieme si fecero, *Bocc.* = Często nie tłumaczy się na polskie. Si divorò tutto sin le ossa, *pożartł wszystko z kochani.* Non sapevano più dove si fossero, nè quello che si dicesero, *nie wiedzieli już gdzie byli, ani co mówili.* = Jako zaimek nieciosbisty rozmaicie się na polskie tłumaczy. Si ballò, si cantò, si rise, si giuocò, *tańcowano, śpiewano, śmiano się, grano.* Si considerano, si vedono gli oggetti, *uważają się, widzą się przedmioty.* Mi si domanda, *pytają mnie, żądają odemnie.* Si ha del pane per mangiare, *ma się chleb do jedzenia.* Si hanno servitori per servire, *mamy sługi na to żeby nam służyli.* Si parla, *mówi się, mówią.* Si sa, *wie się, wiemy, wiedz.* = Kładzie się po wszystkich innych zaimkach: MI, TI, CI, VI, IL, LO, LE, LI, GLI, LA. Quelli teneramente prese e al petto gli si pose, *Bocc.*

SI, av. *tak, tak jest.* Adunque disse la donna, debbo io rimaner vedova? Si, rispose l'abate, *Bocc.* Dir di sì, dare il sì, *potakować* = *tak, tak dalece, tak bardzo, do tego stopnia.* Egli è stato sì malvagio uomo, che egli non si vorrà confessare, *Bocc.* = *Si... sì, równie... tudzież,*

oraz; tak... jakoteż. Questo re Ruperto fu il più savio re che fosse tra Cristiani ec. sì di senno naturale, sì di scienza, *G. Vill.* Che si nell' uno che nell' altro sesso, si negli antichi che ne' nostri tempi, libertinaggio e bacchettoneria stanno perfettamente in compagnia, *Cast. An. parl.* = *aż póki, aż dopóki.* Non si ritenne di correre, si fu a castel Guiglielmo, *Bocc.* = *Si (bene), wprawdzie.* Il cibo corporale ec. appaga sì bene ma non satolla, *Segn. Man.* Bizzarro sì, ma buono, *dziwak wprawdzie ale dobry.* = *s. m. Cechy języka włoskiego odróżniająca go od prowankiego (oc), i francuzkiego (oi).* Ahi Pisa, vituperio delle genti del bel paese là, dove l' si suona, *D. Inf.*

SIBILANTE, ad. m. f. *świszczący, syczący.*

SIBILLARE, SIBILLARE, v. n. *świstać, syczeć.* = *namawiać, skłaniać, podmówić.* O! se Ceco sapesse ciarlare tanto, ch' e' mi potesse costei sibillare, *Buon. Tanc. v. SOBILLARE.*

SIBILATORE, s. m. *świszczący.* = fig. v. *BEFFATORE.*

SIBILIO, s. m. *świstanie.*

SIBILO, s. m. *świst, gwizd.*
SIBILOSO, —SA, ad. *świszczący (o głoskach).* [jęty]

SICARIO, s. m. *zbojca na- SICCIE, av. tak iż.* = *da tego, przeto.* = *gdyż, ponieważ.* = *aż póki, dopóki.*

SICCITA, —TADE, —TATE, s. f. *suchość, susza, posucha.* = fig. *suchość, oschłość.*

SICCOME, av. *jak, jako.* = *jak tylko, co tylko, skoro tylko.* = *Siccome se, jak gdyby.* = *tak aby.* = *jakoto.* = *Siccome... così, jak... tak.* Siccome il sol co' suoi possenti rai fa subito sparir ogni altra stella, così ec. *Petr.* [demuncyator.]

SICOFANTE, s. m. *delator,*
SICOMORO, s. m. *Bot. syk, figa morwowa.*

SICUMERA, s. f. *bass. fanaberya, korowody, ceregiele.* Boriosità, ciurma e —, *Cell. Vit.*

SICURAMENTE, av. *bezpiecznie.* = *pewnie, niezawodnie.*

SICURANZA, s. f. *ufność, bezpieczeństwo.* = *zaufanie w sobie, zarozumiałość.* Chè troppa — fa contra buona usanza, *Brun. Tesor.*

SICURARE, v. *ASSICURARE.*

SICUREZZA, s. f. *pewność.* = *zabezpieczenie.* = *ufność.*

SICURITA, —TADE, TATE, v. *SICUREZZA.*

SICURO, s. m. *pewność.* = *Mettere, porre in —, położyć,*

umieścić w bezpiecznym miejscu. Stare in, al —, *znajdować się w bezpieczeństwie.* Andar sul —, *postępować bezpiecznie, bez obawy.* = *av. pewnie, niezawodnie.*

SICURO, —RA, ad. *pewny, bezpieczny, zabezpieczony.* = *pewny siebie, ufny w sobie, śmiały.* = *biegły.* = *pewny, niezawodny.*

SICURTA, —TADE, —TATE, s. f. *pewność, bezpieczeństwo.* = *ufność, otucha, śmiałość.* Pigliare, prendere —, *nabrać śmiałości.* = *zapewnienie, zabezpieczenie.* = *poręka, zaręczenie.* Entrare, fare, stare —, *rezyć, dąć porękę.*

SIDERALE, ad. m. f. *Astr. gwiazdowy.* Anno —, *przeciąg czasu w którym ziemia w obrocie rocznym około słońca powraca do punktu z którego wyszła.* Mese siderale, *przeciąg czasu w którym księżyc w obrocie swoim powraca do tej samej gwiazdy stałej.*

SIDERE, v. n. *difet. istnieć, mieć byt samoistny.* O luce eterna che sola in te sidi, sola t' intendi, *D. Par.*

SIDEREIO, —REA, ad. *gwiazdowy, niebieski.*

SIDO, s. m. *tegi mróz.*

SIDRO, s. m. *jabłcznik.* Beva il — d' Inghilterra chi vuol gir presto sotterra, *Red. Bacc.*

SIEPAGLIA, s. f. *gęsty plot samorodny.*

SIEPARE, v. a. *otoczyć samorodnym plotem.*

SIEPÈ, s. f. *plot samorodny.* Dei più selvaggi prun, dei più spinosi, pungentissima, folta e larga —, *Alam. Colt.* = *fig. tasma.* Muovansi la Capraia e la Gorgona, e faccian — ad Arno in su la foce, *D. Inf.* = *Tenere alcuno a —, fig. trzymać kogo w ryzie, w klubach.*

SIERO, —NE, s. m. *serwatka.* Siero di latte, *kwasne mleko.* = *Siero, Med. części wodniste krwi.*

SIEROSITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *serwatczaność, wodnistość.*

SIEROSO, —SA, ad. *serwatczany, wodnisty.*

SI FATTO, —TA, ad. *taki.*

SIFILIDE, s. f. *Med. choroba weneryczna.*

SIFILITICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. *weneryczny.*

SIFONCINO, s. m. *dim. rurczka.*

SIFONE, s. m. *rurka zagięta.*

SIGILLARE, v. a. *pieczętować.* = *fig. utwierdzić, potwierdzić.* = *nakryć, zatkać szczelnie.*

SIGILLATAMENTE, av. wyraźnie, dobitnie.

SIGILLO, s. m. pieczęć, pieczętka. = fig. pieczęć, potwierdzenie. E da lui ebbe primo — a sua religione, *D. Par.* Porre il —, fig. przyłożyć pieczęć, uwięczyć. = Sigillare col — d'Ermete, zamknąć hermetycznie, to jest zalać szkłem roztopionem otwór w naczyniu szklanem. = Sigillo verginale, zamek panienski, prawniczeństwo. = Sigillo di Salomone, *Bot.* kokoryczka, babinkówka.

SIGNIFERO, s. m. chorągwy. = ad. zawiązujący znaki zodiaku. Per la torrezza del sopradetto signifero cerchio del zodiaco, *Guid.* [czenie.]

SIGNIFICAMENTO, s. m. znaczący, oznaczający. [nie.]

SIGNIFICANZA, s. f. znaczenie. SIGNIFICARE, v. a. znaczyć, oznaczać, wyrażać. = oświadczyć. Per quel modo, che miglior ti parrà, il mio amor gli significherai, *Bocc.*

SIGNIFICATAMENTE, SIGNIFICATIVAMENTE, av. wyraźnie, dobitnie.

SIGNIFICATIVO, —VA, ad. (wiele) znaczący.

SIGNIFICATO, s. m. znaczenie wyrazu. [czenie.]

SIGNIFICAZIONE, s. f. znacznica, s. f. pani.

SIGNORACCIO, —ZZO, s. m. wielki pan.

SIGNORAGGIO, s. m. posiadłość, włóści. [panowanie.]

SIGNORATO, s. m. państwo, SIGNORANZA, v. SIGNORIA.

SIGNORE, s. m. pan, władca. = pan (przed imionami osób). = Il Signore, *Pan Bog.* = Seder de' Signori, *Mach. Stor.* zasiadać w najwyższej radzie.

SIGNOREGGEVOLE, ad. m. f. panujący, nakazujący.

SIGNOREGGIAMENTO, s. m. panowanie.

SIGNOREGGIANTE, ad. m. f. panujący, władający.

SIGNOREGGIARE, v. a. e n. panować, władać. = wznosić się, górować, panować nad czem. Siede sul lago e signoreggia intorno i monti e i mari il bel palagio adorno, *Tass. Ger.* = przewyższać. Brunoro era di maggiore statura di Tristano, e al cavallo lo signoreggiava assai d'altezza, *Tav. Rit.*

SIGNOREGGIATORE, s. m. pan, władca.

SIGNORELLO, SIGNORETTO, s. m. dim. panek. [ski.]

SIGNORESCO, —CA, ad. pan-

SIGNOREVOLE, SIGNOREVILE, ad. m. f. pański, nakazujący. = mity, luby.

SIGNOREVOLMENTE, av. po pańsku, wspaniale.

SIGNORIA, s. f. zwierzchność, władza, rząd, panowanie. Pigliar —, objąć panowanie, opanować władzę. Tener la —, sprawować władzę. Recare in — sua, podbić pod swą władzę. Dare —, nadać władzę. = rząd rzeczypośpolitych włoskich. = Vostra Signoria (V. S.), tytuł dawany wyższemu osobom, Wielmożny Pan.

SIGNORILE, ad. m. f. pański, wspaniały. Quel che 'n si signorile e sì superba vista vien prima, è Cesar, *Petr.*

SIGNORILITÀ, s. f. pańskość. SIGNORILMENTE, av. po pańsku, wspaniale.

SIGNORINA, s. f. młoda pani. SIGNORINO, s. m. panicz.

SIGNOROTTO, s. m. dim. panek. [RE.]

SIGNOZZARE, v. SINGHIOZZARE, ad. m. f. milczący.

Luna —, międzymiesięcze, ciężyc niewidziany, v. INTERLUNIO.

SILENZIO, s. m. milczenie. Far —, stare in —, milczeć. Im-

por —, nakazać milczenie. Passar sotto —, pominąć milczeniem, przemilczeć. = miejsce ciche.

SILENZIOSO, —SA, ad. milczący, mało mówiący.

SILERE, v. TACERE.

SILICE, s. f. terra silicea, *Min.* krzemionka. = krzemień.

SILICULA, SILIQUETTA, s. f. *Bot.* łuszczynka.

SILICULOSO, —SA, ad. *Bot.* łuszczynkowy.

SILIO, s. m. *Bot.* trzmielina, montwa. = plesznik. = rdest pchłany.

SILIQUA, s. f. *Bot.* łuszczyna. = Siliqua dolce, słodkie strącze, v. CARRUBO.

SILIUOSO, —SA, ad. *Bot.* łuszczynowy. [ska.]

SILLABA, s. f. syllaba, zgłosyllabARE, sillabicare, v. a. sylabizować, zgłoskować.

SILLOGISMO, s. m. Filos. syllogizm, dowodzenie złożone z trzech części: major, minor i wniosk. [logizmowy.]

SILLOGISTICO, —CA, ad. syl-

SILLOGIZZARE, v. a. e n. argumentować, syllogizmować.

SILUETTA, s. f. sylwetka.

SILVANO, —NA, ad. leśny. = fig. obcy. = s. m. pl. bożkowie leśni, jako to: faunowie, satyry, sileni.

SILVESTRE, SILVESTRO, —TRA, ad. leśny. Fere silvestre, leśne

zwierzęta. Pianta silvestre, rośliny leśne. Silvestre cibo e duro letto porse quivi alle membra mie posa e ristoro, *Tass. Ger.*

SILVOSO, v. SELVOSO.

SIMBOLEGGIAMENTO, s. m. wystawienie pod postacią.

SIMBOLEGGIARE, v. a. e n. wyobrazić pod postacią, pod podobieństwem, pod godłem.

SIMBOLICA, s. f. symbolika, nauka trudniąca się tłumaczeniem symbolów, jako to: herbów, hieroglifów i t. p.

SIMBOLICAMENTE, av. symbolicznie.

SIMBOLICO, —CA, ad. symboliczny, wyrażony przez godło.

SIMBOLITA, —LEITÀ, s. f. podobieństwo alegoryczne.

SIMBOLIZZARE, v. SIMBOLEGGIARE.

SIMBOLO, s. m. symbol, godło. = Simbolo degli apostoli, skład wiary apostołskiej (przyjęty na soborach w Nicei, Efezie, Kalcedonii i innych).

SIMETRIA, SIMMETRIA, s. f. symetria, ład, porządek.

SIMETRIATO, —TA, ad. ułożony symetrycznie.

SIMETRICO, —CA, ad. symetryczny.

SIMIGLIANTE, ad. m. f. podobny. = av. podobnie. = s. m. toż samo.

SIMIGLIANTEMENTE, av. podobnie. = równie, jak.

SIMIGLIANZA, s. f. podobieństwo. A —, podobnie. Per —, przez podobieństwo. = podobieństwo, porównanie.

SIMIGLIARE, v. a. być podobnym. Maravigliossi forte Tedaldo, che alcuno in tanto il simigliasse, che fosse creduto lui, *Bocc.* = porównywać. Ella puote esser simigliata ad adornato arbore fronzuto e fiorito, *G. Vill.* = zdawać się. = v. r. stać się podobnym. [dobny.]

SIMIGLIEVOLE, ad. m. f. posimilARE, ad. m. f. Filos. prosty, niezłożony.

SIMILE, s. m. podobny. Ogni — ama il suo —, prov. podobny podobnego szuka, jakim kto jest z takim rad przestaje. = ad. podobny. = podobny, taki, takiż. = av. podobnie.

SIMILISSIMO, —MA, ad. sup. podobniutki, podobniusiutki.

SIMILITUDINARIAMENTE, av. przez podobieństwo.

SIMILITUDINARIO, —RIA, ad. zasadzony na podobieństwie.

SIMILITUDINE, s. f. podobieństwo, porównanie.

SIMILMENTE, SIMILEMENTE, av. podobnie, równie.

SIMILORO, s. m. *mosiędz*.
 SIMITÀ, s. f. *plaskość nasa*.
 SIMO, —MA, ad. *plaskonosy*.
 SIMONEGGIARE, v. n. *frymarczyć świętościami, przedawać lub kupować godności kościelne*.
 SIMONIA, s. f. *świętokupstwo* (od Szymona Maga Samarytana, który chciał kupić od Apostołów dar czynienia cudów).
 SIMONICAMENTE, av. przez *świętokupstwo*.
 SIMONIACO, —CA, ad. e s. *świętokupca*.
 SIMONIZZARE, —ZATORE, v. *SIMONEGGIARE, SIMONICO*.
 SIMPATIA, s. f. *sympatya, spółczucie; sprzyjanie komu, skłonność do kogo. = Fisiol. spółczucie między organami lub członkami ciała. = Mus. e Pitt. zgoda, harmonia*.
 SIMPATICO, —CA, ad. *sympatyczny*.
 SIMPATIZZARE, v. n. *sympatyzować, mieć sympatyę do kogo*.
 SIMPLICE, ec. v. *SEMPLICE, ec.*
 SIMPLIFICARE, v. a. *uproszczyć. = v. r. uproszczyć się*.
 SIMPLIFICAZIONE, s. f. *uproszczenie*.
 SIMULACRO, s. m. *wizerunek, posąg. = widmo, mara, cień. Perchè repente, appena tocco, sparve quel —, Tass. Ger.*
 SIMULAMENTO, v. *SIMULAZIONE*.
 SIMULARE, v. n. a. e r. *zmyślać, udawać*.
 SIMULAMENTE, av. *udany, w sposób*.
 SIMULATIVO, —VA, ad. *udający; udany*.
 SIMULATORE, s. m. *TRICE, s. f. zmyślacz, udawacz*.
 SIMULATORIO, —RIA, ad. *udający, zmyślający, obłudny*.
 SIMULAZIONE, s. f. *zmyślanie, udawanie, obłuda. = è fingere vero quello che non è vero; dissimulazione è negare quello che è vero, But. Inf.* [lantia]
 SIMULTA, s. f. *łączność działania*.
 SIMULTANEO, —NEA, ad. *razem z czem działający*.
 SINAGOGA, s. f. *synagoga, zgromadzenie Żydów. = bożnica. = zakon żydowski; Żydzi. = hataś jak w szkole żydowskiej*.
 SINALEFFE, —LIFE, s. f. *Gram. zlewek dwóch wyrazów w jeden, przez wyrzucenie końcowej samogłoski poprzedzającego, np. zamiast TALE UNO, TALUNO*.
 SINALLAGMATICO, —CA, ad. *Leg. zobopólny, obustronny (o kontraktach)*. [rze]
 SINCERAMENTE, av. *szczer-*

SINCERARE, v. a. dowieść, objaśnić; usprawiedliwić. = v. r. objaśnić się, upewnić się; usprawiedliwić się.
 SINCERITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *szczerłość, otwartość*.
 SINCERO, —RA, ad. *szczerzy, otwarty. = szczerzy, czysty, nie związany. = Sincero da, wolny, wyjęty od czego*.
 SINCIPITALE, ad. m. f. *Anat. należący do przodka głowy*.
 SINCIPITE, s. m. *Anat. przód głowy*.
 SINCOPARE, v. a. *wyrzucić literę lub sylabę z wyrazu*.
 SINCOPATAMENTE, av. przez *wyrzucenię*.
 SINCOPE, —PA, s. f. *Med. młodości. = Gram. wyrzutnia*.
 SINCOPIZZANTE, ad. m. f. *malejący*.
 SINCOPIZZARE, v. n. *mdleć*.
 SINCRETISMO, s. m. *Eccl. pogodzenie różnych sekt*.
 SINCRONISMO, s. m. *spółczesność*.
 SINCRONO, —NA, ad. *spółczesny*.
 SINDACAMENTO, s. m. *SINDACATURA, s. f. zdanie rachunków*.
 SINDACARE, v. a. *przejrzeć czyje rachunki, słuchać kalkulacji. = ganić*.
 SINDACATO, s. m. *zdanie rachunków. Tenere a —, chiamare a —, zawezwać do zdania rachunków. Stare a —, zdawać rachunki, liczyć się z czego. = rozkaz*.
 SINDACO, s. m. *kontrolor. = syndyk, plenipotentny rzeczyspolitej lub panującego*.
 SINDERESI, s. f. *zgrzyzota sumienia*. [RE, ec.]
 SINDICARE, ec. v. *SINDACARE*.
 SINDONE, s. f. *prześcieradło w które obleczone ciało Jezusa Chrystusa. Il corpo del nostro signore Gesù Cristo in — di lino fu nel sepolcro rivolto, Petr. Uom. III.*
 SINNERESI, s. f. *Gram. wyrzutnia samogłoski*.
 SINEUROSÌ, SINFISI, s. f. *Anat. zrośnięcie się dwóch kości*.
 SINFONIA, s. f. *symfonia*.
 SINGHIOZZARE, —ZIRE, —TIRE, v. n. *mieć czkawkę. = łkać, szlochać*.
 SINGHIOZZATO, —TA, p. ad. v. *SINGHIOZZARE. = przerywany taniem. Con rauca e singhiozzata voce chiedeva mercede, Fr. Giord.*
 SINGHIOZZO, s. m. *czkawka. = tkanie, szlochy*.
 SINGHIOZZOSO, —SA, ad. *przerwany taniem*.
 SINGOLARE, ad. m. f. *pojedynczy. Numero —, Gram. li-*

czba pojedyncza. Giostra —, pojedynek. = szczególny, osobliwy. = bellezza, szczególna piękność. = wyborny, dobory (o konnicy rzymskiej). Entrarono in Gallia insieme, con cavalli singolari da Vitellio già chiamati, Dav. Tac. Stor.
 SINGOLAREGGIARE, —RIZZARE, v. a. *wyszczególniać. = v. n. e r. odszczególniać się, odróżniać się. Siccome tra le nazioni europee singolareggia l'inglese, così il siculo tra i popoli italici, Giob.*
 SINGOLARITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *szczegół. = szczególność, osobliwość. = próżność, chęć odróżnienia się*.
 SINGOLARMENTE, av. *szczególnie. = osobno, pojedynczo*.
 SINGOLO, —LA, ad. *każdy w szczególności*. [RE]
 SINGOZZARE, v. *SINGHIOZZARE*, ec. v. *SINGOLARE, ec.*
 SINGULTO, v. *SINGHIOZZO*.
 SINISCALCATO, s. m. *urząd senezala. = jurydykcyja senezala*.
 SINISCALCO, s. m. *marszałek dworu. = senezal, rzadca prowincyi. = senezal, naczelny wódz. = podskarbi*.
 SINISTRA, s. f. *lewa ręka. A —, na lewo*.
 SINISTRAMENTE, av. *strasznie, okropnie. Tanto — gli batteva che spesso a terra chinare gli faceva, Bern. Orł. = źle. Interpretare —, tłumaczyć na złą stronę*.
 SINISTRARE, v. n. *szaleć, hataśować, wyrabiać brave-rye. = potknąć się, utknąć. E'l caval di Rinaldo non resse; i piè dinanzi sinistrarono, L. Pulc. Morg. = v. a. opacznie tłumaczyć. E sinistrando il caro pegno amato, Tasson. Secch. = v. r. zrobić sobie subiektywy. Vostra signoria ha pur voluto fare a suo modo in sinistrarsi e disaggiarsi ella, per adagiare ec. me, Bemb. Lett.*
 SINISTRO, s. m. *kłeska, nie-szczęście, przypadek. = niedogodność, niewygoda*.
 SINISTRO, —TRA, ad. *lewy. = szkodliwy, zębny. = obelżywy*. [= zatok]

SINO, s. m. *Geom. wstawka*.
 SINO, prep. *aż, aż do, aż po. — alla tomba, aż do grobu. = nawet, aż. Io mi difesi con piedi e con mano, ed adoperai sin a l'ugne e il morso, Ar. Orł. Fur. = Sin che, sin tanto che, sino a tanto che, aż póki, aż dopóki*.
 SINODALE, ad. m. f. *synodowy, synodalny*.

SINODALMENTE, av. synodalnie.

SINODICO, —CA, ad. synodowy, od synodu pisany do biskupów nieobecnych. = Tempo sinodico, Astr. przeciąg czasu dobieżny, od nowiu do nowiu.

SINODO, s. m. Eccl. synod, zbor, sobór.

SINONIMIA, s. f. różne nazwanie dane jednemu zwierzęciu lub roślinie. = Rett. figura retoryczna zależąca na użyciu wyrazów jednoznacznych.

SINONIMIZZARE, v. n. używać wyrazów jednoznacznych.

SINONIMO, ad. e s. m. wyraz jednoznaczny.

SINOPIA, s. f. rubryka, glinika czerwona w najlepszym gatunku ze Synopy, miasta w Paflagonii. Andare pel filo della, fig. iść prostą drogą. Da quattro canti era tagliato, e tale che pareva dritto al fil della, Ar. Orl.

SINOPICI, SINOSI, s. f. skrócenie, tablica synoptyczna.

SINOTTICO, —CA, ad. synoptyczny, przedstawiający wiele rzeczy w skróceniu.

SINOPIA, s. f. Anat. sok stawowy, płyn stawowy.

SINTASSI, s. f. Gram. składnia.

SINTESI, s. f. synteza, postępowanie zbiorowe od szczegółów do ogółu. = Chim. złożenie napowrót części oddzielonych przez rozbiór chemiczny.

SINTETICO, —CA, ad. syntetyczny, zbiorowy, oparty na syntezie.

SINTOMATICO, —CA, ad. symptomatyczny, będący znakiem choroby.

SINTOMO, s. m. —MA, s. f. Med. symptomat.

SINUOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. krętość, zakręt.

SINUOSO, —SA, ad. kręty, zalomisty.

SIONE, s. m. wicher.

SIPARIO, s. m. kortyna, zasłona w teatrze.

SIRE, s. m. pan. = najjaśniejszy pan (tytuł królów).

SIRENA, s. f. syrena, istota bajeczna pół kobiety pół ryby.

SIRIO, s. m. Astr. Syrius, konstellacja wielkiego psa.

SIROCCIA, s. f. siostra.

SIROCCHIEVOLE, ad. m. f. siostrzeński, siostrzyn.

SIROCCHIEVOLMENTE, av. po siostrzeńsku.

SIROCCO, s. m. siroko, wiatr południowo-wschodni na morzu śródziemnem.

SIROPPPO, s. m. —ETTO, dim. wyrop, syropek.

SIRTE, s. f. melizna w morzu.

SISIMBRIIO, s. m. Bot. rukiew. = Sisimbrio (nasturzio), rzerzucha wodna.

SISSIZIO, s. m. grono biesiadników.

SISTEMA, s. m. system.

SISTEMARE, v. a. ułożyć w pewien system.

SISTEMATICAMENTE, av. systematycznie.

SISTEMATICO, —CA, ad. systematyczny. = Polso sistemático, puls nieregularny.

SISTEMATIZZARE, v. SISTEMARE.

SISTILO, s. m. Arch. budowa w której kolumny są rozstawione w odstępie dwóch średnic.

SISTOLE, s. f. Fisiol. zwężanie się serca.

SISTRO, s. m. lat. cymbały których używali kapłani Izdydy podczas ofiar, i które zastępowały miejsce trąby u Egipcyan. Stava qual Isi la regina in mezzo col patrio, Car. En.

SITARE, v. PUZZARE.

SITIBONDO, —DA, ad. spragniony. = fig. chciwy.

SITIRE, v. a. e n. difett. lat. pragnąć. Sangue sititi, ed io di sangue l'empio, D. Purg. = fig. gorąco pragnąć, pożądać.

SITO, s. m. miejsce, położenie. = mieszkanie, dom. = smród. Un — che da lungi ammorba, Salv. Ros. Sat.

SITTA, s. f. Ornit. kowalik.

SITUAGIONE, SITUAMENTO, v. SITUAZIONE.

SITUARE, v. a. umieścić, położyć.

SITUAZIONE, s. f. położenie.

SI VERAMENTE, av. z marunkiem aby, byle tylko. = tak jest.

SIZIENTE, v. SITIBONDO.

SIZIGIE, s. f. Astr. linia łącząca, przechodząca przez środek słońca, ciężcyca i ziemi, i na której ciężcyca znajduje się w nowiu i pełni.

SLACCIARE, v. a. rozsznurować, rozwiązać, rozpiąć. = fig. rozwiązać, uwolnić.

SLANCIARE, v. a. ciskać, rzucić, miotać. = v. r. cisnąć się, rzucić się.

SLANCIO, s. m. rzut, popęd. = Lancio dell'anima, akt strzelisty, wzniesienie ducha do Boga.

SLANDRA, v. BALDRACCA.

SLARGARE, v. a. rozszerzyć. = v. r. rozszerzyć się.

SLATINARE, v. SGRAMUFFARE.

SLATTAMENTO, s. m. odłaczanie od piersi.

SLATTARE, v. a. odłaczyć od piersi. = v. r. odzwyczać się.

SLAZZERARE, v. a. bass. wydobyc pieniądze z worka (jak

Chrystus Łazarza z grobu). fatto un guazzabuglio nella sporta, le quattro lire slazzera, e si spaccia, L. Lipp. Malm.

SLEALE, ad. m. f. niewierny, wiarołomny.

SLEALTA, s. f. wiarołomność.

SLEGAMENTO, s. m. odwiązanie.

SLEGARE, v. a. odwiązać, rozwiązać. = v. r. odwiązać się. = fig. odczepić się, uwolnić się. Vedesti come l'uom da lei si slega? D. Purg. = Slegarsi dal sonno, fig. ocknąć się, obudzić się. Lo duca mio, che mi potea vedere far sì com'uom che dal sonno si slega, disse, D. Purg.

SLITTA, s. f. sanie, sanki.

SLITTARE, v. n. jechać sankami.

SLOGAMENTO, s. m. SLOGATURA, s. f. wywiechnienie.

SLOGARE, v. a. zwichnąć.

SLOGGIAMENTO, s. m. wyprowadzenie się z domu.

SLOGGIARE, v. a. e n. wyprowadzić się, wynieść się z domu. = Sloggiare il nemico, wyparować nieprzyjaciela z pozycji. = Sloggiare dal mondo, fig. wynieść się z tego świata.

SLOMBARE, v. a. złamać łądzwie.

SLONTANAMENTO, s. m. oddalenie.

SLONTANARE, v. a. oddalić. = v. r. oddalić się.

SLUNGARE, v. a. przedłużyć. = oddalić. E come fu da noi tanto slungato, ch'agli occhi più d'alcun non apparia, ec. Bern. Orl. = v. r. przedłużyć się.

SLUTARE, v. a. e r. odkitować, odkitować się.

SMACCARE, v. n. zgnieść się, splaszczyc się. = v. a. Smaccare alcuna cosa, poniżyć, upośledzać. = Smaccare altrui, wykłóć komu czem oczy, zawstydzić kogo wytykając mu jego wady.

SMACCATO, —TA, p. ad. zgnieciony, splaszczony. = mdły, słaby, słodkowaty (o winie). = Rimanere smaccato, dostać finię, spuścić nos na kwintę. = s. m. fig. płaskość, płytkość. Purché all'oscurità mentre t'involi, non dia nello smaccato, Menz. Art. poet.

SMACCHIARE, v. n. wyleźć z krzaku. = fig. drapnąć.

SMACCO, s. m. afront, obelga, hanba, zniewaga.

SMAGARE, v. a. + obłąkać. Quasi com'uom cui troppa voglia smaga, D. Par. = v. r. zboczyć, wybończyć, oddalić się. Tosto fu vostro, e mai non s'è smagato, D. Son. Non vo' però, lettore, che tu ti smaghi di buon

proponimento, *D. Purg.* Ma mia suora Rachel mai non si smaga dal suo miraglio, *D. Purg.* = *zmieszać się, stracić odwagę.* La schiera grossa rinculò buon pezzo del campo, ma però non si smagarono, nè ruppono, *G. Vill.* Turno da tante orribili novelle sopraggiunto... si smagò, *Car. En.*

SMAGLIARE, v. a. *rozciąć oczka kolczugi.* Scudi ferrati, usberghi, e piastra, e maglia sferza, spezza, scavezza, squarta e smaglia, *Bern. Or.* = *zgruchotać, zdruzgotać.* Fende l'elmo, la scuffia e la visiera, arriva al teschio e tutto l'osso smaglia, *Alam. Gir.* = Smagliare il cuore ad alcuno, *odjąć odwagę.* Nè l'aver visto alle gravi percosse, che gli altri sian caduti, il cor gli smaglia, *Ar. Or. Fur.* = Color, vino che smaglia, *jaskrawy kolor, iskrzące się wino.* Egli è un seren che smaglia, *noc jasna, jaskrawa.* = *rozpakować.* = *wyierać ryby z sieci.*

SMAGRAMENTO, **SMAGRIMENTO**, s. m. *SMAGRATURA*, s. f. *chudnienie, chudość, wychudość.*

SMAGRARE, **SMAGRIRE**, v. n. *chudnąć, schudnąć.*

SMALIZIATO, —TA, ad. *chyttry, figlarny.*

SMALLARE, v. a. *łuskać oreszchy, migdały.*

SMALTARE, v. a. *szmelcować.* = *tynkować.* = *fig. pokryć, powlec.* E'l ghiaccio i fiumi smalta, *Petr.* lud ścina rzeki.

SMALTATURA, s. f. *szmelc, emalia.*

SMALTIMENTO, s. m. *trawienie.* = *odbyt na towary.*

SMALTIRE, v. a. *ir. trawić.* — il vino, *wytrzeźwić się.* = *strawić, znieść, przenieść na siebie.* = *przedawać, pozbywać towar.* = *spuścić wodę rowem.* = *Smaltire gli umori, pozbyć się szkodliwych humorów.* = *Smaltire alcuno o checchessia, odczepić się, odkaraskać się od kogo, pozbyć się kogo, czego.*

SMALTITO, —TA, p. ad. v. *SMALTIRE* = *fig. skończony, uptyniony.* Smaltito il rigidoverno, ec. *Soder.* = *jasny, latwy.* Questa disputa dell'origine dei nervi non è mica così smaltita e decisa, ec. *Gal. Dial.* = *Letame smaltito, nawóz dobrze przegnity.*

SMALTITOIO, s. m. *ściek, odchód, rynsztok.*

SMALTITORE, **SMALTISTA**, s. m. *szmelcownik.*

SMALTO, s. m. *wapno z piaskiem.* = *szmelc, emalia.* = *fig. kamień.* Cuor di —, *serce kamienne.* Madonna ha 'l cor di

—, *Petr.* = *Verde —, * zielona lga.* = *Sommo smalto, * niebo.* Insino al sommo —, *D. Purg.*

SMAMMARSI, v. r. *zanosić się od śmiechu.* Ciaschedum brillala, gongola, si smamma, *Fag. Rim.*

SMANCERIA, s. f. *przysada, pieśzcotliwość.*

SMANCEROSO, —SA, ad. *przysadny, pieśzcotliwy, grymasny.*

SMANIA, s. f. *mania, szal, uniesienie, raptus.* Entrare in —, *wpaść w złość, w passję.* Dare in ismanie, nelle smanie, *odchodzić od zwysłów, szaleć, wariować.* = *Smania di ridere, niepomamowana chęć do śmiechu.* [SMANIA]

SMANIAMENTO, —TURA, v.

SMANIARE, v. n. *dostać manii, szaleć.* Uno smania per l'amore, uno attende alla gola, *Varch. Ben. Sen.* E sebben, com' Orlando, ognun non smania, ec. *Ar. Or. Fur.*

SMANIEROSO, v. *LEZIOSO.*

SMANIGLIA, s. f. *SMANIGLIO*, s. m. *bransoletka.*

SMANIOSO, —SA, ad. *szalony.* = *fig. v. SMANCEROSO.*

SMANTELLAMENTO, s. m. *zburzenie, obalenie.*

SMANTELLARE, v. a. *zburzyć mury fortecy.* Corbulone altresì smautellò quanto oltre Eurfrate avea fortificato, *Dav. Tac. Ann.*

SMANZERSO, v. *SMANCEROSO.*

SMANZIEROSO, —SA, ad. *umizgalski, zalotny.*

SMARGIASSARE, v. n. *junaczć.*

SMARGIASSATA, —SERIA, s. f. *junakierya, samochwalstwo.*

SMARGIASSO, s. m. *junak, samochwał.*

SMARRIMENTO, s. m. —*GIONE*, s. f. *zguba, strata.* E tutta s'affliggea per lo — del suo Figliuolo, *Vil. Cr.* = *przestrach, przeleknięcie.* Mi giunse un sì forte — che io chiusi gli occhi, *D. Vit.* = *błąd.* Con pena mi ritenni, che un'altra volta in simile — non cadessi, *Bocc.*

SMARRIRE, v. a. *ir. stracić, zgubić.* — il cammino di virtù, *Mel. zbłądzić z drogi cnoty.* Che la dritta via era smarrita, *D. Inf.* Chi smarrir' ha la strada torni indietro, *Petr.* = *fig. zmieszać, przestraszyć.* Di corpo scondio, e di viso sì fiero, ch'aria smarrito ogni anima sicura, *Bern. Or.* = *v. n. e. r. zbłądzić z drogi, obłąkać się.* Siccome cieco va dietro a sua guida per non smarrirsi, *D. Purg.* Una smarrita pecorella, *zabłąkana owca.* = *ginąć, zaginać.* Per la lon-

tananza grande le lettere facilmente si smarriscono, *Gal. Lett.* = *zbłądnąć.* E smarrisce il bel volto in un colore, *Tass. Ger.* = *struchleć, przeleknąć się, zmieszać się.* Ma non si smarrì gl'quel cavaliere, *Ber. Or.* = *odznąć od rażącego blasku.* Io credo per l'acume ch'io soffersi del vivo raggio, ch'io sarei smarrito, *D. Par.*

SMARRITAMENTE, av. *w pomieszaniu, z przestachem.*

SMASCELLAMENTO, s. m. *wyruszenie szczęki ze stawu.* = *smianie się do rozpuku.*

SMASCELLARE, v. n. *wyruszyć szczękę ze stawu.* = *Smascellare delle risa, śmiać się do rozpuku, pękać ze śmiechu.* E del ballo scompone l'ordine in guisa, che tutti si smascellan delle risa, *Cast. An. parl.*

SMASCHERARE, v. a. e. r. *zdjąć maskę.*

SMATTONARE, v. a. *wyrzucić cegły z posiadki.*

SMELARE, v. a. *podbierać miód.* [nie miodu]

SMELATURA, s. f. *podbiara.*

SMEMBRAMENTO, s. m. *rozbiór, podział.*

SMEMBRARE, v. a. *rozczłunkować, ćwiertować.* = *rozbić drob przy stole.* = *fig. rozdzielić, rozebrać na części.* = *v. r. dzielić się.* Pareami aver qui tutto 'l ben raccolto che fra i mortali in più parti si smembra, *Ar. Or. Fur.*

SMEMORABILE, ad. m. f. *niegodzien pamięci.*

SMEMORAGGINE, s. f. *zapomnienie, zapomnienie.* = *głupstwo, nierozsądek.*

SMEMORAMENTO, v. *SBALORDIMENTO.*

SMEMORARE, v. a. *odjąć pamięć, pozbawić rozumu.* = *v. n. e. r. stracić pamięć; zgłupieć.* = *odchodzić od pamięci.* Quanto più vi penso tanto più mi smemoro, *Fr. Sacch.*

SMEMORATACCIO, —CIA, ad. *zapominalski.*

SMEMORATAGGINE, v. *SMEMORAGGINE.*

SMEMORATELLO, —LA, *SMEMORATINO*, —NA, ad. dim. *zapominający się, roztargniony, roztrzępany.*

SMEMORATO, —TA, p. ad. *pozbawiony pamięci, niepamiętny, ogłupiały, odurzony, nierozgarniony, głupi.*

SMENOMARE, v. a. *zmniejszyć.* = *v. r. zmniejszyć się.*

SMENTICANZA, **SMENTICARE**, v. *SMENTICANZA*, ec.

SMENTIRE, v. a. *ir. zadać kłamstwo.*

SMENTITA, s. f. *zadanie kłamstwa*.
SMERALDINO, —NA, ad. *szmaragdowy*.
SMERALDO, s. m. *Min. szmaragdowy*.
SMERCIO, s. m. *odbyt towarów*.

SMERDARE, v. a. *bass. zagównić, zafajdąć*.
SMERGO, s. m. *Ornit. tracz*.
SMERIGLIARE, v. a. *polerować szmergiel*.

SMERIGLIO, s. m. *Min. szmergiel, mineral podobny do rudy żelaza, który rozarty, służący do polerowania stali i t. d.*
= *Ornit. drzemlik*. = *mała armatka*. [*Isokot drzemlik*.]
SMIERIGLIONE, s. m. *Ornit.*

SMERLO, s. m. *Ornit. sokolik kobuz*.

SMETTERE, v. a. *ir. przestać, porzucić, zaniechać*.

SMEZZAMENTO, s. m. *podzielenie na dwie, na połowę*.

SMIDOLLARE, v. a. *wyjąć szpik*. = *wyciągnąć tręś*. I quali (libri) smidollo tutti, *Salvin. Pros.* [*CIARE*.]

SMIGLIACCIARE, v. *MIGLIAC-*
SMILLANTA, —TATORE, s. m. *samochował, chelpiowiec*.

SMILLANTARE, v. n. *chelpić się, chwalić się*.

SMILZO, —ZA, ad. *chudy, wychudły*. Avean pel digiun la faccia oscura, e così vota e si smilza la pancia, e brutti si, che facevan paura, *Fort. Ricc.*

SMINCHIONARE, v. *MINCHIONARE*. [*RE, EC.*]

SMINUIRE, ec. v. *DMINUI-*
SMINUZZAMENTO, s. m. *drobienie, rozdrobienie*. = *fig. wyszczególnienie, wyluszczenie*.

SMINUZZARE, v. a. *drobić, podrobić, rozdrobić, posiekać na drobne kawałki*. Le tenerelle membra sminuzzai, *Bern. Orl.*

SMINUZZOLARE, v. a. v. *SMINUZZARE*. = *fig. wyszczególnić, wyluszczyć*. [*zmierny*.]

SMISURABILE, ad. m. f. *nie-smisuratamente*, av. *nie-zmiernie*. Perseverando adunque il giovane, e nell'amare, e nello spendere —, *Bocc.*

SMISURATEZZA, *SMISURANZA*, s. f. *niezmierność, ogromność*.

SMISURATO, —TA, ad. *nie-zmierny, ogromny*. Io vorrei, che dello smisurato Briareo, esperienza avesser gli occhi miei, *D. Inf.* = av. *niezmiernie*.

SMOCCICAMENTO, s. m. *u-smarowanie się*. [*kac się*.]

SMOCCICARE, v. n. *u-smar-*

SMOCCOLARE, v. a. *utrząć nos świecy; objaśnić świecę*. = *fig. scherz. ściąć głowę*. Di netto il capo smoccola a Saltella, *L.*

Lipp. Malm. = *zgasić*. Purchè tardi gli accenda (i moccoli) e presto smoccoli, *Fag. Rim.*

SMOCCOLATOIO, s. m. *szczypce*.

SMOCCOLATURA, s. m. *knót świecy ucięty*.

SMODARSI, v. r. *wyjść z granic umiarkowania*. Ismodansi gli animi spese volte nelle cose prospere, *Amm. ant.*

SMODERATAMENTE, *SMODATAMENTE*, av. *bez umiarkowania*.

SMODERATEZZA, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *nieumiarkowanie*.

SMODERATO, *SMODATO*, —TA, ad. *nieumiarkowany*.

SMOGLIATO, ad. m. *beżen-ny, nieżonaty*.

SMONTARE, v. n. *zstąpić, zejść, zleść*. — da cavallo, *zsiąść z konia*. Fu da loro sopraggiunto, e preso, e fatto dal ronzo —, *Bocc.* = *zajechać do gospody*. E all'albergo, dove il frate smontato era, sen' andarono, *Bocc.* = *Smontare di colore, zblakować, spelznąć*. = v. a. *zsadzić z konia*. = *Smontare le artiglierie, zdemontować dział*.

SMORBARE, v. a. *oczyszczyć ze smrodu*. = *wyleczyć*.

SMORFIA, s. f. *wykrzywi-
nie gęby, zżymanie się, grymas*. Fare una — colla bocca, *wykrzywić gębę, skrzywić się*. = *kaprys, fomy, fochy*.

SMORFIOSETTO, —TA, ad. *nico grymasny, nico kapryśny*. [*zbladnąć*.]

SMORIRE, *SMORTIRE*, v. n. *ir.*

SMORSARE, v. a. *wykłi-
znać, rozkielznać*. = *wyjąć z gęby*. Nè però smorso i dolci inescati ami, *Petr.*

SMORTO, —TA, ad. *zbladły, wybladły, błądy*. = *popielaty*. = *zwiądły*.

SMORTORE, s. m. + *bladość*.

SMORZAMENTO, s. m. *ga-szenie*.

SMORZARE, v. a. *gasić*.

SMOSSA, s. f. *poruszenie, wzruszenie*. = *Smossa di corpo, biegunka*. [*VERE*.]

SMOSSO, —SA, p. ad. v. *SMU-*

SMOTTA, s. f. *osypisko*.

SMOTTARE, v. n. *osypać się, zawałić się*.

SMOVITURA, s. f. *poruszenie*.

SMOZZATURA, s. f. *ucięcie, odcięcie*. = *droga na przelaj*.

SMOZZICARE, v. a. *odciąć, uciąć, skaleczyć przez odcięcie członka*. De' quali venticinque ne furono impiccati, ec. gli altri smozzicati, *M. Vill.* = *Smozzicare le parole, bąkać*.

SMOZZICATURA, s. f. *ucię-
cie, odcięcie*.

SMOZZO, —ZA, ad. *bąkający*.
SMUCCIARE, v. n. *zestliznąć się, zepsnąć się, popsnąć się*. Scendendo meno avvedutamente, smucciandole il piè, cadde della scala in terra, *Bocc.*

SMUGNERE, v. a. *ir. doic, fig. doić, wyczerpać, wycieńczyć*. Con nuove imposte esaurir lo stato, e — dei sudditi le borse, *Cast.* = v. r. *wyschnąć, fig. wyszeptać się, wycieńczyć się*.

SMUGNIMENTO, s. m. *wydo-
jenie*.

SMUGNITORE, s. m. *ten co doł*. Smugnitori delle provincie, *fig. zdziery kraju*.

SMUNTO, —TA, p. ad. v. *SMU-*

GNERE. = *chudy, wychudły*. L'altra con membra nere, nude, e smorte, orrida, smunta, e scura, *Sacch. Rim.* = *Smunta il volto e con torvo occhio rubello v'è l'Invidia, Mont.* = *fig. wyczerpany, wycieńczony*.

SMUOVERE, v. a. *ir. poruszać, wzruszać*. — la terra, *wzru-
szać ziemię*. — il corpo, *roz-
wolnić żółdek*. = *Fig. wzru-
szyć, zmieknąć*. Non è sì duro cuor, che lagrimando, pregando, amando, talor non si muova, *Petr.* = *poruszyć, skłonić*. Mandò di novembre in detto anno a — il legato a lasciare trovare modo alla concordia, *M. Vill.* = *odwrócić, odwieść*. E quasi per la detta cagione era smosso tutto di non fare l'impresa, ch'avea promessa, *G. Vill.*

SMURARE, v. a. *z walić mur*.

SMUSSARE, v. a. *uciąć, otluc, utrać róg, rog, kanty*.

SMUSSO, s. m. *odłamek ro-
gu, kantu*.

SMUSSO, —SA, ad. *odlaman-
ny, ucięty, utracony*. = *ukośny*. = *fig. obcięty, ucięty, skaleczony*.

SNAMORARE, v. a. *wybić z głowy miłość, uleczyć z miłości*. = v. r. *uleczyć się z miłości*.

SNASATO, —TA, ad. *beznosy*.

SNATURALE, *SNATURATO*, —TA, ad. *nienaturalny*.

SNATURARE, v. *DISNATURARE*.

SNELLAMENTE, av. *szybko, zwinnie, żywa*.

SNELLETO, —TA, ad. *dość szybko*. Con un vassello snelleto, e leggiero, *D. Purg.*

SNELLITA, —TATE, —TATE, *SNELLEZZA*, s. f. *szybkość, zwinność, żywawość, lekkość*.

SNELLO, —LA, ad. *szybki, zwinny, żywa, lekki*. Corda non pinse mai da sè saetta, che si corresse via per l'aer snella, *D. Inf.* Nè per campagne cavallieri armati, nè per bei boschi allegre fere, e snelle, *Petr.* [*bień-*

SNERVAMENTO, s. m. *osła-*

SNERVARE, v. a. wyciągnąć nerwy. = fig. osłabić, zwłóglić.

SNERVATELLO, —LA, ad. dim. mdły, omdlały.

SNERVATEZZA, s. f. osłabienie, zwłóglenie, bezzilność.

SNERVATO, —TA, p. ad. v. SNERVARE. = osłabiony, wycieńczony, zwłóglony.

SNIDIARE, SNIDARE, v. a. wyjąć z gniazda. = fig. wyrugować nieprzyjaciela. = v. n. er. wylecieć z gniazda. = fig. wynieść się, pójść precz. L' una ha da star, l' altra convien che snide, Ar. Orl. Fur.

SNIGHTIRE, v. n. er. ir. otrzęsnąć się z lenistwa.

SNOCCIOLARE, v. a. wyjąć pestki. = wypuczyć gotówkę, zapłacić gotówką. = wyłuszczyć, wyjąć.

SNOCCIOLATAMENTE, av. jasno, zrozumiale.

SNODAMENTO, s. m. rozwiązanie.

SNODARE, v. a. rozwiązać. E strinse 'l cor d' un laccio si possente, che morte sola fia, che ne lo snodi, Petr. = Snodar la lingua, fig. zacząć gadać. Come fanciul che appena volge la lingua, e snoda, che dir non sa, Petr. Non disdegnar, che anch' io palustre augel dell' Arno alle tue lodi l' audace lingua snodi, Filic. = v. r. rozwiązać się, uwolnić się z więzów. = rozwiązać się. E dietro lor s' aggira immensa coda, che quasi sferza si ripiega e snoda, Tass. Ger. = opuszczać szereg, rozchodzić się. Che la gente del duca non si snodava, e la schiera del re al continuo mancava, M. Vill.

SNODATURA, s. f. przegub.

SNOVIZZARE, v. a. wyprwadzić z nowicyatu. = fig. wykrzeszać, przetrzeć, ogładzić.

SNUDARE, v. a. la spada, wyjąć z pochwy szpade.

SOATTO, v. SOVATTO.

SOAVE, ad. m. f. słodki, miły, przyjemny (o głosie, dźwięku). = lekki. Quivi soavemente spose il carco — per lo scoglio scondo ed erto, D. Inf. = cichy, spokojny, łagodny. Quando l' uomo gli vuole incariare, egli si coricano in terra, e stanno cheti, e soavi, Brun. Tesor. = powolny, umiarkowany. Con soave passo, ec. in comin si misero, Bocc. — av. v. SOAVEMENTE.

SOAVEMENTE, av. słodko, przyjemnie. = cicho, spokojnie, z lekka. Giunto all' uscio, e non aprendolo — come soleva far la donna, Bocc. = z wolna, powoli. = słodko, grzecznie, łagodnie. = cierpliwie. E portate

— ogni avversitate, Cavalc. Specch.

SOAVITÀ, —TADÉ, —TATE, SOAVEZZA, s. f. słodkość, słodycz, przyjemność. = przyjemność zapaćhów. = słodycz, łagodność charakteru.

SOBBARCARE, v. n. er. zgjąć się dla wzięcia ciężaru na plecy; fig. podjąć się urzędu. Ma 'l popol tuo sollecito risponde... e grida, io mi sobbarco, D. Purg.

SOBBISSARE, v. SUBBISSARE.

SOBOLLIMENTO, s. m. powolne gotowanie się.

SOBOLLIRE, v. n. ir. powoli gotować się.

SOBOLLITO, —TA, p. ad. v. SOBOLLIRE. = fig. długo ukrywany. Da quel nugoloso petto, scoppierebbe la sobbollita ira, Dav. Tac.

SOBBORGO, s. m. przedmieście. SOBOLLAMENTO, s. m. namowa.

SOBILLARE, v. a. podmówić, odmówić, nabećtać. Mi venne voglia di cambiar maestro, per esser sobillato da un certo Milanese, Cell. Vit.

SOBRIAMENTE, av. skromnie, wstrzemięźliwie.

SOBRIETÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. skromność w jedzeniu, w picu.

SOBRIO, —IA, ad. skromny w jedzeniu, w picu.

SOCCENERICCIO, —CIA, ad. pieczony pod popiołem.

SOCCHIAMARE, v. a. cicho zawołać.

SOCCHIUDERE, v. a. ir. przymnąć.

SOCCHIUSO, —SA, p. ad. przymnęty; przymrzużony. Noi simigliantemente di ciò ci dobbiamo infingere con occhi socchiusi, Guid.

SOCCIO, s. m. pacht na bydło. Dare a —, oddać bydło na pacht. = bydło oddane na pacht. = pachciarz.

SOCCO, v. m. lekkie obuwie aktorów komedyi u starożytnych. Materia da coturni e non da socchi, Petr. [ka.]

SOCCORRENZA, s. f. bieguno.

SOCCORRERE, v. a. ir. pomagać, dopomagać. Chi può — a chi è in pericolo di morte, e non lo soccorre, si può dire, che l' abbia morto, Cavalc. Frut. ling. E non solamente dava limosine a chi le domandava, ma molte volte al bisogno de' poveri senza esser domandato soccorreva, Mach. Stor. = v. n. przyjść na pamięć.

SOCCORREVOLE, ad. m. f. pomocniczy. [moc.]

SOCCORRIMENTO, s. m. pomoc.

SOCCORSO, s. m. pomoc. —

d' armi, військо posiłkowe. Il — di Pisa, prov. pomoc po nieuczasiu. [CORRERE.]

SOCCORSO, —SA, p. ad. v. soc.

SOCCRESCERE, v. n. ir. podraszać. [rżyski.]

SOCIABILE, ad. m. f. towarzyski, społeczny.

SOCIALE, ad. m. f. towarzyski, społeczny.

SOCIALISMO, s. m. Neol. socyaliizm, szukanie sposobów polepszenia stanu społecznego.

SOCIALITÀ, s. f. towarzyskość.

SOCIETÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. towarzystwo, społeczeństwo, społeczność. = spółka handlowa.

SOCINIANISMO, s. m. Eccl. socynianizm, nauka Socyna zaprzeczająca bóstwa Chrystusa.

SOCINIANO, s. m. socynianin.

SOCIO, s. m. spółnik. = prenumerat. = v. sozio.

SODA, s. f. Bot. sodnik, solanka.

SODALE, s. m. towarzyszy.

SODALIZIO, s. m. towarzystwo.

SODAMENTE, av. mocno, tego.

SODAMENTO, s. m. utrwalenie, ustalenie. Ordno dodici littori, e compose nuove leggi, solo a fermezza del popolo, e — di pace, e di concordia, Petr. Uom. ill. = hipoteka (posagu).

SODARE, v. a. umocować, wzmacnić, utwierdzić. = zobowiązać się, zareczyć.

SODDIACONATO, s. m. Eccl. subdyakonat.

SODDIACONO, s. m. Eccl. subdyakon.

SODDISFACENTE, ad. m. f. zadosyć czyniący.

SODDISFACENTEMENTE, av. zadosyć czyniąc.

SODDISFACIMENTO, s. m. zadosyć uczynienie.

SODDISFARE, v. a. ir. zadosyć uczynić, zaspokoić. Ogni suo stato liberamente gli aperse, e soddisface alla sua domanda, Bocc. = zaspokoić, zapłacić. Il Giudeo liberamente d' ogni quantità, che il Saladino richiese il servi, e 'l Saladino poi interamente il soddisface, Bocc.

SODDISFATTO, —TA, p. ad. v. SODDISFARE. = zadowolony, kontent, rad.

SODDISFAZIONE, s. f. zadosyć uczynienie, satysfakcja. = zadowolenie, ukontentowanie.

SODDOMA, SODDOMIA, s. f. sodomia, grzech przeciw naturze.

SODDOMITARE, v. n. popelić sodomiją.

SODDOMITICO, —CA, ad. **SODDOMITO**, s. m. *popelniający sodomii*.

SODDUCERE, ec. v. **SEDURRE**.

SODEZZA, s. f. *twarość, tęgość*. Per la — sua ritiene più il natural calore, *Cresc.* = fig. *stałość, trwałość, moc*.

SODIO, s. m. *Chim. sod, metal służący za zasadę alkali sodą zwanemu*.

SODISFARE, ec. v. **SODDISFARE**, ec.

SODO, s. m. *rekojmia*. = Arch. *grunt staty, fundament*. Posare sul —, *być opartym na stałym fundamencie*. = Fig. *Dire, fawelować in sul —, mówić serio*. Porre in —, *ustalić, utrwalić*. Stare sul —, *być statecznym, unikać płochych zabaw*. = *odłóg*.

SODO, —DA, ad. *twardy, tęgi*. Poi toccandole il petto, e trovandolo sodo è tondo, *Bocc.* = *nieruchomy*. Non avendo bene alcuno nè sodo nè mobile, del guadagno del padre vivevano, *Lasc. Nov.* = fig. *staty, trwałe, stateczny*. = *stały, niewzruszony*. = *mocny, tęgi, dzielny*. Star sodo, *nie ruszać się*. Se qualcuno il piè ti pesta, *ec. sta pur sodo*, *Lor. Med.* = *Star sodo, być serio, nieśmiać się; do trzymać kroku*. = *Rimaneso sode, niezatrzymać, niezachwycić (o klęczach, owcach i t. d.)* = av. *mocno, tego*.

SODOMIA, ec. v. **SODDOMIA**.

SOFA, s. m. *sofa*.

SOFFERENTE, ad. m. f. *cierpiący; cierpliw*.

SOFFERENZA, s. f. **SOFFERIMENTO**, s. m. *cierpliwść*. La — è *virtute, che porta egualmente gli impeti delle ingiurie, e d'ogni avversità*, *Albert.* *Ma sofferenza è nel dolor conforto, Petr.*

SOFFERIRE, v. a. e n. ir. *cierpieć, znosić*. = *utrzymywać, dzwigać, podpieierać*. E l' un sofferia l' altro colla spalla e tutti dalla ripa eran sofferti, *D. Purg.* *czekać cierpliwie*. Poco sofferse, poi disse : che pense? *D. Purg.* = *zezwoić, chcieć, raczyć*. E priego sol, ch' a udir mi soffriate, *D. Son.* = *Sofferire l' animo o l' cuore, mieć dosyć odwagi, zdobyć się na co*. Poicchè a me non soffera il cuore di darmi la morte, *Bocc.* = v. r. *pouścić się*. Dicendo, che per Dio si sofferisse alquanto, se volesse la vittoria, *G. Vill.*

SOFFERITORE, —DORE, v. **SOFFERENTE**.

SOFFERMARE, v. a. *zatrzymać nieco*. = v. r. *zatrzymać się nieco*. [manie.]

SOFFERMATA, s. f. *zatrzy-*

SOFFERTO, —TA, p. ad. v.

SOFFERIRE.

SOFFIAMENTO, s. m. *dmuchanie, chuchanie*. = *wianie wiatru*. = fig. *obmowa*.

SOFFIARE, v. n. *dmuchać, chuchać, sapać*. Chi è scottato una volta, l' altra vi soffia, *prov. kto się raz sparzy, drugi raz dmucha*. = *wiać, dąć (o wietrze)*. Sta come torre ferma che non crolla giammai la cima per soffiare de' venti, *D. Purg.* = *dychać, dyszeć, zadyszeć się*. = fig. *sapać, fukać z gniewu*. Postaglisi presso a sedere, altro non faceva che —, *Bocc.* = *bass. szpiegować*. Soffiano, son di calca e borsaiuoli, *L. Lipp. Malm.* = v. a. *wydmęć, nadąć*. = fig. *nabęchtac, podniecać, poduszczac*. = *Soffiare, soffiarsi il naso, wysiąkać nos*. = *Soffiar parole negli orecchi altrui, soffiare negli orecchi ad alcuno, szeptać komu do ucha, namawiać do czego*. = *Aprir la bocca e —, bass. bredzić, pleść koszałki opalki*.

SOFFICCARE, v. a. *wetknąć, schować*.

SOFFICE, ad. m. f. *miękki (materac, ziemia)*.

SOFFICEMENTE, av. *miękko*.

SOFFICIENTE, ad. m. f. *wystarczający, dostateczny*.

SOFFICIENTEMENTE, av. *dostatecznie*.

SOFFICIENZA, —ZIA, s. f. *dostateczna ilość*. A —, av. *dostatecznie*. [syć miękki.]

SOFFICIOCCIO, —CIA, ad. *do-soffietto*, s. m. *mieszek do deści*. — da fabbri, *miech kowalski*.

SOFFIO, s. m. *dmuch, dmuchnienie*. — di vento, *dmuch wiatru*. In un —, av. *duchem, w mgnieniu oka*. = *dech, oddech*.

SOFFIONE, s. m. *mieszek do ognia*. = *pop. zausznik, plotkarz*. = *człowiek nadęty*.

SOFFIONERIA, s. f. *nadętość*.

SOFFITTA, s. f. *strychu, izba na strychu*. = v. **SOFFITTO**.

SOFFITTARE, v. a. *dać sufit*.

SOFFITTO, s. m. *sufit, pulap, strop*.

SOFFITTO, —TA, ad. *schowany, ukryty, skryty, tajny*.

SOFFOGAMENTO, s. m. **SOFFOGAZIONE**, s. f. *dużenie, zaduszenie*.

SOFFOGARE, **SOFFOCARE**, v. a. *duścić, zadusić*. = fig. *przytłumić*. Proprio ufficio, e sommo studio è del nemico, di — il seme della divina ispirazione, *Cavalc. Pung.*

SOFFOGIATA, s. f. *pakiet nie-siony ukradkiem pod pachą*.

SOFFOLCERE, **SOFFOLGERE**, v. a. ir. + *podpieierać*. = v. r. *spoczywać, zawierać się*. Oh quanta è l' ubertà che si soffolge in quell' arche ricchissime! *D. Par.* = *tkwić, utkwieć, zatrzymać się*. Che pur guati? Perché la vista tua pur si soffolge laggiu tra l' ombre triste smozzicate? *D. Inf.*

SOFFOLTO, —TA, p. ad. *podparty, oparty*. La qual, soffolta dall' antico piede d' un frassino silvestre, si dolea, *Ar. Or. Fur.*

SOFFRATTA, s. f. + *brak, niedostatek*. Con gran disagio e sofferata di vettoviaglie, *G. Vill.*

SOFFREDDO, —DA, ad. *nieco zimny*.

SOFFREGAMENTO, s. m. **SOFFREGAGIONE**, s. f. *lekkie nacieranie*.

SOFFREGARE, v. a. *z lekka nacierać*. = *gwałtem co komu wtykać, napraszać się o przyjęcie*. = v. r. *otrzeć się o kogo z prośbą*.

SOFFRENTE, **SOFFIRE**, ec. v. **SOFFERENTE**, ec.

SOFFRIBILE, ad. m. f. *znośny*.

SOFFRIGGERE, v. a. ir. *lekko przysmażyć*.

SOFFRITTO, —TA, p. ad. v.

SOFFRIGGERE. = s. m. *potrawka*.

SOFFUMICARE, ec. v. **SUFFUMIGARE**, ec.

SOFISMA, **SOFISMO**, s. m. *sofizmat, dowód oparty na fałszu*.

SOFISTA, s. m. *sofista*.

SOFISTICA, s. f. *sofistyka, trzecia część logiki w filozofii scholastycznej*.

SOFISTICAMENTE, av. *sofistycznie, fałszywie*.

SOFISTICARE, v. n. *używać sofizmatów, pozornych lub subtelnych rozumowań*. = v. a. *flg. fałszować lekarstwa, napoje, metale*.

SOFISTICHERIA, **SOFISTERIA**, s. f. *subtelne rozumowanie, fałszywe dowodzenie*.

SOFISTICO, —CA, ad. *sofistyczny, oparty na sofizmatach*. = s. m. v. **SOFISTA**.

SOGA, s. f. + *pas rzemieenny*. Cercati al collo e troverai la — che l' tien legato, *D. Inf.*

SOGETTAMENTO, s. m. *podbiecie, podległość*.

SOGETTARE, v. a. *podbieć, zmusić do czego*.

SOGETTITUDINE, s. f. *subiektywna, niedogodność*. Deliberarono innanzi tratto di voler cacciar via il pedante ec. e liberare i fratelli da così fatta —, *Lasc. Nov.*

SOGETTO, s. m. *przedmiot, materya*. = *poddany*. = *subjekt, osoba*.

SOGETTO, —TA, ad. *podbity*. = *poddany czemu, ule-*

gly. = *podległy, zależny*. Stare soggetto, *zależać od kogo, być u podległości*.

SOGGEZIONE, s. f. *poddanie*. = *podległość*. Abbracciava i parvoli, e ponevagli in esempio d'umiltà di —, *Passav.*

SOGGHIGNARE, v. n. *uśmiechać się*. Apena del ridere potendosi astenere, *sogghignando*, quella ascoltarono, *Bocc.*

SOGGHIGNO, s. m. *uśmiech*. **SOGGIACENTE**, ad. m. f. *podległy*.

SOGGIACERE, v. n. ir. *podlegać, ulegać*.

SOGGIACIMENTO, s. m. *podległość, zależność*.

SOGGIOGAIA, s. f. *podgardło u wółu; strum, wół u ludzi*.

SOGGIAGAMENTO, s. m. u. **SOGGIAGARE**, v. a. *podbić pod jarzmo, ujarzmić*. = *wznosić się nad czem, panować, górować*. Ove siede la chiesa che soggioga la ben guidata sopra Rubaconte, *D. Purg.* Sotto la protezione del grande scudo, in che soggiace il leone e soggioga, *D. Par.* *pod opieką króla Kastylji mającego w herbie dwie wieże, z których jedna ma łwa pod sobą, a druga nad sobą*.

SOGGIAGATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *ujarzmiciel, ujarzmicielka*. [jarzmiennie.]

SOGGIOGAZIONE, s. f. u. **SOGGIOGO**, v. **SOGGIOGAIA**.

SOGGIORNAMENTO, s. m. *przebywanie, pobyt*.

SOGGIORNARE, v. n. *przebywać, przemieszczać czas niejaki*. = v. a. *paść, tuczyć bydło*. Lo rinchiuse, e lo tenne soggiornato, perch' ei facesse un po miglior cotenna, *L. Lipp. Malm.*

SOGGIORNO, s. m. *pobyt, mieszkanie*. = *zwłoka, omieszkanie*. E poi senza — ripresi mio ritorno, *Brun. Tes.*

SOGGIUGNERE, **SOGGIUNGERE**, v. a. ir. *dołączyć, dodać do tego co się powiedziało*. = *dodać, przydać*.

SOGGIUNIMENTO, s. m. **SOGGIUNZIONE**, s. f. *dołączenie, dodanie, przydanie*.

SOGGIUNTIVO, s. m. *Gram.* *tryb łączący*.

SOGGIUNTO, —TA, p. ad. *dołączony, dodany*.

SOGGOLO, s. m. *chusta biała pod szyją zakonnic*. = *podbródek, podgardle u uzdzeniocy*. = v. **SOGGIOGAIA**.

SOGGUARDARE, **SOGGUATARE**, v. a. *podglądać, podziierać, nieznacznie spojrzeć*.

SOGLIA, s. f. **SOGLIARE**, s. m. *próg*. Cavare, mettere il piè fuor di —, *przestąpić próg, wychylić się, wyjść z domu*. La porta lo cui sogliare a nessuno è negato, *D. Inf.* Il passo più duro è quel della —, *prov. pierwszy krok najtrudniejszy*. = Essere in sulla — d'un' età, *fig. docho- dzić do pewnego wieku*. Si tosto come in sulla — fui di mia seconda etade, *D. Purg.* = *Ict. jezyk*.

SOGLIO, s. m. *tron.* = *próg*. **SOGLIOLA**, s. f. *Ict. jezyk*.

SOGNARE, v. a. n. e. r. *mieć sen, śnić, snić się*. Così, come sovente avviene a chi sogna, ec. così a me sognante parve che avvenisse, *Bocc.* Spesso si sogna ciò che si desia, *Cast.* Sogna il guerrier le schiere, il cacciatore le selve, *Met.* = *Prov.* Chi mal ti vuole, mal ti sogna, *Bocc.* *kto cię nie kocha, nie myśli o tobie*. L'orso sogna pere, v. orso. = *marzyć, roić sobie*. E altri stupori di veduta, o sognati in quelle paure, *Dav. Tac. Ann.*

SOGNATORE, s. m. *marzy- ciel*.

SOGNO, s. m. *sen.* Or tristi auguri, e sogni, e pensier negri mi danno assalto, *Petr.* Come per un —, jak przez sen. *Le- varsi in —, chodźcie przez sen.* Vivere di sogni, mangiare de' sogni, *żyć psim snem, u- mierać z głodu*. Perchè per me tu mangerai de' sogni, *L. Lipp. Malm.* = *sen, marzenie, przy- widzenie, urojenie*. Taccia Argo i Mini e taccia Artù que' suoi erranti che di sogni empion le carte, *Tass. Ger.*

SOIA, s. f. *filuterne pochleb- stwo*. Dar la —, *świecić bakę, basować*. Ad ognun date la —, ad ognun fate piacere, *Lor. Med.*

SOIARE, v. a. *lizać się, ba- sować, świecić bakę*.

SOLAIO, s. m. *podłoga*. Si il misero in una prigione sotto l' — della casa, e legarovi entro, *Vit. Cr.* = *pulap, sufit*. = *izba pod strychem*.

SOLAMENTE, av. *tylko*. Non solamente... ma, ma anche, ma eziandio, *nietylko... lecz*. = *Sola- mente che, byle tylko*.

SOLANO, **SOLATRO**, s. m. *Bot.* *psianka*.

SOLARE, ad. m. f. *stoneczny*. Raggi solari, *promienie słoneczne*.

SOLARE, —RO, v. **SOLAIO**.

SOLARIO, s. m. *kompas, zegar słoneczny*.

SOLATA, s. f. *przepalenie głowy z upału*.

SOLATIO, —TIA, ad. *wysta-*

wiony na słońce. = s. m. *miejsce wystawione na słońce, po- łudnie*. A —, av. *na południe*.

SOLATO, —TA, ad. *podzelo- wany*.

SOLCAMENTO, s. m. *śląd statku prującego wodę*. = *szyb- kość jego biegu*.

SOLCARE, v. a. *brózdzić, orać*. Questi, cotalli campi si deono — per traverso, *Cresc.* = *Solcare il ma- re, pruć morze*. E quei, che l' Tanai solca, e quei che rade le Sar- matiche biade, *Filic.* = *Solcare l'aria, pruć powietrze, lecieć po powietrzu*. = *popruć, po- orać ziemię kulami armatnie- mi*. Un campo trincerato esposto ad essere solcato dalle artiglierie nemiche, *Botta.*

SOLCO, s. m. **SOLCELLO**, **SOL- CHETTO**, dim. *brózda*. E, tua mercè, l' insanguinato solco sen- za tema, o periglio ara il bifol- co, *Filic.* = *droga, ścieżka*. Uscir del —, *zboczyć z prostej drogi, obłąkać się*. Andar pel —, *postępować prostą drogą*. = *śląd płynącego statku*. = *fig. marszczka*.

SOLDANA, s. f. *sultanka*.

SOLDANATO, **SOLDANATICO**, s. m. *sultaństwo, godność sultana*. = *panowanie sultana*.

SOLDANIA, s. f. *państwo sul- tana*.

SOLDANIERE, s. m. *żołdak*. **SOLDANO**, s. m. *sultan*.

SOLDARE, v. a. *zaciągnąć na żold, trzymać na żoldzie*.

SOLDATA, s. m. *żołnierka*.

SOLDATACCIO, s. m. *peg. żołnierzyko*. [sko.]

SOLDATAGLIA, s. f. *zle woj-* **SOLDATELLO**, —TINO, s. m. *dim. żołnierzyk*.

SOLDATERIA, **SOLDATESCA**, s. f. *żołnierstwo, żoldactwo*. Si prometteva ogni cosa dalla sua soldatesca provetta e veterana, *Davil.* [żołniersku.]

SOLDATESCAMENTE, av. po **SOLDATESCO**, —CA, ad. *żoł- nierski*. Alla soldatesca, av. po *żołniersku*.

SOLDATESSA, s. f. *żołnierka*.

SOLDATO, s. m. *żołnierz*. *Le- var, scriver soldati, robić popis*.

SOLDATUCCIO, —zzo, s. m. *dim. peg. niedźny żołnierzyk*.

SOLDO, s. m. *solid, wartu- jący 3 quattrini, czyli 2 gr. pol.* Cascar nella pena de' cinque soldi, *zostać zganionym za oddalenie się od przedmiotu*. Ma perchè i cinque soldi da pa- gare, che tu leggi, non ho, ec. *Ar. Sat.* = *żold*. Vi venne molta buona gente a cavallo ed a piede al — della Chiesa, *G. Vill.* = *wojaczka, wojna*. E viva

amore, e muoia —, e tutta la brigata, *Bocc.* = służba wojskowa. Chiedevano riposo per mercé, e di non morire in quelle fatiche, ma finire con un poco da vivere sì duro soldo, *Dav. Tac. Ann.* = zapłata, pensya.

SOLE, s. m. słońce, planeta około którego wszystkie inne krążą, 1.448,000 razy większe od ziemi, obraca się około swej osi w przeciągu dni 25, 12 godzin. = fig. dzień. = rok. *Infra tre soli, D. Inf.* w przeciągu trzech lat. = Sommo Sole, * *Bóg.* Coronata di stelle al sommo Sole piacesti sì, che 'n te la sua luce ascose, *Petr.* = * kobieta cudownej piękności, kochanka. Così mi disse il sol (Beatrice) degli occhi miei, *D. Par.* Ed or di picciol borgo un Sol n' ha dato, *Petr.* (mówiąc o *Laurze*). = osoba sławna. Di quella costa, là dov' ella frange più sua rattezza, nacque al mondo un Sole, *D. Par.* (mówiąc o *S. Franciszku d' Assisi*).

SOLECCHIO, s. m. parasol. = baldachim.

SOLECISMO, s. m. solecizm, błąd przeciw składni.

SOLECIZZARE, v. n. popełniać solecizmy.

SOLEGGIAMENTO, s. m. wystawienie na słońce, suszenie na słońcu.

SOLEGGIANTE, ad. m. f. jasno blondyn.

SOLEGGIARE, v. a. wystawiać na słońce, suszyć na słońcu.

SOLENNE, ad. m. f. solenny, uroczysty. *Voti solenni, sluby uroczyste.* = sławny, wyborny, zwolany. Di più — convito non gli poteva onorare, *Bocc.* Giucatore e mettitor di malvagi dadi era —, *Bocc. Colpo —*, tęgie ciecie, uderzenie. — bevitore, *tegi*, solenny pijak.

SOLENNEMENTE, av. solennie, uroczystie.

SOLENNITA, —TADÉ, —TATE, s. f. uroczystość; święto uroczyste. = uroczystość, wspólność. = Leg. formalność aktu.

SOLENNIZZAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. uroczyste święcenie, obchodzenie uroczystości święta.

SOLENNIZZARE, **SOLENNEGGIARE**, v. a. święcić, uroczystie obchodzić.

SOLERE, v. n. ir. zwyknąć, mieć zwyczaj. = s. m. zwyczaj. [u bota.]

SOLERETTA, s. f. podkówka

SOLERTE, ad. m. f. pilny, baczny, czujny.

SOLERZIA, s. f. lat. pilność, baczność, staranność.

SOLETTA, s. f. podeszwa.

SOLETTO, —TA, ad. samiu-sienki, samiułenki. Dove vai così soletta? *Guar.*

SOLFA, s. f. *Mus. solfa.*

SOLFAIA, **SOLFANARIA**, s. f. kopalnia siarki. [czek.]

SOLFANELLO, s. m. siarni.

SOLFARE, v. a. siarkować.

SOLFATO, s. m. *Chim.* siarczan, sól powstająca z połączenia tak nazwanych zasad solnych z kwasem siarczanym.

— d' ammoniaca, siarczan amoniaku. — di barite, siarczan baryty. — di magnesja, siarczan magnezyi. — di ferro, siarczan żelaza czyli wityrol.

— di potassa, siarczan potażu. — di soda, siarczan sody czyli sól Glaubera.

SOLFITO, s. m. *Chim.* nad-siarczan.

SOLFO, s. m. siarka, ciało proste niemetaliczne.

SOLFORARE, v. **SOLFARE.**

SOLFORATO, —TA, ad. nasycony siarką.

SOLFOREGGIARE, v. n. wydawać zapach siarki.

SOLFORICO, —CA, ad. *Chim.* siarczany. Acido solforico, kwas siarczany.

SOLFOROSO, —SA, ad. siarczysty.

SOLFURO, s. m. *Chim.* siarczyk, związek siarki z innemi ciałami prostemi. — di ferro, siarczyk żelaza. Sopra — di ferro, nadsiarczyk żelaza czyli piryt żelazny.

SOLIDAMENTE, av. mocno, tego, trwale.

SOLIDARE, v. a. nadać tęgość, utrwalić, ustalić.

SOLIDARIO, —RIA, ad. odpowiadający jeden za drugiego, wzajemnie odpowiedzialny.

SOLIDEZZA, s. f. twardość, tęgość.

SOLIDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. stan stały. = fig. moc, trwałość, stałość, gruntowność.

SOLIDO, s. m. ciało stałe. = *Geom.* bryła. = *In solido*, av. *Leg.* solidarnie, wszyscy razem i każdy z osobna za wszystkich.

SOLIDO, —DA, ad. stały (niepłynny). Corpi solidi, ciała stałe. = mocny, stały, trwały, tęgi, twardy.

SOLILOUO, s. m. monolog.

SOLIMATO, s. m. żywe srebro sublimowane z solą i wianem potażu.

SOLINGO, —GA, ad. sam, samotny. = dziki, pusty, odludny. *Luogo molto solingo e fuor di mano, Bocc.*

SOLIO, s. m. tron.

SOLIPEDE, ad. m. f. e s. m. *Zool.* jednokopytkowy.

SOLITARIAMENTE, av. samotnie. = sam na sam. Poi trasse in disparte Massinissa, essendo — con lui parlò ec. *Petr. Uom. ill.*

SOLITARIO, —RIA, ad. samotny, odludny (o osobie i miejscu). = Verme solitario, soliter, tasiemiec. = s. m. samotnik.

SOLITO, s. m. zwyczaj. Al —, av. zwykle, zwyczajnie, jak zazwyczaj. Per suo —, według swego zwyczaju.

SOLITO, —TA, ad. zwykły, zwyczajny.

SOLITUDINE, s. f. samotność, odludność; miejsce samotne, odludne.

SOLIVAGO, —GA, ad. samopas chodzący. [nieco.]

SOLLALZARE, v. a. podnieść

SOLLAZZAMENTO, v. sol-lazzo.

SOLLAZZARE, v. a. bawić, rozrywać. = v. n. e r. bawić się, rozrywać się, igrać, weselić się. Chi piagne, e chi sollazza, *Brun. Tesor.* = obcować cięlesnie. Infino alla mezza notte, col suo amante sollazzatasi, gli disse. *Bocc.*

SOLLAZZATORE, s. m. —TRICE, s. f. bawiący, bawiąca.

SOLLAZZEVOLE, ad. m. f. zabawny, wesoly (o osobach i rzeczach).

SOLLAZZEVOLMENTE, av. zabawnie, wesolo.

SOLLAZZO, s. m. zabawa, rozrywka, igraшка. Andare a —, pojsć na przechadzkę. Prendersi —, stare a —, bawić się, rozrywać się, weselić się, radować się. = ulga, pociecha. Dateci almeno il — della vendetta, *Fir. As.*

SOLLECITAMENTE, av. spiesznie, skwapliwie; pilnie, starannie, troskliwie.

SOLLECITAMENTO, s. m. usilna prośba, naleganie.

SOLLECITARE, v. a. spieszyć, przyspieszać; nalegać, nastawać, nagiąć. La cominciò a — a quello che lei desiderava, *Bocc.* = v. n. spieszyć się.

SOLLECITATIVO, —VA, ad. nalegający, naglący.

SOLLECITATORE, s. m. —TRICE, s. f. pobudziciel.

SOLLECITATURA, s. f. staranność, troskliwość.

SOLLECITAZIONE, s. f. usilna prośba, naleganie, pobudzanie.

SOLLECITO, —TA, ad. skory, skwapliwy, skrzętny. Acciocchè solleciti fossero a' fatti

suoi, *Bocc.* = *staranny, troskliwy, pilny*. Queste cose diceva meco Laura assai sollecita della mia salute, *Fir. As.*

SOLLECITUDINE, s. f. *skorość, pośpiech, skwapliwość.* = *troska, frasunek, niespokojność*. Dove i suoi compagni, e l'albergatore trovò tutta la notte stati in — de' fatti suoi, *Bocc.* = *staranie, piecza, troskliwość*. Non avendo Cesare abbondanza di fornimento, del quale egli aveva dato — a ec. *Petr. Uom. ill.*

SOLLETICAMENTO, s. m. *lechtnie, łaskotanie*.

SOLLETICARE, v. a. *lechtać, łaskotać*. = *Solleticar gli orecchi, fig. lechtać uszy, pochlebiać; skropić po uszach*.

SOLLETICO, s. m. *łaskotka.* = *fig. zabawka, igraszka*.

SOLLEVAMENTO, s. m. *podniesienie.* = *Sollevamento dell'onde, uźdęcie morza.* = *Sollevamento di cuore, ekliwość, nudność.* = *bunt, powstanie.* = *fig. użlenie; ulga.*

SOLLEVARE, v. a. *podnieść*. La bocca sollevò dal fiero pasto quel peccator, *D. Inf.* E sollevato alquanto il capo disse, *Bocc.* = *podnieść, wynieść*. Sollevato all'impero, al trono, *wyniesiony na cesarstwo, na tron.* = *podburzyć, podnieść do powstania, do buntu.* = *wzruszyć, nabiwić niespokojności.* = *v. r. podnosić się*. Sollevarsi sulle punta de' piedi, *wspinać się na palcach.* = *powstać, zbuntować się*. I Britanni, per questa discordia e tanti rumori di guerra civile, si sollevarono, *Dav. Tac. Stor.* = *rozszalać się*.

SOLLEVATEZZA, s. f. *podniosłość, wzniosłość*.

SOLLEVATORE, s. m. *podżegacz do buntu*.

SOLLEVAZIONE, s. f. *podniesienie.* = *bunt, powstanie*.

SOLLIEVO, s. m. *ulga, folga*.

SOLLIONE, s. m. *kanikula*.

SOLLO, —LA, ad. *miękki.* = *pulchny, sytki (o ziemi, o roli).* = *fig. zmiękczoney*. Così la mia durezza fatta solla, mi volsi al savio duca, *D. Purg.*

SOLLUCHERAMENTO, s. m. *lechtnie, łaskotanie.* = *fig. chętko, swierzbizęzka*.

SOLLUCHERARE, v. a. *rozczulić.* = *v. r. rozczulić się, cieszyć się w duchu*.

SOLLUCHERONE, s. m. *lubieżnik*.

SOLO, —LA, ad. *sam*. Torna tu là, ch'io d'esser sol m'appago, *Petr.* Sole in tanta affiliazione 'n hanno lasciate, *Bocc.* = *jedyny, niemający równego*. Solo eri in

terra, or se' nel ciel felice, *Petr.* = *A solo a solo, da solo a solo, solo con solo, av. sam na sam z kim.* = *Solo, av. tylko, jeno*. Solo una donna veggio e l' suo bel viso, *Petr.* = *Solo che, byle tylko*. Questo farò io volentieri, solo che voi mi promettiate, ec. *Bocc.*

SOLSTIZIALE, **SOLSTIZIARIO**, —RIA, ad. *należący do przesilenia dnia z nocą*.

SOLSTIZIO, s. m. *Astr. nawrót słońca, punkt drogi ziemi, w którym ekliptyka jest najdalsza od równika, i w którym przypada przesilenie dnia z nocą dwa razy do roku, w czerwcu i grudniu*.

SOLTANTO, av. *tylko*. — che, *byle tylko*.

SOLUBILE, ad. m. f. *rozpuszczalny.* = *dający się rozwiązać (o pytanii, wątpliwości).* = *sytki, mialki (o ziemi).*

SOLUBILITÀ, s. f. *rozpuszczalność*.

SOLUTIVO, —VA, ad. *rozpuszczający, roztwarzający.* = *s. m. środek rozwalniający*.

SOLUTO, —TA, p. ad. da *SOLVERE, rozwiązany, rozpuszczony.* = *rozwiązany, odgadniony.* = *rozwiązany (o małżeństwie).* = *rozpuszczony (o włosach).* = *wolny*. Non che le solute persone, ma ancora le racchiuse in monasteri, ec. *Bocc.*

SOLUZIONE, s. f. *rozwiązanie trudności, i. t. d.* = *Mat. rozwiązanie zagadnienia.* = *Chim. solucja, rozpuszczenie.* = *rozwołnienie*. Aiutar la — del ventre, *pomagać do rozwołnienia żołądka*.

SOLVENTE, ad. m. f. *rozpuszczający.* = *będący w stanie zaplacić*.

SOLVENZA, v. *SOLVIBILITÀ*.

SOLVERE, v. a. *ir. rozwiązać*. Solvetemi quel nodo, *D. Inf.* = *Solvere il matrimonio, rozwiązać małżeństwo.* = *rozpuścić, roztworzyć.* — il ventre, *rozwołnić żołądek.* = *objaśnić, rozwiązać*. Molto meglio si solvono li dubbj, e le quistioni, per le sante orazioni, che per sottile disputazione, *Cavalc. Frut.* = *Solvere il digiuno, przestać poscić; zaspokoić żądzę, chęć*. Solvetemi spirando il gran digiuno che lungamente m'ha tenuto in fame, *D. Par.* = *odłączyć, oderwać*. Qual gran sasso talor che o la vecchiezza solve d'un monte, ec. *Tass. Ger.* = *v. r. zerwać się (o wietrze)*. *Soltosi* subitamente nell' aere un gruppo di vento, *Bocc.* = *fig. okazać się*

bez zasłony, objawić się. Quando nell' aere aperto ti solvesti, *D. Purg.* = *uwolnić się*. Da questa tema acciocchè tu ti solve, dirotti, perch' i' venni, *D. Inf.*

SOLVIBILE, ad. m. f. *będący w stanie zaplacić*.

SOLVIBILITÀ, s. f. *możność zaplacenja*. [To.]

SOLVIMENTO, v. *SCIOGLIMENTO*. **SOMA**, s. f. *ładunek, pakunek na juki*. Vieni e aiutami a rilevare l' asino che è caduto colla —, *Vit. SS. PP.* Per le vie s' accioncia le some, prov. (w drodze poprawia się juki), *pracując pokonają się trudności.* = *ciężar, brzemie*. Si gravemente è oppressa (Italia) e di tal —, *Petr.* = *La terrena soma, ciało ludzkie, zwłoka śmiertelne*. Volando al ciel con la terrena soma, *Petr.* = *fig. ciężar, ucisk*. Latin sanguē gentile, sgombra da te queste dannose some, *Petr.*

SOMAIO, —IA, ad. *pod juki, juczny*. [ślisko.]

SOMARACCIO, s. m. *peg. o-*

SOMARO, s. m. *osioł*.

SOMBUGLIO, v. *SUBUGLIO*.

SOMEGLIARE, v. n. *nieść juki*.

SOMERIA, s. f. *ciężar, juki*.

SOMIERE, s. m. *osioł, muł*

lub kół juczny.

SOMIGLIANTE, ad. m. f. *podobny*. Il che nondimeno è o virtù, o cosa molto a virtù —, *Cas. Galat.*

SOMIGLIAMENTE, av. *podobnie*.

SOMIGLIANZA, s. f. *podobieństwo.* = *portret*.

SOMIGLIARE, v. n. *być podobnym.* = *zdawać się.* = *v. a. porównywać*. [dobny]

SOMIGLIEVOLE, ad. m. f. *po-*

SOMMA, s. f. *summa, zbiór*.

Levar le somme, *dodawać, summować.* = *krótki zbiór, treść; koniec, konkluzja.* — d'alcun affare, *najważniejszy punkt jakiej sprawy*. In —, *av. jednem słowem, zgola*. In somma delle somme, *koniec końców*.

SOMMACCO, s. m. *Bot. sumak, jeleni róg.* = *skóra wyprawna zielem garbarskiem (rhus coriaria)*.

SOMMAMENTE, av. *w najwyższym stopniu, bardzo, nader, wielce*.

SOMMARE, v. a. *summować, dodawać.* = *v. n. tworzyć pewną sumę, wynosić tyle a tyle*.

SOMMARIA, s. f. *izba skarbowa we Florencji za krótkich rządów księcia Aten*.

SOMMARIAMENTE, av. *krótko, treściwie.* = *dorywczo*. Spedire — *oszczędzić dorywczo*.

SOMMARIO, —RIA, ad. *dorywczycy, dorażny, bez prawniczych formalności*. Ragione sommaria, *sąd dorywczy*. Tegnendo ragion sommaria di ruberia, e forze, *G. Vill.* = s. m. *summaryusz, krótki zbiór*.

SOMMATAMENTE, v. **SOMMARIAMENTE**. [ma.]

SOMMATO, s. m. *zbiór, summa*.
SOMMERGERE, v. a. ir. *zatonąć, zanurzyć*. Acciocchè i torrenti, ec. non sommergano i semi, *Cresc.* Abbracciommi la testa, e mi sommerse, *D. Purg.* = fig. *pograżać*. Quaggiù m'han non sommerso le lusinghe, ond' io non ebbi mai la lingua stucca, *D. Inf.* = *uprzętnąć, usunąć*. Questi, scacciato, il dubitar sommerse in Cesare, *D. Inf.* = v. r. *zatonąć: pograżać się*.

SOMMERGITORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *pograżyciel, pograżycielka*.

SOMMERSIONE, **SOMMERGITURA**, s. f. **SOMMERGIMENTO**, s. m. *zatonienie, zalanie*.

SOMMERSO, —SA, p. ad. *zatoniony, zanurzony, zalany*. = Fig. *Sommerso nel sonno, pograżony we śnie*. — *nella falsità, pograżony w fałszu*. Ed ella: certo assai vedrai sommerso nel falso il ver, *D. Par.*

SOMMESSAMENTE, av. *cicho, po cichu*. [głosć, uległość.]

SOMMESSIONE, s. f. *podle-sommessivo*, —VA, **SOMMESSEVOLE**, ad. *uległy*.

SOMMESSO, s. m. *dlugość piędź z wielkim palcem wyciągnięty*. Si piantino l' una dall' altra un —, o vero per una spanna, di lungi, *Cresc.*

SOMMESSO, —SA, p. ad. *podłożony, podstawiony*. = Voce *sommessa, cichy głos*. = *pokorny, uniżony*. *Sommesse preghiere, uniżone prosby*. = *Sommesso, av. cicho, po cichu*. Parlare —, *mówić po cichu*.

SOMMETTERE, v. a. ir. *poddać*. *Sommettiamo alla determinazione della Chiesa*, ec. *G. Vill.* I peccatori carnali, che la ragion sommettono al talento, *D. Inf.*

SOMMINISTRARE, v. a. *do-starczyć, opatrzyć w co, dać, nadać, dodać*. — *coraggio, dodać odwagi, ochoty*. — *una prova, dać dowód*.

SOMMINISTRATORE, s. m. *dostarczyciel*.

SOMMINISTRAZIONE, s. f. — **MENTO**, s. m. *dostarczanie, opatrzenie w co*. = *Mil. liwerunek, dostawa*. [NE.]

SOMMISSIONE, v. **SOMMESSIO**.
SOMMISTA, s. m. *Eccl. kopi-
lator traktatów teologicznych*.

SOMMITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *szczyt, wierzchołek, wierzch*. = fig. *najwyższy stopień, szczyt, szczybel*.

SOMMO, s. m. v. **SOMMITÀ**. = ad. *najwyższy, największy*. Festa si fece grandissima, con sommo piacere di tutti i cittadini, *Bocc.* Niuno diventa subito sommo, ma comincia a poco a poco, e poi cresce, *Cavalc. specc.*
SOMMOLO, s. m. *koniec skrzydła*. [brodę.]

SOMMOMMO, s. m. *kuks pod*
SOMMOSCIARE, v. n. *uschnąć, zwiędnąć*. = *zmieknąć*.

SOMMOSCIO, —CIA, ad. *nad-wiedły*.

SOMMOSSA, s. f. *podnieta, poduszczenie*. A — di, za czy-ją podnieta. = *rozruch*.

SOMMOSSO, —SA, p. ad. v. **SOMMUOVERE**.

SOMMOVIMENTO, s. m. *roz-ruch, zaburzenie*. = *podniecie-nie, poduszczenie*.

SOMMOVITORE, s. m. *podu-szczyciel*. Mandò per le Gallie sommovitori alla guerra, *Dar. Tac. Stor.* [MENTO.]

SOMMOZIONE, v. **SOMMOVI-SOMMUOVERE**, v. a. ir. *podniecać, wzruszać, poduszczać*. = *odwrócić, odciągnąć*.

SONAGLIERA, s. f. *obróz z dzwonkami okrągłymi*.
SONAGLIO, s. m. *dzwonek okrągły*. Appiccar sonagli ad alcuno, fig. *przypiąć komu łatkę*. Ogni gatta vuole il — prov. *konia kują a żaba nogę nadstawia*. = *banka na wodzie*. = *bulka w szkłe*. = *ciuciubabka*. Come alla mosca giucasse, e a —, tanto stima i suoi colpi quel perverso, *Bern. Orl.*

SONAGLIUOLO, —SONAGLINO, **SONAGLIUZZO**, s. m. dim. *dzwoneczek*. [nie. = *dzwięk*.]

SONAMENTO, s. m. *dzwonię*.
SONANTE, ad. m. f. *dzwoniący*. = *brzęczący, brzmiający*.

SONARE, **SUONARE**, v. a. e n. *dzwonić*. — *le campane, dzwonić*. — *a predica, a messa, dzwonić na kazanie, na mszę*. — *a morto, dzwonić pokim, na czyj pogrzeb*. — *a stormo, a martello, dzwonić na gwałt*. — *a gloria, a festa, dzwonić z okazji jakiejś uroczystości publicznej*. = *brzęczeć, szczebrać*. La catene suonavano, *kajdany brzęczały*. = *brzmieć, rozlegać się*. O mio Lorenzo, mi suonano queste parole sempre nel cuore, *U. Fosć.* = *szumieć*. Non fuor iti due miglia, che — odon la selva che li cinge intorno, *Ar. Orl. Fur.* = *grać na jakim instrumencie*. — *il piano forte, grać na fortepianie*. — *l'arpa,*

grać na arfie. = *Sonare a rac colta, a ritirata, trąbić na zbór, na odwrót*. = fig. *rozlegać się, brzmieć, stynąć*. Ed egli a me: l'onrata nominanza che di lor suona su nella tua vita, grazia acquista nel ciel, *D. Inf.* = *dać się słyszeć*. Ma com'è che si gran romor non suone par altri messi, *Petr.* = *brzmieć, zna-czyć*. E però se Caron di te si lagna: ben puoi saper omai, che l' suo dir suona, *D. Inf.* = *głosić, sławić*. Colui che del cammino si poco piglia dinanzi a te, Toscana sonò tutta, *D. Purg.* = fig. *bić co wle-zie, grzmocić*. Addosso a quel d' Amon suona a martello, *Bern. Orl.* = *Sonarà a uno, fig. wy-platać komu figla*. = s. m. *granie, i t. d.* Il sonar d'organo non s' impara da quelli, che sanno far organi, ma da chi gli sa —, *Gal. Dial.*

SONATA, s. f. *sonata*. = *Prov. E' non ne vuol —, nie chce na-wet ani słyszeć o tem*. Tal —, tal ballata, *jakie pytanie taka odpowiedź*.

SONATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *grający, grająca na instrumencie*. [czyga.]

SONCO, s. m. *Bot. mlecz, łos-pizka sonety*. [nety.]

SONETTARE, v. n. *pisac son-
NETTATORE, **SONETTIERE**, —RI, s. m. *autor sonetów*.*

SONETTESA, s. f. *peg. nę-dzny sonet*.

SONETTO, s. m. **SONETTERELLO**, **SONETTINO**, **SONETTUZZO**, **SONETTUC-CIO**, dim. *sonet*.

SONETTUCCIACCIO, s. m. *li-chy sonet*. La settimana passata le trasmisi quattro altri de' miei sonettucciacci, *Red. Lett.* [cy.]

SONEVOLE, ad. m. f. *brzmia-*
SONNACCIHARE, v. **SONNEC-**

CHIARE.

SONNACCHIONI, **SONNACCHIO-SAMENTE**, av. *drzymiąc*.

SONNACCHIOSO, —SA, ad. *rozespany, rozmarzony snem, senny*. = *Animo sonnacchioso, mente sonnacchiosa, umysł ciężki, łepy, ociężały*.

SONNAMBOLISMO, s. m. *cho-dzenie przez sen*.

SONNAMBOLO, —LA, ad. e s. *chodzący przez sen*.

SONNECCHIARE, **SONNIFERA-**

RE, **SONNEGGIARE**, v. n. *drzymać*.

SONNELLINO, — **SONNERELLO**, **SONNETTO**, s. m. dim. *senek, krótki sen*. La lasciò poi dormire un sonnellino, *Lasc. Nov.* Tuttavia la lepre traccio, quando ella fa'l sonnellino, *Lor. Med.*

SONNIFERO, ad. *sprawują-cy sen*. = s. m. *lekarstwo na sen*.

SONNIFEROSO, SONNIGLIOSO, v. SONNACCHIOSO.

SONNILOQUO, —QUA, ad. gadający przez sen.

SONNO, s. m. sen. Morir, cascar di —, być niezmiernie zmorzony snem. Dove essendo stanco, e di — morendosi, sopra 'l letto si gittò a dormire, Bocc. Ho addosso un gran —, sen mnie morzy. Guastare il — ad alcuno, rompere il —, przerwać sen. Schiacciare un —, scherz. tego się wyspać. Tra quei, che fanno, un — ebbsi schiacciato, Pataff. In —, av. *ue śnie*, przez sen.

SONNOCHIOSO, SONNOGLIOSO, v. SONNACCHIOSO.

SONNOLENTE, SONNOLENTO, —TA, ad. senny, zasypiający. = *sprawiający sen, usypiający*. SONNOLENZA, —ZIA, s. f. spiączka. — continua, ciągła spiączka, letarg. = fig. ospałość, ospalstwo.

SONNOTTARE, v. n. przenosić pod gołym niebem.

SONORAMENTE, av. dzwicznie.

SONORITÀ, —TADE, —TATE, s. f. słodki dźwięk.

SONORO, —RA, ad. słodko brzmiący. = wydający dźwięk, dzwicznie. = huczny, głośny. Il convito, che tacito principio avuto avea, ebbe sonoro fine, Bocc.

SONTICO, —CA, ad. ocięzaly przez chorobę.

SONTUOSAMENTE, av. wystawnie, okazale.

SONTUOSITÀ, —TADE, —TATE, s. f. wystawność, okazałość, przepych.

SONTUOSO, —SA, ad. wystawny, okazaly, przepyszny.

SOPERCHIAMENTE, av. zbyt, nadmiar.

SOPERCHIAMENTO, s. m. zbyt, nadmiar.

SOPERCHIANTE, ad. m. f. zbyt, nadmiar. = zbytujący nad kim, krzywdzący słabszych.

SOPERCHIANZA, s. f. zbyt, nadmiar. = v. SOPERCHIERIA.

SOPERCHIARE, v. a. przewyższać. D'avarizia, e di miseria, ogni altro avaro, che al mondo fosse, superchiava, Bocc. = znadawać się do zbytku. = pocierać, pomiać kim, wynosić się nad innych, uposażać, poniżać, znieważać. Gli ambasciatori di Firenze furono alla prima superchiati, e villaneggiati delle persone, G. Vill. = podejsć, oszukać. SOPERCHIATORE, s. m. człowiek przemożny, dumny, wyniosły.

SOPERCHIERIA, s. f. pocieranie, pomiatanie niższemi.

Dispiace poi sopra ogni villania, ec. quella, ch'è fatta con —, Bern. Or. = *podstęp, podejsć*.

SOPERCHIEVOLE, ad. m. f. zbyt, nadmiar. = pocierający, pomiatający; obelżywy, pogardliwy.

SOPERCHIEVOLMENTE, av. nadmiar.

SOPERCHIO, s. m. zbyt, nadmiar. Il — rompe il coperchio, prov. przez zbyt, pęk nabytek. = nadużycie władzy. = obelga, zniewaga. L'Avvocato di Trevigi per soperchi ricevuto, si ribellò da messer Mastino, G. Vill. = *podejsć, podstęp*.

SOPERCHIO, —CHIA, ad. zbyt, nadmiar. Soperchio riso, soperchia letizia, zbyt śmiech, i t. d. A —, do zbytku, zbyt.

SOPIRE, v. a. ir. uspić. = fig. ukoić, usmierzyć.

SOPORE, s. m. głęboki sen.

SOPORIFERO, —RA, ad. sprawujący sen.

SOPPALCO, s. m. sufity.

SOPPANNARE, v. a. podszyc suknię, dać podszewkę. = okryć.

SOPPANNO, s. m. podszewka. = av. pod suknię.

SOPPASSARE, v. n. nadwiedzać.

SOPPASSO, —SA, ad. nadwiedły.

SOPPESTARE, v. a. potłuc.

SOPPESTO, —TA, ad. potłuczony, utłuczony.

SOPPIANO, av. Di —, z cicha.

SOPPIANTARE, v. a. podbić komu nogę, obalić podstawioną nogę. = fig. podejsć, oszukać.

SOPPIATTARE, v. a. skryć, ukryć, schować.

SOPPIATTO, —TA, ad. skryty, ukryty. = Di soppiatto, av. skrycie, ukradkiem, pokryjomu, ciachaczem, milczkiem.

SOPPIATTONE, s. m. —ACCIO, peg. człowiek skryty.

SOPPIDIANO, s. m. + skryżnia w sypialnym pokoju.

SOPPIEGARE, v. a. nadgiąć, podgiąć.

SOPPORRE, v. a. ir. podłożyć. San Domenico veniva dall'altra parte, e sopponendo l'omero, lo riteneva, Passav. = podbić pod władzę. = Sopporre il parto, udać czyje dziecko za swoje.

SOPPORTABILE, ad. znośny.

SOPPORTAMENTO, s. m. cierpliwe znośnienie.

SOPPORTARE, v. a. znośić, cierpliwie. E come vuole essere sopportato egli ne' suoi difetti, Passav. = *dzwigać na sobie*,

utrzymywać. = Sopportare la spesa, być wartem kosztów, zachodu.

SOPPORTATORE, s. m. —TRICE, s. f. znośzący, znośząca cierpliwie.

SOPPORTAZIONE, s. f. znośzenie, cierpliwie.

SOPPORTEVOLE, ad. m. f. znośny.

SOPPORTEVOLMENTE, av. znośnie.

SOPPORTO, s. m. pobłażanie. Fece benedire per mille volte la pace, la quale per tracuranza o — de' governatori passati spaventava più che la guerra, Dav. Tac. VII. Agr.

SOPPOSITARIO, SOPPOSTA, v. SUPPOSITARIO.

SOPPOZZATO, —TA, ad. utopiony, zalany. Perché non cercarono i Boi di fuggire, morirono poco meno tutti soppozzati nel proprio sangue, Petr. Uom. ill. = fig. pograżony.

SOPPRESSA, s. f. prasa z dwóch deszczek. = Essere, stare in —, być w ciżbie.

SOPPRESSARE, v. a. odciśkać ser. E soppresso che fia (il siero) si lievi via la soppressa, Cresc. = fig. uciskać, uciemięzać.

SOPPRESSO, —SA, ad. uciśnięty, uciemiężony. E chi per esser suo vicino soppresso spera eccellenza, D. Purg. = *zniesiony, skasowany*.

SOPPRIMERE, v. a. ir. ciśnąć, tłoczyć, deptać, gnieść, uciskać. Che fu da' piè di Caton già soppressa, D. Inf. = *zgnieść, przytłumić*. La qual semenza pestifera fu per allora soppressa, ma rinverzia non pure in Giudea, Dav. Tac. Ann. Di rado accade, che la verità si lasci dalla bugia, Gal. Sag. = *zniesić, skasować*.

SOPRA, prep. na. Presala, — la barca la misero, e andar via, Bocc. = *wieć niż, nad*. La quale un giovanetto, ec. amava — la vita sua, ed ella lui, Bocc. = *po za, dalej*. Ben cento miglia — Tunisi la portò, Bocc. = *na, przeciw*. Ordinarono un grandissimo esercito per andare — i nemici, Bocc. = *nad, blisko, tuż przy*. Marsilia ec. è in Provenza — la marina posta, Bocc. = *na*. Ti prometto — la mia fè, Bocc. = *o*. Scrivere — chechessia, *pisać o czym*. Non impegnate la vostra parola a niuna persona — di ciò, Car. Lett. = *nad*. Ordinare uno — qualche ufficio, *przełożyć kogo nad czym*. E — i suoi fatti li fece maggiore, Bocc. = *na*. Venga, —

di me il giudizio, non — la non colpevole donna, *Bocc.* = nad, okolo. — sera, nad wieczorem. La notte di domenica — il lunedì, z nocy z niedzieli na poniedziałek. = Fare o lavorare — di sè, robić, pracować na swoje konto. Pigliar — di sè, wziąć na siebie, podjąć się czego. Andar — sè, chodźcie prosio. Star — sè, stać o swojej mocy, nieopierać się. = Star — sè (pensoso), zastanowić się, zamyslić się. La donna, udendo questo, alquanto — sè stette, *Bocc.* Al quale, il filosofo, dopo essere stato alquanto — di sè, rispose, *Gal. Dial.* = av. wyżej, powyżej. Come di — si è detto, jak się wyżej rzekło.

SOPRABOLLIRE, v. n. ir. przegotować się.

SOPRABONDANTE, SOPRABONDEVOLE, ad. m. f. zbytnie obfity.

SOPRABONDANTEMENTE, SOPRABONDEVOLMENTE, av. zbył obficie.

SOPRABONDANZA, —DEVOLEZZA, s. f. zbytnia obfitość.

SOPRABONDARE, v. n. znajdować się w zbytniej obfitości.

SOPRABUONO, —NA, ad. przedobry, wysmieniony, wyborny.

SOPRACCADUTO, —TA, ad. zdarzony, przytrafiony.

SOPRACCAPO, s. m. nadzorca, dozorca. = głębia, ton. Quanto più sè dimenava, tanto più la corsia lo guidava nel —, *Lasc. Nov.*; fig. głębokość. Non me ne accorgendo, con una fante entrava nel — della filosofia, *Mach.* = av. Essere, stare —, stać, wisieć komu nad karkiem. Il duca de' nemici coll' oste c'è —, e voi indugiate, *Sall. Catil.* SOPRACCARICARE, v. a. przeładować, przeciążyć.

SOPRACCARICO, s. m. doatek do ładunku. = dozorca statku i towarów na nim znajdujących się. = fig. nadmiar.

SOPRACCARTA, s. f. koperta.

SOPRACCELESTE, SOPRACCELESTIALE, ad. m. f. nadniebieski.

SOPRACCENNARE, v. a. wyżej nadmienić.

SOPRACCHIAIO, —RA, ad. przejasny, bardzo oczywisty.

SOPRACCHIEDERE, v. a. ir. za nadto żądać, przeceniać towar.

SOPRACCHIUSA, s. f. nakrywa, przykrycie.

SOPRACCIELO, s. m. pawilon tóżka. = sklepienie.

SOPRACCIGLIO, s. m. brew.

SOPRACCINGHIA, s. f. po-

pręg, ryngort.

SOPRACCINTO, —TA, ad. przepasany przez wierzch.

SOPRACCIO, s. m. dozorca naczelny. = av. nadto.

SOPRACCITARE, v. a. wyżej przytoczyć.

SOPRACCOMITO, s. m. dowódzca statku.

SOPRACCOMPERARE, v. a. przepłacić.

SOPRACCOPERTA, s. f. zwierzchniakoldra. = koperta.

SOPRACCORRERE, v. n. ir. rzucić się obcas na kogo. = rozlać, wezbrać. La Brenta parimente le ripe in più luoghi sopraccorsa, *Bemb. Stor.*

SOPRACCUOCO, s. m. kuchmistrz.

SOPRACRESCERE, v. n. ir. nadrasnąć, nadrosnąć.

SOPRACUTO, —TA, ad. przestro, zbyt ostry.

SOPRADDENTE, s. m. ząb na zębie.

SOPRADDETTO, —TA, ad. wyżej rzeczony.

SOPRADDIRE, v. a. ir. dodać do tego co się powiedziało.

SOPRADDOTA, —TE, s. f. Leg. majątek wniesiony przez żonę mężowi prócz posagu.

SOPRADDOTALE, ad. m. f. nadposagowy.

SOPRADDOTARE, v. a. dodać do posagu. = wyposażać.

SOPRADDOTTO, —TA, ad. przeuczony, przemądry.

SOPRADETTO, v. SOPRADDOTTO.

SOPRAESALTATO, —TA, ad. przechwalony.

SOPRAESALTAZIONE, s. f. zbytnia pochwała. [CIE.]

SOPRAFFACCIA, v. SUPERFI-SOPRAFFARE, v. a. ir. przeceniać towar. = gniebić, uciśkać, ciemiężyć. = pognebić, pokonać, potłuc, przytłuc, pobić. Con sassi, e ciò che altro veniva loro alle mani si sforzavan di sopraffarlo, *Fir. As.*

SOPRAFFATTO, —TA, p. ad. v. SOPRAFFARE. = pokonany.

Sopraffatta la ragione dall' ira, messi mano alla spada, *Cell. Vit.* = za nadto dojrzały, przestaly (o owocach).

SOPRAFFINAMENTO, s. m. doskonale wykończenie.

SOPRAFFINE, SOPRAFFINO, —NA, ad. przedni, w najlepszym gatunku.

SOPRAGGITTO, s. m. wzmo-cnienie szwu.

SOPRAGGIUDICARE, v. a. + wznosić się, górować. Prendi la più alta parte del campo, acciocchè andando verso lui, prima il sopraggiudichi, chu tu sii da lui sopraggiudicato, *Bocc.*

SOPRAGGIUGNERE, SOPRAGGIUGNERE, v. n. ir. nadejsz, zejść niespodzianie. E pensando di lei, mi sopraggiunse un soave sonno, *D. Vit.* Nè prima si parti la mischia, che i sergenti del capitano della terra vi sopraggiunsero, *Bocc.* = nadejsz, przybyć. = v. a. doścignąć, dogonić. Fu da loro sopraggiunto, e preso, e fatto del ronzin smontare, *Bocc.* = dodać, dołączyć.

SOPRAGGIUNTO, —TA, p. ad. v. SOPRAGGIUGNERE. — da paura, zdjęty strachem. = Ciglia sopraggiunte, brwi złazzone. Ella aveva le gote rosate, e li capelli biondi, con le ciglia sopraggiunte, *Guid.*

SOPRAGGRANDE, ad. m. f. bardzo wielki.

SOPRAGGRAVARE, v. a. przeciążyć, przeładować.

SOPRAGGRAVE, ad. m. f. przecięzki.

SOPRAGGUARDIA, s. f. Mil. ront wizytujący warty.

SOPRAGRIDARE, v. a. przekrzyczeć kogo. — ciascuna s' affatica, *D. Purg.*

SOPRALODATO, SOPRALLEGATO, —TA, ad. wyżej wymieniony, przytoczony, wspomniany.

SOPRAMMANO, av. z podniesioną ręką. Con una lancia — gli uscì addosso, gridando, *Bocc.* = ad. e av. nadzwyczajny, wyborny; bardzo dobrze, wysmienicie. Farai un vino — con queste diligenze, *Dav. Coll.* = s. m. cięcie z góry na dół. In sulla testa un — gli appicca, ch' in due parti divelsa di netto, *L. Lipp. Malm.* = fig. ucisk, uciemiężenie.

SOPRAMMENTOVATO, —TA, ad. wyżej wspomniany, wzmiankowany.

SOPRAMMODO, av. nadto, nadmiarę, bardzo.

SOPRAMMONTARE, v. n. przechodzić, przewyższać.

SOPRANIMO, av. z gniewem.

SOPRANARRATO, —TA, ad. wyżej opowiedziany.

SOPRANNATURALE, ad. m. f. nadnaturalny.

SOPRANNATURALMENTE, av. nadnaturalnie.

SOPRANNOMARE, SOPRANNOMINARE, v. a. przeważać.

SOPRANNOME, s. m. przewisko, przydomek; drugie imię, np. Alighieri, imię praprababki Dantla, przyjęte przez jego przodka.

SOPRANNOMINATO, —TA, ad. przewany, nazwany. = wyżej wymieniony.

SOPRANNOTARE, v. a. pływać po wierzchu wody.

SOPRANUMERARIO, —
RIA, ad. nadliczbowy.

SOPRANO, —NA, ad. wyż-
szy. = s.m. Mus. dyszkant, alt.

SOPRANSEGNA, s. f. Mil. †
znak, oznaka, znamię.

SOPRANTENDENTE, SOPRAN-
TENDITORE, s. m. naczelny do-
zorca.

SOPRANTENDENZA, s. f. na-
czelny dozór.

SOPRANTENDERE, v. n. ir.
przewyższać innych rozumem.
= być naczelnym dozorcą.

SOPRAPAGARE, v. a. prze-
płacić, płacić hojnie.

SOPRAPPESSO, s. m. dodatek
do ciężaru.

SOPRAPPETTO, s. m. kaftan
watowany który noszono pod
pancerzem. Gli passò la corazza
e l' —, Ar. Orl. Fur.

SOPRAPPIGLIARE, v. a. za-
brać, uprzedzić w zabraniu.

SOPRAPPIU, s. m. nadmiar,
przewyżka. = av. nadto, o-
prócz tego.

SOPRAPPORRE, v. a. ir. po-
łożyć na czym, postawić na
czem. Balzo a terra, prendo il
tavolino, lo metto sul letto, vi
soprappongo una sedia, Silv.
Pel. M. P. = dodać, dotożyć.
= przelożyć nad czym, nad
kim. Ancora fummo soprapposti
a tutti gli animali, e cose di que-
sto mondo, Fr. Sacch.

SOPRAPPOSTA, s. f. rozpa-
dlina w kopycie koniemi.

SOPRAPPRENDERE, ec. v.
SORPRENDERE, ec.

SOPRASCRIPTA, s. f. napis;
napis grobowy. = adres na li-
ście. Avere buona —, fig. pop.
dobrze wyglądać.

SOPRASCritto, —TA, p. ad.
wyżej napisany.

SOPRASCRIVERE, v. a. ir. na-
pisać adres na liście.

SOPRASCRIZIONE, s. f. na-
pis, tytuł. [RATO.]

SOPRASMISURATO, v. SMISU-
SOPRASSALARE, v. a. e n.

przesolić.

SOPRASSALE, s. m. Chim.
nad-sól, sól nadsyconą kwasem.

SOPRASSALIRE, v. a. ir. ude-
rzyć, rzucić się na kogo nie-
spodzianie.

SOPRASSALTO, s. m. część
odstająca, wydatna. = niespo-
dziany atak.

SOPRASSANTO, —TA, ad.
przenajświętszy. La Soprassan-
ta, Przenajświętsza Panna.

SOPRASSAPÈRE, v. STRASA-
PERE. [zenie.]

SOPRASSEDENZA, s. f. odto-
żenie.

SOPRASSEDERE, v. a. ir. od-
łożyć na późniejszy czas.

SOPRASSEGNALE, SOPRASSE-

GNO, s. m. znak, znamię, cecha,
piętno.

SOPRASSEGNARE, v. a. na-
znaczyć, nacechować. = v. r.
nosić na sobie znak.

SOPRASSELLO, s. m. doda-
tek do ciężaru. Egli mi saltava
in groppa: piccolo — davvero a
tanto peso, Fr. As.

SOPRASSEMINARE, v. a. siać
na polu już zasianem. Il seme
che sarà vituperato, e disonorato,
son le zizzanie, cioè le mal erbe
soprasseminate dal diavolo, Esp.
Vang. [rozumu.]

SOPRASSENNO, s. m. zbytek

SOPRASSETTE, s. f. niezmiar-
ne pragnienie.

SOPRASSOMA, v. SOPRASSELLO.

SOPRASSUSTANZIALE, ad.
m. f. mający wyższą substan-
cję (o najświętszym Sakra-
mencie).

SOPRASTANTE, s. m. stojący
nad czym, dostawa, przysta-
wa. = ad. m. f. wyżej stojący,
wyższy. = wiszący nad kar-
kiem, grożący, blizki. Colla sua
sagacità fuggì il pericolo —, Bocc.
= chwiejający się, wahający się.
= przemotny, wyższy.

SOPRASTANTEMENTE, av.
wydatnie. = szczególnie, oso-
bliwie.

SOPRASTARE, v. a. e n. ir.
wznosić się nad czym, góro-
wać. Cesare si pose a campo in
sul monte che soprastava la città,
G. Vill. = Fig. wisieć nad kar-
kiem, grozić, zagrażać. Sopra-
stando la guerra e travagliando la
carestia, Varch. Stor. = pano-
wać, przewodzić. Ed in quelli
di li Viniziani aveano forte sopra-
stato a' Genovesi, Fr. Sacch. L'
uomo superbo vuol — a tutti, e a
niuno esser sottomesso, Passav.
= zwyciężyć, pokonać. Come io
so altrui vincere, così similmente
so a me medesimo —, Bocc. =
zatrzymać się, stanąć. Martuccio,
veggendo la giovane, alquan-
to maravigliandosi soprastette,
Bocc. = odkładać, odwlekać.
Che, delle sette volte le sei, so-
prastanno, ec. a maritarle, Bocc.
= zatrzymać się, zabawieć. Mi
domandarono quanto io volevo —
in Venezia, Cell. Vit.

SOPRASTEVOLE, ad. m. f. od-
kładający, zwlekający.

SOPRATTENERE, v. a. ir.
przetrzymać, odkładać. Soprat-
tendendola il padre a maritare,
s' innamorò per avventura di Pie-
tro, Bocc.

SOPRATTIENI, s. m. prze-
dłużenie terminu wypłaty. Fare
un —, odłożyć, przedłużyć ter-
min. = powstrzymanie złych
skutków. Il senato volle che s'

aspettasse lo imperadore, unico
— agli urgenti mali, Dav. Tac.
Ann. = Stare, reggersi a —, u-
trzymywać się do czasu, żyć
z dnia na dzień.

SOPRATTUTTO, av. nade-
wszystko.

SOPRAVVANZANTE, ad. m. f.
wystający, wydatny.

SOPRAVVANZARE, v. a. prze-
wyższać. = v. n. wznosić się,
stereżeć, wystawać. Con tutto
il capo a tutta la battaglia sopra-
vvanzando (Turno), Car. En. =
pozostawać, zbywać.

SOPRAVVANZO, —ZAMENTO,
s. m. reszta pozostała.

SOPRAVVEDUTO, —TA, ad.
baczny, przeczorny.

SOPRAVVEGNENTE, SOPRAV-
VENENTE, SOPRAVVENIENTE, ad. m.
f. nadchodzący.

SOPRAVVENDERE, v. a. prze-
dać za drogo.

SOPRAVVENIMENTO, s. m.
SOPRAVVEGNENZA, SOPRAVVENU-
TA, s. f. niespodziewane nadejście,
zdarzenie.

SOPRAVVENIRE, v. n. ir. na-
dejsć, przybyć niespodzianie.
Ed ecco intanto ec. mesti sopra-
venir gli ambasciatori, Car. En.
= nadejsć, przyjść. In cotai gui-
sa dormendo, senza svegliarsi,
sopra venne il giorno, Bocc.

SOPRAVVENTO, s. m. Mur.
hys, wiatr z tyłu okrętu. Esse-
re, stare —, avere il —, pod hy-
sem płynąć. = Venir —, zejść
niespodzianie, zaskoczyć, po-
dejsć, oszukać.

SOPRAVVESTA, —STE, s. f.
plaszcz żołnierza konnego. =
zwierzchnia suknia.

SOPRAVVISSUTO, —TA, p.
ad. v. SOPRAVVIVERE.

SOPRAVVIVENTE, ad. m. f.
pozostały przy życiu, dłużej
od kogo żyjący.

SOPRAVVIVENZA, s. f. pra-
wo objęcia czego po czyjej
śmierci.

SOPRAVVIVERE, v. n. ir. prze-
żyć, dłużej żyć od kogo. Catone
non volle — alla libertà della pa-
tria, Met. [VIVA.]

SOPRAVVIVOLO, v. SEMPER-
SOPROSSO, s. m. Anat. na-
rośl na kości. = wydatność ko-
ści nosowej. = fig. dotęgliwość.

SOPROSSUTO, —TA, ad. ma-
jący sterczące kości. All' atto
della schiena par delfino, con am-
pie nari, e molto soprossuto,
Burch.

SOPRUMANO, —NA, ad. nad-
ludzki. [wac.]

SOPRUSARE, v. a. naduży-
wać.

SOPRUSO, s. m. krzywda.

SOQUADRARE, v. a. prze-
wrocić do góry nogami.

SOQUADRO, s. m. przewrócenie, nielad, zamieszanie. Mettere a —, przewrócić do góry nogami, pomieszać, porzucić.

SORBA, s. f. jarzębina (owoc).

SORBETTATO, —TA, ad. ochłodzony lodem.

SORBETTIERA, s. f. naczynie walcowate w którym się ochładza sorbet.

SORBETTIERE, s. m. przedający sorbety.

SORBETTO, s. m. sorbet.

SORBIGNO, —GNA, SORBINO, —NA, ad. cierpki jak jarzębina.

SORBIRE, v. a. ir. wciągnąć w siebie, pochłoniąć.

SORBIZIONE, s. f. smoktanie, wsysanie.

SORBO, s. m. Bot. jarzębina.

SORBONE, s. m. pilnik którego niesłychać w robocie. = fig. człowiek z cicha pęk.

SORCE, SORCIO, SORCO, s. m. szczur, mysz.

SORCINO, ad. m. myszaty (o koniach).

SORCOLO, s. m. —ETTO, dim. zraz, gałeczka do szczypienia.

SORDACCHIONE, s. m. głuch, głuszek. = ten co udaje głuchego.

SORDAGGINE, SORDEZZA, s. f. SORDAMENTO, s. m. głuchota.

SORDAMENTE, av. głucho. = cichaczem, pocichu.

SORDASTRO, —TRA, ad. przygłuchy.

SORDIDAMENTE, av. plugawie, brzydko.

SORDIDEZZA, s. f. plugawość. = brzydkie skąpstwo.

SORDIDO, —DA, ad. brzydkie, plugawy. = brudny skąpiec.

SORDINA, s. f. sztuczka kładzona w instrument dla przytłumienia dźwięku. = Suonare la —, fig. udawać głuchotę.

SORDITÀ, —TADE, —TATE, s. f. głuchota.

SORDIZIA, v. SORDIDEZZA.

SORDO, —DA, ad. głuchy. = Prov. Fare il sordo, udawać głuchego.

Egli è il mal sordo quel che non vuole udire, nie masz gorszych głuchów jak ci którzy słyszeć nie chcą. = Lima sorda, pilnik którego nie słychać w robocie. Lavorare colla lima sorda, fig. cichaczem działać. = Fig. Ricco sordo, człowiek bogaty, ale który się kryje ze swymi bogactwami. Cefflata sorda, tęgie uderzenie pięści w pysk. = Quantità sorde, Mat. ilość niewymierna.

SORDOMUTO, —TA, ad. głuchoniemy.

SORELLA, s. f. siostra. = siostra, mniszka.

SORELLETTA, —LINA, s. f. dim. siostrzyczka.

SORGENTE, s. f. źródło. = fig. źródło, początek, przyczyna.

SORGERE, v. n. ir. wytryskać.

Chiara fontana in quel medesimo bosco surgea d' un sasso, Petr. = wstać, podnieść się. = wznosić się.

Sorge non lunge alle cristiane tende tra solitarie valli alta foresta, Tass. Ger. = przybić do brzegu.

Sopra la Scozia ultimamente sorse, Ar. Or. Fur. = wyphywać, pochodzić, wynikać. = podnieść się, postąpić na wyższy stopień. = Sorgere in ira, wpaść w gniew.

SORGOZZONE, s. m. belka wystająca z muru. = szturek, kuks pod brodę.

SORMONTARE, v. a. podnieść się, wstać na co. = wznosić się.

E quanto ei già sormonta, aquila tanto — non suole, Menz. = przewyższać.

Odorare sormonta il gustare, ec. altresì udire sormonta l' odorare, ec. ma lo vedere sormonta tutti gli altri, Brun. Tes. = pognebić, pokonać.

Guarentire il povero contro al ricco, il fievole contra 'l forte, perchè 'l forte non lo sormonti, Nov. ant.

SORNACCHIARE, v. n. charkać krztusić się. = s. m. krztuszenie się, charkanie.

Il vostro — non m' ha lasciato sta notte dormire, Bern. Or. l.

SORNACCHIO, s. m. plwocina, smarkiel.

SORO, —RA, ad. młody sokół który się jeszcze nie pierzył. = fig. fryc, nowicyusz. = kasztanowaty.

SORPASSARE, v. a. przewyższać, celować.

SORPRENDEnte, ad. m. f. zadziwiający, dziwny.

SORPRENDERE, v. a. ir. zaskoczyć, zachwycić, napaść, najść niespodzianie.

Per la qual cosa i nemici temendo d' esser sorpresi, G. Vill. = zadziwić. = podejść, oszukać.

SORPRESA, s. f. napad niespodziany, zarwanie, pochwylenie. = zadziwienie. = podstęp, podejście.

SORPRESO, —SA, p. ad. v. SORPRENDERE.

SORRA, s. f. brzuch marynowany tunelka. = wawóz.

SORREGGERE, v. a. ir. podpierać. = v. r. powstrzymać się.

SORRIDENTE, ad. m. f. uśmiechający się.

SORRIDERE, v. n. ir. uśmiechać się.

Volto agli ambasciatori sorridendo disse, Bocc. = La fortuna mi sorride, fortuna mi się uśmiecha.

SORRISO, s. m. uśmiech.

SORRISO, —SA, p. ad. v. SORRIDERE.

SORRODERE, v. a. ir. nadgryzać, ogryzać.

SORSO, s. m. SORSATA, s. f. SORSETTINO, SORSETTO, s. m. dim. lyk, haust.

Bere ad un sorso, a sorsi, a sorso a sorso, popijac po trochu. = Bere alcuno ad un sorso, in un sorso, fig. polknąć kogo od razu.

Contra 'l Potta sen va, come sel creda bere in un sorso, Tasson. = fig. pociecha, ulga.

Piglia dunque questo sorso, dal quale ricriato possi più oltre nelle cose che seguitano, più gagliardo procedere e camminare, Varch. Boez.

SORTA, s. f. gatunek. = kapital.

L' usura sta nel riscuotere più che la vera —, Fr. Sacch. = kształt, sposób.

SORTE, s. f. los, przeznaczenie.

Sorte avversa, mala sorte, los przeciwny, nieszczęście; niedola.

Trarre a sorte o per sorte, ciągnąć losy, losować.

Toccare in sorte, venire in sorte, dostać się komu losem.

Mettere alla sorte, gettare le sorti, rzucić o co losy.

Gran sorte ella è che, to wielkie szczęście że.

Per mala sorte, nieszczęśliwie, nieszczęście.

A, per sorte, trafem, przypadkiem, losem. = los, stan.

Io mi vivea di mia sorte contento, Pert.

SORTEGGIARE, v. n. wróżyć z czego. = v. a. udzielić, dać w udziale.

SORTILEGIO, s. m. czary, gusla.

SORTILEGO, —GA, ad. czarodziejski. = s. m. czarodziej.

SORTIRE, v. a. ciągnąć losy, losować. = wybrać.

Quando a colui, ch' a tanto ben sortillo, piacque, ec. D. Par. Perché a si alto grado il ciel sortillo, Petr. = podzielić, rozdzielić.

Il quale (bestiame) sortito fra i predatori, ec. M. Vill. = otrzymać, dostać losem. — il natale, urodzić się; brać początek.

Se Roma non sorti la prima fortuna, sorti la seconda, Mach. Disc.

Costui sorti una delle più belle, gentili e costumate giovani che si trovassino in quelli tempi, Lasc. Nov.

Certo quindi sortironne i suoi natali la Satira pungente, Menz. Art. poet. = Sortire l' intento osiagnac cel.

E se de' consigli, che io ho fedelmente datili, qualcuno non ha così a pieno sortito il desiderato fine, ec. Fir. Disc. = v. USCIRE. = Mil. zrobić wybieczkę z twierdzy.

SORTITA, s. f. wybór, dobór. = Mil. wybieczka.

SORTO, —TA, p. ad. v. **SORGERE**. = *dobrej myśli, wesoty*. Ruggier, che come lui non era immerso si nel dolor, ma si sentia più sorto, *Ar. Or. Fur.* = *Star sorto, stać mocno*. Tosto s' estingue in lui, non pur si scema quella virtù su che solea star sorto, *Ar. Or. Fur.*

SORVENIRE, v. **SOPRAVVENIRE**.
SORVIVERE, v. **SOPRAVIVERE**.
SOSCRITTO, —TA, p. ad. **podpisany**.

SOSCRITTORE, s. m. **podpisujący**.

SOSCRIVERE, v. a. ir. **podpisać**.

SOSCRIZIONE, s. f. **podpis**.

SOSPECCIARE, **SOSPECCIONE**, † v. **SOSPETTARE**, ec. **SOSPECCIOSO**, —SA, ad. † v. **SOSPETTOSO**. L' esercito di Cristo... dietro all' insegna si muovea tardo, sospeccioso e raro, *D. Par.*

SOSPENDERE, v. a. ir. *zawiesić, powiesić*. Molti ne fece — Giov. de' Medici per punizione d' essersi prima fuggiti da lui, *Guicc. Stor.* = *podnieść*. Poiché l' un piè per girsene sospese, Ma cometto mi disse, *D. Inf.* = *fig. trzymać w zawieszeniu*. = *zawiesić, odłożyć na inny czas*.

SOSPENSIONE, s. f. **SOSPENSAMENTO**, s. m. *zawieszenie, powieszenie*. = *zawieszenie, niepewność*. Per tenere in più — i capitani imperiali, *Guicc. Stor.* = *Eccl. suspensa*. = *zawieszenie, odłożenie*. = *Sospensione d' armi, zawieszenie broni*.

SOSPENSIVAMENTE, av. *vo zawieszeniu*.

SOSPENSIVO, —VA, ad. *zawieszający, wstrzymujący dalsze postępowanie*. = *niepewny, wątpliwy*.

SOSPENSORIO, s. m. *Chir. suspensorium*.

SOSPESO, —SA, p. ad. v. **SOSPENDERE**.

SOSPETTAMENTE, av. **podjętanie**.

SOSPETTARE, v. n. *mieć podejrzenie*.

SOSPETTICCIO, s. m. *dim. lekkie podejrzenie, lekka obawa*. Era allora in Firenze — di peste, *Lasc. Nov.*

SOSPETTO, s. m. *podejrzenie*. Dar, metter, indur —, *podać, uprawić w podejrzenie*. Stare in —, *mieć podejrzenie*. Chi è in difetto, è in —, *prov. v. difetto*. = *obawa*. Per —, *z obawy*. È naturale che dietro al — viene l' odio, *Guicc. Stor.*

SOSPETTO, —TA, ad. *podejrzany*.

SOSPETTOSAMENTE, av. *podjętanie*.

SOSPETTOSO, —SA, ad. *podejrzliwy*.

SOSPEZIONE, s. f. *podejrzenie*.

SOSPICARE, v. **SOSPETTARE**.

SOSPIGNERE, **SOSPINGERE**, v. a. ir. *popychać, popchnąć*. = *fig. popchnąć, skłonić*. L' ira Tideo a tal rabbia sospinse, *Petr.* = *naaglić, popędzać*. Andiam, che la via lunga ne sospigne, *D. Inf.* = *zapuścić wzrok*. Gli occhi infra l' mare sospinse e vide la galea, *Bocc.* Per più fiate gli occhi ci sospinse quella lettura, e scolorocci il viso, *D. Inf.* = *odeprzeć nieprzyjaciela*.

SOSPIGNIMENTO, s. m. **SOSPINTA**, **SOSPINZIONE**, s. f. *popchnięcie, potrącenie*. = *wyrzpienie, wypędzenie*. Con sospignimento di loro possenti vicini grandi, *G. Vill.* = *fig. popęd, podnieść*. Il savio, nè per sospinta, nè per alcuna cagione, non si muove, *Sen. Pist.*

SOSPINTO, —TA, p. ad. v. **SOSPIGNERE**. = A ogni piè sospinto, av. *prov. za lada okazyg*.

SOSPIRANTE, ad. m. f. *wzdychający*.

SOSPIRARE, v. a. e n. *wzdychać*. = *wzdychać do czego, tęsknić*. A voi devotamente ora sospira l' anima mia, *D. Par.* Ho sospirato e sospiro ardentemente l' indipendenza dell' Italia, *Mont.* Givansi per via, e sospirando il regno di Soria, *Petr.* = *optakiwać*. L' altro la lor miseria sospirava, *Bern. Or.*

SOSPIRATO, —TA, ad. *pożądany, upragniony*. Ed ecco in segno di stellata veste cinta gli appar la sospirata amica, *Tass.*

SOSPIRATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *wzdychający, i. t. d.*

SOSPIRETTO, s. m. *dim. lekkie westchnienie*.

SOSPIREVOLE, ad. m. f. *jęczący, żałosny*. E con — voce, rotta da dolenti singhiozzi, rispose, *Bocc.*

SOSPIRO, s. m. *westchnienie*.

SOSPIROSO, —SA, ad. *wzdychający, jęczący*.

SOSPIZIONE, v. **SOSPEZIONE**.

SOSSOPRA, av. *do góry nogami, na wywrót*. Mettere —, *przewrócić do góry nogami*.

SOSTA, s. f. *pauza, stanek, przerwania*. Per veder meglio a' passi diedi —, *D. Purg.* Pigliar —, *wypocząć, odetchnąć*. Che mai non mi lascia pigliar —, *Buon. Tanc.* = *odłożenie na potem, rozejm*. E l' capo a questo, e quell' altro spiccava di que' pagan, che volevan far —, *L. Pulc. Morg.* = *chęć, żądza*. E in brieve in tanta — entrò dello spesso veder costei, che ec. *Bocc.*

SOSTANTIVAMENTE, av. *rzeczownikowo*.

SOSTANTIVO, s. m. *Gram. rzeczownik*.

SOSTANZA, —ZIA, s. f. *substancja, materya*. = *istota*. = *majątek*. Genti straniere oggi in possesso stanno d' ogni nostra —, *Menz.*

SOSTANZIALE, ad. m. f. *pożywny*. = *istotny*.

SOSTANZIALMENTE, **SOSTANZIOSAMENTE**, av. *istotnie*.

SOSTARE, v. a. **zatrzymać, zastanowić**. — la via, *zatrzymać się*. Pregai per cortesia, che sostasser la via, *Brun. Tesor.* = *v. r. zatrzymać się, stanąć*. Ciascuno gridava, sostati tu, *D. Inf.*

SOSTEGNO, s. m. *podpora*. = *fig. podpora*, *wspieranie*. O usato di mia vita —! *Petr.* Lui ne vedeva andare, che suo — e ritegno era lungamente stato, *Bocc.* = *zastawa, służa*.

SOSTENENZA, **SOSTEGNENZA**, s. f. *wytrzymanie, znoszenie, cierpienie, utrzymanie*. I quali andavano cercando di loro — per cotale maniera, *Liv. M.*

SOSTENERE, v. a. ir. *utrzymywać, podpiąć, dźwigać*. Tirano via il puntello che il coperchio dell' arca sosteneva, *Bocc.* = *fig. wytrzymywać, cierpieć, znosić*. Ed essa tanto più impazientemente sosteneva questa noia quanto meno si sentiva nocente, *Bocc.* = *wytrzymać*.

— la carica, *wytrzymać uderzenie, natarcie nieprzyjaciela*. = *pozwolić*. Volle far la debita reverenza, ma ella nol sostenne, *Bocc.* = *trzymać, dotrzymać, dopilnować*. E dice che sostenga tanto vivo il prigion, ch' egli ne venga, *Ciriffi. Calv.* = *bronić, popierać, wspierać*. E rimase in bando, ec. con tutto che fosse sostenuta sua parte in Firenze, per suoi amici, *G. Vill.* E voi, sommo splendor de i franchi regi, sostenete il mio dir, *Alam. Colt.* = *utrzymywać życie*. Quello che bisogno gli era, per la vita —, *Nov. ant.* = *przytrzymać (bez uwięzienia)*. Fatto adunque — ec. una notte Folco, *Bocc.* = *odkładać, odłożyć*.

= *Sostener la porta, zostawić drzwi przyknięte*. Vattene innanzi, e di' a' gabellieri sostengano un poco la porta, *Fr. Sacch.* = *v. n. wytrzymać*. Essendo da infinito mar combattuti, due di sostennero, *Bocc.* = *v. r. utrzymać się gdzie, ostać się*. Perché non si sono sostenuti in Capua? *Ver. Not. rom.* = *wstrzymać się, powściągać się*. Ma fa che la tua lingua si sostenga, *D. Inf.* Ma pur sostenutasi, aspet-

tò, dopo 'l pianto, la risposta di Federico, Bocc.

SOSTENIMENTO, s. m. *podpora*. = *wytrzymanie*, *zniesienie*. = *ulga*.

SOSTENTORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *opiekun*, *obronca*. Dante Alighieri, e altri cari cittadini, e Guelfi caporali, e sostenitori di quel popolo, G. Vill. = *wytrzymujący*, *znoszący*, *cierpiący*.

SOSTENTAMENTO, s. m. *utrzymanie życia*, *zdrowia*.

SOSTENTARE, v. a. *utrzymywać*. Per — la vita sua, con una cavalla cominciò a portar mercanzia in qua e in là, Bocc. = *utrzymywać*, *podpierać*, *dźwigać*. Come per — solaio o tetto, per mensola talvolta una figura si vede giugner le ginocchia al petto, D. Purg. = *broń*, *utrzymywać*. = v. r. *utrzymywać się*, *zarabiac na życie*. = *utrzymywać się*, *broń się*.

SOSTENTATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *podpora*, *opiekun*.

SOSTENTAZIONE, s. f. *utrzymanie życia*.

SOSTENUTO, — **TA**, p. ad. v. **SOSTENERE**. = *zaległy*. Pagando le masnade de' loro gaggi sostenuti, G. Vill. = *przytrzymany*. Trasse Druso di palagio dove era sostenuto, Dav. Tac. Ann.

SOSTITUIRE, v. a. ir. *podstawić*, *podłożyć*. = *postawić kogo na czyje miejsce*, *wyznaczyć na zastępstwo*. = *Leg. naznaczyć innego dziedzica*.

SOSTITUTO, s. m. *zastępca*. = ad. *Leg. wyznaczony na miejsce dziedzica*.

SOSTITUZIONE, s. f. *podstawienie*, *wyznaczenie na zastępstwo*. = *Leg. substytucja*.

SOTTAFFITARE, v. a. *subarendować*.

SOTTAFFITTATORE, s. m. *poddzierżawca*.

SOTTAFFITO, s. m. *poddzierżawa*.

SOTTANA, s. f. *spodnia sukna kobieca*. = *sutana*.

SOTTANO, — **NA**, ad. *niższy*, *niższego stanu*. La morte ec. agguaglia i sottani a sovrani, Amm. ant.

SOTTECCHI, **SOTTECCO**, av. z pod oka. Guardare di —, *patrzyć z pod oka*.

SOTTENTRAMENTO, s. m. *podzięcie pod co*.

SOTTENTRARE, v. n. *po-dejść żeby wziąć co na pley*. = fig. *wejść niezacznie w zwy-czaj*. = *docad*. Perché io, sottentrandò a questi ragionamenti, dissi, Fir. As. = *nastąpić po*

kim; *zająć miejsce czego*. E per contrario in luogo dell' odio contro 'gli Aragonesi, era sottentratà la compassione di Ferdinando, Guicc. Stor. Essendogli in luogo dell' ira sottentratà la vergogna, Varch. Sen. Ben. = *wpaść w co*. Colui che è troppo sicuro, per ragione sottentra nelle reti, Esop. Fav.

SOTTERRA, av. *pod ziemią*. Metter —, *pogrzebać*. Andar —, fig. *umrzeć*.

SOTTERRAMENTO, s. m. *po-grzebanie*.

SOTTERRANEO, — **NEA**, **SOTTERRANO**, — **NA**, ad. *podziemny*.

SOTTERRARE, v. a. *pogrzebać*, *pochować*.

SOTTESSE, prep. *pod*.

SOTTIGLIAMENTO, s. m. *ścienczenie*.

SOTTIGLIANZA, s. f. v. **SOTTIGLIAMENTO**. = fig. *subtelność umysłu*, *subtelny żart*.

SOTTIGLIARE, v. a. *ścienczyć*, = *zaostrzyć*. = v. n. *subtelnie rozmawiać*. I savii Saracini cominciarono a —, Nov. ant. = v. r. *schudnąć*. Cade virtù nell' acqua, e nella pianta rimasa addietro ond'io sì mi sottiglio, D. Purg.

SOTTIGLIATIVO, — **VA**, ad. *wycieniczający*.

SOTTIGLIEZZA, s. f. *ciénkość*, *subtelność*. = fig. *subtelność*, *bystrość umysłu*. = *chudactwo*, *chude pacholstwo*.

SOTTILE, ad. m. f. *drobny*, *ciénki*. — frazione, drobny ulamek. Panno —, sukno ciénkie. Recaron le schiave due lenzuoli bianchissimi e sottili, Bocc. Foglia —, Bot. ciénki listek. Comperò un legno — da corseggiare, Bocc. ... *lekki statek*. = fig. *subtelny*, *delikatny*, *bystry*. Avendo l'udir — ec. Bocc. Uomo di grande intelletto, e di — ingegno, Bocc. = *szczupły*, *chudy*, *chudopacholski*. Vennero a — mensa, e poveri cibi, e per questo guarirono, Amm. ant. = *Terra* —, *chuda ziemia*. Fiume — d'acque, rzeka płytka. Finita la fiera, la città rimase — di gente, ... *ubyło ludzi w mieście*. = *lekki*, *słaby* (o winie). = *lekki*, *słowny*. Cibo —, *pokarm lekki*.

SOTTILE, s. m. *część subtelna*; *co najlepszego*. Cavare, trarre il sottile del sottile, *wyciągnąć samę essencję*. = *wycienczenie*. E recolli sì al — che fecer pace, G. Vil. = *Guardarla nel* —, fig. *subtylizować*, *wymyslać*, *wybrydzać*.

SOTTILE, av. *subtelnie*, *delikatnie*. = *subtelnie*, *zbyt*

mądrze. E come Nillo parlava —, L. Pulc. Morg.

SOTTILETTO, — **TA**, **SOTTILINO**, — **NA**, ad. *szczupłutki*, *ciénutki*.

SOTTILITÀ, — **TADE**, — **TATE**, s. f. *ciénkość*, *subtelność*. = fig. *bystrość umysłu*; *subtelność do-wodów*. = *dokonałość*.

SOTTILIZZARE, v. a. *subtylizować*, *rafinować*. Pensa e ripensa, e va sottilizzando, ec. L. Pulc.

SOTTILMENTE, av. *ciénko*, *subtelnie*. = *lichò*, *nedźnie*, *szczupło*, *skąpo*. Vivere —, *żyć szczupło*. Assai — la lor vita reggevano, Bocc. = *chyttrze*, *subtelnie*. = *pilnie*, *uwaznie*. Poiché la tempra e la ricchezza e 'l fregio — da lui mirati foro, Tass.

SOTTINTENDERE, v. a. ir. *dorozumiewać się*, *domyslać się*.

SOTTINTESO, — **SA**, p. ad. *dorozumiany*, *domyslny*.

SOTTO, prep. *pod*. Sotto un poco di tetto, che ancora rimaso v'era, si ristrinsono amendue, Bocc. = *pod rządem*, *pod władzą*. Sotto il governo d'un sol galeotto, D. Inf. = *pod zagrożeniem czego*. Sotto pena, *pod karą*. Sotto pena della vita, *pod karą śmierci*. = *pod zarcęzieniem*. Sotto la fede, la pace, ec. *pod słowem honoru*. = *Tenere*, *avere sotto di sè*, *mieć kogo pod sobą*, *pod swą władzą*. Tenere sotto, *trzymać w poddaństwie*, *w podległości*, *gnębić*, *uciskać*. Entrare o cacciarsi sotto ad uno, *rzucić się obcas na kogo*. = av. *podspód*, *podspodem*, *na dno*, *na dnie*. Dar sotto, *uderzyć z podspodu*, *z dołu*; *żwawo wziąć się do czego*. Andar sotto, *zajść* (o słońcu); *ulonąć*, *zatonąć*. Non potendo tanti reggere, il palischermo andato sotto, tutti perirono, Bocc. Di sotto, *z podspodu*, *z pod*. Essere al di sotto, *być pod spodem*, fig. *być niższym*, *znajdować się w złym stanie*. = s. m. *spód*. In una spera overo palla non v'è nè il di sotto, nè il di sopra, Varch. Sen.

SOTTOBECCO, s. m. *kuks*, *cięcie pod brodę*. Manfredi a Pasqualin di Pocointesa tagliò d'un — il mento e 'l naso, Tasson.

SOTTOCCARE, v. a. *zlekka dotknąć*, *trącić*.

SOTTOCODA, s. f. *podogonie*.

SOTTOCOPPA, s. f. *misczka*, *tacka*. [charz]

SOTTOCUTOCO, s. m. *podku-*

SOTTOCUTANEO, — **NEA**, ad. *podskórny*.

SOTTODIVIDERE, v. a. ir. *poddzielić*. [dzial]

SOTTODIVISIONE, s. f. *pod-*

SOTTOLINGUALE, ad. m. f. Anat. podjęzykowy, podjęzykowy.

SOTTOMANO, s. m. uderzenie z podspodu. = sekretny podarunek, *kuban*. = av. z podspodu; fig. skrycie, pokryjomu.

SOTTOMESSIONE, s. f. podbiecie pod władzę. = podległość.

SOTTOMETERE, v. a. ir. podbić. Domaro, e sottomisero all'imperio di Roma tutte le nazioni del Mondo, *G. Vill.* = v. r. poddać się, uleść. — al giudizio di alcuno, *poddać się pod czyj sąd*. Se tu vuoi vincere tutto il Mondo, sottomettiti alla ragione, *Brun. Tes.*

SOTTOPIEDE, s. m. stopień przy koźle. = strzemiączko u spodni. [podbioie.]

SOTTOPONIMENTO, s. m.

SOTTOPORRE, v. a. ir. podłożyć, podstawić, poddać. = podbić, ujarzmić.

SOTTOPOSTO, —TA, p. ad. podłożony, podstawiony. = niżej leżący, niżej położony. E così noi perdemmo lo spettacolo bellissimo delle circostanti colline e della sottoposta città, *Silv. Pell.* = podbić, ujarzmić. = poddać, uległy. Io son giovane, e la giovinezza è tutta sottoposta all'amorese leggi, *Bocc.*

SOTTORIDERE, v. n. ir. uśmiechać się. = fig. zakwitnąć, zablysnąć. Ne' cui tempi sottoscrive la tranquillità della pace, *G. Vill.*

SOTTOSALE, s. m. *Chim.* przy-sól, sól niedosycona kwasem.

SOTTOSCAPOLARE, s. m. Anat. muszkuł kości łopatkowej. = ad. podopatkowy.

SOTTOSCRITTA, s. f. podpis.

SOTTOSCRITTO, —TA, p. ad. podpisany.

SOTTOSCRIVERE, v. a. ir. podpisać. = v. r. pisać się na co, zgodzić się na co. A questa opinione di Democrito si sottoscrisse l'amico suo Ipcrate, *Red. Cons. med.*

SOTTOSOPRA, av. do góry nogami. Porre, mettere —, przewrócić, zaburzyć, zawichrzyć. Onde uscir gran tempeste, e funne il Mondo — volto, *Petr.* Cotali uscir dalla tartarea porta soglio, e — il mondo porre, *Tass.*

SOTTOSQUADRO, s. m. rowek, wklęsłość. Ne' miei acciari lo intagliava molto profondamente a —, *Cell. Vit.*

SOTTOSTARE, v. n. ir. stać pod kim; być podległym.

SOTTOUFFIZIALE, s. m. podoficer.

SOTTOVENTO, av. *Mar.* pod

wiatr. Essere a —, płynąć pod wiatr.

SOTTOVESTA, —STE, s. f. kamizelka. = spódnica.

SOTTOVOCE, sotto voce, av. z cicha, po cichu.

SOTTRAIMENTO, s. m. odtrącenie, potrącenie.

SOTTRARRE, v. a. ir. wywleć z pod spodu. = Sottrarre la fama, fig. wvlaćzać sławie. = Fig. odjąć, uchylić. Iddio sottrae spesso volte la grazia sua nella fine a molti, i quali la rifiutarono, quando erano vivi e sani, *Pass.* = odjąć, ująć. Ma piuttosto è da — alcuna cosa de' suoi meriti, *Cas. Galat.* = uwolnić; wydobyć. Piacendogli, potrebbe la siroccia dal fuoco —, *Bocc.* Il dolce mansueto riso... mi sottrage al foco de' martiri, *Petr.* E lo sottrasse amando dalla volgare e sconsociata gente, *Menz.* = skryć, ukryć. Mi dipartii da Circe, che sottrasse me più d'un anno là presso a Gaeta, *D. Inf.* = uwieść, oszukać. Il re di Spagna per maestria di guerra e per — i Saracini, si levò dall'assedio, *G. Vill.* = Arit. odciągać, odejmować. = v. r. skryć się. = uwolnić się, ująć, unikać. — alla vista di chechessia, *unikać widoku czego.* — alla morte colla fuga, *uniknąć śmierci ucieczką.*

SOTTRATTO, —TA, p. ad. v. sottrarre. = s. m. pociąg, podstep.

SOTTRATTORE, s. m. —TRICE, s. f. podstepca, zwodziciel.

SOTTRAZIONE, s. f. Arit. odciąganie, odejmowanie. = ujmowanie, ujęcie.

SOVATTO, sovattolo, s. m. pas rżemienny. = batóg, kańczuk. [częsty.]

SOVENTE, av. często. = ad.

SOVERCHIAMENTE, av. na-
zbyt, zbytecznie.

SOVERCHIANTE, ad. m. f. zbytni, zbyteczny.

SOVERCHIANZA, v. SOVERCHIANZA.

SOVERCHIARE, v. n. zwałić się. Per diversi tremuoti, certe montagne si dipartirono, e per ruina nelle valli soverchiarono, *G. Vill.* = zbywać, być zbytiecznem. A chi nulla desia, soverchia il poco, *Salv. Ros. Sat.* = v. a. przewyższać. = przeżyć, przebyć. E brigavam di — la strada, *D. Purg.* E vedrai l'alpi soverchiarsi invano, *Menz.* = przewodzić, panować nad kim, v. SOVERCHIARE.

SOVERCHIATORE, ec. v. so-
perchiatore, ec.

SOVERCHIEVOLE, ad. m. f. zbytni, zbyteczny.

SOVERCHIO, s. m. zbytek, nadmiar, przewyżka. = Far —, wyknać głowę. Se tu non vuoi de' nostri graffi, non far sopra la pegola —, *D. Inf.*

SOVERCHIO, —CHIA, ad. zbytni, zbyteczny. = av. zbytnie, do zbytku. [kowie.]

SOVERO, s. m. drzewo kor-
SOVERSCIO, sovescio, s. m. rośliny które się koszą i zostawiają na polu dla ugnojenia ziemi.

SOVRA, prep. na, v. SOPRA. Incontrai uno scolaro sovra un muletto baio, *Brun. Tes.*

SOVRABBONDANTE, ec. v. SOVRABONDANTE.

SOVRANAMENTE, av. do wysokiego stopnia.

SOVRANITA, —TADÉ, —TATE, s. f. wszechwładztwo. La — del popolo, della ragione, wszechwładztwo ludu, rozumu.

SOVRANO, s. m. stojący wyżej. Così l' — li denti all'altro pose, *D. Inf.* = pan, monarcha, król. Quando ciò fu rapportato al re Filippo di Francia suo — *G. Vill.* = Mus. dyszkant. L' — faceva —, l'altro tenore, *Bern.*

SOVRANO, —NA, ad. wyższy, gorny. = wyższy, celniejszy, przedniejszy. Par ch'abbiate la lingua del buon Tulio romano, che fu in dir sovrano, *Brun. Tes.*

Quegli è Omero poeta sovrano, *D. Inf.* = najwyższy. Imperio sovrano, najwyższa władza.

SOVRANZARE, sovraneggiare, v. a. przewyższać, celować. = panować.

SOVRASTARE, v. n. ir. v. so-
prastare. = pozostawać gdzie dłużej. Ma il sovrastar nella prigione terrena cagion m'è, lasso, d'infiniti mali, *Petr.*

SOVRESSO, prep. + nad, na.

SOVROFFESA, s. f. krwawa obraza. [ludzki.]

SOVRUMANO, —NA, ad. nad-
SOVVALLO, s. m. jedzenie lub picie bezpłatne. Tutto il vino che si beveva fra loro e da lui provveduto, voleva che fosse di — ed a sue spese, *Lasc. Nov.*

SOVVENEVOLE, ad. m. f. uczynny.

SOVVENIMENTO, s. m. so-
venenza, s. f. pomoc, wsparcie, ulga, dopomożenie.

SOVVENIRE, v. a. ir. wspomagać, wspierać. Come l'uomo vuole, ec. esser sovrvenuto ne' suoi bisogni, così dee — a' bisogni del prossimo, *Pass.* Alle avversità degli uomini sovrivena, *Mach. Stor.* = pomagać, stuzić (o potrawach i t. p. chor-
nym). = v. r. przysięść na myśl, przypominać sobie. Non ti sov-

vien di quell' ultima sera? *Petr.* Non mi sovviene il nome, *nie przychodzi mi na myśl nazwisko.*

SOVVENITORE, s. m. — *TRICE*, s. f. *wspomożyciel.*

SOVVENUTO, —TA, p. ad. v. *sovvenerire.*

SOVVENZIONE, s. f. *pomoc, wsparcie.* Assignarono a molti di loro uffizj e —, *Mach. Stor.*

SOVVERSIONE, s. f. *sovvvertimento*, s. m. *wywrócenie, obalenie.* Questo modo di filosofare tende alla — di tutta la filosofia naturale, *Gal. Dial.* = *Sovversione*, *ekliwosć, nudności, womyty.*

SOVVERSO, —SA, p. ad. v. *sovvvertire.*

SOVVERSORE, *sovvvertitore*, s. m. *burzyciel.*

SOVVERTERE, *sovvvertire*, v. a. *ir. wywrócić, obalić, zburzyć.*

SOZIO, s. m. *towarzysz.*

SOZZAMENTE, av. *brudno.* = *brzydło, ohydnie.*

SOZZARE, v. a. *brudzić, powalać, splamić.* = fig. *plamić, kalać.* La fornicazione sozza il corpo, e l' anima infama, *Com. D. Inf.* = v. r. *plamić się.*

SOZZEZZA, s. f. prop. e fig. *brud, plugastwo.*

SOZZO, —ZA, ad. prop. e fig. *brudny, plugawy.*

SOZZOPRA, v. *sottosopra.*

SOZZORE, *sozzume*, s. m. *sozzura*, s. f. prop. e fig. *brud, plugastwo.*

SPACCAMENTO, s. m. *szczępanie, łupanie.*

SPACCAMONTAGNE, *spaccamonti*, s. m. *junak, zawadyak.*

SPACCARE, v. a. *szczępać, łupać.* — la testa, *rozciąć głowę.* = v. r. *łupać się.*

SPACCATURA, s. f. *szpara.*

SPACCIBILE, ad. m. f. *odbytny, pokupny.*

SPACCIARE, v. a. *zbywać, sprzedawać towary, zbyć, pozbyć się czego.* Se spacciar volle le cose sue, glielie convenne gitar via, *Bocc.* Perchè donna ed animale d'uopo è —, o ti capitano male, *For. Ricc.* = *wystać, wyprawić.* Spacciato subito uno a posta al marito suo, *Fir. As.* = *zatuwić, odbyć interes.* Ogni suo fatto in Rodi avendo spacciato, *Bocc.* = *wyprawić na tamten świat.* Cominciò ora uno per ladro, ora due micidiali a — e mandare all' altro mondo, *Fr. Sacch. Nov.* = *Spacciare* un luogo, *ustąpić skąd.* Il signore, temendo il furore del popolo, ubbidì, e spacciò la città della sua persona, *M. Vill.* = *Spacciare* il terreno, *dążyć szybkoim krokiem.* Cecina ec. ebbe ordine

di — il terreno per Pontilunghi, *Dav. Tac. Ann.* = *popisywać się z czym.* Volendo — pur quella sua grandezza a credenza, *Car. Lett.* = *udawać kogo za kogo.* Egli spaccia il suo figliuolo per Esculapio, *udaje swego syna za Eskulapa.* = *Spacciar* pel generale, *zbywać ogólnikami.* Rendute lor le debite grazie, gli spacciava pel generale, *Fir. Disc.* = v. r. *spieszyć się.* = *rozplątać się, wywikłać się.* = *udawać kogo, mienić się kim.* I Fiorentini si spacciavano per Pisani in Tunisi, *G. Vill.* [szwie.]

SPACCIATAMENTE, av. *spiespacciativo*, —VA, ad. *skorzy, czynny.*

SPACCIATO, —TA, p. ad. v. *spacciare.* — per morto, *miany za umarłego.* Io son spacciato, *już po mnie, zginęłam.* Mi pareva certo di essere spacciato e morto, *Cell. Vit.* Ch' un par suo vecchio imprudente e insensato, che pigli moglie giovane, è spacciato, *Bern. Orl.*

SPACCIO, s. m. *przedaż, obyt.* = *zatuwienie interesu.* = *list, depeza.*

SPACCONE, s. m. *łgarz, samochwał.*

SPADA, s. f. *szpada.* Mandare, mettere, passare la gente a fil di —, *wyciąć w pień.* Cingere o cingersi la —, *przypasać szpadę.* Cinger altrui la —, *pasować kogo na rycerza.* Rotar la — a cerchio, *młynkiem się bronić.* Tirar la mano alla —, *ścignąć rękę do szpady.* Tirar, trarre fuori la —, *dobyć szpadę.* = *Fig. Buona —, dobry wojownik, wódz.* Sempre in peccato chiama vendetta, ma la — di Dio non taglia in fretta, *Ciriff. Calv.* Venire a mezza —, *docierać sprawy, od razu przystąpić do rzeczy.* A — tratta, av. *otwarcie.* Essere a — tratta, essere a — e coltello, *być z kim w otwartej nieprzyjaźni, rad kogo w tyżce wody utopić.* = *Ict. ostropysk.* = *jedna z czterech maści kart zwanych Tarocchi.*

SPADACCIATA, *spadata*, s. f. *pknięcie szpadą.*

SPADACCINO, s. m. *scherz, rębacz, wysiekacz.*

SPADACCIUOLA, s. f. *Bot. mieczyk.* [szpad.]

SPADAIO, s. m. *fabrykant* SPADETTA, *spadina*, *spaducia*, s. f. dim. *szpada.* = *cordelas.* = *Spadina*, *iglica od włotów.*

SPADONE, s. m. *koncierz.*

SPADULARE, v. a. *osuszać bagno.*

SPAGATO, —TA, ad. + *nie-*

kontent, markotny. Cosi s' acquetò la città, e i grandi rimasero di ciò molto spagati, *G. Vill.*

SPAGHETTO, s. m. dim. *szpagacik.* [slomy.]

SPAGLIARE, v. a. *oczyścić ze* SPAGNOLETTA, s. f. *rodzaj menueta.* = *pret żelazny z rzczką do zamykania okna.*

SPAGO, s. m. *szpagat.* — ae calzola, *dratwa.*

SPALAMENTO, s. m. *rozłazczenie pary.* [rę.]

SPALARE, v. a. *rozłazczyć pa-* SPALANCARE, v. a. la porta, *na rozcięcie drzwi utworzyć.* = *Spalancar* gli occhi, *wytrzeszczyć oczy.* = *fig. powiedzieć bez ogródki, wrześć.*

SPALANCATAMENTE, av. *otwarcie, jawnie.*

SPALARE, v. a. *wyjąć tyczki podpierające drzewa owocowe.* = *wiać zboże łopatką.*

SPALCARE, v. a. *wyjąć podłogę.*

SPALDO, s. m. *Fort. blanki muru.* = *mur.* Passammo tra i martiri, e gli alti spaldi, *D. Inf.*

SPALLA, s. f. *barki, ramiona.* Stringersi, ristignersi nelle spalle, v. *ristrignersi.* Spalle d' un colle, d' una montagna, *fig. grzbiec góry.* Guardai in alto e vidi le sue spalle vestite già de' raggi del pianeta, *D. Inf.* = *plecy.* Fare —, *podpierać;* fig. *pomagać, wspierać.* Mi risolverei secondarvi se io avessi de' pari vostri che mi facessero spalle, *Car. Lett.* = *Dare, mostrare, voltare, volgere le spalle, podać tył nieprzyjacielowi.* Quando Annibal co' suoi diede le spalle, *D. Inf.* Non ti vergogni le spalle voltare, *Bern. Orl.* Dar le spalle ad un luogo, *zostawić za sobą.* Escon dalla cittadè e dan le spalle ai padiglion delle accampate genti, *Tass. Ger.* = *Buttarsi, gittarsi una cosa dietro alle spalle, fig. zarzucić, zaniechać.*

SPALLACCE, s. f. *nabrzmiłość na łopatkę końskiej.*

SPALLACCIO, s. m. *naramiennik.*

SPALLARE, v. a. *spleczyć, wypleczyć konia.* = v. r. *spleczyć się.* Sossopra se ne va colla cavalla, ec. ma nel fondo la misera si spalla, *Ar. Or. Fur.*

SPALLATO, —TA, p. ad. *wypleczony.* = *fig. po uszy w długach.* = s. m. *spleczenie, wypleczenie.*

SPALLEGGIARE, v. a. *wspierać, pomagać, dopomagać.* = v. r. *mieć piękny chód (o koniu).*

SPALLETTA, s. f. *poręcz przy moście, drodze.* = *powłoka z ziemi na formie giserskiej.*

SPALLIERA, s. f. gznbiel krzesła. = szpaler wzdłuż murów ogrodu.

SPALLINO, s. m. półplaszczyk. = szlifa, epoleta.

SPALLUCCIA, s. f. dim. ramionko. = Fare —, podnosić ramiona dla wzbudzenia litości, lub udając że się czego nie wie.

SPALLUTO, —TA, ad. pleczysty, barczysty.

SPALMARE, v. a. smarować dziegiem okręt.

SPALMATA, s. f. uderzenie ręką w dłoń.

SPAMPANARE, v. a. obrywać liście winne. = fig. chęłpić się. = zagrzmieć. Or venga di baleoni un centinaio, si spampanino i tuoni a dieci a dieci, Buon. Tanc.

SPAMPANATA, s. f. obrywanie liści winnych. = fig. przechwałki. Perché voi fate troppa —, Buon. Tanc. Non occorre a far qui l'anima fiera con spampanate per mostrar bravura, Tasson. Secch.

SPAMPANAZIONE, s. f. obrywanie liści winnych.

SPANCIATA, s. f. upadnienie brzuchem na ziemię. = nala-dowanie kaiduna.

SPANDERE, v. a. ir. wylewać, rozlewać. — le lagrime, wylewać łzy. — il sangue, rozlewać krew. Or se' tu quel Virgilio, e quella fonte, che spande di parlar sì largo fiume? fig. D. Inf. = rozposcierać, rozciągać. Quanto più desiose l'ali spando verso di voi, Petr. = rozgłaszać. Se fai cosa valente, la spande fra la gente, e 'l tuo pregio raddoppia, Brun. Tesor. = v. r. rozlać się. = rozciągać się. S' indì la terra e 'l mar che intorno spande discernen vuoi, Ar. Orl. Fur. = rozlegać się, być głośnym. E per lo 'nferno il tuo nome si spande, D. Par. [nie.]

SPANDIMENTO, s. m. wyla-spanditore, s. m. rozlewuca.

SPANIARE, v. a. zdjąć lep. = v. r. wydobyć się z lepu; fig. wyplatać się, wywikłać się.

SPANIATO, —TA, p. ad. v. SPANIARE. = Dare in, nullo spaniato, przybyć po niewczasie.

SPANNA, s. f. piędz. le sue spanne, ec. D. Inf.

SPANNOCCHIARE, v. a. p. odcinać wiechy prosa, i t. p.

SPANTANARE, v. a. wyciągnąć z błota. = v. r. wybrnąć z błota.

SPANTARE, v. n. e. r. bass. niezmiernie się zadziwić.

SPANTO, —TA, p. ad. rozlany. = fig. wspaniały, okazyły.

SPAPOLARSI, v. r. bass. rozsy-pać się, rozlecieć się.

SPARABICCO, av. Andar a —, strzelać baki, bikować się.

SPARAGIAIA, s. f. szparagarna.

SPARAGNARE, v. a. oszczę-dzać. = przebaczyć. [dność.]

SPARAGNO, s. m. oszczę-sparago, s. m. szparag.

SPARALEMBO, s. m. [artuch] rzemieślniczy.

SPARAMENTO, s. m. strze-sparapane, s. m. pop. darmojad.

SPARARE, v. a. rozpruć brzuch. = rozplatać. L'avria sparato fin sopra la sella, Ar. Or. Fur. = zapomnieć co się umiało. = obnażyć, ogolocić z ozdób. = strzelać. — la pistola, wystrzelić z pistoletu. — a vuoto, a mitraglia, strzelać na wiatr, strzelać kartaczami. — un complimento, fig. wypalić komplement. Estemporaneamente un complimento sparogli in versi, Cast. = Sparare calci, wierząc. = v. r. Spararsi per alcuno, rozbijać się dla kogo.

SPARATA, s. f. piękne obietnice, złote góry. = chęłpiwość. = wystrzał.

SPARATO, s. m. rozpórek z przodu koszuli, sukni.

SPARATORE, s. m. strzelec.

SPARECCHIARE, v. a. sprz-gać ze stołu. = bass. zmiatać ze stołu, żrec.

SPARECCHIATORE, s. m. —TRICE, s. f. sprzątajcy ze stołu. = żarłok, żarłoczka.

SPARECCHIO, s. m. sprz-ganie ze stołu.

SPAREGGIO, s. m. nieró-wność, różnica.

SPARGERE, v. a. ir. rozlać, wylać. L'acqua nel viso con la man mi sparse, Petr. — il proprio sangue, przelać własną krew. — le lagrime, wylewać łzy. = Spargere rime, fig. pisać wiersze. Quanti versi ho già sparti al mio tempo, Petr. = rozwijać. Le quali (chiome) ella spargea sì dolcemente, Petr. = rozposcierać, rozszerzać. — lo spavento, roznosić postrach. = rozproszyc, rozpędzić. = rozgłaszać, rozsiewać pogłoskę. = rozsyptywać, sypać. — il suol di fiori, uściłać ziemię kwiatami. = rozerwać, roztargnąć myśl. = v. r. rozlać się, rozsy-pać się. = rozproszyc się, pojsć w rozsypek. I Fiesolani, ec. nella disfazione di Fiesole molto si sparsero, e chi n'andò in una parte, e chi in un'altra, G. Vill. = Spargersi in drappelli, Mil. podzielić się na małe oddzia-

ly. = Spargersi il fiele ad alcuno, wylać się (o żółci).

SPARGIMENTO, s. m. roz-lanie. — di fielle, wylanie żółci. = rozstrzezenie myśli.

SPARGITORE, s. m. rozle-wacz. = rozrzutnik.

SPARGOLA, ad. f. Saggina —, gryka.

SPARIRE, v. n. ir. niknąć. — via, zniknąć od razu. = ni-knąć, przemiesz. Su questa terra appaiono e spariscono le generazioni come ombre fugaci, Ver. Not. = Far sparire, za-ćmić, przyćmić. La mia dama fa — ogni altra, przy mojej damie niknie piękność każdej innej.

SPARIZIONE, s. f. SPARIMEN-to, s. m. zniknięcie.

SPARILAMENTO, s. m. ob-mowa.

SPARLARE, v. n. contro, ad uno, d'uno, obmawiać.

SPARLATO, —TA, p. ad. o-gadany. = s. m. obmowa. Del-lo sparlato d'Augusto volle si condannasse, Dav. Tac. Ann.

SPARLATORE, s. m. —TRI-CE, s. f. obmowca, obmowczyni.

SPARNAZZAMENTO, s. m. marnotrawstwo.

SPARNAZZARE, v. a. roz-grzebać (o kurach). = Fig. roz-rzucić. Mezza la barba gli taglia e sparnazza, Bern. Orl. = roz-trwonić. Cinquantacinque mil-lion d'oro avea Nerone sparnaz-zato in donare, Dav. Tac. Stor.

SPARNAZZATORE, s. m. mar-notrawca.

SPARNICCIAMENTO, SPAR-NICCIO, SPARNICCIARE, v. SPARPA-GLIAMENTO, ec. [strzał.]

SPARO, s. m. strzał, wy-SPARPAGLIAMENTO, s. m. rozsypanie, rozproszenie.

SPARPAGLIARE, v. a. roz-rzucić, rozsypanie, rozproszyc. = rozsyptywać, rozproszyc. = roztrwonić. = v. r. rozsy-pać się, rozproszyc się.

SPARPAGLIAMENTE, av. w rozsypte, w nieladzie.

SPARSAMENTE, av. tu i ow-dzie.

SPARSIONE, s. f. rozlanie.

SPARSO, —SA, p. ad. da SPAR-GERE, rozsypany, rozziany, rozrzucony, rozproszony. Gli idoli suoi saranno in terra sparsi, Petr. Voi che ascoltate in rime sparse il suono, Petr. = rozprzeczły, rozrzucony. = rozpuszczony, rozwiany. Erano i capei d'oro all'aura sparsi, Petr. — fig. rozgłoszony. = obłany, skropiony. Visto m'avresti di

livore sparso, *D. Purg.* = znikły. = Vasi sparsi, naczynia z szerokim otworem, wywiniętym na zewnątrz.

SPARTAMENTE, *av.* oddzielnie, odrębnie, osobno.

SPARTATAMENTE, *av.* v. SPARTAMENTE. = długo, roz-
wlekle.

SPARTATO, *TA*, *ad.* oddzielony. = rozcięty.

SPARTIBILE, *ad.* m. f. podzielny.

SPARTIMENTO, *s. m.* SPARTIGIONE, *s. f.* dzielenie, podział, oddział. = grzęda na warzywo. = przegrodka w szufladzie. = oddalenie się.

SPARTIRE, *v. a.* *ir.* dzielić, podzielić, rozdzielić. = rozdzielić między wielu. Ho spartito il mio pane con l'indigente, *U. Fosc.* = odłączyć, rozłączyć; rozwieść, rozbroić bijących się. Porta qua dell'arme, una spada tosto, o qualcosa da spartirgli, *Lasc. Com.* = *v. r.* dzielić się, rozdzielić się; odłączyć się, rozłączyć się.

SPARTITAMENTE, *av.* oddzielnie, odrębnie, osobno.

SPARTIZIONE, *s. f.* podział, rozdział.

SPARTO, —*TA*, *p. ad.* da SPARGERE, rozlany. = rozsi-
any, rozrzucony, rozsypany.

SPARUTELLO, —*LA*, SPARUTINO, —*NA*, *ad.* chudorlawy, wysmukły, wyblady.

SPARUTEZZA, *s. f.* chudość, bladeść.

SPARUTO, —*TA*, *ad.* chudy, blade, mizerny.

SPARVIERATORE, *s. m.* sokolnik.

SPARVIERE, —*RO*, *s. m.* Ornit. krogulec.

SPASIMA, *s. f.* spazmy, kurcz nerwów.

SPASIMARE, *v. n.* mieć spazmy. — *fig.* trudzić się, mazać się. = szaleć, przepadać za kim. Il crudel sa che per lui spasmo e moro, *Ar. Orl. Fur.* = gorąco pragnąć. Questa superba, ec. spasimava di regnare, *Dav. Tac. Ann.* = Spasimar di sete, umierać z pragnienia. Oltre agli altri suoi dolori, credette di sete —, *Bocc.* = Spasimar la roba, ec. pop. przeszczać majątek.

SPASIMATAMENTE, *av.* w spazmach. = *fig.* gorąco, zapa-
tem.

SPASIMATO, —*TA*, *p. ad.* cierpiący spazmy. = szalenie parający. Fare lo —, udawać szalenie zakochanego. Un vecchio decrepito vorrà fare lo —, *Salv. Granch.*

SPASIMO, SPASMO, *s. m.* spazmy, kurcz nerwów. Gli spasimi della tortura, *Beccar. D. e P.* katusze, meki na torturze.

SPASMODICO, —*CA*, *ad.* kurczowy, spazmowy. = dobry na spazmy.

SPASSAMENTO, *s. m.* + zabawa, rozrywka.

SPASSAPENSIERO, *s. m.* drumla.

SPASSARE, *v. n.* e *r.* bawić się, rozrywać się. = przecha-
dzać się.

SPASSEGGIAMENTO, SPASSEG-
GIO, *s. m.* SPASSEGGIATA, *s. f.* przechadzka.

SPASSEGGIARE, *v. n.* prze-
chadzać się.

SPASSEVOLE, *ad.* m. f. zaba-
winy, ucieśny.

SPASSIONARSI, *v. r.* wyzuć się z namietności. = sprawić
sobie ulgę.

SPASSIONATAMENTE, *av.* bez passy, bez uprzedzenia.

SPASSIONATEZZA, *s. f.* nie-
czulość.

SPASSIONATO, —*TA*, *ad.* nie-
czuły, obojętny.

SPASSO, *s. m.* zabawa, roz-
rywka. = Pigliare — d'una cosa, żartować z czego. = Andare, menare a —, iść, prowadzić na
przechadzkę. Mandare a —, *fig.* kazać komu precz odejść.

SPASTARE, *v. a.* odlepić, od-
kleić. = *fig.* odjąć, oczyścić.

SPASTOIARE, *v. a.* rozpętać. = *v. r.* *fig.* wypłatać się.

SPATO, *s. m.* Min. szpat.

SPATOLA, *s. f.* łopatką, ko-
pystka aptekarska.

SPATOLATO, —*TA*, *ad.* Bot. łopatkowaty.

SPATRIARE, *v. a.* pozbawić ojczyzny. = *v. n.* zapomnieć
zwyyczajów ojczystego kraju. = *v. r.* wyjść z ojczyzny.

SPAUACCHIO, *s. m.* strasz-
yldo na ptaki. = straszdył-
koczkodan. = strach, widmo. =
strach, przestach.

SPAUARE, *v. a.* straszyć,
nastraszyć, przestraszyć.

SPAUAREVOLE, *ad.* m. f. stra-
szyć. [przestach.]

SPAUIMENTO, *s. m.* strach,

SPAUIRE, *v. a.* *ir.* v. SPAU-
RARE. = *v. r.* nastraszyć się.

SPAVALDERIA, *s. f.* śmiat-
kostwo.

SPAVALDO, —*DA*, *ad.* śmia-
tek, zuchwały. Vedrala poi far-
lo — più che tu non vuoi, *L. Lipp. Matm.*

SPAVENTO, *s. m.* włogaczyna.

SPAVENTACCHIO, *s. m.* v. SPAURACCHIO. Fare uno — a uno, zastraszyć kogo.

SPAVENTAMENTO, *s. m.* SPA-

VENTAGGINE, SPAVENTAZIONE, *s. f.* przestach, przeleknięcie.

SPAVENTARE, *v. a.* straszyć,
nastraszyć, przestraszyć. =
bać się. — la mal aria, bać się
złego powietrza. = *v. n.* e *r.* na-
straszyć się, przestraszyć się.

SPAVENTATICCIO, —*CIA*,
ad. trochę przestraszony.

SPAVENTATO, —*TA*, *ad.*
przestraszony, przeleknięty.

SPAVENTATORE, *s. m.* stra-
szyciel.

SPAVENTEVOLE, *ad.* m. f.
straszny. = *fig.* strasznie wiel-
ki, ogromny. = strasznie szpe-
tny.

SPAVENTEVOLMENTE, *av.*
straszenie. = strasznie, nie-
zmiernie. [przestach.]

SPAVENTO, *s. m.* strach,

SPAVENTOSAMENTE, *av.*
straszenie.

SPAVENTOSO, —*SA*, *ad.* stra-
szyć, okropny. = lękliwy, bo-
jaźliwy.

SPAZIARE, *v. n.* e *r.* rozcią-
gać się, rozlegać się, rozpo-
ścierać się. Per mezza Toscana
si spazia un fiumicel che nasce in
Falerona, *D. Purg.* = bujać po
powietrzu. Qual lodoletta che in
aere si spazia, *D. Par.* Ama la
imaginatione di — fra i secoli,
U. Fosc. = rozszerzać się, roz-
ciągać się, rozwodzić się. A
me ec. gioverà, d'andare alquan-
to spaziandomi col mio novella-
re, *Bocc.*

SPAZIEGGIARE, *v. a.* Stamp.
porobić odstepy, rozsadać
wiersze.

SPAZIANTARSI, *v. n.* zmie-
cierpliwieć się.

SPAZIO, *s. m.* przestrzeń. =
przeciąg czasu. Pria che passin
mill' anni, ch'è più corto — all'
eterno, che un muover di ciglia,
D. Purg. = pole, okazy. =
Stamp. odstęp.

SPAZIOSITA, —*TADE*, —*TATE*,
s. f. obszerność, rozległość;
przestronność.

SPAZIOSO, —*SA*, SPAZIEVOLE,
ad. obszerny, rozległy, prze-
stronny. [miniatur.]

SPAZZACAMMINO, *s. m.* ko-
SPAZZACONTRADE, *s. m.*
włóczęga, obieżykraj.

SPAZZAFORNO, *s. m.* po-
miotła. [tanie.]

SPAZZAMENTO, *s. m.* zania-
SPAZZARE, *v. a.* zaniatać. —
via, odmieść, wymieść. — il cam-
mino, il forno, wytrzeć komin,
wymieść piec. = rozwalić. Com-
batte questo esercito con tanto
ardore che innanzi la terza parte
del giorno le mura furo spazzate,
Dav. Tac. Ann. = wytrzeć piec
skórę.

SPAZZATOIO, s. m. *pomiotło*.
 SPAZZATURA, s. f. *śmiecie*.
 = *brak, wybiórki*. Gli venne occasione di venire in Firenze a vendere certe spazzature d'oro e d'argento, *Cell. Vit.*

SPAZZAVENTO, s. m. *hys, wydmuch wiatru*.

SPAZZINO, s. m. *zamiatacz*.

SPAZZO, s. m. *miejsce*. Poi mi tornai laggioso a un altro palazzo, e vidi in bello — scritto, ec. *Brun. Tesor.* = *obszar, przestrzeń*. Lo — era una rena arida e spessa, *D. Inf.* = *podłoga*. Se la coperta di letto non mi teneva, io mi sbalzavo in mezzo dello —, *Mach. Cliz.* Sono migliori le stalle ec. che hanno lo — lastricato e ammattonato, *Cresc.*

SPAZZOLA, s. f. *miotelka*. = *gąłzka palmowa*.

SPAZZOLARE, v. a. *chędożyć miotelkę*.

SPAZZOLETTA, s. f. dim. *miolelecka*.

SPECCHIAIO, s. m. *zwierciadnik*.

SPECCHIARE, v. n. e r. *przeglądać się w zwierciadle*. Donna specchiante poco filante, *prov.* *kobieta lubiąca siedzieć w lustrze*, zła gospodyni. = *Specchiarsi in alcuno*, fig. *zapatrywać się na kogo, brać kogo za wzór*. = fig. *upatrywać się w kogo*. Disse, perché cotanto in noi ti specchi? *D. Inf.*

SPECCHIATO, —TA, p. ad. v. *SPECCHIARE*, = *doskonały (o rzeczach)*. = *jasny*.

SPECCHIETTO, s. m. *lusterko*. = *krótki rys, treść*. Quando egli fece venire e leggere uno — di tutto lo stato pubblico. *Dav. Tac. Ann.* = *A specchietti, w jabłku (o koniu)*.

SPECCHIO, s. m. *zwierciadło*. = fig. *zwierciadło, wzór*. Che — eran di vera leggiadria, *Petr.* = *rejestr długów*. Molti si veggon far grandezze e sfoggi, che sono a — poi col rigattiere, *L. Lipp. Malm.* = *księga podatków we Florency*. Stare a, allo —, *zalegać w podatkach*.

SPECIALE, ec. v. *SPEZIALE*.

SPECIE, s. f. *Stor. nat. gatunek*. = *kształt, postać*. Lo Spirito Santo discese sopra di lui in specie di colombo, *Caval. Frutt.* = *rodzaj, gatunek*. Uguualmente grave in specie, *równiej ciężkości gatunkowej*. = *Fare —, dziwić, zastanawiać*. Mi fa —, *dziwi, zastanawia mnie*. = *Eccl. postaci chleba i wina w eucharystyi*.

SPECIFICAMENTE, SPECIFICATAMENTE, av. *szczegółowo, w szczególności*.

SPECIFICARE, v. a. *wyszczególnić, wymienić w szczególności*.

SPECIFICAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. *wyszczególnienie*.

SPECIFICO, —ÇA, ad. *gatunkowy*. Gravità specifica, *ciężkość gatunkowa*. = *Medicamento, rimedio specifico, specyfik, lekarstwo szczególnie skuteczne*.

SPECO, s. m. *pieczara, jaskinia*.

SPECOLARE, ec. v. *SPECULARE*, v. n. *bass. beczec.*

SPECULARE, v. n. *zastanawiać się, zaciekać się w myślach*. = v. a. *przepatrywać, upatrywać* — il paese, *przejrzeć kraj, wyjechać na zwiaady*.

SPECULATAMENTE, av. *rozmysłnie*.

SPECULATIVA, s. f. *władza myślenia, refleksya*.

SPECULATIVAMENTE, av. *spekulacyjnie*.

SPECULATIVO, —VA, ad. *spekulacyjny*. Intelletto speculativo, *umysł spekulacyjny*. = *teoryczny*.

SPECULATORE, s. m. *spekulator, filozof*. = *żołnierz wysłany na zwiaady*.

SPECULAZIONE, s. f. *spekulacya, zaciekanie się myślą*. — dell' intelletto, *zaciekanie się rozumem*. = *myśl, pomysł*.

SPECULO, v. *SPECCHIO*.

SPEDALE, s. m. *szpital*.

SPEDALIERE, s. m. *zakonnik szpitala Jerozolimskiego, później kawaler Maltański*.

SPEDALINGO, s. m. *dozorca szpitalu*.

SPEDATO, —TA, ad. *podbity, podupadły na nogi*.

SPEDATURA, s. f. *podbicie się*.

SPEDIENTE, s. m. *sposób, środek*. = ad. m. f. *potrzebny, stosowny*. Egli è —, *potrzeba, jest rzecz stosowna*.

SPEDIRE, v. a. ir. *wyspieszyć, zatłucić*. = *wysłać, wyprowadzić*. = v. r. *spieszyć się*. Al negromante disse che si spedisse, *Bocc.* = *wywinąć się, ruszać się*. Lo piè senza la man non si spedia, *D. Inf.*

SPEEDITAMENTE, av. *spiesznie, prędko, szybko*. = *płynnie, expedyte*. Leggere —, *płynnie czytać*.

SPEDITEZZA, s. f. *pospiech, prędkość, szybkość*. — di mano, *lekkość*.

SPEBITO, —TA, p. ad. *wyspieszony, zatłuwiony*. = *lekki, zwinnny*. = *lekki, lekko uzbrojony*. = *prędko, skory, szybki*. = *wolny, ołwarty, równy*. Mosimi, e l' duca mio si mosse per li luoghi spediti, *D. Inf.* = *Regni*

Britannico, o regni Nerone, spedito sono, *Dav. Tac. Ann.*... *zginąłem, przepadłem*. = av. *prędko, szybko*.

SPEZIONE, s. f. *depeza, expedyca*. = *wyprawa wojenna*. = *pośpiech, szybkość*.

SPEZIONIERE, s. m. *urzędnik kancelaryi papieżkiej trudniący się expedycją bui*.

SPEGLIO, s. m. * *zwierciadło*. Ella del vetro a sè fa specchio, ed egli gli occhi di lei sereni, a sè fa spegii, *Tass. Ger.*

SPEGNARE, v. a. *wykupić za staw*.

SPEGNERE, v. a. ir. *gasić*. — il lume, il fuoco, *zgaszić światło, ogień*. Io però mi dolgo di aver spenta questa face della nostra eloquenza, fig. *Ver. Not.* = *Spegner la sete, ugasić pragnienie*. = *zgaszić, przytłumić*. = *wykorzenić, wytępić; zgładzić, zgładzić*. = *zgladzić, sprzątnąć ze świata*. E Obizzo da Esti, il quale per vero, fu spento dal figliastro su nel mondo, *D. Inf.* = *zmazać, wymazać*. = v. r. *gasnąć, zgasnąć*. = *wygasnąć (o rodzinie, familii)*.

SPEGNIMENTO, s. m. *zagaśnienie*. = *wygaśnienie*. = *zgaśnienie, wykorzenienie*.

SPEGNITOIO, s. m. *nakrywka do gaszenia świecy*.

SPEGNITORE, s. m. *gasciel*. = *zagładziciel, wytępiiciel*.

SPELACCHIATO, —TA, ad. *oblaty z włosów*. = fig. *goty, holysz*. Rinaldo, che fu sempre spelacchiato, e non ebbe due soldi al suo comando, ec. *Forl.*

SPELARE, v. a. *wyskubać włosy*. = v. n. *obleźć z włosów, wylenić*.

SPELATO, —TA, p. ad. *oblaty*. = fig. *wyarty, obszarny*.

SPELAZZARE, v. a. *skubać wełnę*. = *wyskubać włosy*.

SPELDA, SPELTA, s. f. *orkisz*.

SPELLARE, v. a. *rozczdrzeć skórę*.

SPELLICCIARE, v. n. e r. *largać się (o psach)*.

SPELLICCIATURA, s. f. *hąsanie się, zadanie się psów*. = fig. *burza*.

SPELONCA, s. f. *pieczara, jaskinia*.

SPEME, s. f. * *nadzieja*.

SPENDERE, v. a. ir. *wydawać*. Faceva feste, donava, e il suo senza alcun ritegno spendeva, *Bocc.* — a borsa sciolta, *hojnie szafować*. Ristringersi nello —, *ograniczać się w wydatkach*. = *łóżyć, obracać czas na co*. In niun' altra cosa il suo tempo spendeva che in uccellare, ec. *Bocc.*

SPENDERECCHIO, —CIA, ad. na wydatki. = rozrzutny.

SPENDIMENTO, s. m. wydawanie.

SPENDIO, s. m. wydatek.

SPENDITORE, s. m. szafarz. = rozrzutnik.

SPENE, v. SPEME.

SPENNACCHIARE, v. a. skubać, oskubać. E quelle micidiali gli spennacchiavan l'ali, *Menz.*

SPENNACCHIATO, —TA, p. ad. oskubany. = fig. obdarty, obszarpany. = zmieszany. Rimase Orlando tutto spennacchiato, quando e' senti quel che'l cugino ha detto, *L. Pulc.*

SPENNACCHIETTO, s. m. dim. kiteczka. Queste (farfalle) erano di color capellino sbiadato, tutto rabescato di nero, con due larghi spennacchetti neri in testa, *Red.*

SPENNACCHIO, s. m. kita.

SPENNARE, v. a. skubać, oskubać. = fig. obmawiać. = v. r. tracić pióra, wypadać (o piórach). Nè quando Icaro misero le reni senti spennar per la scaldata cera, *D. Inf.* = pierzyć się.

SPENNAZZATA, s. f. skubanie plectwa.

SPENSARIA, s. f. wielki wydatek.

SPENSIERATAGGINE, s. f. o-wieszalność.

SPENSIERATAMENTE, av. opieszale. = przez rozartagnienie.

SPENSIERATO, —TA, ad. opieszaly. = niepamiętny, rozartagniony. = niedbający, nie- stojący o nic.

SPENTO, —TA, p. ad. zgaszony. = wygasły. = zgładzony, zabity. = fig. wycieniony, wychudły.

SPENZOLARE, v. n. wisieć, dyndać, obwisnąć. Spenzolato, zwisty, obwisły.

SPENZOLONE, —NI, ad. wiszący, zwieszony, obwisły.

SPERA, s. f. v. SFERA. = ciężar przywiązany w tyle statku dla zwolnienia jego biegu. Subito messon per poppa due spere, e'l mar pur sempre di sopra su passa, *L. Pulc. Morg.* Rimedio a questo il buon nocchier ritrova, che comanda gettar per poppa spere, *Ar. Orł Fur.*

SPERABILE, ad. m. f. spodziewany. [kulisty.]

SPERALE, ad. m. f. sferyczny.

SPERANZA, s. f. nadzieja. Dare —, dać nadzieję. Aver —, mieć nadzieję. Fondar —, zakładać nadzieję. Viver di —, żyć nadzieją. Mancar di —, stracić nadzieję. Esser di perduta —, być człowiekiem od którego nic dobrego spodzie-

wać się nie można. = Teol. nadzieja.

SPERANZETTA, —ZINA, s. f. dim. mala nadzieja.

SPERARE, v. n. mieć nadzieję, spodziewać się. La bella donna, che cotanto amavi, subitamente s'è da noi partita, e per quel ch'io ne spero, al ciel salita, *Petr.*

SPERARE, v. a. gli uovi, próbować jaj do światła.

SPERDERE, v. a. ir. stracić, zgubić. = Sperdere la creatura, poronić. = v. n. e. r. rozproszyc się, zniknąć.

SPERDIMENTO, s. m. poronienie. [TORE.]

SPERDITORE, v. DISPERDITO.

SPERDUTO, —TA, p. ad. v. SPERDERE. = rozbiegły, rozproszony, błagający się, błędny.

SPERETTA, s. f. dim. kulka.

SPERGERE, v. a. ir. rozproszyc, rozrzucić, rozsypać. L'abbattute genti ecco spergi e calpesti, *Filic.*

SPERGIURAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. krzywooprzysięstwo.

SPERGIURARE, v. a. e. r. popelnic krzywooprzysięstwo. = kląć, przeklinać.

SPERGIURATORE, s. m. —

TRICE, s. f. krzywooprzysięzca.

SPERGIURO, s. m. krzywooprzysięstwo. = krzywooprzysięzca, wiarołomca.

SPERICO, —CA, ad. sferyczny.

SPERIENZA, —ZIA, s. f. doświadczenie.

SPERIMENTALE, ad. m. f. oparty na doświadczeniu.

SPERIMENTARE, v. a. doświadczać.

SPERIMENTATO, —TA, p. ad. doświadczony.

SPERIMENTO, s. m. doświadczenie. [ny.]

SPERMA, s. f. plyn nasien-

SPERMACEI, s. m. olbrot.

SPERMATICO, —CA, ad. nasienny.

SPERNERE, v. a. lat. pogardzać, odrzucać.

SPERPERAMENTO, SPERPERO, s. m. rozproszenie, rozrzucenie.

SPERPERARE, v. a. rozproszyc, rozrzucić, spustoszyć.

SPERPERATORE, s. m. rozrzutnik, marnotrawca.

SPERTICARE, v. n. wybuchać (o drzewie).

SPERTICATO, —TA, p. ad. v. SPERTICARE. = sążnisty, jak drag.

Sperticato nasaccio, *Car. Lett.* Donna sperticata, kobieta wysoka jak tyczka.

SPERTO, —TA, ad. doświadczony.

SPERULA, s. f. dim. kulka.

SPESA, s. f. wydatek, nakład, koszt. Minute spese, drobne wydatki. Spese ferme, stałe wydatki. Gettar via la —, stracić nakład. Portar, francar, sopportar la —, mieć zurowcone koszty. Rifare le spese, zwrócić komu kosztą. A (alle) sue spese, własnym kosztem. Imparare alle proprie spese, alle altrui spese, fig. nauczyć się własnym, cudzym kosztem. Conven ch'altri impari alle sue spese, *Petr.* = Spese, utrzymanie. Dare le spese, dawać komu na utrzymanie. Farsi le spese, utrzymywać się. Vivere alle proprie spese, żyć ze swego dochodu. Stare per le spese, służyć za wikt. = Buona spesa, chytry, szczwany lis.

SPESACCIA, s. f. peg. duże koszty.

SPESARE, v. a.łożyć na czyje utrzymanie.

SPESARIA, s. f. + kosztą.

SPESERELLA, SPESETTA, s. f. dim. drobne wydatki.

SPESO, —SA, p. ad. da SPENDERE, wydany, wyłożony. = przepędzony, strawiony. I mal spesi anni, źle przepędzone lata.

SPESSAMENTE, av. często.

SPESSAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. zgęszczenie, zgęstnienie.

SPESSARE, v. a. zgęścić. = v. n. e. r. gęstnieć.

SPESSeggiamento, s. m. zagęszczenie się, namnożenie się. Il segnale della sanità (delle api) è lo — nello sciame, *Cresc.* = częste powtarzanie.

SPESSeggiare, v. n. e. a. zagęścić się; często się zdarzać. Cominciarono a — le mallette, *Manz.* P. S. = często powtarzać.

SPESSIZZA, s. f. gęstość. = mnóstwo.

SPESSIRE, SPESSITA, —TADÉ, —TATE, SPESSITUDINE, v. SPESSARE, ec. [grubość.]

SPESSO, s. m. + mięszść.

SPESSO, —SA, ad. gęsty. Una gragnuola spessa cominciò a venire, *Bocc.* Bollia laggioso una pegola spessa, *D. Inf.* = częsty.

Ogni cosa, che è spessa, diventa vile, *Amm. Ant.* Spesse volte, av. często. = av. często. Spesso spesso, bardzo często.

SPETEZZAMENTO, s. m. częste pierdzenie.

SPETEZZARE, v. n. często pierdzić.

SPETRARE, v. a. fig. zmieknąć. In vista che — potea le rupi, *Mont.* = uwolnić. = v. r. zmieknąć. Duro mio cor, ch'è

non ti spetri o frangi? *Tass. Ger.* = *uolnić się*. Quanto poso mi spetro, e sol mi sto, *Petr.*

SPETTABILE, ad. m. f. *znakomity*.

SPETTACOLO, s. m. *widowisko*. = *przedmiot*, *widok*.

SPETTARE, v. n. *należać*; *ściagać się*, *tyczyć się*.

SPETTATORE, s. m. — TRICE, s. f. *widz*.

SPETTORARSI, SPETTOREZZARSI, v. r. *rozkręcić piersi*, *rozmacać się*.

SPETRO, s. m. *widmo*, *marra*, *upiór*, *strach*.

SPEZIALE, s. m. *aptekarz*. Dire a lettere di —, v. SCATOLA.

SPEZIALE, ad. m. f. *szczególny*.

SPEZIALITÀ, SPEZIALTÀ, — TADE, — TATE, s. f. *szczegól.* In ispezialità, av. *w szczególności*.

SPEZIALMENTE, av. *szczególnie*, *osobliwie*.

SPEZIE, s. f. v. SPECIE. = *pozór*. Per gelosia della medesima (Ottavia) lo mandò sotto — di governo in Portogallo, *Dav. Tac.*

SPEZIF, s. f. pl. *korzenie aromatyczne*.

SPEZIERIA, s. f. *apteka*. = *Spezierie*, pl. *korzenie aromatyczne*.

SPEZIOSAMENTE, av. *pozornie*, *na oko*.

SPEZIOSITÀ, s. f. † *szczegól-na piękność*.

SPEZIOSO, — SA, ad. *piękny*. = *pozorny*.

SPEZZAMENTO, s. m. *zbiecie*, *stłuczenie*.

SPEZZARE, v. a. *łamać*, *zbić*, *stłuc*, *potłuc*. — la testa ad alcuno, *rozbić komu głowę*; fig. *zawracać komu głowę*. — delle legna, *piłować drwa*. — i cepi, le catene, *skruszyć kajdany*. — il cuore, *zranić czyje serce*. — le corna ad alcuno, fig. *przytrzeć komu rogów*. = *rozpędzić*. Ond' ei repente spezzerà la nebbia, si ch' ogni Bianco ne sarà feruto, *D. Inf.* = v. r. *złamać się*, *zbić się*, *stłuc się*, *pekać*. Mi si spezza il core, *Alf. serce mi się kraje*. Le dolea sì forte la testa, che pareva che le si spezzasse, *Bocc.*

SPEZZATAMENTE, av. *po kawalku*.

SPEZZATO, s. m. *siekanka*.

SPEZZATO, — TA, p. ad. v. SPEZZARE. = *Moneta spezzata*, *drobna moneta*. = *Alla spezzata*, av. *po kawalku*.

SPEZZATURA, s. f. *złamanie*, *zbiecie*, *stłuczenie*. = *zapłata za popiłowanie drzewa*.

SPIA, s. f. e m. *szpieg*. Far la —, *szpiegować*. = *wiadomość*.

Avere — d' una cosa, *mieć o czym wiadomość*. Nè le trovò, nè potè averne —, *Ar. Orl. Fur.* Darne —, *donieść*, *dać znać*.

SPIACENZA, SPIACIMENTO, v. DISPIACERE.

SPIACERE, v. n. ir. *niepodać się*. Me ne spiace, *przykro mi*. *zaturę tego*.

SPIACEVOLE, SPIACENTE, ad. m. f. *nieprzyjemny*, *przykry*.

SPIACEVOLEZZA, s. f. *nieprzyjemność*, *przykrość*. = *nieprzyjemny humor*.

SPIACEVOLMENTE, av. *nieprzyjemnie*.

SPIACIUTO, — TA, p. ad. v. SPIACERE.

SPIAGGIA, s. f. *brzeg morski* *plaski i otwarty*.

SPIAGIONE, s. f. SPIAMENTO, s. m. *szpiegowanie*, *szpiegostwo*.

SPIANAMENTO, s. m. *wyrównanie*, *zrównanie*. = *zrównanie z ziemią*, *zburzenie*. = fig. *objaśnienie*.

SPIANARE, v. a. *zrównać*, *wyrównać*. = *zrównać z ziemią*, *zburzyć z kretezem*. = fig. *objaśnić*, *wytłumaczyć*. — le difficoltà, *uchylić trudności*.

Spianare il pane, *wyrabiać chleb*. — i mattoni, *wyrabiać cegły*. — in terra, fig. *obalić na ziemię*. I saracin, come i mattoni spiana, *L. Pulc. Morg.*

SPIANATA, s. f. *Fort. Esplanada*. = *równina*.

SPIANATOIO, s. m. *walek do ciasta*.

SPIANATORA, s. f. *stolnica*.

SPIANATORE, s. m. *pionier*. = *drożnik*. [TO.]

SPIANAZIONE, v. SPIANAMENTO, s. m. *zrównanie z ziemią*.

SPIANTARE, v. a. *wyrwać z korzeniem*. = *zrównać z ziemią*. L' esercito, oltre alla naturale agonia della preda, la voleva — per gli odj antichi, *Dav. Tac. Stor.* = fig. *zgubić*, *zagładzić*, *zniszczyć*. = v. r. *zrujnować się*. Tu se' senza cervello a lasciare costui per un spiantato, che ec. in tasca non ha forse un ducato, *Fort. Ricc.*

SPIARE, v. a. *szpiegować*. = *wypatrywać*, *upatrywać*, *przepatrywać*. Chi spiasse... quel ch' i' fo, tu puoi dir, ec. *Petr.*

SPIATORE, s. m. — TRICE, s. f. *szpieg*.

SPIATTELLARE, v. a. *popowiędzieć bez ogródki*, *nie obwijać w bawelnę*.

SPIATTELLATAMENTE, av. *wręcz*, *bez ogródki*.

SPIATTELLATO, — TA, p. ad. jak na talerzu, *oczywisty*. Alla

spiattellata, av. *pop. wręcz*, *bez ogródki*.

SPICA, s. f. * *kłos*, v. SPIGA.

SPICCAMENTO, s. m. *zdyćcie czego powieszzonego*, *obrywanie*, i t. d.

SPICCARE, v. a. *zdjąć*. — da un chiodo, *zdjąć z kolka*, *z ćwieka*. — l' impiccato, *prov. wyświadczyć dobrodziejstwo niewdzięcznemu*. = *zrywać*, *obrywać*. — frutti dagli alberi, *rywać owoce z drzewa*. Un venticello d' autunno, spiccando dai rami le foglie appassite del gelsio, le portava a cadere a qualche passo dell' albero, *Manz. P. S.* = *odciąć*, *odrąbać*. Con un coltello, il meglio che potè, gli spiccò dallo 'mbusto la testa, *Bocc.* = *Spiccare una canzone*, *zaspiewać piosnekę*. — le parole, *wymawiać dobitnie wyrazy*. = *Spiccare un salto*, *dać susa*. = v. n. *Pitt. odbijać się od tła*. Qual maggior lode si può dare ad una bella pittura, se non dir ch' ella spicchi in tal modo, ch' ella paia di rilievo, *Cell. Oref.* = *Far spiccare, okazać widocznie*. Ad altro non servono che ec. a fare — superamente la sua ignoranza, *Salvin. Disc.* = v. r. *Spiccarsi da una persona*, *da un luogo, rozstać się z kim, odstrzchnąć się od kogo, oddalić się*. Non ti sia fatica a dir chi è, pria che di qui si spicchi, *D. Inf.* Pur che da tua amicizia non si spicchi, *Brunello* e gli altri ladri tutti impicchi, *Ar. Orl. Fur.* Ammazzaavano tutti quelli che si spiccavano dal combattere alle mura, *Cell. Vit.* = *odstawać od pestki*.

SPICCATAMENTE, av. *wystawnie*.

SPICCATO, — TA, p. ad. v. SPICCARE. = av. *Mus. wybitnie*.

SPICCHIETTINO, — ETTO, s. m. dim. *ząbeczek czosnku i t. p.*

SPICCHIO, s. m. d' aglio, *ząbek czosnku*. = *kawalek jabłka*, *gruszki i t. p.* w dłuż iukrojony. = *Spicchio di petto*, *mostek cielięcy*, *barani*. = fig. *kawalek, cząstka*. Dell' imperio datogli intero renderle questo —, *Dav. Tac. Ann.* A spicchi, av. *kawalkami*. = *Vedere per ispicchio*, *widzieć przez dziurkę*.

SPICCHIUTO, — TA, ad. *ząbczasty*.

SPICCIARE, v. n. *wytryskać*. Come sangue che fuor di rana spiccias, *D. Purg.* Presso ai monti onde il gran Nilo spiccias, *Ar. Orl. Fur.* = fig. *zmykać*. Una rana rimane, e l' altra spiccias, *D. Inf.* = *pekać*, *strzepić się*. = *odbiwać się*, *wyraźnie się okazywać*, v. SPICCATRE. Tali punte luminose si fanno

visibili nelle parti di mezzo (della luna), perchè quivi sono circondate intorno da un campo oscuro, e tenebroso, che le fa — *Gal. Lett.* = v. a. fig. *wymawiać wyrazy.* = spieszyc, naglic. = *zalać interes.* Come fu desto, mi pregò perchè io spicciassi alcune sue faccende, *U. Fosc.* v. SPACCIARE. = *oderwać, odłamać.* E co' denti un pezzuolo di legno spicciò, *Cell. Vit.* = v. r. *spieszyć się.*

SPICCINARE, v. a. *osmykać liście.*

SPICCIOLARE, v. a. *urwać ogonek owocu, zerwać owoc.* = *obrywać jagody winogronu.* = *Spicciolare i fiori, obrywać listki kwiatów.* = *wystać żołnierzy po jednemu lub w małych oddziałach.*

SPICCIOLATAMENTE, av. *oddzielnie, z osobna; po jednemu; powoli, stopniami.*

SPICCIOLATO, —TA, p. ad. v. SPICCIOLARE. = *w małych oddziałach, pojedynczo.* Mentre combattono spicciolati sono vinti tutti. *Dav. Tac. Agr.* Alla spicciolata, av. *cząstkowo, po jednym, z osobna.*

SPICCIOLA, ad. f. Moneta —, *zdawkowa moneta.* La letteratura —, *Giob.* *tużinkowa literatura.*

SPICCO, s. m. *wystawa, blask, światność.*

SPICILEGIO, s. m. *pokłosie.* = *wypisy, wyjątki z autorów.* SPIDOCCHIARE, v. a. *iskuć woszy.*

SPIEDO, SPIEDE, s. m. SPIEDONE, ac. *rožen.* = *oszczerp.*

SPIEGABILE, ad. m. f. *dający się wytłumaczyć.*

SPIEGAMENTO, s. m. *rozwińnienie.* = *fig. wytłumaczenie.*

SPIEGARE, v. a. *rozwinąć, rozłożyć.* — *le vele, rozwinąć żagle.* — *P'ali, rozpostrzeć skrzydła.* = *Mil. rozwinąć wojsko.* E perchè nella stretta pianura non potevano — le ordinanze, *Guicc. Stor.* = *fig. wytłumaczyć.* Che 'ngegno umano non può — in carte, *Petr.* = v. r. *rozwinąć się.* = *wytłumaczyć się.* = *uwołnić się, wydobyć się.* Io scoppio dentro da un dubbio, s' i' non me ne spiego, *D. Purg.*

SPIEGATAMENTE, av. *jasno, wyraźnie.*

SPIEGATORE, s. m. *tłumacz, wykładacz.*

SPIEGATURA, SPIGAZIONE, v. SPIGAMENTO.

SPIEGAZZARE, v. a. *miąć, mietoszyć.*

SPIEGGARE, v. a. *często szpiegować.*

SPIETATAMENTE, av. *nie-litościwie.* [ścisłość]

SPIETATEZZA, s. f. *nie-litość.* SPJETATO, —TA, ad. *nie-litościwy, okrutny, nie-ludzki.*

SPIGA, s. f. *kłos.*

SPIGANARDI, —do, s. m. *Bot. spikanarda.*

SPIGARE, v. n. *kłosić się.*

SPIGATURA, s. f. *kłoszenie się.* = *czas w którym się zbiera kłosi.* [sek.]

SPIGHETTA, s. f. dim. *kłos.* SPIGIONARE, v. n. *wyprowadzić się z najętego domu.* = *Egli ha spigionato il pian di sopra, fig. brakuje mu piątej klepi w głowie.*

SPIGIONATO, —TA, p. ad. v. SPIGIONARE. = *nienajęty.* = *Donna spigionata, kobieta nie mająca kochanka.*

SPIGLIATAMENTE, SPIGLIATEZZA, SPIGLIATO, † v. SPEDITAMENTE, ec.

SPIGNERE, SPINGERE, v. a. *ir. pchać, pchnąć.* = *Spingere la guerra con vigore, zwać po pierać wojnę.* = *odpedzić, odeprzeć.* = *pobudzić, skłonić.* = *zmazać malowidło.*

SPIGNIMENTO, s. m. *popchnięcie.*

SPIGNITORE, s. m. —TRICE, s. f. *poбудziciel.*

SPIGO, s. m. *Bot. narduszek.*

SPIGOLAMENTO, s. m. —TURA, s. f. *zbieranie kłosów.*

SPIGOLARE, v. a. *zbierać kłosi.*

SPIGOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. *kłosarz, kłosarka.*

SPIGOLISTRA, s. f. *dewotka.* La quale è una vecchia picchiapetto —, *Bocc.*

SPIGOLISTRO, s. m. *dewot, świętoszek.* Così in luogo delli santi profeti d' Iddio, sono oggi alquanti spigolistri, e ipocriti, ec. *Cavale. Frutt.* Libelli e giornali spigolistri, *Giob.*

SPIGOLO, s. m. *kant, krąwędz.* = *trzcina żelazny na którym się osadza świeca przed obrazem świętego.*

SPIGOSO, —SA, ad. *kłosisty.*

SPILLACCHERARE, v. a. *skubać, wybierać wełnę.*

SPILLARE, v. a. *napocząć beczkę wina przewierciwszy w niej dziurkę.* = *szpiegować.* — i concetti o disegni del principe nè lecito è, nè sicuro, nè può riuscire, *Dav. Tac. Ann.* = v. n. *ciec.* Empirà interamente il vaso tutto, facendola — per l'orifizio, *Sagg. Nat. Esp.*

SPILLATURA, s. f. *napoczęcie beczki.* [karz.]

SPILLETTAIO, s. m. *szpil-*

SPILLETTO, s. m. *szpilka.*

SPILLETTONE, s. m. *accr duża szpilka.*

SPILLO, s. m. *szpilka.* = *fig. bodzić.* = *świderek do przewiercenia dziurki w beczce.* = *dziurka.* Esce col sangue il vin per uno —, *Ar. Or. Fur.*

SPILLUZZICAMENTO, s. m. *częste napoczynanie, kosztowanie.*

SPILLUZZICARE, v. a. *nadebrać trochę, napocząć, nadjeść i porzucić.* = *Chi spilluzzi ca non digiuna, chi zje choć odrobiny nie jest już z postem; najmniejsze przewroczenie narusza całe prawo.*

SPILLUZZICO, s. m. *krzta, odrobina.* A —, av. *cząstkowo, kapania.* Pagare a —, *placić kapania.* I soldati erano così a stento e così a — pagati, *Varch. Stor.* = *powoli, rozłazle, słamazarnie.* Fare o dire chechessia a —, *robić co słamazarnie, cedzić przez zęby, bakać.*

SPILORCERIA, s. f. *sknerstwo.*

SPILORCIO, —CIA, ad. *sknera, kutwa, śmażywieczeń.* SPILUNGONE, ad. *dług, długosz.* [ciare.]

SPIMACCIARE, v. SPIMUMAC-

SPINA, s. f. *Bot. kolec, ciern.* Cogliete le rose, e lasciate le spine stare, *Bocc.* = *Spina alba, głóg.* = *cervina, szaklak.* — *giudaica, bodzieniec, drzewo guzikowe.* Uva —, *agrest.* = *Fig. Esser sulle spine, siedzieć jak na szpilkach, niecierpliwieć się.* Cavare delle spine, *uwołnić z kłopotu.* = *žadło pszczoł.* = *Anat. kość pancerzowa.* = *ość rybna.* Non aver nè —, nè osso, *prov. być z kośćcami pocziwmy.* = *ćwikle do wybicia dziury w rozpalonym żelazie.* = *hań w ziarna.* = *trzcina, przetyczka, i t. d.* = *Spina fecciata, rurka do wytożenia fusów, lagru.* = *otwór przez który się wylewa z pieca kruszec roztopiony.*

SPINACE, s. m. *szpinak.* = *Mangiar spinaci, bass. szpiegować.*

SPINALE, ad. m. f. *pacierzowy, grzbielowy.* — *midolla, Anat. mlecz pacierzowy.*

SPINARE, v. a. *ukłóc cierniem.*

SPINELLA, s. f. *nabrzątkość pod kolanem konia podobna do ułogacziny.* = *rodzaj rubinu.*

SPINELLO, s. m. *lct. drapieżka.* [niszko, cierniowisko.]

SPINETO, SPINAIO, s. m. *ciern.*

SPINETTA, s. f. *frędzla jedwabna.* = *spinetla, gatunek kłobkordy.*

SPINGARDA, s. f. *machina do łamania murów*. = *armata wyszła teraz z użycia*.

SPINGARE, v. n. *dreptać nogami, podrygiwać, wierzcąc*. Forte spingava con ambe le pioletę, *D. Inf.*

SPINGERE, ec. v. **SPIGNERE**, ec. **SPINIFERO**, —RA, ad. *cierniorodny; ciernisty*.

SPINO, v. **SPINA**.

SPINOLA, **SPINUZZA**, s. f. *dim. mały cierni*.

SPINOSITÀ, —TADE, —TA-TE, s. f. *ciernistość*. = fig. *sęk*.

SPINOSO, —SA, ad. *ciernisty, kolczysty*. = fig. *trudny, przykry*. = s. m. *jeż*. Come disse lo — alla serpe, chi non ci può star se ne vada, prov. *komu się dobrze dzieje, ten nie dba o innych*.

SPINTA, s. f. *pchnięcie*. Andare a spinte, *być popychanym, nagłonym*. Lavorare a spinte, *pracować z przynudą*.

SPINTO, —TA, p. ad. v. **SPIGNERE**.

SPINTONE, s. m. *pchnięcie, szturchanie*.

SPINZAGO, s. m. *Ornit. szablodziob*.

SPIOMBARE, v. a. *oderwać płombowanie*. = *przewrócić, rozwalić*. = v. n. *dużo ważyć*.

SPIONE, s. m. **SPIONACCIO**, *peg. szpieg*.

SPIOVERE, v. n. *ir. prześtać padać (o deszczu)*.

SPIOVIMENTO, s. m. *ustanie deszczu*.

SPIOVUTO, —TA, p. ad. v. **SPIOVERE**. = *gładko spadający (o włosach)*. Il volto squallido, i capelli folti e spiovuti, le barbe arruffate e ondeggianti, *Giob.*

SPIPPOLARE, v. a. *pop. śpić, wać, nócić*. = *powiedzieć bez ogródki*. [ca.]

SPIRA, s. f. *śruba, węzłowni*. **SPIRABILE**, ad. m. f. *oddychalny*. L'aere —, *powietrze oddychalne*.

SPIRAGLIO, s. m. *przedeck*. = *otwór w murze do ścieku*. = fig. *skazówka, poszlaka*. = *Spiraglio di speranza, fig. promyk nadziei*.

SPIRALE, ad. m. f. *spiralny*. = s. f. *linia spiralna*.

SPIRAMENTE, av. *spiralnie*.

SPIRAMENTO, s. m. *dech, tchnienie wiatru*.

SPIRARE, v. a. e n. *wiać, powiewać (o wietrze)*. = *wyziewać, wybuchać*. Questo palude che gran puzzo spira, *D. Inf.* Egli spira dagli occhi fiamme orrende, *Mont.* = *oddychać*. Tu che spirando vai, vegendo i morti, *D. Inf.* = *wy-*

zionąć ducha. Rinaldo, e gli altri stavano come suole, chi padre, o madre, riguarda che spiri, *L. Pulc. Morg.* = fig. *odelchnąć, odpocząć*. = fig. *oddychać czem, np. zemstą*. Onde nel petto al nuovo Carlo spira vendetta, *Petr.* = *natchnąć*. Per modo, che Idio spirò in lui la sua grazia, *G. Vill.* = *przeczuć, przewo-*

chąć. = *upłynąć (o termine)*.

SPIRATORE, s. m. *dający natchnienie*.

SPIRAZIONE, s. f. *natchnienie*. = *poszlaka, wiadomość*.

SPIRITALE, ad. m. f. *duchowy*. = *nabożny*. Mi sarei confessata da lei, si spirital mi pareva, *Bocc.* [two.]

SPIRITALMENTE, av. *duchowo*.

SPIRITAMENTO, s. m. *opętanie przez czarta*.

SPIRITARE, v. n. *być opętanym przez czarta*. = *prześcasić się*. A che aver provocato con parole e minacce i Vitelliani, se ora spiritassono delle lor mani, e occhi? *Dav. Tac. Stor.* = *odejść od rozumu*.

SPIRITACCIO, —CIA, ad. *meco szalony*.

SPIRITATO, —TA, ad. *opętany*. = *szalony*. = *przelekniony*. = *mający przywidzenia*. Favellare come gli spiritali, *powtarzać za panią matką pacierz*.

SPIRITO, s. m. *duch*. — *santo*, *Duch S.* = *duch (anioł, diabeł)*. = *duch, cienie zmarłych*. = *duch, dech*. Non poteva raccogliere lo —, *Bocc.* = *duch, dusza*. Dare lo — a Dio, *rendere lo —*, *oddać, wyzionąć ducha*. = *umysł*. Soffrire di corpo e di —, *cierpieć na ciele i na umyśle*. Savio fu di scienza e d'uno aguto —, *G. Vill.* = *sila żywotna, zmysły*. Riavere, ricuperare gli spiriti, *odzyskać zmysły*. = *kompleksja, konstytucja ciała*. Siccome colui ch'era magro, secco e di poco —, *Bocc.* = *duch, umysł*. Tolga Idio che in romano — tanta viltà albergar possa giammai, *Bocc.* = *głowa, duch (osoba)*. — *malizioso, inquieto, duch złośliwy, niespokojny*. = *duch czego*. — *di gelosia, di contraddizione, duch zazdrości, sprzeczności*. = *życie duchowe, nabożne*. Darsi allo —, *oddać się życiu nabożnemu*. = *Esser rapito in ispirito, być w zachwyceniu*. = *Chim. spirytus, wyśkok*.

SPIRITOSAMENTE, av. *żywo, żywawo*.

SPIRITOSO, —SA, ad. *mo-*

chowny, duchowny. Da ogni corporale e spiritual bruttura rimonta, *Bocc.* = *Figliuolo*. —, *chrześny syn*. = *nabożny*. Provocami ancora l'affettuosio prego di molte persone spirituali e devote, *Pass.* = s. m. *sprawy duchowne, jurydykcyja duchowna*.

SPIRITUALITÀ, —TATE, —TATE, s. f. *duchowość*. = *po-
bożność*.

SPIRITUALMENTE, av. *duchownie, drogą duchowną*. = *duchowo, w duchu*.

SPIRO, s. m. * *duch, dech*. = *duch, dusza*. Vedi oltre fiammeggiar l'ardente — d'Isidoro, *D. Par.*

SPIRTALE, ad. v. **SPIRITUALE**. = *mający władzę nad duchami*. Avendo la spirital femmina seco, *Ar. Orl. Fur.*

SPIRTO, * v. **SPIRITO**.

SPISPISSARE, v. n. *świegotać, szczebiotać*. Come una rondinella, ec. allorchè i figliuolini sempre all'erta stan spispiassando colla bocca aperta, *Lall. En.*

SPIUACCIARE, v. a. *prze-
bijac pierzynie, i t. p.*

SPIUACCIATA, s. f. *kłaps*.

SPIUARE, v. a. *skubać*. = v. **SPIUACCIARE**.

SPIZZECA, *pop. v. SPILORCIO*.

SPIZZICARE, v. a. *szczypać*. = *Spizzicare la chitarra, brzdkać na gitarze*.

SPIZZICO, —A, av. *po odrobinie, po trochu, kapanina*. Far checcissima a —, *rozlaże ko robić*. Favellare a —, *cedzić przez zęby*.

SPIZZICONE, v. **SPIZZICO**.

SPLANCONOLOGIA, s. f. *anatomia trzewiów*.

SPIENALGIA, s. f. *Med. ból śledziony*.

SPIENALGICO, —CA, ad. *śledzionowy*. [cy.]

SPILENDETE, ad. *błyszczący*. **SPILENDEMENTE**, av. *z blaskiem*.

SPILENDERE, v. n. *błyszczec, jasnieć, świecić*.

SPIENDIDAMENTE, av. *przepysznie, wspaniale*.

SPIENDIDEZZA, **SPIENDIDITÀ**, —TATE, —TATE, s. f. *blask, świetność, przepych*.

SPIENDIDO, —DA, ad. *błyszczący, jasny*. = *świetny, wspaniały*. [DRE.]

SPIENDIMENTO, v. **SPIEN-**
SPIENDORE, s. m. *blask*. = fig. *blask, świetność*. È lo — del suo secolo, *jest światłem, pochodnią swego wieku*.

SPIENETICO, —CA, ad. *cho-*

ry na śledzionę. = dobry na ból śledziony.

SPLENICO, —CA, ad. śledzionowy.

SPLENIO, s. m. Anat. nazwisko dwóch muszkułów głowy.

SPODESTARSI, v. r. złożyć władzę; wyzuc się z czego.

SPODESTATO, —TA, p. ad. bezwładny, bezzilny. = fig. gwałtowny. A' di 14 del detto mese cominciò un vento austro spodestato, M. Vill.

SPODIO, s. m. Chim. ciało spalone na węgiel.

SPOETARSI, v. r. przestać być poetą. Torna il conto, o fratelli, a —, *Salv. Ros. Sat.*

SPOETIZZARE, v. a. odjąć urok poezji. — il cuore, oziębienie serca. Ma avvilita, spregevole (donna), mi perturba, m' affligge, mi spoetizza il cuore, *Silv. Pel.*

SPOGLIA, s. f. zwłoka, zrzucona lub odarta skóra zwierząt. = wyłyna, skóra węża. Gettar la —, zrzucić skórę, wylenić. Qual serpe fier che 'n nove spoglie avvolto d' oro fiammeggi, *Tass. Ger.* = zwłoki. Lasciando a terra la sua bella —, *Petr.* = liście opadłe. Come d' autunno si lievan le foglie l' una appresso dell' altra, infin che 'l ramo vede alla terra tutte le sue spoglie, *D. Inf.* = łup, zdobyć. Avran di me poco onorata —, *Petr.* = Le spoglie, resztki, szczątki. Le muraglie che in Roma furon fatte di spoglie antiche, *Vasar.*

SPOGLIAMENTO, s. m. —GIONE, s. f. ogolnienie, obnażenie, oddarcie. = ogolnienie, niedostatek.

SPOGLIARE, v. a. rozebrać, zdjąć odzież. — in camicia, rozebrać do koszuli. = wybierać z dzieła, robić wyciągi, wypisywać. = obdzierać. — alla strada, obdzierać po drogach. = fig. wyzuc z czego, pozbaczyć, ogolocić. Hanno cercato spogliarmi di quella gloria, ch' è pur mia, *Gal. Sag.* Alla fine fu egli spogliato dalla sua dignitate per sentenza di papa Innocenzo IV, *Brun. Tes.* = v. r. rozebrać się. Spogliarsi nudo, rozebrać się do naga. = fig. wyzuc się, ogolocić się. [roba.]

SPOGLIATOIO, s. m. garde-spoigliatore, s. m. obdzierający po drogach, rabuś.

SPOGLIATURA, —ZIONE, v. SPOGLIAMENTO.

SPOGLIAZZA, s. f. chłosta w gólkę. Toccare una —, dostać w gólkę. = Dare la — a una casa o a checchessia, fig. wyptrzątnąć dom, obrąć, okraść ze wszystkiego.

SPOGLIAZZATO, —TA, ad. napół nagi.

SPOGLIO, s. m. sprzęty, suknie. = wyciąg z autorów. = Fare lo — d' un libro, wypisać wyjątki z książki. = v. SPOGLIA.

SPOLA, s. f. czótnek, iglica tkacka. = Trar la — al co', fig. *D. Par. v. co.*

SPOLETTO, s. m. trzpień w iglicy tkackiej.

SPOLPAMENTO, s. m. obdzieranie mięsa.

SPOLPARE, v. a. obdzierać mięso od kości. = fig. wyzuc, ogolocić. = wycienić grunt. = v. r. spaść z ciała; fig. wyzuc się, ogolocić się. Perocchè il luogo u' fui a viver posto, di giorno in giorno più di ben si spolpa, *D. Purg.*

SPOLPATO, —TA, p. ad. v. SPOLPARE. La terra ec. spolpata affatto da tiranni, *Salv. Ros. Sat.* = Matto spolpato, istny waryat.

SPOLPPO, —PA, ad. odarty z mięsa. = niezmiernie chudy. = fig. szalenie zakochany.

SPOLTRARSI, SPOLTRIRSI, SPOLTRONIRSI, v. r. otrzęść się z lenistwa. Omai convien, che tu costi ti spoltre, disse il maestro, *D. Inf.*

SPOLVERAMURA, s. m. Buon. Fier. chartak, obdartus.

SPOLVERARE, v. a. otrząpać z pyłu; pościierać prochy. = wzruszać rolę. = fig. drabować archiwą. Spolvera archivi e leggi annali e cronache, *Buon. Fier.* = v. n. rozsypanie się w proch.

SPOLVEREZZARE, SPOLVERIZZARE, v. a. utrzc, utłuc na proch. = posypać, poprzyć, potrzęść prochem.

SPOLVEREZZO, SPOLVERIZZO, s. m. woreczek z rzadkiego płótna z węglem utartym na proch, używany do wycierania czego. = rysunek zrobiony za pomocą pocierania woreczkiem z węglem.

SPOLVERINA, s. f. chałat. SPOLVERINO, s. m. nazwisko mgły bardzo wilgotnej z morza powstającej w Livornie.

SPONDA, s. f. poręcz mostu, studni. = brzeg rzeki. = brzeg, krawędź łózka i t. p.

SPONDILO, s. m. Anat. pacierz, krążek kości pacierzowej.

SPONGIOSO, —SA, ad. gąbkowaty, gąbczasty.

SPONGITE, s. f. kamień gąbkowaty.

SPONIMENTO, s. m. wykład, tłumaczenie.

SPONITORE, s. m. wykładacz, tłumacz.

SPONSALIZIO, s. m. —ZIE, s. f. pl. zaręczyny.

SPONTANEAMENTE, SPONTANAMENTE, av. dobrowolnie.

SPONTANEITA, s. f. dobrovolność.

SPONTANEO, —NEA, ad. dobrowolny. Moto spontaneo, ruch dobrowolny. = Pianta spontanea, Bot. rośliny dziko rosnące.

SPONTONE, s. m. dzida, pika.

SPOPOLARE, v. a. wyłudnić. = v. r. wyłudnić się.

SPOPOLAZIONE, s. f. wyłudnienie.

SPOPPAMENTO, s. m. odłączenie dziecka.

SPOPPARE, v. a. odłączyć od piersi.

SPORCAMENTE, av. brudno.

SPORCARE, v. a. zbrudzić, powalać, splamnić.

SPORCHERIA, SPORCHEZZA, SPORCIZIA, s. f. swinstwo, brudza, plugawstwo.

SPORCO, —CA, ad. brudny, plugawy, niechędźny. = fig. sprośny.

SPORGERE, v. n. ir. wysta-
wać, sterczeć, wyskakiwać, być
wydatnem. = Sporgere la super-
na parte, *D. Par.* sięgać do nie-
ba. = v. a. wyciągnąć, wy-
tknąć. Ed egli sporgendo il brac-
cio fuori de' ferri col berretto in
mano, faceami ancor cenno, *Silv.
Pel. M. P.* Rinovata la zuffa, le
mani sporgevano agli assediati,
Dav. Tac. Stor.

SPORGIMENTO, s. m. v. POR-
GIMENTO. = część wystająca bu-
dynku.

SPORRE, v. a. ir. wykładać,
tłumaczyć, opowiadać. — un'
ambasciata, opowiadać posel-
stwo. = złożyć. Quivi soave-
mentemente sposse il carco soave, *D.
Inf.* = zrzucić. Potentemente lo
sposse da cavallo, *Guid.* = zdjąć.
= v. SPORRE.

SPORTA, s. f. koszałka do
noszenia jarzyn, owoców. =
koszałka mnichów kwestując-
cych.

SPORTARE, v. n. sterczeć,
wystawać. Gli facevano con maz-
zocchi grossi, perchè sportassero
in fuori assai, *Gell. Capr.*

SPORTELLA, SPORTELETTA,
SPORTELLINA, SPORICELLA, SPOR-
TICCIUOLA, s. f. dim. koszałeczka.

SPORTELLARE, v. a. otwo-
rzyć furtkę. — alcuno, przepu-
ścić kogo przez furtkę.

SPORTELETTI, SPORTELLI-
NO, s. m. dim. drzewiczki, fur-
teczka.

SPORTELO, s. m. furtka
w bramie. = drzwi do skle-
pu. Stare a —, mieć przymknię-
te drzwi w sklepie w dzień
święteczny. Non si tennero le
botteghe aperte, nè a — ma chiu-

se affatto, *Varch. Stor.*; fig. *niedowiedzieć*. Perch' ei da un occhio sta a —, *L. Lipp. Malm.* = *drzewiczki szafy*. — d' una finestra, *okiennica*. — d' una carrozza, *drzewiczki w powozie*.

SPORTO, —TA, p. ad. v. **SPORGERE**. = *wyciągnięty*. Quivi pregava colle mani sporte, *D. Purg.* = s. m. *wystawa, ganek*. Sotto il quale — *deliberò d' andarsene a stare infino al giorno, Bocc.*

SPOSA, s. f. *mloda mężatka*. = Sposa di Dio, *kościół katolicki*. Nell' ora che la — di Dio surge, *D. Par. E*, com' è detto, a sua — soccorre, *D. Par.* Così soccorre alla sua amata —, *Petr.*

SPOSALIZIO, s. m. —ZIA, s. f. **SPOSAMENTO**, s. m. *poślubienie, ślub*.

SPOSARE, v. a. *poślubić, pojąć za żonę*. Aggiugnendo, che con sua licenzia intendeva, ec. di sposarla, *Bocc.* = *wydać za mąż*. Io ho una sola, e unica figliuola vergine, la quale io vi voglio — se v' è in piacere, *Pass.* = * *łączyć*. Ma che dirò del sì profondo e grave cantor profeta che all' etrusche corde sposa l'arpa divina? *Filic.* = v. r. *pobrać się*. Pietro lietissimo e l' Angioletta più, quivi si sposarono, *Bocc.* = * *złączyć się*. Quai nasceran trionfi or che al guerriero trionfator Danubio tuo si sposa la formidabil Vistula famosa? *Filic.*

SPOSERECCIO, —CIA, **SPOSERESCO**, —CA, ad. *małżeński*. = *ślubny, weselny*.

SPOSINA, s. f. dim. *panna mloda, mężateczka*. = + v. *MONACANDA*.

SPOSITIVO, —VA, ad. *stujący do wykładu*.

SPOSITORE, v. **SPONITORE**.

SPOSIZIONE, s. m. *wyklad, tłumaczenie*. = *opowiadanie, wytłuszczenie*.

SPOSO, s. m. *mąż, małżonek*. Novello —, *pan młody*. I promessi sposi, *zaręczona para, państwo młodzi*.

SPOSSARE, v. a. *osłabić, zwątlić*. = v. r. *osłabić się*.

SPOSSATAMENTE, av. *bezsilnie*. [ność, *osłabienie*.

SPOSSATEZZA, s. f. *bezsilność*. **SPOSSATO**, —TA, p. ad. *osłabiony, wycieńczony*.

SPOSTARE, v. a. *ruszyć z miejsca; wyrugować, wyparować ze stanowiska*. = v. r. *ruszyć się z miejsca*.

SPRACCHE, s. m. *cmoknienie gębą napływający czego mocnego*. Con quel liquor che mi fa fare —, *Sacch. Rim.*

SPRANGA, s. f. *szpaga, klamra*. — d' uscio, *zasuwa u drzwi*. = *klamra u pasa*.

SPRANGARE, v. a. *spoić klamrą*. = *Sprangar usci, zasunąć drzwi*. = *chlasnąć*. — *calci, wierząc*.

SPRANGHE, s. f. pl. *sztaby żelaza z których się składa droga żelazna*.

SPRANGHETTA, s. f. dim. *sztabka, klamerka*. = fig. *ból głowy po upiciu się*. Ella ch' ancor del vin ha la —, *L. Lipp. Malm.* E per lui mai non molestala — nella testa, *Red. Bacc.*

SPRAZZARE, **SPRAZZO**, v. **SPRUZZARE**, **SPRUZZO**.

SPRECAMENTO, s. m. *trwonienie, marnowanie*.

SPRECARE, v. a. *trwonić, marnować*. Non è egli vero, che in generale sprechiamo la gioventù in vanità? *Silv. Pel.* = *Sprecare il fiato invano, na próżno gadać, groch na ścianę rzucać*. Dunque perchè spreca il fiato invano? *Cast.*

SPRECATORE, s. m. —TRICE, s. f. *marnotrawca, i. t. d.*

SPRECATURA, **SPRECO**, v. **SPRECAMENTO**.

SPREGEVOLE, **SPREGIEVOLE**, ad. m. f. *godzien pogardy*.

SPREGEVOLMENTE, av. *pogardliwie*. [dzenie.

SPREGIAMENTO, s. m. *gardzianie*. **SPREGIANTE**, ad. m. f. *gardzący*.

SPREGIARE, v. a. *gardzić*. **SPREGIATORE**, s. m. —

TRICE, s. f. *gardziciel, i. t. d.* **SPREGIO**, s. m. *pogarda*.

SPREGNARE, v. n. *zleźć, porodzić, powić*. = *ożrebić się, i. t. d.*

SPREMERE, v. a. *wyciskać, wytłaczać*. = fig. *wytłuszczać, wyrażać*.

SPREMIMENTO, s. m. **SPREMITURA**, s. f. *wyciskanie, wytłaczanie*.

SPRESSAMENTE, **SPRESSIONE**, v. **ESPRESSAMENTE**, ec.

SPRESSO, —SA, p. ad. v. **SPREMERE**. = *wyraźny*.

SPRETARSI, v. r. *zdjąć sutanę, wywlec się*.

SPREZZABILE, **SPREZZAMENTO**, **SPREZZARE**, ec. v. **SPREGEVILE**, ec.

SPRIGIONAMENTO, s. m. *wypuszczenie z więzienia*.

SPRIGIONARE, v. a. *wypuścić z więzienia*.

SPRILLARE, v. a. *wyciskać sok*. Benedetto quel claretto, che si sprilla in Avignone, *Red.*

SPRIMACCIARE, **SPRIMACCIA**, v. **SPIMUMACCIARE**, ec'

SPRIZZARE, v. **SPRUZZARE**.

SPRIZZATO, —TA, p. ad. *opryskany*. = *nakrapiany*.

SPROCCATURA, v. **INCHIODATURA**.

SPROCCHETTO, s. m. dim. *gałzka*.

SPROCCO, s. m. *latorośl, wypustek*. = *więć skrócona do związania drzewa*. = *polano*.

SPROFONDAMENTO, s. m. *zawalenie się*.

SPROFONDARE, v. n. *zawalić się, zapasć się*. = fig. *zginąć, przepaść*. = v. a. *obalić, zgładzić, zburzyć z kretelem, zgładzić, wytępić*. = v. r. *rozstać się, zapasć się (o ziemi)*.

SPROFONDATO, —TA, p. ad. v. **SPROFONDARE**. = *bezdenne*. Profondo sprofondato, *głębia, przepaść, topiel bezdenna*.

SPROMETTERE, v. a. ir. *odwołać obietnicę*.

SPRONAIA, s. f. *rana od ostrogi*.

SPRONAIO, s. m. *ostrogarz*.

SPRONARE, v. a. *spiąć, ścisnąć, ukłóć ostrogą*. = fig. *dość bodźca, podniecać, pobudzać*. Varie (nazioni) di lingue, d' arme, e delle gonnie, all' alta impresa caritate sprona, *Petr.* = *Spronać le scarpe, scherz. iść piechoto*. Ripone il libro e sprona poi le scarpe, *L. Lipp.*

SPRONATA, s. f. *spięcie, ukłóć ostrogą*. = fig. *bodziec, podniecia*.

SPRONATO, —TA, p. ad. v. **SPRONARE**. = *przy ostrogach*.

Canespronato, pies z ostrogami.

SPRONE, s. m. *ostroga*. Dar di —, *spiąć ostrogą*. A spron battuto, av. v. *czwał*. Venire, andare a spron battuti, *pędzić co tchu na koniu*. E così salito a cavallo n' andò a spron battuti al Palazzo de' Signori, *Fr. Sacch.*

Nè stette molto ch' il secondo ne viene a spron battuti, *L. Lipp.*

Malm. = fig. *bodziec, podniecia*. = *Sproni, wypustki na pniu drzewa*. = *pazur koguta, psa*. = *Bot. ostroga*.

SPRONELLA, s. f. *kółko lub gwiazdeczka u ostrogi*.

SPROPIARE, v. a. *wyvla-szczyć, wyzuc, pozbawić*. = v. r. *wyzuc się*.

SPROPIAZIONE, s. f. *wyvla-szczenie*.

SPROPORZIONALE, ad. m. f. *nieproporcjonalny*.

SPROPORZIONALITÀ, s. f. *nieproporcjonalność*.

SPROPORZIONARE, v. a. *zrobić nieproporcjonalnem*.

SPROPORZIONATAMENTE, av. *nieproporcjonalnie*.

SPROPORZIONE, s. f. *dysproporcja*.

SPROPOSITACCIO, s. m. *peg. gruby błąd.* [POSITO.]

SPROPOSITAGGINE, v. SPRO-
POSITARE, v. n. *wy-
strzelić bąka, bredzić, gadać
od rzeczy.*

SPROPOSITAMENTE, av.
niedorzecznie.

SPROPOSITATO, —TA, p.
ad. v. SPROPOSITARE. = *niedo-
rzeczny.*

SPROPOSITO, s. m. *brednia,
niedorzeczność.* A —, av. *niedo-
rzecznie.*

SPROPOSITONE, s. m. *accr.
gruby błąd.* [RE, ec.]

SPROPRIARE, ec. v. SPROPIA-
SPROVEDERE, v. a. i. *obrać
z czego, ogolić.*

SPROVEDUTAMENTE, av.
*niespodzianie, znienacka. =
nieostrożnie, niebacznie.*

SPROVEDUTO, —TA, SPROV-
VISTO, —TA, p. ad. *nieopatrzony,
ogolony, znienacka zasko-
czony. La stoltizia di quelli, che
si promettono lunga vita, ec. e
poi la morte gli truova sprove-
duti, Cavalc. Frutt. = Alla
sproveduta, alla sprovvista, av.
niespodzianie.*

SPRUFFARE, v. SPRUZZARE.
SPRUNARE, v. a. *wycinać
ciernie.*

SPRUNEGGIO, SPRUNEGGIOLO,
s. m. *Bot. ostokrzew.*

SPRUZZAGLIA, s. f. *mor-
szczyna.* [skanie.]

SPRUZZAMENTO, s. m. *pry-
spruZZARE, v. a. pryskać.*

Lo stesso Corineo, ec. spruzzando
di chiar' onda i suoi compagni, li
purgò tutti, *Car. En. = napró-
żyć, posypać.* Di quante ama-
rezze è spruzzata la dolcezza del-
la umana felicità ! *fig. Varch.
Boez. = nakrapiać.* Poi de' co-
lor più vaghi, ec. l'ale spruzzasti
al vagabondo insetto, *Mont.*

SPRUZZATO, —TA, p. ad. v.
SPRUZZARE. = *Spruzzato di lette-
re, fig. który trochę tylko liźnął
jakiej nauki.*

SPRUZZO, s. m. *plusk wody.*
Di bere e di mangiar n'accende
cura l'odor ch' esce del pomo e
dello sprazzo, *D. Purg. = prysk.*
Scuoter l'acqua volendo ond'
eran molli, lo — ne spandean su
i circostanti, *Cast.*

SPRUZZOLARE, v. n. *pokra-
piać, prosiżyć, mżyć.*

SPRUZZOLATO, —TA, p. ad.
v. SPUZZOLARE. = *nakrapiany,
centkowany.* Era verde, e spruz-
zolato per tutto di macchiette
gialle, rosse, e turchine, *Red. Ins.*

SPRUZZOLO, s. m. *prysk.*

SPUGNA, s. f. *gąbka.* Dar di
—, *pociągnać gąbką. = kamień
gąbkowaty, pumex.*

SPUGNOSITÀ, —TADE, —TA-
TE, s. f. *gąbkowatość, gąbca-
stość.*

SPUGNOSO, SPUGNITOSO, —SA,
ad. *gąbkowaty, gąbcasty.*

SPULARE, v. a. *wiać, opalać.*
SPULCELLARE, SPULZELLARE,
v. a. *rozprawiczyć.*

SPULCIALETTI, s. m. f. *stuga
wypędzająca pchły z łóżka. =
chartak, kapcan.*

SPULCIARE, v. a. e. r. *wypę-
dzać pchły.*

SPULEZZARE, SPULEGGIARE,
v. n. *drapać, czmychać.*

SPULEZZO, s. m. *czmychanie.*

SPUMA, s. f. *piana.*

SPUMANTE, SPUMEGGIANTE, ad.
m. f. *pieniący się, zapieniony.*

SPUMARE, SPUMEGGIARE, v. n.
pienić się.

SPUMOSO, —SA, SPUMIFERO,
—RA, ad. *spieniony, zapieniony.*

SPUNTARE, v. a. *stepić ostrze.*

L'arco a ferire intento amor mi
tolse, e mi spuntò gli strali, *Filic.*
= *fig. zatrzymać.* Fatto ha d'
orgoglio al petto schermo tale,
ch' ogni saetta li spunta suo cor-
so, *D. Rim. = wymazać z księ-
gi dług zapłacony.* = Spuntare
alcuna cosa, *fig. przezwyciężyć
trudność.* Egli è stato il primo
dopo gli antichi, che ha trovato
il modo di — colla tempera de'
suoi ferri il perfidioso porfido,
*Cell. Oref. = dopiąć, dokazać,
dokonać.* S' ella piglia un im-
pegno, riesce poi anche a spuntar-
lo, *Manz. = v. n. dnieć, suitać.*

Allo spuntar dell' alba, o *suicite.*
Spunta un raggio di giorno, *U.
Fosc.* Spuntava in ciel la mattu-
tina stella, *Fort. Ricc. = rozwi-
jać się (o kwiatach).* Ed era bella
e fresca come rosa che spunti al-
lora allora fuor della bocca, *Ar.
Orl. Fur.* Or qui surga il villan,
nè tempo aspetti di veder già —
le frondi e i fiori, *Alam. Colt. =
wytknąć głowę, okazać się, po-
jawić się.* Poi vedendo — il ser-
gente, ci pregavano di tacere fin-
ché questi fosse partito, *Silv.
Pel. = Spuntar la barba, le cor-
na, wysypywać się, wyrażać
(o brodzie, rogach).* Dalla testa
spuntavano due lunghissime an-
tennette aguzze, composte di
molti, e molti nodi, *Red. Ins.
= v. r. stepić się.* Quando l' col-
po mortal laggii discese ove solea
spuntarsi ogni saetta, *Petr.*

SPUNTATURA, s. f. *odcięcie
ostrza, końca. = ostrze odcięte.*

SPUNTELLARE, v. a. *odjąć,
usunąć podpory.*

SPUNTO, s. m. *deficit w kas-
sie, = kwaśne wino.*

SPUNTO, —TA, ad. *blady,
wybladły.*

SPUNTONATA, s. f. *pchnięcie
piką. = fig. obmowa.*

SPUNTONE, s. m. SPUNTONCI-
NO, SPUNTONCELLO, dim. *pika,
dzida. = Spuntoncello della ve-
spa, ząbło osy.*

SPUNZECCHIARE, v. a. *ukłóć
żądlem.*

SPURGAMENTO, s. m. *czy-
szczenie. = brudy, plugastwo.*

SPURGARE, v. n. *krząkać,
odkrząkać, spluwać. = v. a.
czyścić, chędożyć. = v. r. oczy-
ścić się z zarzutu.*

SPURGAZIONE, s. f. *oczy-
szczenie.*

SPURGO, s. m. *plucie. = plwo-
cina.*

SPUTACCHIARE, v. n. e. r.
spluwać. = v. a. pluć na kogo.

SPUTACCHIERA, s. f. *splu-
waczka.*

SPUTACCHIO, SPUTAGLIO, s. m.
plwocina.

SPUTARE, v. a. *pluć. = san-
gue, pluć krew. = rzucić.* I
mangani e balestre disordinavano
i Barbari, sputando sassi, *Dav.
Tac. Ann. = pop. Sputar tondo,
dąć, dodawać sobie znaczenia.*
— sentenze, *sadzić sentencya-
mi. = parole, sadzić się na
piękne wyrażenia. — sennio,
popisywać się z rozumem. —
bottoni, ogadywać, szkalować.*

SPUTAROLA, s. f. *spluwa-
czka.*

SPUTASENNO, s. m. *człowiek
popisujący się z rozumem.*

SPUTATO, —TA, p. ad. v.
SPUTARE. = *wykapany.* Egli par
suo padre pretto, e sputato, to
wykapany ojciec.

SPUTATONDO, s. m. *odmi-
geba.*

SPUTO, s. m. *plwocina.*

SQUACCHERA, s. f. *rzadkie
gówno.* Pranzare a —, *bass. wy-
pchnąć kądun cudzym obiadem.*

SQUACCHERARE, v. n. *trząść.
= fig. uwinąć się.*

SQUACCHERATAMENTE, av.
Ridere. = chychotać się.

SQUACCHERATO, —TA, ad.
rozmiękły. Uve squaccherate,
miękkie, przestale winogrona.

Stiles squaccherato, *styl rozlazły.*
= *Riso squaccherato, chych.*

SQUADERNARE, v. a. *prze-
wracać karty, wartować księ-
gi. = pokazać, wypiąć.* E per
tentargli nella pacienza, le chiap-
pe squaderò, *con riverenza, L.
Pulc. = wytrzeszczyć.* Un par
d' occhiacci orlati di sapore così
addosso a un tratto gli squader-
na, *L. Lipp. = rozwinąć.* La
camicia da piè fregiata e nera ec.
squaderna fuori, *e tagliane un
buon brano, L. Lipp. = fig. zmie-
rzyć wzrokiem. — dalla pianta*

del piè sino a' capelli, *zmierzyć wzrokiem od stóp do głów*. = v. r. Nel suo profondo vidi, che s' interna, legato con amore in un volume ciò che per l'universo si squaderna, *D. Par... co się objawia w całym świecie*.

SQUADRA, s. f. *węgielnica*. A —, *pod kątem prostym*. Fuor di —, *pochyło, ukośnie*. = Fig. Esser fuor di —, *usciř di —, zepsuć się, wyjść z regularności i t. d.* = Mil. *oddział wojska, hufiec*. Affermava esser poco meno che cento squadre d' uomini d' arme, *Guicc.* = *grono osób*. Di filosofi altrove e di poeti si vede in mezzo un' onorata —, *Ar. Orl. Fur.*

SQUADRARE, v. a. *ustawić za pomocą węgielnicy, pod kątem prostym*. = *obciąć pod kątem prostym*. = Fig. *zmierzyć kogo oczyma*. Incontrai per una strada il duca Pierluigi, il quale mi squadro e mi conobbe, *Cell. Vit.* Ben ben lo squadra e dice : egli è pur desso, *L. Lipp.* = *mierzyć, opisywać*. Qual gli dipinge il corso de' pianeti, questi la terra, quello il ciel gli squadra, *Ar. Orl. Fur.* = *ćwiertować; skruszyć, rozedrzeć*. Chi verrà mai che squadre questo mio cor di smalto, *Petr.* = *wytknąć, pokazać*. Le mani alzò con amenduo le fiche, dicendo tolli Dio, ch' a te le squadro, *D. Inf.*

SQUADRO, s. m. *mierzenie węgielnicy*.

SQUADRONARE, v. a. *uszynkować w szwadrony*. = v. r. *uszynkować się w szwadrony*.

SQUADRONE, s. m. *SQUADRONCELLO*, *SQUADRONCINO*, dim. *szwadron*. = *batalion*.

SQUAGLIAMENTO, s. m. *topienie*.

SQUAGLIARE, v. a. *topić, rozpuszczać*. = fig. *trawić, niszczyć*.

SQUALLEDEZZA, s. f. *bladłość*.

SQUALLIDO, —DA, ad. *chudy, blady*. Il volto aveva squallido e macilente, *Lasc. Nov.* = *szpeły, wypłowiały*. = fig. *ciemny*.

SQUALLORE, s. m. *bladłość*.

SQUAMA, s. f. *łuska rybia*. = *Bot. łuszcza*.

SQUAMOSO, —SA, ad. *łuszczysty*. = *łuskowaty*.

SQUARCETTO, s. m. dim. *male*

rozdarcie. = *kawalek oddarty*.

SQUARCIAMENTO, s. m. *dar-*

cie.

SQUARCIARE, v. a. *drzeć,*

podrzeć. Dunque ora è 'l tempo ec. da squarciare il velo ch' è stato avvolto intorno agli occhi nostri, *Petr.* Tante (carte) ne

squarcio, *Petr.* Che del futuro mi

squarcio 'l velame, fig. *D. Inf.*

SQUARCIASACCO, av. *Guardare a —, krzywem okiem patrzeć*. E se la matrigna l' avea prima guardato in cagnesco, ora lo guato a —, *Fr. Sacch.*

SQUARCIATA, s. f. *rozdarcie*.

SQUARCIATORE, s. m. —**TRICE**, s. f. *rozdzierający, i t. d.*

SQUARCIATURA, s. f. *podarcie*.

SQUARCINA, s. f. *scherz. kor-*

SQUARCIO, s. m. *rozdar-*

cie. = *szrama, krysa*. = *kawalek*. A squarci, po kawalku.

= Squarcio d' un libro, *wyciąg, wyciątek z książki*.

SQUARQUOIO, —IA, ad. *nie-*

chlujny, plugawy (o starych).

SQUARTAMENTO, s. m. *ćwiertowanie*.

SQUARTAPICCIOLI, s. m. *smażyniec*.

SQUARTARE, v. a. *ćwiertować*. = Squartare lo zero, fig. *skępić, liczyć krupy*. = fig. *grozić, odgrażać się, przechwalać się*.

SQUARTATA, s. f. *ćwiertowanie*. Fare una —, fig. v. **SQUARTARE**.

SQUARTATOIO, s. m. *topor rzeźniczy*.

SQUARTATORE, s. m. *ćwiertujący*. = *junak*.

SQUASIMODEO, s. m. *cymbał, bawian, jolop*. = inter. *dabóg*. = *naprzykład*.

SQUASSAFORCHE, s. m. *urwis, wisielec*.

SQUASSAMENTO, s. m. *trzęsienie*.

SQUASSARE, v. a. *trząść*.

SQUASSO, s. m. *wstrząśnienie*.

SQUILLA, s. f. *dzwonek*. = *Bot. morska cebula*.

SQUILLANTE, ad. m. f. *dzwieczący, głośny*.

SQUILLARE, v. n. *dzwiezczeć*.

= fig. *rozlegać się, stynąć*. Onde avverrà, che dopo mille e mille anni altamente, e 'n prose, e 'n rime, e 'n carmi dall' altrui bocca or l' una or l' altro squille, *Varch. Son. past.* = *lecieć szybko*

lotem. E lo smeriglio si vede — di cielo in terra, e la rondine ha innanzi, *L. Pulc.* = v. a. *głosić, rozgłaszać*. Tromba ne va per la città squillando della battaglia il sanguinoso accento, *Car. En.*

SQUILLETTO, s. m. dim. *świder*.

SQUILLO, s. m. *głos dzwon-*

ka. = *świder, v. spillo*.

SQUINANZIA, s. f. *ślinogorz,*

zapalenie gardła.

SQUISITAMENTE, av. *wybor-*

noś.

SQUISITEZZA, s. f. *delikatność, wykwintność gustu*. = *uysmienność*.

SQUISITO, —TA, ad. *wybory, wysmienity*.

SQUITTINARE, v. a. *głosować, kreskować*.

SQUITTINATORE, s. m. *głosujący, kreskujący*.

SQUITTINO, s. m. *głosowanie, kreskowanie, wotowanie*. = *zgromadzenie głosujące na co*.

SQUITTIRE, v. n. *ir. gonić głosem; skowyczeć, skomleć*. = *kwiczeć, piszczeć*.

SRADICAMENTO, s. m. *wykorzenienie*.

SRADICARE, v. a. *wykorzenić*.

SREGOLATAMENTE, av. *nie-*

regularnie.

SREGOLATEZZA, s. f. *nieregularność*.

SREGOLATO, —TA, ad. *nie-*

regularny, nieporządnny, nie-

rzędny.

SREVERENTE, **SREVERENTE-**

MENTE, **SREVERENZA**, v. **IRREVE-**

RENTE, ec.

SRUGGINIRE, v. a. *ir. odchę-*

dożyć ze rdzy.

STA, pron. f. zamiast **QUESTA**.

Sta notte, sta sera, *tej nocy, tego*

wieczora.

STABBIARE, v. n. *hurtować*

owce. = v. **CONCIMARE**.

STABBIATURA, s. f. *hurtowanie owiec*. = *gnojenie pola*.

STABBO, s. m. *gnój*. = *hur-*

ty, lasy na owce.

STABILE, ad. m. f. *stały, trwa-*

ły. = *Beni stabili, dobra nieru-*

chome.

STABILIMENTO, s. m. *ustan-*

nowienie. = *ustalenie, ugrun-*

towanie. = *zakład naukowy*

lub inny.

STABILIRE, v. a. *ir. utwier-*

dzić, ustalić. — in soglio, *usta-*

lić na tronie. = *ustanowić, po-*

stanowić. — un principio, *usta-*

nowić zasadę. — per legge, *po-*

stanowić prawem. — la mo-

narchia, la forma di governo,

certe regole, ustanowić monar-

chią, i t. d.

STABILITÀ, —TADÉ, —TATE,

s. f. *stałość, trwałość*.

STABILITORE, s. m. —**TRI-**

CE, s. f. *ustanowiciel, i t. d.*

STABILIMENTE, av. *stale*.

STACCA, s. f. *kółko żelazne*

w murze do wetknięcia cho-

ragwi.

STACCAMENTO, s. m. *odwija-*

zanie. = *rozłączenie się*.

STACCARE, v. a. *odwijać;*

oderwać. = *zdyć co powie-*

szonego. = *rozłączyć*. Staccare i cavalli dalla carrozza, *wyprząz konie*. = *Staccare l' occhio da*

chechessia, oderwać wzrok od

czego. = v. r. rozłączyć się, rozstać się z kim. A me conviene tanto aspettar ch'ei da color si stacchi, Buon. Fier.

STACCATO, —TA, p. ad. odwiązany, i. t. d. = Mus. wybitny.

STACCIAIO, s. m. sitarz.

STACCIARE, v. a. przesiewać.

STACCIATA, s. f. ilość maki od razu wziętej na sito. = rozdaj płacka. [wanie.

STACCIATURA, s. f. przesiewanie. STACCIO, s. m. sito. Fare lo —, o il pentolino, gusłować za pomocą sita w celu odzyskania rzeczy zgubionych, i. t. p.

STADERA, s. f. STADERONE, s. m. accr. STADERINA, s. f. dim. bezmian, przemian. = scherz. szpada. Cinsimi la stadera, Buon.

STADICO, v. STATICO.

STAFFA, s. f. strzemię. = Essere col piede in istaffa, mieć jedną nogę w strzemieniu, być na usiadanem. Perder le staffe, zgubić strzemiona, wypuścić nogi ze strzemion; fig. zważywać, oszaleć. Tirare alla —, zezwolić na co niechętnie. Tener il piede in due staffe, prov. nosić płaszcz na obu ramionach, na dwóch sztukach siedzieć. = Anal. strzemię. = brzękadło. = forma złotnicza.

STAFFARE, STAFFEGGIARE, v. n. wypuścić nogi ze strzemion. Rinaldo staffeggiò dal piè sinistro, L. Pulc.

STAFFETTA, s. f. dim. strzemiönko. = sztafeta. A —, sztafeta. Ungiardo un suo scudier spaccia a —, Ar. Orl. Fur.

STAFFIERE, s. m. koniuszy. = lokaj, pacholek.

STAFFILAMENTO, s. m. smaganie pułstkiem.

STAFFILARE, v. a. smagać pułstkiem.

STAFFILATA, s. f. v. STAFFILAMENTO. = fig. szyderstwo.

STAFFILATORE, s. m. zadający chłostę pułstkiem.

STAFFILATURA, v. STAFFILAMENTO. [bat.

STAFFILE, s. m. pułstko. = STAGGIMENTO, s. m. STAGGINA, s. f. Leg. zajęcie, zatradowanie dobr. = Staggina, depozyt.

STAGGIO, s. m. tyczka do podporcia rozwieszzonej sieci. = v. OSTAGGIO.

STAGGIRE, v. a. ir. zając, zatradować, zagrabić dobra. = Staggire in prigione alcuno, przytrzymać kogo w więzieniu. = Staggire il tempo, wyznaczyć czas.

STAGGITORE, s. m. komornik zajmujący dobra na rzecz wierzyciela. = fig. uskróniciel.

STAGIONACCIA, s. f. peg. brzydka pora roku.

STAGIONAMENTO, s. m. —TURA, s. f. doprowadzenie do dojrzałości, dojrzałość.

STAGIONARE, v. a. doprowadzić do dojrzałości. = v. r. ugotować się.

STAGIONATO, —TA, p. ad. dojrzały, wystały.

STAGIONE, s. f. pora roku. = czas, pora.

STAGLIARE, v. a. ociesać z grubszego. = Com. obrachować hurtem.

STAGLIATO, —TA, p. ad. v. STAGLIARE. = Andare alla stagliata, iść na przelaj. = av. Parlare stagliato, mówić wyrażnie.

STAGLIO, s. m. Com. rachunek hurtowy.

STAGNAIO, s. m. konwisarz.

STAGNAMENTO, s. m. zata-mowanie.

STAGNARE, v. a. rozlać się jak staw; stać, gnić, niemieć odchodu. Dell'acqua che nel detto lago stagna, D. Inf. = v. a. zata-mować. Il suo sugo stagna il sangue del naso, Cresc. = wy-czerpać, osuszyć. L'uno bee più e l'altro meno, senza stagnar la fontana, Brun. Tes. = v. a. zalać, zatopić. Il fiume d'Arno stagna tutto questo piano, Bocc.

STAGNARE, v. a. pobiełać cyną. [olej, ocet.

STAGNATA, s. f. naczynie na STAGNATURA, s. f. pobielanie cyną.

STAGNEO, —EA, ad. cynowy.

STAGNO, s. m. staw.

STAGNO, s. m. cyna. = cynowe naczynie.

STAGNONE, s. m. accr. stawisko. = duże cynowe naczynie.

STAGNUOLO, s. m. cynowe naczynie. = listek cyny. = Stagnuoli, pop. fałszywe pieniądze.

STAIIO, s. m. miara rzeczy sypkich, różnej wielkości.

STAIORO, pl. f. STAIORA, s. m. tyle gruntu ile zasiał można miarą zwana STAIIO.

STALATTITE, s. f. Min. stalaktyt, kamień wiszący w kształcie sopła w grotach.

STALLA, s. f. di cavalli, stajnia. — di buoi, obora. — di pecore, owczarnia. = Serrar la — per duti i buoi, prov. zamykać stajnię kiedy konia ukradziono, mądry Polak po szkodzie.

STALLAGGIO, s. m. stajenne.

STALLARE, v. n. stać w stajni. = paskudzić (o zwierzętach).

STALLATICO, s. m. gnój bydły. [ka.

STALLETTA, s. f. dim. stajenne. STALLIERE, s. m. chłopak stajenny.

STALLIO, ad. m. Cavallo —, koń stojący długi w stajni.

STALLO, s. m. pobyt, mieszkanie. Ne sia sì grave —, che tu il faccie fallo, Brun. Tesor. Qui è buono —, faciamoci tre tabernacoli, Cavalc.

STALLONE, s. m. ogier. = chłopak stajenny.

STAMANE, STAMANI, STAMATINA, av. dziś rano.

STAMBECCO, v. CAMOZZA.

STAME, s. m. najcięższe włókno wełny. = Lo stame della vita, fig. nic życia. = Bot. pręcik.

STAMIGNA, s. f. płótno z szerści koziej.

STAMINEO, —NEA, STAMINIFERO, —RA, ad. Bot. pręcikowy.

STAMPA, s. f. druk, drukowanie. Dare alla —, dać do druku. Andare alla —, pójść do druku. = drukarnia. = sztych, rycina. Stampe in rame, tablice rżnięte na miedzi, sztychy, rycin. = Stampa delle monete, stępel mennicy. = fig. rodzaj, gatunek. Perché l'opere sue di quella — vedere aspetta il popolo ed agogna, Ar. Orl. Fur.

STAMPABILE, ad. m. f. mogący być drukowanym.

STAMPANARE, v. a. rozedrzeć, rozszarpać.

STAMPARE, v. a. drukować. = wyciskać, odciśkać. E gli occhi porto per fuggire intenti dove vestigio uman la rena stampi, Petr. = Fig. Stampar nell'animo, wrazić, wpoić w umysł. — fanciulli, płodzić dzieci.

STAMPATORE, s. m. drukarz. = Stampatore di zecca, mincarz.

STAMPELLA, s. f. kula. Andare con le stampelle, chodzić na kulach.

STAMPERIA, s. f. drukarnia.

STAMPITA, s. f. muzyka, śpiew. Con una sua viola suonò alcuna —, Bocc. = długa i nudna mowa. = halas, wrzask. In quel che costui fa questa — l'armata finalmente è comparita, L. Lipp. [LA.

STANCACAVALLLO, v. GRAZIO-STANCAMENTO, s. m. zmęczenie, strudzenie.

STANCARE, v. a. zmęczyć, strudzić, znużyć, zmordować. = v. r. zmęczyć się. = v. n. podupać na siłach, ustać, osłabnąć. Perché impossibil veggio che la natura in quel ch'è uopo stanchi, D. Par.

STANCHETTO, —TA, ad. nie-co znużony. [zący.

STANCHEVOLE, ad. m. f. nu-STANCHEZZA, s. f. znużenie.

STANCO, —CA, ad. znużony, strudzony, zmęczony, zmordowany.

wany. = Mano stanca, lewa ręka. Volgemmo e discendemmo a mano stanca, *D. Inf.*

STANGA, s. f. drąg, kolek, tyczka. = szaragi do wieszania sukien. I panni rifanno le stanghe, prov. suknia zdobi człowieka. = Stanghe d' una carretta, *holoble.*

STANGARE, v. n. zaprzeć drągiem. [*drągiem.*]

STANGATA, s. f. uderzenie **STANGHEGGIARE**, v. a. ostro z kim postępować.

STANGHETTA, s. f. dim. drążek. = rygiel. = tortura na nogi. Ma nè corda, nè dado, nè — ec. nol poteron mai far mutar d'opinione, *Fir. As.*

STANGONATA, s. f. uderzenie drągiem. [*drąg.*]

STANGONE, s. m. accr. duży **STANOTTE**, av. tej nocy.

STANTE, s. m. chwila, moment. In uno —, natychmiast. In questo —, w tej chwili, teraz.

STANTE, ad. m. f. stojący, będący, zostający. — la detta oste a Genova, *G. Vill.* = Stante in piede, stojący na nogach. = Bene, male —, dobrze, źle się mający. = bieżący (o miesiącach). La vostra de cinque —, list twój z dnia piątego bieżącego miesiąca. = Stante tal cosa, gdy tak się rzecz ma. = av. Non molto —, niedługo potem. Non molto — partori un bel figliuolo maschio, *Bocc.* = Stanteche, gdy, z powodu, ponieważ.

STANTEMENTE, av. usilnie. **STANTIO**, —TIA, ad. usilnie, zleżały, zwietrzały, zgniły. Uovo stantio, zaśmiardłe jajo.

STANTUFFO, s. m. stępel w pompach.

STANZA, s. f. stancya, pokój, izba. = mieszkanie, pobyt. Pia-cendogli la —, là con ogni sua cosa si tornò, *Bocc.* = kwatery wojskowa, leże. = strofa. = pieśń kościelna.

STANZA, —ZIA, s. f. usilna prośba, naleganie. A — d'uno, na czyje prośbę.

STANZA, s. f. moment, chwila. In questa —, tymczasem. Con grande —, natychmiast.

STANZACCIA, s. f. peg. brzydka stancya.

STANZETTA, **STANZIOLINA**, **STANZIUOLA**, s. f. dim. **STANZIBOLO**, **STANZINO**, **STANZINUCCIO**, s. m. dim. stancyka, izdebka.

STANZIALE, ad. m. f. staty, ciągły, nieustający. = staty, regularny (o wojsku); stojący garnizonem, będący na zato-dze. Le truppe del governatore non erano di gran momento; avea due centinaia di stanziali, *Botta.*

STANZIAMENTO, s. m. prze-pis, rozporządzenie.

STANZIARE, v. n. mieszkac, osiadac. = stać po kwaterach, na leżach zimowych. Si mettesse in ordine un esercito di diecimila soldati, il quale stanziando nelle provincie di mezzo ec. *Botta.* = + uchwalić, postanowić. Stanziò che si pagasse annualmente dalla camera del comune, *M. Vill.* = sądzić, mniemać. Ma il fatto è d'altra forma che non stanzi, *D. Purg.* = v. a. posta-wić. In questo spazio è stanziato un ponte, *G. Vill.*

STANZONE, s. m. accr. duża stancya.

STARE, v. n. stać. — in piedi, stać na nogach. Sta su, wstań. Chè chi possendo star, cadde tra via, degno è che mal suo grado a terra giaccia, *Petr.* = stanąć, zatrzymać się. Pregava lo re e i capitani che stessono, e tenessono la gente a schiera, *G. Vill.* = stać, zostawać, znajdować się. — a campo, stać w obozie. — a guardia, alla vedetta, stać na warcie, na wedecie. — in casa, być w domu, nie wychodzić z domu. Non fa per te di star fra gente allegra, *Menz. Art. poet.* = zatrzymać się, zamieszkać. Stettimi in un de' più dilettevoli luoghi, che fosse mai, *Bocc.* = mieszkac. — di casa, mieszkac gdzie. Dove sta di casa il S. N. ? gdzie mieszka pan N. ? Deliberò di andare a starci alquanto con lei, *Bocc.* — a pigione, mieszkac w najętym domu. = leżeć. Lione sta tra la Sona ed il Rodano, *Lyon leży między Soną i Rodanem.* = zostawać, pozostawać. Perciò statti pianamente insino alla mia tornata, *Bocc.* = poprzestać, powstrzymać się od czego. Gianotto non istette per questo, che egli, passati alquanti di, non gli rimovesse simiglianti parole, *Bocc.* = Stare alla sentenza di alcuno, poprzestać na czym zdaniu, wyroku. = (o czasie). Stando pochi giorni, po kilku dniach. Levate le mense, poco si stette che venne l'ora del passeggio, *Manz. P. S.* po zdjęciu stołów niezadługo nadeszła godzina przechadzki. = kosztować. Venticinque mila scudi e d'avantaggio mi sta, *Cell. Vit.* = reczyć. Sta di grazia cheto, ch'io ti sto io che non puoi perdere nulla, proszę cię bądź spokojny, bo ja cię reczę że nic stracić nie możesz. = przystawać, być do twarzy. Benvenuto è giovane, e molto meglio gli sta la spada accanto che la veste da frate, *Cell. Vit.* Questo vi sta be-

ne, to ci do twarzy, dobrze leży na tobie. = Ben gli sta, dobrze mu tak, zasłużył na to. Ben mi sta, dobrze mi tak, mam za swoje. = mieć się (o zdrowiu). Come state? jak się masz? Come sta di salute? jak się ma? = (o interesach). Come stanno le faccende? jak idą, w jakim są stanie interesa? Se così sta, jeżeli tak się rzecz ma, jeżeli tak jest. = należeć. A voi, Madonna, sta omai il comandare, *Bocc.* = tudzież o kolejnem działaniu. A te sta il giuocare, na ciebie kolej grać. = Lasciare —, zostawić, nie tykać. Perchè morte fura prima i migliori, e lascia — i rei, *Petr.* = Lasciare —, niezaczepiać, dać pokój. Lasciami —, daj mi pokój. Lasciamo —, dajmy temu pokój, nie mówmy o tem. = zależeć na czem. Nel male parlare, e nel male operare sta il peccato, *Pass.* = Stare a cuore; stare a denti asciutti; stare in forse; stare a patti di checchessia; stare a disagio; stare sopra pensiero; stare a galla; stare a dovere; stare a segno; stare fresco; stare colle mani alla cintola, star sopra se, ec. v. CUORE, DENTE, FORSE, ec. = Stare bene a cavallo, dobrze siedzieć na koniu. = Star sul grande, in sul grave, in sul onorevo-le, przybierać minę poważną, ton wyższy nad swój stan, przestrzegać swej godności. = Stare z następnyim przymiotnikiem tłumaczy się przez być. = pensoso, allegro, attento, zitto, ec. być zamysłonym, wesołym, i. t. d. = mając po sobie tryb bezokoliczny z przymkiem a, nietłumaczy się na polskie. — ad ascoltare, a sentire, słuchać. Sto ad ascoltare, a sentire, słucham. — a sedere, siedzieć. State a sedere, proszę siedzieć. — a vedere, czekać końca. Sta a vedere, zobaczymy (na czem się to skończy). Non mi state a dire, nie mów mi tego. Che mi state a dire? co mi mówisz? co też mi prawisz? = Mając po sobie tryb bezokoliczny z przymkiem per znaczy: zabierać się do czego, mieć co zrobić, dokończyć. Sto per correre, per tor moglie, mam pobiedz, mam się ożenić. — per morire, być blizkim śmierci. È morta? no; ma sta per morire, *Guar. P. F.* — per cadere, omal że nie paść. L'ora della partenza sta per suonare, *U. Fosc.* — in sul comprar grani, mieć zakupić zboże — in sulla caccia, lubić polowanie. = Z następnyimi imiesłowami bezwzględny (gerundia), służy do oznaczenia

ciąglej a niedokonanej czynności, i nie tłumaczy się na polskie. — studiando, scrivendo, leggendo, *uczyć się, pisać, czytać*. La città sta edificandosi, *miasto buduje się*, v. *ANDARE*.

STARE, s. m. *stanie, zostanie, pozostanie, mieszkanie*. Nel suo arbitrio rimise l'andare e lo —, *Bocc. dał mu do woli, i t. d.*

STARNA, s. f. *kuropatwa*. Seguir la —, *fig. śledzić, zbliżka za czem postępować*.

STARNAZZARE, v. n. *brać się w piasku (o kuropatwach i kurach)*. = v. a. *Starnazzare l'ali, trzepotać skrzydłami*. La buona quaglia starnazzando l'ali per la gabbia, *ec. fece tanto rumore, że i padrone senti, Fir. Disc. = rozrzucać*.

STARNONCINO, STARNONE, STARNOTTO, s. m. *młoda kuropatwa*.

STARNUTARE, STARNUTIRE, v. n. *kichać, kichnąć*.

STARNUTATORIO, s. m. *prozsek na kichanie*.

STARNUTAZIONE, s. f. STARNUTAMENTO, STARNUTO, s. m. *kichanie, kichnienie*.

STASARE, v. a. *odetknąć*.

STASERA, av. *tego wieczora, dziś w wieczór*.

STATE, s. f. *lato*. Di —, *w lecie, latem*. A mezza —, *w środku lata*. [letni.]

STATERECCIO, —CIA, ad. † STATICO, s. m. *zakłanik*.

STATO, s. m. *stan, stopień*. Bonifazio Papa, appo il quale messer Geri Spina fu in grandissimo —, *Bocc. = stan, położenie*. — dell'aria, *stan powietrza*. Al quale Alessandro ogni suo — liberamente asperse, *Bocc. = della febbre, stan febrzy*. — naturale di alcuna cosa, *stan naturalny jakiej rzeczy*. = *całość, bezpieczeństwo*. Ben provvide natura al nostro —, *quando dell'Alpi schermo pose fra noi e la tedesca rabbia, Petr. = potęga*. La città montò molto in istato, e in ricchezza, e signoria, *G. Vill. = państwo, kraj*. Prendere lo —, *objąć rząd*. Dar lo —, *na dać prawo obywatelstwa*. Stati Uniti, *Stany Zjednoczone*. Stati Romani, *Pontyficy, della Chiesa, Państwo papieżkie, kościelne*. Ragione di —, *powody walne, obchodzące interes państwa*. Caso di —, *zbrodnia stanu*. Prigione di —, *więzienie stanu*. = *Stato maggiore*, *Mil. główny sztab*.

STATUA, s. f. *statua, posąg*.

STATUALE, ad. m. f. *używający prawa obywatelstwa*.

STATUARE, v. n. † *robić posągi*. Allora era veramente da militare e non da —, *Cell. Vit.*

STATUARIA, s. f. *sztuka posągową*.

STATUARIO, s. m. *snycerz, i odlewający posągi z brązu*.

STATUETTA, STATUETTINA, s. f. *dim. posążek*. [uic.]

STATUIRE, v. a. ir. *postanowić*.

STATURA, s. f. *wzrost, postawa*. = *wysokość*. Arbore di mezzana —, *Pallad.*

STATUTARIO, s. m. *układacz statutu*.

STATUTO, s. m. *statut, prawo miejscowe*. = *prawo, przepis*. L'oscurazione del sole non si legge, che mai avvenisse contra gli naturali statuti, *Guid.*

STAVERNARE, v. n. *bass. wyjść z karczmy*.

STAZIONARIO, —RIA, ad. *stojący na miejscu, zatrzymujący w ruchu*.

STAZIONE, s. f. *stacya, stánowisko*. = *Eccl. stacya, kościół w którym się modła dla dostąpienia odpustu*. = *Mil. stánowisko, poczta*. = *stacya pocztowa, tudzież po drogach żelaznych*.

STAZZONARE, v. a. *mięć, gniesć, miętosić*. Ed è mirabil cosa, che — si dica toccar la gola, e il petto dell'amica, *Alleg.*

STAZZONE, † v. STAZIONE.

STEARINA, s. f. *Fisiot. pierwiastek tłuszczowy*.

STEATOMA, s. m. *Med. guz tojowaty*.

STECCA, s. f. *patyk, deszczulka, polano, szczapa*. = *Stecche, Chir. tubki, leszczotki*. = *drzewienko szewskie do glansowania obuwia*. = *klinek służący do rozbijania obuwia na podbiciu*. = *nóż drewniany do składania papieru, lub rozcinania go*. = *pręt rogu wielorybiego w gorsetach*. = *Stecche di ventaglio, pręty wachlarzu*.

STECCADENTE, —TI, s. m. *piórko lub słomka do wykalanania zębów*.

STECICAIA, s. f. *palisada w rzece dla nawrócenia wody do mynia*.

STEC CARE, STECCATARE, v. a. *otoczyć palami, ostrokołem*. S'impresse a guernire, e steccar la sua oste in un monte il più prossimano, *Liv. M.*

STEC CATA, s. f. *palisada, ostrokół*.

STEC CATO, s. m. *palisada, sztachety, ostrokół*. = *miejsce otoczone ostrokołem*. Cesare co' pretoriani suoi fu primo a pigliare lo —, *Dav. Tac. Ann. =*

szranki. Glicie voleva provare coll'armi in mano in isteccato a campo aperto, *Varch. Stor.*

STECCHETTO, s. m. *dim. ostry patyczek*. = *Stare a —, skąpić, żałować sobie*. Fare stare, tenere a —, *morzyć głodem, niedawać dosyć pieniędzy, ująć komu obroku*. Sdegnato, *ec. ch' il duca per la sua spilorceria lignor vie più tenevalo a —, L. Lipp. Malm.*

STECCHIRE, v. n. ir. *wyschnąć jak szczepa*.

STEC CO, s. m. *cierni, kolec*. Non pomi v'eran, ma stecchi con toscò, *D. Inf.* E del mio campo mieta lappole, e stecchi colla faice adunca, *Petr. = zdźbło ostre; październik*. La camicia (era) di tela di stoppa piena di pungenti stecchi, un vero cilicio, *Silv. Pel. = Stecco nell'occhio, fig. kość w gardle, sól w oku*. La fortezza era — nell'occhio del Pisano, *G. Vill.* — *piórko lub słomka do wykalanania zębów*. Nè in levandosi da tavola portar lo — in bocca a guisa d'uccello, *ec. è gentil costume, Cas. Galat. = ostry patyczek*.

STEC CONATO, v. STECCATO.

STEC CONE, s. m. *pal, kół*.

STEFANO, s. m. *bass. kaldun, wantuch*. Riempir lo —, *nala-dować kaldun*.

STELLA, s. f. *gwiazda*. Stelle fisse, *gwiazdy stałe*. = *polare, gwiazda biegunowa*. Stelle nebulose, *mgławidła*. Stelle erranti, *gwiazdy błędne, planety*. — *cadente e discorrente, gwiazda spadająca*. = *Fig. gwiazda, los*. Tal fu mia — e tal mia cruda sorte, *Petr. = * oko*. Ov'è l'bel ciglio e l'una e l'altra —, *ch'al corso del mio viver lume danno? Petr. = gwiazdka wostrodze = gwiazdka na głowie konskiej*.

STELLANTE, ad. m. f. *gwiazdzisty*. = *fig. błyszczący jak gwiazda*. [wy.]

STELLARE, ad. m. f. *gwiazdostellaria*, ad. f. *Madrepóra* —, *gwiazdeczka, rodzaj zwierzkorzewu*. = s. f. *Bot. przywrotnik, gwiazdosz*. = *gwiazdowica, muchotrzew*.

STELLARSI, v. r. *okryć się gwiazdami*.

STELLATA, s. f. *rodzaj lekarstwa dla koni*.

STELLATO, —TA, ad. *gwiazdzisty, zasiany gwiazdami*. = *Fort. w kształcie gwiazdy*. In cima al poggio ov'era una piccola pianura, costrussero un forte stellato, *Botta. = Cavallo stellato, koń z gwiazdą na głowie*. = s. m. *noc gwiazdzista*.

Egli era uno — che faceva un chiarore grandissimo, *Cell. Vit.*

STELLEGGIARE, v. a. *haftować gwiazdy*. Si scopre stelleggiato un ampio altare, *Chiabr. Poem.* = v. n. *blyśnąć*. Quando colà su vedrai fuor di costume stelleggiar fiammelle, *Chiabr.*

STELLETTA, *stelluzza*, s. f. dim. *gwiazdka*, *gwiazdeczka*. = *Stelletta*, *Gram. gwiazdka*, *odsyłacz*.

STELLIFERO, —RA, ad. *gwiazdzisty*, *gwiazdoliwy*.

STELLIONATO, s. m. *Leg. podstęp*, *oszukaństwo*.

STELLIONE, s. m. *Zool. kolcogon* (*gatunek jaszczurki*).

STELO, s. m. *Bot. lodyga*. = os. Dove le stelle son più tarde, sì come ruota più presso allo —, *D. Purg.*

STEMMA, s. m. *herb*.

STEMPERAMENTO, s. m. —TEZZA, —TURA, s. f. *rozpuszczenie*, *rozwołnienie*. = *nieustrzemieźliwość*. = *rozruch*.

STEMPERANZA, s. f. *nieustrzemieźliwość*. = *Stemperanza dell'aria*, *niépogoda*.

STEMPERARE, v. a. *rozpuścić*, *rozwieść*, *rozczynić*. = *odhartować*. = *odmienić naturę*, *temperament*. L'ira, ec. al tutto stempera l'uomo, e recalo in tanta servitù, e debolezza, ec. *Cavalc. Med. cuor.* = v. r. *rozpuścić się*, *zepsuć się*. Se l' corpo fosse d' uno elemento senza più, egli non potrebbe stemperarsi mai, *Brun. Tes.*

STEMPERATAMENTE, av. *nieustrzemieźliwie*. = *bez miary*, *niezmiernie*.

STEMPERATO, —TA, p. ad. *rozpuszczony*, *rozwiędziony*. = *zmieniony*, *zepsuty*. = *nieustrzemieźliwy*, *rozpustny*, *rozwiązty*. Molto era stemperato nella concupiscenza delle femmine, *M. Vill.* = *nieumiarkowany*. = *odpuszczony*, *rozwołniony*. = *niezdrowy* (*opowietrzu*) = *odhartowany*.

STEMPIARE, v. a. + *odkryć skronie*.

STEMPIATO, —TA, p. ad. v. *STEMPIARE*. = fig. *śmieszny*, *nie-dorzeczny*.

STEMPRARE, ec. v. *STEMPERARE*, ec.

STENDALE, + v. *STENDARDO*. **STENDARDO**, s. m. *sztandar*, *chorągiew*. Alzare lo —, fig. *podnieść sztandar*, *ogłosić się naczelnikiem partii*. = *chorągiew kościelna*. [*mioty*]

STENDARE, v. n. *zwinąć na*. **STENDERE**, v. a. *ir. wyciągnąć*. — la mano, *wyciągnąć rękę*. Allora stese al legno an-

be le mani, *D. Inf.* = *rozciągać*. Gli Apostoli rendevano il vedere a' ciechi, ec. stendevano gli contratti, *Com. Par.* = *rozciągać*, *rozestlać*. — al sole, *rozestlać na słońcu*. — morto, — per terra, *położyć trupem*. E col solo tuo grido a terra stendi chi sull' Assiria arena pensò trarci in catena, *Menz.* = *rozciągać*, *rozszerać*. Non incorre in escomunizzazione, imperocchè le pene non si debbono — ma restringere, *Maestrus.* = *rozszerać*, *rozglaszac*. = *Stender l'ingegno*, *natężać umysł*. = *ulożyć na piśmie*, *zredagować*. = *odpuścić*, *popuścić*. — l'arco, *odpuścić łuk*. = *zdyć co było rozwieszonym*. — le reti, il bucato, *zdyć rozwieszone sieci*, *chusty*. = v. r. *rozciągać się*, *sięgać* aż do, *aż po*. = *rozciągać się*, *sięgać*, *dochodzić*, *stać kogo na co*. La cui scienza non si stendeva forse più oltre, che il medicare i fanciulli del latte, *Bocc. Quest'* è quanto io mi posso —, *Cell. Vit.* = *rozchodzić się*. Stendendosi la novella in Firenze, i Fiorentini la maggior parte ne furon contenti, *G. Vill.* = *Stendersi sopra una materia*, fig. *rozszerać się*, *rozwozić się* nad czem. = *zatapiać się*. Alla piaciuta giovane cominciò a pensare, tanto più accendendosi, quanto più nel pensier si stendeva, *Bocc.*

STENDIMENTO, s. m. *wyciąganie*, *rozciąganie*.

STENDITOIO, s. m. *miejsce do rozwieszenia*, *rozścielenia*.

STENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *rozciągacz*.

STENEBRARE, v. a. *rozpełdzić ciemność*. Qual sole, o quai candele ti stenebraron sì, che tu drizzasti poscia dietro al pescator le vele? *D. Purg.*

STENOGRAFIA, s. f. *steno-grafia*, *skoropismo*.

STENOGRAFICO, —CA, ad. *stenograficzny*.

STENOGRAFO, s. m. *steno-graf*, *skoropis*. [*nie*]

STENSIONE, s. f. *rozszerzenie*. **STENSIVO**, —VA, ad. *rozciągalny*.

STENTACCHIARE, v. n. *mierować*, *klepać biedę*.

STENTAMENTO, v. *STENTO*.

STENTARE, v. n. *cierpieć niedostatek*. Chi sguazza per le feste, stenta il dì di lavorare, *Gell. Sport.* — a vivere, *nie mieć czego żyć*. — ad avere chechessia, *z trudnością zdobyć się na co*, *nie stać na co*. Quei poveretti che stentano ad aver pane di vecchia e polenta di saggina, *Manz.*

= *Stentare a far qualche cosa*, *trudzić się*, *mozolić się*. Che a guadagnar onor si stenta, e suda, *Bern. Orl.* = *męczyć się*, *biedować*. E a tal modo il successo (si) stenta in questa fossa, *D. Inf.* = *z trudnością co dokazać*, *zaledwie być zdolnym co zrobić*. Mi tremavano le gambe, e stentava a trarre l'acqua, *Silv. Pel.* Le guardie stentavano a dis-sipare la folla che ne circondava, *Silv. Pel.* = *znużyć*, *zmordować* długą *odwloką*, *długiem uwożeniem*. Costei m' a fatto molto —, prima ch' abbia acconsentito al mio volere. *Fr. Sacch. Rim.* = v. a. *nużyć*, *męczyć*, *mordować*.

STENTAMENTE, av. *powoli*, *z trudnością*.

STENTATO, —TA, p. ad. v. *STENTARE*. Vita stentata, *życie ciężkie*, *przykre*, *liche*. = *Stentato e scariato*, *chudy*, *mizerny*, *nędzny*, *lichy*. = *zbyt wypracowany*, *ciężki*, *wymuszony*. Stile stentato, *styl wymuszony*.

STENTERELLO, s. m. *śmieszek*, *blazen w gminnej komedii włoskiej*.

STENTO, s. m. *trud*, *cierpienie*, *bieda*, *nędza*, *niedostatek*. E mori in grande — e miseria, *G. Vill.* = *przykreść*, *nieprzyjemność*. A vederla ballare è grande —, *Fr. Sacch. Rim.* = *wymus*, *nienaturalność* in *wdziach sztuki* i w *pismach*. = A stento, av. *trudno*, *z trudnością*, *z ciężkością*. Ma chi vive a speranza, muore a —, *Ciriff.* A malo —, *zaledwie*. Crescere, venire a —, *powoli rosnać*.

STENUARE, ec. v. *STENUARE*, ec. + *Serco* *noce*

STERILE, ad. m. f. *niepłodny*, *nieurodzajny*. = fig. *plonny*, *napróżny*, *nadaremny*.

STERILIRE, v. a. *ir. zrobić niepłodnym*. = v. n. *stać się niepłodnym*.

STERILITA, —TADÉ, —TATE, *STERILEZZA*, s. f. *niepłodność*, *nieurodzajność*.

STERILMENTE, av. *niepłodnie*, *nieurodzajnie*. = fig. *napróżno*, *nadaremnie*.

STERMINAMENTO, s. m. *wytopienie*.

STERMINARE, v. a. *wytopić*, *wyniszczyć*, *wygladzić*.

STERMINATAMENTE, av. *niezmiernie*, *ogromnie*.

STERMINATEZZA, s. f. *niezmierność*.

STERMINATO, —TA, ad. *niezmierny*, *ogromny*. E fattimi molti sterminati favori, disse, *Cell. Vit.*

STERMINATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *wytopiciel, wytopicielka*. Guerra sterminatrice, wojna wytopienia.

STERMINAZIONE, s. f. STERMINIO, s. m. *wytopienie, zagład, rzeź*.

STERNA, s. f. *Ornit. rybitwa*. STERNATO, —TA, ad. *rozciągnięty na ziemi*.

STERNERE, v. a. ir. *rozciągnąć na ziemi*. = fig. *rozwinąć, wytłumaczyć*. Sternal (lo sterne) la voce del verace autore, D. Par.

STERNO, s. m. *Anat. mostek*. STERNUTO, v. STARNUTO.

STERPAME, s. m. *krzaki, ciernie, zarosłe*.

STERPAMENTO, s. m. *wykorzenienie, wykarczowanie*.

STERPARE, v. a. *wykorzenieć, wykarczować, wyrzebić, wypełnić*. Quella gentil donna (Roma) che t' ha chiamato acciò che di lei sterpi le mal piante che fiorir non sanno. Petr. = fig. *wyrwać, wydrzeć*. Io sterperolli il core, Tass. Ger.

STERPIGNO, —GNA, STERPAGNOLO, —LA, ad. *ciernisty*. LUOGO sterpigno, *ciernie, krzaki, zarosłe*. = s. m. v. STERPO.

STERPO, s. m. *latorośl odmiatająca się z odzłomka drzewa uschłego lub sprchniałego*. = *karcz, pień*. Uomini fummo e or sem fatti sterpi, D. Inf. = fig. *błędny kacerskie*. E negli sterpi eretici percosse l'impeto suo, D. Par.

STERPONE, s. m. *accr. v.* STERPO. = fig. M. Vill. *bekart*.

STERPOSO, —SA, ad. *zarosły cierniami*.

STERQUILINIO, —NO, s. m. *gnojowisko*.

STERRAMENTO, s. m. *skopywanie ziemi*. [ziemię]

STERRARE, v. a. *skopywać*.

STERRATO, —TA, p. ad. v. STERRARE. = s. m. *dół, jama*. = *droga, ulica niebrukowana*.

STERRO, v. STERRAMENTO.

STERZARE, v. a. *podzielić na trzy części*.

STESAMENTE, av. *obszernie*.

STESO, —SA, p. ad. da STENDERE, *rozciągnięty*. Questi (animali) con piatto steso corpo enorme spazzan strisciando col petto la polve, Boez. Varch. = *ulożony na piśmie, spisany*. = *obszerny, rozwlekły*. = *zatoryny, zajęty*. Era sì steso per audacia di quella sua scienza in cose proibite, G. Vill. = *Rami stesi, gałęzie rozłożyste*. = av. *obszernie*.

STESAMENTE, av. *tak samo*.

STESSERE, v. a. *rozsznuć tkaninę*. Come fu all' antica Pene-

lope agevole lo — la poco innanzi tessuta tela, Bemb. Asol.

STESSISSIMO, —MA, ad. sup. *zupełnie ten sam*.

STESSO, —SA, ad. *ten sam, taki sam, tenże, też, toż*.

STIA, s. f. *kojec, kucza*. = *klatka na zwierza*.

STIACCIA, v. SCHIACCIA.

STIACCIARE, v. a. v. SCHIACCIARE. = v. n. *złocić się*. Io detti un canto in pagamento, e l' ho lasciato in chiusa, che staccia come un picchio, Cecch. Esalt.

STIACCIATA, STIAFFO, STIANCIO, ec. v. SCHIACCIATA, ec.

STIARE, v. a. *tuczyć drób w kojcu*. [na różnie]

STIDIONATA, s. f. *pieczenia*.

STIDIONE, s. m. *rożeń*.

STIDIONIERO, —RA, ad. *uzbrojony różnem*.

STIETTEZZA, s. f. v. SCHIETTEZZA. = fig. *subtelność, bystrość*.

STIETTO, v. SCHIETTO.

STIGARE, v. a. *poduszczać*. Lo stigò il diavolo a spogliare i conventi, Dav. Scism.

STIGNERE, v. a. ir. *odfarbować*. = *obmyć, oczyścić*. E fa ec. che gli lavi il viso sì ch' ogni succidume quindi stinga, D. Purg. = fig. *przycmiec*. Glorandomi in aver dato qualche onorato principio alla casa mia, che se ec. colle mendaci qualità io l' avessi macchiata e stinta, Cell. Vit. = v. r. *płowiec, pełznąć, blakować*. = fig. *zgasnąć*. Appoco appoco il mio veder si stinse, D. Par.

STILE, s. m. *ołówek*. = *szpilekulec żelazny*. = *skazówka zegaru słonecznego*. = *tyczka*. = *rekojęść siekiery, kosy*.

STILE, s. m. *styl, żelazko do pisania na tabliczkach woskowych u starożytnych*. = *styl, sposób pisania lub wykonania w sztukach pięknych*. — *puro, corretto, conciso, cattivo, triviale, styl czysty, poprawny, zwięzły, zły, płaski*. — del Tiziano, del Buonarroti, di Raffaello, *styl Ticiano, Michała Anioła, Rafaela*.

STILETTARE, v. a. *pchnąć sztyletem*.

STILETTATA, s. f. *pchnięcie sztyletem*.

STILETTO, s. m. *sztylet*. = *ołówek*. = *grafka sztycharska*.

STILLA, s. f. *kropla*. A stilla a stilla, *kroplami, po kropli*. — di pianto, *kropla łzy, łza*. = fig. *odrobina*.

STILLAMENTO, s. m. *kapanie*. = *destylowanie*.

STILLARE, v. a. *destylować*. Fattesi venire erbe, e radici ve-

lenose, ec. *też, Bocc.* = *lać kroplami, sączyć*. Gli arbuscelli grato stillar dalle cortecce il pianto, Mont. Le sue mani stillavano sangue, Ver. Not. rom. = v. n. *kapać*. Il mosto che di quella stilla ec. Cresc. = *mżyc*. Il terzo di cominciò a — minuto, e poco, ed il quarto a piovere abbondantemente, M. Vill. = *Stilarsi il cervello, suszyć mózg*.

STILLATO, s. m. *bulion*. = *Esser ridotto allo —, dogorywać, gonić ostatkami*.

STILLATORE, s. m. *destylator*. [cya]

STILLAZIONE, s. f. *destylacja*.

STILLERIA, s. f. *destylarnia*.

STILLICIDIO, s. m. *Med. strumień wody puszczony na chorą część ciała*.

STILO, s. m. v. STILE. = *sztylet*. = *pręt żelazny bezmianu*. = Bot. *stłpek*.

STIMA, s. f. *szacunek, oszacowanie*. Per la morte del padre di lui, ec. senza — rimasto richissimo, Bocc. = *szacunek, poważanie*. Tenere, aver in istima, fare stima di, *szacować, poważać*. = Far stima, *sądzić, mniemac*.

STIMABILE, ad. m. f. *szacowny, szanowny*. [ność]

STIMABILITÀ, s. f. *szacowność*.

STIMAMENTO, s. m. *szacowanie*.

STIMARE, v. n. *mniemac, sądzić*. Questa giovane forse, come molti stimano, non è da Cremona, nè da Pavia, anzi è Faentina, Bocc. = v. a. *oceniać, szacować*. Siccome quei che stima le biade in campo, pria che sien mature, D. Par. = *cenic, szacować, poważać*. Non istimare un fico, *lekewać, gardzić*. = *zważać, mieć co na względzie*. E quanto a quei pericoli, ne' quali per questo poteva incorrere, non gli stimava, Mach. Stor.

STIMATISSIMO, —MA, ad. sup. *wielce szacowny, bardzo szanowny*. [braźnia]

STIMATIVA, s. f. *sąd, wyo-*

STIMATORE, s. m. *szacownik*.

STIMAZIONE, s. f. *szacunek, poważanie*. Il marchese era sdegnato per poca — ch' aveva fatto di lui il viceré, Guicc. Stor. = *sąd, zdanie, mniemanie*.

STIMITE, STIMATE, s. f. *rany Jezusa Chrystusa*. = *rany, blizny*. = Far le stimate, *bass. podnieść ręce do góry na znak zadziwienia*.

STIMOLARE, v. a. *kłuć, bość ościeniem*. = *kłuć, kąsać*. Erano ignudi, e stimolati molto da mosconi, e da vespe, D. Inf. = fig. *dobawac bodźca, podnie-*

cać, pobudzać. Per i molti pensieri che lo stimolavano ec. non s'era potuto addormentare, *Bocc.*

STIMOLATIVO, —VA, ad. pobudzający, podniecający.

STIMOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. pobudziciel, pobudzi-cielka.

STIMOLAZIONE, s. f. pobu-dzanie, podniecanie, podnie-ta.

STIMOLO, s. m. ościen. = fig. bodziec, podnieta. Se di bisogno — il trafigge, *D. Purg.* Lo — della carne, chuć, pożądliwość cia-ła. = fig. przykrość, uciążli-wość, dokuczenie. Parendo que-sto — troppo grave, e troppo noioso alla donna, si pensò di volerlosi levar daddosso, *Bocc.* = fig. dokuczenie, utrapienie. E così durò la signoria de' Gotti in Italia 125 anni con grande — d' Italiani, ec. *G. Vill.*

STIMOLOSO, —SA, ad. do-kuczliwy, dolegający.

STINCA, s. f. + szczyt góry.

STINCAIUOLO, s. m. więzien.

STINCATA, s. f. uderzenie w golen. = fig. odsadzenie od czego.

STINCHE, s. f. pl. nazwisko więźnia we Florencyi. Mentre alla piazza si combatteva, Corso e messer Amerigo Donati con parte del popolo ruppero le —, *Mach. Stor.*

STINCO, s. m. Anat. golen.

STINGERE, v. STIGNERE.

STINGUERE, v. ESTINGUERE, SPEGNERE.

STINIERE, v. SCHINIERE.

STINTO, —TA, p. ad. da STIN-GERE, spelszy, zblakowany. = p. ad. da STINGUERE, zgasty. Nè la lussuria d' Appio non è niente stinta, *Liv. M.* = zmazany.

STIO, ad. m. Lino stio, gatu-nek lnu który się sieje w marcu.

STIOPPO, v. SCHIOPPO.

STIPA, s. f. chróst porqbany, drewka na komin. = stłok, ku-pa. E vidivi entro terribile — di serpenti, *D. Inf.*

STIPARE, v. a. obłożyć chró-stem. = fig. zgaścić, zagaścić. Lo sguardo a poco a poco raffi-gura ciò che cela il vapor che l'aere stipa, *D. Inf.* = zebrać, spisać. Abi giustizia di Dio, tan-te chi stipa nuove travaglie e pe-ne quante i' viddi, *D. Inf.* = Sti-pare i boschi, rąbać chróst.

STIPENDIARE, v. a. płacić zółd, trzymać na zółdzie.

STIPENDIARIO, s. m. płatny, pobierający zółd. [sya.]

STIPENDIO, s. m. zółd, pen-sja.

STIPITE, s. m. karzec, pień drzewa. = kół, pal. = odzwie-rek. = szczep, ojciec całej fa-milii.

STIPO, s. m. STIPETTO, dim. pudełko na drogie rzeczy.

STIPULA, s. f. słoma na pniu, ściern. = Bot. trzonek, przy-sadka liściowa.

STIPULARE, v. a. układać się, umawiać się, zawrzeć u-mowę. [ugoda.]

STIPULAZIONE, s. f. umowa, STIRACCHIAMENTO, s. m. STIRACCHIATURA, —TEZZA, s. f. na-ciąganie słów.

STIRACCHIARE, v. a. naci-gać, nakręcać słowa, używać wykretów. Si diede in senato a — le parole de' Padri, *Dav. Tac. Ann.* = Stiracchiare il prezzo, targować się do upadłego. = Stiracchiare le milze, fig. klepać biedę.

STIRACCHIATAMENTE, av. naciągany sposobem.

STIRACCHIATO, —TA, p. ad. naciągany, nakręcony.

STIRARE, v. a. rozciągać. = prasować białinę. = v. r. wy-ciągać się. Si stira ed isbadiglia alcuna fiata, *Fort. Ricc.*

STIRATRICE, s. f. kobieta prasująca białinę.

STIRATURA, s. f. STIRAMENTO, s. m. rozciąganie, wyciąganie. = naciąganie słów. = prasowanie białiny.

STIRPAME, s. m. krzaki, za-rośle.

STIRPARE, ec. v. STERPARE, ec.

STIRPE, s. f. ród, plemię.

STITICAGGINE, STITICHERIA, STITICHEZZA, s. f. zatwardzenie żółdka. = fig. zrzędnosc, te-tryczny, cierpki humor.

STITICITA, —TADÉ, —TATE, s. f. zatwardzenie żółdka. = cierpkość np. cebuli.

STITICO, —CA, ad. mający zatwardzony żółdek. = ści-skający, zatwardzający. L' a-gre (more) son fredde e secche, e hanno potenzia, e virtù stitica, *Cresc.* = fig. zrzędný, cierpki, tetryczny, kapryśny, chimeryczny. = oschły, suchy (styl, pismo).

STITICUZZO, —ZA, ad. nieco cierpki, nieco zrzędný, nieco kapryśny. Non vedi tu com' ella è stiticuza, *Buon. Tanc.*

STIVA, s. f. kłęk, czepiga u pluga. = Mar. balast. = Trovar la —, znaleźć sposób na co. Potessimo noi almen favellare al Ciullo, che per i consigli suoi, non dubito punto, che noi non trovassimo qualche —, *Lasc. Gel.*

STIVALACCIO, s. m. peg. bó-cisko. = fig. głupi jak bót.

STIVALATO, —TA, p. ad. obóty.

STIVALE, s. m. bót. Porsi, cavarsi gli stivali, obuć, wzuć

bóty, zwać bóty. = fig. głupi jak bót. = Ugnere gli stivali, fig. liżać się, przypochlebiac się. = Non saper quanti piedi entrino in uno stivale, prov. nie umieć trzech zliczyć, nie wiedzieć o bożym świecie.

STIVALETTO, s. m. dim. bótik.

STIVALONE, s. m. accr. duży bót.

STIVAMENTO, s. m. ciżba, stłok, natłok, kupa, gromada.

STIVARE, v. a. napać, na-tłoczyć, napakować. — una na-ve, ładować okręt. = v. r. ci-snąć się, tłoczyć się.

STIVATO, —TA, p. ad. nała-dowany. = naphany, natło-czony, natkany. Eranvi si sti-vati, che uscire non ne potieno, *Fr. Sacch.* Nè vi era tetto o luogo alcuno, che non fosse stivato da gente, *Fir. As.*

STIZZA, s. f. złość, gniew. Montar, venir la —, gniewać się, dąsać się. Cavarsi la —, spędzić gniew. = weszka, choroba psów i wilków.

STIZZARE, v. n. e. r. złościć się, gniewać się.

STIZZIRE, v. a. ir. wprawić w złość, dopiekać, dokuczać. = v. n. e. r. złościć się.

STIZZO, STIZZONE, s. m. gło-wnia. Come d' un stizzo verde, che arso sia dall' un de' capi, che dall' altro geme, e cigola, per vento che va via, *D. Inf.*

STIZZOSAMENTE, av. z gniewem, ze złością.

STIZZOSO, —SA, ad. gniew-liwy, złościwy. = pies lub wilk mający weszkę.

STOCCATA, s. f. raz kłoty. Il tribuno la trapassò di —, *Dav. Tac. Ann.* Dare una — al cuore, fig. zranić serce. = Stare sulle stoccate, mieć się na ostrożno-ści.

STOCCHEGGIARE, v. a. ra-nić ostrzem. = bronić się o-strzem. = fig. mieć się na o-strożności.

STOCCO, s. m. cienka szpada czworograniasta. = ród, po-tomstwo. = żerdź stercząca z kupy słomy. = Avere stocco, mieć olej w głowie; mieć szacunek u ludzi. [sku]

STOICAMENTE, av. po stoi-

STOICISMO, s. m. stoicyzm,

filozofia Zenona. = stałość niezachwiana, surowość obyczajów właściwa Stoikom.

STOICO, —CA, pl. —CI, —CHE, ad. stoicki. = s. m. stoik.

STOLA, s. f. stula. = + suknia.

STOLIDAMENTE, STOLTAMEN-

TE, av. głupio.

STOLIDEZZA, STOLIDITÀ, STOL-

TEZZA, STOLITIZIA, s. f. głupstwo.

STOLIDO, —DA, **STOLTO**, —TA, ad. *głupi*.

STOLTO, —TA, p. ad. da **STOGLIERE**, **STORRE**, *odjęty, odwrócony*. Li Turchi veggendo, che loro impresa veniva stolta, con loro vergogna si partirono, *M. Vill.*

STOMACAGGINE, —ZIONE, s. f. *ckliwość, nudność*.

STOMACALE, ad. m. f. *dobry na żółdek*.

STOMACARE, v. n. *mieć ckliwość, zbierać się na womy*. — v. a. fig. *gniewać, jątrzyć*. *Stomacavi col' suoi modi diversi dagli antichi*, *Dav. Tac. Ann.* — *brzydzić się*. *Stomacando si abbietta serviti colui, che non voleva la pubblica libertà*, *Dav. Tac. Ann.*

STOMACHEVOLE, ad. m. f. *prop. e fig. ckliwy, nudny, o-brzydliwy*.

STOMACHICO, —CA, ad. *dobry na żółdek*.

STOMACO, s. m. *żółdek*. *Avere dolore di —, patire di —, mieć ból żółdka, cierpieć na żółdek*. A — digiuno, *na czczo*. — fig. *gniew, oburzenie*. Onde i veri Padri con grande — ricorrono al senato, *Dav. Tac. Ann.* — *Fare —, venire a —, oburzać, odrażać, sprawiać obrzydzenie*. Non si lesse il testamento, perchè al popolo non facesse — l'ingiuria, e l'odio dell'aver anteposto al figliuolo il figliastro, *Dav. Tac. Ann.* *Contra —, pomimowoli, niechętnie*. — *Portar sopra lo —, fig. niemódz strawić, znieść czego*. — *Buono —, żarłok; fig. strawny żółdek*.

STOMACOSO, —SA, ad. *o-brzydliwy*.

STONARE, v. a. *zmylić nótę*.

STOPPA, s. f. *klaki, zgrzebie*. *Tela di —, zgrzebne płótno*. — *Far la barba di — ad alcuno, fig. wyplatać komu figla*. Quanti ne giunge, riscontra, o rinfoppa, faceva a tutti la barba di —, *L. Pulc.*

STOPPACCIO, **STOPPACCIOLO**, s. m. *flejtuch, przybłka*.

STOPPARE, v. a. *zatykać dziury (klakami)*. — *Stoppare alcuno, fig. gardzić kim*.

STOPPIA, s. f. *ścierń; ściernisko*.

STOPPINARE, v. a. *zapalić gorejący knotem*.

STOPPINO, s. m. *knot*. — *lont*. — *Filare stoppini, fig. odejść prosto*.

STOPPIONE, s. m. *Bot. ostrożeń*. — *ściern*.

STOPPOSO, —SA, ad. *klaczysty*.

STORACE, s. f. *Bot. styrak*. — *guma z tegoż drzewa*.

STORCERE, v. a. ir. *przekreścać, wykrzywiać, skrzywić*. — *la bocca, gli occhi, il viso, wykrzywiać gębę, twarz*. *Storcersi un piede, un braccio, wykreślić, wywichnić sobie nogę, ramię*. — fig. *zwrócić, skierować*. E fuggo ancor così debolo e zoppo dall' un de' lati, ove l' desio m'ha storto, *Petr.* — fig. *przekreścać, opacznie tłumaczyć*. — *odkreści, rozkreści*. — v. r. *wić się, kreślić się*. *Vedi come si storce, e non fa motto*, *D. Inf.* — fig. *opierać się, sprzeciwiać się*.

STORCILEGGI, s. m. *Dav. Tac.* *adwokat znający kruczki prawne*.

STORCIMENTO, s. m. *przekreślenie, wykrzywienie*. — *Storcimento di parole, wykreśły*.

STORDIGIONE, s. f. **STORDIMENTO**, s. m. *zagłuszenie, odurzenie, oszłomienie*.

STORDIRE, v. a. ir. *zagłuszyć, odurzyć*. — v. n. e. r. *odurzeć, osłupieć*. Io stordisco a questo romore, *ten hałas mnie zagłusza*. Udendo costui parlare, il quale ella teneva mutolo, tutta stordi, *Bocc.*

STORDITAMENTE, av. w *odurzeniu*. [głuszający]

STORDITIVO, —VA, ad. za-

STORDITO, —TA, p. ad. v. **STORDIRE**. — *ścierpniały, zdętwiały*. E n' ha insieme la gamba si stordita, che muover non si può, *Ar. Or. Fur.*

STORIA, s. f. *historia, opowiadanie dziejów*. — *antica e moderna, historia starożytna i nowożytna*. — *historia, powieść*. — *obraz historyczny*. — fig. *korowody*. *Far molte storie, wiele robić korowodów*.

STORIALE, ad. m. f. *historyczny*. — s. m. *historyk*.

STORIARE, v. a. *pisać historię*. — *malować obrazy historyczne*. *Quiv' era storiata l' alta gloria del Roman prince*, *D. Purg.* — *nastreścić przedmiot historyczny*. — v. n. *nudzić się długo czekając*. *Fanno — altrui, innanzichè gli diano*, *Varch. Sen. Ben.*

STORICAMENTE, **STORIALMENTE** av. *historycznie*.

STORIALE, pl. —CI, s. m. *historyk, dziejopis*. — ad. *historyczny*.

STORIALE, **STORIETTA**, **STORIETTA**, **STORIETTA**, s. f. dim. *historyjka*.

STORIOGRAFO, s. m. *historyograf, dziejopis*.

STORIONE, s. m. *jesiotr*.

STORMEGGIARE, v. n. *tłumnie się zgromadzić*. — *dzwo-nić na gwałt*.

STORMEGGIATA, s. f. *zgiełk, hałas*.

STORMIRE, v. n. ir. *huczeć, szeleścić*. Ch' ode le bestie e le frasche —, *D. Inf.* *Non stormiva una fronda alla foresta*, *Mont.*

STORMO, s. m. *oddział zbrojnego ludu*. *Sonare a —, dzwonić na gwałt*. — *gromada, stado ptaków, psów*. A —, *gromadnie, hurmem*. — *szturm, bitwa*. *Avendo perduta Creusa sua moglie allo — de' Greci*, *G. Vill.*

STORNARE, v. a. *zwrócić na-zad*. — *odwrócić od czego*. — *uno dal compire il suo dovere, odwrócić kogo od pełnienia obowiązku*. — v. n. e. r. *zwrócić się w bok, w tył*.

STORNELLETO, s. m. dim. *szpaczek*.

STORNELLO, **STORNO**, s. m. *Ornit. szpak*. E come gli stornei ne portan l' ali nel freddo tempo, *D. Inf.* — *bąk, wartarka*. — ad. m. *szpakowaty (o koniu)*.

STORNO, s. m. *zwrócenie u-mowy*. — *odwrócenie, zwróce-nie*. [leczenie]

STORPIAMENTO, s. m. *oka-*

STORPIARE, v. a. *okaleczyć*. — *przeszkodzić*. — *przerwać komu mowę*. — *kaleczyć, przekreślać wyrazy*.

STORPIATO, —TA, p. ad. v. **STORPIARE**. — s. m. *kaleka*.

STORPIATURA, s. f. *okaleczenie*. — *przekreślenie wyrazów*.

STORPIO, s. m. *przeszkoda, opóźnienie*. *Ora era onde l' salir non volea —*, *D. Purg.* *Dare —, przeszkadzać*. *Davano quanto — poteano alla reedificazione di Firenze*, *G. Vill.* *S' amore o morte non dà qualche stoppio alla tela novella ch' ora ordisco*, *Petr.*

STORRE, **STOGLIERE**, v. a. ir. *odwrócić, oddalić, uchylić*. *Co-si i dappochi, come quegli di mala natura, non fanno altro, che storre gli uomini dagli studj*, *Gell. Capr. Bott.*

STORSIONE, s. f. *wydarcie, zdzierstwo*. — *rznięcie w żółdku*. — *tortura, katusza*.

STORTA, s. f. *skreślenie*. — *Chir. wykreślenie muszkuł*. — *kindżał*. — *instrument dęty, używany w muzyce kościelnej*. — *Chim. retorta*. — *zakręt, załom rzeki*. *Ma quando il fiume andasse, come si dice, serpeggiando e che le storte fossero in arco, ec.* *Gal. Lett.*

STORTAMENTE, av. *kręto, krzywo*.

STORTETTA, s. f. dim. *mały kindżał*.

STORTIGLIATO, STORTILATO, s. m. STORTILATURA, s. f. *zwichnięcie nogi u konia*.

STORTO, —TA, p. ad. *krzywy, koślawy*. Cervello storto, fig. *skrzywiona głowa*. = fig. *oddalony, odwrócony*. = *przewrotny*.

STOVIGLI, s. m. pl. STOVIGLIE, s. f. pl. *naczynia kuchenne*. Dar nelle stoviglie, bass. *rozłożyć się*. [carz.]

STOVIGLIAIO, s. m. garn. **STRABALZARE**, v. a. *odsyłać, przerzucać z miejsca na miejsce*.

STRABATTERE, v. a. *dręczyć niezmiernie*.

STRABERE, v. a. ir. *pić niezmiernie*.

STRABILIARE, STRABILIRE, v. n. *niezmiernie się zdziwić, odchodzić od siebie z zadziwienie*. Un cameriere strabill vendomi, ed accorgendosi ch'io era nelle mani della forza, *Silv. Pel.* [nagły upadek.]

STRABOCCAMENTO, s. m. **STRABOCCANTE**, ad. m. f. *lejący się przez wierzch; zbytni, niezmierny*.

STRABOCARE, v. n. *łać się przez wierzch; znajdować się w zbytecznej obfitości*. = *upaść, runąć*. = fig. *pogrążyć się, zatopić się*.

STRABOCCATAMENTE, av. *niezmiernie*. = *nagle, gwałtownie*.

STRABOCCATO, —TA, p. ad. v. **STRABOCARE**. = *zbytni, zbyteczny*. = *nagły, gwałtowny, nierozważny, rozrzucony*.

STRABOCCHVELE, ad. m. f. *niezmierny, zbyteczny*. = *przykry, urwisty, stromy*. = *gwałtowny, popędliwy*.

STRABOCCHVOLMENTE, av. *niezmiernie, zbytecznie, niepomiarkowanie*.

STRABOCCO, s. m. *runięcie, gwałtowny upadek*.

STRABOCCO, —CA, ad. v. **STRABOCCANTE, STRABOCCATO**. = *zanadto ważny (o złotych pieniądzech)*.

STRABONDANZA, s. f. *zbytnia obfitość*.

STRABUONO, —NA, ad. *bardzo dobry, wysmienity*.

STRABUZZARE, v. a. *zawracać oczy, tytać oczyma*. Deh pon mente come la spiritata guarda altrui a traverso, e come ella strabuzza quegli occhi di struzzolo, *Gell. Sport.*

STRACANTARE, v. a. *być przyjemnie śpiewać*.

STRACARO, —RA, ad. *bardzo drogi*.

STRACCA, s. f. *znużenie*,

zmordowanie. A —, av. *ze znużeniem*.

STRACCAGGINE, s. f. *znużenie, znużenie*. [nie.]

STRACCALE, s. m. *podogost*. **STRACCAMENTO**, s. m. *znużenie, zmordowanie*.

STRACCARE, v. a. *znużyć, strudzić, zmęczyć, zmordować*. = fig. *znużyć*. = v. n. *znużyć się*.

STRACCATIVO, —VA, ad. *mużący, mordujący*.

STRACCHEZZA, s. f. *znużenie, zmordowanie*. = *znużenie się* czem. A questo termine son venuto per istracchezza della corte, *Car. Lett.*

STRACCHICCIO, —CIA, ad. *niedożony*. Se ne andò nella camera terrena, dove la moglie stracchiccia lo aspettava, *Lasc. Nov.* [dyolański.]

STRACCHINO, s. m. *ser me*. **STRACCIAFOGLIO**, s. m. *Comm. brulion, raptularz*.

STRACCIAIUOLO, s. m. *rozczesujący orzechy jedwabne*.

STRACCIAMENTO, s. m. *rozdarcie, podarcie*. = fig. *spustoszenie*.

STRACCIARE, v. a. *drzeć, podrzeć; rozszarpać; rwac, targac, potargac*. Nè sazi di stracciarli con il ferro, con le mani, e con i denti li laceravano, *Maeh. Stor.* Si straccia i crin, e il petto si percuote, *Ar. Orl. Fur.* = fig. *rozczepić, rozrwać, rozręgać*. La città n'era in diverse parti stracciata e divisa, *M. Vill.* = Non si fare istracciare i panni, fig. *niedać się za rękaw ciągnąć, nie dać się prosić*.

STRACCIATO, —TA, p. ad. *podarty; poszarpany; obszarpany*. Lei, che tutta era stracciata, d'alcuna delle sue robe rivestisse, *Bocc.* = fig. *rozbity, skołatany*. Essendo già la stracciata nave da paesani veduta, *Bocc.* = *rozwalony*. = *rozszarpany, rozdarty*. L' Italia non solo al suo solito disunita e stracciata da' suoi, ma da questo Imperatore spesso combattuta, *Borgh. Vesc. Fior.*

STRACCIATORE, s. m. *rozdzieracz*. [darcie.]

STRACCIATURA, s. f. *rozstracci*. **STRACCIO**, s. m. *galgan, lachman*. Io vorrei innanzi andar con gli stracci indosso, e scalsa, *Bocc.* = *szmata, plachta*. Piglisi uno — di panno lino, *Cell. Oref.* = *rozdarcie, dziura z rozdarcia*. = Fatto a —, fig. *dziecko dorywaze, bękart*. Si mutò di mille colori, come colui, che si sentiva essere fatto a

—, *Fr. Sacch.* = *nie zgola*. Credeva il pover uomo di saper fare quell' esercizio, e non ne sapea —, *Bern. Orl.* = *wyciąg z dzieła, wyinek, wyjętek*. Io però ne ho letto degli stracci in qua e in là, *Red. Lett.* v. *SQUARCIO*. = *Stracci, pl. surowy jedwab*.

STRACCIONE, ad. e s. m. *obdartus, obszarpaniec*.

STRACCO, —CA, ad. *zmęczony, zmordowany*. = *znępany, wycieńczony*. = *znużony*. = *wycieńczony, wysiłony*. Terreno stracco, grunt wycieńczony. = *Carne stracca, zdechlizna*. = p. ad. *zamiast straccato*. Egli aveva stracco tutti i suoi servitori, *Cell. Vit.* = s. m. v. *STRACCHEZZA*.

STRACCURARE, STRACCURATAGGINE, ec. v. *TRASCURARE*, ec. **STRACCORRERE**, v. n. ir. *biedzą, pominąć biegnąc*.

STRACCORREVOLE, ad. m. f. *szybko przemijający*.

STRACOTTO, —TA, p. ad. *przegotowany*.

STRADA, s. f. *ulica*. = *droga*. — maestra, *trakt, gości-niec*. — battuta, *bita droga*. — ferrata, *droga żelazna*. Mettersi nella —, *puścić się w drogę*. Seguire una —, *iść drogą*; fig. *postępować jaką drogą*. Pigliare altra —, *wziąć inną drogę*; fig. *inaczej zacząć postępować*. Rompersi la —, *otworzyć sobie drogę przebojem*. Tagliar la —, *przeciąć drogę nieprzyjaciółowi*. Uscire, menare fuor della buona —, fig. *zejść, sprowadzić z dobrej drogi*. — del Cielo, fig. *droga do nieba*. Che la — del cielo hanno smarrita, *Petr. Gettarsi alla —, andare alla —, rozbijac po drogach*. Gettarsi alla —, fig. *zagarnąć co cudzego*. = E' si va per più strade a Roma, *prov. każda droga prowadzi do Rzymu*. [drogę.]

STRADARE, v. a. *pokazać*.

STRADETTA, STRADICCIUOLA, STRADUZZA, s. f. *dim. drożyną*. = *uliczka*.

STRADIERE, s. m. *strażnik komory celnej*.

STRADONE, s. m. *szeroka droga*.

STRAFALCIARE, v. n. *zostawić trawę kosząc*. = Fig. *iść sążnistym krokiem*. = *zaniechać*. = v. *SBALESTRARE*.

STRAFALCIONE, s. m. *błąd popełniony przez niedbalstwo*. Dire strafalcioni, *igrać w żywe oczy*. Dire farfalloni, *scerpelloni*, strafalcioni, si dice di coloro, che lanciano, raccontando, bu-

gie, e falsità manifeste, *Varch. Ercol.* Scrivere a strafalcioni, pisać bez sensu, ni w pięć ni w dziewięć. [bic.]

STRAFARE, v. n. ir. nadro-
STRAFATTO, —TA, p. ad. v.
STRAFARE. = przejrzał, prze-
stały. [tać.]

STRAFFICARE, v. a. rozplę-
STRAFFIZZECA, s. f. *Bot.*
sokola greka, wsze nasienie. =
fig. coś bardzo dziwnego.

STRAFIGURATO, —TA, ad.
oszpecony, szpetny. Egli era sì
— e si brutto, che egli avrebbe
fatto paura a chi l'avesse guar-
dato, *Lasc. Nov.*

STRAFORARE, v. a. prze-
wiercić; przeszyć, przebić na
wylot.

STRAFORMARE, ec. v. TRA-
SFORNARE, ec.

STRAFORO, s. m. dziurko-
wa robota stali, i t. d. *Lavorar*
di —, pracować nad taką ro-
botą; fig. działać z cicha pęk.
= *Lavorar* alcuno di —, fig.
nicować, ogadywać kogo. =
Passare, operare per —, fig. na-
leżeć do czego po kryjomu.

STRAFUGARE, v. TRAFUGARE.
STRAGE, s. f. rzeź. Fare —,
wyciąć w pień.

STRAINARE, v. a. wyprządz.
STRALCIARE, v. a. obcinać
gałęzie winnej macicy. = ciąć,
pociąć. = fig. rozplątać, wy-
wikłać, zalać. = *Leg.* po-
godzić strony.

STRALCIO, s. m. obcinanie
winnej macicy. = *Leg.* kom-
promis.

STRALE, s. m. strzała.

STRALETTO, s. m. dim.
strzałka.

STRALIGNARE, ec. v. TRA-
LIGNARE, ec.

STRALUCENTE, ad. m. f. nie-
zmiernie jasny.

STRALUNAMENTO, s. m. ty-
panie oczami.

STRALUNARE, v. n. zaiwra-
cać oczy, tytać oczami.

STRALUNATO, —TA, p. ad.
v. STRALUNARE. = zezowaty.

STRALUNGO, —GA, ad. nie-
zmiernie długi.

STRAMALVAGIO, —GIA, ad.
niezmiernie zły, niegodziwy.

STRAMAZZARE, v. a. zwałić
na ziemię. = v. n. brzdęknać o
ziemię, paść bez zmysłów. In
quel tremendo urto il cavallo stra-
mazza balzandomi di sella più
passi, *U. Fosco.*

STRAMAZZATA, s. f. brzdę-
knienie.

STRAMAZZO, s. m. materac,
v. STRAPUNTO. Ancor la notte non
era al mezzo, che del suo — surse
il buon *Palinuro*, *Car. En.*

STRAMAZZONE, s. m. v. TRA-
MAZZATA. = ciecicie z góry na dół.
STRAMBA, s. f. sznur uple-
ciony z trawy. [BASCiare.]

STRAMBASCIARE, v. TRAM-
STRAMBELLARE, v. a. drzeć
po kawałku, rozszarpać. Tutto
strambellato da' morsi, sforac-
chiato dalle ferite, ec. *Fir. As.*

STRAMBELLO, s. m. szmata,
galgan. = pl. lachmany, galga-
ny.

STRAMBO, —BA, ad. krzy-
wonogi, koślawy. = Cervello
strambo, mózg przewrócony. =
s. m. v. STRAMBA.

STRAMBOTTO, STRAMBOTTO-
LO, s. m. + piosneczka miłośna
ośmiowerszowa. Indi allo stre-
pito di flauti e nacchere trescando
intuonino strambotti e frottole,
Red. Bacc.

STRAME, s. m. barłóg, pod-
ściół pod bydło. = furaz dla
koni, sucha pasza dla bydła.
Patisce l'uno e l'altro campo di
— e vettovaglie, *Mach.* = fig.
żywność. Ma se due di del con-
suetto — i poveracci mai riman-
gon privi, *L. Lipp.* [się.]

STRAMEGGIARE, v. n. paść
STRAMENARE, v. a. przewo-
dzić nad kim, dokuczać, obra-
cać kim. Ma la mi vuole a suo
mo' (modo) —, *Buon. Tanc.*

STRAMEZZARE, v. a. TRAMEZZA-
RE. [zmiernie obrodzić.]

STRAMOGGIARE, v. n. nie-
STRAMONIO, s. m. STRAMONEA,
s. f. *Bot.* bielun, dendera. [RE.]

STRAMORTIRE, v. TRAMORTI-
STRAMPALATO, —TA, ad.
bass. dziwny, niedorzeczny.
STRANAMENTE, av. dziwnie,
dziwacznie. = bardzo, nie-
zmiernie. = *liardo*, ostro.

STRANARE, v. a. odstręczać,
odrażać. = ostro traktować.
Perché se io la stranassi, ec. ella
si adirerebbe, ec. *Gell. Sport.* =
v. r. odstrychnąć się; stronić,
unikać. Non mi ricorda, ch'io
stranassi me giammai da voi,
D. Purg.

STRANATURARE, v. a. od-
mienić naturę.

STRANEZZA, s. f. ucisk, ucie-
mienie. = rzecz dziwna, o-
sobliwość.

STRANGOLARE, v. a. zadu-
sić. = nasycić. = v. r. zadusić
się. E dell'infame nodo il collo
s'avvinse e strangolossi, *Car. En.*
= drzeć się, wrzeszczeć na ca-
łe gardło. E così gridando e
strangolandosi ec. corse giù per
la spiaggia in verso il mare, *Fr.*
Sacch.

STRANGOLATO, —TA, p. ad.
zaduszony. = ciasny, wązki. E
quei gozzi strangolati son arnesi

da ammalati, *Red. Bacc.* = Voce
strangolata, głos przeraźliwy.
STRANGOLATORE, s. m. du-
siciel. [nie.]

STRANGOLO, s. m. udusze-
STRANGOSCIARE, v. TRAM-
BASCiare.

STRANGOSCIATO, —TA, p.
ad. znekamy, znużony.

STRANGUGLIONE, s. m. *Med.*
ślinogorz, zapalenie gruczołów
ślinnych. = slinogorz koniski.

STRANGURIA, s. f. *Med.* stran-
guria, rzeżączka.

STRANGURIARE, v. n. cho-
rować na strangurię.

STRANIARE, v. STRANARE.

STRANIERE, —RO, s. m. cu-
dzoziemiec.

STRANIERE, STRANIERO, —RA,
ad. cudzoziemski, obcy. = Farsi
straniero di alcuna cosa, udawać
zadziwienie.

STRANIO, —NIA, ad. obcy,
cudzoziemski. = dziwny, nad-
zwyczajny, osobliwszy.

STRANO, —NA, ad. e s. obcy,
cudzy. = cudzoziemski. = dzi-
wny, osobliwszy, nadzwyczaj-
ny. = ostry, cierpki, szorstki
w pojęciu. Non si vuol essere nè
rustico, nè strano, ma piacevole,
e domestico, *Cas. Galat.* = da-
leki, oddalony; odstręcony.
Fison va più lontano, ed è da noi
si strano, ec. *Brun. Tesor.* =
chudy, wybladły. = av. surowo,
ostro. Cato non rispose nulla,
ma guardalo strano, e con fiero
viso, *Vit. Phil.*

STRAORDINARIAMENTE, av.
nadzwyczajnie.

STRAORDINARIO, s. m. ku-
ryer nadzwyczajny. = woźny,
komornik. = professor nadzwy-
czajny. = ad. nadzwyczajny.

STRAPAGARE, v. a. prze-
placić.

STRAPARLARE, v. a. dużo
gadać, ogadywać, obmawiać.

STRAPAZZARE, v. a. źle trak-
tować. — di parole, lżyć, la-
jąc, zniewzczać. = pomiatać,
styrać, ponieważ, lekcewa-
żyć. = Strapazzare un cavallo,
zmęczyć konia. = Strapazzare
il mestiero, fig. zrobić co byle
zbyć.

STRAPAZZATAMENTE, av.
byle zbyć, niedbale.

STRAPAZZO, s. m. źle obcho-
dzenie się. = nieszanowanie
własnego zdrowia. = Cosa da
—, rzecz której się nie ochra-
nia. [żo stracić.]

STRAPERDERE, v. n. ir. du-
STRAPIOVERE, v. n. lać jak
z cebra (o deszczu).

STRAPORTARE, v. a. prze-
nieść. = fig. unieść, wprawić
w uniesienie.

STRAPOTENTE, ad. m. f. przemożny.

STRAPPARE, v. a. szarpać, targać; wyrwać, wydrzeć. — gli occhi dalla testa, wydrzeć oczy. — il velo dagli occhi, zedrzeć zasłonę z oczu. — da' mariti le moglie, da' figliuoli le matri, wyrwać żony mężom, matki dzieciom. Se questo cuore non vorrà più sentire; io me lo strapperò dal petto con le mie mani, *U. Fosc.* = zbić, stłuc. = v. r. wyrwać się, wydrzeć się. Mi strappai nondimeno tosto dalle sue braccia, per prendere la penna, e scrivere a mio padre, *Silv. Pel.*

STRAPPATA, s. f. szarpanie, targanie. = rodzaj tortury.

STRAPPATELLA, s. f. dim. lekkie szarpienie. — di fune, v. CORDA.

STRAPPATO, —TA, p. ad. wyrwany, wydarty. = wydarty, przemocą otrzymany. La confessione strappata fra i tormenti, *Beccar. D. e P.*

STRAPUNTO, s. m. materac.

STRARICCO, —CA, ad. przebogaty.

STRARIPEVOLE, ad. m. f. + niezmiernie urwisty.

STRASAPERE, v. n. ir. przemądrzeć.

STRASAVIO, —VIA, STRASAPUTO, —TA, ad. przemądry.

STRASCICARE, v. a. ciągnąć, wlec za sobą. = v. n. wlec się po ziemi. = czolgać, pelzać. Quegli animali, che vanno strascicando il corpo per terra, *Gell. Circ.*

STRASCICO, s. m. ciągnięcie, wleczenie za sobą. Far lo — alla volpe, włożyć mięso uwiązane na sznurku dla zwabienia lisa. = Strascico d'una veste, ogon sukni wlecący się po ziemi. = Favellar collo —, fig. przewlekać wyrazy. = fig. reszka, dodatek.

STRASCICONI, av. wlekąc się.

STRASCINAMENTO, s. m. —TURA, s. f. wleczenie.

STRASCINARE, v. a. wlec, ciągnąć za sobą. E lo piglia pe piedi, e lo strascina, *Bern. Ort.* = v. r. wlec się, zawlec się.

STRASCINIO, s. m. wleczenie. = ogon sukni.

STRASCINO, s. m. powłok, rozjazd na przepiórki. = wlok na ryby.

STRASCINO, s. m. rzeźnik sprzedający mięso po ulicach. = ad. założony, obdarty, obszarpany. [LARE.]

STRASECOLARE, v. TRASECOLARE.

STRATEGEMMA, s. m. podstęp, fortel. [jak brzytwa.]

STRATAGLIARE, v. a. ciąć

STRATO, s. m. podłoga. = kobierzec. = pokład, warstwa.

STRATTO, s. m. krótki ciąg, krótki rys; krótka historia.

STRATTO, —TA, ad. dziwny, dziwny. = pochodzący od kogo. Pistolesi sono stati, e sono gente di guerra fieri, ec. essendo stratti del sangue di Castellina, *G. Vill.* = wyciągnięty, wyjęty. = oddzielony. = skłonny.

STRAVAGANTE, ad. m. f. dziwny, niedorzeczny.

STRAVAGANTEMENTE, av. niedorzecznie.

STRAVAGANZA, s. f. niedorzeczność.

STRAVEDERE, v. a. ir. + wglądać w każdy szczegół, w każdy kąt. Vogliono — tutto quello, che si fa in casa, *Varch. Suoc.* = (dziś), niedojrzeć, prześlepić.

STRAVERO, —RA, ad. bardzo prawdziwy.

STRAVESTIRSI, v. r. przebrać się.

STRAVISATO, v. TRAVISATO.

STRAVIZIARE, v. n. hulac, biesiadować.

STRAVIZZO, s. m. hulanka, biesiada, uczta.

STRAVOLERE, v. n. ir. zannadto chcieć.

STRAVOLGERE, v. a. ir. wykrecać, przekrecać. — il significato di checchessia, fig. przekreślić znaczenie czego. = fig. odwrócić. = v. r. przewrócić się.

STRAVOLGIMENTO, s. m. STRAVOLTURA, s. f. przewrócenie. — di cervello, przewrócenie mózgu. Stravolgimenti di bocca, wykrzywienie gęby.

STRAVOLTAMENTE, av. na wywrót, opacznie.

STRAVOLTARE, v. a. v. STRAVOLGERE. = fig. przewrócić porządek, opowiadać bez związku.

STRAVOLTO, —TA, p. ad. da STRAVOLGERE, prop. e fig. przekrecony; przewrócony.

STRAZIARE, v. a. rozdzierać, szarpać, targać, rozewać. E molto men male essere dagli uomini straziata, che sbrannata per li boschi dalle fiere, *Bocc.* Questi pensieri mi straziavano l' anima, *Silv. Pel.* = dokuczać, szydzić, żartować. Sempremai noi straziamo le povere persone, *Gell. Sport.* = poniewiać, trwonić, marnować. Veggendo, che ec. a uno ne avanza tanto, che lo strazi, *Gell. Circ.*

STRAZIATORE, s. m. dręczyciel; szyderca.

STRAZIEGGIARE, v. n. przedrzeżniać.

STRAZIEVOLE, ad. m. f. obelżywy.

STRAZIO, s. m. męka, katusza. Priegoti, Signor, per quello — che morendo per me soffristi in croce, *Filic. Far.* —, rozszarpać. = szyderstwo, urągowisko, pośmiewisko. Peggio è lo —, al mio parer, che 'l danno, *Petr.*

STREBBIARE, v. a. e. r. gładzić twarz, blanszować się.

STREBBIATRICE, s. f. kobieta blanszująca się.

STRECCIARE, v. a. e. r. rozpleść, rozpleść się.

STREGA, s. f. czarownica. = Darsi alle streghe, niecierpliwie się, rozpaczając.

STREGACCIA, s. f. peg.widma.

STREGARE, v. a. czarować. = fig. żłopać. Strega le botti di lor sangue ingordo, *L. Lipp.*

STREGGHIA, STREGLIA, s. f. zgrzeblo. = Avere, o dare una buona mano di stregghia, fig. dostać, dać burę.

STREGGHIARE, STREGLIARE, v. n. chędożyć zgrzeblem. = drapać.

STREGGHIATURA, s. f. chędożenie zgrzeblem. = fig. bura.

STREGHERIA, s. f. zbierowisko czarownic.

STREGONE, s. m. STREGONA, s. f. czarownik, czarownica.

STREGONERIA, s. f. STREGONECCIO, + s. m. czary, gusta.

STREGUA, s. f. część na każdego przypadająca do zaplacenienia. = rowny dział, równia. Le persone della Chiesa ec. debbono andare alla medesima — ec. degli altri, *Varch. Stor.*

STREMARE, v. a. zmniejszyć.

STREMENZIRE, v. a. ir. przeszkadzać wzrostowi.

STREMITA, STREMO, v. ESTREMITA, ec.

STRENNA, s. f. lat. koleda. E mai non furon strenne, che fosser di piacere a queste iguali, *D. Purg.*

STRENUAMENTE, av. tego, dzielnie.

STRENUO, —NUA, ad. lat. dzielny, mężny.

STREPERE, v. n. ir. lat. szumieć, huczeć.

STREPIDIRE, v. n. ir. + ogłuchnąć od huku.

STREPIRE, v. a. ir. + napętnić hukiem. = v. n. szeleścić.

STREPITARE, v. n. huczeć, szumieć, hałasować. — di checchessia glosno o czem mówić.

STREPITO, s. m. huk, stuk, hałas, trzask, turkot, łoskot, zgiełk. Lo — dell' armi, szereg oręża.

STREPITOSAMENTE, av. z hukiem, z hałasem.

STREPITOSO, —SA, ad. huczny, głośny.

STRETTA, s. f. *ściśnienie*. = Stretta di neve, duża ilość śniegu. = *ścisk, ciżba*. = Stretta di vettoaglia, brak żywności. = *wgwoz*. Ma Maratona, e le mortali strette, che difese il Leon con poca gente, *Petr.* = Essere alle strette, *docierać interesu*. = Essere, mettersi alle strette, aver la —, *zostać przyciśniętym, nabawić się kłopotu, być w obrotach*. = Dare la stretta, *docisnąć, nastąpić na gardło, przywieść do ostateczności*.

STRETTAMENTE, av. *ciasno*. = *lichy, skąpy; niedużo*. = *mocono, usilnie*. Piacque molto al re il consiglio di Carpigna, e lo pregò — che gli desse esecuzione, *Fir. Disc.* = *ściśle, surowo*. = *ściśle, zwięźle*. Che qui si è ora così — accennato, *Borg.*

STRETTEZZA, s. f. *ciasność*. = Fig. *ucisk*. = *brak, niedostatek*. — di danari, *niedostatek pieniędzy*. = *zbyteczna oszczędność, skąpstwo*. Ma io che mi era accorto della sua —, negava di volere andare, *Fir. As.* = Strettezza di cuore, *ucisk serca*. = Strettezza di petto, *ciężkość oddychania*. = *ściśłość, ścisła przyjaźń*. — di sangue, *ściśłe pokrewieństwo*.

STRETTO, s. m. *ciasny kąt*. Che mi giunga il boia, s' ora non ti raggiungo a questo —, *Buon. Tanc.* = Stretto di mare, *ciasnina morska*. = fig. *ucisk, kłopot*. Trovosi in molti grandi stretti e pericoli, *Vit. Plut.* Cogliere allo —, *przydybać kogo, przycisnąć w ciasnym kątku*.

STRETTO, —TA, p. ad. v. **STRIGNERE**, = *ciasny, wązki*. Per una via assai stretta entrarono, *Bocc.* = *ciasno związany, stulony, przytulony*. In onorare altrui teneva la borsa stretta, *Bocc.* E vidi due sì stretti, che 'l pel del capo avevano insieme misto, *D. Inf.* Ed essi delle madri al fianco stretti ti cercheran col guardo, *Mont.* = *skupiony, w ściśniętych szeregach*. Stretti stretti in un tratto assaltarono la camera, *Fir. As.* = *ściśly*. Preserci di grandi e di strette amistà con alcuni, *Bocc.* = *tajemny*. Io trovai colla donna mia in casa una femmina a stretto consiglio, *Bocc.* = *ostrożny*. E voi, mortali, tenevvi stretti a giudicar, *D. Par.* = *szczypty, chudopacholski*. Voi dovete esser contento d'aver piuttosto stretta e scarsa fortuna, ec. che molto larga, *Bocc.* = *ostatni, gwałtowny, nagły (o potrzebie)*. = *ściśly, dokładny*. = *blizki*. Stretta vicinità, *blizkie sąsiedztwo*. Parente stretto, *bli-*

zki krewny. = *ostry, surowy, ściśly (sędzia)*. = av. *ciasno*. = fig. *szczupło, skąpo*.

STRETTOIO, s. m. —INO, dim. *prasa do wyciskania soku*. = *Chr. bandaż*.

STRETTURA, s. f. *ściśkanie, ściśnięcie*. = *ciasnota, ciasne miejsce, ciasna dziura*.

STRIA, s. f. Arch. *żłobek, pręga, rowek na słupach*.

STRIATO, —TA, ad. *żłobkowany, pręgowany*.

STRIBBIARE, ec. v. **STREBBIARE**, ec.

STRIBUIRE, **STRIBUZIONE**, v. **DISTRIBUIRE**, ec.

STRIDENTE, ad. m. f. *skrzypiący*. Stridenti rote, *Tass. Ger.* = *swiszczący, piskliwy, kwikliwy*. Voce —, *Fir. As.* Stridenti ale, *Cresc.* — pianto, *Guid.* = Stridente algore, *mróz trzaskący*.

STRIDERE, v. n. *skrzypieć*. Le porte qui d'effigiato argento su' cardini stridean di lucid' oro, *Tass. Ger.* Allor sonare accettete e — carri per tutto udissi, *Car. En.* = *piszczeć, kwiczeć*. Strideva qualche volta così sordamente come fanno i pipistrelli, *Cell. Vit.* E da essa (crisalide) nacque un grandissimo farfallone, che stuzzicato ed irritato strideva, come se fosse un pipistrello, *Red. Ins.*

STRIDEVOLE, ad. m. f. *skrzypiący, swiszczący, piszczący*.

STRIDO, pl. m. —DI, f. —DÀ, s. m. *wrżask, krzyk*. Alzare uno strido, *krzyknąć*. Gettare, mettere strida, *krzyczeć, wrzeszczeć*.

STRIDORE, s. m. *krzyk, wrżask; skrzyp; szum; świst*. — di catene, *brzęk kajdan*. = Stridor di denti, *zgrzytanie zębów*. Ivi sarà pianto, e stridor di denti, *tam będzie płacz, i zgrzytanie zębów*. = Stridore del verno, *trzaskący mróz*. Tu hai poca discrezione a menarlo sì male in punto a questi stridori, *Lasc. Com.*

STRIDULO, —LA, ad. *wrżaskliwy, przeraźliwy, piskliwy, kwikliwy*. = *brzęczący (o owadach)*.

STRIGARE, v. a. *rozplątać*. = fig. *rozwikłać, wywikłać*.

STRIGNERE, **STRINGERE**, v. a. *ir. ścisnąć, ściśnąć*. — i denti, le labbra, *ściśnąć zęby, usta*. — legami di matrimonio, *zawrzeć ślubny małżeńskie*. — amicizia con alcuno, *zawrzeć przyjaźń, zaprzyjaźnić się z kim*. — alleanza, *zawrzeć przymierze*. = *przycisnąć*. — al seno, *przycisnąć do łona*. = *łączyć ściśle, kojarzyć*. Fin dalla cuna tenero

amor ci stringe, *Met.* = *ściśnąć, ująć*. E nulla stringo e tutto 'l mondo abbraccio, *Petr.* = *ściśnąć obłężeniem*. Venne allo assedio di Roma per distruggerla, e aveala molto stretta, *G. Vill.* = Strigner fra l'uscio e l'muro, fig. *przycisnąć, przyprzeć kogo*. = fig. *doknąć, wzruszyć*. Tanto l'affezion del figliuolo lo strinse, *Bocc.* = *przyciskać, dociskać, dokuczać*. Il conte si scusò, che non potea, ch'era forte stretto dalle gotti, *M. Vill.* = fig. *przyciskać, przymuszać, nalegać, znaglać*. — i panni addosso ad alcuno, *zmuszać kogo*. Il tempo stringeva, *czas naciskał, nalegał*. Voi mi strignete a quello, che io del tutto avea disposto di non far mai, *Bocc.* Il negromante mi strigneva che io dovessi attendere a quella impresa, *Cell. Vit.* = Strigner il sangue, *zatamować krew*. = Strigner la spada, *porwać się do kordy, chwycić za oręż*. Chi vuol salva la patria, stringa il ferro e mi segua, *Met.* = *trzymać w rękę, piastować co*. Con qual crudele compiacenza non rimiravi quella destra che avea stretto lo stile nelle veglie notturne contro gl'infami tuoi costumi! *Ver. Nol. rom.* = v. r. Stringersi ad uno, *garnąć się, tulić się, gromadzić się do kogo*. Gridavan sì alto ch' i mi strinsi al poeta per sospetto, *D. Inf.* Ben son di quelle, che temono 'l danno, e stringonsi al pastor, *D. Par.* = Stringersi nelle spalle, *ściśnąć, wzruszać ramiona*. = *skupić, zebrać myśli*. Seco si stringe e dice a ciascun passo : deh fosse or qui, *Petr.* = *ograniczać się w wydatkach, oszczędzać, skupić*.

STRIGNIMENTO, s. m. **STRIGNITURA**, s. f. *ściśnienie; ściśnienie*.

STRIGOLO, s. m. *sddlo*.

STRILLARE, v. n. *wrzeszczeć*.

STRILLO, s. m. *wrżask*.

STRILLOZZO, s. m. Ornit. *poswierka*.

STRIMPELLAMENTO, s. m. **STRIMPELLATA**, s. f. *brzdąkanie, rzempoleme*. [kać.

STRIMPELLARE, v. a. *brzdą-stringa*, s. f. *tąsiemka; rzemyk; pas u spodni*.

STRINGARE, v. **RISTRIGNERE**.

STRINGATO, —TA, ad. *ściśly, zwięzły*. = *szczypty, wysmukły*.

STRINGERE, v. **STRIGNERE**.

STRIPPARE, v. n. bass. *wy-pchać kaldun*.

STRISCIA, s. f. *pasek sukna*,

matery, papieru, i t. d. Io piglio due strisce di carta, una nera e l'altra bianca, *Gal. Dial. pasek, prążka, smuga.* Son però minori, e men fieri, pelosi, e solamente listati tutti di strisce trasversali nerissime, *Red. Ins.* Il suo capo raso, salvo la picciola — di capelli che lo cingeva al mezzo come una corona, *Manz.* = *wąz.* Tra l'erba e i fior venia la mala —, *D. Purg.* = *ślad pozostaly na piasku po którym wąz przepelznął.* Lunga dietro di sè lasciando —, che segnata di lei la polve serba, *Varch. Rim. past.* = *szpada.* Ma Calagrillo altiero, pien di stizza colla sua — fa colpi crudeli, *L. Lipp.*

STRISCIARE, *v. n. pelsać, czolgać się.* Qual nomade pastor che vedut' abbia fuggir strisciando l'orrido serpente, *Ar. Orl. Fur.* = *blyskać wężykiem.* Rugghiano i tuoni, e strisciano i baleni, *Mont.* = *v. a. e n. strychować.* L'artiglieria piantata di là del Tesino strisciava tutti i loro ripari, *Guicc. Stor.*

STRISCO, *s. m. łyżwa do ślizgania się.* Como soglion là vicino al polo, ec. correr sul Reno le villanelle a stuolo con lunghi strisci e sdruciolor sicure, *Tass. Ger.* = Fare un buono —, *podjeść czego dobrze.* I giovani, fatto un buono — a tartufi, ec. chi volle restò con Fileno, *Lasc. Nov.*

STRISCIALINA, **STRISCETTA**, *s. f. dim. pasczek.*

STRISCIONE, —NI, *av. pełzające, czolgać się.* Camminar striscione, *wlec się.*

STRITOLABILE, *ad. m. f. kruchy, syпки.*

STRITOLAMENTO, *s. m. —tura, s. f. roztarcie.*

STRITOLARE, *v. a. trzeć, utrzeć, rozetrzeć, tuc, utłuc, potłuc, skruszyć.* = *v. r. fig. usychać, omdlewać.*

STROFA, **STROFE**, *s. f. strofa.*

STROFINACCIO, **STROFINACIOLO**, *s. m. ścierka, kwacz, wiecheć.* = *fig. szurgot, flodra.* Tu se'imbrattato e vituperato co' tuoi strofinacci, va strofinati con essi quanto tu vogli, *Fr. Sacch.*

STROFINAMENTO, *s. m. STROFINATA, s. f. tarcie.*

STROFINARE, *v. a. trzeć, wycierać, szorować.* = *v. r. trzeć się, obcierać się, wycierać się.* — gli occhi, *przecierać sobie oczy.*

STROFINATINA, *s. f. lekkie nacieranie.*

STROFINATORE, *s. m. froter.*

STROFINIO, *s. m. ciągłe tarcie.*

STROLAGARE, **STROLOGARE**, *v. n. trudnić się astrologią.* = *fig. suszyć sobie głowę, roić, marzyć.* = *v. a. przepowiadać.* Furio e Scriboniano, quasi avesse strolagato la morte del principe, fu mandato in esilio, *Dav. Tac. Ann.*

STROMBAZZARE, **STROMBETARE**, *v. a. ograżyć, wytrąbić.*

STROMBAZZATA, **STROMBETATA**, *s. f. odgłos trąby.*

STROMBETTIERE, *s. m. trębacz.* [nie.]

STROMBETTIO, *s. m. trąbie.*

STRONZARE, *v. a. obciąć, okroić, oberznąć.*

STRONZO, **STRONZOLO**, *s. m. STRONZOLETTO, STRONZOLINO, dim. gówno, łajno.* E un stronzolo animato, un vil mancipio... starebbe a tu per tu con Mario e Scipio, *Salv. Ros. Sat.*

STRONZO, —ZA, *ad. obcięty, oberznęty.* Monete stronzee, *pieniądze oberznęte.*

STROPICCIAGIONE, *s. f. nacieranie.* [tarcie.]

STROPICCIAMENTO, *s. m.*

STROPICCIARE, *v. a. trzeć, nacierać, wycierać, szorować, rozcierać.* Tutto lavò Salabattone, e appresso sè fece e lavare e — alle schiave, *Bocc. Infragere* dunque e stropiccerò l'istesso scorpione sopra le ferite, *Gal. Sag.* — un cavallo, *chędożyć konia.* — le costole ad alcuno, *wytoić komu skórę.* = *fig. nudzić.* Non è oggimai bisogno, che in questo io vi stropicci con molti sermoni, *Guid.* = *Stropicciar si gli occhi, przecierać sobie oczy.*

STROPICCIATELLA, *s. f. dim. lekkie nacieranie.* [cie.]

STROPICCIATURA, *s. f. tar-*

STROPICCIO [—pi-cio], *s. m. tarcie.* = *fig. frasunek, kłopot.*

STROPICCIO [—czl-o], *s. m. tarcie.* = *Stropiccio delle armi, chrzest oręża.* — di piedi, *szorowanie nogami.*

STROPICCIONE, *s. m. świętoszek.* [re, ec.]

STROPPIARE, *ec. v. STORPIA.*

STROSCIA, *s. f. smuga rozlanej wody.*

STROSCIARE, **STROSCIO**, *v. SCROSCIARE, ec.*

STROZZA, *s. f. gardziel.*

STROZZAMENTO, *s. m. duszenie.*

STROZZARE, *v. a. zadusić.*

STROZZATO, —TA, *p. ad. zaduszony.* = *Vaso strozzato, naczynie z wązką szyjką.* = *Veste strozzata, suknia obcisła, opięta.*

STROZZATOIO, —IA, *ad.*

dławiący, duszący. Fune strozzatoia, *stryczek do zaduszenia.* = *Susine strozzatoie, tarnosiłki.* = *Vaso col collo strozzatoio, naczynie z wązką szyjką, a szerokim otworem.*

STROZZATURA, *s. f. zaduszenie, zadławienie.* = *zwięźlenie szybki naczynia.*

STROZZIERE, *s. m. sokolnik.*

STROZZULE, *s. m. v. STROZZA.*

STRUGGERE, *v. a. ir. topić, roztopić.* = *fig. trawić, niszczyć, pożerać.* Si begli occhi... che mi struggon così come l' sol neve, *Petr.* Costui mi fa proprio —, *Gell. Sport.* Di tue giuste vendette ai caldi rai struggasi l' popol rio, *Filic.* = *zburzyć, obalić, zgładzić, wypłenić, wytepić, wygubić.* Vattene, passa il mar, pugna, travaglia, struggi la fede nostra, *Tass. Ger.* = A tanto supplizio s'aggiungeano le zanzare in tal moltitudine, che per quanto io m'agitassi e ne struggessi, io n'era coperto, *Silv. Pel.* = *v. r. topić się, roztopić się.* = *fig. tęsknić, usychać z tęsknoty, z żądz.* Egli si struggea tanto d'andarla ad abbracciare, *Bocc. Ardorni* e struggo ancor, com'io solia, *Petr.*

STRUGGIMENTO, *s. m. topienie, roztopienie.* = *zburzenie, ruina, zguba.* = *Fig. tęsknota.* = *nuda, nudota.* = *gorąca żądza, palająca namiętność.*

STRUGGITORE, *s. m. zburzyciel, niszczyciel.*

STRUIRE, *v. INSTRUIRE.*

STRUMA, *s. f. Chir. skrofule.*

STRUMENTALE, **STRUMENTO**, *v. INSTRUMENTALE, ec.*

STRUMOSO, —SA, *ad. skrofuliczny.*

STRUPARE, **STRUPO**, *v. STUPARE, STUPRO.*

STRUPO, *s. m. bunt aniołów przeciw Bogu.* Dove Michele fe' la vendetta del superbo —, *D. Inf.* [topione.]

STRUTTO, *s. m. sadło roz-*

STRUTTO, —TA, *p. ad. da struggere, roztopiony.* = *zburzony, zniszczony, spustoszony.* Ristorava quelle provincie strutte per loro discordie e nostre angherie, *Dav. Tac. Ann.* = *fig. miserny, nędzny.* = *wychudły.*

STRUTURA, *s. f. budowanie, budowa.* = *struktura, porządek architektoniczny.*

STRUZZO, **STRUZZOLO**, *s. m. Ornit. struś.*

STUCCARE, *v. a. zatykać, oblepiać stukiem.* = *nasycać aż do obrzydzenia.* La carne soverchio grassa stucca, *Gas. Gal.* = *fig. sprawić chłiwosc, znudzić, u-*

przykrzyć się. Ogni po' basta, il troppo stucca poi, *Lor. Med.* = v. r. rużować się, blanszować się. E tanto s' invernica, impiastra, e stucca, ch' ella par proprio un angiolin di Lucca, *L. Lipp.*
STUCCATORE, s. m. sztukator.

STUCCHEVOLE, ad. m. f. kłiwy, nudny, przykry, uprzykrzony.

STUCCHEVOLEZZA, **STUCCHEVOLAGGINE**, s. f. kłiwość, nudność.

STUCCHEVOLMENTE, av. nudnie, do uprzykrzenia.

STUCCO, s. m. stuk, kit.

STUCCO, —CA, ad. syt, nasycony. Quaggiù m' hanno sommerso le lusinghe, ond' io non ebbi mai la lingua stucca, *D. Inf.* Di promesse io son già stucco, *Lor. Med.* = znudzony.

STUDENTE, **STUDIANTE**, s. m. uczeń, student. = ad. m. f. uczący się czego.

STUDIARE, v. n. uczyć się. Avendo lungamente studiato a Parigi, ec. *Bocc.* Egli studiò in medicina, *Bocc.* = starać się, dokładać starania, usilować. S' a dire hai altro, studia d'esser breve, *Petr.* Studiati dunque, figliuolo, d' imparare il loro linguaggio copioso, *Cas. Lett.* Studi si ognun giovane altrui, *Ar. Orl. Fur.* = v. a. Studiare il passo, przyspieszyć kroku. Non v'arrestate, ma studiate il passo, *D. Purg.* = fig. uprząwiać. Si come il campo, ec. se non è ben studiato, non poate esser fruttuoso, così l' animo senza dottrina, *Amm. Ant.*

STUDIATO, —TA, p. ad. v. studiare. = fig. pielęgnowany. = wyszukany.

STUDIATORE, s. m. —TRICE, s. f. uczeń, uczennica.

STUDIEVOLMENTE, av. umyślnie.

STUDIO, s. m. uczenie się, nauka. Stare a —, uczyć się, chodzić do szkół. = nauka, piękne sztuki. Il quale ne' liberali studii ammaestrato sommantemente i valorosi uomini onorava, *Bocc.* *Vit. Dant.* = pilność, staranie, troskliwość, pieczołowitość, usilność. Conosceva che ella con tutto il suo — s' ingegnava di piacerli, *Bocc.* = Studio soverchio, przysada, wymuszenie, wymus. = szkoła. = gabinet do czytania i pisania, = gabinet adwokata, lekarza, i t. d. = A studio, a bello studio, av. umyślnie.

STUDIOLO, s. m. dim. gabinecik do nauki. = biórko.

STUDIOSAMENTE, av. umyślnie. = pilnie, starannie. = prędko, szybko.

STUDIOSO, —SA, ad. pilnie przykładający się, uczący się czego. Virgilio ec. del quale egli era stato studiosissimo, *But. Dant.* *Inf.* = pilny, staranny. = prędki, skory, szybki. Con cagne magre, studiose e conte, *D. Inf.*

STUELLO, s. m. *Chir.* flejtuszek do rany.

STUFA, s. f. łaźnia. = piec izdebny, piec destylacyjny. = trepaż, oranżerya. = kurzenie, nakadzenie.

STUFAIUOLO, **STUFAIOLO**, s. m. łaźienik.

STUFARE, v. a. usługiwać w łaźni. = dusić w naczyniu na ogniu. = fig. nudzić, uprzykrzać się. = v. r. kapać się w łaźni.

STUFATO, s. m. szufata.

STUFO, —FA, ad. znudzony.

STUMIA, **STUMMIA**, s. f. v. *SCHIUMA*. = Stumia di ribaldi, wierutny tot.

STUOIA, **STOIA**, s. f. mata, rogózka.

STUOLO, s. m. hufiec. = kupa, gromada.

STUONARE, v. n. wyjść z tonu, zmylić nótę.

STUPEFARE, v. a. zadziwić. = odrętwić, wprawić w osłupiałość. = v. r. osłupić z zadziwienia.

STUPEFATTIVO, —VA, ad. odrętwiający.

STUPEFATTO, —TA, p. ad. zdumiony, osłupiały.

STUPEFAZIONE, s. f. osłupienie, odrętwiałość.

STUPENDAMENTE, av. na podziw.

STUPENDO, —DA, ad. dziwny, zadziwiający.

STUPEZZA, **STUPIDITÀ**, s. f. głupota.

STUPIDIRE, v. n. ir. v. *STUPIRE*. = zgłupieć. Nelle gran faccende chi si risveglia, chi stupisce, *Dav. Tac. Ann.*

STUPIDO, —DA, ad. głupi. = zdumiały, osłupiały. Ben s' avvide il poeta che io stava stupido tutto al carro della luce, *D. Par.* = zdrętwiały.

STUPIRE, v. n. ir. dziwić się.

STUPORE, s. m. zadziwienie, podziwienie, zdumienie. = odrętwienie.

STUPRARE, v. a. odebrać panienstwo.

STUPRATORE, s. m. gwałciciel panien.

STUPRO, s. m. odebranie panienstwa. = cudzołóstwo. Accusò Beatrice di —, *Mach. Stor.*

STURARE, v. a. odetknąć. Sturarsi gli orecchi, odetkać sobie uszy.

STURATO, —TA, p. ad. odetkany. = fig. bystry, rozgarniony.

STURBAMENTO, s. m. *STURBANZA*, *STURBAZIONE*, s. f. *STURBO*, s. m. nieporządek, nieład, zamieszanie, zawichrzenie. = Dare sturbo, przeskadzać komu, robić subiekcyę. = Mettere sturbo, pomieszać komu szyki. Grande sturbo avea messo nella sua impresa, *G. Vill.*

STURBARE, v. a. przeskodzić, przerwać. = pomieszać szyki, przetrzącić zamiary.

STUTARE, v. *ATTUTARE*.
STUZIO, s. m. *Bot.* kapusta polna.

STUZZICADENTI, s. m. słomka lub piórko do wykalania zębów.

STUZZICARE, v. a. kłóć, wykalać, dłubać. — i denti, gli orecchi, wykalac zęby, uszy. = kłóć, bość, żgać. = drażnić, jętrzyć. Che va' tu dunque... stuzzicando la bellicosa gente! *Car. En.* = fig. pobudzać, podniecać, zaostrażać. — l' appetito, la voglia, la curiosità, zaostrażać apetyt, i t. d. = Stuzzicare i feruzzi, braci się na pazury, na wszystkie sposoby. = Stuzzicare il can che dorme, il vespaio, il formicaio, le pecchie, il naso dell' orso quando fuma, prov. wywoływać wilka z lasu.

STUZZICATOIO, s. m. bodziec, szpikulec.

STUZZICATORE, s. m. podżegacz.

STUZZICORECCHI, s. m. łopateczka do wydłubywania gnoju z uszu.

SU, prep. na. Il re dopo questa (canzone) sull' erba, e' n sui fiori, avendo fatti molti doppiieri accendere, ne fece più altre cantare, *Bocc.* = Su per, po. Su per quell' erto moverete il piede, *Tass. Ger.* Gli uccelli su per li verdi rami cantando piacevoli versi, *Bocc.* = blisko, okolo, nad, pod. Sul far della notte, zmrokami, pod noc. E torno sul far della notte alla mia casa, *U. Fosc.* In sul far del giorno, nad dniem, o świcie. In sul mezzo giorno, in sulla mezza notte, okolo południa, okolo północy. Sul tramontare del sole, nad zachodem słońca. = o. Le riflessioni che mi fece sulla giustizia di Dio, sull' ingiustizia degli uomini, sul dovere del perdono, sulla vanità di tutte le cose del mondo, non erano trivialità, *Silo. Pel.*

SU, av. na górze, w górę, pod górę, na górę; powierzechu,

pod wierzch, na wierzch. Va su e guarda fuor del muro, Bocc. Per non essere dalle fiere divorato la notte, su vi montò, Bocc. Andò sotto l'onde, e ritornò su notando, Bocc. = Levare, levarsi su, powstać, wstać, podnieść się. = Venir su, wchodzić, rosnąć; fig. wznieść się, podnieść się. = Il di su, s. m. częśc zwierzchnia, wierzch. O qual che se' che 'l di su tien di sotto... se puoi, fa motto, D. Inf.

SU, interl. nu, nuże, dalej. Su tosto, donna, lievati, Bocc.

SUADIVOLE, SUASIVO, —VA, ad. przekonujący.

SUASIONE, s. f. przekonywanie.

SUBALBIDO, —DA, ad. biały. SUBALPINO, —NA, ad. podalpejski.

SUBALTERNARE, v. a. poddać pod władzę; podciągnąć pod co.

SUBALTERNATIVO, —VA, ad. dający się podciągnąć pod co. SUBALTERNO, —NA, ad. podwładny, podrzędny. = s. m. niższej rangi oficer.

SUBBIA, s. f. SUBBIETTA, dim. dłu to szwajcarskie.

SUBBIARE, v. a. obrabiać kamień z grubszego.

SUBBILIOSO, —SA, ad. nieco zóciowy.

SUBBIO, s. m. nawój tkacki, utok.

SUBBISSAMENTO, s. m. pograżenie.

SUBBISSARE, v. a. pogrążyć. = v. r. zapasć się.

SUBBISSO, s. m. ruina, upadek. = cud, żyw, podzwo. Son tanti che è un —, jest ich bez liku, aż strach. Faceva tanta orazione, e tante carità, ch' era un —, L. Lipp.

SUBBITAMENTE, av. natychmiast, zaraz. [gle.]

SUBITANAMENTE, av. n. SUBITANEO, —NEA, ad. nagły, niespodziany.

SUBITEZZA, SUBITANZA, s. f. prędkość, nagłość.

SUBITO, —TA, ad. nagły, niespodziany. = prędki, szybki. = porywczy, popędliwy. = av. zaraz, natychmiast.

SUBIUNTIVO, s. m. Gram. tryb łączący.

SUBLIMARE, v. a. podnieść, podwyższyć. = Chim. sublimować. = v. r. podnieść się, wznieść się. Raro è quei, che sè da basso loco alza e sublima, Menz. Art. poet.

SUBLIMATO, s. m. Chim. sublimat. — corrosivo, sublimat merkuryusz.

SUBLIMAZIONE, s. f. pod-

niesienie, wywyższenie = Chim. sublimacja.

SUBLIME, ad. m. f. wzniosły, szczytny, górny (o stylu). = wyższy (o miejscu). = wyższy w godności. Si che Raimondo e Guelfo i più sublimi chiaman Goffredo per lor duce, Tass. Ger. = wzniosły (o umyśle).

SUBLIMEMENTE, av. wzniosłe, górnio, szczytnie.

SUBLIMITA, —TATE, —TATE, s. f. wzniosłość, górniość, szczytność. = tytuł dawany niektórym wyższym urzędnikom.

SUBLINGUALE, ad. m. f. Anat. podjęzykowy.

SUBODORARE, v. a. przewąchać, przeczuć.

SUBORDINAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. podległość, zależność.

SUBORDINARE, v. a. poddać pod władzę; poddać, podciągnąć pod co.

SUBORNARE, v. a. namawiać, podmawiać na złe.

SUBUGLIO, s. m. + rozruch.

SUBVENTANEO, ad. m. Uovo subventaneo, jajo próżne.

SUCCEDANEO, —NEA, ad. zastępczy. = s. m. lekarstwo zastępujące miejsce innego.

SUCCEDERE, v. n. ir. nastąpić po kim, po czym. Ella è Semiramis, di cui si legge, che succedette a Nino, D. Inf. = brać spadek, dziedziczyć po kim. Morendo la donna, ec. il marito succede alla moglie, Maestr. = zdarzyć się, nastąpić, przytrafić się, dziać się, stać się. Narrato v'ho come il fatto successe, Ar. Or. Fur.

SUCCEDEVOLE, ad. m. f. następny. [stepnie.]

SUCCEDEVOLMENTE, av. następująco.

SUCCEDIMENTO, s. m. (po myślnie) zdarzenie.

SUCCEDITORE, s. m. —TRICE, s. f. następcza.

SUCCEDUTO, —TA, p. ad. v. SUCCEDERE. = s. m. co się zdarzyło, co nastąpiło. Vespasiano ebbe in Egitto avviso del — a Cremona, Dav. Tac. Stor.

SUCCESSIONE, s. f. następstwo. = Leg. sukcesya.

SUCCESSIVAMENTE, av. następnie.

SUCCESSIVO, —VA, ad. następny. = av. następnie.

SUCCESSO, s. m. następstwo, wypadek, zdarzenie. = Successo di tempo, postęp czasu.

SUCCESSORE, s. m. następcza. = successor, dziedzic.

SUCCHIA, ad. f. Carta —, bibula. [v. SUCCIARE, ec.]

SUCCHIARE, SUCCIAMENTO, SUCCIARE, v. a. swardować.

SUCCHIAMENTO, s. m. swardowanie. = fig. zgłębianie.

SUCCHIARE, v. a. v. SUCCIARE. = fig. zgłębiać, zaciekać się, przenikać.

SUCCHIALLINAO, s. m. fabrykant świderków.

SUCCHIELLO, s. m. —ETTO, —INO, dim. świder.

SUCCHIO, s. m. świder. = sok roślin, drzew, owoców. Essere, andare, venire in —, soczyć się; fig. bass. czuć popęd płciowy.

SUCCIABEONE, s. m. bibosz, moczywóg, opój.

SUCCIAMELE, v. OROBANCHE.

SUCCIAMENTO, s. m. ssanie.

SUCCIARE, v. a. e. r. ssać; wysysać. = pochłonać. Dicono che si succeranno quella Francia come un uovo, Car. Lett. = wciągać w siebie dech dla ulżenia bólu. Talché Morgante dimolte uova succia per le ferite, e com'orso si cruccia, L. Pulc.

— = znieść, ścierpieć. La donna, benchè sentasi far male, ec. in burla se la succia, L. Lipp.

SUCCIATORE, s. m. ssący.

SUCCIDERE, v. a. ir. podciąć. = fig. wytepić.

SUCCINGERE, SUCCINGERE, v. a. ir. podpasac, podkasać. = Succingere i lombi della carne, fig. powściągać chuci cielesne.

SUCCINO, s. m. bursztyn.

SUCCINTAMENTE, av. wkrótkości, zwięźle.

SUCCINTO, —TA, p. ad. podpasany, podkasany. = krótki, kusy. In abito succinto era Marfisa, Ar. Or. Fur. = krótki, zwięźli, treściwy.

SUCCIO, s. m. łyk, haust. In un —, av. jednym haustem, duszkiem; fig. duchem, w mgnieniu oka. = plamka na ciele z pocałowania lub ssania.

SUCCIOLA, s. f. gotowany kasztan. = Uomo da succiole, pop. ciapa, munia, niunia. Medico da —, tuzinkowy doktor.

SUCCISO, —SA, p. ad. podcięty.

SUCCO, s. m. sok. Succhi amari ingannato egli beve, e dall'inganno vita riceve, Tass. Ger.

SUCCOSO, —SA, succulento, —TA, ad. soczysty.

SUCCUMBERE, v. SOGGIACERE.

SUCIDO, —DA, SUDICIO, —CIA, ad. brudny. Biancheria sudicia, brudna bielizna, brudy.

Uomo sucido, brudas, niechty. = fig. brudny, sprośny, plugawy. Parole sucide, sprośne wyrazy. = Sudice mazzate, łegie palki.

SUCIDUME, SUDICIUME, s. m. brud, plugastwo.

SUCO, SUCOSITÀ, v. SUGO, ec.
SUD, s. m. południe, strona nieba.

SUDACCHIARE, v. n. lekko się pocić.

SUDARE, v. n. pocić się, potnieć. Suda all' opera Vulcano, Petr. Non gli parrà, come gli altri Rinaldo, e lo farà sudar senza aver caldo, Bern. Orł. = potnieć, wilgotnieć.

SUDARIO, s. m. tuwalnia Chrystusa Pana.

SUDATICCIO, —CIA, ad. nieco spotniały.

SUDATO, —TA, p. ad. spotniały, spocony. = fig. zrobiony w pocie czoła.

SUDDITO, —TA, ad. podległy, poddany. = s. m. poddany.

SUDDIVIDERE, v. a. ir. podzielić. [dział.]

SUDDIVISIONE, s. f. podział.

SUDICICCIO, —CIA, SUDICETTO, —TA, ad. nieco brudny.

SUDICIO, SUDICIUME, v. SUCIDO, ec.

SUDICIONE, —NA, SUDICIOTTO, —TA, ad. e s. brudas, komiculuch.

SUDORE, s. m. pot. = fig. praca. [pot.]

SUDORETTO, s. m. dim. lekki

SUDORIFICO, —CA, ad. sprawiający poty.

SUFFICIENTE, ec. v. SOFFICIENTE, ec. [RE, ec.]

SUFFOCARE, ec. v. SOFFOGA-

SUFFRAGANEO, SUFFRAGANO, s. m. Eccl. sufragan.

SUFFRAGARE, v. a. głosiwać. = pomagać. = uniewinniać, usprawiedliwiać.

SUFFRAGIO, s. m. głos, kreska, wol. = universale, powszechne wotowanie. = pomoc, wsparcie.

SUFFUMICAMENTO, s. m. —ZIONE, s. f. podkadzanie, nakadzanie.

SUFFUMICARE, SUFFUMIGARE, v. a. podkadzać, podkurzać, nakadzać.

SUFFUMIGIO, s. m. podkadzanie, nakadzanie. = czary, gusła przez kadzenie. Tolga Dio ch' usi note e suffumigi per isforzar Cocito, o Flegetonte, Tass. Ger.

SUFFUSIONE, s. f. Med. katarakta.

SUFFUSO, —SA, ad. obłany, zalany. Suffusi di lagrime avea gli occhi rossi e mesti, Ar. Orł. Fur.

SUFOLAMENTO, s. m. świstanie. = fig. szmer, sarkanie.

SUFOLARE, v. n. świstać, gwizdać. = Sufolare negli orecchi, szeptać do ucha; zabić komin klin w głowę.

SUGANTE, ad. m. f. ssący.
SUGARE, v. a. ssać. = v. n. zalewać, przebijać (o papierze).

SUGGELLARE, SUGGELLO, v. SIGILLARE, SIGILLO.

SUGGELLATURA, s. f. pieczętowanie. = pieczęć. Gli porse la lettera, la quale non aveva nè soprascritta nè —, Lasc. Nov.

SUGGERIRE, v. a. ir. podać, nastroczyć myśl.

SUGGESTIONE, s. f. SUGGERIMENTO, s. m. podmowa, namowa, podbechtanie. = diabolica, namowa szatańska.

SUGGESTIVAMENTE, av. namownie.

SUGGESTIVO, —VA, ad. namagający, napomykający. Interrogazioni suggestive, Beccar. D. e P. pytań podstępne, skłaniające oskarżonego do przyznania się do winy.

SUGGETTARE, ec. v. SOGGETTARE, ec. *

SUGHERATO, —TA, ad. korkowy. Nè si vergogna di portar calzari e pannelle sugherate, Esop. Fav.

SUGHERO, s. m. SUGHERA, s. f. Bot. korek, drzewo korkowe. = kora korkowa. = Sughera, karafka korkowa.

SUGLIARDO, —DA, ad. niechlujny.

SUGNA, s. f. sadło.

SAGNACCIA, s. f. sadlisko.

SUGNACCIO, s. m. tłuśność naokoło cynader. = sadło.

SUGNOSO, —SA, ad. tłusty.

SUGO, s. m. sok roślinny. = fig. treść. = Sugo gastrico, Fisiol. sok żółdkowy. = nerveo, sok, płyn nerwowy. Sugo della pentola, scherz. rosół. = gnój.

SUGOSITA, s. f. soczystość.

SUGOSO, —SA, ad. soczysty.

SUICIDA, s. m. samobójca.

SUICIDIO, s. m. samobójstwo.

SUL, SULLA, SULLO, v. SU.

SULFUREITÀ, s. f. siarczystość.

SULFUREO, —REA, ad. siarczany.

SULLUNARE, ad. m. f. podciążyć, ziemski.

SULTANA, s. f. sultanka.

SULTANO, s. m. sultan.

† SUNTO, s. m. krótki zbiór, treść. Perchè abbiate qualche conoscenza di me, vi darò un della mia storia, Silv. Pel.

SUO, s. m. swoje, swój majątek. Il suo senz' alcun ritegno spendeva Bocc. = La sua, swe zdanie. E ciascuno diceva la sua, i każdy powiadał swe zdanie. = Gli è toccata la sua, gli è venuta la sua, przyszła kryśka na Matyska. = Stare in sulle

sue, mieć się na ostrożności. = Aver le sue, toccar le sue, dostać, oberwać za swoje. Se ella non istarà cheta, ella potrà aver delle sue, Bocc. = Far suo, przy swoich sobie. = Suoi, krewni, rodzice, przyjaciół, i t. d.

SUO, SUA, pl. SUOI, SUE, pron. poss. swój, swoja, swoje, jego, jej.

SUOCERA, s. f. świekra.
SUOCERO, s. m. świekier, teść.

SUOLO, s. m. grunt, ziemia. = płaszczysta morska, morze. Tal ei ne vien sovra l' instabil —, Tass. Ger. = SUOLO, pl. f. SUOLA, podeszwa u nogi i u obuwiu. = kopyto; racica. = pokład, warstwa. A suolo a suolo, warstwami.

SUONARE, v. SONARE.

SUONO, s. m. dźwięk, głos, odgłos. — dell' argento, dell' oro, dźwięk, brzęk srebra, złota. — delle trombe, de' tamburi, odgłos trąb, bębnow. — degli orecchi, szum, dzwonienie w uszach. Dare, render —, wydawać dźwięk, brzęczyć. Ghirigoro, che m' ha cacciato di casa a suon di bastonate, fig. Gell. Sport. = instrument. Più danze si fecero, e sonarono diversi suoni, Bocc. = piosneczko, arya. Cominciò si dolcemente sonando a cantar questo —, Bocc. = muzyka. Di canto divenne maestro e di —, Bocc. = wieść, pogłoska. Mostrando di scender l' Alpi, e di venire alla città di Firenze, dando — che gli doveva esser data la terra, G. Vill.

SUORA, s. f. siostra (mniuszka).

SUPERAMENTO, s. m. przewyciężenie.

SUPERARE, v. a. przewyciężyć; przewyższyć.

SUPERATORE, s. m. zwycięzca.

SUPERBAMENTE, av. dumnie, pysznie. Si — dalla mosca esser villaneggiata, Fav. Esop. = pysznie, okazale.

SUPERBETTO, —TA, ad. dim. nieco pyszny.

SUPERBIA, s. f. pycha, duma. Levarsi in —, wzbic się w dumę.

SUPERBIENTE, ad. m. f. wynoszący się, pyszniący się. = fig. zbytaczny.

SUPERBIRE, v. n. ir. pysznąć się.

SUPERBO, —BA, ad. pyszny, hardy. = pyszny, wspaniały.

SUPERBONE, ad. m. f. accr. bardzo pyszny.

SUPERBUZZACCIO, —CIA, SUPERBUZZO, —ZA, ad. dim. nieco pyszny.

SUPEREROGAZIONE, s. f. u-
czynek nadobowiązkowy.

SUPERFETAZIONE, s. f. Fi-
siol. przepłodnienie. = *Leg. procent od procentu*.

SUPERFICIALE, ad. m. f. po-
wierzchowny, zwierzcchni. =
fig. powierzchowny, płytki, nie-
grunlowy. — tintera, idea, po-
wierzchowna znajomość cze-
go. = *Mat. płaski*.

SUPERFICIALITÀ, s. f. po-
wierzchowność.

SUPERFICIALMENTE, av. po
wierzchu; powierzchownie.

SUPERFICIE, s. f. powier-
zcchnia. = *Geom. powierzchnia*,
płaszczyzna.

SUPERFLUAMENTE, av. zby-
tecznie, niepotrzebnie.

SUPERFLUITÀ, —TADE, —TA-
TE, s. f. zbyteczność.

SUPERFLUO, —A, ad. zby-
teczny, nadpotrzebny.

SUPERIORE, ad. m. f. wyższy,
górný. = wyższy stopniem,
godnością. Uffiziali superiori,
wyżsi oficerowie, starszyzna.
= s. m. zwierzchnik, naczelnik,
przełożony.

SUPERIORITÀ, —TADE, —TA-
TE, s. f. wyższość.

SUPERLATIVAMENTE, av.
w najwyższym stopniu.

SUPERLATIVO, —VA, ad.
najwyższy. = s. m. Gram. sto-
pień najwyższy.

SUPERLAZIONE, s. f. prze-
sada.

SUPERNALE, ad. m. f. wyższy.

SUPERNALEMENTE, av. nad-
ludzkim sposobem.

SUPERNO, —NA, ad. wyższy,
niebieski.

SUPERPURGAZIONE, s. f.
Med. zbyt gwałtowne prze-
czyszczenie. [bon.]

SUPERSTIZIONE, s. f. zabo-
ro-
SUPERSTIZIOSAMENTE, av.
zabobonnie.

SUPERSTIZIOSITÀ, —TADE,
—TATE, s. f. zaboboność.

SUPERSTIZIOSO, —SA, ad.
zabobonny.

SUPERVACANO, —NA, —NEO,
—NEA, ad. zbyteczny, niepotrze-
bny.

SUPINAMENTE, av. do góry
brzuchem, na wznak.

SUPINARSI, v. r. + położyć
się do góry brzuchem.

SUPINO, —NA, ad. na wznak
leżący. = fig. niedbały, opie-
szący. = av. na wznak.

SUPPA, s. f. zupa.

SUPPALIDO, —DA, ad. bla-
dawy.

SUPPELLETILE, s. f. sprzęt.

SUPPLICA, s. f. pokorna pro-
śba, suplika. Porgere le suppli-
che, podawać prośby, petycie.

SUPPLICARE, v. a. prosić,
upraszać, błagać.

SUPPLICATORIO, —RIA, ad.
błagający.

SUPPLICAZIONE, s. f. pokor-
na prośba, błaganie. = v. SUP-
PLICA.

SUPPLICE, ad. m. f. pokor-
nie błagający.

SUPPLICHEVOLE, ad. m. f.
błagający. = *blagalny*. Ordina-
rono i Padri che supplichevoli
processioni si facessero, Bem-
Stor.

SUPPLICHEVOLMENTE, SUP-
PLICANTEMENTE, SUPPLICEMENTE,
av. pokornie błagając.

SUPPLIMENTO, s. m. doda-
tek. — d' un libro, d' un autore,
d' un giornale, dodatek do księ-
żki, i t. d. = Supplemento d' un
angolo, *Geom.* dopełnienie kąta.

SUPPLIRE, v. a. e n. ir. al di-
fetto, dopełnić czego niedostaje.

SUPPLIZIO, SUPPLICIO, s. m.
kara.

SUPPORRE, v. a. e n. ir. pod-
łożyć, posadzić. = podsta-
wić na czymś miejsce. = przy-
puszczać.

SUPPOSITIVO, —VA, pod-
stawiony; przypuszczony.

SUPPOSITIZIAMENTE, av.
przez podstawienie.

SUPPOSITIZIO, —ZIA, SUPPO-
SITO —TA, ad. podstawiony, pod-
rzucony (o dziecku).

SUPPOSITORIO, s. m. SUPPO-
STA, s. f. Med. czopek.

SUPPOSIZIONE, s. f. przy-
puszczenie, domniemanie.

SUPPOSTO, —TA, p. ad. v.
SUPPORRE. = s. m. przypuszcze-
nie. [nie.]

SUPPRESSIONE, s. f. zataje-
SUPPRIMERE, v. a. ir. zataić,
ukryć, zamilczeć. = znieść,
skasować.

SUPPURAMENTO, s. m. —ZIO-
NE, s. f. ropienie się. Venire a
suppurazione, ropić się.

SUPPURARE, v. n. ropić się.

SUPPURATIVO, —VA, ad. ro-
piący.

SUPPUTARE, v. a. rachować,
obliczać.

SUPPUTAZIONE, s. f. obra-
chunek, obliczenie.

SUPREMAMENTE, av. w naj-
wyższym stopniu.

SUPREMAZIA, s. f. wyższość,
przewaga, panowanie.

SUPREMO, —MA, ad. naj-
wyższy. Le parti supreme era-
no avvolte d' una nebbia oscura,
Petr. = Ente supremo, Istota
najwyższa.

SUR, prep. zamiast su przed
samogłoską, na. Vidi uno sco-
laio sur un muletto baio, Brum.

SURGERE, v. n. ir. wstać,
powstać, podnieść się. E sur-
gendo già dalla tempesta comin-
ciata la terza notte, ec. sentirono
la nave sdruccire, Bocc. = wzno-
sić się. Si leva un colle, e non
surge molt' alto, D. Par. = wy-
tryskać. Chiara fontana in quel
medesimo bosco surgea d' un sas-
so, Petr. = powstać, nastąpić,
nastać. = Fornita la detta lezio-
ne, surse un altro ufficio di
maggior lieva, G. Vill. = dopły-
nąć do brzegu, zawiąć do
portu. E perchè sa notar come
una lontra, entra nel fiume, e
surge all' altra riva, Ar. Orf. Fur.
E come dentro al porto surti so-
no, Rinaldo dal padron fa dipar-
tita, L. Pulc.

SURRESSIONE, SURREZIONE,
s. f. zmartwychwstanie. Pasqua
di —, święto wielkanocne.

SURRETTIZIAMENTE, av.
podchwytnie, podstępnie.

SURRETTIZIO, —ZIA, ad.
Leg. podchwytcony, otrzymany
podstępnie.

SURROGAMENTO, s. m. —
ZIONE, s. f. podstawienie, wy-
znaczenie na zastępstwo.

SURROGARE, v. a. podsta-
wić, wyznaczyć na czyje miej-
sce. Borbone surrogato anco in
caso della sua morte veniva a
succedere, Guice.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SURTO, —TA, p. ad. da SUR-
GERE, który wyszedł, powstał.
Che Cristo apparve a' due,
ch' erano in via, già surto fuor
della sepulcral buca, D. Purg.

SUSPENSIONE, ec. v. SOSPENSIONE, ec.

SUSPICARE, v. SOSPETTARE.

SUSPIZIONE, s. f. podej-
rzenie.

SUSSECUTIVO, —VA, sus-
SEQUENTE, SUSSEQUENTE, ad. na-
stępujący, następny.

SUSSEGUENTEMENTE, sus-
SEQUENTEMENTE, av. następnie.

SUSSEGUENZA, s. f. nastę-
pstwo.

SUSSIDENZA, s. f. osad.

SUSSIDIARIO, —RIA, ad.
pomocniczy, posilkowy. = stu-
żący na poparcie czego.

SUSSIDIATORE, s. m. po-
mocnik.

SUSSIDIO, s. m. posilek. Il
maggiore — che avevano, era
l'agreste, e le frutta non matu-
re, *M. Vill.* = pomoc, usparcie,
posilek, ratunek. A coloro, ec.
che infermavano, niun altro —
rimase, che o la carità degli ami-
ci, ec. o l'avarizia de' serventi,
Bocc. = pomoc pieniężna. Gli
levò tutto il — delle decime di
cristianità a lui concesse, *G. Vill.* =
poduszeczenie. Incontante per
— diabolico preso di
lei, la promise, ed isposò a
moglie, *G. Vill.*

SUSSIEGO, s. m. godność,
powaga.

SUSSISTENZA, s. f. byt,
istnienie. = istota. Parvemi li
novelle sussistenze cominciare a
vedere, *D. Par.* = żywienie. =
utrzymanie, wyżywienie.

SUSSISTERE, v. n. mieć byt,
istnieć. = być opartym na pe-
wnych zasadach.

SUSSOLANO, s. m. wiatr
wschodni.

SUSTA, s. f. powrót do zwia-
zywania bagażów w juki. =
lina do windowania ciężarów.
Essere, mettere in —, fig. być
w ruchu, nadać ruch.

SUSTANZA, ec. v. SOSTANZA, ec.

SUSTITUIRE, ec. v. SOSTITUI-
RE, ec.

SUSURRARE, v. n. mruczeć,
szemrać. = all' orecchio, sze-
ptać do ucha. = szeleścić,
szemrać, brzęczeć, bzikać. =
obcawiać, ogadywać. = s. m.
mruczenie, szemranie, brzę-
czenie owadów, i t. d. *Porge*
diletto il — soave dell' api indu-
stri per fiorita sponda, *Menz.*

SUSURRATORE, s. m. mruk,
szczęda. = obmowca. *San Pao-*
lo dice: susurratori e detrattori
sono odiosi a Dio, *Cavalc. Med.*
ruor.

SUSURRAZIONE, s. f. mru-
czenie, szemranie, szepta-
nie, i t. d. = obcawianie, ob-
mowa.

SUSURRIO, s. m. ciągłe mru-
czenie, szeptanie.

SUSURRO, s. m. szmer, sze-
lest, gwar. = Susurro di orecchi,
szum w uszach.

SUSURRONE, s. m. mruk,
gdzyczka, szczęda. = obmowca.
Guardati, che non sii chiamato
—, cioè occulto detrattore, *Cav-*
alc. Pung. = rozsiewacz nie-
zgody. Susurroni sono detti co-
loro, che tra gli amici seminano
discordia, *Maestr.*

SUTO, —TA, p. ad. † zamiast
STATO, —TA. Felice se senza
occhi io fossi suto, *Ar. Orl. Fur.*

SUTTERFUGIO, s. m. wy-
kret, wybieg.

SUTTESA, SUBTESA, s. f. Geom.
cieciwa luku.

SUTURA, s. f. Chir. e Anat.
szew. [RO, ec.

SUVERO, SUVERATO, v. SUGHE-
SUVERTIRE, SUVERSIONE,
v. SOVERTERE, ec.

SUZZACCHERA, s. f. napój
z octu i cukru. = fig. frasunek,
zmartwienie. O questa è la sua
—! *Lasc. Gelos.* [nie.

SUZZAMENTO, s. m. osusze-
SUZZARE, v. a. osuszyć,
otrzeć.

SUZZO, —ZA, ad. suchy. =
fig. oschły, jałowy.

SVAGAMENTO, s. m. rozer-
wanie, roztargnienie.

SVAGARE, v. a. oderwać od
czego, roztargnąć, rozerwać.
= v. r. rozerwać się, zaba-
wić się.

SVAGATO, —TA, p. ad. v.
SVAGARE. = chodzący samopas,
bujający.

SVALIGIARE, v. a. wydobyc
z walizy. = rozbić, obdźrec,
zrabować. Non era ancor l'anno,
ch' egli avea svaligiato le
chiese, *Dav. Scism.*

SVAMPARE, v. n. wybuchać.

SVANIMENTO, v. SVENIMENTO.

SVANIRE, v. n. ir. ułotnić
się, wywietrzeć. = zniknąć.
= spełznąć na niczem, nie-
udać się. Ebbero concetto scac-
ciarne il duca, ma svani l'effetto,
L. Lipp.

SVANTAGGIO, s. m. strata,
szkoda, uszczerbek.

SVANTAGGIOSO, —SA, ad.
niekorzystny.

SVAPORARE, v. a. wyparo-
wać. = v. n. ułotnić się.

SVAPORATISSIMO, —MA,
ad. sup. niezmiernie lotny.
= fig. bardzo płochy, lekko-
myślny.

SVAPORAZIONE, s. f. SVAPO-
RAMENTO, SVAPORE, s. m. paro-
wanie, ułotnienie.

SVARIAMENTO, s. m. roz-
maitość. = szat, szalenstwo.

SVARIARE, v. n. zmieniać
się. = różnić się.

SVARIATAMENTE, av. ró-
żnie, rozmaicie. = osobno.

SVARIATO, —TA, p. ad. ró-
żny, rozmaity. = pstry.

SVARIO, —RIA, ad. v. SVA-
RIATO. = s. m. różnica, błęd.
= rozmaitość. E v'è di caccie
si copioso — che, ec. si può far
gran preda, *Fort. Ric.*

SVARIONE, s. m. ogromna
niedorzeczność, głupia mowa.

SVEGGHIARE, v. a. obudzić.

SVEGGHIAMENTO, SVEGGHIA-
RE, v. SVEGLIAMENTO, ec.

SVEGLIA, s. f. dęty instru-
ment dziś zarzucony. = ro-
dzaj tortury. = zegar budzą-
cy. = mil. pobudka. [nie.

SVEGLIAMENTO, s. m. budze-
SVEGLIARE, v. a. budzić, o-
budzić. = fig. budzić, obudzać,
pobudzać. = v. r. obudzić się.
= fig. ocknąć się z uśpienia.

SVEGLIAZZA, s. f. rzeze-
kość, bystrość dowcipu.

SVEGLIATO, —TA, p. ad. o-
budzony. = fig. rzezki, żywy,
bystry, czynny.

SVEGLIATOIO, s. m. zegar
budzący.

SVEGLIERE, SVELLERE, SVER-
RE, v. a. ir. wyrwać. — dalla
radice, wyrwać z korzeniem.
— l'erbe sterili e nocive, wyry-
wać chwasty, zielska. — il cor
dal petto, wyrwać serce z pier-
si. Si crederon quegli empj con
ruinoso turbine di guerra abbat-
ter torri e tempi, e sver da sua
radice il sacro Impero, *Filic.* =
wyciąć, odtamać, wylamać.
Così credeasi, ed abitante alcu-
no dal fore bosco mal ramo non
svelse, *Tass. Ger.* = v. r. wyry-
wać się, wydobywać się. D' in-
torno al fosso vanno a mille a
mille, saettando quale anima si
svelle del sangue più, *ec. D. Inf.*

SVEGLIERINO, s. m. zegar
budzący.

SVEGLIEVOLE, ad. m. f. czu-
tki. — sonno, czutki sen.

SVEGLIONE, s. m. v. SVEGLIA.

E cornamuse, e pifferi e sveglia-
ni, *Red. Bacc.* [nienie.

SVELAMENTO, s. m. odsto-
SVELARE, v. a. odstąpić, od-
kręcić, objawić. = v. r. odkryć
się przed kim. [cie.

SVELATAMENTE, av. otwar-
SVELENARE, v. a. odjąć tru-
ciznę. = v. r. wyporzeć jad,
złość. La donna rispondeva a
ritroso, e colui colle battiture si
svelenava tanto, che 'l romore
andava per la contrada, *Sacch.*

SVELENIRE, v. a. ir. ukoić.

SVELLIMENTO, s. m. wyrwa-
nie z korzeniem.

SVELTEZZA, s. f. wysmukłość, lekkość, zwinność.

SVELTO, —TA, p. ad. wykończony, wyrwany. = ad. wysmukły, zwinny, lekki.

SVENARE, v. a. rozciąć żyłę, zabić. Lei gridante mercè, e aiuto svenarono, Bocc. = v. SPILLARE.

SVENEVOLE, ad. m. f. nieokrzesany, niegrabny.

SVENEVOLEZZA, s. f. niekształtność, niegrabność.

SVENIMENTO, s. m. mdłości. = + zamięnienie.

SVENIRE, v. n. e. r. mdleć.

SVENTAMENTO, s. m. przewietrzanie.

SVENTARE, v. a. wiać, przewietrzać. — il grano, wiać zboże. = Sventar la vena, Chir. otworzyć żyłę, puścić krew. = Sventar salvadanai, fig. wypróżnić komu worek. = zburzyć podkop nieprzyjacielski; fig. zniweczyć czyje zamiary. = v. r. przewietrzyć się.

SVENTATO, —TA, p. ad. v. SVENTARE. = szaluput, sówi-zdrzał. [wiewo.]

SVENTOLAMENTO, s. m. po-SVENTOLANTE, ad. m. f. powiewający.

SVENTOLARE, v. a. wiać. przewiewać. = kołysać. L'aura sventolava le bandiere, Bern. Orł. = v. n. kołysać się w powietrzu, powiewać. Fare — il fazoletto, machać chustką.

SVENTRARE, v. a. rozpróc brzech, wypatroszyć. = v. n. fig. jeść do rozpuku. = v. r. przeszyć sobie brzech, zabić się. Rimaso al buio oggimai della morte, con due colpi si sventra, Dav. Tac. Ann.

SVENTURA, s. f. nieszczęście.

SVENTURATAMENTE, av. nieszczęśliwie.

SVENTURATO, —TA, SVENTUROSO, —SA, ad. nieszczęśliwy.

SVENUTO, —TA, p. ad. zemdlały. = fig. wychudły, znedźniały, mizerny.

SVERGHEGGIARE, v. a. chłostać różgą.

SVERGINAMENTO, s. m. pozabawienie panienstwa.

SVERGINARE, v. a. pozba-wić panienstwa. = fig. użyć czego poraz pierwszy.

SVERGOGNA, s. f. wstyd, hanba, afront.

SVERGOGNAMENTO, s. m. bezwstyd, bezczelność.

SVERGOGNARE, v. a. zawstydzić, nabawić wstydu. = zgwałcić kobietę. Che se' venuto qua, ec. a svergognar le donne addormentate, Bern. Orł. = v. n. zawstydzić się. Allora il cavallo tutto svergognò, Fav. Esop.

SVERGOGNATAMENTE, av. bezwstydnie.

SVERGOGNATEZZA, s. f. bezwstyd.

SVERGOGNATO, —TA, ad. bezwstydny.

SVERNAMENTO, s. m. zimowanie. = Svernamento d'occelli, święgotanie ptaków na wiosnę.

SVERNARE, v. n. zimować. Dipoi ch'ebbe ordinata la Gallia, venne a — a Padova, Vit. Plut. = skończyć zimę. = święgotać na początku wiosny. = v. a. zimować, trzymać na leżach zimowych. Tornando per nave da rivedere il campo che si faceva a Novesio e Bonna per isvernarvi le legioni, Dav. Tac. Stor.

SVERRE, v. SVEGLIERE.

SVERTARE, v. a. wyrzucić matnię. = fig. wygadać, wypsie-wać, rozprowadzić. Ed è possibile, che tu abbi però così svertata ogni cosa? Salv. Granch.

SVERZA, s. f. trzaska, okrucz, odłamek. E' mi schizzò una — d'acciaio sottilissimo in l'occhio dritto, Cell. Vit. = gatunek wino białego. = gatunek kapusty.

SVERZARE, v. a. pozatykać trzaskami. = v. r. popękać.

SVESTIRE, v. a. zdjąć suknię. = v. r. rozebrać się.

SVETTARE, v. a. ściąć wierzcholek; fig. ogolocić, wyzuc. La democrazia svettata dall'ingegno ec. in demagogia traligna, Giob. = v. n. chwiać się.

SVEZZARE, v. a. odłączyć od piersi. = odzwyczaić. = v. r. odzwyczaić się.

SVIAMENTO, s. m. zboczenie z drogi. = fig. obłąkanie.

SVIARE, v. a. sprowadzić z drogi. = fig. odprowadzić, odwrócić. Tre sono le cose, che ci sviano dal servire a Dio, ec. Fr. Sacch. = Sviar la bottega, odmówić kupującym w jakim sklepie. = v. r. zabłądzić. = fig. obłąkać się.

SVIATO, —TA, p. ad. idący złą drogą, obłąkany. Tutti sviati dietro al mal esempio, D. Par. Il figliuolo sviato fu ricevuto a misericordia, e abbracciato dal padre, Pass.

SVIATORE, s. m. sprowadzający z dobrej drogi, namawiający na złe.

SVIGNARE, v. n. Mar. odpłynąć. = bass. drapnąć, zemknąć. Oh non credere, ch'egli svignino, Cecch. Incant.

SVILIMENTO, s. m. upodlenie.

SVILIRE, v. a. upodlić, upośledzać.

SVILLANEGGIAMENTO, s. m. lżenie, szkalowanie.

SVILLANEGGIARE, v. a. lżyć,

szkalować. = v. r. lżyć się, szkalować się. [lżyciel.]

SVILLANEGGIATORE, s. m. SVILUPPARE, v. a. rozplątać.

= rozwinąć. = fig. rozwinąć, wytłumaczyć. = v. r. uwołnić się, wywinąć się. Acciocchè io consolata morendo, mi sviluppi da queste pene, Bocc. Signori cavalieri, soccorretemi, e svilupposi dalle mani de' littori, Liv. M.

SVILUPPO, SVILUPPAMENTO, s. m. rozwiniecie, rozwój.

SVINARE, v. a. wylać moszcz z kadzi. [prętem.]

SVINCIGLIARE, v. a. trzepać

SVINCOLARE, v. a. rozwinąć, rozplątać. = v. r. odwinąć się. = wydrzeć się, wyrwać się. Io tosto mi svincolai dalle sue braccia, Silb. Pel.

SVISARE, v. a. podrapać twarz. Io non so, com'io mi sia tenuta, ch'io non l'abbia svisata, Lasc. Pinz.

SVISCERARE, v. a. wywnę-trzyć, wypuścić wnętrzości.

SVISCERATAMENTE, av. serdecznie. [czność.]

SVISCERATEZZA, s. f. serdeczności.

SVISCERATO, —TA, p. ad. wywnętrzony. = ad. fig. uylany, przywiązany. = serdeczny. Lo sviscerato amore, serdeczna miłość. = s. m. serdeczny przyjaciel. [omyłka.]

SVISTA, s. f. przesłepienie,

SVITARE, v. a. odproszyć, odwołać zaproszenie. = odrubować. [cić, rozplątać.]

SVITICCHIARE, v. a. odkreś-

SVIVAGNATO, —TA, ad. bezszlaku. = fig. niegrabny, nieglaźny. = Bocca svivagnata, niezmiernie szeroka gęba. [dy.]

SVIZIARE, v. a. poprawić w-

SVOGLIARE, v. a. odjąć ochotę, zniechęcić. = v. r. stracić do czego ochotę.

SVOGLIATELLO, —LA, ad. dim. nieco wybredny.

SVOGLIATEZZA, SVOGLIATAGINE, SVOGLIATURA, s. f. wstąpienie, odraża.

SVOGLIATO, —TA, p. ad. brzydzący się. Solo il riguardarle avea forza d'invogliar l'appetito in qualunque più fosse stato svolgiato, Bocc. = wybrzydły, wymysłny. Far lo —, wzdragać się, wybrzydzać, wymyślać. Son bevande da svolgiati e da femmine leziose, Red. Bacc.

SVOLAMENTO, s. m. latanie.

SVOLARE, v. n. latać.

SVOLAZZAMENTO, s. m. latanie tu i owdzie.

SVOLAZZARE, v. n. latać tu i owdzie, polatać i usiąść. Una moltitudine prodigiosa di colombi, amoreggiava, svolazzava, ni-

dificava su quel tetto di piombo, *Silo. Pel.* = *trzepać skrzydła mi.* E quelle (ale) svolazzava sì che tre venti si movean da elle, *D. Inf.* = *fig. błąkać się, bujać.* = *powiewać.*

SVOLAZZO, s. m. *SVOLAZZETTO*, dim. *co powiewa gwoli wiatru.*

SVOLERE, v. a. ir. *niechęcieć, odechcieć.* In un'ora vogliono, e isogliono una medesima cosa, *Bocc.*

SVOLGERE, v. a. ir. *odwrócić, odkrećić.* = *rozwinąć.* = *fig. odwieść, odwrócić.* Supplicò, minacciò, ma non mi svolse dal mio proposto, *Mont.* = *fig. rozwinąć, wytłumaczyć.* = *Svolgersi un piede, winąć nogę.*

SVOLTA, s. f. *zakręt, załom, zawrót.* Alla — del canto appunto ti venni a riscontrare, *Lasc. Parent.*

SVOLTARE, v. a. *rozwinąć.* = *zawrócić kolo czego.* Nello svoltar d'un canto danno d'urto, *Buon. Fier.* = *Svoltare altrui, nawirócić, sklonić kogo.*

SVOLTO, —TA, p. ad. da *SVOLGERE*, *rozwoity, rozkwinty.* = *odkrecony.* = *fig. odwiedziony.* La ragazza fu svolta da una sua zia a favore d'altro giovinotto signore, *Alf. Vil.* = *wykrecony, zwinięty.*

SVOLTURA, *SVOLTATURA*, s. f. *odkrećenie, wykrecenie.* = *Chir. zwinięcie.*

SVOLVERE, v. *SVOLGERE.* = v. r. *wywinąć się, uwolnić się.* E s'io mi svolvo dal tenace visco... io farò forse, ec. *Petr.*

T

TABACCAIO, *TABACCHINO*, s. m. *tabacznik, sprzedający tabakę i tytoń.*

TABACCATO, —TA, ad. *zatabaczony.* = *tabaczkowy.*

TABACCHIERA, s. f. *tabakierka.* [czarz.]

TABACCHISTA, s. m. *tabatabacco*, s. m. *tytoń, tabaka.*

TABALLO, v. *TIMBALLO.* **TABANA**, ad. f. *Lingua* —, *zjadliwy, uszczypliwy język.*

TABARRACCIO, s. m. *peg. piaszczysko.*

TABARRO, s. m. *piaszcz.*

TABARRONE, s. m. *accr. duży piasek.*

TABEFATTO, —TA, ad. lat. *zgnity, zepsuty.*

TABELLA, s. f. *grzechotka.* = *fig. papla, plotka.* = *Sonar le tabelle dietro ad alcuno, obmawiać; żartować z kogo.*

TABERNACOLO, s. m. *namiot gdzie spoczywała arka przymierza w Izraelu.* = *namiot Izraelitów na pustyni.* Festa de' tabernacoli, *święto namotów, kuczki żydowskie.* = *kapliczkę; ołtarzyk.* = *cyboryum.*

TABI, s. m. *gatunek kitajki.*

TACCA, s. f. *naciecie.* = *karb, kłój do karbowania.* = *szczerb.* = *centka, plama.* = *fig. skaza, wada, przywara, zakata.* = *wzrost, uroda.* Bella tacca d'uomo, di cavallo, *piękny wzrost człowieka, i t. d.* Com'io capito alla Corona, v'acchial una giovane della mia —, *Ambr. Cof.* Esser d'una —, *fig. być z kim na jedno kopyto.* E suo amico, ed è pur seco adesso Salvo Rosata un uom della sua —, *L. Lipp.* = *Avere alcuno nella — del zoccolo, mieć kogo w piętach, pod podeszwą.*

TACCAGNO, —GNA, ad. *TACCAGNONE*, s. m. *accr. sknera, kuttwa.* Avere del taccagno, *być chciwym.* A cui, quel che aveva del —, rispose, *Fir. Disc.*

TACCATO, —TA, ad. *nakrapiany, centkowany.* = *Aver la coda taccata di mal pelo, chować urazę, być mściwym.* Lo scolare, che di mal pelo avea taccata la coda, *Bocc.*

TACCHERELLA, s. f. dim. v. *TACCA.* = *fig. mala wada.*

TACCIA, s. f. *plama, wada, przywara.* Uomo di mala —, *człowiek mający złą reputacyę.* **TACCIARE**, v. a. *pomawiać, posadzać o co, przypisywać co komu.* Oziosi tacciano subito il prossimo di questo loro vizio, *Fr. Giord.* Così odo i ricchi — di colpa la povertà, per la sola ragione che non è ricca, *U. Fosc.* Fu sparso ancor che il conte Babuino ec. il Lioncello tacciato avea d'inetto e pazzarello, *Cast.*

TACCIO, s. m. *hurt.* Fare un —, *hurtem się zgodzić.*

TACCO, s. m. *obcas.*

TACCOLA, s. f. *Ornit. kawka.* = *fig. papla.* = *zabawa, igraszka.* Questa — durò quasi per insino a giorno chiaro, *Lasc. Spir.*

TACCOLARE, v. n. *szczebiotać, paplać.* = *igrać, baraszkować.* = *klócić się.*

TACCOLATA, s. f. *paplanie, szczebiotanie.*

TACCOLINO, s. m. + *rodzaj grubego sukna.* Fece fare una roba di — alla moglie, *Fior. Pecor.* = *papla, gadatywus.*

TACCOLO, s. m. *zabawa,*

igraszka. = *kłopot, tarapata.*

TACCONE, *TACCONCINO*, s. m. *przyszczepek, łatka na obuwu.* Battere il —, *fig. drapać, zmykać.* Ma quando presso al di l'ora trascorse, fu di mestieri battere il —, *L. Lipp.* = *kawalek.*

TACCUINO, s. m. *kalendarz.*

TACERE, v. n. ir. *milczeć, u-milknąć.* = *fig. milczeć, uciszyć się.* Or che 'l cielo, e la terra e 'l vento tace, *Petr.* = v. a. *zamilczeć.* = s. m. *milczenie.*

TACIBILE, ad. m. f. *mający być zamieczanym.*

TACIMENTO, s. m. *milczenie.*

TACITAMENTE, av. *cicho, niewczkiem.* = *domyslnie, niewyraźnie.*

TACITO, —TA, ad. *milczący, cichy.* Il convito, che tacito principio avuto avea, ebbe sonoro fine, *Bocc.* = *domyslny, niewyraźny.*

TACITURNITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *milkiwość, małomówność.*

TACITURNO, —NA, ad. *rad milczący, małomowny.* = *cichy.* Quando alfin sente dopo indugate tante, che il taciturno chivistel si muova, *Ar. Orl. Fur.*

TAFANO, s. m. *Entom. bąk.* All'alba de' tafani, *poźno, o południu.* [wianana.]

TAFFERIA, s. f. *misa dret.* **TAFFERUGIA**, s. f. *TAFFERUGLIO*, s. m. *burda.* Nerone ec. faceva tafferugli s' sconosciuto, che ne toccava anch'egli, e ne portò il viso segnato, *Tac. Dav. An.* = *ruete.* E' si vedeva cader tante cervella, che le cornacchie farai tafferugia, *L. Pulc.*

TAFFETA, s. f. *kitajka.* = *plaster angielski.*

TAGLIA, s. f. *rzeź, rozlew krwi.* Grande uccisione, e grande — ne farei, *Liv. M.* = *podatek.* = *wykup, okup.* Pochi restar prigion, che pochi a farsi — erano buoni, *Ar. Orl. Fur.* = *zapłata za zabitego lub schwytanego złoczyńcę.* Vossignoria illustrissima sa bene di quelle poche taglie ch'io ho addosso, *Manz.* = *zwiazek, przymierze.* = *kontyngiens pieniężny każdego sprzymierzenia.* = *libberya, kraj.* = *wola, moc.* Quando tu vuoi morire, questo è in tua —, *Sen. Pist.* = *karb.* = *wzrost.* Di mezza taglia, *średniego wzrostu; fig. średniego stanu.* Le cameriere convengono a' nobili, e non a noi, che siam di mezza —, *Cecch. Stiev.* = *kluba.*

TAGLIABORSE, s. m. *rzezi-mieszek.*

TAGLIACANTONI, s. m. *ju-nak, samochwał.*

TAGLIAMENTO, s. m. *rqba-nie, krajanie, ciecie, rozcięcie*. = *rzeż*. Nella quale ebbe gran — di Romani, G. Vill.

TAGLIARE, v. a. *rqbać, krajać, ciąć, siekać, rznąć*. — un abito, *ukroić suknie*. — secondo il panno, fig. *krajać tak jak sukna wystarczy, mierzyć się pędzją*. — la testa, *uciąć głowę, ściąć*. — a pezzi, *pociąć, i. d. na drobne kawałki*. — un ponte, *zrzucić most*. — la strada, i passi, le comunicazioni, i viveri al nemico, *przeciąć odwrót i. d. nieprzyjacielowi*. — il ragionamento, le parole in bocca, *przerwać komu mowę*. — le capriole, *dawać susy, brykać*. = Fig. Tagliar le calze, o 'l giubbone, *szarpać cudzą sławę*. Che quel, che me' di voi le calze taglia, ec. quegli è miglior soldato, *Berni. Ori.* — le legne addosso di chiechessia, *przypiąć komu łatkę, obmawiać*. Un di coloro fu, ch' alla pancaccia taglian le legne addosso alle persone, *L. Lipp.* = *odciąć, odłączyć*. Se il reo minist- stro è tagliato dalla Chiesa, ec. *Maestr.* = *rozciąść, (o plynach)*. = *natożyć okup*.

TAGLIATA, s. f. *rqbacze, ciecie, krajanie*. = *wyrąb*. = *rzeż, rozlew krwi*. = Fare una —, *odgrzązać się, przechiwalać się*.

TAGLIATELLI, s. m. pl. *makaran* plakso krajany.

TAGLIATO, —TA, p. ad. v. **TAGLIARE**. = Ben tagliato, *jak ulany, pięknie zbudowany*.

TAGLIATORE, s. m. *rqbacz*. **TAGLIATURA**, s. f. *odcięcie, ucięcie; nacięcie*.

TAGLIEGGIARE, v. a. e n. *'natożyć kontrubucyq, lub optać za wykup niewolników, lub cenę na czyję głowę*.

TAGLIENTE, ad. m. f. *tnący, krający, ostry*. = Lingua tagliente, fig. *język ostry, uszczypliwy*.

TAGLIENTEMENTE, av. o-
strzem.

TAGLIERE, s. m. *talerz drewniany*. Stare a — con alcuho, *jadać z kim*. Esser due ghiotti a un —, *jedną kość z kim ogryzać, ubiegać się z kim o co*.

TAGLIERETTO, **TAGLIERUZZO**, s. m. dim. *talerzyk*.

TAGLIO, s. m. *ostrze, brzuszec*. Ferir di —, *zranic cięciem*. Mettere al — della spada, *wyciąć w pien.* = *ciąć, nacięcie*. = *rana od cięcia*. = *kroj*. — d' abito, *kroj sukni*. = *porąb, wyrąb*. — de' boschi, *porąb lasow.* Dare, o vendere a —, *przedawać częstkami*. = *dogodna pora, okazja*. Quando

mi capita il —, *gdy mi się zdarzy okazja*. Dove più gli viene il —, *gdzie mu najszczęśliwiej, najdogodniej*. Di che, e come il confessore debba domandare, diremo nel luogo suo più oltre, dove meglio ci cadrà in —, *Pass.* = Essere — in chechessia, *okroić się komu, potrafić, zdolac*. Si che per nessun modo in questo panno non ci conosco il —, *Ciriff. Calv.* = fig. *wzrost*. Di mezzo —, *średniego wzrostu*.

TAGLIONE, s. m. *odwet, prawo odwetu*. = *podatek*.

TAGLIUOLA, s. f. *żelazko na wilki*. = *polapka*.

TAGLIUOLO, s. m. *talerzyk, platek, zraz*. [kanie.]

TAGLIUZZAMENTO, s. m. *sie-*

TAGLIUZZARE, v. a. *siekać, szatkować*.

TALABALACCO, s. m. *instrument muzyczny u Maurów*.

TALACIMANNO, s. m. *muezin* *wołający Muzulmanów do modlitwy*.

TALAMO, s. m. lat. *łóże małżeńskie*.

TALARI, s. m. pl. *skrzydełka u nóg bożka Merkuryusza*.

TALE, ad. m. f. *taki*. — quale, *jaki taki*. = Un tale, *ktoś, jakiś*. = Condursi, giugnere a —, *dójsć do tak złego stanu*. = Tal sia d' alcuno, *tym gorzej dla niego*. = Tale che, *talché*, av. *tak iż*.

TALEA, s. f. *latorośl do sadzenia*.

TALENTARE, v. n. *podobać się*. Siccome più gli talenta, *Mont.*

TALENTO, s. m. *chęć, ochota*. Primasso, il quale avea — di mangiare, ec. si trasse di seno l' un de' tre pani, *Bocc.* Come — avesse di veder s' altri era meco, *D. Inf.* = *wola, upodobanie*. Esso dispose il mondo, e io poscia secondo il suo ordinamento lo guido al suo —, *Brun. Tesor.* Più non t' è uopo aprirmi il tuo —, *D. Inf.* = *Mal talento, niechęć, gniew, zawziętość, ansa, chrapka*. Mal — d' alcuno, *niechętnie, pomimowoli*. = *talent, dar natury, zdolność urodzona*.

TALLIRE, v. n. *ir. wysypywać się (o zbożu); puszczać gałązki nasienne (o satacie, i t. p.)*. Certe lattugacce tallite, che era come mangiare scope, *Fir. As.*

TALLO, s. m. *gałązka nasiennea*. Vogliansi vellere i talli ancora mezzì seccati col seme, e poi al sole seccargli, *Pallad.* = *latorośl do szejepienia, wysadka do przesadzenia*. = Fig. Mettere o rimettere il tallo, *pod-*

nieść głowę, nabrać sił. Non-dimeno l' adulazione rimise il tallo, *Dav. Tac. Ann.* Perché il vizio rifiglia, e mette il tallo, *L. Lipp.* Rimettere il tallo sul vecchio, *odmłodnić*. Voi, ec. avete, secondo mi pare, messo un tallo sul vecchio, *Mach. Mandr.*

TALLONE, s. m. *pięta*.

TALMENTE, av. *tak*. — che, *tak iż*.

TALORA, **TALOTTA**, **TALVOLTA**, av. *czasem, niekiedy*.

TALPA, s. f. *kret*.

TALUNO, pron. m. *kto*. Se — vedesse il mio cuore. *Ů. Fosc.* = *TALUNO*, —NA, *kilka, niektóre*. Ne serbo taluna (lettera) e molte ne brucio, *Ů. Fosc.*

TAMANTO, —TA, ad. † *tak wielki, tyli, taki*.

TAMARINDO, s. m. *Bot. tamarindowe drzewo*.

TAMARISCO, s. m. *Bot. v. TAMERICE*.

TAMBASCIA, s. m. *zabawka, rozrywka*.

TAMBELLONE, s. m. *cegla którą się wyklada piec piekarski*. = fig. *cymbał, balwan*.

TAMBURACCIO, s. m. *peg. bebnisko*. = *kocioł, narzędzie muzyczne Maurów*.

TAMBURAGIONE, s. f. *denunciacja*.

TAMBURARE, v. a. *denuncjować, donieść do władzy*. = *bebnie w skórę*.

TAMBURELLO, —ETTO, s. m. *bebenek o jednym dnie z dzwonkami do koda*.

TAMBURINO, s. m. *dobosz*. = *bebenek*. Sonare il — colle dita, *bebnieć palcami po stole*. = fig. *człowiek chytry*.

TAMBURO, s. m. *beben*. Sonare il —, *bebnieć*. Battute del —, *bebnienie*. = *kufier obity skórą*. = † *karbonka po kościółkach do składania denuncjacyi*. = *bebenek w zegarku*. = *łct. samogłów*.

TAMBURONE, s. m. *tolombas*.

TAMBUSSARE, v. a. *sztur-*

chać, kuksać, grzmocić.

TAMERICE, s. m. *TAMERIGE*, *TAMERICA*, s. f. *Bot. wrośnia, tamaryszek*.

TAMPOCO, av. *ani, ani na-*

wet. Or — una pietra ne rimase nella quale segga il peregrino penseroso, *Ver. Nott. rom.*

TANA, s. f. *nóra, jama, legowisko*. Le volpi nelle tane loro si prendono in questo modo, *Cresc.* = *dół, jama*. = *Tana degli occhi, dotek oczny*.

TANACETO, s. m. *Bot. wrotycz*.

TANAGLIA, s. f. *kleszcze, ob-*

cegi. = *Levare, o cavare alcuna*

cosa colle tanaglie, fig. wydrzeć, otrzymać co gwałtem.

TANAGLIETTA, s. f. dim. kle-szczyki. [ty.]

TANĖ, s. m. kolor ciemnożół-tanofanare, v. TARTASSARE.

TANFO, s. m. smród rzeczy spleśniałych. = pleśń, stęchli-na, stęchłość. Pigliar di —, sple-snieć. [czna.]

TANGENTE, s. f. Geom. sty-TANGERE, v. a. lat. *dotykać. La vostra miseria non mi tange, D. Inf.

TANGHERO, —RA, ad. TAN-GERELLO, —LA, dim. gburiski, chłopski, grubiański.

TANGIBILE, ad. m. f. doty-kalny.

TANGOCCIO, s. m. grubał, cymbał, basatyk.

TANTAFAERA, TANTAFAERATA, s. f. duża litania, czeka gadani-na. Questa tantafera non mi piace punto, e non mi posso immagi-nare, ove diavolo ella sia per bat-tere, Salv. Spin.

TANTINO, TANTINOLO, TANTI-NETTO, TANTOLINO, s. m. cokol-wiek, nieco, trochę, odrobina. Un tantino di giudizio, isierka rozumu, = chwilką.

TANTINO, —NA, ad. tylki, tylusienki.

TANTO, —TA, ad. tyle. Tanti soldati, tylu żołnierzy. Darne o toccare tante (busse), bić co wle-zie, zostać obitym. = s. m. tyle. Comperare o vendere tanto, ku-pić lub sprzedać za tyle a tyle. = tak długo. = tyle, tak wiele. Tanto di piacevołość gli dimo-straste, che ec. Bocc. = to (wszy-sko). E il mio maestro sorrise di tanto, D. Inf.

TANTO, av. tyle, tak wiele, tak dalece, tak długo. = Tanto che, tyle że, tak dalece że, tak iż. — pregò e — scongiurò, che ella vinta con lui si pacificò, Bocc. = Tanto... quanto, tak... jako też; tyle... ile. Tant' è a Dio più cara e più diletta la vedovella mia ec. quanto in bene operare è più soletta, D. Purg. = Tanto o quanto, choć trochę, nieco. = A tanto, do tego stopnia, do tego punktu, tak dalece. Era la cosa pervenuta a tanto che, ec. Bocc. = Esser da tanto, być zdolnym do czego, potrafić co. Fu da tanto e tanto seppe fare, che egli pacificò il figliuolo col padre, Bocc. = tyle, tak długo. Se — viver può ben colto lauro, Petr. = Non tanto, nie tylko. = Di tanto in tanto, od czasu do cza-su, niekiedy. = In tanto, tym czasem. = Per tanto, jednak, v. PER. Non per tanto, nieprzeto jednak, wszelako. = Tant' è,

słowem, zgola. Tant' è io me ne voglio andare alle mie faccende, Gell. Sport. = zamiast INFINTANTOCHE, aż póki.

TANTOSTO, av. natychmiast, zaraz. — che, skoro tylko. = s. m. + gonić, kuryer.

TAPINARE, v. n. biedować. Andare per il mondo tapinando, tulać się po świecie. = v. r. bass. frasować się, martwić się, gryźć się.

TAPINELLO, —LA, ad. dim. biedaczek, nieboraczek, niebo-żętko.

TAPINITÀ, s. f. lichota.

TAPINO, —NA, ad. e. s. bie-dak, nieborak. = nędzny, lichy.

TAPIRO, s. m. Zool. tapir.

TAPPA, s. f. port składowy, składowe miasto.

TAPPETO, s. m. dywan, ko-bierzec. = Fig. Metter sul —, wytoczyć rzecz. Levare, o le-varsi da —, odstąpić, zaniechać przedsięwzięcia. Pagar sul —, zapłacić za wyrokiem sądo-wym.

TAPPEZZARE, v. a. obić dywanami. = dać obicie. = snuc pajczygnę. Diedi parimente retta ad un bel ragno che tappezzava una delle mie pareti, Silv. Pel.

TAPPEZZERIA, s. f. obicie z kobierców.

TAPPEZZIERE, s. m. obiciarz.

TARA, s. f. defalka, odrzuce-nie z rachunku. Far la — a quel che vien detto, nie wierzyć wszystkiemu co kto mówi. Cose che patiscono le lor tare, rzeczy ulegające pewnym wyjątkom.

TARABUSO, s. m. Ornit. bąk.

TARANTELO, s. m. kawałek gorszy darmo dodany do cze-goś kupionego na jadlo.

TARANTOLA, s. f. tarantula, pajak jadowity w Apulii tak nazwany od miasta Taranto w okolicach którego znajduje się.

TARANTOLATO, —TA, ad. ukąszony od tarantuli.

TARARE, v. a. potrafić z ra-chunku. = zredukować co mówiłgarz lub samochwał.

TARCHIATO, —TA, ad. krę-py, przysadkowaty. = TARCHIA-TELLO, —LA, ad. dim. pulchnutki, tłusciuchny. = nieco przysad-kowaty.

TARDAMENTE, TARDAMENTE-TE, av. powoli. [nienie.]

TARDAMENTO, s. m. opóź-

TARDANZA, s. f. powolność.

TARDARE, v. n. e. r. spóźnić się, ociągając się, odwlekać. Ri-cordati che la morte ha da veni-re, e non tarda, Pass. = zacząć być późno. Già si cominciava a — il giorno, M. Vill. = niecier-

pliwć się, chcieć co prędzej, pilno być komu. Allor mi volsi come l'uom cui tarda di veder quel che gli convien fuggire, D. Inf. O quanto tarda a me, ch'altri qui giunga, D. Inf. = v. a. opazniać. Ma tardavaghi il carco, e la via stretta, D. Inf.

TARDETTO, —TA, ad. dim. nieco późny. = av. nieco późno. Tornando ler sera un poco tardetto da cenare fuori di casa, Fir. As.

TARDEZZA, v. TARDANZA.

TARDI, av. późno. Al —, sul —, późno, nad zmrokiem. Farsi —, być już późno. = Farsi, essere, sembrare —, chcieć co prędzej, co rychlej, pilno być komu.

TARDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. powolność.

TARDIVO, —VA, ad. późny.

TARDO, —DA, ad. późny. La giovane veggendo che l'ora era tarda, ec. disse, Bocc. = powolny. Lo nostro scender conviene esser tardo, D. Inf. = poważny, surowy. Genti v'eran con occhi tardi e gravi, D. Inf. = av. późno.

TARGA, s. f. TARGHETTA, dim.

TARGONE, s. m. accr. tarcza, puklerz. [nek.]

TARGONE, s. m. Bot. draga-

TARIFFA, s. f. taryfa.

TARLATO, —TA, ad. roba-czliwy, stoczony od robactwa. = fig. skolatany wiekiem.

TARLO, s. m. czerw drze-wny. = trociny które czerw wyrzuca tocząc drzewo. =

Avere il — con alcuno, mieć z kim na pieńku, mieć anse od kogo. = Tarlo dell'invidia, del rimorso, fig. jad zazdrości, ro-bak sumienia. L'ozio è l' — che le ricchezze, il cor rode e l'ono-re, Alam. Colt. I Gesuiti sono il — o il flagello degli Stati che li ricettano, Giob.

TARMA, s. f. v. TARLO.

TARMATO, —TA, ad. sto-czony od robaków. [się.]

TAROCARE, v. n. złościć

TAROCCHI, s. m. pl. karty do grania których jest 96, z któ-rych 56 zowią się cartace, 40 tarocchi, a jedna il Matto. = Essere come il matto fra —, fig. być potrzebny jak Piłat w kre-do, jak dziura w moście.

TARPARE, v. a. obciąć skrzy-dła. = fig. uciąć skrzydła, ó-słabić, zwalcić. Ei sol tarpò del Franco ardir le penne, Mont.

TARPIGNA, TARPINA, s. f. Bot. kaniańka, wyhip tymowy.

TARSIA, s. f. sztukateria. = bass. kutwa, sknera.

TARSO, s. m. Anat. przy-szwa, podbicie. = Min. biały

marmur tokański z gór Verucola i Seravezza, z którego się wyrabia doskonały kryształ. [się, zplenić.]

TARTAGLIARE, v. n. jękać.

TARTAGLIONE, s. m. jakaś.

TARTARA, s. f. gatunek tortu.

TARTAREO, — REA, ad. piekielny. = winianowy.

TARTARO, s. m. winian potału, wajnsztyn. = piekło u starożytnych.

TARTARUGA, s. f. żółw. = szylkret.

TARTASSARE, v. a. tarmosić, grzmocić, poszturchać, poturbować.

TARTUFO, s. m. Bot. trufla.

TARUOLO, s. m. Chir. szan-kier.

TASCA, s. f. kieszeń. = worek, sakwa, torba. — de' cacciatori, torba myśliwska. — di cartocci de' soldati, ładownica, patronasz. Aver in —, fig. bass. mieć kogo za nic.

TASCATA, s. f. pełna kieszeń czego. [reczek.]

TASCHETTA, s. f. dim. wot.

TASCHINO, s. m. kieszonka na zegarek.

TASCONE, s. m. accr. duży worek.

TASO, v. TARTARO.

TASSA, s. f. taxa, podatek.

TASSARE, v. a. taxować, rozłożyć podatek. — alcuno, otaczać kogo, oznaczyć co ma zapłacić. = oskarżać, obwiniać. Si trova tassato Mario da gravi scrittori come ambizioso e sedizioso, Borg.

TASSAZIONE, TASSAGIONE, s. f. taxowanie, podatkiwanie.

TASSELLARE, v. a. wysadzać drzewem lub marmurem.

TASSELLO, s. m. kawałek drzewa lub marmuru dla założenia dziury w statwach, lub do wysadzanej roboty.

TASSETTO, s. m. TASSELLETO, TASSELLINO, s. m. dim. kowadełko złotnicze.

TASSIA, s. f. Bot. koprzywo.

TASSO, s. m. Bot. cis.

TASSO, s. m. Zool. borsuk, jazwiec. [dziewanna.]

TASSO BARBASSO, s. m. Bot.

TASTA, s. f. flejuszek do rany. = fig. przykrość, dolegliwość.

TASTAME, s. m. klawisze.

TASTAMENTO, s. m. macanie, dotykanie.

TASTARE, v. a. macać, dotykać. — il polso, macać puls. = fig. macać, starać się wymacać.

TASTATORE, s. m. macający.

TASTATURA, s. f. klawisze.

TASTEGGIAMENTO, TASTEG-

GIARE, v. TASTAMENTO, ec.

TASTETTA, TASTOLINA, s. f. dim. v. TASTA.

TASTO, s. m. macanie, dotykanie. Andare al —, col —, isć, chodzić po macaku. = klawisz. = Fig. Toccare un —, z lekka dotknąć, starać się wy-macać. Toccare il — buono, trafić komu do smaku, do przekonania.

TASTONE, TASTONI, av. omackiem, po macaku. Andar (a) tasto-ne, prop. e fig. isć po macaku.

TATA, TATO, s. (wyraz dzieci-nny), braciszek, siostrzy-czka; tata, tato.

TATTAMELLA, ad. e s. pa-pla, gaduła.

TATTAMELLARE, v. n. pa-plać, gawędzić.

TATTERA, s. f. plama, ska-za. = fraszka, bzdurstwo. = Med. szyszka, brodawka.

TATTICA, s. f. taktyka.

TATTICO, — CA, ad. takty-czny.

TATTO, s. m. dotykanie.

TATUSA, s. f. Zool. pancernik.

TAURO, s. m. byk, v. TORO. = Astr. Byk, drugi znak zodiaku.

TAVERNA, s. f. karczma.

TAVERNAIO, — IA, s. kar-czmarz, karczmarka. = † rze-źnik. = karczennik.

TAVERNESCO, — CA, ad. karczenny.

TAVERNIERE, s. m. kar-czmarz. = karczennik.

TAVOLA, s. f. stół. Mettere, levare la —, nakryć stół, sprzą-tnąć ze stołu. Portare in —, da-wać na stół. Stare a —, sie-dzieć u stołu. Uscir da —, wstać od stołu. Prov. Ragionar de' morti a —, ricordare i morti a —, mówić o czym nie w swo-jem miejscu. La — è una mezza colla, przy stole łatwo się z czem wygadać. = deska, tar-cica, tafla drewniana. = † stół wezlarza. = obraz w oltarzu. = tryktrak. Quando giuocava a scacchi, e quando a tavole, Sacch. Giuoco di poche tavole, krótki interes. = Tavola Ritonda, stół okrągły, rycerze okrągłego stołu Artura. = tabela, kudostr. = Tavole delle leggi, tablice praw spisanych w Rzy-mie za decewirów. Tavole di Mosè, tablice Mojżesza. = ta-blica przy księżcu. = tablica.

Tavole astronomiche, genealogi-che, tablice astronomiczne, it. d. = spis, rejestr, treść rozdza-lów. = elementarz. = Gioie in —, dyamenty płasko rżnięte.

TAVOLACCIA, s. f. peg. sto-lisko.

TAVOLACCIAIO, s. m. fabry-kant drewnianych puklerzów.

TAVOLACCINO, s. m. wo-żny, komornik.

TAVOLACCIO, s. m. puklerz drewniany. Far —, fig. robić wielkie przygotowania.

TAVOLARE, v. n. wyłożyć deskami, tuflować. = v. INSTA-VOLARE.

TAVOLATA, s. f. osoby je-dzące przy jednym stole w o-berży.

TAVOLATO, s. m. przepie-rzenie. = podłoga. = poddasze.

TAVOLELLA, s. f. drewni-ko które się rzuca w tryktra-ku. = tabliczka napuszczona woskiem na której starożytni pisali.

TAVOLELLO, s. m. stolik wez-larski. Essere, stare sul —, fig. znajdować się w niebez-pieczestwie. = warsztat zło-tniczy.

TAVOLETTA, s. f. dim. de-szczutka. = stolik do jedzenia. = mały obraz. = paleta ma-larska. = tabliczka do pisa-nia. = stolik mierniczy.

TAVOLIERE, — RI, s. m. szu-flada do tryktraka. = Avere tutto il suo in sul —, fig. odwa-żyć, ryzykować wszystko. = Esser sul —, fig. agitować się (o sprawie, interesie). = Ta-voliere, † bankier, wezlarz.

TAVOLINO, TAVOLINETTO, s. m. dim. stolik, stoliczek.

TAVOLONE, s. m. accr. dyl.

TAVOLOTTO, s. m. accr. dość duży stolik.

TAVOLOZZA, s. f. paleta ma-larska. = krucyfiks drewniany dawany do poculowania ska-zanemu na śmierć.

TAZZA, s. f. kubek, czara, puhar. = filiżanka. = marmurowa miednica przy fontanach.

TAZZONE, s. m. accr. duży puhar. Dà a questo nostro no-vello parassito un — di vin greco del miglior che sia in cantina, Fir. As.

TÈ, s. m. Bot. herbata.

TE, pron. pers. ciebie, tobie, ci. Tu mi ami, come io te, ko-chasz mnie jak ja ciebie. Kładnie się przed zaimkami : IL, LO, LI, GLI, LA, LE, NE. Te lo mangle-rai, zjesz to sobie. Io non me ne maraviglio, nè te ne so ripigliare, Bocc. Non piangere, che non te gli darò, Bocc.

TÈ, skróc. z TIENI, weź, na, nać, naści. Tenne un'altra, Bocc. = Te te, głaszcząc psy. = ro-dzaj gry dziecięcej.

TEATRALE, TEATRICO, — CA, ad. teatralny.

TEATRO, s. m. teatr.

TECCA, s. f. *plamka, mala wada*.

TECCOLA, TECCOLINA, s. f. dim. *plamka, mala skaza*. Si confessi in maniera, che non rimanga una menoma teccolina di peccato da dire, *Fr. Giord.*

TECNICO, —CA, ad. *techniczny*.

TECNOLOGIA, s. f. *technologia*.
TECO, zamiast *con te*, *z tobą*. *Mówi się także*: con teco, *z tobą*. Spero d' avere ancora assai di buon tempo con teco, *Bocc.*

TECOMECO, s. m. *obmowca, co w oczy chwali, po za oczy czerni*.

TEDA, s. f. *rodzaj drzewa wydającego żywicę jak sosna*. = *huczywo, pochodnia*.

TEDESCO, —CA, ad. e. s. *Niemiecki, Niemiec, Niemka*.

TEDIARE, v. a. *nudzić*.

TEDIO, s. m. *nuda*. Tenere a —, *nudzić*. Stare a —, *nudzić się*.

TEDIOSO, —SA, ad. *nudny*.

TEGAMATA, s. f. *pełna rynka czego*. = *uderzenie rynku*.

TEGAME, s. m. *rynka, tygiel*.

TEGAMINO, s. m. *dyn. tygielek*.

TEGGHIA, TEGLIA, s. f. *naczynie miedziane wewnątrz pobielane do pieczenia tortów*. = *nakrywka*.

TEGNENTE, ad. m. f. *klejki, lipki*. = *skąpy*. = *posiadający*.
TEGNENZA, s. f. *klejkość, lipkość*.

TEGOLA, s. f. TEGOLO, s. m. TEGOLETTA, TEGOLETTO, TEGOLINO, dim. *dachówka*.

TEGOLAIO, s. m. *dachówkarz*.

TELA, s. f. *plótno*. = *obraz olejny*. = *fig. sidła*. Giano fuggi, come si dice, la tela, *ec. Varch. Stor.* = *wątek, dzieło*. S' amore o morte non dà qualche stropio alla tela novella ch' ora ordisco, *Petr.*

TELAIO, s. m. *warsztat tkacki*. = *rama malarska*. = *Stamp. rama*. = *krosienka*.

TELEGRAFICO, —CA, ad. *telegraficzny*.

TELEGRAFO, s. m. *telegraf*.
TELERIA, s. f. *plótna, magazyn płócien*.

TELESCOPIO, s. m. *teleskop, którego pierwszym wynalazcą był Galileo Galilei z Florencji na początku XVII wieku*.

TELETTA, s. f. dim. *plóciénko*. = *materya przetykana złotem lub srebrem*.

TELO, s. m. *bryt plótna, materyi*.

TELO, s. m. lat. *pocisk, grot*. Vedeva Briareo, fitto dal telo celestial, *D. Purg.* = *fig. brzoń pal-*

na. Che 'l nemico empio dell' umana natura, il qual del telo fu l' inventore, *ec. Ar. Orl.*

TEMA, [tè-ma], s. f. *bojaźń, obawa*. Ben ha la vita dura che così si bilanza tra —, e disianza, *Brun. Tes.*

TEMA, [tè-ma], s. m. *temat, przedmiot, materya*. = *przykład*. Ma perch' avea dinanzi agli occhi il tema di suo fratel, *ec. Ar. Orl.* = *figura astrologiczna okazująca w jakim punkcie znajdują się planety w danym czasie*.

TEMENTE, ad. m. f. *bojaźliwy, lękliwy*.

TEMENZA, s. f. *bojaźń, obawa*. Non fia sì duro core, che per la mia — non t' aggia in reverenza, *Brun. Tesor.*

TEMERARIAMENTE, av. *nierozmyslnie*.

TEMERARIO, —RIA, ad. *nierozmyslny, zuchwały*.

TEMERE, v. a. *bać się*. — il freddo, il caldo, *bać się zimna, gorąca*. = *ucierpieć, przycierpieć*. Quell' arbore, ha temuto, *Cresc.*

TEMERITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *nierozmyslność*.

TEMO, s. m. + *rudel*. = *dysszel*. E già le quattro ancelle eran del giorno rimase addietro, e la quinta era al —, *D. Purg.*

TEMPACCIO, s. m. *ślota*.

TEMPELLAMENTO, s. m. + *kolysanie*. = *fig. wahanie się*.

TEMPELLARE, v. a. + *kolysać, chwilać*. = *fig. utrzymywać w zawieszeniu*. = *v. n. wahać się*.

TEMPELLO, s. m. TEMPELLATA, s. f. *odgłos ustający dzwoń lub instrumentów muzycznych*.

TEMPELLONE, s. m. *ciemiega, maruda*.

TEMPERA, TEMPRA, s. f. *hart żelaza*. = *rodzaj, gatunek*. E fiumi, e selve sappian di che tempre sia la mia vita, *Petr.* = *pienia, śpiew*. Nè mai in sì dolci, o sì soavi tempre risonar seppi gli amorosi guai, *Petr.* = *humor*. Io non son oggi in tempera da far quistione, *Cecch. Dot.* = *klej lub bialek w którym się farba rozrabia, bez przymieszania oleju*. Dipignere, lavorare a tempera, *malować taką farbą*.

TEMPERAMENTO, s. m. *umiarkowanie, złagodzenie*. = *kierunek*. = *miara, umiarkowanie*. = *środek, sposób*. = *przymieszanie*. = *temperament*.

TEMPERANTE, ad. m. f. *łagodzący, miarkujący*. = *s. m. człowiek wstrzemięzliwy*. = *środek łagodzący*.

TEMPERANZA, TEMPERATEZZA, s. f. *umiarkowanie, wstrzemięzliwość*. = *umiarkowana mieszanina*. = *skromność*. = *umiarkowanie*.

TEMPERARE, v. a. *hartować żelazo*. = *fig. zrobić, utworzyć, ukształcić*. Come 'l bue Ciecilian, che muggiò prima col pianto di colui *ec.* che l' avea temperato con sua lima, *D. Inf.* = *umówić się, ugodzić się*. = *umiarkować, złagodzić*. = *powściągać, hamować*. Raffrena il concupiscibile appetito, tempera i disideri non sani, *Bocc.* = *nastroić*. Ti prego, che tu temperi la lira, *L. Pulc.* = *mieszać*. Togli *ec.* libbre di mele ottimo, e ogni cosa insieme tempera, *Pallad.* = *regulować zegar*. = *Temperare la penna, temperować pióro*.

TEMPERATAMENTE, av. *umiarkowanie*.

TEMPERATIVO, —VA, ad. *miarkujący, łagodzący*.

TEMPERATORE, s. m. —TRICE, s. f. *miarkujący, miarkująca*.

TEMPERATURA, s. f. *hart*. = *umiarkowanie*. = *temperament*. = *temperatura*.

TEMPERINATA, s. f. *skaleczenie szczyrzymi*.

TEMPERINO, TEMPERATOIO, s. m. *szczyrki*.

TEMPESTA, s. f. *burza morska*. = *Fig. gwałtowność, natarczywość*. Con quel furore, e con quella —, ch' escon i cani addosso al poverello, *D. Inf.* = *wzburzenie umysłu*. = *burza*.
TEMPESTANTE, ad. m. f. *skolatyany burzą*.

TEMPESTARE, v. n. *burzyć się*. = *fig. kłopotać się, frasować się*. = *szumieć, hałasować, szaleć*. A — per la città si diede, *Car. En.* = *v. a. fig. burzyć, przewracać*. I porci andarono in cucina, ed in quella tempestarono ciò che v' era, *Sacch. Nov.* = *stukac, kolatać, grzmocić, gruchotać*. Chi tempesta questa porta? *Ambr. Furt.* Lo scudo ruppe solo, e sull' elmetto tempestò sì, che Dudon cadde in terra, *Ar. Orl. Fur.* = *niepokoić, kłopotać, zawracać głowę, dokuczać, naprzykrzać się*. La disleal femmina pungea, e attizzava il marito, e non finiva di tempestarlo, *Liv. dec. 1.*

TEMPESTATO, —TA, p. ad. *kolatany burzą*. = *fig. niepokoiony, dręczony*. = *wyszywany, haftowany, wysadzany, nakrapiany*. Tempestatò di gioie, wysadzany drogiemi kamieniami. Tempestatà da gigli ha l' armatura, e un levriere d' argento ha sul cimiero, *Tasson.*

Appariva (questo serpentello) di color chiaro di ruggine, tutto tempestato vagamente di macchie nere, *Red. Oss.*

TEMPESTIVO, —VA, ad. lat. *stosowany do czasu, w porę.*

TEMPESTOSAMENTE, av. *burzliwie. = gwałtownie, natarczywie.*

TEMPESTOSO, —SA, ad. prop. e fig. *wzbudzony.*

TEMPIA, s. f. *skronie.*

TEMPIERE, s. m. *templariusz.*

TEMPIERELLO, TEMPIETTO, s. m. dim. *kościółek.*

TEMPIO, TEMPIO, s. m. *kościół, świątynia.*

TEMPIONE, s. m. *uderzenie ręką w skronie. = balwan, głupiec.*

TEMPO, s. m. *czas.* Tempo presente, passato, futuro, *czas terażniejszy, przeszły, przyszły.* Adopare il tempo, metter tempo in una cosa, *tożyć, obracać na co czas.* Aspettare il tempo, *czekać pory.* Corre il tempo, *upatrzeć porę.* Dare il tempo, *dać czas.* Dar tempo, *zwolekać, odkładać.* Dar tempo al tempo, *czekać póki nie na- dejdzie pora.* Dare a tempo, *dać w czas.* Dare a tempo, a tempi, *dać do czasu, na pewien czas.* Dare, vendere pe' tempi, *dać, sprzedawać na wyplatę.* Egli è buon tempo, *dawno, oddawna.* Metter tempo in mezzo, *odwlekać, odkładać.* Passar tempo, *przepędzać czas.* Pigliar, tor tempo, *czekać, wyczekiwać. = av.* A tempo, a tempi, *w czas, w porę, do pewnego czasu.* Al suo tempo, *za jego czasu, za dni jego.* A miglior tempo, *wcześniej.* Di gran tempo, *oddawna.* Di notte tempo, *nocną porą, w nocy.* D'ogni tempo, *zawsze.* Già tempo, tempo fa, *niegdyś, kiedyś, przedtem.* Gran tempo, *długo.* Per tempo, *wcześniej, rychło.* Poco tempo appresso, *wkrótce potem.* Tempo per tempo, *di tempo in tempo, od czasu do czasu.* Un tempo, *niegdyś, przed czasem, przedtem.* Ad un tempo, *zarazem.* Tutto in un tempo, *od razu. = Avere, darsi buon tempo, fare buon tempo, prendersi buon tempo, bonować, hulać, żyć wesoło. = Fa buon tempo, cattivo tempo, pogoda, słota.* Rassetarsi il tempo, *wypo- gadzać się. = wiek.* Medio tempo, *średnie wieki. = wiek, starość. = miesiączka. = Mus.* tak. Andare a tempo, *iść w tak. = Mil. poruszenie.* Caricare in tre tempi, *nabijać na trzy po- ruszenia. = pora roku.* Primo,

giovane tempo, *wiosna.* Basso tempo, *zima.* Essendo ogni cosa piena di quei fiori che concedeva il tempo, *Bocc.*

TEMPONE, s. m. accr. fig. *we- soly czas, zabawa, hulanka.* Darsi, far —, *bawić się, hulać, wesoelić się.*

TEMPORALACCIO, s. m. peg. *slota.*

TEMPORALE, s. m. *burza, nawałnica. = †pora roku. = †czas.*

TEMPORALE, ad. m. f. *do- czesny, światowy. = świecki. = skroniowy.* Vena —, *żyła skro- niowa.*

TEMPORALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *doczesność, = świa- towość.*

TEMPORALMENTE, av. *do- czesnie. = światowo.*

TEMPORANE, —NEA, TEM- PORARIO, —RIA, ad. *czasowy, do- czesny.*

TEMPOREGGIAMENTO, s. m. *odkładanie na inny czas.*

TEMPOREGGIARE, v. a. n. e. r. *stosować się do czasu. = odkla- dać, zwolekać, czekać dogodniej- szej pory.* Si fermò a Monte Fu- scoli, per temporeggiarsi, senza tentar la fortuna, *Guicc. Stor.*

TEMPRA, TEMPRARE, ec. v. TEM- PERA, ec. *[wiany].*

TEMUTO, —TA, p. ad. oba- TENACE, ad. m. f. *lipki, klej- ki.* Là dove bolle la — pece, *D. Inf.* E s'io mi svolvo dal — visco, *Petr.* = fig. *długo zatrzymuj- cy (o pamięci).* Molto è più — la memoria di quelle cose, che s'ap- parano nella primaticcia età, *Amm. ant. = staly, wytrwały. = skąpy.*

TENACEMENTE, av. *stale, mocno.*

TENACITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *lipkość, klejkość. = fig. ską- pstwo.*

TENCIONAMENTO, TENCIONA- RE, ec. v. TENZONAMENTO, ec.

TENDA, s. f. *namiot.* Levare le tende, *zdyć namioty; fig. zwi- nąć chorągiewkę; zakończyć.* Al levar delle tende, *przy koncu, u kresu, u męty.* Non mi lasciar perir presso alla foce, poichè noi siamo al levar delle tende, *L. Pulc. = zasłona, kortyna.*

TENDENZA, s. f. *dążność.*

TENDERE, v. a. ir. *rozciągać, rozpinąć, rozścielać.* Il padre fece — un ricco padiglione, *Nov. ant. — reti, lacci, ec. prop. e fig. zastawiać sidła. = natężyć, wy- tężyć, napiąć. — l'arco, napiąć łuk. — l'arco dell'intelletto, fig. natężyć umysł. — gli orecchi, gli occhi, natężyć uszy, oczy. = v. n. dążyć, zmierzać, mieć na*

celu. Questi modi, ec. che tendo- no ad impedir la voglia, e l'ap- petito altrui ec. sono spiacevoli, *Cas. Galat. = zbliżać się, być podobnem do czego.*

TENDETTA, s. f. dim. *namio- cik. = baldachin.*

TENDINE [-di-ne], s. f. pl. *firanki.*

TENDINE [tèn-di-ne], s. m. *Anat. ścięgno.*

TENDINEO, —NEA, ad. *ścię- gnowy. [gnowaty].*

TENDINOSO, —SA, ad. *ścię-*

TENDITORE, s. m. *zastawia- jący sidła.*

TENEBRA, s. f. *ciemność. = fig. ciemność, ciemnota.*

TENEBRATO, —TA, ad. *za- ciemniony.*

TENEBROSITÀ, —TADÉ, —TA- TE, s. f. *ciemność. = zaciemnie- wzroku lub umysłu.*

TENEBROSO, —SA, ad. *cie- mny. = fig. ciemny.* O menti cieche, e tenebrosi intelletti, *Bocc. Vit. Dante.*

TENENTE, s. m. *porucznik. = ad. m. f. trzymający.*

TENERAMENTE, av. *czule, tklivie, rzewnie. = słabo.*

TENERE, s. m. *ujęcie, rączka. — della spada, rękęjąc szpady. = dzierżenie, posiadanie.*

TENERE, v. a. ir. *trzymać, dzierżyć, posiadać.* Voi mi po- tete torre quant'io tengo, e do- narmi, ec. a chi vi piace, *Bocc. = zajmować, ınteszać.* Erà in una delle camere terrene, la quale la donna teneva, *Bocc. = trzymać, przytrzymać.* Maso dall'un lato, e Ribi dall'altro pur tenendolo, *Bocc. = zająć.* Venimmo e tenevamo il colmo quando ristemo, *D. Inf. = wziąć.* Rendete il danaio mio, e tenete la meda- glia vostra, *Nov. ant. = używać, zachowywać, przestrzegać, dopełniać.* Poichè questo comanda- mento è così unico, perchè nol tiene dunque tutto il mondo? *Vit. Barl. = dotrzymać. — il patto, dotrzymać umowy. = Tener il piede, zatrzymać krok.* Di rietro a me griddò: tenete i piedi, voi che correte, si per l'afia fosca, *D. Inf. = zajmować nie- szc, rozciągając się.* La qual ba- stita teneva più di sei miglia nel piano, *G. Vill. = sądzić, poczy- tywać.* Chi è reo, e buono è te- nuto, può fare il male e non è cre- duto, *Bocc. = utrzymywać.* Non avendo moglie, si pensò di sempre tenersi costei, *Bocc. = Tenere a bada, tenere a battesimo, tenere a dozzina, tenere a freno, tener broncio (favella), tenere il fiato co' denti, tenere il piede in due staffe, ec. v. BADA, ec. = v. II.*

trzymać z kim, za kim. Vuol dunque far credere ch'ella tenga dai Navarresi, *Manz.* = *dążyć*. Uscio di Firenze, e tenne verso Bologna, *Fr. Sacch.* — dietro ad uno, *isć, postępować za kim.* Alor si mosse, ed io gli tenni dietro, *D. Inf.* = *obowiązywać*. Non vede, che quel obbligo sol tiene, ch'è fatto a buon effetto, e per far bene. *Bern.* = *trącić czem, zakrawać na co.* E tiene ancor del monte, e del macigno, *D. Inf.* Perciocchè tenendo egli del semplice, era molto spesso fatto capitano ec. *Bocc.* = *v. r. trzymać się* — sulle gambe, *trzymać się na nogach.* = *utrzymywać się, stać.* I quali (Apostoli) dovevano essere come dodici pietre fondamentali, su cui si tenesse la Chiesa, *Segn.* = *trzymać się, nie-poddawać się.* I Gaetani si tennero francamente, e mandaro per soccorso al re Carlo, *G. Vill.* = *utrzymywać się, zachowywać się.* I regni non si tengono per parole, ma per prodezza, *Nov. ant.* = *potwstrzymywać się, hamować się.* Avevano si gran voglia di ridere, che scoppiavano ec. ma pur se ne tenevano, *Bocc.* = *zatrzymać się, stanąć.* Di Firenze usciti, non si tennero, si che furono in Inghilterra, *Bocc.* = *zatrzymać się, zamieszkać.* Si ritirò nella fedelissima sua Verona, con animo di tenersi dentro di quella, ec. *Stor. Eur.* = *czepić się, łągać.* Se lo (il zucchero) toccherai col dito, e che pendente si tenga alla mestola, sarà cotto, *Cresc.* = *odbywać się.* Venne dunque in senato, che si tenne in palagio, con quattro figliuoli alla porta, *Dav. Tac. Ann.* = *mieć się, uważać się.* — savio, bello, *mieć się za mądrego, i t. d.*

TENERELLO, —LA, **TENERETTO**, —TA, ad. dim. *mlodziuchny*.

TENEREZZA, s. f. *miękość, delikatność.* = *Fig. młodość.* = *czułość, tkliwość.* = *pieczliwość, troskliwość.*

TENERINO, —NA, ad. dim. *delikatny*.

TENERITUDINE, **TENERITÀ**, s. f. *miękość, delikatność.*

TENERO, —RA, ad. *miękki; delikatny.* = *Fig. młody, młodociany.* = *slaby, delikatny.* = *czuły, tkliwy.* = *gorliwy, troskliwy.* Santo e tenero amatore della cristiana fede, *Bocc.* = *drażliwy, opryskliwy.* = *ślizki, delikatny.* = *nieustalony, nieutwierdzony.* = *Tenero di calcagna, łatwowierny, łatwo dający się uwieść.* = *Tenero di checchestia, nowicjus, niedoświadczony.*

TENERUME, s. m. *chrząstka.* = *międy galęzka.*

TENESMO, s. m. *Med.* *zachciewanie się na stolec polg-czone z bolem.* [ter.]

TENIA, s. m. *tasiemiec, solit-*
TENIMENTO, s. m. **TENITURA**, s. f. *podpora.* = *obowiązek.* = *dobra, włości.*

TENITOIO, s. m. *dzierżak.*
TENITORE, s. m. *trzymają-cy, dzierżący.*

TENITORIO, —RO, † v. **TER-**
RITORIO.

TENORE, s. m. *brzmienie pisma, treść, osnova.* = *po-stać, kształt.* = *harmonia.* Fare il —, *zgadzać się; fig. wó-rować, basować komu.* = *Mus. tenor; tenor, śpiewający te-norem.*

TENOREGGIARE, v. n. *śpie-wać tenorem.*

TENORISTA, s. m. *tenor.* [galny.]

TENSILE, ad. m. f. *rozcią-*
TENSIONE, s. f. *natężenie, wy-tężenie, (nerwów).* — dell'animo, *natężenie umysłu.*

TENTA, s. f. *Chir.* *sonda* = *v. TENTATIVO.*

TENTABILE, ad. m. f. *dają-cy się próbować.*

TENTACOLO, s. m. *Stor. nat.* *mačka, glaszczka ślimaków, skorupiaków.*

TENTARE, v. a. *macać, do-tykać.* Tento la punta di questo pugnale, *U. Fos.* = *próbować, doświadczać, kusić się o co.* Tentò più volte e col capo e colle spalle, se alzare potesse il co-perchio, *Bocc.* = *trącić z lekka łokciem.* Quando 'l mio duca mi tentò di costa, dicendo: parla tu, *D. Inf.* = *gmerać, brabrać.* Con un gran ramo d'albero ritondo tenta il fiume, *Ar. Orl. Fur.* = *sondować.* = *kusić, namawiać na złe.* Il diavolo lascia di — coloro i quali egli pacifi-camente possiede, *Pass.* = *od-mawiać, podmawiać.* Floro, ec. tentò una banda di cavalli Trevi-ri, ec. pochi ne corruppe, gli altri stettero in fede, *Dav. Tac. Ann.*

TENTATIVO, s. m. *próba, doświadczenie, kuszenie się o co, usiłowanie.*

TENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *kusić, kusiciel, szatan.* = *il tentatore, kusiciel, szatan.*

TENTAZIONCELLA, s. f. dim. *pokuska, chęłka.*

TENTAZIONE, s. f. **TENTA-MENTO**, s. m. *próba, doświad-czenie.* = *pokusa, pokuszenie.* E con ci indurre in —, *i nie wódz nas na pokuszenie.*

TENTELLARE, † v. **TINTINARE**,

TENTENNA, av. *Stare in ten-tenne, kolysać się, chwiać się.* Il letto, che, ec. stava in tenten-ne, ec. cascò per terra, *Fir. As.*

TENTENAMENTO, s. m. *chwoianie się, kolysanie się.*

TENTENNARE, v. n. *kolysać się, kiwać się, chwiać się.* = *chwiać się, wahać się.* = *v. a. wzruszać, trząść, kiwać.* Rab-biosa il capo verso il ciel tenten-na, *L. Lipp. Malm.*

TENTENNATA, s. f. v. **TEN-TENNAMENTO.** = *uderzenie, stu-knienie.* Diede ad Orlando una gran —, *L. Pulc.*

TENTENNIO, zamiast **TEN-TATORE**, s. m. *kusiciel, szatan.*

TENTENNIO, s. m. *kiwanie się, kolysanie się.*

TENTENNO, av. *Andare a —, polować na skowronki z latar-nią i siecią.*

TENTENNONAGGINE, s. f. *marudność.*

TENTENNONE, s. m. **TENTEN-NONACCIO**, peg. *maruda, ciem-iga, kwasigroch.*

TENTONE, **TENTONI**, av. *oma-ckiem, pomacku.* Andare tentone, a tentone, *chodźć pomacku.* Entra pian piano e va ten-ton col piede, *Ar. Orl. Fur.* = *fig. ostrożnie.* Sospettando che quella roba non fosse serpe, che 'l morde, a tentone la ri-cevette, *Fr. Sacch.*

TENUE, ad. m. f. *cienki.* = *drobny, szczupły.* Tutti i prin-cipj dell' arti grandi, e nobili sono stati tenui, *Gal. Lett.*

TENUEMENTE, av. *cienko, drobno.*

TENUITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *cienkość, szczupłość.* La — della fortuna, *szczupłość majątku.*

TENUTA, s. f. *dzierżenie.* Entrare in —, *wejść w posiadanie.* Mettere in —, *wprowadzić w posiadanie.* = *posiadłość, dzierżawa, włość, dobra, fol-wark.* = *objętość.*

TENUTARIO, s. m. *Leg.* *po-siadacz.*

TENUTELLA, s. f. dim. *fol-warczek, zascianek.*

TENUTO, —TA, p. ad. v. **TE-NERE.**

TENZA, s. f. † *spór.* Ancora imprese — col re Carlo, *G. Vill.*

TENZONARE, **TENZONARE**, v. n. † *toczyć spór; walczyć.*

TENZONE, **TENZIONE**, s. f. **TENZONAMENTO**, s. m. *spór, kłótnia, walka.* Dopo lunga tenzo-ne verranno al sangue, *D. Inf.* Singolar tenzone, *pojedynek.*

TEOCRATICO, —CA, ad. *te-okratyczny.*

TEOCRÀZIA, s. f. *teokracya, rząd w imieniu Boga.*

TEODIA, s. f. hymn do Boga.
TEOGONIA, s. f. teogonia,
ród bogów.

TEOLOGALE, ad. m. f. teologiczny. Wirtu teologali, cnoty teologiczne.

TEOLOGANTE, ad. e s. m. teolog.
TEOLOGASTRO, s. m. lichy teolog.

TEOLOGIA, s. f. teologia.
TEOLOGICAMENTE, av. teologicznie.

TEOLOGICO, —CA, ad. teologiczny.
TEOLOGIZZARE, v. n. pisać, rozprawiać o teologii.

TEOLOGO, pl. —GI, s. m. teolog.

TEOREMA, s. m. Geom.
TEORETICO, v. TEORICO.

TEORICA, TEORIA, s. f. teoria, same prawidła jakiej nauki.

TEORICAMENTE, av. teoretycznie.
TEORICO, —CA, ad. teoryczny. = s. m. teoryk.

TEPEFARE, TEPEFICARE, v. a. letnić, ogrzać.

TEPERE, v. n. lat. być letniem, nieco ogranicz.

TEPIDEZZA, ec. v. TEPIDEZZA, ec.

TERAPEUTICA, s. f. terapeutyka, część medycyny o samem leczeniu chorób.

TERAPEUTICO, —CA, ad. terapeutyczny.

TERCHIO, —CHIA, ad. e s. chłopski, chłop.

TEREBENTINA, s. f. terpentyna.
TEREBINTO, s. m. Bot. terpentynowe drzewo.

TERETE, ad. m. f. Bot. walcowaty.

TERGERE, v. a. ir. czyścić, chędożyć. = ocierać, osuszyć.

TERGIVERSARE, v. n. wykręcać się.

TERGIVERSAZIONE, s. f. wykręt, wybieg.

TERGIVERSO, —SA, ad. wrotny.
TERGO, s. m. lat. grzbiet, plecy. = A, da —, av. z tyłu.

TERIACA, s. f. teryak, konfekt apteczny, dziś wyszły z użycia.

TERIACALE, ad. m. f. teryakowy.
TERMALE, ad. m. f. gorący.

Acque termali, wody mineralne gorące. = łazienkowy.

TERME, s. f. pl. łaźnie, łaźienki, kąpiele uspaniale, gmachy starożytnych Rzymian.

TERMINABILE, ad. m. f. mający koniec.

TERMINALE, ad. m. f. graniczny. Pali terminali, stupy graniczne. = Bot. wierzchołkowy.

TERMINARE, v. a. bić stupy graniczne, sypać kopce. = kończyć, ukończyć. = v. DETERMI-

NARE. = v. n. kończyć się. La ove terminava quella valle, D. Inf. = postanowić. Poi si parti portato dal furore, e terminò passare in Paganía, L. Pulc. = skonać życie.

TERMINATAMENTE, av. w oznaczony sposób.

TERMINATEZZA, s. f. ograniczenie.

TERMINATIVO, —VA, ad. ograniczający, określający.

TERMINATORE, s. m. bijący stupy graniczne, sypający kopce. = ukończyciel.

TERMINAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. ukończenie, dokończenie. = Terminazione de' campi, rozgraniczenie gruntów. = Gram. zakończenie.

TERMINE, s. m. słup graniczny, kopiec. = granica, kranc, koniec, konczyna. Che Italia chiude e i suoi termini bagna, D. Inf. = koniec, kres. E di tua vita il — non sai, Petr. Porre —, polożyć koniec. = obręb, zakres, granica. Troppo fuori de' termini posti loro si lasciano andare, Bocc. Passare i termini, uscir de' termini, przekroczyć granice, wyjść z granic. = przeciąg czasu. Se pur son così fatti i parentadi di Cìcilia, che in si picciol — si dimentichino, Bocc. = termin. Dare —, dąć termin. Appressandosi il — delle future nozze, Bocc. = Termine perentorio, Leg. rok zawity. = stan, położenie. Mentre le cose erano in questi termini, ec. Bocc. Venire, condursi a mal —, przyjść do złego stanu. = Termini, wyrazy techniczne jakiej nauki, sztuki, rzemiosła. = wyraz. = Mitol. bóg granic. = Termini, Arch. statuy popiersiowe służące za filary.

TERMINOLOGIA, s. f. terminologia.

TERMOMETRO, s. m. ciepłomierz, termometr.

TERNARIO, —RIA, TERNARO, —RA, ad. troisty. Numero ternario, celebre appresso i Pittagorici, Gal. Dial. = s. m. v. TERNETTO, TERNINA.

TERNO, s. m. dwie trójki w grze kości. = terno w loteryi.

TERRA, s. f. ziemia, planeta na którym mieszkamy, obraca się około słońca w przeciągu dni 365, godzin 6, a około swej osi w 23 godzinach, 56 minutach, na 21 milionów mil geogr. odległy od słońca. = ląd. — ferma, stały ląd. Smon-tare in —, wysiąść na ląd. Dare in —, uderzyć o brzeg, utknąć na brzegu; przybić do brzegu, wylądować. Andar per

—, isć, jechać lądem. Veggen-do la nave in terra percossa, Bocc. = ziemia, kraj. — promessa, di Canaan, ziemia obiecana, Palestyna. = kraina, prowincya, kraj, ziemia. Il re Nino tenne in sua signoria tutta la — d'Asia, e parte d'India, Brun. Tes. = fig. wszyscy mieszkanicy kraju. Fu richiesto di pace, la quale, raunato le terre, ec. G. Vill. = zamek, gród, twierdza, miasto. Napoli non era — da andarvi per entro di notte, Bocc. = ziemia, grunt. = ziemia. Fu quasi per gittarsi dalla torre in —, Bocc. A qualunque animale alberga in —, ec. Petr. = Terra terra, av. przy ziemi, po nad samą ziemią.

A —, av. ku ziemi, na ziemi, na dół. Andare per —, upaść na ziemię; czolgać, pełzać po ziemi; fig. umrzeć. Andare in —, upaść na ziemię; fig. spodlić się, podupaść. Baciare la —, bass. pić z garnka. Cadere a —, fig. zginąć, przepaść. E vinta a terra caggia la bugia, Petr. Dare a —, upaść na ziemię. Dare come in —, bić jak w bęben. Dare del culo in —, bass. brzdęknać o ziemię; fig. zbankrutować. Gettare a —, zrzucić na ziemię. Levare di —, fig. sprzątnąć, zgładzić ze świata. Mandare a —, obalić, zwalić. Spargere a —, rozsy-pać po ziemi. Starsene terra terra, nieodlazić od ziemi, być przy ziemi, nierosnąć; fig. prowadzić życie poziome, nie piąć się nad swój stan. = Terra cotta, glina wypalana w piecu na różne naczynia. Vaso di terra cotta, naczynie gliniane.

TERRACCIA, s. f. peg. ziemsko. = zamczysko, grodzisko. Sono stato assediato in quella — dodici giorni, Car. Lett.

TERRAGLIA, s. f. naczynia gliniane.

TERRAGLIO, v. TERRAZZO, = v. TERRAPIENO.

TERRAGNO, —GNA, ad. leżący na ziemi. Mulino terragno, młynek wodny, niedźwiadek.

TERRAGNOLO, —LA, ad. ścielący się po ziemi (o roślinach). = Casa terragnola, dom o jednym piętrze.

TERRAPIENARE, v. a. Fort. usypać z ziemi wał, szaniec.

TERRAPIENO, s. m. wał, szaniec.

TERRAQUEO, —QUEA, ad. złożony z ładu i morza (o kuli ziemskiej).

TERRATICO, s. m. czynsz

TERRAZZANO, s. m. grodzianin. = rodak, spółziomek.

TERRAZZO, s. m. **TERRAZZINO**, dim. *ganek, balkon, altana, behweder* (solarium). Terrazzo, parte più alta della casa, fatta a foggia di torre, quasi torrazzo, *Baldin. = wal.*

TERREMOTO, **TERREMUOTO**, s. m. *trzęsienie ziemi.*

TERRENAMENTE, av. po ziemsku.

TERRENELLO, s. m. dim. *mała włość, folwarczek.*

TERRENO, s. m. *grunt, ziemia.* — magro, arido, *grunt chudy, suchy.* — lieto, grasso, *grunt tłusty.* — morto, sterile, *grunt czczy, jałowy.* Mancare il —, *nie mieć dosyć gruntu (o roślinach); fig. bać się aby nie zabrakło środków do życia (o skąpcach).* = *dobra ziemskie.* Che vi fa in superbi, oro, e —, *Petr. = pole bitwy.* Cedere il —, *ustąpić z placu.* = *powiać, obwóć.* = *pokój na dole.* = *sień.*

TERRENO, —NA, ad. *ziemski.* Volando al ciel colla terrena soma, *Petr. = Stanza terrena, pokój dolny.*

TERREO, —REA, ad. *ziemny.*

TERRESTRE, **TERRESTRO**, —TRA, ad. *ziemski.* Frutti terrestri, *owoc ziemskie.* Paradiso terrestre, *raj ziemski.*

TERRESTREITA, **TERRESTRITA**, s. f. *część ziemne.*

TERRETTA, s. f. dim. *zameczek, forteczka.* = *glinka z której się robią talerze; zmieszana z węgłem służy do malowania chiaro-scuro.*

TERRIBILE, ad. m. f. *straszny.*

TERRIBILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *straszliwość.*

TERRIBILMENTE, av. *strasznie.* [slinna.]

TERRICCIA, s. f. *ziemia ro-*

TERRICCIO, s. m. *gnój przemieszany z ziemią.*

TERRICCIUOLA, s. f. dim. *zameczek, miasteczko.* È Pescarenico una — sulla riva sinistra dell' Adda, *Manz. = grunta.*

TERRIFICO, —CA, ad. *straszny.*

TERRIGENO, —NA, ad. *ziemnorodny.*

TERRIGNO, —GNA, ad. *ziemny, podziemny.*

TERRITORIALE, ad. m. f. *ziemski.*

TERRITORIO, —RO, s. m. *ziemia, okrag, obwód.* = *diecezja.*

TERRÒRE, s. m. *strach, postrach.* Mettere, porre —, *nieść, roznosić postrach.*

TERRORISMO, s. m. *terroryzm polityczny.*

TERROSO, —SA, ad. *ziemny.* = *pomieszany z ziemią.*

TERSAMENTE, av. *czysto.*

TERSEZZA, s. f. *czystość, elegancja.*

TERSO, —SA, p. ad. v. *TERGERE*, = *czysty, jasny.* Quali per vetri trasparenti e tersi ec. *D. Par. = fig. Stile terso, styl czysty, gładki.*

TERZA, s. f. *Eccl. tercja, trzecia godzina po wschodzie słońca.*

TERZAMENTE, av. *potrzecie.*

TERZANA, s. f. *Med. febra tercjana.* [poraz trzeci.]

TERZARE, v. a. e n. *radlić*

TERZAVO, **TERZAVOLO** s. m. *prapradziad.*

TERZERUOLA, v. *TERZINO.*

TERZERUOLO, s. m. *Mar. mniejszy żagiel.* = *Mil. sztuciec.*

TERZETTA, s. f. *króćca.*

TERZETTO, s. m. *poezja złożona ze strof trzywierszowych.* = *strofa trzywierszowa.* = *Mus. trio.*

TERZIAMENTE, av. *potrzecie.*

TERZINA, v. *TERZETTO.*

TERZINO, s. m. *miarka wi-*

TERZO, s. m. *trzecia część.*

= *† putk. Mena il suo —, L. Lipp. = Il terzo e il quarto, la-*

da kto, ktokolwiek. = *ad. trzeci.*

Tenere una terza parte, *być neutralnym.* [trzynasty.]

TERZODECIMO, —MA, ad.

TERZONE, s. m. *zgrzebne*

plótno do obwijania pak to-

warów.

TERZUOLO, s. m. *sokol (samiec).* = *v. TERZERUOLO.*

TESA, s. f. *natężenie.* = *miej-*

sce do zastawiania sieci.

skrzydło kapelusza. [GIARE.]

TESAURIZZARE, v. *TESOREG-*

TESCHIO, s. m. *Anat. czaszka.*

= *trupia głowa.* Fulvia ec. pose nel suo grembo il teschio (di Cicerone), *lo vilipese, lo scherni,*

ne trasse la lingua, la punse con un ago delle sue trecce, *Ver. Not. rom.*

TESI, s. f. *Log. twierdzenie*

do dowodzenia podane.

TESO, —SA, p. ad. da *TENDE-*

RE, *napięty, wyleżony, natężo-*

ny. Arco teso, *łuk napięty.* Star

coll' arco teso, fig. pilnie uwa-

żać, stać w pogotowiu; mieć

TESORO, s. m. *skarb.* = *fig. skarb, klejnot.*

TESSERE, v. a. *tkąc płótno,*

sukno. — oro, o argento con seta, *przetykać jedwab złotem*

lub srebrem. = *pleść, splatać.*

Lavorava tessendo sportelle, *Vit. SS. PP.* Intanto tessiamo a' nostri

eroi nobil ghirlanda, *Manz. = fig. snuć, układać.* — *tradimenti,*

knuć zdradę.

TESSITORE, s. m. — **TRICE**,

s. f. *tkacz, tkaczka,*

TESSITURA, s. f. *TESSIMENTO,*

s. m. *tkanie.* = *tkanka.* = *Tes-*

situra d' un discorso, fig. osnowa

mowy.

TESSUTO, s. m. *tkanka, tkan-*

nina. = *Anat. tkanka.* = *mucoso,*

celluloso, nervoso, ec. tkanka

klejowata, komórkowa, i t. d.

= *p. ad. v. TESSERE.*

TESTA, s. f. *głowa.* Dolor di

—, *ból głowy.* Tagliar la —,

ściąć, uciąć głowę. Dare in —,

romper la — ad alcuno, uderzyć

w głowę, rozbić komu głowę.

Darsi su per la —, *czubić się.* =

Testa di ponte, szaniec przed-

mostowy. — d' un esercito, d' u-

na colonna, czoło wojska, kolu-

mna. = *Fig. głowa, osoba, du-*

szka. Nè ne scampò —, *Bocc. ani-*

noga z nich nie uszła. — corò-

nata, głowa ukoronowana, mo-

narcho. = *głowa, rozum.* Uomo

riputato astuto e di buona —,

M. Vill. = Di sua —, uparty;

po swojemu, swoim strojem.

Far —, *stawić czoło.* Piccarsi in

—, *zaciąć się, uprzeć się, u-*

wziąć się. Andar colla — alta,

zadzierać głowę. Torre, rompe-

le la — altrui, zacierając komu

głowę. Non aver più —, *non sa-*

per dove un s' abbia la —, stra-

cić głowę. Saltare in — pensier,

grilli, ubrać sobie co. Una —

dura s' abbattè in una altra della

stessa tempra, prov. trafita kosa

na kamień. = *lat. naczynie gli-*

niane. = *czerep.*

TESTABILE, ad. m. f. *mogący*

być zapisany testamentem.

TESTACCIA, s. f. peg. *głowi-*

ska.

TESTACCIO, s. m. *robota*

z poklejoných czerepów.

TESTACEO, —CEA, ad. e s.

Zool. skorupiasty; skorupiak.

TESTAMENTARIO, —RIA, ad.

testamentowy.

TESTAMENTO, s. m. *testa-*

ment. Far —, *zrobić testament.*

Ritocco del —, *podrobiony do-*

datek do testamentu. = *Il Vec-*

chio e 'l Nuovo Testament, sta-

ry i nowy Testament.

TESTARDO, —DA, *TESTEREC-*

cio, —CIA, ad. *uparty, zacięty.*

TESTARE, v. n. *zrobić testa-*

ment, rozporządzić testamentem.

TESTATA, s. f. *wierzchołek*. = *uderzenie głowq.* = *przedzwanie*.

TESTATICO, s. m. *poglówne*.

TESTATORE, s. m. — TRICE, s. f. *testator, testatorka*.

TESTE, TESTESO, † av. *do piero, tylko co*. Perchè la faccia tua testeso un lampeggiar d'un riso dimostrommi? D. *Purg.* = *wkrótce, niezadługo*. E c'è la più bella novella che voi udiste mai: che l' tale passerà testè qui, ec. *Fr. Sacch.* Ma io farò, che avanti che ci vada molto, anzi testè, che egli si pentirà. *Fr. As.*

TESTICCIUOLA, s. f. dim. *główna jagniecia, koziołka*.

TESTICOLARE, ad. m. f. *jq-drowy*. [derko.]

TESTICOLINO, s. m. dim. *jq.*

TESTICOLO, s. m. *Anat. jq-dro.* = *Bot. storczyk*.

TESTIERA, s. f. *nagłówek w uzdzienicy*. = *rodzaj czepka*. = *głowy łózka*.

TESTIFICARE, v. a. *świadczyć*.

TESTIFICATIVO, —VA, ad. *świadczący*.

TESTIFICATORE, s. m. —

TRICE, s. f. *zaświadczyciel*.

TESTIFICAZIONE, TESTIFICANZA, s. f. *świadczanie, świadectwo*.

TESTIMONIALE, ad. m. f. *śluzący do świadectwa*.

TESTIMONIANZA, s. f. *świadectwo w sądzie*. Dare, fare, render —, *świadczyc*, *złożyć świadectwo*.

TESTIMONIARE, v. a. e n. *przysięgać, świadczyć*. = *znać pod przysięgą*.

TESTIMONIO, s. m. *świadek*. Chiamare per —, *powołać na świadka*. Ricusare un —, *odrzuć świadka*. Far —, *śluzyc za świadka*. = *świadectwo*.

TESTINA, s. f. TESTINO, s. m. dim. *główna, główeczka*. = *Testino, Stamp. drobny druk, a jest ich dwa maggiore i minore, drobniejszy jeszcze od tego ostatniego jest Nonpariglia, a większy od pierwszego nazywa się Garamoncino*.

TESTO, s. m. lat. *wazon na kwiaty*. = *nakrywa od garnka*. = *blat gliniany do pieczenia*.

TESTO, s. m. *text.* = *Testo di lingua, testo a penna, rękopism włoskiego dawnego lub klasycznego autora*. = *Stamp. większy druk, środkujący między il Parangone a il Silvio*. — d'Aldo, *druk drobniejszy od Parangone*.

TESTO, —TA, p. ad. * da

TESSERE, tkany, utkany. Avea in

dosso si candida gonna, si testa, ch'oro e neve pareva insieme, Petr.

TESTOLINA, s. f. dim. *główna*.

TESTONE, s. m. *accer. duża głowa, teb.* = *e TESTONCINO, dawny pieniądz florencki i rzymski, 3 paoli czyli 2 liry*.

TESTORE, s. m. *tkacz*. = *fig. twórca, pisarz, autor*. E tutti voi ch'amor laudate in rima, al buon testor degli amorosi detti rendete onor. Petr.

TESTUALE, ad. m. f. *zgodny z textem, należący do textu*.

TESTUDINEO, —NEA, ad. *żółwi*.

TESTUGGINE, TESTUDINE, s. f. *żółw*. = *Mil. Ant. rom. machina wojenna dla zastony żołnierzy, pod którą dobywali miast; tudzież sklepienie z puklerzów trzymanych nad głowq, pod którem postępowali do ataku*. = *Arch. sklepienie oblaczyste*. = *Astr. konstelacya półkuli północnej, Lira*.

TESTURA, s. f. *tkanka, tkanina*. = *fig. ośnova*.

TETRAEDRO, s. m. *Geom. czworoscian, bryła zawarta między ścianami trójkątnymi*.

TETRAGGINE, v. TETRICITÀ.

TETRAGONO, s. m. *czworobok*. = *ad. fig. silny, niewzruszony, niezachwiany*. Avvegna ch'io mi senta ben — ai colpi di ventura, D. Par. = *Bot. czworograniasty*.

TETRICITÀ s. f. *ponurość, tetryczność*.

TETRICO, —CA, ad. *ponury, tetryczny*. = *kwasny, cierpki*.

TETRO, —TRA, ad. *ciemny*. = *uchnący, smierdzący*.

TETTA, s. f. *cycka*.

TETTARE, v. n. *ssać*.

TETTARELLO, s. m. dim. *daszek*.

TETTO, s. m. *dach*. A —, *pod dachem*. Stanza a —, *stancja pod dachem*.

TETTOIA, s. f. *szopa, poddasze*.

TETOLA, s. f. dim. *cyceczka*. = *dzwonek wiszący pod sztyją kozła, kozy*.

TEUTONICO, —CA, ad. *teutoński, niemiecki*. Ordine teutonico, *zakon krzyżacki*.

Ti, pron. pers. *ciebie, tobie*, ci. Io ti menerò in casa d'una buonissima donna saracena. Bocc. = *Łączy się ze słowami w osobach akcentowanych, i podwaja literę t*, Dirotti, *powiem ci*. = *Poprzedza partykuły: si, ci*. Infino a tanto che, ec. te n'avrò fatto quello onore che ti si conviene, Bocc. = *Następuje po:*

MI, SI, VI, *tudzież po: IL, LO, LI, GLI, LA, LE*. Salabaetto mio dolce, ec. io mi ti raccomando, Bocc. Dio il ti perdoni, Bocc.

TIARA, s. f. *czapka królów perskich, i kapłanów u niektórych narodów starożytnych*. = *tiara, troista korona papieżka*.

TIBIA, s. f. *flet u starożytnych*. = *Anat. piszczel większy goleniowy*.

TIBIALE, ad. m. f. *Anat. piszczelowy*.

TIBURTINO, s. m. *kamień wapienny z okolic Tiwoli (dawnego Tibur)*.

TICCHIO, s. m. *Entom. psia mucha*. = *bass. kaprys, widzi mi się*. = *Med. drganie szczęki dolnej*. [monaw.]

TIENINAVE, s. f. *lot. trzy-tientamente*, s. m. *pop. kuks dany dla przypommienia*.

TIEPIDAMENTE, av. *letnio*. = *fig. oziębłe, obojętnie, leniwo, powoli*.

TIEPIDARE, v. n. *zletnieć*.

TIEPIDENZA, TIEPIDITÀ, s. f. *letniość*. = *fig. oziębłość, obojętność*. = *bojaźliwość*.

TIEPIDO, —DA, ad. *letni, ciepły*. = *fig. oziębły, obojętny, leniwy*.

TIFFE, TIFFE TAFTE, *łap, cap.*

TIFO, s. m. *Med. tyfus, zgnięta gorączka*.

TIFOLO, s. m. *bass. wrzask*.

TIFONE, s. m. *wicher*.

TIGLIA, TIGLIATA, s. f. *kasztan gotowany*.

TIGLIO, s. m. *lipa*. = *włókno drzewa, konopi*. = *Ferro senza —, żelazo kruche*.

TIGLIOSO, —SA, ad. *łycazasty, łykowały*. = *Carne tigliosa, mięso łykowane*.

TIGNA, s. f. *Med. parch.* = *fig. kłopot, trud, móżol*. = *gniew*. = *Grattar la —, grzmocić*. = *bass. sknera, kutwa*.

TIGNAMICA, s. f. *Bot. radostka, stomiany kwiat*. = *fig. sknera*.

TIGNERE, TINGERE, v. a. *ir. farbować*. — in grana, *farbować czerwono*; *fig. usitować*. = *Tignere la guancia, zarumienić lice*. Si che mi tinsè l'una e l'altra guancia, D. Inf.

TIGNONE, s. m. *warkocz, kosa*.

TIGNOSO, —SA, ad. *TIGNOSUZZO*, —ZA, dim. *parszywy*. = *fig. parszywy, nędzny*. Dunque cento scudi tignosi hanno a esser cagione ec. Varch. Suoc. = *La madre pietosa fa il figliuolo tignoso*, prov. *pieszczoty psują dzieci*.

TIGNUOLA, TIGNOLA, s. f. *mól*. = *robak zbożowy*.

TIGRANE, ad. m. f. Colombo —, *golgab' tarantowaty*.
 TIGRATO, — TA, ad. tarantowaty.
 TIGRE, s. m. f. tygrys, tygrzyca.
 TIMBALLO, s. m. kotły, rodzaj bębna.
 TIMBRA, s. f. TIMBRO, s. m. Bot. ożyca.
 TIMELEA, s. f. Bot. wilczy pieprz.
 TIMIAMA, s. m. Bot. kora drzewa kadzidłowego, Boswellia serrata; u Pliniusza, Arbor thurifera = kadzido.
 TIMIDAMENTE, av. bojaźliwość.
 TIMIDETTO, — TA, ad. dim. nieco lęklawy.
 TIMIDEZZA, TIMIDITÀ, —TADE, —TATE, s. f. bojaźliwość.
 TIMIDO, — DA, ad. bojaźliwy, lęklawy. = przeleknięty. = + straszny.
 TIMO, s. m. tymian, tymianek. — serpillio, macierzanka.
 TIMONE, s. m. Mar. ster, rudel. = fig. przewodnik. Morir vogl'io poichè perduto ho quella che fu del viver mio — e stella, Alam. Gir. = Il — dello Stato, fig. ster rządu. Porsi al —, stanąć u steru. = dyszel.
 TIMONEGGIARE, v. n. e a. sterować. = fig. sterować, kierować, rządzić.
 TIMONIERE, TIMONISTA, s. m. sternik.
 TIMORATO, — TA, ad. (di Dio), bogobojny.
 TIMORE, s. m. bojaźń, obawa. — di Dio, bojaźń Boga. Aver —, stare in —, bać się, obawiać się, lękać się.
 TIMOROSAMENTE, av. bojaźliwie.
 TIMOROSITÀ, v. TIMIDEZZA.
 TIMOROSO, — SA, ad. bojaźliwy, lęklawy. — di Dio, bogobojny.
 TIMORUCCIO, s. m. dim. lekka obawa.
 TIMPANEGGIARE, v. n. bębnić.
 TIMPANELLO, s. m. Stamp. karta pargaminowa, dekiel.
 TIMPANITE, TIMPANTIDE, s. f. Med. wietrzna puchlina.
 TIMPANITICO, — CA, ad. chory na wietrzną puchlinę.
 TIMPANO, s. m. kotły, rodzaj bębna. = Anat. bębenek w uchu. = koło do ciągnięcia wody. = Arch. górna część fasady w kształcie trójkąta. = Stamp. część prasy drukarskiej na której się kładną arkusze do odbicia.
 TINA, s. f. kadź, v. TINO.
 TINAIA, s. f. loch z kadziami.

TINCA s. f. Ict. lin.
 TINCHETTA, TINCOLINA, s. f. dim. TINCOLINO, s. m. dim. linek.
 TINCONE, s. m. Chir. dymienica weneryczna.
 TINELLA, s. f. dim. TINELLETTA, TINELLINO, s. m. dim. kadka, wannienka.
 TINELLO, s. m. v. TINELLA. = izba jadalna dla dworskich, stół marszałkowski.
 TINGERE, v. TIGNERE.
 TINO, pl. m. TINI, f. TINA, + TINORA, s. m. kadź winna. = wanna. = beczka. = kadź farbierska.
 TINOZZA, s. f. TINOZZO, s. m. v. TINO.
 TINTA, s. f. farba. = v. TINTORIA.
 TINTILANO, s. m. farbierz sukienny.
 TINTILLANO, s. m. sukno farbowane w welnie.
 TINTIN, s. m. dźwięk dzwonka.
 TINTINNABOLO, s. m. lat. dzwonek.
 TINTINNANTE, ad. m. f. dźwięczący.
 TINTINNARE, TINTINNIRE, v. n. dźwięczeć, dzwonić, brzęczeć.
 TINTINNIO, TINTINNO, TINTINAMENTO, s. m. brzęk, dźwięk. Un lontano tintinnio d'arpa, U. Fosc. = Tintinnio d'orecchi, dzwonięcie w uszach.
 TINTO, —TA, p. ad. farbowany. — di sangue, o nel sangue, zbroczony krwią. = Tinto (d'ira), fig. zaperzony, mieniący się od gniewu. Tutta infuriata, tutta tinta, tutta in collera se n'uscì fuori, Fir. As. = Un poco tinto nello studio, mający powierzchowną czego wiadomość. = s. m. farba.
 TINTORE, s. m. farbierz.
 TINTORIA, s. f. farbiernia. = farbierstwo.
 TINTORIO, —RIA, ad. farbierski.
 TINTURA, s. f. farba w której się farbuje sukno, i t. d. tudzież kolor po ufarbowaniu. = fig. powierzchowna znajomość. = Chim. tinktura.
 TIORBA, s. f. torban, teorban.
 TIORBISTA, s. m. grający na torbanie.
 TIPICO, —CA, ad. Eccl. symboliczny, alegoryczny.
 TIPO, s. m. typ, wzór.
 TIPOGRAFIA, s. f. typografia, drukarstwo.
 TIPOGRAFICO, —CA, ad. typograficzny, drukarski.
 TIPOGRAFO, s. m. typograf, drukarz.
 TIPORE, s. m. letniość, ciepłość. Non aver sapore nè —,

bass. ani śmierdzieć ani pachnąć. = moc, jedrność. = rodzaj, gatunek.
 TIPPE TAPPE, s. m. stuk, puk. S'udian far cigolando un — nel cupo ventre suo l'armi celate, Lall. En.
 TIRA, s. f. szarpanina, targanina, rwetes. Fare a tira tira, rwać co łapczywie, rozrywać pomiędzy siebie. = zachodzenie się dzieci od płaczu.
 TIRACULO, s. m. bass. suknia zbyt opieta.
 TIRAMENTO, s. m. ciągnięcie. = naciąganie, przekręcanie sensu. [tnica.
 TIRANNA, s. e ad. f. *okrutny.
 TIRANNEGGIARE, TIRANNIZZARE, v. a. e n. gniebić, ciemnić, uciskać, panować po tyranisku. = fig. dręczyć.
 TIRANNELLO, TIRANNETTO, s. m. dim. tyranek.
 TIRANNIA, s. f. tyrania, tyranstwo. = okrucieństwo.
 TIRANNICAMENTE, TIRANNESCAMENTE, av. po tyranisku.
 TIRANNICIDA, s. m. tyranobójca.
 TIRANNICO, TIRANNESCO, —CA, ad. tyraniski, okrutny.
 TIRANNIDE, s. f. rząd tyraniski.
 TIRANNO, s. m. tyran, król, monarcha. = przywłaszczyciel, wdzierca. = panek włoski w średnich wiekach. Questo Castruccio fu un valoroso e magnanimo —, G. Vill. = tyran, okrutnik.
 TIRANTE, ad. m. f. ciągnący, wlekący. = Carne —, mięso lykowane. = dążący, zmierzający.
 TIRARE, v. a. ciągnąć. — una linea, pociągnąć linię. — gli orecchi, ciągnąć za uszy. — a sé la porta, pociągnąć za sobą drzwi. — da parte, wciągnąć kogo na bok, na stronę. — dalla sua, przeciągnąć kogo na swoją stronę. La moglie tirò a sé la mano, Bocc. = Tirare fuori, wyciągnąć. — fuori la spada, il coltello, wyciągnąć, wydobyć szpadę, nóż. — Tirar giù, ściągnąć, zwolec; przeklinać, kląć. — giù un lavoro, zrobić po partacku, zepsuć robotę. = Tirar su, wyciągnąć na wierzch; fig. wyciągnąć na słowo; wysmiać, wyszydzić; wykierować kogo, postawić na nogach, podnieść na wyższy stopień. = Tirar via, odciągnąć, oddalić; porwać, wprowadzić gwałtem. Lei, gridando aiuto, si sforzava di tirar via, Bocc. = przyciągać. La calamita tira il ferro, magnes przyciąga żelazo. = fig. ciągnąć, pociągać. La natura ci tira sem-

pre alla virtù, *natura ciagnie nas zausze do cnoty.* = Tirare in lungo, *przeciągać, przewlekać.* = rzucać, ciskać, miotać. — l' arco, *strzelać z łuku.* Ditel costinci : se non l' arco tiro, *D. Inf.* E ferro e fuoco e sassi di gran pondo tirar con tanta e si fiera tempesta, *ec. Ar. Or. Fur.* = Tirare i dadi, *rzucać kości, grać w kości.* — un gran dado, *fig. coś wielkiego dokazać, ujsć wielkiego niebezpieczeństwa.* Il dado è tratto, *prov. v. dado.* = Tirare calci, *wierząć.* — de' calci al vento, *pop. dyndać na szubienicy.* = Tirare sangue, *u- puszczać krwi.* = Tirare il collo agli uccelli, ai polli, *skręcić sztytnę ptakom, i t. d. = klarować wino.* = Stamp. odbijać, tłoczyć. = Tirar l' aiuolo, *fig. przy- nęcać, uwodzić; ciągnąć ko- rzyść ze wszystkiego;* *bass. u- mrzeć.* Far tirar l' aiuolo, *zabić, zamordować.* E gli facean tirar presto l' aiuolo, e col ferirlo, e col tirarlo abbasso, *L. Lipp.* = Tirare danari, *tirar la paga, ode- brać pieniądze, pobierać zółd.* = v. n. *isć, dążyć, zmierzać, po- stępować.* La sera vegnente dormi a Badia di S. Macario, e la mattina tirò verso la città di Parigi, *Stor. Ajolf.* — via, *odejść.* — innanzi, *dalej co ciągnąć, nieprzesta- wać, kontynuować.* = *zmierzać do czego, mieć na celu, na wi- doku.* E tutti quasi ad un fine ti- ravano assai crudele, *Bocc.* — al buono, al cattivo, *mieć sklon- ność do dobrego, do złego.* = dąć, *wiać.* Siamo all' Ambrogia- na, dove tira e tirerà in eterno il solito vento, *Red. Lett.* = strze- lać. — a segno, *strzelać do ce- lu.* — a suoi colombi, *fig. sobie samemu szkodzić.* — a pochi, *przestawać na matem.* = wy- zionąć ducha. Chi ha l' core in- namorato, venga a far lamento di quel bel giglio, *ch' è spento, della Nencia, c' ha tirato, Lor. Med.* = Tirare in arcata, *fig. gadać pło- ne rzeczy, bredzić; pytać na- stręczając odpowiedzi.* — di pra- tica, *pop. wyrokować o wszy- stkiem, nie mając o niczem wy- obrażenia.* = Tirare a sorte, *ciągnąć losy, losować.* = Tirare al peggio, *na złe tłumaczyć.* = Tirare a un colore, *upadać w ja- ki kolor.* = Tirare da uno, *być podobnym do kogo.* = Tirare d' una parte e d' altra, *fig. różnie o czym mówić.* La novella di Dioneo era finita, e assai le don- ne, chi d' una parte e chi d' altra tirando *ec. n' avevan favellato, Bocc. = Com. wystawić węzeł.* = v. r. *zblżyć się.* O figliuol,

disse, *infin quivi ti tira, D. Purg.* = oddalić się. La donna tiratasi verso la camera, *ec. rispose, Bocc.* = Tirarsi innanzi, *wystąpić na- przód.* = Tirarsi dietro alcuna cosa, *ściągnąć co, sprowadzić co, zrzędzić co.* = Tirarsi in- dietro, *cofnąć się.* Tirarsene in- dietro, *fig. wzdragać się.* = Ti- rarsi addosso, *ściągnąć co ztego na siebie.*

TIRASTIVALI, s. m. *zsuwa- dło.* = *kruczki do bótów.*

TIRATA, s. f. *ciągnięcie.* = ciąg, *pasma.* Intorno alle mac- chie sono grandissime tirate di montagne, *Gal. Dial.* = dobry kawat. Era la strada una buona —, un miglio e più, *sin ch' al pe- tron s' arriva, Bern. Or.* = tyk, *haust.* E fatte due tirate da Te- desco, la tazza butta via subito in terra, *L. Lipp.*

TIRATELLA, TIRATINA, s. f. *dim. lekkie pociągnięcie.*

TIRATEZZA, s. f. *wyciągnię- nie, wyteżenie.*

TIRATOIO, s. m. *ramy do rozciągania sukna po folowa- niu, i miejsce w którym się to robi.*

TIRATORE, s. m. *ten co cią- gnie.* = *presser w drukarni.* = *strzelec celny.*

TIRATURA, s. f. *ciągnięcie.*

TIRELLA, s. f. *szleja, pas rzemieenny.*

TIRITERA, s. f. *bass. długa litania, długie androny.*

TIRO, s. m. *strzał.* Armi da tiro, *bron palna.* = *dońosność, dosięgłość strzału, strzał.* Al tiro, a tiro, *na strzał.* A mezzo tiro, *na pół strzału.* Essere, ac- costarsi, *giungere al tiro, być, zblżyć się na strzał.* Essere a tiro, *fig. docierać sprawy.* Tiro di punto in bianco, *strzał rdzen- ny.* Tiro di rimbalzo, *strzał od- skokowy.* = Tiro a due, a quattro a sei, *para koni, czwórka, szó- stka.* = *psota, figiel, psikus.* E se questa l' ha fatto un tiro infame, *tu pure avrai ciò fatto a mol- te dame, Fort. Ricc.* = *rzut ko- ści, pociągnięcie, pojechanie w szachach.* = *gatunek węża.* Da muovere a pietade aspidi o tiri, *Ar. Or. Fur.*

TIRO, s. m. + *purpura.* E sono in quello giro balsamo, e ambra, e tiro, *Brun. Tesor.*

TIROCINIO, s. m. *szkoła re- kruta.* = *pierwsze początki nauki.*

TIROIDE, ad. m. *Anat. Carti- lagine —, chrząstka tarczowa krtani, v. POMO D' ADAMO.*

TIROIDEO, — *DEA, ad. Anat. tarczowy.*

TIRONE, s. m. *lat. rekrut*

w dawnym wojsku rzymskiem. = *uczeń, nowicusz.*

TIRSO, s. m. *laska Bachusa okrzęcona bluszczem i winnem liściem.*

TISANA, s. f. *tyzanna.*

TISICHEZZA, s. f. *Med. su- choty.*

TISICO, — *CA, ad. suchotny, suchotnik, suchotnica.* = *fig. chudy, nędzny, mizerny.* = s. m. *suchoty.* Dare nel, in tisico, *wpaść w suchoty, dostać suchot.*

TISICUCCIO, — *CIA, TISICUZZO, — ZA, ad. skłonny do suchot.* = *fig. chudorlawy.*

TISICUME, s. m. *Med. sucho- ty.* = *fig. chudactwo.*

TITILLAMENTO, s. m. — *ZIO- NE, s. f. łaskotanie, lechtanie.*

TITILLARE, v. a. *techtac, ła- skotać.*

TITIMAGLIO, TITIMALO, s. m. *Bot. romane.*

TITOLARE, v. a. *tytułować, nazywać.* [ny.]

TITOLARE, ad. m. f. *tytular- TITOLATO, — TA, p. ad. ma- jący tytuł.* = s. m. *tytularz.*

TITOLEGGIARE, v. a. *dawać komu tytuł.*

TITOLO, s. m. *tytuł.* = *na- zwisko.* = *tytuł dzieła.* = *na- pis.* = *dedykacya.* = *nazwisko, przydomek.* = *wziętość, sława.* Poi vien colei c' ha titol d' esser bella, *Petr.* = *pozór, pretext.* Entrarono in Fiesole sotto — di vedere la detta festa, *G. Vill.* = *Leg. tytuł, prawo do czego.* Questa donna meritamente è mia, *nè alcuno con giusto — me la può raddomandare, Bocc.* = *Gram. kropka nad literą i.* = *tytła, znak wyrzuczonej litery.* = *stopa pieniędzy.*

TITUBARE, v. n. *chwiać się, wahać się, kotysać się.* = *fig. wahać się.*

TITUBAZIONE, s. f. — *MENTO, s. m. chwanie się, wanie się.*

TIZZONCELLO, TIZZONCINO, s. m. *dim. głowienka.*

TIZZONE, TIZZO, s. m. *głownia.*

TLASPI, s. m. *Bot. tobotki, tasznik.*

TOCCA, s. f. *gaza przetyka- na złotem lub srebrzem.* = *kry- mka, jarmulka.*

TOCCABILE, ad. m. f. *doty- kalny.*

TOCCALAPIS, s. m. *sztu- czek na ołówek.*

TOCCAMENTO, s. m. *doty- kanie, dotknięcie.*

TOCCANTE, ad. m. f. *dotyka- jący.* = *fig. wzruszający, roz- czulający.* = *tyczący się.*

TOCCARE, v. a. *macać, doty- kać.* Postagli la mano sopra il petto, *lo 'ncominciò a —, Bocc.*

— di sproni, *dotknąć, ścisnąć ostrogami*. — il polso, *dotykać puls*. — la mano, *ścisnąć za rękę*. — con mano, *dotknąć ręką*; fig. *namacać*. Ma che vo io argomentando di cosa che si tocca con mano? *Bemb. Asol.* Far — con mano una cosa, *wyłożyć co jak na dłoni*. — il fondo d'alcuna cosa, *zglebić co*. — lo stipendio, il salario, le rendite, *po-bierać zółd, płace, dochód*. — la meta, *dobiedz do mety*. — grać na lutni, gitarze. — il tamburo, la cassa, *bębnić*; *zaciągnąć żołnierzy*. — *dochodzić lat, dorastać*. La fanciulletta che non tocca ancora gli otto, o nov'anni al fusarel s'adatta, *Rim. Burl.* = *obcować z kobietą*. Da — la propria tua moglie ti conveni astenere, *Bocc.* = *zapowiedzieć dłużnikowi termin ostateczny zapłaty*. = *popędzać, poganiać*. E come disperato il caval tocca, *Bern. Orł.* Avean prese le loro cavalcature, e toccavan con esse forte assai, *Fort Rice.* — il cocchio, *jechać spiesznie, pospieszać*. Oh via, diss' ella, tocca innanzi il cocchio, *L. Lipp.* = *bić, grzmocić*. E chiamandoli ladri ec. e toccando lor tuttavia di buone pugna, dicevano che traessero, *Fir. As.* = Toccare (delle busse), *dotkać, oberwać po grzbiecie, po skórze*. Una percossa toccò si villana ec. *L. Pulc.* Gran punizione mi toccò, *Alf. Vit.* Quando mi fosse toccata una schioppettata nella schiena, l'arcivescovo me la torrebbe egli via? *Manz.* — una spogliazza, *dotkać w gótkę*. = Toccare una cosa ad uno, *dotkać się komu*. In parte ti toccherà il valore di troppo più che perduto non hai, *Bocc.* Dopo la morte di loro padre, la casa di Via Chiara ec. toccò a uno de' detti figliuoli, *Cell. Vit.* Vedi quel che mi tocca pel tuo non saper parlare, *Manz.* — in sorte, *dotkać się komu losem*; *zdarzyć się komu losem*. Quello che sino alla nostra età è stato occulto è toccato a me in sorte di scoprire, *Gal. Lett.* Toccò la sorte a me, a lui, *los padł na mnie, na niego*. D'ire in Bretagna gli toccò per sorte, *Ar. Orł. Fur.* Che giorno felice c'è ancora toccato di vedere! *Silv. Pell.* = Toccare una perdita, *ponieść stratę*. Far — una rotta al nemico, *zadać klęskę nieprzyjacielowi*. = *tyczyć się, nalezć*. Le leggi deono esser comuni e fatte con consentimiento di coloro a cui toccano, *Bocc.* Ogni governo deve al calunniatore

dare la pena che toccherebbe all'accusato, *Beccar.* Egli tocca di ridere a chi ode, e non a chi dice, *Cas. Galat.* Tocca a me, a te, a voi, *na mnie, na ciebie, na was kolej*. Questa ultima novella ec. la quale a me tocca di dover dire, *Bocc.* = *dotknąć, obrazić*. — sul vivo, nel vivo, *dotknąć do żywego*. = fig. *dotknąć, wzruszyć, rozczulić*. Questo ragionamento con gran piacere toccò l'animo dell'abate, *Bocc.* = *dotknąć czego z lekka, nadmienić, napomknąć*. Questa fortuna, di che tu mi tocche, che è? *D. Inf.* La badessa tiratala in disparte, le toccò un motto oscuro d'una gran collera del principe, *Manz.* = *tykać, ruszać, zabierać*. Non avendo di che pascersi, cominciò a — de' polli del villano, *Fav. Esop.* = Toccar bomba, *bass. spaść dokąd niespodzianie, i zaraz zniknąć*. Florian nella cittade entrò per rinfrascarsi e — bomba, *L. Lipp.* = Toccar le scritture, *podskrobać, sfatszować akt.* = Toccar l'ugola, *v. UGOLA.* = Non toccare il cul la camicia, *bass. v. CULO.*

TOCCATA, s. f. TOCCATINA, dim. *dotykanie, dotknięcie*. = *Mus. preludium*.

TOCCATIVO, — VA, ad. *dotykający*.

TOCCATORE, s. m. *dotykajacy*. = *† we Florency komornik, executor wyroków sądowych w sprawach cywilnych, który nosił pończochy różnego koloru, a gdy przechodził przez ulicę, chłopaki krzyczeli: guarda la gamba, aby dłużnicy skryć się mogli.* = *muzykant*.

TOCCHEGGIARE, v. a. *często dotykać*.

TOCCHETTO, s. m. dim. *kawaleczek*. = *potrawka z kawalków ryby, mięsa*. = *Mil. furażerka*.

TOCCO, s. m. *dotknięcie*. = *uderzenie w bęben, w trąbę, w dzwon*. Al primo tocco del tamburo, *na pierwsze zabębienie*. Dare un tocco, *uderzyć w dzwon*; fig. *nadmienić, napomknąć o czem*. = Fare, giuocare al tocco, *ciągnąć losy, węzelki*. Giucaro al tocco, e sopra Galeotto cadde la sorte, *Tasson.* = *skazówka dziecinna*. = *we Florency formalność sądowa zależąca na przypomieniu dłużnikowi ostatecznego terminu wypłaty, przed wzięciem onegoż*.

TOCCO, s. m. *kawalek sera, chleba*. = *czapka używana dawniej we Florency*. Le ber-

rette, o vero tocchi di colore rosso, *Varch. Stor.*

TOCCO, — CA, ad. *zamiast toccato*; *tknięty, dotknięty*. Quanto più trista non sarà la tua vita, quando il soffio della morte m'avrà tocco! *Silv. Pel.* Tocco da divina spirazione, *M. Vill.* = *odebrany, zadany*. La Dacia rinomate, e tocche sconfitte, *Dav. Tac. Stor.* = *nalezający*. Questa lode certo è tocca alla terza età, *Vasar. Vit.*

TOELETTA, v. TOLETTA.

TOGA, s. f. *toga rzymska, suknia adwokatów, profesorów, sędziów*.

TOGATO, — TA, ad. *noszący toge*.

TOGLIERE, TORRE, v. a. ir. *brać, wziąć*. Togli, poi la ti diamo qual noi possiamo, *Bocc.* = *Toglier, tor (via), odjąć, odebrać, zabrać*. Questo duca non toglieva ad alcuno, ma pur d'el suo proprio donava larghissimamente, *Nov. ant.* = *uwolnić*. Toglieva gli animali, che sono in terra dalle fatiche lor, *D. Inf.* — d'impaccio, *uwolnić z kłopotu*. = *odwieść, odwrócić*. Li nomi delle quali io in propria forma racconterei, se giusta cagione da dirlo non mi togliessi, *Bocc.* Studia la gente mia da questo intento tormi, *Ar. Orł. Fur.* = *przedsiewziąć*. Questo sciocco dello Sfavilla ha tolto a voler vincere d'astuzia le volpi, *Cecch. Dissim.* = *przyjąć*. Ed il padre di lei in casa il tolse, *Ar. Orł. Fur.* = *Tolga Iddio, nie daj Boże, broń Boże, uchwaj Boże*. = Togliere moglie o donna (togliere per moglie, per donna), *pojąć za żonę*. = Togliere cavalli a vettura, *nająć konie z powozem*. Tolti una sera al tardi due ronzi a vettura ec. di Firenze uscirono, *Bocc.* = Togliere a credenza, *brać na kredyt*. — a fitto, a nolo, a pignore, *nająć od kogo*. = Togliere dal mondo *sprzątnąć, zgładzić ze świata*. Fu tolto dal mondo l'anno di Cristo ec. *Guic.* = Togliere altrui dal capo chechessia, *wybić co komu z głowy*. — (la parola) di bocca, *wyjąć co komu z ust*; *cytować czyje wyrazy*. Nè crediate questi essere termini miei, gli ho tolti di bocca ad un San G. Crisostomo, *Segn. Pred.* — di mano, *wyjąć z ręki, wydrzeć*. Questa a me tolse di mano e la cerò per rabbia e la penna e il pennel, *Salv. Ros.* = Togliere di mira v. MIRA. = Togliere di vita, *odjąć życie*. Oltre a centomila creature umane si crede per certo ec. essere stati di vita tolti,

Bocc. = Togliere commiato, *pożegnać się*. = Togliere gli occhi, *zastaniać oczy*. Questo (fummo) ne tolse gli occhi e l' aer puro, *D. Purg.* — gli orecchi, *zagłuszyć*. Io la vo pur lodando alla sicura, nè m' accorgo ch' io v' ho tolto le orecchia ec. *Matt. Franz.* — il capo o la testa a chicchessia, *zawracając komu głowę*. — il cervello, *obrać z rozumem*. Ed un certo proverbio così fatto dice che l' danno toglie anche il cervello, *Bern. Orł.* = Togliere infino al ciel con lodę, *wynosić pod niebiosa, wychudlać*. Era già stato messer Gentile con somme lode tolto infino al cielo, *Bocc.* = Torre in pace, *spokojnie znosić*. — in motteggio, *żartować, drwić sobie z czego*. = *wyjść*. Togliendo via cotesto tuo pochetto di viso, ec. *Bocc.* = v. r. Togliersi d' addosso alcuno, *pozbyc z karku, odzepszc się od kogo*. Con recisa risposta ec. se gli tolse d' addosso, *Bocc.* = Togliersi da un luogo, da una persona, *oddalić się*. — dall' altrui parere, *oddalić się od czyjego zdania*. So ben che dal parer dei più mi tolgo, *Ar. Sat.* = Torsi dinanzi ad altrui, *zejść, ustąpić komu z oczu*. Così detto dinanzi se gli tolse, *Bern. Orł.* = Togliersi innanzi, *pedzić przed sobą*. Che lasciar le campagne a un pastor vede che s' avea la sua greggia innanzi tolta, *Ar. Orł. Fur.* = Togliersi di colpa, *uniewinniać się*. E perchè tor di colpa si vorrebbe, giura per lume, che dà lume al sole, *Ar. Orł. Fur.* = Torsi giù da checchessia, *odstąpić od czego, zarzuć, zaniechać, zaprzestac*. Vitello dall' impresa non riuscibile si tolse giù per vergogna. *Dav. Tac. Stor.*

TOGLIMENTO, s. m. *wzięcie, odjęcie, porwanie, uniesienie*.
TOGLITORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *odbiierca, zaborca*.

TOLETTA, s. f. *toaleta, gotownia*. [sny]

TOLLERABILE, ad. m. f. *znosliwy*.
TOLLERABILMENTE, av. *znosliwie*.

TOLLERANZA, s. f. *znoszenie, cierpliwość*.

TOLLERARE, v. a. *znosić, cierpieć*.

TOLLERATORE, s. m. — **TRICE**, s. f. *znoszący, cierpliwie*.

TOLLERE, v. *TOGLIERE*.

TOLLETTA, **TOLLETO**, s. + *zabór, grabież*. Di mal tolletto vuoi far buon lavoro; *D. Par.* Ruine, incendi, e tollette danno, *D. Inf.*

TOLTÀ, s. f. *zabór, grabież*.

= Buona, mala toltà, *dobrze, źle kupno*. = Esser toltà di alcuno, *być przyjacielem, stronnikiem*. Si ricordo che Silia, donna conosciuta comè moglie d' un senatore, e sua toltà in ognì sporecizia, era tutta di Petronio; *Dav. Tac. Ann.* = *rekwizycja nalożona na kraj zdobyty*. [GLIERE.]

TOLTO, — **TA**, p. ad. v. **TOMA**, s. f. Prometter Roma e Toma, *złote góry obiecywać*.
TOMAIO, s. m. *przodek trze-wika*.

TOMARE, v. n. *upaść głową na dół*. = *zejść, zstąpić*. Ma fino al centro pria conven ch' io tomi, *D. Inf.*

TOMBA, s. f. *grób*. = *jama na zboże*.

TOMBACCO, s. m. *tombak*.

TOMBOLA, s. f. *loterya z 15 numerów wziętych z 90*.

TOMBOLARE, v. n. *wywrocić koziołka, przewrócić się do góry nogami*. Far —, *strącić, zepchnąć*. = v. a. *strącić, zepchnąć, obalić*.

TOMBOLATA, s. f. *koziolatek*. = *zakończenie dawnego tańca toskanckiego*.

TOMBOLO, s. m. *koziolatek*. = *kłoczek do robienia koronek*.

TOMO [tò-mo], s. m. *koziolatek*. Fare un tomo, *wywrocić koziołka, upaść do góry nogami*; fig. *przeskoczyć, przejść raptem*. Dalla letizia al pianto fece un tomo, *Ar. Orł. Fur.*

TOMO [tò-mo], s. m. *tom*.

TOMOLO, s. m. *miara rzeczy spych w Neapolu, blisko 14 garncy*.

TONACA, s. f. *tunika, suknia spodnia u starożytnych*. = *habit*. = *powłoka gliniana formy woskowej przed ulaniem posagu*.

TONACELLA, s. f. dim. **TONACELLO**, **TONACHINO**, s. m. dim. *mała tunika*.

TONAMENTO, s. m. *grzmienie*. = *Tonamento delle orecchie*; *szum w uszach*. — di vento, *szum wiatru*. [cy]

TONANTE, ad. m. f. *grzmienie*.
TONARE, v. n. *grzmieć*. = *pekać z trzaskiem*.

TONCHIARE, v. **INTONCHIARE**.

TONCHIO, s. m. *Stor. nat. wolek, robak toczący zboże*.

TONCHIOSO, — **SA**, ad. *pełen wolków*. = *brudny, plugawy*.

TONDAMENTO, s. m. *zaokraglenie*. = *strzyżenie*.

TONDARE, v. a. *zaokraglić*. = *strzyż*. = *obcinać drzewa*.

TONDATURA, s. f. *strzyżenie*. = *włosy ostrzyżone, i. p.*

TONDEGGIARE, v. n. *mieć*

kształt okrągły. = v. a. *zaokrąglic*.

TONDERE, v. a. *strzyż*.

TONDERELLO, — **LA**, **TONDELLINO**, — **NA**, **TONDEOTTO**, — **TA**, ad. dim. *okrągłuchny*.

TONDETTO, s. m. dim. *kulka, galka*.

TONDEZZA, s. f. *okrągłość*.

TONDINO, s. m. *talerz*. = *Arch. obrączka u góry kolumny*. = *Pitt. okrągły obrazek na drzewie*.

TONDITURA, s. f. *strzyżenie*. = *okrawanie, obcinanie*. = *ostrzyżyny, okrawki*.

TONDO, s. m. *kula, krąg*. = *kolo, okrąg*. A tondo a tondo, *dokolusienko*. Quanto gira la terra a tondo a tondo, *luogo alcun non v'è che di schiamazzi e di solfe non sia pieno*, *Salv. Ros. Sat.* = *talerz*. = *taca cynowa*. = *cięcie mylnicem*. E trasse un tondo di maestro vecchio, che l' capo portò via sopra l' orecchio, *L. Pule*.

TONDO, — **DA**, ad. *okrągły, kulisty*. = *obraczkowy, ważny (o pieniądzech)*. = *Numero tondo, liczba okrągła, bez ulomków*. = fig. *Tondo di pelo, duren, głupi, tępy, łatwowierny*. Marietto fu uomo di si grossa pasta, e così tondo di pelo, che in quattr' anni di scuola non potette imparare l' abbicci, *Lasc. Nov.* = *Sputar tondo, fig. v. sputare*. [strzyżony]

TONDUTO, — **TA**, p. ad. o. **TONELLATA**, **TONELLATA**, s. f. *Mar. beczka, dwa tysiące funtów*.

TONFACCHIOTTO, — **TA**, ad. *tlusty i gruby*.

TONFANO, s. m. *głębizna*. = *kufel, puhar*.

TONFO, s. m. *upadek z loskotem*.

TONFOLARE, v. n. *upaść z loskotem*.

TONICA, s. f. *tunika, v. tonaca*. = *habit*. = fig. *pokrywa, zastona*. = *Anat. v. tunica*. = *Bot. plewka nasienna*.

TONICO, — **CA**, ad. *Med. połączony z ciągłym kurczem (o spazmach)*. = *toniczny, wzmacniający*.

TONNARA, s. f. *miejsce gdzie się polawiają tunetki, i gdzie wieszają sieci służące do ich połowu*.

TONNINA, s. f. *grzbiet solonego tunetka*.

TONNO, s. m. *lct. tunetek*.

TONSILLA, s. f. *Anat. migdał, gruczoł w gardle pod językiem*.

TONSURA, s. f. *strzyżenie*. = *Eccl. tonsura, golenie laika*. =

tonsura, pleszka na głowie księży.

TONSURARE, v. a. dać tonsurę duchowną.

TONTINA, s. f. tontyna, stowarzyszenie którego członkowie pobierają dochód w miarę wymierania innych członków, założone naprzód w Paryżu 1653, przez Neapolitańczyka Wawrzyńca Tontii.

TOPAIA, **TOPINAIA**, s. f. gniazdo szczurów. = rudera, pustka, stare domisko.

TOPAZIO, s. m. *Min.* topaz, drogi kamień żółtego koloru.

TOPICO, —CA, ad. *Med.* zewnętrzny. Rimedio topico, lekarstwo zewnętrzne, przykładane na część chorych. = miejscowy (o chorobie).

TOPINO, —NA, ad. myszaty.

TOPO, s. m. *Zool.* szczur, mysz. Topo ragno, ślepuszonka.

TOPOGRAFIA, s. f. topografia, opisanie miejsca.

TOPOGRAFICO, —CA, ad. topograficzny. [rek.]

TOPOLINO, s. m. dim. szcztu-

TOPPA, s. f. zamek. = lata na sukni. = wiór. = fartuszek u spodni.

TOPALLACCHIAVE, s. m. zamkarz.

TOPPO, s. m. kłoda.

TORACE, s. m. *Anat.* komora piersiowa, kadłub piersiowy. [siowy.]

TORACICO, —CA, ad. pier-

TORBA, s. f. torf.

TORBIDA, s. f. prąd mętnej rzeki.

TORBIDAMENTE, av. mętnie. = fig. w odmień. w pomieszanu.

TORBIDARE, v. a. mącić.

TORBIDETTO, —TA, ad. dim. nieco mętny.

TORBIDEZZA, s. f. mętność. = fig. zamęcenie. = Torbidez-za d'animo, fig. odraza, wstręt.

TORBIDICCIO, —CIA, ad. dim. nieco mętny. = szarawy. = fig. mieniący się od gniewu, bojaźni.

TORBIDO, —DA, ad. mętny. = fig. posępny. Poi con ciglio men torbido e men fosco disse, Petr. = burzliwy. Tempi torbidi, czasy burzliwe. = s. m. męty, mętna woda. Pescare nel —, fig. w mętnej wodzie ryby łapać.

TORBO, ad. e s. v. **TORBIDO**.

TORCERE, v. a. ir. kręcić. Nel vano tutta sua coda guizzava, torcendo in su la venenosa forca, D. Inf. — la seta, kręcić jedwab. = kręcić, obracać. Che pur nove anni son queste ruote intorno di lui torte, D. Par. = zwró-

cić, skierować. Giunto mi vidi ove mirabil cosa mi torse il viso a sé, D. Par. Mai voi torcete alla religione tal, che fu nato a cingersi la spada, D. Par. = Torcere dal cammino dritto, odwrócić z prostej drogi. = Torcere il passo, i passi, zwrócić, obrócić kroki. — il piede da alcun luogo, cofnąć się, oddalić się zkąd. Così in voci interrotte irata fremé, e torse il piè dalla deserta riva, Tass. Ger. Dal vologo torco veloce i passi e mi dileguo, Salv. Ros. = Torcere il grifo, il muso, il viso, wykrywać gębę, krzywić się na co. = Torcere un pelo a chichessia, zakrzywić palec na kogo. Io ec. non posso soffrire ch' a donna sia pur torto un sol capello, Bern. Orl. Non le si torca un capello, Manz. niech jej włos z głowy nie spadnie. = Torcere il collo, zakrzywiać głowę (o świętościach). = Torcere le scritture, przekreślać sens pisma. = v. r. kręcić się, wić się. = Torcersi un piede, wykryć sobie nogę. = obrócić się. Soderoso, ec. si torse a man sinistra, Bocc. = odwrócić się, zбочыć. E se mai dalla via dritta mi torsi, ec. Petr.

TORCHIO, s. m. **TORCHIETTO**, s. m. dim. pochodnia.

TORCHIO, s. m. prasa. Torchio (tipografico), prasa drukarska. Mettere in torchio, drukować. Essere, o stare sotto i torchi, być pod prasą, w druku. = prasa introligatorska. = prasa do wyciskania wina.

TORCIA, s. f. pochodnia.

TORCICOLLARE, v. n. chodząc z zakrzywioną głową (o świętościach).

TORCICOLLO, s. m. *Ornit.* krętogłów. = fig. nabożnis, świętoszek. = Med. skrzywienie szyi.

TORCIFECCIO, **TORCIFECCIOLO**, s. m. cedziworek.

TORCIGLIARE, v. a. kręcić, skrepać.

TORCIMANNO, v. **TURCIMANNO**. **TORCIMENTO**, s. m. kręcenie. = krętość, załom.

TORCITOIO, s. m. kręciłto, kolowrotek. = prasa.

TORCITORE, s. m. —TRICE, s. f. kręciciel, kręcicielka.

TORCITURA, s. f. kręcenie. = wykrywienie. Con cento smorfie e torciture orrende, Salv. Ros. Sat.

TORCOLETTA, s. m. dim. mała prasa. = prasa introligatorska.

TORCOLIERE, s. m. presser drukarski.

TORCOLO, **TORCOLARE**, † s. m. prasa winna, tłocznia, tlokar-
nia. = prasa drukarska.

TORDAIO, s. m. klatka na kwiczoły. = ten co tapie kwiczoły.

TORDELLA, s. f. kwiczoł (samica).

TORDILIO, s. m. *Bot.* trze-
bucha, wszawiec, jeleni ogon.

TORDO, s. m. *Ornit.* kwiczoł. Noi conosciamo i tordi dagli stornelli, fig. znamy się na furbowanych lisach. = fig. ciapa, munia, nuniu.

TORELLO, **TORELLINO**, s. m. dim. byczek, cołek.

TORICCIA, s. f. kózka.

TORLO, s. m. środek, głab. = żółtek.

TORMA, s. f. tuszcza, gromada, zgraja. = trzoda, stado. = oddział jazdy.

TORMENTAGIONE, s. f. † —MENTO, s. m. † dręcenie.

TORMENTARE, v. a. dręczyć, męczyć, katować. = dręczyć, trapić, dokuczać, naprzykrzać się. Infino alla mezza notte non rifiuò la donna di tormentarlo, Bocc. = niepokoić, najeżdżać. Tormentava le strade e cammini, e tutto il paese d'intorno, M. Vill. = v. n. e r. dręczyć się, trapić się.

TORMENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. dręczyciel, dręczy-
cielka.

TORMENTILLA, s. f. *Bot.* kur-
rze ziele, drzewianka.

TORMENTO, s. m. męka, ka-
tusza, tortura. Dare, mettere al —, brać na torturę. Reggere al —, wycierpieć torturę. Intesi che a così fatto — eran dannati i peccatori carnali, D. Inf. = fig. strapienie, udęczenie. = kolec, ostrze. = dawna machina wojenna do rzucania kamieni i innych pocisków. Ed i tormenti bellici ha fornite le rocche sue questa novella Dite, Tass. Ger.

TORMENTOSAMENTE, av. z udęczeniem, boleśnie.

TORMENTOSO, —SA, ad. dręczący, męczący. = udę-
czony.

TORMINI, s. m. pl. *Med.* ból w podbrzuszu.

TORNAGUSTO, s. m. przy-
smaczek.

TORNAIO, s. m. tokarz.

TORNAMENTO, s. m. powrót.

TORNARE, v. n. wracać, po-
wracać. — a casa, wrócić do domu. = wracać do czego, po-
wtarzać. Ma tornando a ciò che cominciato avea ec. dico, Bocc. Vi torno a dire, jeszcze ci raz mówię, powtarzam. = obrocić się w co, zamienić się na co.

Noi ci allegriamo; e tosto (l'allegrezza) tornò in pianto, *D. Inf.* La moglie di Lotto, che tornò in istatua di sale, *Vit. SS. PP.* = *zostać, stać się czym znówu.* Ravvediti oggimai, e torna uomo, come tu esser solevi, *Bocc.* Egli era tornato mansueto, come un agnellino, *Lasc. Nov.* = *wyjść komu na co.* — a gloria, a onore, przynosić sławę, czynić zaszczyt. — danno, wyjść na szkodę, przynieść szkodę, zaszkodzić. A me non torna danno niuno vostro patimento, *Cavalc.* *Fruitt.* Esporre a Tremerello il mio timore, che da quel carteggio potesse a lui tornar danno, *Silo.* *Pell.* = *wracać, odbijać się od czego.* Così come color torna per vetro, lo qual dietro a sè piombo nasconde, *D. Par.* = *zajechać do kogo, zajechać do gospody.* In sul vespro la mandò all' albergo, dove Andreuccio tornava. *Bocc.* = *wrócić do lennodawcy (o dobrach lennych).* La duchessa d'Albania, ch' al re tornava ec. *Ar. Orl.* = *zgadzać się (o rachunkach, miarach); zredukować się, zmniejszyć się.* La fante truova le sei staja di grano esser tornate quattro di farina, *Sacch. Nov.* = *odmładzać się, odrastać.* Come suole tornar dalla radice arbor che tronco è quattro volte e sei, così ec. *Ar. Orl.* = *Tornare a bomba, a proposito, wrócić do rzeczy, do materij.* = *Tornare alla memoria, alla mente, przychodzić na myśl, przypomnieć sobie.* Per lo quale atto al Saladino tornò alla mente messer Torello, *Bocc.* = *Tornare alle medesime, wracać do swych nałogów.* = *Tornare al medesimo, na jedno wychodzić, toż samo znaczyć.* = *Tornare al proposito, dobrze się zdarzyć, trafić.* = *Tornare a (al) niente, w niwecz się obrócić.* Per la concordia le piccole cose crescono, e per la discordia le grandi tornano a niente, *Cavalc. Med. cuor.* = *Tornare a sè, in sè, przyjść do siebie, odzyskać przytomność; upamiętać się.* = *Tornare (bene), tornar conto, wyjść na dobre, być dogodnie, korzystnie.* Coloro i quali sono grati, perchè torna loro bene così, non son grati se non quando e quanto torna ben loro, *Varch. Sen. Ben.* Torna il conto, o fratelli, a spoetarsi, *Salv. Ros.* = *Tornare con le trombe nel sacco, v. tromba.* = *Tornare in cervello, przejść do rozumu, upamiętać się.* = *Tornare indietro, wrócić nazad; nie nabrać, nie naciągnąć (o wrzo-*

dzie). = *Tornare in grazia d'alcuno, con alcuno, wrócić do czyjej łaski.* = *Tornare sopra alcuno, in capo ad alcuno, zwałić się, spaść na kogo.* = *Tornare sopra ad alcuno, rzucić się znówu na kogo.* = *Torna tutt' uno, to na jedno wychodzi.* = *v. a. wrócić, przywrócić.* Ogni danno ristora, tornandogli in buono stato, *Bocc.* = *zamienić, przemienić.* Tornò il pianto in riso, *Ar. Orl.* = *Tornare alla memoria, przywieść na pamięć, przypomnieć.* Le pietre da Landolfo trovate, ec. m'hanno alla memoria tornata una novella, *Bocc.*

TORNASOLE, s. m. Bot. słonecznik. = *Chim. lakmus.*

TORNATA, s. f. powrót. Esser di buona —, prędko powrócić. = *zwrotka, ostatnia strofa lub wiersz piosnečki.* = *posiedzenie senatu, akademii, i t. p.*

TORNATO, —TA, p. ad. v. **TORNARE**. = *Dare il ben tornato, witać kogo z podróży.* Tusii il ben —, witam cie.

TORNEAMENTO, s. m. † turniej. = *okrażenie, opasanie.*

TORNEARE, v. n. odbywać turnieje. = *kręcić się, obracać się.* = *v. a. okrążyć, otoczyć.*

TORNEO, s. m. turniej. = *obróć, okrąg.* [karz.]

TORNIAIO, **TORNIERO**, s. m. **TORNIAMENTO**, s. m. turniej. = *obróć, okrąg.*

TORNIARE, **TORNEGGIARE**, v. a. *toczyć na toczydło.* = *otoczyć.*

TORNIO, s. m. *toczydło tokarskie.* A tornio, av. na toczydło, wytoczony. Cervello fatto a tornio, fig. *sowizdrzał, szalapat.*

TORNIRE, v. a. ir. *toczyć na toczydło.* = *mruczeć (o kotach).* = *Ben tornito, fig. dobrze wytoczony, ulany, zgrabny (o wierszach).*

TORNITORE, s. m. tokarz.

TORNO, s. m. *toczydło tokarskie.* = *prasa.* = *kolek u kuszcy.* = *kołowort farbierza.* = *obróć, okrąg.* = *av. zamiast IN-TORNO, okolo, blisko.* Trovarsi nel tornio di tremila cavalieri, *G. Vill.* Torno torno, *wkółto, do kola.*

TORO s. m. byk, buhaj. = *Astr. Byk, drugi znak zodiaku.*

TORÒ s. m. łóżko. — geniale, *łóżko małżeńskie.*

TOROSO, —SA, ad. *tęgi, krępy.*

TORPEDINE, **TORPIGLIA**, s. f. *Ict. drętwa.* = *fig. Torpedine, odrętwiałość, gnuśność.*

TORPERE, v. n. difett. *drętwieć.* Di che pensando ancor m'agghiaccio e torpo, *Petr.* = *gnuśnieć.* Nè soffrir ch' egli torpa in vil riposo, *Tass. Ger.*

TORPIDO, —DA, ad. *odrętwiały.* = *fig. gnuśny, leniwy.* **TORPORE**, s. m. **TORPIDEZZA**, s. f. *odrętwienie.* = *fig. odrętwiałość.*

TORRACCHIONE, s. m. **TORRACCIA**, **TORRAZZA**, s. f. **TORRAZZO**, s. m. *wieżysko.*

TORRAIUOLO, s. e ad. m. *gółąb wieżowy.*

TORRE, [tór-re], s. f. *wieża.* **TORRE**, [tór-re], v. a. v. **TORGLIERE**.

TORREFARE, v. a. difett. *prażyć na rozpalonym blacie.*

TORREFAZIONE, s. f. *prażenie.*

TORREGGIARE, v. n. *wznosić się jak wieża.* Torreggiavan di mezza la persona gli orribili giganti, *D. Inf.*

TORRELLA, **TORRETTA**, **TORRICELLA**, **TORRICIUOLA**, s. f. *dim. wieżyczka.*

TORRENTACCIO, s. m. *peg. mętny potok.*

TORRENTE, s. m. *potok.* = *Torrente di sangue, potok krwi.* = *prąd, nurt morski.* Ed è con lui sì rapido il — dell'agitato mar ec. *Ar. Orl.*

TORRENTELO, s. m. *dim. mały potok.*

TORRIARE, v. a. *otoczyć wieżami.*

TORRICELLACCIA, s. f. *dim. peg. stara wieżyczka.*

TORRICELLATO, —TA, ad. *Arald. z wieżyczkami.*

TORRIDO, —DA, ad. *skwarany, spiekły.*

TORRIERE, s. m. *mieszkaniec wieży.*

TORRIGIANO, s. m. *strażnik wieży.*

TORRIONARE, v. a. *Fort. otoczyć wieżami.*

TORRIONCELLO, **TORRIONCINO**, s. m. *dim. wieżyczka.*

TORRIONE, s. m. *accr. duża wieża okrągła, baszta.*

TORRONÈ, s. m. *rodzaj placu z migdałów i orzechów smażonych w cukrze.*

TORRUCCIACCIA, s. f. *peg. dim. licha wieżyczka.*

TORSELO, s. m. *zawiniątko.* = *poduszka na igły i szpilki.* = *wierzchnia część stępla mieniczego.*

TORSIONE, s. f. *rznięcie w żółtku.*

TORSO, **TORSOLO**, s. m. *łodyga kapusty i t. p.* = *ośrodek owocu.* = *kadłub, tułów.* Un occhio avea nel petto a mezzo il torso, *L. Pulc.* = *statua bez głowy, rąk i nóg.*

TORSOLATA, s. f. *uderzenie ośrodkiem ogryzionego owocu.*

TORTA, s. f. **TORTELLA**, **TOR-**

TELLETTA, TORTELLINA, s. f. dim. TORTINO, s. m. dim. *tort.* = Mangiar la torta in capo d'alcuno, bass. być słusznieszym od kogo; pomiać, powiewać kim. Lasciarsi mangiar la torta in capo, pozwolić sobie kolki na głowie ciesząc, dać sobie w kaszę napichć.

TORTAMENTE, av. krzywo, kręto. = fig. krzywo, opacznie. TORTEZZA, s. f. krzywość, krętość.

TORTIGLIONE, s. m. krzywolec. = av. krzywo, kręto.

TORTIGLIOSO, —SA, ad. krzywy, kręty.

TORTIRE, v. n. ir. iść krzywo. = bass. srać.

TORTITUDINE, s. f. krzywość, krętość. = fig. krzywość, krzywe postępowanie.

TORTO, s. m. *krzywda, niesprawiedliwość. Far torto, skrzywdzić. = niesłusność, вина. Avere il torto, być winnym, nie mieć za sobą słuszności. Dare il torto, uznać kogo za winnego, za niemającego słuszności. = вина, grzech. Ove piangiamo il nostro e l'altrui torto, Petr.

TORTO, —TA, p. ad. da TORCERE, krzywy, pokrzywiony, kręty, zagięty, skrecony, pokręcony. Collo torto, fig. krzywogłówek, świętoszek. = fig. niesłuszny, niesprawiedliwy. Parola torta, obelżywe słowo. = av. krzywo, niesprawiedliwie. Guardare torto, krzywo patrzeć.

TORTOLA, TORTORA, s. f. turkawka.

TORTORE, s. m. kat, biorący na torturę.

TORTORELLA, TORTORETTA, TORTOLETTA, s. f. dim. turkaweczka.

TORTORO, s. m. wiecheć.

TORTUOSAMENTE, av. kręto.

TORTUOSITÀ, —TÀDE, —TÀTE, s. f. krętość.

TORTUOSO, —SA, ad. kręty.

TORTURA, s. f. †zakręci, zaciem. = Leg. tortura.

TORTURARE, v. a. wziąć na torturę. = fig. męczyć.

TORVAMENTE, av. krzywo, krzywym okiem.

TORVITA, s. f. krzywość spojżenia.

TORVO, —VA, ad. krzywy (o wzroku).

TORZIONE, s. f. v. TORSIONE. = V. ESTORSIONE.

TORZONE, s. m. laik, palka.

TOSA, s. f. (w. lomb.) dziewczyna.

TOSARE, v. a. strzyż. = okrawać, obrzywać, obcinać. = obcinać drzewa.

TOSATORE, s. m. —TRICE, s. f. strzygący; obrzynający pniągde.

TOSATURA, s. f. TOSAMENTO, s. m. strzyżenie. = ostrzyżki. = Tosatura degli alberi, obcinanie drzew.

TOSCANO, —NA, ad. tokański. Lingua toscana in bocca romana, prov. Toskańczykwie mówią czysto po włosku, ale Rzymianie lepiej wymawiają. = Ordine toscano, Arch. porządek tokański.

TOSCO, —CA, ad. skróć. z TOSCANO, tokański. Chi ha da far con Tosco, non vuol esser losco, prov. kto ma do czynienia z Toskańczykiem, nie powinien być w ciemie bity. = s. m. *trucizna.

TOSETTA, s. f. dim. dziewczynka.

TOSO, —SA, ad. skróć. z TOSATO, ostrzyżony.

TOSONE, s. m. runo, wetna. = Ordine del Tosone d'oro, order złotego runa, ustanowiony przez Filipa a. Burgundy, 1430 r. = ostrzyżona palka. = młodzik.

TOSSE, TOSSA, s. f. TOSSERELLA, dim. kaszel.

TOSSICARE, v. a. otruć.

TOSSICAZIONE, s. f. otrucie.

TOSSICO, s. m. trucizna. = fig. jad. —dell' invidia, jad zazdrości.

TOSSICOLOGIA, s. f. toksykologia, nauka o truciznach.

TOSSICOSO, —SA, ad. mający w sobie truciznę; jadowity.

TOSSIMENTO, s. m. kaszlanie.

TOSSIRE, v. n. kaszlać. = s. m. kaszlanie, kaszel.

TOSSOLOSO, —SA, ad. kaszlający.

TOSTAMENTE, TOSTANAMENTE, av. rychło, przedko.

TOSTARE, v. a. palić, prażyć kawę.

TOSTO, —TA, TOSTANO, —NA, †ad. predki, skory. = krótki. Quella (l'anima di Sordello) ne insegnerà la via più tosta, D. Purg. = skróć. z TOSTATO, sprażony, spalony. Caffè tosto, kawa palona. Uova toste, pieczone jajka. = fig. uparty, bezczelny. Far faccia tosta, bezczelnie się stawić, nadrabiać minę.

TOSTO, av. przedko, szybko, skoro. Tosto tosto, jak napredziej. Tosto che, tosto come, skoro tylko, jak tylko. Più tosto, prędzej, raczej. Più tosto che, raczej niż. Più tosto, prędzej, rychlej. Non costi tosto, non si tosto, skoro tylko, zaledwie.

TOTABONA, s. f. Bot. mączyniec.

TOTALE, ad. m. f. całkowity, cały. = s. m. ogół. [całość.]

TOTALITÀ, s. f. całkowitość, TOTALIZZARE, v. a. zebrać w jedną całość.

TOTALMENTE, av. całkowicie, całkiem, zupełnie.

TOTANO, v. LOLLIGINE.

TOTTO, av. Non far nè motto nè totto, ani się ruszyć, ani słowa nie pisać, ani mruć. TOVAGLIA, s. f. obrus. = Eccl. tuwałnia.

TOVAGLIOLA, TOVAGLIUOLA, s. f. dim. TOVAGLIOLO, TOVAGLIUOLO, TOVAGLIOLINO, s. m. dim. obrusek, serweta.

TOZZETTO, s. m. dim. kawaleczek. = ćwieczek.

TOZZO, s. m. kawalek. = Tozzo di pane, kromka chleba.

TOZZO, —ZA, ad. pekaty.

TOZZOLARE, v. n. zebrać po kawalku.

TOZZOTTO, —TA, ad. nieco pekaty, przysadkowaty.

TRA, prep. między. Esser tra l'incudine e il martello, być między młotem a kowadłem. = między, pomiędzy, pośród. Io era tra color che son sospesi, D. Inf. = w. Aver alcuna cosa tra le mani, mieć co w ręku. = po części, częścią, jużto, tak jak. Tra morti e feriti, tak w zabitych jak w rannych. Tra per l'omicidio e per lo furto furo amendue sentenziati al fuoco, Pass. E tra col suo senno e valore e l'ajuto del suocero, egli conquistò poi la Scozia, Bocc. = Tra una volta e altra, tra più volte, po kilka razy, kilka nawrotami, kilkakrotnie. Da lei tra una volta e altra aveva avuto quello che valeva ben trenta fiorin d'oro, Bocc. = który z dwóch, jaki, czy. Quale è maggiore obbligazione tra l'voto o'l giuramento, Maestr. = Tra queste cose, tra questo, tymczasem, gdy się to dzieje. Il re Carlo tra questo essendo in Aste, ec. Bemb. Stor. = Tra me, tra sè, w sobie samym, w duchu. = Tra via, w drodze, na drodze. I'temo forte di mancar tra via, e di cader in man del mio nemico, Petr.

TRABACCA, s. f. TRABACCHETTA, dim. namiot, szalaz, budka. TRABALLARE, v. n. chwiać się, kołysać się, zataczać się. = chwiać się, trząść się. Mentre in quell'assemblea ferve la rissa, traballa il suolo, e sorge atra tempesta, Cast. = v. a. chwiać, kołysać.

TRABALZARE, v. a. przerzucać z miejsca na miejsce. = v. n. podskoczyć, odskoczyć upadłszy.

TRABALZO, s. m. *lichwa*.

TRABATTERE, v. a. *uderzać* *jednem o drugie*. = v. n. *biedzić, pędzić, lecieć*. E trovai quattro fanti, ch'andavan trabattendo, *Brut. Tesor.*

TRABOCCAMENTO, s. m. *przepelnienie, wylanie się*. = fig. *zguba, ruina*.

TRABOCCANTE, ad. m. f. *lejący się przez wierzch, przepelniony*. = *zbyt ważny, przeważający*. Quattro sacchetti pieni di ducati d'oro traboccanti, *Lasc. Nov.* = Bastonate traboccanti, *tegie kije*.

TRABOCCANTEMENTE, av. *na leb na szyję*.

TRABOCCARE, v. a. *miotac pociski*. E trabocavano nella città fuoco con zolfo, *Tav. Ril.* = *wylewać, rozlewać*. Onde convien ch' eterne lagrime per la piaga il cor trabocchi, *Petr.* = *zalać, zatopić*. Sopravenne la grandissima inondazione, la quale traboccò d'acqua tutta Roma, *Cell. Vit.* = *zrzucić, strącić, pograć*. Ma la terra m'ingoi, e'l ciel mi fulmini, e nell'abisso mi trabocchi in prima, ch'io ti violi mai pudico amore, *Car. En.* = v. n. *upaść (na twarz), runąć*. Egli traboccò con un drappello de'suoi nel fiume, *Bemb. Stor.* Per lo piacer si sviene, e al suol trabocca, *Fort.* = *lać się, sypać się przez wierzch*. = *wiezbrac, rozlać, wylać*. Annunziavami quando dovea — il Nilo, *Vit. SS. PP.* Corro spesso e rientro colà donde più largo il duol trabocca, fig. *Petr.* = *wybuchnąć*. A proposta si fatta, l'indignazione del frate compressa a stento fipo allora traboccò, *Manz.* = *przeważać, spadać na dół*. Cigolandò allora traboccar le bilance ponderose, *Mont.* = Traboccare il sacco, v. *SACCO*.

TRABOCCHELLO, TRABOCCETTO, s. m. *polapka, samolotka (dół, jama)*. È cadde Bosolino nel fondo del trabocchello, *Stor. Ajolf.* = fig. *sidla, zasadzka*. Tendendo trabocchetti a più chiari, *Dav. Tac.* = *machina do rzucania pocisków*. Fecce drizzare due trabocchetti da gittar pietre, *Stor. Ajolf.*

TRABOCCHEVOLE, ad. m. f. *niezmierny, ogromny*. = *przeziorny, nieszcześliwy*.

TRABOCCHEVOLMENTE, av. *nagle, raptownie*. = *niezmierznie*.

TRABOCCO, s. m. *popchnięcie, potraczenie*. = *przepaść, zguba*. Allora parve bene a Psiche ch'ei fosse venuto l'ultimo — delle sue rovine, *Fir. As.* = *dół,*

jama. Non possiamo uscir fuori che non diamo ec. in certi trabocchi, *Car. Lett.* = Trabocco di malattia, *Gal. Lett.* *zapadanie w cięższą chorobę*. = *machina do rzucania pocisków*. Al primo colpo d'un trabocco vasto fu arandelato un asino col basto, *Tasson.*

TRABOCCONE, av. *glową na dół, twarzą do ziemi*. Perché sperava gettarlo a grand'agio in terra — a capo chino, *Bern. Orl.*

TRACANNARE, v. n. e a. *chlać, tykać*. Morgante, tu non bei, anzi tracanni, *L. Pulc.* = *wychylić, polknąć*. E porse al figliuolo (la tazza), il quale, come giovane, la tracannò, *Dav. Tac. Ann.* [kajfo].

TRACANNATORE, s. m. *ty-tracapeppo*, s. m. *Bot. wyłup tymowy*.

TRACHEGGIARE, v. n. *bass. marudzić, zwlekać*.

TRACCIA, s. f. *śląd, trop*. Andar in —, *iść za tropem, tropić, śledzić*. Entrare sulla —, *upaść na trop*. Perder la —, *stracić trop*. = *śląd, znak*. Egli medesimo vide le fresche tracce del danno, *Liv. M.* = Traccia della polvere, *posypka prochu w minach*. = *orszak osób idących jedna za drugą*. Dal vecchio ponte guardavam la — che veniva verso noi dall'altra banda, *D. Inf.* = *negocjacya*. Partitosi il re Giovanni di corte, se n'andò in Francia, per seguire la —, *G. Vill.*

TRACCIAMENTO, s. m. *tropienie zwierza*. = *knowanie*.

TRACCIARE, v. a. *iść za tropem, tropić*. = fig. *knować*.

TRACCIATORE, s. m. *myśliwy polujący za tropem*.

TRACHEA, s. f. *Anat. kanał oddechowy, rurka oddechowa*.

TRACOLLA, s. f. *Mil. pas skórzany przez ramie*. = *wstęga orderu*. [COLLO].

TRACOLLAMENTO, v. TRACOLLARE, v. n. *chwiać się, kiwać głową*. Tracollando i cavalli per lo peso degli uomini d'arme, *Dav. Tac. Stor.* = *upaść*. = *upaść głową na dół ze smu.*

TRACOLLO, s. m. *kiwnienie głową przed upadnięciem*. = *ruina, zguba*. = Dare un tracollo, *kiwnąć głową przed upadnięciem lub zaśnięciem*. = Dare il tracollo ad uno, *zbić z nóg, obalić kogo*. Sol di Sempronie le città son piene, che con maniere infami, e vergognose danno il — agli uomini dabbene, *Salv. Ros. Sat.* = Dare il tracollo alla bilancia, *przechylić wagę*.

TRACOLPIRE, v. n. *bić się, uderzać się nawzajem*.

TRACOTANTE, TRACOTATO, — TA, ad. *zarozumiały*.

TRACOTANZA, TRACOTAGGINE, s. f. *zarozumiałość, zuchwałość, hardość*.

TRACOTTO, v. STRACOTTO. TRADIMENTO, s. m. *zdrada*. = Mangiare il pane a —, *darmo jeść chleb*.

TRADIRE, v. a. ir. *zdradzić*. TRADITORE, s. m. — TRICE, s. f. *zdrajca, zdrajczyni*.

TRADITORELLO, ad. e s. m. *dim. mały zdrajca*.

TRADITORESCAMENTE, av. *zdradziecko*.

TRADITORESCO, — CA, TRADITORIO, — RIA, ad. *zdradziecki*.

TRADIZIONE, s. f. *podanie, tradycja*. — orale, *ustne podanie*. — scritta, *pismienne podanie*.

TRADOTTO, — TA, p. ad. *przeprowadzony*. = *tlumaczony*.

TRADURRE, v. a. ir. *przeprowadzić*. E così l'esercito nel Parmigiano tradusse, *Bemb. Stor.* = *tlumaczyć*.

TRADUTTORE, s. m. — TRICE, s. f. *tlumacz, tłumaczka*.

TRADUZIONE, s. f. *tlumaczenie*. = *dział przetłumaczone*.

TRAENTE, ad. m. f. *ciągnący*. = *dmący, wiejący*. = s. m. *wystawiający wexel*.

TRAERE, v. TIRARE.

TRAFALLARE, TRAFALSARE, + v. TRASGREDIRE.

TRAFELAMENTO, s. m. *znużenie, omdlenie*.

TRAFELARE, v. n. *omdlewać z upału lub trudu*. Sono tutto trafelato, che mai simile fatica non durai, *Fr. Sacch.*

TRAFESSO, — SA, ad. *rozłupany*.

TRAFFICANTE, ad. m. f. *handlujący, kupujący*. = s. m. *handlarz, kupiec*.

TRAFFICARE, v. n. *hadlować, kupczyć*. = v. a. *zawia-dować*. = *macać, dotykać*.

TRAFFICATORE, s. m. *handlarz, kupiec*.

TRAFFICO, s. m. *handel*.

TRAFIGGERE, v. a. ir. *przebić, przeszyć na wylot*. — il seno, *przeszyć łono*. = fig. *urazić, dotknąć, przyciąć*. = *zmarłowie*.

TRAFIGGITURA, s. f. — MENTO, s. m. *przebiecie, przeszyć, ukaszanie*.

TRAFILA, s. f. *kawalek stali z dziurkami do ciągnięcia metalu w dróty*.

TRAFILARE, v. a. *ciągnąć metal w dróty*.

TRAFITTA, s. f. † rana z przeszycia, ukąszenia. = fig. boleść, zmartwienie.

TRAFITTO, —VA, ad. mogący przebić. = fig. przeszywający, dojmujący.

TRAFITTO, —TA, p. ad. przebity, przeszuty. = fig. dotknięty. Il re di Cipro, da una donna di Gascogna trafitto, da cattivo, valoroso divenne. Bocc.

TRAFITTURA, v. TRAFIGGI-TURA.

TRAFUOGLIOSO, —SA, ad. pełen koniczyny. = travisty.

TRAFORARE, v. a. przewiercić. = przemknąć się, przecisnąć się przez co.

TRAFORO, s. m. dziura przewiercona. = dziurkowana robota tak jedwabna, wełniana, i t. d. jako też metaliczna. = fig. dziura, kryjówka.

TRAFUGAMENTO, s. m. porwanie, uprowadzenie.

TRAFUGARE, v. a. uprowadzić cichaczem, porwać ukradkiem. Quando la madre di Chirone a Schiro trafugò lui (Achille) dormendo, D. Purg. = v. r. umknąć. Si ch'io trovai la via, ond'io mi trafugai, Brun. Tesor. Vistol poi salire un palco a trafugarsi tra la calca, Buon. Fier.

TRAFURELLERIA, s. f. oszustwo.

TRAFURELLO, s. m. TRAFURELLINO, dim. oszust, filut.

TRAFUSOLA, s. f. motek jedwabiu.

TRAFUSOLO, s. m. Anat. piszczel goleniowy. = v. TRAFUSOLA.

TRAGACANTA, s. f. Bot. tragtant, dragant.

TRAGEDIA, s. f. tragedia. = fig. smutny wypadek.

TRAGEDIANTE, TRAGEDO, s. m. autor tragedii.

TRAGEDIZZARE, TRAGEDIARE, v. n. pisać tragedie.

TRAGETTARE, v. a. przetrzącać, roztrzącać, podtrzącać. = przeprowadzić na drugą stronę. = v. n. v. TRAGHETTARE.

TRAGETTO, TRAGHETTO, s. m. droga poprzeczna. = ciasnina morską. = przejście, przechód.

TRAGGERE, v. TRARRE, TRARRE.

TRAGHETTARE, TRAGHETTARE, v. a. e n. przejść, przebyć. = przenieść, przeprowadzić.

TRAGICAMENTE, av. tragicznie.

TRAGICO, —CA, ad. tragiczny, smutny. = s. m. autor tragiczny, = aktor tragiczny.

TRAGICOMEDIA, s. f. tragicomedyja.

TRAGICOMICO, —CA, ad. tragicomiczny.

TRAGITTARE, v. a. e n. przetrzącać, v. TRAGETTARE. Ma i puritani ec. vollero tragittar l'Italia dall'estremo del servaggio al colmo del vivere cittadino, Giob.

TRAGITTATORE, s. m. ciskający strzały, pociski.

TRAGITTO, s. m. przejście. Come in sì poc'ora da sera a mane ha fatto il sol — P. D. Inf.

TRAGUARDARE, v. n. patrzeć przez celownicę. = daleko sięgać wzrokiem. = fig. przewidywać, przenikać. = przeglądać, wyglądać, podglądać.

TRAGUARDO, s. m. celownica, przeziernik.

TRAJETTORIA, TRAGITTORIA, Mil. linia po której bieży pocisk wyrzucony z dział.

TRAIMENTO, s. m. ciągnięcie. [wlec.]

TRAINARE, v. a. ciągnąć, TRAINO, s. m. ciężar który dwa konie lub dwa woły wciągnąć mogą. = v. TREGGIA. = pociąg, cug furgonów, bagażów, powozów. Ed eglino con tutto quel traino ec. si messero di subito in cammino, L. Lipp. = tratwa. = kuregalop.

TRALASCIAMENTO, s. m. opuszczenie, zaniechanie.

TRALASCIARE, v. a. opuścić, porzucić, zaniechać.

TRALCIO, TRALCE, s. m. TRALCERELLO, TRALCETTO, TRALCIUZZO, dim. gałzka winna. = TRALCIO, sznurek pepkowy.

TRALICCIO, s. m. drelch. = rąbek.

TRALIGNAMENTO, s. m. odrodzenie się, spodlenie.

TRALIGNARE, v. n. wyrozić się. = ginąć, usychać (o roślinach).

TRALUCENTE, ad. m. f. przezroczysty. = bardzo jasny.

TRALUCERE, v. n. ir. przepuszczać światło, przechodzić przez ciała przezroczyste.

Perchè vostro vedere in me risplende, comme raggio di sol traluce in vetro, Petr. = świecić, błyszczeć. = wyblysnąć, przebiegać się, przeświecać.

Per tema non traluca lo mio pensier di fuor, sicché si scopra, D. Rim.

Assai ben chiara in mezzo al dolor tuo traluce l'onta, Alf.

TRALUNARE, v. n. przewracać oczy, typać oczyma. = ostupieć z zadziwienia. = trudnić się astrologią.

TRAMA, s. f. wątek. = fig. spisek, zmowa, kabala.

TRAMAGLIO, s. m. rodzaj sieci na ryby i ptaki.

TRAMANDARE, v. a. przelać; przekazać.

TRAMARE, v. a. przetykać wątkiem osnowę. = fig. knuć, knować spiski, zdradę.

TRAMAZZO, s. m. v. TRAMBUSTO. = v. TRAMA.

TRAMBASCIAMENTO, s. m. teskność, utrapienie.

TRAMBASCIARE, v. n. trapić się. — di desiderio di chiechessia, usychać z tesknoty za czem.

TRAMBASCIATO, —TA, ad. nieczujący tchu w sobie, zadyuszany. In questo l'altro compagno giunse alla piazza trambasciato gridando, Sacch. Nov.

TRAMBUSTARE, v. a. przewracać, pomieszać.

TRAMBUSTO, TRAMBUSTIO, s. m. rozruch, nielad, zamieszka, zawichrzenie.

TRAMENARE, v. a. macać, dotykać. = prowadzić interes.

TRAMENDUE, ec. v. AMENDUE, ec.

TRAMESCOLARE, TRAMESTARE, TRAMISCHIARE, v. FRAMMESCOLARE.

TRAMESSA, s. f. włożenie, ustawienie. = ustep, epizod.

TRAMESSO, s. m. potrawa między jednym daniem a drugim.

TRAMESTIO, s. m. zamieszanie. = szelest, szmer.

TRAMETTERE, v. FRAMMETTERE.

TRAMEZZAMENTO, s. m. ustawienie, włożenie. Tramezzamento di tempo, przeciąg czasu.

TRAMEZZARE, v. a. wstać, wtrącić. = przeciąć na dwoje. — il nemico, przeciąć na dwoje siły nieprzyjacielskie. = v. n. śródkować. = przestać na jakiś czas. = v. r. pośredniczyć.

TRAMEZZATORE, s. m. — TRICE, s. f. pośrednik, pośredniczka.

TRAMEZZO, s. m. TRAMEZZA, s. f. przegroda, przepierzenie. = odwołka. = podpodszwie.

Bot. e Anat. przegrodką.

TRAMITE, s. m. lat. * TRAMITELLO, dim. ściężka.

TRAMOGGIA, s. f. sypień, kosz młynski.

TRAMONTAMENTO, s. m. zachód słońca.

TRAMONTANA, s. f. wiatr północny. = strona północna, północ. = gwiazda północna. = Perder la —, fig. stracić głowę.

TRAMONTANO v. OLTRAMONTANO.

TRAMONTARE, v. n. zachodzić, zająć (o słońcu, gwiazdach). = s. m. zachód. In sul tramontar del sole, nad zachodem, około zachodu.

TRAMORTIMENTO, s. m. *mdłości*. [mdlec.]

TRAMORTIRE, v. n. ir. ze-
TRAMPOLI, TRAMPALI, s. m. pl.
szczudła. [pnie ryczeń.]

TRAMUGGHIARE, v. n. okro-
TRAMUTARE, TRAMUTAMENTO,

TRAMUTANZA, TRAMUTAZIONE, v.
TRASMUTARE, ec.

TRANARE, v. a. *ciągnąć*,
wlec. = Trana, nuż, dalej,
prędzej.

TRANELLARE, v. a. *podejsć*,
oszucać, *zwiesić*, *złudzić*.

TRANELLERIA, s. f. TRANEL-
LO, s. m. *podejscie*, *oszukań-
stwo*, *fluterstwo*.

TRANGIOTTIMENTO, TRAN-
GUGIAMENTO, s. m. *polknięcie*,
pochłonięcie.

TRANGIOTTIRE, TRANGU-
GIARE, v. a. *polknąć*, *pochłongć*.
= Trangiottire la pena, fig. *cier-
pliwie znosić ból*. [chlon.]

TRANGUGIATORE, s. m. po-
TRANNE, prep. *oprócz*, *o-
krom*.

TRANQUILLAMENTE, av. *ci-
cho*, *spokojnie*.

TRANQUILLAMENTO, s. m.
uspokojenie, *uciszenie*.

TRANQUILLARE, v. a. *uspo-
koić*, *usiszyć*, *ukoić*. = fig. *za-
bawić*, *uwozić*. = v. n. e. r.
uspokoić się; *odpoczywać*.

TRANQUILLITÀ, —TADÉ, —
TATE, s. f. *spokojność*. = *cisza*
morska.

TRANQUILLO, —LA, ad.
prop. e fig. *cichy*, *spokojny*. =
s. m. *cisza*, *spokojność*. = *Tene-
re* in —, fig. *bawić*, *uwo-
dzić*. Dava e toglieva parole, e
teneva in —, M. Vill.

TRANSALPINO, —NA, ad.
zaalpejski.

TRANSATTO, v. TRANSIGERE.
TRANSATTO, s. m. *porzu-
cenie własności*. = *układ*, *u-
mowa*.

TRANSAZIONE, s. f. *Rett.*
przejście z jednego przedmiotu
do drugiego. = *Leg. układ*,
umowa, *transakcja*.

TRANSCENDERE, TRANSFE-
RIRE, TRANSFIGURAMENTO, ec.
TRANSFONDERE, TRANSFORMARE, ec.
TRANSGRESSIONE, ec. v. TRANSCEN-
DERE, TRASFERIRE, ec.

TRANSIGERE, v. n. lat. *u-
kładać się*, *wnawiać się*.

TRANSIRE, v. n. difett. *prze-
chodzić*, *przejść*. *Pietà gridam-
mo: ma pietà non transe al cor*
de' Cinque, Mont. = *zejść z te-
go świata*.

TRANSITARE, v. n. *przecho-
dzić przez jakie miejsce*.

TRANSITIVO, ad. m. *Gram.*
przechodni, *czynny* (o *sło-
wach*).

TRANSITO, s. m. *przejście*.
= *zgon*, *śmierć*. Stare, *essere*
in —, konać.

TRANSITORIAMENTE, av.
przechodzący, *mimochodem*.

TRANSITORIO, —RIA, ad.
przechodzący, *przemijający*,
znikomy.

TRANSIZIONE, s. f. *prze-
chodzenie*, *przejście*. = *Rett.*
e Mus. przejście od jednego
przedmiotu (tonu) do drugiego.

TRANSLATARE, ec. TRANSPOR-
MARE, ec. v. TRASLATARE, ec.

TRANSUNTO, s. m. *wyciąg*,
wyjątek z mowy, *z pisma*.

TRANSUSTANZIARE, v. a. *Teol.*
przeistoczyć, *przemienić*
istotę. = v. r. *przeistoczyć się*.

TRANSUSTANZIAZIONE, s. f.
—MENTO, s. m. *Teol. przeisto-
czenie chleba i wina w ciało i*
krew Chrystusową.

TRANVEDERE, TRANSVERSA-
LE, ec. v. TRAVEDERE, TRASVER-
SALE, ec.

TRAPANARE, v. a. *przewier-
cić czaszkę trepanem*. = *świ-
drować*, *wiercić*.

TRAPANAZIONE, s. f. *prze-
wiercenie czaszki trepanem*.

TRAPANO, TRAPANATOIO, s. m.
Chir. trepan. = *swider do*
wiercenia kamieni, *dział*.

TRAPASSABILE, ad. m. f.
przemijający, *znikomy*.

TRAPASSAMENTO, s. m.
przejście, *przeminięcie*. =
zgon, *śmierć*. = *przekrocze-
nie*, *naruszenie*.

TRAPASSARE, v. n. *przecho-
dzić*, *przejść*, *przeprowadzić się*.
Prestamente trapassò in Inghilterra,
Bocc. = *przechodzić od jedno-
go do drugiego*. D'una cosa in
altra, come ne' ragionamenti av-
viene, trapassando, ec. *Bocc.* =
zejść ze świata. Il quale non
istette guari che trapassò, *Bocc.*

= *przeniknąć*. Non potendo
l'acume dell'occhio mortale nel
segreto della divina mente — in
alcun modo, *Bocc.* = *prze-
minąć*, *ustać*. Quando il diluvio fu
trapassato, ec. allora cominciò la
seconda età del secolo, *Brun.*

Tes. = v. a. *przejść*, *prze-
wyszczyć*. Di gran lunga trapassava
la ricchezza d'ogni altro ricchis-
simo cittadino, *Bocc.* Mi disse,
che di gran lunga io avevo tra-
passato la promessa fatale, *Cell.*

Vit. = *przekroczyć*, *naruszyć*.
Ma quando la legge sarà fatta,
chi la trapasserà, convenevole co-
sa sarà ch'è sia punito, *Vit. Plut.*

= *wychodzić z granic*. L'umanità,
con che mi s'offerisce, mi
pare che trapassi i termini, *Car.*

Leti. = *pominąć*, *opuścić*. Onde
più cose nella mente scritte vo-

trap. — do, *Petr.* = *Trapassare*
il tempo, *il giorno*, *przepędzić*
czas, *dzień*. = *przebić*, *prze-
szyc*. — il seno, *przeszyć tono*.
Il Tribuno la trapassò di stocca-
ta, *Dav. Tac. Ann.* = s. m. *prze-
kroczenie*.

TRAPASSATO, —TA, p. ad.
przeszły, *upłyniony*. = *zmarty*.

TRAPASSATORE, s. m. *prze-
chodzeń*. = *przekroczyiciel*.

TRAPASSEVOLE, ad. m. f.
przeszywający, *przenikający*.
= *przemijający*, *znikomy*.

TRAPASSO, s. m. *przejście*,
przechód. = *Rett. zboczenie*,
ustęp. = *kroczy*, *chód konia*.

TRAPELARE, v. n. *prze-
ciekać*, *sącząc się*. = *Fig. prze-
zierać*, *wyglądać*, *wyniknąć*.
Oltra che ne' libri ancora si sa-
rebbe ella, come che sia, trape-
lata, e passata infino a noi, *Bemb.*
Pros. Trapelava di quando in
quando un raggio di sole, *U.*
Fosc. = *wyjscie na wierzch*, *wy-
dać się*.

TRAPELO, s. m. *sznur z ha-
kiem do ciągnięcia ciężarów*.
= *konie do przypręgu*.

TRAPEZIO, TRAPEZZO, s. m.
Geom. *równoległobok niezu-
pełny*. = *Anat. kość drugiego*
rzędu śródręcza. = *muszkuł*
parzysty w tyle głowy.

TRIPIANTAGIONE, TRIPIAN-
TARE, ec. v. TRIASPIANTARE, ec.
TRAPORRE, v. FRAPPORRE, TRAPOR-
TAMENTO, TRAPORTARE, v. TRA-
SPORTARE, ec.

TRAPPOLA, s. f. TRAPPOLET-
TA, dim. *polapka na myszy*. =
fig. *sidla*, *zasadzka*. Dava nel-
la —, *wpaść w sidła*. Far trappo-
pole, *zastawiać sidła*. Mangiare
il cacio nella —, *zbroić co*
tam skąd uciec nie można.

TRAPPOLARE, v. a. *łowić*
polapkę; fig. *zwozić*, *ludzić*.
= *Trappolar danaro*, *wyłudzić*
pieniądzę.

TRAPPOLATORE, TRAPPOLIE-
RE, s. m. *oszust*.

TRAPPOLERIA, s. f. *oszu-
kaństwo*.

TRAPPOLINO, s. m. *arlekin*.
TRAPUNTARE, v. a. *hafto-
wać*, *wyszywać*. [haftu.]

TRAPUNTO, s. m. *rodzaj*
TRAPUNTO, —TA, ad. *hafto-
wany*. Ch'avea di fiori il bel

vestir trapunto, *Ar. Orl.* = *fig.*
przetykany, *ubarwiony*. Quel
discorso era trapunto di finissi-
ma eloquenza, *Salvin. Disc.* =
† *zbolaty*, *zgnęziony*.

TRARICCO, v. TRARICCO.

TRARRE, v. a. difett. *ciągnąć*
wlec, v. TIRARE. Trar molto
debil fianco oltra non puote
Tass. Ger. = *wyciągnąć*,

dobyć, otrzymać. Non potendo trarne altra risposta, alla madre il dissero, *Bocc.* — profitto, utilità, piacere, conforto, *ciagnąc z czego korzystać, mieć z czego przyjemność, pociechę.* = *wyдостаć, wydobyć.* Trasseci l'ombra del primo parente, *ec. D. Inf.* = *wyciągnąć, wyrwać.* O se essi mi cacciassero gli occhi, o mi traessero i denti, *ec. a che sare' io?* *Bocc.* = *ściagnąć.* Io voglio che noi gli traiamo quelle brache, *Bocc.* = *wyciągnąć, wyrozumieć.* Tutto in sè medesimo si rodea, non potendo dalle parole dette dal barattiere cosa del mondo trarre, *Bocc.* = *po-ciagnąć, przyciągnąć.* Questi cotanti mercatanti s'ingegnano d'aescare e di trarre nel loro amore, e già molti ve n'hanno tratti, *Bocc.* = *odciągnąć.* Acciocchè esse da così fatto servizio nol traessero, *Bocc.* = *uwolnić.* Il senno di grandissimi pericoli trae il savio, *Bocc.* = *podnieść na wyższy stopień.* E già erano tratti alle curule Sizio e Arrigucci, *D. Par.* = *wywozić, ród.* Fiero per gli avi suoi, ch'egli traeva da' denti del dragone già sacro a Marte, *Bent. Teb.* = *ciskać, rzucić, miotać.* Ricolto di terra un buon sasso, *ec.* il trasse nel destro braccio del terzo giovane, *Fir. As.* = *Trarre a capo alcuna cosa, doprowadzić co do końca.* — ad effetto, *uskutecznić.* = *Trarre a sorte, per sorte, ciągnąć losy, losować.* = *Trarre calci, wierzgać.* = *Trarre costruito, ciągnąć korzystać.* = *Trarre d'ale, siegać (o wzroku).* E quanto l'occhio mio potea trar d'ale, *ec.* questa cornice mi pareva cotale, *D. Purg.* = *Trarre del capo, wybić co komu z głowy.* = *Trarre del mondo, fig. sprzątnąć ze świata.* = *Trarre del seminato, zbici z tropu.* — di senno, di cervello, *obrać z rozumu, obłąkać.* — d'impaccio, *uwolnić z kłopotu.* — d'inganno, *wywieść z błędu.* = *Trarre di vita, wyżyć z życia.* = *Trarre fuori, wyciągnąć, wydobyć, dostać.* — fuori la spada, il coltello, *dobyć szpady, noża.* = *Trar guai, sospiri, jęczeć, westchnąć.* = *Trarre i dadi, rzucić kości.* Il dado è tratto, *v. DADO.* = *Trarre il piede d'alcun luogo, cofnąć się z kąd.* = *Trarre la fame, la sete, zaspokoić głód, i t. d.* = *Trarre la vita, prowadzić życie.* — le notti, i giorni, *przepędzać nocy, dni.* Così agli amici boschi tornando, ho tratto i

di felici, *Tass. Ger.* = *Trarre sangue, puszczać krew.* = *v. n. isć, pójść, biedz, pobiedz, przybiedz.* Conoscendo gli Giudei di Tessalonica, che Paolo avea predicato in Berroem la parola di Dio, trassono là, *ec. Cavalc. Att. Apost.* = *ciągnąć się, zbiegać się, kupić się.* E come a messaggeri che porta olivo, tragge la gente, per udir novelle, *ec. D. Purg.* = *dążyć, zmierzzać.* Non è vero amore quello il quale trae solo al proprio suo utile, *V. SS. PP.* = *wpadać (o kolorach).* Lasciandosi dietro un vapor cenerognolo, traendo allo stagneo, *M. Vill.* = *wierzgać.* Il mulo trasse, e diègli un calcio nel capo, *ec. Nov. ant.* = *wystawić wexel na kogo.* = *dąć, wiać.* = *Trarre da uno, być podobnym.* = *Trarre nel segno, prop. e fig. trafić do celu.* — di punto, di taglio, *klóć, ciąć, rąbać.* = *v. r. zbliżyć się.* Trassimi a que' tre spiriti, che ristretti erano per seguire altro cammino, *Petr.* = *schodzić się, zbiegać się.* Gli uomini tutti a riguardar la giovane si traevano, *Bocc.* = *mieć pociąg do czego.* E perchè egli alla nobiltà del padre, e non alla mercatanzia si traesse, non l'aveva il padre voluto mettere ad alcuno fondaco, *Bocc.* = *powściągnąć się.* Infino al fiume di parlar mi trassi, *D. Inf.* = *cofnąć się.* Sordel si trasse, e disse: voi chi sete, *D. Purg.* = *ściagnąć z siebie.* Si spogliò in farsetto, e trassesi i panni di gamba, *Bocc.* — le brache, *spuścić spodnie.* = *Trarsi avanti, wystąpić na przód.* — addietro, *cofnąć się.* = *Trarsi del capo alcuna cosa, wybić co sobie z głowy.* = *Trarsi di testa o di capo, uchylić czapkę, kapełusz.* E trattosi di testa, fece riverenza, *Lasc. Nov.* = *Trarsi la voglia, le voglie, v. CAVARSI.*

TRARUPATO, —TA, ad. + *urwisty.* [kiwać.]

TRASALTARE, v. n. wyska-

TRASAMARE, v. a. kochać

namiętnie.

TRASANDAMENTO, s. m. —

TURA, s. f. zaniechanie, opie-

szczość.

TRASANDARE, v. n. przejść

za daleko, zapędzić się. = zbo-

żyć z drogi. = fig. wystąpić

z granic, przekroczyć granice.

Quantunque ec. siccome i giova-

ni amanti molto spesso fanno,

trasandasse, *Bocc.* = v. a. przejść,

przewyższyc. = pominąć, opu-

ścić, zaniechać. Avendo molte

cosa trasandate cominciò, *Dav.*

Tac. An.

TRASATTARSI, v. r. + *prze-*

właszczyć, opanować.

TRASCANNARE, v. a. prze-

motać, przewinać nici, i t. d.

TRASCEGLIERE, v. a. ir. wy-

bierać, przebierać.

TRASCEGLIMENTO, s. m. TRA-

SCELTA, s. f. wybieranie, wybór.

TRASCETTO, —TA, p. ad.

wybrany starannie.

TRASCENDENTALE, ad. m. f.

Filos. transcendentálny, ogólny.

TRASCENDENTE, ad. m. f.

wyższy, przewyższający. =

Geometria —, *geometryja tran-*

scendentálna, używająca ilo-

ści nieskończenie wielkich lub

małych.

TRASCENDENZA, s. f. TRA-

SCENDIMENTO, s. m. znaczna

wyższość.

TRASCENDERE, v. a. en. prze-

wyższać, wznosić się, przecho-

dzić. Colui, lo cui saver tutto

trascende, *D. Par.*

TRASCERRE, v. TRASCEGLIERE.

TRASCINARE, v. TRASCINARU.

TRASCOLARE, v. n. e. r.

+ *mienić się, błądząc.*

TRASCORRENTE, ad. m. f.

przebiegający. = przemijający.

TRASCORRENTEMENTE, v.

TRASCORREVOLMENTE.

TRASCORRERE, v. n. ir. za-

biedz, zająć. Ma d'un ragiona-

mento in un altro dove siamo noi

trascorsi? *Gal. Dial.* E se guardi

al principio di ciascuno (conven-

to), poscia riguardi là dove è tra-

scorso tu vederai dal bianco fatto

bruno, *D. Par.* = *zadaleko się*

zapędzić, posunąć, wyjść z granic

umiarkowania. Essendo le

donne di Firenze molto trascorse

in soperchi ornamenti ec. fue so-

pra ciò provveduto, *G. Vill.* E

tanto ognun trascorse, d'una pa-

rola in un'altra villania, che Uli-

vieri il pugno innanzi porse, *L.*

Pulc. — ad atti crudeli, *posu-*

nać się do czynów okrutnych.

= v. a. *przebiegać.* — un paese,

un libro, *przebiegać kraj, i t. d.*

Già, s' i trascorro il ciel di cer-

chio in cerchio nessun pianeta a

pianger mi condanna, *Petr.* =

przepędzać czas. Io non trascor-

si la puerile età oziosa, *Bocc.* Egli

nel seno d' un'altra giovane lieto

trascorre il fuggevole tempo,

Bocc. = *pominąć.* E trascorren-

do di dire come Giove fu bisavo-

lo ec. *Ovid. Pist.* = *dotknąć*

czego z lekka, napomknąć o

czem.

TRASCORREVOLE, ad. m. f.

przemijający.

TRASCORREVOLMENTE,

TRASCORSIVAMENTE, av. *pobieżnie*

napomykając o czem.

TRASCORRIMENTO, s. m.

przebieganie. = Trascorrimen-
to di tempo, *bieg, upływ czasu.*

TRASCORSO, s. m. *pomija-
nie, = błęd, omyłka.*

TRASCORSO, —SA, p. ad. v.
TRASCORRERE.

TRASCritto, —TA, p. ad.
przepisywany.

TRASCRIVERE, v. a. ir. prze-
pisywać.

TRASCURAGGINE, TRASCU-
RANZA, TRASCURATAGGINE, TRAS-
CURATEZZA, s. f. *niedbałość, o-
pieszałość, zaniedbanie.*

TRASCURANTE, ad. m. f. nie-
dbały, opieszale.

TRASCURARE, v. a. *zanie-
dbać, zaniedbać; nie dbać, nie
stać o co.*

TRASCURATACCIO, —CIA,
ad. peg. *nieznośny niedbalec.*

TRASCURATAMENTE, av.
niedbale, opieszale.

TRASCURATO, —TA, ad. nie-
dbały, opieszale, niepamiętny.

= nierozważny. = p. ad. v.
TRASCURARE.

TRASCURATORE, s. m. —TRI-
CE, s. f. *niedbalec.*

TRASECOLARE, v. n. e r.
*odchodzić od siebie z zadzi-
wienia.* [słyszec się.

TRASENTIRE, v. a. e n. prze-
TRANSFERIBILE, ad. m. f. da-
jący się przeniesić.

TRASFERIMENTO, s. m. prze-
niesienie.

TRASFERIRE, v. a. ir. prze-
nosić. = v. r. przenosić się.

TRASFIGURARE, v. a. prze-
mienić, przeobrazić. = v. r. prze-
mienić się. Il diavolo si trasfigurò
in abito e in figura d' una femmi-
na giovane, Pass.

TRASFIGURAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. *przekształcenie,
przemienienie.* — di G. C. prze-
mienie Pańskie.

TRASFONDERE, v. a. ir. prze-
łać. = fig. *przełać, przeniesić
na kogo.*

TRASFONDIBILE, ad. m. f.
dający się przełać.

TRASFONDBILE, ad. m. f.
dający się przekształcić

TRASFORMARE, v. a. prze-
kształcić. = v. r. przekształcić
się.

TRASFORMATORE, s. m. —
TRICE, s. f. *przekształciiciel.*

TRASFORMAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. *przekształcenie.*

TRASFUSIONE, s. f. *przeła-
nie.* [lanj.

TRASFUSO, —SA, p. ad. prze-
TRASGREDIRI, v. a. ir. prze-
kroczyć, przestąpić.

TRASGRESSIONE, s. f. TRA-
SGREDIMENTO, s. m. *przekrocze-
nie, wykroczenie.* = ustep, zło-
czenie.

TRASGRESSORE, TRASGRE-
DITORE, s. m. *przekroczyciel.*

TRASLATARE, v. a. prze-
nieść. Il cantor dello Spirito san-
to che l' Arca traslatò di villa in
villa, D. Par. = *przemienić.* =
przełożyć, przetłumaczyć. =
v. r. *przenieść się.* Lo imperio
de' Romani si traslatò di Roma in
Grecia per Costantino, G. Vill.

TRASLATIVAMENTE, TRA-
SLATAMENTE, av. *przenośnie.*

TRASLATIVO, —VA, ad. prze-
nośny.

TRASLATO, —TA, ad. prze-
niesiony. = *przenośny.* = s. m.
przenośnia.

TRASLATORE, TRASLATATORE,
s. m. *tlumacz.*

TRASLAZIONE, TRASLAZIO-
NE, s. f. *traslatamento*, s. m.
przeniesienie. = Eccl. prze-
niesienie biskupa do innej dy-
cezyi. — delle reliquie de' santi,
przeniesienie relikwii święte-
go. = *przenośnia.* = przekład,
tlumaczenie.

TRASMARINO, —NA, ad. za-
morski. [słac.

TRASMETTERE, v. a. ir. prze-
TRASMETTITORE, s. m. prze-
syłacz.

TRASMIGRARE, v. n. prze-
siedlić się, wywędrować. = v. r.
zamienić się.

TRASMIGRAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. *przesiedlenie.* =
Trasmigrazione dell' anime, Fi-
los. *przechodzenie dusz.*

TRASMISIBILE, ad. m. f. da-
jący się przestac. [słanie.

TRASMISSIONE, s. f. prze-
TRASMODAMENTO, s. m. TRA-
SMODANZA, s. f. *przebranie miary.*

TRASMODARE, v. n. e r. prze-
bierać miarę.

TRASMUTABILE, ad. m. f. da-
jący się odmienić.

TRASMUTARE, v. a. prze-
mienić, zmienić, odmienić. =
przeniesić. Fu trasmutato d' Ar-
no in Bacchiglione, D. Inf. = v.
r. *odmienić się.* Il giudizio eter-
no non si trasmuta, D. Par. =
przeniesić się. A Vinegia, d' ogn
bruttura ricevitrice, si trasmutò
Bocc.

TRASMUTAZIONE, s. f. —
MENTO, s. m. *przemienienie.*

TRASOGNAMENTO, s. m. ma-
rzenie.

TRASOGNARE, v. n. *marzyć,
roić sobie.*

TRASOGNATO, —TA, ad.
rozmarzony, odurzony.

TRASONERIA, s. f. *chętli-
wość, samochwalstwo (od Tra-
sona chetliwego żołnierza
w Eunuchi Terencyusza).*

TRASORDINARE, v. n. prze-
brać miarę.

TRASORDINATAMENTE, av.
bez miary, niezmiernie.

TRASORDINE, s. m. *nieu-
miarkowanie, zbytek.*

TRASPARENTE, ad. m. f. prze-
zroczysty. [przezroczystość.

TRASPARENZA, —ZIA, s. f.
TRASPARERE, TRASPARIRE, v.
n. ir. *przezierać, przeglądać
przez co przezroczystego.* E
trasparean, come festuca in ve-
tro, D. Inf. Le sue vesti mi lascia-
vano trasparire i contorni di quel-
le angeliche forme, U. Fosc.

TRASPIANTAMENTO, s. m.
przesadzanie.

TRASPIANTARE, v. a. e n.
przesadzać. = fig. *przenieść,
przesiedlić.*

TRASPIRABILE, ad. m. f.
*wychodzący na wierzch przez
przedek czyli przez poty.*

TRASPIRARE, v. n. *wyzie-
wać, potnieć.* = fig. *wychodzić
na wierzch, przebijac się, wy-
glądać.* Dal volto della maggior
parte degli uomini traspira qual-
che volta, loro malgrado, la ve-
rità, Beccar. D. e P. Le sue leg-
giadre forme traspiravano dal vo-
lo che le scendea a' piedi, Ver.
Nott. rom.

TRASPIRAZIONE, s. f. *Fisiol.*
*przedek czyli wyziew skóry,
potnienie.*

TRASPONERE, TRASPORRE, v.
a. ir. *przesadzać.* = fig. *unieść,
wprawić w uniesienie.* = prze-
kładać. [sizione.

TRASPONIMENTO, v. TRASPO-
NIBILE, ad. m. f.
dający się przeniesić.

TRASPORTAMENTO, s. m.
przeniesienie, przewożenie, =
przełożenie wyrazów.

TRASPORTARE, v. a. prze-
nosić. — con carro o carretta,
przewozić. = *unosić, prowa-
dzić.* Io mi rimango in signo-
ria di lui (dell' amore), che mal
mio grado, a morte mi trasporta,
Petr. Turno ec. trasportato da'
suoi cavalli, ec. in se confuso e
dubbio se ne stava, Car. En. =
fig. *unieść, wyprowadzić z gra-
nic.* Tu ti lasci agl' impeti dell'
ira —, Bocc. *Trasportato dallo
sdegno, uniesiony gniewem.* =
przekładać, tłumaczyć. = Tra-
sportare le ragioni, i dritti, fig.
przeniesić na kogo swe prawa.
= v. r. *przenieść się.*

TRASPORTATORE, s. m. —
TRICE, s. f. *przenosiiciel.*

TRASPORTAZIONE, s. f. *prze-
niesienie.* = Gram. *przekładnia.*

TRASPORTO, s. m. *przenie-
sienie.* = fig. *ustąpienie praw.*
= *uniesienie radości, gniewu.*
= *przewóz, transport.* Basti-
mento di —, statek przewozowy.

TRASPOSIZIONE, s. f. *przełożenie*.

TRASPOSTO, —TA, p. ad. v. TRASPONERE.

TRASRICCHIRE, v. a. ir. *niezmiennie wzbogacić*.

TRASSALTARE, v. r. *napaść, uderzać na siebie*. Si Trojani ed Achivi trassaltandosi, batteansi, *Salvin. Iliad.*

TRASSINARE, v. a. *macać, dotykać*. = fig. *złe traktować*.

TRASTULLA, ad. f. erba—, v. ERBA.

TRASTULLARE, v. a. *bawić*. Al — i fanciulli intendea, *Bocc.* = v. r. *bawić się, igrać*. E dopo la cena al modo usato cantando e ballando si trastullarono, *Bocc.* Fortuna co' mortali si trastulla, *Fort. Ricc.* = *bawić się z kobietą*. Per lungo spazio con lei si trastullò, *Bocc.*

TRASTULLEVOLE, ad. m. f. *zabawny, ucieśzny*.

TRASTULLO, s. m. *zabawa, rozrywka, igraszka*. Trastulli puerili, *zabawy, igraszki dzieciinne*. = fig. *igrzysko*. Lungamente — della fortuna era stata, *Bocc.*

TRASUDAMENTO, s. m. — zione, s. f. *przeciekanie, sqczenie się*.

TRASUDARE, v. n. *pocić się mocno*. = fig. *saczyć się*.

TRASUMANARE, v. n. *Teol. stać się z człowieka Bogiem*. —, *significar per verba non si poria* (potrebbe), *D. Par.*

TRASVERSALE, ad. m. f. *poprzeczny, ukośny*.

TRASVERSALMENTE, av. *poprzecznie*.

TRASVERSO, —SA, ad. *poprzeczny, ukośny*.

TRAVIARE, v. TRAVIARE.

TRASVOLARE, v. n. *szybko lecieć*. = fig. *wzlecieć do Boga*. = *przelecieć*.

TRASVOLGERE, v. STRAVOLGERE.

TRATTA, s. f. *pociągnięcie, szarpnięcie*. Fermasi di tutta sua forza, e dà si gran tratta, che ruppe tutti i legami, *Tav. Rit.* = *dosięgłość pocisku, strzał*. = *transport zboża, towarów*. — de' Negri, *handel Negrami*. = *ciągnienie losów*. Aver la tratta, *być wyciągnięty losem*. = *rzut sieci, ton*. = *chyłrość, podstęp*. = *ciąg, ciąg, pasmo, tłum*. E dietro le venia si lunga tratta di gente, che ec., *D. Inf.* = *Tratta di corda, di fune, di colla, v. CORDA*. = *wexel*. = *wystrzał*.

TRATTABILE, ad. m. f. *giętki w dotknięciu*. = fig. *łagodny, powolny*.

TRATTABILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *giętkość*. = fig. *łagodność, powolność*.

TRATTABILMENTE, av. *dotykalnie*.

TRATTAMENTO, s. m. *mo-wa, rzecz*. = *traktowanie, negocjacja*. = *spisek, knowanie*. = *traktament, obejście się, przyjęcie*.

TRATTARE, v. a. *macać, dotykać, obracać w rękę, władać czem*. — il brando, *władać orężem*. Tenera ancor con pargoletta destra trattò l'asta e la spada, *Tass. Ger.* Ben marinari hai tu che sarte e vele sanno —, *Mont.* = *wzruszać, poruszać*. Trattando l'aere coll'eterne pene, *D. Purg.* = *traktować (mówić, pisać) o czem*. Che de' color non può — il cieco, *Salv. Ros. Sat.* = *traktować, negocjować, godzić, jednać*. Soleva essere il loro mestiere, e consolarsi la lor fatica in trattar paci ec. o trattar matrimonj, parentadi e amista, *Bocc.* = *traktować, częstować*. I Toscani mugnai legislatori gli trattano da porci colla crusca, *Salv. Ros.* = *Trattare alcuno bene o male, dobrze lub źle kogo traktować*. = *Si tratta, mówi się o czem, idzie, chodzi o co*. Del mio destino si tratta, *idzie tu o mój los*. L'affare di cui fra noi si tratta, *interes o którym jest mowa między nami*.

TRATTATELLO, TRATTATINO, s. m. *dim. krótki traktat, krótka rozprawa*. Ho scritto nel medesimo idioma (il volgare) questo ultimo mio —, *Gal. Lett.*

TRATTATO, s. m. *traktat, umowa, ugoda*. Dopo lungo — de' miei parenti e di quei di Sofronia, essa è divenuta miasposa, *Bocc.* = *traktat, dzieło*. = *spisek, knowanie*. = *Il re Piero di Raona per — di messer Gian di Procida l'isola di Cicilia ribellò*, *Bocc.*

TRATTATORE, s. m. *negocjator, pośrednik*. = *knujący spiski*. = *thumacz, wykładacz*.

TRATTAZIONE, v. TRATTAMENTO.

TRATTEGGIAMENTO, s. m. *strychowanie piórem*.

TRATTEGGIARE, v. n. *robić strychy*. = *żartować*.

TRATTEGGIO, s. m. TRATTEGGINO, *dim. linie pociągnięte wpoprzek przez inne*.

TRATTENERE, v. a. ir. *bawić, zabawiać*. = *wstrzymywać*. — le risa, *wstrzymywać się od śmiechu*. — le lagrime, *wstrzymywać łzy*. = v. r. *bawić się*. = *zatrzymać się, ba-*

wić się gdzie, przemieszkować, przebywać.

TRATTENIMENTO, s. m. *zabawa, rozrywka*. = *zatrzymanie, opóźnienie*. = *utrzymanie*.

TRATTENITORE, s. m. *zabawiający*. = *osoba mająca staranie o gościach po duobrach*. [*U. TRATTENERE*].

TRATTENUTO, —TA, p. ad. TRATTEVOLE, v. TRATTABILE.

TRATTO, s. m. *ciąg, pociąg*. — di corda, v. CORDA; fig. *męka, przykrość*. — della bilancia, *przechylenie szali*. = *strych piórem lub pedzlem*. = *ślad zostawiony na piasku przez węża*. Vedemmo per la rena le vestigie del tratto d'un dragone, *V. SS. PP.* = *przeciąg, przeszczerzenie*. E lungo tratto di lontan scoprii i larghi campi e le diverse strade, *Ar. orl.* = *figiel, sztuczka, psikus*. Questo è Malagigi, e de' suoi tratti, *L. Pulc.* = *dogodna pora, zręczność*. Egli è meglio perdere un amico, che un bel tratto, *Cecch. Dot.* = *maniera, ułożenie*. Persona di bel tratto, *osoba pięknie ułożona*. = *żart, dowcip, concept*. Certo che gli Spagnuoli han di bei tratti, *Bern. Orl.* = *Dare, fare, tirare i tratti, robić ostatnie podrygi, kończyć*. Dar l'ultimo tratto, *skonać*. = *Dare il tratto, skłonić się, zdecydować się*. Dare il tratto alla bilancia, *przechylić szalę*; fig. *skłonić, zdecydować wahającego się*. = *Fare un bel tratto, pięknie się popisać*. = *Vincerla del tratto, uprzędzić kogo*. = *Av. in un medesimo tratto, jednym ciągiem, zarazem*. Dirò d'Orlando in un medesimo tratto cosa non detta in prosa mai, *nè in rima, Ar. Orl.* Ad un tratto, in un tratto, tutto a un tratto, *od razu, nagle, raptem, zarazem*. Troppi danari ad un tratto hai spesi in doicitudine, *Bocc.* Come falcon ec. di cielo in un tratto a terra scende, *Bern. rim.* Nè duo mariti ella può avere a un tratto, *Ar. Orl.* Al (di) primo tratto, *zrazu, z początku*. Innanzi tratto, *przed czasem, uprzednio, naprzód*. Ma innanzi tratto gli levò la strada, che non potè fuggir verso il castello, *Ar. Orl.* Tratto tratto, a ogni tratto, *od czasu do czasu, kiedy niekiedy, raz po raz, co chwila*. Tratto tratto si fermava a tender l'orecchio, a traguardare per le fessure delle imposte sdruccite, *Manz.* M'interrompo a ogni tratto, *U. Fosc.*

TRATTO, —TA, p. ad. v. TRARRE. — a sorte, *wyciągnięty*

iosem. = *wyjety, wzięty*. Grineo soprannome d' Apollo tratto dal luogo, nel quale era adorato, *Salvin*.

TRATTORE, s. m. *ciągnący*. Trattor d' arco, di frecce, *strzelec biczny*. = *traktyernik*.

TRATTORIA [—tò-ri-a], s. f. v. **TRAJETTORIA**. = [ri-a], *traktyernia*.

TRATTOSO, —SA, ad. *grze-czny, uprzejmy*.

TRATTUZZO, s. m. dim. *kre-ska, znaczek*.

TRAUCCIDERSI, v. r. *zabi-jąc się nawzajem*.

TRAUDIRE, v. n. ir. *przesly-szec się*. Quivi abitan le maghe, che incantando fan *traveder* e *traudir* ciascuno, *Tass. Amint*.

TRAVAGLIA, s. f. †. **TRAVAGLIAMENTO**, s. m. *męka, katusza*.

TRAVAGLIANTE, ad. m. f. *pracowity*.

TRAVAGLIARE, v. a. *męczyć, dręczyć, trapić, nekac, dokuczać*. I guerrier di Baldon son mal disposti, perchè la fame in campo gli travaglia, *L. Lipp.* = v. n. *pracować, trudzić się*. Tempo da —, quanto è il giorno, *Petr.* = *trapić się, dręczyć się, mazać się, biedować*. O voi che travagliate, ec. venite a me, *Petr.* = v. r. *wtrącać się, wdawać się*. Poco si travagliò ne' fatti d' Italia, *G. Vill.* = *sta-rac się, usiłować*. Invano spessamente si travagliavano i Fiorentini di conquistarla, *G. Vill.* = *suszyć sobie głowę, mazać się*. Si travagliavano il cervello in trovar l' oro nel loto, *Salvin.* = *Travagliar la zuffa, bić się, walczyć*. Talchè nel travagliar la zuffa, l' esercito de' Volsci ec. si trovò ad un tratto rinchiuso tra gli steccati, *Mach. Disc.* = *toczyć się*. Mentre che questa guerra con il Duca si travagliava, fu fatto gonfaloniere ec. *Mach. Stor.*

TRAVAGLIATAMENTE, av. *pracowicie, móżolnie*.

TRAVAGLIATORE, s. m. *trapi-ciel, dręczyciel*. = † *kuglarz*.

TRAVAGLIO, s. m. *kłatka na konie chimeryczne*. Ch' io so domar la bestie ne —, *L. Pulc.* = *praca móżolna*. Omai serra gli ordinghi e le ciabatte chiunque lavora e vive in sul —, *L. Lipp.* = *trud, fatyga*. Il dispiacer ch' io piglio del non profittevo — che voi prendete per accender questo fuoco ec. *Fir. Disc.* = *ucisk, utrapienie, udrczenie, cierpienie*. Sofferendo tanto di pena e di —, che egli non aspet-tava se non la morte, pensò ec. *Nov. ant.* = *ból*. Grandissimi travagli nello stamaco, *Red. Cons.*

TRAVAGLIOSAMENTE, av. *boleśnie, dolegliwie*.

TRAVAGLIOSO, —SA, ad. *bolesny, dolegliwy*. [ból]

TRAVAGLIUCCIO, s. m. *lekki* **TRAVALICAMENTO**, s. m. del tempo, *upływ czasu*. = fig. *przekroczenie*.

TRAVALICARE, v. a. *prze-być, przejść, przepawić się*. = fig. *przeskoczyć, pominąć*. = fig. *przekroczyć, przestąpić*. = v. n. *przechodzić*. D' un ragio-namento in altro travalicando, pervennero a dire delle lor donne, *Bocc.*

TRAVASAMENTO, s. m. *prze-lanie*.

TRAVASARE, v. a. e n. *prze-lać z naczynia do naczynia*. = fig. *odmienić*.

TRAVATA, s. f. *machina wo-jenna pod zasłoną której po-stępowano do szturmu*. Accostatosi con gatti e travate al fosso e alla muraglia della fortezza, *Guicc. Stor.*

TRAVATURA, s. f. *belko-wanie*.

TRAVERE, s. f. *belka, tram*. Veder la festuca nell' occhio altrui e non la trave nel proprio, *prov. żdźbło w oku bliźniego widzieć, a w swoim nie widzieć belki*.

TRAVERDERE, v. n. ir. *pomy-lić się w widzeniu, przesłepić*. **TRAVEDIMENTO**, s. m. *prze-słepienie*.

TRAVEDUTO, —TA, p. ad. v. **TRAVERDERE**.

TRAVEGGOLE, s. f. pl. *kurza ślepota*. Aver le —, *mieć kurzą ślepotę, niedowidzieć*. = *Far venire le —, omamici, osłepić*.

TRAVERSA, s. f. *deska i t. d.* *poprzeczna, krzyżownica*. = *droga poprzeczna*. = av. *Alla —, wpoprzek*; fig. *naopak; na-przekór*. = fig. *przeciwność*.

TRAVERSALE, ec. v. **TRASVERSALE**, ec.

TRAVERSAMENTO, s. m. *przebycie, przejście*. = *prze-pierzenie*.

TRAVERSARE, v. a. *przebyć, przejść*. Limosinando traversò l' isola, *Bocc.* = *wyciągnąć wpoprzek*. = *Traversare la via ad alcuno, zagrozić, zastąpić komu drogę*. = v. n. *iść, biedz, płynąć wpoprzek*.

TRAVERSARIA, s. f. *niewód*. I pesci si pigliano con reti di diverse generazioni, cioè con iscor-ticaria in mare, e con — ne' luoghi di fiumi, *Cresc.*

TRAVERSATO, —TA, p. ad. v. **TRAVERSARE**. = ad. *w paski, w prążki*. Ma una calza sola di mezzata e traversata di tre o

quattro colori, *Fr. Sacch.* = *Ca-vallo hen traversato, koń grubo-plaski*.

TRAVERSIA, s. f. *wiatr prze-szkadzający okrętom wypłynąć z portu lub z rzeki*. = fig. *prze-ciwność*.

TRAVERSO, s. m. *poprzek*. = *uderzenie, cięcie wpoprzek*.

TRAVERSO, —SA, ad. *po-przeczny, ukośny*. = *w paski, w prążki*. = fig. *przeciwny, niepomysłny*. = *przykry, nie-znośny*. = av. *A, in, per, da traverso, wpoprzek, ukośnie*. Dare a traverso, *zaprzeczać temu co kto mówi*. Guardare a —, *krzywo na kogo patrzeć*.

TRAVESTIMENTO, s. m. *przebranie, maskarada*.

TRAVESTIRE, v. a. ir. *prze-brac*. = v. r. *przebierać się*. = fig. *ukrywać się, maskować się*.

TRAVIAMENTO, s. m. *zbo-czenie z drogi, zbłądzenie*.

TRAVIARE, v. a. *sprowa-dzić z drogi, obłąkać*. = v. n. *blądzić, zabłądzić*. Chi giù, chi sù, chi qua, chi là travia, *Ar. Or.* = fig. *pleść, bredzić*.

TRAVIATORE, s. m. —**TRI-CE**, s. f. *sprowarzający i t. d. z drogi*.

TRAVICELLO, **TRAVICELLET-TO**, s. m. dim. *żerdź, belezka*. = *łata na krokwiach*.

TRAVISAMENTO, s. m. *za-maskowanie*.

TRAVISARE, v. a. *przebrać, zamaskować*. = fig. *podejść, oszukać*. = v. r. *przebrać się*.

TRAVISO, s. m. *maska*.

TRAVOLARE, v. n. *przele-cieć na wylot*.

TRAVOLGERE, v. a. ir. *prze-wrócić do góry nogami, lub na drugą stronę*. Mirabilmente apparve esser travolto ciascun dal mento al principio del casso, *D. Inf.* = *Travolgere gli occhi, wy-wracać, zawracać oczy*. Ebbro di stizza, e cieco di furore, travolge gli occhi, *Bern. Or.* = *obrócić w co*. Quella scellerata, che travolto gli avea in mirto silvestre il viso umano, *Ar. Or. Fur.*

TRAVOLGIMENTO, s. m. *przewrócenie*.

TRAVOLTARE, **TRAVOLVERE**, v. **TRAVOLGERE**.

TRAVOLTO, —TA, p. ad. v. **TRAVOLGERE**.

TRAVONE, s. m. *accr. duża belka*. [GOLE]

TRAVEGGOLE, v. **TRAVEG-TRE**, s. m. *trzy*. A tre a tre, *po trzech*. Tre tanti, o tre cotanti, *trzy razy tyle, troj-nasób*.

TREBBIA, s. f. *cep*. = fig. *bicz, plaga*.

TREBBIANO, s. m. wino słodkie toskańskie.

TREBBIARE, v. a. młócić. = fig. chłostać, karać. = ciąć, pociąć.

TREBBIATURA, s. f. młócba. = fig. chłosta. = kije.

TREBBIO, s. m. v. TRIVIO. = rozrywka, zabawa. Stare a —, bawić się na wsi. Dove fosse alcun — di donne, *Fir. Disc.* Volere il —, żartować.

TRECCA, s. f. przekupka.

TRECCARE, v. n. przedawać owoce, leguminy, i t. p. = fig. oszukiwać.

TRECCERIA, s. f. przekup. = Fig. oszukiwstwo, szalbierstwo. = spisek, kabala.

TRECCIERO, —RA, ad. należący do przekupnia, przekupki. = fig. oszustowski, szalbierski.

TRECCIA, s. f. warkocz, kosa. = fig. winna gałązka.

TRECCIARE, v. a. pleść, spletać.

TRECCIERA, s. f. wstążka wpleciona w warkocz.

TRECCOLA, v. TRECCA.

TRECCONE, s. m. przekupień wiktualów.

TRENTESIMO, —MA, ad. trzeciśmy.

TRENTISTA, s. m. pisarz włoski XIV wieku.

TRECENTO, s. num. trzysta. Autori del —, pisarze włoscy XIV wieku: Dante, Boccaccio, Petrarca.

TRENTICESIMO, —MA, ad. trzynasty.

TREDICI, s. num. trzynaście.

TREGENDA, s. f. wesele czarownic, upiór, strachy nocne. = zgraja, gromada. Perché quaggiù nel piano è la —, che viene alla volta del castello, *L. Lipp.*

TREGGEA, s. f. cukierki, konfekty.

TREGGIA, s. f. wózek bez kół nakształt sani do wleczenia słomy, siana. = scherz. karetka.

TREGGIATORE, s. m. ten co wlecze co na sankach.

TREGUA, s. f. rozejm, zawieszenie broni. Conchiudere, far —, zawrzeć rozejm. Disdire la —, wypowiedzieć rozejm. Romper la —, zerwać rozejm. = odpoczynek. Dar —, dać pokój, popołgować (o chorobach). È un male che non dà mai —, *Red. Cons.* = przerwa. Le sue permutazioni non han triegue, *D. Inf.* = Tregua di Dio, przerwa ubijatyk feudalnych średnich wieków w czasie adwentu i wielkiego postu.

TREMACUORE, s. m. drzenie serca.

TREMAMENTO, s. m. drzenie. [nie.]

TREMARE, v. n. drzeć. — di paura, drzeć ze strachu. — come una verga o foglia, drzeć jak listek. Finito questo la buia campagna tremò si forte, *ec. D. Inf.* = drzeć ze strachu.

TREMARELLA, s. f. trwoga, popłoch. Aver la —, bać się, lekkać się. [drżący.]

TREMEBONDO, —DA, ad. TREMENDAMENTE, av. strasznie. [szny.]

TREMENDO, —DA, ad. stramentina, s. f. Bot. terpenolynowe drzewo.

TREMILA, TREMILIA, s. num. trzy tysiące. [drżączka.]

TREMITO, s. m. dresszcz. TREMOLA, v. TORPEDINE, TORPIGLIA.

TREMOLARE, v. n. drgać. = drzeć, drgać, migać się (o świetle). = drzeć, drgać (o głosie). = zachwiać się. = s. m. kołysanie się wody, fali. Di lontano conobbi il — della marina, *D. Purg.* [czka.]

TREMOLINA, s. f. Bot. drżaczka.

TREMOLIO, s. m. drzenie. — di suono, di voce, drganie głosu.

TREMOLO, —LA, * TREMOLOSO, —SA, † ad. drżący.

TREMORE, s. m. drzenie. = Med. tremor di cuore, drganie serca. — frigorifico, dresszcz. = drganie głosu. = drzenie z bojaźni. [cy.]

TREMOROSO, —SA, ad. drżący.

TREMULA, s. f. osika, osiczyna. [TREMOLOARE, ec.]

TREMULARE, TREMULO, v. TREMUOTO, TREMOTO, s. m. trzęsienie ziemi.

TRENO, s. m. v. TRAINO. = pociąg, zaprzęgi, i t. d. — dell'artiglieria, pociągi artyleryj.

= Treno di batelli, statki przywiązane jeden za drugim i ciągnięte pod wodę. = Treni, treny, wiersze śpiewane przez płaczków na pogrzebach starożytnych. Treni di Geremia, treny Jeremiasza. [ści.]

TRENTA, s. num. trzydzieś.

TRENTACINQUESIMO, —MA, ad. trzydziesty piąty.

TRENTADUE, s. num. trzydziści dwa.

TRENTAMILA, s. num. trzydzieści tysięcy. = e TRENTACANNA, TRENTAVECCHIA, s. f. dziwłóg którym nianki dzieci straszą.

TRENTAQUATTRESIMO, —MA, ad. trzydziesty czwarty.

TRENTATRESIMO, —MA, ad. trzydziesty trzeci.

TRENTESIMO, —MÀ, ad. trzydziesty. = s. m. nabożeństwo żałobne trzydziestego dnia po śmierci. [stka.]

TRENTINA, s. f. trzydzieś.

TRENTINO, —NÀ, s. num. trzydziści jeden. Trentino libro, trentuna lettera albo libri trentuno, lettere trentuna, 31 książek, i t. d. = Dare nel trentuno, bass. popaść w tarapatę.

TREPIDARE, v. n. lat. drzeć ze strachu.

TREPIDAZIONE, TREPIDEZZA, TREPIDITÀ, s. f. drzenie ze strachu.

TREPIDO, —DA, ad. drżący ze strachu. = drżący.

TREPIÈ, TREPIEDE, s. m. trójnożek, dynarek.

TRESCA, s. f. dawny taniec z klaskaniem. = ruch nieustanny ręk. Senza riposo mai era la tresca delle misere mani, *D. Inf.* = fig. grono bawiących się osób, wesela kompania. Si trovava, benchè vecchio, a tafferugli, in giuochi e tresche con giovani, *Varch. Stor.* = kłopot. = fraszka, drobnostka.

TRESCARE, v. n. hasać, pląsać. E precedeva al benedetto vaso trescando alzato, l'umile Salmista, *D. Purg.* = bawić się, gzić się, swawolić. Per le camere tue fanciulle e vecchi vanno trescando, *Petr.* = krzgać się. E senza sapere bene spesso quello che e' si treschino, si travagliano molto in tutte le bisogne de' secolari, *Varch. Stor.*

TRESCATA, s. f. czeza gadanina.

TRESCHERELLA, s. f. dim. fraszka, drobnostka. Il re dell'infernal diavoleria con queste trescherelle a te m'invia, *L. Lipp.*

TRESCOPE, s. m. v. TRESCA.

TRESPOLO, TRESPIDO, s. m. kozły, kobylica. = fig. podpora.

TRIACA, s. f. dryakiw. = lekarstwo. = Esser triaca d'alcuno, być czym przeciwnikiem. Fai combattere insieme due cristiani, che la triaca son di pagania, *Bern. Orl.*

TRIANDRIA, s. f. Bot. gromada trzypięciokowa.

TRIANGOLARE, ad. m. f. trójkątny. [kątność.]

TRIANGOLARITÀ, s. f. trójkątność.

TRIANGOLO, s. m. Geom. trójkąt. — equilatero, trójkąt równoboczny. — isoscele o equicrura, trójkąt równoramienny. — scaleno, trójkąt różnobo-

czny. — rettangolo, trójkąt prostokątny. — ottusangolo, trójkąt rozwartokątny. — acuziangolo, trójkąt ostrykątny.

TRIARE, v. a. † wybierać,

oddzielać, odróżniać. E chi sa giudicare, e per certo triare lo falso dal diritto, ragione è l'nome ditto, Brun. Tes.

TRIBBIARE, v. a. *tluc*, *gruchotać*, *kruszyć*. = zamiast TREBBIARE, *mlócić*. Questa è la messe che quaggiù si tribbia? Menz.-Sat.

TRIBOLARE, v. a. *trapić*, *dreczyć*, *dokuczać*.

TRIBOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. *dreczyciel*, *dreczycielka*.

TRIBOLAZIONE, s. f. *strapienie*, *zmarwienie*, *frasunek*.

TRIBOLO, s. m. Bot. *buzdyganek*. — *acquatico*, *kotevka*. = *ciernie*, *glogi*. = fig. v. TRIBOLAZIONE. = *placz* na pogrzebie. = *kotewki* żelazne które dawniej rzucano dla zatrzymania jazdynieprzyjacielskiej.

TRIBOLOSO, —SA, ad. *dolegliwy*, *bolesny*.

TRIBU, s. f. *pokolenie*, na które się dawniej dzieliły niektóre narody. = Zool. e Bot. *pokrewienstwo*.

TRIBUNA, s. f. *mównica*, v. RINGHIERA.

TRIBUNALE, s. m. *trybunał*, *krzesło sędziego*. = *trybunał*, *sąd*. = Fig. II — *di Dio*, *trybunał Boga*. II — *della penitenza*, *trybunał pokuty*. = ad. m. f. *trybunałski*, *sądowy*.

TRIBUNALMENTE, av. na trybunale.

TRIBUNATO, s. m. *trybunał*, *urząd trybuna ludu w Rzymie*. = *trybunał*, *ciało prawodawcze w Francji 1800 — 1807*.

TRIBUNESCO, —CA, TRIBUNIZIO, —ZIA, ad. *trybunski*.

TRIBUNO, s. m. *trybun w Rzymie*, *obronca praw ludu*, *ustanowiony 494 r. przed Chrystusem*.

TRIBUTARE, v. a. fig. *oddać* *hold*.

TRIBUTARIO, —RIA, ad. *daniczny*, *płatący daninę*. = fig. *holdowniczy*.

TRIBUTO, s. m. *dań*, *dani-na*. Fig. (o rzekach wpadających). *Qual rapido torrente a cui più rivi portan* —, Bent. Teb. = *hold*.

TRICOLORE, ad. m. f. *trójkolorowy*.

TRICORDE, ad. m. f. *mający trzy cięciwy*. *Come d'arco tricolore tre saette*, ec. D. Par.

TRICUSPIDE, —DALE, —DATO, ad. *trójkoniczaty*.

TRIDENTATO, TRIDENTIERE, —RO, ad. m. *uzbrojony trójzębem*.

TRIDENTE, s. m. *widła trójzębne*. = *trójząb Neptuna*.

TRIEGUA, v. TREGUA.

TRIEMITO, v. TREMITO.

TRIENNALE, TRIENNE, ad. m. f. *trzyletni*.

TRIENNIO, s. m. *trzylicie*.

TRIFAUCE, ad. m. f. lat. *trój-paszczy*.

TRIFIDO, —DA, ad. *trójdzielny*.

TRIFILLO, —LA, ad. Bot. *trójlístny*. = s. m. v. TRIFOGLIO.

TRIFOGLIATO, —TA, ad. *mający trzy listki jak koniczyna*.

TRIFOGLIO, s. m. Bot. *koniczyna*. — *prataiuolo*, *miodunka*. = *Trifoglio acquatico*, *trogjan*.

TRIFORCATO, —TA, TRIFORCUTO, —TA, ad. *trójęrozsochaty*.

TRIFORME, ad. m. f. *trójkształtny*.

TRIGAMIA, s. f. Leg. *tróżeństwo*.

TRIGAMO, s. m. *tróżeńiec*.

TRIGESIMO, v. TRENTESIMO.

TRIGINI, ad. m. pl. Bot. Fiori *trigini*, *kwiaty trzysłupkowe*.

TRIGINIA, s. f. *rzęd trzysłupkowy*.

TRIGLIA, s. f. Ict. *barwena* (*mullus*). = *kurek* (*trigla*).

TRIGLIFO, s. m. Arch. *tryglif*, *ozdoba architektoniczna w porządku doryckim*.

TRIGONOMETRIA, s. f. *trygonometria*, *część Geometrii podająca sposoby wynalezienia z trzech znanych trzech innych części trójkąta*. — *piana e sferica*, *trygonometria płaska i kulista*.

TRIGONOMETRICAMENTE, av. *trygonometrycznie*.

TRIGONOMETRICO, —CA, ad. *trygonometryczny*.

TRILATERO, —RA, ad. *Geom. mający trzy boki*.

TRILLARE, v. n. *trelować*, *wywozić trele*.

TRILLO, s. m. TRILETTINO, dim. *trel*. [stoletni.

TRILUSTRE, ad. m. f. *piętna-trimestre*. s. m. *czwierćroczny*, *kwartał*.

TRIMPELLARE, v. n. *brzdąkać na gitarze*. = fig. *marudzić*, *odkładać*. *Ma quègli*, al quale non piace tal faccenda, se la trimpella, L. Lipp. Malm.

TRIMPELLIO, s. m. *brzdąkanie*.

TRINA, s. f. *koronka*; *galon złoty*.

TRINCARE, v. n. *pić trunki*.

TRINCATO, —TA, p. ad. v.

TRINCARE. = ad. *chytry*.

TRINCATORE, s. m. *opój*.

TRINGEA, TRINCERA, s. f. Mil. *okop*, *szaniec usypany przez oblegających*.

TRINCERAMENTO, s. m. Mil. *szaniec polowy*.

TRINCERARE, v. a. *sypać szance*, *okopy*. = v. r. *okopać się*. = fig. *zabezpieczyć się*.

TRINCETTO, s. m. *gnyp*.

TRINCIANTE, s. m. *krąjący*.

= fig. *junak*, *zuch*. *Fare il —*, *udawać zucha*. Oh *Paladin*, che fate sì il —, venite un poco innanzi ora a bravare, Bern. Orł. = ad. m. f. *tnący*, *krąjący*. *Coltello —*, *nóż ostrzy*. *Lingua —*, fig. *język uszczypliwy*.

TRINCIARE, v. a. *krajać mięso u stołu*. = *krajać co innego*; *krajać suknie*. = *Trinciarle*, *trinciar capritole*, *wycinać hohubca*, *hasać*, *pląsać*. = *Trinciar benedizioni*, *scherz*. *blogosławić ręką*.

TRINCONE, s. m. *pijak*, *opój*.

TRINIPOTE, s. m. *praprawnik*.

TRINITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *trójca*.

TRINITARI, —RIE, s. pl. *trynitarze*, *trynitarki*.

TRINO, —NA, ad. *troisty*, *trojaki*. *Trina dimensione*, *trojaki wymiar*, *wzdłuż*, *wszereż i wgłąb*. = Teol. *jeden we trzech osobach*. = Astrol. *oddalony jeden od drugiego o trzecią część zodiaku*.

TRINOMIO, s. m. *wielkość algebriczna złożona z trzech wyrazów*.

TRIO, s. m. Muś. *trio*.

TRIOCCA, s. f. *triocco*, s. m. *huczna zabawa*, *hulanka*.

TRIONFALE, ad. m. f. *tryumfalny*. *Carro —*, *wóz tryumfalny*. *Corona —*, *wieniec tryumfalny*.

TRIONFALMENTE, av. *tryumfalnie*.

TRIONFANTE, ad. m. f. *tryumfujący*. = Chiesa —; i *trionfanti*, *kościół tryumfujący*, *blogosławieni święci*.

TRIONFARE, v. n. *tryumfować*, *odbyć tryumf*. = *cieszyć się*, *weselić się*. *La mia sorella*, ec. *trionfa lieta nell' alto Olimpo già di sua corona*, D. Purg. = *odnieść tryumf*. = *biesiadować*, *hulać*. *Il bere e il godere si nominano per beffa il —*, Cas. Galat. = *grać kozere*. = v. a. *przyznac tryumf*. = *wieńczyć laurem*. *Si rade volte*, padre, se ne coglie, per — o Cesare, o poeta, D. Par. = fig. *panować*. I *Malatesti* ec. *trionfavano non solamente la città di Rimini*, ma quasi tutta la Romagna, G. Vill.

TRIONFATORE, s. m. —TRICE, s. f. *tryumfator*.

TRIONFO, s. m. *tryumf*. = *kozera*.

TRIPARTITO, —TÀ, ad. *trzydzielny*.

TRIPETALO, —LA, ad. Bot. trzypłatkowy.
 TRIPPLICARE, v. a. potroić. = v. n. potroić się.
 TRIPPLICAMENTE, av. potrójnie.
 TRIPPLICE, ad. m. f. potrójny, troisty.
 TRIPLICEMENTE, av. potrójnie.
 TRIPPLICITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. potrójność, troistość.
 TRIPLO, —PLA, ad. trójnasobny. Ragione tripla, Mat. stosunek trójnożny.
 TRIPODE, s. m. trójnog Apollina.
 TRIPOLI, TRIPOLO, s. m. Min. trypel.
 TRIPPA, s. f. TRIPPACCIA, accr. flaki, kuldun. [ka.
 TRIPPAIUOLA, s. f. flaczar.
 TRIPUDIAMENTO, s. m. skakanie, tańcowanie.
 TRIPUDIARE, v. n. skakać, tańcować.
 TRIPUDIATORE, s. m. —TRICE, s. f. tanecznik, tanecznicza.
 TRIPUDIO, s. m. taniec.
 TRIREGNO, s. m. tiara, korona papieżka.
 TRISAVOLO, s. m. prapradziad.
 TRISEZIONE, s. f. Geom. podział na trzy równe części.
 TRISILLABO, —BA, ad. trójzgłoskowy.
 TRISTA, ad. e s. f. kurwa.
 TRISTACCIO, ad. e s. m. accr. łotr, lajdak, niekzermannik.
 TRISTAGGINE, † o. TRISTIZIA.
 TRISTAMENTE, av. smutnie, nędznie.
 TRISTANZUOLO, —LA, ad. chudorlawy, mizerny.
 TRISTARELLO, TRISTERELLO, —LA, TRISTERELLINO, —NA, ad. mały złośnik, mała złośnica.
 TRISTIZIA, TRISTEZZA, s. f. smutek. Darsi tristizia, smuć się. = złość, niegodziwość, przewrotność, niekczemność.
 TRISTO, —TA, ad. smutny. = nędzny, biedny, nieszczęśliwy. Questo misero modo tengon l'anime triste di coloro che visser senza infamia e senza lodo, D. Inf. = zły, lichy, ladaco. Maggiore errore è mettere il vino in triste botti, Dav. Coll. = Tristo fiato, D. Inf. smród, fetor. = zły, niegodziwy, niekczemny. Non vi fu mai cittadino più tristo di te, nè tiranno migliore, Ver. N. R. = interi, biada. Tristo a chi in mezzo lor si fosse messo, Bern. Orl. = s. m. niegodziwiec. Quel tristo seppe sedurla, Bemb. Lett.
 TRISTUZZO, —ZA, ad. dim. nieco smutny. = trochę ladaco.

TRITAMENTE, av. drobno. = fig. w najdrobniejszych szczegółach, dokładnie.
 TRITAMENTO, s. m. tarcie, rozcieranie, kruszenie.
 TRITARE, v. a. trzeć, rozcierać, drobić, kruszyć. = fig. trutynować, roztrząsać. = Aver trito un sentiero, udeptać drogę. Si tenne Ferrau più presso al monte dove il sentiero Angelica avea trito, Ar. Orl. Fur.
 TRITATURA, s. f. kawałki roztartę, pokruszone.
 TRITELLO, s. m. mąka grubą z trutyną przesiania otrębów.
 TRITO, —TA, ad. rozarty, utarty, podrobiony. La terra oppressa e trita da cavalli, da rote e da pedoni, Mont. = fig. drobny. Il destrier, ch'avea andar trito e soave, Ar. Orl. Fur. = utarty, ulorowany. Pigliar cogli altri due la via più trita, Ar. Orl. Fur. = wytarty (o sukni). = oklepiany, oklektany. = utarty, często używany (o wyrazach).
 TRITOLARE, v. n. dreptać, kręcić się, wiercić się.
 TRITOLO, s. m. odrobina, okruszyna.
 TRITONE, s. m. Mit. tryton, bóg morski. = obszarpaniec, charlak, szubrawiec. Marciar si vede un grosso reggimento ch'egli ha d' innumerabili tritoni, L. Lipp. = Zool. tryton, płaz jaszczurkowaty.
 TRITONGO, s. m. trójgłoska.
 TRITUME, s. m. trociny, okruszyny. = drobnostka.
 TRITURA, s. f. tarcie. = kawałki roztartę. = fig. strapienie.
 TRITURABILE, ad. m. f. kruchy jak np. siarka.
 TRITURARE, v. a. trzeć, rozcierać (o żołądku trawiącym pokarmy).
 TRITURAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. tarcie, rozcieranie.
 TRIUMVIRALE, TRIUNVIRALE, ad. m. f. tryumwiralny.
 TRIUMVIRATO, TRIUNVIRATO, s. m. tryumwirat, pierwszy zawarty między Juliuszem Cezarem, Krassem i Pompejuszem, 60 r., drugi między Oktawianem, Lepidem i Antoniuszem, 43 r. przed Chrystusem.
 TRIUMVIRO, TRIUNVIRO, s. m. tryumwir. [vać.
 TRIVELLARE, v. a. świderować.
 TRIVELLO, s. m. TRIVELLA, s. f. świder.
 TRIVIALE, ad. m. f. brułkowy, pospolity, gminny, ordynaryjny.
 TRIVIALITÀ, s. f. pospolitość.

TRIVIALMENTE, av. gminnie, ordynaryjnie.
 TRIVIO, s. m. trójdroże.
 TROFEO, s. m. pomnik przez zwyciężcę wystawiony na cześć bogów tam gdzie nieprzyjaciół pokonał. = pomnik, pamiątka. = Arch. Trofei, ozdoby z wizek broni, puklerzów, i t. d.
 TROGLIARE, v. n. szeplenić.
 TROGLIO, —GLIA, ad. szepleniący.
 TROGOLO, v. TRUOGOLO.
 TROJA, s. f. TROIACCIA, peg. maciara. = fig. wszechcenzica.
 TROJANO, ad. m. długouchy, klapouchy (o koniach).
 TROMBA, s. f. trąba. Sonar le trombe, dar nelle trombe, za trąbić, trąbić. Venire colle trombe nel sacco, fig. wrócić z niczem, nie nie wskórać. Orsù, ripiglierem ec. con le trombe nel sacco oggi il cammino, Tasson. — chiarina, klarynet. Pigliar la —, fig. roztrąbić, rozgłosić. = Zool. trąba słonia; nasek komara, muchy. = Tromba da cavar acqua, pompa hydrauliczna. = trąbka uszna, której używają osoby łępego sluchu. = Tromba di mare, trąba powietrzna. = Trombe Falloppiane, Anat. trąbki Fallopa (maciczne) v. TUBA. = Tromba da vino o da barile, lewarek.
 TROMBADORE, —TORE, s. m. trębacz.
 TROMBARE, TROMBEGGIARE, TROMBETTARE, v. n. trąbić. = fig. roztrąbić, rozgłosić.
 TROMBATA, s. f. trąbienie.
 TROMBETTA, s. f. dim. trąbka. = s. m. trębacz. = fig. papla. [trębacz.
 TROMBETTATORE, s. m. TROMBETTIERE, s. m. trębacz. = fig. papla.
 TROMBETTINO, s. m. dim. trąbka. = trębacz.
 TROMBETTO, s. m. trębacz.
 TROMBONE, s. m. trąba. = Trombone d'utile o snodato, trombon. = grający na trombonie. = rurka do dmuchania ognia. = Bot. gatunek tulipanów. = Tromboni, duże bity kuryerskie.
 TRONCABILE, TRONCHEVOLE, ad. m. f. dający się uciąć, skrócić (o wyrazach).
 TRONCAMENTO, s. m. TRONCATURA, s. f. odcięcie, ucięcie. = Gram. wyrzutnia.
 TRONCARE, v. a. odciąć, uciąć. = * zabić. Costui, così nemico e così fiero, abbiamo di troncar preso consiglio, Chiabr. = gryźć, odgryźć, ugryźć. Troncandosi co' denti a brano a brano, D. Inf.

TRONCATAMENTE, TRONCAMENTE, av. *urywkowo*.

TRONCATO, —TA, p. ad. *ucięty, obcięty*. Colonna troncata, *kolumna ścięta*. Cono troncato, *ostrosłup ścięty*. = fig. *niedokonczony*.

TRONCATORE, s. m. *ucinacz*.

TRONCO, s. m. *pień*. = fig. *szczep, głowa rodziny*. = fig. *pień, kłoda, bahwan*. = Anat. *kadłub, tułów; pień arteryi, żyły*. = *posąg bez rąk i nóg*.

TRONCO, —CA, ad. *skróć*. z TRONCATO, *obcięty, ucięty, odcięty*. = *Gram. skrócony* (o wyrażeniu). = *Parole tronche*, *wyrazy przerywane*. Perch'io traeva la parola tronca, *D. Inf.* = fig. *przerwany, nieskonczony*. Aver tronche le gambe, *fig. mieć podcięte nogi ze strachu*.

TRONCONCELLO, s. m. *dim. pieniek*.

TRONCONE, s. m. *accr. gruby pień*. = *kadłub, tułów*. = *okruch, odlamek*. La lancia al cielo andò rotta in tronconi, *Bern. Orl.*

TRONFIARE, v. n. *bass. dąć*, *nadmagać się*.

TRONFIO, —FIA, ad. *nadęty, napuszony*. Come galli tronfi, *colla cresta levata, pettoruti procedono*, *Bocc.* = *wzdęty*. = *zapezrony*.

TRONO, s. m. *tron*. = *Teol. trony, chóry aniołów*.

TROPICO, s. m. *Geog. e Astr.* *zwrotnik, koło mniejsze przechodzące przez punkta stanowisk słońca na półkuli ziemskiej i niebieskiej, północnej i południowej, równoległe od równika i na 23° 28' od niego oddalone*. — *del Cancro, zwrotnik Raka*. — *del Capricorno, zwrotnik Koziorożca* = ad. *zwrotnikowy*.

TROPO, s. m. *Rett. przenosić*.

TROPOLOGICO, —CA, ad. *przenoszący*.

TROPPO, s. m. *nadmiar, zbyt*.

TROPPO, —PA, ad. *zbyt*. Tropi danari, *zanadto pieniędzy*. Troppa gente, *za dużo ludzi*.

TROPPO, av. *nadto, zawiele, do zbytku*. Troppo più, *daleko więcej*. Vi trovò tanto oro e tanto argento strutto, *che valse troppo più che tutta la spesa*, *Bocc.* = *bardzo, nader*. Ne fece uno manicaretto troppo buono, *Bocc.*

TROTA, s. f. *Ict. pstrąg*.

TROTTARE, v. n. *klusować*. = *biedz truchtem*. E come l'uom che di trattare è lasso, lascia andar li compagni, *D. Purg.* = *Bisognino, o la necessità fa trot-*

tar la vecchia, *prov. ma chleb rogi a nędza nogi; wilka nogi karmią*.

TROTTATORE, s. m. *klusak*.

TROTTO, s. m. *klus*. Andare al trotto, *di trotto, jechać klusem*. Trotto d'asino dura poco, *prov. wielki zapal prędko ostyga*. = *kawał drogi*. Di qui a Santa Croce è un buon trotto, *Lasc. Spir.*

TROTTOLA, s. f. *bąk, wartalka*. Cervello a —, *umysł zmienny*.

TROTTOLARE, v. n. *kręcić się jak wartalka*.

TROTTONE, av. *klusem*.

TROVABILE, ad. m. f. *dający się znaleźć*.

TROVAMENTO, s. m. *znalezienie, wynalazek*.

TROVARE, v. a. *znaleźć*. Non potendo quello, che io andava cercando, trovare, *Bocc.* = *spotkać, nadybać*. Trovata una grandissima quercia, smontato dal ronzino a quella il legò, *Bocc.* = *zejść, zdybać*. Ricciardo Mondardi è trovato da messer Lizio da Valbona colla figliuola, *Bocc.* = *↑ pisać wiersze*. = *wynaleźć, wymyślić*. Di pervenire infino al corpo santo troverò io ben modo, *Bocc.* = *znaleźć, przekonać się, poczuć*. Toccandolo, il trovò, come ghiaccio, freddo, *Bocc.* = *znaleźć, otrzymać*. Spero trovar pietà non che perdono, *Petr.* = v. r. *znajdować się*. In sul paese ch'Adige e Po riga, soleva valore e cortesia trovarsi, *D. Purg.* Trovandomi io in Firenze, *Cas. Lett.* = *znajdować się w jakim położeniu*. = *mieć, posiadać*. Non mi trovando al mondo se non questa casa e una vignuola, *Ambr. Furt.* = *mieć tyle a tyle lat*. Per vedere quanto tempo io mi trovava, *Fir. As.*

TROVATELLO, s. m. *znajdek, znalezione dziecko*. = *mały wynalazek*.

TROVATO, s. m. *wynalazek*. Un bel trovato, *zmyslenie, fikcja*.

TROVATO, —TA, p. ad. *znaleziony*. Venire trovato, *znaleźć, napotkać przypadkiem*. Gli venne trovato un buon uomo, assai più ricco di denari, che di senno, *Bocc.* = *Dare il ben trovato, przywitać spotkawszy*. Tu sii il ben trovato, *ciężę się żem cię spotkał*.

TROVATORE, s. m. *nalezca, wynalazca*. = *trubadur włoski i prowanki*.

TROVATRICE, s. f. *wynalazczyni*.

TRUCE, ad. m. f. *srogi, o-*

TRUCIDAMENTO, s. m. *zabicia*.

TRUCIDARE, v. a. *zabić, zamordować*.

TRUCIDATORE, s. m. *zabójca, morderca*.

TRUCIOLARE, v. a. *heblować*.

TRUCIOLO, s. m. *heblowina, wiór*.

TRUCULENTE, TRUCULENTO, —TA, ad. *srogi, dziki, okrutny*. = *rozchukany, burzliwy* (o morzu).

TRUFFA, s. f. *oszukaństwo, szalbierstwo*. = *kuglarstwo*. = *furda, frazka*.

TRUFFARE, v. a. e n. *oszukiwać*. = v. r. *↑ żartować z kogo*.

TRUFFARELLO, TRUFFARUOLO, s. m. *łotrzyk, filut*.

TRUFFATIVO, —VA, ad. *magający żyłkę oszustowskią*.

TRUFFATORE, s. m. —TRICE, s. f. *oszust, oszusta*.

TRUFFERIA, s. f. *oszukiwanie*.

TRUFFIERE, s. m. *oszukiwacz, oszust z profesji*.

TRUGIOLARE, v. TRUCIOLARE.

TRULLARE, v. n. *pierdzić*. Rotto dal mento infin dove si trulla, *D. Inf.*

TRULLO, s. m. *piard*.

TRUOGO, TRUOGOLO, s. m. *ko-ryto*.

TRUPPA, s. f. *banda, zgraja, gromada*. = *oddział żołnierzy; kilka plutonów jazdy*. = pl. *truppe, wojsko*.

TRUTILARE, v. ZIRLARE.

TU, pron. pers. *ty*. Stare a tu per tu, *odcinać się; być z kim za panie bracie*. Dar del tu ad alcuno, *tykać kogo*.

TUBA, s. f. * *trąba*. Poi si rivolse ec. dove sentia la Pompeiana tuba, *D. Par.* = *Tube Fallopiane*, *Anat. trąbki Fallopa, jajowód*, v. *ovidutto*. = *Tuba o Tromba dell' Eustachio, trąbka Eustachego idąca od ucha do gardła*.

TUBARE, v. n. *trąbić*. = *gruchać, jęczeć jak turkawka*.

TUBERCOLATO, —TA, ad. *Bot. brodawkowaty* (o nasionach).

TUBERCOLETTO, s. m. *dim. pryszczek, bąbelek, pęcherzyk*.

TUBERCOLO, s. m. *Anat. e Med. pryszcz, bąbel, pęcherz*. = *Bot. brodawka, narośl na korzeniach niektórych roślin*.

TUBERCOLUTO, —TA, ad. *poprzszycony, pryszczowaty*.

TUBERO, s. m. *Bot. v. LAZZERUOLO*. = *trufa*. = *bulwka korzeniowa*.

TUBEROSITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *wypukłość*. — *delle ossa,*

Anat. wypukłość kości. = Bot. v. TUBERCOLO. [roza.

TUBEROSO, s. m. Bot. tuberowaty, guzowaty. = Bot. Radici tuberosae, korzenie chropowate, pomarszczone.

TUBO, s. m. rura.

TUBOLETTO, TUBOLO, TUBULO, s. m. dim. rurka, rurczka.

TUBULARE, TUBULATO, —TA, TUBULOSO, —SA, ad. Stor. nat. rurkowaty.

TUCANO, s. m. Ornit. tukan, pieprzoad.

TUFATO, —TA, ad. parny (o miejscu gdzie jest zaduch).

TUFFAMENTO, s. m. zanurzenie.

TUFFARE, v. a. nurzać, zanurzyć. = maczać, umaczać. = fig. zanurzyć, pogrążyć. Ed essi ogni pensier che il di conduce, tuffato aveano in dolce oblio profondo, Tass. Ger. = v. r. zanurzyć się. = fig. zatopić się, zanurzyć się, pogrążyć się. Tuffarsi nell' ozio, pogrążyć się w próżnowaniu. — nel sonno, esser tuffato nel sonno, pogrążyć się we śnie. = Tuffarsi nel vino, żłopać wino.

TUFFATORE, s. m. nurek.

TUFFETE, s. pif, paf, puk.

TUFFETTO, TUFFETTONE, TUFFOLO, TUFFOLINO, s. m. Ornit. nurek.

TUFFO, s. m. zanurzenie. Dare un tuffo, zanurzyć, umoczyć sukno lub materję w rozpuszcie farbierskim. Dare il tuffo, dać nurka; fig. wyjść na kpa. Dare un tuffo nello scimunito, fig. zbliżnić się, wyjść na kpa. = fig. ruina, zguba. Dare il tuffo ad alcuno, zgubić kogo.

TUFO, s. m. Min. tuf.

TUGURIETTO, s. m. dim. chatka. [pianka.

TUGURIO, s. m. chata, le-

TULIPANO, s. m. Bot. tulipan.

TULIPIFERO, s. m. Bot. drzewo tulipanowe.

TUMEFATTO, —TA, ad. nadęty, wzdęty, nabrzękły.

TUMEFUZIONE, s. f. obrzękłość.

TUMIDEGGIARE, v. n. nadymac się, wpaść w nadętość.

TUMIDETTO, —TA, ad. dim. nieco wzdęty, odstający.

TUMIDEZZA, s. f. nabrzękłość, nabrzękłość, obrzękłość.

Ha qualche poca di — nelle gambe, Red. Cons.

TUMIDO, —DA, ad. wzdęty, nabrzękły, nabrzękły, obrzękły. = fig. nadęty.

TUMORE, s. m. Chir. nabrzękłość, nabrzękłość, wrzód. = fig. nadętość.

TUMORETTO, s. m. dim. ma-

lenka nabrzękłość, wrzódzik.

TUMOROSITÀ, s. f. nabrzękłość.

TUMOROSO, —SA, ad. obrzękły, nabrzękły.

TUMULO, s. m. mogiła, pagórek. = grób, mogiłka.

TUMULTO, s. m. TUMULTUAZIONE, s. f. tumult, rozruch, zgiełk, zaburzenie, zamieszanie.

TUMULTUARE, v. n. wszczynać rozruchy, burzyć się.

TUMULTUARIAMENTE, TUMULTUOSAMENTE, av. hurmem, tłumnie. = napredce.

TUMULTUARIO, —RIA, TUMULTUOSO, —SA, ad. burzliwy. = dorywczy, na przedce zebrany.

E con tumultuaria e poca gente a un esercito instrutto si va a opporre, Ar. Orl.

TUNICA, s. f. TUNICHETTA, TUNICHINA, dim. tunika. = Anat. błona, płuca.

TUO, TUA, pl. TUOI, TUE, pron. poss. twój, twoja, twoi, twoje.

TUONARE, v. n. prop. e fig. grzmieć. E già l'ultimo di nel cuor mi tuona, Petr. Tuonavano tuttavia gli Alemanni coll'artiglieria, Botta.

TUONO, s. m. grzmot. Tuono secco, grzmot bez deszczu. = fig. wieść, pogłoska. = grzmot dział. = hałas, łoskot. Nè io lo 'ntesi, si mi vinse il tuono, D. Par. = Mus. ton, glos. Uscir di tuono, zmylić notę; fig. stracić wtek rozmowy. = Fisiol. stan zdrowy. Rimettere in tuono lo stomaco, wzmocnić żołądek.

TUORLO, s. m. biel na drzewie. = żółtek.

TUPPETE, s. pif, paf, puf. S'è fatto, diciamo noi, un tuppette tappette, cioè colpi, e tiri ci sono intervenuti, Salvin. Annot. F. B.

TURA, s. f. tama. Com' a' fanciulli, quando per la via fan la tura al rigagnol con la mota, L. Lipp.

TURACCIO, TURACCILO, s. m. zatyczka, szpunt, czop.

TURACCIOLETTO, —LINO, s. m. dim. koreczek.

TURAMENTO, s. m. zatkanie.

TURARE, v. a. zatkać, zatkać. = le orecchie, zatknąć uszy; fig. udawać głuchego. — altrui la bocca prop. e fig. zatknąć, zamknąć komu gębę. = v. r. zakryć się. Turiamoci, e ritiriamoci in qua, ch'è non ci veggino, Cecch. Ass.

TURBA, s. f. tłum, zgroma-

gromada, rzęsa. Infinita è la turba degli scioocchi, Gal. Sag. =

tluszcza, gawiedź, motłoch, pospółstwo. Povera e nuda val, filosofia, dice la turba al vil guadagno intesa, Petr.

TURBABLE, ad. m. f. dający się mieszać.

TURBAMENTO, s. m. rozruch, zaburzenie. In Cipri ed in Rodi furono i rumori e turbamenti grandi, Bocc. = pomieszanie, turbacja, frasunek. O s' avesti allegrezza dell' altrui —, Brun. Tesor. [zawój.

TURBANTE, s. m. turban,

TURBARE, v. a. męcić, zamęcić, zmącić. = zaburzyć, zakłócić, zawichrzyc. — il riposo, zakłócić spokojność. = turbować, przeszkadzać, robić subiekcyj. Per questa volta io non vi voglio turbare, Bocc. = Turbare il possesso, Leg. niepokoić w posiadaniu. = v. r. obruszyć się, rozgniewać się. = Turbarsi di colore, di volto, mienić się na twarz. = Turbarsi il cielo, zasępiać się, zachmurzyć się. = trudzić się.

TURBATAMENTE, av. z pomieszaniem.

TURBATETTO, —TA, ad. dim. nieco zmieszany.

TURBATIVA, s. f. Leg. skarga zanieśiona przed sąd o rugowanie z posiadania.

TURBATORE, s. m. —TRICE, s. f. wichrzyciel, wichrzycielka.

TURBAZIONE, s. f. TURBAZIONCELLA, s. f. dim. nietad, zawichrzenie, zamieszanie. Tutta la casa dell' oste fu in turbazione, Bocc. = zmieszanie, pomieszanie.

TURBINE, TURBINIO, s. m. wicher w kółko kręcący się.

TURBINOSO, —SA, ad. wicherowaty, burzliwy.

TURBÒ, s. m. v. TURBINE, = *ciemność. = ad. ciemny.

TURBOLENTAMENTE, av. burzliwie.

TURBOLENTO, TURBULENTO, —TA, ad. burzliwy.

TURBOLENZA, —ZIA, s. f. burzliwość. = mętność, męt.

TURCASSO, s. m. sajdak, koczan. [cki.

TURCHESCO, —CA, ad. turecki.

TURCHETTO, s. m. gołąb szary.

TURCHIA, s. f. Turcja.

TURCHINA, TURCHESE, s. f. Min. turkus.

TURCHINICCIO, —CIA, ad. błękitnawy. [tny.

TURCHINO, —NA, ad. błękitny.

TURCIMANNO, s. m. tłumacz, drogmán na Wschodzie.

TURCO, —CA, ad. turecki. = s. m. Turek. Gran Turco, sultán turecki. = Gran turco, kukuruza.

TURGENZA, s. f. lat. *nabrzę-
kłość, nabrzmiałość*.

TURGERE, v. n. **nabrzmięć*.
= fig. *rosnąć, wzmacniać się,
napętniać się*. Che 'l ben dispo-
sto spirito d' amor (d' Iddio) tur-
ge, *D. Par.*

TURGIDEZZA, s. f. *nabrzmia-
łość*. = fig. *nadętość*. — di stile,
nadętość stylu.

TURGIDÒ, —DA, ad. *nabrzę-
kły, nabrzmiały*. = fig. *nadęty,
pyszny*.

TURIBILE, **TURIBOLO**, s. m.
trybularz, kadzielnica.

TURIFERARIO, s. m. *książ-
dz kadzący trybularzem*.

TURMA, s. f. *rzesza, tłum,
zgraja, gromada*. = *tróda*. =
stado ptaków. Volare a turme,
latać stadami. = *pluton jazdy*.

TURPE, ad. m. f. fig. *szeptny,
szkaradny, brzydki, haniebnny*.

TURPEMENTE, av. *szeptnie*.

TURPEZZA, **TURPITÀ**, —TADÉ,
—TATE, **TURPITUDE**, s. f. *szept-
ność, brzydkość, szkaradzień-
stwo*. Volendo la turpitudine del
viso di messer Forese mostrare,
Bocc. = *haniebnność, niecnosć*.

TUSSILLAGGINE, s. f. *Bot.*
podbiał.

TUTELA, s. f. *Leg. opieka*. =
opieka, obrona.

TUTELARE, ad. m. f. *opie-
kunczy*.

TUTELATO, —TA, ad. *zo-
stający pod opieką*.

TUTORE, s. m. **TUTRICE**, s. f.
opiekun, opiekunka. = *pał lub
kół do którego się przywiązują
je drzewko*. [opieka.]

TUTORERIA, **TUTORIA**, s. f.

TUTTAVIA, **TUTTIPIATÀ**, av.
*ciągłe, ustawicznie, zawsze,
zawszy*. Io priego Iddio, che vi
dea il buono anno e le buone ca-
lendi oggi e tuttavia, *Bocc.* = *je-
dnak, wszakże, wszelako, atoli*.
Ma tuttavia ti vogliam ricordare,
che per queste contrade, ec. van-
no di male brigate assai, *Bocc.*
= *Tuttavia, oprócz tego, a do
tego*. E con lui dieci cavalier ci
sono, e di miglior di Francia
tuttavia, *Ar. Orł. Fur.*

TUTTAVOLTA, av. *ciągłe,
nieustannie, bez przestanku*.
Astolfo il corno tuttavolta suona,
Ar. Orł. Fur. = *jednak, wsze-
lako*. = *Tutta volta che, ile ra-
zy, każdego razu, kiedy tylko*.
= *Tutte le più volte, często,
prawie zawsze*.

TUTTO, s. m. *wszystko*. =
całość, ogół.

TUTTO, —TA, ad. *wszystek*.
Tutti sopra la verde erba si po-
sero in cerchio a sedere, *Bocc.* Gli
Svizzeri da tutte le parti ricevono
danari, a tutti si vendono, *Bent.*

= *cały*. Tutte le notti si lamenta
e piagne, *Petr.* Ma ben veggio
or si come al popol tutto favola
fui gran tempo, *Petr.* = *Tutt'*
ora, tuttora, a tutte le ore, *ciąg-
łe, ustawicznie, nieustannie*,
zawsze. = *Esser tutto d'alcuno*,
być zupełnie komu oddanym.
= *każdy, wszelki*. Tutt' uomo,
każdy człowiek. = *Tutto quan-
to, wszystek, cały*. Ben lo sai
tu, che la sai tutta quanta (l'
Eneide), *D. Inf.* Tutti quanti,
*wszyscy ile ich tylko jest, wszy-
scy a wszyscy*. = *Tutti e due*,
tutti e tre, oba, wszyscy trzej.
Che andate voi cercando a questa
ora tutti e tre? *Bocc.* = *Tutt'*
altro, *całkiem inny*. Tutto altri-
menti, *całkiem inaczej*.

TUTTO, av. *całkiem, zupełnie; wcale,
koniecznie*. = *Tutto che, con
tutto che, chociaż, lubo*. Il me-
dico udendo costei, con tutto che
ira avesse, motteggiando rispo-
se, *Bocc.* = *Con tutto ciò, z tem
wszystkiem, jednak, wszela-
ko*. = *Per tutto, wszędzie*. =
Tutto a (in) un tempo, od razu,
razarem, z nagła, znienacka.
Tutto in un tempo il duca di
Glocestra a Matalista fa votar
l'arcione, *Ar. Orł. Fur.* [to.]

TUTTOCHÈ, **TUTTURA**, v. **TUT-
TUTTO**, —TA, ad. *skrót*.

Z TUTTO TUTTO, *wszystek, cał-
szesniki*. Gli uomini e le donne
cominciarono a riprendere tu-
tutti *Tofano, Bocc.*

TUZIA, s. f. *Chim. tucya, nie-
dokwaś cynku osiadający na
ścianach pieca przy topieniu
tego kruszcu*.

U

U' * zamiast dove, av. gdzie.
*U' sono i versi, u' son giunte le
rime? Petr.*

UBBIA, s. f. **UBBIACCIA**, peg.
*gusła, zabobon, bojaźń zabo-
bonna*.

UBBIDENTE, **UBBIDENTE**, ad.
m. f. *posuszny*.

UBBIDENTEMENTE, av. *po-
susznie*.

UBBIDIENZA, s. f. *posuszeń-
stwo*. Avere o tenere in ubbidien-
za, *utrzymywać w posuszeń-
stwie*. Mettersi all' —, *poddać
się pod posuszeństwo*. Ritornare
all' —, *wrócić do posu-
szeństwa*. = *Eccl. rozkaz da-
ny przez przełożonego zakon-
nikowi udania się dokąd*.

UBBIDIRE, v. n. e a. ir. *być
posusznym, słuchać, usłuchać*.
= s. m. *posuszeństwo*.

UBBIDITORE, s. m. —TRICE,
s. f. *posuszny, posusznicą*.

UBBIOSO, —SA, ad. *zabo-
bonny, przesądny; bojaźliwy,
łękliwy*. Perche questo Ugoletto
era ubbioso di temer la morte,
Fr. Sacch.

UBBRIACACCIO, —CIA, ad.
e s. peg. *pijaczysko*.

UBBRIACARE, v. a. *spoić,
upoić*. = v. r. *upić się*.

UBBRIACHELLO, —LA, ad.
e s. dim. *nieczo pijany*.

UBBRIACHEZZA, s. f. **UBBRIA-
CAMENTO**, s. m. *pijanstwo*.

UBBRIACO, —CA, ad. e s. pi-
jany, *pijak*.

UBBRIACONE, s. m. *accr.*
ogromny pijak.

UBERIFERO, —RA, ad. lat.
mający cycki. = fig. *plenny,
obfity*.

UBERO, pl. f. **UBERA**, s. m.
lat. *cycka, piersi*.

UBERO, ad. s. m. *szpakowaty*.
Maneggiando un cavallo in Tra-
cia nato, da tre piedi balzan, di
pelo ubero, *Tasson*.

UBERTA, —TADÉ, —TATE,
s. f. *żyźność, plenność, uro-
dzajność, obfitość*.

UBERTOSO, —SA, ad. *ży-
zny, plenny, urodzajny, obfity*.

UBI, s. m. lat. *miejsce*. Ove
s' appunta ogni ubi e ogni quan-
do, *D. Par.* [za, ec.]

UBIDIENZA, ec. v. **UBIDIEN-
UBINO**, s. m. *gatunek konia
arabskiego*.

UBIQUISTI, **UBIQUITARI**, s. m.
pl. *Eccl. ubikwitarysze, je-
dna z sekt luterskich utrzymu-
jąca przytomność ciała Chry-
stusa w eucharystyi dla tego
że Chrystus jest wszędzie*.

UBIQUITA, s. f. *wszędzyby-
tność ciała Chrystusa*.

UBRIACACCIO, ec. v. **UBBRIA-
CACCIO**, ec. [ka.]

UCCELLA, s. f. *samica, sam-*

UCCELLABILE, ad. m. f. *da-
jący się wystrychnąć na dudka*.

UCCELLACCIO, s. m. peg.
ptaszysko, ptak drapieżny. =
fig. *kiep, dudek*.

UCCELLAGIONE, s. f. *pora
polowania na ptaki*. = *polo-
wanie na ptaki*. = *ptaki upo-
lowane*. = fig. *kpienie, drwie-
nie*.

UCCELLAIA, s. f. *miejsce do
łowienia ptaków na lep*.

UCCELLAME, s. m. *ptactwo
zabite*.

UCCELLAMENTO, s. m. *kpin-
ki, drwinki*.

UCCELLARE, v. n. *polować
na ptaki, łowić ptaki*. In niuna

altra cosa il suo tempo spendeva che in — e in cacciare, *Bocc.* = fig. *drużić, kpić, szydzić, nasmiewać się.* Pajoti io fanciullo da dovere essere uccellato? *Bocc.* = Uccellare ad alcuna cosa, fig. *polować na co, upędzać się, uganiać się za czym.* — a marito, gonić za mężem, *chcieć dostać męża.* = Uccellare per grassezza, *skarżyć się na niedostatek opływając we wszystko.* = s. m. v. UCELLAIA.

UCELLATOIO, s. m. *miejscę do łowienia ptaków.* Se n'era andato a spasso in fino all' —, che vi erano tre miglia di casa sua, *Lasc. Nov.* Mandare all' —, fig. *kpić z kogo.*

UCELLATORE, s. m. —TRICE, s. f. *ptasznik.* = *ubiegający się.* S'io fossi andato a Roma, dirà alcuno, a farmi uccellator di beneficii, presso alla rete n'avrei già più d'uno, *Ar. Sat.* = fig. *szydować.*

UCELLATURA, s. f. *pora łowienia ptaków.* = *łowienie ptaków.*

UCCELLETTINO, UCCELLETTINO, s. m. dim. *ptaszyna, ptaszek.*

UCELLIERA, s. f. *ptaszar.* UCELLINO, s. m. dim. *ptaszek.* = *Pigliare gli uccellini, fig. gapić się, gawronić się.* Canzona o favola dell' uccellino, *prov. ciągłe pytania o toż samo.*

UCELLINUZZACCIO, s. m. *peg, brzydki ptaszek.*

UCELLINUZZO, UCCELLUZZO, s. m. dim. *ptaszek.*

UCCELLO, s. m. *ptak.* — di passo, *ptak przelotny.* Meglio — di campagna che di gabbia, *prov. lepsza wolność od niewoli.* = fig. *kiep, dudek, duren.*

UCCELLACCIO, s. m. *peg, ptaszysko.*

UCCELLONE, s. m. *accr. duży ptak.* = fig. *ogromny głupiec, całą gębą duren.*

UCCHIELLO, s. m. *dziurka na guzik.*

UCCIDERE, v. a. ir. *zabić.* = v. r. *zabić się.*

UCCIDITORE, UCCISORE, s. m. *ucciditrice, s. f. zabójca, morderca.*

UCCISIONE, s. f. *uccidimento, s. m. nabożeństwo, morderstwo.* = *rzeź.* Mettere ad —, *wyciąć w pień, wymordować.* Grande —, *wielka rzeź.*

UCCISO, —SA, p. ad. *zabity.* UDEENTE, UDIENTE, ad. m. f. *sluchający, słyszający.*

UDIBILE, ad. m. f. *dający się słyszeć.*

UDIENZA, —ZIA, s. f. *słyszanie, słuchanie.* E questo dis-

se in —del Conte, *Nov. ant.* Dare —, *sluchać, przysłuchiwać się.* = *posłuchanie, audyencya.* Dare —, *dać posłuchanie.* Chiedere, avere —, *żądać posłuchania, mieć posłuchanie.* = *miejsce posłuchania, sala audyencyonalna.* = *osoby znajdujące się na audyencji.* = *sluchacz.*

UDIMENTO, s. m. *sluchanie.* UDIRE, v. a. ir. *sluchać.* — messa, *sluchać mszy.* = *styszeć.* — una cosa di (per) bocca di alcuno, *styszeć co z czyich ust.* Non voler — novella, *parola di checchessia, niechcieć o czym styszeć.* = *wyrozumieć, pomiarkować.* Li fratelli udeno l'animo di lei, *Bocc.* = *Odi il vangelo e poi ti segna, prov. wysłuchaj naprzód a potem sądz.* = s. m. *styszenie, sluch.*

UDITA, s. f. *sluch, co się styszało.* Per udita, *ze sluchu.* E n'ebbe per udita anche novella, *Ar. Orl. Fur.* [wy.]

UDITIVO, —VA, ad. *sluchowity.* UDITO, s. m. *sluch, zmysł sluchu.* — sottile, *bystry sluch.* UDITO, —TA, p. ad. v. UDIRE. UDITORATO, s. m. *audytoryat.*

UDITORE, s. m. *sluchacz.* Non dee l'uomo essere uditore dimentichevole, *Amm. Ant.* = *sluchacz, uczeń.* = *audytor.* — di rota, *audytor rot.*

UDITORIO, s. m. *sluchacz.*

UDITORIO, —RIA, ad. *sluchowity.* Condotti, *nervi uditorj, Anat. kanaly, nerwy sluchowe.*

UDIZIONE, s. f. *sluchanie, styszenie.*

UDOMETRO, s. m. *Fis. udometr, narzędzie służące do mierzenia ilości wody z atmosfery w deszczach na ziemię wylanych.*

UFFICETTO, UFFICIALE, ec. v. UFFICETTO, ec.

UFFICETTO, s. m. *funkcyjka.* UFFICIALE, s. m. *oficialista.* = *Mil. oficer.* Basso (sotto) ufficiale, *podoficer.* = *ad. m. f. sprawujący funkcję, obowiązek.* = *urzędowy.*

UFFICIARE, v. n. *odprawiać nabożeństwo.*

UFFICIATORE, s. m. *odprawujący nabożeństwo.*

UFFICIATURA, s. f. —MENTO, s. m. *nabożeństwo kościelne.*

UFICIO, s. m. *powinność, obowiązek.* = *przystuga, usługa.* Rendere gli ultimi ufici, *oddać ostatnią posługę, doprowadzić do grobu.* = *funkcja, urząd.* Tenere l'uficio, *piastować urząd.* = *nabożeństwo, służba boża.* = *książka z modlitwami, godzin-*

ki. Recitare l'uficio, *odmawiać modlitwy.* = *Santo Uficio, s. Inkwizycja rzymska.* = *więzienie tejże Inkwizycji około Kościoła S. Piotra.*

UFFICIOLO, —SA, ad. *użyteczny.* UFFICIUOLO, s. m. dim. *funkcyjka.* = *malenka przystuga.* = *książka z godzinami do najświętszej Panny.*

UFFIZIALE, ec. v. UFFICIALE, ec. UFO, A UFO, av. *darmo, bezpłatnie.* Dare a ufo, *dać darmo.* UGGIA, s. f. *cien.* = *smutek.* = *nienawiść.* Avere in (a) uggia, *mieć w nienawiści.*

UGGIOLARE, v. n. *wyć.*

UGGIOSO, —SA, ad. *zaniepokojony, cienisty.* = *pojęrzynny, nieujny.*

UGIOLI E BARUGIOLI, bass. av. *Tra —, jedno z drugim.*

UGNA, s. f. *paznokcie, pazur, v. UNGHIA.* Fig. *Aver nell'ugna, mieć co w swej mocy.* Esser divenuto carne e ugnà con alcuno, *pobratać się z kim.* = *fig. krzta, odrobina.* [rzyško.]

UGNACCIA, s. f. *peg. pazura.*

UGNATA, s. f. *rowek na scyzoryku i t. p. dla łatwiejszego otworzenia.* = *drapnięcie pazurem.*

UGNERE, UNGERE, v. a. ir. *maścić, smarować.* = *Fig. Ugnere le mani, le carrucole, posmarować komu łapę.* — gli stivali, *ptaszczyć się, liźać się.* — il grifo, o il dente, *zajadać smacznie co dobrego.* = *Ugnere un re, namaszczyć króla.* = *fig. zagoić, uleczyć.* La piaga che Maria rinchiuse ed unse, *D. Par.* = *Aver che —, fig. mieć wiele zachodu, kłopotu, przykrości.*

UGNIMENTO, s. m. *smarowanie.*

UGNITORE, s. m. —TRICE, s. f. *smarujący, smarująca.* UGNONE, s. m. *accr. duży pazur, szpona.*

UGOLA, s. f. *Anat. języczek, chrząstka nadkraniowa.* = *Fig. Toccar l'ugola, zaostriżyć apetyt, wzbudzić ciekawość.* Voi m'avete toccato l'ugola: deh se ne sapete più, *raccontatemi degli altri, Varch. Ercol.* Toccar l'ugola, *przypaść do smaku, podobać się.* E quei fegatelli caldi m'hanno tocco l'ugola, *Lasc. Pinz.* Non toccare l'ugola, *nie mieć na jeden kasek, liźnąć tylko czego.* Sentendo che quel lor bere a zinzini non toccava lor l'ugola, *ec. vollon mutar verso, Salv. Granch.* Far venir l'acqua sull'ugola, *sprawić osłomę.*

UGONOTTO, s. m. *hugonot, kalwinista francuzki w XVI wieku.*

UGUAGLIAMENTO, s. m. porównanie, zrównanie.

UGUAGLIANZA, s. f. równość.

UGUAGLIARE, v. a. porównać, zrównać.

UGUAGLIATORE, s. m. zaprowadzający równość.

UGUALE, ad. m. f. równy.

UGUALITÀ, —TADE, —TATE, s. f. równość.

UGUALMENTE, av. równie, zároveň.

UGUANNOTTO, s. m. rybka, drobiazg.

ULANO, s. m. ulan polski.

ULCERA, s. f. ULCERE, ULCERO, s. m. Chir. wrzód.

ULCERAGIONE, —ZIONE, s. f. —MENTO, s. m. formowanie się wrzodu.

ULCERARE, v. a. jątrzyć. = zranic, rozranić. = fig. zranic, rozranić, rozjątrzyć. = v. n. wrzodowacić, zamienić się na wrzód.

ULCERATIVO, —VA, ad. jątrzący.

ULCERETTA, ULCERUCCIA, s. f. dim. wrzodek.

ULCERO, —RE, v. ULCERA.

ULCEROSO, —SA, ad. wrzodziasty, wrzodowaty. = okryty wrzodami.

ULIGINE, s. f. wilgoć przyrodzona ziemi.

ULIGINOSO, —SA, ad. wilgotny.

ULIVA, s. f. oliwka.

ULIVAGGINE, s. f. dzikie oliwne drzewo.

ULIVALE, ULIVARE, ad. m. f. podobny do oliwki.

ULIVASTRO, —TRA, ad. oliwkowy. = s. m. dzikie drzewo oliwne.

ULIVELLA, s. f. narzędzie żelazne do windowania kamieni.

ULIVELLO, s. m. dim. oliwne drzewko.

ULIVETO, s. m. ogród oliwny. = góra oliwna, ogrojec przy Jeruzalem.

ULIVIGNO, —GNA, ad. oliwkowy. = oliwny.

ULIVO, s. m. drzewo oliwne. Ramo d'ulivo, gałązka oliwna. Portare ulivo, przyjąć z gałązką oliwną, zwiastować pokój. Domenica dell' ulivo, wierzbnia niedziela.

ULIVUZZO, ULIVINO, s. m. dim. drzewko oliwne.

ULNA, s. f. Anat. kość łokciowa, od zgięcia łokcia do dłoni.

ULTERIORE, ad. m. f. dalszy.

ULTERIORMENTE, av. dalej, następnie.

ULTIMAMENTE, ULTIMATAMENTE, av. w końcu, naostatek, nakoniec. = niedawno.

ULTIMARE, v. a. skończyć, dokończyć. Ultimo rischio, ad — prescritto tutti i nostri altri perigliosi affanni, Car. En.

ULTIMATO, s. m. ultimatum, ostateczne i stanowcze oświadczenie.

ULTIMAZIONE, s. f. dokończenie, dokonanie.

ULTIMO, —MA, ad. ostatni, ostateczny. Ultim' ora, ostatnia godzina, śmierć. Ultima vecchiezza, późna starość, zgrzybiałość. Ultima giustizia, sąd ostateczny. Dar l' ultimo tratto, l' ultimo crollo, far l' ultimo passo, skonąć, umrzeć. = ostatni, bardzo daleki. Questi dall' alte selve irsuti manda, la divisa del mondo ultima Irlanda. Tass. Ger. = ostatni. Ultima necessità, ostatekna potrzeba. = ostatni, najgorszy. = All' ultimo, av. nakoniec, naostatek. [ny.]

ULTO, —TA, ad. * zemszczolore, s. m. —TRICE, s. f. mściciel, mścicielka.

ULULARE, v. n. wyć.

ULULATO, s. m. wycie. Ululati di lupi, wycie wilków. = jęki, płacz, lament.

ULVA, s. f. Bot. wotka.

UMANAMENTE, av. połudzku. = ludzko, z ludzkością.

UMANARE, v. n. e. r. Teol. stać się człowiekiem.

UMANISTA, s. m. humanista, biegły w literaturze łacińskiej.

UMANITÀ, —TADE, —TATE, s. f. człowieczeństwo, natura ludzka. = ludzkość. Questa umanità del re fu comandata assai, Bocc. = nauki dawane w klasach wyższych prócz filozofii.

UMANO, —NA, ad. człowieczy, ludzki. L' umana specie, rodzaj ludzki. = który się stał człowiekiem. E la cristiana fede lor narra, dicendo come Dio si fece umano, Bern. Orł. = ludzki, tagodny, litościwy.

UMBÈ, av. już, tedy.

UMBELLA, s. f. Bot. baldaszek.

UMBELLIFERO, —RA, ad. Bot. baldaszkowy.

UMBILICALE, ad. m. f. Anat. pępkowy.

UMBILICATO, —TA, ad. podobny do pępka. = Bot. pępkowaty.

UMBILICO, s. m. Anat. pępek. = śródek. Siede Parigi in una gran pianura, nell' umbilico a Francia anzi nel cuore, Ar. Orł. Fur. = Umbilico di Venere, Bot. rzęsa wietrzna.

UMERALE, ad. m. f. Anat. barkowy.

UMETTABILE, ad. m. f. dający się odwilżyć.

UMETTARE, UMIDIRE, v. a. odwilżyć.

UMETTATIVO, —VA, ad. odwilżający.

UMETTAZIONE, s. f. odwilżenie.

UMIDETTO, —TA, UMIDICCIO, —CIA, ad. dim. nieco wilgotny.

UMIDITÀ, —TADE, —TATE, UMIDEZZA, s. f. wilgoć.

UMIDO, —DA, ad. wilgotny, mokry. = s. m. wilgoć. — radicale, pierwiastek wilgotny w cieple ludzkim.

UMILE, ad. m. f. niski, pozioomy. = pokorny, uniżony. = niski, podły, nikczemny.

UMILIACO, s. m. Bot. morela. UMILIACA, s. f. morela (owoc).

UMILIARE, v. a. uniżyć, upokorzyć. = v. r. upokorzyć się.

UMILATIVO, —VA, ad. upokorzący.

UMILIAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. uniżenie, upokorzenie.

UMILISSIMO, —MA, ad. sup. bardzo pokorny, najniższy, uniżony. Sono disposto ad esser vostro umilissimo servidore, Bocc.

UMILMENTE, av. poziomo, po nad ziemią. Terra terra sen van tra rive e scogli — volante, Car. En. = pokornie, uniżenie. = w niskim stanie. Due giovani che ai gesti ed al vestire non eran da stimar nati —, Ar. Orł. Fur. = cicho, pociechu. — parlando ad Andreuccio dissero, Bocc.

UMILTÀ, —TADE, —TATE, s. f. pokora.

UMORACCIO, UMORAZZO, s. m. peg. zły humor.

UMORE, s. m. wilgoć. = sok zwierzęcy, roślinny. = humor, temperament. Umore flemmatico, sanguinoso, temperament flegmatyczny, krwisty. = humor, usposobienie umysłu. Buon umore, cattivo umore, dobry, zły humor. Bell' umore, jednostajnie wesoły humor. Dar nell' umore ad alcuno, trafiać komu w humor. Toccare umore, przyjąć do głowy. = Bell' umore, facecyonat, trefnić. Fare il bell' umore, mieć pretensyą do żartów. = Umore acqueo, Anat. płyn wodnisty w oku.

UMORISTA, s. m. dziwak.

UMOROSITÀ, —TADE, —TATE, s. f. wilgotność.

UMOROSO, —SA, ad. wilgotny.

UNANIMAMENTE, av. jedno-myślnie.

UNANIME, ad. m. f. jedno-myślny.

UNANIMITÀ, —TADE, —TATE, s. f. jednomyślność, jednozgodność.

UNCINARE, v. a. *zaczepić hakiem, zahaczyć.* = fig. *zahaczyć, porwać.*

UNCINATO, —TA, p. ad. v.

UNCINARE. = ad. *haczykowany.*

UNCINELLO, UNCINETTO, s. m. *dim. haczyk.*

UNCINO, s. m. *hak, kruk.* = fig. *Mani a uncini, długie ręce, złodziejskie.* Aver gli uncini lunghi, *mieć długie ręce.* — da cor fichi, *członek męski.* Attaccar l'uncino, *znaleźć kruczek, pretekst, przyczepić się do kogo; spółkować z kobietą.* Prestare a uncino, *pożyczać na lichwę.*

UNCINUTO, —TA, ad. *haczykowany.*

UNDECIMO, UNDECESIMO, —MA, ad. *jedenasty.*

UNDICI, s. num. *jedenastcie.*

UNGERE, v. *UGNERE.*

UNGHERESCA, UNGARESCHETTA, s. f. *węgrzynka, węgierka (suknia).*

UNGHERIA, s. f. *Węgry.*

UNGHERO, UNGARO, —RA, ad. *węgierski.* All'unghera, av. *po węgiersku.*

UNGHIA, s. f. *paznokiec, pazur, szpona.* = *kopyto, racica.* = fig. *Dar nelle unghie, wpaść w czyje szpony.* Avere nell'unghe, *mieć co w swych szponach.* Uscir dell'unghe, *wyrwać się z czyich szponów.* Mettersi tra carne e unghia, *wtrącać się w nie swoje rzeczy.* Tra carne e unghia nessun vi pugna, *prov. nie należy wtrącać się do zajęć małżeńskich, rodzinnych.* = *krzta, odrobina, kęs.* = *Unghia cavallina, Bot. podbiat.* = *Chir. v. UNGOLA.*

UNGHIACCIA, s. f. *peg. pazurzyisko.*

UNGHIATA, s. f. *zadrażnienie pazurem.*

UNGHIATO, —TA, ad. *mający paznokcie, pazury.*

UNGHIELLA, s. f. *zajście zimna za paznokcie, szpary.*

UNGHIONE, s. m. *accr. pazur, szpona.* = *(nie)właściwie kopyto.*

UNGHIUTO, —TA, ad. *mający długie, ostre pazury.*

UNGOLA, UNGULA, s. f. *Chir. skalka na oku.*

UNGUENTARE, v. a. *smarować maścią, balsamem, olejkami.*

UNGUENTARIO, UNGUENTAIO, UNGUENTARO, s. m. *perfumiarz.*

UNGUENTO, s. m. *maść; wonny olej; balsam.* Aver unguento a ogni piaga, *prov. mieć maść na każdą ranę.*

UNIBILE, ad. m. f. *dający się łączyć.*

UNICAMENTE, av. *jedynie.*

UNICITÀ, s. f. *jedyność.*

UNICO, —CA, ad. *jedyny.*

UNICORNO, s. m. *jednorózek.*

UNICORNUTO, —TA, ad. *jednorogi.*

UNIFICARE, v. a. *zjednoczyć.* = v. r. *zjednoczyć się.*

UNIFLORO, —RA, ad. *Bot. jednokwiatowy.*

UNIFORME, ad. m. f. *jednostajny.*

UNIFORMEMENTE, av. *jednostajnie.*

UNIFORMITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *jednostajność.* L'— del moto, *jednostajność ruchu.*

UNIGENITO, —TA, ad. e s. *jedynak, jedynaczka.* = *Teol. syn jednorodzony.*

UNILOCULARE, ad. m. f. *Bot. jednokomórkowy.*

UNIMENTO, s. m. *zjednoczenie.*

UNIONE, s. f. *zjednoczenie, związek.* = fig. *jedność, zgoda.*

UNIPETALO, —LA, ad. *Bot. jednopłatkowy.*

UNIRE, v. a. *ir. zjednoczyć, łączyć, spajać.* = v. r. *łączyć się, spoić się.*

UNISSEUALE, ad. m. f. *Bot. jednoplciowy.*

UNISONO, s. m. *Mus. jedność tonów.* Io domando, onde avvenga, che le canne dell'organo non suonan tutte all'—? *Gal. Sag.*

UNISSIMO, —MA, ad. *sam jeden, jedyny.*

UNITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *jedność, jednostka.* = fig. *jedność, zgoda.*

UNITAMENTE, av. *łącznie, razem.*

UNITARII, s. m. *pl. Eccl. unitaryusze, nazwiska Socynianów uznających jedną tylko osobę w Bogu.*

UNITIVÓ, —VA, ad. *jednoczący.*

UNITO, —TA, p. ad. *zjednoczony, złączony.* = *równy; gładki.*

UNITORE, s. m. —TRICE, s. f. *jednoczyiciel, jednoczyicielka.*

UNIVÁLVO, —VA, ad. *Zool. jednoskorupny.*

UNIVERSALE, ad. m. f. *powszechny, ogólny, wszystek.* = s. m. *ogół, powszechność.* = *ogół, wszyscy mieszkańcy.* Era in tutto l'—, *una tacita mestizia e scontentezza, Varch. Stor.*

UNIVERSALITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *powszechność, ogół.*

UNIVERSALIZZARE, v. a. *u. powszechniać, uogólniać.*

UNIVERSALMENTE, av. *powszechnie, ogólnie, w ogólności.*

UNIVERSITÀ, —TADÉ, —TADÉ, s. f. *powszechność, ogół.* — della natura, *cała natura.* = *wszyscy mieszkańcy miasta.* = *universytet.*

UNIVERSO, s. m. *świat powszechny, cały świat.* = *cała kula ziemiska, cała ziemia.* = *ogół mieszkańców.*

UNIVERSO, —SA, ad. *powszechny.* Universo mondo, *świat powszechny.* = *cały, wszystek.* Tutto l'universo popolo, *wszystek lud, cały lud.*

UNO, UNA, ad. *jeden, jedna.*

Un mio amico, *jeden z moich przyjaciół.* L'uno de' due fratelli, *jeden z dwóch braci.* L'un per l'altro, *jeden za drugiego, jedno za drugie.* A un per uno, *a uno a uno, pojedynczo.* Ad una voce, *jednogłośnie.* A un dipresso, *blisko, mniej więcej, prawie*

tyle. = *jedyny.* Ma non si fida tanto in cosa alcuna, quanto in quella beltà ch' al mondo è una.

Bern. Orl. = *każdy.* Senz'aver quattro cappe per uno, *Bocc.*

= *jeden i ten sam.* Ad un'ora aveva piacere e noia nell'animo, *Bocc.*

A un tempo, *zarazem.* Un volere, *un amore ci ha sempre tenuti legati e congiunti, ed un medesimo giorno ci diede al mondo ec. Bocc.*

= *kto, ktoś, pewien, perona, jakiś.* Uno direbbe, *rzekłby kto.* Gli venne a memoria un ser Ciapperello da Prato, *Bocc.*

= *człowiek.* Sono alla sedia sua perle attaccate, che sbigottiscono un, sol a vedere, *Bern. Orl.*

UNQUA, UNQUE, av. *lat. kiedy.*

Pon mente se di là mi vedeste unque, *D. Purg.* = *z przeczeniem: nigdy.*

Ma unque a Dio non piaccia, *Booc.* Basta, ch'unqua di poi non la rividi, *Car. En.*

UNQUANCHE, —CO, av. *kiedy.* Quanta dolcezza unquanco fu in cor d'avventurosi amanti ec.

a quel ch'io sento è nulla, *Petr.* = *z przeczeniem: nigdy.* Ben sai che si bel piede non toccò terra unquanco, *Petr.*

Verdi panni, sanguigni, o scuri o persi non vesti donna unquanco ec. si bella, *Petr.*

UNTARE, v. *UGNERE.*

UNTATA, UNTATURA, s. f. *smarowanie, namaśczenie.* = fig. *pochełstwo.* [czający]

UNTATORE, s. m. *namaśz-*

UNTICCIO, —CIA, ad. *nieczo zatuszczony.*

UNTO, —TA, p. ad. *posmarowany, pomazany, nama-*

szczony. = *Unto del Signore, pomazaniec boski.* = *zatuszczony.* Unto e bisunto, *bardzo brudny.* = s. m. *łłustosć; po-*

mada; maść; jedzenie mięsne.

UNTORIO, —RIA, ad. służący do smarowania. Grasso untorio, medicamento untorio, tłustość, maść do smarowania.

UNTUME, s. m. tłuszczyzno; brud; tłusty; pomada.

UNTUOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. tłustość, smolność.

UNTUOSO, —SA, ad. tłusty, mastki.

UNZIONCELLA, s. f. lekkie posmarowanie maścią.

UNZIONE, s. f. smarowanie; maść; = namaszczenie, pomazanie. — d' un re, namaszczenie króla. Unzioni sacre del prete, del vescovo, namaszczenie księży, biskupów. = Estrema unzione, ostatnie olejem świętym pomazanie.

UOMACCINO, UOMETTO, UOMICCIUOLO, s. m. dim. czelczek, czelczyzna.

UOMACCIO, s. m. peg. brzydki człowiek.

UOMACCIONE, s. m. accr. UOMACCIOTTO, dim. tegiczłowiek. = tegą głowa.

UOMICCIATTO, UOMICCIATTOLO, s. m. dim. czelczyzna.

UOMINACCIO, s. m. peg. zły człowiek.

UOMO, pl. UOMINI, s. m. człowiek. — dabbene, di garbo, d'onore, di reputazione, człowiek zany, uczciwy. — della sua parola, człowiek słowny. — di (alto) grande affare, człowiek wysokiego stanu. — del mondo, człowiek światowy. — di testa, człowiek uparty. — rotto, człowiek porywczy, passywny. Non esser uomo da ucellar a fave, człowiek nie w ciemie bity. = Uomo d' arme, żołnierz. — a cavallo, a piedi, żołnierz jezdny, pieszy. Scriv uomini, zaciągac do wojska. = osoba, głowa, każdy. Mille fiorini per —, tyśiąc złotych na każdego. = poddany. Il marchese di Saluzzo, da' preghi de' suoi uomini costretto di pigliar moglie. Bocc. = Uomo nato, żywa dusza. Non v'è uomo nato, niemasz żywej duszy. = mąż. Io trovai l'uom tuo, che andava a città. Bocc.

UOPO, s. m. potrzeba. È d' uopo, fa d' uopo, potrzeba, trzeba. = korzyść, pożytek. Oh! che bene a mio uopo potrebbe esser questo! Bocc. [czery.]

UOSA, s. f. kamazze, czech-UOVAROLO, s. m. kubek na jajo ugotowane.

UOVICINO, s. m. dim. jajo.

UOVO, pl. UOVA, s. m. jajo. Rosso d' uovo, żółte. Uova da bere, jaja na mętko. Uovo fresco, jajo świeże. Far l' uovo,

zniesić jajo. Covar l' uova, siedzieć na jajach. = Fig. Accocciar l' uova nel panieruzzolo, dobrze kierować swą interesą. Rompere l' uovo in bocca, podchwytyć kogo, powiedzieć co kto miał już w ustach. Rompere a uno l' uova nel paniere, pomieszać komu szyki. Bersi una cosa come un uovo fresco, wywinąć co jak z płatką, przedkosić się czym uwinąć. Vedere il pel nell' uovo, wglądać w każdy szczegół, w każdą drobnostkę. È meglio oggì l' uovo che la gallina domani, prov. lepsze dziś jajo niż jutro kokosz. = Pasqua d' uovo, Wielkanoc. = rodzaj tortury.

UOVOLO, s. m. Bot. podsadka, posadka. = galzka trzciny lub oliwna w ziemię wsadzona. = Arch. ozdoba jajkowa. = Anat. osada kości.

UPUPA, s. f. lat. Ornit. dudek.

URACANO, URAGANO, s. m. burza.

URANO, s. m. Astr. Uranus, planeta odległy od słońca 198 milionów mil geogr. a zatem 19 razy odleglejszy od słońca niż ziemia, 83 razy większy od ziemi, mający 6 satelitów, i wraz z niemi odbywający swój obrót około niego w przeciągu przeszło 84 lat.

URANOGRAFIA, s. f. uranografia, opisanie nieba.

URANOSCOPO, s. m. astronom. = Ict. gwiazdozrót, ryba morska mająca oczy na grzbiecie.

URATO, s. m. Chim. uran, sól powstająca z kwasu urynowego i niedokwasów.

URBANAMENTE, av. grzecznie.

URBANITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. polor miejski, grzeczność.

URBANO, —NA, ad. polerowany, grzeczny. = miejski.

URĒA, s. f. Chim. uryn, pierwiastek urynowy.

URENTE, ad. m. f. palący.

URETERE, s. m. Anat. moczotok, od nerek do pęcherza urynowego.

URETRA, s. f. Anat. kanał moczowy od pęcherza na zewnątrz.

URGENTE, ad. m. f. nagły.

URGEMENTE, av. z naleganiem. [ba.]

URGENZA, s. f. nągła potrzeba. URGERE, v. a. nąglic, nalegać.

URIA, s. f. zła wróżba. [wy.]

URICO, ad. m. Chim. urynowy.

URINARE, URINA, ec, v. ORINARE, ec.

URINARIO, —RIA, ad. Anat.

e Med. urynowy.

URINATIVO, —VA, ad. pędzący urynę.

URLAMENTO, s. m. wycie.

URLARE, v. n. wyć. = s. m. wycie.

URLATORE, s. m. wyjący.

URLIO, s. m. gwar, hałas.

URLO, pl. m. URLI, f. URLA, s. m. wycie. Gettar, metter urli, urla, wyć, zawyc. = krzyk, jęki, narzekanie.

URNA, s. f. urna. = urna na popioły zmarłych. = urna z klórej losy ciągną.

URO, s. m. Żool. żubr.

UROCELE, s. f. Chir. przeciekanie uryny do worka jądrowego.

URTA, s. f. ansa, chrapka. Prendere in urta alcuno, mieć do kogo anse, zawziąć się na kogo.

URTAMENTO, s. m. uderzenie, tłuczenie.

URTARE, v. a. uderzyć, stuknąć, trącić, potrać. = fig. sprzeciwiać się. Entrato figliastro in casa Augusto, l'urtarono molti e molti, Dav. Tac. An. = Fig. Urtare col muro, iść w zawody z mocniejszym. — il capo al muro, rozbijać się o co, ruszać ostatnich sił. = v. n. e r. fig. scierac się, ućierać się z sobą. Ne' magistrati e ne' consigli si urtarono, Mach. Stor. = Mil. uderzyć z wielką natarczywością.

URTATA, s. f. uderzenie, potracenie, stuknienie.

URTO, s. m. uderzenie, potracenie, pchnięcie. = sturcie się z sobą, uderzenie na siebie. Torsi, torre, o prender in urto alcuno, v. URTA.

URTO, —TA, ad. * zamiast urtato, pchnięty. Caduto sarei giù senza esser urto, D. Inf.

URTONE, s. m. accr. pchnięcie, szturchanie. Fare agli urtoni, popychać się, szturchać się, tuc jedno o drugie.

USA, s. f. + obcowanie cielesne.

USAGGIO, + v. uso.

USAMENTO, s. m. używanie; przedstawianie, obcowanie.

USANTE, ad. m. f. używający. = s. m. przedstawiający, obcuający. = Leg. mający użycie czcgo.

USANZA, s. f. zwyczaj, obyczaj. Che troppa sicuranza fa contra buona usanza, Brun. Tes. = robota. Poi il di ritrovandosi a loro usanze, Fr. Sacch. Nov. = przedstawianie, obcowanie. Poich' e' l' ebbe ammaestrata, che fuggisse l' usanza e la compagnia

delle donne secolari e vane, *Pass.* = *moda*. Che ciascuna per fare usanza prima, non posa mai nè dorme, *Sacch. Canz.* Stare sull' usanze, *trzymać się mody*. Essere indietro un' usanza, *nie trzymać się mody*; fig. *nie wiedzieć o co rzecz idzie*.

USARE, v. n. *mieć zwyczaj, zwyknąć*. Noi siamo molto usate di far da cena quando tu non ci se', *Bocc.* = *bywać gdzie*. Ora avvenne che Spinelloccio, usando molto in casa del Zeppa ec. con la moglie del Zeppa si dimesticò, *Bocc.* A chiesa non usava giammai, *Bocc.* = *bywać u kogo, przystawać, obcować*. Quanto più uso con voi, più mi parete savio, *Bocc.* = *przebywać, schodzić się gdzie*. Vennesene dove usavano gli altri mercatanti, *Bocc.* Vedrai scopetini e gine-streti dove usano le lepri in quantità grande, *Morel. Cron.* = *obcować cielesnie*. E così stando con lei volle usare, *Bern. Or.* = v. a. *używać*. Non si dee intendere che l'uomo debba ogni cosa usare a gola e a lussuria. *Cavalc.* Io soleva usare una riposata pace, *Fav. Esop.* = Usar bugia, *klamać*. E in qual che parte sia tu non usar bugia, *Brun. Tes.* = crudeltà in alcuno, *okrutnie z kim postąpić*. Io non so qual maggior crudeltà si fosse potuta usare in un traditore, *Bocc.* = misericordia ad alcuno, *okazać komu miłość, użalić się nad kim*. — i riguardi dovuti ad alcuno, *okazywać komu należne względy*. — diligenza, *dokładać pilności, starania*. Nel che io non mancherò di usare ogni fatica e diligenza, come son debitore di fare, *Cas. Lett.* = Usar fraude a sè medesimo, *łudzić się, zwodzić siebie samego*. Poco gli giova usar fraude a sè stesso, *Ar. Or.* = *bywać gdzie*. Le taverne e gli altri disonesti luoghi, visitava volentieri, e usavagli, *Bocc.* = v. r. *używać się*.

USATA, s. f. † *zwyczaj*. Ond' io a visitarli presi usata, *D. Purg.*

USATAMENTE, av. *zwyczajnie*.

USATIVO, —VA, ad. *służący do użycia*.

USATO, —TA, p. ad. *zwyczajny, zwykły*. Deposta avea l' usata leggiadria, *Petr.* = *na zwykły, przyzwyczajony, używany*. Un presente le fa d'un panzeron che, ancorchè usato, ripara i colpi ec. *L. Lipp.* = *bywający gdzie*. Se la persona fosse savia e letterata, usata alla chiesa, e alla predica dee avere udito e letto come ec. *Pass.* = *uczęszczany,*

odwiedzany. Per una vietta non troppo usata ec. prese il cammino, *Bocc.* = s. m. *zwyczaj*.

USATORE, s. m. —TRICE, s. f. *używający*.

USATTI, s. m. pl. *bóty do jazdy konnej*. Graffiare gli usatti, fig. *użyć komu bóty*.

USBERGO, s. m. *pancerz, kirys.* = fig. *tarcza, obrona, zastona*.

USCENTE, ad. m. f. *wychodzący*. = *zakończony (o wyrazach)*. = *kończący się (o miesiacu, roku)*.

USCETTO, s. m. dim. *drzwi-
czki*. [próg.]

USCIALE, s. m. *parawan.* =

USCIERE, s. m. USCIERA, s. f. *odzwierny, odzwierna.* = s. m. *stalek przewożowy*. Fece fare da dugento uscieri da portare cavalli, *G. Vill.*

USCIMENTO, s. m. *wychodzenie, wyjście*. = Uscimento di sangue, *plynienie krwi*. = fig. *koniec, wypadek, skutek*. Mostrandogli quanto erano varii e non sicuri gli uscimenti delle battaglie, *G. Vill.* — di vita, *zejście ze świata*.

USCIO, s. m. *drzwi*. Infino all' uscio del suo albergo corsi, *Petr.* = fig. *otwór*. Che di lagrime son fatti uscio e varco, *Petr.* = Attaccare il maio ad ogni uscio, v. MAIO. = Cadere o cascare il presente in sull' uscio, *plynąć a na brzegu utonąć*. Ecco che egli mi sarà appunto cascato il presente sull' uscio, *Salv. Granch.* = Chiudere, tener l' uscio ad alcuno, *zamknąć drzwi przed kim, zakazać bywać w domu*. = Entrar per l' uscio nell' ovile, fig. *chodzić prostą drogą*. Chi non mostra quel ch'è, va con inganni, e non entra per l' uscio nell' ovile, *Bern. Or.* = Picchiar l' uscio, *stukać do drzwi*. Picchiar l' uscio col piè, fig. v. PICCHIARE. Serrare, strignere alcuno fra l' uscio e l' muro, fig. v. STRIGNERE. = Serrare l' uscio o la stalla quando son perduti i buoi, v. STALLA. = Chi vien dietro serri l' uscio, fig. *kto po mnie przyjdzie niech sam dba o siebie*. E' son ben spesi talor cento scudi per cavarli una voglia, e poi chi dietro viene, serri l' uscio, *Cecch.*

Diss. = Serrare l' uscio sulle calcagna ad alcuno, *wypechnąć kogo za drzwi*. = Stare all' uscio, *stać u drzwiach*; fig. *nie być przypuszczonym do czego*. = Trovarsi tra l' uscio e l' muro, *prov. być między młotem a kowadłem*. Sicchè io mi trovava, come si dice, frall' uscio e l' muro, *Fir. As.*

USCIOLETTO, USCIOLENO, s. m. dim. *drzwiczki*.

USCIRE, v. n. ir. *wychodzić, wyjść*. Poichè voi ben vi sentite, tempo è d'uscire d'infermeria, *Bocc.* = *ciec, plynąć*. A chiunque usciva il sangue del naso, era manifesto segno d' inevitabile morte, *Bocc.* = *wychodzić na co*. Con lei verso una porta, che sopra il mare usciva, solo se n' andò, *Bocc.* = *wychodzić, wznosić się*. Un' isoletta, ch' alpestra ed alta esce dell' onde, *Car. En.* = *pochodzić, urodzić się z kogo*. Da te uscir veggio le pudiche donne, *Ar. Or.* = *nastąpić, wyniknąć*. Proponendole il ben che n' uscira, *Ar. Or.* = *wynikać, pochodzić*. Di questo esce che il fine e la perfezione della fede sta in quattro cose, *Fr. Giord.* = *udać się, v. RIUSCIRE*. = *zmierzać do czego, skończyć na czym*. Malagigi ad udir la stava attento, e pensa pur dove ella voglia uscire, *Bern. Or.* v. RIUSCIRE. = Uscire colla vita, *ujść z życiem, ocalić życie*. = *wschodzić*. Tutti i fiori ch' escon fuori a primavera aveva ivi dipinto la natura, *Bern. Or.* = *wyjść z druku*. Uscirà fuori subito un libro col seguente titolo, *Red. Lett.* = Uscire addosso ad alcuno, *rzucić się na kogo; przywitać kogo czem niespodzianem*. Perchè ella m' uscì con uno gran rabuffo addosso, dicendo: ec. *Cecch. Ass.* = Uscire del cervello, *uscir del seminato, uscir di senno, uscire il ruzzo del capoec*. v. CERVELLO, ec.

USCITA, s. f. *wyjście, wychód*. = *skutek, wypadek*. = *wyjście z czego*. Trovare l' uscita in alcuna cosa, *trafić w czem do końca, przyjąć z czem do ładu*. = *koniec*. Nel detto anno 1323, all' uscita d' Agosto ec. fu un vento ec. *G. Vill.* = *rozchód*. Il libro dell' entrata e dell' uscita, *książka dochodu i rozchodu*. Mettere a uscita, al libro dell' uscita, *zapisać do rozchodu*; fig. *mieć za stracone*. = *Gram. zakończenie*. = *biegunka*. = *odchód, łajno*.

USCITO, —TA, p. ad. v. USCIRE. = s. m. *wychodzeń, wygnaniec*. = † *łajno*.

USCITURA, s. f. *wyjście, wychód*. = † *odchód, łajno*. [czki.]

USCIUOLO, s. m. dim. *drzwi-*

USIGNUOLO, s. m. *słowiak*.

USITAMENTE, av. *zwykłe*.

USITATO, —TA, ad. *zwyczajny, zwykły*.

USO, s. m. *zwyczaj, obyczaj*.

= *używanie, praktyka*. Di questo t' ammonisco, che arte

senz' uso non giova molto, *Amm. Ant.* = używanie; zażywanie. Porre in uso, mettere in uso, moderarsi nell' uso, wprowadzić w używanie, miarkować się w używaniu. = obcować. Avendone per tanto privati la fortuna dell' uso d' un tanto amico, mi pare, *ec. Mach. Art. guer.* = obcowanie cielesne. = zwyczaj, moda. Nè era in que' tempi ancora venuto l' uso delle argenterie nelle tavole, *Borgh.* = Avere in uso, używać. Non ebbe in uso altro ariente, fino all' ultimo di sua vita, che due bicchieri, *Borgh.* = Avere in uso, mieć zwyczaj. = Far uso, zrobić użytek, używać. Far buono o cattivo uso d' alcuna cosa, zrobić z czego dobry lub zły użytek. = Recare in uso, wprowadzić we zwyczaj. = Prov. Uso fa legge, zwyczaj stanowi prawo. Uso si converte in natura, zwyczaj zamienia się w naturę. = Leg. używanie, v. USUFRUTTO.

USO, USA, ad. przywykły, przyzwyczajony. Siccome colui che d' andare a piè non era uso, *Bocc.* = zwyczajny; używany. USOLIERE, s. m. sznurek, tasiemka do spodni.

USSARO, USSERO, s. m. huzar. USTA, s. f. Cacc. odor zostawiony przez zwierza.

USTIONE, s. f. Chir. wypalenie ciała kamieniem piekielnym. = Chim. spalanie na popiół.

USTOLARE, v. n. polykać ślinkę, czekać jedzenia (o psach).

USTORIO, ad. m. Fis. Specchio —, zwierciadło pałac.

USUALITÀ, s. f. zwyczajność.

USUCAPIONE, s. f. lat. Leg. nabycie własności przez przedawnienie.

USUCAPIRE, v. n. difett. nabyć prawa własności przez przedawnienie.

USUCATTO, —TA, p. ad. nabyty przez przedawnienie.

USUFRUTTO, s. m. Leg. prawo używania jakiej rzeczy której kto inny jest właścicielem.

USUFRUITUARE, USUFRUITARE, v. n. Leg. używać czego, ciągnąć użytek.

USUFRUITUARIO, —RIA, ad. e s. Leg. który ma używanie rzeczy jakiej, nie będąc jej właścicielem.

USURA, s. f. lichwa. Dare, prestare a usura, dawać, pożyczać na lichwę. Pigliare a usura, pożyczać od lichwiarza, płacić lichwę. = Pagare con —, fig. oddać, wrócić z lichwą.

USURATO, s. m. USURATA, s. f. lichwiarz, lichwiarka.

USURARIO, —RIA, ad. lichwiarski. = s. m. lichwiarz.

USUREGGIAMENTO, s. m. lichwienie, lichwiarstwo.

USUREGGIARE, v. n. lichwić.

USURIERE, s. m. USURIERA, s. f. lichwiarz, lichwiarka.

USURPARE, v. a. przywłaszczyc sobie.

USURPATIVAMENTE, av. przez przywłaszczenie.

USURPATORE, s. m. —TRICE, s. f. przywłaszczyciel, przywłaszczycielka.

USURPAZIONCELLA, —CINA, s. f. dim. male przywłaszczenie.

USURPAZIONE, s. f. —MENTO, s. m. przywłaszczenie.

UTELLO, s. m. naczynie gliniane na oliwę, na ocel.

UTENSILI, s. m. pl. naczynia kuchenne, sprzęty gospodarskie.

UTERINO, —NA, ad. Anat. maciczny. Malattia uterina, choroba maciczna. = Leg. przynudni, z jednej matki, ale nie z jednego ojca.

UTERINO, —NA, ad. * bukłakowy. Astolfo lor nell' uterino claustru a portar diede il fiero e turbido austro, *Ar. Or. Fur.*

UTERO, s. m. Anat. macica.

UTILE, ad. m. f. użyteczny, pożyteczny, korzystny. = s. m. użytek, pożytek, korzyść. Dare utile, przynosić użytek. Cavare utile, ciągnąć użytek. = procent, prowizya, lichwa. Dare a utile, dawać na lichwę.

UTILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. pożytek, użytek, korzyść, użyteczność. Esser di utilità ad alcuno, być pomocnym komu, przydać się na co. Fare, portare —, przynosić korzyść.

UTILIZZARE, UTILITARE, v. n. korzystać z czego.

UTILMENTE, av. użytecznie, korzystnie.

UTOPIA, s. f. utopia, państwo urojone, wymyślone na wzór Platona przez kanclerza angielskiego Tomasza More, w dziele pod takim tytułem.

UTRE, v. OTRE.

UVA, s. f. winogrona. Uva passa, passera, rodzynki. = Bot. Uva de' frati, porzeczek. Uva spina, agrest. = Uva di volpe, czworolist, jedna jagoda, wilczy pieprz. = Uva orsina, niedźwiedzie grono, niedźwiedziżyna.

UVEA, s. f. Anat. błona naczyniowa.

UVEO, —VEA, ad. winogronowy. = Tunica uvea, v. UVEA.

UVIZZOLO, s. m. dzikie winogrona.

UVOLA, v. UGOLA.

UVOSO, —SA, ad. okryty winogronem.

UZZATO, —TA, ad. pękaty (o beczce).

UZZO, s. m. pękatość beczki.

UZZOLO, s. m. bass. chętk.

V

VACABILE, s. m. oblig puliczny w Rzymie, przynoszący procent, oparty na dochodach kancelaryj papieżkiej. = ad. m. f. mogący zawakować.

VACANTE, ad. m. f. wakujący, niezajęty. Sede — del papa, wakująca stolica apostolska. Regno —, bezkrólewie. = niezajęty, próżny. Letto — in uno spedale, łóżko próżne w szpitalu. Casa —. dom próżny.

VACANZA, —ZIA, s. f. wakans. = ferye sądów. = wakacje.

VACARE, v. n. wakować. Che sempre che la vostra Chiesa vaca, si fanno grassi stando a concistoro, *D. Par.* = zabraknąć, ustać, ubyc. Era durato 54 anni poichè vacarono i Franceschi, *G. Vill.* = trudnić się czem, zajmować się czem, oddawać się czemu. Oppresso da lunga e grave infermità, non vacava più ai negozi, *Guicc. Stor.* = odpoczywać.

VACAZIONE, s. f. wakans. = odpoczynek, wakacje. = + ubycie, ustąpienie. Appresso la — de' Franceschi, *G. Vill.*

VACCA, s. f. krowa. = Fig. La vacca è nostra, nasza wygrana. Comprare la vacca e il vitello, wziąć dziewczynę z przychowkiem. = fig. kurwa. = Vacche, jedwabniki przed zasklepieniem się. Somigliavano a que' vermi di seta, che ammalandosi e quasi marcendo prima di condursi a fare il bozzolo, son chiamati volgarmente vacche, *Red. Ins.* = plamy na udach u kobiet od garnka z żarą pod spodnicą.

VACCARELLA, VACCHERELLA, s. f. dim. krowka.

VACCARO, s. m. —RA, s. f. krowiarz, krowiarka.

VACCHETTA, s. f. dim. krowka. = skóra krowia, jucht. = książka wydatków.

VACCINA, s. f. krowina, krowie mięso. = krowiak. = Med.

krowia ospa, której zaszczepienie uwalnia od ospy ludzkiej. [ospe.]

VACCINARE, v. a. szczepić
VACCINATORE, s. m. wakkynator.

VACCINAZIONE, s. f. wakkynacja, szczepienie ospy.

VACCINO, s. m. *krowia ospa*.

VACCINO, —NA, ad. *krowi*.

—Pianta vaccina, Bot. czernica.

VACCUCCIA, s. f. dim. *krówka*. — *kurewka*.

VACILLAMENTO, s. m. VACILLANZA, VACILLAZIONE, s. f. *kółszanie się*, *chwieianie się*. = fig. *wahanie*, *niepewność*.

VACILLARE, v. n. *kwąć się*, *kolysać się*, *chwiać się*. = fig. *wahać się*. = *gadać od rzeczy*, *bajać*, *bzdurzyć*. Questo ser Mazzeo, venendo nel tempo della vecchiezza, cominciò alquanto a —, *Sacch. nov.*

VACQUATTU, s. scherz. *nikt*.

VACUARE, ec. v. EVACUARE, ec.

VACUITA, —TADÉ, —TATE, s. f. *czczość*, *próżnia*. — di stomaco, *czczość żołądka*. — d'affetti, di passioni, fig. *bezczulość*.

VACUO, —CUA, ad. lat. *czczy*, *próżny*, *pusty*. = *próżny*, *nie-napełniony*. L'erario vacuo di moneta, *skarb próżny*. Uomini vacui al tutto di dottrina e di lettere, *Guicc. Stor.* = *wyjety*, *wolny*. Non erano l'altre parti d'Italia vacue di sospetti, *Guicc. Stor.* = *nieopatrzony*, *ogółony*. = s. m. *czczość*, *próżnia*. Non si può dare nella natura il vacuo, *Gell. Capr. Bott.*

VADA, s. f. *stawka*, *płatka*.

VADIMONIO, s. m. lat. *Leg. rękojmia stawienia się przed sądem*.

VAGABONDARE, v. n. *włóczyć się*, *waleśać się*. = fig. *marzyć*, *roić sobie*, *myśleć o niebieskich migdałach*.

VAGABONDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *waleśanie się*.

VAGABONDÓ, VAGABUNDO, —DA, ad. *włóczęga*, *waleśający się*. Andar vagabondo, *włóczęga się*, *waleśać się*. Quasi della fortuna disperato, vagabondo andando, pervenne in Lunigiana, *Bocc.* = *oblakany*, *roztargniony*. Tre cose sono le quali fanno stare saldo la mente vagabonda; cioè leggere, veggiare e orare, *Vit. SS. PP.* = s. m. *włóczęga*.

VAGAMENTE, av. *łudnie*.

VAGAMENTO, s. m. *blakanie się*. — de' pensieri, *bujaanie*, *roztargnienie myśli*.

VAGANTE, ad. m. f. *blakający się*, *błędny*. Or tien pudica il guardo in sè raccolto, ora il ri-

volge cupido e vagante, *Tass. Ger.* = *Dolor vagante*, *Med.* *ból przenoszący się z miejsca na miejsce*. = *Animali vaganti*, *zwierzęta domowe samopas chodzące*.

VAGARE, v. n. *blzkać się*, *waleśać się*, *bujać po świecie*. Ed il pletoso Enea sbandito cominciò per lo mare a vagare, *Bocc.* = *bujać myślą*. Perchè a bell'agio poterono gli spiriti andar vagando dove lor piacque, *Bocc.* = fig. *zboczyć od przedmiotu*. Da ritornare è, perciocchè assai vagati siamo ec. là onde ci dipartimmo, *Bocc.*

VAGATORE, s. m. *włóczęga*.

VAGAZIONE, s. f. v. VAGAMENTO. = *roztargnienie myśli*.

VAGELLAIO, s. m. *farbiarz*. = *garncarz*.

VAGELLARE, † v. VACILLARE.

VAGELLO, s. m. *kociot farbiarski*. = † *duży kociot*. = † *naczyynie*. = fig. *zbiór*, *stek*.

VAGHEGGIAMENTO, s. m. *miłośne spojrzenie*, *umiżgi*, *zaloty*.

VAGHEGGIARE, v. a. *miłośnie poglądać na kogo*, *umiżgać się*, *przymilać się*. Essendosi avveduta ch' un giovane ec. la vagheggiava, discretamente con lui s' incominciò ad intendere, *Bocc.* Era costei da molti giovani nobili e ricchi guatata e vagheggiata, *Lasc. Nov.* = *przyglądać się z rozkoszą*. Ei, che vagheggiava sotto alle lenzuola il gentil volto ele dorate chiome, *L. Lipp.* = v. r. *przyglądać się z upodobaniem*, *wpatrywać się w siebie samego z przyjemnością*. — nello specchio, *przeglądać się*, *przezierać się z upodobaniem w lustrze*. Ma più ne 'ncolpo i micidiali specchi, che 'n vagheggiar voi stessa avete stanchi, *Petr.* Allorchè fuggirai le fonti, ov' ora spesso ti specchi e forse ti vagheggi, *Tass. Am.*

VAGHEGGIATO, —TA, p. ad. *widziany*, *oglądany z rozkoszą*. Lodata passa e vagheggiata Armida fra le cupide turbe, e se n' avvede, *Tass. Ger.*

VAGHEGGIATORE, s. m. *wielobiciel*, *zalomnik*.

VAGHEGGINO, s. m. *umiżgalski*.

VAGHETTO, —TA, ad. *ślicznieuchny*, *ładniutki*. Canzoni vaghetie e liete cominciarono a cantare, *Bocc.*

VAGHEZZA, s. f. *chęć*, *ochota*, *żądza*, *pragnienie*. — di sapere, *chęć dowiedzenia się*, *żądza wiadomości*, *ciekawość*. — di fama, *żądza*, *miłośne sławy*. Qual vaghezza di lauro? qual di

mirto? *Petr.* = *rozkosz*, *upodobanie*. Il giovane prendendo vaghezza di vedere pescare, follemente si mise in una barca, *G. Vill.* = *piękność zwracająca wszystkich oczy*. = *Pitt. lekkość*, *delikatność kolorytu*.

VAGINA, s. f. *pochwa*. = *skóra*. Siccome quando Marsia traesti della vagina delle membra sue, *D. Par.* = *Vagina uterina*, *Anat.* *pochwa maciczna*. = Bot. *pochewka*.

VAGINALE, ad. m. f. *Anat.* *pochwoyowy*.

VAGIRE, v. n. ir. *kwilić* (o dzieciach w kolebce).

VAGITO, VAGIMENTO, s. m. *kwilenie dzieci w kolebce*.

VAGLIA, s. f. *działność*, *męztwo*, *zaleta*. Ciriffo sempre, com' uom di gran vaglia, davanti a tutti veniva ec. *Ciriff. Calv.*

VAGLIAIO, s. m. *przelakarz*.

VAGLIARE, v. a. *przesiewać*, *przetakiem*. = *wyberać*, *przebrać*. = *odrzucać*, *brakować*. = v. r. *rzucić się*, *szarpać się*, *szamotać się*. Si vede un nudo, che si vaglia e duole, *L. Lipp.*

VAGLIATORE, s. m. *przesiewacz*.

VAGLIATURA, s. f. *poślad*.

VAGLIETTO, s. m. dim. *przetaczek*.

VAGLIO, s. m. *przetak*. = Prov. Pisciar nel vaglio, *wodę czerpać przetakiem*. Dar de' calci al vaglio dopo aver mangiato la biada, *odpacić się niewdzięcznością*.

VAGO, s. m. *amant*, *kochanek*.

VAGO, —GA, ad. *blakający się*, *bujaący*, *błędny*, *oblakany*. Riduci i pensier vaghii a miglior luogo, *Petr.* Io trassi Ulisse del suo cammin vago al canto mio, *D. Purg.* = *błędny* (o gwiazdach). = *nieoznaczony*, *nieokreślony*, *niepewny*. = *lekki*, *uolotny*. Qual leve sogno, od aer vago, *Tass. Ger.* = *śliczny*, *ładny*, *piękny* (o osobach i rzeczach). = Vago di chechessia, *lubiący co*; *pragnący*, *żądający*, *ciekawcy*. Esser vago della bellezza, *lubić piękność*. La fante ch' era vaga del danaio, *seglitose*, *Fior. Pecor.* Ed io, maestro: molto sarei vago di vederlo attuffare in questa broda, *D. Inf.* = Paio vago, *Anat.* *nerw błędny* czyli *dziesiątej pary*, *poruszający się z górnego sznurka szpiku przedłużonego*.

VAGOLARE, v. VAGARE.

VAGUCCIO, —CIA, ad. *ładnieuchny*, *śliczniutki*.

VAIATO, s. m. ten co wyprawia i sprzedaje skórki popielicze.

VAIANO, s. m. gatunek słodkich winogron czarnych.

VAIARE, VAIOLE, v. n. czerwieć (o dojrzewających oliwkach).

VAIATO, —TA, ad. popielaty. = mający oczy różnego koloru. = mający oki otoczone białą obwódką (o koniu).

VAIEZZA, s. f. ciemna popielatość.

VAINIGLIA, s. f. Bot. wanilia.

VAIO, s. m. Zool. popielica. = skórka popielicy; futro z popielic.

VAIO, —IA, ad. czarniawy, ciemno purpurawy (o owocach). = nakrapiany. = Roba vaia, popielice.

VAIOLOATO, —TA, ad. czarniawy. Potansi e colgonsi l'olive quando cominciano ad essere vaiolate, Pallad. = ospowaty, dziobaty.

VAIOLO, VAIOLOO, s. m. ospa. = choroba rzucająca się na oczy gołębi.

VALANGA, s. f. lodozwał.

VALCARE, * v. VALICARE.

VALCO, s. m. † * krok. Tal si parti da noi con maggior valchi, ed io rimasi in via. D. Purg.

VALDESI, s. m. pl. Eccl. Waldensy, kacerze Prowancy XIII wieku, tak nazwani od Piotra Valdo, kupca lugduńskiego który chciał zwrócić ludzi do ubóstwa i prostoty ewangelicznej, później Albigiensami od miasta Albi zwani.

VALEGGIO, s. m. moc, siła.

VALENTE, ad. m. f. biegły, uprany, zręczny, zdolny, zdolny. Io trovai più vicino un medico, Bocc. = mężny, silny, mocny, odważny, v. VALOROSO. = mądry, roztropny.

VALEMENTE, av. mocno, silnie. = wesóło. = otwarcie.

VALENTERIA, VALENTIA, s. f. męstwo, odwaga, dzielność.

VALENTUOMO, VALENT' UOMO, s. m. człowiek zacny, zdolny, mądry, pelen zalet.

VALERE, v. n. ir. wartościować. Potevan valere un cinquecento fiorin d'oro, Bocc. Non valere un lupino, nie być wartym funta kłaków. Egli era ricco di molto tesoro, che senza quel non val senno un lupino, Bern. Orl. Non valere il pregio, nie być wartym trudu, zachodu. = mieć wartość, zaletę. Se io mai alcuna cosa valsi, per lo vostro valore, e per l'amore che portato v'ho, m'avvenne, Bocc. = być wart, zasługować. Che io ami, questo non dee esser maraviglia ad alcun savio, e specialmente voi, perocché voi il valet, Bocc. = módz,

zdołać. Nè a ciò, quantunque elle sien grandi, resistere varrebbero le forze vostre, Bocc. = pomagać, zdać się, przydać się. Nè l'un mi varrebbe, nè l'altro voglio che mi vaglia, Bocc. Il pianger dopo il fatto a nulla vale, Fort. Ben sapev'io che natural consiglio, Amor, contra di te giammai non valse, Petr. Manu-mero che val contra virtude?

Mont. = przynosić korzyść, użytek. Se ciò avesse fatto, avrebbe fatto il testamento, che gli sarebbe valuto assai, Sacch. nov. = znaczyć. Vale a dire, to jest. = Far valere una cosa, umieć z czego korzystać. Farsi valere, umieć utrzymać swą godność.

= Valer di meglio, poprawić swój stan. = Varrà meglio, będzie lepiej. O vi si piantino, e varrà meglio, salci odolmi, Cresc. = v. r. używać kogo, czego, korzystać z kogo, z czego. Udità la tua fama, gli è entrato gran desiderio di conoscerti, e valersi di te, Fir. Disc. = Vaglia a perdonare, proszę mi przebaczyć. = Non mi si vaglia (w komedjach), tym gorzej dla mnie. = s. m. wartość. = moc, dzielność.

VALERIANA, s. f. Bot. kozłek, bieldrzan. — minore, officinale, silvestre, kozłek lekarski. — ortense, fun pentico, drywanik.

VALETUDINARIO, —RIA, ad. chorowity, słabowity.

VALETUDINE, s. f. lat. zdrowie.

VALEVOLE, ad. m. f. pożyteczny, korzystny, przydatny. = silny, mocny. [silnie.]

VALEVOLMENTE, av. mocno, VALICABILE, ad. m. f. przechodni, dający się przebyć. Le piramidi, come montagne condotte al cielo, ec. e sparse per le appena valicabili arene, Dav. Tac. Ann.

VALICARE, v. a. przebyć, przejść, przeprowadzić na drugą stronę. Di là dal castel Guglielmo al — d'un fiume ec. il rubarono, ec. e valicato il fiume andarono via. Bocc. = uchodzić, przemijać, upływać. Egli è già valicata mezza notte, już po północy. Non valica nè di nè ora, che continuamente nol lodino, Fr. Giord. = fig. przechodzić, przewyższać. Perocchè il suo senno sottile, ec. valicava il consiglio degli altri, M. Vill. = przekroczyć. = pominąć.

VALICATORE, s. m. przechodzący, przebywający. = przekroczyiciel.

VALICO, s. m. przejście, przechód. Al valico della riviera dell'

Ombro gli assaliro vigorosamente, G. Vill. = kotowrotek. = p. ad. zamiast VALICATO. E così durò la cosa fino all' ora valica di desinare, Fir. As. = Andare al —, iść na przeciąg ptaków, przesmyk zwierząt.

VALICONE, s. m. scherz. ka-watek, urywek, wyjętek. Domandato un contadino da un padre domenicano s'ei sapeva il Credo, rispose ch'ei ne sapeva dove un — e dove un altro, Pros. Fior.

VALIDAMENTE, av. mocno, skutecznie.

VALIDARE, v. a. wzmacnić. = fig. nadać ważność, potwierdzić.

VALIDITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. mocność, siłność. = fig. ważność aktu, dowodów.

VALIDO, —DA, ad. silny, mocny, czerstwy. = ważny, dowodny. Argomento valido, dowód ważny, stanowczy. Scusa valida, wymówka ważna.

VALIGIA, s. f. tłumok, waliza. = Essere o entrare in valigia, bass. złościć się.

VALIGIAIO, s. m. fabrykant tłumoków. = bass. passionat.

VALIGINO, s. m. dim. VALIGETTA, s. f. dim. tłumoczek.

VALIGIOTTO, VALIGIONE, s. m. spory tłumoczek.

VALLAME, s. m. przestrzeń między dolinami.

VALLARE, v. a. lat. okopać, otoczyć walem. = otoczyć, opasać. Noi pur giugnemmo dentro all' alte fosse, che vallan quella terra sconsolata, D. Inf.

VALLATA, s. f. dolina wzdłuż. = okop, szaniec.

VALLE, s. f. dolina. Per monti e per valli, po górach i dolinach, wszędzie. A valle, z góry na dół. E non restò di ruinar a valle, fino a Minos, D. Inf. = Valle di Giosafat, Józefata dolina. Valle di lagrime, di pianto, fig. padół płaczu.

VALLEA, s. f. * dolina.

VALLETTA, VALLETTINA, s. f. dim. dolinka. = dołek między brwiami.

VALLETTO, s. m. pacholek, paż. = Valletto d'arme, giermek. [linka.]

VALLICEŃLA, s. f. dim. do- VALLIGOSO, —SA, ad. leżący na dolinie.

VALLIGIANO, s. m. mieszkaniec doliny.

VALLO, s. m. lat. okop, szaniec z ostrokołem. I Romani facevano forte il luogo, co' fossi, col vallo, e cogli argini, Mach. Art. guerr. = obóz oszańcowany. Stanchi restan nel vallo,

e sbigottiti i Franchi, *Tass. Ger.* Qui diran, l'invitto re Polono accampossi, là ruppe il vallo, e qua le schiere aperse, vinse, abbattè, disperse, *Filic.*

VALLONATA, s. f. dolina wzduż.

VALLONCELLO, s. m. dim. dolinka. [dolina]

VALLONE, s. m. accr. duża VALONEA, s. f. galas turecki zwany od miasta Valona w Albanii.

VALORE, s. m. walor, cena, wartość. = meżtwo, waleczność. Era il marchese di Monferrato uomo d'alto valore, *Bocc.* = sila, moc, potęga. Si che degli occhi tuoi vinco il valore, *D. Par.* = Lo primo ed ineffabile valore, *D. Par.* moc Ojca przedwiecznego.

VALORIA, s. f. + meżtwo.

VALOROSAMENTE, av. mocno, silnie, meżnie.

VOLOROSO, —SA, ad. meżny, waleczny. = dzielny, skuteczny. = zacyjny, szanowny. In casa una non meno valorosa e nobile che ricca e bella donna, *Lasc. Nov.*

VALSENTE, s. m. walor, wartość. = kapital, majątek.

VALSO, —SA, VALSUOTO, VALUTO, —TA, p. ad. v. VALERE.

VALUTA, s. f. walor, waluta, wartość.

VALUTABILE, ad. m. f. dający się oszacować.

VALUTARE, v. a. szacować.

VALUTAZIONE, s. f. szacowanie.

VALVA, s. f. Zool. skorupa muszli. = Bot. plewa. = ściana torebki, połowka nasienia.

VALVASSORO, s. m. wassal zależący od czynego wassala.

VALVOLA, VALVULA, s. f. Anat. kłapa. Valvole semilunari, kłapy półksiężycowe przy otworach arteryalnych. = Bot. plewka kielichowa, koronowa. = kłapa w pompach, i t. p.

VAMPA, s. f. par, gorącość buchająca z płomienia. = prop. e fig. płomień.

VAMPEGGIARE, v. n. płomienić się, gorzeć.

VAMPIRO, s. m. upior.

VAMPO, s. m. prop. e fig. płomień. = błyskawica. = Menar vampo, złościć się, wpaść w pasyę. Re B... par che meni vampo, si la caduta del figliuol l'offende, *Bern. Orl.* = Menar vampo, pyszczyć się. [chluba]

VANAGLORIA, s. f. próżna

VANAGLORIARSI, v. r. chlubić się, pyszczyć się.

VANAGLORIOSAMENTE, av. z próżnością.

VANAGLORIOSO, —SA, ad. próżny, chępliwy.

VANAMENTE, av. próżno, z próżnością. Non vogliate vestire e calzare tanto — e vanagloriosamente, *Esp. Vang.* = próżno, nadaremnie.

VANARE, v. n. + roić, marzyć. Stava come uom che sonnolento vana, *D. Purg.*

VANEGGIAMENTO, s. m. szat, marzenie, przywidzenie, gadanie jak z gorączki.

VANEGGIARE, v. n. próżnować, stać otworem. Nel dritto mezzo del campo maligno vaneggia un pozzo, *D. Inf.* = bajac, pleść koszałki opalki, prawić duby smalone, gadać z gorączki, majaczyć. Quelli che dicono cose vane, o da fanciulli, hanno i lor verbi proprii, vaneggiare, o come disse Dante, vanare, *Varch. Ercol.* = igrać. Nelle spelonche sue zefiro tace, e in tutto è fermo il vaneggiar dell'aure, *Tass. Ger.* (może lepiej vaneggiar od vanni, skrzydzia). = roić, marzyć. Ciò vaneggiando infuriavo, *Car. En.* = v. r. bawić się marnościami. Da ben s'impingua, se non si vaneggia, *D. Par.* = Med. gadać z gorączki. [rzyciel]

VANEGGIATORE, s. m. mal-

VANERELLO, —LA, ad. dim. nieco próżny.

VANGA, s. f. rydel. Andare a vanga, znaleźć grunt latwy do kopania; fig. iść gładko jak po mydle. [mła]

VANGAIUOLE, s. f. pl. kłopoty.

VANGARE, v. a. kopać rydlem.

VANGATA, s. f. kopanie rydlem. = ziemia skopana rydlem.

VANGATO, —TA, p. ad. skopany rydlem. = s. m. ziemia skopana rydlem. Di Gennaio semina legumi e agrumi, fave in sul vangato, *Cresc.*

VANGATORE, s. m. —TRICE, s. f. kopacz, kopaczka.

VANGATURA, s. f. kopanie.

VANGELICO, —CA, ad. ewangeliczny. [igielista]

VANGELISTA, s. m. ewan-

VANGELIZZARE, v. n. opowiadać ewangelicę. = kazać.

VANGELO, s. m. ewangelia.

VANGHETTO, s. m. dim. rydelek.

VANGILE, s. m. żelazko na rydlu do oparcia nogi.

VANGUARDIA, s. f. przednia straż, awangarda.

VANILOQUENZA, s. f. VANILOQUIO, s. m. próżnomówność.

VANIRE, v. n. ir. zniknąć.

VANITA, —TADÉ, —TATE, s. f. czczość, próżnia. E ponevam

le piante sopra lor vanità che par persona, *D. Inf.* = próżność, marność, znikomość. Il mondo è vanità di vanitadi, e ogni cosa è vanità, *Pass.* = próżność, przesadzona miłość własna.

VANITOSO, —SA, ad. próżny, pyszny, chępliwy.

VANNI, s. m. pl. pióra mniejsze skrzydel. = * skrzydła.

VANO, s. m. próżnia, czczość, próżne miejsce. = Arch. otwór w murze na drzwi lub okno. = próżne, niepotrzebne rzeczy. D'entro alle leggi trassi il troppo e 'l vano, *D. Par.*

VANO, —NA, ad. próżny, pusty, czczy. = Fig. próżny. Vani sono gli uomini che desiderano d'avere la vanagloria, *Pass.* Or fu giammai gente si vana come la Sanese? *D. Inf.* = próżny, zwodniczy, bezskuteczny, nadaremny. Le vane speranze, próżne nadzieje. In vano, na-próżno. Dire in vano, mówić na próżno. Uscire in vano, nie udać się. = próżny, marny, znikomy. Ordino general ministro e duce che permutasse a tempo li ben vani di gente in gente, *D. Inf.* = Corpo vano, *D. Inf.* zwoloki, trup.

VANTAGGELLO, VANTAGGINO, VANTAGGIUZZO, s. m. dim. małeńka korzyść.

VANTAGGIARE, v. a. celować, przewyższać. = Vantaggiare alcuno, dać komu korzyść. = v. n. er. korzystać, mieć korzyść. [korzystnie]

VANTAGGIATAMENTE, av.

VANTAGGIATO, —TA, p. ad. v. VANTAGGIARE. = dokonany, wyborny, wysmienity. = Vestimento vantaggiato, suknia przestronna.

VANTAGGIO, s. m. korzyść, pożytek, użytek. Trar —, ciągnąć korzyść. = wyższość, przewaga. = szczęście. Certo — ne fu, ch'ella non fu la primiera, *Bocc.* = dokładka, przyczynienie. Da —, więcej. = Giuocator di —, oszust, szachraj w grze.

VANTAGGIOSAMENTE, av. korzystnie.

VANTAGGIOSO, —SA, ad. korzystny, zyskowny. = szukający własnej korzyści. E tanto vantaggioso, che non troua ortolano o beccajo che gli voglia vendere, *Gell. Sport.*

VANTAMENTO, s. m. chępliwość.

VANTARE, v. a. chwalić, wychwalać, zachwalać. = v. r. chwalić się, chęplić się.

VANTATORE, s. m. —TRICE, s. f. chępicieł, chępicielka.

VANTERIA, s.f. *chelpliwość*.
VANTEVOLE, ad. m. f. *chelpliwy*.

VANTO, s. m. *chelpliwość, przechwanka*. Menar vanto, dar si vanto, *chelpić się*. Ed all' audace rammento i suoi vanti, *Tass. Ger. = obietnica*. Veramente sarebbe da reputar valoroso chital vanto adempiesse, *Bocc. = starwa, chwala*. Dare vanto, *przynależać chwale*. = *wyśzszosc*. Non vedi tu la morte che 'l combatte sulla fiumana, ove 'l mar non ha vanto? *D. Inf.*

VANVERA, A —, av. na chybil tražil, na domysl. Favellare a —, mówić na chybil tražil, na domysl. [trzały]

VAPIDO, —DA, ad. *związanie*.
VAPORABILE, VAPOREVOLE, ad. m. f. *ułatwiający się, lotny*.

VAPORABILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *lotność*.

VAPORACCIO, s. m. *peg, gęsta para*. [wy]

VAPORALE, ad. m. f. *parowate*.
VAPORARE, v. a. *napętniać parą, dymem*. = v. r. *parować, wyziewać parę*.

VAPORATIVO, —VA, ad. *parujący*. [wanie]

VAPORAZIONE, s. f. *parowanie*.
VAPORE, s. m. *para*. = *statek parowy*. = *Vapori, Med. wapory w ciele*.

VAPOROSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *lotność pary*.

VAPOROSO, —SA, ad. *parny*.
VAPULAZIONE, s. f. *lat. palowanie*. = *fig. kara*.

VARARE, v. a. *Mar. zepchnąć okręt na wodę*. = v. n. *przybić do lądu*.

VARCARE, v. a. *przeprawić, przewieźć na drugą stronę*. Imperocchè egli con piccola barchetta varca tutti i passeggi, *Fis. As. = przebyć, przejść na drugą stronę*. E già varcato ho più di mezzo il natural cammino, *Filic. = v. n. dostać się*.

Ma narrami, ec. come tu abbi fatto a varcare dell' isola di Cipri, *Fir As. = upłynąć, przeminać*. Ma il primo lustro appena era varcato, *Tass. Ger.*

VARCO, s. m. *przechód, przejście, przesmyk, droga*.

VARIABILE, ad. m. f. *zmienny*.
VARIABILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *zmiennosc*.

VARIABILMENTE, av. *różnie, rozmaicie*.

VARIAMENTO, s. m. *varianza*, s. f. *zmiana, odmiana*.

VARIANTE, ad. m. f. *zmienny*. = *różny, odmienny*. = *Varianti, s. f. pl. warianty, różne czytania textu*.

VARIARE, v. a. *odmienić, u-*

rozmaicić. = v. n. *różnić się*. Le femmine, quantunque in vestimenti e in onori alquanto dall'altre variino, tutte perciò son fatte qui, come altrove, *Bocc. = v. r. odmieniac się, przebierać się*. Variavansi tre volte al di le vestimenta, *Salvin. Pros. tosc.*

VARIATAMENTE, av. *różnie, w różnych miejscach*.

VARIATO, —TA, p. ad. v. *VARIARE*. = ad. *różny, rozmaity, różnobarbny*. = *zmienny*. Variata e sempre mutevole cosa è femmina, *Amm. Ant.*

VARIAZIONE, s. f. *różność, rozmałość, odmiennosc*. = *odmiana, zmiana*. = *Variazione magnetica, o dell' ago magnetico, Fis. zbaczanie igły magnetycznej*. = *Variazioni, Mus. wariacje*.

VARICE, s. f. *Chir. nabrzmienie żyły w nodze*.

VARICELLA, s. f. *Med. ospa wietrzna*.

VARICOCELE, s. m. *Med. nabrzmienie żyły worka jądrowego*.

VARICOSO, —SA, ad. *Vena varicosa, żyła nabrzmiała*.

VARIEGATO, —TA, ad. *Stor. nat. cętkowany, nakrapiany, pstry*.

VARIEGGIARE, v. *VARIARE*.
VARIETÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *różność, rozmałość*. = *odmiana*. = *różnica*. = *Stor. Nat. odmiana w gatunku, podgatunek*.

VARIFORME, ad. m. f. *różnokształtny*.

VARIO, —RIA, ad. *różny, rozmaity*. = *różny, przeciwny*. = *zmienny, niestaly*. = *pstry*. Le bianche (ocche) son meglio che le varie, e le varie meglio che le nere, *Pallad.*

VASAI, VASARO, VASELLAIO, VASELLIERE, s. m. *garncarz*.

VASCA, s. f. *czasza u fontany*.
VASCCELLETTO, s. m. *dim. okręci*.

VASCELLO, s. m. *okręt*. — da guerra, *okręt wojenny*. — di linea, *okręt liniowy*.

VASCOLARE, VASCOLOSO, —SA, VASCULARE, ad. *Anat. naczyńiowy, naczyńiowaty, złożony z naczyń*.

VASELLAME, s. m. *naczynia*.
VASELLETTIERA, s. f. *pułdelko na drobne naczynia*.

VASELLETTINO, VASELLETTO, VASELLINO, VASETTO, s. m. *dim. naczynko*.

VASELLO, s. m. *naczynie*. = *zbiór, stek*. Fu frate Gomita, quel di Gallura, *vasel d' ogni froda, D. Inf. = okręt, statek*.

Gittati saran fuor di lor vasello,

e mazzerati presso alla Cattolica, *D. Inf.*

VASO, s. m. *naczynie*. = *Vaso d' elezione, fig. naczynie wybrane (o S. Pawle)*. Andovvi poi lo Vas d' elezione, *D. Inf. = Anat. naczynie*. Vasi linfatici, *naczynia limfatyczne*. Vasi sanguigni, *naczynia krwiste*. = *Bot. naczynie*. = *Vasi, Stamp. ozdoby na końcu rozdziału lub książki*.

VASOTTO, s. m. *accr. dosć spore naczynie*.

VASSALLAGGIO, s. m. *stan wassala, lennictwo, maństwo, holdownictwo*.

VASSALLO, s. m. *wassal, holdownik*. = *sluga, kuchta*. Non altrimenti i cuochi a lor vassalli fanno attuffare, ec. la carne, *D. Inf.*

VASSOIO, s. m. *blat drewniany do noszenia czego*. = *szaflik z wapnem rozrobionem*. = *opalka do czyszczenia zboża*. = *taca*.

VASTAMENTE, av. *szeroko*.
VASTITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *obszernosc, rozleglosc*.

VASTO, —TA, ad. *szeroki, obszerny, ogromny, rozlegly*. = s. m. ** ocean*.

VATE, s. m. *lat. wieszczek*. = *poeta*.

VATICINARE, v. n. *wieszczyć*.
VATICINIO, s. m. *VATICINAZIONE, s. f. wroźba, wieszcza, przepowiednia*.

VE, pron. pers. *zamiast vi, was, wam*, ile razy zbiega się z zaimkami i, lo, li, gli, la, le, ne, przed którymi się kładnie. Io ancora con un' altra assai brievete lo intendo dimostrare, *Bocc.*

E che lo dica il vero, questa prova ve ne posso dare, *Bocc.*

VE', skróć. z VEDI, patrz. Ve' che non m' ingannava, *Varch.*

VECCHIA, s. f. *starucha, baba*.
VECCHIACCIO, —CIA, s. *peg. brzydki starzec, brzydka baba, babsko*.

VECCHIAIA, s. f. *starosc*. Bastone della —, *podpora starosci*. = *staroswieczyna w dziełach sztuki*.

VECCHIARDO, —DA, ad. e s. *niepocziwy dziad, niepoczciwa baba*.

VECCHICCIO, VECCHIERICCIO, —CIA, ad. *podstarzaly*.

VECCHIERELLA, VECCHIARELLA, s. f. *dim. staruszka*.

VECCHIERELLO, VECCHIARELLO, s. m. *dim. staruszek*.

VECCHIETTA, s. f. *dim. staruszka*.

VECCHIETTO, s. m. *dim. staruszek*. = *żwawy, rzezki staruszek*.

VECCHIEZZA, s. f. *starosc*. =

dawność, starość. Presi ec. due cappelli tutti rosi dalla —, *Bocc.*

VECCHINO, s. m. staruszek.

VECCHIO, s. m. starzec. = Vecchio marino, *Zool. Joka.*

VECCHIO, —CHIA, ad. stary. Vecchio cavallo, uomo vecchio, stary koń, i t. d. = stary, dawny. Vecchio amico, stary przyjaciel. = scherz. wielki, ogromny. E fece a tutti una vecchia paura, *L. Pulc.* = Testamento Vecchio, stary Testament.

VECCHIONE, s. m. szanowny starzec. = Vecchioni, suche kaształy, golowane w winie z lupiną.

VECCHIOTTO, —TA, ad. e s. duży, czerstwy starzec, i t. d.

VECCHIUCCIO, —CIA, s. dim. peg. niedźny staruszek.

VECCHIUME, s. m. starzyzna. = stare graty, stara osoba. Sicché ec. rimarrete ricca a doppio e senza altro — dintorno, *Fag. Com.* = staroświecczyzna w sztukach.

VECCIA, s. f. Bot. wyka.

VECCIATO, —TA, ad. zmieszany z wyką.

VECCIOSO, —SA, ad. mający w sobie wykę. Pan veccioso, chleb z wyką.

VECE, s. f. zastępstwo. Fare, adempire, ec. le veci d'alcuno, zastępować czyje miejsce. Mutar le veci, luzować się, odmieniać się kolejnie. In mia, in sua, in loro vece, na mojem, na jego, na ich miejscu. = obowiązek. Divisar le veci, wyznaczyć co kto ma robić. = In vece, av. zamiast.

VEDERE, s. m. widzenie, wzrok. Riavere il vedere, odzyskać wzrok. Se gli uomini avessono lo vedere del lupo cerviere, ec. *Amm. Ant.* = Fare un veder bello, brutto, pięknie, brzydko wyglądać.

VEDERE, v. a. ir. widzieć, zobaczyć. Veder chiaro, widzieć jasno, mieć dobry wzrok; fig. jasno widzieć, pojmować. = przeglądać, zbadać. Io voglio che per amor nostro voi veggiate di trovar Fazio e vedere l'animo suo, *Cecch. Dot.* = pojąć, zrozumieć. Io veggio che tu credi queste cose perchè io le dico, ma non vedi come, *D. Par.* = patrzeć, uważać. Vedi, donna, tu hai fatto male, *Bocc.* = mieć widok na co, być obróconym ku czemu. Questo luogo circonda il castello attorno attorno e vede inverso Roma, *Cell. Vit.* = Vedere con buon occhio, con (di) mal occhio, patrzeć dobrem, złem okiem. — con questi occhi, con gli occhi proprii, widzieć na

własne oczy. = Vedere di là da' monti, fig. przewidywać. = Vedere il bello, upatrzyć porę. = Vedere le lucciole o le stelle, v. LUCCIOLA. Entra uno stecco al villanel nel piede, che le stelle di di gli fa vedere. *Bern. rim.* = Veder via, upatrzyć sposob. Ad un suo nigromante, ec. impose che egli vedesse via, come ec. *Bocc.* = Veder volentieri, przyjąć mile, polubić. Far carezze, il che diciamo ancora, far vezzi, e vedere alcuno volentieri, *Varch. Ercol.* = A (dal) vedere e non vedere, w mgiełniu oka. Dal vedere e non vedere io mi trovo manco le pezze, e lui non riveggo, *Ambr. Furt.* = Non veder più avanti, più lungi, non veder oltre, nie widzieć nikogo nad przedmiot miłości, być zaślepionym. Sì forte di lei s'innamorò, che più avanti di lei non vedeva, *Bocc.* Più lungi non vedea del giovinetto la donna, *Ar. Orl.* = Non veder l'ora di fare alcuna cosa, v. ORA. Vello vello, vella vella, skróć. z vedilo, vedila, patrz, patrz (wytykając palec). Ognun lo burla, e dice: vello vello, *L. Lipp.* Ma non per questo maltrattar si dee, nè farle lima lima e vella vella, *Fort. Ricc.* = Esser ben veduto, mal veduto, być dobrze, źle widzianym. = Far vedere, pokazać. = Far la vista di non vedere, udawać że się czego nie widzi, przez szpary patrzeć.

VEDETTA, s. f. strażnica. = Mil. vedeta. = Stare alle vedette, stać na wiecie; fig. czatować, czyhać.

VEDIMENTO, s. m. widzenie. L'agnello spaventato per lo — del lupo, *Esop. Fav.*

VEDITORE, s. m. widz. O Iddio, veditore de' nostri cuori, *Bocc.* = rewizor na komorze celnej.

VEDOVA, s. f. wdowa. = fig. owdowiały, osierocony. Viene a veder la tua Roma che piange, vedova, sola, ec. *D. Purg.* Non fa per te lo star fra gente allegra, vedova sconsolata in veste negra, *Petr.* = osierocona. Ora di te (della figliuola) son vedova, *Vit. SS. PP.* = Ornit, wdówka. VEDOVACCIA, s. f. peg. wdowisko.

VEDOVANZA, VEDOVEZZA, VEDOVITÀ, † s. f. VEDOVAGGIO, † VEDOVATICO, † s. m. wdówstwo, wdowienstwo.

VEDOVARE, v. a. owdowieć, zrobić wdowcem lub wdową. = fig. osierocić.

VEDOVATO, —TA, p. ad. owdowiały, owdowiały. = fig.

osierocony, ogołocony, pozbatwiony.

VEDOVELLA, VEDOVETTA, VEDOVINA, s. f. dim. wdówka, biedna wdowa.

VEDOVILE, ad. m. f. wdowi, wdowiński. = s. m. oprawa posagu wdowiego, wiano. = żałoba po mężu. Uscire de' panni vedovili, zdjąć żałobę.

VEDOVO, s. m. wdowiec.

VEDOVO, —VA, ad. wdowi. E di nuovo la fede detti a questo, sempre in abito star vedovo onesto, *Ciriff. Calv.* = fig. sam jeden, samotny. O settentrional, vedovo sito, *D. Purg.* = osierocony, ogołocony. Che per esser io restato vedovo di un tanto padrone, ec. *Car. Lett.*

VEDOVONA, s. f. stara wdowa.

VEDOVOTTA, s. f. młoda wdowa. VEDUTA, s. f. wzrok. — debile, chiara, ec. wzrok słaby, jasny, i t. d. = widok. — lieta, spiacevole, widok wesoly, nieprzyjemny. Avere in — alcuna cosa, mieć co na widoku. Conoscere di, per —, znać z widzenia. Far —, udawać. Far la —, rewidować towary na komorze celnej. Metter in —, wystawić, wyłożyć na widok. Perder di — alcuna cosa, stracić co z oka. Testimonio di —, świadek naoczny. = A veduta, a vista, *Comm. za okazaniem (wexlu).*

VEDUTO, —TA, p. ad. widziany. = Far veduto, udawać, zmyślać. [tłowny.]

VEEMENTE, ad. m. f. gwałtownie; bardzo.

VEEMENZA, —ZIA, s. f. gwałtowność. [ślenny.]

VEGETABILE, ad. m. f. roślina.

VEGETALE, ad. m. f. roślinny. Terra —, ziemia roślinna. Sale —, winian potażu. = s. m. roślina.

VEGETANTE, ad. m. f. rosnący (o roślinach).

VEGETARE, v. n. rosnąć (o roślinach).

VEGETATIVO, —VA, VEGETEVOLE, ad. mogący rosnąć.

VEGETAZIONE, s. f. rośnienie, wegetacja, życie roślinne.

VEGETO, —TA, ad. czerstwy, rzeski, jedrny.

VEGGENTE, ad. m. f. widzący. — tutto 'l popolo, w obliczu całego ludu. A occhi veggenti, a veggente occhio, av. w czyich oczach, w obliczu.

VEGGHIA, s. f. czuwanie w nocy, niespanie. = wieczornica. Cose da dire a —, prov. powieść o wylku żelaznym, androny, baniałuki, duby sma-

lane. = † sztyldwach, warta. Owe le veggie guardavano radamente, Liv. M.

VEGGHIAMENTO, s. m. czuwanie.

VEGGHIANTE, ad. m. f. czuwający, czujny.

VEGGHIARE, v. n. czuwać, nie spać w nocy. Vegghiate e state sempre apparecchiati che voi non sapete il di nè l'ora, Pass. = przepędzić część nocy na pracy lub na rozmowie. = trwać, istnieć. La tregua intra le parti vegghiava, Mach. Stor.

VEGGHIATORE, s. m. czuwający.

VEGGHIEVOLE, VEGHIEVOLE, ad. m. f. czujny, czutki. = fig. czujny, baczny.

VEGGHIEVOLMENTE, VEGHIEVOLMENTE, av. czujnie, bacznie. [no. = fura.]

VEGGIA, s. f. beczka na wino.

VEGGIOLO, s. m. Bot. wyka.

VEGLIA, s. f. czuwanie, nieśpanie w nocy. = wieczornica. Andare a veglia, iść na wieczornicę. Venite qualche sera a veglia con noi, U. Fosc. = zabawa nocna, tańce nocne. In cambio di andare gironzando alle veglie ec. io me ne sto ritirato in casa, Red. Veglia bandita, bal publiczny. = rodzaj poezyi.

VEGLIANTE, ad. m. f. czuwający, czujny. = Leggi veglianti, prawa istniejące, mające moc obowiązującą.

VEGLIARDO, s. m. † starzec.

VEGLIARE, v. n. czuwać, nie spać w nocy. = przepędzić część nocy na pracy, zabawie, rozmowie. = istnieć, utrzymywać się. Onde si vede, che anche allora vegliava quell'altra opinione, Borg. = v. a. czuwać nad kim, nad czem, pilnować kogo.

VEGLIATORE, s. m. — TRICE, s. f. czuwający, czuwająca.

VEGLIO, s. m. * starzec. = v. VELLO.

VEGLIO, — GLIA, ad. * stary.

VEGLIUCIA, s. f. dim. VEGLIETTINO, s. m. dim. v. VEGLIA.

VEGENTE, VENENTE, ad. m. f. przyszły. = sporo rosnący, bujny.

VEGNETTOCCIO, — CIA, ad. accr. dość przystojny. E perché ella aveva assai buona dote, ed era anche vegenetoccia ec. ebbe di molti mariti, Lasc. Nov.

VEICOLO, VEICULO, s. m. lat. wóz, powóz. = fig. przewodnik co służy do przeprowadzenia innej rzeczy. La nautica, che fa della marina un — universale, Giob.

VELA, s. f. żagiel. Dare, com-

mettere le vele al vento, rozpuścić żagle na wiatr. Far vela, płynąć, odpłynąć. Calar la vela, spuścić żagiel. Andare a vela, płynąć o żaglach. A vele gonfie, z rozdelemi żaglami. Andare a vela e remo, płynąć o żaglach i wiosłach; fig. pospieszać. = okręt, statek.

VELABILE, ad. m. f. dający się zastonić.

VELAME, s. m. zastona, opona. = fig. zastona. Mirate la dottrina, che si asconde sotto il velame degli versi strani, D. Inf.

VELAMENTO, s. m. zastona, opona. = fig. pokrywka. = Eccl. v. VELAZIONE.

VELARE, v. a. zastonić, ostonić, zakrywać, zastaniać. E'l ciel qual è, se nulla nube il vela, Petr. Velar l'occhio, zamrużyć oko, zasnąć. = v. n. zamarać (o płynię). = v. r. wziąć welon, zostać mniszką. = Velarsi gli occhi, cnić się w oczach. E velati gli occhi, ec. di questa dolente vita si dipartì, Bocc.

VELATAMENTE, av. pod zastoną.

VELATO, — TA, p. ad. v. VELARE. = Velata, s. f. zakonnica.

VELATORE, s. m. — TRICE, s. f. zastaniający.

VELAZIONE, s. f. zastonięcie. = wzięcie welonu zakonnego.

VELEGGIAMENTO, VELEGGIO, s. m. żeglowanie, żegluga.

VELEGGIARE, v. n. żeglować. Intanto Enea spinto dal vento in alto veleggiava a dilungo, Car. En. = latać (o ptakach). = v. a. opatrzyć okręt żaglami. [glarz.]

VELEGGIATORE, s. m. żeglarz.

VELENATO, — TA, ad. otruty. = fig. zatruty.

VELENIFERO, — RA, ad. jadowity.

VELENO, s. m. trucizna. Dare il veleno, zadać truciznę, otruci. = jad, złość. Spandere il suo veleno, wylać, wywrzeć swój jad. = płomień, miłość. E ch'a segni ben noti omai s'avvede (Armidia), che sparso è il suo velen per ogni vena, Tass. Ger. = smród, fetor. Questo è veleno, e ben di quel profondo: sentite voi ch'egli avvelena il mondo, L. Lipp. = Il veleno sta nella coda, prov. na końcu sek. VELENOSAMENTE, av. z trucizną. = fig. jadowicie, złośliwie.

VELENOSETTO, — TA, ad. dim. fig. nieco złośliwy.

VELENOSITA, — TADE, — TATE, s. f. jadowitość. = fig. jadowitość, złośliwość.

VELENOSO, — SA, ad. pelen jadu, trucizny. = fig. jadowity, złośliwy. Lingua velenosa, parole velenose, język jadowity.

VELETTA, s. f. strażnica. Stare alla veledda, stać na straży. Era Miseno in alto alla veledda acceso, Car. En. = strażnik, vedeta.

VELETTAIO, s. f. fabrykant żagłów.

VELETTARE, v. n. stać na straży. Egli (il Piemonte) par destinato a — da suoi monti ec. schiacciare tra le sue forre ogni estraneo aggressore, Giob.

VELINA, ad. f. Carta —, papier welinowy.

VELITE, s. m. żołnierz rzymski lekko uzbrojony. = dziś: strzelec pieszy.

VELLEITÀ, s. f. chętko.

VELLICAMENTO, s. m. — zione, s. f. śwędzenie, kłócie, szczypanie po ciele.

VELLICARE, v. a. kłóć, szczypać.

VELLO, s. m. lat. runo, welna. Vello d'oro, Mitol. runo złote. = długa sierść zwierząt. Vello del leone, grzywa lwa. = włos. Pettinando al suo vecchio i bianchi velli, Petr.

VELLOSO, — SA, ad. kosmaty, kudłaty.

VELLUTATO, — TA ad. podobny do acamitu, czarnego koloru. = Bot. omszony (o liściach).

VELLUTO, s. m. axamit. — liscio, axamit strzyżony. — riccio, plusz. = ad. kosmaty, kudłaty.

VELO, s. m. gaza, krepa. = welon, kwef. = welon zakonny; fig. stan zakonny. Che l'affezion del vel Gostanza tenne, D. Par. = fig. zastona, opona. Ma 'nnanzi agli occhi m'era posto un velo, Petr. = * ciał ludzkie. Dal di ch'ella spogliosi il mortal velo, Tass. Ger. = pliwka na zamarzającej wodzie. Levatemi dal viso i duri velli, D. Inf. = Anat. Velo palatino, żagielek podniebieniowy.

VELOCE, ad. m. f. szybki, rączy, chyży.

VELOCEMENTE, av. szybko.

VELOCIPEDE, ad. m. f. szybkonogi.

VELOCITÀ, — TADE, — TATE, s. f. szybkość, chyżość.

VELOCITARE, v. a. powiększyć szybkość.

VELTRO, si. m. VELTRA, s. f. chart, charcica.

VENA, s. f. Anat. żyła. Vena cava, żyła czeza. Vena porta, żyła wrotna. Vena mediana, żyła środkowa naramienna.

Vena cefalica, *żyła boczna prawa ramienna*. Vena basilica, *żyła boczna lewa ramienna*. Vene jugulari, *żyły szyjowe*. Vene capillari, *żyły włosowe*. Vena coronaria, *żyła wieńcowa serca*. = Vena d'acqua, *żyła wody, źródło podziemne*. = *żyła kruszczu w kopalni*. = Vene, *słój, flader, żyłki w drzewie lub na kamieniu*. = *fig. wena, skłonność, popęd, ochota*. Vena poetica, *talent do poezji*. = Avere una vena di pazzo, *nie mieć spełna rozumu*. = *zdrój*. Secca è la vena dell'usato ingegno, *Petr.* = *Bot. owies*.

VENAGIONE s. f. lat. *polowanie*. = *ubita zwierzęna*.

VENALE, ad. m. f. na *przedaż*. = *przedajny*.

VENALITÀ, s. f. *przedajność*.

VENATO, —TA, ad. *fladrowaty, stojowaty*.

VENATORIO, —RIA, ad. *myśliwski*.

VENDEMMIA, s. f. *winobranie*. = *grabież, łupież*. Parendo a' miei padroni il tempo accomodate di fare la lor —, *Fir. As.*

VENDEMMIAMENTO, s. m. *zbieranie winogron*.

VENDEMMIARE, v. a. *zbierać winogrona*.

VENDEMMIATORE, s. m. —TRICE, s. f. *winobraniec*.

VENDERE, v. a. *przedawać*. — all'asta, sotto l'asta, alla tromba, *przedawać przez licytację*. — in digrosso, *hurtem* *przedawać*. — a minuto, a ritaglio, *przedawać częściowo, po kawałku*. — pe' contanti, pe' tempi, *przedać za gotowe pieniądze, na poczekanie*. — caro, a gran prezzo, *drogo* *przedawać*. = Fig. Vendere altrui checcchia, *wyprowadzić kogo w pole*. Aver da — di checcchia, *mieć czego do zbycia*. — gatta in sacco, *prov. v. GATTA*.

VENDERECCIO, —CIA, ad. na *przedaż*. = *przedajny*.

VENDETTA, s. f. *zemsta*. Far (la) vendetta, le vendette, *mścić się, zemścić się*.

VENDETTACCIA, s. f. *pegbrzydka zemsta*.

VENDETTUCCIA, s. f. *dim. mała zemsta*.

VENDEVOLE, VENDIBILE, ad. m. f. na *przedaż*.

VENDICABILMENTE, av. *przez zemstę*.

VENDICAMENTO, s. m. *zemszczenie się*.

VENDICARE, v. a. *zemszczyć, pomścić*. = *przytłacić*. Ragion è che vendichi il superbo stato con tanta miseria, *Fav. Esop.* = v. r. *zemszczyć się*. Perciocchè s'io

vendicar mi volessi ec. la tua vita non mi basterebbe, *Bocc.* = Vendicarsi alcuna cosa, lat. *przywłaszczyć co sobie*. = Vendicarsi in libertà, lat. *zyskać wolność za wyrokiem sądu*. = Vendicarsi nome, credito, *nabyć imienia, wziętości*. Aveva (il Savonarola) ec. vendicatosi nome e credito di profeta, *Guicc. Stor.*

VENDICATIVO, —VA, VENDICHEVOLE, ad. *mściwy*.

VENDICATORE, s. m. —TRICE, s. f. *mściciel, mścicielka*.

VENDIMENTO, s. m. *przedawanie*.

VENDITA, s. f. *przedaż*. Aver buona vendita, *dobrze się przedawać, być pokupnem*.

VENDITORE, s. m. —TRICE, s. f. *przedawacz, przedawaczka*.

VENDUTO, —TA, p. ad. *przedany*.

VENEFICIO, s. m. lat. *czary*.

VENEFICO, —CA, ad. es. *czarodziej, czarownica*. = *zadający truciznę*.

VENELLA, s. f. *dim. żyłka*.

VENENIFERO, VENENOSO, lat. v. *VELENIFERO*.

VENENO, s. m. *trucizna*.

VENENTE, ad. m. f. *przychodzący, przyszedły*.

VENERABILE, ad. m. f. *czcigodny*.

VENERABILITÀ, s. f. *czcigodność*.

VENERANDO, —DA, ad. *czcigodny*.

VENERARE, v. a. *czcić, szanować*.

VENERATORE, s. m. —TRICE, s. f. *czciciel, czcicielka*.

VENERAZIONE, s. f. *część, głębokie uszanowanie*.

VENERDI, s. m. *piątek*.

VENERE, s. f. Astr. *Wenus, planeta mniejszy od ziemi, 15 milionów mil geogr. odległy od słońca, obracający się około słońca w przeciugu dni 224, 17 godzin, a około swej osi w godzinach 23, min. 21.* = *Mitol. Wenera, bogini piękności*. = *miedź u Alchemików*.

VENEREMENTE, av. *lubieżnie*.

VENERELLA, s. f. *dim. żyłka*.

VENEREO, —REA, ad. *lubieżny*. = *Morbo venereo, choroba weneryczna*.

VENEREVOLE, ad. m. f. *czcigodny*. [czciq.]

VENEREVOLMENTE, av. ze *VENIA*, s. f. lat. *przebaczenie, odpuszczenie*.

VENIALE, ad. m. f. *powszedni (grzech)*.

VENIALMENTE, av. *Peccar* —, *popelnić grzech powszedni*.

VENIMENTO, s. m. *przyjście*.

VENIRE, v. n. ir. *przyjść*. Non vedendol venire, si maravigliò forte, *Bocc.* = *chodźcie piechoto*. Venne Cephas, e venne il gran vasello dello Spirito santo, *magri e scaldi*, *D. Par.* = *odlepieć się, odpaść*. Vollimi toccare gli orecchi, ed egli se ne vennero, *Fir. As.* = *przystąpić, zacząć*. Ma vegniamo alla novella, *Bocc.* = *pochozić*. Lo mio fermo desir vien dalle stelle, *Petr.* = *wpaść, popaść*. Venne in tanto dolore, che quasi fu per gittarsi della torre in terra, *Bocc.* = *być, zostać*. E re il Leone proclamato viene, *Cast.* Nessun fuor del Pavone, rettile, ambio ed animal da penne, alle feste di corte ammesso venne, *Cast.* = *skróć*. z AVVENIRE, *zdarzyć się, trafić się*. Tu hai molto a lodare Iddio, che quel caso ti venne, *Bocc.* = *skróć*. z DIVENIRE, *stać się, zostać*. Desiderosi vennero d'andare a vedere, *Bocc.* = *skróć*. z PERVENIRE, *należeć*. Monsignor Giustiniano ec. non mi vuol dare quel che mi si viene, *Car. Lett.* Quelli savii riprendevano molto il tavernaio, dicendo, che gli si verrebbe gran punizione, *Sacch. nov.* = *przyjąć się, rosnąć*. Quella (pianta) che mezzanamente si bagna, alligna e viene, *Cresc.* = W wyrażeniach: venir detto, venir guardato, venir trovato, venir veduto, nie tłumaczy się na polskie, a położony przy niem imiesłów zamienia się na czas przeszły. Al quale era venuto detto un di ad una sua brigata, sè avere un vino buono, che ne berrebbe Cristo, *Bocc.* który *pevnego dnia* *powiedział* *swym gościom i t. d.* Venutogli guardato là dove questo messer Niccola sedeva ec. tutto il venne considerare, *Bocc.* *gdy spojrział i t. d.* Per avventura gli venne trovato un buon uomo, *Bocc.* *znalazł, napotkał i t. d.* Mi venne veduto intorno all'uscio tre grandi e grossi uomini, *Fir. As.* *zobaczyłem i t. d.* = Venir fatto, *udać się, potrafić, zdołać*. Infino a tanto che fatto mi verrà di potertene sicuramente mandare a Roma, *Bocc.* Io dubito che ella non ci verrà fatta, *Ambr. Furl.* = Venire a battaglia, *pobić się*. Venner dalle parole alle contese, ai gridi, alle minacce, alla battaglia, *Ar. Orl.* — all'arme, *rozprawić się orężem*. — a oste, *uderzyć na nieprzyjaciela*. = Venire a concordia, — a pace, *pogodzić się*. = Venire addosso, *nadejść, zejść, spaść niespodzianie*. = Venire a dire, *zna-*

czyć. Quel che voi dite non viene a dir nulla, to co mówisz nic nie znaczy. = Venire a galla, wypłynąć na wierzch. = Venire a grado, podobać się. = Venire al niente, wniwecz się obrócić. = Venire al punto, przystąpić do rzeczy. = Venire a noia, v. noia. = Venire a' sassi, pobić się kamieniami. = Venire fuori, — alla luce, wyjść na widok (o dziełach). = Venire in bellezza, wypięknąć. — in collera, wpaść w gniew. — in furore, wpaść we wściekłość. — in grado, polepszyć swój stan; przyszyć do łaski. — in istato, postąpić na wyższą godność. — in povertà, przyszyć do ubóstwa. — in ricchezza, przyszyć do bogactwa. — in superbia, przyszyć do pychy, spysznąć. = Venire incontro, wyjść na spotkanie. = Venire innanzi, wystąpić naprzód; przyszyć na myśl; rosnąć (o roślinach). = Venir meno, — manco, v. meno, MANCO. = Venir sopra uno, napasać na kogo. = Venir su, v. su.

VENOSO, —SA, ad. żyłowaty, żyłasty, żylny.

VENTACCIO, s. m. peg. wiatrzyśko.

VENTAGLIA, s. f. blacha ruchoma helmu okrywająca podbródek.

VENTAGLIAIO, —RO, s. m. fabrykant wachlarzów.

VENTAGLIO, s. m. wachlarz.

VENTARE, v. n. wiać, dąć (o wietrze). = sprawić wiatr. Ruota e discende, ma non me n' accorgo se non ch' al viso e di sotto mi venta, D. Inf.

VENTAROLA, VENTARUOLA, s. f. chorągiewka na dachu. = wachlarz.

VENTAVOLO, s. m. + wiatr północny.

VENTEGGIARE, v. VENTARE.

VENTESIMO, —MA, ad. dwudziesty.

VENTI, s. num. dwadzieścia.

VENTICELLO, VENTERELLO, s. m. dim. wietrzyk, zejfir.

VENTICINQUE, s. num. dwadzieścia pięć.

VENTICINESIMO, —MA, ad. dwudziesty piąty.

VENTIDUE, s. num. dwadzieścia dwa.

VENTIERA, s. f. izba na dachu we wschodnich krajach dla przewietrzenia się. = Mil. zasłona w strzelnicach.

VENTILABRO, s. m. łopata do wiania zboża. = kłapa w organach.

VENTILAMENTO, s. m. wianie zboża.

VENTILANTE, ad. m. f. po-

wiewający, unoszący się gwołi wiatr.

VENTILARE, v. a. rozwingać na wiatr; przewietrzać. = fig. roztrząsać. Essendosi ventilata questa materia in molte consulte, fu finalmente determinato, ec. Guicc. Stor.

VENTILATORE, s. m. wentylator, wiatraczek do napuszczania świeżego powietrza.

VENTILAZIONE, s. f. wianie; przewietrzanie. [sięcy.]

VENTIMILA, s. num. 20 tysięcy.

VENTINA, s. f. dwadziestka.

VENTINOVE, s. num. dwadzieścia dziewięć.

VENTINOVESIMO, —MA, ad. dwudziesty dziewiąty.

VENTIQUATTRESIMO, —MA, ad. dwudziesty czwarty.

VENTIQUATTRO, s. num. dwadzieścia cztery.

VENTISEI, s. num. dwadzieścia sześć.

VENTISETTE, s. num. dwadzieścia siedem.

VENTO, s. m. wiatr. Far, tirar vento, wiać, dąć. = Fig. Avere le mani piene di vento, nie wskórać, zostać zawieszonym w nadziei. Dare, trarre dei calci al vento, v. TRARRE. Far vento a una cosa, bass. porwać, zacapić, zagarnąć. Ed ei vistevi drento robe manesche, a tale fece vento, L. Lipp. Parlare al vento, mówić na wiatr, groch na ścianę rzucić. Pigliar vento, zatknąć się, nie płynąć dla braku przystępu powietrza; fig. zaciąć się w mowie, urwać; pójść na cztery wiatry, przepaść. Passer di vento, karmić próżnemi obietnicami. Volgersi ad ogni vento, obracać się za każdym wiatrem. = fig. nadętość, próżność. Esser pieno di vento, być nadętym. = marność, próżność. Ma se 'l Latino e l' Greco parlan di me dopo la morte, è un vento, Petr. = Fisiol. wiatr, piard.

VENTOLA, s. f. wachlarz. = łopata do wiania zboża. = lichlarz przymocowany do ściany. = umbrella na oczy.

VENTOLANA, s. f. Bot. stokłosa polna.

VENTOLARE, v. a. przewietrzać, przewiewać. = v. n. powiewać. Sparse al vento ondeggiando ir le bandiere, e ventolar su i gran cimier le penne, Tass. Ger. [trzyk.]

VENTOLINO, s. m. dim. wie-

VENTOSA, s. f. Chir. banka.

VENTOSAMENTE, av. nadęcie.

VENTOSARE, v. a. e n. Chir. stawić banki.

VENTOSITÀ, —TADE, —TATE, s. f. wiatry w ciełe, odcieć.

VENTOSO, —SA, ad. wietrzny. = sprawujący wiatry, odymający. = cierpiący wiatry, odcieć. = fig. nadęty, napuszony.

VENTOTTESIMO, —MA, ad. dwudziesty ósmy.

VENTOTTO, s. num. dwadzieścia osm. [szczyk.]

VENTRACCIO, s. m. peg. brz-

VENTRAIA, s. f. brzuch, kaldun. [ka.]

VENTRAIUOLA, s. f. flaczar-

VENTRATA, s. f. uderzenie w brzuch. = brzemię żywota.

VENTRE, s. m. brzuch. = żywot. Frutto del ventre, owoc żywota. [przowe.]

VENTRESCA, s. f. sadło wie-

VENTRICELLO, VENTRICINO, s. m. dim. brzuszek. = Ventricino, Anat. ślaz, trawieniec.

VENTRICOLARE, ad. m. f. Anat. żółdkowy, i t. d.

VENTRICOLO, s. m. Anat. żółdek. = komórka. Ventricoli del cuore, komórki serca. = pęcherz wieprzowy.

VENTRIGLIO, VENTRICCHIO, s. m. żółdek właściwy płatków, trawieniec czyli pepuszek.

VENTRILOQUO, s. e ad. m. brzechomowca.

VENTUCCIO, s. m. dim. wietrzyk.

VENTUNESIMO, —MA, ad. dwudziesty pierwszy.

VENTUNO, s. num. dwadzieścia jeden.

VENTURA, s. f. los, dola. Sua ventura ha ciacuno dal di che nasce, Petr. Far la ventura, uróżyć. La ventura le fa sopr' alla mano, L. Lipp. Buona ventura, mala ventura, szczęście, i t. d. Alla ventura, na los szczęścia, na chybił traf. = traf, przypadek. A, per ventura, trafem, przypadkiem. = Schiera di ventura, wojsko złożone z ochotników. Quegli è Dudone, ed è da lui guidata questa schiera che schiera è di ventura, Tass. Ger. = członek mężki. [tnik.]

VENTURIERE, s. m. ochotnik.

VENTURO, —RA, ad. przyszły. [słowy.]

VENTUROSO, —SA, ad. szczę-

VENUSTÀ, —TADE, —TATE, s. f. lat. piękność.

VENUSTO, —TA, ad. piękny.

VENUTA, s. f. przybycie, przyście. = droga.

VENUTO, —TA, p. ad. v. venire. = Ben venuto, pożądaný, komu kto rad.

VENUZZA, s. f. dim. żyłka.

VEPRAIO, s. m. *tarnina*, *ciernisko*.

VEPRE, s. f. *tarn*, *ciernie*.

VER, prep. skrót. z VERSO, ku.

VERACE, ad. m. f. *prawdziwy*, zgodny z prawdą. = *prawdomowny*.

VERACEMENTE, av. *prawdziwie*.

VERACITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *prawdomówność*.

VERAMENTE, av. *prawdziwie*. = *ale jednak*.

VERATRO, s. m. Bot. *ciemierzycza*.

VERBALE, ad. m. f. *ustny*, *słowny*. = *Gram. słowowy*.

VERBALMENTE, av. *słownie*, *ustnie*. [wanna]

VERBASCO, s. m. Bot. *dziewica*.

VERBENA, s. f. Bot. *koszysko*.

VERBIGRAZIA, av. *naprzykład*.

VERBO, s. m. *słowo*, *wyraz*. Verbo a verbo, *słowo w słowo*, *dostaw*. = *Teol. Verbo divino*, o di Dio, *słowo boże*, *słowo ucielone*, *Jezus Chrystus*.

= *Gram. słowo*.

VERBOSITÀ, s. f. *gadanina*, *wielomówność*.

VERBOSO, —SA, ad. *rozwlekły*, *gadaliwy*, *wielomowny*. [mnozieln]

VERDACCIO, —CIA, ad. *ciemn zielonkawy*.

VERDASTRO, —STRA, ad. *zielonkawy*.

VERDAZZURRO, s. e ad. *seledyn*, *kolor seledynowy*, *modry*.

VERDE, s. m. *trawa zielona*, *murawa*. Chi non ha albergo posisi in sul verde, *Petr.* = *zieleność*; fig. *świeżość*, *moc*, *sila*. Mentre che la speranza ha fior del verde, *D. Inf.* = *Esser condotto al verde*, *essere al verde*, fig. *dogorywać*; *konać*, *gonić ostatek*. Quando mia speme già condotta al verde giunse nel cor, *Petr.* Talchè a' soldati Malmanite è al verde, *L. Lipp.* La candela è al verde, *prov.* *spieszmy się*, *nie mamy czasu do stracenia*.

VERDE, ad. m. f. *zielony*. = *świeży*, *niesuszony*. = *młody*, *mlodociany*. Vi prego per mia verde etade, *Ar. Orł.* = fig. *zielony*, *niedojrzały*, *kwaśny* (o owocach i winie). = *świeży*, *żywy*, *pełen nadziei*. Per far spremar verdi i miei desiri, *Petr.* = *Verde come un aglio*, *czerstwy*, *jary*.

VERDEA, s. f. *rodzaj winorośli*, *winogron* i *wina*.

VERDEBRUNO, ad. e s. *ciemnozielony*.

VERDECHIARO, VERDEGAIO, ad. e s. *jasnozielony*, *papuży*.

VERDEGGIAMENTO, s. m. *zielenienie się*, *zieleność*.

VERDEGGIARE, v. n. *zielenieć*.

VERDEGIALLO, ad. e s. *zielono żółty*.

VERDEGLIO, s. m. *kolor fioleto*.

VERDEMEZZO, —ZA, ad. *napół suchy* (o zbożu i serze). = *Carne verdemezza*, *mięso na pół ugotowane*.

VERDEPORRO, ad. e s. *zielony jak malakit* (węglan miedzi).

VERDERAME, s. m. *gryszpan*, *niedokwas miedzi*.

VERDESCURO, —RA, ad. *ciemnozielony*.

VERDESCOCO, —GA, ad. *nadwiedły*.

VERDETTO, —TA, ad. dim. *zielonawy*. = *kwaskowaty*.

VERDEZZA, s. f. *zieleność*.

VERDICCIO, —CIA, VERDIGNO, —GNA, VERDOGNOLLO, VERDEROGNOLO, —LA, † ad. *zielonawy*.

VERDONE, s. m. *Ornit.* *czyż*. = ad. *ciemnozielony*.

VERDUCATO, —TA, ad. *graniasty i ostry na wszystkie strony*. [szpada]

VERDUCO, s. m. *granista*.

VERDUME, s. m. *zieleność*.

VERDURA, s. f. *zieleność*. = *zielenina*.

VERECONDIA, s. f. lat. *wstyd*, *skromność*.

VERECONDO, —DA, ad. *wstydlivy*, *skromny*.

VERGA, s. f. *różga*. Chi' i fuggo lei, come fanciul la verga, *Petr.* *Battere a verghe*, *ćwiczyć różgami*. Tremare come una verga, *drzeć jak listek*. = *Verga magica*, *róższka czarodziejska*. = *pręt mierniczy*. = fig. *różga*, *kara*. = *berto*. Poiché se' giunto ad onorata verga, *Petr.* = *Verga d'oro*, *d'argento*, *di ferro*, *sztaba złota*, *srebra*, *żelaza*. = *pasek*, *prążek w materyach*. = *Anat.* *członek męzki*. = *Verga del pastore*, *Bot.* *szczęć leśna*.

VERGARE, v. a. *paskować*, *dawać paski na matery*. = *Vergare le carte*, *kreślić na papierze*, *pisać*. Alma gentile cui tante carte vergo, *Petr.* Sicché gli uomini dott... possono vergare le carte con questa storia, *Fir. As.* *Per util comune i fogli vergo*, *Salv. Ros. Sat.* [ski].

VERGATAMENTE, av. *w paski*. = fig. *psroczina*.

VERGATO, —TA, p. ad. *paskowaty*. = *pstry*, *srokaty*, *nakrapiany*, *centkowaty*. = *zapisany* (o papierze).

VERGELLA, s. f. dim. *róższka*. = *członek męzki*.

VERGELLO, s. m. *kij z gałkami lepowymi*. = *Essere sul —*, fig. *znajdować się w niebezpieczeństwie*.

VERGHEGGIARE, v. a. *ćwiczyć różgą*. = *trzepać prętem*.

VERGHEGGIATO, —TA, p. ad. *ćwiczony różgą*. = ad. *paskowany*.

VERGHETTA, s. f. dim. *róższka*.

VERGINALE, ad. m. f. *panieński*, *dziewiczy*.

VERGINE, s. f. *panna*, *dziewica*. = *Najświętsza Panna*. = *Astr.* *Panna*, *szósty znak zodiaku*. = ad. m. f. *dziewiczy*, *panieński*, *nieskalany*, *czysty*. Io son così vergine come uscii dal corpo della mamma mia, *Bocc.*

VERGINELLA, —ETTA, s. f. dim. *panienka*, *dziewczynka*. = ad. fig. *Si vedevano molte verginelle rose tutte piene di rugiada*, *Fir. As.*

VERGINEO, —NEA, ad. *panieński*.

VERGINITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *panienstwo*, *dziewictwo*.

VERGOGNA, s. f. *wstyd*. Far —, *zawstydzic*; fig. *przewyższać*, *zakasować*. = *wstyd*, *skromność*. = *rumieniec wstydlivy*. = *wstyd*, *hanba*. Tornare a —, *wyjść na hanbę*. = *Vergogna o vergogne*, *części wstydlive*.

VERGOGNACCIA, s. f. *peg hanba*, *sromota*.

VERGOGNARE, v. a. *zawstydzic*. = v. n. e r. *wstydzając się*.

VERGOGNOSA, s. f. Bot. *czulek*.

VERGOGNOSAMENTE, VERGOGNEVOLMENTE, av. *wstydlivie*, *skromnie*.

VERGOGNOSETTO, —TA, ad. dim. *nico wstydlivy*.

VERGOGNOSO, —SA, ad. *wstydlivy*. = *haniebny*, *sromotny*. = *Parti vergognose*, *części wstydlive*.

VERGOLA, s. f. dim. *róższka*.

VERGOLAMENTO, s. m. *paski*, *prążki*.

VERGOLARE, v. n. *kreślić linie*, *podkreślić*.

VERGOLATO, —TA, p. ad. v. VERGOLARE. = ad. *paskowany*, *pregowany*.

VERGONE, s. m. v. VERGELLO.

VERIDICAMENTE, av. *prawdomownie*.

VERIDICITÀ, s. f. *prawdomówność*.

VERIDICO, —CA, ad. *prawdomowny*.

VERIFICABILE, ad. m. f. *da-
jący się sprawdzić.*

VERIFICARE, v. a. *spraw-
dzać. = porównać jedno pi-
smo z drugim, sprawdzić. =
v. r. sprawdzić się, ziszczyć się.*
VERIFICATORE, s. m. *wery-
fikator.*

VERIFICAZIONE, s. f. —MEN-
TO, s. m. *sprawdzanie.*

VERISIMIGLIANZA, s. f. *pra-
wopodobieństwo.*

VERISIMILE, s. m. *prawdo-
podobieństwo. = e VERISIMIGLIAN-
TE, ad. m. f. prawdopodobny.*
Egli non è verisimile, *nie jest*
rzeczą podobną do prawdy.

VERISIMILITUDINE, s. f. *pra-
wopodobieństwo.*

VERISIMILMENTE, av. *po-
dług wszelkiego podobieństwa*
do prawdy.

VERITÀ, —TADE, —TATE, s. f. *pra-
wda. In, di, per verità, av. za*
prawdę, prawdziwie. = Prov.
*La verità sta sempre a gal-
la, prawda wychodzi zawsze*
jak oliwa na wierzch. La verità
partorisce odio, prawda w oczy
kole. Ogni verità non è da dire,
są prawdy których mówić nie
należy.

VERITABILMENTE, VERITIE-
RAMENTE, av. *prawdziwie, rze-
telnie, istotnie.*

VERITIERE, VERITIERO, —RA,
ad. *prawdomówny.*

VERIVOLA, s. f. *Bot. szklen-
nicznik.*

VERME, s. m. *robak. = Ver-
me infernal, Ar. Orl. robak pie-
kielny, czart. = fig. troska,*
zgrzyzota. Mentre che 'l cor da-
gli amorsosi vermi fu consumato,
Petr. = Avere il verme d'alcu-
no, fig. zakochać się w kim.

VERMENA, s. f. *VERMENELLA,*
dim. *pręt, toza, gatka.*

VERMETTO, VERMICCIUOLO,
VERMICCIUOLUZZO, s. m. dim. *ro-
baczek. = Vermicciuolo, fig. ro-
bak, nędzny człowiek.*

VERMICELLAIO, s. m. *fabry-
kant makaronu.*

VERMICELLO, s. m. dim. *ro-
baczek. = Fig. robak, nędzny*
człowiek. = Vermicelli, s. pl.
makaron.

VERMICOLARE, ad. m. f. *Fisiol.*
robaczkowy (o ruchu
żółtaka i kiszek). = Med. słaby
(o pulsie).

VERMICOLOSO, —SA, ad. *ro-
baczliwy. [baczkowy.]*

VERMIFORME, ad. m. f. *ro-
VERMIFUGO, ad. e s. m. wy-
pedzający robaki, lekarstwo*
na robaki.

VERMIGLIA, s. f. *Min. rubin.*

VERMIGLIARE, v. a. *rumie-
nić.*

VERMIGLIETTO, —TA, VER-
MIGLIUZZO, —ZA, ad. dim. *rumie-
niuchny, rumieniutki. [ność.*

VERMIGLIEZZA, s. f. *rumia-*
VERMIGLIO, —GLIA, ad. rumi-
any. = s. m. kolor rumiany.
= Stor. nat. czerwiec mezy-
kański, koszenilla.

VERMINACA, v. *VERBENA.*

VERMINARA, ad. f. *Lucerto-*
la, jaszczurka tarantowata.

VERMINE, s. m. *robak.*

VERMINETTO, VERMINUZZO,
s. m. dim. *robaczek.*

VERMINOSO, —SA, ad. *ro-
baczliwy.*

VERMIVORO, —RA, ad. *Zool.*
robakożerny.

VERMO, s. m. *robak. = **
Lucyfer, Cerber! Quando ci
scorse Cerbero il gran vermo,
D. Inf. = potwór. E conoscea,
che questo crudel vermo l'offen-
dea troppo col fiato e col caldo,
L. Pulc. = Vermo muro, vermo
volatio, choroba skorna kon-
ska.

VERMOCANE, s. m. *robak*
legnący się w psim mózgu. Mo
ti nasce il —, Fr. Sacch. niech
cię robaki stoczą.

VERNACCIA, s. f. *gatunek*
wina białego i winogron.

VERNACCIO, s. m. *tega zima.*

VERNACOLA, ad. f. *Lingua*
—, język krajowy.

VERNALE, ad. m. f. *zimowy.*
= lat. wiosenny.

VERNARE, v. n. *zimować.*
Come gli augel, che vernan ver-
so il Nilo, D. Purg. = ziębnąć,
marznąć. E forse pare ancor lo
corpo suso dell'ombra, che di
qua dietro mi verna, D. Inf. =
być zima. Un fuoco quando verna,
Petr. = być w wiosnie. Al sol
che sempre verna, D. Par. = za-
burzyć się. Vernò in quel punto,
ed annottò, Tass. Ger.

VERNATA, s. f. *zima.*

VERNERECCIO, VERNARECCIO,
—CIA, ad. *zimowy. = dobry*
na zime.

VERNICARE, VERNICIARE, v.
a. *lakierować, pokostować.*

VERNICATO, —TA, p. ad. *v.*
lakierowany. = Vernicato d'
oro, pozłacany.

VERNICE, s. f. *lakier, pokost.*

VERNINO, —NA, ad. *zimowy.*

VERNO, ad. m. *Lino —, len*
siany na zime.

VERNO, s. m. *zima. Di verno,*
av. w zimie. Nel pieno verno,
di fitto verno, w środku zimy.
*= * burza.*

VERO, s. m. *prawda. Dire il*
vero, mówić prawdę. In, da ve-
ro, av. do prawdy, prawdzi-
wie. Vero è, è ben vero che,
wprawdzie, jednak, wszelako.

VERO, —RA, ad. *prawdzi-*
wy, rzetelny, istotny.

VERONE, s. m. *VERONCELLO,*
dim. *gąnek, balkon.*

VERONICA, s. f. *Bot. prze-*
tacznik.

VERRETTA, s. f. *VERRETTONE,*
s. m. *accr. grot, spisa.*

VERRICELLO, s. m. *widna*
do ciężarów.

VERRINA, s. f. *świderek.*

VERRINARE, v. a. *świdro-*
wać.

VERRO, s. m. *kiernoz.*

VERRUCA, s. f. *bradawka.*

VERRUCARIA, s. f. *Bot. bro-*
daunica.

VERSABILITÀ, v. *VERSATI-*
LITÀ.

VERSACCIO, s. m. *peg. wier-*
szydło.

VERSAMENTO, s. m. *lanie.*
= wylanie się.

VERSARE, v. a. *lać, wylać,*
rozlać, nalać. = lagrima, wy-
lewać łzy. = sypać, wysypać,
rozsypanie. Tutte le noci fece ver-
sare per la sala, Nov. ant. =
trząść, mieszać, trząść. E
dentro un'urna quelli hanno rin-
chiusi, varsati molto e sozzopra
confusi, Ar. Orl. = Versare al-
cuno da cavallo, strzucić kogo
z konia. = lat. odmienić. = lat.
kreć, obracać. Nè disperarsi
per fortuna avversa, che sempre
la sua rota in giro versa, Ar. Orl.
= fig. trwonąć, roztrwonąć. =
Versar la broda addosso ad uno,
v. broda. Non si debbe versare
la colpa tutta addosso a questi
nostri scrittori, Borg. = v. n. lać
się przez wierzch. = lat. mie-
szkać, obracać się gdzie. =
ciec (o naczytach). = v. r.
wpaść w złość. = fig. sptywać,
zlewać się. = zależeć. E qui si
versa il caso mio, ch'errai a la-
sciar d'arme l'Africa sfornita,
Ar. Orl.

VERSATILE, ad. m. f. *zmien-*
ny, niestaty.

VERSATILITÀ, s. f. *zmien-*
ność, niestatość.

VERSATO, —TA, p. ad. v. *v.*
VERSARE. = ad. biegły. — ne'
libri, czytany.

VERSATORE, s. m. *Astr. Wo-*
dnik, jedenasty znak zodiaku,
v. ACQUARIO.

VERSEGGIARE, v. n. *wier-*
szować.

VERSEGGIATORE, s. m. *wier-*
szopis.

VERSEGGIATURA, s. f. *wier-*
szowanie.

VERSETTO, VERSICCIUOLO, s.
m. dim. *wierszyk. = Versetto,*
wiersz w Biblii.

VERSCOLORATO, —TA, ad. *róż-*
nofarbny.

VERSIERA, s. . diablica.
Darsi alla —, rozpaczac, despe-
rować. = nieszczęście.

VERSIFICARE, VERSIFICATORE,
v. VERSEGGIARE, ec.

VERSIFICAZIONE, s. f. wier-
szowanie.

VERSIONE, s. f. obrót. = tlu-
maczenie, przekład.

VERSO, s. m. wiersz. Far
versi, pisać wiersze. = spiew
ptaków. E gli augelletti incomin-
ciar lor versi, Petr. = wiersz
w piśmie lub druk.

VERSO, s. m. sposób, środek.
Trovare il verso, znaleźć spo-
sób. Non c'è verso, niema środ-
ka, sposobu. Fare una cosa pel
verso, pigliarla pel suo verso,
zażyć z dobrej strony, umieć
się wziąć do czego. Chi la sa
pigliare pel suo verso, le fa fare
ciò che vuole, Manz. Andare a'
versi ad alcuno, trafiać w humor
komu, starać mi się przypodo-
bać, nadskakować, dogadzać,
ulegać. Mutar verso, odmienić
sposób postępowania, i t. d. Se
tu non muti verso, io ti farò bru-
ciar viva viva, Fir. As. = strona.
Di larghezza per ogni verso dieci
piedi, Bamb. Stor.

VERSO, prep. ku. In povero
abito se n'andò verso Londra,
Bocc. = ku, względem. Figliuol
mio, perchè hai tu così verso noi
fatto? D. Purg. = ku, około, bli-
zko. Verso la sera, ku wieczoro-
wi, pod wieczor. = w poro-
wnaniu. = obok, w porówna-
niu. A quel dinanzi il mordere
era nulla verso l' grafiar, D. Inf.

VERSUTO, —TA, ad. lat. chy-
try.

VERSUZIA, s. f. chytrłość.

VERTA, s. f. matnia.

VERTEBRA, s. f. Stor. nat.
pacierz, krążek stosu pacie-
rzowego.

VERTEBRALE, ad. m. f. pa-
cierzowy. Colonna —, stos pa-
cierzowy. Midolla —, szpik pa-
cierzowy.

VERTEBRATO, —TA, ad. ma-
jący kość pacierzową. Animali
vertebrati, Zool. grzbietne.

VERTENTE, ad. m. f. Anno —,
rok bieżący. Lite —, sprawa
tocząca się przed sądem.

VERTICALE, ad. m. f. wierz-
chołkowy. Punto —, Astr. punkt
wierzchołkowy, zenit. = s. f.
linia prostopadła.

VERTICALITÀ, s. f. prosto-
padłość.

VERTICE, s. m. wierzchołek.
= Astr. punkt wierzchołkowy,
zenit. = Geom. wierzchołek,
punkt najdalszy od podstawy.
= Anat. ciemie.

VERTICILLATO, —TA, ad.

Bot. ułożony w okrężki (o li-
ściach).

VERTICILLO, s. m. Bot. okrę-
żek liściowy.

VERTIGINE, s. f. kręcenie się,
obrót. = Med. zawrót głowy.

VERTIGINOSO, —SA, ad. za-
wrotowy. = cierpiący zawrót
głowy.

VERUNO, —NA, ad. żaden.
In veruno modo, żadnym spo-
sobem. = s. m. nikt. Senza torre
in aiuto suo veruno, Ar. Or. Non
voglio più oltraggi nè favori da
veruno degli uomini possenti, U.
Fosc. = kto. Vedi se veruno mi
chiama, zobacz czy mnie kto
nie woła.

VERZICARE, v. n. zielenieć.
= fig. kwitnąć.

VERZICOLA, s. f. sekvens
w kartach.

VERZIERE, s. m. + ogród wa-
rzywny; sad. = rynek warzy-
wny.

VERZURA, s. f. zieloność, li-
ście, rośliny zielone. = zielo-
ność, kolor zielony.

VESCIA, s. f. Bot. purchawka.
= bzdu, bzdзина. = fig. pa-
planie o kim. = słaby strzał.
Fare una vescia, fig. rnie osiągnąć
swego celu, spudłować. Al fin
non hai fatto altro ch' una vescia
mentr' il tutto è seguito alla ro-
vescia, L. Lipp. Malm.

VESCIATA, s. f. papla, plotka.

VESCICA, s. f. Anat. pęcherz.
Vescica urinaria, pęcherz uryno-
wy. Vescica del fiele, pęcherz
żółciowy. = pęcherz rybi. =
banka na wodzie. = nadętość,
czcza gadanina, androny, du-
by smalone. Quand'io aperti veg-
gio gli armadioni dell' umano sa-
per, sai quel ch'io veggio? galleria
di vesciche e di palloni, Menz.
sat. Vender vesciche, dare ve-
sciche per lanterne, pokazywać
gruszki na wierzbie, dudki na
kościelce. = Chir. pęcherzyk na
skorze. = Chim. alembik.

VESCICARIA, s. f. Bot. wiśnia
w pęcherzach, miechowka.

VESCICATORIO, VESCICATO-
RIO, s. m. weżykatorya.

VESCICHETTA, s. f. dim. pę-
cherzyk. = Vescichette seminali,
pęcherzyki nasienne.

VESCICOLARE, ad. m. f. pę-
cherzowy. [z pęcherz.

VESCICONE, s. m. accr. du-
lescicoso, —SA, ad. pę-
cherzykowy.

VESCOVADO, s. m. biskup-
stwo, godność biskupa. = bi-
skupstwo, mieszkanie biskupa.
= biskupstwo, dycezya bisku-
pa. = sąd biskupi.

VESCOVALE, VESCOVILE, ad.
m. f. biskupi.

VESCOVO, s. m. biskup. = +
kapłan żydowski. Quivi vedeva
una tavola d'oro, e vescovi, e
Giudei con bianche veste, Dit-
tam. = kapłan pogański. La
quale Crescidea era figliuola del
— di Troia, Pist. Ovid.

VESPA, s. f. Entom. osa.

VESPAIO, s. m. gniazdo os.
Destare un —, stuzzicare il —,
podrażnić osy; fig. rozdrażnić
wiele osób, ściągnać na siebie
ich nieprzyjaźń.

VESPAIOSO, —SA, ad. dziur-
kowaty, gąbczasty.

VESPERTINO, —NA, ad. wie-
czorny. [osa.

VESPONE, s. m. accr. duża

VESPRO, VESPERO, s. m. wie-
czor. = nieszpory. = Cantare il
vespro, o la solfa a uno, fig. wy-
trzeć komu kapitulę. = Vespro
siciliano, Stor. nieszpory sycy-
lijskie, wyrznięcie Francuzów
w Syccyli w dzień wielkano-
cny, 1282.

VESSARE, v. a. trapić, na-
pastować, dokuczać, naprzyk-
rać się.

VESSAZIONE, s. f. VESSAMEN-
TO, s. m. dokuczanie, przesła-
dowanie, gnębienie, uciemię-
żenie.

VESSICA, VESSICATORIO, ec.
v. VESCICA, ec.

VESSILLO, s. m. chorągiew.
= Bot. chorągiewka, żagielek,
górny płatek w groszkowatych
albo strączkowych.

VESTA, s. f. suknia.

VESTACCIA, s. f. peg. brzy-
dka suknia.

VESTALE, s. f. Stor. rom.
Westalka, dziewica poświęco-
na bogini Wescie, dla strzeż-
enia wiecznego ognia. = kobie-
ta cnoliva.

VESTE, s. f. suknia. = Prov.
Far la veste secondo il panno,
tak krawiec kraje, jak mate-
ryi staje. La veste non fa il mo-
naco, habit nie czyni mnicha.
= fig. ciało, zwłoki. In Utica, ec.
ove lasciasti la vesta che al gran
di sarà si chiara, D. Purg.

VESTETTA, VESTICCIOLA, s.
f. dim. sukienka.

VESTIARIO, s. m. szatnia
po klasztorach. = wydatek na
odzień klasztorne.

VESTIBOLO, VESTIBULO, s. m.
przedśionek. = Anat. Vestibo-
lo dell' orecchio, przedśionek
ucha.

VESTIGIO, s. m. ślad, trop.
= fig. ślad, pamiątka. Cotal
vestigio in terra di sè lascia
qual fumo in aria ed in acqua la
schiuma, D. Inf. = ślad, szczą-
tek.

VESTIMENTO, s. m. odzie-

nie, odzież, ubior, suknia. = Eccl. obłoczyny.)

VESTIRE, v. a. ubierać, odziewać. = v. n. nosić się, ubierać się. Vestire a bruno, nosić żalobę, chodzić w żalobie. = v. r. ubierać się, odziać się. = fig. przyodziąć się, przyoblec się w co. Che i vizii spoglia, e virtù veste e onore, Petr. = s. m. odzienie, odzież.

VESTITO, s. m. ubior, suknia. = wydatek na odzienie. Vitto e vestito, stół i odzienie.

VESTITO, —TA, p. ad. ubrać, odziać. = Nascere, esser nato vestito, fig. w czepku się urodzić.

VESTITUCCIO, s. m. dim. li-che odzienie.

VESTITURA, s. f. sposób ubierania się. = odzież.

VESTIZIONE, s. f. obłoczyny.

VESTONE, s. m. accr. okoli-sta suknia.

VETERANO, —NA, ad. wy-służony, stary. = s. m. weteran.

VETERINARIA, s. f. wetery-naryja, nauka o leczeniu cho-rób bydła i koni.

VETERINARIO, —RIA, ad. weterynarski. = s. m. wete-rynarz.

VETRAIA, s. f. huta szklana. VETRAIO, s. m. fabrykant szkła. = szklarz.

VETRALE, s. m. drobne szkiełka.

VETRARIO, —RIA, ad. szkla-ny. Arte vetraria, sztuka ro-bienia szkła. [knie.]

VETRATA, s. f. szyby w o-VETRIATO, v. INVETRIATO.

VETRICE, s. f. Bot. wierzba długolosiowa czyli obrezowa.

VETRICIAIO, s. m. miejsce zarosłe taką wierzba.

VETRIFICABILE, ad. m. f. mogący się zamienić na szkło.

VETRIFICARE, v. a. zamie-nić na szkło. = v. n. zamienić się na szkło.

VETRIFICAZIONE, s. f. za-mienienie na szkło.

VETRINA, s. f. polewa na-czyn glinianych. = Chim. pier-wszy niedokwas ołowiu.

VETRINO, ad. m. Ferro —, kruche żelazo.

VETRIOLO, VETRIOLICO, ec. v. VITRIUOLO, ec.

VETRIUOLA, s. f. Bot. pomur-ne ziele. = Soffiare nella —, bass. trąbić w butelkę.

VETRO, s. m. szkło. = szklan-ka. Chi non ha l'auro o 'l perde, spenga la sete sua con un bel ve-tro, Petr. E per chi s' invecchia, e langue prepariam vetri maiu-scoli, Red. Bacc.

VETTA, s. f. szczyt, wierzcho-

łek. = galązka. = bijak u ce-pa. Sotto la vetta, w czasie młocby. = tyczka do obijania owoców.

VETTAIUOLO, —LA, ad. ro-snący na końcu galązki. = fig. tużinkowy.

VETTE, s. m. lat. drag, dźwi-gnia.

VETTICCIUOLA, s. f. dim. ga-lązka.

VETTICO, —CA, ad. należą-cy do dźwigni.

VETTINA, s. f. dzban na oli-wę, wino.

VETTONI, s. m. galąz.

VETTOVAGLIA, s. f. żywność, proviant. Levare, rompere le vettovalie, odciąć żywność nie-przyjacielowi.

VETTOVAGLIAMENTO, s. m. zaopatrzenie w żywność.

VETTOVAGLIARE, v. a. opa-trzyć w żywność twierdzą, wojsko.

VETTOVAGLIERE, s. m. mar-kietan.

VETTUCCIA, s. f. dim. koniec gałęzi drzew.

VETTURA, s. f. wóz, fura. = najęcie koni do wozu. Dare a vettura, togliere cavalli a vettura, nająć komu, nająć od kogo konie do powozu. = zapłata za ich najęcie. Andare a vettura, naj-mować się do pracy, iść na za-robek. = Dare, prestare, man-dare a vettura, najmować komu kobiety.

VETTURALE, s. m. furman towarowy.

VETTUREGGIARE, v. a. wo-zić, przewozić towary, zboże, amunicyj i t. p.

VETTURINO, s. m. furman najety.

VETUSTÀ, —TADE, —TATE, s. f. dawność, starożytność.

VETUSTO, —TA, ad. lat. da-wny, starożytny. = * stary.

VEZZATAMENTE, av. † la-dnie, mile, przyjemnie, uprzej-mie.

VEZZEGGIAMENTO, s. m. pie-szczenie, cackanie.

VEZZEGGIARE, v. a. pieścić, cackać. = v. r. pieścić się, cackać się.

VEZZEGGIATIVO, —VA, ad. pieszczotliwy, zdrobniaty.

VEZZO, s. m. wdziek, lubość, powab. = rozkosz, uciecha, pie-szczota. = pieszczotliwie wy-rażenie. = Vezzi, pieszczoty. Far vezzi, pieścić, cackać. Cas-cante di vezzi, co się na zbyt cacka, co się pieści, co stroi minki. Al quale ella tutta cascante di vezzi rispose, Bocc.

VEZZO, s. m. nawyknięcie, nałóg. Mutar vezzo, odmienić

tryb życia. Il senato il cacciò in Candia dove avendo cielo e non vezzo mutato, invecchiò, ec. Dav. Tac. Ann. Il lupo cangia il pelo, ma non il vezzo, prov. natura ciaggnie wilka do lasu.

VEZZO, s. m. sznurek perel, koral; lancuszek na szyję.

VEZZOSAMENTE, av. ładnie, słicznie, powabnie, mile, przy-jemnie. = pieszczotliwie.

VEZZOSETTO, —TA, VEZZO-SINO, —NA, ad. dim. miłuchny, ładniutki, słicznutki. Fanciul-letta vezzosina, miłuchna dzie-wczynka.

VEZZOSO, —SA, ad. miły, słiczny, ładny. Far del vezzoso, przymilać się, wdzięczyć się. = delikatny, wykwiśnięty, wy-brydny. Ora io non t' ho detto ec. quanto ella nel farsi servire sia imperiosa, noiosa, vezzosa, sto-macosa, Bocc. = przykry, nie-znośny. E siccome vezzosa era, e mal usa, ec. Ar. Orł.

VI, pron. pers. was, wam. Se io v' amassi, come già amai, ec. Bocc. = Przyczepia się do trybu bezokolicznego, i zrasta się z nim w jeden wyraz. Io non avrei ar-dire di dirvi cosa che io credessi che noiar vi dovesse, Bocc. = Czasem jest tylko ripieno i nie tłumaczy się na polskie. Voi non sapete ciò che voi vi dite, Bocc. = Kładnie się przed ti, si, ci, tu-dzież przed SEL, SE LO, SE LI, SE GLI, SE LA, SE LE, SE NE. Io vi ti porrò chetamente una coltriccetta, e dormiviti, Bocc. = Następuje zaś po IL, LO, LI, GLI, LA, LE. Ma se elle vi piacciono, io le vi done-rò volentieri, Bocc.

VI, av. tam. Ne vi potrei dire quanta sia la cera che vi si arde, Bocc. = Po słowach ESSERE i AVE-re podwaja głoskę v. Evvi la fi-glia di Tiresia e Teti, D. Purg.

VIA, s. f. ulica. Prese casa nella via la quale noi loggi chiamia-mo la via del Cocomero, Bocc. = droga, trakt, gościniec. Aprire o aprirsi la via, otworzyć sobie drogę. Chieder la via, pytać o drogę. Mettersi in via, pusić się w drogę. Mettersi la via tra pie-di, tra le gambe, wziąć nogi za pas. Tagliar la via, przeciąć drogę. A mezza via, na pół dro-gi. In via, tra via, per la via, w drodze, na drodze. Chi lascia la via vecchia per la nova, sem-pre malanni trova, prov. dla ście-żki nieopuszczaj gościńca. And-ar per la mala via, fig. pójść złą drogą, przepaść, zgubić się. = droga, podróż. Andare via lun-ga, odbywać daleką podróż. = fig. droga, sposób, środek. Dar via, mettere in via, wskazać

drogę. Trovar via, *znaleźć śródek*. = Via di salute, di Dio, *droga zbawienia*. Raddirizzate la via del Signore, *prostujcie drogę pańską*. = Via latteja, *Asir. droga mleczna*.

VIA, s. f. raz. Tre via tre, *no-ve, trzy razy trzy, dziewięć*.

VIA, av. Kładnie się przed stopniem wyższym, *daleko*. Via più forte, *daleko mocniejszy*. Via maggiore, *daleko większy*. Via meno, *daleko mniej*. = *nuż, dalej*. Or via, non aver paura alcuna, *io ti porrò in casa tua sano e salvo*, *Bocc.* = *precz*. Dicendo: via costà con gli altri cani, *D. Inf.* = Via là, *na schyłku, na skonaniu*. = Via via, *prędko, szybko*.

VIA, partykuła kładziona po słowach i znacząca oddalenie, porwanie, uniesienie, uprowadzenie i t. d. Andar via, *odejść, oddalić się, zniknąć*. Cacciar via, *odpedzić*. Condur via, *odprowadzić*. Dar via, *rozdąć, rozdarować*. Fuggir via, *ucieć, zemknąć*. Gettar via, *odrzucić, wyrzucić; przedać za bescen*. Mandar via, *odestać, odprawić*. Portar via, *uprowadzić, unieść, porwać*. Passar, tirar via, *przejść, minąć*. Passar via, *przemijać, zniknąć*. Tor via, *porwać, zabrać z sobą*.

VIAGGETTO, s. m. dim. *krótka podróż*.

VIAGGIANTE, ad. e s. *podróżny*.

VIAGGIARE, v. n. *podróżować*.

VIAGGIATORE, s. m. *podróżnik*.

VIAGGIO, s. m. *podróż*. Dare il buon —, *życzyć szczęśliwej podróży*. Entrare in —, *puścić się w podróż*. Fare un —, *odbywać podróż*. Prendere cattivo —, *fig. przyjąć na zły koniec*. Far un — e due servigi, *prov. za jedną drogą dwieroboty zrobić*.

VIALE, s. m. *drożyna*. = *chodnik w ogrodzie, w parku*.

VIALE, ad. m. f. *naddrożny, przydrożny*.

VIANDANTE, ad. e s. m. *podróżny*.

VIARECCIO, —CIA, ad. *stępujący do drogi, do podróży*.

VIAFICO, s. m. *żywność na drogę*. = *fig. obrok duchowny*. = *wiatyk, ostatnie olejem świętym namaszczenie*.

VIATORE, s. m. *podróżny*. = *fig. podróżny na tym świecie*.

VIATORIO, —RIA, v. *viareccio*. = *fig. przemijający*.

VIBRARE, v. a. *wstrząsać czem*. Vibrando il dardo, *con forte braccio quel lancio*. *Bocc.* =

miotac, ciskać. Siccome quando i primi raggi vibra ec. *si stava il sole*, *D. Purg.* = *miotac pociski*. Ora col vibrar delle pliche, or col fulminar de' moschetti ec. *Bent.*

VIBRATEZZA, s. f. *drGANIE*. — di stile, *fig. jedrność stylu*.

VIBRAZIONE, s. f. *ciskanie, miotanie*. = *drGANIE rzuconego pocisku*. = *drGANIE*. — delle corde, *drGANIE strón*. — di voce, *drGANIE głosu*. — de' pendoli, *Fis. wahanie się wahadeł*.

VIBURNO, s. m. *Bot. kalina*. — *lantana, hordowina, ordo-wina*.

VICARIA, s. f. *wikaryuszostwo, wikaryat*.

VICARIATO, s. m. *namiestnictwo*. = *obwód, powiat zostający pod rządem urzędnika zwanego Vicario*.

VICARIO, s. m. *namiestnik*. — di Cristo, *namiestnik Chrystusa, papież*. = *komisarz obwodowy*. = *Eccl. wikaryusz*.

VICE, s. f. v. VECE. = *kolej*. E vostra vice, *na ciebie kolej*. = *raz*. Poco sarebbe a fornir questa vice, *D. Par.* = *przeciąg czasu*. Per più lunga vice, *przez dłuższy czas*.

VICEAMMIRAGLIO, s. m. *wiceadmirał*.

VICEANCELLIERE, s. m. *wicekanclerz*.

VICECONSOLO, s. m. *prokonsul*.

VICEGERENTE, s. m. *wicegerens, zastępca*.

VICELEGATO, s. m. *wicelegat*.

VICENDA, s. f. *odwet*. Render —, *oddać wet zawet, odwetować*. = *kolej*. A, per —, *kolejnie, na przemiany*. = *kolej, zmiana, kolej losu*.

VICENDEVOLE, ad. m. f. *wzajemny, obopólny*.

VICENDEVOLZZA, s. f. *kolejność*.

VICENDEVOLMENTE, av. *kolejnie*. = *wzajemnie, obopólnie*.

VICENOME, s. m. *Gram. zaimek*.

VICERE, s. m. *wicekról*.

VICEREALE, ad. m. f. *wicekrólewski*.

VICEREGGENTE, s. m. *wiceregent*.

VICERETTORE, s. m. *wicerektor*.

VICESEGRETERARIO, s. m. *wicesekretarz*.

VICEVERSA, av. *naodwrot*.

VICINALE, ad. m. f. *sąsiedni*. Strada —, *droga od wsi do wsi*.

VICINAMENTE, av. *zbliska*.

VICINANZA, s. f. *sąsiedztwo, bliskość*. = *sąsiedztwo, sąsie-*

VICINARE, v. n. *sąsiedować, graniczyć*.

VICINATO, s. m. *sąsiedztwo*. Avere un culo che pare un —, *bass. mieć ogonny zadek*.

VICINITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *bliskość, sąsiedztwo*.

VICINO, —NA, s. *sąsiad, sąsiadka*. = *blizni*. E chi per esser suo vicin soppresso, spera eccellenza, *D. Purg.* = *rodak, spółziomek*. Pianga Pistoia, e i cittadini perversi, che perdut' hanno sì dolce vicino, *Petr.* = *ad. blizki, sąsiedni*. Ischia è una isola assai vicina a Napoli, *Bocc.* = *Vicino*, prep. *blizko, około*. Assai vicino stava alla torricella, *Bocc.* Quindi vicin di terza levatosi ec. *se ne salì in casa sua*, *Bocc.* = *av. blizko*. Vicino vicino, *blizutko*. Qui vicino, quivi vicino, ivi vicino, *tuż przy, tuż obok*. Esser vicino a fare una cosa, *zabierać się do czego*.

VICISSITUDINE, s. f. *zmiana, odmiana*.

VICO, s. m. *miasteczko*. Affine ch'è da' nemici soccorso mandar non si potesse a quelli che nel vico e nella rocca (di Livorno) erano, *Bemb. Stor.* = *uliczka, zaulek*. Che, leggendo nel vico degli strami, sillogizzò invidiosi veri, *D. Par.*

VICOLO, VIOLETTA, s. m. dim. *uliczka*.

VIE, av. *ze stopniem wyższym, daleko, nierównie*. Vie più, *vie meno, daleko więcej, daleko mniej*. La tua presenza ce lo farà ancor parere vie più allegro, *Fir. As.* La strada diventa vie più scabrosa e difficile, ed il coraggio vie men grande di quel che avevamo prima, *Mur.*

VIEATABILE, ad. m. f. *godzien zakazania*.

VIETAMENTO, s. m. *zakaz*.

VIETARE, v. a. *zakazać, zabronić*. — la porta, *zakazać komu wstępu do domu*. = *strzeż się, unikać*. [kazujący]

VIETATIVO, —VA, ad. *zabietatoré*, s. m. —TRICE, s. f. *ten, ta co zakazuje*.

VIETO, —TA, ad. *dawny, stary*. Ora è deserta (la montagna), come cosa vieta, *D. Inf.* Vieta, grinzia e arsiccia, *Bern. rim.* = *stęchły, prześmiardły (o szynce, oliwie, sadle)*.

VIETTA, s. f. dim. *drożyna*.

VIETUME, s. m. *stęchlizna*.

VIEVIA, av. *zaraz, natychmiast*.

VIGERE, v. n. *difett. trwać, istnieć*. O donna in cui la mia speranza vige, *D. Per.*

VIGESIMO, —MA, ad. *dwudziesty*.

VIGILANTE, ad. m. f. *czujny*.
VIGILANTEMENTE, av. *czujnie, troskliwie*.

VIGILANZA, s. f. *czujność*.

VIGILARE, v. n. *czuwać, nie spać*. = v. a. *czuwać nad czem, nad kim*. = Esser vigilato da alcuno, *być przez kogo szpiegowanym*.

VIGILE, ad. m. f. *czujny, czutki*.

VIGILIA, s. f. *czuwanie, nieśpanie*. = Vigilia de'sensi, *krótka chwila życia*. O frati ec. a quasta tanto picciola vigilia de' vostri sensi, ch'è del rimanente, non vogliate negar l'esperienza, *D. Inf.* = *warta nocna dawniej zwana od podziału nocy na cztery części: prima, seconda, ec.* vigilia. = *Eccel. wilia*. Far vigilia, *pościć w ilią*.

VIGLIACCAMENTE, av. *podłe, nieczemnie*.

VIGLIACCHERIA, s. f. *тчó-rzostwo*.

VIGLIACCO, —CA, ad. *тчó-rzliwy*.

VIGLIACCONE, s. m. *accr. ogromny tchórz*.

VIGLIAMENTO, s. m. *zganianie ze zboża młóconego kłosów niewymłóconych*.

VIGLIARE, v. a. *zganiać, obmieniać ze zboża młóconego kłosy niewymłócone*. = fig. *wybierać*.

VIGLIATURA, s. f. v. *VIGLIAMENTO*. = v. *VIGLIUOLO*.

VIGLIETTO, s. m. *biłet*.

VIGLIUOLO, s. m. *zgoniny*.

VIGNA, s. f. *winnica*. = *wi-norośl*. = Prov. *Porre, o piantare una vigna, nie uważać co kto mówi, myśleć o niebieskich migdałach*. Quando io penso che tu badi a me, e tu planti una vigna, *Salv. Granch*. E' non è terren da porci vigna, *nie można u niego nic wskórac; nie można spuszczać się na niego*. Il mio non è terren da piantar vigna, *Fort. Ricc*. *nie wolno polować na moim gruncie*. Casa fatta e vigna posta, nessun sa quant'ella costa, *gospodarstwo kłopotarstwo*.

VIGNAIO, **VIGNAIUOLO**, s. m. *uprawiający winnicę, dozorca winnicy*.

VIGNARE, v. a. *szczepić, uprawiać winnicę*.

VIGNATO, —TA, p. ad. v. **VIGNARE**. = ad. *zasadzony winoroślą*.

VIGNETO, **VIGNAZZO**, s. m. *winnica*.

VIGNUOLA, **VIGNETTA**, s. f. *dim. mała winnica*. = *Vignuola*, *bass. hulanka*. È finita la vignuola, *minęły te wesole czasy*.

VIGNUOLO, v. **VITICCIO**.

VIGOGNA, s. f. *Zool. wigun*.

VIGORARE, v. a. *wzmocnić*.

VIGORE, s. m. *moc, siła, jedrność*. = Per vigore di alcuna cosa, *na mocy czego*.

VIGOREGGIARE, v. a. *dość mocy, odwagi*.

VIGORIA, **VIGOREZZA**, + v. **VIGORE**.

VIGOROSAMENTE, av. *silnie, mocno*.

VIGOROSITÀ, —TADE, —TA-TE, s. f. *siłność*.

VIGOROSO, —SA, ad. *silny, jedrny, krzepki, dzielny*.

VILLE, ad. m. f. *podły, nikczemny*. = *bojaźliwy, tchórzliwy*.

= A prezzo vile, *av. za bezcen, za upół darmo*. = *Avere, tenere, riputare a vile, gardzić, upośledzać*. = av. v. **VILMENTE**.

VILIA, s. f. + *wilia*. = *czuwanie*.

VILIPENDERE, **VILIFICARE** +, v. a. *lekceważyć, gardzić, upośledzać*.

VILIPENDIO, s. m. **VILIPENSIONE**, s. f. *pogarda, upośledzenie, lekceważenie*.

VILIPENDIOSO, —SA, ad. *zastępujący w zagardę*.

VILIPESO, —SA, p. ad. v. **VILIPENDERE**. = ad. *podły, nikczemny*.

VILLA, s. f. *folwark z gruntami, dom wiejski w okolicach miasta, willa*. = *wieś*. = + *miasto*.

VILLAGGETTO, s. m. *dim. wioska*.

VILLAGGIO, s. m. *wieś*. = + *miasto*.

VILLANA, s. f. *wieśniaczka*.

VILLANACCIO, —CIA, ad. e s. *peg. gburzysko*.

VILLANAMENTE, av. *brzydko, haniebnie, nieobyczajnie*.

= *okrutnie, nielitosciwie, sro-dze*. E vengonsi a ferir —, *Bern. Ori*.

VILLANEGGIARE, v. a. *znieważać, bezczęścić, lżyć, szkalować*. [lżyciel.

VILLANEGGIATORE, s. m. **VILLANELLA**, s. f. *młoda wieśniaczka*.

VILLANELLO, **VILLANETTO**, s. m. *chłopek, kmiotek*.

VILLANESCAMENTE, av. *po chłopsku, po grubiańsku*.

VILLANESCO, —CA, ad. *chłopski, kmiecy, wieśniaczy, wiejski*.

VILLANIA, s. f. *hanba, znieważa, obraza*. Dir villania, *lżyć, szkalować, znieważać*. = *niegrzeczność*. Gran villania sarebbe la mia, *se ec. Bocc*.

VILLANO, s. m. *chłop, wieśniak, kmieć*. = *koń rasy hisz-*

pańskiej. Un destrier baio ec. ed era nato di frisa madre, e d' un villan di Spagna. *Ar. Ori*.

VILLANO, —NA, ad. *chłopski, wieśniaczy, grubiański, niegrzeczny*. = *srog, okrutny, nielitosciwy*. Il popolo minuto fu sconfitto, e molti morti, e presi, e giustiziati di villana morte, *G. Vill*.

VILLANOTTO, s. m. *accr. krępy, rzezki chłop*.

VILLANZONE, s. m. *chłopsko*.

VILLATICO, —CA, ad. *wiejski*.

VILLEGGIARE, v. n. *mieszkać na wsi, bawić na wsi*.

VILLEGGIATURA, s. f. **VILLEGGIO**, s. m. * *mieszkanie, bawienie na wsi*.

VILLERECCIO, **VILLARECCIO**, —CIA, **VILLERESCO**, **VILLESICO**, —CA, ad. *wiejski*.

VILLETTA, **VILLINA**, **VILLUCIA**, **VILLICCIUOLA**, s. f. *dim. domek wiejski, folwarczek*.

VILLICO, s. m. *włodarz, ekonom*.

VILLOSO, —SA, ad. *kosmaty, kudłaty*.

VILMENTE, av. *podłe, haniebnie*.

VILPISTRELLO, + v. **PIPISTRELLO**.

VILTÀ, —TADE, —TATE, s. f. *bojaźń, obawa, tchórzliwość*.

L'anima tua è da viltade offesa, *D. Inf.* = *podłość, hanba*. Recarsi a viltà checcchia, *poczytywać co sobie za hanbę*. = *nedzny stan*. = *nizka cena, bezcen*.

VILUCCHIO, s. m. *Bot. powój, wilec, v. viticchio*.

VILUPPO, s. m. *zwój, zwiitek, skręt z włosów, welny, i t. d.* = *zawiniatko, pakiet*.

= *zgraja, stek*. Che viluppo di bestie e di persone, *Buon. Fier*.

= *Viluppi di polvere, kłęby, tuman kurzawy*. = fig. *zgamatwanie, płątanina, intryga*. Mescolandosi nelle cose del secolo e ne' viluppi, *M. Vill*.

VIMINALE, s. m. *jeden z siedmiu pagórków rzymskich tak nazwany od winowego gaju*.

VIMINE, **VIME**, s. m. *pręt wi-twowy, czyli wierzby wi-twowej, v. vinco*.

VIMINEO, —NEA, ad. *wi-twowy*.

VINACCIA, s. f. *wytłoczyny winogron*. Va giù la vinaccia, *prov. trzeba się spieszyć, bo inaczej będzie strata, coś się złego stanie*.

VINACCIO, s. m. *kiepskie wino, lura, winsko*.

VINACCIUOLO, s. m. *ziarko, nasienie winogronowe*.

VINAIO, VINATTIERE, s. m. winiarz.

VINARIO, —RIA, ad. winny, na wino. Cella vinaria, loch winny.

VINATO, —TA, ad. winny, koloru wina czerwonego.

VINCAIA, v. VINCHETO.

VINCAPERVINCA, s. f. Bot. barwinek.

VINCASTRO, s. m. pręt, kij pasterski.

VINCERE, v. a. ir. zwyciężyć, pokonać. = wygrać. — la battaglia, wygrać bitwę. — danari al giuoco, wygrać pieniądze w grze. — la scommessa, wygrać zakład. — liti, wygrać proces. = pokonać, przezwyciężyć. — la corrente, przebyć upław rzekę. — la gara, la prova, otrzymać górę, pokonać spółzawodników, dopiąć, dokazać swego. — il partito, v. PARTITO. — le tenebre, rozprędzić ciemności nocy, świecić w nocy. Colla bianchezza del suo corpo vincere le tenebre della notte, Bocc. — il verno, przetrwać przez zimę (o roślinach). Lasciarsi — all'ira, poddać się gniewowi, nie umieć pohamować swego gniewu. — della mano, uprzedzić, ubiedzić w czem. — del tratto, uprzedzić kogo, wyjąć co komu z ust. — di cortesia, przewyższyć w grzeczności. = wykorzystać. Il giuoco, la gramigna, e la felce si vincono coll'arare spesso, Cresc.

VINCETOSSICO, s. m. Bot. zwyciężjad, ciemiężyk.

VINCEVOLE, VINCIBILE, ad. m. f. łatwy do pokonania.

VINCHETO, s. m. miejsce zarosłe winogą.

VINCIBOSCO, s. m. Bot. przewiercień, kozi powój.

VINCIDO, —DA, ad. rozmiękły, rozlazły.

VINCIGLIO, s. m. wić, wiązać.

VINCIGUERRA, s. m. człowiek chcący zawsze mieć rację. Potrebbesi chiamar la —, Bern.

VINCIMENTO, s. m. zwyciężenie, zwycięstwo.

VINCIPERDI, s. m. indecl. gra w której kto wygrywa ten przegrywa.

VINCITA, s. f. wygrana. = pieniądze wygrane.

VINCITORE, s. m. zwycięzca. — Alessandro l'ira vinse, Petr. = Vincitore al giuoco, wygrywający w grze.

VINCITRICE, s. f. zwyciężająca. La spada — non ripongasi ancor, Filic. = wygrywająca.

VINCO, s. m. Bot. witiwa,

witiwina, wierzba długolisciowa. Vinco giallo, złotowierzba, złotocha, złotak. Vinco stroncato, łozina. = wić do wiązania. = fig. węzeł. Che 'nfino a li non fu alcuna cosa che mi legasse con sì dolci vinci, D. Par.

VINCOLARE, v. a. wiązać.

VINCOLO, s. m. wiązadło. = fig. związek, węzeł. — d'amicizia, dell'amore, del sangue, węzeł przyjaźni, i t. d.

VINDICÉ, ad. m. f. mszczący się.

VINELLO, s. m. lura, wino otrzymane z wytłocznym nalanych wodą.

VINETICO, —CA, ad. winny, koloru wina czerwonego.

VINETTO, VINETTINO, s. m. dim. winko.

VINO, s. m. wino.

VIOLENTO, —TA, ad. lubiący wino.

VIOLENZA, —ZIA, s. f. zbytne picanie wina.

VINOSO, —SA, ad. winny. = lubiący wino. = opojony winem. = soczysty (o winogronach).

VINTO, —TA, p. ad. zwyciężony, pokonany. — da pietà, da collera, zdjęty litością, gniewem. Dar vinto, darsi vinto, dać za wygraną, poddać się; uznać się za pokonanego. Darla vinta, zgodzić się na czyje zdanie, uleść, ustąpić. Io te la do per vinta, Fr. Sacch. Darle vinte, trafić w humor, pochlebiać.

VINUCCIO, VINUCOLO, s. m. dim. słabe winko.

VIOLA, s. f. a gamba, wiołonczela o sześciu lub siedmiu strónach. Viola d'amore, duże skrzypce o sześciu lub siedmiu strónach. = Suonare una fuga a viola a gamba, fig. drapnąć, zemknąć.

VIOLA, s. f. Bot. fiolek. — mammola, fiolek pachnący.

VIOLABILE, ad. m. f. mogący być zgwałconym, naruszonym. [letowy.]

VIOLACEO, —CEA, ad. fiołocenie, gwałt.

VIOLARE, v. a. gwałcić. Le gentili donne e le fanciulle nelle lor case, ec. fur in ogni luogo violate, Bamb. Stor. = gwałcić, naruszyć. — la fede, le leggi, i patti, l'amicizia, l'ospitalità, il rispetto, la pace, il giuramento, złamać wiarę, zgwałcić prawa, i t. d. [cony.]

VIOLATO, —TA, p. ad. zgwałtowany, —TA, ad. v. VIOLACEO. = fiołotowy, otrzymany z fiołków.

VIOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. gwałciciel, gwałcicielka. VIOLAZIONE, s. f. zgwałcenie, naruszenie praw, przysięgi, i t. p. = gwałt, zgwałcenie kobiety.

VIOLENTAMENTO, s. m. przymus. [szac.]

VIOLENTARE, v. a. przymusić.

VIOLENTATORE, s. m. —TRICE, s. f. przymuszający, przymuszająca. [townie.]

VIOLENTAMENTE, av. gwałtownie.

VIOLENTO, —TA, VIOLENTE, ad. gwałtowny. = przymuszony.

VIOLENZA, s. f. gwałt, gwałtowność. Far —, gwałcić.

VIOLETTA, s. f. Bot. fiołek pachnący. = rodzaj brzoskwiń fiołotowej. [towy.]

VIOLETTINO, —TA, ad. fiołotowisty.

VIOLETTISTA, s. m. skrzypek.

VIOLINO, s. m. skrzypce. Suonare il —, grać na skrzypcach. [czela.]

VIOLONCELLO, s. m. wiołonczela.

VIOLONE, s. m. Basso di viola, duże skrzypce pośrednie między wiołonczelą a basetką.

VIOTTOLA, s. f. —LO, s. m. dim. drożdżyna.

VIPERA, s. f. Zool. żmija.

VIPERATO, —TA, ad. karmiony żmijami. Cominciò S. E. ad usare i brodi e le carni di polli viperati, Red. cons.

VIPEREO, —REA, ad. żmijowy.

VIPERINO, —NA, ad. żmijowy, pochodzący od żmii. Veleno viperino, jad żmijowy. Vino viperino, viperato, wino nalane na mięso żmii. = s. m. żmijka. = s. f. Bot. żmijowiec, żmijowa główka.

VIPISTRELLO, s. m. niedo-perz.

VIRAGINE, VIRAGO, * s. f. dziewczka, dziewica.

VIRENTE, ad. m. f. lat. zielonieniejący. [TA, ec.]

VIRGINITA, ec. v. VIRGINI-

VIRGO, s. f. * panna. = Astr. Panna, szósty znak zodiaku.

VIRGOLA, s. f. Gram. przecinek, koma.

VIRGOLARE, v. a. dawać przecinki.

VIRGOLETTA, s. f. dim. kreška, cudzysłów.

VIRGULTO, s. m. róższeczka, gałązka.

VIRIDITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s. f. zieloność.

VIRILE, ad. m. f. męzki. Età virile, wiek męzki. Membro virile, członek męzki. = fig. męzki, silny, dzielny, jedrny.

VIRILITÀ, —TADÉ, —TATÉ, s. f. męskość, wiek męzki. =

fig. *mężkość, siła, dzielność, jedność.* [mężnie.]

VIRILMENTE, av. *mężko, VIRO, s. m. lat. *mąż, mężczyzna, człowiek.*

VIRTU, —TUDE, —TUTE, s. f. *cnota. = przymiot, własność. = biegłość w jakiej sztuce. = moc, władza, potęga. Amor, tu vedi ben che questa donna la tua virtù non cura, D. Rim. In virtù, na mocy czego, w skutek czego.* [istotny.]

VIRTUALE, ad. m. f. *Filos. VIRTUALITÀ, s. f. istotność. VIRTUALMENTE, av. istotnie. VIRTUOSAMENTE, av. cnotliwie. = dzielnie, mężnie. = biegle.*

VIRTUOSO, —SA, ad. *cnotliwy. = mający pewien przymiot, pewną własność przyrodzoną. Fu da Calandrino domandato, dove queste pietre così virtuose si trovassero, Bocc. = tegi, dzielny. Cavallo virtuoso, che corre forte e molto; una spada virtuosa, che ben taglia le dure cose, D. Conv. = biegly. Virtuosi in lettere, in armi, begli w naukach, i t. d. = s. muzyk, wirtuoz.*

VIRULENTO, —TA, ad. *jadowity, zawierający w sobie jad. VIRULENZA, s. f. jad, jadowitość.*

VISACCIO, s. m. *peg. twarzysko. Fare i visacci, wykrzywiać gębę.*

VISCERA, s. f. *wnętrznosci, trzewy, jelita. = le viscere della terra, fig. wnętrznosci ziemi. = fig. głębi serca, skrytości, tajemni serca.*

VISCERALE, ad. m. f. *trzewowy. Cavità —, jama trzewowa.*

VISCHIO, VISCO, s. m. *Bot. jemiola. = lep otrzymany z jagod jemioli. = fig. sidła, zasadzka. Che in questa chiusa valle è più d'un vischio, Alam. Gir. VISCIOSO, —SA, viscido, —DA, ad. klejki, lipki.*

VISCIDITÀ, s. f. *lipkość, klejkość.*

VISCIOLA, s. f. *trześnia, czereśnia (owoc).*

VISCIOLO, ad. e s. *Bot. Cirioglio —, trześnia, czereśnia (drzewo).*

VISCO, v. VISCHIO.

VISCONTADO, s. m. *VICONTA, VISCENTERIA, s. f. wicehrabstwo.*

VISCONTE, s. m. *wicehrabia. VISCONTESSA, s. f. wicehrabina.*

VISCOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *lipkość, klejkość.*

VISCOLO, —SA, ad. *lipki, klejki.*

VISETTO VISETTINO, VISETTUCIO, s. m. *dim. twarzyczka.*

VISIBILE, *ad. m. f. *widzialny, widoczny.*

VISIBILIO, Andare in —, *bass. wpaść w zachwycenie. Me ne strasecolo, me ne strabilio, e fatto estatico vo in —, Red. Bacc.*

VISIBILITÀ, s. f. *widzialność, widoczność.*

VISIBILMENTE, av. *widzialnie, widocznie.*

VISIERA, s. f. *blacha rękoma helmu podnosząca się i opadająca. = Mandar giù la —, fig. stracić wstyd, psu oczy zaprzędać.*

VISIONARIO, —RIA, s. e. ad. *mający przywidzenia.*

VISIONE, s. f. *widzenie. = przywidzenie, widzenie we śnie. La giovane destatasi, e dando fede alla visione, amaramente pianse, Bocc. = zjawisko nocne, widmo. = Visione beatifica, intuitiva, Teol. widzenie Boga przez błogostawionych.*

VISITA, s. f. *wizyta, odwiedźny. Fare visita, odwiedzić, oddać wizytę. = Ecccl. wizyta diecezji. Andare in visita nella diocesi, objeżdżać diecezję.*

VISITAMENTO, s. m. *odwiedzanie.*

VISITARE, v. a. *odwiedzać, nawiedzać. = zwiedzać, oglądać. — le chiese, obchodzić kościoły. = Dio visita gli uomini, Bóg nawiedza ludzi w gniewie lub miłosierdziu swoim. Credo mi sarebbe venuto fatto, se Iddio non mi avesse così visitato, Bocc. VISITATORE, s. m. odwiedzający, gość. = wizytator.*

VISITAZIONE, s. f. *odwiedzenie, wizyta. Per modo di — se n' andò a casa della donna, Bocc. = Nawiedzenie najświętszej Panny (święto). = L'ordine della —, zakon wizytek założony we Francji przez s. Franciszkę Salezyusza 1610.*

VISIVAMENTE, av. *za pomocą zmysłu widzenia.*

VISIVO, —VA, ad. *oczny, wzrokowy. Si trova che 'l visivo senso degli uomini vi prese errore, Bocc. v. VISIBILE.*

VISO, s. m. *wejrzenie, spojrzenie, mina. Buon viso, mal viso, viso arcigno, uprzejma, kwaśna mina. = twarz, oblicze. Tutta nel viso divenuta per vergogna vermiglia, Bocc. = *postać. Vo' che muti il parlare e i vestimenti e sotto viso altrui te le appresenti, Ar. Orl. = Aver viso di fare o dire chechessia, mieć czoło, ośmielić się na co. Far il viso brusco, arcigno, fare il viso*

dell' arme, skrzywić się na kogo, kwaśno przyjąć kogo. Far buon viso, przyjąć uprzejmie. Far viso, mostrare il viso, stawić czoło, stawić opór, ostro się komu stawiać; powiedzieć co komu wręcz. Alzare il viso, podnosić, zdzierać głowę. Dar nel viso, stawić się bezczelnie. Gettar sul viso, wyrzucać co komu na oczy. Stare col viso basso, stać ze spuszczeniem oczyma. Stare col viso duro, nie ustępować. A viso scoperto, aperto, śmiało, otwarcie. Con aperto viso, wręcz, bez ogródek. A viso innanzi, śmiało, naprzód. A viso a viso, sul viso, in sul viso, w żywe oczy. Tu sarai sempre povero, perchè tu di' il vero sul viso, Cecch. Una mano lava l'altra, ambedue lavano il viso, prov. v. LAVARE.

VISORIO, —RIA ad. *wzrokowy. Nervo visorio, Anat. nerw wzrokowy.*

VISPEZZA, s. f. *żywość, żywawość, rzekowość.*

VISPISTRELLO, v. PIPISTRELLO.

VISPO, —PA, ad. *żywy, żywawy, rzezki, hoży.*

VISSO, —SA*, VISSUTO, —TA, p. ad. v. *VIVERE.*

VISTA, s. f. *widzenie, wzrok. Vista breve o corta, krótki wzrok. = pozór, powierzchowność. Giunsero alla casa sua, la quale era di non gran vista, Nov. ant. = postać. E hai creduto, ch'io sia spirito, ch'abbia per inganno presa questa vista, Vit. SS. PP. = widok. A me pur giova di sperare ancora la dolce vista del bel viso adorno, Petr. = znak, oznaka. Avendola veduta a sedere, e cucire, e senza alcuna vista nel viso d'essere stata battuta, Bocc. = twarz, oblicze. Si che ogni vista fe' più serena, D. Par. = ślad, szczytek. Io fui della città che nel Battista cangiò il primo padrone (Marte) e se non fosse che 'n sul passo d'Arno rimane ancor di lui alcuna vista ec. D. Inf. (mówi o szczytku posągu Marsa we Florencji dawnego jej Boga opiekunczego). = A vista, na oko. A vista di alcuno, w czyich oczach. Alla vista, na widok, z widoku. A (di) prima vista, na pierwszy rzut oka; od razu; na wstępie. In vista, z pozoru, na pozór. In vista tutti pieni di pietà, Bocc. = Aver vista, być podobnym. = Bastar la vista, śmieć, odważyć się na co. Etti bastato la vista attribuirli il nome d'altri? Ambr. Furt. = Dar vista, okazywać, obiecywać. Da-*

vano vista di volervi andare, *Vit. SS. PP.* = Dare una vista, *rzucić okiem.* = Fare vista, far (le) viste, *okazywać, udawać.* Vista facendo d' andarsi a letto la fante ne mandò a dormire, *Bocc.* = Giudicare a vista, *sądzić na oko, z pierwszego wejrzenia.* = Perdere di vista, *stracić z oka.* = Vincere la vista, *być poza dosięgłością wzroku, nie móc być dojrzanym.* Lo sommo era alto che vincea la vista, *D. Purg.*

VISTO, —TA, p. ad. da *VEDERE, widziany.*

VISTOSAMENTE, av. *pięknie na oko.*

VISTOSITÀ, s. f. *pokaźność.*

VISTOSO, —SA, ad. *piękny na oko, pokaźny.*

VISUALE, ad. m. f. *oczny, wzrokowy.* Il raggio —, *promień oczny.*

VISUALMENTE, av. *oczyma, za pomocą wzroku.*

VISUCCIO, s. m. dim. *twarzyska.*

VITA, s. f. *życie.* La vita è breve, fragile, caduca, dolce, felice, lunga, laboriosa, penosa, misera, *życie jest krótkie, znikome, i t. d.* Alla vita mia, tua, sua, *za życia mego, twego, jego, jej.* Allungare la vita, *przedłużyć życie; zostać powieszonym.* Andarne la vita *chodzić, iść o życie.* Dare, donare o prestar vita o la vita, *darować komu życie.* Dar la vita, *położyć za kogo życie, głowę.* Essere in vita, menar vita, *być przy życiu, prowadzić życie.* In vita, durante la vita, *podczas życia, za życia.* Passar, uscir di vita, *rozstać się z życiem.* Richiamare alla vita, recare a vita, *przywołać do życia, ocucić, ożywić.* Spegner di vita alcuno, *zgladzić ze świata.* Torre la vita, *traci życie, odjąć życie, pozbawić życia.* Vita mia, *moje życie, moja duszka.* = *dusza.* Io son la vita di Bonaventura, *D. Par.* = *stawa, dobre imię.* Es' io al ver son timido amico, *temo di perder la vita tra coloro che questo tempo chiameranno antico.* *D. Par.* = *życie, żywot.* Incominciarsi la vita di san Paolo primo eremita, *Vit. SS. PP.* = *sposób życia, tor życia.* Vita sedentaria, *życie sedentaryjne.* Vita disonestà, *niecne życie.* Uomo di scellerata vita, *Bocc.* = *życie, utrzymanie.* Far buona, magna vita, *dobrze się żywić, dobrze jeść.* Far mala, stretta vita, *żyć lichy, nędznie.* Guadagnar la vita, *zarabiać na życie.* Procurar la vita, *starać się na życie.* Regger la vita, *utrzymywać życie.* = *ży-*

wność, pożywienie. I suoi pulcini nascono sì grandi che incontanente procacciano lor vita, *Brun. Tes.* = *osoba, ciało.* Innanzi a tutti va lo 'mperadore, armato bravamente in sulla vita, *Bern. Orli.* Sentiva una debolezza universale per tutta quanta la vita, *Red.* Stare altrui ben la vita, *być urodziwym, przystojnym.* Standogli ben la vita, *avvenne che una di queste barbiere ec. gli pose l'occhio addosso.* *Bocc.* Andare o venire alla vita, *natrzeć z bliska, rzucić się na kogo.* = *kibic, talia.* Vita fina, gentile, svelta, *Magal. Lett.*

VITACCIA, s. f. *peg. brzydkie życie.*

VITALBA, s. f. *Bot. powojnik wiciowaty.*

VITALE, ad. m. f. *żywny. = żyjący.*

VITALITÀ, s. f. *żywność, siła żywna.*

VITALIZIO, —ZIA, ad. *Leg. dożywny. = s. m. dożywocie.*

VITALMENTE, ad. *żywnie.*

VITAME, s. m. *winneszczepy.* VITARE, v. *EVITARE.*

VITE, s. f. *winorośl, wic winna.* Acqua di vite, *acquavite, wyskok winny, wódka, gorzałka.*

VITE, s. f. *śruba.*

VITELLINO, VITELLETO, s. m. dim. *cielątko.* = *VITELLINO, —NA, ad. cielęcy.*

VITELLO, s. m. *ciele. = cielęcina. = skóra cielęca.* = *Vitello d'oro, cielec złoty, któremu się klaniali Żydzi na górze Sinai, jak Egipcjanie wola Apis.* = *Vitello marino, Zool. fok.*

VITEVOLE, ad. m. f. *żywny.* VITICCHIO, s. m. *Bot. powój, wilec, powójka.*

VITICCIO, s. m. *Bot. wos, galaz przez którą roślina czepia się i wspina się do góry, lub ściela się po ziemi. = lich-tarz ścienny.*

VITIGNO, s. m. *gatunek winorośli.*

VITILIGINE, s. f. *Med. strup parchaty, biały lub czarny.*

VITINA, s. f. dim. *talijka.*

VITREO, —EA, ad. *szklany. = szklisty, przezroczysty jak szkło.* = *Umor vitreo, Anat. płyn szklisty oka.*

VITRIFICARSI, v. r. *zamienić się na szkło.*

VITRIOLATO, —TA, ad. *zawierający wtriyol.*

VITRIOLICO, —CA, ad. *witryolizny.*

VITRIOLO, VITRIUOLO, s. m. *Chim. wtriyol, siarczan, koperwas.* — *bianco, di zinco, koperwas biały, siarczan cynku. —*

azzurro, di Cipro, di rame, di Venere, koperwas błękitny, siarczan miedzi przekwaszony. — *di ferro, verde, koperwas zielony, siarczan żelaza prosty.*

VITTIMA, s. f. *ofiara, bydlę zabite na ofiarę.* = *Vittima dell' altare, ofiara ołtarza, hostya.* = *ofiara, osoba poświęcająca się za co, za kogo, lub poświęcona za kogo.*

VITTO, s. m. *wikt, żywność, strawa.* = *sposób życia, dyeta.*

VITTO, VITTORE * v. VINTO, VINCITORE.

VITTORIA, s. f. *zwycięstwo.* Avere, acquistarsi la —, *conseguire, ottenere, riportare la —, odnieść, otrzymać zwycięstwo.* Strappar la — ad uno, *wydrzeć z rąk komu zwycięstwo.*

VITTORIARE, v. n. † *zwyciężać.*

VITTORIOSAMENTE, av. *zwycięsko.* [ciepki.]

VITTORIOSO, —SA, ad. *zwy-*

VITUPERABILE, ad. m. f. *haniebny.*

VITUPERARE, v. a. *hanbić, krzywdzić, sromocić, bezczęścić.* Il medico cominciò a chieder perdono, e a pregargli per Dio, *che nol dovessero —.* *Bocc.* = *plamić, walać.* Tu vituperi ciò che tu tocchi colle tue mani, *Fav. Esop.* = *ganić, przyganić, wyrzucać.*

VITUPERATIVO, —VA, ad. *ganiący.*

VITUPERATO, —TA, p. ad. *bezcny, haniebny.* Cominciò a dire : sozzo can vituperato, *Bocc.* = *fig. brzydki, szkaradny.* Feccegli una vituperata piaga, *Tav. Rit.*

VITUPERATORE, s. m. — TRICE, s. f. *hanbiciel, gani-ciel, i t. d.*

VITUPERAZIONE, s. f. *han-ba, nagana.*

VITUPEREVOLE, ad. m. f. *naganny, haniebny.* La quale la santità, l'onestà e la buona fama del munistero colle sue sconci e vituperevoli opere contaminate avea, *Bocc.* = *brzydki, szkaradny.* Non avendo dimenticato la crudele e — morte ec. *G. Vill.*

VITUPEREVOLMENTE, av. *haniebnie, sromotnie.* Furono sconfitti e rotti, abbandonando il campo a' nemici —, *M. Vill.*

VITUPERIO, —RO, s. m. *han-ba, sromota, zakala.* Ahi Pisa, vituperio delle genti del bel paese, *D. Inf.* Recarsi —, *ściagnąć na siebie hanbę.* = *haniebny postępek.* = *plugastwo, par-chy, wszy.*

VITUPEROSAMENTE, av. *haniebnie, sromotnie*.

VITUPEROSO, —SA, ad. *haniebný, sromotný*. Vituperose opere, vituperosa morte, *haniebne czyny*, i. t. d. = *hanbiący*.

VIUZZA, s. f. viuizzo, s. m. dlm. *drożdża*.

VIVA, esclami. *wiwa! niech żyje*. = Chi viva? *Mil. kto idzie?*

VIVACCHIARE, v. n. *nędźne życie prowadzić*.

VIVACE, ad. m. f. *żywy, pełen życia i ruchu*. = *bujny (o roślinach)*. Luce vivace, *żywe, jasne światło*.

VIVACEMENTE, av. *żywo, żywawo*.

VIVACITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *żywość, żywawość, rześkość*.

VIVAGNO, s. m. *brzeg, krańdź*. Si accostati all'un de' due vivagni, *passammo, D. Purg.* = *szlak sukna, krajka, szlak płótna*. = *suknia*. E solo a decretali si studia si, che pare a lor vivagni, *D. Par.*

VIVAIÒ, s. m. *sadzawka, sadz rybny*.

VIVAMENTE, av. *żywo, żywawo*. = *jasno, wyraźnie*.

VIVANDA, s. f. *żywność, strawa, potrawa*.

VIVANDARE, v. n. e r. *żywić się, jeść*.

VIVANDETTA, VIVANDUZZA, s. f. dlm. *potrawka*.

VIVANDIERA, s. f. —RE, s. m. *markietanka, markietan*.

VIVENTE, ad. m. f. *żyjący*. Anima —, *żywa dusza*. E non vi si trovò anima —, *Salvin. Pros.* = s. m. *istota żyjąca, człowiek*. Costei essere la più bella cosa che giammai per alcuno — veduta fosse, *Bocc.* = *życie*. In, al, a —, av. *za życia, w życiu*. Maggior allegrezza non ebbe in suo —, *Bocc.*

VIVERE, s. m. *życie*. = *życie, wyżywienie, utrzymanie*. Lo scaltro villanello in tempo di messura colla sua falciuola si procaccia il vivere, *Fr. Giord.* = *Viveri*. *Mil. żywność, prowiant*. Tagliare i viveri, v. TAGLIARE.

VIVERE, v. n. ir. *żyć*. — bene, onestamente, *żyć dobrze, uczciwie*. — in vita ritirata, *żyć w ustroniu, w zaciszu*. = *żyć czem, z czego*. — di per di, *żyć z dnia na dzień*. — d'acatto, del suo, di ratto, *żyć z żebraniy, ze swego, z rabunku*. E se tu fai così, di che vivrem noi? *Bocc.* — delle sue braccia, *żyć z pracy rąk swoich*. — di sogni, *żyć psim swedem*. — a (di) speranza, *fig. żyć, karmić*

się nadzieją. Vissi di speme, or vivo pur di pianto, *Petr.* = *być, zostać*. Ma di questo vivi sicuro, che io non sarò mai lieta, ec. *Bocc.* — sopra di uno, *polegać na kim*. — tra due, *wahać się*. — vita, *pedzić życie*. Questa vita, che noi viviamo, di fatiche innumerabili è piena, *Bemb. Asol.* Per arte e per inganno si vive mezzo l'anno, per inganno e per arte si vive l'altra parte, prov. *z oszukaństwa nie można się długo utrzymać*.

VIVEVOLE, v. VIVACE.

VIVEZZA, s. f. *żywość, rześkość, rzeźwość*. = *bystrość dowcipu, żywy dowcip*.

VIVIDO, —DA, ad. *żywy, rzeźki, rzeźwy, hoży*.

VIVIFICANTE, VIVIFICATIVO, —VA, ad. *ożywiający*.

VIVIFICARE, v. a. *ożywiać, wlać życie, dodać życia*.

VIVIFICATORE, s. m. —TRICE, s. f. *ożywiciel, ożywicielka*.

VIVIFICAZIONE, s. f. *ożywienie*. *ljący*.

VIVIFICO, —CA, ad. *ożywia*.

VIVIPARO, —RA, ad. e s. *Zool. żyworodny, zwierzę żyworodne*.

VIVO, s. m. *żywe, część żywa, żywe mięso*. = *Fig.* Dar nel vivo, *toczar nel vivo, dołknąć, dojąc do żywego*. Esser punto nel, o sul vivo, *być kłniętym do żywego*. Sono sospinto, molestato, e infino nel vivo trafitto, *Bocc.* = *Al vivo, av. w naturalnej wielkości*. Dipingere al vivo, *malować w naturalnej wielkości*.

VIVO, —VA, ad. *żywy*. Vivo vivo, *żywucem*. Se tu non muti verso, io ti farò bruciar viva viva, *Fir. As.* Non rimaner nè morto, nè vivo, *odejść od siebie ze strachu, i. t. p.* Calandrino, vedendo venir la moglie, non rimane nè morto, nè vivo, *Bocc.* = *fig. głośny, sławny*. Questi sciaurati che mai non fur vivi, *D. Inf.* = *fig. żywy, żywawy, rzeźki*. Il ragazzin, benchè e' sia un po' vivo, non credo ch'egli abbia in sè malizia alcuna, *Lasc. Gel.* Viva speme, *żywa nadzieja*. = *konieczny, ostatni*. E così per viva necessità convenne lor star sotto un tetto fuori della città, *Vit. Crist.* Viva fame, *wielki głód*. = *Aequa viva, woda źródłana*. = *Angolo vivo, kant, kąt wyskakujący*. = *Anima viva, żywa dusza*. In quel castel non resta anima viva, *Bern. Orl.* = *Argento vivo, żywe srebro*. = *Calcina viva, wapno niegaszone*. = *Carboni vivi, żar*. = *Danaro*

vivo, *pieniądze przynoszące korzyść*. = *Pietra o selce viva, żywa skala*. = *Viva vena, zdroj niewyczerpany*. = *Vivo e vero, podobniutki, wykapany*. = *A (per) viva forza, gwałtem, przemocą*. Di viva voce, *ustnie*.

VIVOLA, Mus. e Bot. v. VIOLA.

VIVOLE, s. f. pl. *gwiżdż, nabrzmiałość gruczołów konskich w gardle*.

VIVUOLO, s. m. Bot. *fiolek*.

VIVUTO, —TA, p. ad. v. VIVERE.

VIZIARE, v. a. *zepsuć, skażić*. = *skażić obyczaje*. = *pozabawić panienstwa*.

VIZIATAMENTE, av. v. VIZIOSAMENTE. = *chytrze, podstępnie*.

VIZIATELLO, —LA, ad. e s. dim. *lotrzyk, niecnota, ladacko*.

VIZIATO, —TA, p. ad. *zepsuty, skażony*. = *splamiony, skalany*. = *chytry, przebiegły*. = *szalbierski, zwodniczy*.

VIZIO, s. m. *wada, przywara*. Le virtù sono medicine de' vizii, i quali sono infermità dell'animo, *Pass.* = *wada, ułomność*. Vizii corporali, *wady, ułomności ciała*. = *nałóg, narów*. Questo tuo vizio del levarsi in sogno, *Bocc.* Il cavallo che lieva la coda in su ed in giù, è di mal vizio, *Cresc.* = *chętka, zachciewanie czego*. = *Med. defekt*.

VIZIOSAMENTE, av. *źle, zepsucie*. L'uomo che adopera male, e — vive, merita tormento e pena, *Pass.* = *chytrze, podstępnie*.

VIZIOSITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *zepsulość, zepsuta natura*.

VIZIOSO, —SA, ad. *zepsuty, skażony*. Fu uno cavaliere in Inghilterra prode dell'arme, ma de' costumi vizioso, *Pass.* = *mający jaką wadę, błędny, naganny*. [norości.]

VIZZATO, s. m. *gatunek wizzo*.

VIZZO, —ZA, ad. *rozmiękty, słakowaty*. = *fig. luźny*. Ciò che par duro ti parrebbe vizzo, *D. Purg.* = *zwiędły; zmarszczony, skurczony; zeschnięty*.

VO', * *skrót z voglio, chcę*.

VOCABOLARIO, s. m. *słownik*.

VOCABOLARISTA, VOCABOLISTARIO, † s. m. *słownikarz*.

VOCABOLO, s. m. *imię, wyraz*. = *imię, nazwisko*. Perché nascose questi 'l vocabolo di quella riviera (l'Arno)? *D. Purg.* = *imię gruntu, uroczysko*.

VOCALE, ad. m. f. *oddany glosem, wyrażony glosem*. Questo s'intende delle segrete

orazioni, e non delle vocali, *Ca-vale. Frutt. Musica* —, *muzyka wokalna*. = *wydający głos*. Dove la vocal tomba di Merlino era nascosa in loco alpestre e fiero, *Ar. Orl.* = *śluzący do wydania głosu*. Organo —, *organ głosu*. = s. f. *Gram. samogłoska*. [ustnie.]

VOCALMENTE, av. *glosem*, VOCATIVO, s. m. *Gram. przypadek wołający*.

VOCAZIONE, s. f. *powołanie*. VOCE, s. f. *głos*. Voce debbole, forte, rauca, dolce, soave, squillante, stridula, *głos słaby, i. t. d.* — bassa, sommessza, *głos cichy*. Alzar la voce, *podnieść głos*. Aver buona, cattiva voce, *mieć dobry, zły głos*. Coprire altrui *ta* voce, *zagłuszyć czyj głos*. Tener la voce, *milczec*. Ad alta voce, *głośno*. Ad una voce, *jednogłośnie*. A mezza voce, *z cicha*. Dare sulla voce, *przerwać komu mowę*. Voce del popolo voce di Dio, *prov. głos ludu jest głosem Boga*. = *wyraz*. = *głos, kreska*. Voce attiva e passiva, *prawo wybierania i bycia wybranym*. Aver voce in capitolo, *mieć prawo głosowania w jakim zgromadzeniu*. = *fig. imię, sława, reputacja*. Aver buona, cattiva voce, *mieć dobre, złe imię*. Aver voce, *być posądzonym*. Che se il conte Ugolino aveva voce d'aver tradita te, *ec. D. Inf.* = *wieść, pogłoska*. Correre voce di chechessia, *rozchudzić się (o wieści)*. Non gli può alcun resistere, ed è voce, che l'uom gli cerca invan la vita torre, *Ar. Orl.*

VOCERELLA, VOCERELLINA, VOCINA, VOCIOLINA, s. f. dim. *głoszek*. Certe sue manuzze di ragnatelo, con una vocerellina di zanzara, *Cell. Vit.*

VOCIACCIA, s. f. *peg. brzydki głos*.

VOCIFERARE, v. a. *głosić, rozgłaszać*. [głoska.]

VOCIFERAZIONE, s. f. *po-*

VOCIONE, s. m. *accr. gruby głos*.

VOCITARE, v. n. lat. *wołać po imieniu*.

VOGA, s. f. *pęd statku pędzonego wiatrami*. = *fig. pęd, lot*. Tu che dietro a Lucilio e a Giovenale prendi arrabbiata e irrefrenabil voga, *Menz. Sat.* = *Es-sere in voga, być głośnem, być we zyczaju, w modzie*.

VOGARE, v. n. *robić wiosłem*.

VOGATORE, s. m. *wioślarz*.

VOGLIA, s. f. *wola, chęć, ochota*. Aver voglia, *chcieć, mieć ochotę, żądać*. Cavarsi le

voglie, *zaspokoić ochotę, spe-dzić ochotę*. Dar voglia, *far ve-nir voglia, wzbudzić ochotę*. Esser di buona voglia, *mieć do-brą wolą, mieć ochotę do cze-go*. Morirsi di voglia, *umierać z chęci, żądzę*. Rider di buona voglia, *serdecznie śmiać się*. Gliene andò tia la voglia, *od-padła go ochota, odechciało mu się tego*. Di (buona) voglia, *chętnie, ochoczo, z ochotą*. Contro voglia, *pomimowolnie*. = Buona, cattiva voglia, *dobry, zły stan zdrowia, umysłu*. Star di mala voglia, *sentirsi di mala voglia, cierpieć na zdro-wiu, niedomagać, być marko-tnym*. = *Pisioł. znak z którym się rodzi dziecko w skutku, jak mówią, wrażeń doznanych przez matkę w czasie brze-miennosci*.

VOGLIETTA, VOGLIOLINA, VOGLIENZA, s. f. dim. *chęćka*.

VOGLIEVOLE, ad. m. f. *po-żądliwy, pragnący*.

VOGLIOSAMENTE, av. *po-żądliwie*. = *ochoczo*.

VOGLIOSO, —SA, ad. *chętny, ochoczy*. Far voglioso, *wzbudzić chęć, ochotę*. [wy.]

VOI, pl. m. f. del pron. TU, VOLAMENTO, s. m. *latanie*.

VOLANTE, ad. m. f. *lecący, latający*. = *Mil. Squadrone —, oddział konnicy do służby polo-wej i podjazdów*. = *Med. Vauolo —, wietrznice, wietrzna ospa*. = s. m. *wolant do gry*. = *ptak*.

VOLARE, v. n. *latać, lecieć*. = *lecieć, biec, pędzić*. = *upły-wać szybko*. Ma perchè vola il tempo, e fugon gli anni, *Petr.* Aver il cervel che voli, *fig. być płochym, niestatym*.

VOLATA, s. f. lot. = *Mar. wy-strzał z wielu dział razem*. = *Tirare di —, strzelać nadając działu wielkie podniesienie*.

VOLATICA, s. f. *Med. liszaj świeżbiący*.

VOLATILE, ad. m. f. *latają-cy*. Animale —, *ptak, owad*. = *fig. ulotny, lekki, niestaty*. = *Chim. lotny, w stanie lotnym*. Sal —, *sól lotna*. = *I volatili, s. m. pl. ptactwo*.

VOLATILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *Chim. lotność, stan lotny*.

VOLATILIZZARE, v. a. *Chim. ulotnić*. = v. n. *ulotnić się*.

VOLATILIZZAZIONE, s. f. *Chim. ulotnienie, ulotnienie się*.

VOLATO, s. m. lot. = *fig. po-lot umysłu*.

VOLATORE, s. m. —TRICE, s. f. *latawiec*.

VOLCANO, s. m. *wulkan*.

VOLEGGIARE, v. n. *wzlaty-wać, podlatywać*.

VOLENTE, ad. m. f. *chęćcy*. VOLENTIERI, VOLENTIERMEN-TE, VOLENTEROSAMENTE, av. *chętnie, ochoczo*.

VOLENTEROSO, VOLENTERO-
SO, —SA, ad. *chętny, ochoczy*.

VOLERE, s. m. *wola*. Fare il volere di alcuno, *stosować się do czyjej woli*. Esser [nel volere di alcuno, *zależeć od czyjej woli*. Di mio, di suo volere, *dobrowolnie*. = *chęć, żądza*. Di buon volere, *chętnie, ochoczo*.

VOLERE, v. n. ir. *chcieć*. Sen-nuccio io vo' che sappi in qual maniera trattato sono, *Petr.* = *chcieć, żądać, wymagać*. Nullo da te soccorso volli, o dell' arte tua. *Car. En.* = *chcieć, lubić*. Quale (pianta) vuol profondo il terren, qual vuol gli scogli, chi vuol vicino il mar, *Alam. Colt.* = *utrzy-mywać, mniemać, sądzić*. Plato e allri vollero che esse procedessero dalle stelle *ec.* Pitagora volle che tutte fossero d' una nobilità, *D. Conv.* = *Tłumaczyć się przez: należyć, potrzeba, być powinien*. Chi ha a far con Tosco non vuol esser losco, *Bocc.* Ec-cetto il bossolo, e 'l ginepro e l' ulivo, che non vogliono esser tagliati, *Dav. Colt.* Ad aver questa rassegnazione ci vuole lo Spirito Santo, perchè ci vuole un altissimi amor divino. *Segn. Man.* = *Tudzież przez: omal, niemal, o mało co że nie*. Credo che a voi sia manifesto che io oggi sono stato in vostra presenzia voluto avvelenare, *Bocc.* Astrea amata da Jove, volendo essere sforzata da lui, fuggi, *But. Purg.* Vuol piovere, *zanosi się na deszcz*. = *Voler bene, volere il meglio del mondo ad alcuno, kochać kogo, sprzyjać komu*. Chi mi vuol ben, mi segua, *L. Lipp.* Dove non era niuno grande, nè piccolo, nè dottore, nè scolare, che non mi volesse il meglio del mondo, *Bocc.* Non so perchè, tutti i fanciulli mi vogliono bene, *U. Fosc.* = *Voler dire, znaczyć*. Che vuol dir Giumedra? *Bocc.* Vuol dire, *to jest*. = *Voler dire, chcieć powiedzieć, mieć do po-wiedzenia*. Tutti piangevano ed attendevano che voleva dir Appio, *Fior. Pecor.* Dica chi vuole, chi vuol dir dica, *niech kto co chce mówić (nie dbam o to)*. = *Voler la baia, la berta, la burla, ec. chcieć pożartować, pobłaznować*. = *Voler la parte sua fino al finocchio, v. FINOCCHIO*. = *Voler male ad uno, nie cierpieć, nienawidzić*. = *Volerla con alcuno, czepiać się do kogo, nagabać kogo, mieć do kogo pre-tensyj*. = *Voglia Dio, Dio volēs*.

se, *dałby Bóg*. = A volere (*chęć*) aby. A volere che il nutritivo umore circoli per la pianta, ci vuole un governo che a prima vista sembra urido, *Salvin. Disc.* = Czasem tłumaczy się przez: *albo, czyli*. Autori che scrissero delle condizioni di terreni, o vogliamo dire poderi, *Borg.*

VOLGARE, ad. m. f. *gminny*, *pospolity*. = *znaczny*, *głosny*. = Idioma, lingua volgare, *język krajowy* (*nie łaciński*). = Uomo volgare, *człowiek ciemny*, *nieoświecony*. = s. m. *język krajowy* (*nie łaciński*). Glorioso sopra ogni altro fece il volgar nostro, *Bocc. Vit. Dant.* = *zdanie powszechnie przyjęte*. Un povero gentiluomo secondo il volgare falso del mondo, *Sacch. Nov.*

VOLGARESIMO, s. m. *zwyyczaj gminny*; *spół sposób mówienia gminny*.

VOLGARITÀ, s. f. *gminność*, *pospolitość*. = *język gminu*.

VOLGARIZZAMENTO, s. m. *przekład, tłumaczenie z łacińskiego lub obcego na język krajowy*.

VOLGARIZZARE, v. a. *przetłumaczyć na język ojczysty*. = *upowszechnić, jasno wyłożyć, wyjaśnić, objaśnić*.

VOLGARIZZATORE, s. m. *tłumacz*.

VOLGARMENTE, av. *gminnie*. = *w języku krajowym*.

VOLGATA, v. VULGATA.

VOLGATO, -TA, ad. *rozgłoszony*. = *pospolity, powszechny*.

VOLGERE, v. a. ir. *obracać*. Con grandissima forza e con non piccola utilità del signore due mulini volgea, *Bocc.* = *obrócić, skierować*. E, come seppe, verso una selva grandissima volse il suo ronzo, *Bocc.* = *obracać, przewracać*. Volgere e rivolgere, *przewracać, wartować* (*kiszążki*). Tu ch'hai volte l'antiche e le moderne carte, *Petr.* = *toczyć*. Alteri fiumi che volgeano, di schiume e sangue misti, elmi, corazze, scudi e tronchi corpi, *Rucc. Orest.* = *okręzać, olać*. Luogo è in inferno, detto Malebolge, tutto di pietra e di color ferrigno, come la cerchia che d'intorno il volge, *D. Inf.* = *nawrócić, skłonić, poruszyć*. Ostinato in sulla sua credenza, volger non si lasciava, *Bocc.* = *obrócić, zamienić*. Volgere in riso il pianto, *zamienić płacz na śmiech*. Si che la tema si volge in disio, *D. Inf.* Tutto il dolor volgevasi in diletto, *Fort. Ricc.* = *związać*. Ed altri volge sarte, *D. Inf.* = *Volgere o volgersi al-*

cuna cosa per lo petto, per l'animò, *obracać co w głowie, dumać, rozmyślać*. Al quale nuove cose si volgono per lo petto, *Bocc.* = *Volgere gli occhi, obrócić oczy*. Spirito gentile, che si dolcemente volgi quegli occhi più chiari che 'l sole, *Petr.* — gli occhi ad alcuna cosa, *obrócić na co oczy, upatrywać co dla siebie*. = *Volgere il passo, i passi, obrócić, skierować dokąd swe kroki*. = *Volgere in fuga, przymusić do ucieczki, rozprościć*. Volgersi in fuga, *pierzchać, uciekać*. = *Volgere le spalle, obrócić się tyłem*; *podać tył, uciec*. = *Volgere sottosopra, przewrócić, zburzyć*. Per cui fu il regno sottosopra volto, *Ar. Orl.* = *Volgere tra sé, obracać w sobie, w myśl*. Volge tra sé Goffredo a cui commetta la dubbia impresa, *Tass. Ger.* = *v. n. obrócić się, zwrócić się*. Volgemmo e discendemmo a mano stanca, *D. Inf.* = *uphywać*. Or volge l'undecimo anno ch' i' fui sommessò al dispietato giogo, *Petr.* Già il sesto anno volgea ch' in Oriente passò il campo cristiano, *Tass. Ger.* Volsero alcuni giorni, ed io era nel medesimo stato, *Silv. Pell.* = *upadać (kolorach)*. Il ribes è una pianta che ha il gambo roseggiante, che volge al verde, *Ricett. Fior.* = *Volgere largo a canti, v. VOLTARE*. = *v. r. Volgersi ad alcuno, obrócić się do kogo*; *fig. garnąć się, chylić się, skłaniać się do kogo*. Pozzuolo era tutto volto a Vespasiano, *Dav. Tac. Stor.* = *obracać się, kręcić się*. E, stringendo ambidue, volgeasi attorno, *Petr.* = *kręcić się, płątać się*. Per ogni fuscello di paglia che vi si volge tra' piedi, bestemmiate Iddio, *Bocc.* = *obracać się, odmiennić się*. I venti meridionali si volgono a freddura, *Cresc.* = *stoczyć się, potoczyć się*. Laggiù il buttò, e per lo scoglio duro si volse, *D. Inf.* = *spaść, zwaćć się, obrócić się na kogo*. Temeva forte non sopra lei l'ira si volgesse dei parenti, *Bocc.* = *skwaśnieć (o winie)*. In che modo si può provvedere che 'l vino non si volga, *Cresc.*

VOLGEVOLE, VOLGIBILE, ad. m. f. *obrotny, potoczysty*.

VOLGIARROSTI, s. m. v. GIRARROSTO.

VOLGIMENTO, s. m. *obracanie*. = *fig. zmiana, odmiana, kolej losu*.

VOLGITOIO, s. m. *okreńcenie, obwieć*.

VOLGITORE, s. m. —TRICE, s. f. *obracający, obracająca*.

VOLGO, s. m. *gmin*, *pospółstwo*.

VOLGOLO, s. m. *skręt, splot*.

VOLITARE, v. n. *podlatywać*.

VOLITIVO, —VA, ad. *odnoszący się do woli*.

VOLITORE, s. m. —TRICE, s. f. *chęcący, chęcąca*. [nie.]

VOLIZIONE, v. f. *wola, chęć*.

VOLO, s. m. *lot*. Fare un volo, *polecieć*. Levarsi a volo, *wzlecieć*, *podnieść się na skrzydłach*; *fig. działać bez zastanowienia*. Andare a volo, *latać, lecieć*; *fig. w lot co zrobić*. A volo, *w lot*. A volo d'uccello, *w prostej linii*. Di volo, *w lot, wmgnięniu oka*. Tornare a volo, *w lot, wnet powrócić*. La novella al soldan n'andò di volo, *L. Pulc.* = *lot, szybki pęd*. E saltò Rubicon, fu di tal volo (Cesare) che nol seguitaria lingua, nè penna, *D. Par.* = *fig. wzlot, polot*. E presta a' miei pensier si largo volo, *Petr.* = *kradzież*. Ma sempre in sagrestia fa il primo volo, *L. Pulc.*

VOLONTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *wola*. Sia fatta la tua volontà, come nel cielo così anche in terra, *bądź wola twoja i t. d.* Di volontà, di spontanea volontà, *dobrowolnie*. A volontà, *podług woli, do woli*. = Buona volontà, *dobra wola, dobre chęci, miłość*. E ancora tra' Medici e gli Ubaldini non fu mai nè pace, nè buona volontà, *Sacch. Nov.* = Ultima volontà, *ostatnia wola, testament*. = *chęć, ochota, żądza*. La persona che si confessa non solamente dee dire i peccati, ma eziandio le male volontà, *Pass.*

VOLONTARIAMENTE, av. *dobrowolnie, z własnej ochoty*.

VOLONTARIO, —RIA, ad. *dobrowolny, od woli zależący*. = *dobrowolny*. = *chętny, ochoczy*. Quale di voi è pronto, e volontario di accompagnare questi frati ec? *Vit. SS. PP.* = s. m. *ochotnik*.

VOLONTEROSAMENTE, av. *ochotczo*.

VOLONTEROSO, VOLONTARIO, —SA, ad. *ochoczy, skwapliwy*. = *chęcący, żądający, pragnący, chciwy*. Di vendicarsi ognun volenteroso, *Bern. Orl.* Volenterosi di guadagnare assai, e di spender poco, *Bocc.*

VOLONTIERI, v. VOLENTIERI. = VOLONTIERO, v. VOLONTARIO.

VOLPACCIA, s. f. *peg. lisi-sko*. = *Volpaccia vecchia*, *fig. stary, szczywany lis*.

VOLPAIA, s. f. *lisi jama*. = *fig. pustka*. Questo ch'era ca-

stello, ora è volpaia, *Car. Matt.*

VOLPATO, —TA, ad. *lisi.* = Grano volpato, *zboże śnieciste.*

VOLPE, s. f. *lis.* = fig. *lis.*, *chytry człowiek.* = Prov. Consiglio di volpi, tribolo di galline, *strach kolo kur kiedy lisy rządzą.* A rivederci come le volpi in pellicceria, v. *PELLICCERIA.* = Med. *wypadanie włosów,łysienie.* = *śniedź, rdza rzucająca się na zboże.*

VOLPEGGIARE, v. n. *używać podstępów,fortelów.* Col-la volpe convien —, prov. *z chy-tremi potrzebą być chytrym.*

VOLPETTA, VOLPICELLA, VOLPICINA, s. f. dim. VOLPICINO, s. m. dim. *lisek, lisiątko, lisie.* = fig. *chytrek.*

VOLPIGNO, —GNA, ad. *lisi.* = fig. *chytry, przebiegły.*

VOLPINO, s. m. dim. *lisiątko, lisie.* L' aquila avendo tolto i suoi volpini alla volpe, aveva-gli messo nel nido, ec. *Fav. Esop.* = ad. *lisi.* = fig. *chytry.*

VOLPONE, s. m. acer. *duży, stary lis.* = *młody lisek.* = fig. *chytry człowiek.*

VOLTA, s. f. *obrót.* = *rzut kości w grze zwanej zara.* Quando si parte il giuoco della zara, colui che perde si riman dolente, ripetendo le volte, e tristo impara, *D. Purg.* = Andare o girare in volta, *obracać się, krząć, kolować.* Dare (la) volta, *obrócić się.* Dare volta ad alcuno, *obrócić się do kogo ty-łem.* = Dar volta, *zwrócić na-zać, cofnąć w tył.* Non mi vale spronarlo e darli volta, *Petr.* Dar volta, *obrócić się, zwrócić się.* S' a voi piace montare in su, qui si convien dar volta, *D. Purg.* Dar (di) volta, dar la volta indietro, *cofnąć się, po-wrócić nazad.* Affannata per doppio dolore, diede la volta addietro, *Fir. As.* Letta che io avrò e risposto a quelle lettere, darò volta indietro, *Lasc. Gelas.* = Dare volta, *uciekać.* = Dar la volta agli anni, *umrzeć.* Voi lo vedrete dar la volta agli anni e grave rovinarvi nelle braccia, *Buon. Fier.* = Dar la volta (al canto), *zwarywać, oszaleć.* Si ch'egli ha dato la volta affatto, *Lasc. Pinz.* = Dar la volta a un vaso, *przewrócić naczynie.* Dar la volta ad alcuno, *przewrócić kogo.* O Pisa, o Pisa, e tu non hai nochiero che dia a costor per Arno un di la volta, *Menz. Sat.* = Dare una volta fino ad un luogo, *pobiedz, skoczyć dokąd.* Dare una volta, *przejść się.* Orsù, l' vo' dare una volta, e ingegnerommi di riscontrarlo,

Gell. Sport. = Essere in volta, *pięrszać, uciekać.* Mettere in volta, *zmusić do ucieczki.* Col-la gran lancia in resta veggio che già gli atterri, e metti in volta, *Filic.* = Far le volte del lion-e, *przechodzić się wzdłuż i wszerz.* Facendo le volte del lion-e, maladiceva la qualità del tempo, *Bocc.* = Prendere, pigliare una volta, *okrążyć, kolo-wać, zjechać lub zejść w bok z drogi.* Presa una lor volta, sopra i pian di Mugnone caval-cando pervennero, *Bocc.*

VOLTA, s. f. *strona, kieru-nek.* Alla volta d'alcuno, d'alcun luogo, *ku komu, ku czemu.* Ve-duto appena, corse alla sua volta, e lo ferì nel capo, *Guicci. Stor.* E gli mostra la spada, di cui volta avea l'aguzza punta alla sua volta, *Ar. Or.* Volando An-tonio, ec. con parte de' cavalli alla volta d'Italia, gli fu com-pagno Arrio Varo, *Dav. Tac. Stor.*

VOLTA, s. f. *kolej.* Pigliar la volta, *zabrać kolej.* Poichè il re Peleo pose fine alle sue paro-le, primo tra gli altri, pigliando la volta di dire, Ercole così rispo-se, *Guid.* Toccare o venire la volta ad alcuno, *przypadać na kogo z kolei.* Dioneo, che sapeva, che a lui toccasse la volta, disse, *Bocc.* Togliere la volta, *uprzędzić kogo.*

VOLTA, s. f. *raz.* Il quale una volta ed altra veggendo la giovane, di lei fieramente s'in-namorò, *Bocc.* = Alla volta, *ra-zem, zarazem.* = Alle volte, *czasem, niekiedy.* E così in un' ora mille alle volte se ne prendo-no, *Cresc.* = Altra volta, altre volte, *inną razą.* Calandrino, che altre volte la brigata avea fatta ridere, similmente questa volta la fece, *Bocc.* = Alla volta alla volta, *jeden na raz, po jednemu.* = Le più (delle) volte, assai volte, per le più volte, *naj-częściej, po największej części.* Nota, lettore, che le più volte, ma quasi sempre, avviene a chi si fa signore o caporale di popoli, d'aver sì fatta uscita, *G. Vill.* = Ogni volta che, *ile tylko razy, ilekroć razy.* = Una volta, alcuna volta, *nako-niec, nareszcie, naostatnie.* Muti una volta quel suo antico stile, *Petr.* Priegoti ch'io possa ritrovare la mia donna alcuna volta, *Vil. SS. PP.* = Una cosa per volta, *jedno na raz.* Non potem pensare nè intendere se non una cosa per volta, *Fr. Giord.* = Dopo volta, *po nie-wczasie.* Ma dopo volta si rav-

vidono con lor danno e strug-gimento, *G. Vill.* = Volta per volta, *raz wraz, wielokroć.* Qui è messer Achille, ec. e l're-verendo monsignor Valerio, che domanda di voi volta per volta, *Bern. rim.*

VOLTA, s. f. *sklepienie, ar-kada, łoch, sklep, piwnica.*

VOLTABILE, VOLTATILE, ad. m. f. *obrotny, pokretny, poto-czysty.* = fig. *zmienny, niesta-ły.* Troppo è voltabile la donna, *Ambr.*

VOLTAFACCIA, s. m. *indecl.* *zwrót w tył.* Fare un —, *zwró-cić się w tył (o koniu); fig. dać kominka, niedotrzymać słowa.* = *człowiek niesłowny.*

VOLTAMENTO, s. m. *obra-canie, toczenie, przewracanie.*

VOLTARE, v. a. *obracać.* = *toczyć po ziemi.* Qui vid'io gente, più che altrove, troppa, ec. voltando pesi per forza di pop-pa, *D. Inf.* = *obrócić, zamie-nić.* Ma l'aspra fortuna, ec. vol-toinni tosto in amaro la dol-cezza di quella fuga, *Fir. As.* = *okrążyć, mijać.* Volta Sicilia, e per lo mar tirreno costeggia dell'Italia il lito ameno, *Ar. Or.* = Voltar bandiera, voltar casacca, voltar mantello, *zwinąć chorą-giewkę, przekabacić się, porzucić swą partyę.* = Voltar faccia, *odwrócić się wstępnie na nieprzyjaciela.* = Voltar le calcagna, v. *CALCAGNO.* = Voltar le spalle, v. *VOLGERE.* = Voltare un passo, un componimento, ec. da una lingua in un'altra, *prze-wieść, przełożyć co z jednego języka na drugi.* = v. n. *cią-gnąć się do kola.* E trenta mi-glia di spazio voltava (il muro), *Bern. Or.* = Voltar largo, *ob-mijać z daleka wozem żeby niezaprzeć o węgiel.* Voltar largo a' canti, fig. *omijać, uni-kać, mieć się na ostrożności.* = Voltar la luna, *ubywać (o wie-życu po pełni).* = Voltare in una osteria, *zawrócić, zaje-chać do gospody.* = v. r. *obró-cić się.* Voltatosi addietro, serrò la camera d'entro, *Bocc.* = *ob-rócić się, udać się do kogo.* Mi è parso necessario voltarmi alla bontà di V. E. *Cas. Lett.* = *u-dać się, wziąć się do czego.* Io mi son volto a passare il tem-po leggendo, *Cas. Lett.*

VOLTAZIONE, VOLTATA, s. f. *obracanie, toczenie, obrót, prze-wracanie się.* Il lion-e, ec. è agi-le nella voltata della parte de-stra, *Salvin.* Le spese voltazio-ni or su uno, or sull'altro fianco, sono segni incerti e dubbiosi, *Fir. As.*

VOLTEGGIAMENTO, s. m. *krecenie się, obracanie się.*

VOLTEGGIARE, v. n. *kreć się, obracać się, zwracać się na prawo, na lewo.* Or si ferma, or volteggia, or si ritira, *Ar. Orl.* = fig. *wykrecać się, szukać wybiegów.* Erasmo Rotterodamo astuto al solito volteggio, *Dav. Scism.* = v. a. *okrążyć.* Ecceci a vista giunto d'Italia; a questa il corso indirizza, ma fa mestier di volteggiarla ancora con lungo giro, *Car. En.*

VOLTEGGIATORE, s. m. *Mil. woltżer.*

VOLTICCIUOLA, s. f. dim. *małe sklepienie.*

VOLTICELLA, s. f. dim. *krótka przechadzka.* Date una — d'una mezza ora, e tornate di qua, *Gell. Err.*

VOLTO, s. m. *twarz.* = *twarz, mina, spojrzenie.* = fig. *powierzchnia, np. ziemi.* = Avere o non avere il volto di comparire, *śmiec lub nieśmiec pokazać się.* = Dare nel volto, uderzyć w twarz. = Gettare al (in) volto, *wyrzucać na oczy.* = Mostrare il volto, *stawić czoło, ostro się postawić.* Mutarsi di volto, *mienić się na twarzy.*

VOLTO, —TA, p. ad. da *VOLGERE*, *obrócony, i t. d.* Anzi impedia tanto il mio cammino, ch' i fui per ritornare più volte volto, *D. Inf.* Altri, ec. volti i volti indietro, tenger le faci, *Car. En.* inni obróciwszy się w tył twarzami, *i t. d.* La reina ridendo volta a Dioneo, disse, *Bocc.* = Volto a checcchia, fig. *mający pociąg, gust do czego.* = Color rosso volto, *kolor ciemno czerwony.* = Vino volto, *wino skwaśniałe.*

VOLTO, s. m. *sklepienie, v. VOLTA.*

VOLTOIO, s. m. *kółko u uźdeczki, do którego się przypinają cugle.*

VOLTOLAMENTO, s. m. *tożczenie się.*

VOLTOLARE, v. a. *kreć, obracać, toczyć.* = v. r. *tać, zacząć się, tarzać się.* Per le fresche erbe, aspettando la morte, mi voltolava, *Bocc.*

VOLTOLONE, —NI, av. *tożcząc się, przewracając się.*

VOLTONE, s. m. *accr. wysokie sklepienie.*

VOLTURA, s. f. + *zaburzenie.* = *przekazanie należącej się od kogo summy na rzecz osoby której się winno.* = *przekład, tłumaczenie.*

VOLUBILE, ad. m. f. *obrotny, potoczysty, wartki.* Detto questo, alla sua volubil ruota

si volse, *Petr.* = fig. *zmuenny, plochy, niestały.* Ma costei più — che foglia, *ec. Ar. Orl.* = *plynny, potoczysty.* Così correa volubili e veloci dalla sua bocca le canore voci, *Tass. Ger.* = *Bot. wijący się, czepiający się.* [plotowy]

VOLUBILE, s. f. *Bot. powoj*

VOLUBILITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *obrotność, potoczystość.* = fig. *zmiennność, niestalość.*

VOLUBILMENTE, av. *potoczysto, wartko.* = fig. *niestale.*

VOLUME, s. m. *objętość, grubość, miąższość.* = *tom, wolumin.* = fig. + *nietał, nieporządek.* = * *obrót.* Quattromila trecento e due volumi di Sol (to jest lat) desiderai questo concilio, *D. Par.* [mik.]

VOLUMETTO, s. m. dim. *to*

VOLUMINOSO, —SA, ad. *znacznej wielkości, gruby.* = *gesty, długi.*

VOLUNTA, *VOLUNTARIAMENTE*,

VOLUNTARIO, ec. + v. *VOLONTÀ*, ec.

VOLUTA, s. f. *Arch. woluta, ozdoba architektoniczna kapitełu w porządku jonskim i złożonym, wyobrażająca korę drzewa zwinętą w kształcie śruby.*

VOLUTTÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *rozkosz, uciecha; rozkosz zmysłowa.*

VOLUTTUARIO, —RIA, ad. *oddany rozkoszom zmysłowym.*

VOLUTTUOSAMENTE, av. *rozkosznie.*

VOLUTTUOSO, —SA, ad. *rozkoszny.* = v. *VOLUTTUARIO.* = *Leg. zbytkowy.*

VOLVERE, v. a. n. e. r. *obrać, v. VOLGERE.* Gli sproni e 'l fren ond' e' mi punge e volte com' a lui piace, *Petr.* Di Dio la bontà, ec. ha sì larghe braccia, che tutto prende ciò che a lei si volse, *Mont.* In me sol tutto si volva l'alto tuo sdegno, e 'l popol tuo s' assolve, *Filic.*

VOLVITORE, s. m. —TRICE, s. f. *obracający, i t. d.* La fortuna, subita volvitrice delle cose umane, *Bocc.* [rere.]

VOLVOLO, s. m. *Med. mize-*

VOMERE, *VOMERO*, s. m. *lemiesz.* = *nos pióra do pisania.* Vomer di penna con sospir del fianco, *Petr.* = *Anat. kość nieparzysta między dwiema dziurkami nosa.*

VOMICA, s. f. *Med. ropa pękłego wrzodu w płucach oddana przez wymioty.* = *lekarstwo na wymioty.* = *Noce vomica, Bot. wonie oko.*

VOMITAMENTO, s. m. *VOMITAZIONE*, s. f. *wymioty, womity.*

VOMITARE, v. a. *womilować.* = *wyrzucać z siebie, buchać, wybuchać (o wulkanach).* = *Vomitar ingiurie, bestemmie, fig. miotać, wyrzucać obelgi, bluźnierstwa.* = fig. *odrzuć, odepchnąć.*

VOMITATORIO, s. m. *lekarstwo na womity.*

VOMITIVO, —VA, ad. *sprawyjący womity.* = s. m. *lekarstwo na womity.*

VOMITO, s. m. *womity, wymioty.* = *blucociny.*

VOMIZIONE, v. *VOMITAMENTO.*

VORACE, ad. m. f. *żarłoczny.* = fig. *pasorczyzny (o roślinaach).* = *pożerający (o ogniu).*

VORACEMENTE, av. *żarłocznie.*

VORACITÀ, —TADÉ, —TATE, s. f. *żarłoczność.*

VORAGINE, *VORAGO*, * s. f. *otchłań, przepaść; bezdenna głębia, topiel, wir.* = fig. *przepaść.* Nè il sussidio pecuniario era tale, che potesse supplire a una minima parte della voragine della guerra, *Guic. Stor.*

VORTICE, s. m. *tuman, kłęb kurzu kręcący się w kółko.* = *wir wody.* = fig. *wir.* = *Sistema de' vortici immaginato da Cartesio, Filos. wiry Kartezjusza.*

VORTICOSAMENTE, av. *wirowato.*

VORTICOSO, —SA, ad. *wirowaty.*

VOSCO, skróć. z łacińskiego *VOBISCUM*, z *wami.*

VOSIGNORIA, *VOSSIGNORIA*, V. S. skróć. z *VOSTRA SIGNORIA*, *Waszmość, Pan, Wielmożny Pan.*

VOSTRO, —TRA, pron. poss. *wasz, wasza.* Przed imionami krewnych i godności nie przybiera przedimka. Vostro padre, *wasz ojciec.* Vostra Eccellenza, *Jaśnie wielmożny Pan.* = pl. *I vostri, wasi (rodzice, krewni, szludy, i t. d.).*

VOTABORSE, ad. e s. indecl. *wypróżniający worek, kosztowny.*

VOTACASE, ad. e s. indecl. *wypróżniający dom.* In fatto queste monache sono votacase, *Cech. Servig.*

VOTACESSO, s. m. *czyszczący przewely.*

VOTAGIONE, s. f. + *VOTAMENTO*, s. m. *wypróżnienie.*

VOTAPOZZO, s. m. *czyszczący studnie.*

VOTARE, v. a. *wypróżniać.* — il sacco, la casa, ec. *wypróżnić worek, dom.* = *czyszczyć, chędożyć, szlamawać.* — *pozzi, czyścić studnie.* = *Votare la ter-*

ra, il paese, *wyjsć z kraju*. E chi vinto riman, voti la stanza, *Ar. Orl.* = *przewrócić, wywrócić*. Ombrando nel passar tra le carogne, il votò in Arno, *Buon. Fier.* — la sella, *spasć z konia*. Far votar l'arcione, *wyrzucić z siodła, zrzucić z konia*. = *patroszyć drób*.

VOTARE, v. a. *ślubować, poświęcić, posłubić komu co*. Per paura della morte a Diana votai eterna virginità, *Bocc.*

VOTARE, v. n. *wotować*.

VOTATORE, s. m. —TRICE, s. f. *wypróżniający, i t. d.* = *ślubujący, i t. d.* = *wotujący*.

VOTATURA, s. f. *wypróżnianie*.

VOTAZIONE, s. f. *wotowanie, glosowanie*.

VOTEZZA, s. f. *próżnia, czczość*.

VOTIVO, —VA, ad. *ofiарwany, dany jako wotum*. = *Messavotiva, Eccl. wotywa*.

VOTO [wó-to], s. m. *próżnia, czczość*. Far voto, *wypróżnić*. Sparare a voto, *na wiatr strzelać*. Favellare a voto, *czcze rzeczy gadać, bredzić*.

VOTO [wó-to], s. m. *ślub uroczysty, przyrzeczenie Bogu lub świętemu*. Non prendano i mortali il voto a ciancia, *D. Par.* Adempiere, sciogliere i voti, *dopełnić ślubów*. Far voto, *uczynić ślub, ślubować, zrobić wotum*. = *wotum, dar uczyniony i zawieszony na ołtarzu na intencję jaką*. Pendono intorno in lungo ordine i voti che vi portaro i creduli devoti, *Tass. Ger.* = *Voti, pl. prośba, życzenie, żądanie*. Così il ciel sia propizio a' voti miei, *Bern. Orl.* = *Eccl.* Voto solenne, *ślub uroczysty*. Voti semplici, *ślub prosty, nieobowiązujący zakonnika pozostać w klasztorze na zawsze*.

VOTO, s. m. *wotum, glos, kreska*. Voto consultivo, *decisivo, glos doradczy, stanowczy*. Dar voto, *render voto, wotować, glosować, dać kreskę*. Raccogliere i voti, *zbierać glosy*.

VOTO, —TA [wó-to], ad. *próżny, czczy, pusty*. Quanti nobili abituri rimasero voti, *Bocc.* Corpo voto, *próżny, czczy żołądek*. Arroge a tanto mal, che a corpo voto ed essi e i lor cavalli eran rimasi, *Ar. Orl.* Mani vote, *próżne ręce, z próżnemi rękami*. = *Bestia vota, koń, muł lub osioł nieobjuczony*. Maravigliavasi ciascuno della mia gagliardezza, e che carico essendo, l'andare de' voti cavalli agguagliassi, *Fir. As.* = *próżny, nadaremny*.

A voto, in voto, *na próżno, nadaremnie*. Andare a voto, *pozostać bez skutku, nie udać się*. = *fig. niemający czego, obrany z czego, wyzuty*. Voto di colpa, *wolny od winy, niewinny*. Voto di danari, *niemający pieniędzy, hołysz*. Voto di sapere, *nieuk, ciemny, nieoświecony*. Voto d'ogni valor, *pien d'ogni orgoglio*, *Petr.* = *p. ad. skrócić z votato*. Quando prese Pistoia, l'avea con la sua gente rubata e vota d'ogni sustanza, *G. Vill.*

VUI, * v. voi.

VULCANICO, —CA, ad. *wulkaniczny*.

VULCANO, s. m. *wulkan*. Vulcani estinti, *wulkany wypalone, zgasłe*. = *Mitol. Wulkan, bożek ognia i kowalów*.

VULGARE, ec. v. VOLGARE, ec.

VULGARE, v. a. *lat. rozgłosić*.

VULGATA, s. f. *wulgata, Biblia przełożona z hebrajskiego na łaciński język przez s. Hieronima, i przyjęta przez kościół na soborze trydenckim*.

VULGATO, —TA, p. ad. *rozgłoszony*. = *ad. powszechnie znany*.

VULGO, s. m. *lat. gmin, popółstwo*. = *kupa, gromada*. Le donne lagrimose, e l' vulgo inerme della tenera etate, *Petr.*

VULNERARE, v. a. *lat. zranic*. = *fig. obrazić*. [nica.]

VULNERARIA, s. f. *Bot. wel.*

VULNERARIO, —RIA, ad. *gojący rany*.

VULPARIA, s. f. *Bot. pelnik*.

VULTURNO, s. m. *wiatr północno-wschodni*.

VULVA, s. f. *Anat. ujęcie mączne, Labbra della vulva, wargi płciowe*. [loboda.]

VULVARIA, s. f. *Bot. psia*

VUOTARE, v. a. *wypróżnić, v. votare*. [voto.]

VUOTO, —TA, ad. *próżny, v.*

Z

ZACCAGNA, s. f. *skóra na przodzie głowy*. Tirar la —, *obedrzeć włosy ze skóry*.

ZACCHERA, s. f. ZACCHERELLA, ZACCHERETTA, ZACCHERUZZA, s. f. *dim. obryzanie się błotem, zaszarganie się*. = *tajno przyszcze z tytu do welny owiec, kóz*. = *kłopot*. = *fraszka*. = *nić, zero*. = *Zaccherella, kawalek wstążki*.

ZACCHEROSO, —SA, ad. *obryzany błotem*.

ZACCONATO, wyraz którego zaginęło znaczenie: Che andate voi zacconato per questo caldo? *Bocc. v. zonzò, v. zazzare*.

ZAFFAMENTO, s. m. *zatkanie czopem*.

ZAFFARDATA, s. f. *uderzenie kwaczem, ścierką, i t. p.*

ZAFFARDOSO, —SA, ad. *powalany, zapaskudzony*.

ZAFFARE, v. a. *zatknąć czopem, zaszpuntować*.

ZAFFATA, s. f. ZAFFATACCIA, s. f. *peg. chlusnięcie, oblanie przez płyn wytryskujący z odszpuntowanej beczki, lub z odetkniętego naczynia*. Tutta l'orina gli andò sul cappuccio, e nel viso, ed alcune zaffate in bocca, *Sacch. nov.* = *bachanie, wybuchanie smrodu, paranie, wyziewów*. Pervenne una zaffata a Sua Eccellenza, che fu per farlo quasi che svenire, *L. Lipp.* = *przycinek, uszczypliwe słówko*. Dare zaffate, o una zaffata, *przyciąć komu*. Un di innanzi a molti gli diede una zaffata, *Sacch. nov.*

ZAFFATURA, v. ZAFFAMENTO.

ZAFFERA, s. f. *niedokwas kobaltu, służący do malowania szkła na niebiesko*.

ZAFFERANO, s. m. *Bot. szafran*. — saracinesco, *krokos*. — falso, *bastardo*, *salvatico*, *bqchory, zimostrawki*.

ZAFFETICA, s. f. *czarcie łajno, guma, assa foetida*.

ZAFFIRINO, —NA, ad. *szafirowy*.

ZAFFIRO, s. m. *Min. szafir*.

ZAFFO, s. m. *szpunt, czop*. = *zatkadło, zatyczka pieca szmelcerskiego, = stępel w pompie*. = *zбір, policyant*.

ZAFFRONE, s. m. *Bot. krokos*.

ZAGAGLIA, s. f. ZAGAGLIETTA, s. f. *dim. rohatyna*.

ZAINO, s. m. ZAINETTO, s. m. *dim. torba pastusza i myśliwska*. = *tornister*. I zaini soliti a portarsi dai soldati, *Botta*.

ZAINO, ad. m. *jednokości*. = *bez żadnej odmiany (o koniu)*.

ZAMBERLUCCO, s. m. z *tureckiego JAGHMURLUK, kaftan turecki z kapturem*. Nè mai nel più gran ghiado m'imbacucco nel —, *Red. Bacc.*

ZAMBRA, s. f. + v. CAMERA. = *prewet, tranzet*.

ZAMBRACCA, s. f. ZAMBRACCACCIA, s. f. *peg. kurwa, kurwisko*.

ZAMBRACCARE, v. n. *chodzić do domów nierządnic*.

ZAMBUCCO, v. SANBUCCO.

ZAMPA, s. f. *łapa*. = *Tanto*

và la gatta al lardo che vi lascia la zampa, prov. v. GATTA.

ZAMPARE, v. n. uderzyć łapą.

ZAMPATA; s. f. uderzenie łapą.

ZAMPEGGIARE, v. n. kopać, grzebać nogą (o koniu).

ZAMPETTÀ, s. f. ZAMPETTO, s. m. dim. łapka.

ZAMPETTARE, v. n. zączać ruszać łapami; zączać chodzić (o dzieciach).

ZAMPILLAMENTO, s. m. wytryskanie.

ZAMPILLARE, v. n. wytryskać.

ZAMPILLETTO, s. m. dim. mały wytrysk wody. = dzbaniszek szklany do picia. Caraffini, buffoncini, zampilletti e borbotini son trastulli da bambini, Red. Bacc.

ZAMPILLIO, s. m. wytryskanie.

ZAMPILLO, s. m. pónik, wyzampino, s. m. dim. łapka, łapeczka.

= Tanto v. la gatta al lardo che vi lascia il zampino, prov. v. GATTA. = Bot. świerk.

ZAMPOGNA, s. f. ZAMPOGNETA, s. f. dim. ZAMPOGINO, s. m. dim. dudka, fujara, fujarka, piszczalka.

ZAMPOGNARE, v. n. grać na piszczalce. = fig. wrzeszczeć, spiewać.

ZAMPOGNATORE, s. m. piszczek.

ZANA, s. f. kosz owalny. = kosz służący za kołyskę. = dół, jama. = oszukanstwo. Appiccar zane, przypiąć komu łatkę. = Arch. framuga na statue. = s. m. v. ZANAUOLO.

ZANAUOLO; s. m. noszący co w koszu na plecach.

ZANATA, s. f. pełen kosz czego.

ZANCA, s. f. noga. Volse la testa ov' egli avea le zanche, D. Inf. = nożyce raka. = Zanche, szczudła.

ZANCATO, —TA, ad. żagięty.

ZANCO, —CA, ad. lewy.

ZANGOLA, s. f. maśnica.

ZANNA, s. f. kiel dzika, wieprza, psa. Dar di zanna, pole- rować zębem; fig. jeść.

ZANNARE, v. a. gładzić, po- lerować zębem (o dających po- złoże na drzewie).

ZANNATA, s. f. błazenstwo.

ZANNI, s. m. ZANNETTO, dim. skróć. z GIOVANNI, głupi Jas. = błazen w komedyi, arlekin.

ZANNICHELLIA, s. f. Bot. zamętnica, trawnica, jezerni- ca (po serbsku).

ZANNUTO, —TA, ad. zębaty, mający długie kły.

ZANSIO, s. m. Bot. rzepten. — strumario, rzepten pospolity czyli rzeptikowy.

ZANZARA, s. f. komar; = Mettere una — nella testa, fig. zabić komu sęk, klin w głowę, v. PULCE.

ZANZARIERE, s. m. zastona z gazy od komarów.

ZANZAVERATA; s. f. sos, podlewa.

ZAPPA, s. f. motyka; = La- vori della zappa, Mil. roboty obłężnicze, kopanie szanćcio przy obłężeniu. Condurre la zappa, prowadzić roboty obłęż- nicze.

ZAPPADORE, v. ZAPPATORE.

ZAPPARE, v. a. e n. kopać motyką. = Mil. podkopywać się pod mury twierdzy. = fig. pod- kopać, obalić. = kopać, grze- bać nogą ziemię (o koniu, wo- le). Muggiando esce, e zappan- do alla battaglia, e ferro, e fuo- co con la fronte squassa, Bern.

Orl. = Zappare in rena, in acqua, fig. budować na piasku. = brzdąkać na instrumentcie. Nan- naccio intanto sopra la spinetta s'era messo a zappar la spagno- letta, L. Lipp.

ZAPPATA, s. f. uderzenie mo- tyką. = kopanie motyką.

ZAPPATORE, s. m. kopiący motyką. = Mil. saper.

ZAPPATURA, s. f. czas ko- pania.

ZAPPETTA, ZAPPETTINA, s. f. dim. motyczka.

ZAPPETTARE; ZAPPONARE, v. a. kopać motyką.

ZAPPONE, s. m. acetr. duża motyka.

ZARA, s. f. gra w kości. = Zara a chi tocca, zara all' avanzo, prov. tym gorzej dla tego któ- ry się do tego poczuwa, do któ- rego się to stosuje. = hazard, ryzyko. Mettere a zara alcuna cosa, narazić co, puścić na los szczęścia. Ned ei mettesse a zara la sua gloria in tanti anni con- quistata, Dav. Tac. Ann.

ZAROSO, —SA, ad. hazard- dowy.

ZAITA, s. f. melon broda- wkowaty. = v. ZATTERA.

ZATTERA, s. f. tratwa.

ZAVARDARSI, v. r. oblepić się.

ZAVORRA, s. f. Mar. balast. = piaszczysta piaszczysta, piaski. Così vid' io la settima za- vorra, D. Inf.

ZAVORRARE, v. a. ładować okret balastem.

ZAZZEARE, v. n. + słowo któ- rego znaczenie zaginęło. Alcu- ni altri hanno zazzeato da quel medesimo verbo, e alcuni zacco- nato; la qual voce io non so quel- lo si voglia significare, Varch.

Ercol. Andar zazzeato, włóczyć się, waleśać się. Andando il prete di fitto meriggio per la con- trada or qua or là zazzeato, scon- trò, ec. Bocc.

ZAZZERA, s. f. ZAZZERACCIA, s. f. peg. ZAZZERETTA, ZAZZE- RINA, s. f. dim. długie włosy spa- dające u męszczyzn na ramio- na. E se tutta la tua città avrà tonduti i capelli, non si vuol por- tar la zazzerza, Cas. Galat.

ZAZZERINO, s. m. dim. v. ZAZZERA. = elegancik muskają- cy się włosy.

ZAZZERONE, s. m. acetr. dłu- gie włosy. = noszący długie włosy. = trzymający się sta- roświeckiej mody.

ZAZZERUTO, —TA, ad. dłu- gowłosy.

ZEa, s. f. Bot. kukurydza, v. GRAN TURCO. = orkisz.

ZEBa, s. f. * koza.

ZEBRO, s. m. Zool. zebra.

ZECCA, s. f. mennica. = Nuo- vo di zecca, tylko co wyszły z mennicy; noicy, niesłyszany dotąd. Questo affè che mi giun- ge nuovo, e nuovo, come si dice, di zecca, Salvin. Pros.

ZECCA, s. f. Entom. kleszcz. Argo cane giacea pieno di zec- che, Salvin. Odiss. = fig. oso- ba naprzykrzona.

ZECCATORE, s. m. mincarz.

ZECCHIERE, —RO, s. m. dy- rektor mennicy.

ZECCHINO, s. m. cekin, se- kin, moneta złota w Toskanii i Wenecyi 12 lir.

ZEDOARIA, s. f. Bot. cytwar, v. ZETTOVARIO.

ZEFFIRO, ZEFIRO, s. m. zefir, wietrzyk zachodni.

ZELAMINA, s. f. Min. galma- ja, galman, ruda cynkowa.

ZELANTE, ZELOSO, —SA, ad. gorliwy, żarliwy.

ZELANTEMENTE, ZELOSA- MENTE, av. gorliwie, żarliwie.

ZELARE, v. n. być gorliwym o co.

ZELATORE, s. m. —TRICE, s. f. żarliwy stronnik.

ZELO, s. m. gorliwość, żar- liwość.

ZENDADO, s. m. gatunek ki- tajki. Fece fare l' apparecchio grande, e coprire tutte le strade di zendado, Fior. Pecor. = su- knia damska. Venne avvolta in un legger zendado, Ar. Orl. = torba, worek.

ZENIT, s. m. Astr. zenit, punkt wierzchołkowy, nadgło- wnik, punkt w którym linia wierzchołkowa przeciągniona w górę nad ziemię, przecina kulę niebieską.

ZENZARA, ec. v. ZANZARA, ec.
ZENZERO, ZENZAVERO, ZENZ-
ZEVERO, ZENZOVERO, s. m. Bot.
imbier, v. GENGIOVO.

ZENZOVERATA, s. f. miztu-
ra z różnych ingrediencjów me-
dycznych. = fig. gmatwanina,
mieszanina.

ZEO, s. m. Ict. paszczak.

ZEPPA, s. f. klin. = Fig. Met-
tere zeppe, różnić ludzi, siać
niezgodę. Essere una mala zep-
pa, lubić siać niezgodę.

ZEPPAMENTO, s. m. —TURA,
s. f. napchanie, natkanie, na-
tłoczenie.

ZEPPARE, v. a. napchać,
natkać, natłoczyć.

ZEPPO, —PA, ad. napchany,
natłoczony. Pieno zeppo, pinzo
e zeppo, pełniusienki, pełni-
tenki.

ZERBINERIA, s. f. wyszuka-
na strojność, strój wykwinny,
wymuskanie, wysztafrowanie.
= stek strojności.

ZERBINO, s. m. strojniś, ele-
gancik, mizguś, umizgalski.

ZERO, s. m. zero. = Squar-
tare, spaccare lo zero, fig. liczyć
krupy, kuwić, skąpić. = Aver
nel zero, fig. bass. mieć kogo
gdzies. Fa male i conti, e colla
sua aritmetica nel zero l'ho fra
l'una e l'altra natica, L. Lipp.

ZETA, s. f. litera z. Dall' a
alla zeta, od a aż do z, od deski
do deski. [twar.]

ZETTOVARIO, s. m. Bot. cy-
ZEUGMA, s. f. Gram. zrostek.
ZEZZO, † v. sezze.

ZI ZZOLO, s. m. v. CAPEZZOLO.
ZIA, s. f. ciotka.

ZIBALDONE, s. m. ZIBALDO-
NACCIO, s. m. peg. mieszanina,
zbiór rozmaitych wyciągów
z dzieł.

ZIBELLINO, s. m. Zool. sobo-
bol. = futro sobolowe, sobole.

ZIBELLINO, —NA, ad. sobo-
lowy.

ZIBETTO, s. m. Zool. zybet,
wiewra. = piżmo z tegoż zwie-
rzęcia.

ZIBIBBO, s. m. rozyunki da-
maszkowe, korynckie i sycylijskie.
= winogrona podługowate
białe lub czarne.

ZIGOFILLO, s. m. Bot. paro-
list.

ZIGRINO, s. m. skóra rybia,
jaszczur.

ZIMARRA, s. f. ZIMARRACCIA,
s. f. peg. ZIMARRONE, s. m. accr.
dawna długa suknia tak mę-
zka jak kobieca z wiszącymi
rękawami.

ZIMBELLARE, v. a. wabić
ptaki. = fig. łudzić, pochle-
biać. = uderzyć woreczkiem
wypchany welną, v. ZIMBELLO.

ZIMBELLATA, s. f. wabienie
ptaków. = uderzenie wore-
czkiem wypchany welną, v.
ZIMBELLO.

ZIMBELLATORE, s. m. wa-
bnik.

ZIMBELLATURA, s. f. wa-
bienie ptaków.

ZIMBELLO, s. m. wab. ptak
wabiący inne. = fig. przyluda,
przynęta. = Essere, servir di
zimbello, służyć za igraszkę,
za igrzysko, być czym du-
dkiem. Oh Dio, io son pur nato
per essere il zimbello della for-
tuna io! Cecch. Diss. A tutti qui-
vi serve per zimbello, L. Lipp.

ZIMBELLO, s. m. woreczek
wypchany welną lub napelnio-
ny popiołem, otrębami albo o-
płkami, którym rzucano na
przechodzących w czasie kar-
nawatu. = worek. Ed è poi fla-
gellato per ristoro con un zim-
bello pien di scudi d'oro, L. Lipp.

ZIMINO, s. m. ryba gotowa-
na w wodzie z octem, solą i
masłem.

ZINALE, s. m. fartuch.

ZINALINO, s. m. dim. fartu-
szek.

ZINCO, s. m. Min. cynk, cynk.
ZINGANESCO, ZINGARESCO, —
CA, ad. cygański.

ZINGANO, —NA, ZINGARO, —
RA, ad. e s. cygan, cyganka, cy-
gański.

ZINGARELLA, —LO, s. dim.
cyganczka, cyganek.

ZINGARESCA, s. f. piosne-
czka cygańska, lub naksztalt
cygańskiej spiewana na ma-
skaradach.

ZINGHINAIÀ, s. f. cherlanie,
kaweczenie.

ZINNA, s. f. cycka. = La zin-
na del fiasco, della tazza, szyj-
ka u butelki.

ZINNALE, s. m. fartuch.

ZINNARE, v. a. ssać.

ZINZIBO, s. m. imbir.

ZINZINARE, ZINZINNARE, v. n.
smoktać, popijać.

ZINZINATORE, ZINZINNATORE,
s. m. lubiący popijać.

ZINZINO, s. m. trochę wina
lub innego trunku na drie-
szkianki. Bere a zinzi, pić po
trochu, popijać. = nieco, tro-
chę, odrobina. Perciò confesserò
che su tal punto in quell'età pri-
miera sempre un qualche zinzi
d'arbitrio v'era, Cast. An. parl.

ZIO, s. m. wuj, stryj. = Cade-
re in grembo al zio, prov. dostać
się w dobre ręce, ophywać we
wszystko, mieć wszystkiego do
woli. = Mandare al zio, pop.
zastawić fant.

ZIPOPARE, v. a. zakręcić
smoczek, kruczek u beczki.

ZIPOLO, s. m. kurek do za-
kręcenia smoczka u beczki.

ZIRBO, s. m. Anat. błona
łuszczykowa, v. OMENTO, EPIPLOO.

ZIRLAMENTO, s. m. śwista-
nie kwiczola.

ZIRLARE, v. n. świstać jak
kwiczol.

ZIRLO, s. m. świst kwiczola.
= wabiec na kwiczoly.

ZISICA, ZISIGA, s. f. rodzaj
winogron, i winnej macicy.

ZITELLA, s. f. dziewczyna.

ZITELLO, zito, s. m. chłopiec.

ZITTO, s. m. zittino, dim.

cyl, szu. Con avvertir, che nè
cenni, nè zitti, nè atti brutti si
facessero, Varch. Stor. = Non si
sente un zitto, cicho, gluchio
wszędzie. Niun fiata perciò, non
sente un zitto, L. Lipp. = Stare,
starsi zitto, milczeć, ani słówka
nie pisać. Alcun forse dirà ch'
io non so cica, ch'io farei 'l me-
glio a starmi zitto, L. Lipp.

ZITTO, —TA, ad. cichy, spo-
kojny. Ch'io lo farò al fin con-
tento e zitto, L. Pulc. Zitti, zitti
un po', ch'elle dormono, Buon.
Fier.

ZIZZA, s. f. † cyca.

ZIZZANIA, s. f. Bot. kąkol.
= fig. waśń, niezgoda. Semi-
nare zizzania, rozsiewać nie-
zgodę. Discogli esiliar, mormora-
tori porre io vorrei in dileguo ec.
spargitori di zizzanie, Buon. Fier.

ZIZZANIOSO, —SA, ad. wa-
śniący.

ZIZZIBO, ZIZZIFO, s. m. ZIZOLA,
s. f. Bot. jujuba, v. GIUGGIOLA.

= ZIZZIBA, ZIZZIFA, s. f. jujuba
(owoc).

ZIZZOLARE, bass. v. SBEVAZ-
ZARE.

ZOCCO, s. m. podstawa po-
sągu, i t. d. In detto zocco di
legno avevo commesso quattro
pallottole pure di legno, Cell. Vit.

ZOCCOLAIO, s. m. fabrykant
trepek.

ZOCCOLANTE, ad. e s. m.
noszący trepki; zakonnik re-
guly s. Franciszka, observant.
Tre padri del venerabile Ordine
di san Francesco, volgarmente
detti Zoccolanti, Red. Esp. nat.

ZOCCOLARE, v. n. stukać
trepkami.

ZOCCOLATA, s. f. uderzenie
trepek.

ZOCCOLO, s. m. treпка, trze-
wik z drewnianą podszewką.
Che piacere hai tu nel fare
zoccoli, o botti, o cose simili?
Gell. Capr. Boll. = bass. czop,
cymbal, kiej, duren. Non lo
dice uno zoccolo, lo dice Pla-
tone, Salvin. Pros. tosc. = Frit-
tata con gli (tu) zoccoli, jaje-
cznica z szynką. = Avere alcu-

no nella tacca del zoccolo, *mieć kogo w pięcie*. = Ballare, andarvi le gatte in zoccoli, *będa tam tance, huczne zabawy*. In questa casa hanno a ir stasera le gatte in zoccoli, *Cecch. Donz.* = Arch. tablica kwadratowa na podstawku filarowym. = bryła ziemi. = Zoccoli! tam do kato!

ZODIACALE, ad. m. f. zodyakalny.

ZODIACO, s. m. Astr. zodyak, zwierzynek niebieski.

ZOLFA, s. f. Mus. gamma, szereg siedmiu głównych tonów. = Cantare a uno la zolfa, *wytrzeć komu kapitulę, złać, wybudować*. = Zolfa degli Ermini, *śpiew kościelny Ormianów*; fig. rzecz niezrozumiała, niemieckie kazanie.

ZOLFANELLO, **ZOLFERINO**, **ZOLFINO**, s. m. siarniczek, zapalka. = Divenire un zolfanello, *wyschnąć, wychudnąć jak szczerpa*. **ZOLFATA**, **ZOLFATARA**, **ZOLFIERA**, s. f. siarkownia, kopalnia siarki. = siarkownia, gdzie się topi i oczyszcza siarka.

ZOLFATO, —TA, ad. siarczany, zmieszany z siarką.

ZOLFATURA, s. f. dym siarki.

ZOLFINO, s. m. siarniczek.

ZOLFINO, —NA, ad. siarkowy. = żółty jak siarka. = Erba zolfina, *Bot. przylulia żółta*.

ZOLFO, s. m. siarka.

ZOLFONARIA, s. f. siarkownia, kopalnia siarki.

ZOLFORATO, —TA, ad. siarkowany.

ZOLLA, s. f. **ZOLLETTA**, **ZOLLETTINA**, s. f. dim. bryła ziemi, skiba, gruda. = Zolle pl. fig. dobra ziemskie, grunta, włości. Donando a ciascheduno entrate e zolle, *L. Lipp.*

ZOLLATA, s. f. uderzenie bryły ziemi.

ZOLLOSO, —SA, ad. grudzisty, grudowaty.

ZOMBAMENTO, s. m. ZOMBATURA, s. f. grzmocenie.

ZOMBARE, v. a. grzmocić, wałkować, okładać kijem.

ZOMBATORE, s. m. —TRICE, s. f. bijący, bijąca.

ZOMBOLAMENTO, **ZOMBOLARE**, ec. v. ZOMBAMENTO, ec.

ZONA, s. f. pas u Greków i Rzymian. = Geogr. pas ziemi, których jest pięć: jeden gorący między zwrotnikami, zona torrida; dwa umiarkowane, jeden północny między zwrotnikami Raka i kołem biegunowym północnym; drugi umiarkowany południowy między zwrotnikiem Koziorożca i kołem biegunowym południowym, zone tem-

perate; i dwa zimne od kół biegunowych do biegunów, zone fredde.

ZONZO, av. Andare a zonzo, *bikować się, strzelać baki, włóczyć się, wałęsać się*. Andare, o mandare il cervello a zonzo, *fig. szaleć, waryować, dostać bzika*.

ZOOFITO, s. m. Stor. nat. zwierzkorzew (gąbka, koral).

ZOOFORICA, s. e ad. f. Arch. kolumna na której jest jakie zwierzę.

ZOOGRAFIA, s. f. zwierzętopismo.

ZOOLITO, s. m. Stor. nat. zwierz skamieniały.

ZOOLOGIA, s. f. zoologia, nauka o zwierzętach.

ZOOLOGICO, —CA, ad. zoologiczny.

ZOOLOGISTA, **ZOOLOGO**, s. m. zoolog.

ZOONOMIA, s. f. zoonomia, fizjologii zwierzęca.

ZOONIMICO, —CA, ad. zoonomiczny.

ZOOTOMIA, s. f. anatomia zwierzęca.

ZOPPACCIO, —CIA, ad. e s. accr. kulawy na obie nogi.

ZOPPEGGIARE, v. ZOPPICARE.

ZOPPETTINO, —NA, **ZOPPETTO**, —TA, ad. dim. nalegający nieco na jedną nogę.

ZOPPICAMENTO, s. m. chromanie, kulanie.

ZOPPICANTE, ad. m. f. chromający, kulający. = fig. kosztliwy, ułomny.

ZOPPICARE, v. n. chromać, kuleć. = fig. mieć jaką wadę, ułomność. = Conoscere da qual piè zoppichi alcuno, *fig. znać czyje słabą stronę*. = Verso che zoppica, *wiersz kosztliwy*.

ZOPPICATURA, s. f. okuleenie konia ze złego okucia.

ZOPPICONE, —NI, av. kulejąc, utykając.

ZOPPINA, s. f. rana między raciami tylnych nóg u bydła.

ZOPPO, —PA, ad. chromy, kulawy. = fig. ułomny, niedołężny, słaby, niedoskonały, niedostateczny. L'animo è pronto ma il potere è zoppo, *Ar. Orli.*

Fur. Le cui voglie al ben far mai non fur zoppe, *Ar. Orli.*

Fur. = nieistoty prosto, mający jedną krótszą nogę (o sprzętach).

Due panche, le quali pajon trespoli zoppi tolti all'oste, *Alleg.*

= Bugia zoppa, *niezgrabne kłamstwo, które łatwo odkryć można*. Tu ne fai troppe, e non sai ben che le bugie son zoppe, *L. Pulc.*

Fur. Verso zoppo, *wiersz kosztliwy*. A piè zoppo, *kulejąc*;

fig. powoli, *ślowim krokiem*.

Tornar zoppo, *fig. wrócić z niczem, z próżnymi rękami*. Lo tesoriere si tornò zoppo, e giunse al Cardinale, che aspettava con la borsa aperta, *Sacch. nov.* Aspettare lo zoppo, *czekać, wyglądać potwierdzenia wiadomości*. = Prov. Chi pratica col zoppo impara a zoppicare, *z jakim kto przestaje takim się sam staje, kto ze pszy-lega ten ze pchlami wstaje*. Bisogna zoppicar co' zoppi, *włazłszy między wrony trzeba krakać jak i ony*. Andare a caccia col bue zoppo, *porwać się z motylką na słonce*.

ZOTICAMENTE, av. prostakowo.

ZOTICHEZZA, **ZOTICAGGINE**, s. f. prostakowość, grubiaństwo, gburowstwo.

ZOTICO, —CA, ad. zotaccio, zoticonaccio, ad. peg. zoticone, ad. accr. zotichetto, ad. dim. szorstki, chropowaty. = grubijanski, niekrzesany, prostakowaty, niegrzeczny.

ZUCCA, s. f. Bot. dynia, arbuz, bania. = Zucca da pescare, *zucca da pesci, tykwa*. = Zucca da notare, *tykwa próżna służąca do pływania*. = fig. łeb, głowizna, mózgowica.

Al primo, che trovò, la zucca taglia, *L. Pulc.* In zucca, *z gołą głową*. Zucca al vento, *zucca vota, pusta głowa, pusty łeb*.

= Prov. Aver sale in zucca, *mieć olej w głowie*. Non aver sale o poco sale in zucca, *nie mieć oleju w głowie*. Si come quella che aveva poco sale in zucca, *Bocc.* = Zucche marine, *zucche fritte, bajki, baśnie*.

ZUCCAIA, s. f. rodzaj winogron i winnej macy.

ZUCCAIO, s. m. miejsce zasadzone dyniami.

ZUCCAIUOLA, s. f. Zool. świerszcz ziemny. [nik]

ZUCCHERARIO, s. m. cukier-

ZUCCHERATO, —TA, ad. cukrowany.

ZUCCHERIERA, s. f. cukier-

ZUCCHERINO, —NA, ad. cukrowy. Pere zuccherine, *gruski cukrowe*. = s. m. ciasteczko cukrowe.

ZUCCHERO, s. m. cukier. — di canna, *di barbabietola*, *cukier z trzciny*, *cukier burakowy*. — bianco, rosso, *cukier biały, cukier surowy*. — candi, o candito, *cukier lodowaty*. — in caramella, *karmelek*. — rottame, *cukier w mące, nierafinowany*. — d'orzo, *cukier jęczmienny*. — rosato, *violato*, *róża, fialki smażone w cu-*

krze. — In pani, *cukier w glowach*. Un pezzo di —, *kawalek cukru*. Piselli collo —, *grozdek z cukrem*. Grattare lo —, *utrzed cukru*. Romperé lo —, *tluc cukier*. Raffinare, purgare, chiarire lo —, *rafinowac cukier*. = Fig. Avere il cuor nel —, *nieposiadać się z radości*. Piovere lo — sulle fragole, *isć jak z plątka, dobrze się powodzić*. Voi siete nata vestita; avete tre pan per coppia; vi casca il cacio su maccheroni; vi piove lo zucchero sulle fragole, *Fag. Essere una pasta di —, być dobrym z kosciami*. Sputa —, *słodziuchny, słodziuteńki, słodkomowny*. Parere un — (di tre cotte), *zda-wać się wybornym, wysmieni-tym*. Di —, *słodki, miły, luby*.

ZUCCHEROSO, —SA, ad. *cukrowy*. Acero zuccheroso, o zucchero, *klon cukrowy amerykański*. = fig. *słodki, przy-jemny*.

ZUCCHETTA, ZUCCHETTINA, s. f. dim. *mała dynia*. = co ma kształt dyni. = *przyłbica*.

ZUCCOLO, s. m. + *ciemie głowy*, v. *cucuzzolo*. = *szczyt, wierzchołek*. Gluno mosse e lassò d' Olimpo il zuccolo, *Salvin. Iliad.*

ZUCCONAMENTO, s. m. *zuc-onatura*, s. f. *strzyżenie głowy*.

ZUCCONARE, v. a. *strzydz, golić głowę*.

ZUCCONE, s. m. *ostrzyżo-na palka*. = *statua Donatella we Florencyi w dzwonnicy katedralnej, przedstawiająca ty-sego*.

ZUCCOTTO, s. m. *przyłbica*.

ZUFFA, s. f. *bójka, bitwa*. Zuffa campale, *walna bitwa*. Appicare la zuffa, *rozpocząć bitwę*. Ristorar la zuffa, *odnowić, po-przec bitwę*. Fare zuffa, *stoczyc walkę*. Venire a zuffa, *pobić się*.

ZUFFETTA, ZUFFETTINA, s. f. dim. *utarczka, potyczka*.

ZUFOLAMENTO, s. m. *świs-tanie*. — d' orecchi, *szum w u-szach*.

ZUFOLARE, v. n. *grać na pi-szczalce, na flecie*. = *świstać, gwizdać*. Il serpente zufolando ingannò Eva, e cacciolla di Para-diso, *Vit. SS. PP.* = *brzęczec, bzikać*. Tal zenzaretta fiera zu-fola intorno e vola, *Tass. rim.* = Tu puoi zufolare, *na próżno mówisz, nie zrobię tego, nie przystanę na to*. Tu può zufe-lare, *ch'a me non preme, Fag. Com.* = Zufolare gli orecchi ad uno, *dzwonić w uszach*. = Zufolar negli orecchi, *szeptać do ucha, kłaść do ucha*. — dietro a uno, *szeptać o kim, oskarżać, donosić*. = fig. *bass. trąbić z bu-telki*.

ZUFOLATORE, s. m. —TRI-CE, s. f. *zauszniak, zausznica*.

ZUFOLETTO, ZUFOLINO, s. m. dim. *piszczalczka, flecik*. = *świslawka*.

ZUFOLO, s. m. *flet, piszczal-ka, fujarka*. = *Mar. świslawka*. = *swist*. Mettere in zufolo, *wy-świstać, wyśmiać kogo*. = fig. *kiep*. Si che tu resteral zufolo zufolo, *Cecch. Inc.*

ZUGO, s. m. *członek mężski*. = fig. *kiep, safandula, ciemie-*

ga, kulfon, nuniu. Rimaniere un zugo, *wyjsć na kpa, zostać wy-smianym*. E ora m' hanho qui posto, *come uno zugo, a piuolo; Mach. Mandr.* = *pączek smażony w oliwie, a czasem sma-rowany miodem, i taki zowie się zugo mielato*.

ZUGOLINO, s. m. dim. *kiepek*.

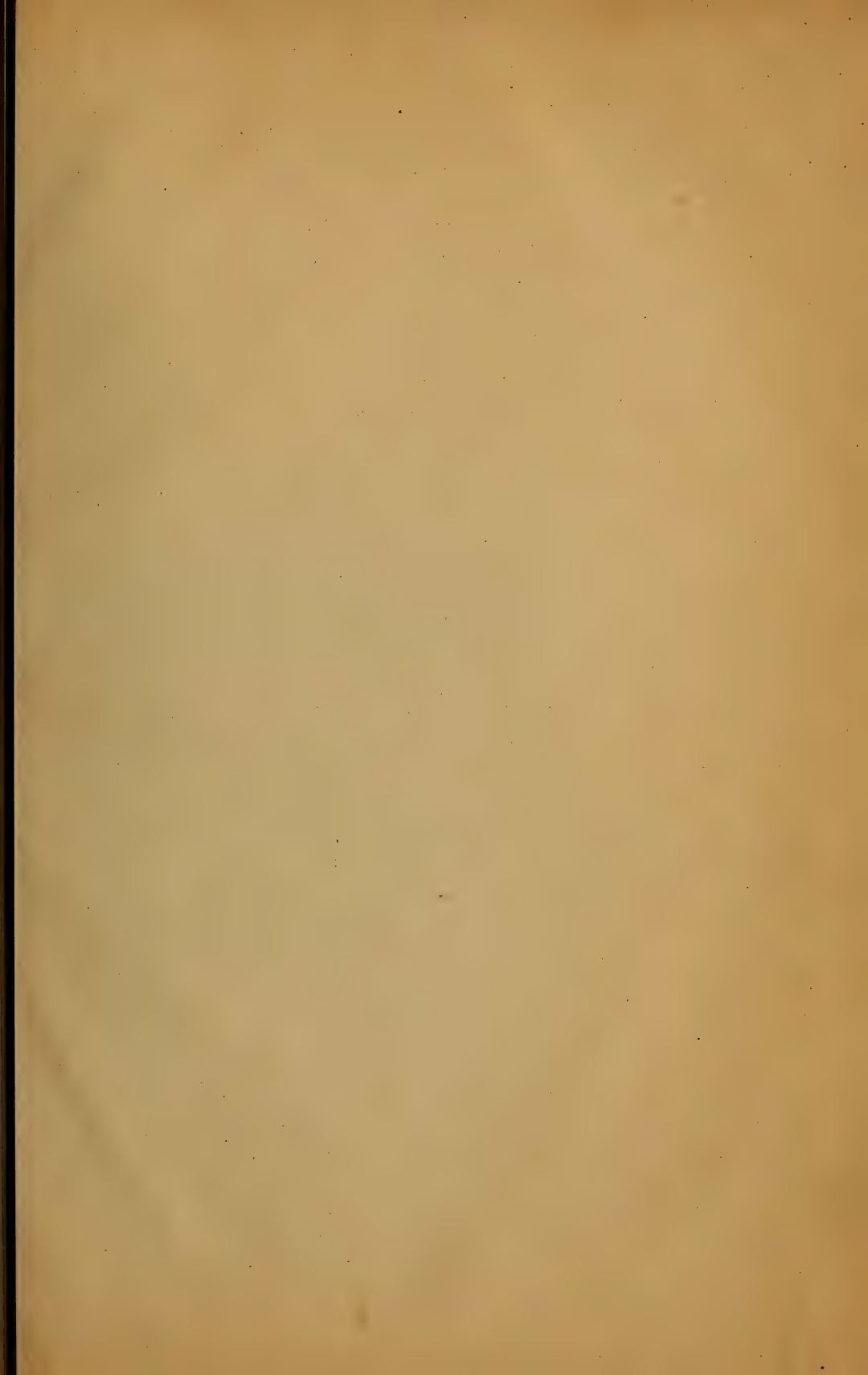
ZUPPA, s. f. ZUPPETTA, s. f. dim. ZUPPONE, s. m. accr. *po-lewka winna z chlebem*. = *zu-pa*. = fig. *mieszanina*. Ne' con-viti de' filosofi vi era una zuppà di serio, *di giocoso, ec. Salvin. Pros.* = Fig. Far la zuppa nel paniere, *przelakłem wodę czer-pać, kręcić bicz z piasku*. Chi fa l' altrui mestiere, *fa la zuppa nel paniere, prov. kto się pory-wa do tego nū czem się niezna, ten nic dobrego nie zrobi*. Mangiar la zuppa co' ciechi, *miec do czynienia z kpmi*. Guardate quel che voi fate; non pensate avere a mangiar la zuppa con cie-chi, *Lasc. Parent. Essere una zuppa e un pan molle, znadć się jak tyse konie*.

ZUPPO, —PA, ad. *umoczo-ny*. = *Zuppo d' allegrezza, fig. pelen wesolosci*.

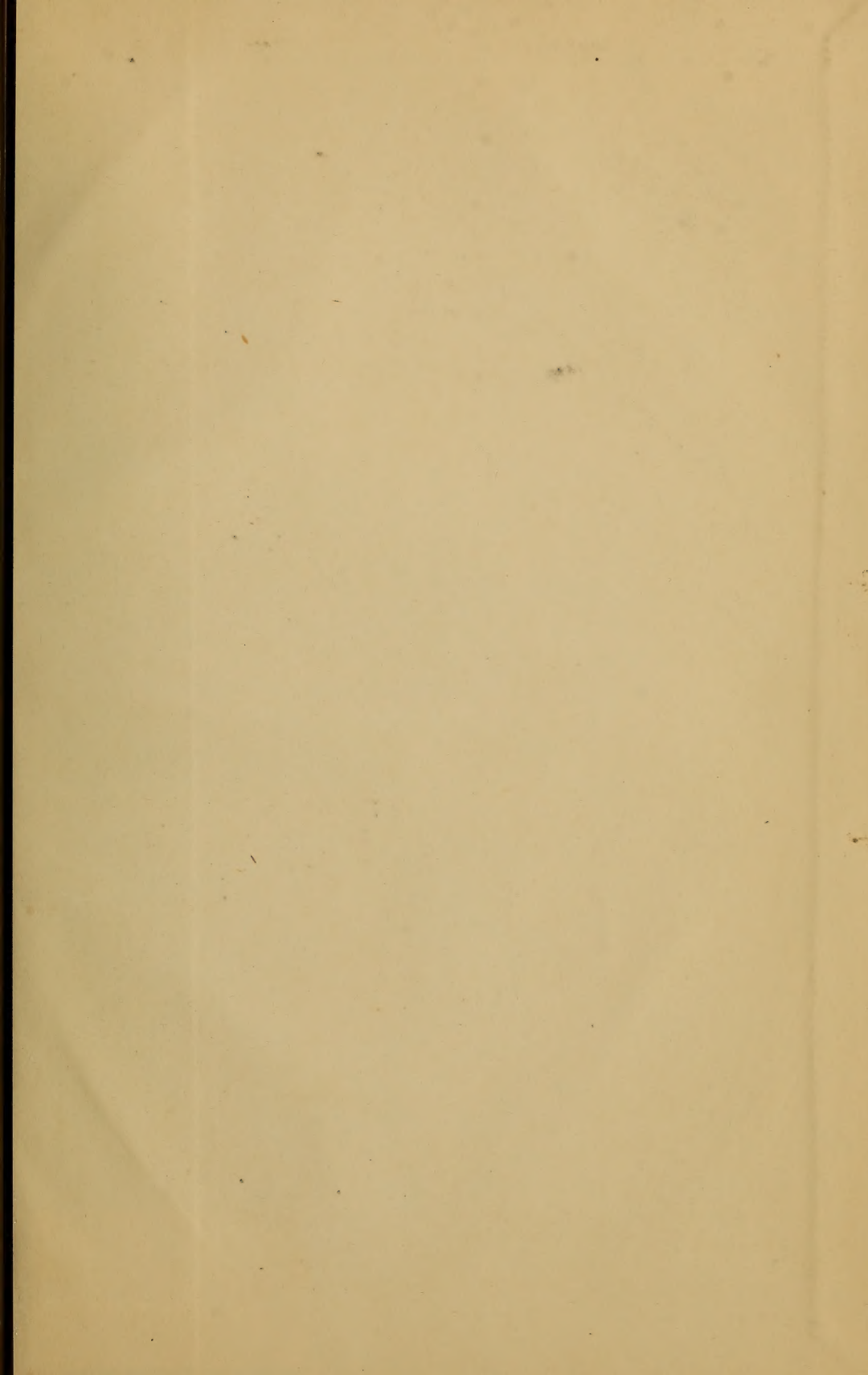
ZURLARE, v. n. *swawolic, igrać, pustować*.

ZURLO, s. m. v. *ZURRO*. Esse-re, stare, *andare in zurlo, rozi-grać się, rozsawolic się, roz-zochocić się*. Mettere in zurlo, *rozochocić*.

ZURRO, s. m. *swawola, igra-szka, zabawka*. Cavare il zurro di capo a uno, *wybić komu z gło-wy swawolę, v. RUZZO*.

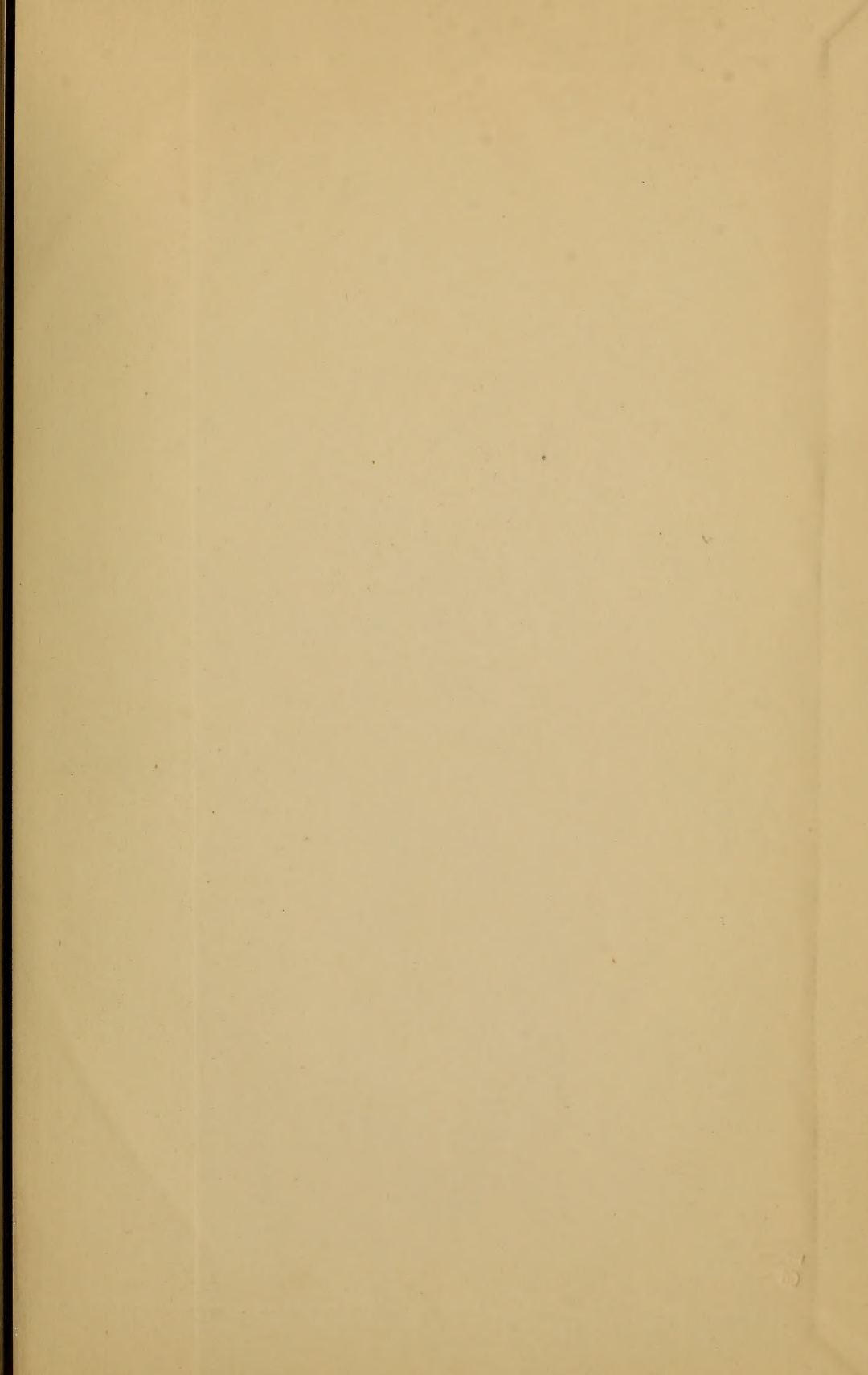
1946

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: March 2007

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

00027049588